

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

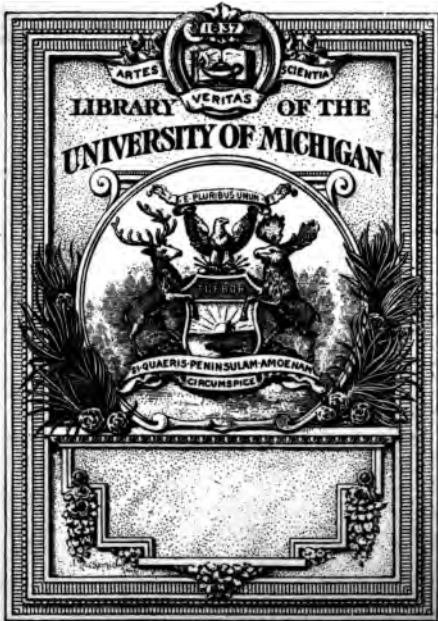
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2

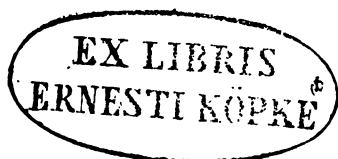

CORPUS
PAROEMIOPHGRAPHORUM
GRAECORUM.

EDIDERUNT

E. L. A LEUTSCH

ET

F. G. SCHNEIDEWIN

PROFESSORES GOTTINGENSES.

TOMUS I.

ZENOBIUS. DIOGENIANUS. PLUTARCHUS. GREGORIUS CYPRIUS. APPENDIX PROVERBIORUM.

GOTTINGAE

APUD VANDENHOECK ET RUPRECHT.

MDCCCXXXIX.

**PAROEMIOPHGRAPHI
GRAECI**

ZENOBIUS. DIOGENIANUS.

PLUTARCHUS. GREGORIUS CYPRIUS.

CUM APPENDICE PROVERBIORUM.

EDIDERUNT

E. L. A LEUTSCH

ET

F. G. SCHNEIDEWIN

PROFESSORES GOTTINGENSES.

GOTTINGAE
APUD VANDENHOECK ET RUPRECHT.
MDCCCXXXIX.

EX LIBRIS
ERNESTI KÖPKE

Omnis ille locus, qui est de historia Paroemiographorum Graecorum, quadripartitam habet explicationem. Etenim pro diversa studiorum ratione diversa sequebantur consilia proverbiorum explanatores: alii philosophiam profitebantur, rerum antiquarum scrutationi alii vacabant, sunt qui Grammaticorum fungebantur munere, alii denique prospiciebant usibus sophistarum atque rhetorum, sophistae et ipsi. De quibus omnibus deinceps explicabimus ita, ut rerum summam paucis adumbremus.

Et antesignanus quidem reliquis qui proverbia contrahendi explanandique provinciam in se susceperunt, exstitit Aristoteles Stagirita. Is enim quum prospexisset, priscae cujusdam sapientiae et maximis saeculorum tempestatibus humanarumque rerum vicissitudinibus valde attritae luculenta apparere in proverbiorum arguta brevitate impressa vestigia, non indignum arbitratus est persona philosophi, in excutiendis proverbiiis studium suum operamque collocare. Quo in negotio id ille inprimis videtur curasse, ut quid vel ad mores hominum et agendi sentiendique rationem perspiciendam vel ad eruendam antiquissimorum temporum memoriam conferrent proverbia condoceretur. Id colligitur ex iis quae de Aristotelis sententia rettulit Synesius Encom. Calvit. p. 85, B. *Εἰ δὴ καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς δ' οὐχὶ σοφόν, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι παλαιᾶς*

εἰς φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα, περισωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα. Παροιμία δὴ καὶ τοῦτο καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς ὅθεν κατηνέχθη φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον ἐπιβλέπειν αὐτῇ. Πάμπου γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐστοχώτεροι. Namque fuit id et Aristoteli et aliis philosophis persuasum, antiquitatem, quo propius abesset ab ortu et divina progenie, hoc melius, quae erant vera, vidisse.

De Isocratea schola logodaedali contra sentiebant. Quibus quum proverbialia, in vitae communis commercio nata, ad fucatae orationis pigmenta humiliora viderentur et vulgari, opinor, sermonis quotidiani consuetudini relinquenda: hoc quoque exprobrare non puduit adversario suo, quod proverbiorum farragine contracta rem semet indignam fecisset. In quam rem memorabile exstat testimonium de Cephisodoto sive Cephisodoro Isocrateo apud Athenaeum Epitoma II, p. 60, D. "Οτι Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — τέσσαρα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία, — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὄλον ποιήσαντος δράμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι. Antiphanis illam fabulam perstrinxit Aug. Meinekius Histor. Comico. Graec. I, p. 278., dissidium istud Aristotelis et Isocrateorum tetigit Ad. Stahrius in Aristotel. I, p. 68. II, p. 43 sq. Erat liber Aristotelis singularis: in tabula scriptorum apud Diogenem Laertium V, 26. notatur Παροιμίαι α. Quem librum aliam habuisse speciem atque nostras proverbiorum collectiones certum est. Procul dubio enim philosophus spreto fortuito ordinis litterarum tenore, argumenti cognationem et aequabilitatem vel nescio quid reconditoris normae secutus erat. Quam studiose vero Aristoteles ubique vel usurpet proverbialia vel in forma sententiae declaranda moretur, norunt qui non sunt hospites in scriptis ipsius. Sic et in Rhetoricis de forma identidem admonet nec in Politicis praetermiserat occasionem, ex moribus populorum institutisque rerum publicarum proverbiorum origines et usum ostendendi. Inde fluxerunt quae sunt Zenob. IV, 49. VI, 17. 29.; ἐν Κυθνίων πολιτείᾳ explicaverat quae sunt IV, 83., ἐν Λακε-

δαιμονίων quae II, 24., ἐν Σαμίων quae VI, 12., ἐν Τε-
 νεδίων quae affert nota Diogeniani VIII, 58., in Μηλίων
 quae Append. V, 3. Ad Samiorum Astypalaeensiumve
 πολιτείαν redire videntur ea quae a Zenobio V, 71. me-
 morata ab Aristotele auctore mutuati sunt scholiastae
 Homeri Odys. X, 9 sqq. Nam Tzetzæ, cui nollem
 fidem habuisset collega ad locum illum Zenobii, quum
 ea ad alterum quendam Aristotelem refert τὸν τοὺς πέ-
 πλους συντάξαντά, de more hallucinatur, vide Frid. Ia-
 cobsium in Anthol. I, 1. p. 367 sq. Nostrorum Paroe-
 miographorum auctores quin usurpaverint librum Aristot-
 telis non dubito: verum nihil diserte ex illo potissimum
 commentario repeti memini. Nisi forte Harpocracionem
 p. 36, 15. Bekker. illum ipsum in mente habuisse dices,
 quum proverbium Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν Solonis fuisse
 ἀπόφθεγμα testem affert Theophrastum ἐν τῷ παροιμιῶν,
 Biantis Aristotelem. Mihi tamen haec notatio videtur
 manasse ex Ethic. Nicom. V, 1, 16. Εὐδοκῆ ἔχει τὸ
 τοῦ Βίαντος, ὅτι Ἀρχὰ τὸν ἄνδρα δείξει. Est praeterea
 alia Aristotelis in persimili re mentio, quam statim ap-
 ponam.

Magistri exemplo incitati duo sunt nobiles philosophi,
 qui eandem Spartam ornarent, Theophrastus, qui
 nullum facile praetermitteret locum, quem inchoasset is
 cui successerat ipse, et Clearchus Solensis, scri-
 ptor doctrinae historicae et literariae inprimis curiosus
 nec ulli ille Peripateticorum secundus. Theophrasti li-
 brum — singularem enim fuisse constat diserto testimo-
 nio Diogenis Laertii V, 45. Περὶ παροιμιῶν α — ex
 Harpocracione laudabamus supra: eundem excitat Stobaeus
 Floril. XXXVI, 17. (Apostolius VI, 36.) Γλώσση μα-
 ταιὰ ζημίᾳ προστρίβεται: Δισχύλου τὸ μὲν ἀπό-
 φθεγμα Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται, ὡς μαρτυρεῖ
 Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. Ut Septem
 qui vocantur Sapientum maxime videatur dicta explorasse.
 Tertia est notatio apud Apostolium XIII, 58. Νάνος
 ὢν ὑπείκε: ἐπὶ τῶν μικρῶν. οὕτω Νεοκλείδης καὶ Ἀρι-
 στοτέλης. ὁ δὲ Θεόφραστος ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα
 μέγα· οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι.

Haec de Aristotele et Theophrasto. Paulo explica

tius licet de Clearchi Solensis commentariis dicere, de quo praeter Vossium de Histor. Graecc. p. 83. Westermann. accuratius egit Io. Bapt. Verraert, Gandavensis, in libello academico edito Gandavi 1828. Clearchus proverbialia sua in duo dispescuerat libros: Athenaeus enim VII, 317, A. citat *Κλέαρχον ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν*; rursus XV, 701, C. *ἐν τῷ προτέρῳ περὶ παροιμιῶν*. Et IV, 160, C. *Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ Ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον*. Clearchus autem non solum mera proverbialia diligenter collegerat et illustraverat, sed floridiore usus disserendi genere multa comprehenderat in eandem disputationem, quae similem haberent et cognatam proverbialium indolem. Veluti *γρίφους* — de quibus et peculiari libello exposuit — et facete dicta, quae uberrime disputata fuisse monstrant loci Athenaei VIII, 347, F. X, 457, C sqq., XIII, 555, C., XV, 701, C.

Clearchi in nostris Paroemiographis haud rara est mentio. Cujus copias si cum Zenobianis contuleris, hoc est cum iis commentariis, qui doctrinae ubertate et elegantia sermonis reliquis facile palmam praeripiunt, quam illae insignes fuerint eruditionis beata quadam copia intelligitur. Sic instituenda comparatio Zenobii II, 32. cum Athen. VII, 285, C.; IV, 19. cum Athen. VIII, 337, B.; IV, 79. cum Scholiis Platonis p. 319. Bekker. Confer praeter haec Zenob. V, 44. 47., ubi memorata est Schotti emendatio in Scholiis Theocriteis V, 21. (cfr. Apostol. XV, 8.) in locum *Κλέανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν* recte *Κλέαρχος* reponentis — nam quod inter *Κλέανθης* et *Κλέαρχος* liberum facit arbitrium, id ob solam litterarum similitudinem facit, non quod aliunde constaret de Cleanthe Paroemiographo —, praeterea V, 48. VI, 29. Apostol. VI, 36. et qui in notis Zenob. III, 8. adscriptus est Hesychius. Fuit autem Clearchus tam amans proverbiorum, ut etiam in *Βίων* libris et fortasse aliis frequenter ad ea enarranda evagaretur. Inde accepta Zenob. IV, 19. VI, 18. III, 41.: vide Verraerti libellum p. 28. Sic *ἐν τετάρτῳ τῶν Βίων* illustraverat proverbium *Οἶκοι τὰ Μιλήσια*, vide ad Ze-

nob. V, 57. Hinc ubicunque deest index libri, non poterit non vacillare iudicium, in quo potissimum libro Clearcheo ejusmodi explicationes infuisse arbitremur. Ut exemplum ponam, quae habet Athenaeus I, 4, A., vel in *Bίων* poterat praeteriens tetigisse, vel in *Παροιμιῶν* libris de industria enarrasse.

Ad hos philosophos quartus accedit Chrysippus Solensis, qui floruit circa Olymp. CXXXIV., feracissimi vir ingenii, Stoicae scholae sectator. Exstat de vita ejus et operibus commentatio Franc. Nic. Gisl. Bagueti in Annalibus Academiae Lovaniensis Vol. IV., edito Lovan. MDCCCXXII. Scripsit Chrysippus libros de proverbiiis plures: Diogenes Laertius VII, 1. de Zenone disserens: *Καὶ Ἀπολλώνιος φησὶν, ὅτι ἰσχνὸς ἦν, ὑπομήκης, μελάγχρους. ὅθεν τις αὐτὸν εἶπεν Αἰγυπτίαν κληματίδα, καθὰ φησι Χρῦσιππος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν, in quem locum vide Menagium et Suid. s. v. Αἰγυπτία κληματίς.* In nostris Paroemiographis infrequentior memoria librorum Chrysippeorum: vide Zenob. II, 18. III, 40. V, 32. Eundem tamen tacite sequitur Zenob. IV, 50., quod declarat Suidas v. *Κέρκωπες*: *Ἡ παροιμία Κερκωπίζειν, ἣν ὁ Χρῦσιππος ἀπὸ τῶν συνόντων τῇ κέρκω ζῶων φησὶ μετενηνέχθαι, pessimus ille etymologus, historicae doctrinae osor.* Attigit Chrysippus quoque — nec ullus ex paroemiographis tanta severitate proverbia selegit, ut non saepius ad confinia excurreret liberius — cognata paroemiarum genera, ut *ἀποφθέγματα*: Scholia Pindari Isthm. II, 17. *Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ: Τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων [Zenob. VI, 43.], ἀπόφθεγμα δὲ ἐστὶν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρῦσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, ubi ἐν τῷ πρώτῳ παροιμιῶν scribendum videtur.* Nisi Chrysippo antecursores, qui discrimen inter proverbium et apophthegma neglexissent, vapulasse putabimus. Ad eundem librum probabiliter referas haec Demetrii de Elocut. CLXXII. p. 78. Walz. *Αἰγυπτία κληματίς, μακρὸν καὶ μέλανα. καὶ τὸ θαλάσσιον πρόβατον, τὸν μωρὸν.* De priore proverbio supra vidimus: alterum diserte ex Chrysippo repetit Seneca in libro *In Sapientem non cad. injur.* XVII. *Chrysippus ait

quendam indignatum, quod illum aliquis vervecem marinum dixerat. Confer Bagueti dissertationem p. 250.

In Prooemio Diogeniani proverbii praenisso postquam de *αἰνοῖς* et *λόγοις* est disputatum variaeque eorum generum species commemoratae, additur monstrosa vox *μάροπιος*, vide p. 178, 6. Quae quum mea emendandi pericula elusisset, nisi quod nomen auctoris desiderabam et ipse, nuper Aug. Meinekius in *Histor. Crit. Comicor. Graec.* I, p. 23. *Χρύσιππος* scribendum esse coniecit. Et habet ea conjectura quo se approbet. Dixit enim Diogenianus paullo ante de *Μαισωνικῇ παροιμίᾳ* Zenob. II, 11. De Maesone autem persona comica disputasse Chrysippum eamque descendere a voce *μασᾶσθαι* docere instituisse, docet Athenaeus XIV, 659, A sqq. Quam memoriam Baguetus de Chrysipp. p. 236 sq. rettulit ad opus etymologicum. Nos, si vere suspicatus est Meinekius, non errabimus, si ex introductione ductum putabimus, quam Chrysippus libris suis de proverbiiis praemisisset. Praeterea, si illa vera est suspicio, patet Lucillum Tarrhaecum, qui *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παροιμιῶν* de *αἰνοῖς* et *παροιμίαις* paene eadem exposuerat, vide Ammon. p. 9. Valckenaer., Chrysippi legisse vestigia, neque alios fontes adisse vel Diogenianum vel qui ex iisdem hortulos suos, sed tenuioribus tamen rivulis irrigavere, Eustathium, Apostolium, Arsenium.

Philosophia Stoicorum quum in eo loco qui est de moribus omnem quasi arcem doctrinae suae poneret, scriptis suis hanc maxime partem illustrabant ejus assecrae. Nec Chrysippus videtur alio mentem intendisse, quam ut semina philosophiae moralis in proverbiiis latentia disputando eliceret. Qua in causa non poterat non accidere, ut se offerrent, quae ipsi magnopere displicerent. Memoria dignissimus est locus Plutarchi in *vita Arati* I. *Παροιμίαν τινὰ παλαιάν, ἣ Πολύκρατες, δεισας μοι δοκεῖ τὸ δύσφημον αὐτῆς ὁ φιλόσοφος Χρύσιππος, οὐχ ὄν ἔχει τρόπον, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ᾤετο βέλτιον εἶναι, διατιθεσθαι.*

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ εὐδαίμονες υἱοί;

Vide Diogenian. VIII, 46. Similia collegit exempla licentiae philosophorum, quam in detorquendis sententiis

poetarum et ad placita sua reflectendis sibi sumpsere, Welckerus in Prolegg. Theognid. p. LXXXIII sq. In proverbio *Οὐ νυκτιπλοεῖς* Zenob. V, 32. cur dempserit negationem idem Chrysippus, minus patet.

Exstitit autem qui Chrysippeam illam lubricitatem accurata disputatione refrænaret Dionysodorus Troezenius. Pergit Plutarchus: *Διονυσόδωρος δ' ὁ Τροίσις ἡνίοχος ἐλέγχων αὐτὸν ἀντεκτίθησι τὴν ἀληθινήν οὕτως ἔχουσαν*.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί; καὶ φησι τοὺς ἀπ' αὐτῶν οὐδενὸς ἀξίους ὄντας, ὑποδομῆτους δὲ προγόνων τιμῶν ἀρεταῖς καὶ πλεονάζοντας ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπαινοῖς ὑπὸ τῆς παροιμίας ἐπιστοιμίζεσθαι. Facile agnoscas Grammaticum, qui monumentorum integritatem a novatorum et corruptorum lascivia strenue defenderet. Eundem Dionysodorum ut statuam ad honestam Paroemiographorum familiam aggregandam, facit locus Hesychii s. v. *Γλαύκου τέχνη. Διονυσόδωρος τὴν περὶ τὸν σιδήρον κόλλησιν. Γλαῦκος γὰρ Χίος σιδήρου κόλλησιν εὖρε.* Multi autem scriptores olim floruerunt ejusdem nominis, de quibus praeter Vossium de Histor. Graec. p. 433. Westermann. universe dixit Reinesius in Suid. p. 72., cujus disputationem recepit Bernhardy ad Suid. s. v. *Διονυσόδωρος.* Ego Paroemiographum nostrum eundem esse censeo atque illum, quem Aristarchum fuisse produnt Scholia Veneta A Homeri Iliad. B, 111., quae sunt Didymi: *Καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ (Aristarchum dicit) δὲ χωμένους ἔστιν εὖρεῖν τῇ γραφῇ Διονυσόδωρον τὸν Ἀλεξανδρέα καὶ Ἀμμώνιον.* Eundem in Scholiis Apoll. Rhod. I, 917. agnoscit Lobeckius in Aglaoph. p. 1221. Illud certe sententiae nostrae non officit, quod altero loco Troezenius, altero dicitur Alexandrinus. Natum arbitror Troezenae doctorum celebritate et urbis allectum in Aegypto sedem fixisse. Illud autem egregie opinionem meam confirmat, quod Alexandrini grammatici omnino averso erant a Stoicorum philosophorum doctrina animo, quum aemuli ipsorum et adversarii Cratetei Pergameni a Stoicorum principiis proficiscebantur. Hinc non mirandum est, quod Dionysodorus Aristarcheus Stoici Chrysippi lubricitatem castigavit. Nec alius videtur esse Diony-

sodorus is, qui Ptolemaei Lagi epistolas contraxerat, vide Lucianum *περὶ τοῦ πταίσου*. cap. X.

Satis de philosophis dictum est. Jam ante Chryssippi aetatem — nolebam enim a Peripateticis philosophis sejungere Stoicum — vixit Demo, Atthidis auctor, quem circa Olymp. CXVIII. scripsisse Philochori libri, quibus is Demonis narrationes carpserat, fidem faciunt: vide Siebelin Phanodem. et rell. p. VII sq. Edidit Demo *περὶ παροιμιῶν* libros, ut minimum, quadraginta. Modo Bekkeri codices verum servaverunt apud Harpocrationem p. 130, 4. *Μυσῶν λείαν*. — *παροιμία τις ἐστὶν οὕτω λεγομένη, ἣν φησι Δῆμων ἐν μ' περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν κτλ.*, ubi tamen et tres libri Bekkeri *ἐν ἀ* vel *ἐν α'*, h. e. *ἐν πρώτῳ*; monstrant, et scriptum reppererunt Apostolius XIII, 36. et Phavorinus. Quod autem Demonem paroemiographum non diversum statuo fuisse ab Atthidis auctore, exemplum sequor magnorum virorum, Casauboni ad Athen. III, 17. p. 150. Schweigh. Meursii aliorum. Eandemque sententiam nuper adoptavit Vaterus in Euripidis Rhes. p. 142 Primus dubitationum fluctus excitavit Tiberius Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 353. Lips. Quos facile est compescere. Ea enim doctrina rerum antiquarum referta sunt quae e Demonis proverbii aetatem tulerunt, ut historicum aperte loquantur, qui quidem ea maxime videtur consecutus esse, quae ex historiae recessibus illustranda essent. Vide ad Zenobium III, 21. *Διδὸς Κόρινθος*: V, 80. *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι*: V, 85. *Σαρδάνιος γέλως*: Append. v. *Τὴν Συρακουσίων δεκάτην*: Diogen. VIII, 67 sive Photium s. v. *Φοινίκων συνθῆκαι*: Photium s. *Δωδωναῖον χαλκεῖον*, coll. nott. ad Zenob. VI, 5. Accedit, quod non pauca ex proverbii Demonianis Atticas potissimum historias tangebant. Compara Scholia Aristoph. Avv. 302. Zenob. III, 6. *Τις γλαῦκ' Ἀθήνας ἤγαγεν*; Zenob. V, 29. *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν*: *Ὀνος ἄρων μυστήρια* Phot. s. v., Diogen. VI, 98.; *εὐγενέστερος Κόδρου* Phot. s. v. Zenob. IV, 3. Vide insuper ad Zenob. IV, 19. V, 52. et Siebel. p. 18 sqq. Interdum est, ubi fluctues, in Atthide an in Paroemiarum opere sedem habuerint singulae explicationes. Velut proverbium *Ἀγα-*

μεμόνεια φρέατα — Zenob. I, 6. — locum habebat ἐν δωδεκάτῃ τῆς Ἀιθίδος, Hesych. s. v. Hinc Macarii testimonium p. 15. Walz., — cfr. Zenob. I, 13. ad verbum in explicatione consentientem, sed Demonis tamen nomine suppresso — quod apud Siebelin desideratur, ad Athidem potius adjungas quam ad Proverbiorum farraginem: Ἀγαμέμνονος θυσία· ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ ἀνυποτάκτων. Δῆμων γὰρ ἱστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνονος θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.

Demo quam copiosas proverbiiis υποθέσεις supposuerit uno docebo exemplo eoque perillustri. Sic enim exstat in Scholiis Vatic. Rhesi 244. de proverbio ἔσχατος Μυσῶν, quocum compone tenuitatem nostrorum Paroemiographorum Append. II, 85. Δῆμων ἐξηγούμενος περὶ αὐτῆς φησιν, ὡς ὕστερον τῶν Τρωικῶν λοιμοῦ καὶ φθορᾶς καρπῶν περιεληλυθίας τὴν Ἑλλάδα, μαντευομένων περὶ τῶν παρόντων, χρῆσθαι τὴν Πυθίαν τηνικαῦτα παῦλαν αὐτοῖς τῶν δεινῶν, ἐπειδὴν τινες τῶν ἀπὸ Ἀγαμέμνονος ἐχόντων τὸ γένος πλεύσαντες εἰς Τροίαν τὰς πόλεις κτίσωσι καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀναλάβωσι, ἃς ἠφανίσθαι συνέβαιεν ὑπὸ τοῦ πολέμου. ταύτην τὴν μαντείαν παραδεξάμενον τὸν Ὀρέστην συνέβη λπεῖν τὸν βίον. μετὰ δὲ Ὀρέστην Τισαμενὸν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν καὶ μετ' ἐκείνον Κομήτην. οὗ χρωμένον ποῖ δέοι πλεῖν, κατὰ γὰρ εὐλάβειαν καὶ δις καὶ τρίς περὶ τῶν αὐτῶν ἐπανέρχεται, τοῦ θεοῦ δοθῆναι χρησμόν, ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. κατολιγορήσαντας δὲ, πολλῶν συνηθροισμένων, τοῦ χρησμοῦ ἀφίστασθαι καὶ τὸν Κομήτην καταλεπεῖν, μικρὸν πεφροντικῆναι λέγοντας αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Μυσοῦ ἔσχατου. κατὰ τὴν ἐρχομένην γενεάν . . . . ., Πενθίλου πάλιν συναγείραντος τὴν στρατιάν καὶ τοῦ θεοῦ τὰ αὐτὸν ἐπενέγκαντος χρησμόν, δὴ τὸ παράδοξον εἰς παροιμίαν διὰ τοῦτο προσεῖναι φασιν (leg. περιστῆναι). Εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέφω γενέσθαι τὸν χρησμόν τοῦτον. μαντευομένη γὰρ αὐτῷ περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας ἂν τόπους πλανηθεὶς ἐξέυροι τοὺς αὐτοῦ γονεῖς, τὸν θεὸν προστάξαι, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δὲ εἰς τὴν Τενθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ τὰ χωρία ταῦτα Μυσοῦς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ. Haec de Demone.

Devenimus ad doctos Alexandrinos. Qui quum grammatici munus bifarium esse censerent aut litterarium

aut historicum: ad alterum pertinere adagiorum enarrationem voluere. Sextus Empiricus adv. Math. I, 253. Fabric. *Ἐπιτιθέσθαι δὲ τῷ ἱστορικῷ κοινῶς φησὶν ὁ Ἀσκληπιάδης καθὼς καὶ Διονύσιος, τὸ περὶ τὰς γλώσσας, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ περὶ παροιμιῶν καὶ ὄρων (γρίφων Fabricius, ἑορτῶν Prællerus de Polemon. p. 190.). Etenim mod in fabularum explicatione consueverant homines veteres, idem tenebant in adagiorum, ut ex historia fabulosa plerumque repeterent singulorum aliquod vel factum vel fatum, quod adagio originem dedisset. In quem finem Grammaticis opitulabatur industria periegetarum et antiquariorum, qui in rebus ἐπιχωρίοις enarrandis monumentorumque fide explanandis elaborarent, quorum agmen ducit Polemo, de quo vide disputationem Præleri p. 194 sq. Sic Aristides paroemiographus Polemonem μεταγράψαι τὴν Δωδώνην ἀκριβῶς ἐπιστάμενον, v. Prælerum p. 58. Erantque iater paroemiographos antiquiores, qui ipsi susciperent peregrinationes quaeque ex exegetis aliisve hominibus popularibus sciscitando comperissent, ea in proverbiorum ortus causasque eruendas scite conferrent, veluti de quo infra dicemus Lucillus Tarrhaeus.*

Primo mihi loco inter Grammaticos nominandus est Aristophanes Byzantius, qui vixit ab Olymp. circiter CXXX usque ad CXLVIII. Reliquit is duo libros ἐμμέτρων, quattuor ἀμέτρων proverbiorum. Testis Marcelli locus infra accuratius exhibendus: *Διὸ καὶ τὶς τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων λεχθείσας παροιμίας, εἰς αὐτὰς γέγραφε βιβλία δύο μὲν τῶν ἐμμέτρων, τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα.* Intelligi enim Aristophanem Byzantium et quivis videt nec fugit id A. Schottum. *Ἀπείροι* citantur in scholiis Aristoph. Avv. 1292. [v. Plutarchi Provv. II, 24.] caedemque intelligendae sunt Zenob. I, 54. et fortasse I, 52. III, 63. et Scholl. Aristoph. Avv. 1463. (cfr. Zenob. IV, 49.). Ex ἐμμέτροις excerpta ea videntur quae habet Suidas s. v. *δεξιόν* [Zenob. III, 36].

Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδανίπτερον, Ἀριστοφάνη. Suidam enim Grammaticum loqui, non Comicum, sententia est G. Dindorfii in Fragmm. Aristoph. p. 137. et Præleri Polemon. p. 151., quem vide.

Adde versum illum Hesiodium qui est apud Harpocr. in noft. ad Append. III, 6. et Suid. s. v. *Πηλέως μάχαιρα*.

Quinque sunt paroemiographi, quorum et opera et nomina semel, quod sciam, commemorata sunt. Qui quando vixerint et quomodo functi fuerint munere suo licet fere non doceamur, hoc tamen loco aptissimum videbatur paucis lustrare. Primus est Theaetetus, cuius mentio apud unum Suidam fit in explicando proverbio *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ Παροιμίας Παρῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίους ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τὰ τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἢ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρῥάσιου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν Τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαροῦντων: Zenob. V, 40.* Alter nobili est nomine Aeschylus, si vera est conjectura Meursii et Fabricii *Bibl. Graec. V, p. 106.*, Alexandrinus, cujus sententia de proverbio *Σαρδόνιος γέλως* profertur in Zenobianis V, 85., sive illa ex Didymi commentariis fluxit sive Zenobius adjecit de suo. Alterutrum certe factum sit necesse est, quum Aeschylum praetermittat in uberima de eodem adagio disputatione Lucillus Tarrhaeus. Tertius ad hos accedit *Μύλων ὁ Παροιμιογράφος*, quem advocat Zenobius II, 45. Cujus tamen nomen in codice Bodlejano *Μίλων* scribi neglectum est annotari. Quartum addo Apollonidem Nicaensem, qui Tiberio Imperatore floruit, v. Voss. de Hist. Gr. p. 390. Westerm. Excitat ejus librum de Proverbiis Steph. Byz. s. v. *Τέρινα. Ἐκαλεῖτο (Τέρινα) δὲ καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὡς Ἀποκλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν.* Nisi is titulus corruptelam expertus est. Postremo Attalus nescio quis quintum locum occupat, cujus meminit loco valde turbato Hesychius s. v. *Κορίνθιος ξένος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς (λαταγὰς Piersonus ad Moerid. p. 253. Lugd., 186. Lips.: v. Append. III, 50.) — ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενέβοιαι τῷ Βελλεροφῶντι. π. χευούσης (ἀποχευούσης scriptum fuisse censet Schowius, Hemsterhusius ἐπιβουλευούσης voluit, Musurus ἐπιχευούσης posuit, ego ἐπιχευούσης arbitrator). Ὡς δὲ Ἄτταλος ἐν τῷ περὶ Παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλλος, ὡς ὁ Βελλε-*

ροφόντης. Hunc Attalum Stoicum interpretatur Fabricius Bibl. Graec. V, p. 106. cll. III, p. 544.

Ex genere autem antiquariorum, qui res historicas et fabulosas ad indagandas proverbiorum origines undecunque solerter conpenderent fuit Aristides Paroemiographus, de quo jam dicam. Is quo tempore floruerit niamsi non exploratum est, hoc certe constat, floruisse post Polemonem Periegetam, cujus scrinia compilaverat. Stephanus Byz. s. v. Δωδώνη: Προσθετίον τῷ περιηγητῇ Πολέμονι ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφοῦσι κτλ. Disputarunt de Aristide post Vossium de Hist. Graec. p. 401. Westerm. Wyttenbachius in Plut. II, 1. p. 80., Ebertus Sicel. p. 106 sq., Prellerus de Polemone p. 59 sq. Assentior Prellero Milesium non distinguenti a Paroemiographo. Patet ex iis quae Prellerus exposuit, Aristidem si non periegesin, certe complura opera argumenti historici et antiquarii condidisse, ἱστορίας, Ἰταλικά, Σικελικά. Unde explicationem habet, cur ea potissimum proverbia perscrutatus fuerit, quae historici essent argumenti. Vide Zenob. VI, 11. notas ad III, 87. VI, 5. ad Diogenian. VIII, 58. Apostol. XIII, 12. Quomodo opus suum distribuisset efficitur quodam modo ex Athenaci loco XIV, 641, A. Τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα (Zenob. I, 1.) τέλος τί ἐστὶ καὶ ἔλλμεινον, ὡς Ἀριστείδῃς φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν. Alterum librum testatur Stephanus in nott. Zenob. VI, 5. Apparet igitur, Aristidem nondum paroemias ex serie litterarum initialium ordinasse, sed ut rerum quandam descriptionem et argumenti sequeretur. Hausit ex eo Tarrhaeus: hinc explicatur, cur Zenobius VI, 5. epitomator Tarrhaei congruat cum Aristide, nisi quod Stephanus explicationem Aristidis multo custodivit integriorem.

Priorum paroemiographorum laudes obscuravit Lucillus ille Tarrhaeus, quae Cretae fuit urbs, vir et in grammaticis probe versatus et de historica disciplina eximie meritus. Explicuit Apollonii Argonautica, v. Vitam Apollonii p. XIV. Wellauer., et Weichertii librum de vita et carmine Apollonii p. 396. Advocatur aliquo-

ties etiam nunc in Scholl. Apoll. libri primi simplici *Ταῦθαλον* nomine: inter quos locos unus duntaxat est, qui non ad historiam spectet, sed ad grammaticam, I, 1083. Proverbiorum libros tres — eundem numerum servasse videtur Zenobius — summis laudibus exornat Stephanus Byz. s. v. *Τάϋθα*: *Λούκιος ἦν ἀπὸ Τάϋθης τῆς Κρητικῆς πόλεως· φέρεται δὲ τούτου τὰ περὶ παροιμιῶν τρία βιβλία ἄριστα καὶ περὶ γραμμάτων καὶ τεχνικὰ γλαφυρώματα.* Vide Vossium de Histor. Graec. p. 463. Westerm. *Λούκιλος* vocatur plerumque, ut in Vita Apollonii, apud Stephanum v. *Κάλαρνα* et *Θεσσαλονίκη*, unde prioris loci *Λούκιος* exturbandus est. Sic qui *Λούκιος* est in nostris exemplaribus Ammonii p. 9, 5. Valckenaer., in editione Frelioniana *Κίλλιος*, apud Eustathium et Apostolium, qui Ammonium exscripserunt, *Λούκιλος* scribitur. Adde Scholl. Dionys. Thrac. in Bekkeri Ann. p. 652. et Etym. Magn. p. 302.

Hunc plerique omnes triverunt posteriores. Ut quae ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν docuerat de αἴνῳ, λόγῳ, παροιμίᾳ, derivarunt Diogenianus, Ammonius; ex Ammonio sumpsere Eustathius, Apostolius, Arsenius, Phavorinus. Ea tamen ipse, modo supra probabiliter disceptavimus, debebat Chrysippo. Conciliavit autem Tarrhaeus collectioni suae celebritatem non solum excussis accurate copiis priorum, sed ipse vel peregrinationes suscepit ad explorandas fabulas et narrationes singularum urbium, templorum, locorum; vel ex peregrinatoribus res patrias scrutabatur. Scholia Platonis p. 396. Bekker. *Ἦκουσα, ὡς φησὶ Ταῦθαῖος, ἐγχωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνεται βοτάνη σελίνῃ παραπλησία κτλ.,* v. ad Zenob. V, 85. Adde Stephanum s. v. *Δωδώνη*, qui quae de proverbio *Δωδωναῖον χαλκίον* accurate et docte tradit, ea cum explicationibus priorum ex Tarrhaei commentariis videtur hausisse omnia: *Κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους, φησὶν ὁ Ταῦθαῖος, εἰ μὲν λάβη τῆς μάστιγος, οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπετώκασιν. Περὶ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς ἐπέπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἠγεῖ δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης εἰκότως εἰς παροιμίαν παρεγένετο.* Quae verba integra adscripsi, ut per hanc

occasione[m] vindicem a violentis conjecturis Prelleri Polem. p. 61., qui tantum abest ut emendatiora reddiderit Stephani verba, ut aperte sententiam depravaverit. Sic enim proposuit locum curandum esse, ut verba ἴως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένη καὶ λάβῃ τῆς μάστιγος, adderentur ad verba Aristidis quae praecedunt. In sqq. unum recte perspexit περὶ mutandum esse in παρὰ. Non vidit autem omnem locum sic esse scribendum: Κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους, φ. δ. Τ., ἔστι μὲν λαβὴ τῆς μάστιγος, οἱ δὲ ἰμάντες ἀποπεπτάκασιν. παρὰ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς, ἐπεὶ περ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἦχε δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Λαδωνῆς ὑπαρχύσης, εἰκότως εἰς παροιμίαν περιετέμετο τὸ χαλκεῖον.

Tarrhaecum excipit Didymus ille, Grammaticus Aristarcheus, aequalis Ciceronis, qui tamen aetatem produxit ad Augustum imperatorem. In libris proverbiorum, quos concinnaverat tredecim, superiorum videtur narrationes saepe dissonas et absonas convellere instituisse. Id quod vel ex inscriptione claret: Helladius Photii p. 865, 22. Hoeschel. "Ὅτι Διδυμος περὶ παροιμιῶν δεκατρία βιβλία συντέταξε [καὶ] πρὸς τοὺς περὶ παροιμιῶν συντεταχότας ἐπιγράψας αὐτά. Zenobius usurpat II, 31. (eadem paene Diogenian. II, 39.) et IV, 20., adde Harpocrat. in nott. Append. III, 26 et 29., unde quid praestiterit aegre dixeris. Egerat praeterea de proverbio Zenob. III, 36., ubi vide quae annotavit Leutschius et adde Prellerum de Polem. fr. CI. Postremo in auxilium adhibent Scholia Platonis p. 369., de quo loco infra dicitur.

Nos quantum jacturae fecerimus amissis tot proverbiorum συναγωγαῖς multiplicis variaequae eruditionis copiis olim conspicis ex vestigiis minime dubiis intelligimus, non auguramur. Compara, ut his utar, Stephani Byz. locum de proverbio Λαδωναῖον χαλκεῖον cum Zenobiana exiguitate, praeterea vel Scholl. Pind. Isthm. II, 1. Maximum autem excitant desiderium Scholia Platonica, quae quum Platonis dialogi referti sint talibus scitamentis sermonis familiaris, persaepe in enarrandis proverbii occupantur. Proferunt autem illa Scholia bis terve nomina ipsa Tarrhaeci atque Didymi, vide p. 369. 396.

[Zenob. VI, 38. V, 85.] et ipsa citandī ratione certissime arguunt, ex Paroemiographorum horreis se ista in suum penum ingessisse. Scilicet eorum ipsorum nomina dialogorum, ad quos scripta sunt quaeque Scholia, a Paroemiographis plenioribus excitata ne a scholiorum quidem compilatoribus resecta sunt. Quo manifestum redditur, qua illi religione in compilandis proverbiorum constipatoribus fuerint versati. Paucis defungar: sic p. 368. [Zenob. III, 21.] μέμνηται ταύτης Πλάτων ἐν Εὐθυδήμῳ, et est scholium ad Euthydemum; p. 365. [Diogen. I, 65.] Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ; p. 369. [Zenob. VI, 38.] Ἰλ. Κρατύλῳ; p. 374. [Diogen. III, 37.] Πλάτων ἐν Συμποσίῳ, p. 375. Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, in quae omnia idem cadit, quod de prima notatione observabamus.

Quae quum ita sint, Scholiorum Platoniorum ea est utilitas, ut si ea cum nostris Paroemiographis contenderis, manifesto appareat, a qua abundantia eruditionis et luxurie in quas illi angustias temporum hominumque injuriis sint delapsi. Id ut nullo negotio cuivis persuadeatur, age juxta positis et scholiorum Platonis et Zenobii aliquot articulis quid rei sit experiamur monstrare.

1. Zenobius II, 91.

Scholia Platonis p. 381.

Γλαύκου τέχνη: ἢ ἐπὶ τῶν ῥαδίως καταγεγραμμένων ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἰππασος γὰρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. Καὶ

Γλαύκου τέχνη: ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως καταγεγραμμένων ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς (ἐπιμελῶς B. et Sieb.) καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἰππασος γὰρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπι-

λέγεται Γλαῦκον ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.

τελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον ἐγχειρῆσαι δὲ αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ ἄρῳν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς (τιμοκλῆς Α) ἐν τῷ περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὗρεν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος.

2. Zenobius III, 65.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνω: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων. Ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύει, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττει, πίθῳ ἐγχειροίη. Δικταίρχος δὲ φησιν ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἶονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.

2. Scholia Platonis p. 322.

Παροιμία Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν, ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη τῶν τελειότερων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, λέγων «τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν ἐγχειρεῖν μανθάνειν» καὶ ἐνταῦθα. Haec Tarrhaei sunt, opinor: quibus a se excerptis alia assuit Zenobius aliunde petita.

3. Zenobius III, 21.

Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

Proverbia Bodl. et Vatic.

Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλούντων. Κορινθίων γὰρ ἐπὶ τινας δικαιολογίας τῆς μετὰ Μεγαρέων οὐδὲν δίκαιον ἔχόντων εἰπεῖν, μόνον τοῦτο ὅτι Οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόντων, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· ὅθεν ἢ παροιμία.

3. Scholia Platonis p. 368.

Διὸς Κόρινθος: ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκους οὖσιν ἐπιτατόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορινθιοί, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάτες, παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντες τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήεσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν δτενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήφονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τούς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παῖεν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις, λέγων·

Ἄλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν,
καὶ ἐν Ταγηνισταῖς καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν καὶ

Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν. Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρμημένοις ἀφίστασθαι, ἐπέλεγειν τὸν Κορίνθιον ἠ Οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. ἢ μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος.

Ex quo articulo hoc satis patet, Tarrhaeum vel Didymum priorem explicationem habuisse ab Demone, cujus enarrationem ad verbum paene consentientem suggerunt Scholia Pind. Nem. VII. fin. Altera adjungitur, quam olim nec a Tarrhaeo Didymove omissam arguunt collectiones Bodl. et Vat., quae pristinam formam in Zenobianis misere afflictam servaverunt integriorem. Quaecunque autem proverbia in Scholiis Platonis exstant in Zenobianis et reliquis collectionibus desiderata, ea omnia arbitror ex iisdem Tarrhaei Didymique libris ducta esse. Ubi autem Scholia a Zenobianis ita discrepant, ut altera alterum interpretem compilasse patescat: Zenobius fortasse Tarrhaeum secutus erat, Scholia Didymum, vel inversa ratione. Illud universe tenebis, Epitomatorum nostrorum manus indoctiores locos scriptorum maxime inducere solitas fuisse, quippe qui amplo apparatu doctrinae haud aegre carerent.

In Platonis proverbia nescio quem singulari cura commentatum fuisse apparet ex scriptore Anonymo de Incredibilibus, quem post Leonem Allatium edidit Th. Gale in Opuscul. Mytholl. p. 88 sq. Verba haec sunt: *Παροιμία τις φάσκει Δεδιὼς τὴν σαντοῦ σκιάν. διδάσκει δὲ δεδιέναι τὴν περὶ τὰ ἔσχατα ὡς πρῶτα σπουδὴν, ὄλεθρον ἡμῖν ἐνάγουσαν τῆς ψυχῆς, ἥτοι ἀφανισμόν τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῇ κατ' οὐσίαν τελειότητος. οὕτως ὁ εἰς τὰς παρὰ Πλάτωνι Παροιμίας γράφας.* Qui quidem qualiscunque demum fuit — de philosophorum grege cum fuisse facile tibi persuadebis, si ex ungue licebit leonem — vel post nostrorum scholiorum tempus scripsit vel a compilatoribus eorum spreus est. Doctius Scholia

381. Bekker. *Τὴν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μὲνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους*, p. 62. Dindorf., 22. Fritzscl.

Exstat aliud monumentum ex vetustate casu quodam felici ad nos transmissum, quod quantum olim homines litterati in enodandos proverbiorum laqueos impenderint studii et eruditionis planissime declarat. Id ego monumentum ab hac parte disputationis nostrae haudquaquam alienum hoc loco reponendum arbitrabor. In mente habeo Marcelli disputationem *περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι παροιμιῶν*, de qua olim haec scripsit A. Schottus Praefat. p. XV. Gaisf.: »De proverbiorum origine et ad explicandum difficultate sic Eusebius Caesariensis Episcopus libro I. de tribus contra Marcellum Ancyranum Episcop., quos scripsisse Eusebium Socrates testatur Ecclesiasticae historiae lib. I. cap. 25. Quod opus cum tribus de Ecclesiastica Theologia ejusdem libris adversus eundem Marcellum, quia ineditum adhuc delitescit apud Britannos, qua fide accepi, hic repraesento.« Haec Schottus. Nempe Marcellus Ancyrae Episcopus a. 336. Constantino Magno obtulerat librum, quo suspicionem Arianismi et Sabellianismi elucret. Quem redarguit Eusebius Pamphili in eo opere quod inscripsit: *Τὰ κατὰ Μαρκέλλου τοῦ τῆς Ἀγκύρας ἐπισκόπου*. Hinc excerpta haec est particula, v. Reinesii Varr. Lectt. III, 6. p. 442. Auctiorem locum exhibuit Gaisfordus, qui haec annotavit: »Hunc locum cum Schotto communicaverat Ricardus Montacutius, ipso teste in annotat. p. 12. col. b. extr. ed. Paris. 1628. Nos integriorem et emendatiorem paulo e MSS. Bodl. [E 1. 10 et 11.] dabimus sub finem hujus Praefationis. Nec pauca aliis corrigenda relinquimus.« Dedit Gaisfordus p. XXII sqq. Numeros paginarum Gaisfordi ad oram signavi. Ego vero licet gravissimos quosdam locos si non sanasse, at propius tamen ad sententiae sanitatem admovisse mihi videar, quaedam tamen acutioribus ingeniis persananda reliqui.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ἙΛΛΗΣΙ
ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ.

Οὐδὲν ἄτοπον οἶμαι ἐν τῷ παρόντι ὀλίγον τῶν ἔξωθεν x
 ὑπομῆσαι σε παροιμιῶν· Ἄλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ διδάσκει
 γράμματα. Ταύτην τὴν παροιμίαν πρὸς μὲν τὸ φαινόμε-
 νον τοῦ γράμματος ὑπολάβοι ἂν τις κατὰ τῶν γράμματα δι-
 δασκόντων εἰρῆσθαι, ἐπεὶ καὶ ἕτερός τις τῶν παρ' αὐτοῖς 5
 ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων ἔφη· τὸ δ' οὐχ
 οὕτως ἔχειν οἱ τὰ ὑπομνήματα γράψαντες ἔφασαν· ἀλλ' ἐπειδὴ
 Ἀθηναίους Σικελιωῖται φασιν πολέμῳ νικήσαντες μόνους ἔσω-
 ζον τοὺς παιδείαν σκηπτομένους, διδασκάλους αὐτοὺς τοῖς x:
 παισὶν ἄγοντες, τοὺς δ' ἄλλους πάντας ἐφόνεον, ἐξ αὐτῶν 10
 τινὰς φυγόντας καὶ ἐπανελθόντας ἐρωτώμενους τε ὑπ' Ἀθη-
 ναίων περὶ τῶν διαφθαρέντων αὐτοῖς ἔφασαν εἰρηκέναι ἀλλ'
 ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. Τί δὲ καὶ τὸ Αἰξ
 τὴν μάχαιραν; νομίσειεν ἂν τις εἰρῆσθαι, ἵνα θῶ πρό-
 τερον τὰ περὶ αὐτῆς λεγόμενα, πάντως που διὰ τὴν θυο- 15
 μένην αἶψα εἰς τὴν μάχαιραν ἀφορᾷν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.
 ἀλλ' οὐ τινες † τοῦτ' ἔφασαν οἱ παλαιοί· οὐδὲ γὰρ παροιμία
 ἦν ἂν ἡ λεχθεῖσα, εἶγε τοῦθ' οὕτως εἶχεν, (τοῦτο γὰρ ἀκό-
 λουθον ἦν ἐκ τῶν φαινομένων ἐννοεῖν,) ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐαυ-
 τοῖς κακὰ προξενούντων εἰρῆσθαι τοῦτο φασίν. 20
 Φασὶ γὰρ Μήδειαν ἐν Κορίνθῳ τὰ τέκνα ἀποκτείνασαν κατα-

1) Libri Οὐδὲν γὰρ ἄτοπον.

6) Demosthenes in Aeschinem, de Cor. p. 315, 7. Libri
 ἐδιδάσκειτο. Correxerit Gaisfordus. — Cf. Zenob. IV, 17.

7) οἱ τὰ ὑπομνήματα γράψαντες sunt qui infra audiunt οἱ τὰς
 παροιμίας ἐρμηνεύσαι προελόμενοι, *Paroemiographi*.

10) Legebatur ἐξ αὐτῶν δέ τινες.

12) περὶ τῶν διαφθαρέντων scripsi: legebatur περὶ τινῶν
 διαφερόντων. Sponsor Zenob. IV, 17. Οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς
 Ἀθήνας καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἔλεγον· Ἡ τέθνηκεν ἢ
 διδάσκει γράμματα.

14) Haec pessime mulcata sic ferebantur: Τί δὲ καὶ τὸ Αἰξ
 τὴν μάχαιραν νομίσειεν ἂν τις εἰρῆσθαι † μὴν ἂ θῶ πρότερον τὰ
 π. α. λεγόμενα πάντων που, διὰ τὴν θυομένην κτλ. Probabiliter ca-
 stigasse mihi videor.

17) οἷ τινες. Fortasse οὐ μὴν vel οἷτε.

19) Similiter nostri *Paroemiographi*: vide ad Zenob. I, 27.

κρύψαι τὴν μάχαιραν αὐτόθι· τοὺς δὲ Κορινθίους κατὰ χρη-
 σμὸν αὐτοῖς αἶγα μέλαιναν ἐναγίζοντας ἀπορεῖν μαχίρας· τὴν
 δὲ αἶγα σκάλλουσαν τῷ ποδί τὴν Μηδείας ἀνευρεῖν μάχαιραν
 καὶ αὐτῇ τυθῆναι. Τί δὲ τὸ "Ἄλις δρυὸς σημαίνει φησί
 τις; οὐ γὰρ δυνατὸν ἐκ τοῦ προχείρου γηνώσκειν τὴν παρ- 5
 ομιάν. Οἱ παλαιοὶ, ὡς ἔφασαν, πρὸ τῆς τοῦ αἵτου γεωρ-
 γίας βαλανηφαγοῦντες, ἐπειδὴ ὡς ὤντο ὁ καρπὸς αὐτος
 ὕστερον εὐρέθη, ἐκείνῳ προσέχοντες τὸν νοῦν, καὶ τῇ μετα-
 βολῇ προσχαιρόντες, "Ἄλις δρυὸς ἔλεγον, καὶ τούτῳ τὴν
 παροιμίαν ἔφασαν εἶναι. Αὐθὶς τε ἑτέρας παροιμίας ὑπὸ 10
 πλείστων τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν ἐν πλείστοις καὶ διαφόροις
 βιβλίοις εἰρημένης, τίνα περὶ αὐτῆς γεγράφασι οἱ τὰς παρ-
 ομιίας ἐρμηνεύσαι προελόμενοι ἀναγκαῖον ἐν τῷ παρόντι μνη-
 μονεύσαι, [ἀλλ'] ἵνα ἐλέγξωμεν Ἀστέριον καὶ ἀπὸ τῶν ἔξω-
 θεν αὐτὸν μαθημάτων, εἰδόμενα μὲν ἀκριβῶς τὸ τῆς παροιμίας 15
 ἐξάιρετον, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἄνοιαν προσποιηθέντα, ἵνα
 τὸ ἑαυτοῦ βούλημα διὰ τῆς τοῦ παροιμιώδους ῥητοῦ χρήσεως
 πιθανῶς κατασκευάζειν δόξη. Ἔστι δὲ Γλαύκου τέχνη.
 Ταύτης οἱ ἔξωθεν σοφοὶ τῆς παροιμίας μνημονεύσαντες
 διαφόρως αὐτὴν ἐξηγήσαντο· ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν τις ἔφη, 20

2) Dissidet narratio Paroemiographi quem ob oculos habe-
 bat Marcellus ab iis quos nosmetipsi versamus manibus. Etenim
 quod ab editoribus post v. αὐτοῖς interpolatum erat vocabulum
 δοθέντα, fidenter expulsi iubentibus et libris MSS. et ipso tenore
 disputationis. Sic Marcelli auctor facit Corinthios liberis Me-
 deae a matre trucidatis ἐναγίσματα offerri: reliqui de θυρία Junoni
 Acraeae a Medea vota loquuntur. Recte vero me sententiam
 Marcelli enucleasse commonstrat vox ἐναγίζω et αἶξ μέλαινα. Nec
 concinunt in eo, quod nostri Paroemiographi non ensem Medeae
 occultatum narrant, sed eorum qui in id negotium conducti ca-
 pram adduxissent: τῶν κομισάντων μισθῶν.

4) Ἄλις δρυὸς] confer Zenob. II, 40.

6) ὡς ἔφασαν. Intellige et hic et infra τοὺς τὰ ὑπομνήματα
 γράψαντας.

12) Legebatur τινα.

14) ἀλλ' uncis inclusi.

15) αὐτὸν aut secludendum videtur aut in αὐτῶν mutandum.
 Τὰ ἔξωθεν μαθημάτων sunt quae ad gentiles pertinent, ut infra οἱ
 παρ' αὐταῖς σοφοὶ docti gentiles.

17) Fortasse παροιμιωδῶς.

Γλαῦκόν τινα ἐπιστήμονα τέχνης τινὸς γεγονότα, † πολλῶν οὖσαν θαυμασιωτάτην ἀπολέσθαι ἅμα ἐκείνῳ κατὰ θάλατταν, μηδενὸς πω διακηκούτος αὐτῆς. "Ἐτερος δὲ τὴν ἐπ' ἄκρον μουσικῆς ἐμπειρίαν μαρτυρήσας τῷ Γλαύκῳ, τοὺς κατασκευασθέντας ὑπ' αὐτοῦ δίσκους χαλκοῦς φησὶ τέσσαρας πρὸς τὸ 5 ἐμμελῆ τινὰ τῆς κρούσεως τὴν συμφωνίαν τῶν φθόγγων ἀποτελεῖν, ἔνθεν τε εἰρησθαι τὴν παρομίαν. "Ἄλλος δὲ τις Ἀλυατικῶν ἀναθημάτων φησὶν ἀνακεῖσθαι κρατῆρα καὶ ὑποκρατήριον θαυμάσιον, Γλαύκου Χίου ποίημα. "Ἐτερος δὲ Γλαῦκον αὐτὸν ἀναθεῖναι εἰς Δελφοὺς τρίποδα χαλκοῦν, οὕτω 10

1) Legebatur: Γλαῦκόν τινα ἐπιστήμονα τέχνης τινὸς γεγονότα, † πολλῶν οὖσα θαυμασιωτάτην, ἀπολέσθαι ἅμα ἐκείνῳ κατὰ θάλατταν. Post γεγονότα fortasse excidit εὐδοκμηῆσαι vel simile verbum. Reliqua certa medela restitui. Ceterum hanc primam explicationem ignorant nostri Paroemiographi. Quaeritur jam, quis ille fuerit Glaucus, quae illa τέχνη. Fuit, si recte conjicio, Glaucus Anthedonius, qui quum nobilissimus piscator pisces a se captos contactu herbae cujusdam reviviscere et in mare resilire vidisset, gustata ea herba ipse quoque in mare se praecipitavit et deus marinus factus esse perhibetur, ὁ τὴν αἰζῶν ἀφθιτον πόαν φαγών, quae sunt verba Aeschyli in Glauco Pontio, v. Hermanni Opuscul. II, p. 64 sq. Scholia Apoll. Rhod. I, 1310. Ἐῖτα ὡς ἐς ἄκρον γήρωσ ἤρχετο, μηκέτι φέρων ἐδίσκουσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν καὶ ἐτιμήθη ὡς θαλάσσιος δαίμων. Illa ars sanequam pretiosa et πολλῶν θαυμασιωτάτη cum Glauco ἀπόλετο κατὰ θάλατταν.

3) "Ἐτερος. Scholia Plat, p. 381. et Zenob. II, 91. — supra excitavimus — Hippasum dicunt κατασκευάσαι χαλκοῦς τέτταρας δίσκους, quorum concentum primus viderit Glaucus. Marcelli auctor ipsum Glaucum fabricasse scripserat.

3) Legebatur ἐπ' ἄκρων. De locutione ἡ ἐπ' ἄκρον μουσικῆς ἐμπειρία et similibus pauca Jacobsius in Anth. Palat. p. 206.

5) sq. An πρὸς τὸ ἐμμελὲς τῆς κρούσεως τινὰ συμφωνίαν!

7) Fortasse ὅθεν εἰρησθαι. — "Ἄλλος δὲ τις] confer Herodotum I, 25. Ἀλυάτης ὁ Λυδὸς* — ἀνέθηκε ἐς Δελφοὺς κρατῆρά τε ἀργύρεον μέγαν καὶ ὑποκρατηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων, Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. Cfr. Pausan. X, 16, 1. et Wesselingii notam. Ceterum a Glauco Chio similiter derivabat proverbium Dionysodorus Hesyehii, quem adscripsimus supra p. VII. Sed universe ille, nec cogitans, ut videtur, de donariis Alyattae.

9) Haec aliunde non nota sunt. Verba mire corrupta sic videntur refingi probabiliter posse: οὕτω δημιουργήσαντα ἐντέχνως

δημιουργήσαντα, † τοῖς παχέως τε κρουομένοι, τοὺς τε πόδας, ἐφ' ὧν βέβηκε, καὶ τὸν ἄνω περικείμενος καὶ τὴν στεφάνην τὴν ἐπὶ τοῦ λήβητος καὶ τὰς ῥάβδους διὰ μέσου τεταγμένας φθέγγεσθαι λύρας φωνῆ. Καὶ αὐθις ἕτερος ἀπὸ Γλαύκου τινὸς δόξαντός τι πλεόν πεποιηκέναι, εἰρησθαι τὴν 5 παροιμίαν. Ὅρᾳς ὅπως τὸ δυσχερὲς τῆς παροιμίας καὶ διὰ τούτου δείκνυται, διὰ τοῦ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐρμηνείας στῆναι τοὺς τὴν παροιμίαν ταύτην ἐξηγήσασθαι βουληθέντας· οὕτω δυσεύρετίν τι πρᾶγμα τὸ τῆς παροιμίας καὶ παρὰ τοῖς 10 ἔξωθεν εἶναι δοκεῖ. Διὸ καὶ τις τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρως λεχθείσας παροιμίας, εἰς αὐτὰς γέγραφε βιβλία δύο μὲν τῶν ἐμμέτρων, τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα. Ταύτας δὲ παροιμίας ὠνόμασαν οἱ ἔξωθεν δι' οὐδὲν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ ταῖς τοῦ 15 σοφωτάτου Σολομῶνος παροιμίαις ἐντυχόντες καὶ γρόντες δι' αὐτῶν ὅτι οὐδὲν ἐστὶν ἐκ τοῦ προχείρου σαφῶς τῶν ἐν αὐταῖς εἰρημένων μαθεῖν· καὶ αὐτοὶ ζηλωσάμενοι τὸ προφητικὸν βουληθέντες γράμμα, τὸν αὐτὸν ἐκεῖνη γεγράφασι τρόπον, εἶτα, ὡς μηδὲν ἕτερον ὄνομα κυριώτερον ἐκείνου ἐπινοῆσαι δυναθέντες, καὶ ταύτας παροιμίας ὠνόμασαν. 20

Haec haecenus. Sequitur ut in eam aetatem descendamus, qua studia litterarum Graecarum sub imperatoribus Romanis novo fervore instaurata ad rhetoricas potissimum ἐπιδείξεις dirigebantur. Etenim saeculis post Chr. nat. altero et tertio sophistarum qui tum dicebantur, studia laetissime efflorescebant, qui veneribus omni-

(v. Zenob. II, 91.), ὥστε κρουόμενοι τ. τ. π. ἐ. ὧν β. καὶ τὸν ἄνω περικείμενον λήβητα καὶ τὴν στεφάνην τὴν ἐπὶ τοῦ λήβητος καὶ τὰς ῥ. τὰς διὰ κτλ.

4) αὐθις ἕτερος] Haec quoque nova explicatio, quae numero quinta est. Anne relabitur ad eam enarrationem, quam tangunt Scholia Platonis, quae est de τέχνη γραμμάτων a Glauco Samio reperta?

12) Legebatur γεγραμένα. τῶν μέτρων codices: correxit Schottus. De Aristophane vidimus supra p. X.

13) οἶδ' ἔξωθεν Gaisfordus.

17) Post v. μαθεῖν incisionem posui majorem.

bus et illecebris orationem exornare allaborabant. Nec proverbiorum illi incuriosi erant, quae teste Demetrio de Eloc. CLVII. *in ταῖς ἐν τοῖς πράγμασι χάρισι* censebantur. Exstiterē igitur, qui in gratiam comendae orationis studiosorum proverbialia a superioribus Paroemiographis sedula cura conquisita in commodiorem et habiliorem formam concinnarent. Quo in negotio ita se facillime satisfacere posse arbitrati sunt desideriiis aequalium, si quae ab antiquioribus uberrime essent disputata in epitomae angustias coartassent. Ii libri proverbiorum ex ordine litterarum consertorum quum propter modicum ambitum valde expeterentur, factum est, ut copiae priorum paulatim de manibus hominum excussae sordescerent et novicii libelli frequenter descripti interitum effugerent soli. Accessit lexicorum rhetoricorum multitudo; quae qui condebant ut sanam dicendi consuetudinem oratorum Atticorum et condimenta sermonis commendarent aequalibus suis, nec proverbialia appendere neglexerunt.

In sophistis illis principem locum assigno Zenobio, de quo haec perscripsit Suidas s. v. *Ζηνόβιος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. Ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρφάιου ἐν βιβλίοις τρισὶ (βιβλία γ' codex V), Μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν Ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ιστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ Βελῶν (Βέλλον), Γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα καὶ ἄλλα. Proverbiorum collectionis ex Didymi et Tarrhaei ubertate compenditae meminere pauci scriptores veteres: Scholia Arist. Nubb. 134. *Ζηνόβιος* (vulg. *Ζηνόδοτος* correxit Hermannus.) ὁ τὰς Ταρφάιου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπιτεμὸν. quae sequuntur ex Zenob. III, 87. sumpta eximie concinunt cum nostris. Unde suspicere, Zenobianam farraginem satis integram ad hanc aetatem propagatam esse. Modo constaret, non esse illud Scholium novicium. Nec trium librorum ulla in nostris significatio superest; in Centurias dispescuit Erasmi institutum secutus A. Schottus. Praeter illud Scholium titulo paululum variato Anonymus Scholiasta Aristot. Rhetor. lib. II, p. 42. laudat Zenobium: *ὡς ὁ Κρατερός φησιν ἢ Δοῦρις ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν παροιμιῶν Ζηνοβίου ἀπὸ**

τοῦ Ταρῥάλου, quae spectant ad Zenob. II, 28. Denique Tzetzæ Chyll. VIII, 18. quum ait: Ἐν παροιμίαις Διδύμος καὶ Ταρῥάϊος γράφουσι, in mente habet Zenob. I, 83.

Videtur Zenobius fuisse primus, qui proverbia ex ordine litterarum disponeret, siquidem ad amussim exigenda est inscriptio libri, quae haec est: Ζηνοβίου ἐπιτομὴ (ἐκ addit cod. Paris.) τῶν Ταρῥάλου καὶ Διδύμου συντεθεισῶν (συντεθειῖσα verissime cod. Par.) κατὰ στοιχεῖον. Probavit autem illum morem, qui ordinem litterarum elementarem non religiose custodiret, sed litterae initialis solius haberet rationem. Ego vero qui Zenobium satis integrum ad nos pervenisse dicebam, rem universe spectabam. Sunt enim quae in libris exciderunt, sunt quae praeter mentem auctoris furtim infarta: illa culpa vel librariorum vel tinearum, vel casu denique aliquo; haec prava aemulatione usurpantium interpolatorum. Veluti narrationes fabulosae, quae ab ipsorum explicatione proverbiorum remotiores sunt, male illatas esse, fidem facit codicum Bodlejani et Vaticani comparatio, qui quidem istis deliciis ex Apollodori Bibliotheca maximam partem compilatis carent. In eundem censum venire videntur excerpta illa ex νομίμοις βαρβαρικῆς V, 25., quae proverbio Νόμος καὶ χώρα adhaeserunt. Est ubi emergunt quae ab ipso Zenobio ne potuerunt quidem inseri nedum a Tarrhaeo Didymoque proficisci, ut IV, 32. Menandri Protectoris memoria, si modo Protector, Justiniani et Mauricii Imperatorum aequalis, intelligendus est; sic I, 17. Ἄνευδής ὁ θεός ab homine Christiano inculcatum statuimus. Fraudem coarguit hoc quidem loco vel id, quod lemma excipit vox παροιμία. Unde patet ex Scholio aliquo lexicove proverbium interpositum esse. Motam a Saxio de Luciano a Zenobio Diogenianoque commemorato dubitationem composuere tamen Rankii mei rationes de aetate Luciani initae, v. de Hesychio p. 66.

Ceterum Zenobii ipsius interdum videtur in excerptis Didymi Tarrhaei que copiis defecisse industria. Auctoritates enim scriptorum qui usurpassent proverbia prout lubuit vel adscripsit vel neglexit: quid quod in

singulis partibus libri sibi non constitisse videtur hominis sedulitas. In quinta maxime centuria videmur nobis observasse fuisse industrium. Quum autem Zenobius diversos sequeretur auctores, forsitan hic illic vestigia diversorum fontium indagaveris. Velut *Βούνας δικάζει* et *Βουλίας δικάζει* II, 67 et 86. arguere videntur, alterum fortasse ex Tarrhaei fide, alterum ex Didymi receptum esse. Quamquam nec illud absurdum fuerit statuere, idem proverbium vel a librariis vel per usum depravatum occasionem dedisse formae alii, specie diversae, re eidem: vide IV, 88. Raro Zenobius ipse diversorum auctorum discrepantiam annotavit, ut II, 95. *Τριχῆ ἀναγράφουσι* — hoc verbum proprium est et peculiare in Paroemiographorum opera — *τὴν παροιμίαν*, quod tamen potuit repetere ex Tarrhaeo Didymove. Interdum ambigas, utrum epitomae auctori an librariis crimen peccatorum imputes. Nam inepte contracta occurrunt, cujus stuporis vix liceat ipsum Zenobium reum postulare. Ut V, 15. Demonis sententia, quam minus corripit Harpocratio, pessime decurtando obscurata est. Adde III, 3. 10. 23. IV, 55. 86. V, 5. 7. VI, 3. 42. ibique notata. Quae magis inclinât animus ut maximam certe partem ab indoctis librariis depravata arbitrer, quam ita de manu Zenobii exiisse. Quaedam lacunae ope codicis Bodlejani praeter spem expletæ sunt, velut VI, 15. ex codice illo sarsi hiatum, quem Gaisfordus Praef. p. VII. nonnisi integrioris ope codicis curari posse putavit.

De codicibus et editionibus Zenobii haec narrat Gaisfordus Praef. p. VI: "Zenobius primum typographiae ope vulgatus est Florentiae apud Juntam 1497. 4., qui liber propter eximiam raritatem non Schottum modo fefellit, sed etiam Fabricium. Is nonnunquam in bibliothecis inter codd. MSStos recensetur, veluti in Laurentiana apud Bandinium T. II. p. 358, et in Bodleiana, Catal. MSS. Angliae et Hiberniae p. 118. n. 2290, 18. Editionem Aldinam, quae non simpliciter Zenobium, sed proverbia aliunde, maxime e Suida, congesta exhibens Aesopo subjuncta est Venet. 1505. fol., subinde citat Schottus, v. g. I. 41. p. 241. ego non nisi in locis suspectis consului, idemque dictum sit de ed. Ha-

ganoensi 1535; utraque enim pendet ex Florentina, quam, quum codicis manuscripti instar sit, summa cum cura perlustravi, ejusque lectiones littera F distinctas ubique in annotationibus reposui. Conferendum porro curavi codicem Parisiensem (P.) n. 3070^b *) membranaceum, saec. XII, ipse usurpavi Harleianum Musei Britannici (H.) n. 5663. qui nescio an ex Parisiensi descriptus sit. Ambo certe ex eodem fonte manarunt. Etsi horum librorum ope vitia nonnulla emendare potui, haud pauca tamen etiamnum restant tollenda. Nec a librariis solum, sed a bibliopego damni nonnihil passus est Zenobius: vid. I, 30. II, 59. VI, 15. Duo priora loca persanavi: quae post tertium conspicitur lacuna non nisi integrioris codicis ope explenda est. «

Aequalis Zenobii fuit Diogenianus Heraeoleota, de cujus nomine, aetate scriptisque disputatio est Rankii nostri de Hesychii Lexic. p. 51 sqq. Audiamus Suidam: *Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἐτίρας, οὐ τῆς Πόντου, γραμματικός, γερονδὸς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. — Ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα· Λέξεις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ἐπιτομὴ δὲ ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ἐκαὶ τετρακοσίων (ἐκαὶ ἐνενηκόντα Hemsterhusius) καὶ τῶν Ζωπυρίωνος ἐπιγραμμάτων Ἀνθολόγιον, Περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ἀκρωρειῶν, Περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπιτομον ἀναγραφὴν.* Ubi quum frustra quaeratur Paroemiarum ab ipso congestarum memoria, Schottus et post Schottum Kusterus, quos perὶ ποταμῶν liber duplex admonisset, perὶ παροιμιῶν κατὰ στ. ἐπ. ἀναγραφὴν sufficiens judicaverunt. Eaque emendatio tam certa est, ut mirer reluctatos esse et Rankium de Hesych. p. 58. artificiosius quam vere disputantem, et F. Th. Welckerum, qui in censura libri Rankiani Mus. Rhen. Nov. 1834, p. 430. in eam sententiam discedit, ut nostram Diogeniani nomine insignitam collectionem ab eo auctore plane abjudicandam opinetur. Videlicet nomen Diogeniani Paroemiographi in praefatione Lexici Hesychiani cum laude commemoratum

*) Titulus in eo codice sic perscribitur: *Ζηροβίου ἐπιτομὴ ἐκ τῶν Ταρῆταιον καὶ Λιδύμων παροιμιῶν συντεθείσα κατὰ στοιχείων.* Gaisfordus. V. sup. p. XXV.

eam ipsam ob causam posterioris aetatis arbitrio collectioni nostrae praefixum esse. Nempe Diogeniani farrago, qualem codices offerunt nostri, pristinam speciem exiit, quum nescio quando et a quo excerpta sit ex opere pleniore. Vel M. Apostolius integriore videtur libro usus esse. Is enim — solus autem citat Diogenianum, quod sciam — compluribus locis tanquam ex Diogeniano laudat, quae tu frustra in nostro quaeviseris. Uno quidem loco II, 39. Diogeniani verba eadem sunt, v. Diogenian. II, 34.; aliter res se habet XVI, 28. *Ὁ δὲ Διογενιανὸς Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων, φησί, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις,* quae ita respondent Diogenianis VII, 46., ut brevius Diog. pro Apostolii: *ἀφείς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ δραμῶν εἰς τὸν σὺν ἀναιρέται ὑπ' αὐτοῦ,* sola haec propinet: *ὁ δὲ ὀρμήσας ἀνηρέθη.* Tertio denique loco IX, 39. priora quidem *ἐπαδαὶ — βακτηρίαν* concordant cum Diogenian. IV, 78., sed quae addit Apostolius: *Ὁ δὲ Διογενιανὸς λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων, παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα ἀσύνετα,* ea igitur omnia intercepta sunt.

Sic sane res habet. Diogeniani sylloga tam sinistre concisa est, ut nisi aliunde salus peti posset, saepissime quid rei ageretur vix Lynceus perspicere posset. Vide, ut quae prae manibus habeo sola commemorem, VIII, 9. 20. 31. Etiam in singulis codicibus, ut in Barocciano, quaedam solitaria relicta admonent quam sit verum illud, habere sua fata libellos, v. V, 36*b*. Atque fortasse vel ipse titulus loquitur id quod volumus, Diogeniani epitomen rursus epitomatoris cultros subisse. Inscriptum enim est libro: *Παροιμιαὶ δημῳδεῖς ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς.* Quanquam video profecto quaeri posse, an ipse Diogenianus titulo illo opus suum exornaverit. Et duplicem *ἐκ* praepositio habet explicationem, ut aut secundum Diogeniani collectionem sonet, aut excerptam ex Diogeniani collectione proverbiorum, non *λέξεων*, quod video alicui in mentem venisse. Mihi alterum probabilius videtur, ut ab Epitomatore profectam putem inscriptionem, qui vulgari usu maxime trita proverbialia doctrinae

molestiis recisis de copiosiore et doctiore Diogeniani sylloga seligeret. Sic enim *δημώδεις* interpretor, non ut *ταῖς ἱεραῖς* Salomonis oppositae sint, quae pia fuit A. Schotti sententia, de Societate Iesu. Plebejam parocemiam et obscenam *δημώδη* vocat Apostolus VI, 7. VIII, 8., aliorum illè vocis potestatem deflectens.

Iam incidit quaestio a multis saepe et in diversas partes tractata, quam tamen declinare nefas fuerit, quid statuendum videatur de Hesychio, qui in Epistola ad Eulogium Lexico suo praemissa proverbialia se ex lexico Diogeniani, quod is *Περιμεροποιήτης*, hoc est *Pauperes Studiosi*, inscripsisset, sublegissè narrat. Verba haec sunt: "Ὅσας οἴος τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλεπεν. Et rursus: Ἐβούλομην δὲ αὐτὸν μῆτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν φιλοῦς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων. Ea igitur a Diogeniano derelicta semet supplevisse ipsum: *ταῖς παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις.* Stetit Hesychius a promissis. Nam plerisque certe proverbialibus *ὑποθέσεις* subiectae reperiuntur, raro desunt, veluti s. v. *δίκην τροχοῦ*, vid. Lobeckii *Aglaoph.* p. 905. et *Append. IV*; 100. Iam vero fuerunt, qui hanc nostram Diogeniani proverbiorum *συναγωγὴν* ex Hesychiano lexico excerptam opinarentur. Quod quam temere iudicatum sit vix opus est ut accuratius demonstrarem. Aliter decrevit Rankius de Hesych. p. 65. et 133. Is "Crediderim" inquit, "proprium fuisse ab initio librum, dein ab ipso Diogeniano in Lexicon receptum, duplici via ad nos perrexisse." Nec haec sobrie decisa videntur. Nam neque proverbialia Diogeniani omnia recurrunt in lexico Hesychiano neque ubi eadem proverbialia enarrantur, *ὑποθέσεις* ab Diogeniano sunt translatae. Ubi vero Diogeniani explicatio et Hesychii amice conciliantur, utraque eundem ducem habuit, Tarrhaeum opinor Didymumve vel qui eos excerpisset. Mihi, cui Diogeniani *Συναγωγή* disertio testimonio Suidae contestata videatur quique de fide praefationis Hesychianae non dubitem, res haec esse videtur. Diogenianus in Lexico suo, quod *Περιμεροποιήτων* nomen gessit, non ille sicco pede transierat proverbialia, sed nude et omissis argumentis in ordinem redegerat. Studebat enim brevitati idemque peculiarem collectionem destina-

verat proverbiiis. Hesychium autem nescio quo pacto fugit alterum opus, quod proverbia data opera tractabat. Hinc illè coactus erat argumenta aliunde addere Diogeniani lemmatis in Lexicon suum receptis.

De codicibus Diogeniani quae refert Gaisfordus Praef. p. V. sq., apponam: »Diogenianum primus edidit A. Schottus Antverpiae 1612. e duobus codicibus MSS., altero Palatino (nobis p), altero Petri Pantini (nobis P); vide ejus praefationem infra p. xviii*). Nos alios tres codices adhibuimus: scilicet,

b. Vatic. 483. a Bastio collatum.

c. Barocc. 219. in Bibliotheca Bodleiana servatum.

g. Grabianum 30. item in Bibliotheca Bodleiana. «

His nos addidimus varias scripturas codicis Mazaripei, quas Boissonadius per diversos libros a se editos sparsit.

Cum Zenobianis et Diogenianianis proverbiiis arta intercedit cognatio collectionibus ex codice Vaticano a Schotto, ex Bodlejano Parisinoque a Gaisfordo vulgatis. Quorum cum Zenobio maxime tantus plerumque est consensus, ut gemellum Zenobium te legere jures. Sunt enim verba propemodum eadem, nisi quòd solent leviter dissonare vel accessione aliquot verborum vel detractone Zenobianorum. Ut non viderentur integra recudenda nobis, sed cum Zenobianis, Diogenianianis et reliquis ita conglutinanda, ut quae ab iis discreparent, in notis criticis consignarentur. Iamque Schottus rem similiter instituerat, qui tamen plura in Appendicem Vaticanam conjecit, quam nos faciendum putabamus, qui usurpantium commodis inservituri ubicunque fieri poterat, appendicis ambitum amputavimus. Multa apud Zenobium fidelius servata sunt, multa Bodlejana et Vaticana collectio propria habet et peculiaris. Auctoritates tamen et nomina scriptorum plerumque oblitterata. De origine earum syllogarum equidem sic statuo. Quae Zenobius confecerat proverbia ex Tarrhaci Didymique libris, ea rursus a diversis hominibus sunt varie habita. Manum Zenobii maxima fide refert

*) Schottus haec: »Diogeniani hactenus ἀνεκδότου duplex calamo exaratum exemplar sum consecutus: unum e Palatina Bibliotheca docti viri beneficio; alterum a Pet. Pantino Decano. «

collectio ipsius nomine insignis: assutis alienis conspicui sunt codices ABV, qui et ordinem proverbiorum de suo immutaverunt. Noster autem Zenobius decurtatus et ipse est; et ita quidem, ut omiserit Epitomator haud pauca in ABV relictā. Contra auctores alterius collectionis retinuerunt illi quidem permulta apud Zenobium nunc omis- sa — nisi alienos pannos assuisse ponēs —, sed ut ex- plicationum amplitudinem ubicunque videretur circumci- derent. Idem fere cadit in varia illa scripta Grammati- corum, quae ex Herodianis opibus vario et diverso modo excerpta et persimilia sunt inter se et eadem valde di- versa. Nam quum plures eundem librum decurtant, re- tinere solet alter quod alteri nauseam creat.

De libro Vaticano, qui, si pauca exceperis, idem est atque Bodlejanus, nisi quod hic multo est emendatio- sic rettulit Schottus Praef. p. xix. Gaisf. » Sequitur Dio- genianum Vaticana Appendix, lauta sane centuriarum prope IV accessio, Scip. Cobellucci, Pontifici Max. a secretis et epistolis, singulari liberalitate. Quae prover- bia vidisse ex parte observo Desiderium Erasmus: sed ea cur Plutarcho attribuat, nondum compertum. Habet enim illud e primi Regnorum libri cap. 10. *Σαοὺλ ἐν προ- φήταις*, Centur. III, adag. 87. [v. App. IV, 67.], quod Christiani esse hominis, non Chaeronensis philosophi, clarum. Certe in censu operum Plutarchi neque Lamprias agnoscit, nec quae in manibus sunt opera volam aut ve- stigium prae se ferunt. « Nempe Erasmus haud ita raro — compara Appendicem II, 54. 55. 76. IV, 95. V, 43. Diogen. IV, 95, b. cett. — proverbialaudat tanquam e Plutarchi » Collectaneis«, quae eodem modo exstant BV. Ut librum putem usurpatum ab eo, qui similli- mam collectionem adagiorum exornasset nomine Plutar- chi, quem de Paroemiis edidisse libros duo disputabi- mus infra. Dicit Erasmus p. 6. » Reperiuntur nonnulla collectanea Plutarchi nomine: sed paucula, eaque ferme nuda. « De codice Bodlejano et Parisino verba Gaisfordi repetam Praef. p. III sq. :

» Inter codices manuscriptos qui a. 1764. ex biblio- theca Jesuitarum Parisiensium in Meermannianam, deinde a. 1824. ex Meermanniana in Bodlejanam immigrarunt,

exstat libellus, chartaceus saeculo XV ut videtur vergente exaratus, auctoris aut compilatoris titulo carens, licet a tergo Zenobii nomen praescriptum gerat, bibliopogo ni fallor facem praeferente catalogi conditore. Hunc igitur libellum quum nuper cum Zenobio conferrem, statim vidi opus cum isto grammatico multa quidem habere communia, nec pauca tamen continere quorum hodie apud eundem nullum comparet vestigium. Nec longe progressus pro certo intellexi codicem hunc ejusdem esse familiae atque is ex quo appendicem Vaticanam edidit Schottus. Scilicet a Schotto ita res peracta est: eorum proverbiorum, quae magna ex parte cum Zenobianis convenire repererat, lectiones excerptas annotationibus in istum paroemiographum intertextuit, cetera adagia in appendicem conjecit: ego contra diversam prorsus viam inire satius duxi: integrâ nempe proverbia, sicut in codice exstant, nec mutato eorum ordine, repraesentavi; et quum in fine haud pauca desiderentur, plagulae enim una atque altera e calce libelli avulsae sunt, defectum hunc utcumque supplevi e persimili codice Parisiensi 1773, quem diligenter ¹⁾ cum Schotti editione contulit Frid. Iac. Bastius, lectionesque inde depromptas adversariis suis consignavit haud ita pridem in tabulario Delegatorum preli Academici repositis. Parisiensem hunc codicem litera A notare soleo, Bodlejanum autem litera B. »

Ceterum hoc mihi monendum restat, in his collectionibus hic illic comparere formulas forenses et grammaticales, quae aut proverbii explicandis olim inserviebant aut supine transcriptae sunt ex lexicis, unde corrogata proverbiorum supplementa.

Sequitur ut de ea farragine pauca disseram, quae a Gaisfordo primum prodita est ex libro Coisliniano. De qua sic narrat Gaisfordus Praef. p. iv. » Codicis Coisliniani (n. 177. bombycini, saec. XIV. ff. 284.) notitiam satis amplam dedit Montfauconus in Bibl. Coislin. p. 230. unde huc transferemus quae in usum nostrum sint: » Lexicon sat amplum. Desinit in literam π , cujus

---

1) Suspicio Bastium pauca subinde omisisse, sed ea fortasse levioris momenti.

partem solum continet, licet nihil in fine codicis desideretur. Ceteras autem literas alter tomus haud dubie complectebatur. Initio mutilum est. Est quasi compendium Suidae, nec pauca tamen refert quae apud Suidam non exstant. De eodem MS. F. J. Bastius Epist. Crit. p. 39. n. 15. »Hocce vocabularium re vera nihil est aliud quam epitome e lexico Suidae composita, in qua praetermissa sunt omnia fere loca historica. Continet tamen nonnulla quae in nostris edd. frustra quaeruntur ad grammaticam pertinentia et imprimis ad proverbia. Haec tam egregie tractata sunt, ut paroemiographi Schotti non nisi collatis hujus MS. proverbiiis denuo edendi videantur.« Omnia adagia ex hoc codice sedulo excerpit Bastius, cujus apographo usi, editionem nunc demum concinnavimus. — Non rare hujus codicis discrepantiae a Gaisfordo ad Suidam commemorantur. Eminent proverbia Coisliniiana versiculis poetarum, quos aliunde non notos grati accipimus. Conicias, usurpasse auctorem quae ab Aristophane Byzantio docte commentata erant. Ordo litterarum in hoc codice integrior est et curiosius institutus. Ut ab hac quoque parte similis sit Suidae. Nos quae proverbia exhibebantur apud reliquos non reperta in appendicem contulimus: reliqua in notis criticis accurate annotata sunt.

Praeter copias Schotti et Gaisfordi alterum codicem Vaticanum usurpavimus, quem a se diligentissima cura Romae suos in usus descriptum rara benignitate Bero-lino ad nos misit G. Kramerus, futurus sospitator Strabonis. Cui viro eruditissimo summas agimus gratias. De codice illo Kramerus haec ad me scripsit: »Est codex bibliothecae Vaticanae nr. 482., forma duodecima, in charta bombycina saec. XIV. scriptus. Continet 221. foliis excerpta ex Gregorio Nazianzeno, Strabone, diversa Grammaticalia, inter quae haec proverbiorum congeries a fol. 208. recto usque ad fol. 215. verso. Strabonianae epitomae legendae et in meos usus convertendae mirum taedium — quippe literae sunt minutissimae — lenicbat descriptio proverbiorum: ea enim exarata sunt litteris grandioribus, licet non desint compendia scripturae. A biblio-
pega codicis margines hic illic recisi, unde accidit,

ut initia vocabulorum interdum perierint. Quaedam vermes arrosuerunt. Ubi autem vel sic nullus erat dubitationi locus, nihil annotavi: ubi ambigi posset, religiose annotavi. *

Haec Kramerus. Codice accuratius examinato vidimus, esse proverbialia fere ea quae Diogeniano vulgo tribuuntur. Mutatus tamen est ordo, multa etiam in angustius coacta, pauca uberius explanata. Signavimus codicem, qui hic illic extricandae verae scripturae profuit, littera K. In notis Zenobianis nondum usurpare licuit. Sero enim accepimus. Cui incommodo ita subvenire placuit, ut quae ad Zenobiana potuerant exprimi, aut notis in Diogenianum reliquosque insereremus aut in Appendicis colluviem ablegaremus. Ita moles quidem Appendicis aucta, at codex exhaustus est.

Nulla fere bibliotheca librorum manu scriptorum copia paullo instructior exstat, quin Proverbiorum collectiones servet, posteriore aetate ab hominibus litteratis varie congestas, digestas, contractas, amplificatas. De quibusdam videndus Harlesius ad Fabric. Bibl. Graecc. V, p. 106. Sic in codice quodam Vindobonensi, de quo dixit Lambecius VII, p. 535 sq., fol. 269. usque ad fol. 304, 1. exstant Proverbia, quorum specimen afferre licet ex schedis Schubartianis. Incipit collectio in hunc modum:

*Ἀγαθὸν ὄντιος αὐλητῆς: ἀγαθὴ καὶ μέση καὶ καλὴ.
Ἀγαθὸν γὰρ τις δόκιμος εἰς αὐλητικὴν.*

Ἀγέλαστος πέτρα: αὕτη ἐστὶν ἐν τῇ Ἀτικῇ ἐφ' ἣν ἐκάθισεν ἡ θεμήτηρ, ὅτε τὴν κόρυν ἐξήτει. εἰληπται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ὄντων.

Ἀγαθῶν θάλασσα: αὕτη ἡ παροιμία ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν ὡς τὸ Ἀγαθῶν θησαυρός καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκία.

Sequuntur *Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες. Ἀγνότερος πηδάλιον. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. Ἀδώνιδος κῆπος κτλ. Finit: Ὡσὶν ἐσιῶσιν (sic). Ὡπερ χαλκίδη (sic) τέτοκεν ἡ γυνή.*

Idem codex in Diogeniani primo proverbio teste Schubarto *ἀβυθηνόκομον*, non *Ἀβυθηνόκωμην* habet, ut testatus erat Lambecius. Diogeniani Proverbiorum hoc

est initium: Ἀβυθὺν ἐπιφόρημα. Ἀβρωνος βλος. Ἀγορὰ
 Κερκόπων (sic). Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον. Ἀγαμέμνο-
 νος θυσία. Omissum igitur est quod in vulgatis accura-
 tam litterarum ordinem interrumpit: Ἄν μὴ παρῆ κρέας,
 ταφίχῳ στερκτίον.

In altero codice Vindobonensi Philol. et Philos.
 XXXII. post fragmenta Lexici cujusdam sequuntur Pro-
 verbia quaedam: Σπίλους προσωειδισαε ἡμῖν. Αἰθίοψ.
 Καλεῖ χελώνη τοὺς βέας βραδυδίπους (sic) κτλ. Plura non
 enotavit Schubartus.

Redeo ab hac intercapedine ad ea quae nostra edi-
 tione continentur. Diogenianum excipere voluimus Plu-
 tarchoi quae dicuntur Proverbia et Gregorii Cyprii.
 Quod faciendum videbatur non tam ob singulares quas-
 dam istarum syllogarum virtutes — nam pauca continent
 a Zenobio et Diogeniano reliquisque praetermissa —,
 sed ne frustra quaerent Proverbiorum studiosi. Nec
 illa vel propterea contemnenda, quod illustri documento
 sunt, pristina illa ubertas Paroemiographorum paulatim
 in quantam jejunitatem exaruerit. Paucis explicandum
 de Plutarcho qui vocatur et Gregorio.

Et Plutarchum quidem Chaeronensem duos
 libros Proverbiorum composuisse, testem habemus filii
 Lampriae memoriam in Catalogo scriptt. Plutarchi, ubi
 κγ' (LIII.) numerat: Παροιμιῶν βιβλία β'. Nostram
 tamen collectionem nomen philosophi mentiri nemo am-
 biget. Tam est leviter compilata. Mirum illud quoque,
 quod ea maxime Proverbia se collegisse gloriatur auctor,
 quibus Alexandrini usi essent (ἐχρῶντο). Qui pri-
 mus ex codice Florentino bibliothecae Mediceae edidit
 Iac. Gronovius in Praefat. Tomi X Antiqq. Græ. p. 6
 sqq., suspicatur, esse potius proverbia ab Alexandrino
 aliquo conglomerata. Quam opinionem vanissimam
 esse quum titulus ipse docet, tum plane coarguit inscri-
 ptio libri Seleuci Alexandrini, nobilissimi gram-
 matici, qui teste Suida scripserat Περὶ τῶν παρ'
 Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. Quem Plutarchus per-
 sonatus videtur aemulatus esse. Par est igitur statuere,
 Alexandriae, id est in ea urbe, quo ex omni orbe ter-
 rarum confluerent diversissimi homines, scribuisse pro-

verbialem dicacitatem. Exstiteruntque qui proverbialia Alexandriae maxime trita in usum vulgarem enodarent. Quod autem Plutarchi potissimum nomine abusus est quisquis ista contraxit, id explicatur inde, quod ejus nomen propter proverbiorum collectionem insigniter celebratum collectionibus ejusmodi poterat commendationem facere. Ut saepe factum est ab impostoribus. Sic acciderat in eo codice quo supra vidimus Erasmum usum: sic in eo de quo vellem apertius dixisset Schottus ad Zenob. I, 67. »In Graecis Plutarchi Collectaneis proverbiorum MSS. (quae mihi videre nunc demum contigit) repperit haec Desiderius: Ἀλώπηξ διαφυγοῦσα πάγας, οὐχ ἄλισκεται.« Quae quum in Appendice Vaticana desint, patet, habuisse illam synagogam quaedam peculiaria. Praeterea quod rem conficit, Plutarchi nomen in fronte habent proverbialia ista omni argumento destituta quae ex Boissonadi Anecdotis repetivimus p. 343 sqq. Quae hoc tamen sibi vindicant propriae commendationis, quod non ex ordine litterarum, sed ad argumenti congruentiam disposita sunt.

Gregorii Cyprii denique Proverbia sane exilia, sed fortasse in aliis libris scriptis pleniora subjuncta sunt p. 349 sqq. ex Apostolio Pantini p. 273 — 281. De Gregorio pauca Fabricius Bibl. Graec. V, p. 111. Codicem Vossianum Gregorii recenset Catalogus Biblioth. Publ. Universitatis Lugduno-Batavae p. 402. Vide Catalog. Codd. Dorvill. p. 28., quem librum frustra quaesivimus.

Excludenda autem erant ab hoc volumine quae praeterea feruntur proverbialia a Michaele Apostolio et Arsenio filio, Monembasiae Episcopo, postremo a Macario Chrysocephalo corrasa, quae quidem e codice Marciano post specimen a Villosono Anecd. II, p. 68. propositum primus publicavit Walz in notis Arsenio suo subjectis. De Macario ipso explicat Villosonus Anecd. II, p. 4. Quae omnia quominus complecteremur gravissimae obstiterunt rationes. Praesenti desiderio satisfacit Arsenii Violetum Walzii beneficio facile parabile, in quo pleraque comparent a patre Apostolio congesta. Spem tamen facit collega Leutschius editionis

Apostolii novae ejusque longe editis locupletioris a se adornandae, ubi nactus fuerit apographum codicis Parisini ab ipso Apostolio scripti, vulgatis plenioris, de quo videndus est Bastius in Epist. Crit. p. 249. Lips. Reconditiora quaedam eminent in Macarii excerptis, ad quae saepius provocandum fuit.

Restat ut de iis scriptoribus dicendum sit, qui quum in proverbialia singularem quandam curam impenderint, identidem erant in subsidium adhibendi. Nullus autem est vel Lexicographus vel Scholiasta, quin magis minusve nobis usui fuerit. Sed integrorum paene Paroemiographorum vices sustinent Hesy chius cum Photio et Phavorino, cum Zonara Suidas. De quibus singulatim exponere nihil attinet. Unum duntaxat addam. Suidam ex Eudemi potissimum Lexico Proverbialia sua delibasse colligas ex iis quae Ritschelius speciminis loco posuit Praefat. Thomae Magistri p. CXLIV. CXLVI. Quum autem omnes illi Lexicographi diversos in diversis locis secuti sint duces, non mirandum est, ipsorum notationes interdum cum Paroemiographis nostris optime congruere, interdum abire in alia omnia. Quae nos in notulis nostris persequimur.

Omnibus tamen illis eruditionis haudquaquam de trivis arreptae laude tenebras obducit Pausania Grammaticus. Ex cujus Lexico Rhetorico permulta eaque praeclara in Commentarios Homericos transtulit Eustathius. De quo Pausaniae libro testimonium est Photii Bibl. p. 170, 30. Hoeschel.: *Πανσανίου λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον οὐδὲν ἔλαττον τῶν προειρημένων εἰς τὰς Ἀττικὰς συναναγνώσεις χρησίμων, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. εἰ γὰρ καὶ ταῖς μαρτυρίαις ἐνδεέστερον ἔχει, ἀλλ' οὖν ἐν τισὶ τῶν στοιχείων πολὺ ταῖς λέξεσι πλεονάζει, ὡς ἀμφοτέροις ἅμα ταῖς Αἰλλίου Διονυσίου Ἀλικαρνασσεῶς πραγματείαις τὴν μίαν ταύτην, καίτοι τῶν χρήσεων ἐπ' ἔλαττον, ὡς ἔφημεν, ἀπτομένην ἐξισάζεσθαι τῷ τῆς γραφῆς ὄγκῳ. εἰ δὲ τις ἐκείναις ταῖς δυσὶν ἐκδόσεσι καὶ τὴν Πανσανίου ἐγκατατάξας ἐν ἀπεργάσατο σύνταγμα, ῥᾶστον δὲ τῷ βουλομένῳ, οὗτος ἂν εἴη τὸ κάλλιστον καὶ χρησιμώτατον τοῖς ἀναγνώσκουσι τὰς Ἀττικὰς βίβλους σπούδασμα εἰσενεγκάμενος.* Pausaniae in enarrandis adagiis praestantiam facili negotio agnosces

ex iis quae nos religiose ex Eustathii penu deprompsimus in notis. Fuit Pausanias in iis, qui Atticae orationis elegantias inculcarent studiosis. Tu exempli gratia evolve quae notata sunt ad Zenob. I, 26. V, 38. I, 30. 32. III, 26. (ubi quod Eustathius subjungit: *ἐν ἑτέρῳ δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει*, ne quis Pausaniam alterius quoque auctorem dici sibi persuadeat, Eustathius aut *γράφεται* scripsit, aut ob animum obversabatur Aelii Dionysii multum celebratum opus.), III, 53. 50. 60. 63. 87. (quem locum quum paene ad verbum referat Photius Lex. s. v., eundem Pausaniam quem summo opere laudasset in Bibliotheca, nec in condendo Lexico sprevisse docet.) III, 98. IV, 29. 51. 89. Diogenian. IV, 78. multisque locis aliis.

Haec habui de Paroemiographis quae dicerem. Superest ut quam poterit fieri brevissime de omni hujus editionis consilio admoneam. Fundamentum nobis fuit egregium exemplar Gaisfordianum Oxonii MDCCCXXXVI. emissum, accurato usu codicum longe Schotti exemplo emendatius. Instituit autem Gaisfordus sic, ut Schotti annotationes, de Erasmi maxime copiis haustas, repereret integras, quibus ipse quae vel ad orationem emendandam vel ad explicationem proverbiorum facerent, subjunxit. Quod minus parca manu factum velles. Nobis non placuit Schotti annotationem illibatam recoquere, sed quae essent etiam nunc alicujus pretii, transtulimus, resecta omni Schotti loquacitate in rebus sexcenties ingestis. Praeterea notas, in quibus ubique indicatum est, qui vel Lexicographi vel Grammatici idem proverbium tangerent, ita divisimus, ut apparatus criticus sejungeretur. In conscribendis explicationibus nihil antiquius fuit, quam ut iis, qui in singularibus quaestionibus occupati proverbia adirent, liceret uti a nobis paratis. Quod non ita accipi volumus, quasi nostra disputatione perbrevis — id enim studebamus — quaeque quaestiones ad finem sint perductae, sed, ut par erat, auxiliaris est haec omnis commentandi opera. Locos scriptorum veterum, qui proverbii usi sunt, in quantum fieri poterat, vel expressis verbis adduximus, vel monstravimus digito. Non dubitamus, quin et ad emen-

danda verba et ad explicanda non levia possint conferri. Sed opere in longo si interdum connixerimus, dormitavit vel Homerus. Si qui autem de omni hoc labore recte judicare voluerit, eum par est et aequum nostra conferre cum Gaisfordianae editionis dotibus.

Indices summa diligentia condidit Leutschius. Ubique autem idem proverbium a pluribus explicatur, ibi viri docti omnes locos debebunt adire. Nam saepe altero loco absoluto inter ipsum, ut fit, commentandi laborem succrevit, quae ne plane desiderarentur, ad alterum erant addenda.

Laborem communem ita inter nos partiti sumus, ut ego commentarer Zenobii Cent. II, IV, VI, Diogeniani Prooemium, Appendicis Centuriam primam et alterius decem proverbia prima, conscriberem denique hoc quidquid est Praefationis. Reliqua Leutschio debentur. Schedulas suas, in quibus suos in usus notaverat quae Paroemiographis vel emaculandis essent vel explanandis, ad nos liberaliter misit Finckhius, Gymnasii Reutlingensis Rector. Quibus grati usi sumus.

Scribebam Gottingae Kal. Septbr. MDCCCXXXIX.

F. G. Schneidewin.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry must be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and accountability in the financial process.

Furthermore, it is noted that the records should be kept for a minimum of seven years. This period allows for a thorough audit and helps in identifying any discrepancies or irregularities that may have occurred over time.

In addition, the document highlights the need for regular reconciliation of accounts. By comparing the internal records with the bank statements, any errors can be identified and corrected promptly. This practice is crucial for maintaining the integrity of the financial data.

Finally, it is stressed that all financial information should be stored securely. This includes both physical and digital records. Proper security measures should be implemented to prevent unauthorized access and ensure the confidentiality of the data.

The second part of the document provides a detailed overview of the company's financial performance for the year. It includes a comprehensive analysis of the income statement, balance sheet, and cash flow statement.

The income statement shows a steady increase in revenue over the period, primarily driven by the expansion of the product line and the entry into new markets. Operating expenses have also increased, but the overall profit margin remains healthy.

The balance sheet indicates that the company's assets have grown significantly, reflecting the successful execution of its investment strategy. The equity section shows a consistent increase in shareholder value, which is a positive indicator of the company's long-term prospects.

The cash flow statement reveals that the company has maintained a strong position of liquidity throughout the year. Operating activities have generated a consistent surplus of cash, which has been used to fund growth initiatives and pay dividends to shareholders.

Overall, the financial results demonstrate the company's resilience and ability to navigate a challenging economic environment. The management team is confident in the company's ability to continue its upward trajectory in the coming years.

**PAROEMIOGRAPHI
GRAECL.**

Zenobius	Pag. 1.
Diogenianus	177.
Plutarchus	321.
Plutarchi Eclogae proverbiorum a Boissonado editae	343.
Gregorius Cyprius	349.
Appendix Proverbiorum Vaticana, Bodleiana, Coisliniana	379.
Indices	469.
Addenda.	

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ

ΕΚ ΤΩΝ

ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ
ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1 Ἄβυδηνὸν ἐπιφώρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Μέννηται δὲ αὐτῆς Εὐδοξὸς ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Φασὶ δὲ ὅτι τοῖς Ἄβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχομένοις· κεκραγότεν δὲ τῶν παιδῶν καὶ θορύβου γι- 5 νομένου διὰ τὰς τιτθας, ἀηδῖαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους· ἐνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἄβυδοκόμην εἶπεν.

Titulum exhibui ex fide libri Parisini: deerat ἐκ et scribebatur συντεθεισῶν.

1. ἐπιφώρημα Hesych. 3. φησὶ B. 5. εὐχομένοις B. 6. πολλὴν εἶναι B. 7. εἴρηται .. ἀπὸ] τινὲς δὲ φασὶ ταύτην ἠθῆσθαι ἀπὸ B. 8. ἐνθα B. 9. Ἄβυδοκόμον B, Ἄβυδοκόμην Schottus, Gaisfordus: ex Hesychio, Bekk. Anecd. l. c. et p. 322, 31 correxit G. Dindorfius ad Arist. fragm. 568.

1. Bodl. l. Diogen. I, l. Apost. I, l. Arsen. Viol. p. 11. Macar. Chrysoc. ap. Walz. ad Arsen. p. 11. Hesych., Suid. s. v., Steph. Byz. s. Ἄβυδος, Eustath. ad Dionys. Perieg. 513. Eudoxi Hypobolimaeum tetigit. Meinekius ad Menandr. fragm. p. 173. εἴρηται - ξένους] quamquam proverbio Ἄβυδος ἐστὶν hanc explicationem Apost. I, 2. Arsen. l. c., Suid. s. Ἄβυδος, Bekk. Anecd. I, p. 215, 5 apponunt, eam tamen a Zenobio recte nostro ap-

poni praeter Hesychium docet Athen. XIV, p. 641 A: Ἄβυδηνὸν ἐπιφώρημα τέλος τί ἐστὶ καὶ ἑλλιμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν: ubi v. Casaubonus. συκοφαντεῖσθαι] hinc factum est, ut Abydeni nomen in significatum sycophantiae abiret: Zonar. s. v., Liban. Epist. 119. 734. Ἄβυδοκόμην] Eustath. ad Hom. II. β, 836 p. 357, 1 Rom.: ἰστίον δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἄβυδος ὕστερον ἐπὶ συκοφάντου ἐτίθη παροιμιαικῶς διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς

- 2 Ἀγαθώνιος αὐλησις: ἡ μαλακὴ, καὶ μῆτε πικρὰ μῆτε χαλαρὰ, ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀγαθωνος αὐλητοῦ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμωδεῖτο.
- 3 Ἀγαθὰ Κιλικίων: λείπει τὸ ἔχει. Προδότης γὰρ γέγονεν οὗτος ὁ Κιλικίων, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς προδὸς Μίλητον εὐπόρησεν.
- 4 Ἀβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἀβροδίατος. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ τὸ ὄνομα γεγονέναι.
- 5 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων λέγεται. Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες ἐγένοντό τινες, ἐξαπατῆσαι τὸν Δία βουλόμενοι.

1. ἀγαθώνιος B. ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένα ἢ ἡ μῆτε χαλαρὰ μῆτε πικρὰ V, Suidas. μαλθακὴ B. 2. χλιαρὰ B Diogenianus. ἀλλ' κρατος B. εἴρηται κτλ. om. B. 4. Κιλικίων codd.: Κιλικίων Hesych. s. Δημοκλεῖδα, Κιλικίων Hesych. Suid. s. v., Κιλικίων RV Arist. Pac. 362, Apollonius et Ammon. ap. Schol. ad Arist. l. c., Καλλικίων Leand. ap. Schol. Arist., Eustath. ad Hom. Odys. K, 551, p. 1669, 58, Καλλικίων Callimach. ap. Schol. Arist., Euphorion ap. Herodian. περὶ μονῆρ. λέξ. p. 10, 9, Καλλιφῶν Suid. s. πονηροῖς: duae igitur hujus nominis formae, Κιλικίων et Καλλικίων apud veteres videntur in usu fuisse: cfr. Meinekius Quaest. Scen. Spec. III, p. 7. ἔχειν B. 5. γέγονεν οὗτος om. B. Κιλικίων codd., Κιλικίων B. Μιλήσιος καὶ προδὸς B. 6. ἀφόρησεν B. 7. Ἀβρωνος et infra Ἀβρων B: cf. Sintenis ad Plut. Pericli. XXXII, 13. βίος B. εἴρηται om. B. 8. ἀβροδίαται B. 9. δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ γεγονέναι B. 11. λέγεται om. B. τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οὗτινες ἐξαπατῆσαι [ἀπατῆσαι καὶ B] τὸν Δία πιπεύονται BV.

Ἀβροδηνούς: ὅθεν καὶ Ἀβροδοκίμας οἱ ἐπὶ συνοφαντία κομῶντες τίθεται δὲ, φασίν, ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκοῖου καὶ οὐδένοιο ἀξίου: cf. nott. ad Diog. VI, 53.

2. B. 7. Diog. I, 7. Apost. I, 9. Arsen. p. 13: Hesych., Suidas. Schol. Ven. ad Arist. Thesm. 98: τοιοῦτον (μαλακῶν) δὲ τὸν Ἀγαθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμωδοῦσιν.

3. B. 10. Greg. Cyr. I, 5. Suid. s. ἀγαθὰ, s. Κιλικίων, s. πονηροῖς: cf. nott. ad Diogen. I, 9. Varias de Cillliconte veterum narrationes vide ap. Scholl. ad Arist. Pac. 362., Hesych., Suid. II. cc.

4. B. 2. Diog. I, 2. Apost. I, 4. Arsen. p. 11 ibiq. Macar.: Suid., cod. Marcan. Harpocr. p. 1, n. 12. Bekk. Ἀβρων] Argivus secundum Suidam.

5. B. 3. Diogen. I, 3. Greg. Cyr. I, 3. Apost. I, 21. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Alex. §. 4. Eustath. ad Hom. Od. B, 7, p. 1430, 30, K, 552 p. 1669, 59: Suid., Cram. Anecd. III, 413. Utitur Synes. Epist. 101. Proverbium Athenis ortum est: Hesych. ἀγορὰ Κερκώπων τόπος πλησίον Ἡλιαίας, quibuscum compara quae idem s. ἀγορὰ Ἀργείων et ἀγορὰ Θεῶν affert: add. nott. ad Zenob. IV, 30. Leake Topogr. Athen. p. 395 ed. germ. ἐν Ἐφέσῳ] de Cerepium patria vid. Herod. VII, 216. Apollod. II, 6, 3. infr. IV, 50. V, 10. Lobeckius Aglaoph. II, 1302 sqq. Δία] alii aliter: Ovid. Metam. XIV, 91 cum Zenobio concordat.

- 8 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων.
Ἰστοροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολ-
λαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα οὐρεῖται.
- 7 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πρα-
γμάτων εἴρηται. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα αὕτη ἐν τῇ Ἀττικῇ, 5
ἐφ' ἧς ἐκαθίσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· ἐρα-
σθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἤρπασεν αὐτὴν κόρυθα.
Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ
πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. Μαθούσα δὲ παρ'
Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοὶς 10
κατέλιπεν οὐρανὸν, καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἑλευ-
σίνα· ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισε τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖ-
σαν Ἀγέλαστον.
- 8 Ἀγρίου βέβρωκας: οἰονεὶ ζῶου ἀγρίου. Εἰώθασι
δὲ οἱ βεβρωκότες χασμαῖσθαι. 15
- 9 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται.

1. ἐπὶ — ἔργων om. B. 2. γὰρ om. B. πολλαχοῦ] πανταχοῦ B.
8. οὐρεῖται, καὶ Ἀἴμος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Ἀττικῆς Hesych.:
cf. intra I, 13 et vid. praefat. 4. εἴρηται ἐπὶ τῶν — πραγμάτων
BV, in quibus haec po-t v. ἐζήτει collocantur. 5. ἔστι — πέτρα om.
BV. αὕτη ἔστιν B, αὐτὸ ἔστιν ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ V. 6. ἐρασθεὶς κτλ.
om. B. 8. Ἀγήμητρα P, Apollod.: vid. vv. 11. ad Herodot. II, 123,
Append. IV, 20. nott. ad Diogen. V, 17. 9. περιήρει Apollod.
11. Ἑλευσίαν Schottus, Ἑλευσίνα F: e P correxit Gaisfordus. 15.
γὰρ οἱ B. 16. εἴρηται] λέγεται B.

6. B. 6. Apost. I, 33. Arsen.
15: Hesych.: Eustath. ad Hom.
II. 1, 171. p. 461, 15: Ἀγα-
μεμνόνεια γαῶν ἄδονται τινα φρέατα,
ἐπὶ περὶ Ἀττικῆν, φασὶ, καὶ ἐν
Αὐλίδι, καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλά-
δος οὐρεῖται ὁ Ἀγαμέμνων φρέατα:
vid. Heffterus de cult. Rhod.
II, 67.

7. B. 8. Diog. I, 8. Apost. I,
15. Arsen. 15: Hesych., Bekk.
Anecd. I, 337. 7. Bachm. Anecd.
I, 22, 13: add. Phot. Bibl. 319,
b, 20 Bekk., intt. ad Hom.
Hymn. Cerer. 99. Picturam, in
qua πέτρα ἀγ. repraesentata vi-
detur, indicat Walz in Zim-
mermanni Ann. Philol. 1836, 53
p. 425. ἐρασθεὶς sqq.] Zeno-
bius exscripsit Apollod. Bibl.
I, 5, 1, Zenobium Schol. ad
Aristoph. Equit. 795, hunc Suid,
s. Σαλαμίως.

8. B. 14. Hesych. Prover-

bium de Atheniensibus sine dubio dictum est, qui more avium hiantes et diducto ore incedere atque in comitiis sedere solebant: v. Arist. Equit. 631. Jacobsius ad Achill. Tat. II, 847. C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. c. 4. p. 24. Comp. σκορπίους βέβρωκων Macar. ap. Walz. l. c. p. 429.

9. B. 11. Diog. I, 10. Apost. I, 5. Arsen. 12 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Voces πόντος, πύλαγος, κίματα, κλύδων, βυθός, ὠκεανός cett. ad significandam rei alicujus magnitudinem saepe usurpantur; v. Soph. Oed. Tyr. 1527. Sophron ap. Schol. ad Ar. Plut. 1051: cf. Monkus ad Eurip. Hipp. 824. Boissonnadas Anecd. T. III. p. 12. 27., id. ad Theophyl. Simoc. p. 182. Walz in ad Arsen. l. c.

- 2 Ἀγαθώνιος αὐλησις: ἡ μαλακῆ, καὶ μῆτε πι-
κρὰ μῆτε χαλαρὰ, ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη. Εἴρηται
δὲ ἀπὸ Ἀγαθωνος αὐλητοῦ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμωδεῖτο.
- 3 Ἀγαθὰ Κιλλικῶν: λείπει τὸ ἔχει. Προδότης γὰρ
γέγονεν οὗτος ὁ Κιλλικῶν, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς προ- 5
δοῦς Μίλητον εὐπόρησεν.
- 4 Ἄβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παρ-
οιμία. Ἄβρων γάρ τις ἐγένετο πλοῦσιος καὶ ἀβροδιατοῦ.
Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ τὸ ὄνομα γεγονέναι.
- 5 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακο- 10
ήθων λέγεται. Κέρκωπις γὰρ ἀπατιῶνες ἐγένοντό τινες,
ἐξαπατῆσαι τὸν Δία βουλόμενοι.

1. ἀγαθώνιος B. ἡ μαλακῆ καὶ ἐκλελυμένα ἢ ἡ μῆτε χαλαρὰ
μῆτε πικρὰ V, Suidas. μαλθακῆ B. 2. χλιαρὰ B Diogenianus.
ἀλλ' κρατος B. εἴρηται κτλ. om. B. 4. Κιλλικῶν codd.: Κιλλι-
κῶν Hesych. s. Δημοκλειδαί, Κιλλικῶν Hesych. Suid. s. v., Κιλλι-
κῶν RV Arist. Pac. 362, Apollonius et Ammon. ap. Schol. ad
Arist. l. c., Καλλικῶν Leand. ap. Schol. Arist., Eustath. ad Hom.
Odys. K, 551, p. 1669, 58, Καλλικῶν Callimach. ap. Schol. Arist.,
Euphorion ap. Herodian. περὶ μονήρ. λέξ. p. 10, 9, Καλλικῶν
Suid. s. πονηροῖς: duae igitur hujus nominis formae, Κιλλικῶν et
Καλλικῶν apud veteres videntur in usu fuisse: cfr. Meinekii
Quaest. Scen. Spec. III, p. 7. ἔχειν B. 5. γέγονεν οὗτος om. B.
Κιλλικῶν codd., Κιλλικῶν B. Μιλήσιος καὶ προδοῦς B. 6. ἀβροδι-
ατοῦ B. 7. Ἄβρωνος et infra Ἄβρων B: cf. Sintenis ad Plut. Pe-
ricl. XXXII, 13. βίος B. εἴρηται om. B. 8. ἀβροδιαίται B.
9. δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ γεγονέναι B. 11. λέγεται om. B.
τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οὗτινες ἐξαπατῆσαι [ἀπατῆσαι καὶ B] τὸν Δία
πιπεύροσθαι BV.

Ἄβροδηνός: ὅθεν καὶ Ἄβροδοκίμα
οἱ ἐπὶ συνοφαντία κομῶντες τίθεται
δὲ, φασίν, ἢ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰ-
καίου καὶ οὐδένοσ ἀξίου: cf. nott.
ad Diog. VI, 53.

2. B. 7. Diog. I, 7. Apost. I, 9.
Arsen. p. 13: Hesych., Suidas.
Schol. Ven. ad Arist. Thesm. 98:
τοιούτων (μαλακῶν) δὲ τὸν Ἀγά-
θωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμωδοῦσιν.

3. B. 10. Greg. Cyr. I, 5. Suid.
s. ἀγαθὰ, s. Κιλλικῶν, s. πονηροῖς:
cf. nott. ad Diogen. I, 9. Va-
rias de Cilliconte veterum nar-
rationes vide ap. Scholl. ad Arist.
Pac. 362., Hesych., Suid. II. cc.

4. B. 2. Diog. I, 2. Apost. I,
4. Arsen. p. 11 ibiq. Macar.:
Suid., cod. Marcian. Harpocr.
p. 1, n. 12. Bekk. Ἄβρων] Ar-
givus secundum Suidam.

5. B. 3. Diogen. I, 3. Greg.
Cyr. I, 3. Apost. I, 21. Arsen.
15 ibiq. Macar.: Schol. ad Lu-
cian. Alex. §. 4. Eustath. ad
Hom. Od. B, 7, p. 1430, 30, K,
552 p. 1669, 59: Suid., Gram.
Anecd. III, 413. Utitur Synes.
Epist. 101. Proverbium Athen-
sis ortum est: Hesych. ἀγορὰ
Κερκώπων τόπος πλησίον Ἠλιαίας,
quibuscum compara quae idem
s. ἀγορὰ Ἀργείων et ἀγορὰ θεῶν
affert: add. nott. ad Zenob. IV,
30. Leake Topogr. Athen. p. 395
ed. germ. ἐν Ἐφέσῳ] de Cer-
copum patria vid. Herod. VII,
216. Apollod. II, 6, 3. infr. IV,
50. V, 10. Lobeckius Aglaoph.
II, 1302 sqq. Δία] alii aliter:
Ovid. Metam. XIV, 91 cum Ze-
nobio concordat.

- 6 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων.
Ἱστοροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὔλιδα καὶ πολ-
λαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα οὐρῆσαι.
- 7 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πρα-
γμάτων εἴρηται. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα αὕτη ἐν τῇ Ἀττικῇ, 5
ἐφ' ἧς ἐκαθίσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτηε· ἐρα-
σθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἤρπασεν αὐτὴν κόρυφα.
Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ
πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. Μαθούσα δὲ παρ'
Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοὶς 10
κατέλιπεν οὐρανὸν, καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἑλευ-
σίνα· ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισε τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖ-
σαν Ἀγέλαστον.
- 8 Ἀγρίου βέβρωκας: οἰονεὶ ζῶου ἀγρίου. Εἰώθασι
δὲ οἱ βεβρωκότες χασμαῖσθαι. 15
- 9 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται.

1. ἐπὶ — ἔργων om. B. 2. γὰρ om. B. πολλαχοῦ] πανταχοῦ B.
8. οὐρῆσαι, καὶ Ἀἴμος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Ἀττικίδος Hesych.
cf. infra I, 13 et vid. praefat. 4. εἴρηται ἐπὶ τῶν — πραγμάτων
BV, in quibus haec po-t v. ἐζήτηε collocantur. 5. ἔστι — πέτρα om.
BV. αὕτη ἔστιν B, αὐτὸ ἔστιν ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ V. 6. ἐρασθεὶς κτλ.
om. B. 8. Δημήτρα P, Apollod.: vid. vv. 11. ad Herodot. II, 123,
Append. IV, 20. nott. ad Diogen. V, 17. 9. περιήρει Apollod.
11. Ἑλευσίνη Schottus, Ἑλευσίνα F: e P correxit Gaisfordus. 15.
γὰρ οἱ B. 16. εἴρηται] λέγεται B.

6. B. 6. Apost. I, 33. Arsen.
15: Hesych.: Eustath. ad Hom.
II. A, 171. p. 461, 15: Ἀγα-
μεμνόνεια γοῦν ἄδονται τινα φρέατα,
ἐπεὶ περὶ Ἀττικῆν, φασί, καὶ ἐν
Αὔλιδι, καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλά-
δος οὐρῆεν ὁ Ἀγαμέμνων φρέατα:
vid. Heffterus de cult. Rhod.
II, 67.

7. B. 8. Diog. I, 8. Apost. I,
15. Arsen. 15: Hesych., Bekk.
Anecd. I, 337. 7. Bachm. Anecd.
I, 22, 13: add. Phot. Bibl. 319,
b, 20 Bekk., intt. ad Hom.
Hymn. Cerer. 99. Picturam, in
qua πέτρα ἀγ. repraesentata vi-
detur, indicat Walz in Zim-
mermanni Ann. Philol. 1836, 53
p. 425. ἐρασθεὶς sqq.] Zeno-
bius exscripsit Apollod. Bibl.
I, 5, 1, Zenobium Schol. ad
Aristoph., Equit. 795, hunc Suid,
s. Σαλαμίως.

8. B. 14. Hesych. Prover-

bium de Atheniensibus sine dubio
dictum est, qui more avium
hiantē et diducto ore incedere
atque in comitiis sedere sole-
bant: v. Arist. Equit. 631. Ja-
cobsius ad Achill. Tat. II, 847.
C. F. Hermannus ad Lucian.
quom. hist. conscr. op. c. 4. p.
24. Comp. σκορπίους βέβρωκων
Macar. ap. Walz. l. c. p. 429.

9. B. 11. Diog. I, 10. Apost.
I, 5. Arsen. 12 ibiq. Macar.;
Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Vo-
ces πόντος, πύλαος, κύματα, κλύ-
δων, βυθός, ὠκεανός cett. ad si-
gnificandam rei alicujus magni-
tudinē saepe usurpantur; v.
Soph. Oed. Tyr. 1527. Sophron
ap. Schol. ad Ar. Plut. 1051:
cf. Monkus ad Eurip. Hipp.
824. Boissonnadius Anecd. T.
III. p. 12. 27., id. ad Theo-
phyl. Simoc. p. 182. Walz in
ad Arsen. l. c.

- 10 Ἀγαθῶν σωρός: ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας εἴρηται.
 11 Ἀγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.
 12 Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευ-
 τερεῖά τισι διδόντων.
 13 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ ἑ
 σκληρῶν. Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν
 ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.
 14 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες: ἐπὶ τῶν σφό-
 δρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.
 15 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι 10
 μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν, παραινεῖ ἢ παροιμία.

1. ἀγαθῶν σωρός· ἀγαθῶν μυρμηκία· ἄμφω λέγονται [λέγεται V] ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας BV. 2. scribebatur μυρμηκία. 3. legebatur μάζα. τὰ B om. δεύτερα B: cf. Hesych. s. δεύτερα ἄλφα. 4. διδόντων ἢ αἰρουμένων Suid., qui τια omittit. 6. legebatur ἔφειγεν: mutavi e B. 7. εἰσῆχθη B: Macar.: ἐπὶ τ. δ. καὶ ἀνυποτάκτων· Ἀθήμων γὰρ ἱστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνονος θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη. 8. εἴρηται ἐπὶ B. 10. BV explicant: ὑποθετικὴ ἢ παροιμία, ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

10. B. 12. Diog. I, 10. Apost. I, 7. Arsen. 12 ibiq. Macar. et 433: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθίδες, Bekk. Anecd. I, 10, 1. Legitur σωρός ἀγαθῶν Arist. Plut. 804, σωρός χρημάτων Theocr. Epigr. 17, 5, ubi vid. Jacobsius: add. Arsen. 433: σωρός κακῶν ἀνεφάνη: ἐπὶ τῶν δυσπραγούντων.

11. Diog. I, 10. Apost. I, 8. Arsen. 12 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθίδες: Eustath. ad Hom. II. A, 178, p. 77, 9: εἶωθε δὲ ἢ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμηκῶν λαλεῖν ὡς καὶ ὅτε μυρμηκίαν φησι ἀγαθῶν συντελεῖ δὲ τι ἐναυθῆα καὶ Θεόκρτος, εἰπὼν [15, 45. 17, 107] μύρμηκες ἀνάριθμοι, ἐπὶ πληθείας λαοῦ: Eudoc. p. 298. Uittur Theodor. Hyrtac. ap. Boiss. Anecd. I, 254. 272. II, 418: cf. Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 354. Simili modo dicitur a Plat. Reip. IX, 574 D. Menon. 72 A, ἡδονῶν, ἀρετῶν σῆμος, ab Eurip. Bacch. 701. Synes. Epist. 94 γάλακτος ἰσμός: alia collegit Bergkii Commentt. de Rell. Com. Att. 6.

12. B. 4. Diog. I, 4. Apost. I, 10. Arsen. 13 ibiq. Macar.: Suidas. Alludit Achaeus ap. Athen. VI, 270 E: πινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μάζα τιμωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος: cf. etiam Xenoph. Cyrop. I, 2, 11. VI, 2, 28.

13. B. 5. Diogen. I, 6. Apost. I, 32. Arsen. 14 ibiq. Macar. p. 15.

14. B. 13. Apost. I, 31. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Suid.: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. II. A, 349 p. 115, 31: Schol. Ven. ad Hom. II. T, 5: πάντας γὰρ τοὺς ἥρωας ἀπλόττος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει [sc. Ὀμηρῶς], Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσσεύα, ἐφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας [Odys. 8, 523] ἔλαβεν αἰεὶ δ' ἀριδάκρυες ἀνέρες ἔσθλοί: Eustath. ad Hom. II. I, 433 p. 761, 25. Alludit Eurip. Helen. 950: καίτοι λέγουσαν, ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Ἐν ἐνυφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν: ejusd. Inus fr. XVI: ἀμοισία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ Στάζειν ἀπ' ὄσσων.

15. B. 16. Diogen. I, 12. IV, 48.

- 16 Ἄγναμπτότατος βάτος αὔος: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.
 17 Ἄνευθεῖς ὁ Θεός: παροιμία· παρόσον οὐδενὸς ἐπιδέεται ὁ Θεός.
 18 Ἄδμητου μέλος: τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ἄδομε- 5
 νον πένθιμον.

Οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν, ὧτινι Ἀπόλλων ἐθήτευσε δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀσκληπιὸς ὁ Ἀπόλλωνος παῖς παρὰ Χείρωνος τὴν ἰατρικὴν παιδευθεὶς, καὶ παρὰ Ἀθηῶν λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης 10
 ῥυὲν αἷμα, δι' αὐτοῦ πολλοὺς ἐθεράπευε. Τῶ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν φλεβῶν ῥυέντι πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐγρήτο, τῶ δ' ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν· ὅθεν καὶ τινες τεθνεῶτας ἀναστήσαι μυθολογεῖται. Διὰ γοῦν τὸ μὴ δόξαι τοῦτον παρ' ἀνθρώποις εἶναι θεόν, ὁ Ζεὺς 15
 ἐπεραύνωσεν· Ἀπόλλων δὲ ὀργισθεὶς κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν κατασκευάσαντας τῷ Δίῳ. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, ἀλλὰ δεηθεῖσας

1. Mac. Suid. ἄγναμπτότατος: cf. Blomfieldus ad Aesch. Prom. V. gl. 169 αὔος om. B. σκληροῦ] ἤροῦ B. 3. ὁ om. P. 6. πένθιμον] B σκολιόν. 7. Narrationem B om. 10. Γοργόνης in Apollodoro non satis caute contra codd. edidit Heynius: cf. Fischerus ad Palaeph. XXXII, 6, Lobeckius Paralipp. Gr. Gr. I, 146: add. infr. I, 41. 14. διὸ γοῦν Schottus: e P F correxit Gaisfordus. 18. ἐμέλλησε P, ἐμίλει Schottus, ἐμελλε Hemsterhusius ad Lucian. Nigrin. §. 10: ἐμέλλησε ex Apollodori codd. Heynius, Gaisfordus: cf. var. lectt. infr. V, 24.

Greg. Cyr. 1, 6. Apost. I, 28. Arsen. 16 ibiq. Macar.: Suid., Zonar. p. 19 ibiq. vide Tittmannum. Adscripsit Schottus locum Cicer. Offic. I, 26, 90: ut recte praecipere videantur, qui monent, ut quanto superiores sumus, tanto nos geramus submitissius.

16. B. 17. Macar. p. 16. Suidas: cf. nott. ad Diogen. I, 13.

17. Xenoph. Memor. I, 6, 10: ἐγὼ δὲ νομίζω τὸ μὲν μηδενὸς δεῖσθαι θεῖον εἶναι, τὸ δὲ ὡς ἐλαχίστων ἐγγυτάτω τοῦ θείου, καὶ τὸ μὲν θεῖον κράτιστον, τὸ δὲ ἐγγυτάτω τοῦ θείου, ἐγγυτάτω τοῦ κρατίστου: ubi v. Herbstius: add. Boiss. Anecd. T. I, 127. Ceterum nostram proverbii formam e scriptore ecclesiastico sumptam esse, vox ἀνευθεῖς prodere

videtur: cf. Suiceri Thesaur. I, 334: add. Theodor. Balsam. in Notic. et Extr. des Manusc. d. la Bibl. imp. T. VIII, p. 247: οὗτος δὲ ἀνευθεῖ ἐξελιούται θεῖον.

18. B. 19. Apost. IV, 33. Arsen. 76: Eustath. ad Hom. II. B, 326, 39: ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος Ἄδμητου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ἄδομενον, ὡς καὶ Πανσανίας φησιν ἐν τῷ οἰκίῳ λεξιῶ, λέγον ὡς οἱ μὲν Ἀλκαιοῦ φασὶν αὐτὸ, οἱ δὲ Σαφροῦς, οἱ δὲ Πραξιλλῆς τῆς Σικωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὐτῆ Ἄδμητου λόγον κτλ.: Hesych. Phavor.: cf. ad Diogen. II, 68. De Admeti scolio vid. Fritzschius Q. Arist. I, 48. Bergkiius Comm. de Rell. Com. Att. 227. Historia ex Apollod. I, 9, 15. III, 10, 3 sumpta est.

Ἀητοῦς ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς εἰς Ἀδμητον, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βουὸς πάσας διδυμοτόκους ἐποίησε. Ἰφιλοφρονηθεὶς δὲ τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ἤτησατο τὰς Μοίρας, ἔνθα ὅταν ἡ τελευταία τῷ Ἀδμήτῳ ἐπιβλησθῆ, ἐτέρου τινὸς ἀντὶ τούτου θνήσκειν προαιρουμένου τὸν Ἀδμητον τοῦ θανάτου ἀπολυθῆναι. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστὶς ὑπεραπέθανεν ἢ τούτου γυνή. Ἐκτοτε οὖν σχολιά καὶ πενθήρη πρὸς τὸν Ἀδμητον ἤδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἀλκηστίν. Ὡς δὲ λέγουσιν ἔνιοι, Ἡρακλῆς πρὸς αὐτὸν ἀνεκόμισε μαχεσάμενος Ἀΐδη.

- 19 Ἀΐδην πρὸς μυρρίνην: ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς συμποσίοις ἄσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ἄδειν. 15
- 20 Ἄετον κἀνθάρος μαιεύεται: παροιμία· τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ αἰτοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κἀνθάροι κυλίοντες, ἐπεὶ οἱ αἰτοὶ τοὺς κἀνθάρους ἀναλέγουσιν.

2. πρὸς Ἀδμητον Apoll., ὡς Ἀδμητον Valcken. ap. Gaisf. 5. Apollod.: ἤτησατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῆ τοῦ θ. 7. ἀπὸ τοῦ θανάτου Schott.; cum P ejecit Gaisfordus praepositionem. 10. Schol. ad Arist. Vesp. 1277: — τινὲς δὲ φασίν, ὡς Ἀλκηστιδος ὑπεραποθανούσης Ἀδμητου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σκόλια καὶ πενθήρη πρὸς αὐτὸν ἤδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἀλκηστίν· ὡς δ' Ἐὐροπίδης, ἄδη μαχεσάμενος Ἡρακλῆς, ubi ultima e nostro loco corrigenda sunt. 13. μαχεσάμενος Schott.; e P F Apoll. Schol. Ar. correxit Gaisfordus. 15. Ante v. φσαι excidisse videntur vñ πρὸς λύραν. 17. codd. Zenob. μεθύεται: B, F in corrigendis, Schott., Gaisf. μαίνεται: Macar. μαγεύσομαι: ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς ἄρξαντας. παροιμία om. B. 18. γὰρ B om. κυλίοντες B om.

19. Apost. I, 42. Arsen. 19: Schol. ad Arist. Vesp. 1277, Nub. 1354: Hesych. s. ἄδειν πρὸς μ., s. μυρρίνης, Suid. s. μυρρίνη. De re vid. Ilgen. ad Carm. Conv. Grr. p. CXLVIII sqq., Fritzschi Quaeest. Arist. I, p. 53.

20. B. 159. Diog. II, 44. Greg. Cyr. I, 58. Arsen. 22 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Lysistr. 695 [cui post διαφθείρουσιν verba debent, quoniam ibi lecta esse Ms. Grat. ap. Dind. ad Arist. T. XII p. 511 ostendat.], Eustath. ad

Hom. II. Ω, 317 p. 1352, 40: Hesych. Suidas. Usurpat Arist. Lys. l. c. De inimicitia, quam scarabaei cum aquilis exercent, vid. Aesop. f. CCXXIII Fur., III Schneid., Arist. Pac. in. ibiq. Schol. ad vs. 130, Eustath. l. c.: ὁ δὲ μῦθος ἐπὶ τοῦ βασιλικῆ αἰτοῦ, παιδεύων ὡς ὑπεδρεύει αἰετοῖς μεγάλοις, εἰ μὴ μεγάλα, μικρὰ γούν τινα δυσχερῆ, πλάττει τὸν αἰτὸν κἀνθάρῳ μὴ φέλον, ὅς, φησίν, ἀνέρωπὸν εἰς τὰς τοῦ αἰτοῦ καλιὰς ἢ καὶ ἀνιπτάμενος κατὰ τὸν τοῦ κωμικοῦ ἰπποκράτους ἐλυμαίτετο τοὺς ἐμῆνου ὄως, ὁ δ' ἔπ'

- 21 Ἀλληλεσμένον βιον καὶ μεμαγμένον βιον: ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ προχείρου καὶ ἀκόπου.
- 22 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμεινονα βιον μεταβαλλόντων.
- 23 Ἄλας ἄγων καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κιν- 5 δύνῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωννομένων. Ἐμποροῦ γάρ τινος τὴν ναῦν ἀλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι συνέβη καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. Ὅθεν ἡ παροιμία.
- 24 Ἄλλοτε δ' ἄλλοῖον τελέθειν καὶ χώρα 10 ἔπεσθαι: ὅτι προσήκει ἕκαστον ἕξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῦτοιοις, ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται τόποις· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πολυπόδος.

1. ἀλληλεσμένην τροφήν V. μεμαλαγμένον codd., editt.: correxi e B, Diog., aliis. 2. καὶ προχείρου om. B, qui n. 259 haec habet: βίος μεμαγμένος· ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων γράφεται καὶ βίος ἀλληλεσμένος, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν εὐδαμονίαν ἐμφανόντων: eadem Schottus App. Vat. I, 28 e Vat. edidit. Coisl. 9: ἀλληλεσμένος βίος: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθορία ζώοντων, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀκόπου. 4. μεταβαλλομένων B, μεταβαλλόντων Schottus: nostram lectionem e P recepit Gaisfordus: cf. vv. II. ap. Suid. l. c. 6. Legebatur ῥαστωννομένων. 8. B: ἐπαναβῆναι καὶ τοὺς ἄλας ἐκτῆξαι φασιν. ὅθεν ἡ παρ. e P adjecit Gaisfordus. 10. χώρα F, χώρα Schott., cujus emendationem a B confirmatam cum Gaisfordo in textum recepi. 11. B: ἀπὸ τῶν πολυπόδων ἡ παροιμία, ἕκαστον ἕξομοιοῦν παραιοῦσα ἑαυτὸν τοῖς ἐν οἷς ἂν γένηται τόποις. 13. C. 18: πολυπόδος, δε αἷς ἂν προσπελάσῃ πέτραις, ταύταις ἕξομοιοῦται.

ἀμνηστίας ἐκτεύσας ἐπισημαίνει τοῖς τοῦ Διὸς κόλποις· καὶ ὁ κἀνθάρος κατατολμᾷ καὶ τῶν ἐκεῖ λαθῶν γίνεσθαι καὶ αὐτὸς τοῦ Διὸς κόλπον· καὶ ὁ Ζεὺς ἰδὼν μυσάττεται καὶ ἀνίσταται ὡς εἶχε καὶ τὰ ὠὰ καταπίπτει καὶ ἤγγυται, τὸ θελήτων τοῦ κἀνθάρου· ἐκ τούτων δὴ παροιμία τὸ, ἄ. κ. μαγεύσομαι, ἧς τὸ ἀληθές, ἐπεὶ τὰ τῶν αἰτῶν ὡς κἀνθάρου διαφθεῖρονται: add. Jacobsius ad Aelian. H. An. X, 15.

21. B. 22. Diog. I, 17. Apost. II, 16. Arsen. 39 ibiq. Macar.: Suid. s. βίος, s. βίος ἀκανθώδης: prins afferunt Plut. Provn. Alex. II, 8. Greg. Cypri. I, 21: Eustath. ad Hom. Odys. T, 166 p. 1859, 47: εἰς δὲ τὸ ἀπὸ θρόνος εἶναι προσεθυμητόν ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ τὸν ὡς φασιν ἐκείνοι βαλακίτην βιον — cf. infr. II, 41 —, δε ὑστερον ἐξ

ἐπιμελείας καὶ εὐρίσεως ἀλετοῦ ἐξήνικε παροιμίαν τὴν ἀλληλεσμένον βιον ζῆ ἔξ ἀργίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον: Suid. s. ἀλληλεσμένος, Phavor.: alterum Diog. III, 69. Apost. V, 60. Arsen. 141 ibiq. Macar.: Suid. s. μεμαγμένη. Prius usurpat Amphip. ap. Athen. XIV, p. 642 A: ἤδη ποτ' ἤκουσας βιον ἀλληλεσμένον; ubi v. Casaubonus: alterum Gennad. Ep. XIII ap. Boiss. Anecd. T. V, 153: ἡμῶν δὲ πάντα μεμαγμένη μάχα, φασί, καὶ τὸν ἀργὸν βιον ἀνίσμιεν cett.: add. Arist. Equitt. 55. 1110.

22. B. 24. Diog. I, 20. Apost. II, 77. Arsen. 45 ibiq. Macar.: Suidas.

23. B. 25. Diog. I, 21. Arsen. 37: Suid. s. v. Eadem fere infr. II, 20 narrantur.

24. B. 26. C. 18. Diog. I, 23.

- 25 "Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν τι προσ-
ποιουμένων, οὐκ εἰδότην δέ· ἐπεὶ οἱ μάντις εἰώθασι
τιθέναι τὸν ἄλα καὶ κύαμον πρὸ τῶν μαντευομένων· ὅθεν
καὶ τοῖς τῶν ἀπορρήτων κοινωνοῦσι κύαμον ἐτίθουν.
- 26 Αἰξ οὐραγία: Κρατῖνος φησὶ καθάπερ Διὸς αἶγα ἢ
'Αμαλθειαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρα-
γίαν. Οἱ δὲ τοὺς εἰς τὸ ἀγγυρίζεσθαι τισιν ἀφθόνως
ἀφορμὰς παρέχοντας οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμωδοῦντες,
ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχων πᾶν ὃ ἐβούλετο
εἶχεν.

10

1. ἄλας P F Gaisfordus: ἄλα B, Diogenianus, alii, Schottus.
τι B om. 3. τὸν om. B. Schottus ambigit, legendumne sit hic
et v. l. κίμωνος e Plut. Symp. Quaest. V, 10: ambigi nequit: quan-
tum religionis faba habuerit, vide apud Lobeckium Aglaoph. I, 25l.
B: κύαμον ἐπὶ τῶν μαντευμάτων· ὅθεν καὶ τοὺς τῶν ἀπορρήτων κοινωνοῦν-
τας λέγεσθαι τοὺς περὶ ἄλα καὶ κύαμον. 4. scribendum videtur ὅθεν
καὶ ἐπὶ τοῖς: spectat ad eos, qui infimo initiatorum ordini adscripti
erant. 5. Κρατῖνος, ὅτι καθάπερ τοῦ Διὸς B. 6. Ἀμαλθειαν B.
7. ἀφθόνους B. 9. ὁ τῆς] ὁ e B P adjecit Gaisfordus. βούλε-
ται Schottus: e P Gaisfordus correxit. B: ὁ τῆς Ἀμαλθείας τὸ
κέρας ἔχων εἶχεν ὅπερ ἠβούλετο πᾶν.

Greg. Cyr. I, 8. Apost. II, 73.
Arsen. 44. Proverbio usus est
auct. Theb. cycl.: Πουλύποδός
μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἠ-
ρωσ, τοῖσιν ἐφαρμόκου, τῶν κεν
κατὰ δῆμον ἵκηαι: add. Pseudo-
Phocyl. 44: μῆδ' ὡς πετροφῆνης
πολύπους κατὰ χώραν ἀμείβου:
Oracul. Sibyll. II p. 252: μῆδ' ὡς
πετροφῆνης πολύπους κατὰ χώραν
ἀμείβειν. Polyphi inde ab Ho-
mero mentionem fecerunt sae-
pissime poetae, aut miros ejus
mores describentes, aut eo no-
tantes varia et diversa hominum
vitia: vid. Anth. Palat. IX, 10.
Athen. VII, p. 316 sq., I, p. 5.
D, VIII, p. 356 E, et mea in
Theb. Cycl. Rell. p. 53: add. quae
collegerunt Jacobsius ad Aelian.
Hist. Anim. I, 27. VII, 11. Lee-
mans. ad Horapoll. Hierogl. II,
113: hinc factum, ut in prover-
biis bestia ista haud raro appa-
reret: cf. infr. III, 24. Diog. VII,
73. 76. Walzsius ad Arsen. 412.

25. B. 27. Diog. I, 50. Greg.
Cyr. I, 11. Apost. II, 75. Arsen.
41. De salis usu vid. infr. I, 62.

26. B. 28. Pausan. ap. Eustath.
ad Hom. Il. N, 21 p. 917, 33:
ἰστίον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν
Ὀλύμπιον Δία Αἰγὸς καὶ μάλιστα
τῆς κατὰ τὴν Ἀμαλθειαν φέρεται
καὶ παροιμία τὸ αἰξ οὐραγία,
ὁμοία τῷ λευκῇ ψῆφος [v. Diog.
VI, 9.], κατὰ Πανσανίαν· ὡς
γὰρ ἡ Ἀμαλθεία, φησὶ, τροφή ἦν
τοῦ Διὸς, οὕτω καὶ ἡ τοιαύτη
ψῆφος ἔτρεφε τοὺς δωροδοκοῦντας
δικαστὰς· ἢ καὶ ἄλλως· ὡςπερ
ὁ τὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς ἔχων
κέρας πάντ' εἶχεν, οὕτω καὶ οἱ
κνωμένοιες, φησὶ, τὰς ἀρχὰς καὶ
τὰλλα ἀγγυροκόμοιοι. διὸ καὶ αἰξ
οὐραγία εἶκοι λέγεσθαι οἰονεὶ θεία
καὶ ὑψοῦσαι τοὺς δικαστὰς, ὅσοι
δῶρα ἐλάμβανον: cf. infra II, 48.
Hesych. Suid. Phavor.: tertia
explicatio ap. Hesych. s. οὐρα-
γίη δ' αἰξ inventur: ὡς εἰ λέγοι
τις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας· ὁ τι
γὰρ τις εἶδαιτο, ἐλάμβανεν ὁ ἔχων
τοῦτο. ἐπήκοος δὲ ἔστιν αὐτῆ ἰσως,
ὅτι κατ' ἐπίονος ἢ Σελήνης τῆ ἀγῆ
ἐποχεῖται· ταυτὴ δὲ τὰ γυναικα ἠϋ-
χίτο διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐν-
δυμίῳ τὰ αὐτὰ παθεῖν, ὅθεν καὶ

- 27 *Αἰξ τὴν μάχαιραν*: παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ' ἑαυτῶν ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· Κορίνθιοι θυσίαν τελούντες "Ἡρα ἐνιαύσιον, τῇ ὑπὸ Μηδείας ἰδρυνθείση καὶ Ἀκραία καλουμένη, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυσον. Τινὲς δὲ τῶν κομισάντων μισθωτῶν ἐκρυσαν τὴν μάχαιραν, καὶ σκηπτομένων [ἐπιλελησθαι] ἔνθα ἀπέθεντο, ἢ αἰξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηρε, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία ἐγένετο· ὅθεν ἢ παροιμία.
- 28 *Ἄδακρυς πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς ῥᾶστα δὲ καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων.
- 29 *Ἀδύνατα θηρᾶς*: ἐπὶ τοῦ ἐγχειροῦντος μείζουσι ἢ καθ' ἑαυτόν.
- 30 *Ἀδράστεια Νέμεσις*: ἀπὸ Ἀδράστου· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων.

1. Macar. αἰξ τὴν μάχαιραν· λείπει τὸ ἐπεσκαλεύσειν, (quod contra Hesych., Phot. alios dictum videtur, qui ἢ αἰξ δοῦσα τὴν μάχαιραν aut αἰξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν exhibebant) καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων. παροιμία B om. κακόν τοῖς ἑαυτοῖς B. 2. Κορίνθου θ. τελούντος B. 3. Μήδας B. 4. καὶ om. B. ἔθυσον· τῶν δὲ κ. μ. κρυσμένων B. 6. legebatur σκηπτομένων ἔνθα: quod scripsi petitum est e Phot. Apost. Arsenio: vid. Albertius ad Hesych. l.c. 7. ἀνασκαλεύουσα B. legebatur ἀνέφηρε. 8. τῆς om. B. 9. παροιμία ἐλέχθη B. 12. ἐπὶ τῶν μείζουσι ἐγχειροῦντων ἢ καθ' αὐτοῖς B. 14. B nonnisi haec habet: Ἀδρ. N.: τάττεται ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκησάντων· τῶν γὰρ συγγόνων ἐπιστρατευσάντων Θήβαις μόνος Αἰγιαλέως ἀπέλωτο Ἀδράστου παῖς.

Ἐπίκτιων φασίμ αὐτὴν ἔνιοι: add. Phot. p. 361 ed. angl., Suid. s. εὐρασία αἰξ. De Cratino, qui ἐν Χειρωσι de capra dixerat, cf. Bergkii Comm. de Rell. Com. Att. p. 248: post Cratinum Antiphaneus proverbium adhibuit: v. Athen. IX, p. 402 E, Eustath. ad Hom. Odys. ε, 106, p. 1753, 23; add. Liban. Ep. 670.

27. B. 29. Diog. I, 52. Greg. Cypr. I, 13. Apost. I, 82. Arsen. 26 ibiq. Macar.: Hesych., Phot. p. 61, Suidas: vid. Marcell. praef. Meminit Junonis Acræae Eurip. Med. 1379, ubi vid. Schol. et intt.: add. C. O. Muellerus Dorr. I, 395.

28. Greg. Cypr. I, 14. Macar. p.

18: cf. ad Diog. I, 53. Ἄδακρυς νίκη legitur apud Plutarch. de fort. Rom. c. 4.

29. B. 32. Macar. p. 20: Suidas. Chilonis sententia: v. Diog. Laert. I, 70. Arsen. 480: alia v. apud Wexium ad Soph. Antig. 92.

30. B. 33. Diog. I, 54. Apost. I, 40. Arsen. 18 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. B, 828, p. 355, 28, qui, postquam Antim. fr. 23 Schell. apposuit, pergit: ἔτεροι δὲ οὐκ ἰδίᾳ μὲν Ἀδρήστειαν φασίμ, ἰδίᾳ δὲ Νέμεσιν, οὐδὲ Ἀδρήστον τοῦτον οἰδασίμ αἰτίον τοῦ τῆς Ἀδρήστειας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ Νέμεσιν Ἀδρήστειαν λέγοντες Ἀδρήστον αἰκίωνται τῆς παροιμίας ταύ-

Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης μετὰ τὴν ἀπάλειαν τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος τὴν βασιλείαν Θηβῶν παραλαβόντες, περὶ ταύτης συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν, καὶ οὕτως κατ' ἔτος τὴν βασιλείαν ἀμείβεισθαι. Ἀρξάντος οὖν Ἐτεοκλέους καὶ μὴ βουλομένου τῷ ἀδελφῷ τὴν βασιλείαν παραδοῦναι μετὰ τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν, Πολυνείκης ἐφυγαδεύθη, καὶ πρὸς Ἄργος ἀφικόμενος τοῖς τοῦ Ἀδράστου βασιλείοις προσεπέλασε νύκτωρ, καὶ προστυχὼν ἐκείσε τῷ Τυδεΐ φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος δι' ὃν εἰργάσατο φόνον, συνάπτει μάχην. Γενομένης δὲ βοῆς Ἀδραστός ἐπιφανεῖς τούτους διέλυσε. Καὶ λογίου τινὸς ἀναμνησθεῖς λέγοντος αὐτῷ, κάπρω καὶ λέοντι τὰς θυγατέρας συζεύξαι, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν προτομὴν λέοντος, ὁ δὲ κάπρου. Ὑπέσχετο οὖν καὶ ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἰδίας ἀποκαταστήσαι πατρίδας. Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας στρατεύει, ἔνθα τῶν ἀρίστων Ἀργείων πεσόντων μόνος διέφυγεν Ἀδραστός. Τούς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτάφους τῶν Θηβαίων ῥιψάντων καὶ μὴ διδόντων ταφῆν, οἱ τῶν ἀποθανόντων παῖδες πρὸς τὸν τοῦ Ἐλείου καταφυγόντες βωμὸν τοὺς νεκροὺς ἐξήτουν. Ἀθη-

2. βασιλείαν editt. et hoc loco et infr. 20. post vocem παῖδες excidisse videntur vv. eis Ἀθήνας. 21. ἐξήτουν ex conjectura Heynii ad Apollod. T. II, p. 254 scripsi: legebatur ἐξήτουν.

της, ὃν Σικυῶνι πρῶτα ἐμβασιλεύειν ὁ ποιητὴς πρὸ τούτου ἰστόρησε, καὶ τὴν μὲν Νέμεσον ὡς εἰς κύριον τιθεῖσθαι ὄνομα, τὴν δὲ Ἀδράστειαν ὡς εἰς ἐπίθετον, καὶ βούλονται εἶναι ἀδράστειαν τὴν οἰκονομησαμένην παραδόξως τὰ κατὰ τὸν τοιοῦτον Ἀδραστον, οἱ μόνου τῶν ἡγεμόνων διασωθέντος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου ἐνεμέσθη τὸ θεῖον. καὶ γοῦν ἐν τοῖς Ἐπιγόνους τῶν ἐν Θήβαις πεσόντων ἀρχηγῶν Διομήδης μὲν καὶ Σθένελος καὶ οἱ λοιποὶ περιωγήοντο, μόνος δὲ ὁ ἐξ Ἀδράστου πέπτωκε, καὶ οὕτω κατὰ τὴν δίκαιον ἀνισώθη τὸ δοκοῦν ἐπεὶ ἐλλελεῖψθαι πρὸς τῆς Νεμέσεως καὶ ἐκλήθη αὕτη ἐντεῦθεν Ἀδράστεια. ἔτεροι δὲ τὴν Νέμεσον Ἀδράστειαν εἶπον καλεῖσθαι διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἀναπόδραστον ἦτοι ἀφροκτον. Πανσατίας δὲ φησιν ὅτι

τὴν Ἀδράστειαν ἕτεραν τῆς Νεμέσεως ὑποτίθενται τινές, οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει ἀπὸ Ἀδράστου, ὅτι μόνος τῶν ἑπτα σωθεὶς μόνος πάλιν τὸν νῆον ἀπέβαλεν ἐν τοῖς Ἐπιγόνους· οἱ δὲ ἀπὸ Ἀδράστου, φησί, Μυσοῦ ἰδρυσάμενου αὐτῆς ἱερὸν βέλτιον δὲ, φησὶν, ἀπὸ τοῦ μηδὲν αὐτὴν ἀποδιδράσκειν: Suid., Phavor. Adrastea saepe a veteribus memoratur: Liban. Ep. 286: προσκυνοῦ τὴν Ἀδράστειαν: cf. intt. ad Alciphr. Ep. I, 33. fin., Blomfieldus ad Aesch. Prom. V. gl. 972. Walzsius ad Arsen. l. c. Narratio derivata est ex Apollod. III, 6. 7. De Ἐλείου βωμῷ vid. infr. II, 61. Taylorus ad Lys. Oratt. p. 69. Reisk., Heynius ad Apoll. Obs. p. 202. μόνος κτλ.] v. Theb. Cycl. Rell. p. 14.

ἔτεροι δὲ τὴν Νέμεσον

ναίων δὲ στρατευσάντων, οἱ νεκροὶ δίδονται. Ὅτι καὶ
 Εὐάδην ἢ τοῦ Καπανέως γυνὴ ἑαυτὴν τῇ πυρᾷ βαλοῦσα
 τῷ τοῦ ἀνδρὸς συγκατεκαύθη νεκρῷ. Μετὰ δὲ χρόνους
 οἱ τῶν ἀπολομένων Ἀργείων παῖδες ἐπὶ Θήβας ἑστρατεύ- 5
 σαντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον βουλόμενοι τιμωρήσα-
 σθαι. Τειρεσίου δὲ τοῦ μάντεως θεοπίσαντος Θηβαίους
 τὴν νίκην ἐπ' Ἀργείοις κείσθαι, δρασμὸν ἐπενόησαν· καὶ
 στέλλουσι μὲν πρέσβεις πρὸς Ἀργείους, αὐτοὶ δὲ νυκτὸς
 τὴν πόλιν καταλιπόντες, φυγάδες ὄχοντο. Εἰςίασιν οὖν
 εἰς τὴν πόλιν Ἀργεῖοι, καὶ τὰ ταύτης τεῖχη καθελόντες 10
 τὴν λείαν συνήθροισαν. Ὅθεν ἢ παροιμία προήχθη λέ-
 γεσθαι ἐπὶ τῶν ἄδικα διαπραττομένων καὶ τὴν δίκην μὴ
 ἐκπεργόντων.

31 Ἀρπαγὰ τὰ Κιννάρου: ταύτης μὲν μέμνηται
 Καλλίμαχος ἐν ἰάμβοις· Τιμαῖος δὲ ἔφη, ὅτι Κίνναρος 15
 ἐγένετο πορνοβοσχὸς Σελινόουσιος. Πλουσιώτατος γοῦν ἐκ
 τῆς ἐργασίας γενόμενος, ζῶν μὲν ἐπηγγέλλετο τὴν οὐσίαν
 ἱερὰν τῇ Ἀφροδίτῃ καταλεῖψαι, τελευτῶν δὲ τὰ ὄντα
 προὔθηκεν εἰς ἀρπαγὴν.

32 Ἀρχὴ Σκυρία: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ 20
 μηδὲν λυσitelés ἐχόντων· παρόσον πετρώδης καὶ λυπρὰ
 ἔστιν ἢ Σκύρος.

2. Καπάνεως edit. Heynius ad Apoll. I p. 292 coniecit ἐμβα-
 λοῦσα: cf. Lobeckius Aglaoph. I, 633. 4. ἀπολομένων edit. παῖ-
 δες ἐπὶ Θήβας] vñuc retraxi quae vulgo leguntur infra VI, 15 ἑστρα-
 τεύσαντο, τὸν τῶν πατρῶν cett. deletis μίαν νίκην ἰδίαν etc. quae non
 pertinent ad Ἀδράστεια Νέμεις, sed ad Ἀρκάδας μμοῦμένος II, 59. c
 Gaisfordus. 5. scribebatur πατρῶν. 16. οὖν P. 20. παροι-
 μία om. B. 21. παρόσον λυπρῶδης ἢ B. 22. Σκύρος B, Σκυρός edit.

31. Hesych. Phavor. s. ἀρπαγὴ
 τὰ κόπρα. Proverbii ὀτιγινem
 Lobeckius Aglaoph. II, 1031
 enucleare studet. Καλλίμαχος]
 fr. 79 Bentl.

32. B. 61. Diog. I, 30. Apost.
 IV, 31. Arsen. 77 ibiq. Macar.:
 Eustath. ad Hom. II, I, 662 p.
 782, 52: σημειῶσαι δὲ ὅτι παροιμία
 φέρεται ἀπὸ τῆς νήσου Σκύρου τὸ
 ἀρχὴ Σκυρία, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν
 καὶ μηδὲν λυσitelés ἐχόντων, ἀπὸ
 Θεσπίας ληφθεῖσα, ὡς φησι Παυ-
 σανίας, ἐπειδὴ ἐπιθήμενος τῇ Λυ-
 κομήδους ἀρχῇ καὶ πειρῶν τὴν γυ-
 ναῖκα ἐμίμου κατακρημνισθεῖτη, ὡς
 καὶ Ἀνέφορων ἱστορεῖ: Hesych.,

Suid., Phavor. Alludit Dem-
 mosth. in Callip. p. 1239 R.:
 προξενῶν μὲν γὰρ τυγχάνω τῶν
 Ἑρακλειωτῶν, βούλω δ' ἄν, ὡς
 οἶμαι ἐγὼ, ἐμὰ μᾶλλον τὸ ἀργύριον
 λαβεῖν ἢ τὸν μέτοικον ἀνθρώπον
 καὶ ἐν Σκύρῳ κατοικοῦντα καὶ οὐ-
 δινὸς ἄξιον: Liban. Ep. 1042. 1141.
 Aliud a Scyro deductum prover-
 bium est Σκυρία δίκη, comicis de
 judicio rigido atque severo usur-
 patum: Poll. VIII, 61 ibiq. intt.,
 Hesych., Suid.: v. Meieri et
 Schoemanni de Litib. Att. libr.
 696. De Scyri insulae sterilitate
 vid. Etym. M. p. 137, 16. Bern-
 hardius ad Dionys. Perieg. 521.

33

Αἰθῆς πέπλος: ἐπὶ τῶν ὑπεκκαίωντων καὶ φθειρόντων καὶ διαβολὰς ποιούντων· εἴρηται δὲ παρόσον ἰδηϊάνειρα πέπλον ἐπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὕφ' οὗ καυθεῖς ἐφθάρη.

Ἡρακλέους γὰρ τοὺς Κενταύρους καταπολεμήσαν- 5
τος, εἰς ἕξ αὐτῶν Νέσσοσ ὀνομαζόμενος διαφυγὼν ἦκεν
ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, ἐν ᾧ καθεζόμενος τοὺς παριόντας
διεπόρθημεν. Ἀπερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς πρὸς Κήρυκα
εἰς Τραχίνα ἦκε † μεθ' ἑαυτοῦ καὶ Ἰδηϊάνειραν. Αὐτὸς
μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διήει· Ἰδηϊάνειραν δὲ μι- 10
σθὸν αἰτηθεῖς, ἐκέλευε Νέσσω διακομίζειν. Ὁ δὲ δια-
πορθημένων ἐπεχείρει βιάζεσθαι· τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰ-
σθόμενος Ἡρακλῆς ἐτόξευσε Νέσσον εἰς τὴν καρδίαν.
Οὗτος δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Ἰδηϊάνειραν
εἶπεν, εἰ θελοὶ φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὄνεν 15
ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα ἐκμάξασθαι. Ἡ δὲ
ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆς. Ἀπελθὼν οὖν
Ἡρακλῆς εἰς Τραχίνα, κάκειθεν στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν
Οἰχαλίαν, τὴν πόλιν αἰρεῖ. Καὶ λήσας ταύτην, ἦγεν
Ἰόλην αἰχμάλωτον. Μέλλων δὲ τῷ Διὶ χαριστήρια θύειν, 20
ἐπεμψε πρὸς Ἰδηϊάνειραν λαμπρὰν ἱσοθήτα ζητῶν. Μα-
θούσα δὲ Ἰδηϊάνειρα τὰ περὶ τὴν Ἰόλην, καὶ δεῖσασα μὴ
ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλ-
τρον εἶναι τὸ ὄνεν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρι-
σεν. Ἐνδυσάμενος οὖν Ἡρακλῆς ἔθυσεν. Ὡς δὲ θεο- 25
μανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τοῦ χρωτὸς καθ-
ήπτετο, τὸν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι.

1. αἰθῆς Zenobii, Diog. codd. et edit., αἰθῆς cod. Dresd. Arsenii; αἰθῆς ἐν πέπλῳ καὶ αἰθῶν πέπλος Apost., Arsenius: αἰθῆς Runkelius ad Cratin. frg. p. 27, cui Lobeckius Parall. Gr. Gr. II, 544 adstipulari videtur: αἰθῆς recte Fixius Steph. Thes. s. v. 2. εἴρηται Fix. l. c. et Gaisfordus e P: legebatur εἴρηται. 6. scribebatur εἰς αὐτῶν: e P emendavit Gaisfordus. 7. scribebatur καθεζόμενος: e P et Apollodoro correxit Gaisfordus. παραπλέοντας codd.: παριόντας ex Apoll. et Argum. ad Soph. Trach. reposui. 9. ἦγε e Schotti conjectura scripsit Gaisfordus: ex Apoll. et Argum. cit. repone ἦκε ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἄγων —. 10. Ἰδηϊάνειρας codd. et edd.: correxit Heynius ad Apollodorum. 11. Schottus ἐκέλευσε: e P correxit Gaisfordus. 22. vulgo Ἰόλην. 24. scribebatur τοῦτου: ex Apoll. correxit Gaisfordus.

33. Diogen. I, 31. Apost. II, 9. Arsen. 33: Hesychius. Cratinum in Cleobulinis proverbio usum esse refert Hesychius. Narra-

tio hausta est ex Apollod. II, 5, 4, 7, 6: eundem auctorem Auct. Argum. ad Soph. Trach. et Eudoc. p. 209 secuti sunt.

συναπεισπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτοῦ. Τοιαύτη συμφορὰ κατασχεθεὶς Ἡρακλῆς, εἰς Τραχίνα πρὸς Δηϊάνειραν κομίζεται. Αὕτη μὲν οὖν αἰσθημένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλόμενος Ὑλλῶ, ὃς ἦν ἐκ Δηϊανείρας αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἴολην γῆμαι, 5 παρεγένετο εἰς Οἶτην ὄρος, ἐνθα πυρὰν ἔνησεν, ἧς ἐπιβὰς, ὑφάπτειν ἐκέλευσε. Μηδενὸς δὲ τῶν σὺν ἐκείνῳ τούτῳ πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, τὴν πυρὰν ὑψήψεν· καὶ τούτῳ τὰ τόξα Ἡρακλῆς ἐδωρήσατο. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέ- 10 φος ὑποστῆν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

34 Αἵματι κλαίειν: κατὰ ὑπερβολὴν, οὐ δάκρυσιν ἀλλ' αἵμασι κλαίειν.

35 Αἰροῦντες ἡρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατεῖν τινων καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων. 15

36 Αἱ Χάριτες γυμναί: ἦτοι ὅτι δεῖ ἀφειδῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφήρηται.

37 Αἱ Ἴβύκου γέρανοι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἀφ' ὧν ἡμαρτον κολασθέντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἀνατ- 20

6. ἔνησεν scripsi ex conjectura: codd., edit. ἀνήψεν: Apoll. ἐκεί πυρὰν ποιήσας. 10. τῆς e P adjecit Gaisfordus. 12. αἵματα Schott.: e B correxita Gaisfordus; idem conjectura assequutus erat Bastius ap. Schaeferum ad Greg. Cor. p. 583. καθ' B. 13. ἀλλ' — κλαίειν om. B. 15. καὶ e P adjecit Gaisfordus. 16. ἦτοι om. B. ὅτι ἀφειδῶς (A ἀφειδῶς) καὶ φανερῶς γρη' B. 17. ἢ κτλ. om. B. 19. ἀνθ' ὧν Macar. 20. κολασθέντων B. legebatur ληστῶν.

34. B. 63. Diog. I, 32. Greg. Cypri. I, 35. Apost. I, 85. Arsen. 27 ibiq. Macar.: Phot. Epist. 138: παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν σφόδρα λυπουμένων καὶ ἀγωνιῶντων, αἵματι ἴδρωσεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν πικρῶς ὀδυρομένων, αἵματι κλαίει: Suid., Bekk. Anecd. I, 356, 13. Bachm. Anecd. I, p. 44, 22. Usurpat Heliod. Aeth. IV, 8.

35. Diog. I, 33. Apost. I, 96. Arsen. 28. Suid. s. v. et s. αἰρήσω τάχα. Alludit Aesch. Agam. 338 sq.: εἰ δ' εὖ σίβουσι τοῖς — θοῖς — Οὐκ ἄν γ' ἰλόνησας αὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν.

36. B. 64. Diog. I, 34. Greg.

Cypri. I, 36. Apost. II, 11. Arsen. 33: Schol. ad Aristid. T. III, p. 55 Dind.: οἱ γραφεῖς τὰς Χάριτας γυμνάς γραφουσιν αἰνετόμενοι ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἄδολον εἶναι· τὸ γὰρ γυμνὸν καὶ φανερὸν ἄδολον: Suid. Usurpat Aristaen. Epist. II, 21: αἱ γὰρ χάριτες σου παντελοῖς ἄδολοι καὶ ἀληθῶς κατὰ τὴν παροιμίαν γυμναί: ubi vide intt.: add. Boettiger Ideen z. Kunstmyth. II, 257 sq.

37. B. 65. Diog. I, 35. Apost. II, 14. Arsen. 30 ibiq. Macar.: Suid., Eudoc. p. 247. V. Schneidewinus Ibyc. Rell. 22 sqq. Welckerus Mus. Rhen. I, 401. II, 218.

ρούμενος καὶ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδὼν ἐμαρτύρατα. Χρόνου δὲ προϊόντος οἱ ληστὰι ἐν θεάτρῳ θεώμενοι γεράνους ἱπταμένας πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, Αἱ Ἰβύκων γεράνοι. Εἶτα ἐκ τούτου ἀλόντες ἐκολάσθησαν.

38 Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ὁμοίαι 5
δὲ αὐτῆ καὶ τῆ, Ἄνέμῳ διαλέγῃ.

39 Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν: ἐπὶ τῶν μάτην 5
πονούντων.

40 Ἄφ' Ἑστίας ἀρχόμενοι: μετενήνεται δὲ ἀπὸ 10
τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. Ἔθος γὰρ ἦν τῆ Ἑστία 10
τὰς ἀπαρχὰς ποιῆσθαι.

1. ὑπεριπταμένους P. 2. δὲ παρελθόντος Macarius. θεώμενοι ἐν Κορίνθῳ Macarius. 3. περιπταμένας, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους B. 5. Αἰγ. λαλ., ἀνέμῳ διαλέγῃ: ἀμφοτέραι ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων B. 7. V ἐρέσσει, Macar. ἐρέσσης, P αἰθεράνεμον αἰρήσει, B Diog., Apost. αἰρήσει, Arsen. πονήσει. 9. B ἀρχόμενος. μετενήνεται δὲ om. B. Macar.: ἀφ' Ἑστίας ἀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκίους.

38. B. 66. Diog. I, 37. Apost. II, 13. Arsen. 30. Plutarch. in Boisson. Anecd. T. I p. 396: Suid. s. v. Utitur Eurip. Androm. 91: ἡμεῖς δ' οἷς περ ἔγχεμεσθ' αἰεθροῖσι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι Πρὸς αἰθέρ' ἐκτινόμεν: Liban. ap. Boiss. Anecd. T. I p. 167: alia vide in nott. ad Diog. VI, 82: adde Meinekium ad Menand. Rell. p. 384. Walzium ad Arsen. l. c.

39. B. 67. Diog. I, 38. Apost. I, 77. Arsen. 25 ibiq. Macar.: Suidas.

40. B. 68. Macar. p. 86: Schol. ad Plat. Euthyph. p. 326 Bekk., quocum Schol. ad Arist. Vesp. 876 (842) consentit fere: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκίους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῆ Ἑστία πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν· γίμεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος: μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασὶ τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῆ Ἑστία λαβεῖν ὃ πρὸς αὐτῆ, ἀν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

πρὸς ἄλλως παροιμία δὲ ἐστίν, μετενήνεται δὲ ἀπὸ — ἀπαρχὰς ποιῆσθαι ἢ ἀφ' Ἑστίας, ἅτοι ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν Ἑστία γὰρ ἡ οἰκία: unde sua duxerunt Schol. ad Aristid. p. 194 Fromm., T. III p. 510 Dind., Eustath. ad Hom. Od. H, 298 p. 1579, 45, Macar., Hesych., Bekk. Anecd. I, 469, 29. Ceterum huc non pertinent, quae Apost. V, 20. Arsen. 86. Suid. s. ἀφ' Ἑστίας ex Harpocr. p. 42, 15 Bekk. afferunt: cf. Boeckhius ad Corp. Inscr. I p. 445. Usurpant Aristoph. l. c., Plat. Euthyph. p. 3 A, Aristid. Pericl. p. 246, C. Procl. ad Plat. Alcib. I init.: εἰ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ἑστίας καὶ πρωτοῖσιν πηγῆς τό τε εἶναι πρόσμια καὶ τὸ ἀγαθόν: Theodor. Hyrtac. in Boiss. Anecd. T. II p. 447: alia vide sis ap. intt. ad Strabon. T. VII p. 218 Fried., Spanhemium ad Callim. h. in Cerer. 109, Ruhnkenium ad Schol. Plat. l. c., Wytttenbachium ad Plat. Ann. T. I p. 642. Heindorfium ad Plat. Cratyl. p. 401 B.: add. Diogen. II, 40.

- 41 "Αἶδος κυνῆ: πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς
διὰ τινων μηχανημάτων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ "Αἶδου
κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν.
Ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτως. Ἀκρισίῳ περὶ παιδων
γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ, ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι 5
παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὅς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Λείσας δὲ
ὁ Ἀκρισίος, ὑπὸ γῆν θάλαμον χάλκειον κατασκευάσας,
Λανάην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐφρούρει. Ταύτης ὁ Ζεὺς
ἔρασθεις, καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφωθείς, διὰ τῆς ὀρο-
φῆς εἰς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἔρρύη. Αἰσθόμενος δὲ ὁ 10
Ἀκρισίος ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσεῖα, μετὰ τοῦ παι-
δὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρρύιεν αὐτὴν εἰς θάλασσαν.
Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος ἐν Σερίφῳ νήσῳ, Δίκτυς
ἄρας ἀνέτρεφε Περσεῖα. Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πο-
λυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Λανάης ἔρασθεις, καὶ ἡνδρω- 15
μένον Περσεῖως μὴ δυνάμενος τελῆσαι τὸν ἔρωτα, συνεκά-
λει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσεῖα, λέγων, ἔρχον
συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἴπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους.
Τοῦ δὲ Περσεῖως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργό-

2. legebatur διὰ τινῶν. Ἄδου B. 3. B: ἐχρήσατο καὶ τὴν Γορ-
γόνην ἰδ. 8. legebatur Λανάην. 10. εἰς τοὺς κόλπους ἀποκτείνῃ Apollod.
Schol. Ven. ad Hom. II. ε, 319. 12. εἰς τὴν θάλασσαν P. 15.
legebatur Λανάης.

41. B. 69. Diogen. I, 39. Apost.
II, 8. Greg. Cyrp. I, 33. Arsen.
432, 33 ibiq. Macar.: Schol. Ven.
et Eustath. ad Hom. II. E, 845
p. 613, 23 — πᾶς ἀφανὴς ὢν ἐν τῷ
θολῷς τι πράττειν καὶ οἷον ὑπὸ
"Αἶδῃ καὶ τῷ ἐκίσει σκότῳ Ἄδου λέ-
γεται παροιμιωδῶς κυνῆν φορεῖν
ἵσται δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς νόμος
εἰ πυκνότερον ἢ τοῦ Ἄδου κυνῆ,
δε' οὐ καὶ θεοὶ ἀφανεῖς ἀλλήλοις
γίνονται, ὡς εἶναι ταῦτόν, κυνῆν
Ἄδου δύναι καὶ ὑπὸ παχυτάτῳ
νόμῳ γινώσθαι: Schol. ad Arist.
Acharn. 397. Schol. ad Plat. Reip.
X p. 422 Bekk., ad Lucian. Bis
Accus. §. 21 T. VII p. 80 Bip.,
Nonn. Exeg. ad Greg. Nazianz.
n. LII p. 145 Mont.: Hesych. s.
v., Etym. Magn. p. 42, 13. Suid.
Phavorinus: Hygin. Astron. I,
12 Ἄ Mercurio talaris et petas-
um accepit, praeterea galeam,
qua indutus ex adverso non po-
terat videri. Itaque Graeci Ἄιδος

galeam dixerunt esse, non ut
quidam inscientissime interpre-
tantur, eum Orco galea usum:
quae res nemini docto potest
probari. c. Natum ex Epicis ada-
gium, v. Hom. l. c., Hesiod. Scut.
Herc. 227, cujus postea plurimi
meminerunt: Arist., Plat., Luc.
II. cc., Gregor. Nazianz. Σηπλατ. I
in Julian. p. 93 A: οὐδὲ εἰ τὴν
Ἄιδος κυνῆν, ὃ δὴ λέγεται, περι-
θήμενος, ἢ τῷ δακτυλίῳ Γύγον
[v. Diog. III, 99.] καὶ τῇ στροφῇ
τῆς σφινδόνης χρησάμενος ἑαυτὸν
ἀποκλέψει: Origen. contr. Cels.
I c. 66. demonstrans, magis con-
venisse ut in Aegyptum Christus
ab Herode sugeret, ἢ τὴν λεγο-
μένην παρὰ τοῖς ποιηταῖς Ἄιδος
κυνῆν, ἢ τι παραπλήσιον παρὶν
εἶναι περὶ τὸν Ἰησοῦν: Euseb.
Praep. Evang III p. 109 D: add.
Boissonadus ad Cratet. Epist. in
Nolic. et Extr. de la Bibl. d.
Roi T. XI pag. 28, ad Basil.

νος οὐκ ἀντερειν, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξεν τῆς Γοργόνας τὴν κεφαλὴν κομίζειν. Ὁ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς Φόρκου παραγίνεται θυγατέρας, Ἐννώ, Περφρηδῶ καὶ Δεινώ. Ἦσαν δὲ 5 αὐταὶ γραῖαι ἐκ γενετῆς, ἓνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλοις ἤμειβον. Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπήτουν, ἔφη δώσειν, ἂν ὑψηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. Αὐταὶ δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ 10 τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἄϊδος κυνῆν, ἣν ὁ ἔχων οὐς μὲν ἤθελε ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ὠρᾶτο. Ἀπελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, καὶ ἀναλαβόμενος ταῦτα, πτηνὸς διὰ τῶν πεδίων πρὸς τὰς Γοργόνας ἐφέρετο. Ἦσαν δὲ αἱ Γοργόνες ἀδελφαὶ τρεῖς, 15 Εὐρυάλη, Σθενὼ, Μέδουσα· κεφαλὰς μὲν ἔχουσαι περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὼν, καὶ χεῖρας καὶ πτέρυγας δι' ὧν ἐφέροντο· τοὺς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποιοῦν. Μόνη δὲ τῶν τριῶν θνητὴ ἦν ἡ Μέδουσα. Πρὸς ταύτην ὁ Περσεὺς ἀπεστραμμένος, 20 καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνας ἔβλεπε, τὴν χεῖρα ἔτεινεν, Ἀθηναῖς αὐτὴν κατεσθουούσης. Καὶ κατατομηθεῖσης τῆς Μεδούσης, αἱ ταύτης ἀδελφαὶ ἀναπτᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον. Συνιδεῖν δὲ αὐτὸν μὴ δυνάμεναι διὰ τὴν κυνῆν, ὑπέστρεψαν. Περ- 25 σεὺς δὲ παραγενόμενος εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν Πολυδέκτην συγκαλέσαντα τοὺς φίλους αὐτοῦ πρὸς τὰ βασιλεια, ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας ἔδειξε·

1. ἀντερειν ex Apoll. dedit Gaisfordus: legebatur ἀνταίρειν. παρα — κομίζειν desunt in ed. Ald.; F habet in Corrig. 4. γίνεται P Apollod. 5. Ἐννώ F. Μειμήθηδην codd., editt.; codd. Hesiod. Theog. 273 Περφρηδῶ, Περφρηδῶ, Τερφρηδῶ exhibit, codd. Apollod. Μειμφρηδῶ, codd. Schol. ad Apoll. Rh. Περφρηδῶ, Περφρηδῶ, Tzetz. ad Lycophr. Cass. 838 Περφρηδῶ, Περφρηδῶ. Δεινώ] G. Hermannus Opusc. VI, 1, 168 conjecit Δεινώ: Schol. Apoll. Rh. habet Ἰανώ. 11. vulgo ἦν φασιν. 16. Σθενὼ Schottus: e P F Apollod. correxit Gaisfordus. 18. χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς Apollod. 27. τὰ e P. adjecit Gaisfordus. 28. ἀπεστραμμένος e P F Apollod. scripsit Gaisfordus: legebatur ἀπε-

ibid. p. 92. Historia hausta ex Apollod. II, 4, qui Pherecydem sequutus est: cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV, 1091. Κίβισις quid sit indicant Hesych.,

Etymol. M. 512, 54. Etym. Gud. 323, 55, interpp. ad Hesiod. Scut. Hercul. 224. Paul. Diac. s. cibus ibiq. v. C. O. Müllerus p. 42.

τῶν δὲ ἰδόντων ἕκαστος ἀπελιθώθη. Καὶ καταστήσας τῆς Σερίφου βασιλεία Δίκτυν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης Ἀθηναῖα δίδωσι, τὴν δὲ κνήν Ἐρμῆ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν· ὁ δὲ πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις. Ἀναλαβόμενος οὖν Περσεὺς τὴν μητέρα πρὸς Ἄργος ἔσπευδεν, ἵνα τὸν Ἀκρίσιον θιείσῃται. Ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν καὶ δεδοικῶς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς Λάρισσαν παραγίνεται. Τοῦ δὲ τῶν Λαρισαίων βασιλέως γυμνικὸν ἀγῶνα διατιθέντος ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων. Ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιον πόδα βαλὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ οὕτω πέρασ ἐίληφεν ὁ χρησμός.

2 Αἶξ οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματι παίζει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων καὶ ὁμοίως λεγομένων. 15

3 Αἰάντειος γέλωσ: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελόντων. Ὁ Αἴας γὰρ παραφροσύνην νοσήσας καὶ μανεῖς διὰ τὸ προτιμηθῆναι τὸν Ὀδυσσεῖα εἰς τὴν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων κατοχὴν, κατὰ τῶν Ἑλλήνων ξιφίης ὄρησε καὶ κατὰ τῶν βοσκημάτων προνοία θεῶν τραπεῖς ὡς Ἀχαιοὺς ταῦτα φρονεῖ. Ἄνο δὲ μεγίστους κριοὺς κατασθῶν ὡς Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον δεσμεύσας ἐμάστιξε καὶ κατέγεια τούτων μαινόμενος. Ὑστερον δὲ σωφρονίσας ἑαυτὸν κτείνει.

στραμμένοις: Heynius ad Apoll. I, p. 143 πρὸς βασιλεία ἀπιστραμμένοις conjecit. 2. legebatur ἐπὶ Σερίφου: e P Apollod. correxit Gaisfordus. Γοργόνης P. 3. ὡσαύτως καὶ P. 11. Quum Schol. ad Apoll. Rhod. Persei tempore quinquertium in usu fuisse neget, Heynius ad Apoll. I, p. 145 aut vocem πένταθλον ejiciendam esse contendit, aut aliqua deesse. Cui quamquam Dissenus ad Pind. Isthm. I, 26, p. 486 ed. Boeckh. assensus est, tamen quinquertium a nonnullis fabulae enarratoribus hic nominatum esse, ipsam illam Scholiastae annotationem indicare putaverim. τὸν δίσκον] τὸν e P Apollod. adjecit Gaisfordus. 14. δ' om. P. edit. vet.: e B Suida, aliis adjecerunt Schottus et Gaisfordus. δώματος B codd. Zenobii, Diog., Arsenius: δώματα Apost. Macar. Schott. Gaisfordus: correxit Walzsius ad Arsen. 30. 15. B τεχθ. ἢ γεγονότων, λεγομένων δὲ, Macar. καὶ ὁμοίον τι λεγόντων: Fixius in Steph. Thes. I, 1010 conjecit λεγόμενον: ego scripsi ὁμοίως. 17. B, uti semper, narrationem ignorat.

42. B. 70. Diogen. I, 40. Apost. II, 17. Arsen. 30 ibiq. Macarius. Cf. Aesopi fab. V Schneid., 328 Fur.

43. B. 71. 160. Diog. I, 41. Apost. II, 16. Arsen. 29 ibiq.

Macar.: Suidas. Natum est e Soph. Ajac. 303: alludit Lucian. quom. hist. conscr. op. §. 26: ἐπίδηξε Αἰάντιόν τινα τὴν κορωνίδα: alios vide ap. Osannum de Soph. Aiac. Comm. 61.

- 44 Ἄχρη κόρου: παροιμία ἦν, ὅτι, ἄχρη κόρον
ἐκεῖνος ἀναίσθητος ἐστίν· καὶ οὗτος ἄχρη κό-
ρου ἐφενάκισεν.
- 45 Ἄειδε τὰ Τέλληνος: ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθε-
ται ἡ παροιμία. Τέλλην γὰρ αὐλητῆς ἐγένετο καὶ μελῶν 5
ποιητῆς, παίρνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμότατα καὶ χάριν
ἔχοντα πλείστην καὶ σκώμματα κομψότατα.
- 46 Αἰθίοπα σμήχων: ἐπὶ τῶν μάτην ἀνήνυτον ἔρ-
γον ἐπιτελούντων.
- 47 Αἰσώπειον αἷμα: ἐπὶ τῶν δυσανοίπτους ὀνει- 10
δεσι καὶ κακοῖς συνηχομένων· ἐπειδὴ τοῖς [Δελφοῖς] ἀδι-
κως τὸν Αἰσωπον ἀνελοῦσιν ὠργίσθη τὸ δαιμόνιον· καὶ
διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν φασὶν ἀνηρηκεῖν αὐτοῖς, ἰλάσκε-
σθαι τὸ ἐπὶ Αἰσώπῳ μύσος. Οὕτω γὰρ Θεοφιλῆς ἐγένε-
το ὁ Αἰσώπος, ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀναβιῶναι ὡς 15
Τυνδάρεων καὶ Ἰρακλῆν καὶ Ἰλαῦκον.

1. παροιμία — ἐφενάκισεν] B om. 2. ἀναίσθητός· ἐστὶν γὰρ οὗτος Schot-
tus: correxit Gaisfordus e PF. ἡ οἷστος coniecit Schottus: καὶ no-
tante Gaisfordo voluisse videtur ed. Hag., sed compendio alieno
usus est typographus. 8. B ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνήνυτον· ὁμοίᾳ
τῇ χύτραν ποικίλλεται: vid. Diogen. I, 45. 11. Δελφοῖς e
Suida, Apost., Arsen., Diogen. addiderunt Schottus et Gaisfor-
dus. 12. καὶ διὰ τοῦτο τ. Π. ἰλάσκεσθαι ἐπὶ τῷ Αἰσώπου μύσος B.
14. γὰρ] δὲ B. 15. μυθεύεσθαι B. 16. Τυνδάρεον vulgo: e P B
Gaisfordus emendavit.

44. B. 73. Apost. V, 27. Ar-
sen. 89: Bekk. Anecd. I, p.
28, 17. p. 475, 22. Bachmann.
Anecd. I, 176, 25. Suidas. Po-
steriorem locum ad Demosth.
de fals. legat. 400 R. referen-
dum esse, ad Suidae l. c. monuit
Gaisfordus: ὑπομήσω, ἢ εἰδῆθ',
ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρη
κόρου, παρελήλυθ' ἐκεῖνος φενα-
κῶν ἡμᾶς.

45. Cf. infr. II, 15.

46. B. 76. Diog. I, 45. Plut.
in Boiss. Anecd. I, 395. Apost.
I, 98. Arsen. 28 ibiq. Macar.:
Suidas. Proverbium, ex Ae-
sopi fab. CCIV Fur. ductum,
usurpat Lucian. adv. Indoct. §.
28: καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, Αἰ-
θίοπα σμήχων ἐπιγερωῖ: add. ejusd.
Epig. in Anth. Palat. XI, 425: εἰς
τὴν μάτην νύπτις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο
τέχνης, Οὐ δύνασαι θροφεῖν νύπτι

καθηλιάσαι: Theodor. Metoch.
Misc. p. 447: σμήχων ἔσται μᾶλ-
λον Αἰθίοπα μετὰ τῆς παροιμίας
ὡς ἀδύνατον τοῦτο προβαλλομένης,
ἢ χρώματα μεταλλάττειν ψυχῶν
γνωστικά: Tzetz. περὶ παιδ. ἀγωγ.
vs. 223: μισεῖ τὸ λευκὸν ὡς περὶ οἰ-
δας Αἰθίοψ, Μίλαν δὲ κρεῖττον
μορίων λευκῶν ἔχει.

47. B. 77. Diog. I, 46. Apost.
II, 5. Arsen. 30 ibiq. Macar.:
Suid., Zonar. 90. De Aesopi
morte cf. Plut. de sera num.
vind. c. 12 p. 557 A, ubi etiam
proverbium nostrum explicatur;
add. Grauertus de Aesopo et fab.
Aesop. diss. 57 sqq. De Tyn-
dareo vid. Schol. ad Pind. Pyth.
Γ, 96, Apollod. III, 10, 3 ibiq.
Heynii Observv.: de Glauco,
Apollod. III, 3, 1 ibiq. Heynius,
Apost. VI, 32, Fischerus ad
Palaeph. XXVII.

- 8 *Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Οἱ γὰρ Αἰγυῖς οἱ ἐν Ἀχαιᾷ νικήσαντες Αἰτωλοὺς τὴν Πυθίαν ἐξηρώτων, τινες εἰσὶ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων ἢ δὲ εἶπεν,*
Ἵμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. 5
- 19 *Ἀκαρπότερος εἰ Ἀδώνιδος κήπων: ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκῆν δυναμένων εἶρηται ἢ παροιμία· μέμνηται αὐτῆς Πλάτων ἐν Φαίδρω. Γίνονται δὲ οὔτοι οἱ κῆποι τοῦ Ἀδώνιδος εἰς ἀγγεῖα κεράμεια σπειρόμενοι ἄχρι χλόης μόνης· ἐκφέρονται δὲ ἅμα τελευτῶντι τῷ θεῷ καὶ 10 ῥυπτούνται εἰς κρήνας.*

1. legeb. *Αἰγυῖς*. 2. οἱ ἐν Ἀχαιᾷ om. B. 5. legeb. *Αἰγυῖς*. Post τέταρτοι B addit: *τινὲς δὲ φασιν ἐπὶ Μεγαρέων λεχθῆ-
 νακ*. 7. εἶρηται ἢ παροιμία om. V. *μέμνηται αὐτῆς]* V *μέμνηται*
 καὶ. 8. V ἐν Φαίδρω. 9. τοῦ Ἀδώνιδος om. V. 10. *χλόαν*
μόνον Schottus, *χλόης μόνον* P. Gaisfordius: V *χλόης μόνης*, Val-
 ckenarius ad Theocrit. Adoniaz. p. 396 B. Post vocem *μόνης* V
 addit: *λέγεται δὲ καὶ Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου.*

48. B. 79. Diog. I, 47. Apost. I, 80. Arsen. 26: Tzetz. Chiliad. IX, 890, Eustath. ad Hom. II, B, 574 p. 292, 6: Steph. Byz. s. *Αἰγων*: Phot. s. *ἡμεῖς ὃ Μεγαρήϊς*: — — *ἰστορεῖ δὲ Μνασίας, ὅτι Αἰγυῖς οἱ ἐν Ἀχαιᾷ καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πενηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἤρωτων, τινες κρείττονες εἴεν τῶν Ἑλλήνων ἢ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα [oraculum in antecedentibus Phot. adscripsit]· καὶ Ἰων δὲ Αἰγυῖσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἰστορεῖ· τινὲς δὲ οἰοῦνται Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτὸν καὶ προφέρονται ἡμεῖς δ', ὃ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοιο. τ., ὡς καὶ Καλλιμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις [Ep. XXVI Bentl.]: Suid. s. *ἡμεῖς δ' ὃ Μεγαρεῖς*, s. *Αἰγυῖς*. Oraculum, ex quo adagium petitum est, integrum extat ap. Schol. ad Theocr. XIV, 73, Anth. Palat. XIV, 73, ubi vid. Jacobsius: quod quum alii Megarensibus (cf. Wuestemann. ad Theocr. l. c.) alii Aegiensibus (Strab. X, 1, 13 p. 449) datum esse contende-*

rent, factum est, ut scriptores eo utentes modo ad hunc modo ad illum populum referrent: Liban. Epist. 1516: ἀλλὰ νῦν ὃ μὴ ἐκείνον (sc. νόμον) μετέχον Αἰγυῖς ἀτεχνῶς, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ: utrumque nominat Plutarch. Sympos. V, 7 p. 719 R.: τῶν δὲ Δημοκρατείων, ἔφη, εἰδῶλον, ὥσπερ Αἰγύων ἢ Μεγαρέων ἀριθμὸς οὐδέ τις οὐδὲ λόγος, ubi male Reiskius Αἰγυητῶν legi voluit (cf. C. Muellerus Aegin. 130), quamvis ap. Eustath. Opusc. p. 257, 70 Taf. legatur: *δικαζαίνεται δὲ κατὰ τῶν παροιμιῶν Αἰγυητῆν (μάλιστα μὲν οἶν Αἰγυῖα) οὔτε δεύτερος καὶ οὔτε τρίτος ἢ ἄλλος πολλοστός*: add. Alciph. Epist. III, 34: *ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγύων οὐδέ τις λόγος*. Alludit Demosth. pro Coron. §. 309.

49. Cf. ad Diog. I, 14: huc pertinent Vat. App. I, 4, Macar. ap. Walz. ad Arsen. p. 37: Eustath. ad Hom. Od. A, 590 p. 1701, 45: — *ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὀκνηρῶν κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος φυτόμα ταχὺ ἀναθάλλοντα ἔσω χύτμας ἢ ἀψίχου καὶ ὄλωσ κοφίνου*

- 50 Ἄκαιρος εὐνοί' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει:
ταύτην φασὶν Ἰππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσαν
φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτὸν μάλιστα ὑπὲρ πάντας ἀν-
θρώπους.
- 51 Ἀκάνθιος τέττιξ: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων 5
λέγεται, παρόσον οἱ ἀκάνθιοι τέττιγες οὐκ ἄδουσιν.

1. εἴησια B editt.: Barnesius ad Schol. Eurip. cit. εὐνοί' ἄκαιρος.
ἔχθρου editt.: correxi e B, aliis: ceterum versus recte scriptus
iam ap. Musgrav. Eurip. fragm. XVII exstatat. διαφέρει] διαλάσει
Schol. Eurip. 3. φιλεῖν αὐτὸν καὶ στέργειν παρά πάντας ἀνθρώ-
πους B. 5. editt. Ἀκάνθιος: correxi e B, aliis: Steph. Byz.
l. c.: τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἀκάνθου, Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, ἀκα-
νθιος τέττιξ, ἐπὶ τῶν ἀφώνων τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς
Σιμωνίδης: ἀκάνθιος igitur scribendum, ubi de cicadis ad urbem
Acanthum degentibus sermo est: unde patet, cicadam, quae ἀκαν-
θίας (Hesych. s. v., Schneider. ad Aelian. Hist. Anim. X, 44) di-
citur, ab ἀκανθίῳ plane esse diversam: ἀκανθίας canit, ἀκάνθιος
τέττιξ mutus est. B: ἐπὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μάλιστα ἀμούσων, παρόσον
οἱ Ἀκάνθιοι τ. ο. ἄδουσιν ὅθεν ἐρεῖς καὶ ἀμουσότερος ἀκα-
νθίου τέττιγος. 6. Ἀκάνθιοι edd.; correxi e B.

τινός, καὶ αὐτίκα ὑπαινόμενα κατὰ
θαλάσσης καὶ ἀφανόμενα καθ'
ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκυ-
μορον Ἀδωνι θανάτου, ὃς ἀνθή-
σας ποτήσιον ταχὺ ἀπήνησε, κα-
ταβληθεὶς ὑπὸ Ἄρεος κατὰ τὸν μῦ-
θον γυναῖκες [cf. Ammian. Mar-
cell. XIX, 1. fin.] δὲ τοὺς τοιοῦ-
τους τημελοῦσαι κήπους ὡσίον ἐπι-
ταφίους Ἀδωνίδι: Suid. s. Ἀδωνί-
δος κήποι, s. ἀκαρπότερος Ἀδωνί-
δος κήπου, Zonar. p. 41. Phavo-
rinus. Athenienses circa Ado-
niorum tempus θριδακας (Athen.
II, 69 A. Eustath. ad Hom. II.
X, 499), μάραθρα (Hesych. s.
Ἀδωνίδος κήποι, Suid.), πυροὺς
et κριθάς (Schol. ad Theocr.
XV, 113) in testas consere-
bant, quae quum celerrime ger-
minarent, brevi etiam tempore
aresiebant et nullum praebebant
fructum: Theocr. l. c.: hae
testae Adonidis horti nuncupa-
tae proverbio originem dede-
runt. Usurpavit Eurip.
Melanippa: Schol. Platon. 319
Bekk.: Plat. Phaedr. 276 B:
ὁ νοῦν ἔχον γεωργός, ὃν σπερμά-
των κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βού-
λοιτο γενέσθαι, πότιρα σπουδῇ ἂν

θέρους εἰς Ἀδωνίδος κήπους ἀρῶν
χαίροι θεωρῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισιν
ὀκτώ γιγνομένους, ἧ ταῦτα μὲν δὴ
παιδιάς τε καὶ ἐορτῆς χάριν θροῖη ἂν,
ὅτε καὶ ποιοὶ κτλ.: Plutarch. de
sera num. vind. c. 17 οὐκ ὡγαθε
— ἀλλὰ μικρὸς οὕτω καὶ κενόσπου-
δος ὁ θεὸς ἐστίν, ὥστε — ποι-
εῖσθαι λόγον τοσοῦτον, ὥσπερ αἱ
τοὺς Ἀδωνίδος κήπους ἐπ' ὄσφρα-
κος τισὶ τεθηροῦνται καὶ θεραπεύ-
ουσαι γυναῖκες: Epictet. Enchir.
IV, 8, 36: ἂν δὲ πρὸ τοῦ γόνου
φῦσαι τὸν στάχην ἐξενεγκῇ, ἀτελεὶς
ἐστίν, ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ: Julian.
Caesar. c. 24 p. 319 Spanh., The-
ophr. Hist. Plant. VI, 7, 3,
Caus. Plant. I, 12, 2: cf. Wyt-
tenbach. ad Plut. l. c., Bast.
Epist. Crit. p. 191.

50. B. 80. Diogen. I, 48. Apost.
II, 20. Arsen. 34 ibiq. Macar.:
Schol. ad Eurip. Hippol. 592:
Suid. s. ἄκαιρος. Euripidis
esse recte negat Porsonus ad
Eur. Hecub. praef. p. XIX,
Matth. ad Eurip. Tragg. T. IX.
p. 184.

51. B. 81. Diogen. I, 49. Apost.
II, 30. XVIII, 33. Arsen. 36.
444: Steph. Byz. s. Ἀκανθος,

- 52 Ἀκείσιας ἰάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. V
 "Ὀλην δὲ Ἀριστογάνης ἐν τετραμέτροις † ἐκφέρει λέγων,
 Ἀκείσιας τὸν προκτὸν ἰάσατο. Ἀκείσιας γὰρ τις
 ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυῆς, ὅς τὸν πόδα τινὸς ἀλγοῦντος
 κακῶς ἐθεράπευσεν. 5
- 53 Ἀκκῶ: ἐπὶ τῶν μωραίνοντων. Ἡ γὰρ Ἀκκῶ
 γυνὴ γέγονεν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβοημένη, ἣν φασὶν ἐσοπτρι-
 ζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρα διαλέγεσθαι· ἔνθεν καὶ τὸ
 Ἀκκίζεσθαι περὶ ταύτην λελέχθαι.

2. τετραμέτροις codd.: scribendum aut τετραμέτρῳ: v. Eustath. ad Hom. II. 1, 741, 23: εἴτα παραγαγόντες Φεικράτους χρῆσιν ἐν ἰάμβῳ, τὸ, δώσει δέ σοι κτλ.: Clem. Alex. Stromm. VI, 627 A: Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ χρῆσιν: aut statuendum, v. τετραμέτροις parabaseos epirrhema significari. Aliis alia placuerunt: Ἀριστοφάνης ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων vel ἐν τοῖς ἀμέτροις proposuit Dobraeus ad Aristoph. T. IX, 2 p. 194 ed. Invern.: Gaisfordus ad n. l. repouendum suspicatur Ἀρχιλοχος et versum iudicat priorem esse tomen asynarteti, ualeam ab Archilocho compositum tradiderit Hephaest. c. 6 et 15: mihi, quamquam etiam Bernhardius ad Suid. I, 159 de Aristophane grammatico cogitat, Fabricius B. Gr. T. V, 112 Harl. et Zellius Ferienschr. I, 116 recte de Comico cogitasse videntur. Ante ἐκφέρει B addit τὴν παροιμίαν. λέγων in B post ἰάσατο legitur. 3. Scribe: τὸν δὲ προκτὸν Ἀκείσιας ἰάσατο. Ἀκείσιας — ἐθεράπευσεν om. B: εἶκει δὲ Ἀκείσιας πρὸς τὸ χεῖρον θεράπευσαι V. 4. πόδα] Plutarchus προκτὸν. 6. B: ἐπὶ τ. μωρ. γέγονεν γὰρ ἢ Ἀκκῶ γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἀφ' οὗ [sic] καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι ἤτοι θρύπτεσθαι. 7. ἣν φασὶν editt. 8. legebatur ἑτέρῳ.

Suid. s. ἀκκῶ, s. τέτρα, Etym. Magn. 45, 10, Phavor. s. ἀκκῶ, s. ἀκκῶ. Proverbium e Simonide ductum videtur: cf. Schneidewinus ad Simonid. Cei Carm. Rell. p. 109. De cicadis mutis v. Wesselingius ad Diodor IV, 22. Jacobsius ad Aelian. Nat. Anim. III, 35. V, 9. 52. B. 82. Diog. II, 3. Arsen. 35. Plut. Provn 98: Suidas. Alludit Liban. Ep. 319: σιγήλοισιν μὲν ἐπὶ τοῖς πόνοις, σινηχθόμεν δὲ τῇ πόλει, πολλοὶς τριφοῖσιν τοῖς Ἀκείσιας: id. Epist. 1134 fin. Voc. Acesias ab ἀκείσθαι derivat et cum Acumeno, Acestino componit Coraes ad Heliod. T. II, 143: add. Bekk. Anecd. I, 317, 19: Ἀκείσιας ἀντὶ τοῦ ἰατρὸς.

53. B. 83. Diog. II, 4. Plutarch. 65. Apost. I, 71: Schol. ad Plat. Gorg. 497 A, p. 353 Bekk.: τὸ ἀκκίζεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθῆσαι φασὶν Ἀκκοῦς καλομένης,

ἣν οἴτως εἰρησθῆ λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἰς τε τὸ κάτοπτρον βλέπονσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἑμψασιν εἰς αὐτὸ γυμνομένην ὡς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί· μέμνηται ταύτης Ἐρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς καὶ Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι: add. Olympiodor. ad Plat. l. c., Eustath. ad Hom. II. Z, 201 p. 636, 58. Schol. ad Lucian. Lexiph. §. 19: Tzetz Chiliad. IV, 575: Hegych. s. Ἀκκός ibiq. int., Etym. M. 49, 3. 574, 14. Etym. Gud. 26, 20. Orion ad calcem Etym. Gud. 622, 11. Suid. s. ἀκκίζομενος, Zonar. s. ἀκκισμοί p. 100, s. Ἀκκῶ p. 108, s. ἀκκίετα p. 114. Bekk. Anecd. I, 364, 32. 211, 28. Bachm. Anecd. I, 54, 13. Aliter statuit Plutarchus Stoic. Repugn. c. 15 p. 1040 B., Acco et Alphito puerorum terricilas esse narrans. Acco Samiam fuisse Apost. VIII, 78. Arsen. 238.

- 54 Ἄκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὅτα ἔχοντος: ἐπὶ τῶν ἀπειθούντων. Χρησμός γὰρ ἐδόθη Ἐπίμῳ τῷ Κρητὶ καὶ Ἀντιφῆμῳ τῷ Ῥοδίῳ, φυλάξασθαι τὸν τετράωτον ἦν δὲ οὗτος ληστής Φοινῆς· οἱ δὲ τοῦ χρησμοῦ ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. Ἡ ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν. Ἄλλοι δὲ, τὴν παροιμίαν παραγγέλλειν τῶν ἀληθεύοντων ἀκούειν· οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον ἰδρῶσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὡς φησι Σωσίβιος, ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περὶ Ἀμύκλαν μαχομένοις.
- 55 Ἀκίνητα κινεῖν: καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν μήτε βωμούς, μήτε τάφους ἢ ἡρώα.
- 56 Ἀκεσείως καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. Οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν, ὁ μὲν Ἀκεσεὺς γένος ὦν Παταρεὺς, ὁ δὲ Ἐλικῶν Καρούστιος.
- 57 Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἔξεις: ἐπὶ τῶν δυσ-

1. τὰ om. B C. τέτταρα B. ἐπὶ τῶν — ἄλλοι δὲ B om. 2. εὐπειθούντων Schottus: e PC correxit Gaisfordus. κρητῆ C. 3. τῷ Ῥοδίῳ om. C. τοῦ τετράωτου C. 4. Φοινῆς om. C. ἀμελήσαντες τοῦ χρ. C. 5. ἢ ἐπὶ — μαχομένοις om. C. 6. ἢ παροιμία παραγγέλλει B. 10. ὤφθη] B ἐφάνη. Ἀμύκλας B, qui μαχομένοις om. 11. κινεῖς B, qui explicationem om.: Ἄ. κινεῖ· ἐπὶ τῶν μάτην πορνεύοντων C. 13. legebatur Ἀκεσεως: correxi e B. 14. Παλλάδος Ἀθηνᾶς B. 15. ὁ μὲν] ἦν δὲ ὁ μὲν Ἄ. γένος Παταρῶν B. 17. δυσφορωτάτων B 87, qui verba inde a vv. οἱ γὰρ omitit.

alii affirmant. Usurpant Synes. Ep. 110. Tzet. Epist. ap. Hamaker. in Bibl. Crit. Nov. T. IV, 379: alios afferunt Ruhnkenius ad Tim. Lex. 18. Boissonadus Anecd. III, 214.

54. B. 84. C. 7. Diog. II, 5. Apost. II, 22. Arsen. 34. De Apolline cf. O. Muell. Dorr. I, 358: add. Hesych. s. κρητικῆς, s. κρητικῶν. Sosibius Laco de his sine dubio in libro περὶ θυσιαῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι exposuerat: cf. Vossius Hist. Gr. I, c. 15. De pugna Amyclaea vid. O. Muell. I. c. 91.

55. B. 85. C. 5. Diog. II, 6. Plut. Prov. ap. Boiss. Anecd. I, 395. Apost. II, 33. Arsen. 36 ibiq. Macar. et p. 356: Schol. ad Plat. Theaet. 181 A, p. 364 Bekk., Etym. M. 48, 35. Suid.

s. v. et s. μὴ κινεῖν. Fons proverbii Hesiod. Opp. 748 videtur: usurpant Soph. Oed. Col. 1526. Antig. 1060. Thucyd. II, 24, 1, ubi vid. Dukas, Plat. l. c., Legg. XI, 913 B, Heliod. VI, 15: v. Winkelmannus ad Plut. Amator. c. 12. Weichertus Poet. Lat. Rell. 196.

56. B. 86. Diog. II, 7. Apost. II, 27. Arsen. 35 ibiq. Macarius. De Aceseo et Helicone vid. Voelkelius Archaeol. Nachlass I, p. 118 sq., cui addi potest, Heliconem a Plutarcho Alex. 32 Rhodium dici.

57. Vat. App. I, 5. B. 87. 207. C. 2. Apost. II, 26. Arsen. 35: Suidas s. ἄκρον λάβε. Ad Aeginam retulit C. Muell. Aeginet. p. 165: vereor, ut recte.

φράστων καὶ δυσνοήτων. Οἱ γὰρ τὴν Αἴγιναν οἰκήσαντες, πολέμῳ ἐκπεσόντες τῆς πατρίδος, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ τὸ εἰρημένον αὐτοῖς ἀνείλεν· οἱ δὲ συμβαλόντες τὸν χρησμόν, ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες κατὰ μέσον ὤκησαν. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας ὅταν τι δυσνόητον θέλωμεν 5 αἰνίττεσθαι, χρώμεθα τῷ προειρημένῳ.

58 Ἀζόνην σιτίζειν: ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.

59 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Πλάτων· Ἐὰν μῦθον ἀκέφαλον ἐκὼν καταλίποιμι. 10

60 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων εἰρηται. Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαιαν ἀγρίππον καλοῦσιν.

1. C: δυσνοήτων· πρὸς γὰρ τινὰς τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνελόντος πυθομένουσιν ποῦ οἰκήσουσι, καὶ εἰπόντος Ἄκρον λ. κ. μ. ἔξ., καὶ μὴ διανοηκότας τὸν χρησμόν. Ἀπὸ τούτου ἐκρατήθη ἢ παραμία. B 207: Ἄ.-ἔξεις: Ἀπελλαῖοι (!) περισωθέντες ἀπὸ τοῦ περι Κλεισθίην πολέμου ἐπυρθάνοντο τοῦ θεοῦ πότερον τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνοικήσειαν πόλιν ἢ ἑτέραν ποιήσουσιν. Ἀπεκρίνατο δὲ ἡ Πυθία, Πείθειν ἐμοῖσι λόγοισιν ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἔξεις. Καὶ [V., in quo antecedentia desunt, κατ'] ἄκραν [lege ἄκρον] ἔχουσαν τὴν πόλιν ὤκησαν καταλαβόμενοι. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀλεξάνδρῳ [sic A, Ἀναξανδρίδῃ BV] ἐν πρώτῃ περὶ τῶν συληθέντων ἐν Αἰλφοῖς ἀναθημάτων Alexandri ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Αἰλφοῖς χρηστηρίου meminit Steph. Byz. s. Παρνασσός: vid. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 324. Meinek. Q. Scen. Sp. III, 25. Clinton. Fast. Hell. III, 539. νικήσαντες πολέμῳ, editt.: correxit Valckenarius ap. Gaisf. 7. σιτίζειν B. μὲν om. B. 8. καὶ μηδὲν εἰς B. ἐπιδόντων editt.: correxi e B, aliis. 10. μένηται ταύτης Πλάτων, μῦθον ἀκέφαλον, εἰπὼν, καταλίποιμι: B. ἐκὼν] εἰπὼν P editt. vett.: e Platone correxit Schottus. 11. τῶν μάτην πεν. B. 12. εἰρηται om. B. ἀγρίππαν καλ., λεπτόφυλλον καὶ πλεῖον αὐξανομένην πηγάνου B.

58. B. 88. Diog. II, 2. VI, 31. Greg. Cyr. I, 37. Apost. II, 38. Arsen. 36 ibiq. Macarius: Suidas. Theod. Prodr. in Manuscr. de la Bibl. du Roi VIII, 2 p. 83: — ὁποῖους ἐν ταῖς σκληραῖς ἀνθρωπίστον εἰσάγομεν διασκευάζοντες αἰθωπικώτερον, ἕστος τὸ δέσμα, καὶ τὰς γνάθους οἰογὶ διαπεπερημέναις, ἀκόνῃ, εἶπεν ἄν τις, σιτίζομένη κτλ.

59. B. 89. Diog. II, 9. Apost. II, 32. Arsen. 36 ibiq. Macar.: Bekk. Anecd. I, 371, 20.

Suid., Zonar. 98. Plat. Legg. VI, 752 A: οἴκων δήπου λέγον γε ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἐκὼν καταλίποιμι: Phaedr. 264 C. Phileb. 66 D. Gorg. 505 D: vid. C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. c. 23 p. 154.

60. B. 193. Diog. II, 63. Apost. I, 27. Arsen. 16. Macarius 37: Suid. s. ἀγρίππος, s. ἀκαρπότερος ἀγρ., Zonar. s. ἀγρίππος p. 20. De arbore vid. Hesych. s. ἄγρως et Billerbeckii Flor. Class. p. 5.

- 61 Ἄκρω ἄψασθαι τῷ δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων· οἷον· Οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἀψάμενος.
- 62 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: ἐπειδὴ τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.
- 63 Ἄλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀλκοῦ καὶ ἀηδοῦς κατ' εἰρωνυίαν εἴρηται.
- 64 Ἄλλ' ὡσπερ ἦρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι: ἐπὶ τούτων εἴρηται, οἱ τοῖς αὐτῶν ἔργοις

1. τῷ om. B. 2. οἷον adjeci e B. 3. ἀψάμενος petii e Luciano: legeb. ἀψάμενον: B ἀκρῶ ἀψάμενος δακτύλῳ ἠπίστατο. 4. Lege ἠδὲ τράπεζαν. ἐπειδὴ] F ἐπὶ. C: τὴν θέμιον φασὶ χρῆσθαι ἄλλοις παραβαίνειν ταῦτα μὴ παραβαίνειν, ἢ ὅτι ἐκείντο ἐν τῷ μαντεῖῳ ἢ ὅτι τοῖς κοινωνήσασι (sic) τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ. Eadem fere apud Macarium legitur. 6. ἔνεστον B. γλυκίος καὶ ἀηδοῦς BV: ἀλκοῦ editt. ante Schott.: ἀλκοῦ de conjectura edidit Schottus, e P F Gaisf. 9. Legeb. αὐτῶν.

61. B. 90. Diog. II, 10. Greg. Cyrp. I, 34. Apost. II, 35. Arsen. 37 ibiq. Macarius. Exemplum e Luciano. Vit. Demon. §. 4. petitum est: add. Auct. Iphigen. Aul. 950: οὐκ ἀψεται σὴς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ, ὥστε προσβαλεῖν πέπλους: Arist. Lysist. 443. Luciano. Amor. §. 42, quom. histor. conscr. oport. §. 4, ubi C. F. Hermann. ἄκρω τῷ ὄνυχι, ἄκρα τῇ ὀνὶ comparat: Himer. Oratt. XXIII, 12: cf. Mitschel. ad Aristoph. Ach. 582. Creuzer. Init. Philos. Plat. T. II, p. 6. Fabrotus ad Theophili Paphr. Instit. IV, 18, 12. Etiam Latini adhibuerunt: Cicero pro Cacl. c. 12.

62. B. 91. C. 3. Diog. II, 11. Arsen. 38 ibiq. Macarius. De sale, amicitiae imagine, vid. Eustath. ad Hom. II. A, 449 p. 100, 3. Lobeck. Aglaoph. I, 88 et sup. 1, 25. Proverbium primus usurpavit Archilochus: fr. 82. Lieb., 75. Schneidew., ibiq. annot.: add. Aristot. Eth. ad Nicomach. VIII, 4. Theodor. Hyrtac. in Boiss. Anecd. T III, 16: οὐ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἀπειστέτε οὐδὲ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις ἄλων ἐκονῶνται: Georg. Lapith. vs. 773 in Manuscr. de

la Biblioth. du Roi XII, 2, p. 45: ἢ δὲ τραπέζης τῆς αὐτῆς καὶ ἄλων κοινωνία Τσοῦτον πᾶσιν ἔδοξεν αἰδέσματος ἀρχαίους Ἵς καὶ νόμον εἰσαγαγεῖν τοῖς κοινωνοῖς τραπέζης Γεγονότας μὴ ἀνελεῖν ἐξεῖναι τὸ παράπαν: cf. Boissonadius ad Archil. in Poett. Gr. Syll. T. XV, 182.

63. B. 92. Diog. II, 12. Greg. Cyrp. I, 25. Apost. II, 49. Arsen. 41 ibiq. Macar.: Suid.: Eustath. ad Od. T, 163 p. 1859, 52: κατὰ τῷ ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης εἶναι τινα ἔστι παραχρησασθαι παροιμακῶς ἐπὶ ἀγριότητι, οὕτω καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἄλμης λόγῳ καθ' ὃν ἐκ μὲν τῆς πικρᾶς ἀκράχολός τις ἀνθρώπος Ἄλμιον ἐκκοιφθη, ἐκ δὲ τῆς νοστιμον, ἄλμη ἔγειν λέγεται ὁ ἠδὲς ἀνθρώπος: id. ad X, 285 p. 1927, 14: τὸ ἄλμην ἔχειν πῆ μὲν πικρὸν ἀνθρώπον σμῶπτει, πῆ δὲ ἠδὲν παραδηλοὶ καὶ ὁ φασιν εἰνοστον. Usurpat Eustath. Opusc. p. 139, 66: similiter Latini: cf. Catull. 86, 4. Cic. Philipp. II, 8: vid. Ruhnkenii Dict. ad Terent. Eunuch. III, 1, 10. Philocles tragicus huc pertinet, qui Ἄλμιον dictus est: Schol. ad Arist. Av. 284.

64. Greg. Cyrp. IV, 1. Apost. XXI, 20. Arsen. 489 ibiq. Macarius.

ἢ τέχναις χρώμενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι· παρόσον οἱ ἦρωες τὸ παλαιὸν ἐνοπλοὶ ὄντες ἐξενίζοντο.

- 65 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐπίδα κληρονομησάντων τὰ ἀλλότρια.
- 66 Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βῶμόν σε βου- 5
λεύειν: ὅτι μὴ χρῆ ἐν αὐταῖς τοῖς πράγμασι βουλεύε-
σθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων· παρόσον καὶ οἱ τὰ
ιερεῖα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται.
- 67 Ἄλλ' οὐκ αὐθις ἀλώπηξ: πάγαις ἀλώσεται
λείπει· παρόσον ἀπαξ διαφυγοῦσα πάγας, δεύτερον οὐκ 10
ἐμπεσεῖται. Εἶρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρὸν συ-
κοφάντην ἐκφυγόντων.
- 68 Ἀλεκτρούωνων μέμφεσθαι κοιλίαν: ἐπὶ τῶν
περὶ τὸν βίον πολυτελῶν καὶ ἀβροδιαίτων.
- 69 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ 15
τῶν τοῖς κρείττωσιν ἐριζόντων· ἦτοι ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ
συμφωνούντων.
- 70 Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν
ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους.

4. τὰ ἀλλότρια B om. 5. βωμόν βαστάζειν P, βουλεύειν idem in marg.: βωμόν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας C, βωμόν τὰς ἐπινοίας B: vid. Diog. 6. τοῖς ἔργοις Schott.: πράγμασι e P B scripsit Gaisf. 8. πρὸ τοῦ] μετὰ τὸ C, P a prima manu, πρὸ τοῦ a secunda: οὐ μετὰ τὸ B: βουλεύονται P a pr. m., ἐβουλεύοντο a secunda. 9. B: λείπει τὸ ἀλώσιμος· ἀπαξ γὰρ διαφ. δεύτερον οὐχ ἀλώσεται. C: λείπει τὸ εἰς πάγην ἀλώσεται· παρ' ὅσον ἀλώπηξ πάγας φυγοῦσα δεύτερον οὐκ ἐμπίπτει. 11. εἶρηται — παροιμία B om. πονηρίαν καὶ συκοφαντίαν B. 12. ἐκφυγόντων editt., correxi e B. Verba εἶρηται — ἐκφυγόντων C om. 14. πολυτελῶν καὶ om. B. 16. ἦτοι] BC ἦ. ἀλλήλοις e B Diog. allis scripsi: legebatur ἄλλοις, ut etiam in C exstat. 19. ἐπιχειρούντων B.

65. B. 93. Diog. II, 13. 75. Greg. Cypr. I, 38. Apost. II, 61. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Suidas. 66. B. 94. C. 16. Diog. II, 14. Apost. II, 78. Arsen. 45. 67. B. 95. C. 12. Diog. II, 15. Apost. II, 79. Arsen. 45: Suidas. Alludere Pindarus videtur Isthm. III, 65: Horatium Sat. II, 7, 70. respicere Mitscherlichius docuit Racem. VI, p. 9.

69. B. 96.

69. B. 97. C. 11. Diog. II, 16. Greg. Cypr. I, 39. Apost. II, 64. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Suidas. 70. B. 98. Diog. II, 17. Greg. Cypr. I, 40. Apost. II, 62. Arsen. 48 ibiq. Macar.: Suidas. Arist. Vesp. 1241: οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν Οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον: Aesop. fab. ap. Knochium de Babr. fab. p. 146, ubi cervus vulpi dicit: ἄλλοις ἀλωπεκίζει τοὺς ἀπί-
ρους, ἄλλοις ποίη βασιλεῖς καὶ ἐρέθει: cf. ad Diogen. VII, 65.

- 71 Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν αὐτῶν ῥαδίως
δώροις ἀλισκομένων.
- 72 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
- 73 Ἄλλοισι μὲν γλῶττα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι:
παρόσον οἱ μὲν λάλοι, οἱ δὲ φάγοι. 5
- 74 Ἄλλα μὲν Λεύκων λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκω-
νος ὄνος φέρει: λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνως τοῖς
ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων. Λεύκων γὰρ τις γεωρ-
γὰς μέλιτος ἀσκούς εἰς φορμούς ἐμβαλὼν, ἐκόμιζεν Ἀθή-
ναζε. Κριθὰς οὖν τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν, ὡς ὑπὲρ κρι- 10
θῶν ὀλίγον εἰσπραχθῆσόμενος τέλος, ἐκόμιζε. Τοῦ δ'
ὄνου πείοντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, ἔμα-
θον ὅτι μέλι ἐστὶ, καὶ ἀπηνέγκαντο αὐτὸ ὡς ἀτελώντων.
- 75 Ἄλλην μὲν ἐξηγτοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισρέει:
ἐπὶ τῶν πονούτων καὶ οὐδὲν πλεον ἄνύοντων. Ἐπει- 15
δὲν γὰρ τῆς νεῶς ῥεούσης ἐξαντλῶσι τὸ ἐν τῇ ἀντλία
ὑδωρ καὶ πλεον εἰσρέη, μάτην πονεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.
- 76 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν
εἰς ἀγαθὰ μεταβαίνοντων.

2. ἀλισκομένων δώροις B. 4. γόμφιοι scripsi e B: legeb. γόμφοι.
5. παρόσον οἱ μὲν] B οἱ μὲν γὰρ. legeb. λαλοῖ. 6. Ἄλλα μὲν
Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει B: ἄλλα μὲν ὁ A. ὄνος φέρει, ἄλλα
δὲ A. λέγει C, in quo explicatio om.; hinc Bernhardius ad Suid.
versum composuit: ἄλλα μὲν οὖν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ
Λεύκων. 7. λέγεται μὲν om. B. 8. τοῖς λόγους τοῖς ἔργοις B.
9. Legeb. φορμόν. 10. οὖν in B om. et post Ἀθηναίεσσι comma po-
situm est. ἀπὸ κριθῶν B. 11. ἐκόμιζε om. B. 13. legeb. τὸ
αὐτὸ: correxi e B. 14. ἐξαντλοῦμεν B. 15. πλεον οὐδὲν B.
ἐπειδὴν sqq. om. B. 19. ἀγαθόν B.

71. B. 99. Diog. II, 18. Greg.
Cypr. 1, 26. Apost. II, 48. Ar-
sen. 46. In Bekk. Anecd.
I, 218, 29 exstat ἀλώπηξ δωρο-
δοκεῖται, de quo vid. Bergk.
Comm. de Rell. Com. Att. 135.
72. B. 100. Diog. II, 19. Apost.
II, 63. Arsen. 48 ibiq. Macar.:
Suidas. Adhibet Aristaen. Epist.
1, 27: cf. Ruhnkenius ad Tim.
Lex 166 c. additamentis Kochii.
73. B. 101. Diog. II, 20. Greg.
Cypr. 1, 41. Apost. II, 69. Ar-
sen. 44: Suidas.
74. B. 102. C. 20. Diog. II, 21.
Greg. Cypr. 1, 33. Apost. II, 69.
Arsen. 41: Suidas. De nar-
ratione vid. Boeckh. Oecon. Ath.

1, 347: de Leucone, poeta
comico, Mein. Q. Scen. Sp. II, 51.
75. B. 103. Diog. II, 22. Greg.
Cypr. 1, 34. Apost. II, 65. Arsen.
41: Schol. ad Lucian. Hermot.
§. 61: Suid., Bachm. Anecd. II.
347. Versus e tragico aliquo
sumptus videtur: Athen. IV, 156.
E: καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης
ἐδειπνοῦμεν Καὶ τὴν μὲν ἐξηγ-
τοῦμεν (φακὴν), ἣ δ' ἐπεισρέει:
ub. vid. Casaub.: add. Lucian.
Timon. §. 18. Hermot. §. 61.
76. B. 104. Diog. II, 23. Apost.
III, 2. Arsen. 52 ibiq. Macarius.
Homer. II. M., 243: εἰς οἰωνὸς
ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης:
Liban. Ep. 1205.

- 77 "Αμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ταχέως τε καὶ ὀξέως ἀνυομένων.
- 78 Ἀμελοῦς γωνία: ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥαθύμως καθημένων. Ἔστι δὲ καὶ χωρίον Λιβύης Ἀμελοῦς γωνία καλούμενον. 6
- 79 Ἀμουσότερος Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδευτῶν. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Πιερικὸν ἐστίν, οὔτε μέλους ἀπλῶς οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον. Λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφείου ἐγένετο θάνατος. 10
- 80 Ἀμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφικτων.
- 81 "Αμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ

1. ταχέως καὶ B Schott.: τε e P adjecit Gaisf. B. 510: Ἰδ' ἀφύη πῦρ: ὁμοία τῇ ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. 4. ἔστι δὲ ... γωνία B. ἀμελοῦς γωνία edit.: correxi ex Apost. et Arsenio. 7. περικόν Schott.: θράκιον aut περικόν proposuit Huetius ap. Boisson. ad Aristaen. Epist. 745: περικόν B Diog., cod. Par. 1773 ap. Bast. Epist. Crit. 266., Arsen., Apost., Schott. in nota ad n. 1., Albertius ad Hesych. s. Λειβηθρον, Gaisf. ἐπὶ — περικόν ἀμουσότατον, ἐν ᾧ καὶ τοῦ Ὀρφείου φασὶ γενέσθαι τὸν θάνατον B: C: Λειβηθρίους γὰρ οὐδέποτε μέλους ἐμέλησε, τὸν Ὀρφείως φοβηθεῖσι θάνατον: cod. S Germani ap. Bast. Ep. Crit. l. c.: ἄμουσα, ἀτερπῆ· καὶ ἀμουσότερος Λειβηθρίων· Λειβηθρίους γὰρ οὐδέποτε μέλους ἐμέλησε, τὸν Ὀ. φοβηθεῖσι θάνατον. 11. καὶ ἀνεφ. om. B.

77. B. 105. 510: Diog. II, 24. Apost. III, 11. Arsen. 51 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. II. T, 236, p. 1182, 30: Suid. s. ἄμ' ἔπος, s. ἰδ' ἀφύη: vid. Zenob. II, 32. Proverbium ex Hom. II. l. c. ortum: αὐτίκ' ἐπειθ' ἄμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον: Hymn. in Mercur. 46: ἄμ' ἔπος τε καὶ ἔργον: Herod. III, 135 ibiq. Valck., Eur. Phoen. 1184 ibiq. Valck., intt. ad Aristaen. Epist. II, 7, Boisson. ad Theod. Hyrtac. Anecd. II, 427. ad Nicet. Eugen. T. II, 8. — E Latinis cf. Terent. Andr. II, 3, 7: dictum factum, ibiq. Rubnk. Dict.

78. B. 106. Diog. II, 25. Plut. 119. Apost. III, 3. Arsen. 52: Hesychius. Ἀμελοῦς χώρα Plut. II, 300 A, ubi vid. Wyttenb.

79. B. 107. C. 27. Diog. II, 26, VII, 14. Apost. III, 1. Arsen. 52. Utitur Aristaen. Ep. 1, 27

ubi cf. Boisson., add. Eustath. Opusc. 331, 62 Taf.: ἰδιωτικῶ μὲν πάλλα οὐδὲ Λειβηθρίους οὔτως ἔσω σοφίας: Cramer. Anecd. III, 189: Λειβηθρίων ἂν εἴην ὡς ἀληθῶς ἀλογότερος: Apost. XI, 80. Arsen. 332: Λειβηθρίων ἀνοητότεροι. De Libethriis cf. Lex. Schedograph. in Boiss. Anecd. T. IV, 390. vs. 475: Λειβηθρίων, ἀνόρος τε μωροί, Nott. Critt. ad Diogen. l. c., O. Muelleri Orchom. 380.

80. B. 108. Diog. II, 27. Apost. III, 5. Arsen. 52 ibiq. Macar.: Plut. ap. Boisson. An. 1, 396: Suidas. Liban. Ep. 258: πάντα μὲν οὖν ἀριθμῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἂν εἴη, τοῦ καὶ τὴν ἄμμον ἔχοντος εἰς ἀριθμὸν ἄγειν: alia vid. ap. Jacobsium Annot. ad Anth. III, 1, p. 307.

81. B. 109. Diog. II, 29. Greg. Cyr. 1, 46. Apost. III, 100: Eu-

τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλανθάνομένων.

- 82 Ἄμμες ποτ' ἤμες: λακωνικὴ ἢ παροιμία. Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι ἐν Λακεδαιμόνι χορεύοντες τοῦτο ἐπέλεγον, Ἄμμες ποτ' ἤμες ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτε ἤμεν. 5
- 83 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας: ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνομένων.
- 84 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, τάριχον στερκτέον: παρεγγυᾷ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. 10
- 85 Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται:
- 86 Ἀνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

3. ποθ' ἤμες PF, ποτ' ἤμες Schott., Gaisf. 5. legeb. πῶτ'. ἡμεῖς π.] legeb. ποτῆ. 7. μὴ e B inseruit Gaisf. 9. Β τάριχος: Diog. alii τάριχον: Porsonus ap. Gaisf. ad Suid. p. 4325 τάριχει reponendum censet: Athen. IV, 119 C, allatis e Cratino, Aristophane, aliis, formae ὁ τάριχος exemplis, pergit: καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄρῶν λέγουσι: Τάριχος ὀπτὸς εὐθύς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ. Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίανον φιλεῖ. Οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὄνπερ ἄξιος: add quae Pierson. ad Moer. p. 369 Lugd., J. C. F. Hermann. ad Lucian. q. hist. conscr. op. c. 20 collegerunt. 10. Ante παρεγγυᾷ B addit: ὑποθετικόν. 11. Simonides scripserat: ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται. 12. δὲ] Greg. C. ὁ. 13. πράττειν om. B.

stath. ad Hom. II. Ξ, 267, p. 982, 45: κατὰ γὰρ τὸν κωμικόν [cf. Mein. Men. fr. p. 299, 336, 8.] παρὰ τισιν ἅμα τετέλεσται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις ἢ καὶ οὔτως ἅμ' ἡλιέται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις καὶ Πίνδαρος [Isthm. VI, 16] παλαιὰ μὲν εὔδει χάρις: Schol. Ven. ad Hom. I. c.; Suidas. Adhibuit etiam Auson Ep. CXI: ut misereare, gratia actutum pertt.

82. Cf. Diog. II, 30.

83. B. 110. Diog. I, 72. Greg. Cypr. I, 45. Apost. II, 96. Arsen. 51 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Pac. 288 ibiq. Dind.: Suid. s. v. et s. ἄμη: Tzetz. Chil. VIII, 17. Plutarch. de Garrul. c. 20 p. 512. E: τὸν δὲ βουλόμενον ἐμμελῶς ἀποκρίνασθαι, δεῖ τὴν διάνοιαν ἀναμείναι καὶ τὴν προαίρεσιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν τοῦ πινθανομένου μὴ γίνεσθαι τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἄμας κτλ.

84. B. 111. Diog. I, 5. Greg. Cypr. I, 47. Apost. III, 50. Arsen. 58: Suid. s. ἀνάγκη et s. ἂν μὴ παρῆ κτλ. Salsamenta ad tenuiorum potissimum hominum victum pertinebant: Arist. Vesp. 491. innt. ad Plat. Charm. 163 B.

85. B. 112. Greg. Cypr. I, 53. Apost. III, 49. Arsen. 58: Schol. ad Eurip. Orest. 478, ad Plat. Legg. VII, 818 B. p. 453 Bekk.: Suidas. Versus Pittaco adscribitur a Diog. Laert. I, 4, 79; eodem Simonides (cf. Schneidew. Simonid. fr. p. 20) alii usi sunt: Plat. Legg. V, 741 A., interpp. ad Plat. Protag. 345 D., J. C. Wolfius ad Liban. Epist. 553, 2, 751, 4.: vid. ad Zenob. III, 9.

86. B. 114. Diog. I, 74. Greg. Cypr. I, 49. Apost. III, 55. Arsen. 57: Suidas.

- 87 Ἄνδρὶ Ἀνδῶν πράγματ' οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐ-
τὸς ἐξελεθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπι-
σπωμένων· παρόσον Κροῖσος πολέμιον ἑαυτῷ ἐπεσπίαστο
Κῦρον.
- 88 Ἄντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρω αἰ- 5
ρουμένων ἀντὶ βελτιόνων.
- 89 Ἄνεφγμέναι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοι-
μου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.
- 90 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι:
ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων βοήθειαν 10
φρευγόντων τῶν φίλων.
- 91 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν
ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων ἢ καὶ διὰ τινὰ
εὐδαιμονούντων.
- 92 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου: 15

3. ὁ Κροῖσος B. ἑαυτῷ πολέμιον BC, alii, unde vulg. ἑαυτοῦ
mutavi. 4. legeb. Κῦρον. 5. αἰρ. τῶν βελτιόνων B. 8. κάλλιστα
ἐν τῇ παιδείᾳ B. 10. ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς παρερωμένων ὑπὸ τῶν
πάσαι φίλων B. 13. ὑπὸ τῶν B. ἢ adjecti e B. διὰ τινων B.
15. »Suid. κόνδυλος:« Gaisf.: ne neque metrum adducit, ut codd.
et Suidae s. κόνδυλον lectionem spernam, neque usus scriptorum,
plerumque vocis κόνδυλος numerum pluralem praeferentium: κόνδυ-
λον ἐντρίβειν dixit Aelian. V. H. XIII, 28: cf. Plut. Alcib. 7.

87. B. 115. C. 32. Diog. I, 75. Greg. Cyr. I, 50. Apost. III, 36. Arsen. 56 ibiq. Macar.: Suidas.
88. B. 116. Diog. I, 76. Greg. Cyr. I, 54. Apost. III, 51. Arsen. 56: Suidas. Lycophr. 476: ὁ δ' ἀντὶ πειπυῖς σκορπίον λαμῶν σπίασας. De perca vid. Athen. VII, 319 B, 320 E, Gesner. de Aquatil. p. 820.

89. B. 117. Diog. I, 77. Apost. III, 66. Arsen. 58: Suidas. Al- ludant Liban. Ep. 1069. Georg. Lapith. 680: μέγιστον φῶς γὰρ τῇ ψυχῇ ἢ τοῦτων (sc. γραμμάτων) ἐπι- στήμη, καὶ πρὸς λειμῶνας λογικοῖς ἀνοίγουσι τὴν θύραν: cf. Boisson. Anecd. IV, 174. Simile pro- verbum est ap. Diogen. III, 23.

90. B. 119. Diog. I, 79. Greg. Cyr. I, 61. Apost. III, 18. Arsen. 55 ibiq. Macarius: Menandri Sent. sing. 32 p. 312 Mein.: Schol. ad Soph. Elect. 188, ad

Eurip. Phoen. 406, ad Aristid. p. 37 Frommel., T. III p. 681, 33 Dind.: Suid. s. ἀνδρὸς γέροντος, s. ἐκποδῶν, s. οἰκονομῶ. Ver- sus etiam Sophocli tribuitur: Schol. ad Aristid. l. c.: sententia Periandro, aliis: vid. Welckerus ad Theogn. 383, Valck. ad Eur. l. c.: add. Clem. Alex. Strom. VI, §. 8, p. 263 Sylb.: κάλιω Θεόγνιδος μὲν λέγοντος, οὐκ ἔστιν φεύγοντι φί- λος καὶ πιστὸς ἐταῖρος, Εὐρι- πίδης (Med. 561) πεποιήκειν πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος: Liban. Ep. 730. Ovid. Trist. I, 5, 29. Boiss. ad Sent. monost. p. 293 Syllog. Poett. Gr. T. III.

91. B. 120. Diog. I, 80. Apost. III, 53. Arsen. 57. Schot- tus Plin. N. H. II, 7. Juven. V, 132 explicationis causa ad- scripsit.

92. B. 121. Diog. I, 81. Apost. III, 46. Arsen. 59: Suid. s.

ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσεά, τῶν ὀφθαλμῶν ἰστέρηθη. Ὀδυσσεά γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ Κύκλωψ καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ ἀρξάμενος κατεσθίειν, οἶνον παρ' αὐτοῦ λαβὼν 5 ἔπιε καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν, ὕστατον αὐτὸν καταφαγεῖν· μεθυσθεῖς δὲ μετὰ τὸ πιεῖν καὶ ὑπνώτων παρ' ἐκείνου ἐξευφλώθη.

93 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον: ἂν μὴ φανερῶς δύνῃ βλάσαι, πανουργία 10 χρῆσαι. Ἄν μὴ κατὰ ῥώμην τὸ προκείμενον ἐξανόιτο, μηχανῆ καὶ τέχνῃ περαινέσθω τὸ λειπόμενον. Τάττεται ἡ παροιμία ἐφ' ὧν σοφία μᾶλλον ἢ τῇ δυνάμει προσήκει χρῆσθαι, ὡς ὁ ποιητής φησι, Ἡ δόλω, ἢ ἐ βίηφι· ἢ ἀμφαδὸν, ἢ ἐ κρυφῆδόν. 15

94 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν, καὶ μὴ δυναμένων ἵπτασθαι, φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων.

1. δεινὰ μὲν λαμβανόντων, ἀγαθὰ δὲ αἰτούντων Sch.: e P B mutavit Gaisf. 2. Κύκλωπος, αἰτήσαντος οἶνον τὸν Ὀδυσσεά καὶ στερηθέντος τοὺς ὀφθαλμούς B, qui sequentia om. 9. ἐξίκηται Schott.: e F P correxit Gaisf. 14. ἢ δόλω] ἢ ἐ βίηφι Schott.: ἢ δὲ δόλω P: correxit Gaisf. βίηφι P. 16. ἀποδιδόντων B. 17. B: λέγεται γὰρ τρέφειν τοὺς πελαργούς γηράσαντας τοὺς γονεῖς.

ἀν οἶνον, s. κόνδυλον: Schol. ad Arist. Pac. 123. Alludit Arist. Pac. 122.

93. Diog. I, 83. Greg. Cyr. I, 88. Apost. III, 67. Arsen. 58: Suidas. Usurpavit Lysander: cf. Plut. Vit. Lys. 7. Apophth. Lacon. s. Ἀυσάνδρου: simile Carbonis dictum idem Vit. Sull. 28 refert. Ἡ δόλω ἢ ἐ βίηφι exstat ap. Hom. Odys. I, 406. 408: alterum hemistichium Od. Ξ, 330, T, 299: add. ibid. A, 119: κτείνης ἢ ἐ δόλω ἢ ἀμφαδὸν εἴεῖ χαλκῷ. Similes exstant sententiae ap. Pind. Isthm. III, 66, Thucyd. V, 9, 5, ubi vid. Popponis Commentarius.

94. B. 123. Diog. I, 84. Apost. III, 39. Arsen. 61 ibiq. Macar.:

Hesych. s. ἀντιπεριλαγεῖν [scr. ἀντιπελαργεῖν· ἀντιτρέφειν], Etym. M. 114, 11. Suid., Zonar. I, 218, Cod. Marc. Harpocr. p. 24 Bekk. Verbum ex Aristophanis Pelargis emanasse conjecit Fritschius Q. Aristoph. I, 94. De re notissima Schottus citavit Aristoph. Av. 1353 ibiq. Scholl., Aristot. Nat. Anim. IX, 14. Aelian. H. An. III, 23, Petron. Sat. 55, Plin. Nat. H. X, 23. Origen. c. Cels. IV, Basil. M. Homil. VIII in Hexaem., Philon. in Decalogi exposit.: add. Liban. Ep. 716, Cratet. Epist. 21 fin. in Manusc. de la Biblioth. du Roi T. XI, 2 p. 40 ibiq. Boissonad.: cf. Jacobs. ad Aelian. l. c. Creuzer. Init. Philos. Plat. II, 110, Walz.

- 95 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος.
ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικομένων.
- 96 Ἄνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον: ἐπὶ
τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων, παρόσον ἅπαν τὸ σῶμα
τῶν γερόντων ἀσθενές. 5
- 97 Ἄνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὄραν:
ἐπὶ τῶν πρὸς ἕνα μὴ χρησίμων. 5
- 98 Ἄντλεῖν ἀμφοτέραις: λείπει τὸ χερσίν. Ἐπὶ
τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ὅμοια τῇ, Πάντα κάλων
σεῖε. 10
- 99 Ἄνέμους γεωργεῖς: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ
μηδενὸς μεταλαγχάνοντας. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν
φύει καὶ αὖξει, οὐδενὸς δὲ τυγχάνει, ἢ μόνην ἄχρη
ἀποφέρειται.
- 100 Ἄντὶ κακοῦ κυνὸς ὅν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν 15
καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν ἀπαιτούντων.

1. ἀναβαίνειν B. 2. ἀφικνουμένων B. 3. legeb. κράνιον. 4.
τὸ γὰρ σῶμα B. 6. ἐς e Suid. Diog. scripsi: legeb. εἰς. 9. μετὰ
σπουδῆς B. ὁμοία — σείε B om. 12. ἐπειδὴ καὶ B. 13. οὐ-
δενὸς δὲ μεταλαγχάνει ἢ μόνης ἄχρης B. μόνην recepi e B Suida:
legeb. μόνον. 15. ὅν e BP, codd. Apostolii reposuit Gaisf.:
legeb. ὅν. 16. κακὰ B. ἀποδιδόντων B: vid. Diogenianus.

ad Ars. I. c., unde vere Ari-
stotelem dixisse intelliges: περὶ
μὲν οὖν τῶν πελαγῶν ὅτι ἀντιτρέ-
φονται θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς.

95. B. 124. Apost. III, 63. Ar-
sen. 58: Schol. ad Luciani Pseu-
dolog. §.4: Suid.: Bekk. Anecd. I,
405, 16. Suidas proverbium ex
Homero derivat: vid. Bernhardius
et nott. ad Diogen. I, 43. Usur-
pat Lucian. Rhet. praec. §. 14.
Pseudolog. I. c.: ἄγε τοίνυν, —
ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξης τοὺς
ἀποιόντας, ὡς οὐ μάρτην οὐδὲ φιλαπ-
εχθρμόνος οὐδ' ἀνίπτοις ποσὶ,
κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τόνδε τὸν
λόγον ἀπηγγέλαμεν, κτλ.: Demon.
Vit. §.4: Syrian. ad Hermog. p.
40 T. IV Walz.: οἷος ἦν ὁ τε ἀπὸ
τῆς κώπης ἀνίπτοις ποσὶ κατὰ
τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσας
Δημάδης, Ἠγήμων τε καὶ Πυθίας καὶ
Ἀριστογείτων ὕθλων ἀλόγων συκο-

φαντίας βουλὰς τε καὶ τὰ δικαστή-
ρια ἐμπληρώσας: Aeneas Soph.
Epist. XXI p. 428 Cujac.: οἱ μὲν
πολλοὶ, τὸ δὲ λέγόμενον, ἀνίπτοις
ποσὶν ἐπιτηδῶσι τοῖς ἱεροῖς, καθά-
περ ὁ τοῦ Πλάτωνος χαλκεὺς ἐπι-
νοσ ὁ φαλακρὸς, ὃς ἐτι καπνοῦ καὶ
δυσωδίας ὄζων ἐπανόστη τῇ δεσποίνῃ.
96. B. 125. Diog. I, 85. Greg.
Cypr. I, 42. Apost. III, 46. Arsen.
56 ibiq. Macar.: Suidas. Uti-
tur Lucian. Tyrann. §. 5.

97. Diog. I, 86. Apost. III, 24.
Arsen. 55: Suidas.

98. B. 126. Diog. I, 87. Apost.
III, 38. Arsen. 61 ibiq. Ma-
car.: Suidas. De proverbio:
πάντα κτλ. vid. infr. V, 62.

99. B. 127. Diog. I, 88. Greg.
Cypr. I, 52. Apost. III, 47. Ar-
sen. 56: Suidas.

100. B. 128. Diog. I, 89. Apost.
III, 65. Arsen. 58: Suidas.

- 1 *Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς πέφηνεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαφεισθέντων. Μένηται αὐτῆς Λουκιανός· Τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφυκε. Καὶ πάλιν, Ἀνθρακάς μου τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.* 5
- 2 *Ἀξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.*
- 3 *Ἀξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐγενῶν. Παρόσον οἱ ἐν Ἀργεὶ ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ τι νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας τὰς ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.* 10
- 4 *Ἀξιοὶ τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίω· παρόσον ἢ θριξὶ οὐδενὸς ἀξία.*
- 5 *Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὄρουσεν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μεταπηδόντων.*
- 6 *Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων καὶ* 15

1. Legebatur πέφυκεν: B ἀναπέφηνεν. 3. ἐκεῖνο] Zenob. et B ἐκείνου. 4. πέφηνε] πέφηνε B, πέφυκε Zenob. 5. ἀπέφηνας] Legebatur ἀπέφηνας. 8. παρόσον κτλ. B habet ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐν Ἀργεὶ φέριστοι παῖδες καὶ καθ. ἀπὸ τινος νομίμου τὰς ἀ. φ. π. 12. παρόσον κτλ.] B habet τοῦτο γὰρ καὶ ἡ θριξί. 13. Legebatur βραδυσκελίλων. ὄνων ἵππος] ἵππων ὄνος B. ὄρουσεν B. 14. ἀπὸ τῶν εὐτελῶν B: deerat τῶν. πηδόντων B. 15. ὁ ἀπλ. BV. ἐπὶ — βάλλουσι om. BV.

1. B. 129. Diogen. I, 90. Greg. Cyrp. I, 64. Apost. III, 22. Arsen. 57 ibique Macar.: Suidas. Lucianus Timone 41. *Ἀξία γοῦν μὴ ἄνθρακας εἶναι ἀνιγρόμενος.* Zeuxide 2. *Τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν (ἡμῶν Fritzschi) ὁ θησαυρὸς ἦσαν.* Hermotimo 71. *Οἶά με ἐργάσω ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφίνας.* Navigio 26. *Ἀνθρακὲς σοὶ ὁ θησαυρὸς ἔσται.* Philopseude 32. *Τὸ τοῦ λόγου ἐκεῖνο ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας.* Adde Walzii Rhett. Grr. I, 525. Phaedri Fabb. V, 6, 6.

2. B. 130. C. 36. Diogen. I, 91. Apost. III, 69. Arsen. 63 ibique Macar.: Suidas. Plato Sophista p. 216, C. *Τοὺς μὲν δοκοῦσι μηδενὸς ἀξιοί, τοὺς δὲ ἀξιοί τοῦ παντός.* — *Τὰ πλείστου ἀξία* Scholl. Aristidis 130. Frommel.

3. B. 131. Diog. I, 92. cll. IV, 84. Apostol. III, 70. Arsen. 63. Plut. 44. *Ἡ ἐν Ἀργεὶ ἀσπίς· οἱ ἐν Ἀργεὶ οἱ τῆς ἐν τοῖς πασιῶν ὕβρι καθερὰν καὶ ἀδιάφορον φυλάξαντες ἀναλαβόντες χρυσὴν ἀσπίδα προπομπεύουσι, τοῦτο γέρας ἔχοντες κατὰ τινὰ νόμον ἀρχαίων.* Vide Zenob. VI, 52. Callimachi Lavacr. Pall. 35. ibique Ezechielem.

4. B. 132. Diog. I, 93. Apost. III, 68. Arsen. 63: Suidas, Bekkeri Ann. p. 10, 6. *Utitur Aristoph. Rann. 613. Compara Americum ἐν καρὸς αἴση ἐν καρὸς μοίρα Coisl. 187. Hesych.*

5. B. 133. Diog. I, 94. Greg. Cyrp. I, 65. Apost. IV, 2. Arsen. 70: Suidas.

6. Vat. III, 31. B. 148. Greg. Cyrp. I, 50. Diog. I, 95. VII, 27. Apost. IV, 2. Arsen. 70: Suidas.

γαστριμαργούντων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας, καὶ τοῦ πίθου εἰς ὃν ἀνιμῶσαι ὕδωρ βάλλουσι. Λέγεται γὰρ οὗτος ὁ πίθος ἐν "Αἶδου εἶναι οὐδέποτε πληρούμενος· πάσχουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμνητῶν ψυχαὶ· καὶ κόραι δέ, ἄς Δαναΐδας λέγουσιν, 5 πληροῦσαι ἐν κατεαγόσιν ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς αὐτὸν φέρουσι τετρημένον. Δύναται δὲ ἡ πυρομμία καὶ ἐπ' αὐτοῦ λέγεσθαι τοῦ "Αἶδου, ὅτι πολλῶν πάντοτε θνησκόντων οὐδέποτε πληροῦται.

Ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν αἱ Δαναΐδες κατεκρίθησαν τὴν 10 τιμωρίαν ταύτην, οὕτως ἔχει. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ὄντες τῆς τῶν Μελαμπόδων ἐκράτου γῆς, ἥτις νῦν Αἴγυπτος καλεῖται. Σχόντος δὲ Δαναοῦ θυγατέρας πενήτηντα, καὶ Αἰγύπτου υἱοὺς πενήτηντα, Δαναὸς τοὺς παῖδας τοῦ Αἰγύπτου δεδοικῶς στασιάσαντας περὶ 15 τῆς ἀρχῆς, ἀναλαβόμενος τὰς θυγατέρας εἰς Ἄργος ἀφίκετο, κακεὶ κατόικισεν. Ὑστερον δὲ οἱ τοῦ Αἰγύπτου παῖδες πρὸς Δαναὸν ἐλθόντες, τῆς τε ἐχθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας πρὸς γάμον λαβεῖν ἤξιουν. Ὁ δὲ μνησικακῶν αὐτοῦ περὶ τῆς φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς 20 γάμους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσατο τοὺς γάμους, ἐστίασας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αἴτη γὰρ Λυγκία διέσωσε, παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα. Λέγεται οὖν διὰ τοῦτο τὰς Δαναΐδας, ἄνευ 25 Ὑπερμνήστρας, ἐν "Αἶδου κατακριθῆναι εἰς τετρημένον πίθον ὕδωρ ἀντλεῖν.

7 Ἀπὸ βαλβίδος: οἷον ἀπ' ἀρχῆς χρη' ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τεχνίτην, ἢ κοινῶς ἐπὶ πάντων.

1. μετενήνεκται scripsi: legebatur μετήνεκται. 2. ἀνιμῶσαι F. 3. οὗτος ἐλέγετο B V. 5. καὶ κόραι δὲ B V: deerat δέ. ἄς ἐνιοὶ Δαν. φασὶ B V. 6. αἱ πληρ. vulgo: αἱ om. B V. ἐν κατεαγ.] ἐν om. B V. 7. φέρουσαι τετρημένον B. γέγραπται δὲ τῷ πίθῳ Ἀμνητῶν· λέγονται δὲ αἱ κόραι ἠπεδαναὶ, τουτέστιν ἀσθενεῖς, παρὰ τὸ ἄπεδον: B V. 8. λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ Αἶδου B V. 15. περὶ τῆς ἀρχῆς] ἐπὶ τ. ἀ. F. 21. ἐκληρώσαντο Apollodorus. 28. Legebatur βαλβίδος. ἀπὸ ἀρχῆς P, vulgo ἀρχῆς. B sola habet ἥτοι ἀπ' ἀρχῆς.

Vide Intpp. Plat. Gorg. 493, C. Hemsterhus. in Scholl. Lucian. Diall. Marin. 6. Xenoph. Oecon. VII, 40. Aristot. Polit. VI, 3.

Oecon. 6. Narratio ducta ex Apollodoro II, 1, 4 sqq.

7. B. 136. Apost. IV, 11. Marcar. 69. Suidas.

- 8 Ἀπήντησε κεραννοῦ βολή πρὸς ὑπερτάτον ἄτης: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.
- 9 Ἄπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινόμενων.
- 10 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: ἡ παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν δ [ἐν τοῖς λιμέσι] τὴν ἀνδρείαν ἐπιδεικνυμένων. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ναῦται ὅποτε καταπλέοιεν οἴκαδε, προθυμότερον ἤλανον τοῖς οἰκείοις ἐπιδεικνύμενοι.
- 11 Ἄντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί: αὕτη κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται. Φασὶ δὲ 10 αὐτὴν ὑπὸ Μάισωνος τοῦ Μεγαρέως πεποιῆσθαι.
- 12 Ἀλώνητον ἀνδράποδον: ἴσον τῷ, βάρβαρον καὶ εὐτελές. Εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἄλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον. Ὅθεν καὶ ὁ κωμικὸς φησί·
- 15
- Θρᾶξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἄλας ἡγορασμένος.
- 13 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων πολλά. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηναῖος προθύμως ἐπαγγελλόμενος.

1. Sic B: vulgo κεράμου βολή: Apost. Ars. Ald. κακοῦ. 2. ἄτης scripsi: vulgo ἄτην, B ἄταν, Apost. et Ars. ὑπερτάτην ἄτην. 3. τοῖς σοφοῖς οὐκ εὐκόλα B. 5. ἡ παροιμία — ἐπιδ.] B nonnisi ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων. Legebatur ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι τὴν ἀνδρ. ἐπιδ. Illa seclusi ut inepte ex origine inculcata. Compara Diogenianum et rell. 7. οἴκαδε om. B. 11. πεποιῆται δὲ ὑπὸ Μάισωνος τοῦ Μεγαρέως B: legebatur Μάισωνος. 12. ἴσον τὸ εὐτελές B. 13. ἀναβαίνοντες B. 16. Θρᾶξ scripsi: legebatur Θρᾶξ. ἡγορασμένος] in P superscriptum ὀνημένος. Et sic Diogenianus et Apostolius. 18. πολλά om. B. 19. Ἀθηναίων B. προχείρως πολλά ἐπαγγελλόμενος B.

8. B. 137. Greg. Cyr. I, 72. Apost. IV, 15. Arsen. 71. et rursus 66. Ἀπήντησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερτάτην βλάβην (sic).

9. B. 138. Greg. Cyr. I, 66. Arsen. 66. Macar. Diog. I, 97. Addito post v. σοφοῖσιν ἐστὶν exhibit trimeter iambicus.

10. B. 142. Diog. I, 66. Apost. IV, 72. Arsen. 82. Macar. Photius. Confer ad Diog. IV, 79. Dindorf. Arist. Frr. p. 62.

11. B. 143. Diog. I, 99. Apost. III, 21. Suidas. Arsen. 59. Macar.

Conferantur quae disseruimus ad Prooemium Diogeniani. Usurpat Libanius Ep. CXCV. Οἱ πολλὰ δὴ παρ' αὐτοῦ χρηστὰ παθόντες ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα φασίν.

12. B. 144. Diog. I, 100. Apost. II, 59. XX, 59. Arsen. 48. 474. Suidas, Hesychius. Vide Meinekii Menandrum p. 257.

13. B. 145. Diog. II, 1. Apost. XX, 59. Arsen. 474. Macar. Plat. 2. Suidas. Libanius Ep. CCCLV. Μαθητὴν σε ὄρω· τοῦ

- 14 Ἀλιεύς πληγείς νοῦν οἴσει: αὐτὴ παραπλήσιόν
τι λέγει τῷ Ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω. Ἀλιεύς
γάρ, ὡς φασί, τοὺς ἀλισκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθύς με-
χειρίζετο, καὶ πληγείς ὑπὸ σκορπίου, ἔφη, Πληγείς
νοῦν οἴσω, καὶ ταῖς χερσὶν οὐκέτι τῶν νεοθηρέτων 5
ἰχθύων ἴπτετο. Μέννηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.
- 15 Ἄειδε τὰ Τέλληνος: οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο
αὐλητῆς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής. Μέννηται αὐ-
τοῦ Δικαίραχος ὁ Μεσσήμιος.
- 16 Ἀλώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ: ἐν Κύ- 10
κλωπι δράματι Πολύφημος οὕτως πρὸς Ὀδυσσεῖα λέγει,
ὄθεν εἰς παροιμίαν περιέστη.

1. παθὼν B, qui reliqua contraxit in angustius. 3. ὡς φασί
P H: vulgo φησί. 7. τοὺς Τέλληνος Plutarchus, qui plane con-
sentit cum Zenobio, nisi quod vv. μένηται κτλ. ignorat. 9. Δι-
καίραχος Schottius: libri Διαράχος. Schotti emendationem firmat B.

στρατηγῷ Χάρητος ὅσα γε εἰς ὑπο-
σχέσεις. Ep. MCCCXIII. Οὐκ ἄρα
δὲ Χάρης μόνον ὑπισχνεῖτο μείζονα
ὄν πράξειν ἐμελλεν, ἀλλὰ καὶ κτλ.
Adde Ep. DCXII. Diodorus Sic.
XV, 95.

14. B. 147. Diog. II, 31. Greg.
Cyp. I, 54. Apost. II, 53. Arsen.
41. Suidas: Eustath. II. P, 30
p. 1093, 22: ῤεχθὲν δέ τε νῆπιος
ἔγνω· τοῖτο δὲ παρὰ Μινελίου ῤη-
θὲν γνωμικόν ἐστι, σιντόμως φρα-
σθέν, ὡς καὶ πρὸ αὐτοῦ τό, οὐ
καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι, ὡς
ἐν καὶ αὐτὸ σνήθως εὐνημόνευ-
τον ἢ τῷ εὐπεριγράπτῳ τῆς ἀπαγ-
γελλας, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν ἑπτὰ σο-
φῶν ἀποκημονεῖματα. Ὅτι δὲ οὐκ
ἵπαιετος ὁ μετὰ τὸ ῤεχθῆναι τι νοή-
σας δηλοῖ καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς καὶ ὁ
εἰς παροιμίας ἀλιεύς. Scholl.
Plat. 53. R. (378. Bekker.), Ari-
stid. III, 681, D. (262. Frommel.)
Τὸ ἀλιεύς πληγείς νοῦν ἴσχει
παροιμία. Usurpat Sophocles
Amphiarao fr. 118. Dindorf. Ni-
cerphorus Progymn. in Walz.
Rhett. Gr. I, 525. In Scholiis
Aristidis eadem afferuntur verba
Homericā ῤεχθὲν δέ τε νῆπιος
ἔγνω, ubi alii libri παθῶν:
illud est Homeri II. XVII,
32. hoc Hesiod. Opp. 216: de

utroque egit Boissonad. Nic.
Eugen. II, 150 sq.

15. Zenob. I, 45. B. 75. Diog.
I, 44. Apost. I, 34. Arsen. 17. Ma-
car. Plut. 27. — Dicæarchi me-
moriam referenda videbatur Ruhn-
kenio ad τὸν περὶ μουσικῆς, v.
Naekium in Mus. Rhen. 1833,
I, 42. Usurpat Liban. Epp.
DXLVIII. Οὐδὲ εἰ τὰ Τέλληνος
ἄδοι τις, οἷός τε ἔσται πρὸς αὐτὸν
σε μεταστῆσαι. A Tellene isto, in
quem Leonidas ἐπὶ Plutarch. Apor-
phthegm. 193, F. Ad alterum
spectant quae Zenobius I, 45.
explicit, Plutarchi κάκιστος hoc
loco respicitur. In Photii Cod.
CXC, p. 534, D. Τέλλης quidam
memoratur: ubi licet requiri
videatur comicus poeta, Geelius
ait jungi potuisse poetis Comi-
cis Tellidem seu Tellenem, quem
Zenobius testetur σῶμματα κομ-
νότατα fecisse. Vide Bibl. Crit.
Nov. 1828. p. 11. De tonosi vide
Lobeck. Parall. 192.

16. Diog. II, 32. Suidas: αὐτὴ
δὲ ἡ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀρι-
στοίου Κύκλωπος, ὡς φησι Χαμαι-

- 17 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα: ταύτης μύμηται Μένανδρος καὶ Σώφρων καὶ Ἀλέξιος. Λέγουσι δὲ ὅτι οἱ Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι πόλεμον ἔσχον πρὸς Κροτωνιάτας καὶ ἔπεμψαν εἰς Λακεδαίμονα συμμαχίας δέουνοι· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ὅτι δύναμιν μὲν οὐ δώσουσι, τοὺς δὲ Διοσκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψουσιν. Ἀναστρέψαντες δὲ οἱ Λοκροὶ μάχης γενομένης ἐνίκησαν τοὺς Κροτωνιάτας, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων· τὴν δὲ νίκην ἐκ τοῦ αὐτομάτου φήμη τις ἤνεγκεν εἰς τὴν Λακεδαίμονα, μηδενὸς ἀφιγμένου ἀγγέλου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλθόντες τινὲς ἀπήγγειλαν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ γεγενῆσθαι τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην. Ἐπειδὴ οὖν τὰ παρὰ τῆς φήμης ἀγγελθέντα ὑπῆρχον ἀληθῆ, ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθῶν. Σάγρα δ' ἔστι τόπος, ἐν ᾧ τὴν μάχην ἐνίκησαν οἱ Λοκροί.
- 18 Αἰῆ Σκυρία: Χρῦσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἰῆ. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἰγας. Μύμηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.
- 19 Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας

2. καὶ Σώφρων om. B V Suidas, Apostolius, Arsenius. 3. ἔχον B. πρὸς Λακ. B, qui cum V ultima contractiora habet. 20. μύμηται II. καὶ Ἀ. om. B. 21. ἔνται B et Diogenianus I, 60. Reliqui scriptores iaso, ut ipse Zenobius II, 46.

λέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων: vid. Friebel. Graec. Satyrog. fr. p. 65. Apost. IV, 7. Arsen. 71. — Usurpat Ulpianus Athenaei VIII, 362, A.

17. B. 148. Apost. II, 42. Arsen. 38. Scholiasta Clem. Alex. IV, 106. Klotz: Suidas. — Menandri locum in Ἀνατιθεμένη vide p. 17 Meinek. Ad tempus proelii nobilissimi definiendum facit aliquid memoria Sophronis, quam nollem neglexisset Niebuhrius Hist. Rom. III, 602. Confer Heynii Opusc. II, 184 sqq. Usurpat Cicero N. D. III, 5. De Sagra Graecorum esse vulgare proverbium, qui quae affirmant certiora esse dicunt quam

illa quae apud Sagram, cll. II, 5. Strabon. VI, 375. Iustin. XX, 2. Plutarch. Paull. Aem. 268, C. Aelian. Hist. Anim. XI, 10. Dicebatur idem proverbium ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστευομένων δὲ, Suidas, Apost., Arsen., Eustath. II. p. 278, 5.

18. B. 149. Diog. II, 33. Apost. I, 83. Arsen. 27. Macarius, Suidas. Pindari fr. 73. Boeckh. Alcaei fr. 113. Matth. Vide Ath. XII, 540, D. Eberti Sicul. 197. Panofk. Res Samior. p. 35.

19. B. 150. Diog. I, 60. Apost. II, 21. Arsen. 34. Macarius: Eustath. ad Hom. II. Σ, 376 p. 1148, 30: αὐτόματος ἦλθε Μενέλαος... ἐνθα γράφουσι οἱ παλαιοὶ, ὅτι τὸ

ἔνται: οὕτως Ἡράκλειτος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλείδους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κηῦκος τοῦ Τραχυνίου, καὶ οὕτως εἰπόντος. Εὐπολις δὲ ἐν Χρυσῷ γένει ἐτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν. 5
Καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ οὕτως αὐτῇ ἐχρήσατο.

20 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἤλθεν ἔνθ' ἔβη:

2. Κηῦκος Scholl. Platonis: vulgo Κήτους. 3. Χρυσῷ γένει eadem: vulgo Χρυσογένει. 6. αὐτῇ scripsi: legebatur αὐτῷ. 7. C: ἐπὶ τῷ καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς αὐσιν (καὶ μηδὲν μεταδιδόντων addit Suidas, qui sqq. ignorat: cf. eundem s. Ἄλλας ἀγων καθεύ-

τοῦτον αὐτόματον οὐ πάντων ἦν ἐν συμποσίαις, ἀλλὰ μόνων τῶν, ὡς αὐτοὶ ἐκτίθενται, οἰκίον καὶ γνησιωπάτων ἢ φύσει ἢ θείει· εἰ δέ τις μὴ τοιοῦτος παρεκέφησε τῷ συμποσίῳ, διεβάλλετο, καθά δηλοῖ Ἀλεξὶς ἐν τῷ, ἂν θρωπος εἶναι μοι δοκεῖς Κυρηναίους· κάκει γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλῆ, παρῆσιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι, καὶ δέξ' ἄρματα, καὶ ξυνωρίδες· εἰ· τοῦτοις δὲ δεῖ σε τὰ πιτήδει' ἐμβαλεῖν. ὡς ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδ' ἕνα (emendatiores versus ap. Athen. XII init. leguntur). καὶ τοῦτο μὲν οἷον ψεκτίον ὡς χυδαῖον· ἐκεῖνο δὲ τὸ πρῶτον καὶ ἐπανεῖται καὶ παροιμίαν ποιεῖ τὴν, ἀληθι κτλ. (inf. 46) καὶ τὸ, ἀγαθοὺς πρὸς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐστιασόμενος ἦκον, μὴ τίνα τῆμον εἰς-ενεγκῶν, εἰπὼν κατ' Ἀρχιλόχον (fr. 61. Schneidew.), ἀλλὰ δηλοῦσι ἀσύμβολον δεῖπνον εὐρών. Confer Zenob. II, 46. annot. ad V, 21. Allundunt Cratinus Pylaeae fr. V, Runk. Plato Symposio 174, B. Ἔπου τοίνυν, ἔφη, ἕνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθεῖρωμεν μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ἵβρισαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν. Iliad. II, 408. Αὐτόματος δὲ οὐ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος. Quem Platonis locum secum quam debebat interpretatur Schleiermacher: rectius reliqui interpre-

tes. Vide Scholl. Plat. p. 43. R. 373. B. Lucian. Sympos. 12. Nicet. Eugen. III, 259. Liban. Ep. 84. Verum Heracliti nomen corruptum esse opinor: vide mea apud Bergk. Commentt. de Rell. Comoediae Att. 440. Certissima emendatione reduco Hesiodum, qui Herculem in Κηῦκος γάμῳ ista loquentem fecerit: quae quidem ex carmine isto epico in eadem re eximie servata sunt a Bacchylide lyrico poeta, cujus haec exstat memoria Athen. V, 178, B. Βακχυλίδης περὶ Ἡρακλείους λέγων, ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κηῦκος οἶκόν φησιν· (fr. XXXII. Neue.) Ἔστα δ' ἐπὶ λαῖνον οὐδὸχ, τοὶ δὲ θοῖνας ἐντυον, ὠδὲ τ' ἔφα· Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐδόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες. Αἰ δὲ παροιμίαι ἡ μὲν φησιν· Αὐτάματα δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν· ἡ δὲ· Αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν. Hoc Socrates Platonicus invertit per jocum: ad Agathonis enim appellationem alludit. Quod autem idem Homerum abusum ait proverbio, ludit: proverbii poetae Iliadis non venit in mentem. Credunt tamen Interpretes Platonicī. — Εὐπολις] fr. 276 Runkel.

20. B. 157. Diog. II, 34. Greg. Cyr. I, 84. Apost. II, 40. Arsen. 37. Suidas. Vide ad Zenob. I, 23.

ἐπειδὴ τις, ὡς φασίν, ἔμπορος ἔπλεε τὴν ναῦν ἀλῶν πληρώ-
σας· ἀποκαθυσθάντων δὲ τῶν ναυτῶν ἐπεισελθούσα ἡ
θάλασσα τοὺς τε ἄλας ἐξέτηξε καὶ τὴν ναῦν κατεπόντισεν,

21 Ἀνεπαρίασαν: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων καὶ
μετατρεπομένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ οἱ Πάριοι 5
πολεμοῦμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἀνοχὰς παρ' αὐτῶν αἰ-
τήσαντες καὶ τυχόντες ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ παραδώσειν τὴν
πόλιν, εἶτα προσδοκήσαντες συμμαχίαν ἤξιον ποθὲν, ἔλυ-
σαν τὰ ὁμολογούμενα.

22 Ἀνθ' Ἑρμιόνοιο: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν 10
σωζόντων τοὺς ἰκέτας· ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνη τῆς Πελοπον-
νήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος, ἀσφάλειαν παρέχον
τοῖς καταφεύγουσιν. Μίμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν
Βαβυλωνίῳς.

23 Ἀνερίναστος εἶ: τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρ- 15
μίπῳ ἐν Στρατιώταις. Φασὶ δὲ ὅτι ἐρινεῦ τῆς ὀλυν-
θηφόρου ἐν τῷ καρπῷ φέρεται θηρία, ἃ προσαγορεύου-
σι ψῆνας. Τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόντες ἀράπτουσι τῶν
κλάδων ταῖς συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀποῤῥέῃ.
Ἐνδύομενον γὰρ εἰς τοὺς φήληκας τὸ θηρίδιον στερεοῖ 20

δεῖς) ἢ ἐπὶ τῶν ἐπαναστρεφόμενων ἔνθεν ἐξίβησαν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἀγῶ-
νος συντελουμένου γυμνικοῦ ἐν τισι τόποις τῆς Ἀττικῆς ἅλας ἐπαθλον ἐδί-
δοτο· ἐπὶ τοὺς ἐπιχωρίους δὲ τοῦτο μόνον συνέβησαν ἀγωνιζομένους. οἱ
γὰρ ξένοι ἀπειρογόντο, ὡς ἀν μηδένος τῶν ἔξω μετέγοντος τῆς ἀγωνίας, πάλ-
ιν ἐς τὸν αὐτὸν τόπον ἀποχωρεῖ. Contractus B, qui καθυσθάντων,
εἰσελθούσα, ἔτηξε. ἔνθεν B et alii: vulgo ὄθεν. 6. Vulgo ὑπὸ
Θηβαίων: ex Diogeniano et aliis correxit Gaisfordius. 7. πα-
ραδώσειν scripsi: legebatur προδώσειν. Illud recte Diogenianus
aliique. 18. C: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐερῶ σωζομένων· Ἑρμιῶν
γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ κτλ. ut Suidas, quem ex C. emendabis:
habet enim: ἐπὶ τῶν ὁμοίως διασωζόντων. Vulgo Ἑρμιόνοιο, C Ἑρμι-
όνοιο: scripsi Ἑρμιόνοιο ex praecepto Choerobosci Bekkeri Ann.
1207. et Steph. Byz. s. v., cfr. Lobeck. Parall. 146. 11. ἰκέτας
Schottus: libri οἰκέτας. 15. Legebatur ανερίνοιο εἶ: mutavi cum
Hesychio, Suid.: Etym. M, 108, 10. Ἀνερίναστος ὁ μὴ κρατῶν ἃ
ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων. 20. Quod vulgo legebatur ενδύομενον γὰρ
εἰς τοὺς σφῆνας Schaeferus Greg. Cor. 508 ψῆνας reponerat, Val-
ckenarius εἰς τοὺς ὀλύνθους ὁ ψῆν: ego φήληκας petii ex Et. M.

21. Diog. II, 35. Apost. III, 62.
Arsen. 57. Macar. Steph. Byz.
s. Πάρος, Suidas. Eustath. Dionys.
Perieg. 525. — Vid. Marx. ad
Ephor. p. 212.

22. Coisl. 33. Vide Aristoph.
Babylon. fr. XXI. Dindorf. et

Fritzschiil disputationem in Com-
mentat. de Arist. Babyl. p. 50. —
De asylo 'cf. Phot. 16, 3. Usur-
pat Libanius Epp. 35 et 613.

23. Hesych. s. ανερίναστος, Sui-
das, Etym. M, 109, 10. Et. Gu-
dian. 57, 35. Zonar. 172.

τούτους καὶ πεπαινεῖ. Διόπερ ἐπὶ τῶν ἄτερ ἂν λάβωσι μὴ διακρατούντων εἰρησθαι τὴν παροιμίαν.

- 24 Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: αὕτη λέλεκται ἐπὶ τῶν ἕξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιραυμένων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος 5 Λακεδαιμονίους, ἐν ᾧ ἔχρησε τότε ὁ θεὸς ἀπολείσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσι. Μέννηται τοῦ χρησμοῦ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.
- 25 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρι- 10 τόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ σμικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἴρηται ὡς εἶ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συγκρίνοι.
- 26 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἠλλείπει τὸ καθ' ἑαυ- 15 τούς. Λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι ὅταν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγίντες τιπὲς πράττωσι τι, ἐπιλέγουσιν ἑαυτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.
- 27 Αὐτῶ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον: μένηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, καὶ Πλάτων ὁ κω-

3. ἔλο constanter Paroemiographi. Recte Plutarchus aliique ὄλε: vid. Bernhardy ad Suidam. 6. ἀπολείσθαι scripsi: legebatur ἀπολείσθαι. 8. μένηται — πολιτεία om. B. 10. Ἀθηνᾶ B. 13. συγκρίνοι Gaisfordius: legebatur συγκρίνοι: Diogenianus συμβάλλοι: συμβάλλει Plutarchus: παραβάλοι B, qui τὰ κρ. τοῖς ἥττ. omissis μικρὰν scribit. 14. καθ' ἑαυτῶν B. Idem λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυ... τι πραττόντων. 15. καθ' ἑαυτοῖς Gaisf. ex Aldo et Diogeniano. Sic et Plutarchus. Vulgo καθ' ἑαυτῶν. 18. Diandorhius ad Arist. fr. c. l. »in αὐτῶ μελητέον, quae ego non intelligo, alii viderint, an αὐτομολητέον lateat, quod in fine trimetri opinor collocatum fuisse. Litterarum magnam similitudinem habet Μελητέον οἶκος, ab Hesychio et Photio memoratus; Μελητέον οἶκος: ἐν τῷ (τῶν Μελητέον addit Hesychius) δῆμῳ παμμεγέθους ἦν οἶκος, εἰς ὃν οἱ τραγωδοὶ φουδῶντες ἐμελίτων. Ei tamen hic non videtur locus esse.« In his ego tenebris caecutio: tentabam αὐλωδῶ μελητέον, alia: frustra omnia.

24. B. 152. Diogen II, 36. Plut. 43. Apost. V, 11. Arsen. 57. Macarius: Plutarch. Lacon. Instit. p. 239, E. Diodori Excc. Vat. p. 3. Dind. Scholl. Arist. Pac. 623. Suid. s. ὀκρωδῶνται. Ciceronis Off. II, 24, 7. Rem tangit Plutarchus Agide 9. Alludit Eurip. Androm. 451.

25. B. 153. Diog. II, 37. Plut.

45. Apost. I, 73. Arsen. 24. Macarius: λέπει τὸ παραβάλλει τις. Suidas.

26. B. 154. Diog. I, 51. II, 38. Plut. 50. Apost. IV, 74: ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόφῃτα μονομένων: οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσίῳ ἐπιτέλιον τὰ τῆς Ἀλήμητρος μυστήρια. Arsen. 82. Macarius.

27. Aristoph. Γεωργῶν fr. XV.

μικός. Ἴπν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

- 28 Ἀττικὸς παροιικός: Δουῖρις [καὶ] περὶ αὐτῆς λέγει, ὅτι ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῖς καὶ γετνιῶντας ἐξέβαλον, ἢ παροιμία ἐκράτησε. Κρατῆρὸς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων τὴν παροιμίαν εἰρησθαι. Ἀττικοὶ γὰρ μεταπεμφθέντες εἰς Σάμον κάκει κατοικήσαντες τοὺς ἐγχωρίους ἐξέωσαν.
- 29 Αὐτοὶ χελώνας ἔσθιεθ' οἵπερ εἴλετε: ἀλιεῖς 10 ποτε χελώνας ἀνασπάσαντες διὰ τῶν δικτύων, δίκνειμον τοῖς παριοῦσιν. Οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι λαμβάνειν εἶπον τοῖς ἀλιεῦσιν, Αὐτοὶ χελώνας ἔσθιετε, οἵπερ εἴλετε. "Ὅθεν εἰς παροιμίαν ὁ λόγος περιέστη.
- 30 Ἀσπένδιος κιθαριστής: Ζήνων ὁ Μύνδιος ἐπὶ 15 τῶν φιλοχρημάτων φησὶ τετάχθαι τὴν παροιμίαν, λέγων· Ἐκάθεπερ οἱ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φορὰν ἐξω φέρουσι, πάσας δὲ ἐν τῷ ὄργανῳ, οὕτως καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἔνεκα οἰκονομεῖ, ἔλκει δὲ ἐφ' ἑαυτὸν πάντα. 20

3. Seclusi καὶ. Alias περὶ ταύτης scribendum. 6. Libri ἐποίκων Plutarchus: correxit Valckenarius. 12. παροῦσαν PHF Hesychius. 13. ἔσθιεθ' scripsi: legebatur ἔσθιετε. 18. φορὰν om. Aldus. ἐντὸς ὄργάνων Plutarchus. Recte.

28. Plut. 59. Macar. p. 83. Affert Aristoteles Rhet. II, 21, 12. De colonis illis Samiis vide Wesselingium ad Diod. Sic. XVIII, 8. Panofk. R. Sam. 97.

29. Diog. I, 36. Apost. V, 1. Arsen. 85. Hesychius.

30. Plut. 120. Cicero II. Verr. I, 20, 53. Atque etiam illum Aspendium citharistam, de quo saepe audistis id quod est Graecis hominibus in proverbio, quem omnia intus canere dicebant, sustulit et in intimis suis aedibus posuit: ut etiam illum ipsum artificio suo superasse videatur. Asconius sive quis alius haec commentatur: Quum canunt citharistae utriusque manus funguntur officio. Dextra plectro

utilitur et hoc est foris canere: sinistrae digitis chordas carpunt et hoc est intus canere. Difficile autem quod Aspendius citharista faciebat, ut non uteretur cantu utraque manu, sed omnia s. e. universam cantionem intus et sinistra tantum manu complecteretur. Unde omnes quotquot fures erant a Graecis Aspendii citharistae in proverbio dicebantur, quod ut ille carminis, ita isti furtorum occultatores erant. Valet hoc proverbium et in eos, qui multum intestinis suis commodis consulunt praeter honestatem. Cicero Leg. Agr. II, 26, 68. Atque hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, sed sibi intus canit.

- 31 *Αὐτῷ κανῶ: αὐτῆ τάττεται κατὰ τῶν ἄρδην ὀτιῶν λυμαιομένων. Φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν ἐκομίζετο. Καθάπερ ἐν Γρουψί λέγει καὶ Πλάτων·*
Ἄνηρπάκισ' ἀπαξάπαντ' αὐτῷ κανῶ. 5
- 32 *Ἄφύα πῦρ: ἐπὶ τῶν τὸ τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἢ πυρομῖα, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι συμβαίνει μόκον ἰδοῦσαν τὸ πῦρ.*
- 33 *Ἄφ' ἵππων ἐπ' ὄνους: τὴν παροιμίαν ταύτην ἐροῦμεν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν σεμνῶν ἐπὶ τὰ ἄσμενα ἠκόντων· οἷον ἀπὸ γραμματικῶν ἐπὶ πραγματικά, ἢ εἰς ἄλλο τι τῶν ἀτιμοτάτων.* 10
- 34 *Ἄτρεύς ὄμματα: οἷονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. Εἴρηται ἀπὸ τῆς Ἄτρεύς παρανομίας, ὅς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἄερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἐψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἰσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.* 15
- 35 *Ἄφωνος Ἰππαρχίων: κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν δύο κιθαρωδοὶ διάσημοι ἐγένοντο, Ἰππαρχίων καὶ Ρουφίνος. Καὶ δὴ ἀγῶνος ἐνστάτος πενταετηρικῷ ἀγο-* 20

3. ἐν Κρυφίος λέγεται Πλ. vulgo: ἐν Κρυφίος Fabricius, ἐν Κρυφίος Valckenarius, ἐν Γρουψί λέγει καὶ Πλ. Meinekius Q. S. II, 15. Simplificiter Πλάτων B. 5. ἀναξ' ἀπ. B. ἀνηρπάκισ' Meinekius. Et sic B: vulgo ἀνήρπανάκας. 6. ἀφύα scripsi: legebatur ἀφύας. τέλος omissio τὸ B Diog. Plut. Scholl. Ar. Eqq. 642 alii que. 10. τῶν σεμνῶν PH: vulgo σεμνῶν. 14. παρανομίας PB: παρανομ supra scripto οὐς H: vulgo παρανομῆς. ἐκ διαβολῆς B. 16. καὶ ἐψήσας om. B. 18. τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖς, ὥστε αἰσθησιν αὐτῷ δοῦναι τοῦ μύθους B. 21. πενταετηρικῷ PHF. Aut ἐνστάτος aut ἀγομένου supervacaneum videtur Gaisfordio: neutrum vero.

31. B. 155. Diog. II, 39. IV, 68. Apost. IV, 97. IX, 21. Arsen. 85. 242.

32. B. 156. 510. C. 265. Plut. 128. Diog. II, 41. Arsen. 88. Macar. p. 306. Apud Scholl. Arist. Eqq. 642. Bekker. Ann. p. 472, 26. Suidam Ἄφύα ἐς πῦρ. Vide ad Zenob. IV, 25. Intpp. Hesych. ἰδε πῦρ ἀφύη. Clearchus ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν Ath. VII, 295, C. Διὰ τὸ μικροῦ δεῖσθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχίστρατον

ἐπιβάλλοντες κελίουσιν ἐπὶ θερμὸν τηγανὸν αἰζοῦσαν ἀφαρεῖν· ἅμα δ' ἤπται καὶ οἰζὺν, καθάπερ τοῦλαιον εὐθὺς· διὸ λέγεται ἰδε πῦρ ἀφύη. Vid. ad Zenob. I, 77. Coisl. ἰδε πῦρ ἰδ' ἀφύη.

33. Diog. I, 96. Apost. V, 9. Arsen. 86. Vide II, 5.

34. B. 154. Diog. II, 42. Apost. IV, 67. Arsen. 81. Macarius: ἐπὶ τῶν ἀνακιδῶν καὶ ἀδικωτάτων: Suidas.

35. Suidas v. Ἰππαρχίων ἀφωνος.

μένον ἐν Ἑλιουπόλει κατὰ τὸ ἔθος, Ἰσπαρχίων ἀχανὲς ἔσθη ταραχῇ τῇ περὶ τὸ θέατρον.

36. Ἄρκτον παρούσης, ἔχνη μὴ ζήτει: ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἢ παροιμία. Μέννηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιῶσιν.

37. Ἄιδεις ὡς περ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστου καὶ φιληδονοῦντος. Εὐχερῆς γὰρ ὁ πρὸς τὴν Δῆλον πλοῦς, καὶ οἱ ἐκεῖσε καταίραυτες ἀφρατίστως πλέοντες ἦδον.

38. Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ παντὸς νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται δὲ τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφεσθαι, τῆς καμπῆς ταῦ ἄνω χεῖλους πρὸς τὸ κάτω συγκαμψάσης.

39. Ἀράβιος ἀύλητής: φασὶ τοὺς Ἀραβίους ἐν ταῖς νυκτεριναῖς φυλακαῖς κεχρησθαι αὐλῶ ἐπιμηκεῖ τὸν δὲ αὐλὸν τοῦτον διαδέχεσθαι ἄλλον ἀπ' ἄλλου, καὶ αὐλεῖν πῦρ ἀνακαίοντας ἄχρις ἂν γένηται ἡμέρα.

40. Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν ἐκ φραυλοτέρας διαίτης ἐρχομένων ἐπὶ βελτίονα εἴρηται ἢ παροιμία. Ἐπειδὴ τὸ

3. τὰ ἔχνη ζητεῖς (sic et Diog. Plut. Suidas: ἔχνη ζητεῖς Apost.)· ἐπὶ τῶν δῆλων ἢ παροιμία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν B omissis reliquis. 6. ἐπὶ τῶν ἀφροντίστον omissis reliquis B. 11. ἀμείνων (sic) ἐστὶ παντὸς νεάζ. ὄρν. B, ex quo παντὸς interpositus vulgo desideratum. 13. εἰς τὸ κάτω χροῶν συγκαμψάσης B: συγκαμψάσης etiam Apostolius. 18. εἰς ἀμείνονα μετατεθέντων B: ἐπὶ βελτίονα τεθέντων A. 19. Pergit B: παρόσον οἱ παλαιοὶ ἐπαύσαντο βαλανθοφαγίας εὐρεθέντων σίτου καὶ οἴνου, τοῦ μὲν ὑπὸ τῆς Δημήτρας, τοῦ δὲ οἴνου ὑπὸ Διονύσου.

36. Vid. Diog. II, 70. Bacchylidis fr. XIV. Neue, Comparant Plutarchum Luculla 8. Οὐκ ἔφη δειλότερος εἶναι τῶν κυνηγῶν, ὥστε τὰ θηρία παρελθὼν ἐπὶ κενῶν αὐτῶν τοὺς φωλεαὺς βαδίζειν. Aristaenet. Epp. II, 12. ibique Intpp.

37. B. 34. Diog. I, 22. Apost. I, 45. Arsen. 19. Suidas. Vide Nitzsch. Melett. I, p. 137.

38. B. 36. Diog. I, 56. Greg. Cyr. I, 4. Apost. I, 63. Arsen. 21. Macar. Suidas. Aristoteles H. A. IX, 2. Γηράσκουσι τοῖς ἀετοῖς τὸ ἔχνη αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμφοῦμενον αἰεὶ μᾶλλον καὶ τέλος

λιμῶ ἀπαθνήσκουσιν. Cfr. Demetr. Eloc. 107. Aquilae senectus Terent. Heaut. III, 2, 10.

39. B. 59 consentit cum Zenob. II, 53. Confer Diog. I, 28. Coisl. 40. Greg. Cyr. I, 32. Apost. IV, 22. Arsen. 72. Steph. Byz. v. Ἀραβία, Eustath. Dion. Perieg. 939: Suidas. Usurpat Libanius IV, 143. Rsk. Ἀράβιος ἀύλητής ἢ γυνή, μᾶλλον δὲ καὶ παρελήλυθε, τρυγόνος λαλιότερα κτλ. Adde Pollucem VI, 120. Meinek. Menandr. p. 17 sqq. Liban. Epp. DCCLVIII. Μακρὸν ἂν εἴη λέγειν καὶ αὐλῆτοῦ φασιν Ἀραβίου.

40. B. 45. Diog. I, 62. Apost.

ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυός τρεφόμενοι, ὕστερον εὐρεθῆσαι τῆς Δήμητρος καρπαῖς ἐκρήσαντο.

- 41 Ἄλλην δρυῖν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν συνεχῶς αἰ-
τούντων ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν διανεζομένων εἴρηται ἡ παρ-
ομιμία. Ἐπεὶ βαλάνοις ἕξων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι· καὶ
Βαλανιστὰς ἐκάλουν τοὺς μισθῶ τὸν καρπὸν τοῦτον συλ-
λέγοντας. Πρὸς τοῖνυν τοὺς τῆς συλλαγῆς ἤδη πεπλη-
ρωμένης περιοκαποῦντας εἴτινες εἶεν ἐν τῇ δρυὶ βάλανοι,
οἱ παριόντες ἔλεγον ἀκώπτοντες, Ἄλλην δρυῖν βαλάνιζε.
- 42 Ἀεὶ τις ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοξένων, καὶ
πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμῶν· παρῶσαν ὁ Κορίνθιος Κύδων
φιλοξενώτατος ἐγένετο.
- 43 Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: ἐπὶ τῶν
ἐλπίδι μὲν αἰετρεφόμενων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν,
τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.
- 44 Ἀεὶ γὰρ εὐπίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ

3. B ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς το αἰτούντων περὶ (1. παρὰ) τῶν αὐ-
τῶν· ἐπειδὴ γὰρ βαλάνοις ἕξων τὸ παλαιὸν, ἀκώπτοντο (sic) τοὺς
παρῶντας καὶ περισκοποῦντας τὰς δρυς, οὓς καὶ βαλάνοις ἐκάλουν, ὡς
μισθοῦ τοῦτο πράττοντας τὸ παρὸν ἐπεφώνουν οἱ ταύτας ἔχοντες. 10.
αἰεὶ B. 39: B V: τις ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων
τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένου. 13. αἰεὶ γεωμῶρος B.
14. B: μείζονα γὰρ τὴν μέλλουσαν εὐπορίαν (A. ἀπορίαν) ἐλπίζει. ἐλ-
πίδι B: legebatur ἐπ' ἐλπ. 16. Apost. Arsen. addunt: μεταγε-

II, 76. Arsen. 41. Macar. He-
sych. Suid.: Marcell. Praefatio.
Eustathius Od. T, 166. p. 1859,
49. Ἄλις δρυὸς ἐπὶ τῶν δυσχε-
ρῶς φασὶ καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων,
ὅσπερ καὶ κάλλιόν τι εὐρόντων.
Cic. Att. II, 19. Liban. Epp.
MLXXXII. Buttmann. ad Di-
caearch. fr. 13.

41. B. 23. Diog. I, 19. Greg.
Cypr. I, 9. Apost. II, 47. Arsen.
39. Macar. Suid. Eustathius Od.
T, 166. p. 1859, 51. Ἄλλην δρυῖν
βαλάνιζε ἄλλοις ἐναλλαγῆν βίου
δηλοῦ, οὐ μὴν τὴν ἐκ πάντη ἀγρίου
εἰς ἡμέρας. Vide Epigr. Ἀδίσπ.
LX, 1. et Zenob. I, 21. III, 58.

42. B. 39. V. IV, 19. B. 910.
Plut. 129. Diog. VIII, 42. Apost.
XVIII, 66. Arsen. 447. Macar.
p. 23: Eustath. Od. Γ, 292. p.
1468, 26: Κύδωνος δὲ, Κρήτης
Ἰθνος καὶ Κυδωνίς, πόλις αὐτόθι

ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδαρον. εἰ δ' ἐκ
τοῦ τοιοῦτου Κρητικοῦ τόπου καὶ
τὰ Κυδωνία παρωνόμασται μῆλα,
οὐκ ἔστι βεβαίως εἰπεῖν· ὁμοίως δὲ
ἀβέβαιον καὶ τὸ φάναι ἀπὸ Κύδω-
νος αὐτοὺς ὀνόμασθαι, οὐδὲ πᾶν
φιλοξένου, περὶ οὗ παροιμία κεί-
ται Ἀεὶ τις ἐν Κύδωνος: Od.
T, 176 p. 1861, 10: Κύδωνος δὲ
ἀπὸ Κύδωνός φασὶ τοῦ Ἀπάλλωνος,
περὶ ὧν καὶ ἀλλαγῶς δηλοῦται. εἰ
δ' οὕτως ἔστι καὶ ὁ παροιμαζόμενος
κατὰ τὸ, Ἀεὶ τις ἐν Κ. διὰ τὴν
κατ' ἐκείνου φιλοξενίαν, οὐδὲ πᾶν
δῆλον. Suidas. Vide Muellieri
Dorr. II, 414.

43. B. 40. Philemoni tribuunt
Apost. I, 56. Arsen. 22. ibiq. Ma-
carius. Vide Meinek. Men. et
Phil. 287.

44. Diog. I, 59. Greg. Cypr.
I, 18. Apost. I, 57. Arsen. 22:
Suidas.

τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. Οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

45 Ἀγὼν πρόφρασιν οὐκ ἐπιδέχεται, οὔτε φιλία: ὁ Μύλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν, ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου. 5

46 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι: παροιμία ὁμοία τῇ,
Αὐτόματα δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἔασιν.

47 Ἀεὶ κολοῖός ποτι κολοῖόν ἰζάνει: ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἐστὶ τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ συνδυαστικὸν καὶ ἀγεληθὸν πετόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλίσκεται διὰ τὴν αὐτοῦ σκιάν, προσερχόμενον αὐτῇ καθ' ὕδατος ὀραθεῖσθαι.

48 Ἀμαλθεΐας κέρας: ἡ παροιμία αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ, Αἰξ ἀβρανία. 15

γραμμένου τοῦ εὐ πίπτουσι εἰς τὸ ἐμπίπτουσι, quod reddimus auctori. Nempe ex Diogeniano rescribendum erat τιμωμένων pro vulg. τιμωρομένων. Recte Macarius: ἐπὶ τῶν ἀξίως εὐδαιμονούντων. 9. παρ κολοῖῳ ἰζάνειν F et fere reliqui. Correctum ex B, ubi est: ἐπὶ τῶν ὁμοίοις προσομιλούντων. . . . . φιλάλληλον καὶ ἀγεληθὸν πετόμενον, ἀλλὰ καὶ . . . . . ὀραθεῖσθαι καθ' ὕδατος. 13. αὐτῇ καὶ καθ' ὕδατος legebatur: delevi καὶ. 14. Ἀμαλθείας B, qui addit τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. C: ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων. Ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας τῆς τροφοῦ (Cod. τροφός) τοῦ Λιός, ἡ γάλακτι αὐτὸν ἔτρεφεν. ἢ ἀπὸ Ἀμαλθείας γυναικὸς καπηλίδος, ἡ τις πᾶσαν τὴν ἱμπολὴν κέρατι εἶχεν: εἰς ἣν χάρον πότου Ἡρακλῆς εἰκόν, τὸ κέρας κέκροφεν, ἀφ' οὗ φασὶν εὐθηρήσαντα τὸν Ἡρακλῆα καλῶς ζῆσαι.

45. B. 41. Greg. Cyr. I, 19. Suidas. Vide quae commentati sumus ad Ibyci Rheg. fr. XXIII. quibus non video quid addatur praeter Scholl. Plat. 370. Bekker. quae testantur usum eo proverbio Aristophanem Thesmophoriazasis alteris fr. XIX, 318. Dindorf.

46. B. 43. Diog. I, 60. Greg. Cyr. I, 81. Apost. II, 21. Arsen. 31. Macar. Suidas. Vide II, 19. Eustathius II. B, p 247. Ἐκ τοῦ αὐτόματος ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς Μενέλαος παροιμία ἕσπερον ἐπινοήθη τὸ Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους (ἢ ἐς φίλων) φίλοι.

47. B. 44. Diog. I, 61. Greg. Cyr. I, 15. Apost. I, 54. (qui hausit ex Ael. H. A. XVII, 16.) Arsen. 22. Macar. Plut. 66. Ἀεὶ

κολοῖός παρ κολοῖόν ἰζάνει: Scholl. Plat. 143. Ruhnck., 395 Bekker., Scholl. A Iliad. P, 755. Συναγελαστῶν ὁ κολοῖός καὶ φιλάλληλον, ὡς ἡ παροιμία. Καὶ γὰρ κολοῖός παρὰ (αὐτὴ κ. ποτι D.) κολοῖόν ἰζάνει. Usurpant Aristot. Eth. Nic. VIII, 1. Καὶ κολοῖός ποτι κολοῖόν. Rhet. I, 11. Ἀεὶ κολοῖός πρὸς κολοῖόν. Ethic. ad Eudem. II, 3. Καὶ κολοῖός ποτι κολοῖόν, ἔγνω δὲ φῶρ τε φῶρα καὶ λύκος λύκον. Liban. Ep. 1186. Vide Wyttenbachium Plut. Moral. 93, E. Intt. ad Plat. Rep. I, 329 A. Schottus addit Gregor. Naz. Ep. ad Endoxum: Κολοῖός δὲ ποτι κολοῖόν ἰζάνει καὶ τῆς παροιμίας ἀκούεις.

48. Vide I, 26. B. 43 convenit cum Plut. 127. C. 23. Cfr. Diog.

Εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν. Ἡ Ῥέα τὸν Δία τεκοῦσα ἐν Κρήτῃ, δίδωσι τοῦτον τρέφεσθαι ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς γάλακτι· ἀνξήθεις δὲ ὁ Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισεν, ὅθεν Δίξ 5 οὐρανια λέγεται, θάτερον δὲ τῶν ταύτης κεράτων ταῖς Νύμφαις δίδωσι, δεδοκῶς αὐτῷ χάριν, ἴν' ὅπερ αἱ Νύμφαι θέλωσιν, αὐταῖς ἀναβλύξῃ. Τοῦτο ὕστερον Ἀχιλλῶος λαβὼν, Ἡρακλεῖ δίδωκεν ἀντίλυτρον περιάξαντι θάτερον τῶν κεράτων αὐτοῦ, ὅτε περὶ τοῦ γάμου τῆς Δηϊα- 10 νεϊρας πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφθόνως τισὶ παρεχομένων τὰς τοῦ πλουτεῖν ἀφορμὰς· ἐπεὶ καὶ ὁ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἔχων, πᾶν ὃ ἐβούλετο ἀφθόνως ἐλάμβανεν.

19 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐγγει- 15
ρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

20 Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: ἔστι μὲν οὖν χρησμός· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν δυσαλώτων, παρόσον ὁ αἰτὸς ἐν νεφέλαις ὧν οὐχ ἀλίσκεται. 20

21 Ἀεὶ φέρει τὴν Λιβύην καινὸν κακόν: ἐπὶ τῶν κακουργοτάτων, καὶ αἰὲ προσεξευρισκόντων νεώτερον τι κακόν.

1. ἐν Κρήτῃ om. B. 6. τῶν κεράτων αὐτοῦ Schottus: libri τ. κ. αὐτῆς. 15. Legebatur αἰετόν. Reliqui omnes αἰτόν. B: ὁμοία τῇ Λιβύῃ τῆς γῆς διδάσκεις· [vid. infr. III, 30] ἐπὶ τῶν θελόντων διδάσκειν τινὰ ἃ ἐπίσταται. 18. αἰτός B: legebatur αἰετός. 21. Deerat καινόν, quod pro vulg. κακόν exstat apud Aristot. Et Zenobium legisse καινόν κακόν ipsius explicatio arguit.

I, 64. Greg. Cypr. I, 16. Apost. II, 86. Arsen. 49. Macar. Hesych. Suidas: cf. Boissonad. Ann. Grr. III, 12. Usurpavit primus Anacreon fr. VIII, 1. Phocylides fr. I. Brunck. Ad narrationem istam confer Apollod. I, 1, 6. II, 7, 5. et Argumentum Soph. Trachiniarum.

49. B. 49. Diog. I, 65. Greg. Cypr. I, 17. Apost. I, 58. Arsen. 20. Macar. Suidas. Aelian. H. A. XV, 22.

50. B. 50. Diog. I, 67. Greg. Cypr. I, 20. Arsen. 21. Suidas,

qui iterum apponit v. αἰτός. Aristophanis Eqq. 1008. Αἰετός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἡματα πάντα. cl. 1093. Avv. 979. Dactalenss. fr. 28. Dindorf. Plenius oraculum vide in Scholl. Eqq. 1008 (1010). Plutarch. Demosth. 20. cl. Scholl. Aristid. 114. Frommel. III, 341. Dindorf. Boissonad. ad Theod. Hyrt. Ann. Grr. II, 451. Aliena propinant Apostol. I, 62. Arsen. 21. Macarius.

51. B. 51. Diog. I, 68. Greg. Cypr. I, 27. Apost. I, 67. Arsen.

- 52 Ἄει με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς ἀξίων.
- 53 Ἄετός θρίπας ὀρῶν: ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦντος καὶ καταφρονούντος τῶν μικρῶν.
- 54 Ἄζάνια κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς προσπαλαιόντων. 5 Ἀζάνται γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας λεπτόγεως, σκληρὸς καὶ ἄκαρπος, περὶ ὃν πονοῦντες γεωργοὶ οὐδὲν κομίζονται.
- 55 Ἀνάγυρον κινεῖν: ἐστὶν ὁ Ἀνάγυρος (Ἀναγυροῦς) δῆμος Ἀττικὸς, ἔνθα δυσῶδες φυτὸν φέεται, οὕτω καλούμενον Ἀνάγυρος. Ἐζηται οὖν ἡ παροιμία 10 ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ κακῶ ἑαυτῶν. Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀνάγυρος ἥρως γέγονεν, ὅστις τοὺς οἴκους τῶν γειτονούτων αὐτῷ ἐκ βάρθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἥρῳον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν. Μίμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ. 15

1. Suidas πολέμοι. 3. B ἐπὶ τῶν ἀφροντιστοῦντων καὶ καταφρονούντων τῶν μ. 5. Ἀζάνια scripsi: legebatur Ἀζάνια: B Ἀζάνια, Diog. Ars. Macar. Ἀζαναῖα. Ἀζάνιος ethnicum attestatur Steph. Byz. 6. Ultima B sic: σκληρὸς γὰρ τόπος ἡ Ἀζάνια, εἰς ἣν οἱ γεωργοῦντες οὐδὲν ἑκαρποῦντο. Ἀζάνια habet et Macarius, Ἀζάνιας Diogenianus, Ἀζάνη Apost. Arsenius. 8. Cι Ἀνάγυρος: δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἡν βορβορώδης τόπος κἀντεῦθεν δυσῶδης, ὃς κινούμενος πολλὴν ἐποιεῖ τὴν δυσωδιαν. Ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε καὶ παροιμία, κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπικινούντων κακά. Ἐνιοὶ δὲ ἀπὸ ἀναγύρου, λοχμώδους φυτοῦ ἀλεξικακοῦ ὄντος, ὃ τριβόμενον ὄζει καὶ δυσωδιαν ἐπιφέρει τὴν τοῦτο τριβοντα. Οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ ἱερείας τινὸς τῆς Ἐκάτης, ἣτις ἐνθουσιούσα καὶ βακχευομένη τῇ δαίμονι, ἠπειλεῖ κινῆσαι αὐτῇ τὸν ἀνάγυρον· καὶ ἅμα λαμβάνουσα τοὺς ἐκ τοῦ φυτοῦ λύγους, ἐμάστιζεν ἑαυτήν, ὡς δῆθεν τὴν Ἐκάτην ἐκ τούτου λυπούσα· καὶ ἡ παροιμία ἐπεκράτησεν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά. Ἀνάγυρος ἥρως B et Valckena-

22. Macar.: Aristot. H. A. VIII, 28. Usurpant Anaxilas ἐν Ἰακίνθῳ Ath. XIV, 623, F. Ἡ μουσικὴ δ' ὡσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν ἀείτε καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον τίττει. Nicephor. Greg. II, 507, B. Paris. Ἐγὼ, φησὶν, ὦ παῖ, τὴν παροιμίαν τὴν Ἀεὶ τε Λιβύη φάσκουσαν φέρει καινὸν ἱπανῶ κτλ. Confer Schaefer. Poett. Gnom. 279. Perperam ad fabulas Libysticas haec trahit Bernhardy Hist. Litt. Gr. I, 58. Plin. N. H. VIII, 16. Semper aliquid novi Africa affert.

52. B. 53. Diog. I, 70. Greg. Cypr. I, 23. Apost. I, 66. Arsen. 22.

53. B. 54. Diog. I, 71. Greg. Cypr. I, 24. Apost. I, 64. Arsen. 21. Macar.

54. B. 55. Diog. I, 24. Apost. I, 70. Arsen. 24. Macar. Originem proverbii expedit Steph. Byz. s. v. Ἀζανοί. Confer Muelleri Dorr. II, 450.

55. B. 56. C. 31. Diog. I, 25. cll. 52. Greg. Cypr. I, 22. Macar. 56. Bekker. Ann. 210, 5. Aristophanis locus est Lysistr.

- 56 Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί: παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίας λεγομένων ἢ γινομένων· οἶον εἰ ὁ πόρνος τὸν σώφρονα ἔλεγε πόρνον. Ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἀνωθεν κάτω ῥέουσιν, οὐ κάτωθεν ἄνω.
- 57 Ἄπ' ὄνου καταπεσών: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης· Ἄπὸ τύμβου πεσών. Καὶ Εὐπόλις, Ὡσπερ ἀπὸ χθονὸς πεσών.
- 58 Ἀράβιος ἄγγελος: παροιμία παρὰ τὸ Ἀράβιος ἀύλητῆς παραλαβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. Βίβηται δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀραβίου ἀύλητου, ὡς ἤλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. 10 }
- 59 Ἀρκάδας μιμούμενος: παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλ-

rius Diatr. Eur. 269. Legebatur ἄνθρωπος ἤρωσ. B habet: Ἀνάγνωρος γὰρ Κρής (l. ἤρωσ) ἐπιχώριος τοῖς γιγνομένοις ἐκ βάθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἤρων αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρισαν. 1. ἱερῶν om. BC. 3. εἰ πόρνος τὸν σώφρονα τοῦτο λέγει B. 5. Bodlejanus: Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ φασίν· ἀπὸ τοῦ ζῶου συντέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων. Coislinianus: Ἀπὸ τῶν μηδ' ὄνος δυναμένων, οἷχ ὅπως ἱπποὺς χρῆσθαι, ἢ ἐπὶ τῶν ἀγάλων ἐχόντων στόμα καὶ ἀπὸ γλώσσης πιπτόντων, ἐπεὶ ὁ ὄνος ἀγάλως καὶ πολλοὶ διὰ τοῦτο ἐξ αὐτοῦ πιπτοῦσιν. Οὕτω Πλάτων. ἀπ' ὄνου scripsi: legebatur ἀπὸ ὄνου. 7. καὶ Εὐπόλις κτλ. om. C. 9. παρὰ τὸ Gaisf.: legebatur περι. » Leg. δε δραχμῆς μὲν ἤλει, τ. δ' ἐπαύετο. Gaisf. 13. Ἀρκάδα B, qui om. vv. καὶ μοχθοῦντων et ultima ἀλλ' — ἐμάχοντο.

66. Ὁ γοῦν Ἀνάγνωρός μοι κενῆσθαι δοκεῖ, ubi v. Scholia. Adde Liban. Ep. LXXVIII. Boissonad. Ann. Grr. I, 268.

56. B. 59. C. 35. Diog. I, 27. Greg. Cyr. I, 28. Apost. III, 31. Arsen. 60. Macar. Suidas. Vide Euripidis Medeam 410. ibique copias Intpp. Teste Hesychio jam Aeschylus usurpaverat.

57. B. 161. C. 39. Apost. IV, 1. Arsen. 70. Hesych. Suid. Plat. Legg. III, 701, C. Δεῖν φαίνεται ἔμοιγε οἶόν περ ἵππον τὸν λόγον ἐκάστοτε ἀναλαμβάνειν· καὶ μὴ καθάπερ ἀγάλων κεντημένον τὸ στόμα βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τινος ὄνου (νοῦ Bodl.) πεσεῖν. Aristophanis locus est Vespr. 1367. Τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; ubi Scholia: καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα ἀπὸ τοῦ ἀπὸ νοῦ καταπεσών. Qui ex-

cidit apud Zenobium alter locus est Nubb. 1275. Τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; ubi v. Scholia et Hermanni annotationem. Eupolidem respicit Hesychius: Ἄπ' ὄνου καταπεσών, ἀπὸ τύμβου πεσών καὶ Εὐπόλις· Ὡσπερ ἀπ' ὄνου πεσών· οἶον ἀπ' ὄνου. Runkelius fr. 341. »corruptela inest non facile emendanda.« Facile vero: collato Zenobiano ἀπὸ χάος π. cum illa scriptura quae est apud Hesychium, cujus codex ἀπόχθου exhibet, patet jocosè dixisse Eupolidem ἀπὸ χθονὸς πεσών. Id reposui.

58. B. 59. Hesych. Suid. Vide ad II, 39. Meinek. Menandr. 17. Ultima versiculus: C. 40. Δραχμῆς μὲν ἀύλεε, τεττάρων δὲ παύεται.

59. B. 60. Diog. I, 29. Apost. IV, 25. Arsen. 76. Macar. He-

λοις πονούτων καὶ μοχθούτων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἴδιαν ἔσχον, ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ ἰπὲρ ἀλλοτριῶν ἐμάχοντο.

- 60 Βόκχορις: οὗτος Αἰγύπτιος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεων ἀπομνημονεύεται. Ἐζηται δὲ ἡ παρ- 5
ομία ἐπὶ τῶν δικαιοσύτητα καὶ παρευρημένως κρινόντων.
- 61 Βάλλ' εἰς Μακαρίαν: οἱ μὲν κατὰ εὐφημι-
σμόν ἐξεδέξαντο λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, Βάλλε εἰς δειλαι-
ότητα. Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἄιδου χωρίον διατυπώσῃν. 10
Οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶν Ἡρακλέους, καὶ
κατὰ χρησμόν εἰς ἐκούσιον θάνατον ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι,
κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν. Μετὰ
θάνατον γὰρ Ἡρακλέους, διώκοντος Εὐρυσθέως τοὺς
ἐκείνου παῖδας, καὶ πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμόν τῶν
Ἡρακλειδῶν προσπερευγύτων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες 15
αὐτοὺς, πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν· (καὶ) χρη-

1. ἄλλοις ego dedi: legebatur ἄλλως, apud Suid. ἑτέροις. »Recte Schottus mutilum hunc locum esse suspicatus est; sed medicina in promptu est. Scilicet pro ὅσον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφεύγοντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἰλότων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν, hic reponenda ex fine Adag. I, 30. μίαν νίκην — ἐμάχοντο. Verba ὅσον οἱ — ἀπέκτειναν pertinent ad Ταίναριον κακόν. Vide B 902. Gsf. Recte. B 60. Ἀρκάδα μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούτων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἴδιαν ἔσχον. 4. Βόκχορις PHF: vulgo Βάκχορις cum B et Suida. Βίχχορις Plut. Demetr. XXI. olim: nunc Βόκχορις. Cfr. Morall. II, 529, E. 5. κρίσεως μνημον. B. 6 καὶ παρευρημένως om. B. Valckenarius παραρμονίως. Anne πρεμνεῶς! 7. C: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλείους, ὀπηρῆκα ἐπιστράτευσεν ὁ Εὐρυσθέως ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. Τούτου γενομένου, τῶν Ἀθηναίων ἕκαστος θαναμάζων τῆς κόρης τὴν ἀρετὴν, ὁ μὲν στεφάνους ἐπιβάλλων, ὁ δὲ ἄνθη ἤλιπτων, ἐπεφώνει, ἢ βάλλ' εἰς μακαρίαν. Οἱ δὲ κατ' εὐφημισμὸν τὸ μακαρία, ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐν Ἄιδου, ἐν θανάτῳ ἐπὶ χωρίον ἔφασκεν ἐν Ἄιδου, μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν καλούμενον· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ εἰς μακαρίαν λέγουσι καὶ εἰς μακαρία. Βάλλε Max. B. 8. ἐξεδέξαντο P: vulgo ἐδέξαντο cum B. 10. Μετὰ θάνατον — ἐξώρην αὐτοῦ om. B V: v. Apollod. II, 8, 1.

sych. Suid., ubi vide Bernhard. et Meinek. Q. S. II, 12. Usurpat Liban. Epp. DXL. Explicit de hoc proverbio F. Naekius Ind. Schollarr Bonnens. 1833.

60. B. 209. Suid. Zonar. Lege Plutarchum V. Demetr. XXVII, 901, D.

61. B. 256. C. 45. Apost. V, 36. Arsen. 136. Hesych. Suid. Scholl. Ar. Eqq. 1143. Plut. 782. Platon. 134. R. (393. Bekker.). Vide Ruhnken. ad Tim. 59. Bergler. Alciph. I, 9. III, 32. Heindorf. Plat. Hipp. Maj. 293, A. Hermann. Lucian. C. H. 30.

σμοῦ δοθέντος, ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Εὐρυσθέως καταδρομῆς, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἐκούσιον ἐκδῶ ἑαυτὸν, ἢ Μακαρία πρὸς θάνατον ἑαυτὴν ἐξέδοτο, καὶ συμβαλόντες Ἀθηναῖοι νικῶσιν Εὐρυσθέα, καὶ πολλῶν πεσόντων, Εὐρυσθέα Ὑλλος ἀπέκτεινε παῖς Ἡρακλέους, 5 καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πρὸς Ἀλκμήνην ἐκόμισεν· ἢ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν αὐτοῦ. Τὸν οὖν τάφον τῆς Μακαρίας ἀνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέλεγον, Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς 10 θάνατον ἢ παροιμία ἐλέγετο· ὕστερον δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως.

62 Βάκηλος εἶ: ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάδρων. ✓
Βάκηλος δὲ κυρίως λέγεται ὁ ἀπόκοπος.

63 Βυζίνη παρῴησις: ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρῴησια- 15
σμένων. Ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παρῴησίας αἰεὶ διαλεγόμενον.

64 Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀρχαίων αὐλῶν.

65 Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἤρε- 20
μούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς·

“Ὅταν τις ζῆδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον Βοιωτοὶ πρότερον βίον ἄλυπον καὶ ἤρεμον ἔχοντες, μετὰ τελευτὴν Δαΐτου πολλοῖς 25 κακοῖς περιέπεσον.

9. ἐπέλεγον P H: vulgo ὕστερον ἐπέλεγον. εἰς Μακ. libri: ἐς Μακ. B. Coislinianus: τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐς μακ. λέγουσι καὶ εἰς μακ. 11. καταχρηστικῶς om. P H. 14. ἀπόκοπος P H F et Bodlejane collectionis codex A. 15. Bodl. A Βυζίνου bis: B Βυζίνη, sed m. sec. Βυζίνου. 25. ἄλυπον P H: vulgo ἄλυτον.

62. B. 205. Diog. III, 45. Apost. V, 34. Arsen. 135. Suidas.

63. B. 110. Byzantia heroëm Neptuni et Ceroessae nympphae filium novi: Byzinum non item.

64. B. 211. Suidas.

65. B. 214: Ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀνοήτως διακειμένων. Greg. Cypr. I, 92. Apost. V, 70.

Arsen 145. Macar. Plut. 77. Βοιωτίων νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἡρεμίας (ἡρεμαίως) ἔχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγυγνομένων. Sophoclis fr. 858. Dindorf. Confer Aristophanis Ach. 14. Αἰεὶ θεός εἰς ἡλθ' ἄσόμενος Βοιώτιον, ubi Scholia docent de Terpantri nomo musico cogitandum esse.

- 66 Βοῦθος περιφοιτᾷ: ταύτης μὲνηται Κρατίνος ἐν Χείρωσι. Τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ τινος Πυθιονίου Βούθου μετενεχθεῖσα.
- 67 Βούνας δικάζει: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβυλλομένων αἰεὶ καὶ ὑπεριθεμένων. Βούνας γὰρ 5 Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὡς φησι Μνασείας· τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην, νομίσαντες ἀναμένειν ἕως ἂν ἀποφίγηται. Γνούς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν. 10
- 68 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων, ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός. Παρόσον Θηβαίους ἢ Σφιγξ αἰνίγματα προὔθηκεν· Τετράπους, δίπους, καὶ πάλιν τρίπους. Ὅπερ ἐφευρών Οἰδίπους, τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν εἴληψε, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν. 15 Λαῖψ γὰρ τῷ Θηβῶν βασιλεῖ χρηστηριαζομένῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παιδῶν ἀνεῖλεν ὁ θεός·
*Λαῖε Λαβδακίδη
 μὴ σπεῖρε τεκνων ἄλοκα δαιμόνων βίη·
 κτενεῖ γὰρ σ' ὁ φύς.* 20
- Ἐπιλαθόμενος δὲ τοῦ χρησμοῦ Λαῖος συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰοκάστη. Ὡς δὲ ἤσθετο παιδίον ἀρρῆν ἐξ αὐτῆς γεννηθὲν, τὸν χρησμὸν ἐννοήσας, τὰ τούτου σφυρὰ διέτριψε, καὶ εἰς ὄρος ἐξέδητο. Βουκόλος δὲ τις παριῶν καὶ τὸ βρέφος ἀνεληφώς, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀπεκόμισεν. 25

1. ταύτης — Χείρωσι om. B. 4. Eadem verbis paullo aliis B. brevius C, ubi Βουλίας δικ. 8. νομίσαντες libri: Wyttenbachius in Plutarch. Pronv. XXIII. ὁμόσαντες. 9. ὁ Βούνας P: aberat articulus. 10. ἀπόφασιν F. 12. Παρόσον rell. ignorat B. 16. τῷ Θηβῶν HF: vulgo τῶν Θηβῶν.

66. B. 216. Plut. 33. Hesych. Suid. Macar. 147. Herodianus πρὸς μον. λέξ. p. 42, 8. Βοῦθος Πύθια ἐνίκησα, παροιμία· βοῦθος περιφοῖτα (Scribe: Πύθια νικήσας παροιμία vel ὄθεν παρ. Βοῦθος περιφοιτᾷ). Κρατίνος Χείρωσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων. Cratini Chironum fr. X, p. 65. Runkel.

67. B. 217. C. 54. Plut. 23. Apost. V, 75. Arsen. 145. Macar. Vide infra ad II, 86. Zenobius

quum repperisset διηγογραφίαν et Βούνας et Βουλίας — illud apud Plut. et in Bodl. exstat — idem proverbium bis posuit. Verum est Βουλίας. Ceterum v. Nitzsch. Melett. I, p. 157.

68. B. 219. Diog. III, 47. Greg. Cypri. I, 94. Apost. V, 81. Arsen. 146. Macar. Compara Apollod. III, 5, 7. et rell. Illa quidem ποιάνοις ἐκποδῶν μεθίστασθαι sunt Eur. Phoen. 40. Ὡς ἐγένε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασθαι.

Ἡ δὲ τὰ σφυρὰ τοῦ παιδὸς θεραπεύσασα, Οἰδίπουν αὐτὸν καλεῖ· τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθείς δὲ Οἰδίπους, καὶ τῶν ἡλικίων ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων, κατὰ φρόνον ὠνειδίετο ὑπόβλητος εἶναι. Ἀγικόμενος οὖν εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο 5 γονέων, καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι, τὸν μὲν γὰρ πατέρα φρονεύσειν, τῇ μητρὶ δὲ μιγῆσεσθαι, νομίσας ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννηῆσθαι, πρὸς Θήβας ἠπείγετο, καὶ συντυχὼν Λαῖῳ ἐφ' ἄρματος ὄχου- μένω, κελύοντος τοῦ κήρυκος κοιράνοιο ἐκποδῶν μεθί- 10 στασθαι, μὴ παιθόμενος παρὰ τοῦ ἡμιοχοῦντος τῷ πατρὶ ἐτύφθη· ὀργισθεὶς δὲ καὶ τὸν ἡμιοχὸν καὶ τὸν Λαῖον ὑπερμαχοῦντα τοῦ ἡμιοχοῦ ἀπέκτεινεν. Ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας, καὶ τὴν βυσιλείαν ἐφευρὼν Λαῖου γέρας προκειμένην σὺν τῇ γυναικὶ Ἰοκάστη τῷ λύσονται τὸ αἶνιγμα τῆς 15 Σφιγγὸς, τοῦτο λύσας τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν παραλαμβάνει, καὶ τῇ μητρὶ προσομιλεῖ ἀγνοῶν, ἐξ ἧς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνεϊκὴν ἐγέννησεν. Ὑστερον δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἀγγνωρισθεὶς, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· Ἰοκάστη δὲ τῶν τευχῶν τῆς πόλεως ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. 20

69 Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κονιεῖται: ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπὶ κακῷ σφῶν ἐπομένων. Οἱ γὰρ βόες πρᾶοι ὄντες, ῥαδίως τοῖς δεσμοῖς ὑπακούουσι. Τινὲς δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς προὔπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβαλλόντων.

70 Βοῦς ἐπὶ γλώττης: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυνα- 25 μένων παρήρσιαζεσθαι, ἥτοι διὰ τὸ ἄφρονον τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχα- ραγμένον· ὅπερ ἐκτίθειν ἔδει τοὺς πέρα τοῦ δέοντος παρήρσιαζομένους.

6. παρὰ τῶν ἰδίων PH. 7. τῇ μητρὶ δὲ PH: vulgo τῇ δὲ μητρὶ.
8. ἐλέγετο Valckenarius: vulgo ἔλεγε. 13. ὑπερμαχοῦντας PH.
22. ἐπὶ κακῷ κινουμένων B. 23. ὑπέκουσι B. 25. γλώττης B.
26. διὰ τὸ ἄφρονον] διὰ τὴν ἰσχὴν B. 27. διὰ τὸ τῶν Ἀθ. PF:
διὰ τὸ τῶν Ἀθ. τὸ νόμ. B: vulgo διὰ τὸ τῶν Ἀθ. νόμ. 28. ἐκτί-
θειν PHF. ἔδει om. B.

69. B. 220. Cicero Att. VIII, 5. Nam audivi tum eum ὑψαι Ἡολλὰ μάτην κεράσσω ἐς ἡέρα θυμήραντα, multa, inquam, mala eum dixisse: suo capiti, ut ajunt. Confer Catulli Pel. et Thet. 110. cum Inpp.

70. B. 221. Diog. III, 48. Greg. Cyrp. I, 95. Apost. V, 74. Arsen. 143. Macar. Hesych. Suid. Pollux IX, 6, 61. Ἔνωι Ἀηλίον, οὐκ Ἀθηναίων ἴδιον εἶναι νόμισμα τὸν βοῦν νομίζουσιν, ἐτεῦθιν δὲ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι. Βοῦς ἐπὶ

- 71 Βαλῶν φεύξεσθαι οἷει; πρὸς τοὺς κακὸν τι
δράσαντας καὶ οἰομένους φρυγεῖν.
- 72 Βάλλ' εἰς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ἐλέθρου ἀξίων οἶον,
Καταπόντισον.
- 73 Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν: ἐπὶ 5
τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίους χρῆσθαι καλοῖς· παρόσον
ἀσθενῆς ἢ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον. Στάχνας γὰρ
ἀνατέλλουσα οὐκ ἐκτρέφει.
- 74 Βῶλος ἄρουραν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ
προσφιλοτιμουμένων. Ὅμοιον ἔστιν εἴ τις θαλάττῃ ἐκ 10
χαράδρας ὕδωρ ἐπειράγει, καὶ χαρίζεσθαι δοκεῖ.
- 75 Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθόντων.
- 76 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιῶων, οὐποθ'
εὐρήσεις ποτόν: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μυνόντων τοῖς
αἰσχίστοις. 15
- 77 Βάλλ' εἰς ὄλεθρον, ἢ, Βάλλ' ἐς κόρακας:
ἐπὶ τῶν ὄλεθρου ἀξίων.

1. Vulgo Βάλλων φεύξασθαι: V βαλῶν φεύξασθαι οἷει: ἐπὶ τῶν
κακὸν τι πραττόντων καὶ ἐκφυγεῖν οἰομένων, quocum facit B, nisi quod
is recte βαλῶν φεύξασθαι habet. Post οἷει signum interrogandi ex
Suida adjeci. 3. Βάλλε B. 5. καρπός B: vulgo καρπὸν.
στάχυν B: vulgo στάχυσ. 6. παρ' ὅσον ἀσθενῆς ἀνωθεν ἢ βύβλος
V B reliquis omissis. 8. ἐκτρέφει P: vulgo ἐκτρέφει. 9. Βῶ-
λος ἄρουραν C cum Apostolio. μεγίστους B V. 10. προσφιλ.
B C: vulgo φιλοτιμ. 11. ἐπειράγει et δοκοῖη C. 14. τὰ κάλλι-
στα B: deerat τὰ. 16. ἐς κόρ. C: reliqui εἰς.

γλώσση βέβηκεν, εἴ τις ἐπ' ἀρ-
γυρίῳ σωπήσειεν. Adde Scholia
II. Φ, 79. Eustath. II. B, 449.
p. 252, 24. Utiur Theogn. 651.
Welcker., quem vide, Aesch.
Ag. 36. Novam viam explica-
tionis instituit Lobeckius Agla-
oph. I, p. 36. Vide Bernhard.
ad Suid., Ferd. Bamberger. de
Aesch. Agam. p. 22., qui rata
habet quae tradunt Scholl. Arist.
Avv. 1106. ex Philochoro de di-
drachmis vetustis Atheniensium
bove insignitis.

71. B. 225. Apost. V, 48. Arsen.
138. Suid. Plato Symp. p. 189,
B. Βαλῶν γε, ὃ Ἀριστοφάνης, οἷει
ἐκφεύξεσθαι; Wyttenbach. Plut.
S. N. V. p. 6.

72. B. 226. Diog. III, 51. Apost.
V, 49. Arsen. 138. Mac.

73. B. 227. Suidas. Ex Aesch.
Suppl. 768.

74. B. 228. Diog. III, 52. Apost.
V, 88. Arsen. 147. Suidas qui ha-
bet Βῶλος ἄρουρα: Ars. Βῶλοις
ἄρουραν ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς
χαριζόμενων τοὺς μεγάλους.

75. Diog. III, 53. Apost. V, 79.
Arsen. 145. Suidas.

76. B. 231. Diog. III, 55. Apost.
V, 83. Arsen. 146. Macar. Sunt
Aesch. Eumenidd. 664. 65.

77. B. 232. C. 44. Apost. V, 41.
Arsen. 137. Macar. Suid. Scholl.
Ar. Nubb. 133. et rell. Vide III,
87. ibique collegam.

- 18 Βατράχοις οίνοχοεῖς: πρὸς τοὺς ταῦτα παρέ-
χοντας ὧν οὐ χρῆζουσιν οἱ λαμβάνοντες.
- 19 Βατράχῳ ὕδωρ: ὡς Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν
ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. Ἐῖρηται
δὲ καὶ, Βοῦς εἰς ἄμητον, ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελουμένων. 5
- 30 Βομβύλιος ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῦ ἀκάροτου· παρ-
όσον ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει. Ἔστι δὲ μελίττης
εἶδος ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλαττούσης.
- 31 Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἕξω βλέπει: ἐπὶ
τῶν ἀμελουμένων παρ' ἀλλοτρίων, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς 10
τοὺς ἰδίους δεσπότης, ὡς ἐπιμελουμένους, ἀφορώντων.
- 32 Βοῦς ἄμητον ἐπιτηροῦντες: ἐπὶ τῶν μετὰ
ἐπιμελείας καμνόντων.
- 33 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς
πολλὰ διαιρουμένων πράγματα καὶ κατακοπτομένων. Οἱ 15
γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὀρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μι-
κρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.
- 34 Βοιωτοῖς μαντεύσαιο: αὕτη καταρατικὴ ἐστίν. ✓
Ἡρακλείδης γὰρ φησὶ, μαντευόμενοις τοῖς Θηβαίοις περὶ
πολέμου ἀπεκρίνατο ἢ προαφῆτις ἢ ἐν Λωδῶνῃ, νίκην αὐ- 20
τοῖς ἀσεβήσασιν ἔσεσθαι. Εἷς δὲ τῶν θεωρῶν ἀρπάσας
Μυρτίλαν τὴν προαφῆτιν, ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακεί-
μενον λέβητα. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Θηβαίοις πολεμοῦσι
Βόμβος μάντις πλείους ἔφη νικήσειν, εἰ προθύσαιεν τῶν
ἡγεμόνων ἕνα. Οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμβον ἐνίκησαν. 25

3. βατράχου H. καὶ γαλῆ B. 5. μεγάλη ὠφελ. B. 8. ἐκ
κηροῦ A. 12. ἐπιτηροῦντας B. μετὰ ἐπιμελείας BV: vulgo μ.
ὠφελείας. 18. μαντεύσεως Plutarchus, μαντεύσας B. κατάρα
της Plutarchus. 19. περὶ πολέμου H Plut.: vulgo περὶ τοῦ π.
24. Βόμβρος et Βόμβρον Plut. νικήσασθαι Plut.

78. B. 235. Diog. III, 57. Apost.
V, 43. Arsen. 137. Macar. Suidas.
Pherocrates Κορναροῖ Ath. X. p.
431, E. Ἐρῆ' ἐς κόρακας· βα-
τράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

79. B. 236. Diog. III, 58. Apost.
V, 50. Arsen. 139. Macar. col-
lato Diog. III, 83.

80. B. 238. Suidas.

82. B. 239. Diog. III, 59.

83. B. 240. Diog. III, 60. Apost.

V, 69. Arsen. 143. Suidas. Vide
Lucian. Tox. 48. De Coislin. 57.
vide nott. ad Diogenianum.

84. Plut. 9. fere consentit: ali-
ter Vat. II, 67. Bodl. Ἡσέβησαν
γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐ-
τὴν εἰς τὸν ἐν Λωδῶνῃ λέβητα ζέ-
οντα, ἑρωτικῶς διατιθέσαν εἰς ἕνα
τῶν θεωρῶν. Vide Muelleri Or-
chom. p. 385.

85 Βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα: τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ. Καὶ Ἀριστόξενος δὲ φησὶν, ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τηλέφον ἐξέιλε τὴν πεττίαν. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων.

✓ 86 Βουλίας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτι- 5
θεμένων δικαστῶν, ἀπὸ Βουλίου τινὸς Ἀθηναίου ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο τὴν δίκην, ὥστε φθάσαι τελευτῆσαι πρότερον ἢ τὴν δίκην ἀποφύνασθαι.

87 Βελλεροφόντης τὰ γράμματα: Βελλεροφόντης ἀνελὼν Βέλλερον, ἢ, ὡς τινες φασὶ, Πείρην, εἰς Τι- 10
ρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους παραγίνεται πρὸς τὸν Προῖτον. Τοῦτου ἔρωτα ἴσχει Ἄντεια ἢ τοῦ Προῖτου γυνή· τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς τὸν Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης ἐρωτικούς αὐτῇ προσεπέμψατο λόγους. Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς Ἰοβάτην 15
μισαί· ἐν αἷς ἀνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ ἀγνοῶν, τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ κομίζει. Ἰοβάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυρίπνου Χίμαιραν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Τριῶν γὰρ ζώων εἶχε φύσιν σύνθετον, 20
προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δράκοντος, καὶ τρίτην κεφαλὴν μέσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Ἀναβάς οὖν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον πτηνόν, κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίσασθαι, ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέ- 25
κτενε, τοὺς τότε ῥώμῃ νεότητος διαφέροντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχῆσαντας. Ὡς δὲ καὶ τοῦτον ἐνίκησεν τὸν ἀγῶνα, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τό τε γράμμα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε.

1. δύο dedi: legebatur δύο.
B V. 5. Βουλίας H F.
24. τὸν ἀγ. P H: deerat τόν.

4. λέγεται et sqq. accessere ex
17. κομίζειν H F. 19. αὐτοῦ H.

85. B. 260. Vide Eurip. Teleph. fr. III. Dindorf. T. IX, p. 339. Matthiae. Arist. Rann. 1447. ubi Scholia: Ἀριστάρχος φησὶν ἀδεσπότης τοῦτο προφέρεσθαι (i. περιφ.), ὡς Εὐριπίδου πεποιγηκός κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οἷς καὶ περιεῖλε μήποτε οὖν ἐκείθεν ἦν.

Unde apud Zenobium Ἀριστάρχος reponendus videri possit: vid. Mahnius Diatr. de Aristox. p. 206.

86. Vide II, 67. Demetr. de Eloc. CLIII. Ὁ παρὰ Σώφρονι ἐητορευῶν Βουλίας οὐδὲν ἀλόλουθον ἐαυτῷ λέγει.

87. Apollodor. II, 3. Res nota.

δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ τὴν βασιλείαν τελευτῶν κατέλιπον.

- 8 Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.
- 9 Γλαῦξ ἴπταται: ἡ πιῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης 5 σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο.
- 10 Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται πάγη: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πληθὸς οὐχ ἀμαριανόντων.
- 11 Γλαύκου τέχνη: ἡ ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων, ἡ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. 10 Ἰππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. Καὶ λέγεται 15 Γλαῦκον ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον.
- 12 Ἰλνκὺς ἀγκῶν: τὴν παρουσίαν φησὶν εἰρησθαὶ ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ Νείλω· κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ δυσχερῆς.

4. εὐγενῶν B Diogen. Suidas: vulgo γενναίων. 5. ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν οἰωνῶν addit C. 7. πάγη adjeci ex BV Suida. 9. τέχνην B, qui rell. omissis habet: ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. 10. ἡ ῥαδίως Scholl. Plat. Diog. Apost. 11. Ἰππασος P et Scholl. Plat.: vulgo Ἰππασος. 12. οὕτως ὥστε Scholl. Plat.: vulgo οὕτως. 15. καὶ κρουομ.] Scholl. Plat.: Κρουομένους δὲ τούτοις ἐπιτελεῖν (cod. Clark. κρουομένους δὲ ἀποτελεῖν) συμφωνίαν τινά· καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγγεῖρησθαι δὲ αὐτῶν χειροῦργεῖν. 17. B nonnisi ultima: Κατὰ ἀντίφρ. ἀντὶ τοῦ δυσχερῆς. ἀγγῶν H: ἀγγῶν F, qui mox ἀγγῶνος. 18. Νείλω] Ἰλλω H.

89. B. 311. Diog. IV, 6. Apost. VI, 6. Arsen. 159. Macar. Suidas.

89. B. 265. C. 79. Diog. III, 72. Hesych. Suid. Scholl. Ar. Eqq. 1089 (1091). Cfr. ad Diogen. III, 93. Bekker. Ann. 232, 30. Foss de Theophrast. Char. I, p. 40.

90. B. 312. Diog. III, 7. Greg. Cypr. II, 10. Apost. VI, 4. Arsen. 159. Suidas.

91. B. 313. C. 80. Apost. VI, 27. Arsen. 162. Macar. Diog. IV, 8. Suid. Hesych. Phot. Marcellini Praefat. p. XXIII. Scholl. Plat.

p. 12. (381. Bekker.) unde supplebis mancam Zenobii explanationem. Vide Intpp. Plat. Phaedon. p. 108, D. Petav. ad Julian. p. 76. Sillig. Catal. Artiff. p. 219. Mueller. Archaeol. p. 40 sq.

92. B. 314. Apost. VI, 33. Arsen. 163. 61. Hesychius, Suidas, C. 82, quem ad Suid. adscripsere. Plato Phaedro p. 257, D. Ἰλνκὺς ἀγκῶν, ὃ φαῖθρε, λίληθῆσε, ὅτι ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη, ubi lectu

93 Ἰαλῆ χιτώντων: ὁμοία ἢ παροιμία αὐτῆ τῆ·
Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτόν. Ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρό-
νοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὐσα
ἐπέδραμε μύτι. Μέννηται ταύτης Στράτις.

94 Ἰραῦς Σέριφος: Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ 5
τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἣ ἐν παρθε-
νίᾳ γεγηρακυῖα. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκριδος τὴν γὰρ ἀρου-
ραϊάν ἀκριδα ὑπὸ τινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν
γραῦν σέριφον καλεῖσθαι ἢ γραῦν σερίφην. Λέγουσι δὲ
ὅτι εἴ τιμι ἐμβλέψει ζῶν, κακὸν τι ἐκείνῳ γίνεται. 10

95 Ἰνυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστογάνης φησὶ
Τυφλότερος λεβηρίδος. Λεβηρίς δὲ ἐστὶ τὸ σῦφαρ
καὶ ἔκδυμα τοῦ ὕφρεως καὶ τοῦ τέττιγος. Κυρίως δὲ λε-
βηρίς, ᾧ περιέχεται τὸ ἐμβρυον τοῦ βοός· τελῶς ἐστὶ δὲ
καὶ τοῦτο τυφλόν· τὰς γὰρ ὅπας μῆνας ἔχει τῶν ὀφθαλ-
μῶν. Τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τέττιγος, καὶ συν-
όλως ἐπὶ τῶν ἀποδουμένων τὸ γῆρας. Τριχῆ δὲ ἀνα-
γράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λε-
βηρίδος, οἱ δὲ κενότερος, οἱ δὲ γυμνότερος. 15

2. κροκωτός B. 4. μέννηται — Στρ. om. B. Στράτις scripsi:
erat Στράτις. 5. Vulgo γραῦς ἔριφος: Σέριφος Suidas. 6. Σε-
ριφία] Ἐριφία PF: Σέριφος BV. 7. ἀρουραϊάν ἀκρ. Confer Scholl.
Theocr. X, 18. 9. ἔριφον et ἐρίφην PHF: ἔριφον et ἐρίφον BV.
10. εἴ τιμι PH: vulgo ἐν τιμι. 13. τοῦ ἄρτους ἀπὸ τῆς λεπίδος B.
14. τελῶς om. B. Legebatur τελείως ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν: cor-
rexi ex Hesychio. 19. κενότερος CPH: κενώτερον B: vulgo
κίωτος.

dignissima quae apposit Stall-
baumius excerpta ex praeclara
disputatione Graueri in Indice
Lectt. Acad. Monaster. per men-
ses hibernos 18^{30/31} habitatum.
Is excitavit reliquos Gramma-
ticos: adde Scholl. L II. 11, 702.
Utitur Plato Comicus Phaone,
v Meinek. Q. S. II, p. 26. Li-
ban. Epp. XLVI. Ὁ τοῖς ἄλλοις
ἐς τέρας ἐρχεται, τοῦτ' ἐμοὶ γλυ-
κὴς ἀγκῶν διὰ τὴν ἀσθένειαν.
Cum explicatione illa quam ten-
tant Scholl. Homeri Lobeckius
Aglaph. II, p. 1022. confert
Paus. V, 3, 3. Ὑπερησθέντες ἀμφο-
τέροι τῆ μίξι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ
οἱ ἄνδρες: Ἰνθα συνγίνηκτο τὸ χω-
ρίον Βαδύ (h. e. ἡδύ) ὀνομάζουσα.

93. B. 277. Diog. III, 82. Plut.
101. Apost. V, 92. Arsen. 155.
Macar. Suidas: de C. 64. vid.
nott. ad Diogenianum, Vide
Knochii Babrium p. 151.

94. B. 267. Hesychius. Suidas.
Apollodori locus est Fragmm.
p. 444. Heyne. Vide Leopardi
Misc. V, 21.

95. B. 268. C. 89. Diog. III, 73.
Apost. VI, 55. Arsen. 169. Macar.
Suidas, Hesychius. Rursum λε-
βηρίδος τυφλότερος B. 593. Apost.
XI, 79. Arsen. 332. Dici ἐπὶ τῶν
πάνυ πινύτων notat C. Aristopha-
nis locus est Amphiarai fr.
XX. Dindorf. Strattis in Phoe-
nissis Erotian. Lex. Hipp. p.
241. Franz., Eustath. Opuscc.

- 96 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τὴ διαπραττομένων. Ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν.
- 97 Γέρον βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν τελευτησάντων.
- 98 Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστάγματα πληροῦν, διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι.
- 99 Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν καταστρέψουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.
- 100 Γέλως συγκρούσιος: Ἄκοσμος καὶ ἄτακτος: παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούουσιν.
- 1 Γεράνδρουον μεταφρυτεύειν: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Παραγγυῖ δὲ, ὅτι μὴ δεῖ ταῖς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.
- 2 Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μᾶλλον

1. Bodlej. A βλακίει. 2. τὸ χορ. libri: τὰ om. B. 6. τα τεταγμένα B V. 8. Ante πόλιν inserit C: Ἀπόκρισις. ἀνορθώσασα Diogenianus: rell. ἀνορθώσουσα, ὀρθώσουσα. Nisi forte ἢ πάλιν ἀνορθώσουσα. Vide Bernhard. ad Suid. ἀνορθώσουσα B: ὀρθώσουσα vulgo. 9. καὶ πόλιν PB: vulgo πάλιν. διὰ λόγων PC: vulgo διὰ λόγον: διαλόγον H: διὰ λόγον B. 11. συγκροτούσιος C et Suidas. 14. B γερανδρῶν: vulg. γερόδρον: veram lectionem Diogenianus et Suidas suppeditarunt: vid. Spanhemius ad Callim. h. in Jov. 22. Bernhardus ad Suidam.

p. 135, 34. Ἐμέ — καὶ αὐτῆς, ὃ φασί, λεβηρίδος κενότερον ἀπετέλει, τοῖς ὅλοις ἀποστειρήσας ἐμέ. Athen. VIII, p. 362, B. Πάντας ἐπιστοματίζων περιώμιτος οὐδένος μὴ ἀμαθίαν κατήγως, σαυτὸν δὲ ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος. Plura Intpp. Hesychii.

96. B. 269. Diog. III, 74. Greg. Cypr. I, 99. Apost. VI, 47. Arsen. 168. Macar.

97. B. 317. C. 74. Diog. IV, 11. Greg. Cypr. II, 12. Apost. VI, 9. Arsen. 160. Suidas.

98. B. 270. C. 91. (quem v. apud Intpp. Suid.) Diog. III, 75. Arsen. 170. Hesychius, Suidas. Cfr. Runkel. ad Pherecr 57.

99. B. 315. C. 84. Diog. IV, 9.

Apost. VI, 39. Arsen. 164. Suidas.

100. B. 271. C. 72. Diog. III, 76. Apost. V, 100. Arsen. 158. Suidas.

1. B. 272. Diog. III, 77. Apost. VI, 5. Arsen. 159: Suidas. Seneca Epist. 86: didici ab Aegialo, diligentissimo patre familias, quamvis vetus arbustum transferri posse.

2. B. 273. C. 86. Diog. III, 78. Greg. Cypr. I, 96. Apost. VI, 45. Arsen. 168: Schol. ad Theocrit. XVI, 18: παροιμία ἐστὶ τὸ πορρωτέρω ἢ κνήμη τοῦ γόνατος: τίθεται δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοῖς καὶ λιγόντων προσωτέρους εἶναι αὐτοῖς τῶν ἕνων: Suidas. Usurpant Aristot. Eth.

τῶν ἐταίρων ἀγαπώντων. Φασὶ γάρ ὅτι ἐν τῷ κατὰ Χαιρώνειαν πολέμῳ ἰδόντα τινὰ ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν καταπονουμένους, ὑπερασπίσαι τὸν ἀδελφόν, εἰπόντα τὸ προκείμενον.

- 3 Γελλῷ παιδοφιλωτέρα: ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευ-
τησάντων, ἦτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τραυῆ δὲ δια-
φθειρόντων αὐτά. Γελλῷ γάρ τις ἦν παρθένος, καὶ
ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ
φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παῖδια, καὶ τοὺς τῶν ἀώρων
θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέννηται ταύτης Σαπφῷ. 10
- 4 Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ
τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. Εἰλικυται μέντοι ἐκ
τῶν Σόλωνος ἐλεγείων.
- 5 Γραῶν ὕθλος: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

1. τ. ἐταίρων; VB ἑτέρων; C. ἢ ἑτέρουσ ἀγ., ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν μᾶλλον προσήκουσιν ἢ τοῖς ξένοις ὁμοία καὶ τῶν φίλων τοὺς φιλάτους, καὶ τῶν οἰκείων τοὺς οἰκειοτέρους. ὅτι — Χαιρώνειαν] Schottus: οἱ ἔνοτοι κατὰ χριστιαν: e VB restituit Gaisfordus. 2. ἰδόντες Schottus: e B correxit Gaisfordus. 3. ὑπερασπ. τ. ἀδ.] B βοηθήσαι τῷ ἀδελφῷ. 5. Γελλοῦς C Suidas, L. Dindorfius in Steph. Thes. s. v.: ab epitomatore duo proverbialia in unum videntur confusa, Γελλῷ (vid. sup. I, 55) et Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα: prius de iis dicebatur, qui immatura morte obirent et spectrum erat infantarium; ad alterum altera explicatio ἦτοι — αὐτὰ pertinebat. παιδοφιλωτέρα e C Suida Gaisfordus dedit: Schottus παιδοφιλωτέρα, Neuius ad Sapph. fragm. p. 97 παιδοδέκτηρα. C: ἐπὶ — ἦτοι om. 6. τροφή L. Dindorfius. 7. C: παρθένος, ἢ τις ἐν τῷ τίκτειν ἐτελεύτησε. 8. ἔρασαν C. αὐτῆς PC Gaisfordus: αὐτοῖς Schottus. 10. ἀνετίθεισαν C. 11. vulgo δὲ αἰεὶ, B δ' αἰεὶ: δ' αἰεὶ Apostolius. 12. εἰλικυται — ἐλεγ. B om. 14. ὕθλοι B.

ad Nicomach. IX, 8, 2. Theocritus, coqui ap. Athen. IX, 383 B. Plaut. Trinum. V, 2, 30. Cic. Epist. ad Famil. XVI, 23.

3. C. 68. Hesych. Suidas. Φάσμα Ἐκάβρης alia comparat Lobeckius Aglaoph. 302. Σαπφῷ] fr. 41 Schneidew.: Γελλῷς παιδοφιλωτέρα: etiam ab inferioris aetatis scriptoribus Gello s. Gillo saepe memoratur: vid. L. Dindorfius in Steph. Thesaurus s. v.

4. B. 274. Diog. III, 80. Apost. VI, 16. Arsen. 161: Schol. Plat. 384 Bekk.: Suid. s. γηράσαι. Versum, quem a Solone sene pro-

nuntiatum esse narrat Plutarchus Solon. 2. 31, adhibuerunt multi: Soph. Antig. 711 ubi vid. Scholl., Plat. Lach. 168 B. Reip. VII, 536 D. Amat. 133 C. Cicer. Cat. maj. 8. 14.

5. B. 275. Diog. III, 79. Greg. Cyrp. I, 100. Apost. VI, 50. Arsen. 168 ibiq. Macarius: Suidas. Plat. Reip. I, 350 E: ἐγὼ δὲ σοὶ ὡς περ' ταῖς γραφαῖς ταῖς τοὺς μύθους λεγούσας εἶεν ἐρῶ: Lucian. Dial. Mort. X, 8. Gregorius Boisson. Anecd. V, 449. Heindorf. ad Plat. Gorg. 527 A: γραῖκόν ὕθλον dixit Clemens Alex. Protrept. 20, 11 Sylb.

- 6 Γλαυξ εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀγροῖστος ἐμπο-
ρίας ἀγόντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον πάνυ ἐπιχωριάζει τοῖς
Ἀθηναίοις.
- 7 Δαιδάλεια ποιήματα: οἱ μὲν ἐπὶ τῶν παρα-
δόξων ἔργων, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας φρα-
σὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ τῶν παλαιῶν δημι-
ουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα τυφλά, ὁ Δαίδαλος καὶ τοὺς
ὄφθαλμοὺς αὐτοῖς ἀνεπέτασεν, ὡς καὶ δόξαν κατασχεῖν
ὅτι καὶ ἔμψυχά ἐστι καὶ κινοῦνται καὶ φθέγγονται. Φασὶ
γούν τινὰ τῶν δαιδαλουργῶν ἀνδριάντων· δεδέσθαι τοῦ
ποδός, ὡς μὴ ἀποδράμοι.
- 8 Διομήδειος ἀνάγκη: ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην
τινὰ πραττόντων. Μέννηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Βα-
τράχοις. Ὅτε γὰρ λαβόντες τὸ Παλλάδιον Διομήδης καὶ

1. vulgo γλαῦξ, B γλαῦκα. C: ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων
τινὰ εἰς ἀφθονίαν προῦπαρχόντων (l. προῦπάρχοντα) καὶ ἀλυ-
σιτελεῖς ἐμπορείας ποιοῦντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα
ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις. 2. ἐπειδὴ π. ἐγχοριάζει τ. Ἀ. τὸ ζ.
B: τὸ ζῶον P F H Gaistordus: ζῶον τοῦτο Schottus. ἐπιχωριάζει H.
4. B C: Δαιδάλου ποιήματος. 5. C: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τὰ τεχνάσματα
ποιοῦντων· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ σοφοῦ. 6. εἰρησθαι φρα-
σὶν B omissis sqq. 11. Legebatur ἀποδράσαι. 13. τινὰ B:
vulgo τ. 14. Debebat Ἐκκλησιαζοῖσας: eundem errorem Scho-
liasta Platonis committit. B: Διομήδους γὰρ μετὰ Ὀδυσσεὺς κομι-
ζοντας τὸ Παλλάδιον ἐπὶ τὰς ναῦς, ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος αὐτοῦ μόνου

6. B. 276. C. 78. Diog. III, 57.
81. Greg. Cyrp. II, 11. Apost.
VI, 30. Arsen. 164: Schol. ad
Arist. Equit. 1102. Av. 304: παρ-
ομία δὲ ἴστω ἐπὶ τῶν μάτην ἐπι-
σωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προῦπάρ-
χουσι, οἷον εἶ τις ἐν Αἰγύπτῳ
σίτων ἐπαγάγη ἢ ἐν Κιλικίᾳ
κρέκον. ... Ἀγμων δὲ φησὶν ὅτι
οὐ τοῦ ζώου μόνον πληθύνοντος ἐν
τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ νομί-
ματος. Eustath. ad Hom. II. A,
206 p. 87, 50: λαμβάνεται δὲ ἢ
ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων ἔνθα μὴ
χρεῖα συμβολῆς ἢ ἐπὶ τῶν θαμι-
λώτων ἔνθα πολὺ τοιοῦτον πλήθος·
οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι τὸ
γλαῦκ' Ἀθήναζε ἀρμόττει ἐπὶ
τῶν ἄλλοθεν μάτην τὰ πλεονάζοντα
ὡς σπάνιά τινα ἐμπορευομένων, ὃ καὶ
ἴστω ὁμοιον τῷ, πύξον ἐς Κίτυρον
ἡγάγες [vid. interpp. ad Steph.

Byz. s. Κίτυρος] ἢ ἰχθῦς εἰς
Ἑλλήσποντον: Hesych. Suidas.
Arist. Av. l. c., Lucian. Nigrin.
init., Liban. Epist. 1348.

7. B. 335. C. 96. Apost. VI, 71.
Arsen. 174 ibiq. Macar.: Schol.
Eurip. Hecub. 821. ad Platon.
328. 367 Bekk.: Tzetz. Chiliad.
I, 537: Harpocr. 51, 14 Bekk.
Hesych. s. δαυτάλεια, s. Λαίτα-
λον. Suid. Bekker. Anecd. 240,
16. Usurparunt multi: iis,
quos Schol. Eurip. et Hesy-
chius laudavere, adde Alexin
Athen. VII, 301 A. Plat. Hippias
Maj. 282 A. Min. 97 D. Euthy-
phr. 11 B. Aristot. Polit. I, 4. de
Anima I, 3. Liban. Epist. 1221.
ἐπειδὴ sqq.] similiter rem enar-
rat Etym. M. 251, 1.

8. B. 333. Apost. VII, 15. Ar-
sen. 181. Narratio Hesychio

- ᾽Οδυσσεύς ἐκόμιζον ἐπὶ τὰς ναῦς, τότε βουλόμενος ᾽Οδυσσεύς αὐτοῦ μόνου τὴν φιλατιμίαν γενέσθαι, ἐπεχείρησε φρονεῦσαι τὸν Λιομήδην μετὰ τοῦ Παλλαδίου προηγουμένου. Προϊδὼν δὲ ἐκείνος ὡς ἐν κατόπτρῳ ἀντιτίλβον τὸ ξίφος καὶ συλλαβὼν αὐτὸν καὶ δῆσας τὰς χεῖρας πλατεῖ ταῦ ξίφους ἀκολουθῶν ἔτυπεν.
- 9 Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰαχυρότερον: ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. Καὶ Πλάτων φησὶν, ᾽Ανάγκη δὲ οὐδὲ θεός ἐστι δυνατὸς βιάζεσθαι.
- 10 Δακτύλδου ἡμέρα: ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δακτύλος γὰρ τις ἀνὴρ γέγονεν ᾽Αθηναῖος, μεγίστων λαχῶν τιμῶν.
- 11 Δάτος ἀγαθῶν: πῶλεως ὄνομα ἦν ἀπώχισαν

τὸ ἔργον φανῆναι ἐπεχείρησε τὸν Λιομήδην ἀνελεῖν· ὁ δὲ γνοὺς, τοῦτον συλλαβῶν καὶ δῆσας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἔτυπεν ἀκολουθῶν αὐτῷ πλατεῖ τῷ ξίφει. 7. C: ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην καὶ τὰ παρα φύσιν ἢ μὴ καθήκοντα ποιοούντων. καὶ ἄλλη Δεινὰ τὰ δεινὰ, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν· καὶ ἕτεροι οὕτως· Δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα τῶν Δεινίου. 8. θεοῦς] B θεός. φησιν om. V. 9. θεός] vulgo θεοῦς — δυνατοῦς; e V B correxit Gaisfordus. ἐστι] εἶναι λέγεται Plato. 10. Δατύλλου Hesychius, Δατύλου vulgo: correxi e B Diogeniano. 11. B τις ᾽Αθήνησι γέγονε.

auctore e Leschis Piade parva emanavit estque a Conone Narrat. 34. Schol. Platon. 408 Bekk. Eustath. ad Hom. II. K., 531 p. 822, 17 ad proverbium explicandum adhibita: addit Eustathius: ὅθεν καὶ παροιμία . . . ἐπὶ τῶν βίᾳ ἐγχειρούντων ἔργους καὶ μάλιστα ὅτε τις ἀλοῦς ἐπίβουλος βίαν πάσῃ ἐνεργεῖν τι τῶν μὴ θελητῶν καίτοι τινὲς τὴν τοιαύτην παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Θρακικοῦ Λιομήδους φασὶν ἐκπεσεῖν, ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οἴσαις ταῖς αὐτοῦ θνηταῖσιν μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ὁ παλαιὸς λόγος ἀλλήγομεν· ἔτα καὶ ἀνήρει τοὺς μὴ ἐθέλοντας γαμβροῦς. Alteram narrationem proverbio explicando Clearchus, uti refert Hesychius, adhibuerat: eandem apponunt Schol. ad Arist. Eccles. 1029, Suidas, Apostolius. Alludunt Arist. Eccles. 1074. Plat. Reip. VI, 493 D. Anonym. Cramer. Anecd. III, 223:

ἐγὼ δὲ τοσαῦτον οὐκ ἂν τῷ τοιοῦτῳ ξυνθεῖην δόγματι, ὡς οὐδὲ σικυτία ἑραδίως οὐδένα εἶποιμ' ἂν, κἄν ἢ Λιομήθεος ἀνάγκη μοι ἐπιπέτοιο, ξίφει τὸ μεταφρονεῖν πληττομένῳ.

9. B. 323. C. 99. Suidas. Plat. Legg. V, 741 A: adde ibid. VII, 818 B. G. Hermannum ad Eurip. Helen. 532 et cf. sup. I, 85. Δεινὰ τὰ δ.] compara Soph. Antig. 332.

10. B. 320. Diog. IV, 13. Apost. VI, 77. Arsen. 176: Hesych. Suidas. Ex Alcaei versu: πίνωμεν· τί τὸ λίχρον μένομεν; δακτύλος ἡμέρα [fr. 33 Schneidew.] vv. δακτύλος ἡμέρα de vitae humanae brevitate in proverbium abierant: quod quum paroemiographi nescirent, proverbii verba et corruerunt et ficta explicatione ornaverunt: vid. Gatackerus Miscell. 715. Jacobsius Annot. ad Anthol. I, 2, 28.

11. B. 321. Apost. VI, 74. Arsen. 176: Strab. VII, 490 Sie-

Θάσιοι· ἐφ' ἧ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Λάτος ἀγαθῶν, ὡς οὔσης καλλίστης· ἔχει δὲ καὶ χρύσεια μέταλλα καὶ ἐστὶν εὐδαίμων.

- 12 Δαρνίνην φορῶ βακτηρίαν: τοῦτο λέγειν εἰ-
ώθασιν οἱ ὑπὸ τινων ἐπιβουλευόμενοι· παρόσον ἀλεξισφάρ- 5
μακον ἢ δάφνη.
- 13 Δι' ὀξείας δραμεῖν: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.
Ὁξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.
- 14 Δαυλίαν κορώνην: ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. Δαυλία
δὲ ἐλέχθη διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν Τηρέα ἐν Δαυλίδι τῆς 10
Φωκίδος συστήναι· οἱ δὲ, ὅτι περὶ τὴν Δαυλίαν κατα-
λαμβανόμεναι αἱ περὶ τὴν Πρόκνην μετέβαλον εἰς ὄρι-
θας· ἔνιοι δὲ τὴν δασεῖαν ἀκούουσι· δαυλὸν γὰρ ἐστὶ τὸ
δασύ. Τὰ δὲ περὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν Πρόκνην οὕτως
ἔχει· Πανδίων θυγατέρας ἰσχηκῶς δύο, Πρόκνην καὶ Φι- 15
λομήλαν, ἠγάγετο νυμφίον ἐπὶ τῇ Πρόκῃ τὸν Τηρέα· ὁ
δὲ τῆς Φιλομήλας ἐρασθεὶς καὶ βιασάμενος αὐτήν, ἵνα
μὴ τινι τὸ γεγονός ἐξείπῃ, τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν.
Ἐκείνη δὲ πέπληξ ὑφάνασσα γραμμата, διὰ τούτων ἐμί-
νυσε Πρόκῃ τὰς ἰδίας συμφοράς. Μαθούσα τοίνυν ἢ 20
Πρόκῃ τὰ συμβάντα τῇ Φιλομήλῃ, Ἴτυν ἀπέκτεινε, ὅν

1. B V: καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, ὡς ἐχούσης αὐτῆς χρύσεια μέταλλα καὶ εὐδαίμονιαν ἄλλην· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μεγάλῃ ἀγαθὰ ἐπαγγελλομένων. 2. ἔχει] legebatur ἐστι. 4. φορῶ B: vulgo φορεῖ. 5. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινων ἐπιβ. B. 7. PHF διώξιμε. 8. τὴν λ.] τὸν λόγον PHF. 10. Δαυλία scripsit Gaisfordus: ego librorum scripturam retinui: vid. Tzschuckius ad Strab. IX p. 527.

benk. Eustath. ad Dionys. Perieg. 517: Θάσος . . . τὸ Λάτος συνώμισε πόλιν ἔνδοξον περὶ τὴν τοῦ Στυρόμονος παραλίαν· ἀφ' οὗ παροιμίαν οἱ παλαιοὶ φασί, Λάτος ἀγαθῶν: Harpocr. 52, 9 Bekk. Suidas. Vid. Wichersius Theopomp. frg. p. 150 sqq.

12. B. 322. Diog. IV, 14. 78. Apost. VI, 79. Arsen. 176 ibiq. Macar.: Suidas. Veteres credebant, lauro inesse vim quandam malum averruncandi: Plin. N. H. XV, 30, 135. Casaubonus ad Theophr. Charact. XVI, 1.

13. B. 325. Diog. IV, 16. Apost. VII, 25: in Arsenio p. 185 ex-

plicatio, quam Walz in notis ablegavit, sola superest: Suidas. Vid. Mitscherlichius Horat. Carmm. IV, fin.

14. Hesych. Etym. M. 250, 7. Suid. Zonar. 469. Ex Aristophane natum videtur, qui δαυλίαν κορώνην ironice dixerat: Etym. M. ἔνιοι—δάσιν] consentiunt Etym. M. et Pausanias ap. Eustath. ad Hom. II. p. 274, 24: vid. Mulleri Orchom. 380. Historia ducta est ex Apollod. III, 14, 8: eandem Hesychius commemoraverat in nostri proverbii explicatione: vid. L. Dindorfius in Stephani Thes. s. δάπυλος ἡμίρα.

εἶχε παῖδα ἐκ Τηρέως, καὶ αὐτῷ παρατίθησι τὰ τοῦ παι-
δὸς μέλη εἰς βρῶσιν. Γυνὸς δὲ τὸ γεγονός ὁ Τηρεὺς
Πρόκην καὶ Φιλομήλαν ἀπ' αὐτοῦ φευγούσας ἐδίωκεν.
Αἱ δὲ καταλαμβανόμεναι ἤψαντο ἀφανεῖς γενέσθαι καὶ
μετεβλήθησαν, Πρόκη μὲν εἰς ἀηδόνα, Φιλομήλα δὲ 5
εἰς χελιδόνα. "Ὅθεν ἔτι καὶ νῦν αἱ χελιδόνες τετμημένας
τὰς γλώσσας ἔχουσι· Τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μεταβληθεῖς
Ἰτυν εἰς δεῦρο θρηεῖ.

- 15 Δευτέρων ἀμεινόνων: παροιμία ἐπὶ τῶν θυο-
μένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερον ἱερὰ μὴ 10
καυθῆ καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσιν.
- 16 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια
ἀγαπώντων. Σταχάνη γὰρ οἱ Ἀωρεῖς τὴν τρυτάνην κα-
λοῦσιν· ἕως παρὰ τὴν στάσιν.
- 17 Δικτύω ἄνεμον θηρεῖς: ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοή- 15
τως τι ποιούντων.
- 18 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν
διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.
- 19 Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ: ἐπὶ
τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥυποκίνδυνα ποιούντων. 20

8. Ἰτυν — θρηεῖ] Errat Zenobius. 9. παροιμία B om. 10.
τὰ πρότερα B. 11. B: τραπῶσι λέγοντες δευτέρων ἀμειν.
12. Δικαιότερος BA: vulgo δικαιοτέρον. σταχάνης A et sic infra.
14. ἕως π. τ. σ. om. BA. 15. Cod. Reg. 100 ap. Boissonad.
l. c.: ἐπὶ τ. μάτην τι ποιούντων κ. ἀν. 17. vulgo ἐλκυσθῆναι: e
Diogeniano, Suida, aliis correxit Hemsterhusius ad Arist. Plut.
l. c. 19. B: δ. μ. προσρῑπτεῖ: ἐπὶ τῶν παραβόλως καὶ ῥυ-
ποκινδύνως τι ποιούντων.

15. B. 324. Diog. IV, 15. Apost.
VI, 80. Arsen. 176: Schol. Pla-
ton. 451 Bekk.: Hesychius. Ad-
hibent Plat. Legg. IV, 723 D.
Aristot. Metaphys. I, 2. Liban.
Epist. 695. 856. Affine prover-
bium Euripideo αἱ δεύτεραι
πὺς φροντίδες σοφώτεραι:
Hippol. 436. Arsen. 25.

16. B. 340. Diog. IV, 28. Apost.
IV, 7. Arsen. 180 ibiq. Macar.:
Suidas.

17. B. 341. Diog. II, 28. IV, 29.
Plutarch. ap. Boisson. Anecd.
I, 394. Apost. VII, 12. Arsen.

181: Suidas. Nicephorus Greg.
Histor. XVIII, 4, 2: εἰς πῦρ τε
ἔδοξα ξαίνειν καὶ δικτύω θηρεῖν
ἀνέμους.

18. Diog. II, 30. IV, 30. Greg.
Cypr. II, 17. Apost. VII, 22. Ar-
sen. 181: Suidas. Alludit Ari-
stoph. Plut. 1037.

19. B. 343. Apost. VII, 1. Ar-
sen. 179: Suidas. Ductum est
a praestigiatoribus: Athen. I,
19 E. IV, 129 D. Boissonad.
Anecd. I, 398. Xenoph. Me-
morab. I, 3, 9: οὗτος κἂν εἰς μα-
χαίρας κυβιστήσῃ κἂν εἰς πῦρ ἄλ-

9 Δίκην ὑφέξει κἄν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντούμενων.

11 Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

2 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα 5 ἢ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐδεχομένων. Ἀλήτην γὰρ φασὶ φεύγοντα κατελθεῖν βουλομένον εἰς Κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι τροφήν· οὐκ ἔχειν δὲ γάσκοντος ἐκείνου, ἄραντος δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ· τὸν δὲ λαβόντα φάναι,

Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης. 10

1. C: ἐπὶ τῶν μικρὰ πταιόντων καὶ ἀξίων κολάζεσθαι. 2. ἐπὶ μικροῖς B Suidas, Gaisfordus: ἐπὶ μικρὰ Schottus. 3. VB: Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλούντων. Κορινθίων γὰρ ἐπὶ τινος δι-

καιολογίας τῆς μετὰ Μεγαρέων οὐδὲν δίκαιον (δι' B) ἐχόντων εἰπεῖν, μόνον τοῦτο ὅτι Οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόντων, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο, Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· ὅθεν ἡ παροιμία. 5. In Hesychio verba δέχεται x. β. ἀλ. exciderunt.

λοτο: similiter διὰ πυρὸς βαδί-
ζων Aristophanes dixit Lysistr.
136. add. Eupol. fr. 135 Runk.
Chion. Epist. 17. Wyttenb. ad
Plutarch. Morr. 50 D. Peerl-
kamp. Nov. Act. Societ. Rheno-
Traject. I, 127.

20. B. 326. C. 109. Diogen. IV,
17. Greg. Cypr. II, 13. Apost.
VII, 11. Arsen. 181: Suidas.

21. B. 344: V. III, 13. B. 699.
Apost. VII, 17. XIII, 97. Arsen.
182. 377. Macar. 416: Schol. Ari-
stoph. Ran. 442: Hesych. Phot.
α. Πυθώδε ὁδός, α. Ὑπέρον περι-
τροπή. Suidas: alio modo pro-
verbii vim Demon apud Schol.
ad Pind. Nem. VII fin. definit:
ἐπὶ τῶν ἄγων μὲν ὑπερσημινομένων,
κακῶς δὲ καὶ ποτηρῶς ἀπαλλαττόν-
των: aliter rursus Schol. Pla-
ton. 368 Bekk.: ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδὲν
τίλει ἀπειλοῦντων: in eo tamen
uterque consentiens, quod ex
historia, quam e B. supra appo-
sui, definitionem derivat: vid.
C. O. Muelleri Orchom. 138.
Dorr. I, 88: Photius denique s.
ὁ Διὸς Κόρινθος haec sola ha-

bet: ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εἰπραγη-
σάντων, ἕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλ-
λαζάντων. Scriptorum antiqui
saepe usi sunt proverbio: Schol.
ad Platon.: μίμηται δὲ ταύτης
Ἀριστογάνης ἐν τοῖς Βατραχίους λέ-
γων: ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς
στροφίμασιν· καὶ ἐν Ταγρησταῖς (fr.
22 Dind.) καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ
ἱστοριῶν (fr. 27 Marx.) καὶ Ἰλλά-
των Εὐθιδήμων (p. 292 E.) —
καὶ Πίνδαρος: add. Aristoph. Ec-
cles. 823: hinc factum est, ut
saepe etiam a recentioribus ad-
hiberetur: Liban. Epist. 565.
Theodoros Hyrtac. Boiss. Anecd.
II, 433.

22. Plutarch. 48. Diog. I, 4.
IV, 27. Apost. VI, 83. Arsen.
177 ibiq. Macar.: Hesych. s. Διὸς
Κόρινθος. Alludit Plato Gorg.
499 C: ἀνάγκη μοι — καὶ τοῦτο
δέχεται τὸ διδόμενον παρὰ σοῦ:
cf. Stallbaumius ad Plat. Eu-
thydem. 285 A. Historia exstat
apud Pausaniam II, 4. Schol. ad
Pindari Nem. VII fin. alios: vid.
Marxius ad Ephori fr. p. 112.
O. Muelleri Dorr. I, 85.

- 23 Διπλοῦς ἄνδρας: τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα.
 Ὅθεν ἐπίγραμμα,
 Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
 χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.
- 24 Δις ἐπὶ πηγαῖς πουλύπους πιλούμενος: b
 ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. Παρόσον ὁ πολύπους θηρευ-
 θεῖς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γεῖσθαι.
- 25 Δίχολοι γνῶμαι: παρὰ τὸ διχῆ ἰδιότροποι, κατὰ
 μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργή, ὀργή δὲ τρόπος. Βακ-
 χυλίδης, 10
 Ὅργαι μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαί.
- 26 Δόρου καὶ κηρύκιον: παροιμία, ἣν ἔνοι πειθα-
 νάγκην λέγουσιν. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούν-
 των καὶ ἀπειλούντων, ἀπὸ τοῦ δόρου κατέχειν καὶ κηρύκιον.

1. ἀνδρῶν] » ἀνδρῶν in ἀνδραπόδων mutabat Schottus, recte an secus non dixerim, quum nesciamus unde verba illa sumperint grammatici: « G. Dindorfius in Steph. Thesaur. L. Gr. s. διπλοῦς: vid. nott. 2. ὅθεν — τρόποις] » haec om. P. H. Et fortasse huc intulit ed. F. ex Anthol. (Pal. X, 95). Vid. Jacobsii Anim. I, 3, p. 247. « Gaisf. 5. Πολύπους codd.: correxit Gaisfordus ex

Athenaeo. πηλούμενος A. B. 8. δίχο H. παρὰ τὸ διχα-
 ῆ δίτροποι Hesychius: οἰονεὶ δίτροποι Diogenianus, Apostolius.
 12. κηρύκιον B. πειθανάγκην] τιθανάγκην P. H.: veram Hesychius
 suppeditavit lectionem: vid. Cicero Epist. ad Attic. IX, 13, 4.
 Wyttenbachius Epist. Crit. 196. παροιμία — δὲ om. B. C. 13.
 παρακαλοῦσθαι B codd.: emendavit ex Hesychio Schottus. 14.
 καὶ ἀπειλ. B om. C: ἐπὶ τῶν παρακαλοῦσθαι καὶ ἀπειλοῦσθαι.
 Γεφυραῖοι ὑπ' Ἀθηναίων πεμφθέντες εἰς Λεπρούς ἐπὶ τῷ
 λαβρῆν χρησμὸν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἔμαθον Ἀθηναίους ὑπὸ
 Εὐμόλπου πολεμουμένους, καὶ φοβηθέντες, οἱ μὲν πρεσβύ-
 τεροι ἔλαβον κηρύκεια προηγούμενοι· οἱ δὲ νεοὶ καθ' ὅπλι-
 σμένοι εἶποντο. 14. κηρύκιον B.

23. Hesychius s. διπλοῦς con-
 sentit, addit autem post ὀνόματα:
 οἱ δὲ, παλιμβολα. Plura h. l. ex-
 cidisse sponte intelligitur: Ze-
 nobius exposuisse videtur v.
 διπλοῦς significare i. q. δισύλλα-
 βος: cf. Athen. XIV, 614 E ibiq.
 interpp.: tum i. q. ποικίλος, de
 quo usu vid. Mitscherlichius
 Horat. Carmm. I, 6, 7. Ver-
 sus ex Aristophanis Ran. 1447
 petiti.

24. B. 345. Apost. VII, 24. Ar-
 sen. 183: Suidas. Usurpavit

Aristoph. Athen. 316 B: πηγαῖ
 λέγονται πουλύπου πιλούμενου. Vox
 πίων Schweighausero difficul-
 tates creavit: nullae adsunt:
 priusquam coquerent piscem co-
 qui caedendo molliorem ideoque
 pinguiorem reddebant.

25. Diog. IV, 32. Apost. VII,
 18. Arsen. 183: Hesychius. Ex-
 plicat Lobeckius ad Soph. Ajac.
 127. Bacchyl. fr. LX Nev., 35
 Schneidew.

26. B. 346. C. 112. Apost. VII,
 34. Arsen. 184: Eustath. ad Hom.

- 17 Δραχμὴ χαλαζῶσα: ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρι-
κὸν ἐγένετο δραχμὴ· ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ
ἀέρος, χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.
- 18 Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη: ἐπὶ
τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δικας δίκαις. 6
- 19 Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν
λίθον: ἐπὶ τῶν δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.
- 30 Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐν
ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηται. 6
- 31 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν 10
εὖ πραττόντων.
- 32 Δειλότερος εἰ τοῦ παρακύπτουτος: ἐπὶ τῶν
σφόδρα δειλῶν. Ἀνὴρ γὰρ τις οὕτως ἐγένετο δειλός,

1. ἐπὶ Δ. ex Hesychio Schottus, G. Dindorfius in Steph. Thes.
L. Gr. s. δραχμὴ: ἐπὶ τῶν Δ. HF Gaisfordus. 4. βλάβη βλάβη
B.H. 5. βλάβαις βλάβας B. 6. Exhibit versus, si eicxpoίειν
cum Erasmo legeris. Explicationem B ignorat. 8. B ἐ. τ. παι-
δοτρ. ἐκίνα ἄ τις ἤσκηται. 9. τινὰς cod. Reg. 1000 ap. Boisso-
nadum l. c. Legebatur ἤσκηται: correxi e C. 12. B: πο-
βούμενός τις τὸν Ἡρακλῆα κατέδυ εἰς σπηλαῖον κάκει ὑπὸ δειλίας ἀπέθα-
νεν. Ἐντετίπεται οὖν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδῆς εἰκὼν· καὶ τὴν
κεφαλὴν ἀνέχει τοῦ σπηλαίου, καλεῖται δὲ παρακύπτων.
13. C: ὡς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρ. κατέδυ εἰς τὸ σπη-
λαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε.

II. Γ, 222 p. 406, 4: παροιμία ἦν,
ὡς φησὶ Πανσανίας, ἐπὶ τῶν ἅμα
π. κ. ἀπ. οἱ δεκαεπθῆντες γὰρ,
φησὶν, εἰς Δελφοῦς ὑπ' Ἀθηναίων
(scribe Ἀργίων: v. O. Muellerei
Dorr. I, 257.) Γεφυραῖοι, λαβόντες
χρησμὸν ὡς ἀνδρὶ Γεφυραῖῳ οἶκος
φίλος οἶκος ἄριστος, εἶτα βοσίων
ἀκολουθοῦντες ἕως οὗ ἐκείνοι κοπιά-
σουσιν, οἱ βόες δηλαδὴ, ὡς ὁ θεὸς
αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμεί-
νωσι, πολιορκούμενοι Ἀθηναίων ὑπὸ
Εὐμόλπου, ἐπὶ Τάναρχαν ὄδουσαν,
δόντες μὲν τῇ προηγουμένῳ κηρύ-
κειον ὡς ἐπὶ πρεσβεία καὶ εὐρήνη,
καθοπλιζάντες δὲ κατόπιον τοὺς νέ-
ους. — ἐν ἐτέρῳ δὲ ἡτορικῇ
λέξει κῶ γράφει ὡς ὑπὸ Ταναρχαίων
πολιορκούμενοι Γεφυραῖοι προέπειμψαν
κῆρυκα καὶ κατόπιον καθώπλισαν
ἑαυτοὺς κἀντεῦθεν ἡ ἡθούσια παρ-
οιμία: Hesych. Suidas.

27. Hesych. Suidas. Vid.

Boeckhii Oeconom. publ. Athen.
I, 239.

28. B. 347. Greg. Cypr. II, 14.
Apost. VII, 9. Arsen. 181: Suidas.

29. B. 329. Diog. IV, 19. Greg.
Cypr. II, 15. Apost. VII, 29. Ar-
sen. 183: Suidas. Menander
sentent. singul. 121 Mein.: δις
ἐξαμαρτεῖν ταῦτόν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.

30. B. 348. C. 104. sup. II, 49.
Diog. I, 65. IV, 33. Apost. VI,
95. Arsen. 177 ibiq. Macar. Plu-
tarch. Boiss. Anecd. I, 395: Sui-
das. Usurpant Aristaen. Epist.
II, 1. Anonym. Cramer. Anecd.
III, 201: τοῦτ' ἐκίνο — τῷ παρ-
οιμακῷ δελφῖνι δίδως τὴν θάλατταν.

31. B. 349. Diog. IV, 34. Greg.
Cypr. II, 20. Apost. VI, 81. Ar-
sen. 176: Georgides Gnomolog.
in Boisson. Anecd. I, 28: Suidas.

32. B. 339. C. 95. Apost. VI, 91.
Arsen. 177. Plutarch. 75: Suidas.

ὥστε διὰ φόβον Ἡρακλέους κατέδν εἰς σπήλαιον καὶ διὰ
δειλιαν ἀπέθανε. Παρακύνσας γὰρ ἐκ τοῦ σπηλαιου καὶ
ιδῶν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελιθώθη καὶ διέμευεν ἔτι καὶ νῦν
ὁ λίθος ἀνδρωποειδῆς τὴν κεφαλὴν ὑπερέχων τοῦ σπηλαιου.

33 Δις καὶ τρις τὸ καλόν: ὅτι χρὴ περὶ τῶν κα- 5
λῶν πολλάκις λέγειν.

34 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν
ὑφισταμένων. Διωλύγιον γὰρ ἔστι τὸ μέγα καὶ πολὺ
διῆκον. Οὕτως οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία
Πλάτων. 10

35 Δειλὸν ὁ Πλοῦτος: παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς
οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνας τρέφουσι καὶ πολλὰς ἐαν-
τῶν ποιῶνται φυλακάς.

36 Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδό-
νιπτρον: ἐπὶ τῶν ἀρμολίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων. 15

37 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ
τῶν σφόδρα κακουροτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

5. Δ. κ. τ. τὰ καλὰ B omissis reliquis. ὅτι Schol. Plat.: lege-
batur οὕτω. 7. μέγα τι B: deerat τι. 8. ἐπὶ πολὺ Suidas,
Zonaras, alii. 9. οὐ μακρὰ BPHF Gaisfordus: ἡ μ. Schottus.
11. δειλὸν BPH Gaisfordus: δειλὸς Schottus. 12. ἐαυτῶν] αὐ-
τοῦ B. 14. ὑποδήματ' Dindorfius Aristoph. fr. p. 137. 15.
χρωμένων B. 16. πλέκοντο μηχαν. Schottus, πλέκειν δὲ μηχαν. B, πλέ-
κειν τοὶ Eustathius, alii, Gaisfordus. 17. κακούργων B.

33. B. 329. Diog. IV, 20. Apost.
VII, 27. Arsen. 183: Schol. Plat.
354: παροιμία δις καὶ — λέγειν·
Ἐμπροδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ
καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γὰρ· Καὶ
δις γὰρ δ' δεῖ καλὸν ἔστιν ἐνι-
σπεῖν (vs. 164 Sturz.): Suidas.
Saep̄ a Platone adhibetur:
Gorg. 498 E. Phileb. 59 E. Legg.
VI, 754 B. XII, 956 E: add. Plu-
tarch. non posse suav. vivi s.
Epicur. c. 24. de Iside et Osir.
36. Lucian. Dipsad. fin. Cram.
Anecd. III, 205.

34. B. 350. Apost. VII, 26. Ar-
sen. 183 ibiq. Macar.: Suidas:
vid. Zenob. V, 55. Vocem διω-
λύγιος explicant Schol. Plat. 361
Bekk., Bekkeri Anecd. 238, 10.
alii: vid. Ruhnkenius ad Tim.
Lex. 88. Platonis locus est
Theaetet. 162 A.

35. B. 331. Apost. VI, 82. Ar-

sen. 176 ibiq. Macarius. Du-
ctum est ex Eurip. Phoen. 597:
δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόνηκον
κακόν: tetigit Aristoph. Plut. 202:
ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς Δειλότα-
τὸν ἔσθ' ὁ πλοῦτος, ad quem locum
vid. Scholl.: add. Bacchyl. fr. 4
Schneidew. Eurip. Archel. fr. 33.

36. B. 332. Helladius apud
Phot. Biblioth. 533, b, 17 Bekk.:
ὅτι παροιμίαν εἶναι φησὶ τὸν δεξιὸν
ὑποδίσθαι πόδα, τὸν δ' ἀριστερὸν
νίξιν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων (fr. CI
Preller.), ὡς μαρτυρεῖ Αἰδνμος,
δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς
ποδάνιπτρα: Suidas. Pythago-
rae Symbolis Iamblichus Symb.
12 p. 338 Kiessl. annumerat, ex-
ponitque actiones honestas tam-
quam dexteriores primo loco
collocandas esse, inutiles autem
tamquam sinistras abjiciendas.

37. B. 351. Diog. IV, 35. Apost.

- 18 Δελφίνα πρὸς τοῦραϊον δεῖς: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. Πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα ἢ ἔχειν.
- 19 Δουλοτέρος Μεσσηνῆς: ἐπειδὴ πολλάκις ἀποστάντας τοὺς Μεσσηνίους ἐδουλώσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι 5 καὶ ἐχρῶντο αὐτοῖς χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.
- 10 Δοῖδνξ αὔξει: ἐπὶ τῶν μὴ αὔξανομένων φησὶν ὁ Χρῦσιππος, ἀλλὰ καὶ [ἐπὶ τῶν] μικρῶν μερόντων εἰρηται ἢ παροιμία. Ὁ γὰρ δοῖδνξ μικρὸς ἐστὶ καὶ στρογγύλος.
- 11 Διὸς ἐγκέφαλος: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούτων ἢ παρ- 10 ομία τέτακται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ βίων φησὶ, τὰ πολυτελεῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλον καλεῖσθαι.
- 12 Δῶρον δ' ὅ τι δῶ τις ἐπαίνει: αὕτη κόμμα ἐστὶ χρησμοῦ τοῦ ἑδοθέντος Μουσκέλλῳ τῷ Ῥυπί, καθ' ὃν 15 δὴ χρόνον Κρότωνα οὐκ ἐβούλετο οἰκίζειν, [ἀλλὰ] Σύβα-

2. πρὸς — ἔχειν om. B. 4. Μεσσηνῆς BP. C: ἐπὶ τῶν πικρῶν δουλείῳ ἐνεχομένων. ἐπειδὴ B om. ἀποστάντες BP. 5.

α
τοὺς om. B. μεσην. B. Μεσσηνίους P. οἱ om. B. 6. τοῦ-
τοις ἐχρῶντο B. 7. C δοῖδνξ. C nonnisi ἐπὶ τῶν ἀναυχῆτων.
8. ἐπὶ τῶν Gaisfordus e Scholiasta ad Aristoph. l. c. adjecit. Lege-
batur μικρόν: correxerunt Finckhius et G. Dindorfius in Steph.
Thes. L. G. s. δοῖδνξ. 10. παροιμία] sqq. B om. 11. περὶ
βίων] Schottus περὶ βασιλείων proposuit: vid. Athen. XII, 514 D.
Verraertus ad Clearchi fr. p. 28. 13. Legebatur ἐγκέφαλος. 14.
vulgo ἐπαίνει. C: ἐπὶ τῶν τὰ μὲν διδόμενα λαμβανόντων,
ἀλλὰ δὲ τινα αἰτούντων. 15. Legebatur Μουσκέλλῳ τῷ Ῥυπί:
vid. Lobeck. Paralipp. I, 117. 16. Vulgo οἰκίζειν Σύβαρος: PH
Σύβαρον: ἀλλὰ ego addidi: vide Strab. VI, 1, 12 p. 262, Diodor.
Excerptt. Vatt. c. X, ubi oraculum quoque infra allatum extat.

VI, 94. Arsen. 178 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Nub. 1124: ἐλέ-
γχο γὰρ ληστέυσθαι ἢ Αἴγυπτος·
Λισχύλος· δεινοὶ πλέκειν τοι κτλ.
(fr. 299 Dind.). καὶ Θεόκριτος ἐν
Ἀδωνιακούσας (49): οὐδεὶς κακοεργ-
γὸς Ἀλεῖται τὸν ἴοντα παρέρρητον
Αἴγυπτισί: Eustath. ad Hom. Od.
A, 1494, 11. ad Dionys. Perieg.
232. Schol. ad Aristid. 210 From-
mel.: Stephan. Byz. s. Αἴγυπτος.
Suidas. Περικτοὶ σοφίαν Αἰγύ-
πτου Synes. Aegypt. I, 1 ibiq.
vid. Krabingerus p. 130.

36. B. 352. Diog. IV, 37. Apost.
VI, 84. Arsen. 177: Suidas.

39. B. 334. C. 113. Apost. VII,
33. Macar 184.

40. C. 111. Diog. IV, 23. Apost.
VII, 32. Arsen. 184: Schol. ad
Aristoph. Equit. 993.

41. B. 336. Diog. IV, 24. Plu-
tarch. 63. Apost. VII, 19. Arsen.
182: Clearchus Athen. XII, 514
E. 529 D. Pausanias ap. Eustath.
ad Hom. Il. I, 757, 52: Hesy-
chius. Suidas. Usus est pro-
verbio Arcestratus, uti ex En-
nio intelligitur: v. Apulej. Apol.
489 Oudend.

42. C. 118. Arsen. 186. Sui-
das.

ριν, ὡς φησιν Ἰππυς ἐν τῷ περὶ χρόνων. Φησὶ δὲ οὕτως ἔχειν τὸν χρησμόν·

Μύσκελλε βραχύνωτε, παρέκ θεὸν ἄλλα
ματεύων

οὐδ' ἄλα θηρεύσεις· δῶρον δ' ὅ τι δῶ-
τις, ἐπαίνει.

43 Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν· ἐπὶ
τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

44 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς· ἐπὶ
τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων, εἴτα θρυ-
πτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Ναύαρχος γὰρ ὁ Μάνδρων
ἐχειροτονήθη πρὸς τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀνάξιος ὢν· φασὶ
δὲ καὶ συκίνης ἄρχειν νηὸς, τουτέστιν, εὐτελεστάτης.
Τὰ γὰρ σύκινα ξύλα εὐτελεῖ καὶ ἄχρηστα.

45 Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς
τινι προσπαλαιόντων καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων.

46 Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις· ἐπὶ τῶν διακενῆς πο-
νοῦντων.

1. Legebatur Ἰππύς· correxit praeter alios Westermannus ad J. G. Vossii de histor. Gr. libr. p. 20. 3. Μούσκελλε vulgo. Diodorus καλανοῖστε, unde C. O. Muellerus Goetting. Gelehrte Anz. 1832 N. 139 κολώνωτε scribendum conjecit. 4. ματεύων PF. 5. Strabo κλάσματα, Diodorus κλαύματα, edit. Zenobii ante Schottum οὐκ ἄλλα· Schottus, Gaisfordus οὐδαλα· ego οὐδ' ἄλα scripsi· vid. Schol. ad Hom. Odys. P, 455. θηρεύσεις H Gaisfordus· legebatur θηρεῖσειν. δῶρον τὸ δὴ δότης PHF· Diodorus δῶρον δ' ὅ τι δῶν θεός αἰνεῖ· e lemmate et Strabone Schottus correxit. 7. vulgo τὸν αὐτὸν· ταῦτὸν B Suidas, Mercerus ad Aristaenetum. 8. ὅμοια καὶ om. B. 10. παρ' ἐλπίδα B· legebatur παρὰ ἐλπ. 11. Μάντρω H. 12. ἀναξίως Schottus· e BP correxit Gaisfordus. ὢν] seqq. B om. 13. δὲ καὶ HP Gaisfordus· deerat καὶ. 15. vulgo κινί· mutavi e B. 16. καὶ] ἤ B. μὴ e Suida Schottus adjecit· firmat B. » His proverbiiis carent PH h. l. sed 46 legitur post 59, tum 47 et 48 post 63, deinde 45 post 76. « Gaisf. 17. C· ἐπὶ τῶν εἰς μεγάλους ἐπαιρομένων.

43. B. 383. Apost. VII, 49. Arsen. 217· Suidas. Aristaen. Epist. II, 7· καὶ σὺ γὰρ ἐκείνῳ δουλεύεις, κἀγὼ τε καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἔλκομεν ζυγόν· cf. Mitscherlichus ad Hor. Carm. I, 35, 28.

44. B. 382. Apost. VII, 46. Arsen. 217 ibiq. Macar.· Suidas. Cum navi ista ficulnea componatur συκίνη βακτηρία Alciph. Epist. I, 39, συκίνη ἐπικουρία Eu-

stath. ad Hom. Od. Ω, 1964, 1, συκίνη μάχαιρα, σύκινος νότος Macar. 432· vid. Hemsterhusius Arist. Plut. p. 326.

45. B. 420. Greg. Cypr. II, 43. Apost. VIII, 46. Arsen. 232· Hesychn. Suidas. Alludit Plat. Theaet. 165 B· τί γὰρ χρῆσι ἀφύκτω ἐρωτήματι, τὸ λεγόμενον, ἐν φρέατι συσχομένον.

46. B. 446. C. 148. Apost. VII,

- 47 Ἐκ τριχὸς κρέματα: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνεύοντων.
- 48 Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνεπίστως τι λαμβανόντων.
- 49 Εἰς θεῶν ὄτα ἦλθεν: ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων 5 ἐφ' οἷς ἔπραξαν.
- 50 Εἰς ἀρχαίας γάτνας: ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, εἴτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαταν.
- 51 Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ: παρόσον ὑπὸ ξνός οὐδὲν κατορθοῦται.
- 52 Εἷς πάγας ὁ λύκος: ἀντὶ τοῦ, Εἷς ἠκονημένης μαχαίρας ἢ αἰξ. Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προὔπτων ἠκόντων.
- 53 Εἷς μελίττας ἐκώμασας: παροιμία ἐπὶ τῶν 15 παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως,

1. B: διακινδυνεύοντων ὁμοίον ἐστὶ τὸ, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται: vid. Diogen. IV, 41. 3. στόματος ἀφείλου Arsenius. 4. B: εἶρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου. 5. ἦλθεν ὄτα B. 7. C: γάτνας ἦλθεν: ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαταν ἐξ εὐδαιμονίας. ἐπ' ἀπολαύσεως B. 13. ἢ αἰξ ex Apostolio, Arsenio adjecti: verba ἀντὶ — μαχαίρας, quae VB omittunt, Schotto supervacanea videbantur: nunc prius pro-verbium altero illustratur: vid. infr. V, 90. προὔπτων] V εἰς-πρατότων. 15. παροιμία om. B. 16. παραδόξως Eustathius.

74. Arsen. 221 ibiq. Macar.: Plutarch. Boisson. Anecd. I, 394: Suidas. Similia sunt ἄστρα τοξεύειν, τύπτειν ἀέρα: Boisson. l. c., ibid. II, 437.

47. B. 402. Diog. IV, 41. Greg. Cyr. II, 50. Apost. VIII, 10. Arsen. 226: Suidas. Nota est narratio de Damocle. Ad proverbium alludunt Plutarch. Apophth. Lacon. 234 F: οὐ προσηύχων, ἔφη, εὐδαιμονία ἐκ σχοιῶν ἤρτημένη. Liban. Epist. 559. Aristaeen. Ep. II, 1. Compara ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτησθαι Apost. III, 96. Arsen. 69. Suid. s. ἀπὸ λεπτοῦ, s. μίτος: cf. Boissonad. Anecd. II, 228.

48. B. 404. Diog. IV, 42. Apost. VIII, 9. Arsen. 226 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Longus Pa-

storal. pag. 20 Schaefer.

49. B. 386. Apost. VII, 65. Arsen. 220: Suidas. Horat. Epist. I, 19, 43: et Jovis auribus ista Servas.

50. B. 387. C. 136. Greg. Cyr. II, 28. Apost. VII, 63. Arsen. 219. Macar. p. 224: Suidas.

51. B. 388. Arsen. 219 ibiq. Macar.: Schol. ad Hom. II. II, 550. Eustath. ad Hom. II. Z, 647, 21. II, 1075, 27: εἰς οὐδεις Schol. ad Aristid. 82 Frommel.: Suidas. Affine illud Euripidis εἰς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα Phoeniss. 743. Arsen. 219.

52. V. I, 78. B. 389. Apost. VII, 77. 89. Arsen. 223. 221 ibiq. Macar.: Suidas.

53. B. 390. Apost. VII, 72. Arsen. 221: Eustath. ad Hom. II.

- 54 *Εἰ μὴ δύναιο βουῖν, ἔλαυν' ὄνον: ἐπὶ τῶν ὀ
κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παρεγγυωμένων.*
- 55 *Εἰς ὕδωρ σπείρειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 56 *Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα: ἐπὶ τῶν
ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.*
- 57 *Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος:
ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων.
Ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων εὐφορώτατα
χωρία.*
- 58 *Ἐμαντῶ βαλανεύσω: παροιμία, οἰονεὶ ἑμαντῶ 10
διακονήσω. Λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεύς νωθρευῆται,
καὶ ἑαυτῶ τις λαμβάνη τὴν ἀρύταιναν καὶ διακονῆ· ἢ
ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ.*
- 59 *Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελείᾳ*

1. *ἔλαυνε δ' ὄνον C: ἔλαυν' ὄνους B. B. ἐπὶ τοῦ πράττειν τὰ
κατὰ δύναμιν: C: ἐπὶ τοῦ ἐργάζεσθαι τ. κ. δ. 4. ἐλήλυθας B, ἐλή-
λυθον FH. 5. ὅμοια PB Suidas, Gaisfordus: legebatur τὰ ὅμ.
καὶ παραπλ. B om. 7. τὰ accessit e B, qui habet: ἔσει γὰρ με-
ταξὺ τ. π. τούτων εὐφορώτατη χώρα: vid. Schneidew. ad Eustath.
Prooem. Pind. p. 3. 10. B: ἀντὶ τοῦ ἑμαντῶ ὑπηρετήσω omissis
reliquis. 14. ὁ κίνδυνος B. τῶν ἐν] ἐν ex Eustathio et Hesy-
chio inserui. B ἐπὶ τῶν εὐτελῶν omissis sqq. usque ad v. Ἄλλου.*

*M, 170 p. 897, 56: ἴστίον δὲ ὡς οὐ
μόνον σφῆκες ὑπὲρ τεκνῶν ἀμυντι-
κοί, διὸ καὶ παροιμία τὸ σφηκιῶν
[Arsen. 432 ibiq. Macar.: Suid.
s. σφηκιῶν.] ἐκίνησας, ἤγονν βλά-
βην ἡγεῖρας κατὰ σσαντοῦ, ἀλλὰ
καὶ μέλισσαι ὁμοίως ἀμύνοντα ὄθεν
πεπαροιμιάσται τὸ εἰς μελίττας
ἐκώμυσας, ἐπὶ τῶν παραδόξως κα-
κομένων, ὡς φησι Πausanίας:
Hesych. Suidas.*

54 B 393. C. 129. Apost. VII,
53. Arsen. 218: Suidas.

55. Plutarch. Boiss. Anecd. I,
395. Theogn. 106 (330 Welck.)
ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἀλὸς πο-
λῆς: Phocyl. 141: μὴ κακὸν εὐ-
ζῆξος· σπείρειν ἴσον ἐσθ' ἐνὶ πόντῳ.
Compara κατὰ πετρῶν σπεί-
ρειν, κατὰ θάλατταν σπεί-
ρειν: vid. Boiss. l. c., ibid. IV,
183: Append. s. εἰς ὕδωρ γράφεις,
56. B. 395. Greg. Cypri. II, 33.
Apost. VII, 54. Arsen. 218: Suidas.

57. B. 396. Macar. 224: Athen.
V, 219 A. Schol. et Eustath. ad

Hom. II B, 572 p. 291, 30. Schol.
ad Arist. Av. 969: Suid. s. εἰ τὸ
μέσον. Est versus oraculi: vid.
Diodor. Excerptus. Vatic. c. 12.
Alludunt Arist. Av. l. c. Liban.
Epist. 374. 759: καὶ οὐδ' ἂν τὸ
μέσον πρὸς τοῖς ταλάτοις Κορίνθου
καὶ Σικυῶνος ἐδεξάμην πρὸ τοῦ το-
αῦτα ἀκούειν ἔχειν. Huc refe-
rendum videtur ἀμῶν Κορινθίων
Suidae s. Κόρινθος: vid. C. O.
Muellerus Dorr. I, 72. II, 414.

58. B 397. Macar. 229: Schol.
ad Arist. Pac. 1102: Hesych.
Suid. Zonar. 697. Adhibuit
Arist. l. c.: de re vid. Theophr.
Char. IX, 3. Ambigua adagii
interpretatio nata est e vocum
affinitate βαλάνου, quae glans est,
et βαλανίου, quod balneum si-
gnificat. Ceterum Graeci glandes
torrere solebant et edere:
Arist. Pac. 1137 ibiq. Scholl.,
Plat. Reip. II, 372 D.

59. B. 356: ἐπὶ — πρώτοι: ex-
plicatio a Pausania profecta:

τὰς πείρας ποιούμενων. Κᾶρες γὰρ ἐμισθοφόρησαν πρῶτοι. Ἄλλοι τὴν παροιμίαν τιθέασι ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονητῶν φασὶ γὰρ τοὺς Κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι· τοὺς οὖν τὸ ἀργύριον δίδοντας προτάττειν τοὺς Κᾶρας ἐαυτῶν, ὡς μέλλοντας ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶν μισθουμένων. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ παροιμία.

60 Ἐν κοτύλῃ φέρη: παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ἐποiei ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐντιθεὶ τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζεται,

10

1. Legebatur Κᾶρες. 2. τιθέασι e B adjeci. 5. προτάττειν] V πράττειν. 6. μισθουμένων] post hanc vocem B collocat vn. ἄλλοι . . εὐκαταφρονητῶν. εἴρηται . . παροιμία om. B. 10. ἐτίθει H.

v. Eustath. ad Hom. II. B, 869 p. 368, 41, Hesychius: eundem sensum alia narratione usus in proverbio invenit Schol. Plat. X. 322 Bekk.: ἐν τῷ Καρὶ ἀντι τοῦ ἐν τῷ δαύλῳ· καὶ γὰρ οἱ παλαμοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς δούλους ἐποιοῦντο, ἔσθην τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ Θρακίας: alteram explanationem cui debeat Xenobius nescimus: tertiam denique ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέρως καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων Apostol. VIII, 34 affert, quocum Schol. B. Platon. Schol. ad Aristid. 80 Frommel. Arsen. 230. Suidas consentiunt. De iis, qui proverbio usi sunt, docte disputat Schol. Plat. B: τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ (II. I, 378: vid. Append.) » ἐν Καρὸς αἴση « ἐν τῷ τιχόσθι τινὲς ἀκούουσι· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀρχιλόχος (fr. 20 Schneidew., XV Lieb. coll. fr. LXXVIII) » καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κᾶρ κελήσσομαι. « καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ (p. 363 Mein.) » ἐν Καρὶ τὸν κινδίνον οἶδα, δεσποτα. « καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπ. (650 ibiq. v. intt.) » δράσω τὰδ· ἐν Καρὶ κινδινευτίον. « καὶ Κρατίνος Βουκόλος (fr. 4 Runkel.) » ἐν Καρὶ τὸν κινδίνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ Πρωτέρω περᾶσθαι (πεπεί-

ρασθαι Schneidewin.) καὶ Πλάτων ἐνταῦθα: Lachet. 187 B: add. Euthyd. 285 C. Cicero pro Flacc. 27. Spanhemius ad Julian. Caesar. 368. Ceterum Platonem ibi quoque ad proverbium alludere censemus, ubi ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κινδίνος et similia leguntur: cf. Winkelmannus ad Plat. Euthyd. l. cit.

60. Athen. XI, 479 A. Eustath. ad Hom. II. X, 494 p. 1282, 54: Πανσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι παιδία τις ἦν καλονμένη ἐγκοτύλῃ, ἐν ἣ διαπλέξας τις ὀπίσω — τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν ἐπινωτιζέτω τὸν ἀναρούμενον· ὁ δ' ἐνδεδίς τὸ γόνυ ταῖς χερσὶ καὶ περιλαβὼν τοῦ αἵροντος τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν τράχηλον ἐβαστάζετο· ἐκλήθη δὲ, φησὶν, ἐγκοτύλῃ, ἐπεὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλῃ λέγεται, εἰς ὃ κοῖλον ἐντιθεὶ τὸ γόνυ ὁ βασταζόμενος· ἀλαχοῦ δὲ γράφεται οὕτω· ἐγκοτύλῃ παιδία τις — ἐν ἣ κοιλάναντες χεῖρα δέχονται τὰ γόνατα τῶν νεικηκότων οἱ νεικημένοι καὶ βασταζουσιν αὐτούς: ad E, 306 p. 417, 46: Poll. IX, 122. Hesych. s. ἀγκοτύλῃ, s. ἐν κοτύλῃ, s. ἐφεδρέειν » Dictum videtur de iis, qui aliena pascentur liberalitate: quale illud: Equus me portat, alit rex: « Schottus.

- 61 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν ἀγέλαστων καὶ συνωφρωμένων. Φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Τροφωνίου καταβαίνοντας ἀφαιρεῖσθαι τὸν γέλωτα.*
- 62 *Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστῶτων· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, "Ἐξω βέλους. 5*
- 63 *Ἐν ὄλμῳ εὐνάσω: οἱ μὲν "Ὀλμον μάντιν φασίν οἱ δὲ, τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικούς γίνεσθαι, ὅθεν καὶ παροιμίαν γενέσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν, ὡς οἱ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντες μαντικοὶ· καὶ τοὺς τριπόδας τοῦ Ἀπόλλωνος ὄλμους καλεῖσθαι, καὶ 10 Ἀπόλλων ὑπὸ Σοφοκλέους ἔνολμος.*
- 64 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται: παροιμιῶδες, οἷον, ἐν ἀλλοτρία ἐξουσία εἰσίν. Εἴρηται δὲ ἡ*

1. ἐς B. *legebatur μεμάντευμαι: correxi e VBC aliis. VB: ἐπὶ τῶν συνωφρωμένων καὶ ἀγέλαστων· οἱ γὰρ εἰς Τροφωνίου κατιόντες ἀγέλαστοι τὸν ἐξῆς διετέλιον χρόνον· ὁ δὲ Τροφώνιος οὗτος φόβῳ τοῦ Αἰγῶου [V Αἰγῶου] διὰ τὸ τὴν κεφαλὴν Ἀγαπίδους (Ἀγαπίδους A.) τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔχειν, ἐυξάμενος εἰς χάσμα ἐπέπεσεν· ὁ δὲ μαντεῖον ὑστερον γεγένηται. C: ἐπὶ τ. σκ. κ. ἀγ. τοὺς γὰρ καταβαίνοντας εἰς τὸ Τροφ. μαντεῖον ματεύσασθαι λέγεται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστος διαμενηνέαι. Τὸν δὲ Τροφώνιον φασιν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδ. αὐτοῦ Ἀγαπίδους καὶ διωκόμενον ὑπὸ αὐγαίου, ἐυξάμενον εἰς χ. ἐμπεσεῖν, οὗ δὲ καὶ τὸ μαντεῖον ἐστίν. 2. συνωφρωμένον PH Gaisfordus: συναφρωμένων Schottus. εἰς P Gaisfordus: ἐν Schottus. 4. ἔχει B. 5. οἷον sqq. om. B. 6. εὐνάσω] Plutarchus ἐκοιμήθη, Pausanias Eustathii ἐκοιμήσω. Legebatur ὄλμον et φασί: utrumque correctum e B. 7. B: γίνεσθαι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησιν, ὡς οἱ ἐν ὄλμῳ κοιμ. γραμματικοί: vid. Eustathius. 8. ὅθεν] legebatur ὡς: veram lectionem Etym. M. commodavit. 9. καὶ τοὺς πτλ. B om. 12. γούνασιν omissio κεῖται B. παροιμιῶδες — Ἐπίχαρμος B om.*

61. V. I, 67. B. 368. C. 156. Diog. I, 8. Greg. Cyrp. II, 24. Plutarch. 51. Apost. VII, 88. Arsen. 223 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Nub. 508: Suidas.

62. B. 401. Greg. Cyrp. II, 49. Apost. VIII, 5. Arsen. 225 ibiq. Macar.: Suidas. *ἀξιν* ἔξω πόδα πηλοῦ, s. ἐκτός. Illustrant Elmsleius ad Euripid. Heracl. 110. Blomfieldius ad Aesch. Prom. V. gloss. 271. ἔξω β.] vid. infr. 89.

63. B. 375. Plutarch. 114; Pausanias ap Eustath. ad Hom. II. A, 147 p. 836, 45: *περὶ τοῦ τοιοῦτον ὄλμου λόγος ἦν, ὡς οἱ κοι-*

μώμενοι ἐν αὐτῷ μαντικοὶ ἐγένοντο· Πανσανίας οὖν φησὶν παροιμιαικῶς, ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήσω, ἦγον μαντικὸς ἐγένον: id. ap. Schol. ad Hom. in Valcken. Anim. ad Ammon. 184: Suid. Etym. M. 344, 39. Hesychius. De re vid. O. Muelleri de trip. delph. diss. 16. Boettigerus praefat. Amalth. I, XXVIII. Σοφοκλῆς] fr. 875 Dind.

64. B. 370. Arsen. 233. Plutarch. 76. Hesych. Suidas. De comicorum iudiciis vid. Hesych. s. *πέντε κριταί: τοσοῦτοι τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον οὐ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ: vid.*

παροιμία', παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον, ὡς φησιν Ἐπίχαρμος. Σύγκειται οὖν παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. Ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα γράφεται.

5

65 Ἐν πίστῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνω: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτόμενων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων. Ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίστῳ ἐγχειροῖη. Δικαίταρχος δὲ φησιν ἑτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἰονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἡμίονος ἐπὶ τῶν ἵππων.

10

66 Ἐλάφειος ἀνήρ: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. Δειλὸν γὰρ ἢ ἔλαφος.

15

2. σύγκειται οὖν] B εἴρηται. 3. B: ἐπειδὴ οἱ κρ. πέντε ὄντες το παλαιόν εἶχον ἃ νῦν γραμματεῖα ἐγγράφεται. 6. μανθάνεις B. παροιμία B om. 8. ὡς εἴ τις κτλ. B om. 12. οἰκίους Hesychius, quod post Albertium etiam Heindorfius ad Plat. Gorg. l. c. probavit.

G. Hermannus programm. Kal. Novemb. 1834 edito p. 6. Hom. II. P, 514. Ψ, 435. Od. A, 267. 400. II, 129. Walz in Jahn. Annal. Philol. VI, 221. γράφεται] antiquo igitur tempore iudices censuras literis non mandavere.

65. B. 406. Plutarch. 112. Diog. IV, 44. Greg. Cypr. II, 55. Apost. VIII, 40. Arsen. 231 ibiq. Macar. et Append. p. 495: Eustath. ad Hom. II. Σ, 601 p. 1167, 5: κεραμεῖαν . . . ἧς χρῆσις καὶ ἐν παροιμίᾳ σκωπτοῦσα τὸ, κεραμεῖα τὸν πίσθον: Ioann. Diacon. Allegor. in Hesiod. Theog. init.: Schol. ad Plat. 322 Bekk.: Poll. VII, 163. Hesych. Suidas. Schol. Plat.: κέρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Πρωσῶν (fr. 81 Dind.) καὶ Ἰλιάτων ἐν Ἰοργίφ: 514 E: adde Plat. Lachet. 187 B: Liban. Epist. 1069 Theon. Progyrnasm. c. l.: καὶ τὸ πάντων

ἀγροικώτατον, ὅτε οὐδὲ οἷς προσῆκόν ἐστιν ἐγγυμνασάμενοι, ἐπὶ τὰς δικανικὰς καὶ δημηγορικὰς ἵενται ὑποθέσεις, τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐν πίστῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνοντες: Doxopatr. 138 T. II Rhet. Graecc. Walz. Et ad Dicaearchi sensum usurpavit Gregorius Theologus Apologia de fuga I p. 20 D: ὡς τὸ γε παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρεῖν, πρὶν αὐτοὺς ἰκανῶς παιδευσθῆναι καὶ ἐν πίστῳ τ. κ., τὸ δὴ λεγόμενον, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ψυχαῖς ἐκμελετῶν τὴν εὐσίβειαν, λίαν ἐμοὶ φαίνεται ἀνοήτων: Simplicius Comment. in Epictet. pag. 54 C Heins.: καὶ οὐ τῶν μικρῶν, ἀλλὰ τῶν μικροτάτων, ἵνα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐ. π. τ. κ. μελετῶμεν.

66. B. 408. Macar. 228: Suid. Etym. M. 326, 10. Ex Homero ductum videatur proverbium: II. A, 225 ibiq. vid. Eustathius.

- 67 Ἐλέφας μὺν οὐχ ἀλίσκει: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων.
- 68 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγαλοποιούντων. Λουκιανὸς Μυίας ἐγκωμίῳ· Μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν 5 παροιμίαν, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.
- 69 Ἐλεύθεραι αἴγες ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.
- 70 Ἐνεστι κὰν μύρμηκι χολή: παρεγγυᾶ μὴδὲ τῶν μικρῶν καταρροεῖν. 10
- 71 Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.
- 72 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 73 Ἐνεσιν ἐν δειλοῖσι κἄν ἀνδρὸι λόγοι: 15 ὅτι φησὶ καὶ οἱ λόγοι ταῖς ψυχαῖς συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται.
- 74 Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις: ἀντὶ τοῦ, ἐν ἄλῳ κρύ-

1. οὐχ ἀλίσκει] μὴ οὐκ ἀλεγιζει Gregorius, οὐ δάνειο Apostolius cum v. 1. οὐκ ἀλεγιζει: Arsenius praeter proverbium nostrum affert ἐλέφας μὺν οὐ δάνειο. 2. καὶ φαῦλα B om. 3. ποιεῖ B. 4. καὶ μεγαλ. om. B. ὡς καὶ Λουκ. B. 5. Μυίας ἐγκ. B om. καὶ et κατὰ τὴν παροιμίαν B om. 6. ἐλέφαντα B Lucianus: legebatur ἐλέφαντας. 7. ἀρότρου Gregorius. 8. ἐνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφω χολή Scholl. Aristoph.: vid var. ll. ap. interpp. ad Suidam. 11. σκότειν Gregor., Arsenius. 16. οὐ συσχηματίζεται H. 18. δρασκάζεις PHF. ἀντὶ — κρύπτει B om.

67. B. 409. Diog. IV, 45. Apost. VIII, 15. Arsen. 227 ibiq. Macarius.

68. B. 410. Diog. IV, 46. Greg. Cyr. II, 31. Apost. VIII, 14. Arsen. 227: Suid. s. v. et s. ἐλέφαντος οὐδέν. Lucian. M. Encom. fin.

69. B. 411. Diog. IV, 47. Greg. Cyr. II, 53. Apost. VIII, 11. Arsen. 227 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas.

70. B. 412. Diog. I, 12. IV, 48. Greg. Cyr. II, 35. Apost. VIII, 26. Arsen. 229 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Av. 82. Vesp. 371: Suidas.

71. B. 413. Diog. IV, 50. Greg. Cyr. II, 56. Apost. VIII, 51. Arsen. 233: Suidas. Usurpat Lucian. Hermitimo § 49: πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐν σκότῳ φασὶν ὀρχοίμεθ' ἂν, οἷς ἂν τόχωμεν προσπαίοντες κτλ.

72. B. 414. Diog. IV, 51. Greg. Cyr. II, 46. Apost. VIII, 27. Arsen. 230: Suidas. Philemon. fr. 53 p. 416 Mein.: Καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ, "Ἰν' ἐγκρατῆς ἦ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

73. Macar. 233.

74. B. 417. Greg. Cyr. II, 25. Apost. VIII, 49. Arsen. 233 ibiq. Macar.: Suidas. Hesych. δρα-

πη. Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρόσον περίοπτός ἐστιν ἢ ἄλλως.

- 75 Ἐνδύεται μοι τὴν λεοντήν: ἐπὶ τῶν μεγάλους ἐγχειρούντων πράγμασιν. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους. 5
- 76 Ἐνδυμίωνος ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμημένων. Ἐνδυμίωνος γὰρ κάλλιε διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, καὶ Ζεὺς αὐτῷ δίδωσι ταύτης αἰτησαμένης ὃ βούλεται ἰλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διαπαντός ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ μένων. Ἐκ τούτου τὴν παροιμίαν γενέσθαι φασί.
- 77 Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. Τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα·

2. ἔστιν B om. 3. ἐνδύετε Schottus: e B Suida mutavit Gaisfordus. 4. τοῦ H om. 6. VB: Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν· Ἐνδυμίωνος γὰρ τινος παιδὸς ὃ Ὑπνος ἐρασθεῖς, ὡς φασὶ Κᾶρες, ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν (V αὐτό.) λέγεται κατέχειν: B: Ἐ. ὕπνος: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν· παρόσον δ' Ἐνδ. τὰς νύκτας πόνῳ τε καὶ ἀγρυπνίαις τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἐξέυρηκε, μεθ' ἡμέραν δὲ καθεύδων ἔσχεν αἰτίαν τῆς σελήνης συγκαθεύδειν ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ. 8. ταύτης αἰτησάμ. om. Apollodorus. 12. δὲ C Macarius om. διχοστασίῳ Macarius. Ἀνδροκλέης e BC aliis Gaisfordus dedit: Ἀνδροκλῆς Diogenianus: Ἀνδροκλείδης codf. Zenobii, Schottus. 13. C: ἐπὶ τῶν δι' ἐνδειαν εἰς χρῆσιν ἐρχομένων ἀχρηστων sqq. omissis. τῶν διὰ] καὶ διὰ B. 14. τοιαύτη — λέγουσα] ὁμοία καὶ ἡ, B.

σαίξω: κρύπτεσθαι· ἀποδιδράσκω: vid. Stephani Thes. L. Gr. s. v.

75. B. 419. Diog. IV, 54. Greg. Cyr. II, 39. Apost. VIII, 54. Arsen. 233: Suidas. Adhibent Plato Cratylō 411 A: ὅμοιος δὲ ἐπειδήπερ τὴν λεοντήν ἐνδεδύκα, οὐκ ἀποδειλοῦστέον, ἀλλ' ἐπισκεπτέον κτλ., Liban. Ep. 334: Ari-tophanem in Ranis Bacchi vestitu ad adagium alluisse Erasmus p. 283 annotavit: idem vero male huc refert proverbium de asino Cumano, ὄνος εἰς Κυμαίων, de quo vid. Arsen. 384 Solanus ad Lucian. Piscat. §. 32.

76. V. I, 61. B. 358. 367. Diog. IV, 40. Greg. Cyr. II, 40. Apost. VIII, 47. Arsen. 233 ibiq. Macar.:

Schol. ad Apollon. Rhod. IV, 57. — τινὲς δὲ τῷ ὄντι φιλιππῶν τινα γεγονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν πολλῶν κοιμημένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι: Suid. Zonar. 716. Narratio hausta ex Apollodoro, I, 7, 5: vide de ea Schol. ad Theocr. III, 49. Heinrichium Epimenid. 49 sq. Usurpant Aristot. Ethic. Nicom. X, 8, 7. Theocr. l. c. Meleag. Carm. CII. Liban. Ep. 1482: Cicero Fin. B. et Mal. V, 20. Tusc. Q. I, 38.

77. B. 421. C. 185. Diog. IV, 55. 56. Apost. VIII, 24. 56. Arsen. 229 ibiq. Macar.: Suidas. Adagium e Cratino ductum videtur: Androcles enim, δημα-

Ἐν γὰρ ἀμυχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.
Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τι-
μῆς. καί

Ἐν γὰρ ἀμούσαις

Καὶ κορυδὸς [κύνου] φθίγγειτ' [ἀοιδότερος.] 5

78 Ἐν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων.
Ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οὔτε ποία χρήσεται ὁδοῦ.

79 Ἐν τὸς ἐβδόμης: ἀπείρητο Ἀθήνησι στρατιὰν
ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἐβδόμης.

80 Ἐπακτὸς ὄρκος: οὐκ ἐγγώριος, ἀλλ' ἀπὸ ξένης 10
ἐπηγμένος· ἢ ὅν ἕτερος ἐπάγει, οὐκ ἀνθαιρετος.

1. Legebatur καρκίνος: hominem significari Gesnerus de Aquat. 173 intellexit. ἔμμορε] ἔλλαχε Plutarchus Comparat. Lys. c. Sulla 1: vid. Coraes ad h. l. Cur. Secund. T. VI, 482. 3. Vulgo: καὶ γὰρ ἐν ἀμουσίαις (ἀμούσαις Gaisfordus) καὶ κορυδὸς φθίγγεται: B: ἐν ἀμούσαις καὶ κ. φθ.: Valckenarius ad Eurip. Hippol. 986: καί, ἐν γὰρ ἀμούσαις, καὶ κορ. φθ.: ego cum Valckenario apud Gaisfordum ad n. l. ex Anthol. Palat. XI, 195 incorrupta Dioscoridis verba reposui. 6. C: ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογιζομῶ: ἐπὶ τῶν πολλοῖς λογιζομῶς συνελλημένων καὶ ἀμφιβόλων. 7. vulgo ἐπειδὴ

στ
γάρ: B: οὐ γὰρ οἶδεν ὁ ἐν τριόδῳ ποίησθαι. 8. στρατιῶν Suidas, Taylorus ad Lys. Epitaph. p. 110 R.: legebatur στρατιάν.

γωγός Atheniensis, infimo loco natus, a Cratino in Seriphiiis fabula acerrime traductus est: v. Hesych. s. διοριστικῶς πυρῶν, Bergkii ap. Schiller. ad Andocid. 116 sq. De Carcino vid. Thucyd. II, 23. Harpocr. s. v., Meierus de bonis damnat. 81: de Carcino tragico cogitari nequit. ἐν δὲ διχοστασίῃ] versum adhibet Plutarch. Comp. Lysand. c. Sulla 1. Nicia II. Alexand. 53. de fraterno amore 2. ἐν γὰρ ἀμούσαις] similiter Eurip. Hippol. 988: οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς φαῦλοι παρ' ὄχλου μουσικώτεροι λέγουσιν: ubi vide Valckenarium: adde Jacobsium Annot. ad Anthol. III, 2, 133. Schneiderum Eclog. Physic. Ann. p. 40 et nott. ad Diogen. VI, 50.

78. B. 423. C. 191. Diog. IV, 59. Apost. VIII, 43. Ars. n. 232: Hesych. Suidas. Alludunt Theogn. 911 Bekk. (1217 Welck.)

Plat. Legg. VII, 799 C. Xenoph. Memor. II, 1, 21. Oppian. Halieut. III, 501: εἰκελὸς ἀνδρὶ Ξείνω, δὲ ἐν τριόδοισι πολυτρίποισι κρησῶσας Ἔστη ἐφορμαίων, κραδίη δὲ οἱ ἄλλοτε λαιῶν Ἄλλοτε δὲ ξενεργὴν ἐπιβάλλεται ἀτραπὸν ἐλθεῖν Παπταίνει δ' ἐκάτερθε, νόσος δὲ οὐκ ἦντε κῆμα Εἰλείται, μάλα δ' ὀψὲ μῆς ὠρεῖσθε βουλήσιν.

79. Hesych. Suidas. De re vid. Boeckhii ind. lectt. aestiv. univ. Berolin 1816 p. 6.

80. Diog. IV, 60. Harpocr. 76 Bekk. ibiq. cod. D. Hesych. Suidas: ὁ ἄν τις αὐτὸς ἐκὼν ἐαυτῷ ἐπάγγεται τοιούτων, αἰρεῖται ἄλλοι δὲ τοῦναντίον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀνθαιρετος. Ἔστι δὲ ὄρκου τρία εἶδη ἀπόμοτος, κατώμοτος, ἐπακτός: Etym. Magn. 353, 13. Vid. Schoemannus Attilischer Process 659. Ellendtius Lex. Sophocl. s. v. ἐπακτός.

- 81 Ἐπειοῦ δειλότερος: οὕτως ἐλέγετο Κρατίδος ὁ κωμικός· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.
- 82 Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου: αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπιόντων αἰ. Ὁ γὰρ Μανδραβόλος οὗτος εὐρῶν ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, [τὸ πρῶτον] πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.
- 83 Ἐρεβίνθινος Διόνυσος: παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 84 Ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.
- 85 Ἐρμώνειος χάρις: Πελασγοὶ τινας τὴν Ἀῤῥμῶνα

1. B explicationem om. 2. Οἰνηίδος Gaisfordus: legebatur Οἰνοίδος. 4. τὰ e BCPH adjecit Gaisfordus. Μανδροβόλου C: vid. vv. ll. ap. Gaisfordum ad Suidam et sup. I, 3. C: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα τρεπομένων. Ἀπὸ Μανδροβόλου τινός, τὸ ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρόντος καὶ ἐξ αὐτοῦ πλουτήσαντος, καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἔτει χρυσοῦν κριὸν θύσαντος τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν, τῷ τρίτῳ χαλκοῦν, εἶτα οὐδέν. αὕτη — τὸ] B. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ. 5. αἰ om. B. B: εἴρε γὰρ ὁ M. θησαυρὸν ἐν Σάμῳ· ἀνέθηκεν οὖν τῇ Ἥρᾳ τὸ πρῶτον: hinc τὸ πρῶτον inserui: Gaisfordus πρῶτον. 8. B: μέμνηται ταύτης Πλάτων: addit Schol. Lucian.: ὁ κωμικός ἐν Αῤῥ κακουμένῳ. 9. vulgo ἔρεβίνθινος: correxi e B aliis. 11. B: ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαντησάντων εἰς κρίσιν καὶ καταδικασθέντων. 13. Ἐρμώνειος Apostolius, alii: vid. sup. I, 2.

81. B. 424. Diog. IV, 61. Apost. VIII, 80. Arsen. 239: Hesych. Suidas. Schottus recte ut videtur ad Epeum, equi Troiani fabricatorem haec rettulit: vid. Stesich. fr. 13. Schneidewin. Cratini timiditatem Aristophanes Pac. 700. notare videtur. 82. B. 426. C. 211. Diog. IV, 62. Apost. VIII, 95: Schol. ad Lucian. de Merc. Conduct. §. 21: Hesych. Suid. s. ἐπὶ τοῦ M., s. ἐπὶ τὰ M. Proverbio utuntur Lucianus l. c., Alciphr. Epist. I, 9: ὡς ἐναντίως ἡμῖν καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χορεῖ τὰ πράγματα, ubi vid. Berglerus. Historiam ex Aristotele Aelianus Nat. Anim. XII, 40, ex Ephoro Suidas, alii re-

ferunt: vid. Marxius Ephor. fragm. p. 262. Panofka Rer. Samm. 16.

83. B. 431. Hesych. Photius Suidas. Photius explicat: ἀπὲρ τοῦ ζωμός, unde apud Macarium p. 241. ἔρεβίνθινος ζωμός legitur Ἐρεβίνθου nullius pretii habebantur: Aristoph. Pac. 1136. Eccles. 45. 602. Plat. Reip. II, 372 C.

84. B. 432. Diog. IV, 67. Apost. IX, 8: Eustath. ad Hom. Od. I, 1467, 21. Schol. ad Lucian. Piscat. §. 32: Poll. VIII, 60: Hesych. Phot. Suidas.

85. Diodor. Excerptt. Vatic. p. 38 Dind. Apost. IX, 3. Arsen. 240 ibiq. Macar.: Hesych. Photius Suidas. Narrationem e

οικοῦντας ἦλθον ἐν ναυσὶν ἐς Βραυρῶνα τῆς Ἀττικῆς, καὶ τὰς γυναῖκας ἐκεῖθεν ἤρπασαν. Λοιμῶ δὲ περιπεσόντες προσετάχθησαν δίκας δίδοναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ οὕτως ἀπαλλαγῆσεσθαι τοῦ λοιμοῦ. Κελευόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκλιπεῖν τὴν Ἀἴμνον εἶπον οἱ Πελασγοὶ, εἴ τις αὐθήμερον Ἀθήνηθεν Βορέα χρησάμενος καταπλεύσειεν εἰς τὴν Ἀἴμνον, ἐκστήσονται τῆς χώρας αὐτῶν. Ὑστερον δὲ Δαρείου τοῦ Πέρσου περὶ Θράκην ὄντος καὶ πάντα χειρουμένου τὰ περίξ, Μιλτιάδης Ἀθηναῖος ἐκ τῆς Χερρόνησου ἀφείξ ἐς τὸ πέλαγος καταλαμβάνει τὴν Ἀἴμνον, καὶ πρὸς τοὺς Πελασγοὺς ἔφη, Βορέα χρησάμενος αὐθήμερον ἦκειν. Ἐρμῶν δὲ βασιλεύων τῶν Πελασγῶν ἐξέστη τῆς χώρας, τῇ μὲν ἀληθείᾳ τοῦ Δαρείου τὴν δύναμιν φοβηθεὶς, προσποιησάμενος δὲ ἐκὼν δίδοναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν χάριν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τισὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

86 Εἰς Μακάρων νήσους: ὁ Ἡσίοδος φησι Μακάρων νήσους εἶναι περὶ τὸν Ὠκεανόν, κακεῖ τοὺς εὐδαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ Κρόνου βασιλευμένους. Ὅθεν ἐπὶ τῶν μακαρίων εἰρησθαι τὴν παροιμίαν. 20

87 Ἐς κόρακας: ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον ὅθεν ἡ παροιμία. Μέννηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. Λέγουσι δὲ, ὅτι Βοιωτοῖς Ἄρην ποτὲ διοικοῦσι προεἰρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. 25

1. Βαίβρονα codd. Schottus: emendavit Valckenarius ad Herod. IV, 145, 2. 17. B: Ἡσίοδος Μακάρων νήσους εἰς τὸν Ὠκεανόν εἶναι φησὶ, ἐνθα τοὺς μακαρίους κατοικεῖν. 21. C: εἰς φθορὰν, εἰς ἀπώλειαν· λείπει τὸ ἄπιθι· διότι τὸ ζῶον χεῖρε περὶ τὰ πτώματα καὶ διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις τὰς νοσοῦσας ποιεῖν καὶ κρημνῶδεσιν. ἐν — ὅτι om. B. 22. vulgo ἔβαλλον: emendavit Meineckius Menandr. fr. p. 281. 24. ποτὲ B om. ὑπὸ τ. θ. B om. 25. τῆς χώρας B om.

Characis Chronicis ductam esse Rhodius conjecit Rer. Lemnicæ. 47.

86. B. 360. Macar. 224. Hesiod. Opp. et D. 166. Confer C. Odofr. Muellera de fortunatorum insulis disput. Gotting. 1837.

87. B. 366. C. 142. Apost. IX,

16. Arsen. 241: Eustath. ad Hom. Odys. N, 408 p. 1746, 61: ἰστίον δὲ ὡς Ὀμηρος μὲν τοιαύτην οἶδε Κόρακος πέτραν· ἴσως δὲ ἐκ τοιοῦτον τινὸς καὶ τὸ ἐν Κιλικίᾳ ὀνόμασται Κορακίσιον. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ εἰς κόρακας, καθά φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἀπὸ τῶν οἰκόντων τὰ τοιοῦτον Κιλίκιον Κορακίσιον πε-

Νεανίσκοι δὲ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρα-
 κας, γηρώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι· ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ
 ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος. Καὶ
 φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν Θόρουσον, φυγόντες ὦκησάν
 τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. Μετὰ δὲ ταῦτα **5**
 ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρην
 οἰκίαν οὖσαν, καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν εἰς
 τοὺς Κόρακας κολουμένους.

38 Ἐτερομόλιος δίκη: εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.

39 Ἐξω βελῶν καθῆσθαι: παροιμία παλαινοῦσα **10**
 μακρῶν ἑαυτὸν τῶν βελῶν τῶν ἐναντίων ποιεῖν.

40 Ἐκῆτι Συλοσῶντος εὐρυχωρία: Συλοσῶν
 Σάμιος φίλος ἐγένετο Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ
 δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ δυναστείαν παρέλαβε τελευτήσαν-
 τος Πολυκράτους. Ἐπεὶ δὲ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἤρχεν, **15**

2. καὶ οἱ *B.* ἰδ. *B.* **3.** τέλος λαβούσης· οἱ γοῦν νεαν. φοβ. *B.* **4.**
 φυγόντες *B.* om. **6.** ἐκβ. *B.* Ἄ. *B.* **7.** μεθίστων *B.* **10.** *B.*
 παλαινοῦ ἔξω τῶν κακῶν γίνεσθαι. **12.** εὐρυχωρία Schottus: e *B*
Strabone, aliis Gaisfordus correxit. **14.** τελευτήσαντος *Πολ. B*
 om. **15.** ἐπεὶ — ἤρχεν] ἄρχοντος δὲ πικρῶς αὐτοῦ *B.*

νηρῶν ὡς ἐπὶ δόντων. τινὲς μόντοι
 τὸ εἰς κόρακας (*Thom. Mag.* 145
Ritsch.) ἀπὸ τοῦ, εἰς κακὰ ὄρνια
 ὁμοίον φασὶ τῷ εἰς αἴγας ἀγρίας
 (*Macar.* 224). Πανσανίας δὲ
 φησὶν ὅτι Βοιωτοῖς ἔχρησεν ὁ θεὸς,
 ἔνθα λευκοὶ κόρακες αὐτοῖς ὀφθῶ-
 σω, ἐκεῖ κατοικεῖν. ἰδόντες οὖν σφισ
 κόρακας πετομένους περὶ τὸν Πα-
 γασητικὸν κόλπον, οὗς ἄκακοι παῖ-
 δες ἐγύψωσαν, ὦκησαν ἐκεῖ, κατέ-
 σαιτες τὸ χωρίον Κόρακας, ἕστερον
 δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς ἐπεμ-
 πον ἐκεῖ τοὺς φυγαδευομένους. ὁ δ'
 αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι Ἀριστοτέλης
 ἱστορεῖ λαμοῦ κατασχόντος καὶ κο-
 ρακῶν πολλῶν γενομένων τοὺς ἀν-
 θρώπους θηρευόντας αὐτοὺς καὶ
 περικαθαίροντας ἑκαοδαῖς ἀφίναυ
 ζῶντας καὶ ἐπιλέγειν τῷ λουμῷ, φεῖγ'
 εἰς κόρακας. ὁ δὲ Αἰσίωπος πλάτ-
 τει μυθικῶς κολοῖον μέγαν, νομί-
 σατα τοῖς κόραξιν ἐξισοῦσθαι, προς-
 μίξαι αὐτοῖς, ἤτηθέντα δὲ ὑπο-
 στρέψαι πάλιν εἰς τοὺς κολοιοῦς·
 τοὺς δὲ ἀγαπακτῆσαντας παῖειν αὐ-

τὸν καὶ βοᾶν, φεῖγ' εἰς κορ. Ἄρι-
 στείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν
 τραχέει τόποις καὶ κρημνώδει τοὺς
 κόρακας νεοσοποιοῦσθαι λέγειν ἡμᾶς
 φ. ἐς κ., ὃ ἐστὶν εἰς ἀποκρήμους
 τόπους καὶ εἰς φθορᾶν: *Schol. ad*
Arist. Nub. 134: *Hesych.* s. εἰς
 κ., s. ἐς κορ., *Photius. Suid.*
Zonar. I, 878: *vid. Zenob.* II, 77.
 V, 90. *Ad historiam respicit*
Diodor. XIX, 55.

88. *B.* 434. *Diog.* IV, 69. *Apost.*
 IX, 25. *Arsen.* 244: *Eustath.* ad
Hom. II, ε, 999, 64: *Hesych.* s.
 ἑτερόμητος (scribe ἑτερομόλιος).
Suid. *Zonar.* 891.

89. *B.* 436. *Diog.* IV, 71. *Apost.*
 VIII, 64. *Arsen.* 235: *Eustath.*
 ad *Hom.* II, ε, 130 p. 972, 8: οἱ
 δὲ μεθ' Ὅμηρον τὸ ἐν βελῶν ἔξω
 βελῶν φασὶ παροιμιακῶς: *Suidas*:
vid. sup. 62. *Vid. C. F. Her-*
mannus ad Lucian. quom. hist.
conscr. op. c. 4.

90. *B.* 437. *Heraclid. Pont. Po-*
lit. fr. c. X. *Strab.* XIV, 1, 17

ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετώκησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία.

91 Εἰς τὸ δέον: Περικλῆς, ὡς φασιν, ἔδωκε χρήματα τῷ βασιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων Πλειστοάνακτι, καὶ συνέπεισεν αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθέντα. Διδούς οὖν λόγον τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ θελήσας φανερώς λογισασθαι, εἶπεν, Εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα τσαάδε τάλαντα.

92 Εἰς Ἀφάννας: Συβαρίται νίκην τὸν θεὸν ἤτουντο κατὰ Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐκείνων. Ἐνὸς δὲ τῶν Κροτωνιατῶν χλευάσαντος καὶ εἰπόντος ὅτι τεύξεσθε ταύτης ἐν Ἀφάνναις, τὴν πρόρρησην τοῦ θεοῦ ἐθαύμασαν. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι.

3. B: Περικλῆς δούς τῷ Α. βασιλεῖ χρήματα, ἐφ' ᾧ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρῆσαι, δίδούς λόγον τ. χ. μ. τ. τ. Α., οὐκ ἠθέλησε φ. λ., ἀλλ', εἰς τὸ δέον, εἶπεν κτλ.: C: εἰς τ. δ. ἀπόλειπεν: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν τὰ πιστευθέντα, προφασίζομένων δὲ εἰς τὸ δέον ἀνηλώκεναι. Περικλῆς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κωμωδεῖται, ὡς ἐν τοῖς λογισμοῖς τῶν κοινῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς γραμματίοις ἔγραψεν ἀνηλώκεναι εἰς τὸ δέον χρήματα τόσα, κλέψας καὶ ἰδιοποιησάμενος αὐτά· καὶ τῆς κλοπῆς κρύπτων διὰ τῆς εἰς τὸ δέον λέξεως. Ἔοικε δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ κλοπῇ τοῦτο ὁ Περικλῆς πεποιήκειν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τῶν Λακεδαιμονίων χρήμασι δειλεύσας ἐπὶ τῷ μὴ δηῶσαι τῆς χώρας, ὡς ἀπόρρητον ὄν τοῦτο, οὐκ ἀναγράφων. ἔφερε γὰρ αἰσχύνῃν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τῷ καλῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθέντι ἄρχοντι ὄνειδος· κεκαλυμμένως οὕτω καὶ ἀδήλως ἔθετο, ἀνήλωσα εἰς τὸ δέον δέκα πέντε τάλαντα, ἦγον εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον.

4. Πλειστοάνακι cum Gaisfordio scripsi: Ἀστυάνακι P, ἀστυάνακτη H, Πλειστιάνακι Schottus, G. Hermannus in Schol. Aristoph. 8. vulgo εἰς δέον: articulum e BC inserui. 9. Ἀφάννας BH. Σαμανίται B, Σαμαρίται A. 10. Ἐνὸς δὲ Κροτωνιάτου B. 11. καὶ ὁ. τ. εἰπόντος B. 12. Ἀφάννας BPH. τοῦ θεοῦ B om. 13. δὲ] οὖν B. ἡ παροιμία B om.

p. 638. Eustath. ad Dionys. Perieg. 533. De re vid. Herod. III. 139. Panofka R. Samior. 45.

91. B. 438. C. 153. Apost. VII, 79 Arsen. 222 ibiq. Macarius: Plutarch. Pericl. 23: Schol. ad Arist. Nub. 858. Olympiod. in Creuzeri Init. Philos. Plat. II, 173. Schol. ad Demosth. περὶ Σιγντάξεως p. 167 R: Hesych. v. δέον, v. εἰς δέον, Snid vv. δέον, εἰς τὸ δέον, ἔφορος: Bekk. Anecd. 234, 10. Alludit Aristophanes l. c. Narratio ex Epitroto ducta

videtur: Schol. ad Arist. l. c., Marxius ad Ephor. fr. p. 226.

92. B. 439. Steph. Byz. s. Ἀφάννας: χωρίον Σικελίας, ἄσημον, ἀφ' οὗ, ἢ εἰς Ἀφ., ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἐκτετοπισμένων. Hesych.: χωρίον τῆς Λαμάρτιδος φυλῆς· ποβῶθην. Dixere de urbis nomine Scaliger ad Fest. s. Buttubata p. 351 Lind., Vossius Etymol. s. v.: Plin. N. H. III, 11, 104: Diomedes ibi (in Daunia) delevit . . . urbes duas: quae in proverbii ludicrum vertere, Apinam et Tricam.

- 93 *Εὐμεταβολώτερος κόθορνος: κόθορνος ἐστὶν ὑποδήματος εἶδος ἐφαρμόζοντος καὶ δεξιῶ καὶ ἀριστερῶ ποδὶ ὄθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν λ', κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐπὶ τῶν στρεφόμενων οὖν συνεχῶς ἢ παροιμία εἴρηται.* 5
- 94 *Εὐνους ὁ σφάκτης: αὕτη ἢ παροιμία προσηγῆται ἀπὸ τοῦ Ὁρέστου, ὡς καὶ Ὀμηρος ἐδήλωσεν ἀποκτείνας γὰρ τὴν μητέρα, περιδειπνὸν ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, ὃς Σεμέλην φονεύσας, τὰ ὄστα αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἐπέμπε τῇ μητρὶ. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καθείρξας ἐν μεγάροις, καὶ παραδούς Σωσιβίῳ φυλάσσειν, ἤνικα ἐκείνη οὐ φέρουσα τὴν κόλασιν ἐπιε θανάσιμον βοτάνην καὶ τὸ φάρμακον πιθῶσα ἀπέθανε, διὰ τὰς ἀπ' αὐτῶν τῶν ὀνείρων ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνήμα οἰκοδομήσας, ὃ νῦν Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ κατέθετο, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. Καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δὲ ἱερὸν αὐτῇ ἰδρύσαντο, ὃ ἐκάλουν Βερενίκης σωζούσης.* 10 15 20
- 95 *Ἐξάντης λεύσω τοῦμόν κακὸν ἄλλον ἔχον-*

1. B: ἐπὶ τῶν συστρ. σ. ἢ π. . κόθορνος γὰρ τὸ ἀμφότεροις ποσὶ ἀρμόζον ὑπόδημα omittis reliquis. 4. Vulgo συστρεφόμενον: et sic B Photius: Suidas μεταβαλλομένων, Apost. Arsen μετατρεπομένων: veram lectionem e Suida petii v. κόθορνος: — εἴρηται δὲ [ὃ κόθορνος] ἐπὶ τοῦ στρεφόμενου συνεχῶς. 6. BV: τοῦτο κυρίως δύναται λέγεσθαι ἐπὶ Ὁρέστου τὴν μητέρα κτείναντος, καὶ ἐπὶ Ἀ. τοῦ β., ὃς — μητρὶ: reliqua omittunt. 12. μητέρα in μητρονίαν mutandum Schottus censebat: vid. Clintonus Fasti Hell. III, 384. βερενίκην F. 15. ἀπ' αὐτῶν τῶν PH Gaisfordus: ἐπ' αὐτῶν τῶν Schottus. 19. βερενίκης F. 21. λεύσω C Suidas. τὸν ἐμόν Valckenarius Diatr.

93. B. 440. Diog. IV, 72. Apost. IX, 29. Arsen. 244. Macar.: Phot. Suidas. Rem tangunt et indolem Theramenis versatilem et levem notant Arist. Ran. 47. 546. 997, ubi vide Scholl.: Plutarch. Nic. 2, Praec. Polit. 32: Lucian. Amor. 50. Doxop. II, 122. VI, 21 Rhett. Graec. Walzii: Poll. VII, 91. Suid. v. δεξιός: adde Walzium ad Arsen. l. c. Adhibetur proverbium, ab Arist. Epist. I, 28: τοτὲ δὲ πάλι

ὡς εὐμεταβολώτερα κόθορνον ἀναινεταί σοβαρῶς ὃν ἀρτίως ἐπόθει: Liban. Epist. 1142.

94. V. I, 74. B. 390. Suidas. Respicit Homer. Odys. Γ, 309. De conditorio a Ptolemaeo exstructo vid. Strab. XVII, 1, 8 p. 794. Casaubonus ad Sueton. August. 18.

95. C. 192. Suidas. Eodem fere modo lexicographi vocem ἐξάντης explicare solent: cf. Zon. I, 755. interpp. ad Hesych.,

ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετώκησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία.

91 Εἰς τὸ δέον: Περικλῆς, ὡς φασιν, ἔδωκε χρήματα τῷ βασιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων Πλειστοάνακτι, καὶ συνέπεισεν αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθέντα. Διδούς οὖν λόγον τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ θελήσας φανερώς λογισασθαι, εἶπεν, Εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα τσοᾶδε τάλαντα.

92 Εἰς Ἀφάννας: Συβαρίται νίκην τὸν θεὸν ἦτοῦντο κατὰ Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐκεῖνων. Ἐνὸς δὲ τῶν Κροτωνιατῶν χλευάσαντος καὶ εἰπόντος ὅτι τεύξεσθε ταύτης ἐν Ἀφάνναις, τὴν πρόρρησιν τοῦ θεοῦ ἐθαύμασαν. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι.

3. B: Περικλῆς δούς τῷ Α. βασιλεῖ χρήματα, ἐφ' ᾧ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρῆσαι, δίδούς λόγον τ. χ. μ. τ. τ. Α., οὐκ ἠθέλησε φ. λ., ἀλλ', εἰς τὸ δέον, εἶπεν κτλ.: C: εἰς τ. δ. ἀπόλεσεν: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν τὰ πιστευθέντα, προφασισζομένων δὲ εἰς τὸ δέον ἀνηλώκενα. Περικλῆς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κωμωδεῖται, ὡς ἐν τοῖς λογισμοῖς τῶν κοινῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς γραμματίοις ἔγραψεν ἀνηλώκενα εἰς τὸ δέον χρήματα τόσα, κλέψας καὶ ἰδιοποιησάμενος αὐτά· καὶ τὴν κλοπὴν κρύπτων διὰ τῆς εἰς τὸ δέον λέξεως. Ἔοικε δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ κλοπῇ τοῦτο ὁ Περικλῆς πεποιήκειν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τῶν Λακεδαιμονίων χρήμασι δειλεύσας ἐπὶ τῷ μὴ δηῶσαι τὴν χώραν, ὡς ἀπόρρητον ὄν τοῦτο, οὐκ ἀναγράφων. ἔφερε γὰρ αἰσχύνῃν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τῷ καλῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθέντι ἄρχοντι ὄνειδος· κεκαλυμμένως οὕτω καὶ ἀδήλως ἔθετο, ἀνήλωσα εἰς τὸ δέον δέκα πέντε τάλαντα, ἦγουν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον. 4. Πλειστοάνακτι cum Gaisfordio scripsi: Ἀστύνακτι P, ἀστύνακτη H, Πλειστιάνακτι Schottus, G. Hermanus in Schol. Aristoph. 8. vulgo εἰς δέον: articulatum e BC inserui. 9. Ἀφάνας BH. Σαμανίται B, Σαμανίται A. 10. Ἐνὸς δὲ Κροτωνιάτου B. 11. καὶ ὁ. τ. εἰπόντος B. 12. Ἀφάννας BPH. τοῦ θεοῦ B om. 13. δὲ] οὖν B. ἡ παροιμία B om.

p. 638. Eustath. ad Dionys. Perieg. 533. De re vid. Herod.

III. 139. Panofka R. Samior. 45.

91. B. 438. C. 153. Apost. VII,

79 Arsen. 222 ibiq. Macarius:

Plutarch. Pericl. 23: Schol. ad

Arist. Nub. 858. Olympiod. in

Creuzeri Init. Philos. Plat. II,

173. Schol. ad Demosth. περί

Συντάξεως p. 167 R: Hesych. v.

δέονος, v. εἰς δέον, Snid vv. δέον,

εἰς τὸ δέον, ἔφοροι: Bekk. Anecd.

234, 10. Alludit Aristophanes

I. c. Narratio ex Epithoro ducta

videtur: Schol. ad Arist. I. c., Marxius ad Ephor. fr. p. 226.

92. B. 439. Steph. Byz. s.

Ἀφάννας: χωρίον Σικελίας, ἄσημον,

ἀφ' οὗ, ἢ εἰς Ἀφ., ἐπὶ τῶν ἀθλήων

καὶ ἐκτετοπισμένων. Hesych.: χωρίον

τῆς Λαμάρτιδος φυλῆς: παρῶθεν.

Dixere de urbis nomine Scaliger

ad Fest. s. Buttubata p. 351 Lind,

Vossius Etymol. s. v. Plin. N.

H. III, 11, 104: Diomedes ibi

(in Daunia) delevit . . . urbes

duas: quae in proverbii ludicrum

vertere, Apinam et Tricam.

93 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνος: κόθορνος ἐστὶν ὑποδήματος εἶδος ἐφαρμοζόντος καὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ποδῶν ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν λ', κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐπὶ τῶν στρεφομένων οὖν συνελθὼς ἢ παροιμία εἴρηται.*

94 *Εὐνους ὁ σφάκτης: αὕτη ἢ παροιμία προσηγορευθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου, ὡς καὶ Ὀμηρος ἐδήλωσεν ἀποκτείνοντας γὰρ τὴν μητέρα, περιδευτνον ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Ἀντιγόνης τοῦ βασιλέως, ὃς Σεμέλην φωνεύσας, τὰ ὅσα αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἐπέμψεν τῇ μητρὶ. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καθείρξας ἐν μεγάροις, καὶ παραδοὺς Σωσιβίῳ φυλάσσειν, ἤνικα ἐκείνη οὐ φέρουσα τὴν κόλασιν ἐπιε θανάσιμον βοτάνην καὶ τὸ φάρμακον πιθῶσα ἀπέθανε, διὰ τὰς ἀπ' αὐτῶν τῶν ὀνείρων ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνήμα οἰκοδομήσας, ὃ νῦν Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ κατέθετο, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. Καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δὲ ἱερὸν αὐτῇ ἰδρύσαντο, ὃ ἐκάλουν Βερενίκης σωζούσης.*

95 *Ἐξάντης λεύσω τοῦμόν κακὸν ἄλλον ἔχον-*

1. B: ἐπὶ τῶν συστρ. σ. ἢ π. κόθορνος γὰρ τὸ ἀμφοτέροις ποσὶ ἀρμόζον ὑπόδημα omissis reliquis. 4. Vulgo συστρεφομένων: et sic B Photius: Suidas μεταβαλλομένων, Apost. Arsen μετατρεπομένων: veram lectionem e Suida petii v. κόθορνος: — εἴρηται δὲ [ὁ κόθορνος] ἐπὶ τοῦ στρεφόμενου σινιχῶς. 6. BV: τοῦτο κυρίως δίνονται λέγεσθαι ἐπὶ Ὀρέστου τὴν μητέρα κτείναντος, καὶ ἐπὶ Ἀ. τοῦ β., ὃς — μητρὶ: reliqua omittunt. 12. μητέρα in μητρυνῶν mutandum Schottus censebat: vid. Clintonus Fasti Hell. III, 384. βερενίκη F. 15. ἀπ' αὐτῶν τῶν PH Gaisfordus: ἐπ' αὐτῶν τῶν Schottus. 19. βερενίκης F. 21. λεύσω C Suidas. τὸν ἐμόν Valckenarius Diatr.

93. B. 440. Diog. IV, 72. Apost. IX, 29. Arsen. 244. Macar.: Phot. Suidas. Rem tangunt et indolem Theramenis versatilem et levem notant Arist. Ran. 47. 546. 997, ubi vide Scholl.: Plutarch. Nic. 2, Praec. Polit. 32: Lucian. Amor. 50. Doxop. II, 122. VI, 21 Rhett. Graec. Walzii: Poll. VII, 91. Suid. v. δεξιός: adde Walzium ad Arsen. I. c. Adhibetur proverbium, ab Aristæen. Epist. I, 28: τοτὲ δὲ πάλι

ὡς εὐμεταβολώτερα κοθόρνον ἀναινεται σοβαρῶς ὃν ἀρτίως ἐπόθει: Liban. Epist. 1142.

94. V. I, 74. B. 380. Suidas. Respicit Homer. Odys. I, 309. De conditorio a Ptolemaeo exstructo vid. Strab. XVII, 1, 8 p. 794. Casaubonus ad Sueton. August. 18.

95. C. 192. Suidas. Eodem fere modo lexicographi vocem ἐξάντης explicare solent: cf. Zonar. I, 755. interpp. ad Hesych.,

τα: τὸ ἐξάντης τὸν ὑγιῆ δηλοῖ καὶ τὸν ἐξω ἄτης, ὃ ἐστὶ βλάβης, ὡς Πλάτων φησί.

96 *Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τενεάτης: κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου Τενέα, κατάφυτος. Ὡς οὖν τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἰρουμένων δὲ ἥττονα κώμην ἔχειν, οὕτως εἴρηται.*

97 *Ἐν νυκτὶ βουλή: ἡ παροιμία οὕτως εἴρηται, ἐπειδὴ ἡσυχίαν ἔχει ἡ νύξ καὶ δίδωσι κατὰ σχολὴν λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις.*

98 *Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν μεταβολῆν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνίζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρπῶν στέφεσθαι, καὶ λίκνον ἄρτων πλήρες περιφέροντα λέγειν,*

Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον.

Eurip. 193 Lugd. C: Πλάτων ἐν Φαίδρῳ λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις ἐνεχομένων. Verba τὸ — ὡς C om. 3. ἡ Κόρινθος C, γε Κορ. Arsenius, ὁ Κορίνθιος Mss. Stephani Byz., Suidae, Eustathius. Τενεάτης C, Τενεάτης, quod Strabo diserte damnat, Eustathius, Arsenius, Epit. Strabon. p. 120 Huds.: Τενεάτης Stephanus Byz. C: ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν ὀλβίαν εἶναι τινὰ πόλιν, προαιρουμένων δὲ ἀθροῦβως ἥττονος κώμης. Ἔστι γὰρ κώμη, ἐν ἣ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Τενεάτου: vide Eustathium. 5. Deerat τῶν. 8. ἡ et οὕτως B om. 9. δίδωσι τοῖς π. τ. ἀ. β. σχολὴν. B. 10. βουλομένους F. 11. B nonnisi τάττεται — κρείττονος οἰωνῶν. 12. deerat ἐν: adjeci e Plutarcho. 14. ἀκάνθαις Hesychius, alii. 15. λίκνον PH: λίκνον recte Schottus et Gaisfordus ex Eustathio, aliis dederunt.

Ruhnkenius ad Tim. Lex. 103. Plat. Phaedr. 244 E. Simile est illud Lucretii II, 1: *Suave mari magno turbantibus aequora ventis, E terra magnum alterius spectare laborem:* et Sophocl. fr. 563 Dind: *κἄν ὑπὸ στήγῃ Πυκῆς ἀκοίειν πεσῆδος εἰδούση φρενί.*

96. C. 217. Strab. VIII, 5, 22 p. 380. Arsen. 244. Steph. Byz. s. Τενεά: Eustath. ad Hom. II. B, 607 p. 361, 39: Suidas: corruptum exstat proverbium apud Plutarch. 4. De Tenea vid. C. O. Muellerus Dorri. I, 218. Versum ex oraculo sumptum esse Strabo annotavit.

97. B. 359. Diog. V, 95. Apost. VIII, 52. Arsen. 233: Eustath. ad Hom. II. B, 25 p. 168, 5. Σ, 245 p. 1140, 64. ad Odys. I, 138 p. 1461, 10. T, 2 p. 1852, 62: Suidas. Sentent. Monostich. 65: *ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίγνεται*, ubi vid. Boissonadus T. III Syll. Poett. Gr. p. 284: add. Valckenarius ad Eurip. Hippol. 375. Pflugkius ad Eurip. Heracl. 994.

98. B. 442. Diog. IV, 74. Plut. 16. Apost. IX, 37. XVIII, 52. Arsen. 247. 447: Eustath. ad Hom. Od. M, 357 p. 1726, 18: *τραχὴν γὰρ τὸν βίον (ἀρχαῖόν) ἐκείνον εἶ-*

Ἐσήμενον δὲ ὡς ἀπόσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν διαίταν, εὐρήκασιν δὲ τὴν ἡμερον τροφήν.

99 Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική: φασίν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργούς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὄρχηστρίας 5 ἐπεισήγαγον.

100 Εἴποισ τὰ τρία παρὰ τῆ ἀύλῃ: τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπαγομένοις τὴν παρῴσιαν ταύτην ἐδίδουν, ὥστε τροφῆς καὶ οἶνον πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἃ βούλονται· μεθ' ἃ φημιθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν· τὸ δὲ 10 νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον ἀύλῃ ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀπήγοντο, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ διαιτωμένους ἀύλικούς ὠνόμαζον. Ὡς ἐκ τούτου φανερὰν τὴν παροιμίαν εἶναι.

1 Ἐπὶ σαρτῶ τὴν σελήνην καθαιρεῖς: αἱ τὴν

3. ἐκκέκοφθω μουσική B. C nonnisi ἐπὶ τῶν παθόντων τι ἐφ' οἷς ἠτύχουν. B: οἱ παλαιοὶ ἐν τ. σ. φιλολόγοις ζητήσῃσι πρότερον, ὕστερον τὰς μ. καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισήγαγον· ὅθεν αἰτιώμενοι τοῦτο τινες τῆ παροιμίας ἐχρῶντο. 7. τὰ πάτρια V, πρῶτα AM. παρὰ τῆ ἀύλῃ B Suid. Gaisfordus: C omittit: Schottus π. τῆς ἀύλῃς. In sqq. C cum Suida consentit. 8. VB: μετὰ παρῴσιαν ἐξῆν τροφῆς καὶ οἶνον πληρωθεῖσι λέγειν ἃ βούλονται (Suidas βούλιοντο) — ἀπήγοντο (sq. om. V.) καὶ τ. ἐν αὐτῇ δ. ὑπερέτας αὐλικούς ὄν., ὡς ἐκ τούτου φανεροῦντας τὴν λοιδορίαν. 10 φημιθέντες PH. 14. καθαιρεῖς dedi cum VB, ubi est: Ἐπὶ σ. τ. σ. καθαιρεῖς: Ἀσκληπιάδης φησὶ τὰς Θετταλὰς ἐκμαθεύσας τὰς τῆς σελήνης κινήσεις προσηγγέλλειν, ὡς ὑπ' αὐτῶν μέλλοι κατάγεισθαι, τοῦτο δὲ πράττειν οὐ χωρὶς τῆς αὐτῶν (ὑπ' αὐτῶν B) κακώσεως· ἢ γὰρ καταθύνει τῶν τέκνων ἢ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολλύειν. Λέγεται γοῖν ἐπὶ τῶν κακὰ ποριζομένων· Δούρις δὲ φησὶν ἀστρολόγον προσαγορεύοντα τὰς τῆς σελήνης ἐπιλείψεις οὐκ εὖ ἀπαλλάξαι. Cfr. Scholl. Ap. Rh. IV, 59. Legēdatur καθελίς, ut apud Plutarchum: Suidas καθέλιος. Utrumque usitatum est et καθαιρεῖν et καθέλιον vel κατασπᾶν τὴν σελήνην, ut apud Latinos deducere et detruhere lunam. Etiam devocare dicitur.

σαι [vid. sup. II, 41.] καὶ παροιμία δηλοῖ παρὰ Πανσανίᾳ λέγουσα: Ἔρ. κ. ε. ἄ., ἣν ἔλεγε, φησὶν, ἀμφιθαλῆς παῖς Ἀθήνησιν, ἐστειμένος ἀκάνθαις μετὰ δρυῶν καρπῶν, λίκνον βαστάζων πλήρης ἄρων, αἰνισσόμενος τὴν ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν: Hesych. Phot. Suidas. Usurpant Demosth. de Coron. §. 259 p. 313 R: Porphy. de abst. in. it.: vid. Lobeckius Aglaoph. 648.

99. B. 445. C. 164. Plutarch.

38. Apost. VIII, 3. Arsen. 225: Suidas.

100. V. I, 75. B. 381. C. 135. Suid. vv. ἀλλή, εἶπος τὰ τρία, τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον, Zonar. I, 344.

1. B. 374. Plut. 113. Suid. Plato Gorg. 513, A. Ὅπως μὴ πεσομέθα ὅπερ φασὶ τὰς τῆν σελήνην καθαιρούσας τὰς Θετταλίδας, σὶν τοῖς φιλάτοις ἢ αἰρέσις ἡμῶν ἔσται ταύτης τῆς ἐν τῇ πόλει. Vide ibi Intpp.

σελήνην καθαιρουῖσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν
καὶ τῶν παιδῶν στερίσκεσθαι. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἰαυ-
τοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων ἢ παροιμία.

- 2 Εἴ τι κακὸν, εἰς Πυρῶαν: φασὶν ὅτι οἱ Πυρ-
ῶαῖοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. Ἐκεῖνοι 5
οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι, καὶ
ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυρῶαίων χώραν, ἐπεφώνουν, Εἴ τι
κακὸν, εἰς Πυρῶαν.
- 3 Εὐγενέστερος Κόδρου: ὁ Κόδρος Μελάνθου
υἱὸς ἦν· Μελάνθος δὲ ἔκτος ἀπὸ Νηλέως, οὗ καὶ Νέ- 10
στωρ. Οὗτος ἐκπεσὼν τῆς Μεσσηνίας ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθή-
νας, καὶ μονομαχήσας πρὸς Ξάνθου τὸν Βοιωτὸν, βα-
σιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων, νικήσας ἐβασίλευσε τῶν Ἀθη-
ναίων, καὶ Κόδρω τῷ υἱῷ τελευτήσας τὴν βασιλείαν κατ- 15
έλιπεν. Ὁ δὲ Κόδρος οὗτος ἐν τῷ πρὸς Δωριέας πο-
λέμῳ ἐκὼν ὑπὲρ τῆς χώρας ἀποθνήσκει. Προεῖρητο γὰρ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς Ἀθηναίοις νικήσειν, εἴ γε τελευτή-
σειεν ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. Ἀποθανὼν
δὲ ἐγκατέλιπε παῖδας δύο, Μέντορα καὶ Νηλέα. Ὁ μὲν 20
οὖν Μέντωρ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν· ὁ δὲ Νηλεὺς ἡγε-
μὼν τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίας ἐγένετο.
- 4 Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: μέμνη-

1. καθαιρουῖσαι scripsi: legebatur καθελουσαι. ἑταιριδies P: vulgo
ἑτεριδies: Meziriacus in Ovid. Heroidd. II, 87. καθαιρετιδies. Schotti
scripturam Θετταλίδες cum Suida recepi. Cfr. explicationes. 2.
παιδῶν PH: vulgo ποδῶν. 4. ὅτι κακὸν bis B. Πυρῶαν dedi
ex BC: Πυρῶν bis PF: πυρῶν infra H. Vulgo Πυρῶαν. 5. πάντα
ἀπειθῶς B. 9. Post εὐγενέστερος Κόδρου excidit quod sistunt
rell. ἐπὶ τῶν πάνυ εὐγενῶν. 11. Μεσσηνίας PF. 16. ὑπὸ τῆς
χώρας PH. 22. κούκ BPF: vulgo οὐκ.

2. B. 746. Plut. 109. C. 161. addit:
ἐπὶ κατάρας τοῦτο τάττεται,
in rell. fere consentit. Paullo
alio convertit Plut. Morall. II,
146, E. Καὶ ὁ Θαλῆς γελᾶσας Εἴ
τι κακὸν, εἶπεν, αὐθις εἰς Πυρ-
ῶνην· διαλύσει γὰρ ὁ Βίαις, ὡς
διέλυσε τὸ πρῶτον.

3. C. 216. Diog. IV, 84. Apost.
IX, 27. Arsen. 244. Macar. Suid.
Phot. Scholl. Plat. 376. De
Mentore, Codri filio, v. Clin-
ton. Fastt. Hell. I, 112. Usur-
pavit proverbium Lucianus Ti-
mon. 23. Ὀρνίθισον, ἢ μὴν εὐ-

μορφότερον μὲν Νηλέως εἶναι αὐτόν,
εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κίετροπος
ἢ Κόδρου. Cfr. Diall. Mortt.
IX, 4. Themist. Oratt. 250, B.
Liban. Epp. 301. Iacobs. Achill.
Tat. 142, 20. Similiter sonant
Tyrtaei Eleg. IX, 1 sqq. The-
ognid. 701 sqq.

4. B. 452. C. 229. Diog. IV, 82.
Apost. IX, 45. Suidas. Vide
Soph. Aj. 653. Lobeck. et Eu-
rip. Med. 618. κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς
δῶρ' ὄνησον οὐκ ἔχει. Lucian. Merc.
Cond. 39.

ται τῆς παροιμίας ταύτης Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ Μηδείᾳ,

Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρον ὕνησιν οὐκ ἔχει.

5 Ἐν οἶνῳ ἀλήθεια: παροιμία· παρόσον ὁ οἶνος τοὺς ἐμπυλαμένους αὐτοῦ ὅπως εἰσὶ παραδείκνυσι. 5

6 Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύθος: Μίνως θυσίας τῷ Ποσειδῶνι ἐπιτελῶν ἠΰξατο αὐθημερόν ἀναδοθῆναι τι αὐτῷ ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τοῦτο καταθῆσαι πάλιν ὑπέσχετο, ὃ ἂν καὶ εἶη. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναδόντος περικαλλῆ ἐπεμψε Μίνως εἰς τὰ 10 βουφόρβια. Ὀργισθεῖς οἱ Ποσειδῶν ἐπέβαλεν ἔρωτα τοῦ ταύρου Πασιφάη, τῇ τοῦ Μίνως γυναικί. Ἡ δὲ πείθει Δαίδαλον, ξυλίην βοῦν κατασκευάσαντα εἰς αὐτήν ἐνθεῖναι, ἣν ἐπιβαίνων ὁ ταῦρος ὡς βοῦν, ἔγκνον ἐποίησεν· ἐξ ἧς ἐγενήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ ὀργιζομένου Ἀθηναίους διὰ τὸν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνον, ὃς ὑπὸ 15 τῶν ἐν Ἀθήνῃσι νέων διὰ φθόνον ἀνηρέθη ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσας πένταθλον, ἑπτὰ παρθένους καὶ ἴσοι νέοι ἀκμαῖοι ἐξ Ἀθηῶν ἐδασμολογοῦντο κατ' ἐγκλείουσιν αὐτοῦ, καὶ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. Ὡς οὖν τὸν Δαίδαλον ἀργηγὰν τούτων τῶν κακῶν γενόμενον, διὰ τε τὸ 20 κατεσκευακέναι τὴν ξυλίην βοῦν, καὶ διὰ τὸ αἴτιον τῆς τοῦ θηρίου γενέσεως γεγονέαι, ἐμυσάχθησαν.

7 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων γένοισι· ἄν: αὕτη

4. ἡ ἀλήθεια B. 5. αὐτόν P H. 6. μύθῳ V B Suidas Macar. Vulgo θυμῷ. 11. ἐπέβαλεν H F Gaisford. Vulgo ἐπέβαλεν. 14. ἔγκνον H. 17. legebatur ἐν Ἀθήνῃσι. Confer de hac syntaxi inferioris aetatis scriptoribus ascita Schaefer. in Scholl. Ap. Rh. 314. Bast. Ep. Crit. 189 sq. Bernhardy Synt. 81. 22. κατεσκευακέναι] κατασκευασθῆναι H. Addit Bodl.: καὶ ταύτην τὴν παροιμίαν ἐξέθετο. 24. κύφων γένοισι· ἄν dedi cum C: legebatur κίων ἂν γένοισι: B κύφων (codex B κοῦφων) ἂν γένοισι: κοῦφων γένοισι· ἄν Suidas: κυφὸν ἀνὸν γένοισι Plutarchus.

5. B. 451. Diog. IV, 81. Apost. VIII, 44. Arsen. 232. Confer ad Diogen. VII, 28.

6. B. 376. Suidas. Macar. 234. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις κατοῖς καὶ τὰ οἰκία διηγουμένων. Confer Coisl. 189. Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκύλος. Quem rettulimus in Appendicem. De Dae-

dalo v. Apollod. III, 1, 3. 14, 7. ibique Heynium.

7. B. 372: Ἐκ π. ξύλου: κατ' ἔλλειψιν αὕτη λέγεται· τὸ γὰρ πληρὸς ἐκ π. ξ. κύφων ἂν γένοισι. Pleniora C. 168. Ἐκ παντὸς ξύλου καπνός: παρ' ὅσον καὶ ὁ νάρθηξ καὶ εἰ μὴ ξύλον εἶναι δοκεῖ, καπνὸν ἀπεργάζεται. Καὶ ἄλλη·

τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ μὲν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίαις πιπτόντων. Μήμενται δὲ αὐτῆς Ἐπίχαρμος ἐν Τρωσίν.

- 8 Ἐϋδόντων ἀλιευτικῶν κύρτος: εἴρηται ἡ παρομία ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων, ἐφ' ἃ ἂν ὀρμησῶσιν. Ἐπειδὴ κοιμωμένων τῶν ἀλιέων ὁ ἰχθύς τῷ κύρτῳ εἰσδύεται.
- 9 Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεὶ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα καὶ πιστευθεὶς διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε, Τάλαντα καὶ ζυγά, οἰοῦναι ἔργα καὶ πράξεις.

4. εἶδον τῶν ἀλ. κύρτων PH: εἶδον τῶν ἀλ. κύρτων Brubach.: εἶδον τῶν F: BV ζεῖδον τῶν ἀλ. κύρτων: ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων ἃ ἂν τοιμήσῶσιν· καὶ γὰρ καὶ αὐτῷ κοιμωμένοι οἱ ἰχθύες εἰσεδύονται. Pargosiacum simulacrum narrationis Timotheae, v. notas. Reliqui Aenoemiographi fere εἶδοντι κύρτος αἰρεῖ. Ego κύρτος, quod est in edd vetustioribus, revocavi, ut suppleretur αἰρεῖ, ἀλιευτικῶν autem esset κτητικὸν ἀπὸ τοῦ ἀλιέων. 9. τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὦτα BV: vulgo τῆς ῥίνος καὶ τῶν ὠτων, ad quae Photius addit ἀποστέρησαντα. 10. πιστευθεὶς om. B. 11. διὰ τὰ] διὰ om. PF Brubach. Post vv. προὔδωκε τὴν πόλιν addunt BV: Ὑστερον δὲ Λαρκίος ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν Ἡθελον Ζώπυρον σῶσον ἔχειν ἡ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν. 12. τάλαντα καὶ ζυγά] B τάλαντα ζυγά, V τάλαντα. οἰοῦναι] οἶον B.

Ἐκ παντὸς ξ. κύφων γένοιντ' ἂν· ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδῆν μὲν εὐπερφηρονήτων (sic), εἰς χρείας ἀναγκαίαις πιπτόντων. Καὶ ἄλλη· Ἐκ π. ξ. κλῶος γένοιντ' ἂν καὶ θεός. Οἱ Λαρκίους τὸν κύφωνα κλῶων λέγουσι. Λέγει γοῦν ἡ παρομία, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δύναιται γενέσθαι καὶ καλὸν καὶ κακὸν, καὶ μέγα καὶ μικρὸν, καὶ ἐξ ἐνός πατρός υἱοὶ ἀνόμοιοι, δειλὸς καὶ ἀνδρείος. Hinc suspicor, Epicharmi (v. Troum fr. 1. apud Polman-Kruseman) esse ipsa illa: Ἐκ π. ξ. κλῶος γένοιντ' ἂν καὶ θεός, veluti Priami fuerunt et Alexander et Hector. — Valckenarius suspicabatur duplex fuisse proverbium: alterum ἐκ π. ξ. κύφων γένοιντ' ἂν, alterum ἐκ π. ξ. (Ἐρμῆς) ἂν οὐ γένοιντο, de quo proverbium lectorem remittit ad Hemsterhus. in Lucian. I, 18. Pythagorae tribuunt Apulej.

Apol. II, 499. Iamblich. I, 34: v. Lobeck. Agl. 250. Verum nunc monstrat Coislinianus. Simile proverbium Ath. V, 187, D. οὔτ' ἐκ θύμβρας, ἔφη Δημοκράτης, λόγῃ οὔτ' ἐκ τωαῖτων λόγων ἀνη ἀγαθὸς γίγνεται.

8. B. 458. Diog. IV, 65. Photius. Sed Apost. IX, 30. Arsen. 245. simile habent proverbium: εἶδοντι κύρτος αἰρεῖ. Vide nott. critt. et ad Diogen. I. c. Plutarchus Morall. II, 187, B. Τιμόθεος εὐτυχεῖς ἐνομιζέτο στρατηγὸς εἶναι· καὶ φθοροῦντες αὐτῷ τινες ἐλογράφουν τὰς πόλεις εἰς κύρτον αὐτομάτως ἐκείνου καθ' εὐδοντος ἐνδομίνας. ἔλεγεν οὖν ὁ Τιμόθεος· Εἰ τηλικαύτας πόλεις λαμβάνω καθ' εὐδον, τί με οἴεσθε ποιήσω ἐρηγορότα; Compara Plut. Sull. VI.

9. B. 457. Hesych. Suid. Discimus ex Photio usurpasse Cra-

- 0 Ζαλεύκου νόμος: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιξεφυροῖς ὁμότερον ἐνομοθέτησεν.
- 1 Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητα κἄν βραδέως ἢ δίχη τοὺς πονηροὺς μέτ-
εῖσι. Φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογρά-
φεισθαι τὰ πραττάμενα τοῖς ἀνθρώποις. 5
- 2 Ζεῖ χύτρα, ζεῖ φιλία: ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου
συνιόντων εἰς φιλίαν. 1
- 3 Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα: ἐπὶ
τῶν ἀτυχεστάτων. 10
- 4 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετροῖως ζών-
των ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡ ἡδί-
στη καταγωγὴ καὶ διατριβή. 1

1. νόμος B. 4. οὐκ ἀπρονόητα τὰ ὄντα. Φασὶ γὰρ κτλ. B: ἀπρο-
νόητα τὰ τῶν θεῶν C: ἀπρον. τὰ πάντα Scholl. Homeri. 7. ζῆ χύτρα,
ζῆ φ. Bodl. AB: ζεῖ φιλία dedi ex Macario aliisque: legebatur ζῆ.
διὰ τοῦ δείπνου συνιόντων dedi: legebatur σινεισιόντων: B διὰ δείπνου
εἰς φιλίας συνιόντων. 9. θοιμάτιον dedi: legebatur θοιμάτιον. 11.
ἐπιεικῶν B. 12. ἡ ἡδίστη PH: rell. omittunt ἡ. 13. καταγωγὴ
καὶ om. B.

tinum ἐν Πυλαῖα^α fr. 10. Runkel. Auctor narrationis θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Wickers. fr. 73. Confer Herod. III, 160. ibique Intpp. Pessime Phottium contraxere Apost. IX, 58. Arsen. 264., ubi Macarius ἐπὶ τῶν φορτικῶν τινα διὰ πλοῦτον ὑπομεινόντων. Unde quid sibi Zopyrus voluerit claret.

10. B. 459. Diog. IV, 94. Apost. IX, 50. Arsen. 260. Macar. Cfr. de Zaleuci legibus Nitzsch. Melett. I, 62 sqq.

11. B. 460. Diog. IV, 95. Apost. IX, 53. Arsen. 260. Aliter C. 234: Ζεὺς γὰρ κατέειπε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητα τὰ τῶν θεῶν. Διφθεραὶ δὲ τόπος ἦν ἐντελής, ἐν ᾧ ἀμαρτήσαντες μάλιστα ἐκολάσθησαν οἱ οἰκητορῆς. Scholl. Ven. B II, A, 175. Ζεὺς κατεῖδε χρ. εἰς τ. δ.: ἐπὶ τῶν ποτε ἀπειβομένων ὑπὲρ ὅν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φησι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπο-

γράφεισθαι καὶ ποτε ἐπιξέναι. Confer Valckenar. in Herod. V, 58. Diatr. Eurip. 185. Nitzsch. Melett. Hist. Hom. I, 70.

12. B. 461. Diog. IV, 96. Apost. IX, 54. Arsen. 261. Macar. Aliud est illud C. 233. Ζεῖ χ., ζεῖ φ.: παροιμία ὅτι ὅταν πλουτῇ τις φίλους ἔχει, cfr. Suidam. Rursus C. 347. Ζῆ χ., ζῆ φ.: ὅτι τοῖς δυστυχήσασιν οὐκ εἰσὶ φίλοι. Duo statuo exstitisse proverbialia: alterum ζεῖ χ., ζεῖ φ., quod explicat Zenobius: alterum ζεῖ χ., ζῆ φιλία, quod C habet. Dicebaturque de istis qui cum faece siccatis cadis diffugerunt amici.

13. B. 462. Diog. IV, 97. Apost. IX, 56. Arsen. 261. Suidas. Ortum proverbium ex Arist. Nubb. 855. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας.

14. B. 464. Diog. IV, 98. Apost. IX, 59. Arsen. 263. Suidas. Cfr. de dolio Diogenis Hermann. Luc. de Conscr. Hist. p. 20.

- 15 Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβών: πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους.
- 16 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυναμέθα: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. Κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Ἰππία. 5
- 17 Ἦτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα: τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. Οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ, 10 ἔλεγον, Ἦ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. Καὶ οὕτως ὁ λόγος παροιμιώδης ἐγένετο. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως λαλούντων.
- 18 Ἦ κρίνον ἢ κολοκύντην: τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον· ἄδηλον δὲ, εἰ οἴσει καρπὸν. 15 Ἔτατον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. Μένηται ταύτης Διφίλος λέγων·
Ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἐπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον. 20
- 19 Ἦ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. Ὄθεν ἢ παροιμία. Ἔτεροι δὲ ἐπὶ τῶν

4. κέχρηται — Ἰππία om. B. 5. Ἰππία Gaisfordus: vulgo Ἰππεία. 7. τοὺς τῶν Σικ. B: deerat τῶν. 9. διαφεύγοντες B. 12. εἴρηται — λαλούντων om. B. 14. ἦτοι κρίνον C, v. Lobeck. Soph. Aj. 177. not. 17. μένηται — κρίνον om. B. 18. λέγων ἐν Ἠμέραισιν olim: v. Valcken. Diatr. Eurip. 16. 19. αὐτὸν Valckenarius: libri αὐτός. γέρον Gaisf. ex P: γερὸν (sic) H: vulgo γέρον. 20. ἢ κολοκύντην Valckenarius: deerat ἦ.

15. B. 465. Diog. IV, 99. Apost. IX, 62. Suidas. Apud Arsen. 263. est: κρομμύου μοῖραν λαβών.

16. B. 466. Diog. IV, 100. Apost. IX, 63. Arsen 263. Macar. Suidas. Platonis locus est Hipp. Maj. 301, C: Τοιαῦτα, ὃ Ἰππία, τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεται τις, ἀλλ' οἷα δύναται. Scholia: παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων, κατὰ δύναμιν ἢ ἐκαστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἷα βούλεται τις,

ἀλλ' οἷα δύναται. Vide Heindorf. ad Cratyl. p. 140. Terent. Andr. IV, 5, 10. Ut quibus, amsi, quando ut volumus non licet.

17. B. 475. Diog. V, 9. Marcellini Praef. XXII. Apost. X, 4. Arsen. 280. Confer Plut. Nic. XXIX. Diod. Sic. XIII, 33.

18. B. 476. C. 253, qui ait dici ἐπὶ τῶν ἀήλων. Loco Diphili citat Menandrum, versus ipsos non apponit Diog. V, 10.

19. Contractus B. 467. Diog.

ἀρχομένων ἁρμῶν ἐπὶ τὴν πράγμα, στραγγευόμενων δέ, Φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

20 Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν: ἱστορεῖ Διδυμος, ὅτι Ἀμαία μὲν ἢ Δημήτηρ παρὰ Τροϊζηνίοις προσαγορεύεται, Ἀζησία δὲ ἢ Κόρη. Ἀπὸ γούν τῆς 5 ἱστορίας ἢ παροιμία προήχθη. Ἄγεται δὲ ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσῃ χωρμένων. Πλούτωνος γὰρ Περσεφόνην ἀρπάσαντος ἢ Δημήτηρ ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν περιήει ταύτην ζητοῦσα.

21 Ἡλιθιώτερος τοῦ Πράξιλλης Ἀδώνιδος: 10 Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησὶ Πολέμων. Αὕτη ἢ Πράξιλλα τὴν Ἀδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἦκει, ἀποκρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. 15 Ἡλιθιον γὰρ τὰ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.

1. στραγγευόμενον Casaubonus: vulgo ut P H στραπεινομένον. 3 et 4. Ἀμαία dedi cum rell. Paroemiographis, qui tamen fere ἀμαία: legebatur Ἀμα. Lobeckius Aglaoph. 822: Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθε: h. e. ἢ Δημήτηρ τὴν Κόρη, neque ego aut Spanhemio assentior nomen hoc a verbo ἁμῶν derivanti ad Callim. Hymn. in Cer. 137. p. 747. aut Muellero Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν (Herod. V, 82.) corrigenti Aeginet. p. 171. Ἀζησία ipsius Gerreris nomen est in Anecd. Bekkeri 348. Ἀμαία comparat cum glossa Hesychii: Ἀμαίας: ἢ τροφῆς Ἀρτέμιδος· καὶ ἢ μητρός· καὶ ἢ Πρία· καὶ ἢ Δημήτηρ. Confer de v. ἀμαία vel ἡμαία Prelleri Demet. et Persaph. 325 sq. 10. Πράξιλλα C: reliqui Πραξίλλα. 11. γελαιοῖος V. 12. ἐν ταῖς μέλεσιν] ἐν τοῖς ὕμνοις C.

V, 1. Apost. IX, 68. Arsen. 272. Suid. Hesych. Photius. Demonis priore fuisse explicationem testatur Photius. Ath. VIII, 337, A sqq. Κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ διδάσκαλον τὸν Ἀρχιστράτον γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα. ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύσθαι τοῖς μαθηταῖς τῶν ἀρετίων. ἀπισχεδιαίνου τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τὰδε: Ἡ χρῆ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν: Ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Terpsionis meminit Plutarchus de Genio Socr. 581.

20. Contractius B. 476. Apost.

II, 87. Arsen. 50. Plut. 41. Suidas. Vide nott. critt.

21. Contractius B. 480. C. 248., qui ait dici ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Diog. V, 12. Plut. 118. Apost. IX, 81. Arsen. 275. Suidas, quem confer s. v. ἡλιθιάζω. Post vv. καταλιπὼν ἐλήλυθεν pergīt C: ἐκείνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡλίου, Δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληνείης τε πρόσωπον, Ἡ δὲ καὶ ὠραιούς σικυούς καὶ μῆλα καὶ ὄχρους (ὄγχρας). Εἰήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικυούς καὶ τὰ λοιπὰ σικαριθμῶν. Est Praxillae fr. 1. in Delectu nostro. De Adonide Praxillae

- 22 Ἡρακλεία λίθος: ταύτην ἔνιοι μαγνήτιν λέγουσι τὴν ἐπισπωμένην τῶν σιδήρων. Οἱ δὲ ἑτέραν, παραπλήσιον ἀργύρω. Κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας, τῆς ἐν Λυδία πόλεως.
- 23 Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβαι: ἡ παροιμία παρὰ 5 Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. Κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνεύοντων. Τὸ μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ, τὴν παντελεῖ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὴν ἥτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιαῖς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς νῦν, δύο. Ἔστι δὲ ὁμωνυμία. Κύβον γὰρ ἔλεγον 10 ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ καὶ μῆ. Τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιοῦτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν Οἶνας καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶγαι.
- 24 Ἡ Φανίου θύρα: ὁ Φάνιος, ὡς φασὶν, ἐγέ- 15 νετο ὀβολοστάτης, ἄλλως δὲ τυφλός. Ὑπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ ταμεῖα καὶ τὴν θύραν, ἦν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τὴν παροιμίαν εἰρησθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνούντων ἐν τῷ φυλάττειν.

2. οἱ δὲ ἑτέραν παραπλήσιον ἀργύρω dedi: vulgo ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρω: VB οἱ δὲ ἑτέραν ὁμοίαν ἀργύρω. 5. ἢ τρεῖς ἕξ Schottus: libri hic et infra fere τρεῖς ἕξ. 10. ὡς νῦν B: ὡς οἱ νῦν. 12. οἶνας Schotti V (et B): οἶνος P: οἶνος HF. Vide Hemsterhusium ad Poll. IX, 95. 15. C Φάνου, Photius φανοῦ. Φανίας Hemsterh. in Aristoph. Plut. 372. Confer Diogen. I. c. 16. ἄλλως dedi ex Photio: erat ἄλλο.

commentatio exstat J. P. Rosignoli Galli, in Journal des Savants 1837, I. p. 36 — 47., de qua rettulimus Ephemeridd. Litt. Gotting. 1837, 87. p. 859 sqq. Confer Preller. ad Polemon. Frr. p. 150 sq. Liban. Ep. 707. ταῦτα δὲ ἐπὶ τοῦ τῆς Πραξιλλῆς Ἀδώνιδος οἴχεται.

22. B. 471. Diog. V, 2. Apost. IX, 96. Hesych., quem et v. II, 521. Macarius 279. πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τι ἐπαγομένους, παρῶσον καὶ ἡ λίθος ἐπισπᾶται τὸν σίδηρον. Scholl. Plat. 333. Διογενανός Μαγνήτην μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθον, ὡς εἶη ἀργύρω ἐμφερές, τὴν δὲ Ἡρακλειῶτην ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον. Cfr. Suid. Zonar. 1004.

23. B. 473. Diog. V, 4. Apost. X, 3. Arsen. 280. Hesych. Suid. Eustath. II. II, 1083, 63. Παροιμία φησὶν ἐπὶ τῶν μηδὲν διὰ μέσου κινδυνεύοντων τὸ Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους, ἀπὸ τοῦ μεγίστου ἐν πειρασοῖς ἀριθμοῦ, ὃ ἐστὶν ἕξ, καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἧγον τοῦ κύβου, ὅπερ ἐστὶ μονάδος. Scholl. Plat. 460. et ipsa habent ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους, in fine τρεῖς οἶνας. Cetera ad verbum concinunt cum Zenobio: quippe uterque Tarphaeum descripsit. Pherecratis fr. est VIII, p. 49. Runkel. Confer Blomfield. Gloss. Aesch. Agam. 32. Boissonad. in Aristae-net. II, 18. p. 708.

24. Cum Suida Coisl. facit 254.

- 15 Ἡ ἀφύα πῦρ: ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος ἢ παροιμία εἴρηται. Παρόσον ἢ ἀφύη (ἔστι δὲ ἰχθύς) ἰδοῦσα τὸ πῦρ μόνον ἔψεται, οὕτως οὔσα τρυφερά.
- 26 Ἡράκλειος νόσος: Δικαίταρχος φησὶ τὴν ἱερὰν νόσον Ἡράκλειον ὀνομάζεσθαι. Εἰς ταύτην γὰρ ἐκ τῶν 5 μακρῶν πόνων περιπεσεῖν φασὶ τὸν Ἡρακλέα.
- 27 Θάμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παρὰ λόγα δοκούντων πράττειν εἴρηται ἢ παροιμία. Ὁ Θάμυρις πολλῶν ἐπὶ κάλλει διενεγκῶν, ἤρξατο πρῶτον ἔρᾶν ἀρρένων. Ἀσκήσας δὲ κιθαρῳδίαν, ταῖς 10 Μούσαις ἤρισε, συνθέμενος πρότερον, εἰ μὲν κρείττων εὐρεθῆ, πλησιάζου πάσαις· εἰ δ' ἠττηθῆ, στερηθῆσεσθαι ὧν ἂν ἐκείναι θέλωσιν. Ὑπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας ἐστέρησαν. 15
- 28 Θᾶττον ἢ Βούτης: τῶν ἐπὶ τῇ στοᾷ μαχομένων τις ἦν ᾧ ἐπεγέγραπτο Βούτης, οὗ ἐφαίνετο τὸ κράνος

1. ἀφύη BV. 3. ἐψεται B. 9. πολλῶν scripsi: legebatur πολλοῖς. 16. B 224: Βούτην Μήκων ἔγραψεν: ἐπὶ τῶν ἁδῶς ἐπιτελουμένων· πίνακα γὰρ ὁ Μήκων γράφας ἐποίησέ τινα ὑπὲρ ὄρους φανόμενον καὶ ἐπέγραψε Βούτης· φαίνεται δὲ αὐτοῦ τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός. Repone Μίκων, licet Harpocr. 128, 3. ejusdem erroris particeps sit: Μήκων· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερίας »Καὶ Μήκων» τὸν γράψαντα ἕως τὰς λ' μνάς ἐξημίωσαν, ubi Salmasius corrigebat: Μήκωνα τὸν γράψαντα Βούτην οἱ τριάκοντα ἢ μνάς ἐξημίωσαν. Butes videtur intelligendus sacerdos ille Minervae et Neptuni, cui fortasse Micon in Thesei pugna contra Amazones partes dederat, v. de picturis Stoeae Boettiger. Archaeol. Pict. p. 246 sqq.

Confer Diog. V, 5. Eustath. Odyss. Ω, 1959, 14. Ἡ τοῦ Φανίου θύρα τὰ μηδαμοῦ ὄντα χρέματα ἐπαροιμαζέτο στέγειν ἐντός διὰ τὸ τὸν Φανίαν ψευδῶς ἑαυτῷ κειμηλιοῦσθαι πλοῦτον. Adde Apost. X, 5. Arsen. 280. Macarius: ἢ Φάνου θύρα· ἐπὶ τῶν μεγαλοφάνων. Eustath. Opuscc. 277, 51. Θεσσαυροῖς ἐκόμπαζεν ἐκεῖ πεφυλαγμένους αὐτῷ, Φανίου δὲ τίνα θύραν καὶ αὐτὸς ταύτην ἀναπλαττόμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν, οἷα τύχη αὐτὸν τὰ πρὸ τούτων ἤλαυνε.

25. B 487. Vat. II, 13. Apost. IX, 65. Arsen. 271. Confer quae dicta sunt ad Zenob. II, 32:

add. Bergk. Comm. Com. Att. 315.

26. Diog. V, 8. Plut. 36. Apost. IX, 93. Arsen. 278. Macarius: ἐπὶ τῶν μετὰ πολὺν κάματον ἐμπύπτότων εἰς νόσον· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς μετὰ μυρίους καμάτων τῇ ἱερᾷ ἐνεπίσεν. Disserit de isto morbo praeter alios Aristoteles Problemm. I, 30.

27. B. 491. Diog. V, 20. Apost. X, 10. Arsen. 286. Confer ad Diog. III, 26. Historia fere conspirat cum Apollod. I, 3, 3., ubi v. Heynium.

28. B. 492. Suid. Hesych. 755. 1682. Photius, ubi Νίκων. Cfr. Lycurg. Fragm. 39, ibiq. Sauppe.

καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἐβεβήκει, κρύπτεσθαι, διὰ τὸ προκειῖσθαι αὐτοῦ. Τάσσεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως συντελουμένων. Καὶ γὰρ καὶ ὁ Βούτης ῥαδίως κατεσκευάσθη, ἄτε οὐχ ὀλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου.

- 29 Θετταλῶν σόφισμα: παροιμία ἐπὶ τῶν σοφισομένων λεγομένη, διὰ τὸ ** τῷ Θετταλῷ λόγιον ἐκπεσεῖν, φυλάττεσθαι μὴ ἔλωσιν αὐτὰν οἱ ἐξεναντίας εὐχῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. Νοήσας οὖν τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν τραπόμενος, ἐκτάμβην ἀνδρῶν ἠΰξαστο θυσίαν Ἀπόλλωνι Καταιβασίῳ. Κατελθὼν οὖν ἐκεῖ, καὶ διαταξάμενος ἐφ' ἃ ὤμωσεν, τὸ περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας, οὔτε ἄλλως εὐσεβὲς, ὑπερέθεται. Καὶ μέχρι νῦν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν Ἀπόλλωνι ὑπισχοῦνται δι' ἔτους.
- 30 Θεῶν ἀγορά: παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων τὴ λέγειν ἐπὶ τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ ταῦ συναγερθῆναι προσαγορευθεῖς.

3. συντελοῦντων Bodl. A. 4. καὶ γὰρ καὶ dedi ex B: vulgo καὶ γὰρ. κατεσκευάσθη Gaisf. ex P B: vulgo κατεσκευάσαστο. 7. διὰ τὸ τῷ Θετταλῷ] *Aratum* Suidas vocat, Scholl Eur. Phoen. 1416. *Diolitum*: alterutrum cum Valckenario restituendum. Posui signa lacunae. 8. ἐξ ἐναντίας B. 9. χρησάμενοι] *σχησάμενοι* Bodl. B. 12. ἐφ' ἃ ὤμωσεν BV, qui haec contraxerunt in brevis. 18. συναγερθῆναι Gaisf. ex Hesychio: Zenob. *συναγεργθῆναι*. B (App. Vat. II, 24.) Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν

29. Vat. IV, 6. B. 494. Suid. Hesych. 1704. 1706. Macar. 291. Photius habet Θεσσαλῶν νόμισμα. Eustath. II. B, 331, 18. Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχαίκετων ἐν παρατάξει παροιμαίεται, ἀλλὰ κακοηγοῦντων. Πανσανίας δὲ εἰς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησί· Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ μάχης καὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυθίων τάττεται ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης· Ἀράτω (Αἰάτω O. Muellerus cil. Polyaeen. Strat. VIII, 44.) κατιόντι ὁ θεὸς ἔχρησε φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν et rell. fere ut Zenobius, nisi quod ultima Καὶ μέχρι νῦν κτλ. ignorat. Usurpat

Eurip. Phoen. 1422. Pors. Καὶ πῶς νοήσας Ἐπειοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν εἰσῆγαγεν σόφισμ' ὀμιλίῃ χθονός. Sed h. l. latius patet: v. Scholl. et Valckenarium. Aristophanis Scholl. Plut. 521., ubi v. Hemsterhus. p. 153., derivant proverbium ab Iasone, qui Medae datam fidem non servaverit. De Apolline Καταιβασίῳ praeter Valckenarium v. Burmann. de Jove Fulguratore p. 331. et de moribus Thessalorum Wachsmuth. Antiqq. Grr. I, 1, 65.

30. B. 495., plenus 521., Diog. V, 22. Apost. X, 27. Arsen. 287. Suid. Hesych. 61. 1706. Vide ad Zenob. I, 5.

- 31 *Θολερῶς προβαίνεις: μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προῶν.*
- 32 *Θορᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται: ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. Λέγει γὰρ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. Καὶ ἐντεύθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν ἀνιγμα γέγονε, Θορᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.*
- 33 *Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια: οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρησθαι φασίν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχομένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. Τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθεύσης, λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπέμποντας αὐτοὺς, Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. Τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασίν, ὅτι οἱ Κᾶρες ποτὲ μέρος τῆς Ἀττικῆς κατέσχον· καὶ εἴ ποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἤγον οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδοσαν καὶ ἐδέχοντο τῷ ἅσκει καὶ ταῖς οἰκίαις. Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τινῶν ὑπολελειμμένων ἐν ταῖς Ἀθῆναις, οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κᾶρας παίζοντες ἔλεγον, Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ἐπιζητούντων πάντοτε λαμβάνειν.*

κακηγορούντων (κατηγ. B). εἴρηται δὲ (B om. δὲ) ἡ παροιμία, ὅτι καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ δυσφημῆσειαν. Θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐν Ἐλευσίῃ, εἰς ἣν δὲ εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως. 9. Ἀνθεστήρια εἰ B. 11. εὐωχομένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων Gaisf. ex BV Photio: vulgo εὐωχομένοις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐργαζομένοις. 14. Ἀνθεστήρια V: ἀνθεστήρια εἰ B: vulgo ἀνθ. ἡ. 16. μέρος BV. εἴ ποτε B PH: ὅποτε (sic) vulgo: ἔποτε V. 19. ὑπολελειμμένων Valckenarius: legebatur ὑποβεβλημένων. 20. παίζοντες ἔλεγον BV:

παίζοντες λε (sic) ἔλεγον PH. 22. ζητούντων H. Addunt BV: Τινὲς δὲ οὕτως φασί· Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἐνὶ Ἀνθεστήρια.

31. Suid. Hesych. Photius.

32. B. 502. C. 261. cum Suida, Diog. V, 25. Apost. X, 32. Arsen. 289. Macar. Hesych. Menandrum ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικλήρω dici ratur Schottus aliique: Niebuhrius Menandri Protectoris frag-

mentis inseruit p. 439. Confer Gaisford. ad Suid. p. 1908. Meinek. Menandr. p. 60. Mueller. Orchom. 385.

33. B. 503. C. 263. Diog. V, 24. Apost. X, 36. Arsen. 290. Hesych. Phot. Suid.

- 34 *Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδείξαι τινα ἐπαγγελλομένων ἢ παροιμία ἐστὶ. Καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκπεσῶν Ἀθήνηθεν ἐπεισε τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀντίπεραν γῆν οἰκῆσαι, λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μέταλλα ἔχει, καὶ γῆν ἄφθονον, καὶ ὄλην ἀρίστην, καὶ ὅλως Θάσον ἀγαθῶν τὸν τόπον ἐκάλει ὅθεν ἢ παροιμία ἐκράτησεν.*
- 35 *Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτῳ Περιναιῷ τρέχει: Ἡρακλείτος δρομεὺς ἐγένετο θανμασθεὶς ἐπὶ τάχει. Εἴρηται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ὡς τοῦ τόκου θᾶττον τρέχοντος ἢ Ἡρακλείτος ὁ δρομεύς. Ἐξήλλακται μέντοι Δωρικῶς, Ἡρακλείτῳ Περιναιῷ, ἀντὶ τοῦ, Περιναιῷ.*
- 36 *Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν τινα ὠφελουμένων. Φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Νόμων, Ὑβρεως καὶ Ἀναυδίας παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι βωμούς.*
- 37 *Θρακία παρεύρεσις: φασὶ τοὺς Θρακὰς ἠττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν [περὶ Κορώνειαν,] καὶ σπεισασμένους σπονδὰς πενθημέρους θέσθαι· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένους τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. Ἀγανακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρακὰς, ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.*
- 38 *Ἴνουῦς ἄχρη: Ἴνῶ ἢ Κάδμου συνελθοῦσα Ἀθά-*

4. ἀντίπεραν Gaisf. ex B: vulgo ἀντίπερα. 8. ὁ τόκος B: νόκος V. 8 et 12. Περιναιῷ et Περιναιῷ B: legebatur Περινῶ et Περινῶν. Notavit Schottus, Perinen fuisse urbem Asiae teste Steph. Byz. s. v. Παρπάρων. Verum quae ibi χώρα ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικῇ vocatur Περίνη, Holstenius Πεπερίνην scribendum docuit, ut si inde fuisset cursor, Πεπεριναιῷ Zenobio reddendum foret. Non liquet. 17. εἶναι βωμούς] βωμός H. 18. Θρακία B V C. 19. περὶ Κορώνειαν addidi ex B V: περὶ χερώνειαν C. 21. τοῖς Βοιωτοῖς] θύουσι τὰπνίικια praeponit C.

34. B. 498. Apost. X, 19. Arsen. 286. Suidas. Confer Zenob. III, 11. De Callistrato dixit Ruhnken. Hist. Crit. Oratt. Gr. p. 320. in Opusce. aliique.

35. B. 499. Suid. et codex Piersoni post Moerin p. 479. ubi est θᾶττον τόκος τρέχει Περιναιῷ Ἡρακλείτου.

36. B. 500. C. 256. Diog. V, 25.

Plut. 25. Apost. X, 25. Arsen. 287. Macar. Suidas. Confer Paus. I, 28. Ciceron. Legg. II, 11. cum Intpp. Meinek. Men. 92.

37. B. 501. C. 262. Suidas. Confer Strabon. IX, 585. (616.).

38. Apost. X, 49. Arsen. 304. Suidas. Confer Apollod. I, 9, 1. Scholl. Arist. Nubb. 258.

μαντι δύο ἐγέννησε παῖδας, *Λεάρχον* καὶ *Μελικέρτην*, καὶ θυγατέρα *Εὐρύκλειαν*. Οὗτοι ὑπὸ *Ἀθάμαντος* μαιέντος κατετοξεύθησαν. Μετὰ δὲ *Μελικέρτου* ἡ *Ἰνώ* ἔρριπεν ἑαυτὴν εἰς τὴν πρὸς τῷ *Μολουρίῳ* *Θαλάτταν*. τὴν μὲν εἰς *Μέγαρα* προσβρασθεῖσαν *Μεγαρεῖς* ἀνελόμενοι καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες ἐκάλεσαν *Λευκοθέαν*. τὸν δὲ εἰς *Κόρινθον* *Κορινθιοὶ* θάψαντες *Μελικέρτην* ἀγοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα τὰ *Ἰσθμια*. Διὰ δὲ τὰντα εἰρηται *Ἰνοῦς* ἄχη. Ἄχος γὰρ ἡ *λύπη*, ἀχαιεῖς ποιούσα τοὺς κακῶς παθόντας. Ταῦτα δὲ δηλώσει καὶ *Μενεκρατής* ὁ *Τύριος*. Πέπονθε δὲ οὕτως *Ἰνώ* δι' αἰτίαν τήνδε. *Ἀθάμας* πρότερον γυναῖκα ἐσχικῶς *Νεφέλην*, δύο παῖδας ἐκ ταύτης *Ἑλλην* καὶ *Φοῖξον* ἐγέννησεν. *Ἀποθανούσης* δὲ τῆς *Νεφέλης*, δευτέραν ἠγάγετο γυναῖκα *Ἰνώ* ἣτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς *Νεφέλης* παισὶ, παρέπεισέ τας τῶν ἐγγχωρίων γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. Ἡ γῆ δὲ πύφρηται τὸν σπόρον δεχομένη καρπούς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου. Πέμψας οὖν εἰς *Δελφούς* ὁ *Ἀθάμας* πρὸς τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. Δώροις δὲ πείσασα *Ἰνώ* τοὺς πέμψθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὡς ἀνέλεν ὁ θεός, *Ἑλλην* καὶ *Φοῖξον* σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. Πεισθεῖς οὖν ὁ *Ἀθάμας*, *Ἑλλην* καὶ *Φοῖξον* τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἄλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτεῖραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν. Ὅθεν *Ἑλλη* μὲν ἀντέχει μὴ δυναμένη, εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα *Ἑλλήσποντον* καταπίπτει. *Φοῖξος* δὲ εἰς τὴν *Κολχικὴν* διασώζεται γῆν. [*Ἀθάμαντι* δὲ μανίαν ἐμβαλόντες τὴν *Ἰνώ* τοιαῦτα παιδεῖν παρεσκίασαν.]

9 Ἰαλέμου ψυχρότερος: παροιμία, ὡς εἶ τις εἶποι, Γυμνότερος τοῦ κακοδαίμονος· ἢ ὅτι οἱ θρηνοῦντες τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται, ἐπιλέγοντες αὐτό. Ἐνθεν καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμιζεῖν λέγουσι. Λέγουσι δὲ τινες τὸν

7. ἀγοῦσιν] legebatur καὶ ἀγοῦσιν. 18. ἀνεδίδου Gaisf. ex Apollodoro: erat ἐνεδίδου. 28. Ἀθάμαντι — παρεσκίασαν] seclusi. 31. γυμνότερος] BV ψυχρότερος. 33. Addunt in fine BV: τινες δὲ τὸν ὑστεροῦμενον καὶ ὀρφανόν· ἔτεροι δὲ τὸν οὐδενός ἄξιον.

39. B. 504. Apost. X, 39. Argem. 301. Suid. Hesych. Phot. ell. Coisl. 264. Eustath. II. Z, 636, 60. Ἰως παρὰ τὸ ἀλάσθαι καὶ ὁ Ἰάλεμος, ὅθεν παροιμία εἰκνύσται τὸ Ἰαλέμου ψυχρότερος. Confer. Vater. ad Eurip. Rhes. p. 312. Meinek. Men. 82.

Ἰάλεμον, υἱὸν Καλλιόπης, καθ' ὑπερβολὴν ψυχρὸν γεγονότα.

- 40 Ἰερὸν ἢ συμβουλή ἐστιν: παροιμία ἐπὶ τῶν δευτῶν καθαρῶς συμβουλευεῖν. Μίμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος. 5
- 41 Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε: ταύτης μέμνηται Κράτης ὁ κωμικὸς Σαμίσιος. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ῥαστώνης δεομένων τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Εἰρήται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων, οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον τρυσίππιον· ἔστι δὲ 10 τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος, (οἰοῖναι δημόσιος ὡς χαρακτηρ τροχίσκος) ὃν ἐκπυρρύντες ἐπέβαλλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων.
- 42 Ἰππάρχων πίναξ: ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοὶ ἐν πίναξί τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο. 15
- 43 Ἰλιὰς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν· παρὸσον ἐν Ἰλίῳ μυρία κακὰ συνέβη γενέσθαι.

6. κύκλ' B V: vulgo κείκλ': P κρείκλ' ἐπίβαλε. 8. διὰ γῆρας V: διὰ τὸ γῆρας B: vulgo δι' ἄκρας. 10. τρυσίππιον] »Vulgo τρυσίππιον. Leg. τρυσ. Vid. Kuhn. et Jungerman. ad Polluc. VII, 186. Mox uncinolis interjeci (οἰοῖναι — τροχίσκος). Nescio an scribendum τρυσίππιον, οἰοῖναι δημόσιον χαρακτηρ. Ἔστι — τροχ., ὃν κτλ. Gaisfordus. Cfr. Hesych. s. v. Ἴππου τροχός. 14. Ἰππάρχου B.

40. B. 505. C. 268. Macar. 305. Suid. Hesych. Scholl. Plat. 383. Παροιμία ἱερὸν συμβουλή ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων· δεῖ γάρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν, τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χωμένων ἐστὶ κοινόν. ἐπεὶ δὲ καταφύγουσαν ὡσπερ εἰς τὰ ἱερά θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευόνσι ἀφενδῆν καὶ τὰ βέλτεστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλευεῖν. ἄλλοι δὲ φασιν ἑαυτὸν φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτῆν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μίμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφικράτῳ (fr. XXII. Dindorf). Plato Theag. 122, B. Ἀλλὰ μὲν

δὴ, ὡς Δημόδοκε, καὶ λέγεται γὰρ συμβουλή ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Adde Lucian. Rhett. Praect. I. Creuzer. Init. Philos. Plat. I, 183. Epicharmi est fr. inc. 44. Polm. Kruseman.

41. B. 503. Diog. V, 27. Plut. 13. Suidas. Vide quae diximus Ibyc. Rheg. p. 107.

42. B. 506. Suid. Hesych., ubi alia exstat originatio. Cfr. Mueller. Dort. II, 163.

43. B. 507. Diog. I, 10. V, 26. VI, 7. Apost. X, 46. Arsen. 303. Suid. Photius. Macarius dici ait ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ σφοδρῶν. Usurpant Lucianus Pseudol. 10. Conviv. 35. aliique apud Walz. ad Arsen. I. c. Adde Plutarch.

- 44 Ἰστία θύει: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαφίως μεταδιδόντων. Δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἔθουον Ἰστία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. Μήμνηται ταύτης Θεόπομπος ἐν Καπηλίῳ.
- 45 Καδμεία νίκη: περὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν. Ἀποδιδόασι δὲ ταύτην ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, οἱ μὲν, ὅτι [ἐπεὶ] Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχοῦντες ἀμφοτέροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ὅτι Καδμείοι νικήσαντες τοὺς Ἀργεῖους, τοὺς μετὰ Ἀδράστου στρατεύσαντας, δίκην ἔδοσαν ἰκανὴν τοῖς ἀπογόνους αὐτῶν ἄλλοι, ὅτι τὸ Σφιγγὸς αἶνιγμα συνεῖς Οἰδίπους καὶ νικήσας αὐτήν, ἀγνοῶν ἔγημε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα· εἴτα ἐξετύπλωσεν ἑαυτὸν, ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι τὴν νίκην αὐτῷ ἄλλοι δὲ τινες, ὅτι τὰ ἐκ Φοινίκης γράμματα βουλόμενος διαδοθῆναι τοῖς Ἑλλησι Κάδμος, ἀνεῖλε Λίβυον καὶ αὐτὸν ἴδια γράμματα ἐπιδεικνύμενον, ὃν ἀπεδίωξαν οἱ πολῖται. Διὰ τὸ μὴ λυσιτελῆσαι τοίνυν αὐτῷ τὴν νίκην, λέγεσθαι τὴν τοιαύτην παροιμίαν.
- 46 Κάθαμμα λύεις: παροιμία ἐπὶ τῶν δύσλυτόν

1. C: Ἐστία θύομενι ἐπὶ τῶν μὴ διδόντων ἀφ' ὧν θύοισιν. Οἱ γὰρ παλαιοὶ, ὅτε τῇ Ἐστίᾳ ἔθουον, οὐδενὶ μεταδίδουσαν τῆς θυσίας. Ἰστία θύει B V: ante Schottum Ἰστία θύεις. 3. μηδενὶ] μηδέν H. 4. καπηλίῳ Meursius, v. Hemsterhus. Arist. Plut. 1139. Wichers in Theop. p. 283. Legebatur καπήλοισιν: μὲμνηται — καπηλίῳ om. BV. 5. περὶ ταύτης H: reliqui ἐπὶ ταύτης. Reliquis contractis addunt B V: ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νικόντων μὲν τοὺς πολέμιους, πλείονας δὲ τῶν οικίων ἀποβαλλόντων, quae exstant apud Suidam. 7. ἐπὶ seclusi.

Praecc. Conj. 140, F: Ὁ ἐκείνων γάμος Ἰλιάδα κακῶν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις ἐποίησεν. Basilius Ep. ad Trajan. a Schotto allatus: ἤλωσε δὲ δὲ ἡμῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ φανερῶν γενέσθαι σοι τὴν περιστάσιν αὐτῶν τῶν κακῶν Ἰλιάδα. Praeterea Heliod. Aeth. II, p. 62. Cor., Syrianus in Hermog. I, 572. Walz., Scholl. Aristid. III, 356. Dindorf., Eustath. II. 1175, 61. Boisson. Ann. I, 251. 272.

44. B. 509. C. 213. Plut. 46. Diog. IV, 68. Eustath. Odys. 1579, 43: Παροιμία τὸ ἰστία θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἴσσι φασὶ μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξεργεῖν. ἵνα εἴη τὸ ἰστία θύομεν ταυτὸν τῷ οἰδενὶ

μεταδιδόμεν τῶν τῆς ἱερῆς. Vide Spanhem. Callim. Hymn. in Del. 325. Hemsterhusium ad Arist. Plut. 435. Cfr. ad Diog. II, 40.

45. B. 517. C. 279. Diog. V, 34. cll. I, 54. Apost. X, 79. Arsen. 315. Macar. Suid. Hesych. Photius. Utuntur Herod. I, 166. Plat. Legg. I, 641, C., Plut. Morall. II, 10, A., 468, A., Pausan. IX, 9. Aristid. Encom. Rom. 209., ὑπὲρ τῶν τεττ. 141., ubi v. Scholl. III, 497. Dindorf., 188. Frommel. et quae collegerunt Intpp. Suidae. Adde Welcker. Allg. Schulztg. II, 1836. p. 30.

46. B. 530. Diog. V, 43. Suid. Hesych. Similia apposuit Boeck-

τι λύειν ἐπιχειρούντων. Λόγιον γὰρ τοῖς Φρυγῖν ἐπεπτόκει περὶ τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἀμάξης, εἴ τις ἐπύσειε τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξεν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσεν.

47 Κάμπιος δρόμος: δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, 5
οὐκ εὐθείης καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καρπᾶς ἔχοντες.

48 Καρπάθιος τὸν λαγών: παροιμία, ὁ Καρπά-
θιος τὸν λαγών. Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγῶς ἐν τῇ
χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί· καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε
τὸν σίτον καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν βλαβῆναι. 10
Ὁ γοῦν Ἀρχιλόχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη.

49 Κερκυραία μᾶστιξ: περιττὴν τινα κατασκευὴν
εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μᾶστιγες, διὸ καὶ εἰς παροιμίαν παρ-
ῆλθον. Οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔρασαν εἶναι, εἶχον δὲ
καὶ ἑλεφαντίνας κόπας καὶ τῷ μεγέθει περιτταὶ ἦσαν. 15
Ἵπερηφάνους γὰρ εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησὶν
Ἀριστοτέλης γενέσθαι.

1. ἐπεπτόκει Gaisf. ex Suida: vulgo ἐπεπτόκει. 5. B ὁ μὴ
εὐθείης, ἀλλὰ καρπᾶς ἔχων. 7. τὸν λαγών bis PH: λαγών F: λα-
γών B. 9. τοσοῦτον P. 12. Κερκυραία F. 15. περιτταὶ He-
sychius et sic Coraë's Lycurg. p. 91. Libri περιττῶς.

hius apud Wex. Syllog. Soph. Antig. 40, p. 83. Confer Plutarch. Alex. XVIII. et quae habet Bernhardy ad Suid.

47. B. 531. Scholl. Arist. Pac. 904. Suid. Hesych. Photius.

48. B. 701. 730. Hesych. Apost. XIV, 32. Arsen. 380. Macar. 317. ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ἐφελκόμενον τὰ κακὰ. Sub finem accuratius Hesychius: ὁ γοῦν Ἀρχιλόχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη Καρπάθιος τὸν μάρτυρα, v. Liebel. fr. CXXIII. Aristot. Rhet. III, 11, 14. Pollux V, 12. Suid. v. Ὁ Καρπ. τὸν λ.

49. B. 536. Diog. V, 50. Hesych. 235. 320. Plat. 12. Photius. Scholia Arist. Avv. 1463. Λέγεται τις Κερκυραία μᾶστιξ. συνεως δὲ Κερκυραῖοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὐκ ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μᾶστιξ, ὥστε διπλᾶς χρῆσθαι μεγάλας καὶ ἑλε-

φαντοκόποις. Ἄλλως. Λέγεται τις Κερκυραία μᾶστιξ. Φρύγιχος Σατύρος· Κερκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μᾶστιγες· ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἦδη ἐλθεῖν. Ἀριστοφάνης (Ἀριστοτέλης Coraë's ad Lycurg. in Leocrat. p. 91.) δὲ τὸ Κ. μ. λέγων φησὶν οὕτως· Ἵλεφαντίνας ἐποίησαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττῶς. ὅθεν ἡ Κερκυραία ἐπεπόλασε μᾶστιξ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε. Facile crediderim B addenti: δοκεῖ δὲ αὕτη χαλεποτάτη εἶναι κατὰ τῶν παιδευομένων. Teste Plutarch. Dec. Oratt. 842, D. usurpavit Lycurgus, cujus haec sunt: Ἦ Κερκυραία μᾶστιξ, ὅς πολλῶν ταλάντων ἀξία εἶ, v. Pinzger. Lyc. in Leocr. p. 22. G. C. A. Mueller. de Corcyr. Rep. p. 24. Adde Strabon. VII, 478. (507.) ibique Casaubonum.

- 0 *Κερκωπίζειν*: ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προρσαιόντων τῇ κέρκω ζῶων μετενήνεκται. Ἄμεινον δὲ ἀπὸ τῶν *Κερκώπων*, οὓς περὶ τὴν *Λυδίαν* ἱστοροῦσιν ἀπατηλοῦς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι· παρ' ὃ καὶ ἀπολιθωθῆναι αὐτούς· καὶ Ἡρακλεῖ δὲ ἐνοχλήσαντας, ὅτε παρ' Ὁμφάλη ἦν, κολασθῆναι [καὶ εἰς πιθήκους δὲ αὐτοὺς μεταβάλλειν ὁ Ξεναγόρας φησίν.]
- 1 *Κέσκον οἰκεῖς*: πόλις *Παμφυλίας* ἀνοήτων. Ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε, *Κέσκον οὐκ ἔχουσα*, ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἔχόντων.
- 2 *Κεστρεὺς νηστεύει*: παροιμία ἐπὶ τῶν πάντων *λαιμάργων*. Τοιοῦτον γὰρ ἐστὶν ἄπληστον ὁ *κεστρεὺς*, ὡς ἐκ τούτου τοὺς *κεχρητότας* καὶ *πίνοντας* *κεστρεῖς* ἔλεγον, ὡς *λαιμάργους*. Ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν *δικαιοπραγούντων* μὲν, οὐδὲν δὲ πλέον ἐκ τῆς *δικαιοσύνης* ἀποφερομένων. Ὁ γὰρ *κεστρεὺς* τῶν ἄλλων *ἰχθύων* ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς *σαρκοφαγίας*· νέμεται δὲ τὴν ἰλὺν *ταλαιπωρῶν*, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης περὶ ζῶων.

1. προρσαιόντων B. 2. τῇ κέρκω Gaisf. ex B: vulgo τῇ κέρκω. 5. ἐν Ὁμφάλη B. 6. καὶ εἰς πιθήκους — φησίν addidi ex BV: v. Scholl. Lucian. Alex. 4. 9. *Κέσκον οὐκ ἔχουσα*] Vulgo πόλις *Κέσκον* νοῦν οὐκ ἔχουσα. Corrigendum monuit Gaisf. ex B. Nisi quod praeterea scribendum videtur *Κέσκον οὐκ ἔχεις*. B. 538: *Κέσκος* πόλις *Παμφυλίας* ἀνοήτων· ἀφ' οὗ παροιμία· *Πόλις Κέσκον οὐκ ἔχουσα*. C. 143: *Εἰς Κέσκον*· λείπει τὸ ἄπιθι. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ φρονοῦντων. *Κέσκος* γὰρ πόλις ἐστὶ τῆς *Πισιδίας*, ὡς δὲ *ἔνιοι Κιλικίας*, παρ' ἧν ἦν ποταμὸς ὄνομα *Νοῦς*. 11. *Κεστρεὺς νηστεύει* C. 16. ἀποφερομένων Gaisf. ex P: vulgo ὑποφερομένων.

50. B. 537. Diog. V, 51. Apost. XI, 24. Arsen. 318. Suidas. Vide ad Zenob. I, 5. notata, cll. Lobeck. Agl. 1307.

51. Suid. s. v. *Κέσκος οὐκ ἦν*. Photius: *Κέσκος*· ἦν πόλις ἐν *Κιλικίᾳ* καὶ παρ' αὐτῆν ποταμὸς *Νοῦς* ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παιζόντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας *Κέσκον* φασὶν οὐκ ἔχειν. Cfr. Diog. V, 52. Hesych. Eustath. Odys. 1392, 19. Πανσανίας φησὶν ὅτι *Κέσκος* λιμὴν πον' ᾧ παράκειται ποταμὸς *Νοῦς* καλοῖμτος.

52. B. 539. C. 292. Diog. V, 53. Plut. 8. Apost. XI, 36. Arsen. 319. Photius. Aristotelis locus est Hist. Ann. VIII, 4, 2. Adde Ath. VII, 307, C: Ἡ λεγομένη παροιμία *Κεστρεὺς νηστεύει* ἐπὶ τῶν *δικαιοπραγούντων* ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ *σαρκοφαγῆ* ὁ *κεστρεὺς*. Ἀναξίλλας ἐν *Μονοτρόπῳ Μάτων*α τὸν σοφιστῆν ἐπὶ *γαστριμαργίᾳ* διαβάλλων φησὶ· Τοῦ *κεστρεὺς* κατιδέδωκεν τὸ *κρανίον* Ἀναρπάσας *Μάτων*· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι et rell. Eustath. II. 1178, 1. Liban. Ep. 336.

- 53 *Κιλίκιος ὄλιθρος*: ὁ *πονηρός* *πονηροὶ* γὰρ οἱ *Κίλικες* ἢ ὅτι *ληστείαις* *χρώμενοι* ἐπ' *ἠμότητι* *διεβέβλητο*. Καὶ οἱ *Ἀττικοὶ* δὲ τὰς *κικρὰς* *τιμωρίας* *Κυλικίους* *καλοῦσιν*.
- 54 *Καλλικυρίων πλείους*: οὕτως ἐν *Συρακούσαις* ἐκλήθησαν οἱ ἐπεισελθόντες *γεωμόροις* *Καλλικύριοι*. Ἐνθεν *παροιμιωδῶς* ἔλεγον, εἴ ποτε *πλήθος* ἤθελον ἐμφῆναι, ὅτι *πλείους* ἦσαν τῶν *Καλλικυρίων*. *Δαῦλοι* δὲ ἦσαν οὗτοι, καὶ τοὺς *κυρίους* ἐξέβαλον. Ἡ δὲ αἰτία τῆς κλήσεως αὐτῶν, διὰ τὸ *παντοδαπούς* εἰς ταῦτ' *συνελθεῖν*, ἅσπερ τοῖς *κυρίοις* ἐγκυῖσθαι.
- 55 *Κίνδυνος ἢ ἐν πρώρᾳ σελῖς*: *παροιμιακόν*. Οἱ γὰρ *πολέμοι* τὴν *πρώραν* *εὐθέως* ἐφάλλοντες *κατέχουσι*. *Σελῖς* δὲ ἢ *καθέδρα*.
- 56 *Κόραξ ὑδρεύει*: *παροιμία* ἐπὶ τῶν *δυσχερῶς* *τινὸς* *τυγχανόντων*.
- 57 *Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις*: *κόρκορον* *Πελοποννήσιοι* *φασὶν* εἶναι *λάχανόν* *τι* τῶν *εὐτελῶν ἄγριων*· διὸ καὶ ἡ *παροιμία*.

1. ὁ *πονηρός* — ἢ ὅτι *accessere* ex BV: vulgo: οἱ *Κίλικες* *ληστείαις* κτλ. 3. οἱ *Ἀττικοὶ* οἱ *Ἀθηναῖοι* B. 5. *πλείους* Bodl. 6. *ἐπεισελθόντες* Hesychius: vulgo *ὑπεσελθ.* *γεωμόροις* Valckenar. Herod. VII, 155. *Μαλίμ* τοῖς *γεωμ.* Libri cum Hesych. *γεωμόροι*. B: *Γεωμόρων* *πλήθος* ἐν *Συρακούσαις* οἱ *Καλλικύριοι*. 10. εἰς ταῦτ' *dedi* ex Suida: vulgo εἰς τοῦτο. 11. τοῖς *κυρίοις* Valckenarius: libri τοῖς *κυρίοις*. 13. ἐφάλλοντες] ἐμβάντες εἰς τὰ *πλοῖα* BV. Valckenarius ἐφαλλόμενοι: Hesychius ἐφάλλονται. Sunt ab Epitomatore nostro pessime conflatæ scripturæ duæ: ἐφάλλονται ἐπὶ τὴν *πρώραν* καὶ *κατέχουσι* et: ἐμβάντες *κατέχουσι*. 15. *ὑδρεύει* BV Suidas: vulgo cum Hesychio *ὑδρεύσει*. 18. *ἄγριον* addidi e BV. Schottus ἐν *λαχάνοις* in gratiam versus.

53. B. 541. Hesych. 1070. II, 259. Vide Menag. in Diog. L. IX, 84.

54. B. 542. C. 286. Plut. 10. Suidas, ubi v. Intpp. et prae-ter Valckenar. Herod. VII, 155. Goeller. de Situ Syrac. 215., Welcker. Theogn. Prolegg. XIX. 55. B. 543. Diog. V, 55. Apost. XI, 43. Arsen. 320. Hesych., qui habet *πρώρας* et ἐφάλλονται.

56. B. 546. Suid. Hesych.

57. B. 548. Diog. V, 36. Suidas, qui addit: λέγεται δὲ ἐπὶ

τῶν ἀναξίων ἢ *παροιμία* καὶ *ταπεινῶν*, *μεταποιωμένων* δὲ *τιμῆς* ἢ *καθ' ἑαυτοὺς* *μειζόνος*. De *κορκόρω* vel *κορκόρω* v. Theophrast. Hist. Plantt. VII, 7. Scholl. Arist. Vespp. 239. Πρὸς τὸν *Λυκόφρονα* *κόρκορον* λέγοντα *ιχθυίδιον* *τι* ἠπά-τηται δὲ, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης· ἔστι γὰρ *λάχανόν* *τι* ἄγριον καὶ *εὐτελὲς* ἐν *Πελοποννήσῳ*, ὡς καὶ ἡ *παροιμία*. Καὶ *κόρκορος* ἐν *λαχάνοις*. Adde Scholl. Nic. Ther. 626.

- 58 *Κοροΐβου ἡλιθιώτερος: εὐήθης καὶ μωρός.*
Ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔτατον τὸν Κόροιβον ἀπό
τινος Κοροΐβου μωροῦ, ὃν οἴονται τὸν Μύγδονος εἶναι
παῖδα τοῦ Φρυγῶς, κατὰ τὰ Τρωϊκὰ γενόμενον. Τινὲς
δὲ τοῦτον ἀναίσθητον φασὶ γεγονέναι, ὡς καὶ τὰ κῆματα 5
τῆς θαλάσσης ἀριθμεῖν.
- 39 *Κορυδαίως εἰδεχθέστερος: οὗτος ὁ Κορυδαίως*
ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμωδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἓνα
τὸν Ἀρχίστρατον φασίν.
- 60 *Κορώνη τὸν σκορπίον: παροιμία ἐπὶ τῶν δυσ-* 10
χερεσὶ καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων· ἔλλειπτική δὲ ἐστι·
λείπει γὰρ τὸ, ἤρπασε. Καὶ γὰρ ἀρπασθεὶς ὁ σκορ-
πίος οὐκ ἔλαττον ἔδρασεν, ἐμβαλὼν τῷ κέντρῳ τὸν ἰόν,
ἤπερ ἔπαθε.
- 61 *Κουρήτων στόμα: ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάν-* 15
τις· οἶον, Θεσπιωδὸν στόμα.
- 62 *Κρητίζειν: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἔτα-*
τον τὴν λέξιν, καὶ φασίν ἀπὸ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς
τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. Λέγεται γὰρ διαφορᾶς ποτὲ
γενομένης τοῖς ἐν Τροίᾳ Ἕλλησιν περὶ τοῦ μείζονος, καὶ 20

1. Κοροΐβον B V. 3. Μύγδονος Gaisf. ex Eurip. Rhes. 539.
Μύγδονος νιόν φασὶ Κόροιβον. Et sic Hesychius. 7. Κορυδαίως
B V: Bodl. A Κορυδαίως cum Apost. et Ars. Moscov. Vulgo Κορυ-
δαίως: Diogen. Κορύδου. Paulo post Κορυδαίως recte Hesychius.
8. ὧν ἓνα τὸν Ἀ. φασίν dedi ex B: ὧν ἓνα Ἀρχίστρα-
τον ἴσαι φασίν V. Reliqui ἓνα δὲ τῶν ἀρχαιότατων ἴσαι φασίν.
11. B V ἐπιχειρούντων. 16. οἱ δὲ Θεσπιωδῶν B V. 19. λέγεται

Gaisfordus, qui ex libro non accurate signato affert λ, i. e. λέ-
γουσι vel λέγεται. Vulgo λέγει. 20. περὶ τοῦ μείζονος] Mendī quid
videtur subesse. Gaisford.

58. B. 549. Diog. V, 56. cll. V,
12. Servius in Virg. Aen. II,
341. Hic Choroebus filius Mig-
dones et Anaximenes fuit. —
Hunc autem Choroebum stultum
inducit Euphorion (v. Meinek.
Euphor. p. 179.), quem et Vir-
gilius sequitur. Usurpant Luc-
ian. Amorr. 53. Hermotim. s.
fin., Philops. 3., ubi v. Scholia,
Aelian. V. H. XIII, 15: Eustath.
Odys. 1669, 46. similia compa-
rat, v. Preller. Polemon. Frr.
p. 151. et nos ad Ibyc. Rhag.
Proll. 15 sq. Confer Zenob. IV,

21. Huschk. Anall. Critt. 189 sq.
Vater. in Eur. Rhes. 539. Creu-
zer. Init. Philos. Plat. II, 85.

59. B. 550. Diog. V, 57. Apost.
XI, 52. Arsen. 321. Hesych.

60. B. 551. Diog. I, 52. V, 59.
Suid. Hesych., ubi v. Intpp.
Confer Archiae Epigr. Anth. Pal.
IX, 339.

61. B. 552. Diog. V, 60. cll.
VII, 65. Suid. Hesych., ubi v.
Intpp., Apost. XI, 54. Ars. 321.

62. B. 554. cll. 860. Diog. V,
58. Apost. XI, 59. Arsen. 322.
Suidas. Macarius: Κρητίζει ὁ

πάντων προθυμουμένων τὸν συναχθέντα χαλκὸν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς ἑαυτοὺς ἀποφέρεισθαι, γενόμενον κριτὴν τὸν Ἰδομενεά, καὶ λαβόντα παρ' αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας πίστεις ἐφ' ᾧ κατακολουθῆσαι τοῖς κριθησομένοις, ἀντι πάντων τῶν ἀριστείων ἑαυτὸν προτάξαι. Διὸ λέγεσθαι 5 τὸ Κρητίζειν.

63 Κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαριστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί. Λέγεται γὰρ ὡς εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀχαριστων τοῖς εὖ προσδιατεθεισι, Κριὸς τὰ τροφεῖα. Καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς 10 ἐκτραφέντας τύπτειν τοὺς θρέψαντας καὶ ἐτι τρέφοντας. Μέννηται αὐτῆς Μένανδρος.

64 Κίσσαμις Κῶος: οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτω φασὶν ἐγγελλν ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν, καὶ τὸν Κίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ κατ' ὄναρ, κελῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι. 15

65 Κανθάρου σοφώτερος: ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδὴ τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος, ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ 20 θανάτου ἐξημιώθη· [οἱ δὲ κάπηλον ὄντα φασὶν ἀπερισκεπτικῶς ἐπιδικᾶσθαι τυραννίδι καὶ ἀπολέσθαι. Οἱ δὲ παρὰ

3. καὶ λαβόντα PH: vulgo deest καὶ. 7. τροφεῖ' B: legebatur τροφεῖα. 13. Κρίσσαμις Hesych. Photius: Κρίσαμις Suidas Bernhardyi. 16. ὄναρ om. κατ' Hesych. Phot. Suid. 17. παγγενεὶ Photius. 21. εἰς θάνατον ἐδικάσθη V: θάνατον κατεδικάσθη B. Verba οἱ δὲ κάπηλον ὄντα — αὐτοῦ τὰ ὠά ex C accedere jussi.

κριτής· ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρῖναι ψευδομένων. Adde Suid. s. v. Πρὸς Κρῖτα κρητικῶν. Plurima Meurs. Cret. 143. Notus Epimenidis qui fertur versiculus: Κρητὶς αἰετὸς φεῖσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Vide Callim. in Iov. 8. ibique Scholl. et Intpp., Plutarch. Aem. Pauli. 26. Ὁ δὲ κρητισμῷ χρησάμενος τὰ μὲν χρήματα νύκτωρ ἀνέλαβε κτλ. Idem Lysandr. 20. Πρὸς Κρητὰ δ' ἄρα, τὸ τοῦ λόγου, κρητίζων ἡγνῶει τὸν Φαρνάβαλον. Cfr. Hoeck. Cret. III, 458. Boissonad ap Psell. 221.

63. B 556 Diog V, 62. cll. III, 32. Apost. XI, 60. Arsen. 323.

Macar. Suid. Hesych. Photius. Libanius de Vit. Sua I, 14, B. Ἀνθρώπιον ἐκ Κυΐκου μαζόν τε καὶ ἀχάριστον, κριοῦ δὲ τροφεῖα, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀποτίνοσ. Idem Epist. 716. τὸ τῶν πελαργῶν μᾶλλον ἢ τὸ τῶν κρῖων ἐπανούτης. Similiter dicebatur κριοῦ διακοπία, v. Suid. et Photium. Usurparunt Eupolis Δήμος p. 52. Raspe et Menander apud Meinek. 280. fr. CCCXXXIII.

64 Hesych. Phot. Suidas, ubi v. Intpp.

65. B. 520. C. 288. Diog. V, 40. Arsen. 316. Macar. Suidas. Cfr. Menandr. fr. p. 83. Meinek.

τὸ ζῶον, παρόσον καθαρός ἐγκλίων ἐάντων τῇ κόπρῃ καὶ ἐπὶ τὴν καλίαν ἀνερχόμενος τοῦ αἵτου ἐκκλίει αὐτῷ τὰ ὠά.]

- 66 Κωφότερος χίχλης: ταύτης Γῆβουλος ἐν Μιονσίῳ μέμνηται. Φασὶ γὰρ κωφεῖν τὸ ζῶον. 5
- 67 Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἔλκε μοιχὸν εἰς μυζόν: ταύτης μέμνηται Καλλίας ἐν Ἀγαλάντῃ.
- 68 Κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος: λιμὴν ἐστὶ περὶ Τορώνην τῆς Θράκης· στενὰς δὲ ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι 10 τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.
- 69 Κρωβύλου ζευγος: παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλοῦσιν πονηρίᾳ κεκορημένοις ταπτομένη. Μετενήγεται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινὸς Κρωβύλου, ἑταίρας κτησαμένου 15 δῖο, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολλοὺς τῶν νέων λυμαινεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἐκλεπτεν [ἐλυμαινετο]. Τούτων ἴσους τῇ ἐκείνου πονηρίᾳ ὡς δύνασθαι συζευχθῆναι

4. *Διονυσία* scripsi; edebatur *Διονύσια*. Vide Meinek. Quaest. Scenn. III, 20. 6. εἰς μυζὸν Plutarchus: ἐς μυζὸν Provn. Metr. 1217. Vide Meinek. Quaest. Scenn. II, 49. 7. Ἀγαλάντη Canterus: Ἀγαλιτῆ H: rell. Ἀγαλιστῆ. 8. κωφότερος; HB: rell. κωφότερος. Τορωναίων B et codex Pierson Moer. 479.: Τορωναίων Diog.: Τορωνίος; Photius. 9. περὶ Τορώνην PH: παρὰ Τορώνην VA: ἐπὶ Τορώνῃ vulgo. καὶ μακρὰς dedi ex VB: vulgo δῖο μακρὰς. 10. κατάρσεις BV: Plutarchus καθαιρέσεις; vulgo καταρφέσεις. Vide Bernhardt ad Suidam. 11. τοῖς ἐν αὐτῷ Gaisfordus: vulgo τοῖς ἐν αὐτῷ; B ἐν αὐτοῖς. Totum locum sic refingit Hemsterhusius in Lucian. I, 167: ταυρίας δὲ ἔχει δῖο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταρφέσεις vel καθηκούσεις vel potius καταταυρούσεις. De voce κατάρσεις Gaisfordus adire jubet Wytenbach. ad Plut. Morrall. II, 162, A: Bernhardt affert Thuc. IV, 26. θαλάσσης; B. 12. Κρωβύλου B cum Phot. Hesych.: V Κρωβύλου; vulgo Κρωβύλου, v. Boissonad. Aristaen. p. 441. ὑπερβαλοῦσιν BV: vulgo ὑπερβαλοῖσιν. 16. ἐλυμαινετο spurium videtur.

66. B. 524. Apost. XI, 69. Arsen. 324. Suidas. Macarius habet κωφότερος καὶ ἀφωνότερος χίχλης. Photius: παρ' Ἐβρουλίῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος χίχλης, v. Bernhardt ad Suid.

67. Diog. V, 42. Plut. 89. Sophocleum illud Τὸ κέρδος ἦδὲ κᾶν ἀπὸ ψευδῶν ἔη ex Plut. Morrall. II, 21, A. (fr. inc. LVIII, 3.) comparat Schottus. Confer Ele-

ctr. 61. Illa ἔλκε μοιχὸν εἰς μυζὸν eo spectant, ut adulterum non impune dimittendum, sed donec pecunia poenam redemerit, in custodia tenendum admonent.

68. B. 526. Diog. V, 43. Plut. 91. Suid. Photius.

69. B. 560. Diog. I, 3. V, 65. Hesych. Phot. Suidas, qui habet Κρωβύλου ῥ. Usurpat Liban. Ep. 89.

αὐτῷ Κρωβύλου ζεῦγος ἔλεγον. Ἡ δὲ διὰ τὸ εἶναι δύο τὰς ἑταίρας.

70 Κύνδος: λαιδορία, κακολογία. Καὶ Κυδάζειν τὸ λαιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. Ἡ δὲ πρώτη συλλαβὴ βραχέως ἐκφέρεται. Καὶ ὅταν λαιδοριάν ἐκτίσῃ τις ἐπὶ μηδενὶ ἀξίῳ συκοφαντούμενοις, παροιμιωδῶς λέγεται Κύνδους ἐκτετικέναι.

71 Κυζικηνοὶ στατιῆρες: διεβεβόηοντο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγμένοι. Πρόσωπον δὲ ἦν γυναικίον ὁ τύπος Μητρὸς Θεῶν ἐπὶ δὲ θατέρου, προτομὴ λέοντος. 10

72 Κυθωνύμου αἰσχός: αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος ἢ αὐτὸν ἂν τις ἐπικρύψει τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ δυσωνύμου, ἢ περιβοητοῦ περὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι.

73 Κύων ἐπὶ δεσμά: παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων καὶ, Βοῦς ἐπὶ δεσμά. 15

74 Κῶος Χίος: ὁ Κῶος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἔξ. Παροιμία δὲ ἐστὶ Χίος πρὸς Κῶον. Ὁ μὲν γὰρ Χίος ἠδύνατο ἔν, ὁ δὲ Κῶος ἔξ.

75 Κωρυκαῖος ἠκροάζετο: ταύτης Μένινδρος μὲν 20 μνηταὶ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ. Πειραταὶ γὰρ περὶ Κώρον τῆς Παμφυλίας ἦσαν, καὶ τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συμ-

1. ζεῦγος P: rell, ζυγός. 3. De v. κύδος v. Scholl. Arist. Nubb. 616. Bernhardy ad Suid. s. v. 5. ἐπὶ μηδενὶ ἀξίῳ συκοφαντούμενος B. Ascivi ἀξίω: vulgo ἀξίως. 11. αἰσχρὸν scripsi: libri αἰσχίον, quod profectum ab iis, qui ἢ non disjunctivum, sed comparativum opinantur. Peccatum eodem modo apud Suidam. 12. ἐπικρύψει Hesych, Suidas: legebatur ἐπικρύψει. 16. ἐπιδιδόντων HVB: vulgo ἐπιδόντων. 18. Χίος B. 22. Παμφυλίαι] Immo Κιλικίας: vide Wesseling. in Hierocl. Synecd. p. 679. Bernhardy ad Suid. s. v.

70. B. 561. Phot. et Suidas: Κύνδου δίκην ἔφειλεν ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.

71. B. 562. Diog. V, 66. Hesych Phot. Suid. Praeter Intpp. Hesych. v. Marquardt. Cyzic. p. 160.

72. Hesych. et Suidas, apud quem est: Κυθωνύμου κλέος ἢ αἰσχός. Proverbium factus est Oedipus, quem κυθώνιμον vocaverat Antimachus. Ἐκροσὶ

Exx. Critt. V, 28. de variis explicationibus, quas veteres nomini κυθωνύμου adhibuerunt.

73. B. 564. Diog. V, 68. Suid. Hesychius.

74. B. 566. (ubi infra recurrit Χίος παραστάς οὐκ ἐξ Κῶον λέγειν.) Diog. V, 70. Hesych. Suidas, ubi v. Bernhardy. Adde Welcker. Mus. Rhen. Nov. I, 568.

75. B. 564. ubi non nisi lemma superest, Suid. Phot. Hesychius.

πράττοντες αὐτοῖς περιμεγάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, καὶ τοῖς πειραταῖς ἐμήνουν. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι, ἔκρυπτον τὰ πολλά. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτω τοῖς πειραταῖς ἐγεγόνει, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράτ- 5 τεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

6 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος, ὡς φασίν, ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργομένων ἀπῆτει τοὺς Ἀθηναίους. Παριῶν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο 10 τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. Θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. Καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. 15

7 Κύρβεις κακῶν: Κύρβεις καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σανίδες τρίγωναι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἀνέγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας. Ἐπὶ ταύτων τῶν σφόδρα πονηρευομένων ἡ παροιμία εἴρηται.

8 Κλαίει ὁ νικῆσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: 20 αὕτη παρῆλθεν ἐκ χρησμοῦ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραϊκῆς.

4. ἐγεγόνει.] »Excidisse quid videtur. Fortasse φανερά.» Gaisfordus. 7. σφάκελλοι B, qui et infra σφακέλλους. ποιοῦσ' ἀτέλειαν Bernhardy ad Suidam in gratiam versus. 13. Πεισίστρατος φέρει VB; Diodorus τούτων γὰρ τὸ μέρος Πεισίστρατῶ διδόναι; Procopius καὶ τούτων τὴν δεκάτην δεῖ γενέσθαι τῷ Πεισίστρατῶ. 15. καὶ ἐκ τούτου PHB; rell. ἐκ τούτου. τὴν παροιμίαν PH. 16. κύρβεις ex B addidit Gaisfordus, in quo tamen deest καλοῦνται.

Pleniora Menandrea afferunt reliqui: Photius τοῦ δ' ἄρα Κωρ. ἠκροάετο, Suidas τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κ. et rursus οὐδ' ἄρ' ὁ Κ. ἠκροάετο, ubi ἠκροάσατο corrigit Bernhardy in Eustath. Dionys. p. 950., quod ipsum exstat apud Steph. Byz. s. v. Confer Meinek. Menandr. p. 56. Marx. Ephor. p. 139. Strabo XIV, 923. (954.) Eustath. Odys. 1534, 54. Ἐκ τῆς Κωρύνκου παροιμία τὸ· Τοῦ δ' ἄρ' ὁ κωρύνκιος ἠκροάετο, περὶ ἧς ἐν τοῖς τοῦ περιγητοῦ διδύλωται, Dionys. Perieg. 855.

76. B. 568. Hesych. Suid. s. v. Καὶ σφάκελοι π. ἀτ. et s. v. σφα-

κελισμός. De narratione v. Diodori Excc. Vatt. p. 30. Dindorf., qui affert Procopium in Villos. Ann. II, 40.

77. B. 570. Diog. V, 72. Suidas, ubi v. Intpp. et ad Arist. Nubb. 447.

78. B. 586. Diog. V, 75. Schottus; »Aliud item Apollinis Pythii oraculum huic non dissimile commemorat Gemist. Pletho extr. lib. II. Παραλειπομένων: Τῆς ἐπὶ Θερωίδουσι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην αἰετός ἐν νεφέεσσι καὶ ἠέρι θηήσασθαι· κλαίει ὁ νικηθεὶς· ὁ δὲ νικῆσας ἀπόλωλεν.»

Περὶ γὰρ Φιλίππου μαντευομένη μετὰ τὴν ἐν Χαίρωνεια μάχην τὸ ἔπος εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἠττηθέντες ἀπώλοντο, Φίλιππος δὲ νικήσας μετὰ τὴν μάχην εὐθύς ὑπὸ Πανσανίου διεφθάρη.

- 79 Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν ὅτι προξιώντας 5 Πυθαγόρα μαθητὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιῆσθαι. "Ὅθεν εἰς παροιμίαν ἢ συμβουλὴ ταῦ Πυθαγόρα ἦλθεν.
- 80 Κέλμεις ἐν αἰδήρῳ: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφάδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχειρῶτοι 10 πεφύκασι. Κέλμεις γὰρ εἰς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέα ὑβρίσας, καὶ μὴ ὑποδεξάμενος * * * ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εὐμενῶς ἐν τῇ Ἰδῇ, ἀπ' οὗ ἡ στειρώτατος ἐγένετο σίδηρος. Μέννηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς ἐν Σατύροις.
- 81 Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ: τάττουσι τάντην ἐπὶ τῶν 15 κατὰ τὰ χεῖρον ἀκούοντων. Φασὶ δὲ ὅτι ὁ Βάβυς ἀδελφὸς ἦν Μαρσύου, ὃν Ἀπόλλων ὑπερτενῆ χρημάσας ἐκ πίτνος ἐξέδειρεν, ἐρίσαντα αὐτῷ περὶ μουσικῆς. Βουλό-

4. Bodl. A ἰπὸ τῶν παυσανίδου: B παυσανίων. Volebantne ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Πανσανίαν? 9. Κέλμεις B. 10. ὡς ἰσχυροὶ καὶ δυσχειρῶτων πεφύκατων B. 11. εἰς τῶν Ἰδ. δ. Schottus: antea εἰς τῶν Ἰουδαίων δακτύλω. Recte BV, qui tamen ἰδίῳ exhibebant. 12. καὶ μὴ ὑποδεξάμενον εὐμενῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν (om. V) ἐν τῇ Ἰδῇ. Μέννηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς. BV. 13. δελφῶν προ ἀδελφῶν HF Brubach. εὐμενῶς PHF: εὐμερῶς vulgo. Illud certum puto, scribi debere καὶ μὴ ὑποδεξάμενος εὐμενῶς ἐν τῇ Ἰδῇ. Reliqua lacus depravata. Apposui signa. 16. B: Βάβυος (Βάβυος cod. B) χαράς: ἐπὶ τῶν ἀφύστερον τῇ μουσικῇ χρωμένων. Μαυάνθημ γὰρ τῷ παταμῷ αὐο ἐγενίσθη παιδε· ὡν ὁ Μαρσύος μὲν δυοὶ καλάμοις κατὰ τὸν

79. B. 573. C. 293. Diog. V, 76. Apost. XI, 40. Arsen. 320. Macar. Phot. Suid. Scholl. Plat. 319. Vide vel Heindorf. in Plat. Phaedr. s. fin. et Intpp. Cic. Legg. I, 12. Timaeum tangit Diog. Laert. VIII, 10., v. Goeller. de Situ Syrac. 218.

80. B. 575. Plut. 11., qui habet nonnisi haec: Κέλμεις γὰρ τις ἐν Ἰδῇ στειρώτατον σίδηρον ἐργάζαμενος. Sophoclis locus est fr. 335. Dind ex Κωφοῖς (excidit titulus apud Zenob., v. Hermann. Opuscc. I, 46.) Σατύροις:

Scholl. Ap. Rh. I, 1129: Σοφοκλῆς αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις. Ceterum in iisdem Scholiis sic exstat: Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δακτύλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἰδῆς ἐντυχάντες τῇ Ῥεῇ ἐδεξίωσαν τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἦσαντο. Vide Lobeck. Agl. 1156. 1160.

81. B. 245. Plut. 26. Ath. XIV, 621, B. ex Theophrasti libro περὶ ἐνθουσιασμοῦ, ut videtur: τὴν Φρυγιστὴ ἀρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὐραν καὶ μετεχειρίσαντο· διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐλη-

μενος δὲ καὶ τὸν Βάβυν ἀνελεῖν, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, ὡς ἀφυῶς τῷ αὐτῷ χραῖται, ἀφῆκεν αὐτόν. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη, ἅτι Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ.

2 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦον: τὴν παροιμίαν ταύτην οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῶου φασὶν εἰρησθαι, ὅτι 5 οὔτε αὐτὸς βρωτὸς ἐστίν, οὔτε τὸ ὦον ὃ ἔχει. Οἱ δὲ, ἀπὸ Κόρακος τῷ Συρακουσίου ῥήτορος, πρώτου διδάξαντος τέχνην ῥητορικὴν. Ἰπὰ γὰρ τούτου, ὡς φυσί, μιμητῆς Τσιας ὀνόματι μισθὸν ἀπαιτούμενος καὶ εἰσ-αγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπε πρὸς τὸν Κόρακα· Εἰ 10 μὲν με νικήσεις, ὦ Κόραξ, οὐδὲν μεμάθηκα, καὶ οὐ λήγη τί· εἰ δ' ἠττηθήσῃ, αὐ κομιῇ τὸν μισθὸν ὡσαύτως. Θαναμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίσκου ἐπεφώνησαν, Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦον. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν πανηρὰ ποι- 15 ούντων.

13 Κυθνώλεις συμφοραὶ: τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ Κυθνίους συμβάντα. Φησὶ γὰρ Ἀριστατέλης αὐτῶς κακῶς αὐτοὺς διατεθῆναι ὑπὸ Ἀμφικτύωνος, ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς Κυθνώλεις καλεῖσθαι. 20

14 Λαγῶς καθεύδων: παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

Φρυγίον ἦλθε τόμον, ἐπὶ δὲ μόνῳ ὁ Βάβυς. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐπαρθεὶς τοῖς αὐλοῖς καὶ πρὸς ἕρην ἀπονοηθεὶς (ἀπογοηθεὶς Vat. I, 18.) Ἀπόλλωνος ἰσπράττειται τῆς ἀπονοίας δίκην κατὰ τὴν Φρυγίαν εἰς ἀσκὸν ἀποδαρῆσαι, ὁ δὲ Βάβυς ἐφύσθη τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς, μήτε ἐπαρθεὶς καὶ ἀφύστερον αὐτῶν. Ἐνθεν καὶ τὸ Κάκιον Βάβυς (βάβυος V) αὐλεῖ παροιμῶδες τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Χείρον ἀσκούντων. 6. αὐτὸ βρωτῶν ἔστιν B. τὸ ὦον ὃ ἔχει PHF; ἔχει B Brubach.; ὃ ἔχει om. Schot-tus. 11. νικήσεις B: legebatur νικήσας. 12. κομιῇ B. 19. κακῶς Gaisfordus ex P: erat κακῶ. Ceterum pro vulgato Κυθνώ-δεις bis dedi Κυθνώλεις: v. Hesych. Κυθνώλης. Et sic scribendum docet Helladius Phot. Bibl. p. 1588.

τὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσγορίας ἔχειν. οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκυῶν (fr. LXXXVI.) Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος, παρὰ δὲ Ἰπκίωνακτιν (fr. LXXVII.) Κίων καὶ Κίδαλος καὶ Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰετῶν πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ. Videtur prover-bium, ut fit, duplici modo ef-ferri solitum. Aut: κάκιον Βάβυς αὐλεῖ, quam quem Apollo

obtruncet: aut: κάκιον ἢ Βάβυς vel Βάβυος αὐλεῖ, h. e. pessimo tibicine pejus,

82. Contractius B. 519. C. 284. Diog. V, 39. Apost. X, 64. Arsen. 313. Macar. Usurpant Lucian. Pseudol. 30, et Rhett. Walz. IV, 14., ubi est κακῶ ὡά, 159. et V, 6. 65. Confer Spengel. Συ-ναγ. τεχν. p. 24 sq.

84. B. 587. Diog. VI, 1. Apost. XI, 71. Arsen. 330. Macar. He-

85 *Λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων· δειλὸν ἄγαν τὸ ζῶον· ὅθεν καὶ Ῥηγίνος λαγῶς ἐλέχθη, καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνοὺς ἐπὶ δειλία ἐκωμῶδουν. Παροιμία δέ τις ἐστίν, Ὁ λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς ταῦτο 5 καρτερῶς ἀγωνιζομένων τασσομένη.*

86 * * *Λέγνη κακῶν: παροιμία τις ἐστίν Ἀργολικῇ, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. Τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐπέβαλλον, * * * διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Ἀκριβέστερον δ' ἂν 10 τις τὴν παροιμίαν φαιῆ ἀπὸ τινος ἱστορίας διαδεδόσθαι. Λαναὸς γὰρ ἱστορεῖται τὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν κεφαλὰς αὐτόθι καταθεῖναι· καὶ ἐξ ἐκείνου ταῦ παρανομήματος ἢ παροιμία ἐλέχθη. Ἴσως δὲ καὶ εἰς ἕβρον αὐτῶν ὁ Λαναὸς ἐκελεύσατο ἐκεῖ τὰ καθάρσια βάλ्लεσθαι. [ἢ ἀπὸ τῆς 15 ὕδρας τῆς πολυκεφάλου ἐν αὐτῇ γενομένης.]*

1. Β *Λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν* (sc. τρέχει). λέγεται καὶ ἑτέρως: *Λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει*, scil. δρόμον. Quae om. B v. δειλὸν — ἐκωμῶδουν, ea aliorum pertinent, v. ad V, 83. 3. ἐπὶ δειλία Gaisf. cum Suida et Arsenio: vulgo δειλία. 5. πρὸς τοῦτο reposui ex B, quocum facit Suidas: vulgo διὰ τοῦτο. 9. Pessime Zenobiana lacerata sunt: διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Docet Hesychius: *Λέγνη θιατῶν: παροιμία τις ἐστίν Ἀργολικῇ· Λέγνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐπέβαλλον. Λέγνη οὖν θιατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θιατρον, διὰ τὸ σύμμικτον καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Apud Zen. εἶναι post σύμμικτον male illatum. Signa apposui lacunae. Turpiter labitur Runkel. Cratin. p. 95. 11. διαδεδόσθαι Gaisf. ex P: legebatur διαδιδόσθαι. 12. Αἰγυπτιαδῶν B cum Phot. Ars. 13. καταθεσθαι B. 16. ἦ — γενομένης addidi ex BV.*

sych. Suid. Phot. Apertis oculis dormire leporem natum est, v. Plin. N. H. XI, 37.

85. B. 592. C. 301. Diog. VI, 5. Apost. XI, 72. Arsen. 331. Suid. Hesych. Phot. Confer Lobeck. Parall. 511. Hinc ductae similes locutiones *περὶ τῆς ψυχῆς, περὶ ἑαυτοῦ τρέχειν* aliae: Herod. IX, 36. VII, 57., ubi v. Valckenarium. Allusit Arist. Rann. 192. *Δούλον οὐκ ἄγω· Εἰ μὴ γενναμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.* Ubi recte τὴν περὶ τῶν κρ. scil. νανμαχίαν, unde ipsi proverbio τὴν pro τὸν intulit Suidas alii-que, v. Kusterum. Adde Gata-

cker. Opp. Critt. p. 67. Ebert. Diss. Sicul. I, 189.

86. B. 595. Diog. VI, 7. Apost. XI, 88. Arsen. 334. Macar. Hesych. Similis Bodl. est paroemia *Λιρναία χολή*, v. Strabon. VIII, 538 (570). ἐπὶ τῶν Αἰγυπτιαδῶν apud Hesych. Suid. Phot. Arsen.: sic enim Cratinus proverbium illud *Λέγνη κακῶν* invertit, v. nott. critt. et Lucas Obs. in Cratin. II, 4 sq. Illud *Λιρναία χολή* explicat Macarius: *ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων ἀπὸ τῆς ὕδρας.* Unde satis repellitur Schotti impetus in Provv. Vaticc. II, 51. *Ἐρακλείη ἀργή* conjectantis.

87. *Λευκηπαχίας*: Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ Βίων φησὶ συμβαίνειν τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ· εἰρησθαι οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων τὴν παροιμίαν.
88. *Λεσβίων ἄξια*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.
89. *Λευκὴ στάθμη*: ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων ἢ παροιμία ἐλέγτο, Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Ἐν γὰρ τοῖς λευκοῖς λίθοις λευκαὶ στάθμαι οὐδὲν δύναται δεκνῆναι, καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου. *Στάθμη* δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.
90. *Λήθαργος κύων*: ὁ προσαιῶν μὲν, λάθρα δὲ 10

1. *λευκηπαχίας* B: *λευκηπαχίας* Aldus et F: *λευκηπαχίας* Orsopreus: *λευκηπαχίας* Suidas. *Μελέαρχος* V. ἐν τῷ περὶ β. dedi: aberat ἐν: omnia haec om. B. 2. *δειλοὺς ποιεῖ* V: *δειλοὺς τοῖτους ποιεῖ* B. 3. *τῶν τοιούτων*] *τοῖτων* H. 4. BV: *Λεσβίων ἄξια* καὶ *Λέσβιος δεξιὰ*. ἐπὶ τῶν ἀπραξίων (*ἀπραξίων* V) ἀμφότεραι. C: *Λεσβίων δεξιὰ*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων. Cum Zenobio ad verbum consentit Photius, nisi quod ἄξια habet, et Suidas, ubi ἄξια. Tria videntur commemorari proverbia: *Λέσβιος* vel *Λεσβίων δεξιὰ*, quod primum fuisse censeo, dici illud solitum ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Alterum *Λεσβίων ἄξια*, tertium *Λεσβίων ἄξια*. Hoc utrumque ex illo per jocum vel quod magis puto per socordiam librariorum corruptum. Multa proverbia per usurpantium jocum, alia explikatorum culpa ob soni scripturaeve similitudinem flexa. Apud Zenob. pro ἄξια reponendum fuit ἄξια. 5. *μηδὲν*] *μη* B. 6. *λίθῳ* adjecit Gaisf. Ignorat B ἐν λ. λ. λ. *στάθμη*. 8. ἢ *διὰ τῆς μίλτου* Gaisf.: vulgo ὃ *διὰ τ. μ.*: B ὡςπερ αἱ ἀπὸ μίλτου. 9. *σπάρτη* Bodl. A. 10. C: *Λήθαργος κύων*: ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς τινα διαπραττομένων, παρ' ὅσων καὶ οἱ τοιοῦτοι κίνεις λάθρα δακνουσιν.

87. B. 591. Plut. 64. Suid. In Bekkeri Ann. 51, 7. est *λευκοπαχίας*: εὐήθης.

88. B. 603. C. 302. Phot. Vide nott. critt. et Intpp. Hesych. II, 453.

89. B. 597. Diog. VI, 8. Plut. 39. Apost. XI, 95. Arsen 331, ubi est *λευκὴ στάθμη* λευκῷ λίθῳ; denique Hesych. et Scholl. Plat. 323. *Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀθλα ἀθλοῖς σημειομένων καὶ τούτων μηδὲν συνιέντων*. Ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις *στάθμη* λευκὴ οὐδὲν δύναται δεκνῆναι διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν, καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου γιγνομένης, ὡς *Σοφοκλῆς* *Κηδαιῶν*: *τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σῆσιν οὐ τεκμαίρομαι*, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ *λευκὴ στάθμη*. Ἐστὶ δὲ *στά-*

θμη *σπάρτος τεκτονική*· κατ' Ἐλλεψιν δὲ εἴρηται ἢ παροιμία, διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο· τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ *λευκὴ στάθμη*, v. Heindorf. Plat. Charm. p. 154. B. Eustath. II, 1022, ult. *Λευκὴ στάθμη* ἀντὶ τοῦ ἀθλος *στάθμη* κατὰ Πανσανίαν. Οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ἀρθότητα ἢ *λευκὴ στάθμη*. Ἀπὸ κίσθαι ἢ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἀθλα ἀθλοῖς σημειομένων κτλ. Cfr. 1531, 64. Liban. Ep. 1135. 1348.

90. B. 599. C. 310. Hesych. Suid. Excc. Herodiani p 471. Pierson. *Λήθαργος κύων*: ὁ κρύφα δάκνων, ubi v. annot. Accuratus Scholl. Arist. Eqq. 1028. Ἐπαῖξε παρὰ τὴν παροιμίαν· Σαί-

δὲ ἡδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, παρεκάλεε Μήδειαν ὅπως Πελίας αὐτῷ δικὰς ὑφέξει. Ἡ δὲ πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα καθευῆσαι, ὑποσχομένη ποιῆσαι νέον. Καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθευῆσασα, ἐποίησεν ἄρα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα 5 εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι κατέψουσιν.

Ἐλούσαντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κικῶς. Μάγαν μὲν γὰρ τὸν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδελφὸν ὁ Θεόγος λουόμενον καθήρησε, ζέοντα λέβητα ἐπικλύσας αὐτῷ. Μίνω δὲ τῷ Κρητῶν βασιλεῖ αἱ Κωκύλου θυγατέρες ἐπέχεαν ζέουσαν 10 πίσσαν. Δαίδαλον γὰρ σὺν Ἰκάρῳ τῷ παιδί καθεύριξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, δι' ὅπερ εἰργάσατο μῦθος ἐπὶ τῷ τῆς Πασιφάης ἔρωτι τῷ πρὸς τὸν ταῦρον. Ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἐαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ἐξῆλθε τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ ἀναπτάμενος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ. Ἰκά- 15 ρου μὲν οὖν μετεωρότερον φερομένου, καὶ τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακείσης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν. Καὶ οὗτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλαγος καταπίπτει, Δαίδαλος δὲ διασώζεται. Ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ καθ' ἑκάστην χώραν ἱερυνῶν ἐκόμιζε κοχλόν, 20 καὶ πολὺν ὑπισχεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι, διὰ τούτου νομιζῶν εὐρήσειν Δαίδαλον. Ἐλθὼν δὲ εἰς Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δεῖκνυσι τὸν κοχλίαν. Ὁ δὲ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διείρειν, καὶ Δαίδαλῳ δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον, καὶ 25 τρήσας τὸν κοχλίαν, εἶπασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. Λαβίων δὲ Μίνως τὸν λίνον διειρμένον, ἦσθετο εἶναι παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον, καὶ εὐθέως ἀπήτει. Κώκαλος δὲ ὑποσχομένος δώσειν, ἐξέμισεν αὐτόν. Ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνηρέθη, ζέουσαν πίσσαν ἐπι- 30 χραμένον αὐτῷ.

1. μετελθεῖν Schottus: edd. vett. μετῆλθεν. 7. Μάγα μὲν γὰρ] »Vestigia sunt depravati nominis pro Μάγαν γὰρ. Sic enim Ptolemaei Philopatoris frater dictus Maga, quem corporis obesitate perisse Ath. XII, 550, B. ex Agatharchidae τῇ ἐκκαυδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν prodit.« Schottus. Verissimae observationi obsecutus sum. 8. ὁ Θεόγος] »An l. Σωσίβιος?« Gaisford. 9. ζέοντα λέβητα P. 12. εἰργάσατο dedi ex P: rell. εἰργάσαντο. μῦθος Gaisf. ex P: legebatur μῖθος. 22. διείραντι Valckenarius: legebatur διείζαντι. »Qui per cochleam filum lineum transjiceret, putans se ita deprehensurum Daedalum.« 24. διείρειν idem: libri διεύριξεν. 27. διειρμένον idem: libri διεργασμένον.

- 13 *Λιμοῦ πεδίων*: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων· τόπος γὰρ ἐστὶν οὕτω καλούμενος. Καὶ λέγουσιν ὅτι λιμοῦ ποτὲ κατασχόντος, ἐχρησεν ὁ θεὸς ἰκετηρίαν θέσθαι καὶ τὸν Λιμὸν ἐξιλεώσασθαι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀνῆκαν αὐτῷ τὸ ὄπισθεν τοῦ πρυτανείου πεδίων. 5
- 14 *Λιμῶ Μήλιω*: παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μήλιους πολιορκοῦντες ἐν λιμῶ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε̅. 6
- 15 *Λίνδιοι τὴν θυσίαν*: παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων. Ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βούν ἀποσπάσαντος γεωργοῦ καὶ θουνησαμένου, τοῦ δὲ γεωργοῦ λοιδορομένου αὐτόν. Ὅθεν καὶ Λίνδιοι κατὰ χρησμὸν οὕτω θύουσιν Ἡρακλεῖ λοιδορούμενοι. 10
- 16 *Λίνον λίνῳ συνάπτεις*: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρᾶσσόντων. 15

4. ἰκετηρίαν Valckenarius: vulgo ἰκέτιαν: P ἰκετιαν: om. H. Excldidit Ἀθηναῖος. 6. πεδίων] Edd. vett. πεδίλου. 8. ἐν λιμῶ non mutaverim: elegantias videtur captasse Epitomator. Omittunt ἐν Hesych. Phot. Suid. Addit V cum aliis: Οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπίσθησαν καὶ προεδόκασαν (παράδ.) ἑαυτοῖς. 12. ἐπισπάσαντος H. 13. λοιδοροῦντος αὐτόν B. 16. πρᾶσσόντων B.

93. Diog. VI, 13. Plut. 30. Hesych. Bekkeri Ann. 278, 4: Λιμοῦ πεδίων ὄνομα τόπον. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη· ἀφορίας γενομένης πεδίων κατὰ χρησμὸν ἀνέθισαν τῇ εἰρεσιώτῃ, ὃν καταστρέφοντα ταῖς πλατάνοις ἀπὸ τοῦ συμβιβηκότος Λιμοῦ πεδίων ἐκάλεσαν, qui locus mutilus ex Zenobii narratione instaurari poterit. Commemorat λιμοῦ πεδίων Muellerus in Ersch. et Gruber. Encycl. v. Attica p. 237.

94. Diog. VI, 14. Apost. XII, 3. Arsen. 336. Hesych. Suid. Coisl. habet λιμός Μιλιῶος. Aliter expeditur Photius Apost. Arsen., quos vide. Thucydidis narratio est V, 84. Usurpat Arist. An. 187. Τοῖς δ' αὖ θεοῖς ἀπολεῖτε λιμῶ Μήλιω, ubi v Scholl.

95. B. 607. Diog. VI, 15. Hesych. Rem uberrime explicat

Heffter. de cultu Rhod. I, p. 5 sqq.

96. B. 608. Diog. VI, 16. Apost. XII, 6. Arsen. 336. Suid. Hesych. Photius. Scholia Lucian. Philops. 9. (Bachmann. Ann. II, 336.): καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἶρηται τῶ λίνῳ λίνον συνάπτεις. Scholia Plat. 369. Λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλιαν συναπτόντων· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ I' τῆς Φινικῆς ἀκροάσεως (III, 6, 9). Ὁ δὲ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ· καὶ Στρατίτις Ποταμοῖς (Ποταμίος) καὶ Ἠλλάτων Εὐθυδῆμω (298, C.) et Aristides ἐπὶ τῶν τεττ. 143, II., ubi v. Scholl 501. Dindorf., 190 Frommel. Adde Hemsterhus. in Arist. Plut. p. 470. Recte intellexit Winckelmannus in Platon. I. c.,

- 97 Λοκρῶν σύνθημα: παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους προδόντες μετὰ τῶν Ἑρακλειδῶν ἐγένοντο. Ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους. Οἱ δὲ, ὅτι τοὺς Σικελοὺς ἠπάτησαν παραλογισάμενοι. 5
- 98 Ἰνδὸς τὴν θύραν ἐκλείσεν: παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν.
- 99 Λυκεῖον ποτόν: ἦτοι ἀπὸ κρήνης τῆς *** ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει, καὶ τόπου. Προπερισπωμένως δέ. Ἦσαν δὲ αἱ ἀναδοθεῖσαι κρήναι, ἥ μὲν οἴνου, ἥ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ πτηνὰ προσίζεν καὶ τοξεύεσθαι. 10
- 100 Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσχολουμένων περὶ τι μάτην. Καὶ γὰρ ὁ λύκος ἀπρακτος περιεῖσι, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος δὲ πεινῆ, τὸ φρέαρ 15

2. τὰς πρὸς B: rell. om. τὰς. 3. τοὺς P om. 4. Ἀναβιβάζει — παραλογισάμενοι om. B. 6. ἐκλείσεν] ἐπιγλίσει Hesych. 8. τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει] » Haec sensu carent. Supplendum forte et emendandum ex Hesych. et Suida τῆς εὐφροσύνης ὑπὸ Ἀπόλλωνος (hic quaedam excidere, v. Bernhardt) ὑπὸ λίκων πωρομένης. Quodsi in ἐτίθει latet ἐπιθετον, pergendum forte cum B: ἡ Λύκος Ἀπόλλωνος ἐπιθετον καὶ τόπος. Gaisford. Hermannus Soph. Phil. 1447. τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὐφροσύνης. Posui lacunam. 10. αἱ ἀναδοθεῖσαι P: rell. om. αἱ. τόπος ἐν ᾧ ἀνεδείχθησαν B: sed ἀνεδόθησαν cod. A V. 15. περιήσων B. B nonnisi μὴ δ. πεινὴ omittis verbis

duplex extitisse proverbium: alterum λίκων λίκω συνάπτειν, alterum οὐ λ. λ. σ.

97. B. 609. C. 315. Diog. VI, 17. Apost. XII, 10. Arsen 337. Λοκρῶν σύνθηματα, Hesych Phontius, qui cum C habet Λοκρῶν ξυνθήματα, sed codex Λοκροξινθήματα. Suidas habet Λοκρῶ ξυνθήματα. De historia v. Polyb. fr. Vatic. XII, 8. ibique Lucht. et Geel. et cfr. Zenob. V, 4.

98. B. 611. Hesych. Utitur Plut. Morall. II, 1108, D: Ἐμοὶ δοκεῖ καθάπερ ὁ Ἰνδὸς ἐφ' αὐτὸν ἀνοίγειν οὐ θύραν μίαν, ἀλλὰ ταῖς πλείσταις τῶν ἀπορῶν καὶ μεγίσταις περιβάλλειν τὸν Ἐπίκουρον. Aliter explicat Erasmus, v. Intpp. Hesychii.

99. B. 612 C. 317. Hesych. Suid. Cum Suida facit C, sed

post εὐφροσύνης in marg. ascriptum: Ἀπόλλων ὁ Λύκος, διὸ πηγὰς ἐποίησεν, ὧν ἡ μὲν μέλιτος, ἡ δὲ οἴνου ἦν. Pertinent haec ad Soph. Philoct. 1461. Ἦν δ' ὦ κρήναι Λύκων τε ποτὸν Λείπονεν ἡμᾶς, ubi v. Scholl. et Intpp. Veteres Grammatici sic videntur statuisse: Ἀλυκεῖον ποτόν vel Λύκιον in insula Lemno vocatum fuisse aut a fonte in gratiam Philoctetae ab Apolline Lycio aperto, ubi volucres vino et melle delentitas sagittis suis facile figeret, aut a loco, cui Lycei esset nomen, aut denique quod λίκων ἐν ἐρημίᾳ ibi sitim restinguerent.

100. B. 615. Diog. VI, 21. Apost. XII, 20. Arsen 339. Hesych. Suidas. Usurpat Plutarchus Morall. II, 68, A.

περιέρχεται. Ἄλλα καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι, ἐὰν τὸ διω-
κόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ, περίεσι καὶ τηρικαῦτα τὸ
φρέαρ μηδὲν ἀνῶων.

- 1 *Λυδὸς καπηλεύει*: φασὶ Κύρον περιγεγόμενον
τῶν Λυδῶν προστάξει αὐτοῖς καπηλεύειν, καὶ μὴ κεκτῆ- 5
σθαι ὄπλον, ἀλλὰ ποδήρεις ἀμφιένυσθαι χιτῶνας· καὶ
οὕτως εἰς Θῆλυ μᾶλλον μεταρῶνθμισθέντας τοὺς Λυδοὺς
ἀγοραίους γενέσθαι καπίλους.
- 2 *Λύκου δεκάς*: παροιμιῶδες. Ἐπειδὴ Λύκος ὁ
ἦρωσ πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἴδρυτο, τοῦ 10
Θηρίου τὴν μορφήν ἔχων, ἐνθα οἱ δωροδοκοῦντες καὶ
συκοφάνται κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφοντο. Ἀφώ-
ριστο δὲ αὐτῷ τριῶβολον τῆς ἡμέρας.
- 3 *Λυδῶν καρύκας*: παροιμία·
Μῆτε μοι Λυδῶν καρύκας, μῆτε μαστίγων 15
ψύφους.

illis parēlloisi. Vulgata ex duabus scripturis confusa. B in ulti-
mis mutilus: τὸ διωκόμενον εἰς φρέαρ ἐμπέσῃ, ut fere Suid., ubi v.
Bernhardy. 4. B: Κύρος περιγεγόμενος Λ. πρ. τοῖτοισ κτλ. 6.
ἀλλὰ] καὶ B. B: χιτῶνας, ὡς ἂν Θηλύνθέντες εἰς στρατείαν
εἰεν ἀχρηστοί. 9. Λύκων Diogenianus. C 100: παρ. ἐποήθη
δὲ ἐκτεῦθεν· Λύκος μὲν ἐστὶν ἦρωσ, μορφήν ἔχων Θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς
ἐν Ἀθήναις ἀριστῆλαι δικαστηρίοις, πρὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες γινόμενοι
κ. δ. ἀνιστρέφοντο ἐνθα καὶ ἐνθα: ibid. 320: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ
προδοτῶν. Λύκος γάρ τις ἦρωσ πρὸς τοῖς δικαστηρίοις ἴδρυτο· οἱ δὲ
Λύκων μορφήν ἔχων, πρὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γι-
νόμενοι, ἐπὶ καταψηφισμῶ τινῶν καὶ καταλύσει ἀνιστρέ-
φοντο. Οἱ δὲ ταύτην τὴν παροιμίαν λέγουσιν ἐπὶ τῶν ὀλί-
γον λαμβανόντων, ἐπεὶ Λύκος ὁ ἦρωσ ἴδρυτο παρὰ τοῖς δικα-
στηρίοις· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριῶβολον τῆς ἡμέρας. παρ-
οιμιῶδες om. B. 10. πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια B, unde
vulgatam ἐν Ἀθηναίοις correxi. 11. Legebatur ἔχων. [ἐνθα. καὶ]
οἱ P F Brub. 13. αὐτοῖς coniectat Meierus de bonis damnati.
113: vulgatam Boeckhii ap. Meier. l. c. et Fritzschi de sortit.
iudicium comm. 36 defendunt. 15. μοι Gaisfordus e B adjecit.

1. B. 589. Diog. VI, 3. Apost. XII, 17. De Cyro vide Herod. I, 155. Polyæn. VII, 6, 4.
2. B. 616. C. 100. 320. Diog. I, 3. Apost. IX, 77. XII, 26. Arsen. 276. 339 ibiq. Macar.: Schol. ad Arjst. Vesp. 408: Eratosthenes [ex quo sua Zenobius hausisse videtur] ap. Harpocr. v. δεκά-
ζων p. 53 Bekk. ibiq. cod. E. Poll. VIII, 121. Hesych. Phot.

vv. ἢ Λύκων δεκάς et Λύκων δεκάς, Suid. vv. δεκάζωσθαι, ἢ Λύκων δε-
κάς, Λύκων δεκάς, Etymol. Magn. 254. 29. De Lyco heroe cf. interpp. ad Suid. s. Λύκων δεκάς et Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. 206. Varias VV. DD. de proverbio sententias vide sis apud Bernhardyū Eratosth. p. 214. Fritzschiū, Meierum ll. cc. 3. B. 617. Schol. ad Aesch.

- ✓ Ἔστι δὲ ἡ καρύκη βρώμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων
 συνεστὸς καὶ αἵματος· ὡς Φερεκράτης·
 Ἀβυρτάκην τριψάντα καὶ Ἀυδλίαν καρύκην.
- 4 Λοκροὶ τὰς συνθήκας: παρὰ Λοκροῖς τοῖς
 Ἐπιζεφυρίοις, ὡς φασιν, ἐγένετο Ζάλευκος νομοθέτης· ὃς
 ὡς νόμον ἐθήκε, συγγραφὴν ἐπὶ τῶν δανεισμάτων μὴ
 γίνεσθαι. Ὅθεν πολλῶν ἀρνούμενων τὰ συναλλάγματα,
 ἐπὶ τῶν ψευδομένων ἢ παροιμία ἐκράτησεν.
- ✓ 5 Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἢ παροιμία
 τέτακται. Οἱ Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντές ποτε βοὸς πρὸς 10
 δημοτελῆ θυσίαν, σικύοις ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχη-
 ματίσαντες βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.
- 6 Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται: ὁ Ἑρ-
 μόδωρος ἀκροατῆς γέγονε Πλάτωνος, καὶ τοὺς ὑπ' αὐ-
 τοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν, ἐπώ- 15
 λει. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἢ παροιμία.
- 7 Μασχάλην αἶρειν: ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ

1. ἡ καρύκη om. B. ἡδυσμάτων] B ἰδυσμάτων. 2. συνεστὸς F.
 καὶ αἵματος B om. 3. ἀβυρτάκην codd. Schotti: correctum e
 Suida et B. B καρύκην. 8. B: ἐπὶ τῶν ψευδομένων omissis re-
 liquis. 9. ἐπὶ τῶν εἰγενοῦν C omissis reliquis. Verba ἢ — οἱ
 VB om. 10. βοῦν VB alii. 11. σικύοις VB om. vulg. ἀπο-
 θέντες e VB Gaisfordus correxit. 12. οὕτως δὲ θεῖον V, οἷκος
 τὸ θεῖον B. 13. λόγοισιν VB Gaisfordus: λόγους Schottus. 14.
 γέγονε] VB ἐγένετο. αὐτοῦ VBP Gaisfordus: Schottus αὐτῶ.
 15. λογισμοῖς] VB λόγους. 16. εἴρηται — ἢ παροιμία] VB ὅθεν ἢ
 παροιμία.

Pers. 41. Suid. v. καρύκη. Al-
 ludit Timon ap. Athen. IV, 160
 A. De edulio isto Libyco vid.
 Athen. XII, 516 C, Albertius ad
 Hesychium. Pherecratis fr. est
 178. p. 72 Runkel.

4. B. 618: vid. sup. IV, 97.
 De re confer Muellieri Dorr.
 II, 218.

5. V. II, 62. B. 620. C. 314.
 Plutarch. 24. Diog. VI, 23. Apost.
 XII, 12. Arsen. 337 ibiq. Maca-
 rius. Vid. Lobeckius Agla-
 oph. II, 1091 et infr. V, 22.

6. V. II, 63. B. 621. Suidas.
 De re vid. Boeckhius Oecon.
 publ. Athen. I, 51. Adhibet
 Cic. Ep. ad Attic. XIII, 21, 4:

Dic mihi, placetne tibi primum
 edere, iniussu meo? Hoc ne
 Hermodorus quidem faciebat, is,
 qui Platonis libros solitus est di-
 vulgare: ex quo, λόγοισιν Ἑρ-
 μόδωρος. Valckenarius An-
 nott. ad Nov. Foed. T. II. p. 180

Wassenb. ἐμπορεύεσθαι h. l. in
 eundem sensum putat adhibitum
 fuisse ac καπηλεύειν, fraudulen-
 tam exercere mercaturam. Pu-
 taverim potius, verbum ἐμπορεύε-
 σθαι de re parva ironice dictum
 esse.

7. B. 625. Diog. VI, 33. Apost.
 XII, 47: Poll. VI, 26. Hesych.
 Phot. Suidas: vid. ad Greg.
 Cypr. I, 12. Cratin. fr. 42 p.

πίνειν. Κρατινός· Ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἶρειν
 * * καταμωκωμένους ταῖς χερσίν. Οἷόν ἐστι τὸ παρ'
 Ὀμήρῳ, Χεῖρας ἀνασχόμενοι.

8 Μεγαρέων δάκρυα: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν
 πρὸς βίαν δακρύνοντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκίῳ πάθει. 5
 γουσι γὰρ, Βάκχιόν τινα Κορίνθιον γῆμαι τὴν Κλυτίου
 τοῦ Μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα· ἣς ἀποθανούσης, ἀναγ-
 κασθῆναι τοὺς Μεγαρέας ὑπὸ τοῦ Κλυτίου πέμπειν [ν]
 παρθένους καὶ ἡθίοιους εἰς Κόρωθον τοὺς μέλλοντας
 αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καταθρηνήσειν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι 10
 πλεῖστα δοκεῖ γίνεσθαι ἐν τῇ Μεγαρέων σκόροδα· ἐνθεν
 τὴν παροιμίαν εἰρησθαι ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρύνοντων,
 παρόσον οἱ ἐμπιπλάμενοι τῶν σκορόδων ἀπαδακρύνουσι συν-
 εχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος. Ὅθεν τὰ μὲν ἐκ παθῶν μη-
 δὲ ἐκ βάθους δάκρυα, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς, Μεγαρέων 15
 δάκρυα ἔλεγον.

I. VB: Κρατινός· ἄνω τὴν μασχάλην αἶρειν, ἀντὶ τοῦ κωθωνίῃ, re-
 liquis omissis. Quomodo corruptus sit et quomodo emendan-
 dus h. l. Zenobius, ex Hesychio apparet: μασχάλην αἶρειν, κωθω-
 νίεσθαι καὶ πίνειν· Ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἶρωμεν ἐμπεινωκό-
 τες· ἐν τῷ μεθύειν αἶρειν ἄνω τὴν μασχάλην εἰώθεισαν καὶ λέγειν, Μα-
 σχάλην αἶρειν· ἀντὶ τῶν κωθωνίεων καὶ καταμωκώσθαι ταῖς χερσίν· οἷόν
 ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ χεῖρας ἀνασχόμενοι. Signa posui la-
 cunae. 4. αὕτη — ἐμπιπλάμενοι] B: ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρύνοντων.
 Δοκεῖ γὰρ ἐν τῇ Μεγαρίδι πλεῖστα γίνεσθαι σκόροδα. Οἱ γοῦν ἐμπ. 8. Ὡ
 e Bekkeri Anecdotis (πεντήκοντα κούροι καὶ κούραι) Gaisfordus adjecit.
 14. ὅθεν — ἔλεγον] contractius B. μηδὲ] legebatur μὴ δὲ.

82 Runkel. Ὀμήρῳ] Od. Σ, 99, ubi Eustathius haec scripsit:
 μνηστῆρες δὲ χ. ἄν. κατὰ σχῆμα
 ἐκπλήξεως σῆηθες, γέλω ἔκθανον,
 ὡς οἷα λειπαθυμήσαντες ἐκ τοῦ γε-
 λῶν, ὃ καὶ νῦν παροιμιακῶς
 ἐπὶ μεγάλου καὶ ἀθρόου γέλωτος
 ἐκράτησε λέγεσθαι.

8. B. 626. Diog. VI, 34. Apost.
 XII, 51. Arsen. 349 ibiq. Macar.
 Hesych. Phot. Suid. Bekk. Anecd.
 I, 261, 26. Βάκχιον O. Muelle-
 rus Dorr. I, 89 pro vera lectione
 habuit: Zenobium errasse et de
 viro e gente Bacchiadarum cogi-
 tandum esse non solum Lexicon
 rhetoricum Bekkeri a Gaisfordo
 allatum demonstrat, sed etiam
 Schol. ad Pind. Nem. VII fin.:
 Μεγαρέας φασὶ Κορίνθιον ἀπαίτους

καὶ πολλὰ τοῖς Κορωθίοις κατ'
 ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπέικειν· ἄλλα τε
 γὰρ πλείονα τοὺς Κορωθίους προσ-
 τάσσειν· καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ-
 τις τελεετήσει, δμῶικουν δὲ αὐ-
 τοὶ τὴν πόλιν, ἔδει Μεγαρέων ἄν-
 δρας καὶ γυναῖκας ἐλθόντας εἰς Κό-
 ρωθον σιγηθεῖν τὸν νεκρὸν τῶν
 Βακχιαδῶν: add. Wachsmuthius
 Antiqq. Graec. I, 1, 132. De
 bulbis Megaricis vid. Aristoph.
 Acharn. 761. Schol. ad Arist.
 Pac. 246. Plin. N. H. XIX, 5, 93.
 Proverbium proprie ad tragoe-
 diam spectare O. Muellerus Dorr.
 II, 367 coniecit, ad Megarensium
 facilitatem plorandi Grysarius
 Dor. Comoed. I, 14: unum hoc
 certum videtur, ex Megarensium
 moribus ut alia multa prover-

9 Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις, ἐξ αἰτίας τοιαύδε· Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμόν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος, καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος, ἤρμωσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιω ἔπαυσεν. Ἐίποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν, Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. Μέννηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

1. B 596: Λέσβιος ᾠδός [sic]: οἱ μὲν τὸν Ἐυεμετίδην [A. Eumetiden, Eumetiden Hesych.] ἀκούουσιν, οἱ δὲ Φρύνην [lege Φρύνη Gaisf], ὃ καὶ μᾶλλον· ὑπὸ πολλῶν γὰρ κειμῶμθηται ὡς διαφθειρῶν τὴν μουσικὴν. Ἐντεῦθεν ἐλέχθη μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· ἕτεροι δὲ μετὰ Τέρπανδρον: v. Schneidewinus in Del. Poett. Græ. p. 308: VB 627: μετὰ Λ. ᾠδόν: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα καθημένων Λακεδαιμόνιοι γὰρ Τέρπανδρον Λέσβιον διὰ πολλῆς ἀγοντῆς τιμῆς τοὺς ἐξ ἐκείνου πρώτους εἰς τὸν μουσικὸν ἀγῶνα εἰσήγον, εἶτα τοὺς λοιπούς: C. 333: μ. Α. φδ.: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. Λακεδαιμονίων γὰρ ποτε παρὰ τὰς συνομοσίας ἐξυβριζόντων εἰς σφᾶς αὐτοὺς, καὶ πυθομένων πῶς ἂν τὸ κακὸν τῆς ἕβρεως λυθείη, ἔχρησεν Ἀπόλλων, τὸν Λέσβιον ᾠδόν μεταπέμπεσθαι· τὸν δὲ Τέρπανδρον ἐκ Λέσβου μεταπεμψαμένον, καὶ διὰ τούτου παρὰ τὰς εὐωχίας ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἀρμολοζομένων τὰς ψυχὰς, λῆξαι τὸ κακὸν καὶ τὴν παροιμίαν ληφθῆναι. ᾠδόν MS Bodl. Apostol. apud Gaisfordum ad h. l., alii: Schottus ᾠδῆν. ἐπὶ — φερομένοις] ἐπὶ τῶν — φερομένων Photius. c Gaisfordus. 9. Legebatur Χείρωσι.

bia ita etiam nostrum ortum esse. Similia de Megarensibus dicta conguessit Hasius in libro qui inscribitur *Journal des Savants* 1827 Janvier. p. 9. Μεγαρέων δάκρυα] hinc natum, ut Megarensis pro simulatore diceretur: Liban. Epist. 1135.

9. B. 596. 627. C. 333. Diog. VI, 36. Apost. XII, 70. Arsen. 352. Plutarch. 110: Eustath. ad Hom. II. I, 129 p. 741, 16: — Ἄλλιον Διονύσιον, ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδόν Τέρπανδρον φησὶ ἢ Εὐεμετίδην ἢ Ἀριστοκλείδην· καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ, Μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν Τέρπανδρον φησὶ δηλοῦν· ἐκαλοῦντο δὲ, φασί, καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρώτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρῆν Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ, μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν ἀπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον: Schol.

ad Hom. Od. I, 267: Hesych. s. Λέσβιος ᾠδός, s. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. Phot. s. Λέσβ. φδ. [ubi scrib. τὸν Φρύνην· οἱ δὲ Εὐεμετίδην] s. μετὰ Α. φδ. Suidas. Contra grammaticorum explicationem Bergkii Comm. de Rell. Vet. Comoed. Att. 229 disputat, putans, quum Lesbii primum arte canendi ceteris Graecis praestitissent, Lesbios cantores tanquam principes habitos esse, itaque vulgo dictum μ. Α. φδ. de eo, qui in quacunque re secundum obtinisset locum. Affert in suam rem Sapph. fr. 44 Schneidew. A grammaticorum partibus stant Heraclid. Pont. Polit. II. Plehnius Lesb. biacc. 146. O. Muellerus Dorr. II, 320. Proverbio utitur Plutarchus de sera num. vind. c. 13: ἔω τοῖνυν, ἔργη, ὁμοιον ἐν Σπάρτῃ κήρυγμα τούτῳ τὸ μετὰ Α. φδ.,

10

Μὴ σὺ γε μελαμπύγον τύχοις: μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. Παροιμία δὲ ἐστὶν ἐντεῦθεν· Θείας τῆς Ὀκλειανοῦ ἰνυατρὸς ἐγένοντο παῖδες δύο· αὐτοὶ τοὺς παριόντας βιαζόμενοι ἠδίκουν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῖς παρήκει μηδὲν ἄδικον ποιεῖν, ἵνα μὴ τινος μελαμπύγου 5 τυχόντες δίκην δώσουσιν. Ἐφίσταται οὖν αὐτοῖς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς πάδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλήλους καὶ

1. μὴ σὺγε codd., Suid. s. μὴ σὺ γε: σὺ γε Diogenianus omittit: μήτε λαμπύγου B: μελαμπύγον μὴ τύχοις Apostolius, alii: μὴ τῷ μελαμπύγῳ περιτύχοις vitiose Casaubonus ad Athen. III, 108 A: C: μελαμπύγῳ συντύχοις: ἐπὶ κατάρας τίθεται· Θείας γὰρ τῆς Ὀκλειανοῦ γιγνῶσι παῖδες δύο, οἱ καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. Τοῖτοις ἀπατώσι πάντας εἶπεν ἡ μήτηρ ἀπεισασθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. χρόνῳ δὲ ἕστερον τοῖτοις ὁ Ἡρακλῆς, ἐξαπατήσας αὐτὸν πειραθέντας, λαβὼν καὶ δῆσας, ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς δὲ κεφαλὰς κάτω, ἰδόντες δὲ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλῆος μέλαινας, καὶ ἀναμνησθίντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων, ἐγέλασαν· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ σιγῆ ἄξιας τῆ γῆ τὰς κεφαλὰς: ἀπέκτεινεν· ὄθει· καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη. μὴ τινος — ἐπεῖθεν B om. 3. Θείας] cum Zenobio faciant Suid. v. Κέρκωπες, Tzetz. ad Lycophr., Schol. Ven. ad Hom.: vid. Loebekius Aglaoph. II, 1299: Τηθῆος B, Λίμνης Apost., Arsen., Phot., Suid. s. μελαμπύγον τύχοις: a Suida v. Κέρκ., Eudoc. p. 47 Cercopum mater Μερωνίς, a Nonno Μερωνίς nominatur, denique ab Etym. M. 506, 12 Κερκώπη. Post v. δύο excidisse videntur nomina Cercopum. δύο, οὐ τοῖς B. 5. παρήκει γὰρ ἡ μήτηρ μηδὲν B. 6. δῶσαν B. ἐφίσταται τοῖνυ ὁ Ἡρ. B. 7. αὐτῶν om. B. δῆσας B.

ἐπὶ τιμῆ καὶ μνήμῃ Τερπάνδρου τοῦ παλαιοῦ κρηττοῦτονον. Gratin. fr. 19 p. 67 Runkel.

10. B. 629. C. 304. 330. Diog. VI, 38. Apost. XII, 60. Arsen. 350 ibiq. Macar.: Tzetz. ad Lycophr. 91: Tzetz. Chiliad. V, 81. Nonnus σιναγωγῆ κ. ἐξηγ. ἱστορ. Γρηγορ. Ναζιανζ. c. 39 p. 140 Mont.: δύο τινὲς ἀδελφοὶ κατὰ γῆν πᾶσαν ἀδικίαν ἐνδεικνύμενοι ἐλέγοντο Κέρκωπες (sic) ἐκ τῆς τῶν ἔργων δραμῆτος τὴν ἐκωννίαν λαχόντες· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐλέγγοτο Πάσσαλος, ὁ δὲ ἕτερος Ἀπλήμων, ὡς φησι Δίος [rectius Δίω] Eudoc. p. 47.] ὁ ὑπομνηματιστής· τοῖτους δὲ ἡ μήτηρ, Μήμωνις (sic) τῷ ὀνόματι, ἑσρακνία κατὰ γῆν πολλὰ δεινὰ ἐργαζόμενος αὐτοῖς, εἶπε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ· καὶ ποιεῖ τοῦ Ἡρακλῆος ὑπὸ δένδρον κοιμωμένου καὶ τῶν αὐτοῦ ὅπλων ὑποκεικμένων τῷ φρεσὶ, πλησάσαντες οὕτω

τοῖς ὅπλοις, ἐπιχειρῆσαι ἐβουλήθησαν· εὐθὺς δὲ ὁ Ἡρακλῆς αἰσθόμενος, λαβὼν αὐτοῖς καὶ κατακέφαλα ἐπὶ ξύλου δεσμεύσας, ἐβάστασεν ἐξόπισθεν· καὶ τότε ἐκείνοι τῆς ἐντολῆς τῆς ἑαυτῶν μητρὸς ἐμνήσθησαν κρημάμενοι τοῦ Ἡρακλῆος τὴν πυγὴν μέλαινας θασάμενοι ἐκ τῆς τῶν τρυχῶν δασύτητος· οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους αὐτὸ τοῦτο διαλεγόμενοι γέλωτα πολὺν προσῆσαν τῷ Ἡρακλεῖ· καὶ εὐθὺς κατὰ τοῦτο τῶν δεσμῶν ἐλοιτρώσατο καὶ ἀπέλυεν αὐτοῖς: Hesych. Phot. v. μελαμπύγου, Suid. s. μελαμπύγου et μὴ σὺγε μελ. Zonar. 1339. Μελαμπύγος Hercules epitheton proprie erat: Gregor. Nazianz. Oratt. III, 78 p. 81 Morell.; postea de viro forti et horribili dicebatur: Eubul. ap. Athen. III, 108 A. Hesych. v. λευκόπυγος, Tzetz. ad Lycophr. l. c. Primus adhibuisse Archilochus vi-

τῆς λιοντῆς ἑξαρτήσας κάτω † ἄρας ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις αὐτοῦ· οἱ δὲ δασύτητα περὶ τὴν πυχὴν τοῦ Ἡρακλείους ὀρῶντες ἐγέλων, ἀναμνησθέντες τῆς μητρός, Πυθόμενος δὲ Ἡρακλῆς τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἤσθη καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

5

11 Μία λόχη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθακος δὲ ἐστὶν ὄρνειον μονῆρες καὶ μονότροπον.

12 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ: παροιμιωδῶς τοῦτο, ὅτι Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ. Βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἔξ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν ἢ εἰς ἀμαθίαν.

1. ἑξαρτήσας B. κάτω ἄρας B om.: Kusterus ad Suid. s. μελαμπύγου τύπος coniecit κατωκῆρα: Toupius ibidem aut κατωκῆρα aut κάτω, ἄρας scribendum esse iudicavit: mihi vv. nonnullae excidisse videntur. ἀπέθηκε H. 2. τῆς πυχῆς B. 6. ἐριθακός B: Dobreis ad Arist. Vesp. l. c. T. IX, 2, 218 Invern. proposuit: οὐκ ἂν τρίφοι δὲ ἐριθάκους λόχη μία. 7. ἐριθακός B. 9. V: μία — ποιεῖ, καὶ Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ: παροιμιωδῶς κτλ.: B: μία — ποιεῖ καὶ μία μ. οὐ π.: ἀπὸ τοῦ μία ἡμέρα — ἐμβάλλειν κτλ.: C: ἐπὶ τῶν σπανίως φαινόμενων καὶ μία μέλισσα μ. οὐ ποιεῖ: vide Suidam.

detur: vide fr. CV Lieb., 76 Schneidew. et de hoc fragmento disputantes O. Muellerum Dorr. I, 457. Lobeckium Aglaoph. II, 1299: postea saepe usurpatum invenimus; cf. Philostr. Vita Apoll. II, 36 p. 88 Olear., Synes. Epist. 122. Tzetz. Chiliad. V, 94: ἡ παροιμία πάνδημος μυρίως λελεγμένη: add. O. Muellerus Enchirid. Archaeol. p. 640. Hausisse videtur Zenobius narrationem e Dione, ex quo fabulas ad Herculem pertinentes etiam Photius, Suid. s. αὐτὰ Ἡρακλῆς Apost. XV, 3. Arsen. 394 afferunt: add. Schol. ad Nicand. Theriac. 613. Ad eundem Dionem Fabricius Bibl. Gr. V, 151 ea referenda esse censuit, quae infr. V, 54 narrantur: quod mea quidem sententia aequae incertum est, atque ei adscribere epistolas nonnullas a Boissonado sub Dionis nomine ad Marini Vit. Procl.

85 primum editas et a Bernhardyo ad Suid. I p. 1410 sine ulla veritatis specie Dionis Platonis amico adjudicatas.

11. B. 631. Diog. VI, 39. Greg. Cypr. III, l. Apost. XIII, 21. Arsen. 357: Schol. ad Aristoph. Vesp. 962 (922): Hesych. Phot. Suid. s. μία λόχη et s. οὐ μία λόχη, Zonar. 859. Alludit Aristoph. l. c. De ave vid. Aristot. H. Anim. IX, 49. Jacobsius ad Aelian. Nat. Anim. VII, 7.

12. B. 634. C. 340. Greg. Cypr. III, 11. Apost. XIII, 14. Arsen. 356 ibiq. Macar.: Schol. Hermog. T. V. Rhett. Gr. Walz. p. 402: Hesych. Phot. Suidas. Usurpat Aristot. Ethic. ad Nicom. I, 7, 16. Julian. Epist. 59. Liban. Ep. 754: δέομαι δὲ σου καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ προτρέπειν, ὡς ἂν μὴ τις ἡμᾶς τῆ ἀπὸ τῆς μᾶς χελιδόνος παροιμία βάλλῃ: Eustath. Epist. 10 p. 320 Tafel.

13 Μωρότερος εἶ Μορύχου: αὕτη ἢ παροιμία λέγεται παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἐπὶ τῶν εὐηθέε τι διαπρασσομένων, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διοφικόν ἐπιστολῇ. Λέγεται δὲ αὕτως: Μωρότερος εἶ Μορύχου, ὅς τὰ ἔνδον ἐφείξ ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μόρυχος δὲ Διονύσιον ἐπίθεται, ἀπὸ τοῦ τὸ πράσσειν αὐτοῦ μολύνεσθαι, ἐπειδὴν τραγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρώων γλύνει καὶ τοῖς γλωφαῖς σκοικίς· μορῶσαι γὰρ τὸ μολῦναι. Καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐηθεῖαν, παρῶσον ἔξω τοῦ νεῶ τὸ ἀγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ, παρα τῇ εἰσοδῶ ὑπαίθρῳ. Κατεσκευάσται δὲ ἀπὸ φελλάτα καλουμένου λίθου ὑπὸ Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου.

14 Μύλλος πάντα ἀκούων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῷ

1. εἶ Photius, alii omittunt. 4. εἶ] εἶμι Photius. Μορύχου, ut etiam supra, Plut. Phot. Suidas. 5. τάνδον Photius, Suidas, Prellerus. Verbis ὅς τὰ ἔνδον κτλ. versum Epicharmi subesse suspicatur Prellerus. 9. Legebatur μολύναι. 10. vulgo παρα τῆν εἰσοδον: correxi e Photio. 11. Vulgo Φέλλα: Thierschius Epoch. d. bild. Kunst p. 124. Sillig. Catal. Artif. 420 φελλείτων: cum Clemente O. Muellerus Aegin. 104 Φελλάτα: de lapide Schol. ad Clem. Al. l. c. p. 112 Klotz.: ἀπὸ θρύου φελλέας καλουμένου· φελλάτας (cod. φελλά τοὺς) λίθους καλοῦσι τοὺς τραγίς, ἔνθεν καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδικός (Nub. 71) φησὶν· ὅτ' ἂν μὲν κτλ., σημαίων τὸν τραγὴν τόπον: corruptus etiam est Hesychii locus v. φελλάντας, ubi scribendum: φελλάτας· λίθος σκληρὸς ἀπὸ Φελλέως, τόπων πετρώδους: vid. Steph. Byz. s. Φελλεύς, Schoemannus ad Isaeum p. 400: eadem medela Hesychio adhibenda s. πέλλα· λίθος: scr. πελλάτας: et Cationi apud Fest. p. 206 Lindem.: Pilates [scr. Pellates] lapidis genus, cujus M. Cato Originum l. V. lapis candidior quam pelastes [scr. Pellates]. 12. Σιμμίου in Σίμωνος mutabat Muellerus l. c.: recte oblocutus est Silligius. 13. Vulgo hic et infra Μύλος: correxi e B, Hesychio, aliis.

13. Plutarch. 40. Apost. XIII, 50. Arsen. 359 ibiq. Macar.: Photius. Suidas. De proverbio egere C O. Muellerus Dorr. II, 348. Bergkii Comm. de Reli. Vet. Com. Att. 345: verum a Bergkio Morychum Siculum et Atheniensem confundi recte Prellerus ad Polem. Perieg. fr. p. 111 notavit. Πολέμων — ἐπιστολῇ] fr. 73 Preller: add. notata Bernhardyo ad Suid. II, 901. De v. Μόρυχος expositus Koehlerus de Larvarum origine p. 2. ἀπὸ — μολύναι] haec etiam apud Suid. s. Μόρυχος leguntur. De

Morychi statua haec Clem. Alex. Protrept. 4, 47 p. 14 Sylb.: παραθήσομαι τοῦ Μορύχου Διονύσιου τὸ ἀγαλμα Ἀθήνησιν γιγνόνται μὲν ἐκ τοῦ φελλάτα καλουμένου λίθου, ἔργον δὲ εἶναι Σίμωνος τοῦ Εὐπαλάμου, ὡς φησι Πολέμων ἐν τινι ἐπιστολῇ.

14. B. 635. Diog. VI, 40. Apost. XIII, 38. Arsen. 358: Hesych. Phot. Suidas, De Myllo vid. Enstath. ad Hom. II. M., 310 p. 906, 54, ad Odys. Ψ, 106 p. 1885, 21: Μύλλος, ὅπερ ἐστὶ κύριον ὑποκριτοῦ παλαίου, ὃς μιμητοῖς, φασί, προσωπίοις ἐχρήσατο: Meinek.

κωμώτητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκούοντων. Μέννηται αὐτῆς Κρατίνος ἐν Κλεοβουλίναις. Ἔστι δὲ καὶ κωμωδιῶν ποιητῆς ὁ Μύλλος.

- 15 Μυσῶν λεία: παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς 5 Μυσοὺς ἐληΐζοντο, ἕως ἦσαν ἀναρχοί. Ἐκεῖθεν οὖν ἐλέγετο ἡ Μυσῶν λεία.
- 16 Μᾶλλον ὁ Φρύξ: συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὡς ἴασι, τοὺς σοφοὺς, ἠρώτα, τίνα εἶδειεν εὐδαιμονίστατον. Ἄλλου δὲ ἄλλον λέγοντος Αἰσωπος ὁ Φρύξ, ὁ μυθοποιός, 10 τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. Ἀκούσας δὲ ὁ Κροῖσος, εἶπε· Μᾶλλον ὁ Φρύξ.
- 17 Μία Μύκωνος: Νηλεὺς προσέταξε τοῖς ἑαυτοῦ παισίν, Ἠγήτορι καὶ Ἴπποκλεῖ, τὰς νήσους καταστρέψασθαι. 15 Χειρωσαμένοι δὲ πολλὰς τοῦ Ἠγήτορος, Ἴπποκλέους δὲ μίαν τὴν Μύκωνον, βουλομένου δὲ πασῶν ἔχειν τὸ μέρος, πέμψαντες ἠρώτησαν κοινῇ τὸν θεὸν, τίνες εἶεν τοῦ Ἠγήτορος νῆσοι· ὁ δὲ εἶπε, Μία Μύκωνος.

1. Μέννηται — Κλεοβουλίναις] B om. 3. κωμωδίας B. ὁ Μύλλος B: vulgo sine articulo. 6. legebatur ἕως ἀν: correxi e B. 8. ὁ Φρύξ] ὁ Photius om. 9. τοὺς σοφωτάτους τῶν Ἑλλήνων B. εἰδοῖεν PH. 10. ὁ μυθοποιός B om. 14. Schottus Μύκωνος: vid. Tzschuckius ad Pompon. Mel. II, 7, 11. Poppo ad Thucyd. I, 2, 276. 19. εἶεν] Schottus ἦεν: emendavit Gaisfordus. Ἠγήτορος Erasmus, Cognatus in Ἴπποκλείους mutaverunt: vid. Hemsterhusius. Μίαν Μύκωνος F.

Quaest. Scenn. Sp. I, 8. Cratini fr. est IV p. 27 Runkel. Aliam proverbii explicationem excogitavit Welckerus in Zimmermanni Anall. Scholast. 1830, II, n. 53 p. 428.

15. B. 637. Diog. VI, 42. Greg. Cyrp. III, 6. Apost. XIII, 36: Ulpian. ad Demosth. p. Coron. 72 p. 248 R.: Harpocr. 130, 3 Bekk. Phot. Suid. Lexic. Rhet. Bekk. Anecd. 279, 15. Moschop. π. σχεδ. 141. Harpocr. l. c.: κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις (fr. XII Welck.):

add. Aristot. Rhet I, 12. Liban. Epist. 194. 534: οἱ δὲ ἔχοντες φθόρον εἰς τὸν ἀνδρα γυμναῖσι τὸ πάθος καὶ Μυσῶν λείαν πεποιθήσασιν τὰ τοῦτου: ibid. 673. 730. Boissonadus ad Anecd. Gr. III, 113.

Vaterus ad Eurip. Rhes. p. 139.

16. B. 638. Apost. XII, 41. Arsen. 348: Phot. Suidas. De narratione v. Diod. Excerptt. Vatt. c. 28. Plutarch. Solon. 27 cll. Grauert de Aesop. Comment. 44.

17. Usus proverbii, quod Zenobius solus servavit, docte Hemsterhusius ad Lucian. Diall. Mortt. I, 3 illustravit.

- 18 *Μὴ κίνει Καμάριναν: φασὶν εἶναι λίμνην τῆ πόλει τῆ Καμαρίνη, ὁμώνυμον ταύτῃ, ἣν οἱ Καμαριναῖοι, μετοχητεύσαι εἰς τὰ πεδία βουλόμενοι, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ εἶπε, Μὴ κίνει Καμάριναν. Οἱ δὲ παρακούσαντες ταῦ χρησμοῦ ἐβλάβησαν. Κάκειθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν βλαβερώς τι ποιεῖν ἑαυτοῖς μελλόντων. Τινὲς δὲ φασὶ φυτόν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.*
- 19 *Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες: οὗτος ὁ ἀτίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἐκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπάται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. Τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.*
- 20 *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μα-*

1. vulgo *Καμαρίναν*: correxi e B. Explicationem B contraxit in angustius. φασὶν δὲ λίμνην Schottus: e PFH correxit Gaisfordus. 2. ταύτῃ αὐτῇ Suidas. Καμαρινοὶ Schottus: correxit Gaisfordus. 4. Erat *Καμαρίναν*. 9. μέτρῳ μὲν PHF: ἀμετρίῃ δὲ codd. Schotti, BPHF Brub., ἀμετρία Diogenianus, ἀμετρία δὲ Apostolius, ἀμετρία δὲ Photius: ἀμέτρως correxit Schottus, ἀμετρίῃ Schneiderus Lexic. s. v., ἀμετρα δὲ Lobeckius ap. Schleussner. Curr. Noviss. in Phot. Lexic. 233: ἀμετρὶ δὲ, quod Zonaras et Arsenius praebent, Schaeferus conjectura assecutus est. Legebatur μᾶζαν. 11. BV: Συβαρίταις ὑβρισταῖς οὖσαν ἀνείλεν ὁ θεὸς τὸ παρὸν ὑπὸ Κροτωνιατῶν διαφασίσαν. 14. Vulgo φρόνι: correxi e B. μᾶλλον Diogenianus om. μείζον φρονεῖ Apost. Arsenius: Macarius: μεγαλοφρονεῖ μ. ἢ Π. ἐπὶ τῇ μ.: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τιμίοις μεγαλαυχοῦντων, παρόσον σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν ἡφαιστότεναιτος ἐδορυήθη τῇ Πηλεὶ μάχαρα: Photius: λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπαρίων καὶ τιμιωτάτων πτημάτων.

18. B. 639. Greg. Cypr. III, 7. Apost. XIII, 1. Arsen. 355: Serv. ad Virg. Aeneid. III, 700. Schol. ad Lucian. Pseudol. §. 32: Steph. Byz. v. *Καμάρνα*. Suidas. Schol. ad Pind. Ol. V, 1: *Ἀρίσταρχος* δὲ ἀκούει *Ἰλιανὸν θινγατέρα Καμάρων τὴν λίμνην, ἀφ' ἧς καὶ τὴν πόλιν ὀνομάσθαι*: varias veterum de hac re sententias vide sis apud Cluverum Sicil. Antiq. 194. De Camarinae urbis ὀχέτοῖς Boeckhius ad Pind. Expll. 149 exposuit. Oraculum in Anthol. Palat. IX, 685 plenius legitur: *Μὴ κίνει Καμάριναν ἀκίρητος γὰρ ἀμείνων, Μήποτε νηήσας*

τὴν μείονα μείονα θεῖας. Ceterum Heynius monuit ad Virg. l. c., quae illa urbis damna fuerint, nusquam declarari.

19. B. 640. Diog. VI, 43. Apost. XII, 74. Arsen. 353: Phot. Suid. v. ἀμετρὶ et s. μέτρῳ ὕδωρ. Zonar. 164. Vid. Diog. XII, 10. p. 484, 72. Bergk. Comm. Com. Vet. Att. p. 53.

20. B. 641. Diog. VI, 44. Apost. XII, 58. Arsen. 351 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. P, 195 p. 1101, 63: λέγει δὲ καὶ ἡ παροιμία, Πηλεὺς τὴν μάχαيران, ὡς διὰ σωφροσύνην λαβόντος αὐτοῦ καὶ ξίφος θεῖθεν, καθὰ καὶ ὁ κωμικός [vid.

χαίρα: μέμνηται ταύτης Ἀνακρίων, καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονικαῖς. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαιστού γενόμενῃν δῶρον Πηλεΐ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν δοθῆναι, ἢ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

5

21 Μυκῶνιος γείτων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς Μύκωνος νήσου καὶ εὐτέλειαν.

22 Μῆλον Ἡρακλῆς: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδίαζουσά 10 τις θυσία. Τοῦ γὰρ βόου ποτε ἐκφυγόντος, ὃν ἐμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξει, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑπα-

1. μέμνηται — Νεμεονικαῖς B om. Νεμεονικαῖς] Schottus Εὐμεονικαῖς: emendavit Gaisfordus. 2. BV: ταύτην [φασὶ δὲ αὐτὴν V.] ὑπὸ Ἡφαιστού φασὶ χαλεπὴν θῆραν καὶ [om. V.] δῶρον σωφροσύνης Πηλεΐ δοθῆναι κτλ. 6. Μηκόνιος BA: Μυκόνιος Arsenius: »retinui Μυκῶνιος cum Photio et Suida in literarum serie.« Gaisfordus. BV: ἐπὶ τῶν γλισχρῶν καὶ μικροπρεπῶν ἀπὸ εὐτελείας τῆς νήσου Μύκωνος. τάττεται Photius. 7. γλισχρότητι scripsi cum Photio, Suida, aliis: add. Phot. v. Μυκόνιον: τὸν γλισχρὸν πλειονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον. Legebatur σμικρότητι. 8. Μήκωνος BA: forma vitiosa Μύκωνος a senioribus adhibita videtur: hinc varia lectio Μύκων in Aesch. Pers. 886, Micon in Ovid. Heroid. XXI, 81. 9. Μῆλον Hesych., Μήλιος Suidas.

Aristoph. Nub. 1064] δηλοῦ: Hesych. Phot. s. Πηλεὺς μάχαιρα, Suid. s. μέγα φρονεῖ et s. Πηλεὺς μάχαιραν. Ἀνακρίων] fr. 144 Bergk. 61 Schneidew. »Πίνδαρος] Nem. IV, 95 sq. Gaisfordus. Ibi vero proverbium non adhibitum: Anacreon igitur et Pindarus a Zenobio narrationis causa citati videntur. De narratione vid. Scholl. ad Pind. et Arist. II. cc. Alludit Liban. Epist. 393.

21. B. 643. Apost. XIII, 32. Arsen. 359; Eustath. ad Hom. Od. P, 455 p. 1828, 7: Μυκόνιος ἀνὴρ παρομιμακῶς δοκοῦσι γὰρ οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πίνεσθαι καὶ λυπρὰν ἔχειν νῆσον τὴν Μύκονον γλισχροὶ καὶ πλειονέκται εἶναι: Phot. Suidas. Athen. I, 7 F: καὶ περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχιλόχος ὁ Πάριος [fr. 119 Liebel.]

ποιητῆς ὡς ἀκλήτων ἐπιεσπαιόντες εἰς τὰ συμπόσια, Μυκονίων δίκην [cf. Zenob. II, 19.]. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πίνεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλειονεξία διαβάλλεσθαι τὸν γοῦν γλισχρὸν Ἰαχόμαχον Κρατίνος [fragm. incert. 47 p. 83 Runkel.] Μυκόνιον καλεῖ πῶς ἀν' Ἰαχομάχου γεροντῶς Μυκονίου φιλόδωρος ἀν' εἴης; add. Julian. Misopog. 349 Spanh.: ἡ λεγομένη Μυκῶνιος [sic Petavius] ἀγροικία τις καὶ ἀμαθία κτλ. Multas insulas Atheniensibus derisui fuisse docet C. Muellerus Aegin. 195.

22. Hesych. v. Μῆλον, Suid. v. Μήλιος. Ἀπολλόδωρος] vid. Heyn. ad Apollod. I, 395. De re vid. Poll. I, 30 sq. interper. ad Hesych. O. Muellerus Dorr. I, 455.

θέντας τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κρᾶτων, σχηματῖσαι τὸν βοῦν καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

23 Μερὶς οὐ πνίγει: Δικαιαρχὸς τῆσιν ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς δειπνοῖς μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανεμῖν μερίδας· διὰ δὲ προφάσεις τινὰς ἐνδεστέρων γενομένων τῶν ἐδεσμάτων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παροιμίαν εἰρησθαι. Τῶν γὰρ ἐδεσμάτων κοινῇ καὶ μὴ κατὰ μέρος τιθειμένων, τὸ πρότερον οἱ δυνατώτεροι τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενῶν ἤρπαζον, καὶ συνέβαινε τούτους ἀποπνίγεσθαι, μὴ δυναμένους ἑαυτοῖς βοηθεῖν. Διὰ τοῦτο οὖν ὁ μερισμὸς ἐπενοήθη.

24 Νάηρα καὶ Χαρμιόνη: τούτων ἡ μὲν τῶν τριχῶν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης· ἡ δὲ, τῶν ὀνύχων· παρέμειναν δ' αὐτῇ καὶ μέχρι θανάτου, καὶ ἀποθανοῦσαι πολυτελοῦς ταφῆς ἤξιώθησαν καὶ τιμῆς ἔτυχον. Κλεοπάτραν γὰρ Καῦσαρ ὁ Αὔγουστος χειρωσάμενος, ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν αὐτῆς περιελεῖν διάδημα καὶ εἰς θρίαμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσου τῆς πόλεως. Ἡ δὲ Κλεοπάτρα αἰρουμένη μᾶλλον ἐντίμως ἀποθανεῖν, ἢ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ἐπὶ θεάτρου ἀτιμασθῆναι, ἀνελεῖν ἑαυτὴν ἐμέλλησεν. Ἀπόπειραν δὲ τῆς σκέψεως ποιομένη,

3. B nonnisi haec: ἐπὶ ἰσότητος ἡ παροιμία ἐλέχθη: C: μέρις οὐ πνίξι: ὁμοίον ἐστὶ τῷ Ἰσότης; φιλότης [cf. Greg. Cyr. II, 70.], τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγμένων: Suid.: μέρις οὐ πνίξι· ἢ οὕτως γράφει· μέρις οὐ πνίγει. 10. δυναμένους e P scripsit Gaisfordus: legebatur δυνάμενοι. 12. Νάηρα] Εἰράς VB Plutarch. Anton. 60. 85. Zonaras: Νάειρα Galen., Mich. Glycas, et hanc formam Schaeferus ad Plutarch. T. VI, 427 ed. Teubn. ceteris meliorem iudicat: Τάειρα Tzetzes: Νάειρα nomen etiam sub Hesychii glossis: νάειρα δέσπονα et νάειρα: οἰκοδέσπονα latere Salmasius suspicatus est. Χαρμιόνη] Χαρίμη BV, Χάρμιον Plutarchus, Καρμιόνη Galemus, Χαρμιονῶν Tzetzes, Χαρμόνιον Zonaras: cum Zenobio facit Glycas. Nomina ipsa Tzetzes explicare studuit. 14. παρέμειναν — ταφῆς om. V. παρέμεινον B. καὶ — ταφῆς om. B. 15. VB: ἤξιώθησαν τούτου γούν [γ. V om.] χάριν πολλῆς τιμῆς· ἀνδρῖαντες γὰρ αὐτῶν γάλκιοι εἰς τὸ Μανσῶλιον [B Μανσῶλιον] ἀνετίθησαν omissis reliquis. 16. Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος] ὁ Ἀντόνιος P. 18. Deerat εἰς. 21. ἐμέλλησεν] codd. ἐμέλλησεν: Valckenaerius apud Gaisf. ad h. l. ἐθέλησεν: ἐμέλλησεν Gaisfordus: vid. sup. I, 18. Legebatur σκέψεως.

23. B. 614. C. 332. Apost. XII, 69. Arsen. 352 ibiq. Macar., Plutarch. 35: Phot. Suidas. Diccaearch. fr. 11 Buttman.

24. V. I, 73. B. 379. Rem narrant Plutarch. Anton. 86. Ga-

len. περὶ θηρικῆς c. 8 T. II, 460 Basil., XXV, 235 Kuehn., Tzetz. Chiliad. VI, 282. Mich. Glycas Annal. p. 45 E ed. Labb., Zonar. Annal. X, 31 p. 400: cf. Drumannus Histor. Rom. I, 498 sqq.

ἐπέτρεψεν *Ναήρα* καὶ *Χαρμιόνη* ἐχίδνας παρ' ἐκατέρω τῶν μαζῶν ἐπιθέσθαι· αἱ δὲ τοῦτο ποιήσασαι ἀνηρέθησαν. *Εἰθ'* οὕτως καὶ *Κλεοπάτρα* βασιλικῶς ἑαυτὴν περιστείλασα ἐχίδναν ἐπέθηκε τῷ μαζῷ καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀνηρέθη. Ἀνδριάντες οὖν χάλκιοι πρὸ τοῦ σήματος τῆς *Κλεοπάτρας*, 5 ὃ καλεῖται *Μανσώλειον*, *Ναήρα* καὶ *Χαρμιόνη* ἀνετίθησαν διὰ τὸ καὶ μέχρι θανάτου αὐτῇ παραμείναι. Ἐῖρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μέχρι θανάτου τοῖς εὐεργέταις συγκινδυνεύοντων.

- 25 *Νόμος* καὶ *χώρα*: ἡ παροιμία αὕτη λέγεται διὰ 10 τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Πέρσαι μὲν γὰρ μεθύοντες βουλευόνται καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλους καταφιλοῦσιν, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν τῶν μειζόνων μόνων τυγχάνουσι· τὰ δὲ γεννηθέντα αὐτοῖς παῖδια μετὰ τετραε- 15 τίαν βλέπουσι. Καὶ ἄλλα εἰσὶ παρ' αὐτοῖς, οἷς μόνου κατὰ ἴδιον ἔθος χροῦνται.

Γόρδιοι τὸν παχύτατον ἑαυτῶν βασιλέα αἰροῦνται.

- Συρακοὶ* τὸ διάδημα τῷ μακροτάτῳ διδόασιν. Ὡς 20 δὲ τινες φασὶ, τῷ μακροτάτῳ ἔχοντι τὴν κεφαλὴν.

4. Vulgo ὑπ' αὐτῷ. 5. σήματος dedi cum Valckenaerio ap. Gaisf.: legebatur βήματος. 6. Erat *Μανσώλειον*. *Ναίρα* Valckenaerius, Clericus ad Erasm. III, 6, 36. 10. ἡ — λέγεται om. B. 11. χρῆσθαι PH. 12. μεθύοντες] B θύοντες. αὐτῶν] ἑαυτῶν Schottus: e BP emendavit Gaisfordus. 13. καὶ οἱ — χροῦνται B om. 15. τυγχάνουσι] θυγγάνουσι coniecit T. Hemsterhusius ad Lucian. Nigrin. §. 21. 16. αὐτοῖς] ἄλλοις mavult Valckenaerius ap. Gaisf. ad h. l. 18. *Γορδναῖοι* Valckenaerius: lenior medela *Γόρδοι* fuisset: vid. Steph. Byz. v. *Γορδναῖα*: sed etiamsi de Gordyaeis h. l. agi certo constaret, formam *Γόρδιοι* in Zenobio jure sollicitari vix putavim. παχύτατον] Valckenaerius ταχύτατον: scilicet sic de Alitemiis, populo plane ignoto, Nicolaus Damasc. p. 518 Vales. 19. *Συρακοὶ*] *Συρρακούσιοι* BV: *Συρρακοὶ* Schott., Gaisfordus: *Υρρακοὶ* Valckenaerius: Syracae e Scythiae populis sunt: cf. Plin. N. H. IV, 12, 84. Tzschuckius ad Strab. XI, 2, 1 p. 492, ad Pomp. Mel. Nott. Critt. I, 19, 14. 20. τῷ μακροτάτῳ B, μακροτάτῳ V, διαδημα-

25. B. 680. Diog. VI, 77. Apost. XIII, 80. Arsen. 368 ibiq. Maccar.: Suidas. Μεθύοντες] vid. Herod. I, 133. Strab. XV, 3, 20 p. 734. καὶ — προσκυνοῦσι] vid. Herod. I, 134 ibiq. Wesselingius, Strab.: ad hunc morem alludit Lucianus Nigrin. §. 21. τὰ δὲ — βλέπουσι] sc. οἱ Πέρσαι:

vid. Herod. I, 136. Strab. l. c. §. 17 p. 733. παχύτατον] Lucet. V, 1108: reges.. Et pecudes et agros divisere atque dedere Pro facie quoiusque et viribus ingenioque. Nam facies nullum valuit viresque vigeant. Συρακοὶ — κεφαλὴν] similiter Hippocr. de Aere Loc. et Aq.

Στυμφαλοὶ τιμῶσι γυναῖκα τὴν πλείωσιν ἀνδράσι
προσομιλήσασαν.

Ὅρειοι Μασσαγέται ἐν ταῖς ὁδοῖς πλησιάζουσι.

Σαυρομάται παρὰ πότον τὰς θυγατέρας πιπράσκουσι.

Μαζούσιος δὲ γυναῖκί οὐ μίγνυται, εἰ μὴ πολεμίαν
ἔλη.

Τιβάρηνοι, τῶν γυναικῶν τεκουσῶν, αὐτοὶ τὰς κε-
φαλαῖς δέονται καὶ κατακλίνονται.

κροτάφῳ P, διάδημα ἀκροτάφῳ Schottus, Gaisfordus: ego Valcke-
naerium secutus sum. ὅς δὲ — φασί] VB ἤ. 1. Στυμφαλοῖ]
BV Στάφυλοι: fortasse forma genuina. τὴν γυναῖκα B. ἀνδράσ
B om. 2. προσομιλήσασαν] BV γαμηθεῖσαν. 3. Ὅρειοι ego
scripsi: vid. Strab. XI, 8, 6 p. 512 sq.: ὄρειοι BV, ὄρειοι Schott.,
Gaisfordus. ἐν V om. ὁδοῖς] ὁδοῖς ABV. 4. παρὰ πό-
τον B: παρὰ πότον A: vulgo περὶ πότον. τὰς A om. Addunt
VB: παρ' Ἀμαζόνων οὐδενία γαμεῖται, ἐὰν μὴ πολέμιον
ἂν ἔλη: ab iisdem vero codd. verba Μαζούσιος — ἔλη omittun-
tur: lacuna sine dubio ex homoeoteleuto exorta. De Amazoni-
bus similia saepius leguntur: Herod. IV, 117: οὐ γαμεῖται παρθέ-
νος (Sarmatarum) οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἀνδρα ἀπο-
κτείνῃ: αἱ δὲ τινες αἰτέων καὶ τελεντῶσι γηραιαὶ πρὶν γήμασθαι οὐ δι-
νάρηται τὸν νόμον ἐπλήσαι: Hippocr. l. c. §. 89 p. 291 Foes., p. 555
T. I Kuehn.: τοιτέων [Σαυροματῶν] αἱ γυναῖκες ἰπτάζονται τε καὶ το-
ξεῖουσι καὶ ἀκοττίουσι ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ μάχονται τοῖσι πολεμίωσι, ἕως
ἂν παρθένοι ἔωσι: οὐκ ἀποπαρθενεῖονται δὲ μέχρις ἂν τῶν πολε-
μίων τρεῖς ἀποκτείνωσι, καὶ οὐ πρότερον ξηνοκίδουσι, ἤπερ τὰ ἴα
θύουσαι τῷ ἐνόμῳ: add. Nicol. Damasc. 517 Vales., Diod. III, 53.
Pomp. Mel. I, 19, 17. III, 4, 3: vid. Bochartus Geogr. Sacr. 189 sq.
Villem., Coraius ad Hippocr. l. c. T. II, 260. 5. Μαζούσιος]
quod a Lycophrone Cass. 534 Μαζούσια promontorium memoratur,
Pomponio Melae II, 2, 7 regionis nomen est: hinc Mastusiorum
sive Mazusiorum populum in Scythia extitisse verisimile fit. εἰ μὴ
— ἔλη] dubitari potest, utrum haec verba de Mazusio an de Ama-
zonibus dicta fuerint. 7. τὰς κ. δέονται] B δαινύνται τὰς κεφαλαῖς.
8. B ἀνακλίνονται.

c. 80 p. 289 Foes., T. I, 550
Kuehn. de Macrocephalis, qui
et ipsi inter Scythiae populos
referuntur: τοὺς γὰρ μακροτάτην
ἔχοντας τὴν κεφαλὴν γυναιωτάτους
ἡγίονται: vid. Tzschuckius ad
Pomp. Mel. Nott. Exegett. I, 19,
11: idem fere de Aethiopicibus
Herod. III, 20. Aristot. Polit IV,
3, 7 Schneid. narrant. Στυμ-
φαλοὶ κτλ.] idem de Gindani-
bus refert Herod. IV, 176., de
Aegyptiis Sext. Empir. Pyrrh.
Hypotyp III, 24, §. 201. Ὅρειοι
Μασσαγέται κτλ.] Strab. XIV,
8, 6 p. 513 accuratius: γαμῆ δ'
ἕκαστος μίαν, χρῶνται δὲ καὶ ταῖς

ἀλλήλων οὐκ ἀφανῶς· ὁ δὲ μίγνυ-
μενος τῇ ἀλλοτρίᾳ, τὴν φαρέτραν
ἐξαρτήσας ἐκ τῆς ἀμάξης φανερώς
μίγνυται: add. Herod. IV, 172:
eadem de Mosynoecis narrat
Diod. XIV, 30, de Nasamoni-
bus, Agathyrsis, Ausensibus
Herod. IV, 172, 104. 180: de
Indis Sext. Empir. l. c. §. 201:
alia vide sis apud Tzschuckium
l. c. I, 19, 10. Σαυρομάται
κτλ.] a barbaris filias nobiles
subhastari, scriptores saepius
memorant: παρὰ πότον autem
hoc fieri, Sarmatis videtur pro-
prium fuisse: vid. Tzschuckius
l. c. II, 2, 4. Τιβάρηνοι κτλ.]

Παρά τοις Κερκεταίοις οἱ ἐργάται τὰ φορτία βα-
στάζουσιν, ἄχρῃς οὐ τις αὐτὰ ὠνήσεται.

Ἰσσηδόνες τοὺς γονεῖς ἐσθίουσι, χωρὶς τῆς κεφαλῆς·
τὴν δὲ κεφαλὴν χρυσοῦσι.

Τραυσοὶ ἐπὶ μὲν τοῖς γεννωμένοις δακρῦουσιν, ἐπὶ 5
δὲ ἀποθνήσκουσι χαίρουσι.

Βακχεῖριοι, ἐὰν [μὴ] ἀπὸ νόσου σωθῶσι, κυσὶν
ἑαυτοὺς παραβάλλουσιν.

1. παρὰ τοῖς Κερκ.] παραδεδορκότες καὶ BV: vulgo π. τ. Κε-
κερταίοις: π. τ. Κερκεταῖς proponunt Valckenaerius, Coraius Pro-
drom. Bibl. Hellen. 374: forma Κερκεταῖοι usi sunt Hellenicus
[fr. 57 Sturz] et Palaephatus: vid. Steph. Byz. s. Χαρκίται:
add. Tzschuckius ad Pomp. Mel. Nott. Critt. I, 19, 14. Bern-
hardy ad Dionys. Perieg. 682. 2. ὠνήσεται B. 3. Le-
gebatur οἱ Σιδῶνες: correxerunt Davisius ad Cicer. Tusc. Q. I, 48.
Zoega de Obelisc. 246. Coraius l. c. 374. Ἰσσηδόνες — χρυ-
σοῦσι B om. 5. Τραυσοὶ] Κασσίαι P Gaisfordus, Κασσίαι Schottius,
Καυσιᾶκαι VB: Nicol. Damasc. 526: Καυσιανοὶ τοῖς μὲν γεννωμένοις
θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσι: unde Davisius ad Cicer.
Tusc. Q. I, 48 Καυσιανοὶ h. l. reponendum judicavit: ex Hero-
doto autem V, 4: Τραυσοὶ — τὸν μὲν γενόμενον περιζόμενοι οἱ προσ-
ήκοιτις ὀλοφύρονται ὡσα μὲν δεῦ, ἐπεὶ τε ἐγένετο ἀναπλῆσαι κατὰ ἀνη-
γόμενοι τὰ ἀνθρωπῆια πάντα πάθια· τὸν δ' ἀπογεόμενον παῖζόντις τε
καὶ ἠδόμενοι γῆ κρύπτουσι, ἐπιλέγοντες ὅσον κακῶν ἑξαπαλλαχθίς ἐστὶ
ἐν πάσῃ εἰσαμονίῃ: et Hesych. v. Τραῦσοι: ἔθνος Σκυθικόν, οἱ τοῖς μὲν
γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτώντας κατευφημίζουσι, Bouhierius
ad Cic. Q. Tusc. version. T. III p. 88 Τραυσοὶ, Coraius Bibl. Hell.
Prodrom. p. 378 Τραυσοὶ aut Τραύσοι aut Τραυσιανοὶ scribendum
esse contenderunt. ἐπὶ μὲν τοῖς γενν.] vulgo ἐπὶ γενν.: e VB cor-
rexi. ἐπὶ δὲ] vulgo ἐπὶ: emendavi e BV. 6. B χαίρουσιν.
7. V Βακχόριοι, B Βοκχόριοι: Is. Vossius ad Pompon. Mel. I, 19, 11
proposuit Βέχεριοι, Bouhierius l. c. Βακτριανοὶ: quamquam Βακχεί-
ριοι sive Βοκχόριοι praeter Zenobium nusquam, ut videtur, compa-

Apoll. Rhod. II, 1010: ... Τιβα-
ρηίδα γαῖαν Ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέ-
κωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχοισιν ἐνὶ λεχέεσσιν
πασόντες, Κράατα δησάμενοι·
ταὶ δ' εὖ κομίουσιν ἰδοῦσ' Ἀνέρας
ἠδὲ λοετρά λεχῶια τοῖσιν πίνονται·
vid. Scholl. et Bernhardy ad
Dionys. Perieg. 767. Κερκε-
ταίους] vid. Boeckhius ad Corp.
Inscript. Graec. II p. 100.
Ἰσσηδόνες κτλ.] Herod. IV, 26:
ἔπειτα ἀνδρὶ ἀποθάνῃ πατῆρ, οἱ
προσῆκοντες πάντες προσάγουσι πρό-
βατα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες
καὶ κατατομιόντες τὰ κρέα, κατα-
τάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τε-

θνεῶτα γονεῖα ἀναμίζαντες δὲ πάν-
τα τὰ κρέα, δαῖτα προτιθίσταται.
τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ φιλιώσαντες
καὶ ἐκκαθίραντες καταχρυσοῦσι:
similia etiam aliis Scythiae pop-
ulis adscripsere Graeci: cf.
Plat. Euthyd. 299. E. Strab. VII,
3, 6 p. 298. Sext. Empir. l. c. §.
207. Pompon. Mel. II, 1, 9. So-
lin. c. 16. Schol. ad Arist. Oratt.
p. 2 Frommel. Τραυσοὶ] cf.
Sext. Empir. l. c. §. 232. Fi-
scherus ad Aeschin. Dialog III,
10 p. 139. Lobeckius Aglaoph.
II, 801: vid. Diogen. III, 4.
Βακχεῖριοι κτλ.] Bacrianorum,
Medorum, aliorum comparandi

Ὅργεμπαῖοι οἰκίας οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ἔμψυχόν τι σιτοῦνται. Εἰσὶ δὲ καὶ σὺν γυναιξὶ φαλακροὶ διὰ φύσιν ὕδατος οὗ πίνουσι.

Θυσσαγέται τοῖς θεοῖς τὰ ὀσαῖ θύουσιν, αὐτοὶ τὰς σάρκας ἐσθίουσιν.

Ταυροσκόθαι ἀνθρώπους θύουσι.

Βυζωνοὶ μεσόγειοι βοῦς ἀμέλγοντες μόγη ταύτη τροφῇ χρῶνται.

rent, *Bégyres* autem sive *Bégyroi* saepe: vid. Schol. ad Apoll. Rhod. II, 395. 1224. Eustath. ad Dionys. Perieg. 762. Etym. M. 195, 43: tamen variis lectionibus, quas VV. DD. ad Pompon. Mel. l. c. collegere, inter se comparatis, codicum lectionem h. l. retinere tutissimum visum est. Accedit, quod populorum Scythicorum nomina liberrime a Graecis flectuntur: exempli causa propono: Σαρμάται, Σαρμάται, Σαρφομάται: Σάρβοι, Σαῖοι, Σαπαῖοι: Σάπειροι, Σάσπειροι: Ἰζαμάται, Ἰαζαμάται: Ψάτις, Ψάτης, Θάψις, Θάψης: Γεροῦσα, Γαργάα: Κερκίτοι, Κερκίται, Κερκεταῖοι: Γόρδοι, Γορδουαῖοι cett. cett. εἰς [μὴ] ἀπὸ] μὴ de coniectura apposui: Bouhierius l. c. εἰς ἀπὸ νοσοῦ οὐ. 8. εἰαντὸν F. 1. Ὅργεμπαῖοι VB Salmasius ad Solin, 147: vulgo Ὅργεμπίοι, probatum Pintiano ad Pomp. Mel. I, 19, 20: eundem populum Ἀργυμπαῖους Herodotus nuncupat, alii aliter: vid. Gattererus in Commentt. Societ. Reg. Scient. Gotting. XIV, 42. Quam praetuli formam, ea etiam varia lectione defenditur in nonnullis Herodoti codd. reperta, Ὅργεμπαῖοι: vid. Tzschuckius ad Pomp. Mel. l. c.: tum aliorum nominum Scythicorum formis similibus: Ἐξαμπαῖος [cf. Boeckhius ad Corp. Inscr. Gr. II p. 110.] Ἀρτίμπασα [Herod. IV, 59], ita ut majorem formae Scythicae similitudinem habere videatur: cf. Gattererum l. c. 13. 2. εἰσὶ] BV Gaisfordus: εἰ Schottus. BV: εἰσὶ δὲ φαλακροὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος οὗ πίνουσι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. τὴν φύσιν Schottus: φύσιν PHF Gaisfordus. 3. τοῦ ὕδατος Schottus: ὕδατος HPF Gaisfordus. 4. Vulgo Θυίσται et sic B: PV Θυίσται, unde Θυσσαγέται restituit. τὰ ὀσαῖ τοῖς θεοῖς BV. ἐπιθύουσιν B. 5. ἐσθίουσιν B. 6. ἀνθρώπους θύουσι B Gaisfordus: V ἀνθρ. ἐσθίουσι, Schottus ἀνθρωποτυθοῦσι: coniecit Wowerius ad Minuc. Felic. Octavian. 161: ταυρὴν σκόθαι ἀνθρώπων θύουσι. 7. βοῦς]

videntur mores, de quibus doctissime Zoega de Obelisc. 248 disputavit. De Orgempaeis vid. Herod. IV, 23 ibiq. intt., Ammian. Marcell. XXII, 8. Ceterum eandem facultatem aquae Hippocrates tribuit l. c. §. 121 p. 295 Foes., 566 Kuehn.: recentiorum, in hujus rei explicationem conatus refert Brandstaeterus Scythic. 29 sqq. Θυσσαγέται] Herod. IV, 22: ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον. ζῶουσι δὲ ἀπὸ θήρης: vid. Tzschuckius ad Pomp. Mel. I, 19, 19: quod h. l. affer-

tur, alibi de Thyssagetis non memini me legisse. De ritibus Scytharum in sacrificiis vid. Herod. IV, 60 sq. ibiq. Wesselinghius. De Tauroscythia in universum vid. Boeckhius Corp. Inscr. Gr. II, p. 82: de moribus eorum Herod. IV, 103: θύουσι μὲν τῇ Παρθένῳ τοῖς τε ναυηγούσιν καὶ τοῖς ἀν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθίντας, τροφῶν ταῦδε κτλ.: add. Sext. Empir. l. c. 208. Ammian. Marcell. l. c. Boeckhius l. c. 89. Βυζωνοὶ] gens mihi ignota. Hausit h. l. Zenobius

Οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην Ἰβηρες κυνῶν ἀγέλην τρέφουσιν ἀντὶ προβάτων.

Αἰθίοπες δὲ οἱ λεγόμενοι † Κολχεῖς, ΐαινας. Διὰ ταῦτα ἡ παροιμία εἴρηται.

- 26 Ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει: ταύτην φησὶ Θεό- 5
πομπος ὑπὸ Φιλίππου πρῶτον λεχθῆναι. Θετταλῶν γὰρ καταστρεψάμενος πόλιν καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλῆσας, κλευάζων εἶπεν, Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.
- 27 Ξαίνεις εἰς πῦρ: λέγεται ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ 10
τῶν μάτην κακοπαθόντων.
- 28 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ: ἐπὶ

Strab. VII, 3, 7 p. 300: ἀλλὰ καὶ νῦν εἰσὼν Ἀμάξιοι καὶ Νομάδες καλοῦμενοι, ζῶντες ἀπὸ θρεμμάτων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μάλιστα ἰππίου: nisi praestat n. l. scribere ἵππους: Hesiodus Σκύθας ἰππηολογούς dixit, Aeschylus ἰππακῆς βρωτήρας: cf. Strab. l. c., Nicol. Damasc. 510. Eustath. ad Hom. II. N. init. B: ἀμείλονται καὶ ταῦτα χρωῖνται τροφῇ. I. Οἱ κατὰ — εἴρηται] VB: Ἰβηρες ὄντων ἀγέλας ἀντὶ προβάτων τρέφουσιν. Διὰ ταῦτα ἡ παροιμία: haec lectionis discrepantia et verba ipsa lacunam indicant: fortasse scribendum: οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην Ἰβηρες ὄντων ἀγέλας τρέφουσιν, οἱ δὲ ἐσθινοὶ κίνας ἀντὶ προβάτων. Αἰθίοπες δὲ κτλ.: pernas Hispanicis celebratas esse multi asserunt: vid. Uckertus Geogr. II, 326: et a Scythiis, aliis canes cum cura nutriri e Plinio, Solino notum est. Aliam emendandi viam indicat Sextus Empir. l. c. §. 225: Θρακῶν δὲ ἔνοιο κυνοφαγεῖν ἰστοροῦνται: conf. Zoega l. c. 247 not. 6. 3. Αἰθίοπες — Κολχεῖς] horum nominum unum certe corruptum est. 5. BV ἔλθοι ξένος ὅστις ὀν. ταύτην — λεχθῆναι] VB om. 9. B: εἰς πῦρ ξαίνεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονοῦντων. Ὅμοια τῇ Κατὰ πέτρων σπείρεις [vid. Diogen. I, 45]. καὶ Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις [Zenob. III, 46.]: C: εἰς π. ξαίνειν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιοῦντων ἢ λεγόντων, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονοῦντων. II. B οὐδὲ περὶ τὸ δεῖπνον, A: οὐδὲ παρὰ τὸ δεῖπνον. ἐπὶ — ἀξίον] B: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

sine dubio e νομίμοις βαρβαρικοῖς, e περιόδοις, libris similibus: vid. Ebertus Dissert. Sicul. I, 162.

26. V. I, 92. B. 441. Diog. IV, 73. Apost. VIII, 18. XIII, 89. Arsen. 227. 373.

27. B. 398. C. 151. Apost. VII, 75. Arsen. 221 ibiq. Macar.: Suid. s. εἰς πῦρ. Phrynich. Bekk. Anecd. 69, 27: Schol. ad Plat. Legg. VI p. 452 Bekk. Proverbium non significat »ignem dissecas«, ut Schottus, alii interpretantur, sed »carminas lanam in ignem«: i. e., lanam

carminatam coniciis in ignem, ubi a flamma consumitur. Adhibetur a Plat. Legg. VI, 780 C., Aristid. ὑπὲρ τ. τεττάρ. 377 Jebb.: ἠηλύθεις δὲ ἄρα σαυτὸν ἀπάσαις ταῖς παροιμίαις ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἔψων καὶ σπείρων τὰς πέτρας: vid. Boissonadus ad Aristaenet. II, 20 pag. 723: conf. ad Diogen. I, 45.

28. B. 744. Plutarch 86. Diog. VII, 24. Greg. Cyr. III, 26. Apost. XV, 31. Photius. Suidas. De re vid. Cicer. Legg. II, 25, 63 ibiq. Creuzerus.

τῶν σφόδρα πονηρῶν ἢ παροιμία λέγεται, καὶ μὴδὲ τοῦ τυχόντος ἐπαινοῦ ἀξίων. Εἰώθησαν γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φράυλος ἦν.

29 Ὀινόη τὴν χαράδραν: ἡ παροιμία αὕτη λέγεται 5
ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὸν τι ἐφελκομένων. Οἰνόη γὰρ δῆ-
μός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἱ δὲ οἰκοῦντες αὐτόθι χαράδραν
ὑπὲρ αὐτῶν φερομένην παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώ-
ραν. Πολλὴ δὲ γενομένη ἡ χαράδρα ἐλυμῆνато αὐτῶν
τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας κατέβαλεν.

30 Ὁ Κρής τὴν θάλατταν: ἐπὶ τῶν ἐν οἷς δια- 10
φέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων ἢ παροιμία ἐστίν·
ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρήτες ἐγένοντο. Μέννηται ταύ-
της Ἀλκαῖος.

1. λέγεται e P scripsit Gaisfordus: λέλεκται Schottus. 2. εἰώ-
θησαν cum Finckhio e Suida posui: vulgo εἰώθασαι. ἐν τ. περιδ.]
περὶ τὸ δεῖπνον B. 3. καὶ εἰ] »hanc lectionem contra Davisium
ad Cic. Legg. p 177. defendit Schaefer. ad Longum p. 355. »
Gaisfordus. 4. ἦν] εἶη B. 5. C: Οἰναῖοι τὴν χαράδραν:
ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελεία κινήσαντων τι, βλαβέντων δὲ. Οἰνή γὰρ
τόπος τῆς Ἀττικῆς. Ταύτην δὲ τοὺς γεωργοὺς παροχτεύουσας τὴν ἀνω-
θεν φερομένην χαράδραν ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους,
ὑδατος δὲ γενομένου καταρῥαγίνα τὸν ποταμὸν διαφθεῖραι τὰς ἀμπέλους
καὶ τὰ δένδρα. 6. BV: προσελκομένων· ὁμοία τῇ ὁ Καρπάθιος
τὸν λαγῶν [λαγῶν V.]: vid. Zenob. IV, 48. 8. Schottus παρέ-
γραψαν: e VB correxit Gaisfordus. 9. ἡ χαράδρα B om. 10.
κατέβαλεν] vulgo μετέβαλεν: BV κατίστρεψεν, Suidas καθείλεν. 11.
ἀγγοεῖ addit Strabo: ὁ Κρής δὴ τὸν πόντον Apostolius, alii: θά-
λασσαν B. 13. μένηται τ. Α. om. B.

29. B. 701. C. 359. Strab. VIII,
6, 16 p. 375. Apost. XIV, 22. Ar-
sen 380. Hesych.: Οἰναῖοι τ. χ.:
παροιμία, τιθεμένη ἐπὶ τ. ε. κ. τι
προσελκ. φησὶ δὲ Ἀθήμων, ὅτι τῆς
Ἀττικῆς ἐστὶ τόπος Οἰνόη· οἱ δὲ
ἐπταῖθα γεωργοῦντες, παροχτεῦον-
τες τὴν ἀνω φερομένην χαράδραν,
ἀρδεύειν καὶ τῶν δένδρα καὶ τὰς ἀμπέ-
λους ἐπεχειροῦν· ὑδατος δὲ πολλοῦ
γενομένου, συνέβη καταρῥαγίνα τὸν
ποταμὸν τῶν κτημάτων πολλὰ διαφ-
θεῖραι καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κν-
κλούς [lege καρπούς] ἐγχῶσαι:
Phot. Suid. s. Οἰναῖοι, s. Οἰνόη.
Conf. C. Muellerus Aegin. 7.

30. B. 702. Strab. X, 4, 17 p.
481. Apost. XIV, 31. Arsen, 340:

Phot. Bibl. 424 Bekk.: Schol.
ad Aristid. 185 Frommel., Eu-
stath. ad Hom. II, B, 649 p. 313,
41: ἰστοροῦνται δὲ καὶ ναυκρατή-
σαι ποτε οἱ Κρήτες [cf. Hoeckii
Cret. II, 205.] ὥστε καὶ παροιμία
εἰς τοὺς προσποιουμένους ἀγγοεῖν
ἄπερ ἀκριβῶς οἶδασιν αὕτη ὁ Κρής
τὴν θάλασσαν, ὅπερ ὁ γεωγρά-
φος νοεῖ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἀγγοεῖ,
ἵνα λέγῃ ἢ παροιμία ὅτι Κρής
ἀγγοεῖ τὴν θάλασσαν, ἐρωτικῶς δη-
λαδὴ ὕπτος τοῦ λόγου [cf. infr. V,
51]: Hesych. Phot. Suidas.
Usurpant Liban. Ep. 1215: οὐκ
ἀγγοῦντας μὲν ἐδίδασκεν, εἰ μὴ καὶ ὁ
Κρής τὴν θάλατταν: Aristaen.
II, 18. Alcaei fr. 84 Schneidew.

- 31 Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ: Ἰπποκλείδης μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐμνηστεύσατο τὴν Κλεισθένης τοῦ Σικωνίου θυγατέρα. Τοῦ δὲ Κλεισθένης ἐν ἐναιυτῷ ὄλῳ δοκιμάζοντας τοὺς μνηστήρας, ὁ Ἰπποκλείδης ἐν συμποσίῳ ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστήσας, ἄνω περιῆγε τῶς πό- 5
δας. Τοῦ δὲ Κλεισθένης εἰπόντος, Ἐξωρχήσω τὸν γάμον· ὁ Ἰπποκλείδης ἔφη, Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ.
- 32 Οὐ νυκτιπλοεῖς: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. Ἡ γὰρ νῦξ ἀκριβεστέρα τῆς ἡμέρας τῶς πελαγο- 10
δρομοῦσι, διὰ τὰς τῶν ἀστρων σημειώσεις. Ὁ δὲ Χρῦσιππος ἀρελῶν τὴν οὐ ἀπόφασιν, Νυκτιπλοεῖς εἶπεν.
- 33 Οὐκ ἄνευ γε Θησεῶς: Θησεὺς πολλοῖς ἀριστεύσι

1. C: Ἰπ. λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν θυγ. Κλ., καὶ ἐν αὐτῷ τῷ γάμῳ δρχησαμένης τῆς θυγατρὸς Μεγαλκοῦς (sic) καὶ ἀρεσάσης αὐτῷ, ἐκείνην ἀφείς ταύτη συνεζύγη. Τοῦ δὲ Μεγαλκοῦς λέγοντος, μεμψήσῃ τῇ πράξει, αὐτὸς ἀπεκρίνατο· οὐ φ. Ἰππ. Ἰππ. Ἀθηναῖος μετὰ ἄλλων B. 3. ἐν ἐν. ὄλῳ] BV ἐναιυτὸν ὄλον. 4. ἐν συμποσίῳ] ἐν V om. VB: συμποσίῳ, παρ' ὃ ἔμελλε γαμβρὸς ἀναγαυρεῖσθαι. 4. κεφαλὴν] PBVH Gaisfordus: Schottus κρίας, Wesselingius ad Herod. l. c. κράς, Hemsterhusius ad Thom. Mag. p. 309 κατὰ κράς vel κατὰ κάρα: aliter enarrat Herodotus: τὴν κεφαλὴν ἐρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν, τοῖσι οὐκέτι ἐμνηστέον: ubi vid. interpp. 6. ἐξωρχήσω B, ἐξωρχήσῃ Valckenaerius ad Herod. l. c. 10. τῆς ἡμέρας] Schottus τῆς νυκτός: praeunte Schotto Gaisfordus e B correxit. πελαγοδρομοῦσι B om.: vulgo πελαγοδρομοῦσι: e P Diogeniano, aliis correxi. 11. ὁ — εἶπεν] B om. 13. B: ὅταν τι θανυμαστὸν οὐχ ὑπὸ μόνον (sic) τινὸς ἀλλὰ πλειόνων κατορθωθῇ: Θησεὺς γὰρ καὶ Μελιάρῳ συνηγωνίσασατο πρὸς — θήραν καὶ Π. κατὰ — Ἀμαζόνων: reliqua omittit.

31. B. 742. C. 395. Herod. VI, 129. Diog. VII, 21. Apost. XV, 44. Arsen 398: Eustath. ad Hom. II. A, 598 p. 159, 40. Schol. ad Lucian. Hercul. §. 8: ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων: ad eiusd. Apolog. pro Merc. Conduct. fin.: Hesych. Phot. Suidas: παροιμία, ἧς μὲνηται Ἐρμιππος ἐν Λημόταις: Ἰπποκλείδης ὁ Τισάνδρου, μέλλων γαμῆν Ἀγαρίστην τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικωνίου θυγατέρα, τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιττῶς μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένης, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγα-

τέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἰπποκλείδην φανερώς εἰπόντος, ὅτι ἀπόρχηται τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φρ. Ἰππ.: cf. Athen. XII, 628 C. Usurpant Lucian. li. cc., Philopatr. fin., Plutarch. de Herodoti malign. 33 p. 867 B. Liban. Epist. 944. 1224. Phrynich. Eclogg. 193. 364 Lobeck.

32. B. 741. Diog. VII, 20. Apost. XV, 11. Arsen. 396.

33. B. 732. Eustath. ad Hom. II. Σ, 32 p. 1129, 53: ἐπὶ τῶν σὺν ἑτέροις εὐδοκμοῦντων: Suidas. Plutarch. Thes. 29: πολλῶν μὲν τότε τοῖς ἀρίστοις ἀθλῶν γινομένων, Ἡρόδωρος μὲν οὐδὲν οἶται τὸν Θησεῖα

συνηγωνίσατο. Τῷ γὰρ Μελέαγρῳ συνήργησε πρὸς τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, τῷ Πειριίδῳ συνεμάχησε κατὰ τῶν Κενταύρων καὶ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. Ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῆι οὐχ ὑπὸ μόνου τινός, εἰώθαμεν λέγειν αὐτῷ, Οὐκ ἄνευ γε Θεσείως.

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Μελεάγρου ἱστορία καὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς οὕτως ἔχει· Μελεάγρου γεννηθέντος φασὶ τὰς Μοῖρας παραγενομένας εἰπεῖν, Τότε τελευτήσει Μελεάγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας θαλὸς κατακαῆ. Τοῦτο ἀκούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀλθαία, τὸν δαλὸν ἀνείλετο, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελεάγρος δὲ ἀνήρ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Οἰνεὺς ὁ τούτου πατήρ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. Ἡ δὲ ὀργισθεῖσα κάπρου ἐφῆκεν ἄγριον, μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ ἔξοχον, ὃς τὴν γῆν τῶν Καλυδωνίων διέφθειρε καὶ τοὺς καρποὺς ἔλνυαίμετο. Ἐπὶ τούτου τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν· καὶ τῷ κτείνοντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. Πολλῶν οὖν συνελθόντων, καὶ ὁ Μελεάγρος ἐπὶ τὴν θήραν ἐξῆλθε, σύμμαχον προσκαλεσάμενος τὸν Θεσέα. Συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ Ἀταλάντης τῆς θυγατρὸς τοῦ Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες. Πρώτη μὲν οὖν Ἀταλάντη τὸν κάπρον εἰς τὰ κῶτα ἐτόξευσε· Μελεάγρος δὲ κατὰ τοῦ κενεῶνος πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας Ἀταλάντη χαριζόμενος ἔδωκε. Παρόντων δὲ ἐκεῖσε καὶ τῶν Θεστίου παίδων, τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἀλθαιίας, καὶ ἀδοξούντων εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας ἐξ Ἀταλάντης ἀφείλοντο, λέγοντες κατὰ γένος αὐτῆς διαφέρειν, εἰ Μελεάγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο.

4. μόνον F. 16. τῆς Ἑλλάδος] τῶν Ἑλλ. Schottus; e P emendavit Gaisfordus. συνεκάλεσαν F. 20. θήραν] θύραν P. 29. ἔξ Heynius ad Apollod. I, p. 57. Gaisfordus ad h. l. delendum censent. αὐτῆς] αὐτοῖς P.

μετασχῆν, ἀλλὰ μόνοις Λαπίθαις τῆς κενταυρομαχίας· ἕτεροι δὲ καὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κάλχους γενέσθαι καὶ Μελεάγρῳ συνεξελθῆν τὸν κάπρον καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι τὴν Οὐκ ἄ. Θ. αὐτὸν μόντα μηδενός

συνμάχου δεηθέντα πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄθλους κατεργάεσθαι. Al-ludit Aristid. Συμμαχ. 238 sq. Jebb. ἡ δὲ περὶ] »Sqq. sumpta videntur ex Apollodoro I, 8, 2 sqq.« Gaisfordus.

Ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας Ἀταλάντῃ ἔδωκεν. Ἀλθαΐα δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἀνήψεν, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαιφνης ἀπέθανε.

Συνεμάχησε δὲ τῷ Περίθῳ Θεσεύς, ὅτε κατὰ τῶν 5
Κενταύρων συνεστήσατο πόλεμον. Περίθους γὰρ Ἴπποδάμειαν μνηστευόμενος, εἰστία Κενταύρους ὡς συγγενεῖς ὄντας αὐτῇ. Ἀσυνήθως δὲ ἔχοντες οἴνου, ἀφριδῶς ἐμφορησάμενοι ἐμέθνον, καὶ εἰσαγομένην τὴν νύμφην ἐπεχείρουον βιάζεσθαι. Ὁ δὲ Περίθους μετὰ Θεσεῦς καθο- 10
πλισάμενος μάχην συνῆψε. Καὶ πολλοὺς ὁ Θεσεύς ἀπ' αὐτῶν ἀνείλεν.

Ἀπῆλθε δὲ Θεσεύς καὶ μετὰ Ἡρακλέους πρὸς Ἀμαζόνας. Εὐρουσθέως γὰρ ἐπιτάξαντος Ἡρακλεῖ κομίσαι 15
τὸν Ἴππολύτης ζωστήρα, τῆς τῶν Ἀμαζόνων βασιλίσσης, ἀπελθὼν Ἡρακλῆς ἐξήτει τοῦτον. Τῆς δὲ συνθεμένης δοῦναι, Ἡρα μανίαν φυλάττουσα πρὸς αὐτὸν, εἰκασθεῖσα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων περιῆει πάσαις λέγουσα, ὅτι ὁ παραβαλὼν ξένος τὴν βασιλίδα βιάζεται, καὶ ταύτης τὸν ζωστήρα, ὃν ἐξ Ἄρεος εἰς δεῖγμα τῆς βασιλείας εἴληφεν, 20
ἀφελέσθαι βούλεται. Τοῦτο ἀκούσασαι Ἀμαζόνες, ἐρωπισμένοι κατὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐξήρισαν. Νομίσας δὲ Ἡρακλῆς ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην κτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ. Διὰ τοῦτο ὕστερον βουλόμενος Ἡρα- 25
κλῆς Ἀμαζόνας ἀμύνασθαι, ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, συμπαραλαβὼν καὶ Θεσεῖα εἰς συμμαχίαν, ἃς καὶ κατεπολέμησε παρ' αὐτοῦ συμμαχοῦμενος.

31 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἐπὶ τῶν μεγάλων
κινδύνων εἴρηται ἢ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς 30

2. vulgo δέδωκεν: correxit Finckhius ex Apollodoro. 14. ὑποτάξαντος H. 21. Legebatur ἀφωπισμένοινα. 24. Vulgo ἀφαιρεῖτο. 29. ὑπέλειφθη Suidas, ἐσώθη Schol. Eurip.: Apostolius, alii verbum ignorant: explicationem cod. Pierisoni post Moerin p. 479 omittit.

34. B. 733. Diog. VII, 15. Apost. XIV, 98. Arsen. 391 ibiq. Macar.: Schol. ad Eurip. Phoeniss. 1386. Eustath. ad Hom. II. M, 73 [οὐκίετ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονίσσθαι Ἀφροδίτῃν προτὶ ἄστν.]

p. 893, 17. Schol. ad Aristid. p. 241 Frommel., ad Greg. Nazianz. in Julian. Στηλιαντ. B. p. 92 Mont., Basil. in eund. ap. Boisson. Notices et Extraits des Manusc. de la Biblioth. du Roi

παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα [καὶ λαμπάδα]· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνον φεῖδεσθαι τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίας διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

- 35 Ὁ σκνίψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδῶν-
των ἡ παροιμία εἴρηται. Σκνίψ γὰρ ἐστὶ θηρίδιον ξυ-
λοράγον, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. Μέννηται
ταύτης Στράτις.
- 36 Οἶδε Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας: ὁ Τυτ-
τυγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ 10
ἀλλότρια. Τάττεται δὲ ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀλλότρια
ἀρπαζόντων καὶ πωλούντων.
- 37 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ
πλοῦς: Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας καὶ πολυτελεῖς,
αἱ τοὺς ἀφικομένους τῶν ξένων ἑδασμολόγουν, τὰ ἐφόδια 15
αὐτῶν ἀναλαμβάνουσαι. Διὰ γοῦν τοῦτο ἐπὶ τῶν τρυ-
φῶν βουλομένων [ἀπόρων] εἰρησθαι τὴν παροιμίαν.

2. καὶ λαμπάδα e Suida cum Valckenaerio ad Schol. Eurip. l. c. inserui. 3. ἐπὶ τοίνυν τῶν] ἐπὶ τῶν αὐτῶν H: ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν π. διεφθ. B. 5. ὁ om. Photius, alii. κνίψ Apostolius. ἐκ χώρας Suidas, alii. μεταπηδῶντων] B μεταπιπτόντων. 6. ξυλοράγον A. 7. ἀπὸ τοῦ τόπου Schottus: articulum cum PH eiecit Gaisfordus. ἀπὸ — Στράτις] om. B. 8. Στράτις recte Schottus: Gaisfordus e PF Brub. Στράτις dedit. 9. οἶδε] οἶδεν Plutarchus: οὐ δὲ legendum suspicatur Valckenaerius. 11. ἀλλοτρίων H. 13. εἰς B. C: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τοῖς ἄλλοις τὰ αὐτὰ ποιεῖν. Ἐπεὶ μόνον τῶν πλουσίων ἦν καταίρειν εἰς Κόρινθον διὰ τὰς πόρνας. 14 ἡ Κόρινθος B Schottus: e PF articulum Gaisfordus deleuit. ἔσχεν B. καὶ πολυτ. B om. 15. ἀφικνουμένους B. 16. αὐτῶν B om. λαμβάνουσαι B. λέγεται γοῦν ἐπὶ τ. τ. β. ἀπόρων B, ex quo ἀπόρων in textum recepi.

T. XI p. 109: πυρφόρον δὲ ἀπό τινος παροιμίας φασίν· ἐφείδοντο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν προηγουμένων μάντιων στεφανηφορούντων καὶ δᾶδας κατιχόντων πρὸς θυσίας ὑπερεπείς· καὶ οἱ νεκόντες οἶν ὡς ἱερῶν ἐφείδοντο τῶν τοιούτων· εἴρηται ὑπερβολικῶς ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων, ὡς οὐδὲ πυρφόρος ἐξέφηνεν: Phot. Suidas. Rem accuratius illustrat Xenoph. de republ. Lacedaem. 13, 2, ubi vid. Haasius: add. Welckerus Aesch. Trilog. Append. 32. Jahnius de Palamed. diss. 54. Utuntur Herod. VIII,

6. Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 323 Jebb. Dio Cass. 39, 45. Julian. Oratt. 1 p. 27 Spanh.: add. interpp. ad Hesych. v. πυρφόρος.

35. B. 745. Apost. XI, 47: Phot. Suid. s. σκνίψ. De bestiola vid. Lobeckius ad Phryn. p. 398.

36. Plutarch. Provv. 105.

37. B. 734. C. 304. Strab. VIII, 6, 20 p. 378. XII, 3, 36 p. 559. Gell. N. Att. I, 8: Diog. VII, 16. Apost. XV, 33. Arsen. 397: Schol. ad Aristoph. Plut. 149. Eustath. ad Hom. II. B, 570 p. 290, 34: Hesych. Photius: διὰ τὸ τὰς

38 ὄνου πόκους ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων. Παρόσον τὴν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται οὔτε κείραι. Λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων.

39 ὄνου παρακύψεως: μέμνηται ταύτης Μέναν- 5

1. Diogenianus, ceteri ζητεῖς om. ὄνου πόκα Apost. Arsen. Photius, Suid. Hesychius: ὄνου πόκα Diog. Photius 337: ὄνου πόκας, εἰς ὄνου πόκας Eustathius. VB: ὄνου πόκας: Ἀριστοφάνης χωρίον ἐν ἄδου διατετίπικεν [V. τετίπ.] ὄνου πόκας. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν, ὅτι καὶ ὄνος οὔτε κείρεται οὔτε ἐξ αὐτοῦ πόκος γίνεται: C: ἐπὶ τῶν ἀχρηστων ἢ εἰς ἀδύνατον ὑπερβαλλομένων. Ἀριστάρχος γὰρ Κρατίον ἰποθέσθαι φησὶ τινὰ ἐν ἄδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τοῦτο κατεσθίοντα. Ἐστὶ δὲ καὶ χωρίον φασὶν Ἕλληνας ἐν ἄδου καλούμενον ὄνου πόκα. 3. Vulgo κάρσα. 5. VB: οἱ μὲν φασὶν [φ. om. V] ἐπὶ κεραιμῶς, οἱ δὲ ἐπὶ κοροπλάθου, ἄλλοι δὲ ἐφ' ἴστου. Ὀρνίθων γὰρ παρατριφομένων ἐν ἐργασ. πολλῶν, ὄνον διὰ τῆς παραθύρου παρακίψαι, ὑπανήτος αὐτῶ [V αὐτοῦ] τὸν ἀγωγία τοῦ ὄνηλάτου, τὰς δὲ ὄρνεις ἐκπλαγίσας καὶ φοβηθείσας: ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἦτοι τὰ τοῦ κεραιμῶς σκευῆ ἢ τὰς τοῦ κοροπλάθου νύμφας ἢ τὸν ἴστον σιντριψαι. ὁ τοίνυν κτλ.: C: ἐπὶ τῶν μάτην ἐγκαλουμένων. Ὀρνίθων γὰρ τινῶν ἐν οἰκίᾳ τριφομένων πολλῶν, καὶ τῆς μὲν θύρας κεκλεισμένης οὔσης τοῦ οἴκου, μικροῦ δὲ παραθύρου ἐν αὐτῇ ἀνεωγότος, ὄνος παρῶν μὴ κρατοῦντος τοῦ ὄνηλάτου, ἀνισόβησε τὰς ὄρνιθας πτοηθείσας. αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι τὸν ἴστον τοῦ τὸ δωματίον ἔχοντος διέβησαν ἐντεῦθεν εἰς κρητήμον ἀγόμενος ὁ ὄνηλάτης καὶ ἐρωτώμενος διατὶ ἀγροτο, ἔλεγεν, ὃ, π., καὶ ὁ λόγος εἰς παροιμίαν ἐλήφθη.

ἑταιρας ἵπερ τῶν Ἑλλήνων εἵξασθαι φασὶν ἐν μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ ἢ διὰ τὸ δυσχεροῦς ἢ ἐπὶ πολλὰ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς: Suidas. De meretricibus istis vid. Wagner Rerr. Corinth. Specim. 23. O. Muellerus Dorri. II, 289. Aludit Soph. Philoct. 304: οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῦ τοῖσι σώφροσιν βροθῶν: Creuzer. Init. Philos. Plat. II, 166.

38. B. 708. C. 372. Diog. IV, 85. VI, 99. Apost. XIV, 66. Arsen. 385 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristoph. Ran. 186. Eustath. ad Hom. Il. E, 137 p. 531, 8. K, 21 p. 787, 7: ἴστίον δὲ ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πανυσανίου φέρεται, ὡς τὴν δορὰν ἀσπάθητόν τις εἶπον χλαῖναν, ὃ ἐστὶ ἀνίφαντον καὶ ὅτι ἐκ τῆς λεοντῆς ἢ κατὰ τὸν λέοντα παροιμία τὸ, ἐνυρεῖν λέοντα [v. Diog. VI, 25] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχει-

ρούντων: καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὴν γενναϊότητα τοῦ λέοντος, ὅν οὐκ ἂν ἐνυρεῖν τολμήσῃ τις: τὸ μῆτις πόκους ὄνου ἄλλον τρόπον ἀδύνατον ἐστὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι πέκασθαι τὸν ὄνον ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἀσχὸν δέρευν [Diog. I, 45.]: οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἀσχοῦ δέρμα ἕτερον ἀποσώρηται: Hesyech. Phot. 337. 338. Suidas. Inter picturas a Polygnoto ad leschen Delphicam exornandam factas una erat, quae virum e iunco restim textentem et asellam, ille quae texuisset, assidue abrodentem repraesentabat: Pausan. X, 29, 2. O. Muellerus Encheirid. Archaeol. p. 131: quae pictura quum celeberrima esset, Cratinus facetias quasdam ex ea derivavit, quae proverbio nostro originem dedisse videntur.

39. B. 740. C. 371. Apost. XIV, 65. Macar. 356: Phot. Suidas.

ἄρος ἐν Ἱερείᾳ. Λέγουσι δὲ, ὅτι κεραιμεύς τις ἔτριψε
πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ· ὄνος δὲ παριῶν, ἀκο-
λουθοῦντας ἀμελῶς τοῦ ὄνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς
θυρίδος ἀνεσόβησε τὰς ὄρνιθας, † καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστη-
ρίῳ συνέτριψαν σκευή. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου 5
ἐπὶ κρίσειν ἤγε τὸν ὄνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος
ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων, τίνας κρίνοιτο, ἔλεγε, Παρακύ-
ψεως ὄνου. Ἐπὶ τῶν καταγελάστως οὖν συκοφαντουμέ-
νων εἴρηται ἡ παροιμία.

40 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσσον: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ 10
προσῆκοντα τοῖς ὑποκειμένοις λεγόντων ἡ παροιμία εἴρη-
ται. Ἐπειδὴ τῶν χορῶν ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένων διθύραμ-
βον ἄδειν εἰς τὸν Διόνυσσον, οἱ ποιηταὶ ὕστερον ἐκβάντες
τὴν συνήθειαν ταύτην, Αἴαντας καὶ Κενταύρους γράφειν
ἐπεχειροῦν. Ὅθεν οἱ θεώμενοι σκώπτοντες ἔλεγον, Οὐ-
δὲν πρὸς τὸν Διόνυσσον. Διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σα-
τύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προαισάγειν, ἵνα μὴ δο-
κῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ.

41 Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ: Τελγίνων γύ-
σει βασκάνων ὄντων, (καὶ γὰρ τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι τὴν 20

1. Obelum apposui: aut e C scribendum αἰ δὲ ἀναπᾶσαι, aut
e Suida καὶ — συνέτριψε. 7. vulgatam ἀπάντων e Suida correxit
Valckenaerius. 10. τὸν B om. VB nonnisi ἐπὶ τ. τ. μὴ πρ.
τ. ὕ. φλυαροῦντων: C: ἐπὶ — ὑποκειμ. λαλούντων· τῆς γὰρ
ποιήσεως τὸ πρῶτον ἐκ διθύραμβου τὴν καταρχὴν ἐλληφνίας
καὶ τὰ πρὸς τὸν Διόνυσσον ἀνήκοντα πραγματευομένης, Ἐπι-
γένης ὁ Σικυώνιος οὐχ οὕτω ποιήσας, ἤκουσε τοῦτον τὸν λό-
γον· οὐδὲν π. τ. Δ. 14. Αἴαντας] Ἰγαντας Bentleius Dissert.
Phalar. 174. Boettigerus Vasengemälde I, 3, 162: vide quae con-
tra hos disputat Welckerus Aesch. Tril. Append. 277. 17.
προαισάγειν G. Hermannus ad Eurip. Cyclop. praef. XI: vid. Wel-
ckerus l. c. 279.

Μένανδρος] p. 86 Meinek. De
proverbio conf. Lucian. Asin.
§. 45. Appul. Metamorph IX fin.
40. B. 736. C 383. Strab. VIII,
6, 23 p. 381. Diog. VII, 18. Apost.
XV, 13. Phot. Suidas. De va-
riis proverbii sensu vid. Frie-
belius Satyrograph. Graecc. frf.
p. 5. Usurpant Cicero Epist.
ad Attic. XIV, 13, a. Lucian.
Bacch. §. 5. Liban. Epist. 881: . .
ἐπιστολῆς, ἦν μοι δοκεῖς οὐκ ἄνευ
τοῦ Διονύσου γράψαι: Heliod.

Aeth. II, 24: add. Plutarch. Sym-
pos. I, 1, 5 p. 615 A: ὡπερ οὖν
Φρυγίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν
τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη
προαγόντων ἐλέχθη, τί ταῦτα πρὸς
τὸν Διόνυσσον; οὕτως ἐμοίγε πολλά-
κις εἰπεῖν παρεῖστη πρὸς τοὺς ἔκκοι-
τας εἰς τὰ συμπόσια τὰ κνρμείοντα, ὃ
ἄνθρωπι, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσσον;
41. B 747. Diog. VII, 26. Apost.
XIV, 16. Arsen. 379: Eustath.
ad Hom. II. I, 525 p. 772, 3:
Suid. s. θίλιμι, s. οἶδα, s. Τιλ-

γῆν καταρῥαίνοντες ἄγονον ἐποίουν,) δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Σίμων καὶ Νίκων. Ὑπερίσχυε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὢν, ὥστε τὴν ἐπὶ Νίκων φήμην ἀπαλεῖψαι. Διόπερ οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον τὸν Σίμονα ὀνομάζουσι. Λεχθεῖη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. 5

42 Ὅνω τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὄτα ἐκίνει· εἰς ἀναισθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται κατ' ἀμφότερα. Τό τε γὰρ ζῶον νωχελές ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὄτα κινεῖ, οἷονεὶ πρὸ τοῦ τινα λαλῆσαι πάντα ἀκήκοεν· ὅπερ ἔστι καὶ αὐτὸ ἀναισθησίας. Πῶς γὰρ ἂν δύνατό τις ἐγνωκέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ, κὰν ἅτα μεγάλα ὥσπερ ὄνος ἔχη;

43 Οἰδίποδας ἀρά· ταύτης μέμνηται Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἐπιτά ἐπὶ Θήβας. Ἱστορεῖται δὲ, ὅτι Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, δι' ἔθους ἔχοντες πέμπειν τῷ Οἰδίποδι ἑκάστου ἱερείου τὸν ὄμον, ἐπιλαθόμενοι ἰσχίον ἐπεμψαν· ὁ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι, κατηράσατο αὐτοῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ἀναγνωρισθῆναι Οἰδίπου τῇ μητρὶ 15

1. Schottus καταρῥαίνοντας: B καταρῥαίνόντων: correxerunt Lobeckius et Gaisfordus. Emendatio firmatur cod. Par. 1773: vid. Gaisfordus ad Suid. p. 1853. ἄγονον Schottus: ἄγονον VB Gaisfordus: ἀκαρπον Lobeckius: Strab. XIV, 653 fin.: Τελχίωνων ... οὗς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταρῥαίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδατος, ζῶων τε καὶ φυτῶν ἀλέθρου χάριν. 2. ὑπερίσχυσε B. κακοτροπώτερος VB. 3. ὥστε — ὀνομάζουσι] om. B. φήμην e PH Diogeniano, Suida Gaisfordus adjecit. 5. ἡ παρ. B om. ἐπὶ κακίᾳ] B κακία. 8. B nonnisi haec habet: πρὸς ἀναισθησιότητας, ἐπεὶ τὸ ζῶον νωχελές. II. ἂν accessit ex PH, Gaisfordus. 15 Θήβας H. ὅτι] H om. 17. ἰσχία P, ἰσχίαν Schottus: e Schol. ad Soph. Oedip. Colon. 1375. Gaisfordus correxit.

ζῆνες. Nonn. Dionys. XIV, 43: δικασμένοι δὲ τιθήνης Χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρούμενοι Στυγὸς ὕδατος Ἄσπορον ἐνκάρπω Ρόδου ποιήσαν ἄλωϊν Ὑδάσι ταρταρίοις περιρῥαίνοντες ἀρούρας: Etym. Gud. 257, 21. Lobeckius Aglaoph. II, 1191. Hoeckius Cret. I, 355.

42. B. 719. Diog. VII, 30. Greg. Cyr. III, 30. Apost. XIV, 52. Arsen. 381: Phot., Suid. s. ὄνος τὰ ὄτα κινῶν. Usurpat Galen. περὶ φυσικῶν δυναμ. III, 10 p. 102 T. II Kuehn.: εἶεν δ' ἂν ὀλίγοι

παντάπασι οὗτοι· τοῖς δ' ἄλλοις οὕτω γενήσεσθαι τὸ γράμμα περιττον, ὡς εἰ καὶ μῦθον ὄνω τις λέγει: id. περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν II, 3 p. 573 T. VIII Kuehn.: ἐπὶ τούτου ὁ μὲν γέρον ὥσπερ ὄνος ἔστιν ἤδη τὰ ὄτα: Lucian. advers. Indoct. §. 4: τῶν δὲ ἀναγνωσκομένων οἶσθα οὐδὲν, ἀλλ' ὄνας λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὄτα: vid. Diog. VII, 33; add. Eustath. ad Hom. II. p. 870, 7.

43. Diog. II, 51. Aeschyl. Sept. c. Theb. 785. De hi-

αὐτοῦ Ἰοκάστη, τὰς ἰδίας ὄψεις ἐτύφλωσεν. Γνόντων δὲ τῶν ἐγγχωρίων τὸ γενόμενον μύσος, καὶ τῶν Θεβαίων Οἰδίπου ἐξελαυνόντων, τοῖς παισὶ κατηράσατο, ἐπεὶ διωκομένῳ τῆς πόλεως οὐκ ἐπίμνηναν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὕστερον ἀνῆρέθησαν.

44 Οἷταῖος δαίμων: Κλέαρχός φησιν, ὅτι δαίμων τις Οἷταῖος ἐπωνομάσθη, ὃς ὕβρον καὶ ὑπερηφανίαν πάντων ἐμίσησεν.

45 Οἶψ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν: ἐπὶ τῶν δυσανασχετοῦντων ἐπὶ τῷ δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἢ παροιμία. Κύνκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου ταῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύνκλωπος σπηλαίῳ λέγει,

Οἶψ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

46 Ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ: αὕτη ἢ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν νενικηκότων τοὺς ἀνταγωνιστὰς διὰ πολλοῦ πό-

2. Edebatur *Θηβῶν*. 9. μ' ἂ B: erat με ὁ. *συγκαθεῖρξεν* Grotius Excerptt. e tragæ. et comm. p. 867, Gatackerus Animadv. Miscell. c. X; *συγκαθεῖρξεν ἄν* Hemsterhusius Miscell. Observav. VI, 313; *συγκαθίψισεν* Valckenaerius ad Eurip. Hippol. 1389. Fritschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 498. 12. VB: ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸ τοιοῦτον. τῷ τοῦ] P Gaisfordus: τοῦ antea deerat. 15. B 194: Ἄρτι Μῦς πίττης γένεται: Μῦς ὄνομά ἐστιν, ὡς φασί, Ταραντίου πύκτου, ὃς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ῥῆσιν Ὀλυμπιάδα. Διηροῦμενος δὲ τις περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. Οἱ δὲ φασὶ τὸ ζῶον ἐμπεσὼν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελεθεῖν οὐ δυνάμενον. Πίττη B: Πίσση Schottus, Kusterus ad Suid. s. ὅσα Μῦς: quamquam infra ipsi Πίσση in textum recepimus, tamen ipsum proverbium non putamus emendatione egere, quum in voce Πίσση pro Πίσση posita dicti sal et acumen contineatur: similiter Aristoph. Equitt. 54: καὶ πρόην γ' ἐμοῦ Μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν: ubi voce Πύλῳ ad Πύelon alluditur. 16. πόνου] B κόπου, qui explicationem in brevius contraxit.

storia vid. Schol. Soph. I. c., Schol. ad Eurip. Phoeniss. 59. Welckerus *Allgem. Schulz.* II Nr. 16 p. 124.

44. Plutarch. 69. Diog. VII, 23. Aut Hercules aut Jupiter significatur: Propert. III, 1, 31. Heynius ad Apollod. II, 197.

45. B. 737. Diog. VII, 19. Apost. XIV, 24. Arsen. 379. Versum

nullo jure a VV. DD. Euripidi tribui, ex iis, quae V. D. in *Monthly Review* 1799. Januar. p. 100, Schweighaeuserus ad Athen. III, 104. C., Jacobus Quaest. Sophocli. 34 disputavere, satis intelligitur: add. Luetchius de poet. dithyr. diss. p. 79.

46. B. 194 738. Suid. s. ὅσα μῦς: vid. ad Diog. II, 64. De

νον· Μῦς γὰρ Ταραντίνος πύκτης ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πολλοὺς ἔχων ἀντιμάχους, πολλὰς πλιγὰς λαβῶν, μόλις ἐνίκησεν.

- 47 Οὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχεις: Κλέαρχος φησιν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἰδρυμένον, ἔφη, Οὐδὲν ἱε- 5
ρόν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτε-
λῶν καὶ ἀχρήστων.
- 48 Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς: Κλέαρχος ἐξηγούμενος τὴν παροιμίαν φησὶ τὸν Βριαρέω καλούμενον Ἡρακλέα ἔλθειν εἰς Δελφοὺς, καὶ λαβόντα τι τῶν ἐκεῖ κειμηλίων 10
κατὰ τι παλαιὸν ἔθος, ὀρμηῆσαι ἐπὶ τὰς Ἡρακλείους στή-
λας καλουμένας καὶ τῶν ἐκεῖ περιγενέσθαι. Χρόνῳ δὲ
ὑστερον τὸν Τύριον Ἡρακλέα ἔλθειν εἰς Δελφοὺς χρη-
σόμενον τῷ μαντεῖῳ· τὸν δὲ θεὸν προσεπεῖν αὐτὸν ἄλλον
Ἡρακλέα· καὶ οὕτω τὴν παροιμίαν κρατῆσαι. 15
- 49 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ

1. Legebatur Πίσση: h. I. proverbiorum explanatores Πίσση sine dubio perspicuitatis causa scripserunt: nam et Πίσσα et Πίσση de urbe diciuntur: Liban. Ep. 172. Gesnerus ad Aelian. V. H. IX, 2. 2. Vulgo πρὸς πολλοὺς: delevi praepositionem cum B. 16. B οὐδ', Schol. Plat. πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς, Suidas οὐδὲν Ἡ. BV: Ἡρακλῆς τῇ ἑαυτοῦ πιστεύσας δυνάμει κατὰ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα εἰσ-
ῆλθε πρὸς δύο πικτεῖσιν τῇ δευτέρῃ πενταετηρίδῃ· ἡ τετάρτη δὲ τῇ
πρωτέρῃ δύο ἀπακτείνας [καὶ addit V] Εὐρυταν καὶ Κτεάτον
[Κτεάτον V].

athleta egit Lorentzius de rebus sacris et artt. vett. Tarentin. p. 19.

47. Diog. VII, 13. Apost. XV, 8. Arsen. 395 ibiq. Append. 493: Schol. Theocr. V, 21: παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· φησὶ δὲ Κλεάνδρος [Κλέαρχος recte Schottus ad n. l.] ἐν δευτέρῃ τῶν παροιμιῶν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἰδρυμένον τὸν Ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱερὸν· οὐ γὰρ αὐτὸν ἀξίον τιμῆς ἔκρινεν. Ἄλλως. Ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς Ἀσκληπιάδης φησὶ· Λιονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναι φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ τιμωμένων, μηδὲν ἐρόντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ ἀξίον· ἢ οὐδὲν ἱερὸν, οὐκ ἔστιν ἀξίως ἰδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος· κτλ.: Hesych. Phot. Suidas. Proverbium e Pa-

nyasidis Heraclea manasse, O. Muellerus Dorr. II, 474 conjecit. Usurpant Eustath. ad Hom. II. p. 3, 3, alii: vid. Boisson. Anecd. Gr. III, 20. Clearchi fr. est p. 87 ap. Verraertum.

43. Vid. Diogen. I, 63. De Hercule Tyrrio conf. O. Muellerus Dorr. I, 452. infr. V, 56.

49. B. 713: Diog. VII, 2. Schol. ad Aristid. 429 Dind. 155 Frommel. explicationem nullam afferunt: cum Zenobio Suid. s. οὐδὲν Ἡρακλῆς consentit: alia affert Schol. Plat. 380 Bekk. coll. Ruhnkenio ap. Geelium in Bibl. Crit. Nov. 11, 15: ταύτης (παροιμίας) τὴν αἰτίαν ὁ Λοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται· Ἡρακλέα φησὶ βωμὸν διωμάμενον (εἰσάμενον Sieb.) ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πηγμῆς ἀγῶνα θέντα

δυνάμει, τῇ δευτέρῳ πενταετηρίδι πρὸς δύο πνικτεύσαντα ἤττηθῆναι. Λέγουσι δὲ τούτους εἶναι οἱ μὲν Λαῖον καὶ Φέρανδρον· οἱ δὲ Κτέατον καὶ Εὐρύτον.

50 Οἱ Κρήτες τὴν θυσίαν: Ἀγαμέμνων, ὡς φασί, χεμισσθεὶς κατηνέχθη εἰς Κρήτην, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ 5 Πολυρρήμιον, θυσίαν ἐπετέλει. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν· οἱ ἀπαγγελθέντος αὐτῶ, μεσοῦσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν καιόμενον ἱερεῖον καταλιπεῖν λέγεται, ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν ταραχθέντα, καὶ μίαν μόλις εὐρόντα νῦν, ἐπ' αὐτῆς ἀναχθῆναι, πολλὰ κατα- 10 ρασάμενον τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν. Ὅθεν εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γένοιτο, Κρητικὴν καλεῖσθαι.

51 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς, φασίν,

4. VB: Ἀγ. εἰς Κρήτην καταχθεὶς καὶ θύων, ἐπειδὴ ἤκουσεν ἱαντοῦ τὰς ναῦς ἐμπρησῆαι τοὺς αἰχμ., τὴν θυσίαν ἀπέλιπε καὶ κατελιθὼν μίαν εἴρε ναῦν σῶαν [B σῶαν]· εἰς ἣν ἀνάχθεὶς κατηράσατο τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ὅθεν ἐπὶ τῶν ταραχώδων θυσιῶν ἡ παροιμία. 11. χώραν] πόλιν H. 12. γένοιτο PH Gaisfordus: γίνοντο Schottus. 13. C: ὁ Σικελικός τ. θ.: ἡ Ὁ Σικελὸς σῶκα τὴν θ.: ἐπὶ τῶν χαριεντιζομένων πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας· σῶκα γὰρ Σικελὸς τις ἐμπροσθέντος, ναυαγήσας ἐξέπασε, καὶ καθήμενος ἐπὶ πέτρῳ, ὡς εἶδε τὴν θάλασσαν γαληνιαῖουσαν, οἶδα φησὶν ὁ θέλεις, σῶκα θέλεις.

καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλιν ληφθῆναι καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οἶδ' Ἡρακλῆς παροιμασθῆναι. Ἐχφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἤττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Ἀργίαν στρατείαν. . . [Echephyllidam in proverbio explicando sequuntur Apost. XV, 3. Arsen. 394. Eustath. ad Hom. II. A, 749 p. 882, 35. Phot. Suid. s. οἶδὲ Ἡρακλῆς]· Ἡρόδοτος δὲ καὶ Ἑλλάνικὸς φασίν ὡς, ὅτε τὴν ὑδρὰν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἡραν αὐτῷ καρνῖον ἐφορηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλίσασθαι τὸν Ἰόλεον, καὶ ἐντεῦθεν ἤττηθῆναι τὴν παροιμίαν. Plato proverbium ita usurpat, ut de origine ejus eum videamus Hellenico adsentientem: Phaedon. 89, C. Euthyd. 297 B: Syntesius, ut Echephyllidae et Hellenici rationes conjungat: Encom. Calvit. p. 64 A. Petav.: sed plerumque ita adhibetur,

ut quam explicationem scriptor in mente habuerit, dici non possit. Quod valet etiam de eo, qui primus proverbium adhibuisse videtur, de Archilochō: fr. 125 Liebel.: add. Plat. Legg. XI, 919, B. Aristid. περὶ ἔητορ. 102 Jebb. Liban. de Vita sua p. 17. Nicet. Eugen. VI, 557 ibiq. vid. Boissonadus. Allundunt denique poetae: Soph. Electr. 466. Rufin. Anthol. Palat. V, 93: ἦν δὲ βοηθὸν [Ἐρωσ] Βάκχον ἔχη, τί μόνος πρὸς δι' ἐγὼ δύναμαι: ubi conf. Jacobsius Animadv. ad Anthol. Tom. II, P. 3 p. 169.

50. B. 719. Diog. VII, 5. Apost. XIV, 15. Arsen. 379: Suidas. Vid. de narratione Hoeckius Cret. II, 407.

51. B. 720. C. 379. Diog. VII, 6. Apost. XIV, 87. Arsen. 388: Schol. ad Aristid. 185 Frommel. Usus est Alcman [p. 16 Welck.] proverbio, narratione Aesopus fab. 309 Fur. 166 Schneider.

νον· Μῦς γὰρ Ταραντίνος πύκτης ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πολλοὺς ἔχων ἀντιμάχους, πολλὰς πληγὰς λαβῶν, μόλις ἐνίκησεν.

- 47 Οὐδὲν ἱερόν ὑπάρχεις: Κλέαρχος φησιν, ὅτι Ἑρακλῆς ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἰδρυμένον, ἔφη, Οὐδὲν ἱερόν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ ἀχρήστων. 5
- 48 Οὗτος ἄλλος Ἑρακλῆς: Κλέαρχος ἐξηγούμενος τὴν παροιμίαν φησὶ τὸν Βριαρέω καλούμενον Ἑρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς, καὶ λαβόντα τι τῶν ἐκεῖ κειμηλίων κατὰ τι παλαιὸν ἔθος, ὀρμηθεὶς ἐπὶ τὰς Ἑρακλέους στήλας καλουμένας καὶ τῶν ἐκεῖ περιγετέσθαι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸν Τύριον Ἑρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς χρησιμοποιεῖν τῷ μαντεῖῳ· τὸν δὲ θεὸν προσεπιεῖν αὐτὸν ἄλλον Ἑρακλέα· καὶ οὕτω τὴν παροιμίαν κρατῆσαι. 10 15
- 49 Οὐδὲ Ἑρακλῆς πρὸς δύο: φασὶν Ἑρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ

1. Legebatur Πίσση: h. l. proverbiorum explanatores Πίσση sine dubio perspicuitatis causa scripserunt: nam et Πίσσα et Πίσση de urbe dicitur: Liban. Ep. 172. Gesnerus ad Aelian. V. H. IX, 2. 2. Vulgo πρὸς πολλοὺς: delevi praepositionem cum B. 16. B οὐδ', Schol. Plat. πρὸς δύο οὐδ' Ἑρακλῆς, Suidas οὐδὲν Ἑ. BV: Ἑρακλῆς τῇ ἑαυτοῦ πιστεύσας δυνάμει κατὰ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα εἰσῆλθε πρὸς δύο πικτεῖσιν τῇ δευτέρῃ πενταετηρίδι· ἠττηθη δὲ τῇ προτέρῃ δύο ἀπακτεῖνας [καὶ addit V] Εὐφρταν καὶ Κτίετον [Κλίετον V].

athleta egit Lorentzius de rebus sacris et artt. vett. Tarentin. p. 19.

47. Diog. VII, 13. Apost. XV, 8. Arsen. 395 ibiq. Append. 493: Schol. Theocr. V, 21: παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· φησὶ δὲ Κλέαρχος [Κλέαρχος recte Schottus ad n. l.] ἐν δευτέρῃ τῶν παροιμιῶν, ὅτι Ἑρακλῆς ἰδὼν ἰδρυμένον τὸν Ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱερόν· οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς ἔκρινεν. Ἄλλως. Ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς Ἀσκληπιάδης φησὶ· Διονυσιάδωρος δὲ μεταφορᾶν εἶναι φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ τιμωμένων, μηδὲν ἔχοντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ ἄξιον· ἢ οὐδὲν ἱερόν, οὐκ ἔστιν ἄξιως ἰδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος· κτλ.: Hesych. Phot. Suidas. Proverbium e Pa-

nyasidis Heraclea manasse, O. Muellerus Dorr. II, 474 coniecit. Usurpant Eustath. ad Hom. II. p. 3, 3, alii: vid. Boisson. Anecd. Gr. III, 20. Clearchi fr. est p. 87 ap. Verraertum.

43. Vid. Diogen. I, 63. De Hercule Tyrio conf. O. Muellerus Dorr. I, 452. infr. V, 56.

49. B. 713: Diog. VII, 2. Schol. ad Aristid. 429 Dind. 155 Frommel. explicationem nullam afferunt: cum Zenobio Suid. s. οὐδὲν Ἑρακλῆς consentit: alia affert Schol. Plat. 380 Bekk. coll. Ruhnkenio ap. Geelium in Bibl. Crit. Nov. II, 15: ταύτης (παροιμίας) τὴν αἰτίαν ὁ Λοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται· Ἑρακλέα φησὶ βωμὸν δευράμενον (εἰσάμενον Sieb.) ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πνυγμῆς ἀγῶνα θείναι

δυνάμει, τῇ δευτέρῃ πενταετηρίδι πρὸς δύο πνικτεύσαντα ἡττηθῆναι. Λέγουσι δὲ τούτους εἶναι οἱ μὲν Λάϊον καὶ Φερανδρον· οἱ δὲ Κτέατον καὶ Εὐρυτον.

50 Οἱ Κρηῖτες τὴν θυσίαν: Ἀγαμέμνων, ὡς φασί, χειμασθεὶς κατηνέχθη εἰς Κρήτην, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ 5 Πολυρρόγιον, θυσίαν ἐπετέλει. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν· οἱ ἀπαγγελθέντος αὐτῷ, μεσοῦσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν καιόμενον ἱερεῖον καταλιπεῖν λέγεται, ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν ταραχθέντα, καὶ μίαν μόλις εὐρόντα ναῦν, ἐπ' αὐτῆς ἀναχθῆναι, πολλὰ κατα- 10 ρασάμενον τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν. Ὅθεν εἰ ποτε ταραχώδης θυσίᾳ γένοιτο, Κρητικὴν καλεῖσθαι.

51 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελός, φασίν,

4. VB: Ἀγ. εἰς Κρήτην καταχθεὶς καὶ θύων, ἐπειδὴ ἤκουσεν ἑαυτοῦ τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι τοῖς αἰχμ., τὴν θυσίαν ἀπέλιπε καὶ κατελθὼν μίαν εἴρε ναῦν ὄσων [B σῶαν]· εἰς ἣν ἀναχθεὶς κατηρσάσατο τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ὅθεν ἐπὶ τῶν ταραχωδῶν θυσιῶν ἡ παροιμία. 11. χώραν] πόλιν H. 12. γένοιτο PH Gaisfordus: γίνοιτο Schottus. 13. C: ὁ Σικελικός τ. θ.: ἡ Ὁ Σικελὸς σῶκα τὴν θ.: ἐπὶ τῶν χαριεντιζομένων πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας· σῶκα γὰρ Σικελὸς τις ἐμπορενόμενος, ναυαγῆσας ἐξέπαισε, καὶ καθήμενος ἐπὶ πέτρας, ὡς εἶδε τὴν θάλασσαν γαληνιάζουσαν, οἶδα φροῖν ὁ θέλεις, σῶκα θέλεις.

καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φερανδρον πάλῃ ληφθῆναι καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμασθῆναι. Ἐχφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρυτου τῶν Μολιονιδῶν ἡττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Αἰγίαν στρατείαν· ... [Echephyllidam in proverbio explicando sequuntur Apost. XV, 3. Arsen. 394. Eustath. ad Hom. II. 4, 749 p. 882, 35. Phot. Suid. s. οὐδὲ Ἡρακλῆς]: Ἡρόδιμος δὲ καὶ Ἑλληνικός φασίν ὡς, ὅτε τὴν ὑδρὰν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἡραν αὐτῷ κερκῖνον ἐφορηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐδὲ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλίσασθαι τὸν Ἰόλεων, καὶ ἐντεῦθεν ἐήθηται τὴν παροιμίαν. Plato proverbium ita usurpat, ut de origine ejus eum videamus Hellenico adsentientem; Phaedon. 89, C. Euthyd. 297 B: Synesius, ut Echephyllidae et Hellenici rationes conjungat; Encom. Calvit. p. 64 A. Petav.: sed plerumque ita adhibetur,

ut quam explicationem scriptor in mente habuerit, dici non possit. Quod valet etiam de eo, qui primus proverbium adhibuisse videtur, de Archilochō: fr. 125 Liebel.: add. Plat. Legg. XI, 919, B. Aristid. περὶ ἔητορ. 102 Jebb. Liban. de Vita sua p. 17. Nicet. Eugen. VI, 557 ibiq. vid. Boissonadus. Alludunt denique poetae: Soph. Electr. 466. Rufin. Anthol. Palat. V, 93: ἦν δὲ βοηθὸν [Ἐρωσ] Βακχὸν ἔχη, τί μόνος πρὸς δι' ἐγὼ δύναμαι: ubi conf. Jacobsius Animadvv. ad Anthol. Tom. II, P. 3 p. 169.

50. B. 719. Diog. VII, 5. Apost. XIV, 15. Arsen. 379: Suidas. Vid. de narratione Hoeckius Cret. II, 407.

51. B. 720. C. 379. Diog. VII, 6. Apost. XIV, 87. Arsen. 388: Schol. ad Aristid. 185 Frommel. Usus est Alcman [p. 16 Welck.] proverbio, narratione Aesopus fab. 309 Fur. 166 Schneider.

ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐνανάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθή-
μενος, καὶ ὄρων τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ, ἔφη, Οἶδα ὃ
θέλει· σῦκα θέλει.

52 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν:
ὁ Δήμων φησὶν ἐν τοῖς τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις 5
τούς ἐλάφους προστρίβοντας τὰ κέρατα πρὸς τὰς θά-
μνους, ἀποβάλλειν αὐτά. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργάδεις τὰς
διατριβὰς ποιουμένων εἰρησθαι τὴν παροιμίαν.

53 Οὔθ' ἕεται, οὔθ' ἡλιοῦται: ἡ παροιμία εἰ-
ρηται ἐπὶ τῶν ἐξω πάσης φροντίδος ἐστώτων, τουτέστιν, 10
Οὔτε βρέχεται, οὔτε ἡλιοβολεῖται.

54 Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρῦ: οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξαν-
δρῆς μὲν ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ,
ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, † Τόψιον ἐπικαλούμενον. Λοι-
δορούμενος δὲ ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ 15
ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα, καίτοι πολλοῦ ὄχλου ἐπακο-
λουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγατο, κατεσταλμένος
[αὐτὸν κατὰ] τὸ τῆς φιλοσοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐν-
τὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς

1. Vulgo ἐπὶ τῆς πέτρας: B: ἐπὶ πέτρας καθιζόμενος γαλήνης
οὔσης ἔφη πρὸς τὴν θάλασσαν, Οἶδα ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις. 4. αἱ
B om.: videtur verbum e proverbio excidisse: Thomas enim in
versione loci Aristotelici habet: vade, ubi cervi cett.: vid.
Schneiderus ad Aristot. l. c. 6. τὰς] H τούς. 11. οὔτε —
ἡλιοβολεῖται B om. ἡλιοβολεῖται] ἡλιοῦται H. 12. οὐδὲ deest
in VB Suida. οὗτος — ἀκούων] BV: Δ. ὁ Αλ. γέγονεν ἐπὶ φιλοσο-
φία διαβ.· λοιδορούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διονυσίου, ὃν
Ψόδιον ἐκάλουσαν καὶ ἀκούων κτλ. 14. Τόψιον] nomen, ut in VB,
corruptum: Finckhius: »an Τερψιον?»: de quo vide sup. IV, 19.
Ego nomini mirabili crucem praefixi. Aliunde de eo non con-
stare videtur. Schottus λοιδορούμενος; e BV Apostolio cor-
rexerunt Wyttenbachius ad Plutarch. περὶ παιδ. ἀγωγ. T. VI, 1
p. 124 et Gaisfordus. 16. VB παρακολουθοῦντος ὄχλου. κα-
τεσταλμένον BV om. 18. [αὐτὸν κατὰ] e conjectura Wyttenba-
chii adjeci.

52. B. 721. Aristot. Hist. Anim.
IX, 6, 1. Diog. VII, 6. Greg.
Cypri. III, 21. Apost. XV, 76.
Macar. 387 ibiq. Append. 493:
Suidas. Adhibetur in oraculo
ap. Plutarch. περὶ τοῦ μὴ χρᾶν
ἔμμετρα κτλ. p. 403 D, de quo
vid. C. Muellerus Aegin. 66.
Δήμων] p. 23 Siebel. De re

vid. Jacobsius ad Aelian. Nat.
Anim. VI, 5.

53. B. 722. Diog. VII, 8. Greg.
Cypri. III, 25. Apost. XV, 48:
Suidas.

54. B. 908. Stob. Florileg. XIX,
17. Apost. VI, 51. XIX, 24. Ar-
sen. 168: Suid. s. γρῦ, s. τὸ
Δίωνος. Dion innuitur philoso-

ὑποφρήνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθύ-
μύσας ἀπήγγεστο.

Εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ γρῦ ἐπὶ τοῦ
μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Καὶ γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ὄριπον
λέγουσι γρῦ, καὶ γρυτάρια τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεπτά 5
σκευάρια, καὶ γρυτοπώλην τὸν τὰ σκευάρια πωλοῦντα.

55 Οὐδ' ἔκταρ βάλλειν: τὸ ἔκταρ σημαίνει ἐγ-
γύς· τουτέστιν οὐδὲ ἐγγύς ἐστίν· εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτ-
ταν, ὡς περ τὸ Διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα.
Μέμνηται δὲ ἀμφοτέρων ὁ Πλάτων. τοῦ μὲν διωλύγιον 10
ἐν Θεαιτήτῳ, τοῦ δ' ἔκταρ βάλλειν ἐν Πολιτείᾳ.

56 Ὅρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν: αὕτη
παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστὶ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζο-
μένων ἀφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. Φησὶ δὲ Εὐδοξος Ἡρακλῆα τὸν
Τύριον ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρεῖν τὸν Ἰόλαον δὲ ἀ- 15
παντα πράττουσα διὰ τὸ ἀναστήσαι τὸν Ἡρακλῆα, τὸν
ὄρτυγα, ᾧ ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ζῶντα καῦσαι· ἐκ δὲ τῆς
κνίσσης ἀναβιώσκει τὸν Ἡρακλῆα.

1. Verba ὁ δὲ — τὸ γρῦ B om. 5. λέγουσι γρῦ] γρῦ λέγομεν B.
6. γρυτοπώλην] B male γρυπώλον. 7. B οὐδ' ἔκ. βάλλειν: ἀντι τοῦ
οὐδ' ἐγγύς: reliqua ignorat. 12. vulgo Ἡρακλῆν: mutavi e B.
αὕτη — ἐστὶ] BV om. 13. λέγεται — σωζ.] V om. 14. ἀφ'
ὧν] VB παρ' ὧν. Φησὶ κτλ.] φασὶ γὰρ τὸν Ἡρ. ὑπὸ Τυφ. διαφθα-
ρεῖντα, πράττων [V πράττων] ὁ λαός (sic) ὑπὲρ τούτων (B τοῦ τούτου)
ἀναστήσαι, ὄρτυγα ᾧ ἔχαιρε ζῶντα κατέκασεν· ἐκ δὲ τῆς κνίσσης [V
κοίτης] αὐτὸς ἀνεβίω. 15. Ἰόλαον Gaisfordus ex Athenaeo re-
posuit: Schottus τὸν λαόν. 18. ἀναβιώσκει ex Athenaeo et BV
dedi: legebatur μεταβιώσκει.

phus ille Academicus, ut patet
ex Stobaeo et apophth. Arsenii:
vid. Walzsius ad Arsen. l. c.:
de Dione vid. sup. V, 10. εἴρηται
κτλ.] similia afferuntur a Schol.
Arist. Plut. 17. Hesych. v. γρῦ.
Philemon. 299. Herodian. 436
Piers. Suid. v. γρῦ. Tzetz. Chi-
liad. IV, 887. Cramer. Anecd. II,
20, 19. Bekker. Anecd. 228, 2.
Zonar. 455.

55. B. 724. Apost. XV, 6. Ar-
sen. 395: Schol. ad Plat. 418
Bekk. ad Lucian. Lexiph. § 21.
Eustath. ad Hom. Odys. Ψ init.
p. 1936, 12: Hesych. v. ἔκταρ.
Suid. v. ἔκταρ et οὐδ' ἔκταρ. Zo-

nar. 1102. Thom. Mag. 188 Ritschl.
De voce ἔκταρ vide quae expo-
suit Ruhnkenuus ad Tim. Lexic.
Plat. 149. Διωλύγ. κακ.] vid.
Zenob. III, 34. Plat. Theaet.
162 A. Reip. IX, 575. C: add.
Blomfieldus ad Aesch. Agam.
gl. 114.

56. B. 725. Diog. VII, 10.
Apost XIV, 80. Arsen. 387 ibiq.
Macarius: cod. Piersoni post
Moerin p. 479: Athen. IX, 392
D: Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν
πρώτῳ γῆς περιόδου τοῖς Φοί-
νικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυ-
γας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλῆα τὸν Ἀσσι-
ρίας καὶ Λαῖος πομενόμενον εἰς Λι-

- 57 Οἴκοι τὰ Μιλήσια: ἡ παροιμία τέταται ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφήν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαιμόνα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περγῶν· ἐδημηγύρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφήν τὴν Ἴωνικήν. Εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφῶρων, Οἴκοι τὰ Μιλήσια.
- 58 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μῆτε κατέχειν δυναμένων μῆτε μεθεῖναι βουλομένων ἢ παροιμία εἴρηται. Μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς. 10
- 59 Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον: ἐπὶ τῶν κρύφα τιτὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτὸ εἴρηται ἢ παροιμία. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων·
 Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαί 15

2. τρυφήν] PH τρόφην. 3. ποτε B om. 4. βοηθῆσαι B. 6. VB: εἶπεν οὖν τις αὐτῷ τῶν Ἐφῶρων κτλ. 8. VB: ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, ἃ κατέχουσιν. 9. μεθεῖναι] PH μεθῆναι, Schottius μεταθῆναι, Plutarchus μαθεῖν: correxit tacite ex Apostolio, aliis Brunckius ad Fragm. Soph. Achill. Erast. I, quem Gaisfordus secutus est. 13. εἴρηται κτλ.] B om. 15. ἀκκιζόμενοι] legebatur ἀγαζόμενοι: correxit Boeckhiius: Valckenaerius ἀκκιζόμενοι.

βίην ἀναρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολαίου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος καὶ προσεγαγόντος [vn καὶ πρ. Schottius delenda censuit] ἀσφρανθέντ' ἀναβῆναι· ἔχαίρει γὰρ, φησί, καὶ περιὼν τῷ ζῳίῳ τοῦτ'· add. Eustath. ad Hom. Od. A, 600 p. 1702, 51: videtur narratio cum ὀργυγοποιίας ludo cohaerere, de quo vid. Heindorfius ad Plat. Lysid. 211. E. De Hercule Tyrio dictum est sup. V, 49. De Eudoxo conf. Fabric. B. Gr. IV, 10.

57. B. 726. Plutarch. I. Greg. Cypr. III, 22. Apost. XIV, 8. Arsen. 378: Eustath. ad Hom. II. Ω, 444 p. 1358, 11: αὐτοὶ (οἱ Μιλήσιοι) δὲ καὶ ἄλλοις διαδιδόντες τὴν τρυφήν ἤκουσαν ὀνειδιστικῶς ἐν Λακεδαιμόνι τὸ οἴκοι τὰ Μιλήσια καὶ πυχῶρια, ἤγονι οἴκοι τρυφᾶτε καὶ μὴ ἐνθάδε· κατὰ δὲ ἐτεροῖων γραφῆν, οἴκοι τὰ Μιλήσια, καὶ μὴ ἐνθάδε: Suidas:

aliter Clearchus ap. Athen. XII, 524 B: Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ἐηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλήσιους τὴν Κολοφωνίων τρυφήν διαδοῦναι καὶ τοῖς πλησιχώροις, ἐπειτ' ὀνειδίζομένους λέγει ἐαυτοῖς «Οἴκοι τὰ Μιλήσια καὶ πυχῶρια καὶ μὴ ἔν τῷ μέσῳ:» vid. Verraertus Clearchi fr. p. 20. De Aristagora vid. Herod. V, 50.

58. B. 727. Plutarch. 19. Diog. VII, 11. Apost. XIV, 72. Arsen. 386 ibiq. Append. 493: Suidas: cod. Piersoni post Moerin p. 479. Sophoclis fragm. est 162 Dind. Usurpat etiam Plutarch. περὶ ἀδολοσχ. 12 p. 503 C.

59. B. 728. Plutarch. 20. Diog. VII, 12. Apost. XIV, 88. Arsen. 398 ibiq. vid. Walzins: Eustath. ad Hom. II. p. 2, 16: ὁμοίῳ τῷ παροιμιακῷ Σκύθη, ὅς θιωμένων μὲν Ἑλλήνων ἀπίσχετο ἵππου εἴγενοῦς ἐπιπτενυκτός: Suidas. Pindari fr. est 217 Boeckh., in-

νεκρὸν ἵππον στυγέουσιν λόγῳ κτάμενον ἐν
φάει·
κρυφᾶ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέρουσιν πό-
δας ἠδὲ κεφαλᾶς.

- 60 Οὐκ εἰμί τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτακται 5
ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἔτοι-
μοι μᾶλλον, ἢ εὐεργετεῖν, ὡς φησι Μένανδρος ἐν Συνεφ-
ήβοις.
- 61 Πιτάνη εἰμί: αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. Λεγε- 10
ται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα
καὶ εὐπραγίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη
πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μύμηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν
ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων
ἐλευθερωθῆναι.
- 62 Πάντα κάλων σεῖε: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ 15
προϋθυμῆς χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα
χαλόντων.

1. στυγέουσι, ἐν φασὶ codd.: correxit Boeckhiius. 3. codd.
κρίψα, ἀναδέροισι: emaculavit idem. 6. οἱ γὰρ — εὐεργετεῖν] haec
Valckenaerius ad Eur. Phoen. 976 et Grotius Excerpt. p. 713 in
versus redigere conati sunt. 7. ὡς φησι κτλ. om. B. 10. πε-
ριπιπτόντων] B χρωμένων, qui haec in brevius contraxit. 15. C:
κάλως: τὸ παχὺ σχοινίον τῆς νηὸς. Καὶ παροιμία. Π. κ. κί-
νιεν, ἀντὶ τοῦ πάντα τρέπον ποιεῖν, ἐπὶ τῶν ἀπορροῦστων.
17. χαλόντων e B edidit Gaisfordus: legebatur λαχόντων.

certt. 114 Dissen.: vid. Boeckhi-
us Pind. II, 2, 665.

60. Plutarch. Prov. 32. Suidas.
De malis heroum moribus conf.
Hesych. s. κριπτόνες ibiq. in-
terpp. Μένανδρος] vide quae
congressit Meinekius ad Me-
nandr. p. 159.

61. B. 778. Plutarch. 552. Phot.
Suidas. [Ἀλκαίῳ] fr. 74 Gaisford.
Πιτάνη] nomen VV. DD. de urbe
intellexere: Steph. Byz. s. v.:
Sturzium ad Hellan. fr. 72 p. 116
verissime monens, de muliere
cogitandum esse, in eo errat,
quod vix dubium videri censet,
quin Pitana, Eurotae filia, in
telligi debeat: hujus enim sors
proverbio vix poterat ansam
praebere.

62. B. 756. C. 297. Zenob. I,

98. Greg. Cypr. III, 55. Apost.
XV, 62. Arsen. 403 ibiq. Macar.:
Schol. ad Aristoph. Equit. 766:
Poll. On. I, 107. Hesych. Phot.
Suidas. Moschopolus. Usur-
pavere multi: Georgid. Gnomol.
in Boisson. Anecd. I, 98: χρη-
μᾶλλον ζηλοῦντας ἐλάσθαι τὸ ἄμε-
νον καὶ πάντα σεῖοντες κάλον
ἀμιλλᾶσθαι φιλεῖν τοῖς ὡδε λαμ-
πρόις: Apollon. Epist. ad Eu-
phrat. VII p. 387 Olear.: πάντα φα-
σι δεινὸν τὸν ἔμπορον κάλων σεῖον: alia
vide ap. Valckenaerium Diatr.
Eurip. 233 Lugd. Elmsleium,
alios ad Eurip. Med. 278. Bois-
sonadum ad Anecd. Gr. II, 260.
434: comparari potest terebrare
salinum apud Persium Sat. V,
138, ubi vid. Casaubonus: add.
Diog. VII, 42.

- 63 Πάντα λίθον κίνει: παροιμία. Ὅτε γὰρ Ξέρ-
 ξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπιστράτευσεν, ἠττηθεὶς περὶ Σαλα-
 μίνα, αὐτὸς μὲν ἀνέξευξε, Μαρδόνιον δὲ κατέλιπε πολε-
 μήσαστα τοῖς Ἕλλησιν. Ἡττηθέντος δὲ καὶ τούτου τὴν
 ἐν Πλαταιαῖς μάχην, φήμη τις κατέσχευεν, ὡς ἐν τῷ περι- 5
 βόλῳ τῆς σκηνῆς ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν καταλείπει.
 Πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, χρόνον
 μὲν πολὺν ἐξῆτει τὸν θησαυρὸν· ὡς δ' οὐδὲν ἐπέρανε, πέμ-
 ψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὔροι τὰ χρήματα.
 Τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασί, πάντα λίθον 10
 κίνει· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.
- 64 Πολυκράτης μητέρα νέμει: μέμνηται ταύτης
 Δούρις· λέγει δὲ ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν τῇ
 πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, δέδωκε
 τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων 15
 ὅτι, Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι. Ὅθεν ἡ παροιμία
 ἐκράτησεν.
- 65 Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν: ὑπὸ γήρωσ τὸν
 νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων, ἀμυδρὸν ἢ διεσθροτότα. Μετ-
 ἐνήκεται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσιδίων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· 20
 αἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται.

1. κινεῖν B. 3. πολεμήσαι B, πολεμήσαντα H. 4. e B καὶ
 adjeci. τὴν ἐν — κατέσχευεν] B om. 5. ὡς] B τὸν. 7. ὁ Θη-
 βαῖος] B, Schol. Aristoph. ὁ Ἀθηναῖος. 8. BV Suid. Schol.
 Aristoph. ἐπέρανε: «in F. i extritum videtur.» Gaisfordus: le-
 gebatur ἐπέρασε. 12. μητέρας scribendum esse suspicatur Schot-
 tus. μέμνηται — δεῖ] B om. 18. vulgo παρεξηυλημένος: ὑπὸ κτλ.:
 correxi e B, quocum V consentit, nisi quod παρεξηυλημένοι τ. ν. ex-
 hibet. VB: οἷον ἀμυδρὸν ἢ διεσθροτότα ὑπὸ γ. ἔχων τὸν νοῦν. 19.
 μετῆκεται V. 20. γλωσσιδίων VB. 21. κατατετριμμένοι V, κατατε-
 τριμμένοι B. ἐξηυλισθαι PH: addunt VB: οἷόν τι καὶ παρὰ Ἀρι-
 στοφάνει «ἔκτετοξεῦσθαι [V ἐκτεξεύεσθαι] τὸν βίονα ἐστίν
 [V ψαλί]: Aristoph. Plut. 34, ubi vid. interpp.

63. B 757. Diog. VII, 42. Apost.
 XV, 65. Macar. 404. Schol. ad
 Arist. Equitt. 766: Hesych. Phot.
 Suidas. Usurpat Auct. incert.
 Iphig. Aulid. 1258: ἐν σιντεμοῦσα
 πάντα κινήσω λόγον: ibiq. vid. G.
 Hermannus: add. Liban. Epist.
 413. Heliod. Aethiop. II, 24.
 Ioann. Damasc. Boiss. Anecd.
 IV, 232. Ioann. Antioch. in Mo-
 num. Cotel. I, 160: alia vide sis

ap. Hemsterhus. Anecd. 124.
 Boissonadum ad Anecd Gr. IV, 9.
 64. B. 779. Plutarch. 58. De
 re vid. Panofka R. Samior. 34.
 65. B. 759. Diog. VII, 44. Apost.
 XV, 61: Schol. ad Arist. Acharn.
 669. Eustath. ad Hom. II. Ψ, 791
 p. 1330, 14 [in quo monente ad
 h. l. Schotto παρεξηυλημένος in
 παρεξηυλημένος mutandum est].
 Hesych. v. διεσθροτότα, v. ἐξηυλη-

- 66 Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: τοῦτο παρὰ
Καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἶρηται πτωχῶν. L
- 67 Πόλεις παίξιν: μέμνηται ταύτης Κρατῖνος ἐν
Δραπέτιῳ· ἰ δὲ πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς πεττευτικῆς.
Καὶ δοκεῖ μετετηρέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, 5
ταῖς λεγομέναις νῦν χώραις, τότε δὲ πόλεσιν.
- 68 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: L
μέμνηται ταύτης Ἀρχιλόγος ἐν ἐπωδῇ. Γράφει δὲ καὶ
Ὅμηρος τὸν στίχον. Φησὶ δὲ καὶ Ἴων ὁ τραγικός·
Ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἦνεσα 10
καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυράς τέχνας·
ὅς εὖτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὄσμῃν λάβῃ,
στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας,
κεῖται θιγεῖν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος.
Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων. 15

2. B nonnisi: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. 3. μέμνηται — Δραπ.] om. B. V. Legebatur Δραπέτιῳ: correxit Gaisfordus. 4. δὲ om. B. Ceterum V legit πόλις παίξιν, Meursius πόλις παίξιν. 5. μετετηρέχεται H F. 6. ταῖς λεγομέναις] λεγομέναις B. 8. μέμνηται — φ. δὲ καὶ] B om. 10. ἐν τε] ἐν τῇ P Brub. τοὺς λέοντας A B. 11. καὶ] ἢ recte Athenaeus. 12. κρισσόνων Athenaeus. ὄσμῃν λάβῃ cum Gaisfordo e B dedi: ὄσμῃν λάβῃ H, ὁ λάβῃ P, ὅς μὴν λάβῃ F, ὅς μὴν μάθῃ Schottus: ὄσμῃν μάθῃ Athenaeus. 13. στρόβιλος P H F. εἰλίξας P H F. 14. θιγεῖν B: vulgo θιγεῖν: γῆθειν P H F. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν Athenaeus, 15. πανουργοτάτων] H πάνων ὀργητάτων: recentiorum de his versibus conjecturas vide ap. Schweighauserum et Dindorfium ad Athen. l. c.

μῖνον, v. παρεξηγημένον. Phot. Suid. s. v., s. βίος ἀκανθώδης. Etym Magn. 346, 27: ἐξηγημένα καὶ παρεξηγημένα] αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αἰδῶν οὕτω λέγονται, καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ καταπετρωμένα: Zonar. 780. Usurpat Synes. Dion. p. 62 B. Petav.

66. B. 781. Diog. VII, 51. Greg. Cyr. III, 40. Apost. XVI, 24. Arsen. 414 ibiq. Macar.: Suidas. Callim. fr. CCCLX.

67. B. 782. Plutarch. 14. Schol. ad Plat. 402 Bekk.: Hesychius. Κρατῖνος] Δραπέτ. fr 7 p. 19 Runkel. coll. Bergkii Comm de Rell. vet. Com. Att. 64: add. Plat. Reip. IV, 422. E ibiq. vid. Schneiderus. De ludo vid. Phot. s. πόλις παίξιν, Salma-

sius ad Scriptt. Hist. Aug. I, 737.

68. B. 816. Diog. VII, 83. Greg. Cyr. III, 44. Apost. XVI, 45. Arsen. 411 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Equit. 1065: Phot. Suidas. Ἀρχιλόγος] fr. 66 Liebel., 78 Schneidew. Ὅμηρος] neque ἐχίνος neque ἀλώπηξ in Iliade et Odyssea memorantur: ad cyclicum igitur carmen fortasse versus est referendus. Ionis versus e Phoenice deprompti, fabula, ut videtur, satyrica: fr. I Nieberd. p. 36: leguntur etiam apud Athen. III, 91 D. Comparat Schottus Oropian. Cyneget. II, 598: addo ejuad. Halient. II, 360. De echino vid. Athen. l. c., Hesych. v. ἐχίνος et v. ἐχίνος, Eu-

- 69 Πῦρ ἐπὶ πῦρ: παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων.
Καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ.
- 70 Πρὸς κέντρα λακτίζειν: παροιμία, ἧς μέμνηται
Εὐριπίδης.
Πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. 5
Καὶ Διοχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.
- 71 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος
ἄκρον: παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἀγκαῖος
παῖς Ποσειδῶνος φντεῦων ἀμπελῶνα βαρέως ἐπέκειτο τοῖς
οἰκέταις. Εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψισθαι τὸν 10
δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς
ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύφα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι
αὐτῷ. Μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφῆρειν τῷ στόματι,
ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον
στίχον. Τούτων ἔτι λεγομένων οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, 15

1. πῦρ ἐπὶ πῦρ] negationem addendam esse arbitratur Schottus: Suidas, Phot., Arsenius πῦρ ἐπὶ πυρὶ. 5. λακτίζοιμι cum Gaisfordo ex Euripide dedi: H λακτίζειν, Schottus λακτίζω. 7. πέλις] H Stephanus Sched. III, 31 πέτει: πίτει vel πιτει proposuit Valckenaerius: vulgata recte Gronovius defendit ad Gell. l. c. 8. παροιμία — τοιαύτης] in B desunt. Ἀγκαῖος B: et sic infra. 9. ἀμπελον B. 10. τῶν οἰκετῶν] B τούτων. τὸν δεσπότην] articulum e BPH Gaisfordus accedere jussit. 12. ἐφθάκει B. Vulgo καὶ χαίρων ἐτρύφα: ejeci cum B, Schol. ad Apoll. Rhod. copulam. 15. Schottus τούτων: e P Gaisfordus τούτων δὲ: ego Schol. ad Apoll. Rhod. secutus sum: καὶ τούτων λέγοντος B. ἄλλος οἰκέτης B.

stath. ad Hom. II. B p. 306, 6. Ad proverbium alludit Eurip. Phoeniss. 1185, ubi vid. Valckenaerius.

69. B. 767. Diog. VI, 71. Apost. XVII, 3. Arsen. 416: Hesych. Phot. Suidas. Πλάτων] Legg. II, 666 A: addo Cratinum in Βουκόλοις ap. Hesych. s. πῦρ πυρὶ ἔχει [uti pro vitiosa lectione πυρπερεγγει ex Bergkii emendatione scribendum est: v. Comm. de Rell. vet. Com. Att. 30]. Aristophanem Polyid. fr. 1. Dind., Epigr. in Boiss. Anecd. II, 56: εἰ πυρὶ πῦρ ἐπάγει βρόμον, μάλα πολλὸν ἀνάπτει· Εἰ δὲ πόθῳ σαρκὸς, θεῖον ἀποσθενύει: alia collegerunt Wyttenbachius ad Plutarch. de discern.

adulat. ab amico 61 A, T. VI, 1 p. 481. Boissonadus Anecd. V, 292. ad Nicet. Eugen. II, 451. Walzium ad Arsenium.

70. Diog. VII, 84. Greg. Cyr. III, 46. Apost. XVI, 86. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Schol. ad Pind. Pyth. II, 173. ad Aeschyl. Prom. V. 323: Hesych. Suidas. V. Eurip. Bacch. 794 ibiq. Elmsleium, Aeschyl. Agamemn. 1616., Prom. Vinct. 323 ibiq. Boissonadum: add. Valckenaerius Sched. Annot. in N. Foed. p. 381. Etiam Latini usurparunt: Terent. Phorm. I, 2, 28. Plaut. Trucul. IV, 2, 55. Ammian. Marcell. XVIII, 5.

71. B. 768. Diog. VII, 46. Greg. Cyr. III, 38. Apost. XVI, 28.

ὡς ὑπερμεγέθης σὺς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. Ὁ δὲ Ἀγ-
καῖος ἀποβαλὼν τὴν κόσιν ἐπὶ τὸν σὺν ὤρησε καὶ πληγὴς
ὑπὲρ αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. Ὅθεν ἡ παροιμία. Διονύσιος δὲ
φησὶ εἰρηάζαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀντιωβίου μνηστευσσαμένου
τὴν Ἡηνελόπην συμφορᾶς. Προσαχόμενος γὰρ τὰ ἐκ- 5
πωμα ἐτελεύτησα τοξενθεὶς παρὰ τοῦ Ὀδυσσεως.

72. *Ἡενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: κομματικῶς τοῦτο ἐκ
τῶν Εὐρηκίδου εἰλικνεται, παρούσα οἱ πένητες πολλὰς
τέχνως ἐπιτηδεύουσιν.*

73. *Πάντα χναῦματα: λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα 10
τῶν ἰσθίων καὶ πλακούντων. Τὸ γοῦν πᾶν χναῦμα
σημαίνει, οἷον πᾶν πρᾶγμα.*

74. *Πᾶσα γῆ πατρίς: ταῦτο μέρος ἐστὶ χρησιμοῦ,*

2. ἀποβαλὼν.] B ἀπορήμας. πληγὴς ὑπὲρ αὐτοῦ] B πλησάσις.
3. ὅθεν κτλ.] B om. παροιμία] Schol. ad Apoll. Rhod. addit:
ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τὸ πραττόντων. 7. πηνή Αρρ-
stolius, alii. σοφίαν edidi e B, Clemente Alexandrino, Suida,
Arsenio: vulgo σοφίην: Clemens addit ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχῆς.
κομματικῶς — εἰλικνεται] B om. 10. VB: πᾶν χναῦμα: χναῦμα
λέγεται τὰ ἀποθραύσματα τῶν πλακούντων. Τίθεται [λέγεται V] γοῦν
ἐπὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα. 11. Vulgo ὄρν.

Arsen. 411 ibiq. Macar.: Athen. XI, 478, E Gell. N. Att. XIII, 17. Stob. Floril. CXI, 14: Schol. ad Apoll. Rhod. I, 188. Tzetiz. et Schol. Bachmann. ad Lycophr. 488. Eustath. ad Hom. II. I p. 773, 60. Schol. ad Hom. Odys. X, 9, ad Gregor. Nazianz. Σηλιακὴ Α, p. 47. Mont. Usurpat Theodor. Hyrtac. ap. Boisson. Anecd. II, 450: ἦν γὰρ μὴ τάχος καὶ τοῦ τελευταίου τοῦδε μετάσχη βαπτίσματος, τοῦ παντός ἐνδὲν ὤτε. πολλὰ γὰρ ἤδει τῆν Μοῖραν μεταξὺ κλώθειν χεῖλους καὶ ποτηρίου. Narratio sumpta videtur ex Aristotelis carmine, cui πέπλος nomen erat: v. Buttmanus ad Schol. Hom. I. c. Dionysius Thrax ἐν ταῖς μελέταις proverbium tractaverat: cf. Schol. ad Hom. Od. I. c.

72. B. 769. Greg. Cypr. III, 54. Apost. XVI, 17. Arsen. 406:

Clem. Alexand. Stromm. IV, 5 p. 207 Sylb.: Suidas. Similitter Theocr. XXI, 1: ἄ πενία, Α., μὴνα τὰς τέχνας ἐγείρει: Plaut. Stich. I, 3, 23. Appulej. Apolog. 434 T. II Oudend. Euripidis est Polyid. fr. X Dind.: vid. Matthiaeus ad Eurip. Tragg. T. IX, 312.

73. B. 770. De vocabulo χναῦμα vid. Poll. VI, 62. Hesychn. v. χναῦμα, v. χναῦματα.

74. B. 771. Diog. VII, 48. Macar. 406. Usurpat Eurip. Phaeth. fr. 14: ὡς παταχοῦ γε πατρίς ἢ βόσκουσα γῆ: ejusd. fr. incert. 37. Aristoph. Plut. 1151: πατρίς γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ἐν' ἄν πρᾶτη τις εὔ: Menand. Sentent. Monost. ap. Boiss. Anecd. I, 129: εἴ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς: Lysias cont. Philon. §. 6 p. 872 R. Affine his illud Teucris ap. Cicer. Tusc. Q. V, 37: patria est, ubicunque est

ὄν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Μελεῶ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκίσεως
μαντευομένου. Μέννηται τοῦ χρησμοῦ καὶ Μνασίας καὶ
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς.

- 75 Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες
ἄνδρες: Φιλόχορος φησιν ὅτι Νύμφαι κατεῖχον τὸν 5
Πυρρασὸν τροφοὶ Ἀπόλλωνος τρεῖς, καλούμεναι Θριαί,
ἀπ' ὧν αἱ τε μαντικαὶ ψῆφοι θριαί καλοῦνται καὶ τὸ
μαντεύεσθαι θριαῖσθαι. Ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηναίαν
εὔρειν τὴν διὰ τῶν ψῆφων μαντικὴν ἧς εὐδοκιμούσης
μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησμῶν, τὸν Δία χαριζόμενον τῷ 10
Ἀπόλλωνι ψευδῆ καταστῆσαι τὴν διὰ τῶν ψῆφων μαντι-
κὴν. Πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρ-
χομένον χρησμοὺς τὴν Πυθίαν εἰπεῖν.

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες
ἄνδρες. 15

- 76 Πεύκης τρόπον: αὕτη τάττεται κατὰ τῶν παν-
ωλεθρία ἀπολλυμένων· παρῶσον ἢ πύνη κοπέισα οὐκέτι
φύεται. Μέννηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

1. Μελεῶ] servavi codd. scripturam, quum in Lutatio forma
Meleus videatur exstare: a Pausania, aliis Μάλειος, Μάλης homo
nominatur: v. O. Muellerus Etrusc. I, 83. II, 208. coll. G.
Hermanno de Graeca Minerva dissert. p. 6. περὶ οἰκίσεως
μαντευομένου e PH scripsit Gaisfordus: Schottus e V: περὶ οἰκ.
χρωμένου: περὶ οἰκίσεως μαντ. ante Schottum legebatur. B: τοῦτο
ὁ θεὸς ἀγγέλλει Μελεῶ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκίσεως χρωμένου. 4. θριο-
βόλοι] Salmasius et Berkelius ad Steph. Byz. l. c. θριοφόροι con-
jecerunt: sine causa. Explicationis causa haec addidit B: θριαί
[sic] αἱ μαντικαὶ ψῆφοι καὶ θριαῖσθαι τὸ μαντεύεσθαι. 6. vulgo
θριαί: et sic infra. 7. μαντικοὶ H. καὶ τὸ — θριαῖσθαι] e P
Gaisfordus accedere jussit: spatium vacuum h. l. in HF inveni-
tur. 8. θριαῖσαι Suidas, quod Gaisfordus probare videtur: conf.
Bekkeri Anecd. 265, 12. 16. πύνη P. π. τρ. πανωλεθρία
ἀπολλυμένοι ἢ γὰρ πύνη κοπ. οὐκ. φ.: B omissis reliquis. 18.
Ναυκράτης HF.

bens: Ovid. Fast. I, 493. De
re dixit Mnaseas Patrensis
aut ἐν τῷ περὶ χρησμῶν aut in
periplo: vid. Append. a. μὴ ἐν
δοῦλων, Zenob. II, 69, animadvv.
ad Zenob. I, 48. Vossius Historr.
Grr. I, c. 21: Dionysius, qui
saepius cum Mnasea conjunctus
citur, ἐν κτίσει: v. Vossius
L. c. 423 Westerm.

76. B. 772. Arsen. 411.: Ste-
phan. Byz. v. Θρια. Suidas.
Φιλόχορος] p. 101 Lenz. De

re vid. Lobeckius Aglaoph. II,
814 et infr. 77.

76. B. 773. Plutarch. 31. Diog.
VII, 49. Apost. XVI, 6. Arsen.
408 ibiq. Maear.: Eustath. ad
Hom. II. A, 51 p. 42, 36: ἐταῦ-
θα δὲ σκοπητίον τὸ τοῦ Ἡροδότου,
εἰπόντος (VI, 37) ὅτι πίτις ἐκκο-
πέισα οὐκ ἀναφέρει μόνη πάντων
δένδρων, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπ-
όλλεται: ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ
ἐπερβῆναι πίτινος δίανη. εἰ γὰρ καὶ
πένη καὶ κηπαρισσός καὶ ἕτερα

77. Πολλοί τοι καρθηκοφάροι, παῦροι δὲ τὲ Βάχχοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἔχοντων.
78. Πάντα ὀκτώ: Εὐάνδρος ἔφη ὀκτὼ τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεοὺς, Πῦρ, Ὑδωρ, Γῆν, Οὐρανὸν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύχτα. Ἄλλοι δὲ φασιν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἐγωνίσματα ὀκτώ, Στάδιον, [Δάλεχον,] Διανλον, Ὀπλίτην, Πυγμῆν, Παγκράτιον καὶ τὰ λοιπὰ ἄρ' ὧν εἰρησθαι πάντα ὀκτώ.
79. Πυραύστου μύθος: πτηνὸν ἐστὶ ξυψίμον, ὃ προσπιτάμενον τοῖς λύχνουσι καὶ δοκοῦν ἄπτεσθαι τοῦ πυρός κατακαίεται. Μέννηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος εἰπὼν Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μύθον. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν.

1. τοι] μὲν Plato. 4. εἶναι B om. 5. φασιν B om. 6. Δάλεχον e B adjeci. 9. δ] ἡ πυραύστου B. 13. εἴρηται, κτλ.] B om.

ἐκκοπέντα οὐκ ἔτι, πῶς Ἡρόδοτος ἔφη, ὡς πίτις μόνη πάντων δένδρων ἐκκοπίσσει οὐκ ἀναφέρει; ἢ τάχα εἰς τι πτερυγίδες καὶ τὰ τοιαῦτα θετέον διὰ τινὰ ἐν αἰτοῖς ὁμοίαν ποιότητα, διό καὶ ὁμοίου πάθους τῇ πίτινι μετέχουσιν; Suid. s. πύκνης, s. δίκηρ. Obloquitur Herodoto etiam Gellius N. Att. VIII, 4, ubi vide interpp.: potuerunt tamen aliquando hanc observationem Graeci pro vera habere. Ceterum aliam proverbii interpretationem Creuzerus proposuit Historr. vet. fragm. p. 108. De Staphylo conf. Voss. Hist. Gr. I. III p. 500 Westerm.

77. Diog. VII, 86. Greg. Cyr. III, 45. Apost. XVI, 46. Arsen. 411 ibiq. Macar.: Olympiod. ad Plat. Phaedon. 69 C. Hermias ad Plat. Phaedr. 155. Alludit Soph. Ajac 1022: πολλοὶ μὲν ἔχθροί, παῦρα δ' ὠφελήματα. Vid. Lobeckius Aglaoph. II, 813.

78. B. 774; Suidas: οἱ μὲν Σηρσίχορον φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆσαι πολιτικῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Σηρσίχορείου λεγομένας πύ-

λαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ πύλας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας [v. Poll. IX, 100]. οἱ δὲ, ὅτι Ἀλέγης κατὰ χρησμον τοὺς Κορινθίους συνομιλῶν, ὀκτὼ φυλάξας ἐποίησε τοὺς πολιτείας καὶ ὀκτὼ μέρη τῆν πόλιν: Apostol. XV, 67. Arsen. 404; Photius: recentioribus de priori explicatione vid. Welckerus in Jahn. Annal. Philoll. et Paedag. IX, 153; de altera Muellers Dorr. II, 59. Unde Zenobius suam hausert, nescio. De proverbii vi atque usu Arsenius: εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων.

79. B. 775. Apost. XVI, 96: Eustath. ad Hom. Od. E, 490 p. 1547 fin.: ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτιμον αἶναι καὶ πυραύστου: ζωψίμον πτηνὸν ἐναλλόμενον τῷ φωτι καὶ ἔσθην κατακαυόμενον: ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκοντῶν καὶ ὀρθῶς θρησκόντων, τὸ, πυρ. μύθος: id. ib. E, 309 p. 1848, 87; ἐπὶ τῶν ταχὺ θανατουμένων, εἰς ἀνεστέως θρασύνονται: Suidas. De bestiola vid. Tzetz. ad Lycophr. 87. Jacobsius ad Aelian. N. Anim.

ὄν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Μελεῶ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκίσεως
μαντευομένῳ. Μέννηται τοῦ χρησμοῦ καὶ Μνασίας καὶ
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς.

75 Παλλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες
ἄνδρες: Φιλόχορος φησιν ὅτι Νύμφαι κατέχον τὸν 5
Πυρρασὸν τροφοὶ Ἀπόλλωνος τρεῖς, καλούμεναι Θριαί,
ἀπ' ὧν αἱ τε μαντικαὶ ψῆφοι θριαὶ καλοῦνται καὶ τὸ
μαντεύεσθαι θριαῖσθαι. Ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηναῖαν
εὐρεῖν τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν ἧς εὐδοκίμουσῃς
μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησμῶν, τὸν Δία χαριζόμενον τῷ 10
Ἀπόλλωνι ψευδῆ καταστῆσαι τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντι-
κὴν. Πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρ-
χόμενων χρησμοὺς τὴν Πυθίαν εἰπεῖν.

Παλλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες
ἄνδρες. 15

76 Πεύκης τρόπον: αὕτη τάττεται κατὰ τῶν παν-
ωλεθρία ἀπολλυμένων· παρόσον ἢ πύκη κοπιῖσα οὐκέτι
φύεται. Μέννηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

1. Μελεῶ] servavi eodd. scripturam, quum in Lutatio forma
Meleus videatur exstare; a Pausania, aliis Μάλτος, Μάλης homo
nominatur: v. O. Muelleraus Etrusc. I, 83. II, 208. coll. G.
Hermanno de Graeca Minerva dissert. p. 6. περὶ οἰκίσεως
μαντευομένῳ e PH scripsit Gaisfordus: Schottus e V: περὶ οἰκ.
χρησμοῦ: περὶ οἰκίσεως μαντ. ante Schottum legebatur. B: τοῦτο
ὁ θεὸς ἀγγέλλει Μελεῶ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκίσεως χρησμοῦ. 4. θριο-
βόλοι] Salmasius et Berkelius ad Steph. Byz. l. c. θριοφόροι con-
jecere: sine causa. Explicationis causa haec addidit B: θριαί
[sic] αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ θριαῖσθαι τὸ μαντεύεσθαι. 6. vulgo
θριαί: et sic infra. 7. μαντικοὶ H. καὶ τὸ — θριαῖσθαι] e P
Gaisfordus accedere jussit: spatium vacuum h. l. in HF invenit-
ur. 8. θριαῖσα] Suidas, quod Gaisfordus probare videtur: conf.
Bekkeri Anecd. 265, 12. 16. πύκη P. π. τρ. πανωλεθρία
ἀπόλλυμεναι ἢ γὰρ πύκη κοπ. οὐκ. φ.: B omissis reliquis. 18.
Ναυκράτης HF.

bens; Ovid. Fast. I, 493. De
re dixit Mnaseas Patrensis
aut ἐν τῷ περὶ χηρῶν aut in
periplo: vid. Append. a. μὴ ἐν
δοῦλων, Zenob. II, 69, animadvv.
ad Zenob. I, 48. Voessius Historr.
Grr. I, c. 21: Diosysius, qui
saepius cum Mnasea conjunctus
citur, ἐν κτίσειν: v. Voessius
l. c. 432 Westerm.

76. B. 772. Arsen. 411.: Ste-
phan. Byz. v. Θρια. Suidas.
Φιλόχορος] p. 101 Lenz. De

re vid. Lobeckius Aglaoph. II,
814 et infr. 77.

76. B. 773. Plutarch. 31. Diog.
VII, 49. Apost. XVI, 6. Arsen.
408 ibiq. Maear.: Eustath. ad
Hom. II. A, 51 p. 42, 36: ἐνταῦ-
θα δὲ σκοπητέον τὸ τοῦ Ἡρόδοτου,
εἰπόντος (VI, 37) ὅτι πίτυς ἐκκο-
πιῖσα οὐκ ἀναφέρει μόνη πάντων
δένδρων, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπ-
όλλυται· ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ
ἐπερῆσθαι πίτυος δίκη. εἰ γὰρ καὶ
πέυκη καὶ κιννάμωδος καὶ ἕτερα

77. Πολλοί τοι καρθηκοφάροι, παῦροι δέ τε Βάχχοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἔχόντων.
78. Πάντα ὀκτώϊ Εὐάνδρος ἔφη ὀκτώ τούς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεούς, Πῦρ, Ὑδωρ, Γῆν, Οὐρανὸν, Σελήνην, Ἡλίον, Μίθραν, Νύχτα. Ἄλλοι δέ φασιν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτώ, Στάδιον, [Δόλιχον,] Δίαυλον, Ὀπλίτην, Πυγμῆν, Παγκράτιον καὶ τὰ λοιπὰ ἀπ' ὧν εἰρησθαι πάντα ὀκτώ.
79. Πυραύστου μῦθος: πτηνὸν ἐστι ζῷον, ὃ προσηπτιόμενον τοῖς λύχνουσι καὶ δοκοῦν ἀπτεσθαι τοῦ πύρρος κατακαίεται. Μέννηται καὶ αὐτοῦ Διοσχύλος εἰπὼν Ἀέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μῦθον. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν.

1. τοι] μὲν Plato.
Δόλιχον e B adjecti.
B om.

4. εἶναι B om.
9. ὃ] ἡ πυραύστου B.

5. φασιν B om.

6.
13. εἴρηται, κτλ.]

ἐκκόπντα οὐκ ἐστὶ ζῷον, πῶς Ἡρόδοτος ἔφη, ὡς πίτις μόνη πάντων δένδρων ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναρῖει; ἢ τάχα εἰς τι πτενῶδες καὶ τὰ τοιαῦτα θετέον διὰ τινος ἐν αὐτοῖς ὁμοίαν ποιότητα, διὸ καὶ ὁμοίου πάθους τῇ πίτι μετέχουσι; Suid. s. πείκης, s. δίκην. Obloquitur Herodoto etiam Gellius N. Att. VIII, 4, ubi vide interpp.: potuerunt tamen aliquando hanc observationem Graeci pro vera habere. Ceterum aliam proverbii interpretationem Creuzerus proposuit Historr. vet. fragm. p. 108. De Staphylo conf. Voss. Hist. Gr. I. III p. 500 Westerm.

77. Diog VII, 86. Greg. Cyrp. III, 45. Apost. XVI, 46. Arsen. 411 ibiq. Macar.: Olympiod. ad Plat. Phaedon. 69 C. Hermias ad Plat. Phaedr. 155. Alludit Soph. Ajac 1022: πολλοὶ μὲν ἔχθροι, παῦρα δ' ἀφελήσθημα. Vid. Lobeckius Aglaoph. II, 813.

78. B. 774; Suidas: οἱ μὲν Στρησίχορον φασιν ἐν Κατάγῃ ταφῆσαι πολιτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στρησίχοριος λεγομένας πύ-

λαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμούς καὶ ὀκτὼ γωνίας [v. Poll. IX, 100]. οἱ δὲ, ὅτι Ἀλέγης κατὰ χρησάνου τοὺς Κορινθίους σινομιζῶν, ὀκτὼ φιλικῆς ἐποίησε τοὺς πολιτας καὶ ὀκτὼ μέρη τῆν πόλιν: Apostol. XV, 67. Arsen. 404: Photius: e recentioribus de priori explicatione vid. Welckerus in Jahrb. Annal. Philoll. et Paedag. IX, 153; de altera Muellerus Dorr. II, 59. Unde Zenobius suam hausert, nescio. De proverbii vi atque usu Arsenius: εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων.

79. B. 775. Apost. XVI, 96: Eustath. ad Hom. Od. E, 490 p. 1547 fin.: ἀπὸ δὲ τοῦ ἔκτεμου αἴων καὶ πυραύστου ζῷου πτητὸν ἐναλλόμενον τῇ φωτὶ καὶ ἄφον κατακαυόμενον: ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἔκοντι καὶ ἄραδιως θνησκόντων, τὸ, πύρ. μῦθος: id. ib. E, 309 p. 1648, 37: ἐπὶ τῶν ταχὺ θανατουμένων, οἷς ἀναφῆτες θρασίνονται: Suidas. De bestiola vid. Tzetz. ad Lycophr. 87. Jacobsius ad Aelian: N. Anim.

80 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: φασὶ τοὺς Κῶρας πολεμουμένους ὑπὸ Λαρείου τοῦ Πέρσου, κατὰ τινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμάχους, ἐλθεῖν εἰς Βραχυίδα, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλήσιους πρόσθουτο συμμάχους: τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι,

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὃς ἤμασε μάλιστα κατὰ Κῦρον τὸν Πέρσην. Τρίτος δὲ ἐστὶν ἀπὸ Κῦρου Λαρεΐας.

10

81 Ῥαδαμάνθυος ὄρκος: Κρατῖνός φησιν, ἐπὶ τῷ κηρὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιοῦτοις ὄρκον Ῥαδαμάνθυι

1. πάλαι] ἦσαν, ποτ' ἦσαν Diogenianus. Sqq. in breviorē formam B redegit. 7. ποτ'] in Anacreonte recte ποκ' scribitur.

XII, 8. Aeschylī fr. est 289 Dindf.: disputat de eo Suevernius in *Abhandl. d. Berl. Academ.* 1825 p. 121.

80. B. 776. Diod. Excerptt. Vatic. c. 47 p. 40 Dindf. Athen. XII, 523 F. 'Apost. XV, 59. Arsen. 403 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. II. Ω, 444 p. 1358, 8: Μιλήσιοι . . ἕως μὲν, φασίν, οὐκ ἐτέρωθεν, ἐνίκων Σπύθας καὶ πόλις ἑρ' Ἑλλεσπόντῳ ἔκτισαν καὶ τὸν Εὐξείνου κατὰ μίαν πόλιν λαμπραῖς καὶ πάντες εἰς Μίλητον ἔθενον ὡς δ' ἐπήχθησαν ἡδοαῖς, κατέβη ἄνθρωποι τῆς πόλεως ἀνδρείων, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ καὶ παροιμία ἐπέειπεν ἐξέπεισε τὸ, πάλαι ποτ' κτλ.: Schol. ad Aristoph. Plut. 1003, Vesp. 1096 [1055]: Suidas. Diodorus et Schol. ad Arist. Plut. cum Zenobio plane consentiunt: Demon vero proverbii originem e bello Carum contra Ambraciotas [si lectio vera: cf. Hemsterhusius] ad Schol. Arist. Plut], alii e Polycratis, Samiorum tyranni, historia derivant [Schol. Arist., v. Panofka R. Samior. 33]: Aristoteles de eerto quodam facto plane non cogitavit, sed Milesios in perditam luxuriam prolapsos pristinam virtutem retinere non

potuisse scribit: v. Athen. et Eustath. Denique plane singularia Apostolius refert. Ἀνακρέοντι] fr. 86 Bergk., 64 Schneidew.: add. Arist. Equitt. 361. Synes. Epist. 80 p. 228. D. Petav.: alia vide ap. Gatackerum de stylo Nov Instr. c. 19. Macarius: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐπ' ἀνδρῶν δόξαν ἔχοντων, ἐλαττωθέντων δὲ ὑστεραν: vid. Diogen. V, 3.

81. B. 818. Apost. XVII, 7. Arsen. 423 ibiq. Macar.: Schol. ad Plat. Apol. Socr. 331 Bekk.: Ῥαδαμάνθυος ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κινὸς ἢ κηρὸς ἢ πλατάνου ἢ κρηοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου: οὐκ ἦν μέγιστος ὄρκος ἀπαντὶ λόγῳ κύων, Ἐπειτα χῆμ' θεοὺς δ' ἐσίγων· κ Κρατῖνος Χείρωσι [fr. 1 p. 62. Runkel.]. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὁμνῖναι, ἵνα μὴ κατὰ θεῶν οἱ ὄρκοι γίνωνται· τοιαῖτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι: Schol. ad Lucian Vitar. Auct. §. 16: Hesych. Phot. Suidas. Ipsa Socratis verba servavit Schol. ad Aristoph. Av. 521: add. Eustath. ad Hom. Od. T, p. 1871, 4. Hoeckius Cret. II, 198. Wachsmuthius Antiqq. Hell. II, 1, 156. Ad jusjurandum praeter Cratinum alii alludunt: v. interpp. ad Plat. Protag. 482 B. Mena-

ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν·
ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν.

- 82 Ῥαμνουσία Νέμεσις: ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως
ἴδονται ἄγαλμα δεκάπηχυν, ὀλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἐπέ
δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον· ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος 5
ὁ Καρύστιος πτύχιόν τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι τὴν ἐπιγραφὴν
ἔχον, Ἀγοράκριτος Ἡάριος ἐποίησεν. Οὐ θαυμά-
στον δὲ καὶ ἄλλοι γὰρ πολλοὶ ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔργων ἑτέρον
ἐπιγεγράψασιν ὄνομα. Εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Φειδίαν τῷ Ἀγο- 10
ρακριτῷ συγκεχωρημένα· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐρώμενος, καὶ ἄλ-
λως ἐπιτόητο περὶ τὰ παιδικά.
- 83 Ῥηγίνων δειλότερος: τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους
ἔλεγον. Ξίναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος υἱὸς εἰς δειλίαν ἑτα-
μώδησε τοὺς Ῥηγίνους.
- 84 Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς 15
ἄξια κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία. Μετενήκεται δὲ
ἀπὰ τῶν Σικελῶν, τὰς ἀβρώτους ὀμφακας κλεπτόντων,
Μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος.

1. Σωκράτης — Κρητικῶν Schottus; Gaisfordus Σωσικράτης —
Κρητικῶν; addens: »sed vide ne interciderit, quale apud Gram-
maticos legitur, τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ἄρκοι. Hinc
forte nata confusio vv. Σωκράτης καὶ Σωσικράτης.« Ceterum locum
eodem modo iam emendaverant Meursius Cret. I, 1, Fabricius B,
Gr. V, 117 Harl., Kusterus ad Suid. v. Ῥαδαμάνθους, Neumannus
Rerr. Cret. Specim. 43. δευτέρῳ] Schol. Arist. δωδεκάτην: νῆξ
putaverim, tam amplum operis ambitum fuisse. ὡς — Κρητι-
κῶν] B om. 4. δεκάπηχυν] ἑνδεκάπηχυν B. 6. ἀπηρτῆσθαι VB.
7. ἔχον PH. ἐποίησεν Schottus conjecit. οὐ — ὄνομα] B om.
9. τὸν Φειδίαν] vulgo τῷ Φειδίᾳ; e VB correxit Gaisfordus. 10.
καὶ — παιδικά] B om. 11. Legebatur ἐπιτόηται: correxit Finck-
hius. 13. Ξίναρχος — Ῥηγίνους] BV; καὶ εἰς δειλίαν κομφοῦνται
οἱ [B om.] Ῥηγίνοι.

gius ad Diog. Laert. II, 40.
Arsenius: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιο-
σύνη μαρτυρομένων.

82 B. 819. Apost. XVII, 10:
Hesych. Phot. Suidas. Vid.
O. Muellera de Phidiae Vit.
et Opp. Comm. 1, p. 41 sqq.
οὐ θαυμαστὸν — ὄνομα] de re di-
xit Tzetzes Chiliad. VII, 937.

83. B. 820. Diog. VII, 97. Greg.
Cyp. III, 62. Apost. XVII, 15.
Arsen 424: Hesych. Phot. Sui-
das. Athenaeus I, 19 F.: Νυμ-

φώδωρος, ὁ θαυματοποιὸς, ὃς πρὸς
κρούσας Ῥηγίνοις, ὡς φησὶ Λούκιος,
εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἰσκόμηνε πρῶ-
τος: at probabiliter Nympho-
dorus inferior est Xenarchos:
vid. Graefenhanus ad Aristot.
Poet. I p. 19. Ceterum gram-
maticos de proverbii origine
falsa referre, doctissima evin-
cit Eberti disputatio Dissert.
Sicul. I, 186: add. sup. IV, 85.

84. Plutarch. 95. Diog. VIII,
15. Apost. XVII, 38. Arsen. 428

85 Σαρδόνιος γέλως· Διοσχίλος ἐν τοῖς Περὶ παρ-
οιμιῶν περὶ τούτου φησὶν οὕτως· «Οἱ τὴν Σαρδῶν
κατοικοῦντες, Καρχηδονίων ὄντες ἄπαικοι, τοὺς
ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ
ἔθνον γελῶντες καὶ ἀπαζόμενοι ἀλλήλους· 5
αἰσχρὸν γὰρ ἡγαῦντο δακρῦειν καὶ θρηνεῖν.
Τὸν αὖν πρασκοίηταν γέλωτα Σαρδόνιον κλη-
θῆναι.»

Τίμαιος δὲ φησὶν αὐτοὺς ἰσχύοντας τοὺς γονεῖς ἐν
οἷς μέλλουσι βάλλεσθαι βόθροισι, παῖεν σχίζαις καὶ κα- 10
ταρημνίζειν· φθειρομένους δὲ αὐτοὺς γέλαν δια τὴν ἀπὸ
τῶν τέπνων ἀδικίαν καὶ δόξαν τοῦ μακαρίως καὶ θαλῶς
τελευτᾶν.

1. Σαρδόνιος B, forma pessima; vid. Schneidertus ad Plat. Reip.
I, 337 A. γέλως] B addit: ἐπὶ τῶν μὴ ἐκ χειρουργίας διαναίας
γελῶντων. Διοσχίλος — οὕτως] B παρ' ὄσον. 3. κατοικοῦντες]
B οἰκοῦντες. ὄντες οἱα. B. 4. ἑβδομήκοντα] B ὁ. 6. αἰσχρὸν
— τελευτᾶν] B om.

ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Epicharmi fr. est incertt. fabb. 45 Krusem.; alia vide apud Wytttenbachium ad Plutarchi Praecept. Conjug. 2 p. 138 E.

85. B. 833. Diog VIII, 5. Greg. Cyrp. III, 68. Apost. XVII, 28. Arsen. 427 ibiq. Macar.: Eustath. ad Dionys. Perieg. 458. Οἱ τὴν — κληθῆναι.] Hesych. s. v.: ad Aeschylī explicationem proxime ea accedit, quam Demon amplexus est; Schol. Odys. Ψ, 302: οἱ τὴν Σαρδῶνα κατακαίντες ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες χροῦνται νόμῳ τῷ βαρβαρικῷ καὶ πολὺ τῶν Ἑλληνικῶν διηλλαγμένῳ· τῇ γὰρ Κρόνῳ θύσαντες ἡμέρας εἰσι τεταγμένους αὐτῶν μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγενημένους· ταύτους δὲ θυομένους τὰ μὲν δακρῦειν αἰσχρὸν ἵσται δακρῖ καὶ δειλὸν τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γέλαν καὶ πραιότων (sic) ἀνδράδεις τε καὶ καλόν· ὀθειν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῇ προσποίητον γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον· ἣ δὲ ἱστορία παρὰ Λήμωνι: v. Siebelis; Athtid. fr. p. 22: Phot.

Suid. s. v. Alius originationis a Phoenicibus et Carthaginien-sibus ductae auctor est Clitarchus: Schol. ad Platon. 396 Bekk.: add. Suid. Phot.: de re dixit Muenterus de Carthag. relig. p. 10. 17. Timaei hac in re multi mentionem fecerunt: v. Goellerus de situ et orig. Syracus. 292: add. Tzet. ad Lycophr. 796. ad Hesiod. Opp. 59. et, qui omnium optime Timaei sententiam servavit Schol. Plat. l. c.: οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶν κατοικοῦντες, ὡς φησὶ Τιμαίος, ἐπειδὴν αὐτοὺς καταγγρασκῶσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἰκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἀγοῦσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τοπον, ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακῆ λάνκῃς ὀρύξαντες ἐπ' ἀκρῶν χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἑκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχον εὐπτει τὸν δαιτοῦ πατήρος καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαιμόνας καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι· ἐπεὶ οὖν γελῶν μὲν συνέβησαν, οὐ πάντῳ δὲ ὁ γέλως ἐπ' ἀγαθῷ τινι γίνετο, παρὰ

Τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου. Φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἣς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀπαθνήσκουσιν.

Ἄλλοι δὲ τὸν καθ' ὑπόκρισιν γέλωτα γινόμενον Σαρδόνιον καλεῖσθαι λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ σσηρῆναι τοῖς ὀδοῦσι.

Σιμωνίδης δὲ φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀρίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδῶ, καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαρθεῖραι· οὓς τελευτῶντας σσηρῆναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλωσ.

10

1. Σαρδός Schottus, Σαρδοῦς B, Σαρδόνος PH Gaisfordus. νήσου φασὶ B. VB: φύεται γάρ τις βοτάνη σελίνω παρομοία ἐν ταύτῃ, ἣς [οὐ B] οἱ [B om.] γευόμενοι δοκοῦσι μὲν γελᾶν, σπασμῷ δὲ ἀπόλλυνται. Sq. om. B et, ut videtur, V. 5. Legebatut σσηρῆναι.

τοῖς Ἕλλησι τὴν προκειμένην ἐηθη-
ται παρομίαν. Τινὲς] Lucilius Tarrhaeus et Silenus: Schol. Plat.: ἤκουσα δὲ, ὡς φησὶ Ταρρῆαιος, ἐγγυρίων λεγόντων ἅτι ἐν Σαρδόνι γίνονται βοτάνη σελίνω παραπλήσια, ἣς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῷ δὲ ἀποθνήσκουσιν: Suid.: Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδοπίους ἡδὲ, σελίνω ἐμφερέσ· οὐ τοὺς γευσάμενους τὰς τε σιαγόντας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνεν: quibus similia leguntur apud Hesych. Phot., Timaeum Lex. Plat. 230. Tzetz. ad Lycoph, eundem ad Hesiod., Eustath. ad Hom. Odys. l. c. p. 1893, 5, Schol. ad Hom. Od. l. c., ad Lucian. Luc. §. 24. Servium ad Virg. Eclog. VII, 41. Etym. Gud. 496, 45, Zonar. 1627. De herba conf. Pausan. IX, 17, 7. Salmasius ad Solin. p. 72. A Schorto apposita haec: «Latinus Drepanius in Panegy. c. 25, 4 p. 81 Aratzen: serenae ergo vultus inducibamus et ad illorum vicem, qui degustato Sardorum graminum succo feruntur in mortem ridere, imitabamur laeta, moerentes: Salvanus Massiliensis presbyt. de

Providentia VII p. 78 Barbol.: Sardonicis quodammodo herbis omnem Romanorum populum putres saturatum: moritur et ridet: Eusebius Gallicanus Homilia de SS. Epipodio et Alexandro in Biblioth. Max. Patrum. T. VI p. 169: similes illis, qui forte sumentes exillibiles herbarum succos cum risu perire dicuntur. Ἄλλοι — ὀδοῦσι] hanc explicationem τοὺς παλαιούς ceteris praetulisse, Eustathius l. c. annotavit: eandemque repetunt Apollon. Lex. Homer. v. σαρδάνιος p. 140, 12 Bekk., Schol. Ven. ad Hom. II. O. 101. Hesych. l. c., Etym. M. 273, 46. Etym. Gudian. 496, 43 Zonar. l. c. Σιμωνίδης] fr. LXXI Schneidew.: eadem Sophocles in Daedalo [fr. 171 Dindf.] exposuerat. Contra Simonidis rationem ex Lexico Rhetorico disputat Eustathius ad Hom. Od. l. c.: καὶ οἱ μὲν φασὶ τὴν λῆιν εἰληφθαι ἀπὸ τοῦ δοθέντος ὑπὸ Λῶος τῇ Εὐρώπῃ φύλακος ἡφαιστοτεύκτου, ὃς τοὺς παραβάλλοντας ξένους τῇ Κρήτῃ συλλαμβάνων, ἰδίως, φασίν, ἐτιμωρεῖτο, πηδῶν εἰς πῦρ καὶ θερμαίνων τὸ στήθος, ὅποιόν τι περὶ τοῦ Κρητικοῦ Τάλω τοῦ χαλμοστήθου φασὶ τῆς καὶ χαλμοπόδος, καὶ περιπτυσ-

Περὶ δὲ τοῦ Τάλω τοιόνδε μυθολογεῖται· φασὶν αὐτὸν τοῦ χαλκικοῦ γένους εἶναι· δοθῆναι δὲ Μίνωϊ παρ' Ἡφαιστού εἰς φυλακὴν τῆς νήσου Κρήτης. Οὗτος φλέβα μίαν εἶχεν ἀπὸ ἀνέχενος ἄχρι σφυρῶν κατατείνουσαν· κατὰ δὲ τὸ δέσμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. 5
 Τρεῖς δὲ ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχόμενος ὁ Τάλως ἐτήρει. Διὸ καὶ προσπλεύσαν τὴν Ἀργὴν μετὰ Ἰάσονος, ὑποστρέφοντος ἀπὸ Κόλχων, ἐκώλυε τῇ νήσῳ προσορμισθῆναι. Ἀπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῆς μανίαν ἐμβα- 10
 λούσης· ὡς δὲ τινες, ὑποσχομένης ποιῆσειν ἄθανατον, καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης, διαρρύνεντος τοῦ ἰχῶρος σὺν ὅλῳ τῷ αἵματι, οὕτως αὐτὸν τεθνήαι. Τινὲς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι λέγουσιν ὑπὸ Πριάπτου εἰς τὸ σφυρὸν τοξεν- 15
 θέντα.

86 Σαρπηθονία ἄκτι· τόπος οὗτος Θράκης, αἰετὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον Σαρπηθονία περὶ Κιλικίαν· καὶ ἄλλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ, Γουγόνων οἰκητήριον.

87 Συβαριτικὴ τράπεζα· ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ. 20
 Τρυφῆται γὰρ οἱ Συβαρίται.

17. ἱερὸν κτλ.] B om.
 ἢ πολυτελής.

20. ἀντὶ τοῦ ἢ πολυτελής V, B nonnisi
 21. τρυφῆται e B aliis Gaisfordus: legebatur τρυφῆται: V τρυφῆται.

σόμενος καὶ καιόμενον ἐκείνων αὐτὸς σσημῶς· ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος αὐτὸν πάντων διευκρινεῖ τὴν λέξιν, ἀλλ' ἢ μόνον διδάσκει ὑπονοεῖν, ὅτι παρὰ τὸ δοκεῖν ἢ δαίειν ἤτοι καίειν καὶ παρὰ τὸ σαιρω, ἔδαρον, ὅθεν καὶ τὸ σσηρέναι, γίνεται τὸ σαρδόνιον, αἰοῖται τὸ σσηρᾶς καὶ δονοῦν ἢ δαῖον ἦγον καίον: vid. etiam Schol. Plat., ad Odys., Phot. Suid. Narratio ex Apollod. I, 9, 36. descripta est. Proverbium dicebatur ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ γελῶντων: Suid. Phot.: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν γελῶντων: Arsen. Macarius. Memorant risum Sardonium plurimi: Plat. Reip. I, 337 A. Plutarch. περὶ δεισιδαιμ. c. 9 p. 169 D., ej. C. Gracch. 12: Nonn.

Dionys. XX, 309. Dio Chrysost. LXXX p. 669 C: Cic. Epist. ad Famil. VII, 25, 1.

86. B. 834. Schol. ad Apoll. Rhod. I, 216. Eustath. ad Hom. II, Ω, p. 1340, 22: Steph. Byz. s. Σαρπηθῶν, Hesych. v. Σαρπηθῶν, v. σαρπηθόνιον. Phot. Suidas. De loco vide Holstenium ad Steph. I. c. Κιλικίας] Strab. XIV, 4, 4 p. 670. ὠκεανῷ] v. Goettlingius ad Hesiodi Theog. 274. Quo sensu dictum sit proverbium, veteres memoriae non prodiderunt.

87. B. 844. Greg. Cypri. III, 68. Arsen. 430: Schol. Ven. ad Aristoph. Pac. 344: συβαρίζειν.. Καλλίστρατος τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς: Ἀρτεμίδω-

- 88 Συβαρίται διὰ πλατείας: παροιμία ἐπὶ τῶν
σοβαρῶς πορευομένων.
- 89 Σικελὸς στρατιώτης: παροιμιῶδες. Ἐπεὶ ξέ-
νοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ Ἴερωνα.
- 90 Σκορακίζειν: ἀντὶ τοῦ, εἰς κόρακας πέμπειν, ἐκ- 5
φραυλίζειν.
- 91 Σῦκον αἰτεῖς: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν κολακευόν- 1
των. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλό-
μενοι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν τὰ πρῶτα σῦκα· οἰωνίζοντο
γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. 10
- 92 Σῦκον ἐφ' Ἐρμῆ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων
ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. Ἐἴ ποτε γὰρ φραεῖη σῦ-
κον, τοῦτο τῷ Ἐρμῆ ἀνατιθέασι· τοῦτο δὲ οἱ βουλόμη-
νοι ἀνελάμβανον.
- 93 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει: παροιμία ἐπὶ 15

1. πλατείας] addit Macarius: πλατύων. 3. Σικελὸς B.
4. Ἴερωνα τὸν τύραννον B: Hesychius: Σ. στρ.: παρ. ἐπὶ ... οἱ
περὶ Ἴερωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθοῦμένων [Albertius: διορθοῦμένων]
αὐτῶν τὸν μισθόν, μηδενὶ ἀποδιδόντων [Albertius: μηδενὸς ἀποδίδου-
τος]. 9. σῦκα B om. 10. αὐτοῖς] pro vulgato ἑαυτῶν e VB Suida
repositit Gaisfordus: F ἑαυτῶν. εἰς τὰ νέωτα B. 11. ἐκκει-
μένων B. 12. ὠφελεία B: vulgo ὠφέλειαν. εἴ ποτε] ὅποτε B.
13. τῷ Ἐρμῆ] articulum B om. ἀντιθέσαν B. τοῦτο δὲ] B καὶ.

ρος ἀπλῶς θορυβεῖν· καὶ Φρύγι-
χος· πολλὸς δὲ συβαρισμὸς
ἀλλήτων ἢ· α· φασὶ δὲ τοῖς Συ-
βαρίταις εἰς τοσοῦτον τραπέζῃ πο-
λυτελεῖ χρῆσθαι, ὥστε καὶ εἰς παρ-
ομιαν φέρεσθαι νεκρικὴν ἢ Συβα-
ρικὴν τραπέζα, ἢ πολυτελεῖς καὶ
δαφυλῆς: Doxopat. Homil. in
Aphthon. in Walzii Rhetor. Gr.
II, 165: Zonar. p. 1684. Adhi-
buerunt multi: cf. Liban. Epist.
1311: v. Boissonadus ad Phi-
lostr. Heroic. p. 276. Walzins
ad Arsen. I. c., infr. V, 91. ad
Diogen. I, 2.

88. B. 845. Diog. VIII, 10.
Apost. XVII, 72. Macar. 431:
Hesych., Suid. v. συβαριστικαῖς.

89. B. 835. Diog. VIII, 6.
Apost. XVII, 39. Macar. 429: ἐπὶ
τῶν ἀπωθεῖσθαι· προσποιουμέ-
νων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσιν: He-
sychius.

90. B. 838. Eustath. ad Hom.
II. B p. 312, 14: Hesych. Phot.
s. v., s. σκορακίζονται. Suidas: v.
sup. III, 87. De verbo dixere
Berglerus et Wagnerus ad Al-
ciph. Epist. I, 38.

91. B. 839. Plutarch. 87. Diog.
VIII, 9. Apost. XVII, 65: He-
sych. Phot. Suidas. Alludit
Aristoph. Vesp. 303 ibiq. vid.
Scholl. Ad rem faciunt illa
Theophrasti, Char. X, 2 de μι-
κρολόγῳ: καὶ οὐκ ἂν ἔλασαν οἷτε
συκοτραγῆσαι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ κή-
που, οἷτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄγρου
πορευθῆναι, οἷτε ἔλασαν ἢ φοῖνικα
τῶν χαμαὶ πιπτοκότων ἀνελίσθαι.

92. B. 846. Eustath. ad Hom.
Od. H, 116 p. 1572, 57: σῦκον ἐφ'
Ἐρμῆ ἄγρον ἔρμαιον καὶ εὐρημα
ἐκκειμένον ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐντυχόν-
τος: Hesych. Phot. Suidas.

93. B. 847. Diog. VIII, 11.

τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθήμενους ἀργεῖν. Τίθεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· ἡ γὰρ Ἀθηναῖα ἐργάνη, εἴρηται δὲ ἀπὸ ὀνηλάτου, οὗ ὁ μὲν ὄνος εἰς πηλὸν ἐπεπτώκει· ὁ δὲ, δέον βοηθεῖν, ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα. Μέννηται ⁵ ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης. Ἔτεροι δὲ φασιν ὅτι μέλλων τις ἀγωνίασθαι, χρησμὸν παρὰ τῆς Ἀθηναῖς εἴληφεν, ὅτι νικήσει· ἐστάντος δὲ τοῦ ἀγῶνος εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον καὶ κάτω βαλὼν τὰς χεῖρας εἰστήκει, ἕως τῶ πτόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἐνικήθη. ¹⁰

94 Συρακουσία τράπεζα: ἡ πολυτελής. Ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιώται ἀβροδιατοὶ εἶναι μᾶλλον πάντων.

95 Συστομώτερος σκάφης: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφης φερόντων μετοίκων, διὰ τὸ ἀπαύρησιастον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφεῖτο. Τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ¹⁵ παύρησιάζεσθαι· ἐπειδὴ οἱ μέτοικοι σκάφας ἔφερον ἐν

1. καθήμενον B. 2. καὶ μάλιστα Schottus: cum BPHF Brub. copulam omisit Gaisfordus. 3. ἐργάνη] addit V: ὁμοία τῇ, Ἀυτός τε τῶν θεῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει: v. Suid. s. αὐτός τε τῶν ibiq. Bernhardy. 5. δέον διὰ χειρῶν βοηθεῖν VB. Ἡρακλέα] addunt VB: ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν τὴν χεῖρα προσφέρειν τὸν θεὸν καλεῖν: v. Phot. Suid. s. τὴν χεῖρα προσφέροντα. Μέννηται] sqq. in V inesse videntur: B omisit. 6. ταύτης τ. παροιμίας] PH om., uncis Gaisfordus inclusit. 11. Συρακουσίαν Apost. Arsenius. 12. οἱ om. B. 13. συστομώτερον Suid.: ἐυστομώτερος Wyttenbachius Ind. ad Plutarchi Opp. M. p. 715: V: συστομώτερος ληκίθου: οἱ γὰρ μέτοικοι λοιδοροῦμενοι ὑπὸ τῶν φύσει Ἀθηναίων οὐδὲ χάναι (sic) πρὸς τὰς λοιδορίας ἠδύναστο: B: ἀπὸ τῶν τὰς σκάφας μεταφερόντων μετοίκων ἐπὶ ταῖς πομπαῖς, οἷς . . . ἐφεῖτο λέγεται ἐπὶ . . . παύρησιάζεσθαι omissis reliquis. 16. ἐν] V ἐπι.

Greg. Cyr. III, 63. Apost. XVII, 77. Arsen. 432 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas. Εὐριπίδης] fr. 3 Temenid.: αὐτός τε τῶν θεῶν χοῖτω δαίμονας κάλει· τῷ γὰρ ποιοῦντι χάθους συλλαμβάνει v. ibi Matthiaeus.

94. B. 848. Apost. XVII, 66. Arsen. 431 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. II. 12, 476 p. 1360, 12: δηλοῖ . . . σκευαῖαν . . . περιετήν, δι' ἧς ἀνακίπτοις τράπεζαι Σικελικαί, φασί, καὶ Συβαρτικαὶ καὶ Ἰταλικαί, ἤδη δὲ καὶ Χίαι· μαρτυροῦνται γὰρ

καὶ Χίαι ὀφαρτυσίαν ἀσκεῖν οὐκ ἔλαττον τῶν εἰρημίων: Hesych. Phot. Suidas: v. Diog. VIII, 7. Utitur Plat. Reip. III, 404 D: Συρακουσίαν δὲ, ὃ φίλε, τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικίλιαν ὄψων, ὡς Ἴουκας, οὐκ αἰνεῖς: v. ibi Astius: add. Arist. Daet. fr. III Dindf. Hemsterhusius ad Lucian. Diall. Mort. IX, 2. Fritzscheius ad Arist. Daet. p. 84. Mitscherlichius ad Horat. Carmm. III, 1, 19.

95. V. III, 82. B. 849. Diog. VIII, 12. Apost. XVII, 73: He-

ταῖς πομπαῖς. Μένηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῷ Εὐνούχῳ.

- 96 Σχῖνον διατρῶγειν: εἰώθασι τὸν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἔνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας: παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρῶκτας λέγουσι. L
- 97 Σειρῆν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξείνον δὲ μέλισσα: σειρῆνα λέγει οὐ τῶν ὠδικῶν παρθένων μίαν, ἀλλὰ ζῶον ὑπόπτερον μελίσση ἑοικὸς, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. L
- 98 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία: τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ· Πλάτων δὲ Εὐριπίδου φησὶν εἶναι τὸ ἰαμβεῖον. Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· συμπίπτουσι γὰρ ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. L

1. vulgo τοῖς Εὐνούχοις. 5. λέγουσι] ἔλεγον B. 6. Schottus in metri gratiam legendum censet: σειρῆν ἀγγέλλει φίλον, ἔ. δὲ μ. 7. ὠδικῶν B: vulgo ἀδικῶν: etiam Eustathius ad Hom. Od. M, 1709, 59 ὠδικὰ δαιμόνια Sirenes nuncupat. 8. ὑπόπτερον B om. ὡς φ. Ἀρ. B om. 10. τῶν] B τῆ. 11. Πλάτων κτλ. B om. 12. ἰαμβεῖον] Schottus ἰαμβιον: correxit Gaisfordus.

sych. Phot. Suidas. Res pertinet ad Panathenaea: v. Aelian. V. H. VI, 1. Bekk. Anecd. 304, 27. Boeckhiius Oecon. Athen. publ. II, 75. Μένανδρος] Men. frr. p. 69 Meinek.

96. B. 851. Diog. VIII, 13. Apost. XVII, 85. Arsen 432 [ubi male pro σχῖνον legitur σχοῖνον]: Hesych. Phot. Etym. M. 740, 47: Suid. Zonar. 1702. σχῖνον] Martial. Epigr. XIV, 22: *Lentis, ut melius: sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest*: Appul. Apolog. 391 Oudend. ibiq. v. intt. De planta v. Hesych., Arist. Plut. 740. Athen. XIV, 642 B ibiq. interpp.

97. B. 852. Apost. XVII, 31: Phot. Suidas. Ἀριστοτέλης] Anim. Hist. IX, 27 (40). ibiq. v. Schneiderus T. IV, 192.

98. B. 853. Macar. 430: Suidas. Sophocl. fr. 12 Dindf., Plat. Theag. 125 D. Reip. VIII, 568 A. Versum adhibuere plurimi: The-

mist. Oratt. VI, p. 86 Dindf.: vid. Boissonadus in Syllog. Poett. Grr. T. X, 376, ad Syntip. 174: add. Agathangelus in *Notices et Extraits d. Mss. cett.* XII, 7. Alludit ad versum Aristoph. Thesmoph. 21, ad quem locum haec scripsit Schol. Venet. T. IX, 2, 270 Invern.: καὶ διὰ τοῦτου φαίνεται ὑπονοῦν Εὐριπίδου εἶναι τὸ, σ. ε. τῶν σ. σ., ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐν ταῦθα μόνου ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἡρώων [fr. 7 Dindf.] ἀποκρίσθαι ἀποφαινεται καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἠροῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅτι παθόντες· ἵσμε δὲ ἔτι πεπλατυμένους ἢ συνεκαταῆσαι τοὺς ἄλλους, ὡς περ ὑπονοοῦσι τινες συμπύσσει τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὡς περ καὶ ἐπὶ ἄλλων τῶν. τὸ μόνου ἄρα, ἐν δὲ Εὐριπίδῃ ταῦτα εἰπὼν οὐ σῶζεται. Eodem fere modo Gellius de proverbio disputat N. Att. XIII, 18.

- 99 Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες: τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοὶ ὡς καὶ οἱ κιθαρωδοί, Ἄλλ' ἄναξ μάλα χαίρει.
- 100 Σαυτὴν ἐπαινεῖς: αὕτη τῶν κατ' ἔλλειψιν λεγομένων ἐστὶ τὸ δὲ πλήρες ἔχει οὕτως, 5
 Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὡσπερ Ἀστυδάμας, γύναι. Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμον εὐκμερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνας ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι. Γρόψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἐπαινον ἑαυτοῦ ἔχον ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλὴν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθὲς αὐτὸ μηκέτι ἐπιγραφῆναι. Διὸ καὶ σκόπτοντες αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον, 10
 Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὡσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

1. θεοί] BPH edd. vett. cum Suida, Gaisfordus: Schottus de suo θεῶ ediderat. 2. μάλα] Β μέγα. 9. αὐτὸς B om. ὁ Ἀστυδάμας B om. 10. ἔχον e PBV restituit Gaisfordus: Schottus ἔχων. οἱ δὲ ἐψ.] ἡ δὲ ἐψηφίσαντο B. 11. αὐτὸ] αὐτῷ B. μηκέτι] μὴ καὶ το H. γραφῆται B, reliquis omissis.

99. B. 854. Eustath. ad Hom. II. B, 360 p. 239, 19: ἰστίον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ, ἀλλ' ἄναξ, ὅπερ ἐν ταῦθα παρὰ τῷ ποιητῇ κέεται, ἀρχὴ τῆ ἐξοδίου κιθαρωδικῷ τῷ, ἀλλὰ ἀλλ' ἄναξ, ὡς ἰστορεῖ Ἄλλιος Διονύσιος, ὡσπερ, φησὶ, κωμικῷ μὲν ἦδε· καλλιστέφανος· ῥαψῳδοῦ δὲ αὕτη· νῦν δὲ, θεοὶ μάκαρες, τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοὶ ἐστε· τραγουῶν δὲ, πολλοὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων: Hesych. s. ἀλλ' ἄναξ, s. νῦν δὲ θεοί: Suidas. De re conf. Nitzschius Histor. Hom. Met. I, 141.

100. B. 855. Athen. I, 33 A. Apost. XVII, 29. Arsen. 427: Eustath. ad Hom. II. A, 396 p. 121, 40: ἔθος γὰρ γυναιξίν, εἰ που ἀπαξ καλόν τι ἐνδείξεται, συνεχῶς αὐχεῖν καὶ μεμνησθαι αὐτοῦ καὶ τῷ κατορθωθέντι ἐναγλαῖξασθαι· ἀνὴρ μὲν τοι γελοῖός ἐστιν, εἰ τοῦτο πάσχοι... καὶ ἡ παροιμία δὲ μῶλον ἔχει κατὰ τοιοῦτου ἀνδρός ἐν τῷ, σαυτὴν ἐπαινεῖς ὡσπερ Ἀστυδάμας, γύναι, ὡς τοῦ Ἀστυδάμαντος γυναικωμένου: ἐν τῷ ἀπρέπῳ περιαντολογεῖν: Schol. cod. Vatic. ad Liban.

Epist. 1943: Ἀστυδάμας ἐν ὑποκρίσει Παρθενοπαίου γενόμενος εὐδοκίμησε καὶ ἐψηφίσθη τυχῶν εἰκόνας ποιήσας δὲ ἐπίγραμμα ἐγκώμιον ἔχον αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν ἀνήγαγεν, ἀξίων τῇ εἰκόνι τοῦτο γεγράφθαι ὅπερ αὐτῇ ὡς ἐπαχθὲς οὐκ εἴασε. Σκόπτοντες οὖν αὐτὸν οἱ ποιηταὶ πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντας ἔλεγον· Ἀστυδάμας ἑαυτὸν ἐπαινεῖς: Phot. Suidas. σαυτὴν] Photio auctore e Philemono versus sumptus est: fr. incert. 95 Mein. p. 425: utitur Libanius Epist. 45: φίλος δὲ φίλον ἐπαινοῦν Ἀστυδάμας ἐστὶν ἑαυτὸν ἐπαινοῦν: add. Eustath. ad Hom. II. praef. p. 3, 5. H, 75 p. 665, 50. De Astydamate vid. Boeckhius ad Corp. Inscr. Grr. II, p. 321. Epigramma Astydamantis ex Apostollo, aliis edidit Jacobsius Anth. Palat. Append. 17. T. II p. 759: Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοισι γενόμεν ἢ κείνοι ἄμ' ἤμιν, Οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν, Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφειθείς παράμιλος· Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ' οὐς φθόνος οὐχ ἔπειτα: v. Jacobsius Annott. ad Anth. I, 1, 310, ad Anth. Pal. III p. 890.

- 1 Συρβηνός χορός: αὐτὴ τίτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν, ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὕσιν ἐπιφωνεῖν Σύρβας. Σύρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον.
- 2 Σκύτη βλέπει: μέμνηται αὐτῆς Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. Φησὶ γὰρ 5
 Ἀτεχνῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει. Εἰρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψιαστικῶς διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά.
- 3 Τὰ ἀπὸ τρίποδος: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἢ ἀπὸ τοῦ 10 Πυθαγορικοῦ. Τινὶ γὰρ πονηρῷ χρωμένῳ πολλὰ ἄτοπα ὁ θεὸς ἀνεῖλε καὶ τέλος ἐπέειπε·
 Ταυτὰ τοι ἐκ τρίποδος τοῦ Δελφικοῦ ἔφρασε Φοῖβος.
- 4 Τάλαντα Ταντάλου: διεβεβήτο ὁ Τάνταλος 15 ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Διπλῆν

1. Vulgo Συρβήνης: B Σύρβηνος: hinc dedi Συρβηνός. 2. τοῖς ὕσιν] Bodl. AB οἴσιν. αὐρβας B, αἴβας PH. 4. Χρυσῷ γένει Gaisf. ex Scholl. Arist. Vespp. 641. Vulgo Χρυσογενεῖ. 10. ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ libri: Schottus Πυθίου. Perperam. Supine contracta sunt quae saniora servavit Photius: Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφόν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαυτευμάτων παρασημειῶσθαι, ὅσα ἔχρα (ἔχρη) ἐνθεῖος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειῶσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. 11. Τινὶ — Φοῖβος om. B. 12. ἀπέειπε H. 13. τοῦ Δ. ἔφρασε dedi: legebatur Δελφικοῦ ἔφρασατο. Schottus Δελφῶν proponebat.

1. B. 857. Suid. Photius, ubi est: Συρβηνίων χορός: ὁ τεταραγμένος καὶ συνόδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς οἴσιν ἐπιφωνομένου: Et. M. 736, 19., ubi pessime editur τοῖς κνσίν ἐπιφωνομένου. Adde Hesych. v. Σύρβη et Athen. XV, 697, C. Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παιδείας οἰκωσί φησι· Λίπιταί τις ὁ Συρβηναίων χορός, ὃν ἕκαστον τὸ δοκοῖν ἑαυτῷ κατασαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προκαθήμενῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορὸν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ τούτων ἀτακτέτερος ἔστι θανατός.

2. Eupolidis locus exstat p. 161, nr. 256. Runkel. Macar. 429. Σκύθησιν (codex σκίτησιν) βλέπει ἐπὶ τῶν ἰφορημένων πεισασθαι τι

κακὸν καὶ διὰ τοῦτο συνθραπέσθαι. Scribe σκίτη. Usurpat Aristoph. Vespp. 641. Ἡ μὴν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω. Ibi alterum Scholium facit cum Zenobio: alterum addit: ἔλεγτο δὲ ἐπὶ τῶν δειλιώτων. Scholl. Pac. 652. Ἡ παροιμία· ἐπὶ σκύτη βλέπει. Cfr. Athen. XIII, 568, E.

3. B. 863. Diog. VIII, 21. Hesych. Suid. Photius, ubi est: τὰ δὲ ἐκ τ. τρ., Ars. 441. ubi est: τὰ δ' ἐκ τρίποδος: Apost. XVII, 86. Macar., qui addit: ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.

4. Contractus B: 864. cum Suida et Photio; Diog. VIII, 23. Apost. XVIII, 19. Ars. 449. Macar. Vide Anacreont. fr.

δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν, Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται· τὴν δὲ, Ταντάλου τάλαντα.

5 Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον: κεῖται παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ Ἀρήφῳ. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λα- 5
λουντων καὶ μὴ διαλειπόντων. Φασὶ γὰρ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον ἐπὶ κίονος ἐν μετεώρῳ κείσθαι· ἐπὶ δὲ ἑτέρου πλησίον κίονος ἐστάναι τὸν παῖδα ἐξηρημένον μάλιστα χαλκῆν· πνεύματος δὲ κινήθεντος μεγάλου τὴν μάλιστα 10
πολλάκις εἰς τὸν λέβητα ἐκπίπτειν, καὶ ἤχειν οὕτω τὸν 10
λέβητα ἐπὶ χρόνον πολύν.

6 Τερμέρια κακά: τὰ μεγάλα. Καὶ ἡ παροιμία ἐντεῦθεν.

2. τανταλίζεται e Photio, aliis dedi: legebatur ταλαντίζεται. 5.
ἐν τῇ Ἀρήφῳ Meinekius: vulgo ἐν τῷ Ἀρηφῳ. Ἀρήφῳ jam Schottus. BV haec habent: Ἐν Δωδώνῃ γὰρ ἐπὶ κίονος χαλκεῖον ἴστατο· ἐπὶ δ' αὐτοῦ πλησίον παῖς ἐξηρημένος μάλιστα χαλκῆν πνεύματος κινούν-
τος εἰς τὸν λέβητα ταύτην ἐπέβαλλε (ἐπέβαλεν V), καὶ οὕτως (οὗτος A) ἤχος ἀπειλείτο μέγας. C: ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως λαλοῦντων· ἐν Δωδώνῃ γὰρ λέβητες παράλληλοι ἕκιντο· ὃν εἰ τις ἐπὸς ἤφατο, πάντας ἀνέβαινε ἤχειν (haec Demonis sunt, v. Steph Byz. et Suidam). Ἀριστοτέλης δὲ (scr. Ἀριστείδης, v. Preller. Polemon. p. 59 sq.) διὸ φησὶ στίλους εἶ-
ναι, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὸς λέβητα, ἐπὶ δὲ θατέρου παῖδα κρατοῦντα μάλιστα, ἧς τοὺς ἰμάντας χαλκίους ὄντας σιωμένους ὑπ' ἀέμου, τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἤχειν. 12. ἡ παροιμία B. Reliqui ἢ ignorant.

CXLIII. ibique Bergk., Meinek. Menand. p. 103., Dindorf. Aristoph. Frr. p. 212., Boissonad. ad Aristaenet. p. 479 sq., Winckelmann. Plut. Amator. p. 34, 18. Adde Liban. Epp. 754. Similiter τὰ Ταντάλου χορήματα dicitur Plat. Euthyphr. p. 11, D.

5. B. 897. C. 116. Diog. VIII, 32. Suid. v. Δωδ. χαλκ., qui Demonis Paroemiographi et Aristidis explicationem addit: hinc discipulus Aristidis rationem sequi Zenobium. Cfr. Siebelis. Demon. p. 25. et Scholl. Ven. B. II, 233. Steph. Byz. v. Δωδώνη, Strabon. VII, 478 (507). Menandri locus exstat p. 27. Meinek., ubi est: Τὸ Δωδωναῖον ἂν τις χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἤχειν, ἂν παρὰ φησὶ ὁ παρών Τῆν ἡμέραν ὄλην, καταπαύσαι θάττον ἢ ταύτην λα-

λοῦσαν. Disputarunt de hac re Muellernus in Boettigeri Amalth. I, 134. Lucas Observ. in Cratini Frr. p. 12. Osann. Apulej. de Orthogr. p. 5. Welcker. ad Philostr. Imagg. p. 566. et Preller. Polemon. Fragmm. p. 56 sqq. Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον ὑπερηχίς est Cramer. Ann. III, 225, 11.

6. B. 866. Diog. VIII, 24. Suid. Hesych. Macar. 445. Photius: Τέρμερος γὰρ τις καὶ Λύκος θηρωδεις καὶ ληστὰι ἐγίνοντο. καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκρῳ τῆς Μινθίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστουσαν ὀρμώμενος. Alist. Suidas, q. v. Adde Φίλιππον ἐν τῷ περὶ Καρῶν Scholl. Vat. Rhos. 496: Τέρμερον καὶ Λύκον Ἀέλιος γενέσθαι, θηρωδεις τὴν φύσιν· τοῖτον δὲ τὸν Τέρμερον πόλιν οὐκίαι, ἦν δὴ ἀπ' αὐτοῦ Τίμ-

- 7 Τετράδι γέγονας: παροιμία· τὸν Ἡρακλέα γὰρ φασὶ τετράδι γεννηθῆναι, καὶ ἐνδοξον ὄντα καὶ ἐπιφανέστατον ἄλλω ταλαιπωρεῖν. Ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. Μέννηται ταύτης Πλάτων ὁ κωμικός. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τετράδι θεὸν νομισθῆναι. 5
- 8 Τρυγόνος λαλίστερος: μέννηται ταύτης Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἤχουσι. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.
- 9 Τενέδιος ἄνθρωπος: Τένης ὁ Κύνου διαβληθείς ὑπὸ τῆς μητριᾶς ὡς πειράσας αὐτὴν καὶ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς λάρακα, ἐσώθη διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Τένεδον τὴν νῆσον. Ἐνομοθέτησεν οὖν, ἐπὶ τῶν δικῶν ἴστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα κατὰ νῶτα τοῦ κρινοντος καὶ τοῦ κρινομένου, ἵνα ὁ ἀλοῦς εὐθύς τῷ πελέκει πληγῆς ἀποθάνῃ. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὕψεις· ὁ γὰρ τὸν πέλεκυν ἔχων φοβερὸς ἐφειστήκει. Μέννηται ταύτης ἐν Ἐφρασίῳ Μένανδρος. 15

1. BV Τετράδι μὲν γέγονας τοῖχου. 7. τοῖς στόμασι B. 8. μέρεσιν dedi ex B: vulgo μέλεσιν. Aelianus l. c. ἡ τρυγὸν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθίγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὡς φασί, ἀμπλιεστα. Adde Aristot. Hist. Ann. IX, 49.
10. Photius et alii Τένης. 11. ὑπὸ τῆς — ἐμβληθεὶς in reliquis libris absorpta propter ὁμοσιτέλευτον Gaisf. addidit ex P.

μερον ὀνομάσθαι· τοῦτους δὲ φασὶν πρώτους ληστεῦσαι καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ Καρίαν, ἀλλὰ καὶ σχεδίας καὶ ῥίπας ποιήσαντας εἰς Κῶ ἐκπλεῖν, ubi cfr. Vateri Annotatt. p. 193. Aliter Plut. Thes. XI. Τὸν Τέρμερον συβήξας τῆν κεφαλὴν ἀπέκτενεν. Ἄφ' οὗ δὴ τὸ Τέρμεριον κακὸν ὀνομασθῆναι λέγουσι· παίων γὰρ, ὡς εἶπε, κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας ὁ Τέρμερος ἀπόλλυεν. De proverbio μερμέριον κακὸν vide Ruhnken. ad Timaeum p. 178.

7. B. 867. Apost. XVlll, 31. Suid. Phot. Eustath. ll. 1553, 6. Odys. 1531, 34. Explicuerunt de hoc proverbio Meinek. Quaesit. Scena. ll, 12. Rankius Vit. Aristoph. p. CCIX sq Bergkiius Comm. de Com. Att. p. 271. In

Aristophanem vertit proverbium Sannyrio ἐν Γίλωτι, Scholl. Plat. p. 331. Bekker.

8. B. 692. Diog. VIII, 34. Apost. XIX, 61. 82. Ars. 451. Macar. Suid. Scholl. ll. I, 311. Enstath. 751, 13. Usurpant ante Menandrum Meinek. p. 148. Alexis Athen. IV, 133, C. Demetrius ἐν τῇ Σικελίᾳ Aelian. Hist. Ann. XII, 10., ubi v. Jacobsii Notam. Confer Valckenar. in Adonias. 378, C.

9. Brevissime B. 890: uberius Phot Suidas. Vide Menandrum Meinek. p. 70. Similia percrebuerunt Τενέδιος πέλεκυς, v. ad Diogen. VIII, 58.; ἐπιήγορος Photius et rell.; ἀλλετῆς, v. Steph. Byz. s. v. Τένεδος.

10 Τὰ Ναννάκου: εἶρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι, ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησὶν Ἐρμογένης ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρῶν ἰκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιὸς φησὶν·

Ἴνα τὰ Ναννάκου κλαῦση.

11 Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον: μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν, 10 ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένον ἐλαμβάνε τὸν χρησμὸν· καὶ προεῖρηται αὐτῷ, εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἔξει μίαν τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης. Ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι τῷ καταγνωσσομένῳ θάνατον 15 τρία προσεφέρετο, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

1. B: Ἀπὸ Ναννάκου (A B Νανάκου): Ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννακον γὰρ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον βασιλεῖα γενέσθαι Φρυγῶν ἐν Πισωῦντι (sic) καὶ ἔθθ αὐτοῖς καταστήσασθαι· καὶ ταῦτα λέγιν αὐτοῖς Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. C 346: Νάννακος· ὄνομα κύριον· οὗτος παλαιὸς ἦν· ὅθεν καὶ παροιμία· Ναννάκου παλαιότερος. 2. ἐπὶ παλαιότητι scripsi: legebatur ἐν παλ. 3. Νάννακος F. 4. χρόνων dedi ex Suida: vulgo νόμων. 5. ἴνα τὰ Ν. κλαῦση scripsi: legebatur κλαῦσω: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαῖσι (sic) V. Confer Herodis fr. 2. in Delectu nostro. 6. τὰ τρία B. 7. εἰς θάνατον B, qui nonnisi haec addit: Ἐπὶ τῶν ἰ τῶν καταγνωσσομένων θανάτῳ προσεφέρετο ἡ, ξίφος, βρόχος, κώνειον. In locum Alexandri Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 324. sufficiebat Anaxandridem, sed cfr. Meinek. Quaest. Scenn. III, 25. et supr. I, 57. Schotto ex Suida Ἄλλεις revocandus videbatur: Theod. Cantero Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς placuit, v. Aloys. Capellmann. Alex. Aetol. p. 15 sqq.

10. B. 140. Suid. s. v. Νάννακος et τὰ Ναννάκου κλαῖσσαι, Macar. 443., ubi est: Τὰ ἐπὶ Ναννάκου· ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος πολλῆς. Steph. Byz. v. Ἰόνιον: Φασὶν ὅτι ἦν τις Ἀνακός, ὃς ἔκρησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη· τοὺς δὲ περὶ μαντεῖσθαι, ἕως τίνος βιώσεισθαι. ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὅτι τοῦτον τελευτήσαντος πάντες διαφθαλήσονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐθρήνον σφοδρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία· Τὸ ἐπὶ Ναννάκου κλαῖσσαι (I. κλαῖσαι vel κλαῖσι· altera persona fut.), ἐπὶ τῶν λίαν

οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος διεφθάρησαν. Cfr. Buttmann. Mythol. I, 176 sqq. — »Hermogenem ἐν τῷ περὶ Φρυγίας citat Schol. Apoll. Rhod. II, 724. Eundem librum respexisse videtur Steph. Byz. s. v. Ἄζανοί. Gaisford. Haec adde Vossio de Hist. Gr. p. 450. Westerm.

11. Uberius Suidas s. v. εἰπος τὰ τρία p. 3503, A. Gaisf. et rursus p. 3600, C. Confer Apostol. XVIII, 20. et supra Zenob. III, 100. Ad ultima Ἄλλοι δὲ φασιν

- 12 Τὸ περὶ Δρυῶν σκότος: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ, Πιρηνέας πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀκαιρεθῆναι περὶ τῆν καλουμένην Δρυῶν ὄθεν καὶ τὰς Πιρηνέας γυναῖκας ὁμνῆσαι τὸ περὶ Δρυῶν σκότος.
- 13 Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφίδας: Φύλαρχος φησὶ 5 |
τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγω τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψηφίδα λευκὴν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. Ἐπὶ τοῖσιν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμῆν τὰς ψηφίους· καὶ εἰ 10
εὐρεθείησαν πλείους αἱ λευκαὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀποχανόμενον. Ὅθεν παροιμιασθῆναι, τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν ἡμέραν λεγόντων τῶν ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι. Καὶ Μένανδρος δὲ φησὶν ἐν Λευκαδίᾳ, τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.
- 14 Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν; τὸ κεκιθάρικεν, οἶον, ἐμαντεύσατο· ὡς φησὶν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῶ. 15
- 15 Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα προσιόντων. Μέννηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος. Φασὶ δὲ, ὅτι Πολυχράτης ὁ Σαμίων τύραννος ἐλὼν Πήγειαν καὶ ἀναθεῖς αὐτῆν 20

I. παρὰ δρυῶν BV, qui et statim post παρὰ τὴν δρυῶν exhibent. 4. Πιρηνέας aut Πιρηνίων Wyttenbachius in Plut. l. c. Legebatur Πιρηνέας. 5. Φύλαρχος PHB: vulgo Φίλαρχος. 7. διαγαγόντες dedi cum BV; vulgo διαγόντες. 9. ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας] Schottus ἐκ τῆν φαρέτραν volebat. 12. ἡμῶν ἡμέραν] ἡμῶν suspectum. 13. τῶν ἐκ τῆς φαρ. dedi cum B: aberat τῶν. 14. Λευκαδίᾳ Meinekius Menand. p. 107, Luchtius. Vulgo Λευκαδίᾳ. Praeterea Meinekius φασὶ et καλεῖν corrigit. In BV exstat: Καὶ Μένανδρος τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν φησὶν ἐν Λευκαδίᾳ. 20. »Post Πολυχράτην ὁ Σαμίων folium vel amissum vel transpositum. Nam quae edd. statim exhibent, ea procul dubio ad I, 30. pertineat, quo, sententia poscente, relegavimus. In PH h. l. continuo sequuntur II, 37 — 59. c. Gai-

κλ. alludere videtur Aristoph. Rann. 1525. ibique v. Scholl. et Elmslej. in Arist. Acharn. 784.

12. B. 880., qui praene ad verbum consentit. Ueberius Plutarchus rem narrat Morall. II, 295, F. Cfr. Neumann. Aristotel. Rerumpubl. fr. p. 35. et Panofka Res Sam. p. 28.

13. B. 895. Confer Lucht. de Phylarcho p. 134. et Blomfield.

in Aesch. Perss. 306.

14. Suid; Plut. 7. Macar. 448., qui habet τῶν ὁ Ἄπ. κειθάρικεν; Vide Dindorf. Sophocl. fr. Aj. Locr. 18. p. 30., quodcum ad Sophoclis fabulam, non Aeschylli, refert Ellendt. Lex. Soph. I, 958.

15. B. 894. Diog. VIII, 35. Suid. Πύθια καὶ Δήλια, Apost. XVII, 95. Ars. 415. Menandri fr. cat. CCXCV. Meinek.

Ἀπόλλωνι τῷ Δηλῖα, ἀγῶνα θεῖς κάλλιστον ἤρωτα πέμψας εἰς Δελφούς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δηλία καὶ Πύθια; Ἀνεῖλε δὲ αὐτὸς ὁ θεός· Ταῦτά σοι καὶ Δηλία καὶ Πύθια. Ἐσήμαινε δὲ αὐτῷ ὅτι εὐθύς ἀποθανεῖται· Ὁραίτης γὰρ αὐτὸν ὁ Πέρσης ἰσταύρωσεν. 5

16 Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: Δικαίαρχος φησὶν, ὅτι μελλούσης τῆς Ξέρξου στρατείας γίνεσθαι, οἱ Ἕλληνες ἀπογνόντες τῆς σωτηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλωσκον, ἐπιλέγοντες, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

17 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρωος γένη: 10 ταύτης Πλάτων ἐν Μενέλειω μὲμνηται. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐν Θήβαις οἱ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετείχον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γινομένους οὐκ ἐτίμων. Τὸ σὺν, Ἴνα ἥρωος γένη, κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται. 15

18 Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργῆρων τάττεται. Ἰστορεῖται δὲ, ὅτι Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο, ὡς φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ βίων.

19 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελουῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων 20 τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειπτόνων εἴρηται ἡ παροιμία. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπειρώς δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. Μὲμνηται ταύτης Σοφοκλῆς.

20 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: παροιμία, 25 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος καθεύδει,

ford. Ego lacunam explevi assumptis ex B verbis inde a τῶν-
τος — ἰσταύρωσεν. B. F. ἢ Πύθια. B. αὐτός] f. αὐτῷ. B. τῆς σω-
τηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν dedi: σωτηρ. αὐτῶν Gaisf. ex PF et nisi fal-
lore H. Vulgò ἑαυτῶν σωτηρίας τὰς οὐσίας. 11. Μενέω edd. vett. et
P. 20. αἰρουμένων Suidas. 21. σκορπίος addidi. V habet: Ὑπὸ π.
λ. σκορπίος: ἔλλειπε τὸ ὑπεστω ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν.
Παροιμίαι δὲ μὴ προτελεῖς λαλεῖν τοῦ μὴ δηχθῆνα.

16, Apost. XVII, 89. Ars. 441. Plut. 37. Photius.

17. Plut. 47. Suid. Photius.

18. Diog. VIII, 37. Apost. XVIII, 63. Ars. 417. Macar. Plut. 68. Adde Suid. s. v. Καταγρησάσας Τιθωνοῦ βαθνίτερον.

Usurpat praeter alios Lucianus

Diañ. Mort. VII, 1. Ὑπὲρ Τιθωνῶν ἔφη ὁ γέρον.

19. Plut. 97. Suid. Photius. Sophoclis fr. est 949. Dind.

20. Diog. VIII, 39. Suid. s. v. ἀλλ' ἅπαν et ὑπὸ παντὶ λίθῳ,

Phot. Hesychius. Arsenius 459: Ὑπὸ π. λ. σκορπίος· λέγειν τὸ

21 Ὑλαν κραυγάζειν: ἐπὶ τῶν μάτην βοώντων ἢ παροιμία εἴρηται. Ἐπειδὴ τὸν Ὑλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς Ἀργοῦς καὶ μετὰ κραυγῆς πολλὰ ζητήσας οὐχ εὔρεν.

Ἱστορεῖται δὲ περὶ τοῦ Ὑλα, ὅτι ἠρπάγη παρὰ τῶν 5 Νηρηϊδῶν διὰ κάλλος. Φασὶ γάρ τινες, καὶ τὸν Ἡρακλῆα σύμπλουν γενέσθαι τῷ Ἰάσονι μετὰ καὶ τοῦ Ὑλα, διὰ δὲ τὴν τούτου ἀπώλειαν λυπηθέντα τὰν Ἡρακλῆα εἰς Μυσίαν ἀπολειφθῆναι. Ἐκείσε γὰρ οἱ Ἀργοναῦται προσχόντες, τὸν Ὑλαν Ἡρακλέους ἐρώμενον πρὸς Θῆραν 10 πέμπουσιν· ὁ δὲ διὰ κάλλος ὑπὸ Νηρηϊδῶν ἀρπαγὴς ἀνεβόησε. Καὶ Πολύφημος ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγέσθαι νομιζῶν, καὶ δηλοῖ περὶ τούτου Ἡρακλεῖ· ζητήσαντος δὲ πολλὰ τὸν Ὑλαν Ἡρακλέους, καὶ μὴ ὑποστρέψαντος διὰ λύπην, 15 ἐπεὶ τὸν ζητούμενον οὐχ εὔρεν, ἢ ναὺς ἀνήχθη. Καὶ Ἡρακλῆς πρὸς Ἄργος ὑπέστρεψεν.

22 Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκαις: τοῦτο Δημητρίου τοῦ Ἀλικαρνασέως φασὶν εἶναι λέγαντος, 1. Οἶνός τοι χαριέντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῶ· 20 ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν αὐδὲν ἂν τέκοις.

1. κραυγάζεις P. 5. παρὰ τῶν Νηρηϊδῶν] »Lege ὑπὸ τῶν Κρητιδῶν, et mox. « Valckenarius. Apollodorus et Photius ὑπὸ Νηρηϊδῶν. 14. ζητήσαντος Heynius: vulgo ζητήσαντος. 18. τέκοις bis PH Gaisf. Vulgo τίτης. Versus prior sic edebatur: Οἶνος τοῦ χάρειν τι φέρειν ταχὺς ἵππος ἀοιδῶν. Correxī ex aliis auctoribus.

εὔδει. Macarius: ἐπὶ πολυπληθῆ τῶν πανταχοῦ ὄντων ποτηρῶν ἀνθρώπων. Praxillae nobilissimum Scoliū in Scholl. Rav. Aristoph. Thesmoph. 528. et Ath. XV, 695, D. apponit Ilgen. Scoll. 86. nos Delect. Praxill. fr. 4. Scol. 14. ubi v. quae adscripsimus cll. Emendand. et Addend. p. 471. et Jacobs. Anth. Annotatt. I, 1, 304. Usurpant Sophocles Αἰχμαλωτισμῶν in Scholl. Nic. Ther. 19. (fr. 35. Dindorf.) Aelian. H. A. XV, 26. Ὑπὸ παντὶ γὰρ λίθῳ καὶ βάλῳ πάση σκερπίος ἐστὶ. Alludit Aristoph. l. c.

21. Diog. VIII, 33. Suid. Pho-

tius. Historiola fluxit ex Apollod. I, 9, 19. Photius ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀκούσαντων λέγεσθαι ait. Adde Hesych. s. v. Ἐπιβοῶ τὸ Μῆσιον, Eustath. Dionys. Perieg. 806. cll. Welcker. Allg. Schulz. 1830, II, 2. p. 11.

22. Suid. Photius: Τοῦτο δὲ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θιαυτίου φασίν, cfr. Brunck. Anall. I, 417. Anthol. I, 206. Apost. XIX, 77. Ars. 456. Versus ille Ὑδωρ δὲ πίνων κτλ. Cratini est ex Pylone, multum postea usurpatus, v. Aristoph. Eqq. 89 seqq. Athen. II, 39, C. Amphib. ibid 44, A. cll.

23 Ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμένα: Φαῦλλος ἐγένετο πέντα-
βλος * Πόντιος, ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεύειν καὶ ἄλλε-
σθαι· ἐπειδὴ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἑσκαμμένους πεντήκοντα πό-
δας εἰς τὸ στερεὸν ἤλατο, τὸ συμβᾶν εἰς παροιμίαν πε-
ρίεστη.

24 Ὑδωρ παραρῥέει: αὕτη ἀττεται ἐπὶ τῶν ἐκ
παντός ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκεί-
μενον. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα
πλοῖα εἰσβαίνοντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ.
Μέμνηται αὐτῆς Κρατίνος ἐν Δραπέτιαιν.

25 Ὑπέρου περιτροπή: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν
πάντῃ ποιοῦντων καὶ μηδὲν περαιώντων, Μέμνηται αὐ-
τῆς Φιλίμων ἐν Ἡρωσιν.

1. BV: Ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμένα πηδᾶν: Ἀπὸ Φαῦλλον τοῦ πε-
τάβλου τότε, εἰς ὃν (V τὰ δὲ εἰς ὃν) ἐπεγράφωτο (ἐπεγράφεται V).
Πέντ' ἐπὶ πενήκοντα (Πέντε πενήκ. V) πόδας πήδησε Φαῦλ-
λος. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἑσκαμμένους πενήκοντα πόδας ἑτέρους τ' εἰς
τὸ στερεὸν ἐπήδησεν, εἰς παροιμίαν περιεστή. Apostolius XIX, 92.
addit pentametrum hunc: Ἀισχεύειν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπό-
μενον. Φαῦλλος] Vulgo Φύλλος, v. Bast. Ep. Crit. p. 243.
2. Πόντιος] Sic libri. Editio Basil. Ὀπώντιος. Verum reliquis
scriptoribus est Crotoniata, v. Valckenar. Herod. VIII, 47. An
Μιταποντίνων dicere volebant! 3. οὖν PH: vulgo αὖ. 6. ἐκ
παντός PHB: vulgo παντός. 10. Δραπέτιαιν Gaisf. Libri Δρα-
πέτησιν. 11. περιτροπή] Vulgo ἐπίτροπή: illud Plat., Scholl.
Plat., Suid.: περιτροπή Hesych. Apost. Ars.: περίτροπον V et
Suidas altero loco: περίτροπον Γρ. ἐπίτροπον B. 12. ταύτης H,

Jacobs. Annotatt. Anthol. VII, 330. Dindorf. in Athen. I, p. 91. Fritsch. Quaest. Arist. I, 270. Transtolit Cratini dictum suum in usum Horat. Epp. I, 19, 1. 23. B. 924. Suid. Scholia Plat. p. 19. Ruhnk. 370. Bekker. Ars. 458. Utuntur Plato Cratyl. 413, A. Lucianus Gall. 6. ibique Scholl. Clemens Alex. Stromm. V, 13. p. 696. Basil. Magn. Homil. VI. in Hexaëmeron, alii apud Boissonad. Marin. I. Anecd. I, 395. De Phayllo cfr. Muelleri Dorr. II, 308.

24. B. 925. Plat. 28. Apost. XIX, 78. Ars. 457. Suidas. Apud Photium est: ὕδωρ παραρῥή. Oratini fr. X est apud Runkel.

25. B. 923. Hesych. Suid. Apost.

XIX, 95. Ars. 459. Philemonis locus est p. 366. Meinek. Photius habet: ἐπὶ τῶν ταῦτα ποιοῦντων καὶ μηδὲν περαιώντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Λιὰς Κόρινθος καὶ Ἀῦθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ Ὁ τῆν δοκὸν φέρων καὶ Οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρουται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι (codex μὴ) περιτροπή γηνήσεται; Plato Theaet. 209, E. Καὶ αὐτως ἢ μὲν συντάλεις ἢ ὑπέρου ἢ ἔτου δὴ λέγεται περιτροπή πρὸς ταύτην τὴν ἐπίταξιν οὐδὲν ἂν λέγοι; ubi v. Heindorf. p. 502. Ruhkenium in Hesych. s. v. et apud Van Heusde Spec. Crit. in Plat. p. 149 sq., ubi haec annotavit; Tzetz. ad He-

26 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία· διὰ τὰς τῆς Ὑδρας κεφαλὰς, ἃς τέμνων ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει τῆς Ὑδρας, ἀναδιδούσης ἄλλας ἀπὲ τῶν κοπτομένων κεφαλῶν.

Ἡ δὲ Ὑδρα θηρότων ἦν μέγιστον, ἐν τῇ Λέρονι τρε- 5
φόμενον, κεφαλὰς ἔχουσα ὀκτώ, μίαν μέσην ἀθάνατον.
Ταύτην κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως ὁ Ἡρακλῆς ἐκτεμνεν.
Ἀρμυτα γὰρ ἐπιβάς, ἠνωχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς
Λέρονην, ὅπου ἡ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, καὶ βάλλον βε-
λεσιω ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν, καὶ κρατήσας τὰς κε- 10
φαλὰς ἀπέτεμνεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μίας γὰρ
κοπτομένης, δύο ἀνεφύοντο. Πρασκαλεσάμενος οὖν βοη-
θὸν τῶν Ἰολαῶν, ἐπέταξεν αὐτῷ μέρος τι καταπρῆσαι
τῆς ἐγγύς ὕλης, καὶ τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τοὺς τόπους
τῶν τετμημένων κεφαλῶν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἰολάου 15
κωλύοντος τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς, Ἡρακλῆς περιγίνε-
ται τὴν ἀθάνατον ἀποκάψας, τὸ σῶμα δὲ τῆς Ὑδρας
ἀνασχίσας, καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς αἰστούς βάρβας,
θανατηφόρους εἰργάσατο.

27 Ὑγιέστερος κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάνυ ὕγαι- 20
νόντων ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ ζῶου τοῦ κρότωνος. Λεῖον
γὰρ ἐστὶν ὄλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχων αἰνός.
Μέμνηται τούτου Μένανδρος ἐν Λοκροῖς.

28 Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγγει- 25
ριδίῳ Μένανδρος.

13. ἔταξεν H. 16. ἀναφυομένας vulgo; illud P et » nisi fal-
lor « H. 23. τούτου] ταύτης Meinekius. » Nescio an Κρότωνος
habendum pro antecedente. « Gaisford,

siod. p. 105. Facciolati Acroas. 6.
Plut. Morall. II, p. 1072. Toup.
ad Suid. III, p. 257. Lucian. T.
I, p. 823 «

26. B. 927. Diog. VIII, 61.
Apost. XIX, 85. Arsen. 456. Ma-
car. Suid. Photius. Confer
Scholl. Plat. p. 159. Ruhnk.,
403 Bekker., Scholl. Aristid.,
p. 161. Frommel. Usurpat Plat.
Rep. IV, 426, E. Τῷ ὄντι ὡσπερ
ὕδραν τέμνονσι. Plut. Morall. II,
341, F. ὕδραν τέμνον ἀπὸ τῶν πα-
λαιοῦ ἀναβλαστάνουσαι. Liban.

Ep. 50. Vide Meinek. Quaest.
Scenn. II, 47.

27. Suid. Photius; Ὑγιέστι-
ρος ὄμφακος παροιμία, ὡσπερ
καὶ ὕγιέστερος Κρότωνος πολ-
λοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ
ὕγιέστερος κολοκύνθης. Ex-
plicat Strabo VI, 262 (242.) cII,
Wachsmuth, Hell. Alterth. I,
1, 58. Menandri locus est p. 107.
Meinek.

28. B. 926. Diog. VII, 1. Apost.
XX, 4. Arsen. 458. Phot. et Suid.
v. ὄνου σκιᾶ et v. Ὑπὲρ ὄνου

23 Ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμένα: Φάυλλος ἐγένετο πάντα-
θλος * Πόντιος, ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκευὴν καὶ ἄλλε-
σθαι· ἐπειδὴ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἑσκαμμένους πενήτηντα πό-
δας εἰς τὸ στερεὸν ἤλατο, τὸ συμβᾶν εἰς παροιμίαν πε-
ρίστη.

24 Ὑδωρ παραρρέει: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐκ
παντός ἔργου ἐπαγγελομένων καταπράξασθαι τὸ προκει-
μενον. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα
πλοῖα εἰσβαίνοντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ.
Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτιαιν.

25 Ὑπέρου περιτροπή: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν
πάντα ποιοῦντων καὶ μηδὲν περαινώντων. Μέμνηται αὐ-
τῆς Φιλίμων ἐν Ἡρωσιν.

I. BV: Ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμένα πηδᾶν: Ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πω-
τάθλου τότε, εἰς ὃν (V τὰ δὲ εἰς ὃν) ἐπιγράφατο (ἐπιγράφαται V).
Πέντ' ἐπὶ πενήτηντα (Πέντε πενήτη. V) πόδας πηδῆσε Φάυλ-
λος. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἑσκαμμένους πενήτηντα πόδας ἑτέρους ἢ εἰς
τὸ στερεὸν ἐπήδησεν, εἰς παροιμίαν περιήστη. Apostolius XIX, 92.
addit pentametrum hunc: Ἀτρεύειν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπό-
μενον. Φάυλλος] Vulgo Φύλλος, v. Bast. Ep. Crit. p. 243.
2. Πόντιος] Sic libri. Editio Basil. Ὀποιήτιος. Verum reliquis
scriptoribus est Crotoniata, v. Valckenar. Herod. VIII, 47. An
Μεταποντίων dicere volebant! 3. οὖν PH: vulgo αὖ. 6. ἐκ
παντός PHB: vulgo παντός. 10. Δραπέτιαιν Gaisf. Libri Δρα-
πέτιων. 11. περιτροπή] Vulgo ἐπιτροπή: illud Plat., Scholl.
Plat., Suid.: περιτροπή Hesych. Apost. Ars.: περίτροπον V et
Suidas altero loco: περίτροπον Γρ. ἐπίτροπον B. 12. ταύτης H,

Jacobs. Annotatt. Anthol. VII,
930. Dindorf. in Athen. I, p. 91.
Fritsch. Quaest. Arist. I, 270.
Transtulit Cratini dictum suum
in usum Horat. Epp. I, 19, 1.

23. B. 924. Suid. Scholia Plat.
p. 19. Ruhnck. 370. Bekker. Ars.
458. Utuntur Plato Cratyl. 413, A.
Lucianus Gall. 6. ibique Scholl.
Clemens Alex. Stromm. V, 13.
p. 696. Basil. Magn. Homil. VI.
in Hexaëmeron, alii apud Bois-
sonad. Marin. I. Anecd. I, 395.
De Phayllo cfr. Muellieri Dorr.
II, 306.

24. B. 925. Plat. 28. Apost.
XIX, 78. Ars. 457. Suidas. Apud
Photium est: ὕδωρ παραρρέη. Ora-
tini fr. X est apud Runkel.

25. B. 923. Hesych. Suid. Apost.

XIX, 95. Ars. 459. Philemonis
locus est p. 366. Meinek. Pho-
tius habet: ἐπὶ τῶν ταῦτα ποι-
ούντων καὶ μηδὲν περαινώντων· καὶ
αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δη-
λοῦσιν· Ὁ Λιδὸς Κόρινθος καὶ
Λύθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ
Ὁ τῆν δοκὸν φέρων καὶ Οὐ τυ-
φλός, ἀλλ' ἐξώρουται· Πλά-
των Ἀδωνιδ'. Εἴτ' οὐχ ὑπέρου
μοι (codex μὴ) περιτροπή γε-
νήσεται; Plato Theaet. 209, E.
Καὶ οὕτως ἢ μὲν συντάλης ἢ ὑπέ-
ρου ἢ ἄτου δὴ λέγεται περιτρο-
πή πρὸς ταύτην τὴν ἐπίταξιν οὐ-
δὲν ἂν λέγοι; ubi v. Heindorf.
p. 502. Ruhnkenium in Hesych.
s. v. et apud Van Heusde Spec.
Crit. in Plat. p. 149 sq., ubi
haec annotavi; Tzetz. ad He-

26 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμυγᾶνων εἴρηται ἡ παροιμία διὰ τὰς τῆς Ὑδρας κεφαλὰς, ἃς τέμνων ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει τῆς Ὑδρας, ἀναδιδοῦσης ἄλλας ἀπὲ τῶν κοπτομένων κεφαλᾶς.

Ἡ δὲ Ὑδρα θηρίον ἦν μέγιστον, ἐν τῇ Λέρονι τρε- 5
φόμενον, κεφαλὰς ἔχουσα ὅκτῳ, μίαν μέσσην ἀθάνατον. Ταύτην κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως ὁ Ἡρακλῆς ἔκτεινεν. Ἀρμυτα γὰρ ἐπιβάς, ἠνωχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς Λέρον, ὅπου ἡ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, καὶ βάλλον βε- 10
λεσιν ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν, καὶ κρατήσας τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμνεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο μίας γὰρ κοπτομένης, δύο ἀνεφύοντο. Πρασκαλεσάμενος οὖν βο-
θῶν τῶν Ἰολάου, ἐπέταξεν αὐτῷ μέρος τι καταπρῆσαι 15
τῆς ἐγγὺς ὕλης, καὶ τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τοὺς τόπους τῶν τετμημένων κεφαλῶν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἰολάου κωλύστος τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς, Ἡρακλῆς περιγί-
νεται τὴν ἀθάνατον ἀποκάψας, τὸ σῶμα δὲ τῆς Ὑδρας ἀνασχίσας, καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς αἵστους βάρφας, θανατηφόρους εἰργάσατο.

27 Ὑγιέστερος κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάνυ ὕγιαι- 20
νόντων ἢ παροιμία, ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. Λεῖον γὰρ ἐστὶν ὄλον, καὶ χωρὶς ἀμυγῆς, καὶ μηδὲν ἔχων αἰνός. Μέννηται τούτου Μένανδρος ἐν Λοκροῖς.

28 Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: μέννηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγγει- 25
οιδίῳ Μένανδρος.

13. ἔταξεν Η. 16. ἀναφυομένας vulgo; illud P et » nisi fallor « H. 23. τούτου] ταύτης Meinekius. » Nescio an Κρότωνος habendum pro antecedente. « Gaisford,

siod. p. 105. Facciolati Acroas. 6. Plut. Morall. II, p. 1072. Toup. ad Suid. III, p. 257. Lucian. T. I, p. 823 «

26. B. 927. Diog. VIII, 61. Apost. XIX, 85. Arsen. 456. Macar. Suid. Photius. Confer Scholl. Plat. p. 159 Ruhnck., 403 Bekker., Scholl. Aristid. p. 181. Frommel. Usurpat Plat. Rep. IV, 426, E. Τῷ ἦν ὡσπερ ὕδραν τέμνονσι. Plut. Morall. II, 341, F. ὕδραν τέμνων αἰ τισὶ παλλίμας ἀναβλαστούουσα. Liban.

Ep. 50. Vide Meinek. Quaest. Scenn. II, 47.

27. Suid. Photius: Ὑγιέστερος ἄμφοκος παροιμία, ὡσπερ καὶ ὕγιέστερος Κρότωνος πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταὶ καὶ ὕγιέστερος κολοκύντης. Explicat Strabo VI, 262. (242.) cll. Wachsmuth, Hell. Alterth. I, 1, 58. Menandri locus est p. 107. Meinek.

28. B. 926. Diog. VII, 1. Apost. XX, 4. Arsen. 458. Phot. et Suid. v. Ὀνου σκιᾶ et v. Ὑπὲρ ὄνου

Λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τίνος κινδυνεύοντας, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο Ἀθήνηθεν Μέγαράδῃ· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον, ὑπῆλθε τὴν σκιάν τοῦ ὄνου. Ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, πρὸς βίαν διεφέρετο, μεμισθῶσθαι καὶ τὴν σκιάν λέγων· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὀνηλάτου καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθῶκεναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφότεροι. Εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. Ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπαν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε;

Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. Ὅθεν, φασί, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς φησί, καὶ ὁ Πλάτων δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοί. Καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν, Ὅνου σκιά. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

29 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: Κλέαρχος φησιν, ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. Εἷ ποτε ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλοῦτῳ ὑπερβολικῶ, ἔλεγον, Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην

2. τῶν δυναστῶν B. 5. ὑπῆλθε BP: vulgo ἀπῆλθε εἰς: V ὑπῆλθεν εἰς τὴν σκιά. 7. μεμισθῶσθαι dedi ex BV: rell. μεμισθῶκεναι. 8. τοῦ ὀνηλ. BPH. Rell. om. τοῦ. 10. ἐπὶ τὸ βῆμα V. 13. ὁ δικαστὴς ἐπιθυμεῖται V. 16. Ὅθεν — ὄνου σκιά om. B. 22. ἐν Κορίνθῳ Diog. Apost. Arg.

σκιάς. Confer Meinek. Menandri Reil. p. 57. Cum Zenobio fere concinunt Scholl. Arist. Vespp. 191., ubi duae narrationes verbis diversae, re eadem prostant. Sophoclem Gedalione usum proverbio ait Suidas: praeterea Aristophanem Dzedalo fr. 238. Dindorf. et Aristotelem ἐν διδασκαλίᾳ narrat καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγράψην Ὅνου σκιά; Archippi di-

cit. De narratione Demosthenica vide Scholl. Plat. p. 317., Phot. Bibl. Cod. CCLXVI. Bernhardt ad Suid. p. 1133. Usurpat Origenes c. Cels. III, init., v. Intpp. Lucian. Hermot. 71. (IV, 417. Bip.) et Ast. Plat. Phaedr. p. 260, C.

29. Diog. VIII, 62. Apost. XIX, 86. Arsen. 458. Plut. 111. Suid. Photius. Vid. Verraertus ad Clearch. fr. p. 88. 103.

τινὰ πρῶτον τῶν δικαστῶν τοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

- 30 Ὑπερβερεταῖα: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. Παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη. 5
- 31 Φόνου πτερόν: τὸν διὰ τῶν οἰσιῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν. Βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.
- 32 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ἢ παροιμία εἴρηται. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν 10 μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν.
- 33 Φρουρηῆσαι ἐν Ναυπάκτῳ: Φιλίππου Ναύπακτον ἐλόντος Ἀχαιοὶ τοὺς φρουροὺς ἀπέσφαξαν καὶ Πανσάνιαν τὸν ἄρχοντα τῆς φρουρᾶς ἀπέκτειναν, ὡς φησὶ 15 Θεόπομπος.
- 34 Φιλίππου Ἀλεκτροῦν: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτροῦν γὰρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτειναν, ὡς φησι, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. Μέννηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλίδης ὁ κωμικός, καὶ Ἀντιράνης. 20
- 35 Φωκαέων ἀρά: οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν

1. τῶν δικαστῶν PH: vulgo om. τῶν. 3. Ὑπερβερεταῖος B. 4. παρὰ] περί P. ἐνιαυτοῦ om. H indicata lacuna. 6. φόνου πτ. ἢ θανάτου πτερόν Apostolius. 13. φρουρήσαι P: φρουρήσεις Suidas, 14. τοὺς φρουροὺς Gaisfordus addidit ex P: in HF est lacuna: B τοὺς φρουροὺς ἀπέκτειναν. 22. αὐτῶν dedi: BV ἐαυτῶν: vulgo αὐτῶν.

30. B. 925. Diog. VIII, 63. Apost. XIX, 89. Arsen. 458. Suidas.

31. Apostol. XX, 28. Aeschylum aliquem sapit. Confer Naek. Choeril. p. 191. Hermann. Eur. Hel. 76.

32. B. 931. Suid. Arsen. 464: ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἱερμίων.

33. B. 932. Suid.

34. Apost. XX, 23. Arsen. 462. Macar. Ex Theopompo Ath. XII, 532, D sq. Ἀδαῖος, Ἀλεκτροῦν ἀπικαλούμενος, περί οὗ καὶ ὁ Ἡρα-

κλίδης ὁ τῶν κωμῶδῶν ποιητῆς μένηται οὕτως· Ἀλεκτροῦνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὴν Λαοὶ κομύζοντα καὶ πλανώμενον Κατίκοπον· αὐτὸς γὰρ εἶχε οὐδέπω λόγον. Ἔνα κατακόπως μάλα συγχυδὸς εἰδῆπνισι Χάρης Ἀθηναῖον τόδ' ὡς γενναῖος ἦν. — Τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δούρις.

35. B. 936. Plat. 71. Macar. 465.: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς καταρωμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μεταγνησθέντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν; Suidas. Vide Herod. I, 165.

ἐπισκόντες ἐπιηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν. Μέννηται ταύτης Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ.

36. Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελεῶν καὶ ἀναι-
μων λέγεται. Φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας ταρίχους τοῖς
θεοῖς θύειν. 5
37. Φῶκου κρηνοῦ: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν εὐχίας
συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γὰρ τις θυ-
γατέρα ἔχων ἐπίγαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων,
ἐράνους συνῆγε, καὶ ἰστιῶν τοὺς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο
τὸν γάμον. Ὀργισθέντες οὖν ἐκείνοι ἐν τῷ συμποσίῳ 10
ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον.
38. Χαλεπὰ τὰ καλὰ: παροιμία, ἧς μέννηται καὶ
Πλάτων. Ἐλέγη δὲ ἐντεῦθεν: Περίανδρον τὸν Κορίν-
θιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν
προαίρεσιν μεταβαλεῖν καὶ τυραννικὸν ἀπὸ δημοτικῷ γε- 15
νέσθαι· καὶ ταῦτα Πιττακὸν πυνθόμενον τὸν Μιτυληναῖον
καὶ δέισαντα περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, φρυγεῖν τότε τυ-
ραννοῦντα Μιτυληναίων. Ἀλλὰ πυνθανομένων δι' ἣν
αἰτίαν ἀφίστατο τῆς ἐξουσίας, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν, Ὡς
ἄρα χαλεπὸν ἰσθλὸν ἔμμεναι· νομίσαντα διὰ τὰ 20
συμβαίνοντα τῷ Περίανδρῳ δυσχερέστατον εἶναι τηρῆσαι τὴν
ἑαυτοῦ γνώμην. Σόλωνα δὲ ταῦτα πυνθανόμενον εἰπεῖν,
Χαλεπὰ τὰ καλὰ· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν.
Ἄλλοι δὲ τὸ Χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδύνατου.
Ἀδύνατον οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν. 25

4. In V erat: Φασηλίτας γὰρ ταρίχων τῷ Καλαβρῷ θύειν. Ἄφεινε
τῶν Φασηλιτῶν ὡς γυναῖκες τρεῖς χοιρικός. Dicit Arist. Pac. 1144.
Ἄλλ' ἄφεινε τῶν φασήλων κτλ. ταρίχος A Bodl.: ταρίχων cum V
Photius, Suidas, Apost. Ars. 8. ἐπίγαμον Diogenianus: ἐπὶ
γάμον H: vulgo ἐπὶ γάμου. 17. περὶ τῆς ἑαυτοῦ dedi ex Scholl.
Plat.: vulgo περὶ τῆς αὐτῆς: περὶ ταύτης τῆς H.

36. B. 934. Plut. 72. Apost.
XX, 14. Arsen. 462. Suid. Pho-
tius: Φασηλίτας γὰρ ταρίχων τῷ
Κολάβρῳ (τῷ Κυλάβρῳ Tour.) θύ-
ειν φησὶ Καλλιμάχος ἐν βαρβαρι-
κῶς νομίμας p 218. Blomf.

37. Diog. VIII, 66. Plut. 123.
Apost. XX, 45. Arsen. 465. Sui-
das. De narratione v. Plut.
Ἐρωτικά II, 774, D. et confer
Muelleri Orchom. p. 414.

38. B. 940. Apost. XX, 47. Ar-
sen. 472. Macar. Hesych. Suid.
Scholl. Plat. p. 14 et 135. Rubnk.,
369 et 394. Bekker. Amat Plato:
v. Rep. IV. 435, C. VII, 497, D.
Cratyl. 384, A. Hipp. Maj. 304, E.
Confer Wyttenbach. Plut. Symp.
VII, 147. et nos ad Simonid.
Ceum p. 19 sqq. De illis qui
χαλεπὸν intelligebant ἀδύνατον
v. Plat. Protag. p. 339, A sq.

- 39 Χαράδραϊός λέων: ὁ παρὰ ταῖς Χαράδραις
εἰ μὴ ἄρα τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρα-
κλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος.
- 40 Χάραξ τὴν ἄμπελον: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ
σώζοντος τὸ σώζόμενον πάθῃ. Ἀναγράφει δὲ αὐτὴν κα- 5
κῶς Ἀριστοφάνης.
Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
- 41 Χαρώνιος θύρα: μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα,
δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξάγονται.
- 42 Χαῖρε φίλον φῶς: γραῦς θείλουσα ἀκολασταίνειν 10
γυμνῇ, ἵνα μὴ τὴν ῥάκωσιν τοῦ σώματος ἐλέγξῃ, τὸν
λίχρον ἀποσβέσασα εἶπε, Χαῖρε φίλον φῶς.
- 43 Χρήματα χρήματ' ἀνήρ: αὕτη ἀποφθιγμα-
τικὴ ἐστίν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἐπιτὰ σοφῶν. Μέννη-
ται αὐτῆς Πίνδαρος. Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ἀριστο- 15
δήμου τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρησθῆαι ταύτην φησίν.
- 44 Χειροβρωῖτι δεσμῶ: τοῖς πυκτικοῖς ἰμαῖσι. Διὰ

2. εἰ μὴ ἄρα dedi: ἄρα om. PH. Uterque om. quod post Θε-
σπιαῖς legebatur Χαράδραις. Retinet B. 8. V χαρώνιος. 9.
εἰρήγοντο BV. 13. χρήματα χρήματ' dedi ex B: aberat prius.
17. πυκτικοῖς ἰμαῖσι Vat. A Bodl. Hesychius. Vulgo πυκτικοῖς ἰμαῖσι.

39. B. 941. Suidas.

40. B. 942. Suid. Hesych. Tho-
mas Mag. 393, 16, Ritschl. Ἡ
παροιμία Ἡ χάραξ τὴν ἄμπε-
λον ἐλυμήνατο ἐπὶ τῶν καθ'
ἑαυτῶν εἰσαγόντων βοηθούς. Ari-
stophanis locus est Vespp. 1291,
ubi v. Scholl.

41. B. 943. Diog. VIII, 63. He-
sych. Suid. Confer Boissonad.
ad Psell. p. 235.

42. Diog. VIII, 7. Apost. XX,
60. Arsen. 474. Suidas. Aliter
explicat Plut. Morall. II, 705, C.
Ridebis mecum Apostolium cum
Arsenio suo. Nam quum rep-
perissent γραῖς γυμνῇ, inter-
pretabantur γυμνῇ. Hinc pro-
genuerunt haec: γυναῖκα βου-
λομένη ἀκολασταίνειν σβέσασα τὸν
λίχρον φασὶ τοῦτο εἰπεῖν ἔτεροι
δὲ γραῖν. Ita isti saepe, ut in-

terdum vel evolvisse taedeat pi-
geatque. Tetigit proverbium
Hemsterhusius Arist. Plut. 1066.
Vetulam istam patet traducere
Tragicorum morem φίλον φῶς et
αἰθέρα et simm. alloquentium.

43. B. 951. Apost. XX, 83. Ar-
sen. 476. Suid. alii. Pindarus
usurpat Isthm II, 11., ubi Χρῦ-
σιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν
Aristodemo tribuisse narratur:
Alcaei fr. est L. Matth., 41. in
Del. nostro, ubi v. quae di-
ximus.

44. B. 944. Hesych. Suid, sed
omnes omissis illis miris ver-
bis εἰδήθη κτλ. Stesichori men-
tionem non fecit Kleinius: sup-
plevi ad Ibyc. Rhag. p. 167 sqq.,
ubi inter plura mirifica quae-
dam posui bona. Recepti in De-
lectum, ubi est Stesich. fr. 4.

τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν, τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρει. Ἐδεήθη γὰρ ἐν τινι πετραίῳ Στησίχορος εἰναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελία ἄθλων.

45 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. 5
Ἐκομίζετο γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά.

46 Χειρώνειον ἔλκος: τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχώρας ἐκκρίνον. Τοξευθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Χείρων, μάχην πρὸς Κενταύρους ἐνστησάμενος, ἀνιάτον ἔσχεν ἔλκος περὶ 10 τὸν πόδα· δι' οὗ καὶ ἀπέθανεν. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων προήχθη τραυμάτων.

47 Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. Εἴρηται δὲ, παρόσυν οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. Καὶ 15 Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

48 Χαμαὶ ἀντλείς, Πλίνθον πλύνεις, Φακὸν κόπτεις: αὗται πᾶσαι ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνατοῖς ἐπιχειροῦντων εἴρηται.

49 Ψώρα Ἡράκλειος: ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν 20 δεομένη πρὸς θεραπείαν. Ἡ γὰρ Ἀθηναῖ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρά πρὸς ἀνάπαυαν τῶν πόγων, ὡς φησὶ καὶ Πείσανδρος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους.

1. δὲ τὸν δεσμὸν A: vulgo δεσμὸν. 2. Ἐδεήθη κτλ.] Olim inepte tentata Ibyc. Rheg. p. 169. sanavit G. Hermannus in Jahn. Annal. 1833, 8. p. 386. εἰδήσαν γὰρ ἐν τινι σπιίρα. 3. εἰναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων] Ad Ibyc. Rheg. l. c. tentavi: ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελία ἄθλων. Nunc Πελία H. Correcta »saltem ingeniose« ait Gaisford. 9. τοξευθεὶς P: vulgo τοξευθέν. 17. χαμαὶ ἀντλείν om. cod. Mazarin. A 86. apud Boisson. Ann. I, 398. In B est: Πλίνθον πλύνεις, χαμαὶ ἀντλείς, φακὸν κόπτεις, θάλασσαν ἀντλείς. 23. Πείσανδρος Rubnkenius ex Scholl. Aristoph. Nubb. 1047., v. Heyn. Excurs. I.

45. Diog. VIII, 69. Apost. XX, 73. Arsen. 475. Macar.

46. Apost. XX, 68. Arsen. 475. Confer Intpp. Suid. s. v.

47. Plut. 115. Apost. XX, 99. Arsen. 477. Suidas. Aristophanis locus est fr. 131. Dindorf. Herodoti locum non invenio.

48. B. 7c0. Plut. 82. Suidas.

Confer Diog. VII, 50. Suid. s. v. Πλίνθους πλύνεις, Plutarch. Boiss. Ann. I, 394. Φακοῦ γωνίαν κόπτεις est Boiss. Ann. I, 397. B. 930 cum Suida: Φακὸν κόπτεις ἐπὶ τῶν ἀνηρίτων καὶ μὴ ὄντων.

49. Diog. V, 7. Plut. 21. Apost. IX, 97. Arsen. 279. Macar. Suidas. De θερμοῖς λουτροῖς Her-

- 50 Ὡς περ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή:
ταύτης Πολύζηλος μέμνηται ἐν Μουσαῶν γοναῖς, ἐπὶ τι-
νος πολλὰς θυγατέρας ἀπογεννώσης· ἐπειδὴ Χαλκίδα τῆς
Εὐβοίας πόλιν φασὶ ποτὲ ἀνθῆσαι δόρασι τε καὶ πλή-
θει τετρώρων ἀρμάτων. Οἱ δὲ φασὶν οὐ τὴν πόλιν, 5
ἀλλὰ τὴν ἡρωίδα Χαλκίδα εἰρησθαι. Κόμβην γὰρ φασὶ,
τὴν ἐπικληθεῖσαν Χαλκίδα, ἐπειδὴ ὄπλα χαλκᾶ ἐποίησατο,
πρώτην συνοικήσασαν ἀνδρὶ ἑκατὸν παιδῶν γενέσθαι μη-
τέρα, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγράψαντες καὶ
Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος. 10
- 51 Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος: ταύ-
της μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθία.
- 52 Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύ-
νεται: οἱ μὲν ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθ-
ηλουμένην ὄχυράν καὶ δυσκαθαίρετον. Οἱ δὲ λόγον φα- 15
σὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν
Ἄσπίδα καλεῖσθαι.

in Virg. Aen. II, p. 287. Bast. in Greg. Cor. 350., Mueller Dorr. I, 427. 1. ἡ γυνή dedi ex B: aberat ἡ. 4. φασὶ ποτὲ ἀνθῆσαι δόρασι] BV φασὶ π. ἀ. φορᾶ καὶ πλήθει. Vulgo φ. π. ἐν θησαυδοῖς. Trimeter esse in vv. Δόρασι τε καὶ πλήθει τετρώρων ἀρμάτων observavit Welckerus Tril. Aesch. p. 197. Valckenarius et manus ignota in marg. ed. Aldin. in Bibl. Bodl. εὐθηνησας adscripterant. 6. Χαλκίδα P: χαλκίδα F. Seqq. om. B. 11. Schottus Περωνία non recte tentabat. 13. σεμνήσθαι H. 14. ἱερὰ H. καθηλουμένην Meursius: vulgo καθειλουμένην: A Bodl. καλουμένην. 15. ἔχυράν BV.

culis v. quae explicavi Ibyc. Rheg. p. 180 sqq.

50. B. 956. Κόμβην matrem Curetum vocat Hesychius, v. Welcker. Trilog. Aesch. p. 197. Lobeck. Agl. 209. 1134. De Aristo Salaminio v. Voss. de Histor. Graec. p. 96. Westerm.

51. Suidas Chaeremonis ex Thersita esse ait, Ath. XIII,

612, F. Aristarchi Tragicl Utuntur eodem versu Demosth. qui fertur Neaer 1345. Phot. In proverbium abiit hoc sensu: Non inferens injuriam, sed propulsans et vindicans illatum. Vide Meinek. Menandr. p. 126.

52. B. 959. Plut. 126. Suidas. Confer quae dicta sunt ad Zenob. II, 3.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

EK TΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

Διογενιανού περὶ παροιμιῶν.

Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαι φασὶ τινες ἀπὸ τῶν οἰμῶν· οὕτω δὲ αἱ ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. Οἱ δ' ἄνθρωποι, ὅσα κίνωφελῆ εὕρισκον, ταῦτα κατὰ λεωφόρους ὁδοὺς ἀνέγραφον ὑπὲρ τοῦ πλείονος ἐντυγχάνοντας τῆς ὠφελείας μεταλαμβάνειν· οὕτω καὶ τὰ τῶν σοφῶν ἀποφθέγματα γινώσθηναι φασί, καὶ τὰ Πυθαγορικὰ παραγγέλματα.

Edita est haec Diogeniani praefatio a Gaisfordio in Praefatione p. V. ex codice Parisino 1773. a Bastio excerpta. Ante Gaisfordium particula inde ab initio ad v. παροιμίας τυγχανούσας lin. 2. vulgata erat in Notitiis et Extract. MSS. Bibl. Reg. Tom. VIII, p. 244. Particulam decerpit Walzsius ad Theonem in Rhet. Gr. I, p. 172. ex codice Angelico F. 6, 17. et integrum prooemium adscripsit inde a vv. lin. 2. paginae seq. Ἔστι δὲ κτλ. Tom. II, p. 10 sq. Codicis Angelici sub finem lacunosi scripturas diligenter enotavi.

Haustae Diogeniani copiae maximam partem ex Lucio vel Lucillio Tarrhaeo, v. Ammonium p. 6. Valckenar: Αἶνος καὶ Παροιμία διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ Αἶνος ἐστὶ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν (ἀνάπλασιν) μυθικῆν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημέτος, ὡς φησὶ

Universe de diversis appellationibus τῶν αἰῶν explicuit post Aristotelem Rhet. II, 20. Theo Progymnasm. apud Walz. Tom. I, p. 172 sq. Confer Grauertum de Aesopo et Fabulis Aesopiis

p. 69 sqq., Herm. Ulrici Hist. Poes. Gr. II, p. 460 sq. et quae explicavimus Exercitatt. Critt. IX, p. 56 sqq. Paucis haec perstrinxit God Bernhardt in Hist. Litt. Gr. I, p. 57 sq.

ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἶδειν τέχνην.

Ὁ δὲ Κύπριος προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος. Κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικοι πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσι. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν 5 Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευταίην οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνέισαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγεῖν αὐταῖς ἀδοκίμως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν. Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται, ἀπὸ Λιβυῶς τινος· οἱ δὲ Κύ- 10 βισαν εὐρέτην γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ,

ᾧ δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος.

1 Ἀβύδηνον ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴθε τάττεσθαι. Ἔθος γὰρ τοῖς Ἀβυδηνοῖς μετὰ τὸ δεῖπνον 15 καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιθῶν τοῖς εὐωχημένοις. Κεκραγόντων δὲ τῶν παιδῶν καὶ θορύβου γενομένου, ἀηδῖαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.

2 Ἀβρωνος βίος: Ἀβρων τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἀβροδίαιτος. Ὅθεν ἡ παραβολὴ ἐπὶ τῶν πολυτελῶν 20

10. Κύβισαν Angel. 13. Vide notam. 14. Ἀβυδηνῶν K. ἐπιφώνημα c. ἐπὶ τῶν κτλ.] K: τὸ ἀηδές, διὰ τὸ τοὺς ἀβυδηνοὺς μετὰ δ. προσάγειν τ. ἐαυτῶν π. τοῖς εὐωχουμένοις κεκραγόντας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδῖαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσιν. εἴθε] sqq. c om. 15. τὸν δεῖπνον g. 19. legebatur Ἀβρωνος, Ἀβρων.

2. De Cyprio αἶνον explicavi in Delectu Poett. Melic. p. 429. Compara Κύπριον λόγον apud Dionem Chrysost. II, p. 328 sq. Reisk. et quae dixi in Nunc. Litt. Gotting. 1837, 87. p. 859.

9. De Libycis αἶνος dixit Grauertus p. 79 sqq. Teste Theone l. c. καὶ Κυβισσὸς ἐκ μὲνθης μνημονεύεται ὑπὸ τιῶν ὡς μυθολογῶν. Hesychius: Λιβυκοὶ λόγοι. Χαμαιλίων δὲ φησι Λίβυν τῷ εὐρεῖν τοὺς λόγους τοῖτους. Grauertus nomen aut ex eo q. e. Λιβυσσὸς depravatam censet aut intelligendum esse eum hominem, qui Thaletis filius dictus est Κυβισσὸς vel Κυβισθὸς apud Diog. Laert. I, 1. et Plutarch. Sol. p. 81, E. Aeschylī ex Myr-

midonibus locum integriorem ex Scholl. Aristoph. Avv. 808. appositus Dindorfius fr. 123.: (cll. God. Hermann. Opuscc. V, p. 148.) Ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, Πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανῆν περιόματος, Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλον, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Ἀλισκόμεσθα. Sed quum Suidas in v. ταυτὶ μὲν exhibeat δ' δὲ ἐστὶ, Diogenianus autem ᾧ δ' ἐστὶ et κλέος, versum priorem sic refingens: Ὡδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος. Cfr. Hesiod. Opp. et D. 201.

1. K. I, 6: Zenob. I, 1.
2 Zenob. I, 4. Σικελ. τρ.]
Diogen. VIII, 7. Συβαρ. β.]
Apost. I, 4. Arsen. 11: vid.

τάττεται. Ταῦτα καὶ, Σικελικὴ τράπεζα· καὶ, Συβαριτικὸς βίος.

- 3 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακῶθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες καὶ τὸν Δία ἔξαπατῆσαι πεπειράνται. 5
Ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καὶ, Κρωβύλου ζεῦγος.
- 4 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ τισι δίδόντων ὁμοία τῇ, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.
- 5 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερκτίον: 10
- 6 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Ἀγαμέμνων γὰρ τὴν αὐτοῦ ἐβούλετο θυσιάσαι θυγατέρα· ἢ ὅτι βουῖν αὐτοῦ θύοντος ἔφυγε καὶ μόλις κρατηθεὶς εἰσῆχθη.
- 7 Ἀγαθῶνεις αὔλησις: ἢ μαλθακὴ καὶ μήτε 15
χλιαρὰ μήτε πικρὰ, ἀλλ' ἠδίστη.
- 8 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ἢ παροιμία· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει ἢ Δημήτηρ. Ὁμοία, Στεγανώτερος Ἀρεοπαγίτου. Καὶ, Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι. 20
- 9 Ἀγαθὰ Κιλικίων: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτούντων. Προδότης γὰρ τις τῶν Κιλικίων

4. Κέρκωπες κτλ.] K om. 6. Λύκων Zenobius. κρωβύλου ε, Κρωβύλου vulgo. 7. vulgo μᾶζα. 8. δεύτερα K b c g Gaisfordus: ὑστερα Schottus. ὁμοία κτλ.] K om. τῇ e g accedere jussi. 12. ἐαυτοῦ g. vulgo ἐθυσίασε: P ἐβούλετο θυσιάσθαι: Apost. Arsenius: ἐβούλετο θυσιάσαι· ἢ δ' ἔφυγεν. 15. μαλακὴ P. 16. χλιαρὰ] χαλαρὰ P. 17. ἢ παροιμία] K om. 18. K: ἐφ' ἢ ἢ Δ. ὅτε τ. κ. ἐξ. ἐκάθισεν reliquis omissis. 21. K: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλ.: reliqua om.

Boissonadus in *Manuscripts de la Bibl. du Roi X*, 234: cf. Zenob. V, 87.

3. K. I, 8: Zenob. I, 5. Λύκων δ.] Zenob. V, 2. Κρωβύλου ζ.] Zenob. IV, 69.

4. K. I, 10: Zenob. I, 12. δέχεται κτλ.] Zenob. III, 22.

5. Zenob. I, 84.

6. Zenob. I, 13.

7. Zenob. I, 2.

8. K. I, 13: Zenob. I, 7. Στεγ.

Ἄρ.] usurpant Aelianus ap. Suid. σ. στεγανώτερον, Alciphro Epist. I, 13: εἰ δὲ μηδὲν οἴος τε ὠφελεῖν, γειοῦ μοι ταυτῶν Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος: ubi vid. Wagnerus: cf. infr. II, 91. Ἐς Τρ. μεμ.] Zenob. III, 61.

9. K. I, 14. Greg. Cyrp. I, 5. Apost. I, 13. Arsen. 14 ibiq. Marcar.: Hesych. s. Κιλλικίων: προδότης οἴτως ἐπωνομάζετο, Ἀχαιοὺς μὲν τοῖνομα, Κιλλικίων δὲ ἐπικα-

Μίλητον προδοῦς, ἠτύπησεν. "Ὅμοιον, Ἐπὶ νεκρῶν φορολογεῖν.

- 10 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. Ὡς καὶ τὸ, Ἀγαθῶν σωρὸς, καὶ, Ἀγαθῶν μυρμηκία. Ἐπὶ πλήθους γὰρ εὐδαιμονίας καὶ τοῦτο. Τὰ 5 ἐναντία Κακῶν Ἰλιάς, καὶ, Λέξη κακῶν.
- ✓ 11 Ἀγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώως βεβιωκότων. Παρόσον ἐν θαλάσῃ ἐστὶν αἰεὶ τὸ πηδάλιον.
- 12 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετική. "Ὅτι μὴδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν. "Ὅμοιον 10 ἐστὶ, Κἂν μύρμηκι χολή.

3. K: ἀγ. θάλ. καὶ ἀγ. σωρὸς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθίδες [cod. ἀγαθίδες: de proverbio v. Apost. I, 17. Arsen. 14 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Od. A, 580 p. 1701, 6: . . Ταυτάλου τάλασσα [Zenob. VI, 4.] . . ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος, φασὶν, ὁμοιότητος, ὡς ἀγαθίδες ἀγαθίδων ἢ ἀγαθίδες ἀγαθῶν: id. ad Dionys. Perieg. 517: ἀφ' οὗ καὶ παροιμίαν οἱ παλαιοὶ φασί, Λάτος ἀγαθῶν [Zenob. III, 11.], ὡς ἀγαθῶν ἀγαθίδες: καὶ σκόπευ ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, τὸ ἀγαθῶν ἀγ. . εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνονται, ἀλλ' ἔοικε τοπικόν τι εἶναι ἢ ἀγαθὸς, διὸ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρετίθη τοῦ Λάτος ἀγ., ἵνα ὡσπερ λέγεται Λάτος ἀγαθῶν οἷον τόπος καὶ πόλις, οὕτω λέγεται καὶ ἀγαθίδες ἀγαθῶν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιότης τῶν δύο τούτων παροιμιῶν; ad quem locum Bernhardus p. 919 notat, Eustathianam doctrinam commenticiam videri: Poll. VII, 31. Phrynichus Bekk. Anecd. I, 9, 31: ἀγ. ἀγαθίδες: γραῖς ἀγαθίδας ἀποδομένη κρόκης, ἐπρίατο οἶνον, κἄπειθ' ἵποπίνουσα ἔλκεν ἀγαθῶν ἀγ., οἷον ἀγαθῶν πλήθος καὶ σωρὸς: ἢ γὰρ ἀγαθὸς σωρὸς ἐστὶ στήμωνος ἢ κρόκης: αἴμα παραδηλοῦσα ὅτι ἀγαθὰ μοι ἐκ τῶν ἀγαθίδων ἐστὶ: χροῦνται δ' ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν: Suid. s. ἀγαθῶν, s. ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες [Macar. 62], s. τὰ Ταυτάλου τάλ. Zonar. 23. Usurpat

i a

Theodor. Hyrtac. Boisson. Anecd. V, 65.] καὶ ἀγαθῶν μυρμηκῆ, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται. 8. K: ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον, καθαρὸν ἐστίν. 9. ὑποθετική] K om. 10. μὴδὲ] K οὐδέ. ὁμοιον κτλ.] K om. 11. σχολή g.

λοῦμενος, δὲ Μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς: Phot. 165. Suid. s. Κιλίκων: ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τροφῆς Κιλίσσης: δὲ τὴν πατρίδα Μίλητον προέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τῷ βασιλέως στρατηγῷ: παρόσον Κίλικες διεβέβλητο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὀμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεικράτης (fr. 148 Runkel.) Ἀεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκυκλιεῖται οἱ θεοὶ ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρησθαι Ἀγαθὰ Κιλίκων: λέι-

πει τὸ ἔχει: vid. Zenob. I, 3. V, 53. Append. v. ἐγκυκλιεῖται. Ἐπὶ νεκρ. φ.] Apost. I, 13. Arsen. 14: vid. Diogen. V, 84. III, 12.

10. K. I, 15: Zenob. I, 9. Ἀγ. σωρὸς] Zenob. I, 10. Ἀγ. μυρμ. Zenob. I, 11. Κακ. Ἰλ.] Zenob. IV, 43. Λ. κακ.] Zenob. IV, 86

11. K. I, 16. Apost. I, 16. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Suidas.

12. K. I, 17: Zenob. I, 15. κἂν μυρμ. κτλ.] Zenob. III, 70.

- 13 Ἄγναπτότερος βάτου αὔου: ἐπὶ τοῦ ξηροῦ
καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.
- 14 Ἀδώνιδος κήποι: ἐπὶ τῶν αὔρων καὶ μὴ ἐρρι-
ζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ Ἀδωνίς ἐρώμενος ὢν, ὡς ὁ μῦ-
θος, τῆς Ἀφροδίτης, προήβης τελευτᾶ, οἱ ταύτη ὄρ- 5
γιάζοντες, κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα φυτεύοντες ἢ φυτεύου-
σαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐρριζῶσθαι μαραινομένων,
Ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.
- 15 Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ
ἐλάττω τοῖς μείζοσι συγκρινόντων. Τέττιγι μέλιτταν 10
συγκρίνεις, κατὰ φωνήν.
- 16 Ἀδεῖς δέος: ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.
- 17 Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος: ἐπὶ τοῦ
εἰτόιμον καὶ προχείρου.
- 18 Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. 15
- 19 Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἐνδελεγῶς αἰ- 1

1. ἀγναπτότερος g, ἀγναπτότερος c. ξηροῦ] σκληροῦ P. 3 K
κῆπος. BK: ἐπὶ τῶν αὔρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζο-
μένων g. 4. ἐπειδὴ κτλ.] K om. Ἀδωνίδος g. 12. ἀδ.
δ. δέδοικας Arsenius. δεδιότων] διδοικόντων BK. 13. καὶ με-
μαγμ. K om. 14. καὶ προχ.] K καὶ ἀκοπώτου: vid. vv. ll. ad
Zenobium.

13. Apost. I, 30. Arsen. 16:
vid. Zenob. I, 16.

14. B. 18. K. I, 19. Greg. Cypr.
I, 7. Apost. I, 43. Arsen. 19:
Schol. Platon. 319 Bekk.: ἐπὶ
τῶν αὔρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ
ἐρριζωμένων: Suid. s. Ἀδώνιδος κῆ-
πος: cf. Zenob. I, 49. Usurpant
Incert. ap Stob. Eclog. Eth. II,
6, 4: Πλάτων τὰ πολλὰ ὄν τινας
συγγράφουσι, τοῖς Ἀδωνιακοῖς κῆ-
ποις εἰκαλεῖν, ὃ τῆν χάριν ἐφήμε-
ρον ἔχοντες ῥαδίως μαραίνονται:
Simplíc. ad Aristot. de Coelo 6
B: ἐγὼ δὲ οἶδα τὰς τοιαύτας προ-
πειτίας ὡςπερ τοὺς καλουμένους
Ἀδώνιδος κήπους ἀνθεῖν παρὰ τοῖς
ἀνασθητοῖς καὶ νομισθείσας εἶναι
τε ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀποσβέσθαι.

15. Apost. IV, 88. Arsen. 84.
Lucian. Rhetor. Praec. 13: τοὺς
γι ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφρονεῖντα
εὐρήσεις, ὅποσον ἢ σάλπιγγε τοὺς

αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίτ-
τας: vid. infr. I, 56.

16. B. 20. K. I, 9. Apost. I, 39.
Arsen. 19 ibiq. Macar.: Schol.
Plat. 375 Bekk.: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ
ἄξια φόβου δεδιότων ὅμοιον τούτῳ
καὶ τὸ Ψοφοδεῖς ἀνθροπος:
Phot. Suidas. Usurpavit Plat.
Sympos. 198 A.

17. K. I, 33: Zenob. I, 21.

18. Hom. Od. I, 109: Ἄλλα
τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα
φύονται, Πυροὶ καὶ κριθαὶ κτλ.
Lucian. Parasit. § 24: ἐκείνα
μὲν γὰρ τί δι' ἔλεγχον περὶ τῆς εὐ-
δαιμονίας αὐτοῦ, ὅτι δη μόνος κα-
τὰ τὸν σοφὸν Ὅμηρον οὔτε φυτεῖται
(parasitum) χερσὶ φυτῶν οὔτε ἀροῦ,
ἀλλὰ τὰ ἄσπαρτα καὶ τὰ ἀνήροτα
πάντα νέμεται; id. Saturn. 7. Sa-
turn. Epist. 20. Phalar. II, 8.
Rhetor. Praec. 8.

19. K. I, 21: Zenob. II, 41.

τούντων τι, ἢ ἐπὶ τῶν συνεχῶς δανειζομένων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ βαλάνοις ἔξων· πρὸς οὖν τοὺς περισκαποῦντας τὰς δρῦς εἴτε πλήρεις εἴεν εἴτε κεναί, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, ἔλεγον.

- 20 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμεί- 5
νονα βίον μεταβαλλομένων.
- 21 Ἄλας ἄγων καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις 10
ῥαστανουμένων. Ἐμπόρου γὰρ τινος ἄλας ἄγοντος ἀπο-
καθευδήσαντος, συνέβη τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ τῆξαι
τὸν ἄλα.
- 22 Ἄδεις ὡς εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.
- 23 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπε- 15
σθαι: ὅτι προσήκει ἑξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷς ἂν γένοιτο
τόποις. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων· οὗτοι γὰρ ἢ
ἂν πλησιάσωσι πέτρα, φόβου κατεπειγόντος, εἰς τὸ αὐ-
τῆς εἶδος τὸ ἑαυτῶν μεταβάλλουσι. Ὅμοιον, Πολύπο-
δος πολυχρόου νόον ἴσχε.
- 24 Ἄζάνια κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς διηνεκῶς προσπα-
λαιόντων. Ἄζάναι γὰρ τόπος σκληρὸς, περὶ ὃν πονοῦν-
τες οἱ γεωργοὶ οὐδὲν πορίζονται. 20
- 25 Ἄνάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν κινούντων τινα ἐπὶ
τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Ἄνάγυρος γὰρ τις ἥρωος ἐπιχώριος
τοὺς γειτονοῦντας ἐκ βάρῃων ἀνέτρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἥρωον
αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπχειρήσαν.

1. τ, accessit e b K. ἐπὶ τ. σ. K om. 2. πρὸς κτλ.] K om.
11. ὡς] K ὡσπερ. K: ἐπὶ τῶν φιληδόνων καὶ ἀφροντίστων: vid.

Zenobius. 12. χόη K, χώραν Schottus: Gaisfordus correxit
e Zenobio. 13. γένοιο K. 14. εἴρηται δὲ om. K. οὗτοι κτλ.]

K om. ἦ] b οἶ. 18. ἄζαν: [sic] K: vulgo Ἀζαναῖα. 19. K
ἄζανῖα, vulgo Ἀζαναῖα: vid. ad Zenob. ὃν g Gaisfordus: ὃν
Schottus. περὶ ὃν κτλ.] K: καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπρὸς πόροντος.
21. K: ἐπὶ τῶν προξενούτων κακά ἑαυτοῖς· ἀνάγυρος γ. τ. ἢ τοὺς γειτο-
νας ἐκάκου. 22. Vulgo τῶν — κακῶν: e Zenobio correxi. 24.
P ὑβρίσται.

20. Zenob. I, 22.
21. Zenob. I, 23.
22. K. I, 23: Zenob. II, 37.
23. K. I, 20: Zenob. I, 24.
Πολύποδος π. ν. ἔ.] Apost. II, 73.
Arsen. 44: derivatum e Theogn.

215: πολύπου ὄργην ἴσχε πολυ-
πλόκου: alludit Pind. frg. in-
certt. 173 Boeckh. p. 650: n. 70
Dissen.
24. K. I, 34: Zenob. II, 54.
25. K. I, 35: Zenob. II, 55.

- 26 Ἄντρώνιος ὄνος: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνευεργήτων. Ἐν Ἄντρωι γὰρ, ὡς φησι Φερεκράτης, μεγάλοι ὄνοι ἐγένοντο. Ἀχαρνικοὶ ὄνοι: ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
- 27 Ἄνω πεταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως γενομένων ἢ λεγομένων. Οἶον, εἰ ὁ πόρνος τὸν σῶφρονα λέγει πόρνον.
- 28 Ἀράβιος αὐλητής: ἐπὶ τῶν αἰεὶ λαλούντων. Μετήκται δὲ ἀπὸ τινος Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ἤυλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.
- 29 Ἀρχάδας μιμούμενος: ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούτων. Πολλὰ γὰρ οἱ Ἀρχάδες πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἴδιαν πώποτε ἔσχον.
- 30 Ἀρχὴ Σκυρία: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελεῖς ἐχόντων· πετρώδης γὰρ ἡ Σκῦρος.
- 31 Αἰθῆς πέπλος: ἐπὶ τῶν ὑπεκκαίωντων καὶ στάσεις ἐγειρόντων καὶ διαβολάς. Δηϊάνειρα γὰρ πέπλον πέμψασα Ἡρακλεῖ, τούτῳ διέφθειρεν αὐτόν.

1. K: ἀγρίων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἵπποι ἐν Ἄντρωι: B: Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις [A, ut videtur, Ἀγρίοις] ἐν Ἄντρωι φησὶ μεγάλους ὄνους εἶναι· καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων: VB: ὄνος Ἀντρώνιος: παρόσον ἐν τῷ Ἄντρωι τῆς Θετταλίας ὄνος μέγας. 3. Ἀχαρν. ὄν.] Apostolius, Arsenius: Ἀχ. ἵπποι . . . τοιοῦτοι . . . οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρνοῖς, ὡς Φερεκράτης φησὶ. 6. γενομένων K om. vulgo εἰ πόρνος: e K articulum inserui. 8. ἀράβιος [sic] αὐλητής ἢ ἄγγελος K. 9. μετήκται — αὐλητοῦ] K om. ἀράβιον ut supra ἀράβιος b g. 11. μιμούμενοι Zenobius. 14. εὐτελῶν καὶ K om. εὐτελῶν] τελῶν P. 16. Legebatur αἰθῆς. ἐπὶ] vulgo ὑπέρ: mutavi ex P b; P: ὑπεκκαίωντων: B: ἐπὶ τῶν ἐκκαίωντων καὶ στ. καὶ διαβ. ἐγ. παρόσον ἢ Δ. πέπλον ἐπέμψε τῷ Ἡρ., ὑφ' οὗ καυθεῖς διεφθάρη.

26. B. 57. V. III, 17. B. 705. K. I, 36. Apostol. III, 26. Arsen. 59 ibiq. Macar.: Strab. IX, 4, 14 p. 435: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. II. B, 697 p. 324, 36: Ἄντρωι — ἀνόμασται — διὰ τὸ τοῖς ἐκεί τόπους ἀντροῖδας, τοιοῦτοι σηπλωαῖοι καὶ ὑπονόμοι εἶναι· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας καὶ τὸν ἐν παροιμίαις Ἄντρώνιον ὄνον ἐντεῦθεν εἰρησθαι λέγει. εὐφυνεῖς γὰρ, φησὶ, πρὸς μύλωνας (eadem affert, proverbio tamen non memorato Etym. M. 114, 55) ἔχει λίθους, ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν

λόγον Ἀντρώνιος ὄνος ὁ πρὸς ἀλλοτὸν διεξίος: Hesych. Steph. Byzant. s. Ἀγκῶν et s. Ἀντροῖν: Suid. s. ἀνδρόνιος et Ἀντροῖν. cod. Marcian. Harpocrat. 24, 2 Bekk. Pherecratis fr. est incert. 36 p. 72 Runkel. Ἀχαρν. ὄν.] Apost. Arsen. II: Hesychius.

27. K. I, 44: Zenob. II, 56: v. infr. III, 30.

28. K. I, 45: Zenob. II, 39.

29. Zenob. II, 59.

30. K. I, 51: Zenob. I, 32.

31. Zenob. I, 33. B. 62.

- 32 *Αἵμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν, οὐ δακρυίοις, ἀλλ' αἵματι κλαίειν.*
- 33 *Αἰροῦντες ἡρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων τινας νικᾶν, εἰδ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.*
- 34 *Αἱ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ ἀφειδῶς χαρίζεσθαι. 5*
- 35 *Αἱ Ἰβύκου γέρανοι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι κολασθέντων. Ἰβυκος γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἀναιρούμενος καὶ γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. Χρόνῳ δὲ οἱ λησταὶ θεώμενοι ἐν θεάτρῳ γεράνους ὑπεριπταμένους, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι, ἔλεγον. Εἶτα ἀλόντες καὶ ἀνα- 10 κριθέντες ἐκολάσθησαν.*
- 36 *Αὐτοὶ χελώνας ἔσθεθ', οἵπερ εἴλετε: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀβουλίας τι πραττόντων, εἶτα βοηθείας δεομένων. Ἀλιεῖς γὰρ χελώνην ἀνασπᾶσαντες ἐμίριζον· τὸν δὲ Ἐρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τοῦτο ἐφθέγγατο. 15*
- 37 *Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.*
- 38 *Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 39 *Ἄιδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινος μηχανῆς. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδος κυνῆ, ἣ Περ- 20 σεὺς χρησάμενος τὴν Γοργῶ ἐδειροτόμησεν.*
- 40 *Αἷξ οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματι παιζει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων ἢ γεγονότων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων, καὶ τὰ τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν.*

1. κλαίειν g. δάκρυα K, reliquis omissis. 3. τινὰς om. g c K. 5. K: ὅτι δεῖ δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀκενοδόξως χαρίζεσθαι: v. Arsenium. 6. ἐπὶ τοῖς] praepositionem c om. 7. K: κολαζομένων ἐπὶ τ. ἀμ. αὐτῶν. vulgo τῶν ληστῶν: articulum cum K e j e c i. 8. καὶ] K om. χρόνῳ δε] K εἶτα. 9. ὑπεριπταμένης Zenobius: K om. 10. εἶτα ἀλ. K om. 12. legebatur ἔσθιετε: correxi ex Hesychio. 15. ἐστίαν συνεκάλουν g. 16. ἀνηκού-των g, ἀνηκουόντων vulgo: quod scripsi, petii e K. 17. αἰρή-σεις] Zenobius ἐρίσεις. 19. ἐπικρυπτόντων . . τινας μηχανημάτων τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ αἶδος K: sqq. om. 21. Γοργῶν g. 22. δ'] K γάρ. δώματος K c g: vulgo δώματα: vid. Zenobius. 23. ἢ γεγονότων] g om. γεγονότων] K addit: προλεγόντων δὲ τὰ μὴ γεγονότα. ἀλλ' κτλ.] K om. 24. τῶν τελείων] τῶν g c om.

32. K. I, 52: Zenob. I, 34.

33. K. I, 53: Zenob. I, 35.

34. K. I, 54: Zenob. I, 36.

35. K. I, 56: Zenob. I, 37.

36. Zenob. II, 29.

37. K. I, 55: Zenob. I, 38.

38. Zenob. I, 39.

39. K. I, 46: Zenob. I, 41.

40. K. I, 58: Zenob. I, 42: vid.

infr. VII, 56.

- 41 *Αϊάντειος γέλως*: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 42 *Ἀφύων τιμῆ*: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων τιμωμένων.
- 43 *Ἀνίπτοις χερσίν*: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων. 5
- 44 *Ἄειδε τὰ Τέλληνος*: ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν· Τέλλην γὰρ αὐλητῆς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.
- 45 *Αἰθίοπα σμήχεις*: δῆλον τὸ τοιοῦτον. Ὅμοια, Χύτραν ποικίλλεις, ὠδὸν τίλλεις. 10
- 46 *Αἰσώπειον αἶμα*: ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὄνειδουσιν ἐνεχομένων· ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἰσῶπον ὠργίσθη ὁ θεός.

2. ἐν g om. ἐν — ἄλλον] c μηδαμῶς; ἐκ μικρῶν π. ἄ. Apostolius. 4. explicationem B ignorat. τὰ ἱερά b, τὰ ἱερά μεταχειριζομένων K. 6. ἄειδε] ἄδε g. 9. ὁμοῖον g. 10. ὠδὸν] sic bg Apost. Arsen. Plutarchus: Schottus, quem Gaisfordus secutus est, ἀσκὸν dedit, nescio an e codd.: ἀσκὸν tuetur Eustathius: vid. Zenob V, 38 et infra nott. 11. τὸ Αἰσ. αἶμα VB. δυσ- ἐκρίπτοις VB. 12. ἐχομένων g, ἐμπεπτωκότων VB. ἐπειδὴ τοῖς] τοῖς γὰρ VB. ἀδίκως VB om. 13. Αἰσῶπον ἀντίβη τὸ δαμόπουν χαλεπήναι VB.

41. K. I, 57; Zenob. I, 43.
 42. Apost. V, 19. Arsen. 89: Hesych. s. v.: τὸ ἔλαιον· ἐπὶ ἐν τοῖς ἐφρονται: Suid. s. ἀφύη ἐς πῦρ. Usurpat Arist. Acharn. 640.
 43. B. 75. K. I, 60. Apost. III, 34. Arsen. 62: Eustath. ad Hom. II. Z, 266 p. 641, 13: τὸ δὲ χερσὶ δ' ἀνίπτοις λείβειν ἄσμοι καὶ ἐξῆς ὡς προέκκεται εὐλαβοῦς ἤθους καὶ θεοφιλοῦς καὶ οἴου ἀμοιροῦσαν ὅσοι τῆς ἱεροκράτης ὄντες τάξιος αἰμάτων ἄνδρες καὶ φαύλων ἐπιθυμῶν γίνονται. διὰ τὸ ἀνίπτοις χερσὶ λείβειν ἢ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον καὶ εἰς παροιμίαν ἔπαιε παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον ἐπὶ τῶν μὴ θείως τοῖς θείοις ἐγχειρούντων: Hesych., Varr. Lectt. Suid. s. ἀνίπτοις. Fons proverbii est Hom. l. c.; respicit Hesiod. Erg. 723: usurpant Syrian. ad Hermog. T. IV, 40 Walz.: ὡς ὁ Δημόδοκος τοῦ ἀπὸ τῆς κώπης ἀνίπτοις τὸ τοῦ λόγου χερσὶν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδῆσαστος: vid.

Zenob. I, 95.

44. Zenob. II, 15.

45. Zenob. I, 46. Χύτραν ποικ.] Apost. I, 99. XX, 95. Arsen. 28. 478: Suidas: vid. Zenob. I. c. Ὡ. τίλλ.] Apost. I, 99. Arsen. 28. Plutarch. in Boiss. Anecd. I, 397: Bekk. Anecd. I, 69, 26: φνσᾶν δίκτυον: παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττότων· ὡς περ εἰς πῦρ ζαίνειν καὶ λίθον ἐφειν καὶ σπείρειν πέτρας, [vid. ad Zenob. V, 27.] ὠδὸν τίλλειν, εἰς τετραγώνον πῖθον ἀντλῆν καὶ τὰ ὅμοια: add. Schol. ad Aristoph. Vespr. 254: παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γινέσθαι τὸ λίθον ἐφειν, ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν καὶ χύτραν ποικίλλειν καὶ εἰς ἕδωρ γράφειν καὶ Αἰθίοπα λευκαίρεις καὶ τὰ τοιαῦτα: add. Zenob. III, 46.

46. V. III, 99. B. 899. Macarj. p. 451: Zenob. I, 47.

- 47 *Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ μικρῶν. Ἐρωτῶντων γὰρ τινῶν, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων; τοῦτο ἀντεφθέγγαντο Ἀιγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.*
- 48 *Ἄκαιρος εὔνοι οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: 5 τοῦτό φασιν Ἰππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν, φάσκουσαν αὐτὸν φιλεῖν παρὰ πάντας ἀνθρώπους.*
- 49 *Ἀκάνθιος τέττιξ: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων οὐκ ἄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες. Ὅμοιον Βάτραχος Σερίφιος, ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Οὐκ ἄδουσι γὰρ 10 οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι.*
- 50 *Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδῶτων δέ. Ἐπεὶ οἱ μάντιες εἰώθασιν τιθέναι τὸν ἄλα καὶ κύαμον. Ὅθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας τοὺς περὶ ἄλα καὶ κύαμον ἔλεγον. 15*
- 51 *Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν τὰ ἀπορρήτα μνουμένων οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσίῳ ἐπετέλουσαν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια.*
- 52 *Αἰξ τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόντως κακὸν τι ἐπισηπόμενων. Εἰληπται δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Κορίνθιοι αἶγα τῇ Ἡρᾷ ἔθνον κρηναμένων δέ τινων τὴν μάχαιραν, ἣ αἰξ τοῖς ποσὶ σκαλεύουσα ἀνέρηνεν. Ὅμοιον, Κερρώνη τὸν σκορπίον, Κόνιν φυ- 20*

1. vulgo *Αιγιεις*: et sic etiam infra legebatur. 2. *ἀτελῶν* Schottus, *εὐτελῶν* b c Gaisfordus: omittit omnino vocem *g.* γὰρ τινῶν b Apost., Arsenius: vulgo *τινῶν* om. 3. *τοῦτό τινες* Apostolius. 5. *εὔνοια* K, vulg. 7. *π. π. ἀνθρ.]* K om. 8. K: *Ἄ. τ. καὶ σερίφιος βάτραχος.* καὶ ἀμ. K om. 9. *τέττιγες]* K *τέττιγες βάτραχος:* sqq. om. 13. *ἐπεὶ — ἔλεγον]* K: οἱ γὰρ μ. ἄλα κ. κ. τιθίσαι. 19. K nonnisi haec: *ἐπὶ τῶν αἰτιῶν κακοῦ ἑαυτοῖς· αἰξ γὰρ σκαλεύουσα τὴν γῆν μάχαιραν εἴρεν.* 23. *φυσᾶν* g.

47. Zenob. I, 48.

48. K. I, 40: Zenob. I, 50.

49. K. I, 61: Zenob. I, 51. *Βάτρ. Σ.]* vid. infr. III, 44.

50. K. I, 21: Zenob. I, 25: a Diogeniano falsam proverbii explicationem afferri Lobeckius

Aglaoph. I, 254 suspicatur.

51. Zenob. II, 26.

52. K. I, 25: Zenob. I, 27. *Κορ. τ. σκ.]* Diogen. V, 59. K. φ.] Theodorus Hyrtac. ap. Boiss. Anecd. II, 412: *φυσῶντας κόνιν εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν γλῶτταν*

σᾶς, Εὖ κείμενον κακὸν κινεῖς, Λέοντα νύσσεις, Ἀνάγυρον κινεῖς.

- 53 Ἀδακρυς πόλεμος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. Χρησμός γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἄδικρον μάχην νικῆσαι· ὅθεν οὐδὲ εἰς 5 τηρικαῦτα τούτων ἀπέθανεν.
- 54 Ἀδράστεια Νέμεσις: ἐπὶ τῶν πρότερον δοκῶσαντων μὲν προβήσεσθαι τὸ πρᾶγμα καλῶς, ἀποσφαλέντων δέ. ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ † Θήβαις στρατεύσαντος καὶ μεγάλως σφαλέντος. Τὸ αὐτὸ καὶ, Καδμεία νίκη. 10
- 55 Ἀδδηφάγον ἄρμα: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.
- 56 Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ κορύδου νεάζοντος. Ὅμοιον. Ρόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις, Καρχίνον δασύποδι, Θρίπας ἀετῶ, καὶ, Χελώνην πηγάσῳ. 15
- 57 Ἀκεσσαίου σελήνη: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀνα-

3. BV: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς τὰ πράγματα κατορθούτων. Ὁ γὰρ Λαδωναῖος Λακεδ. πολέμουσιν Ἀρκάδας προεῖπε [προεῖπε V] μάχην ἄδικρον ἔσεσθαι· οἱ καὶ συμβαλόντες [βαλόντες V] ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος: de K vide ad Greg. Cyrp. I, 14. 7. vulgo ἐπὶ τῶν πρότερον εἰδοκησάντων. ἀπὸ κτλ.: supplevi e c, qui habet ἐπὶ τῶν προδοκησάντων κτλ. 9. Θήβαις στρ.] Θηβαίου στρατεύματος g.: obelum praefixi: scr. τοῦ ἐπὶ Θήβας. 11. ἀδδηφάγον Photius, alii: Eustathius: ὅτι δὲ οἱ μὲν διπλοῦσι τὸ δ τοῦ ἄσπρ, οἱ δὲ δὴ' ἐνὸς αὐτὸ γράφουσι . . ἡ Ἰλιάς δηλοῦ: v. Tittmannus ad Zonar. I, 39. γαστ. καὶ φεληδόγων B. γαστριμαργούντων K. 12. κορ. νεότης K om. 13. κριττων ἐστὶ νεάζ. ὄρνιθος. λέγεται τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χεῖλους καὶ τοῦ κάτω τῶ χρόνῳ συγκαμψάσης: K: reliqua om.

ἀκονῶντας κατὰ θεοῦ. Εὖ κ. κ. κ.] infr. VI, 54. A. γ.] consimilem vim habet ἕς ὀρίμι Arsen. 460: v. infr. VIII, 61. Ἀνάγ. κ.] sup. I, 25.

53. V. ap. Schottum ad Zenob. I, 28. B. 31. Plutarch. 49. Apost. I, 40. Arsen. 18: vid. Zenob. I, 28. De proverbii origine explicant Xenoph. H. Gr. VII, 1, 28. Diodor. XV, 72. Plutarch. Agesil. 33: vid. Weiskius de Hyperb. cett. 15. 28.

54. Zenob I, 30. Καδμ. γ.] Zenob. IV, 45.

55. B. 35. K. I, 31. Apost. I, 48. Arsen. 19: Eustath. ad Hom.

Od. A, 92 p. 1394, 36: ἐν δὲ τοῖς ἕπτορικοῖς λεξικοῖς φέρεται — καὶ ἀδδηφάγον ἄρμα διὰ τοῖς κατ' αὐτὸ τελείους ἵππους: Phot. Bekkeri Anecd. I, 203, 20. 343, 26. 28. Ab Argivis ἀδδηφάγους nominatos esse ἀνδρας τοῖς πολλὰ ἐσθίοντας refert Hesychius s. ἀδδηφάγοι.

56. K. I, 11: Zenob. II, 38. Ρόδ. ἀν. σ.] Diogen. VIII, 1. Καρχ. δασ.] Apost. XI, 17. Θρ. ἀ.] compara Zenob II, 53. Χελ. πηγ.] Apostol. XX, 72. Arsen. 475.

57. Diogen. VI, 30. Apost. II, 19. XVIII, 46. Arsen. 34. 445:

βαλλομένων πρᾶξαι τι. Ἦν δὲ κυβερνήτης, ὅς ῥάϊθυμος ὢν, ἔλεγε διὰ παντός ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένηται.

- 58 Ἀεὶ γὰρ εὐπίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.
- 59 Αἰτναῖος κύνθαρος: ἐπὶ τῶν σώματι μεγάλων.
- 60 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι: δῆλη ἢ παροιμία. Καὶ ὅμοια τῇ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἴενται.
- 61 Ἀεὶ κολοῖος πρὸς κολοῖον ἰζάνει: ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Συνδυαστικὰ γὰρ καὶ συναγλαστικὰ τὰ ζῶα.
- 62 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα βελτίονα διαίταν μεταβαλλομένων. Τῶν γὰρ βαλάνων οἱ παλαιοὶ παυσάμενοι μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου.
- 63 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν ἢ παροιμία.

3. γέγοντο Apost. Arsenius. 9. κωμάζουσι εἰς K: vulgo εἰς. 10. δ' K om. 11. δαίτα ἴσων K. 12. πρὸς] παρὰ c. 13. τοῖς K om. συνδυαστικὰ] συνευναστικὰ cod. Maz. 86 A. ap. Boisson. ad Herod. Epimer. 271. καὶ συναγ.] K om. 18. καὶ κτλ.] K om. καὶ καρτερῶν· φασὶ δὲ ὅτι ἐπὶ Θησεῖ ἐλέγετο, δι' ἄπειρ καὶ αὐτὸς κατ' ἔρωσεν: B 46. κρατειῶν Schottus, καρτερῶν c, κραταιῶν g Gaisfordus.

Phot. et Suidas s. τὴν Ἀμισαίου σελήνην.

58. Zenob. II, 44.
59. Apost. II, 7. Arsen. 33: Schol. Venet. ad Aristoph. Pac. 73: Hesych. Suidas. Arist. Pac. 73 ibiq. interpp.
60. K. II, 25: Zenob. II, 46. Αὐτόματοι κτλ.] Zenob. II, 19.
61. K. I, 27: Zenob. II, 47.
62. K. I, 29: Zenob. II, 40.
63. K. I, 22. Cum B consentiant Plutarch. Thes. 29. Apost. II, 74. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas: accuratius rem enarrat Ptolom. Hephaestio Photii Bibl. 151 Bekk.: ὃν (Μενίδη-

μον Ἡλεῖον) καὶ συμμαχῆσαι Ἡρακλεῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀργίαν πολέμῳ φασὶ καὶ ἀναρεθέντα ταρῆνα ἐν Λεπρέῳ παρὰ πένυκη δένδρῳ· ἀγῶνα δὲ θεῖς ἐπ' αὐτῷ Ἡρακλῆς ἐπάλασε Θησεῖ Ἰσπολαοῦς δὲ τοῦ ἀγῶντος γενομένου ἐβῆθη παρὰ τῶν θεατῶν περὶ τοῦ Θησεῖος ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: aliae veterum explicationes afferuntur ab Eustath. ad Hom. II. E, 638 p. 589. 41: σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι διάφοροι Ἡρακλῆς ἰστοροῦνται, ὡς δηλοῖ ὁ ἱππὸν ὅτι ἐν τῷ ἄλλος οὗτος Ἡρ., ὅπερ ἐπὶ Θησεῖ παρομοιωδῶς ἐλέχθη, ἄδηλον, ἢ ἐπὶ τῷ Ἰδαίῳ Λακτύλῳ Ἡρακλεῖ ἐβῆθη ἢ τῷ τῆς Ἀλκυμ-

- 64 Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν πάντα τὰ καλά ἐν ἑαυτοῖς κειτημένον. Ῥέα γὰρ τεκοῦσα τὸν Δία, ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέφειν, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ Κρόνου καταβρωθῆναι τοῦ ἰδίου πατρὸς. Ἡ δὲ αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν. Ὁ τοίνυν Ζεὺς μετὰ τὰ κατάξαι τῶν οὐρανῶν τὸν πατέρα, 5. ἐγκρατῆς γενόμενος τῆς βασιλείας, τὴν μὲν αἶγα κατηστίρισε· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκευάσας γίνεσθαι αὐτῇ διὰ τοῦ κέρατος ὃ ἂν αἰτήσοι.
- 65 Λετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: φανερὰ ἢ παρ- 10 ομιμία. Ὅμοιον, Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις. Καί, Ἴππον εἰς πεδῖον. Ταχύτερος γάρ ἐστιν ἐν προσομάλῳ τόπῳ.

1. K: ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τροφοίῃ αὐτὸν παρέσχε κέρασ αἰγὸς, δι' οὗ ἐπέβλυεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἤησαστο. 9. αἰτήσῃ Boissonadus Manuscr. de la Biblioth. du Roi XI, 26. 12. C: ἵππος εἰς π.: παροιμία ὁμοία τῇ, Ἀαλὸς εἰς πῦρ: Cod. Par. 1630 ap. Boisson. Anecd. I, 397: ἵππος εἰς λεῖον πεδῖον, ommissa explicatione: Cod. Par. 1000 ap. Boisson. l. c.: ἵππον εἰς πεδῖον προκαλεῖ [sic]: ἐπὶ τῶν προτρεπομένων τινὰς ἐτοιμοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας καὶ πεφυκότας ἐπὶ τι. Apostolius: ἵππον εἰς πεδῖον διδάσκεις τρέχειν: Suidas: ἵππον εἰς πεδῖον ἄξει. ταχύτερον g.

νης. Ἄλλιος δὲ Διονύσιος τοῦτο φησὶ. Πανσανίας δὲ ἰστορεῖ, ὅτι τὸ ἄ. ο. Ἡ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ Θησέϊ ἢ ἐν τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ Αἰγυπτίῳ Ἡρακλεῖ, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς Ἀλκμήρης: a Tithormi denique pastoris rebore admirabili proverbium originem sumpsisse, Aelianus V. H. XII, 22 ex eoque Schol. Lucian. q. hist. conscr. op. 34 asserit: Θεασάμινος δὲ ὁ Μίλων (Crotoniata Tithormi vires), εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χείρας τεινας, ἔρατο, ὃ Ζεῦ, μὴ τοῦτον Ἡρακλῆν ἡμῖν ἕτερον ἔπειρας; ἐντεῦθεν ἐηθήναι λέγουσι τὴν παροιμίαν· ὀδοτος ἄ. Ἡοι: vid. Lobeckius Aglaph. II, 1169. Usurpat Aristot. Ethic. Eudem. VII, 12. Ethic. Magn. II, 15: εἰ δὴ τις ἐπὶ τὸν φίλον ἐπιβλέψας ἴδῃ τι ἐστὶ καὶ ὁποῖός τις φίλος, τοιοῦτος οἷός ἕτερος εἶναι ἐγώ, ἂν γε καὶ σφόδρα φίλον ποιήσης ὥσπερ τὸ λεγόμενον· ἄλλος οἷός τις Ἡρακλῆς, ἄλλος φίλος ἐγώ: vid. Zenob. V, 48.

64. K. I, 30. Zenob. II, 48.
65. Zenob. II, 49. Δελφ. ν. δ.] Zenob. III, 30. Ἴππον ε. πεδ.] C. 275. Apostol. X, 54 Schol. Ven. ad Hom. II. E, 222: ὄθεν καὶ παροιμία τὸ ἵππος εἰς [Schol. Bachm δὲ] πεδῖον: Eusiath. ad Hom. II. E p 541, 30: καλῶς δὲ ἔχει καὶ τὸ πεδῖον, ὡς τοῦ ἵππου ἐν τραχυνοῖς οὐ πᾶν εὐδοκιμοῦντος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία τὸ ἵππος εἰς πεδῖον: id. ibid. X, 126 p. 1262, 17: Schol. ad Plat. Theaet. p. 365 Bekk.: ἵππεις προκαλεῖσθαι εἰς πεδῖον, ἐπὶ τῶν τοῖς ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονωτέρους αὐτῶν εἰς ἔξιν προκαλουμένων· Πλάτων Θεαίητω καὶ Μένανδρος [p. 93 Meinek.] Καταφειδομένη γραφεται καὶ ἵππον εἰς πεδῖον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἄ βούλεται τις προκαλοῦντων: Schol. ad Lucian. Piscat. §. 9, quod e Bachmanni recensione Anecd. II, 332 arpono: παροιμία ἐπὶ τῶν, ὁπῆρκα ἀπὸρος ἐτίχεται, ἀξιοῦντων τι τοιοῦτο, δ

- 66 Ἄττικὸς εἰς λιμένα: ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς
ὃ ἐπίστανται ποιοῦντων. Οἱ γὰρ Ἄττικοὶ μέλλοντες
ἀπαίρειν πρὸς μάχην καὶ τοῦ λιμένος ἐξίοντες, μετὰ
σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὀρώντων.
- 67 Ἄετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσάλωτων· οὐ 5
γὰρ ἀλίσκεται αἰτὸς ἐν νεφέλαις.
- 68 Ἄεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν προσεξευ-
ρισκόντων αἰεὶ νεώτερόν τι κακόν καὶ κακούργων.
- ✓ 69 Ἄμνία θερίζειν: ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμω-
ρουμένων. Ὅταν γὰρ ἀμνία ᾗ, οὐκ ἀποκείρεται. 10
- 70 Ἄεὶ με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν
καταφρονούντων τινῶν. Ὅμοια,
Πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκου·
Πολλαῖσι πληγαῖς δρυς δαμάζεται·
Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσεις. 15
- 71 Ἄετὸς θρίπας ὀρῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούν-
των τῶν μικρῶν.

3. ἀπαίρειν] ἄπειραν p. πρὸς μάχην pb Arsenius: vulgo εἰς.
5. οὐ γὰρ κτλ.] K om. 7. καινὸν κακόν Zenobins. τ. αἰεὶ ξευ-
ρισκόντων τὴν νέον κακόν K, omissis reliquis. 11. ἐπὶ τῶν μηδενὸς
ἀξίον K, qui sqq. om. 13. vulgo: ἐγὼ πολλῶν θηρίων: unde cor-
rexerim, vide infr. ad VII, 92. 14. vulgo πολλὰς. μαλά-
ζεται P. 16. ὀρῶν] K ὀρᾶ. ἀφροντιστούντων] K καταφρονούντων:
v. Zenobium.

λίαν μὲν δοκεῖ παρέχειν βραχεῖαν
καὶ ἄνεον· τὸ δὲ ἐστὶ μέγα καὶ πρὸς
ἐπίδειξιν συντείνον τῆς τοῦ ἐπιή-
κοῦντος δυνάμεως· τί γὰρ καταλλη-
λότερον ἵππῳ πεδίου πρὸς τὸ τὴν
οἰκίαν ἐπιδείξασθαι ἀρετὴν; παρὰ
ληλοὶ ταύτῃ τῇ παρομοίᾳ καὶ αὐ-
ταὶ ὕδωρ βατράχῳ καὶ στέαρ
γαλῆ [infr. III, 58] καὶ Λυδῶ
πράγματα. Suidas. Usurpat
Plat. Theaetet. 183 D: add. Sy-
nesius Epist. 155. Anon. in
Gram. Anecd. III, 204: τοῦτ'
ἐκείνο, Μουσαεῖ, τὸν ἵππον ἄγεις
εἰς τὸ παιδίον [lege πεδίον]: v.
Boissonadus Anecd. I, 397. 459:
v. Diogen. V, 28. Similiter
Λυδὸν εἰς πεδίον προσκαλεῖν
is dicitur, qui alterum ad id
praestandum exhortatur, quod

sponte et non provocatus agit:
Liban. Epist. 532. Λαλ. εἰς
πῦρ] C. 275. Suidas: vid. Dio-
gen. VII, 82.

66. Zenob. II, 10.

67. K. I, 32; Zenob. II, 50.

68. K. I, 43; Zenob. II, 51.

69. Apostol. II, 99. Arsen. 54:
Eustath. ad Hom. Odys. I, 239
p. 1627, 14: φασὶ — οἱ παλαιοὶ —
ὅτι παρομοία ἀμνίῳ τὸ θερίζειν
(lege τὸ, ἀμνία θερίζειν) ἐπὶ τῶν
ἐν διαλείμματος τιμωρομένων· τὰ
γὰρ ἄρνα (lege ἀμνία) ἐν τῷ ἔαρὶ
ἀκαρπα εἶται: Hesychius.

70. K. I, 38; Zenob. II, 52.

πολλῶν ἐγὼ κτλ.] Diogen. VII, 92.

Πολλαῖσι π. δ. ε.] Diogen. VII, 77.

πολλά x. κτλ.] Diogen. VII, 78.

71. K. I, 39; Zenob. II, 53.

- 72 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηροῦντο σκάφας: ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνούμενων.
- 73 Ἀνδραποδώδης θρίξ: ἐπὶ τῶν ἡλιθίων Πλάτων· Ἐχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπ' ἀμουσίας.
- 74 Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 75 Ἀνδρὶ Λυδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελεθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. 10 Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κύρον.
- 76 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρω αἰρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.
- 77 Ἀνεωγμένοι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοιμοῦ λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ. 15
- 78 Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βρακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

2. vulgo ἀπαιτούντων: correxi e Zenobio. 4. ἀνδραποδώδης] ἀνδραπόδων K. Πλάτων κτλ. K om. 5. ἔχοντας g Arsenius: ἔχοντες Plato. 6. ὑπὸ τῆς ἀμουσίας B: ὑπ' ἀμ. etiam Plato. 10. ἐξελεθὼν] ἐλεθὼν K. 11. ἑαυτοῦ ἐπεσπάτο g. Κύρον K. 14. μουσῶν c. 15. Schottus κάλλ. ἐν παιδείᾳ: K κάλλ. ἐν τῇ παιδείᾳ: τῶν ex c Gaisfordus adjecit. 16. ἡ γνάθος c. βρακτηρίας BK. 17. τὸ γῆρας g Schottus, τῇ γῆρα c, τῷ γῆρα K, τὸ γῆρας B Gaisfordus.

72 Zenob. I, 63.

73. B. 113. K. I, 81. Apost. III, 19. Arsen. 55: Eustath. Hom. II. A, 189 p. 79, B: σημείωσαν καὶ Πλάτωνος (Alcib. I, 120 B.) τὸ, ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις, ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας, ὅπερ ἦν σῶμα ἐπὶ ἀνοησία, ληφθὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνδραπόδων κορυφῆς: Olympiodor. ad Plat. l. c., Schol. Plat. 387 Bekk.: τὴν ἀνδραποδώδην τρίχα παροιμίαν εἶναι φασὶν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρτιγενοῦντων πύλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἶδος κορυφῆς προσηκούσης ἀνδραπόδους, παρ' ὧ καὶ αἱ γνάθοι τοῦ ἀπὸ δούλου ἐλευθέρου γεγονότος, οἴπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἐπιχειροῦσιν τὴν τρίχην. ἔλεγον ἐκπίπτουσαι: Suidas. Compara ἡδονὰς ἀν-

δραποδώδεις, quod e Plat. Phaedro 258. E. affert Phrynichus Bekk. Anecd. I, 29, 11 et cf. Ruhnkenium Tim. Lex. 86.

74. Zenob. I, 86.

75. K. I, 76: Zenob. I, 87.

76. Zenob. I, 88.

77. K. II, 26: Zenob. I, 89.

78. B. 118. K. I, 88. Greg. Cyrp. I, 58. Apost. III, 52. Arsen. 56 ibiq. Macar.: J. Georgides Gnomol. in Boissac Anecd. I, 10, qui versum Aesopo adscribit: Suidas. Usurpat Gregorius Thesalonica. a Schotto allatus: ὅμως ἀλήθει γνάθος ἀμύλου ὡς δὴ ὄν τε, ἔσθαι καὶ τὴν παροιμίαν ἄρα καὶ βρακτηρίαν ἀποχαρίζεται ἀνδρὶ γέροντι.

- 79 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι:
δήλη ἢ λύσις.
- 80 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν
ἀπροσδοκῆτως ὑφ' ἐτέρων σωζομένων.
- 81 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου: ἐπὶ 5
τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων.
Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.
- 82 Ἄνέμου πεδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κού-
φων εἴρηται.
- 83 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικῆται, τὴν ἀλωπεκῆν 10
πρόσαψον: ὅτι ἐὰν μὴ φανερῶς δύνῃ ἀμύνασθαι, παν-
ουργία χρῆσαι.
- 84 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταπο-
διδόντων. Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς
γονεῖς τρέφειν. 15
- 85 Ἄνδρὸς γέροντος ἀστωφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ
τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων. Πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τῶν
γερόντων ἀσθενές.
- 86 Ἄνδρὸς γέροντος μή ποτ' εἰς πυγὴν ὄραν:
ἐπὶ τῶν πρὸς ἕνια μὴ χρησίμων. 20
- 87 Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις: λείπει, χερσίν. Ἡ
παροιμία δῆλη.
- 88 Ἄνέμους γεωργεῖν: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ
μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.

4. ἀπροσδοκῆτων c. 5. κόνδυλον] κονδυ. K et in margine: κυ. αὐ-
τῷ δίδου K b c g Gaisfordus: ἀντιδίδου Schottus. 6. κακὰ — Κύ-
κλωπος] K: ἀμὲν δὲ λαμβανόντων, ὡς κύκλωφ. 8. παιδίον K. 9.
εἴρηται] B K om. 10. vulgo ἐξικῆται: vid. Zenobius. 11. παν-
ουργία p b c Gaisfordus: πανουργίας Schottus. 13. ἐπὶ — τρέφειν]
K: ἀντιδιδόντι χάριτας. 19. πυγῆ] b g πηγῆ. 21. K: ἀ. ἀμφ.
χερσίν, ἐπὶ τῶν σπουδῆ τι ποιοῦντων. 23. γεωργεῖς Zenobius.

79. Zenob. I, 90z.
80. Zenob. I, 91.
81. K. I, 48: Zenob. I, 92.
82. B. 122. 296: K. I, 94. Apost.
III, 57. Arsen. 57 ibiq. Macarius.
Eodem sensu ἀνέμου παιδίον di-
citur, de quo vid. interpp. ad

Suidam s. v.
83. Zenob. I, 93.
84. K. I, 76: Zenob. I, 94.
85. Zenob. I, 96.
86. Zenob. I, 97.
87. K. II, 30: Zenob. I, 98.
88. K. I, 79: Zenob. I, 99.

- 89 Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς ὕν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀνταποδιδόντων.
- 90 Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαφευσθέντων. Ὡς ὁ Λουκιανός: Ἀνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας. 5
- 91 Ἀξίος τοῦ παυτοῦς: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίῳν.
- 92 Ἀξίος εἰ τῆς ἐν Ἀργεῖ ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ αἰδημόνων. Οἱ γὰρ ἐν Ἀργεῖ ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπέουσιν. 10
- 93 Ἀξίος τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 94 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν μὲν, ἐνδόξων δὲ γενομένων ἐκεῖνων.
- 95 Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων ἀπὸ τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας πίθων. 15
- 96 Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσεμνα ἤκόντων, οἷον ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἠνιοχευτικῆν, ἢ ἄλλο τι τῶν οὐ σεμνῶν.
- 97 Ἀπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων. 20
- 98 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα.
- 99 Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί: ἐπὶ τῶν ὀχαρίστων.

2. καλὰ] κακὰ p b g. ἀνταποδ.] Schottus e Zenobio mavult ἀπαυτοῦντων. 3. θησαυρὸς γέγονεν K. οἷς] ἦς g. ἤλπισε K. 4. ὡς κτλ.] K om. 11. K: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίῳν. 13. K: ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω θαυμάζοντες: v. Zenobium. 14. γαστριμαργῶν K. 15. ἀπὸ κτλ. K om. 17. ἄσεμνα b Zenobius, Gaisfordus: ἄσημα Schottus. ἐπὶ] ex b Gaisfordus adject. 19. σοφοῦν Zenobius. διὰ φρόνησιν K. 21. KB: ἀπὸ τῆς [om. K.] κώπης ἐπὶ τὸ [om. K.] βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς μεγίστοις [verba ἀθρ. τ. μεγ. in K ex parte erasa sunt.] ἐγχερούντων. 23. εὐεργεσίας Zenobius.

89. Zenob. I, 100.
 90. K. I, 96: Zenob. II, 1.
 91. K. I, 89: Zenob. II, 2.
 92. Zenob. II, 3.
 93. K. I, 92: Zenob. II, 4.
 94. K. I, 97: Zenob. II, 5.
 95. K. I, 78: Zenob. II, 6.

96. Zenob. II, 33.
 97. K. I, 98: Zenob. II, 9.
 98. B. 204. K. II, 13. Greg. Cypr. I, 74. Apost. IV, 17. Arsen. 71. Adhibuit Syriantus: vid. Noit. ad Zenob. I, 95.
 99. Zenob. II, 11.

100 Ἀλώνητον ἀνδράποδον: τὸ εὐτελές, τὸ πρὸς ἄλλας ὠνηθέν. Ὅθεν καὶ Μένανδρος·

Θραξ εὐγενῆς εἰ πρὸς ἄλλας ὠνημένος.

1 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελουμένων. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηνῶν, 5 πολλὰ προχείρως ἐπαγγελλόμενος.

✓ 2 Ἄριστα χολὸς οἴφει: φασὶν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γεννωμένους ἄρρένας ἐπήρουν. Ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον ὅτι συνέσονται αὐταῖς εἰς γάμον ἀπήρωτοι καὶ οὐ 10 λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων. Ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, Ἄριστα, φησὶ, χολὸς οἴφει, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει.

3 Ἀκεσίας ἰάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμέων. Καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν 15 ἰάσατο.

1. ἀλώνητον g, ἀλάνητον K, ἀνώνητον Schottus. 2. ὄθεν κτλ. K om. 3. Legebatur Θραξ. ὠνημένος] ἡγορασαμένος Zenobius. 4. Χάρητος g. 5. Χάρης g: eadem scripturae discrepantia in Zonara s. Χάρης invenitur. 6. Vulgo καὶ προχείρως: copulam cum B delevi. 7. C: ἄρ. χ. οἴφει: ἐπὶ τῶν οἰκεία κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ. τῶν γὰρ Σκυθῶν ποτε ταῖς Ἀμαζόσι πολεμοῦντων καὶ ἀνοχῆς γενομένης, τὰ τε ἄλλα φιλοφρονουμένων καὶ φασκόντων αὐταῖς, ὅτι εἰ τούτοις πευσθεῖεν, ἀπήρωτοις συνέσονται ἀνδράσιν, ἀλλ' οὐχὶ λελωβημένοις καὶ χολοῖς καὶ ἀχρείοις ὡς οἱ παρ' αὐταῖς, Ἀντιάνειρα, ἡ τούτων ἡγουμένη θρασεῖα ἅμα καὶ ἀκόλαστος οὔσα, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἄριστα χολὸς οἴφει, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. Αἱ γὰρ Ἀμαζόνες τῶν τικτομένων παρ' αὐταῖς ἀρρένων, ἐπήρουν τὰ σκέλη ἢ τὰς δεξιὰς χεῖρας· δῆλον οὖν, ὅτι χολοῖς ἀνδράσιν ἐχρῶντο. Nota erant e Biblioth. Coisl. 606. Lectio οἴφει etiam in Suidae codd. reperitur. Ceterum verbis codicis C explicationem Pausaniae contineri, Eustathius infra allatus docet. 9. ἐξαπατῆσθαι P. 14. ἐπὶ τῶν τῷ χεῖρον κεχειρημένων καὶ ἰωμένων c.

100. K. I, 80: Zenob. II, 12.

1. Zenob. II, 13. Vid. Valckenaerius Orat. de Phil. Maced. p. 279. n. et Zenob. VI, 34.

2. C. 41. Plut. 15. Apost. IV, 43. Arsen. p. 75 ibiq. Macar.: Schol. Theocr. IV, 62. Eustath. Hom. II, γ, 189 p. 403, 6: δῆλον δὲ ὅτι ἀπ' αὐτῶν [Ἀμαζόνων] καὶ παροιμία φέρεται τὸ, ἄρ. χ. οἴφει·

ἐπήρουν μὲν γὰρ, φασὶν, Ἀμαζόνες ἀρρένων σκέλος ἢ δεξιὰν χεῖρα· Σκυθῶν δὲ προκαλουμένων αὐτὰς αὐτοῖς συνοικεῖν, ὡς ἀπήρωτοις οὔσα κατὰ Πανσανίαν, Ἀντιάνειράν φασὶ, μίαν τῶν Ἀμαζόνων, θρασεῖαν οὔσαν καὶ ἀκόλαστον, εἶπε· ἄριστα χολὸς οἴφει, ὡς ἀρκοῦμένων αὐτῶν τοῖς χολοῖς: Suidas.

3. Zenob. I, 52.

- 4 Ἀκκίξεσθαι: Ἀκκῶ γυνή τις ἐπὶ μωρίας διαβαλομένη, ἣτις ἐσοπτριζομένη τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ ὡς ἑτέρα διελέγετο.
- 5 Ἄκουε τοῦ τέτταρα ἔχοντος ὄτυ: ἐπὶ τῶν πολλὰ εἰδότην καὶ πολλὰ ἀκουόντων· τὸν γὰρ Ἀπόλλωνα Λακεδαιμόνιοι τετράωτον ἴδρυσαν.
- 6 Ἀκίνητα κινεῖς: ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν, οὐ βωμούς, οὐ τάφους.
- 7 Ἀκεσαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηναῖς πέπλον ἐδημιούργησαν.
- 8 Ἀκόννη σιτίξεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων. Ὅμοιον, Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἔλκυσθῆναι.
- 9 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λέγοντων. Πλάτων Ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίπομι μῦθον.
- 10 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.
- 11 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: δῆλη ἡ παροιμία. Φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.
- 12 Ἄλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναρτύτου.
- 13 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

7. K: ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν ὄρους μὴ τάφους μὴ ὄροφον: de aliis formis explicationis vid. Bernhardt ad Suidam. 9. Ἀκεσαίου K: Ἀκείως recte Zenobius. 10. οὗτοι κτλ. K om. τὸν ex bc Gaisfordus adjecit. Παλιάδος g. 13. εἰς τὸ] articulum K om. ὄμοιον κτλ. K om. 14. δακτυλίου bc Gaisfordus: δακτύλου Schotius. 15. ἀτελῆ] ἀσελγῆ bg. 16. Πλάτων κτλ. K om. ἑκὼν bg om. καταλείπομι g: v. Zenobius. 19. δῆλη ἡ π.] K om. 20. φίλοι γὰρ] ὅτι φίλοι K. 21. οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ K.

4. Zenob. I, 53. — De vario verbi usu vid. Cic. Epist. ad Div. II, 19 Lucian. Amor. §. 42 Hesych. s. ἀκκίξω: Coraes ad Heliod. T. II, 204.

5. Zenob. I, 54.

6. K. I, 63: Zenob. I, 55.

7. K. I, 64: Zenob. I, 56.

8. K. I, 62: Zenob. I, 58. —

De proverbio διὰ δακτυλίου κτλ. vid. infr. IV, 30.

9. K. I, 65: Zenob. I, 59.

10. K. I, 47: Zenob. I, 61.

11. K. I, 66: Zenob. I, 62.

12. K. I, 41: Zenob. I, 63.

13. K. I, 67: Zenob. I, 65: v. infr. II, 62.

- 14 Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπι-
νοίας: ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλευέσθαι.
Οἱ γὰρ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐκουν μετὰ τὸ καλλιερῆ-
σαι βουλεύονται.
- 15 Ἄλλ' οὐκ αὐθιγ ἀλώπηξ: λείπει τὸ, ἀλώσεται. 5
Ἐπὶ τῶν πονηρῶν δέ.
- 16 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ
τῶν ἀλλήλοισι οὐ συμφωνούντων, ἀλλ' ἐρίζοντων τοῖς
κρείττοσιν.
- 17 Ἀλωπεκίξειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν 10
ἑξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.
- 18 Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως
ἀλισκομένων.
- 19 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 20 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι: 15
οἱ μὲν γὰρ λάλοι, οἱ δὲ φάγοι.
- 21 Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ
Λεύκων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις
παρεχομένων. Λεύκων γὰρ τις γεωργὸς, μέλιτος ἀκούσ
εἰς φορμὸν ἐμβαλῶν, ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς 20
φορμοῖς ἐμβαλῶν, ὡς ὀλίγον εἰσπραχθησόμενος τέλος.
Τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι
ἔγνωσαν ὅτι μέλι ἐστίν, καὶ τοῦτο ἔφησαν.
- 22 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει:
ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνούντων. 25
- 23 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν
εἰς ἀγαθὰ μεταβαίνόντων.

1. τὰς] τῆς c. 8. οὐ — ἀλλ'] ἀσυμφωνούντων καὶ K. 15. μὲν e
K inserui. γόμφιοι c g. 16. ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων K. 21.
εἰς ὀλίγον p. 22. βοηθεῖσθαι p. 25. ἐπὶ — ἀνούντων] ἐπὶ τῶν μά-
την πονούντων K: v. Zenobius.

14. Zenob. I, 66.

15. Zenob. I, 67.

16. K. I, 68; Zenob. I, 69.

17. K. I, 69; Zenob. I, 70.

18. K. I, 42; Zenob. I, 71.

19. K. I, 70; Zenob. I, 72; vid.

Diogen. V, 11. ibiq. nott.

20. K. I, 71; Zenob. I, 73.

21. Zenob. I, 74.

22. K. I, 72; Zenob. I, 75.

23. Zenob. I, 76.

- 24 "Αμ' ἔπος, ἄμ. ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξείως καὶ ταχέως ἀννομένων.
- 25 Ἀμελοῦς γωνία: ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. Ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρύφῳ Ἀμελοῦς γωνία καλούμενον. 5
- 26 Ἀμουσότερος Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτων. Λειβήθριον γὰρ ὄρος † Περικόν, οὔτε μέλους ἀπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον.
- 27 Ἀμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ✓
- 28 Ἀνέμους θηρᾶν ἐν δικτύοις: ἐπὶ τῶν ὁμοίων. 10
- 29 "Αμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν ταχέως ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.
- 30 Ἀμμες ποτ' ἦμεν: Λακωνικὴ παραβολή, ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτ' ἦμεν. Τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων, ὁ μὲν τῶν παλαιῶν τοῦτ' ἔλεγεν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων, 15

1. καὶ ταχέως K om. 4. χωρίου g. 5. καλούμενος g. 7. Λειβήθριον] Λιβήθριον Pausan. IX, 34, 3: v. Eustathium ad Hom. II. Φ, 259 p. 1235, 61: πλείων δὲ ἡ διφθόγγου γραφή· καὶ οὕτω γράφουσι καὶ τὰ Μακεδονικὰ Λειβήθρα τὸ ὄρος, οὐ τοπικόν οἱ βάρβαρον Λειβήθριοι, οἷς ἐνδιατρῶναι ποτε ὁ Ὀρφεὺς λέγεται: quae e Pausaniae Lexico rhetorico desumpta esse, ex iis verisimile fit, quae de voce λειβηθρον in antecedentibus episcopus disputavit: add. id. ad Hom. Od I, 1471, 29. 1476, 27. ὄρος] Lex. Reg. Mscr. ap. Albertium ad Hesych. v. Λειβηθρον: Λειβήθριοι· ἔθνος μωρόν· ἀπὸ τόπου, Λειβήθρα καλούμενον, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι· Θουκυδίδης [Θουκυδίδης Tittmannus ad Zonar. praef. CXLVI.]· Λειβηθρίων ἀμουσότεροι: eadem fere ab Apostolio XI, 80, Arsen. 332. traduntur. In Diogeniani loco aut cum Albertio l. c. ὄρος mutandum in ἔθνος, aut lacuna statuenda, hunc fere in modum explenda: ὄρος Περικόν, ἐν ᾧ κατοικοῦσι Λειβήθριοι, ἔθνος μωρόν κτλ. Posui crucem. 12. τῶν — χάριτος] τῶν ἀχαρίστον K. 13. ποτ'] recte ποτ' et ἦμεν Plutarchus in V. Lycurgi. ἡ παραβολή g.

24. K. I, 76: Zenob. I, 77.
 25. Zenob. I, 78.
 26. Zenob. I, 79. — De monte Libethrio cf. O. Muellnerus Orchom. p. 34. 380.
 27. Zenob. I, 80.
 28. Zenob. III, 17.
 29. K. I, 73: Zenob. I, 81.
 30. Zenob. I, 82. Diogen. V, 3. Greg. Cypr. I, 48. Apost. III, 6. Arsen. p. 61 ibiq. Macar.: Schol.

ad Plat. Legg. I, 663 A, p. 449 Bekk.: Plutarch. Institut. Lacon. p. 238 A: τριῶν οὖν χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας καὶ σινισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ἦδεν· Ἀμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν ἀμιβόμενος· Ἀμμες δὲ γ' ἐσμέν· αἱ δὲ λῆς, ἀυγάσδεο. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παιδῶν· Ἀμμες δὲ γ' ἐσσο-

"Αμμες δέ γ' εἰμὲς" αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο·
ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὐπω ἀμαζόντων,

V "Αμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶ ἀρῶρες.

- 31 Ἄλιεύς πληγείς νοῦν οἴσει: ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ
ἀμαρτῆσαι τιως πράγματος συνέντων. Ἄλιεύς γὰρ ἀλι- 5
σκομένους ἰχθύς μετεχειρίζετο, καὶ ποτε πληγείς, Νοῦν
οἴσω, φησὶν· ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ παρ' Ἡσιόδω, Πα-
θῶν δέ τε νῆπιος ἔγνω.
- 32 Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ: ἐπὶ
τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χεῖρονα προσμιγνύντων· ἐν Κύκλωπος 10
γὰρ δράματι λεγομένῳ οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσεῖα Πολύ-
φημος.
- 33 Αἶξ Σχυρία: ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόν-
των. Ἀνατρέπει γὰρ τὸ ἀγγεῖον ἀμελχθεῖσα.
- 34 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη: 15
ἐμπορός τις ἄλας ἄγων καὶ καθευδήσας, ἀπώλεσεν αὐτὸ
τῆς ἀντλίας ἐπαναβάσης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν τὰ ἄπερ
προσεπόρισαν καὶ ἐχαρίσαντο ἀπολλύντων.
- 35 Ἀνεπαρίασαν: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπὶ τι.

1. ἄμες g; Schottus: ἄμμες δέ γ' ἤμμεν, [αἱ δὲ ὅτι ἐὰν βλέπει τότε
λῆς αὐγάσδεο]: Gaisfordus non nisi ἄμμες δέ γ' ἤμμεν, ut Schottus
de codicum lectionibus tacens. Recte Finckhius: »lege ἄμμες..
αὐγάσδεο, coll. Plut. II. cc.: verba e Schotti textu deleta glosse-
mata sunt: ἐὰν vocis αἰ, βλέπει vocis αὐγάσδεο, τὸ θέλῃς vocis λῆς.
αὐγάσδεο] πείραν λαβὲ Plutarchus in Lycurgo. 3. ἄμες g. Vulgo
ἐσόμεθα, πολλῶν. 5. ἀμαρτῆσθαι p. σινιόντων g. K nonnisi
haec: ἐπὶ τῶν μετὰ πείραν εἰς γνώσιν ἐλθόντων, ὡςπερ καὶ ὁ
πληγείς ἀλιεύς τοὺς ἰχθύας μεταχειρίζομενος. 7. ἐστὶ τῷ] ἐστὶ τὸ cod.
Maz. A. 86 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. T. II, 151. Ἡσιόδω]
p Ὀμήρω. παθῶν cum marg. cod. Maz. scripsi: legebatur ῥεχθέν,
quo versus Homericus constituitur. 9. Legebatur τὸ ὕδωρ. 10.
προσμιγνύντων g. 11. λεγομένῳ ex b accedere jussi. 16. K:
ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων· ἐμπορος γὰρ ἄλας
ἐπιφερόμενος ἐν νῆϊ κλύδωνος γενομένου τοὺς ἄλας ἐν τῇ θαλάσῃ [sic]
ἀπέβαλεν. 17. ἐπαναβάσης cum Hemsterhusio ad Lucian. Tim.
δ. 4. ex Apostolio reposui et Arsenio: vulgo ἐπαναστάσης. οἶν]
δὲ g. τῶν τὰ, ἄπερ] omittit τὰ Arsenius, qui hunc ipsum
Diogeniani locum accurate exscripsit. 18. ἀπωλότων g.

μεσθα πολλῶ ἀρῶρες: add.
Plut. quom. se quis citra invi-
diam laudare possit p. 544. E.,
Lycurg. 21. O. Muellerus Dorr.
II, 330. Schneidew. Del. p. 463.

31. K. I, 82: Zenob. II, 14.
32. Zenob. II, 16.
33. Zenob. II, 18.
34. K. II. 29: Zenob. II, 20.
35. Zenob. II, 21.

Οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν.

- 36 Ἄφιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδὲν: ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν πειρωμένων. Ἐφῆσε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις, τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἄργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν. 5
- 37 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν συγκρινόντων τὰ ἥτινα τοῖς κρείττοσιν. Ὡς εἶ τις διὰ γλαυκότητα τῇ Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον συμβάλλοι. ✓
- 38 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγομένων καὶ πραττόντων-τι ἀπόρρητον. Κρύφα γὰρ κακείνα ἐτέλουν. 10
- 39 Αὐτῷ κανῶ: ἐπὶ τῶν ἄρδην τι λυμαινομένων. Τὰ γὰρ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν κομιζόμενα ἤραπαζόν τινες αὐτῷ κανῶ. Ὅμοιον, 15
- 40 Ἐστία θύειν: ἐπὶ τῶν κρύφα πραττόντων. Οἱ γὰρ Ἐστία θύοντες οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας.
- 41 Ἀφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. Τάχιστα γὰρ ἢ ἀφύα ἔψεται.
- 42 Ἀτρέως ὄμματα: ἐπὶ τῶν τὰ πάντα ὀρώντων, καὶ [οὓς] οὐκ ἔστι λαθεῖν· οἰονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρὰ. 20 Ἐῖρηται δὲ ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε Θεύστης μοιχεύων τὴν γυναῖκα

4. πειρωμένων] προαιρουμένων Schottus coniecit. 7. αἴλουρον hic et infra g. ἐπὶ τῶν κακῶς Zenobius. 13. ἄρδην τι] ἄρχοντι g, τελείως c, vulgo ἄρτι τι: correxi e Zenobio. 14. κανῶν e Zenobio reposui: legebatur κανῶ. 15. Ὅμοιον e g Gaisfordus adjecit. 16. θύει g. 18. C ἴδε πῦρ ἴδ' ἀφύη: K: ἢ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων, παρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἔψεται. vulgo ἀφύας πῦρ: Bernhardy ad Suid. s. ἀφύα proponit ἀφύας πῦρ: ego Suidam, alios sequutus sum: vid. nott. ad Zenobium et cf. Bekk. Anecd. I, 472, 29: ἀφύα καὶ ἀφύη: ἐστὶ μῆντοι ἰχθυόδιον φαῦλον κτλ. 19. τάχιστα γὰρ] παρόσον ἢ ἀ. ταχέως C. 21. καὶ οὓς οὐκ e Gaisfordi emendatione scripsi: vulgo καὶ οὐκ. οἰονεὶ γὰρ g. οὐ σκληρὰ g. 22. ἐπεὶ οὐκ] ἦθη δὴ οὐκ P, ἐπειδὴ οὐκ b.

36. Clem. Alex. Stromm. IV, c. 5 p. 207 Syll.: Zenob. II, 24. Vid. Krebsii Lectt Diodor. p. 139.

37. Zenob. II, 25.

38. Zenob. II, 26: sup. I, 38.

39. Zenob. II, 31.

40. Apost. IX, 21. Arsen. p. 242: Hesych., Suid., Photius:

vid. infr. IV, 68 et Zenob. IV, 44. Alludit Aristoph. Plut. 1137. De re vid. Lobeckius Aglaoph. I, 706.

41. C. 265. K. III, 39. Apost. V, 16. Suid. s ἴδ' ἀφύη πῦρ: Zenob. II, 32. IV, 25.

42. Zenob. II, 34.

αὐτοῦ, ἀλλὰ δειπνοῦντι τὰ τέκνα αὐτῶ εἰς βρωσῶν παρ-
έθηκεν.

- 43 "Αἰδου πρωκτῶ περιπέσοις: δῆλον.
- 44 'Αετὸν κάνθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν κακῶς
ὑπὸ τινων πασχόντων. Τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει 5
κυλίων ὁ κάνθαρος.
- 45 'Αγόμενος διὰ φρατόρων κύων: ἐπὶ τῶν
ὄσπον μὴ δεῖ εὐρισκομένων καὶ τιμωρουμένων. Ἐν γὰρ
τοῖς φράτορσι κύων εὐρεθεῖς τιμωρεῖται.
- 46 'Αγνή γάμων: ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν. 10
Εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων. "Ὅμοιον, Τὸ
κανοῦν τῆς θεοῦ φέρει. Αἱ γὰρ ἀγναὶ ἔφερον.
- 47 'Αγρὸς ἢ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομοῦντων. Ἐπι-
χαρμος*
'Αγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς. 15
- 48 'Αηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι: ἐπὶ τῶν
ἀδολεσχούντων.
- 49 'Αγορὰ λύκειος: ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομέ-
νων. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζῶου* ἀρπακτικὸν γάρ.

1. τέκνα αὐτοῦ εἰς βρωσῶν αὐτῶ g. 4. ἐπὶ] vulgo ὑπὸ:
mutavi e K. 7. φρατέρων B. 8. καὶ διὰ τοῦτο τιμ.
Καὶ κύων γὰρ εὐρισκόμενος ἐν φράτορσι μαστιγοῦται B. 10. B:
ἐπὶ . . . γυναικῶν ἠθεῖη δ' ἂν εἰρωνικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μὴ τοιοῦτων
omissis reliquis. 11. ὅμοιον a Gaisfordo additum e b: g
ὁμοία. 12. τῆς θεοῦ Apostolius: τῆς θεᾶς c, vulgo τοῦ θεοῦ.
ἀγναὶ] sic b c Gaisfordus: εἶναι Schottus. 16. λέσσαι b g: λό-
χμας sine causa Erasmus Adag. p. 276. 18. Vulgo Λύκειος: cor-
rexī e B. 19. ἐκ — γὰρ] B om.

43. Apost. I, 35. Arsen. p. 18,
qui explicant: ἤθουν τελευτήσης.

44. K. I, 85; Zenob. I, 20.

45. B. 162. Apost. I, 24. Arsen.
16 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀγόμενος.
Canes religionis causa sacris
prohibebantur: cf. Lobeckius
Aglaoph. II, 1095.

46. B. 163. Apost. I, 18. Arsen.
15 ibiq. Macarius. Virgines
saepe ἀγναὶ γάμων appellantur:
vid. Valckenarius ad Eurip.
Phoeniss. 953. Κανοῦν — φέ-
ρε] Apost. XIX, 33. Dea est
Minerva: sermo enim est de

canephoris: vid. Meierus in Er-
schii et Gruberi Encyclop. Sect.
III T. X, pag. 291.

47. B. 164. Apost. I, 19. Arsen.
15 ibiq. Macar. V. Epich.
fragm. p. 97 Krusem.

48. B. 165. Apost. I, 72. Arsen.
24 ibiq. Macar. Ἀηδόνες quum
dicerentur λάλοι, κωτίλαι, πολυκώ-
τιλαι [v. Valckenarium ad Theocr.
Adoniaz. p. 379], nomen ad ho-
mines garrulos tralatum est:
vid. Walzsius ad Arsenium.

49. B. 167. Apost. I, 20. Arsen.
15 ibiq. Macarius.

- 50 Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας: ἐπὶ τῶν αἰὲ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς πότους ἐσχόλαζον. Φάλαρις δ' αὐτοῖς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἐρρύψεν· ἄφ' οὗ ἡ παροιμία. 5
- 51 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί: ἐπὶ τῶν μεγάλας δυστυχούντων.
- 52 Αἰ λαχάνων προςθῆκαι: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων. ὅμοιον τὸ Δαιδάλου πτερὰ.
- 53 Αἰσχύνομαι μὰ τὴν φιλότητα γηράσκων ἵππος ὑπὸ ζυγόν, θήλειάν τε τροφήν ἔχων ὀρέσθαι: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ὑπομενόντων ἕνεκα τροφῆς. 10
- 54 Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω: ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων. Ταπεινούμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικὰ ἐπεφώνουν τι τοιοῦτον. 15

1. ἐπὶ — ἐγκειμένων B om. 3. τοὺς B b om., sed habent c g. ἐσχόλαζον — παροιμία] B: ἐσπουδάκισαν· Φάλαρις δ' αὐτοῖς καταπολ. ἐκέλευσεν ὁμῶς εἰς τοὺς τῆς Αἴτνης ἀπορρύψῃναι κρατῆρας· ἄφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία: v. Macarium. 6. B addit: οἱ γὰρ περὶ Πολυεῖκην ἔθος εἶχον τῷ Οἰδίποδὶ εἰς ἐκάστου ἱερείου ἐξαιρετὸν τι πέμπειν γέρας, τὸν ὄμον· ἐκλαθόμενοι δὲ ποτε, ἰσχίον ἔπεμψαν· καὶ ὁ Οἰδίπους νομίσας ἠτιμῶσθαι ἄρας [sic] κατ' αὐτῶν ἔθιτο τὰ πατρῷα σιδήρῳ δάσασθαι, ὑφ' ὧν καὶ ἀπόλοντο: vid. Schol. ad Soph. Oed. Colon. 1375. 9. ὅμοιον τὸ Schotti codd. et editt. ante Schottum omittunt: τὰ b, ὅμοια τὰ g: singularem cum Schotto et Gaisfordo retinui. Indicant autem codd. lectiones, nonnulla h. l. excidisse. 10. e B, qui nonnisi αἰσχ. μὰ τὴν φιλότητα habet, μὰ inserui; Apostolius: αἰσχ. τ. φιλ. γηράσκων: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν [κοσμιῶν Arsenius.]. 14. ἐπὶ — γινομένων] Pantinus ad Apostol. p. 269 sine causa conjectat: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς χερσὶ κατόπιν γινομένων: B: κατὰ τὰ Μακ. ταπεινούμενων τῶν Ἀθήνησι πραγματῶν ἐν τοῖς Διονυσίοις ἐπεφώνουν τὸ προκειμένον οἱ Ἀθηναῖοι, δηλοῦντες τὴν προλαβοῦσαν εὐδαιμονίαν. 16. τὸ τοιοῦτον b.

50. B. 168. Apost. I, 60. Arsen. 22 ibiq. Macarius.

51. B. 169. C. I. Apost. I, 84. Arsen. 27 ibiq. Macar. et p. 380: cf. ad Zenob. V, 43.

52. B. 170. Apost. II, 15 Arsen. 30: Suidas. Λάχανον de rebus nullius pretii dicitur: cf. Galen. de differ. puls. II, 3 p.

569 T. VIII Kuehn. De Δαιδάλου πτεροῖς vid. infr. IV, 25.

53. B. 171. Apost. I, 94. Arsen. 29. γηράσκων ἵππος] similia vide ad Zenob. IV, 41.

54. B. 175. Greg. Cyp. I, 49. Apost. I, 90. III, 7. XVIII, 10. Arsen. 29. 443: ἐπὶ τῶν πρώην μὲν εὐδαιμονούτων, ὑστερον δὲ δυστυ-

- 55 *Αἰγύπτου γάμος: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.*
 56 *Ἄλευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: παραινετική ἢ παροιμία.*
 57 *Ἄλλο γένος κώπης: ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς 5 ἐν Ἐρυθρίᾳ βοῦς, ἰστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἰστίῳ δὲ τῷ ῥοπάλῳ ἐφ' ᾧ καὶ ἐλέχθη.*
 ✓ 58 *Ἄλλ. εἰ τορέλλη: σκῶμμα γερόντων. Ἐκ τοῦ τορός [σορός,] γίνεται.*

01

2. ἄνευ Pp, ἀνευ g, ἄλευ δ' C; BV; ἦτοι [ἀντι τοῦ V.] φύλαξαι παραινετὴν ἢ παροιμίαν περιστασθαι τῆς μετὰ [τῆς κατὰ V.] τῶν μειζόνων ἀναστροφῆς: C: οἱ Ἴωνες τὸ ἄλευ ἀντι τοῦ φυλάττεσθαι λέγουσι παρεγγυᾶ οὖν ἢ παροιμίαν φυλάττεσθαι τὰς τῶν μειζόνων συναναστροφάς: K: ἀπὸ μ. ἀ. ἄλευ: ἦτοι φυλάττω, ἰωνικόν: v. G. Dindorfius ad Aesch. Prom. V. 568 in Poett. Scenic. Gr. praef. p. VI. 4. B: κώπης: Ἡρακλῆα ἰστοροῦσι περαιούμενον ἐν λέβητι ἐπὶ τὰς ἐν Ἐρυθρίᾳ βοῦς χρῆσθαι ἰστίῳ μὲν τῇ λεοντῇ, ἰστίῳ δὲ τῷ ῥοπάλῳ, κώπη δὲ τῷ τόξῳ, διὸ καὶ ἐλέχθη ἢ παροιμία: eadem Erasmus p. 536 ex Plutarchi Collectaneis affert, in quibus nunc non comparent. ἔθος P Apostolius. 5. vulgo ἐπὶ τὰς Ἐρυθρίας: Apostolius ἐπὶ τὰς Ἐρυθρίας: e B correxi. 8. Legebatur ἄλλη τορέλλη: correxit G. Dindorfius ad Aristoph. fr. p. 42, probantibus Walzio ad Arsen. l. c., Fritzschio de Arist. Daetal. Comm. p. 47. 9. σορός e Diogeniano Pantinus affert ad Apost. p. 292: codex Apost. apud Schottum ad n. l.: σκῶμμα γερόντων ἐκ τοῦ τορός, σορός, γίνεται: Hesychius: σορέλλη: σκῶμά τι ἐπιχωρίων εἰς τοὺς γερόντας ἀπὸ τοῦ σοροῦ: unde post τορός inserui σορός. B: τοὺς γεγηρακότας ἔσκωπτον οἱ περὶ τὸν σορόν σορέλλη καὶ τορέλλη: ἔστο δὲ κυρίως σορέλλη καὶ τορέλλη ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ.

χοίντων ibiq. Macarius: Margo Vat. B. Liban. Epistol. 191. Usurpat Liban. l. c.

55. B. 176: Macar. 31, qui addit: Αἰγυπτὸν γὰρ καταλιπόντα τὴν γαμετὴν δι' αἰσχρότητα, ὁ κηδεστὴς ἀντίλε Λαναός.

56. Vat. App. I, 6. B. 179. C. 8. K I, 86: Greg. Cyr. I, 31. Apost. IV, 3. Arsen. 39. 72: Suid., Zonar. p. 135. Phavorinus.

57. B. 181. Apost. II, 45. 80. Arsen. 40. De re cf. Muelles Dor. I, 424. II, 472 sqq.

58. B. 182. Apost. II, 81. Arsen. 42: Hesych. s. σορέλλη, s. τορέλλη, Phot. s. σορέλλη: qui quae afferunt, e Pausaniae Le-

xico rhetorico ducta sunt, uti patet ex Eustath. ad Hom. II. Ψ, 91 p. 1289, 15: σορός δὲ, φασί, παρὰ τὸ ἔσω ὀρούειν ἢ ἐρύειν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν τὸν τεθνήτα. ἀπαξ δὲ, φασίν, ἐνταῦθα ἢ λέξις εἴρηται τῷ ποιητῇ, ἀφ' ἧς καὶ σορέλλην παρὰ Ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα, ὡς ἐν ἠητορικῷ εὔρηται λεξικῷ. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ σοροπηγός πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ραιπηγός. δηλοῖ δὲ ἢ σορός καὶ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γέροντα σκωπτικῶς, ὡς δηλον ἐκ τοῦ γραψαντος τὸ, γηράσασα καὶ ἡδη οἶσα σορός. τοῦ δὲ σορέλληγός σαφέστερον εἰς σκῶμμα τὸ τυμβογέρον παρὰ τῷ κωμικῷ. Proverbio Aristoph. Daetal. fr.

- 59 "Ακουε τὰ πό καρδίας: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως 50
ἃ φρονοῦσι διεξιόντων.
- 60 Ἀλλότρια βάλλειν: ἐπὶ τῶν ἀποτυγχάνοντων 50
ἢ ἐν τῷ κυβεύειν, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.
- 61 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ματαίωλο- 5
γούντων. Ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λε-
γόντων.
- 62 Ἄλλοι μὲν σπεῖρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμῆσον 50
ται: φανερόν.

1. τὰ πό B: vulgo τὰ ἀπό. ἀπαρακαλύπτως B om.; ἀπαρακά-
πτως g. 3. B: τοῦτο λέγεται, ἐπὶ τινος ἐν τῷ κυβεύειν
ἀμαρτη: C: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτανόντων, ἢ ἐπὶ
τῶν ἀμελούντων. 5. ἀναλίσκει τὸ K. ἀπὸ τῶν κτλ.] K om.
VB: ἐπὶ τῶν ματ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν δικαστηρίῳ
ὑδατος: C: ἐπὶ τῶν μάτην ἐν λόγοις πονούτων. Μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων. πεποσωμένω.
γὰρ ὕδωρ ἐδίδοτο ἐκάστῳ τῶν ἀντικρινόμενων ἐκ τῶν λέγων.
8. μὲν K om. ἀμῆσσεται gCK Apostolius cum filio: vulgo ἀμῆ-
σουσι. 9. φανερόν K om.: C addit: ἐπὶ τῶν οὐχ ἑαυτοῖς, ἀλλ'
ἑτέροις πονούτων.

I usus est: comp. ejusdem Plut.
277. Simili modo comicus senes
σοροδαίμονες, σοροπλήγες, σοροπλη-
κτοί, dicebantur, homines ca-
pulares: cf. Suidam, Lexx.:
add. *silicernium* Terentii Adelph.
IV, 2, 48. Vocis significatio
primitiva recte mihi videtur a
B indicata: sonos enim instru-
mentorum imitatur, ut τήνελλα
Archilochi, θρετάνειλο Aristo-
phanis: Boeckh. ad Pind. Expll.
p. 187: add. Hesych. v. τορελλῆ:
ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ.
Θρακικόν: postea demum comici
novum ex etymologia festiva
derivarunt significatum.

59. B. 184. Apost. II, 29. Ar-
sen. 36 ibiq. Macar.: Schol. ad
Lucian. Imp. Tragoed. §. 19.
Auct. Iphig. Aul. 475: κατόμνημ'
— ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τὰ πό καρδίας
σαφοῖς: poet. inc. ap. Plutarch.
discrim. adul. et amic. c. 31 p.
63. A., Lucian. l. c.: add. Elsne-
rus ad Marc. Evang. 12, 30.

60. B. 183. C. 19. Apost. II,
66. Arsen. 44. 45.: Suidas. Du-
ctum videtur ex Homeri Odys.
A, 234: νῦν δ' ἐτίρωσ ἐβάλοντο

θεοὶ κακὰ μητιόωντες: ubi Eusta-
thius p. 1414, 2: ἐβάλλετο ἀντὶ
τοῦ ἐξῆμεν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν
κίβων. ἀστείως Ὅμηρου ἐνταῦθα
εἰπόντος τὸ, ἐτίρωσ ἐβ. θ., ἦρον
οὐκ εὖ. κατὰ τὸ, τρεῖς ἔξ βαλοῦσθαι
τῆς Λιδὸς φουκτωρίας [Aesch.
Agam. 32: v. Zenob. IV, 23]:
οὐδὲ κατὰ τὸ, αἰετῶν γὰρ εὖ πι-
πτοῦσιν οἱ Λιδὸς κίβωι [v.
supr. I, 58], ἀλλὰ δηλονότι, κατὰ
τύχην, ὡς εἰπεῖν παλλυβόλον: add.
Pind. Ol. XII, 10: πολλὰ δ' ἄν-
θρώποις παρὰ γνώμαν ἐπισιν: Te-
rent. Adelph. IV, 7, 21: ita vi-
ta 'st hominum, quasi cum lu-
das tessereis: Si illud, quod ma-
xime opus est iactu, non cadit;
Illud quod cecidit forte, id arte
ut corrigas: vid. Dissensus ad
Pind. Ol. VII, 69. Stallbaumius
ad Plat. Reip. X, 604 C.

61. Vat. App. I, 8. B. 188. C.
17. K. I, 74. Apost. II, 84. Ar-
sen. 48 ibiq. cod. Laur.: Suidas.
De re vid. Suid. s. διαμμετρη-
μένη, Matthiaeus de judic. p.
269, Meierus et Schoemannus
Attischer Process p. 713 sqq.

62. C. 13. K. I, 83. Greg. Cypr.

- 63 *Ἄκαρπότερος ἀγρίππου: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.*
 Φυτόν γάρ ἐστιν ἡ ἀγρίππος ἄκαρπον.
- 64 *Ἄρτι μῦς πίσεως γέυεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ*
πέϊραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. Τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσαν
πίπτον δεινὰ πάσχει.
- 65 *Ἀσκή μορμολύττεσθαι: ἐπὶ τῶν μάτην φο-*
βούντων.
- 66 *Ἄστροις σημαίνεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι*
ὑπονοούντων. Ἀπὸ τῶν πλοῖζομένων ἢ παραβολῆ.

1. K: ἐπὶ τῶν μάτην πενομένων λάκωνες τὴν ἀγρίαν
 ἑλαιάν ἀγρίππον καλοῦσι λεπτόφυλλον οὖσαν καὶ μὴ πλεῖον
 αὐξανομένην πηγάνου: vide Zenobium ibiq. B. 2. ἡ b: le-
 gebatur δ. 3. ἀρτι V B C om. πίσεως V B. γέυει B: μῦς
 ἀρτι π. γευόμενος Suidas: ὡς μῦς ἐν πίσει Hesychius: Eustathius:
 ἔσται μῦς ἐν ἀλλῇ μεταγράφουσι. V B: ἐπὶ τῶν νεωστὶ κακῶς
 πρακτόντων τινὲς δὲ οὕτω γράφουσι Ὅσα Μῦς ἐν πίσει: C:
 ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδη-
 μίαν. 6. μορμολύττεσθαι P b. μάτην] B εἰκῆ. 8. σημαίνεσθαι
 σημειοῦσθαι Eustathius, τεκμαίρεσθαι Suidas. 9. εἴρηται δὲ ἀπὸ B.
 ἀπὸ] g ἐπὶ. ἢ παραβολῆ B om.

I, 55. Apost. II, 55. Arsen. 43
 ibiq. Macarius. Praeivit He-
 siod. Theog. 699 οἱ δ' — ἀλλότριον
 κάματον σφετέρῃν ἐς γαστήρ' ἀμῶνται:
 vid. Spanhemius ad Callim. h. in
 Cerer. 138, sup. II, 13, infr. II, 75.

63. K. II, 10: Zenob. I, 60.

64. Vat. App. II, 68. B. 636.
 C. 344: infr. VI, 41. Apost. IV,
 32. XIII, 47. Arsen. 76. 359 ibiq.
 Macar.: Schol. ad Theocr. XIV,
 51. Eustath. ad Hom. Od. P, 455
 p. 1828, 17: Hesych. s. μῦς, Phot.
 s. μῦς πίσεως γέυει, Suid. s. μῦς,
 Bekk. Anecd. I, p. 208, 6.: Suid.
 s. ἀρτι μῦς: ἐπὶ τῶν ὀφεί εἰς αἴσθη-
 σιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσιν, quocum
 Macarius consentit: vid. ad Zen-
 nob. V, 46. Usurpat Demosth.
 c. Polycl. p. 1215, 10 R.: adde
 Theocrit., Liban. Ep. 192: ἀλλ'
 ἀρτι δὴ μῦς πίσεως: Nicet. Eu-
 gen. IV, 406: Οὕτως ἐρῶν πᾶς —
 ὡς ἀφυκτόν τι πόθος — Ἀλίσκεται
 γὰρ τοῖς ἔρωτος δικτύοις, Ὡς μῦς
 πρὸς ὑγρᾶς ἐμπεσὼν πίσεως χύτραν:
 Manuel. Palaeol. in Manuscr.
 de la Bibl. du Roi T. VIII, 2
 p. 353.

65. B. 196, infr. II, 100. Apost.
 IV, 60. Arsen. 81 ibiq. Macar.:
 Hesych. s. ἀσκη φλανρίζεις [quem
 recte Bernhardius ad Suid.
 emendavit], Suid. s. ἀσκήσ Κτη-
 σιφῶντος: cf. Append. s. οὐκ ἀσκήφ.
 Ex nostro loco Theophr. Char.
 V, 2 explicandus videtur: καὶ
 τοῖς μὲν (sc. παισὶ) συμπαίξεν αὐ-
 τός, λέγων ἀσκήσ πύλεως.

66. B. 197. Apost. IV, 62. Ar-
 sen. 79 ibiq. Macar.: Eustath.
 ad Hom. Od. E, 276 p. 1535, 58:
 ὅτι δὲ οὐχ οἱ πομποποιοῦντες μόνον
 ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ βαδίζοντες πρὸς
 ἄστρον τοῦτο ἐποιοῦν, δηλοῖ καὶ Σο-
 φοκλῆς: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ παροι-
 μία, τὸ, ἄστροις σημειοῦσθαι ὁδόν,
 ἤθουν μακρὰν ὁδὸν βαδίζειν καὶ
 ἐρήμην, ὡς ἀπὸ τῶν πλείοντων:
 Schol. ad Aesch. Suppl. 395: οἱ
 γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγοντες, δι'
 ἄστρον σημαίνεσθαι ἔλεγον: ad Soph.
 Oed. Tyr. 795, Schol. ined. ad
 Synes. ap. Boiss. Anecd. II,
 238: τὸ ἄστροις σημαίνεσθαι ἐπὶ
 τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρημον πο-
 ρεομένων: οἱ γὰρ φεύγοντες ἀφυκ-
 τῶν τοῖς ἄστροις ἐσημειοῦντο τὴν

- 67 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: ἐπὶ τῶν μεγάλους τισὶ
 πράγμασιν ἐπιβαλλομένων καὶ κακῶ τινι περιπιπτόντων.
- 68 Ἀρμοδίου μέλος: ἐπὶ τῶν σχολιῶν. Σκολιὰ
 γὰρ μέλη ἦδε. ** Ταυτὸ δὲ καὶ τὸ, Ἀδμήτου μέλος.
- 69 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύμ- 5 L
 φρορα αἰτούντων.
- 70 Ἄρκτου παρούσης τὰ ἔχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν
 δειλῶν κνηγῶν.
- 71 Ἀρχαιότερος Ἰβύκου: ἐπὶ τῶν εὐθηδῶν. Οὗ-
 τος γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος ἀπεδήμησεν. 10

1. K: ὅταν τις μεγάλην ὑπελθῶν πρᾶγματι, κακῶ τινι περιπέσοι: Macarius addit: Ἄτλας γὰρ Οὐρανῷ ἐπιβουλεύσας καὶ συληφθεὶς εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἀπεβίβη: B: Εὐήμερος ἐν ἱερῷ λόγῳ προσέθηκε τὸ ὑπεδέξω. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τινι κακῶ περιπεσόντων, ἐπιβαλλομένων μεγάλῳ πρᾶγματι: de Euhemero vide Krahnert libellum: Grundlinien zur Geschichte des Verfalls der römischen Staatsreligion 1837 p. 22 sqq. 3. Ἀρμόδιον μέλος Arsenius. BV: Ἀρμοδίου μέλος. Ἀδμήτου μέλος: ἐπὶ τ. σχολιῶν. ταῦτα γὰρ [καὶ addit V] ἐστὶ [om. V] τὰ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀδμήτον μέλη σχολιᾶ: τινὲς δὲ κατ' ἀντίφρασιν εἰρησθαι λέγουσιν, ὅτι ἠδάτια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν [τῶν V om.] ἠδαιῶν εἰρησθαι λέγουσιν. τῶν g om. 4. ἦδε] ἦδατα, πρὸς Ἀρμόδιον recte Arsenius. Posui signa lacunae. 5. B: ἐπὶ τῶν μεγάλα [sic] ἀξιούντων λαβεῖν γρ. δὲ Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: μέγα αἰτεῖς: οὔτε [lege οὔτα], δάσω. 7. τὰ ἔχνη ζητεῖς] ἔχνη μὴ ζῆκει Zenobius, ἔχνη ζητεῖς; K. 9. οὗτος κτλ.] B: Ἰβυκος γὰρ τυραννεῖν πολιτῶν δυνάμενος ἀπεδήμησεν εἰς Ἰωνίαν: vid. Schneidewinus in Goetting. Gelehrte Anzeig. 1837 p. 845.

ἐαυτῶν περιέδα: Hesych. Suidas. Usurpatur etiam a Luciano Icaromen. §. 1.: aliis: vid. Jacobsius ad Aelian. Nat. An. II, 7. Boissonadus Anecd. I. c.

67. B. 198. K. I, 87. Apost. IV, 76. Arsen. 83 ibiq. Macar.: Suidas. Eur. Ion. I.

68. B. 199. V. ap. Schott. ad Zenob. I, 18: Apost. IV, 33. Arsen. 76 ibiq. Macar.: Hesych. s. Ἀρμόδιον, Suid. s. Ἀδμήτου, s. Ἀρμόδιον: cf. ad Zenob. I, 18.

69: B. 200. Apost. IV, 34. Arsen. 75: Suidas. Sumptum est ex oraculo, quod existat apud Herod. I, 66. Diod. Exc. Vat. XXXII. Stéph. Byz. s. Τεγία. Eustath. ad Hom. Il. β, 607 p. 301, 45. Alludit Cic. Ep. ad

Attic. X, 5, 2: quod mihi mandas de Quinto regendo, Ἀρκαδίαν: add. Liban. Ep. 572: δοκεῖς δὲ μοι οὐ καὶ τὴν Ἀρκαδίαν αἰτηθεῖς παρ' ἐμοῦ, μὴ ἂν εἰπέιν, οὗτοι δάσω, δοῦναι κύριος ἂν: ibid. 617. 725.

70. B. 201. K. I, 84. Plut. 94. Greg. Cypr. I, 56. Apost. IV, 40 ἐπὶ τῶν ἀδήλων: K, Arsen. 76 ibiq. Macarius: ἐπὶ τῶν προδήλων: Suid. s. ἄρκου παρ. τὰ ἔχνη ζ.: ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσπουνμένων: vid. Zenob. II, 36.

71. B. 203. Apost. IV, 35. Arsen. 78: cf. infr. V, 12. Compara ἀρχαιότερος Κόδρου apud Macarium p. 79: et vid. infr. V, 12: alia attulit Schneidewinus Ibyc. Rell. p. 15 sq.: alio sensu

- 72 Ἄει γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κούρην: τοῖς
πρεσβυτέροις νέαν συνεινάζειν.
- 73 Ἀλώπηξ τὸν βουῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν
καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων [ἄφρονας.]
- 74 Ἄκισ ποταμός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. Ψυχρὸς 5
γάρ ἐστιν οὗτος.
- 75 Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρους: ἐπὶ τῶν κατολιγω-
ρούντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.
Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο, ὅμοιον.
- 76 Ἄλλοτε μητριῇ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μή- 10
τηρ: ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ποτὲ δὲ δυσημε-
ρούντων.
- 77a Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον
συναλλάσσωμεν.

1. αἰὶ Apostolius, Arsenius, αἰὶ δὲ Macarius, Suidas; νέαν
προβάλλει Laur. Arsenii; προβάλλει Arsenius, προσβάλλει Aposto-
lius, ποτίβαλλε Macarius, ποτιβάλλο Suidas; κούρη Apost. Ars.
Macarius: unde forma proverbii genuina haec videtur fuisse:
αἰὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κορούνη: κορούνη est virgo: vid.
Boeckhius ad Pind. II, 1 p. 330. 4. μεγάλη P b, Apostol.; Ar-
senius. ἄφρονας cum Schotto et Gaisfordo uncis circumdedit:
Fixius in Stephani Thes. I, 1613 e textu eiecit. 5. Ἄκισ πῶ-
τος K: vulgo Ἄκισ. 6. K οὗτος ἐστί. 8. ἢ τὰ] ἢ ἐπὶ τῶν τὰ C.
καρπούντων P b: sequentia e b accedere jussi. 10. Legebatur
ἡμέρα.

dicitur Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαι-
ότερος apud Platon. Sympos. 195
B, ubi vid. interpp.

72. Apost. II, 18. Arsen. 30
ibiq. Macar.: παρεγγυᾷ ὁ λόγος,
πρεσβυτέροις τὰς ἀκμαζούσας συν-
εινάζειν: Suidas. Proverbium
ex oraculo, quod Ergino datum,
est ortum: v. Paus. IX, 37, 2:
ἰστοροῦν γέροντι νέαν ποτίβαλλε
κορούνη. De proverbio omnia
occupaverunt Ruhnkenius Ep.
Crit. II p. 221 Lugd., Valcke-
narius Diatr. Eur. p. 272 sqq.
Lugd.

73. K. I, 90. Greg. Cypr. I, 61.
Apost. II, 52. Arsen. 47: Suidas.

74. K. I, 91. Apost. II, 25.
Arsen. 35. De Acide vid. Ober-
linus ad Vib. Seq. p. 66.

75. C. 10. Apost. II, 82. Arsen.

44 ibiq. Macar.: Suidas. Uti-
tur Arist. Eq. 393: comp. Liv.
X, 24: Fabius, quam arborum
conseruisset, sub ea legere alium
fructum, indignum esse, dicere:
cf. intt. ad Evang. Matth. XXV,
24 sqq: sup. II, 62.

76. Greg. Cypr. I, 63. Apost.
II, 56. Arsen. 43 ibiq. Macar.:
Stob. Flor. CV, 36: Suidas.
Est versus Hesiodi: v. lex. s.
ἡμ. 825.

77a. K. I, 93. Greg. Cypr. I,
64. Apost. III, 12. Arsen. 51 ibiq.
Macar.: Suidas. Derivatam
videtur ex Epicharmeo illo: ἄ
δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα γίλει· δός τε καὶ
τε λάμβανε: fragm. inc. 7 Krus.:
alludit Aristoph. fr. 709 Dind.:
εἰθὺς δὲ Φοῖνιξ γίγνομαι· Τῆ· μὲν
δίδωμι χεῖρα, πῆ δὲ λάμβανα.

- 77b Ἄμφοῖν χεροῖν: ἐπὶ τῶν ἀφειδῆ προσκειμένων.
- 78 Ἀξία ἢ κύων τοῦ θρόνου: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.
- 79 Ἀργεῖα φορά: ἐπὶ τῶν συκοφαντῶν. Οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φιλόδοκοι. 5
- 80 Ἀττικὴ πίστις: ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ εὐόρκων. Ἰδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.
- 81 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις: ἀντὶ τοῦ, διὰ χρυσοῦ πάντα νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη οὗτος ὁ χρησμός, αἰμιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει. 10

1. ἀμφοῖν κτλ. accessere e b. Adverbium ἀφειδῆ retinui: v. Boissonadi Anecd. I, 405, ubi inter alia etiam ἀφειδῆ affertur. 2. θρόνου] βρώματος Suidas, παρ'] κατ' Suidas. 4. Ἀργεῖα φορά] e Suida Schotto Ἀργεῖοι φῶρες revocandum videbatur: vid. nott. 8. »Versus erit, si ita legis: ἀργυραῖς λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις:» Schottus: de vv. II. vid. Walz. ad Arsen. I. c. 9. πάντα] πάντα K. Φιλίππῳ κτλ.] K om. 10. οὗτος ὁ] Schottus τοῦτο χρησμός, Apostolius οὗτος χρησμός: correxit Gaisfordus.

77b. Macar. p. 54: Schol. ad Aristid. p. 358 Fromm.: παρομία ἐστὶ ἐπὶ τῶν σφοδρῶς καὶ ἐν περιουσίας πραττομένων λεγομένη· ὁ γὰρ ἀμφοτέραις χερσὶ πράττων μετὰ ἐπιτάσεως πράττει· ἔστι δὲ ὁμοιον καὶ τὸ ἐκ δυοῖν: Suid. s. ἀμφοι, s. ἀμφοῖν. Thom. Magist. 20, 14 Ritschl. Utitur Arist. Equitt. 833: add. Aristid. Panathen. p. 136 fin. Nicephor. Chumn. in Boisson. Anecd. T. II, p. 29: ἀνίσταται δὲ καθαρῶς διὰ σοῦ ἀμφοῖν, ὡς εἰπεῖν, χεροῖν ἀνταγωνισμένου πρὸς ἀμφοτέρους ἐχθρούς: Georg. in Walz. Rh. Grr. I p. 576.

78. Apost. III, 71. Arsen. 63. Suidas.

79. Apost. IV, 28. Arsen. 73, addit: ἢ ἐπὶ τῶν ἀλαζονικῶν: Eustath. ad Hom. II. β. 559 p. 286, 19: παρομία... Ἀργεῖα φορά, παρὰ Πανσανίαν· ἐσώπωντο γὰρ, φησιν, Ἀργεῖους εἰς φιλοδόξους καὶ συκοφάντας: Hesych. s. Ἀργεῖας σφυράς: scr. Ἀργεῖα

φορά. De Argivis vid. Isocrat. Philipp. pag. 92. Steph.: ὅταν γὰρ οἱ πολέμοι διαλίπωσι κακῶς αὐτοὺς ποιοῦντες, αὐτοὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύνουσι καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσαν ὡς οὐδένης ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες: cf. Suid. s. Ἀργεῖοι φῶρες, Wachsmuthius Antt. Grr. I, 1 p. 69.

80. Apost. IV, 78. Arsen. 83 ibiq. Macar.: Suidas. De re vid. Wachsmuthius Antt. Gr. I, 1, 63, infr. III, 11.

81. K. I, 100. Greg. Cypr. I, 67. Apost. IV, 42. Arsen. 73 ibiq. Macar.: τὴν Πυθίαν φασὶ τοῦτο χρησμοῦσθαι πρὸς Φιλίππον: Suid.; pertinet huc etiam Hesych. s. ἀργυραῖς λόγχαις. Comp. ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλά· γεται ap. Suid. s. θεῖ: Cicer. Epist. ad Attic. I, 16, 12. Horat. Carm. III, 16, 13. De Philippo idem narrat Plutarch. Aemil. Paul. 12, 6. Ioann. Sicel. p. 57 Rhett. Grr. T. VI Walz.

- 82 Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν: ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι.
- 83a Ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς: ἐκ μεταφορᾶς τῶν τραγόντων.
- 83b Ἀπὸ χοίως σπάσον: παρόσον οἱ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.
- 84 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανεῖς: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαινοῦντο.
- 85 Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφνυ: ἐπὶ 10 τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.
- 86 Ἀπόλογος Ἀλκινόου: ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακροῦς ἀποτεινόντων λόγους.

1. ἀκόντως Matthaei a⁴ Arsen. 1. c. 2. τι] δὲ g. 3. αὐτῆς Apostolius, alii omittunt. 5. ἀπὸ — ἀληθεύουσιν] e b adjecti. χοίως] οἰνοχίως Apostolius, οἰνοχοίως, οἰνοχρίως Arsenii codices. 7. ἐκ μηχανῆς θεός Schol. Luc ap. Bachmannum: C: θεὸς ἐκ μηχανῆς: ἐπὶ τῶν ἐκ παραλόγου τινὰ βοήθειαν εὐρισκομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ τινες ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπὸ μηχανῆς ἀνεφαινοῦντο. 8. codicum lectionem ἀναφερομένων ex Apostolio Schottio emendavit. ταῖς τραγωδίαις b: articulus deerat. 12. Omnes praeter Diogenianum et Macarium Ἀλκίνου exhibent. 13. μακρῶν — λόγων F.

82. Apost. II, 37. Arsen. 37.

83a. Apost. III, 94. X, 67. Arsen. 69 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristid. p. 227 Fromm.: Suidas: οἶον ἀπ' ἀρχῆς: ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομίων ἀφειρησίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφρων καὶ βαλβίδα καλοῦσιν: Bekk. Anecd. I, p. 426, 191. Zonar. p. 242. Usurpat Liban. Ep. 254 — εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἀλγεῖν: add. intt. et Schol. ad Arist. Acharn. 490. Boissonadus Anecd. III, 32, ad Pselli Operat. daem. p. 283: v. Diog. V, 41.

83b. Apost. IV, 19. Arsen. 71: infr. IV, 80.

84. C. 257. Apost. III, 86. Arsen. 68: Schol. Plat. Clitoph. p. 407 B, 394 Bekk., ad Aristid. p. 75. 232 Fromm., ad Lucian. Hermot. §. 86. coll. Bachmanni Anecd. Grr. II, 337.: Suid., Bekk. Anecd. I, 208, 9. Usur-

parunt Plat. 1. c., Cratyl. 425, D., Menand. Θεοφορομένη et Κερκυφάλω, uti refert Schol. Plat., Plutarch. Them. 10, Aristides, aliique multi: cf. Creuzer Init. Phil. Plat. I p. 142. Walz. zius ad Arsen., Schneiderus Das Attische Theaterwesen pag. 97 sqq.

85. Apost. IV, 12. Arsen. 72. Est versus Eurip. Phoen. 472, ubi vide, quae Valckenarius, Porsonus, Schaeferus collegerunt: add. Senec. Epist. 49, fin., Meinekius ad Menand. frg. p. 32.

86. Apost. III, 84. Arsen. 68 ibiq. Macar.: Schol. ad Plat. Reip. X p. 614 B p. 422 Bekk.: Poll. II, 118, Suidas. Usurpant Plat. 1. c., alii: cf. Boissonadus ad Psell. de Operatione daem. p. 190 sq. Hinc factum,

- 87 "Ἀπας ἐχθίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων, καὶ
δυστρόπων· ἐξαιρέτως χρειώδες ἐπὶ τῶν κακωτικῶν ἢ εὐ-
νούχων.
- 88 "Ἀπερ οἱ γῦπες: ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν ἢ
ὄλως διὰ κέρδος οἰονοῦν παρεδρευόντων τισίν. Οἱ γὰρ 5
γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσιν.
- 89 "Ἀπορῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλῶδιον:
ἐπὶ τῶν βία τι καὶ ἀνάγκῃ ποιοούντων. Λουκιανός· καὶ
ὄρα μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀπορῥήξωμεν
πάνυ τεινουςαὶ τὸ καλῶδιον.
- 90 "Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' 10
ἀγορεύειν: φραγρόν.

2. ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ κακωτικῶν ἢ εὐνούχων K: κακωτικῶν g, Gaisfordus, κατωτικῶν b, κακῶν τινῶν Schottus: similis lectionis discrepantia in Crameri Anecd. III, 208 deprehenditur, ubi vide an legendum sit ἐν κακωτικῷ δούλω. Tum verba ἢ εὐνούχων obscura Finckhio videntur, qua de causa locum hunc in modum refingendum censet: ἐπὶ τῶν κακῶ τιν ἐνόχων. Causam non video, cur sequar. Eunuchi certe jam inde ab Hipponactis aetate Graecis vel maxime invisī erant: v. Schol. Ven. ad Hom. II. I, 539 coll. G. Hermannō Opusc. V, 10 sqq.: add. Hippon. fr. 16, 3. Schneidewinus Delect. p. 218: hinc proverbialia in eos nata sunt: vid. infr. III, 45. Append. s. φαλακρός. Bene autem nostrum in eos dictum esse luculenter Constantinus Manasses, licet senioris aetatis scriptor, demonstrat: vid. lib. VI, 23 p. 375 Boisson.: γύσει καὶ γὰρ ἐηλότυπον τὸ τῶν εὐνούχων γένος· Κᾶν πιστευθεῖη φυλακὴν, οὐχὶ καταγινάσκει, Οὐχ ὡς πιστὸν τοῖς ἐαυτῶν δεσπότης, οὐδ' ὡς εἴνοιον, Ἀλλὰ φθοροῦν, ἀλλὰ ζηλοῦν, ἀλλ' ἐγκοτοῦν τοῖς ἄλλοις, Καὶ μὴ δυνάμενον ποιεῖν, εἶργει τοὺς δυναμένους. 4. [Ἀπερ οἱ] ἀπειροὶ γῦπες Suidas: vid. Bernhardt. 5. διὰ κέρδος e Suida scripsi: deerat praepositio. 8. Λουκιανός· καὶ ὄρα] καὶ Λουκιανός ὄρα g, cod. Mazar. A apud Boissonadum ad Nicet. Eugen. II, p. 435. 9. διαρῥήξωμεν g, διαρῥήξωμεν διαδίνουσαι b, διαρῥήξωμεν διαδύνουσαι cod. Mazar. A l. cit.: Luciani textus ad verbum concinit cum Diogeniano.

ut homo garrulus diceretur ἀπό-
λογος *Αλκίνοος*: Poll. VI, 120.

87. K. II, 1. Greg. Cyr. I, 68. Apost. IV, 13. Arsen. 67 ibiq. Macar.: Suidas. Comp. Arist. Pac. 1086. 1114: οὐδέ ποτ' ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχθίνον.

88. Apost. III, 91. Arsen. 69: Suid. s. ἀπειροί. Compara Panyas. ap. Stob. Flor. t. 18, 22 — μηδὲ βομῆ δεκακωμῆμον ἤντε γῦπα Ἡσθαι πλημμύροτα, λιλασμένον εὐφροσυνῶων: Catull. 68, 124: Senec. Epist. 95, med.: *Amico aegro aliquis assidet:*

probamus: at hoc si hereditatis causa facit, vultur est, caput exspectat: add. Bosscha ad Plaut. Capt. IV, 2, 64. Lindemannus ad ej. Trin. I, 2, 64.

89. Apost. III, 93. Arsen. 67 ibiq. cod. Laur. Lucian. Dial. Meret. 3. fin.; add. Aristaen. Ep. II, 1 p. 128 Boiss., Nicet. Eugen. Epist. ad Grammat. ap. Boissonadum ad Nic. Eug. II p. 12. Mitscherlichus ad Horat. Carm. III, 10, 10.

90. Greg. Cyr. I, 89. Apost. IV, 56. Arsen. 73 ibiq. Laur.:

- 91 Ἀρεοπαγίτης: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ σιωπη-
λῶν καὶ ὑπερσέμνων.
- 92 Ἀρᾶς ἱερόν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἢ ἐπὶ
χρηστοῖς ἢ φαύλοις.
- 93 Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαι- 5
δύτων μὲν, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παρῶρησιαζομένων.
- 94 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν: ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ
οἰοί εἰσι φαινομένων.
- 95 Ἀρχιλόχον πατεῖς: ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. Τοι- 10
οὔτος γὰρ ὁ Ἀρχιλόχος.

7. Arsenius: ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπόφθεγμα εἶναι Σόλωνος, quocum consentit codex K, nisi quod vv. Θεόφραστοι — Σόλωνος ignorat. Ceterum Aristoteles proverbium sic effert: ἀρχὰ ἄνδρα δείξει. 9. Ἀρχιλόχον πατεῖς Suid. Et sic c altera lect. suprascr. Gaisfordus, qui quidem vulgatam, Ἀρχιλόχον πατρίς in textu retinuit: eadem scripturae discrepantia ex Arsenii codicibus enotata est. Nostram lectionem etiam Apostolius, Eustathius, Erasmus Provv. p. 474 tuentur: vid. Liebelius ad Archil. fr. p. 38. De verbo πατεῖν vid. Aristoph. Av. 471: ἀμαθῆς γὰρ ἔφης κού πολυκράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: Plat. Phaedr. 273 B.

εἰς ἀπαιδευτούς ἂν ἠθελή, Macar.: Suidas. Est versus Theognidis, 625 Bekk. Similia vid. apud Berglerum ad Arist. Plut. l.

91. Apost. IV, 49. Arsen. 74 ibiq. cod. Mosq. et Macar.: Suidas. Cic. Ep. ad Attic. I, 14, 5: Romanae autem se res sic habent: Senatus ἄριος πάγος: nihil constantius, nihil severius, nihil fortius: sup. I, 8.

92. Apost. IV, 48. Arsen. 74 ibiq. Macarius.

93 K. II, 2. Greg. Cypr. I, 30. Apost. IV, 44. Arsen. 74: Suidas.

94. K. II, 27. Greg. Cypr. I, 83. Apost. IV, 51. Arsen. 76 ibiq. Macarius: Aristot. Eth. ad Nicom. V, 1, 16. Diogen. Laert. I, 77.: Schol. ad Soph. Antig. 175: Harpocr. 36, 15. Suidas. De proverbii auctore veteres dissentiunt; Harpocraton: Δημοσθένης προομιῶς δημογρομοῖς (§. 48 Bekk.): Σοφοκλῆς [excidit

Ἀντιγόνη et poetae nomen] μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνος φησὶ αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βιαντός: adde, a Diog. L. l. c. Pittaco, a Scholiasta Soph. etiam Chiloni tribui. Alludunt Soph. Antig. 175. Plut. Comp. Cic. c. Demosth. c. 3: ὁ δὲ δοκεῖ μάλιστα καὶ λέγεται τρόπον ἀνδρὸς ἐπιδεικνύειν καὶ βασιανίζειν, ἐξουσία καὶ ἀρχὴ πᾶν πάθος κινούσα καὶ πᾶσαν ἀνακαλύπτουσα κακίαν, Δημοσθένει μὲν cett., Georg. Lapitha 960 in Notices et Extraits de la Biblioth. du Roi T. XII, 52.

95. Apost. IV, 52. Arsen. 79: Eustath. Hom. Od. A, 277 p. 1634, 47: ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ δεινὸς ἰβρῖζεν ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν οὕτω σκόπτειν εἰφυνῶν τὸ Ἀρχιλόχον πεπάτηκας, ὡς εἴ τις εἶπη, σκορπίον ἢ ὄφιν ἢ κακὴν ἄκανθαν: Suidas.

- 96 Ἄρνα προβάλλει: ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἰρουμένων.
Οἱ γὰρ πόλεμον αἶρειν βουλόμενοι κήρυκα ἐπεμπον ἄρνα
ἐπιφερόμενον, ὃν ἠφίει ἔνδον ἐνδεικνύμενος, μηλόβοτον
αὐτῶν τὴν οὐσίαν ἔσεσθαι καὶ τὴν πόλιν.
- 97 Ἄρχῆ ἡμισυ παντός: ἐπὶ τῶν εἰς τι προκο- 5
πτόντων. Παρῆκται δὲ ἐκ τῆς Ἡσιόδου.
- 98 Ἄρχύτου πλαταγή: ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυ-
ναμένων· ὁ γὰρ Ἄρχύτας τέκτων ἂν ἐπενόησε πλαταγὴν,
ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ οἰκίαν
σκευῶν διασαλεύσωσιν. 10
- 99 Ἄρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως: ἐκ τῶν
τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική.
- 100 Ἄσκη φλαυρίζεις: οἶον· κενῶ σώματι διαμάχη·

1. προβάλλειν K. 2. πόλεμον αἶρειν] πολεμεῖν K. 3. ὃν — πόλιν] K om.
5 Demetr. περὶ ἔρμ. §. 122: ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμισυ παντός. 6. παρῆκται
κτλ. K om. ἐκ τῆς] ἐκ τῶν ex Hemsterhusii conjectura Gaisfor-
dus: vid. Schaeferus ad Greg. Corinth. p. 14. 11. vulgo ἄρχων:
correxī ex Apostolio et K. vulgo καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως: K: κἀν
δίκῃ κἀν μὴ δίκῃ. Vid. Schneidewin. Delect. Append. p. 468.
ἐκ τῶν κτλ. K om. 13. vulgo: ἀσκή φλ.: ὡς, Τῷ ἀσκή κτλ.; P:
οἶον ἐν τῷ σώματι. Διαμάχη δὲ τῷ Ἄσκη μορμύττεις: unde sumpsī,
quae nunc in textu leguntur: vid. Eustathius infra allatus et
Suidas: ἀσκή μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοκότεν.

96. K II, 3. Apost. IV, 45. Ar-
sen. 75: Hesych. s. ἄρνα et s.
πρόβαλλειν. Atheniensium mo-
rem antiquum Schoemannus An-
tiqq. juris publ. Gr. p. 368 te-
tigit.

97. K II, 4. Apost. IV, 46.
Arsen. 75 ibiq. Macar.: Schol.
ad Lucian. Somn. §. 3: Suidas.
s. ἀρχῆ et s. ἀρχῆ ἡμισυ π. Signi-
ficare vult Diogenianus, ad
exemplar dicti Hesiodēi ἄσφ
πλίον ἡμισυ παντός paroemiam
expressam esse: ipsa enim pro-
verbii verba in Hesiodo non
reperiri post alios monui Theb.
Cycl. Rell. p. 53. Valde pro-
verbium a veti. celebratum est:
Plat. Legg. VI, 753 E: ἀρχῆ
γὰρ λέγεται μὲν ἡμισυ παντός ἐν
ταῖς παροιμίαις ἔργον, καὶ τό-
γε καλῶς ἀρξασθαι πάντες ἐγκω-
μαζόμεν ἐκείνους· τὸ τ' ἔστι τε,
ὡς ἐμοὶ φαίνεται, πλίον ἢ τὸ ἡμισυ

καὶ οὐδεὶς αὐτὸ καλῶς γένομενον
ἐγκωμιάκεν ἐκείνους: cf. Hemster-
husius ad Lucian. Somn. §. 3.
Astius ad Plat. Reip. II p. 377
A., ad ej. Legg. III, 690 E.
Schmidius ad Horat. Epist. I,
2, 40.

98. Aristot. Polit. VIII, 6, 1:
δεῖ τοῖς παιδάς ἔχειν τινὰ διατρι-
βὴν καὶ τὴν Ἀρχίτου πλαταγὴν
οἰεσθαι γενέσθαι καλῶς, ἣν διδόν-
των τοῖς παιδίοις, ὅπως χρώμενοι
ταύτῃ μηδὲν καταγνώσιν τῶν κατὰ
τὴν οἰκίαν· οὐ γὰρ δύνανται τὸ νέον
ἡσυχάζειν: Apost. XVI, 21: Sui-
das. De re vide Lamprium
lib. I. de cymbalis vett. c. 9,
Lobeckium Aglaoph. I, 699 sqq.

99. K II, 32. Apost. IV, 53. Ar-
sen 79. Solon. fr. 30 Schneidew.
100. Eustath. ad Hom. Od. Z,
79 p. 1552, 25: ἰστίον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ
ἀσκού φέρεται παροιμία τὸ, ἀσκή
φλαυρίζεις· οἶον· κενῶ σώματι

ὡς, Τῷ ἀσκή μορμύττεις. Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖς τὸν λέοντα.

1 Ἀσεβέστερος Ἴππομένους: διὰ τὸ ἐπὶ θυγατρὶ μῦσος. Καὶ γὰρ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ἵππῳ συγκατέκλεισεν εἰς θοῖνην. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν Κοδριδῶν ἀρχὴν 5 φρασι καταλυθῆναι, ἐξ ὧν ἦν ἐκεῖνος.

2 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν σαθρὰ τινὰ καὶ μωρὰ διηγουμένων. Ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 10

3 Ἀσκὸν δαίρεις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

4 Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄρι-

1. μορμύττεις] scribendum μορμίττει videtur: sed vide Bernhardy ad Suidam. 4. μῖσος b: ἐπὶ θυγατρὶ μῖσος τῆ Λεimonίδι Arsenius: idem puellae nomen ex Callimacho affertur a Scholiasta ad Aeschin. Timarch. §. 182 p. 746 R. vulgo συγκατέκλεισε· διὰ κτλ.: quod addit b εἰς θοῖνην, ex Arsenio emendatum in textum posui. 8. σαθρὰ .. καὶ K om. 9. δοκεῖ ὁ Ζ. ἀπογράφεσθαι] K

ὁ Ζεὺς ὑπεγράφειτο. 11. δαίρεις] K δ ἕεις, erasis inter δ et ρ una vel duabus litteris: δέρεις, δέρειν Eustathius, Arsenius, alii: vid. infr. III, 66. Greg. Cypri. II, 44. 12. ἀρχὴν] Theognis πάντων. Inserit Macarius pentametrum: μηδ' ἐπιδέειν ἀνγὰς ὀξείος ἡελίου.

φλουαρεῖς. Hesych. s. ἀσκοφλουαρεῖς ibiq. intt. De secundo proverbio vid. Suid. s. μορμολύττειται et cf. sup. II, 65. De μορμολυκείοις vid. Ruhnkenius ad Tim. Lexic. 180. Fischerus ad Aeschin. Dialog. ind. s. v.

1. Arsen. 304. Eadem historia proverbio πάθος κόρης Ἴππομένους ansam dedit: Apost. XV, 86. Arsen. 405. Rem enarrant Phot., Suid. s. παρ' ἵππον, s. Ἴππομένης, Bekker. Anecd. I, 295, 12, Scholiast. Berol. ad Liban. Epist. p. 125 Wolf: Ἴππομένης Ἀθηναῖος ἄρχων, ὃς ἐξέπειε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἦν αὐτῷ θυγάτηρ ἦντινα τῶν ἀστῶν τινος αἰσχρῖναντος λάθρα ὑπὸ γῆς καθιέρξας εἰς οἴκημα δήσας ἄν ἵππῳ καὶ τροφῇ οὐδετέρῳ εἰσέπεμπε. πνεσθεῖς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος ἐφόρμησε τῇ παιδί καὶ ἐφόνησε ταύτην ἐπαποθανόν καὶ αὐτὸς ἕστερον. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφίσας αὐ-

τῆς τῆς οἰκήσεως ἀπ' ἐκείνου ὁ χωρὸς ἐκαλείτο ἵππον καὶ κόρης, quae sunt verba Nicolai Damasceni p. 42 Orell.: add. Wesselingius ad Diodor. Excerptt. 550, 6. Usurpat Liban. Epist. 254: καὶ ταύτην ὁ μὴ δοὺς τὴν χάριν ἀσεβέστερος Ἴππομένους.

2. K. II, 5. Apost. IV, 47. Arsen. 78 ibiq. Macar.: Suidas. Cf. nott. ad Zenob. IV, 11.

3. K. II, 6. Greg. Cypri. I, 69. Apost. IV, 59. Arsen. 79 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristoph. Nub. 441. Eustath. ad Hom. II. K, 21 p. 787, 10: τὸ μέντοι πότους ἄλλον τρόπον ἀδύνατον ἔστι. — — ὅμοιον δέ πως καὶ τὸ, ἀσκὸν δέρειν· οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἀσκοῦ δέρμα ἕτερον ἀποσυρῆσεται: Suidas: v. infr. V, 56. Etiam de cruciatu acerbissimo dicitur: Heindorfius ad Plat. Euthyd. 285 D.

4. Theogn. 425 Bekk., 513 Welck., Clem. Alex. Stromm.

στον Φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο
περῆσαι: ἐπὶ τῶν δυστυχοῦς βιούντων.

5 Ἀρχὴ πολέμων: ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.

6 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν ἀτοπὰ τινα δια-
πρατομένων.

7 Ἀστραπή ἐκ πυελίου: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ
εὐτελῶν. Ἡ γὰρ ἐξ ὑδάτων ἢ ἀγγείων ἀστραπή ἐν τοῖς
τοιχοῖς γινομένη οὐδὲν δύναται.

8 Ἀτενὲς ὄρᾳς: ἐπὶ τῶν φληδούντων τισίν. Ὡς-
περ, Αἰξ εἰς θάλασσαν.

9 Ἀτρέμας βοῦς: ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

10 Ἀργους λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς
ἐνισχομένων. Φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

11 Ἀττικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀλη-
θεστάτου.

I. ὅπως cum Theognide, Arsenio scripsi: legebatur ὅμως.
2. Θεόγγινδος ἐπὶ τ. δ. βιβλικότων Macarius. 4. K: ἐπὶ τῶν κακὰ
ποιούντων. 9. ἀτενὲς pbg: ante Schottum ἀσπενὲς legebatur.
Verba ὡσπερ — θάλασσαν accessere e pb, Apostolio, Arsenio:
Macarius: ἀτ. ὄρ.: ὡσπερ αἰξ τὴν θάλασσαν: ἐπὶ τ. φληδ. τισίν ὡς ἢ
αἰξ τῇ θαλάσῃ. 12. vulgo Ἀργου: correxi e Pg, Apostolio,
Arsenio: Ἀττης c: vide notas. λόφος P, λόχος Arsenius.

III, 185 Sylb., Stob. Floril.
120, 4., Hom. et Hesiod. Cer-
tam. p. 243 Goettl., Apost. IV,
35. Arsen. 78 ibiq. Macar.: Scholl.
ad Soph. Oed. Colon. 1225:
Suidas. Adscribuntur versus
a plurimis Theognidi, a Stobaeo,
aliis Alcಿದamanti: cf. Gaisfor-
dus ad Stob. l. c., Welckerus
ad Theogn. p. 108 sq. Eadem
sententia invenitur apud Hom.
Odyss. Σ, 129: add. Bacchyl.
fr. 3: θνατοῖσι μὴ φῖναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος: Me-
nand. fr. p. 48 Mein.: ὃν οἱ θεοὶ
φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νίος: Platon.
Epigr. in Anth. Palat. IX, 359.
Metrodor. ibid. 360: aliorum
locos larga manu monstrant in-
terpp. ad Theogn., Sophocl.,
Suid. ll. cc.: add. Wytttenbachius
ad Plut. Consol. ad Apollon.
115 E, nott. ad Zenob. V, 25.

5. Apost. IV, 37. Arsen. 76.

6. K. II, 28. Apost. IV, 54.
XX, 77. Arsen. 476.

7. Apost. IV, 64. Arsen. 79:
Suidas. Proverbium ingenium
comitorum sapere Bernhardt
ad Suidam annotavit.

8. Apost. IV, 70. Arsen. 81
ibiq. Macarius. Illustrant
Ruhnkenius ad Tim. Lex. Vocc.
Plat. 52. Mitscherlichius ad
Horat. Carm. II, 2, 24.

9. Apost. IV, 77. Arsen. 83.

10. Apost. IV, 27. Arsen. 72.
Spectare videtur ad Argivorum
forum, de quo vid. Scholl. ad
Eurip. Orest. 859. Comparari
potest Ἀττης λόφος apud Apost.
IV, 79. Arsen. 83 ibiq. Macar.:
vid. C. O. Muellerus ad Aesch.
Eumenid. p. 156.

11. Apost. IV, 80. Arsen. 82
ibiq. Macar.: Suid. s. ἀττικὴ πί-
σις. Cf. sup. II, 80.

- 12 Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων:
ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. Φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.
- 13 Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖ-
τον: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.
- 14 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βι- 5
ούτων.
- 15 Αὐτόματα ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθὰ: ἐπὶ
τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.
- 16 Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνύον- 10
των τοῖς πράγμασι, ὅποιοι εἰσίν.
- 17 Αὐτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν
ἀπορούτων μὲν, ἐτέρους δὲ τρέφειν κατεπαγγελλομένων.
- 18 Αὐτὸς γὰρ εὔρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν:
οἰονεὶ τὴν πηγὴν. Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.
- 19 Αὐτὸς ἔφα: ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἂ λέγουσιν 15
ἐπὶ τινος.

7. αὐτομάτως c K, Apost. Arsenius. τοῖσι θεὸς Stobaeus.
ἀνίη c, Stobaeus. τὰγαθὰ K: versus igitur scribendus videtur:
αὐτόματα τοῖς δὲ θεὸς ἀνίη τὰγαθὰ: comp. Schol. ad Arist. Ran. 1499:
ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ' ἀνίη τὰγαθὰ. 11. vulgo ἑαυτὸν: correxi e K,
Gregorio, Suida. K: ἐπὶ τῶν ἀπ. μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ
ἐπαγγελλομένων. 13. γὰρ εὔρε] b, Gaisfordus: γὰρ Schottus om.:
αὐτὸς ἐφεύρε Diogen. V, 99. πητύαν Suidas; Schol. Ven. ad Hom
II. E, 902: ὁ δὲ ὁπὸς παρὰ τοῖς ἰδιώταις λεγομένη πιτύα: vid. interpp.
ad Hesych. s. ὁπὸς et s. πιτύα p. 1090. 14. οἰονεὶ] K ἤτοι.
κακὰ] K τὰ κακὰ. 15. ἐπὶ τῶν ἀναφ. τι ἐπὶ τῶν ἀξιοπιστῶν.

12. Apost. IV, 82. Arsen. 83.
Nata est ex hoc proverbio
scena in Aristoph. Ran. 170 sq.
V. Greg. Cypr. II, 84.

13. Apost. IV, 83 Arsen. 83.

14. K. II, 7. Greg. Cypr. I, 70.
Apost. IV, 89. Arsen. 84: Sui-
das, qui addit: παρόσον ἐπιτη-
ροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας,
ἐξ ἀτελείας ζῶσι. Comparari
potest Theopomp. ap. Athen. IV,
165 B: Εὐρυπίδου 'στ' ἄριστον οὐ
κακῶς ἔχον, τὰλλότρια δειπνεῖν
τὸν καλῶς εὐδαιμόνα.

15. K. II, 34. Stob. Floril.
103, 11: Κρατῖνος ἐν Πλούτοις.
[fr. 1 Runkel.] Αὐτόματα celt.,
Apost. IV, 94. Arsen. 84. Ad
aureae aetatis descriptionem

rettulit Bergkii Comm. de Rell.
Comoed. vet. Att. 197.

16. Apost. IV, 95. Arsen. 85
ibiq. Macar.: Suidas.

17. K. II, 14. Greg. Cypr. I,
75. Apost. VII, 45. Arsen. 216:
Suidas.

18. K. II, 16. Diogen. V, 99.
Apost. IV, 91. X, 68. Arsen. 84:
Suid. s. αὐτοὶ γὰρ et s. πητύα.

19. K. II, 35. Apost. IV, 96.
Arsen. 85: Schol. ad Arist. Nub.
195, Eustath. ad Hom. II. E, 604
p. 586, 26: Suidas. A Pytha-
gora dictum exiisse auctor est
Diog. Laert. VIII, 1, 46: addit
Suidas: οὗτος (Pythagoras) γὰρ
ἀποσεμνύων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ
βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν, Δ. ἐ.

- 20 *Αὐτή τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσιν: ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων ὧν πράττουσιν.*
- 21 *Αὐτὰ δι' αὐτῶν: ἐπὶ τῶν αἰεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων.*
- 22 *Αὐτῷ κρητῆρι † γίνη κακά: ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἐτέρων βουλεύονται, τούτοις περιπιπτόντων.* 5
- 23 *Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἥκιστα φθονερῶς διακειμένων ἐν λόγοις.*
- 24 *Ἄφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: οἶον, πάνυ μου καταγελαῖς. Ἐπὶ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων.*
- 25 *Ἀχθυμένη σκυτάλη: ἐπὶ τῶν λυπηρὰς ἀγγελίας 10 ἀγγελλόντων. Ἐπὶ ξύλου γὰρ ἔθος ἦν εἰλούντας τὸ*

4. γίνη codd. sine ulla varia lectione: γειή Schottus proposuit, αὐτῷ κατὰ τίνεις κακά Schneidewinus: crucem apposuit. 9. καταγελαῖς] Suidas: πάνυ μοι καταφρονεῖς. Recte. Schottus. Et sic Apostol., Arsenius: K: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. Ὅσπανεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς. 10. λυπηρὰς K. 11. ἀπαγγελλόντων K, omissis reliquis. ἐπὶ κτλ.] plura verba exciderunt. De scytala Lacedaemoniorum egerunt Plutarch. Lysand. 19. Gell. N. Att. XVII, 9. Schol. ad Pind. Ol. VI, 154. ad Aristoph. Av. 1284. Lysistr. 990. ad Thucyd. I, 131: Hesych. Suid. Phot. s. σκυτάλη, Etym. M. 720, 50. Moer. p. 346: omnes unum eundemque auctorem exscripserunt, ut videtur, Apollonium Rhodium: v. Athen. X, 451. D: ὅτι δὲ λευκῷ ἱμᾶντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον ἃ ἠβούλοντο εἰρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου. Solus autem Hesychius de proverbio nostro exposuit: ad nostrum enim proverbium locum Hesychii infra alatum referri debere, inde certo colligi posse videtur, quod aliud de scytala omnino non exstat. Unde simul verisimile fit, in lexicographi loco Diogeniani verba latere, ut denuo appareat, locum nostrum esse lacunosum.

ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ: plurimi autem ad Pythagoreos referunt: Cic. Nat. D. I, 5, 10, Clem. Alex. Stromm. II, 159 Syll. §. 24, Hermiae philosophi Irris. gentil. philos. §. 16, Gregor. Nazianz. Σηληνεὺς. α. p. 62 Montag: οὐκ ἂν μὲν οἶμαι τοῦτου καταγελάσαιεν οἱ παρ' ἡμῶν τὰ Πυθαγόρου φιλοσοφοῦντες, οἷς τὸ, αὐτὸς ἔφα, τὸ πρότερον καὶ μέγιστόν ἐστι τῶν δογμάτων: Cyrill. Alex. Comment. in Jesaiam c. 32 T. II ed. Aubert. p. 445: φασὶ γοῶν ὅτι τοῖς Πυθαγόρου μαθηταῖς... ἔθος ἦν λέγειν τοῦτο, αὐτὸς ἔφατο,

τοῦτ' ἐστὶ, σίγη καὶ δίδου τῷ τοῦ δόγματος εὐρετῆ, καὶ ἀβασαρίστω τὴν πίστιν. Usurpat Quintil. I. O. XI, 1, 27. 20. Apost. IV, 100 Arsen. 85, Est versus Homeri: Odys. T. 43, 21. Apost. V, 2. Arsen. 85. 22. Apost. V, 3. Arsen. 86. 23. Apost. V, 12. Arsen. 87 ibiq. Macarius. Vid. Zenob. I, 89. 24. K. II, 17. Apost. V, 21. Arsen. 88 ibiq. Macar. Suidas. Derivatam est ex Aesopi fab. LXXV Fur.: vid. intt. ad Suidam. 25. K. II, 20. Apost. V, 29. Arsen. 89: Hesychius: σκυτάλη

γραφέν, εἰτ' ἀφειλοῦντας, οἷς ἐβούλοντο, πέμπειν· οἱ δὲ δεχόμενοι, ἴση σκυτάλη ἐφειλοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.

26 "Αμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν σωφρονούτων μὲν, δόξαν δὲ τισιμανίας παρεχομένων. "Αμυρις γὰρ τις 5 ἀκούσας χρησμοῦ λέγοντος, ὅτι ἕως τότε εὐδαίμονες ἔσονται Συβαρίται, ἕως ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσουσιν· εἶτα ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην ἐν ἱερῷ καὶ οὐδὲν τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντα τὸν δεσπότην καὶ διὰ τοῦτο ἀποφυγόντα τὸν 10 δοῦλον εἰς τὸ μνήμα τὸ πατρῶον τοῦ μαστιγούτου καὶ τυχόντα φειδοῦς, συμβαλὼν τὸν χρησμὸν τέλος λαβεῖν, ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν, ἀπεδήμησεν· ὃν ὀρῶντες ἔλεγον, Μαίνεται "Αμυρις.

2. Legebatur ἀπειλοῦντας. 4. B: ἐπὶ τῶν ἐλεούντων τοὺς εἰς τὰς στήλας τῶν προγόνων καταφεύγοντας, ἐπὶ δὲ τοὺς θεοὺς οὐκέτι. C: ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν μαίνεσθαι οἷς πράττουσιν, ὄντων δὲ τῶν ἔργων καθηκόντων. Θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Λελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγούτου πατρὸς μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεῖς τὸ λόγιον, ἐξαργυρίσάμενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὁ γοῦν λογισμὸς πεποιήκειν "Αμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρίται μετέτρεψαν. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίησην μανίαν ἐθαυμάσθη: v. Suidam.

Λακωνικῆ· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται· ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρῆσασθαι ταῖς σκυτάλαις, [ἀντὶ] τῶν παρ' Ἑλλήσι γραμματεῖων καὶ βιβλίων. Est versus Archilochi: cf. Archil. fr. LX Lieb., 77 Schneidew. ibiq nott. Usurpat Plutarch. Sympos. Sept. Sapient. c. 8 p. 152. E: ὅρα δὴ, Νειλόξεγε, τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς καὶ χρῶ παραῖσαν ἐν ταῦτῳ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλλὰ μὴν, ὁ Νειλόξενος ἔφη, τὴν μὲν τοῦ Αἰθίοπος ἐπιταῶν οὐδὲν ἄν τις ἄλλο πλὴν ἀχνυμένην σκυτάλην προστίποι κατ' Ἀρχιλόχον. De scytala expositus Nitzschius Histor. Hom. fasc. I, 75.

26. B. 52. C. 29. Apost II, 93. Arsen. 53 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. B, 595 p. 298, 2:

ἰστίον δὲ ὅτι καὶ "Αμυρις τις εἶρηται δίχα τοῦ θ' ἐν ταῖς τῶν παροιμιῶν ἀναγραφαῖς εἴτε μουσικὸς εἴτε καὶ ἑτεροῖος: διὸ καὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγοίῃσθαι Θάμυρις μαίνεται (vid. Zenob. IV, 27), τινὲς "Αμυριον ἔγραψαν δίχα τοῦ ἐν ἀρχαῖς θ' περὶ οὐ Πανσανίας ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον ἕρσηρικῷ αὐτοῦ λεκτικῷ ἱστορεῖ ὅτι (sequentia Suidas auctore non nominato et paucis mutatis exscriptit) θεωρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Λελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριταίς, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσιν [oraculum ipsum exstat ap. Athen. XII, 520 A., Stephan. Byz. s. Σύβαρις], ἰδὼν δοῦλον μαστιγούμενον καὶ εἰς ἱερὸν προσφυγόντα καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ

- 27 Ἄπαγε μόθων ἀπὸ κόπης: ἐπὶ τῶν διοχλούν-
των παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν. Ὁ γὰρ μόθων φορ-
τικῆς ὀρχήσεως εἶδος.
- 28 Ἄπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει: δη-
λον τοῦτο. 5
- 29 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρσίη: ὅτι προτιμητέον τοὺς
οἰκείους.
- 30 Ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως
τι ποιοῦντων.
- 31 Ἀναγυράσιος δαίμων: ὠμότατος γὰρ ὁ Ἀνα- 10
γυράσιος οὗτος.

I. Legebatur μόθωνα: ut paroemiaci numeros instauraret, G. Hermannus proposuit: ἄπαγ' ἀλλὰ μόθων ἀπὸ κόπης: vid. G. Bernhardt ad Suidam. 4. καλοῖσιν Macarius, Erasmus Adag. p. 191. Pantinus ad Apostol. p. 295: vulgo καλοῖς. 6. ἀνδρὶ] Macarius, alii omittunt. ἀδελφὸς ἀεὶ παρ. Schol. Plat. 7. οἰκείους εἰς βοήθειαν Schol. Plat., Macarius, alii. 8. C: ἐπὶ τῶν ἐναντίως καὶ ἢ χρη γινομένων. ἀντιστρόφων g. Macar. 271: ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλακίς ἐκφέρει: ἐπὶ τῶν πασχόντων, ἃ πολλακίς αὐτοὶ ἐποιοῦν. 10. C: ὅταν χαλεπὴ τις τύχη καὶ πο-

εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μῆμα καταφρονῶντα καὶ ἀπολυθίεντα, συνίς τὸ λόγιον καὶ ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. καὶ Συβαρῆται μὲν, ὃ λογιμῶ πεποίηκεν, εἰς μανίαν ἐδέξαντο, ἐπιλέγοντες Ἀμυρίς μαίνεται ὃ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἰθαυμάσθη: unde factum, ut Amyris σοφὸς nuncuparetur: Herod. VI, 127: Suidas. Similiter historiam enarrant Athen. I. c., Eustath. ad Dionys. Perieg. 374.

27. Apost. IV, 6. Arsen. 66: Suidas. Poll. On. IV, 101: ὃ δὲ μόθων, φορτικὸν ὀρχημα καὶ ναυτικόν.

28. Apost. III, 78. Arsen. 65 ibiq. Macarius. Comp. Diogen. I, 97.

29. Apost. I, 46. Arsen. 19 ibiq. Macar.: Schol. Platon. p. 398 Bekk.: Suidas. Schol. Plat.: παρῆται δὲ ἴσως παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Odys. π, 97): ἢ το κασιγνήτοις ἐπιμέμφεται, οἷσί περ ἀνήρ μαρναμένοισι πί-

ποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὀρηται: Muretus ad Plat. Reip. II, 362 D. ex II. φ, 308 ortum suspicatur: si sententiam respicis, uterque bene: si verba, verum Astius ad Plat. I. c. intellexit, monens ad. ἀ. π. poetae alicujus verba videri. Utitur Plat. I. c.

30. C. 24. K. II, 21. Greg. I, 77. Apost. II, 88. IX, 66. Arsen. 50. 271 ibiq. Macar.: Schol. Lucian. ap. Bachm. Anecd. II, 338: Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαι, [sup. I, 27.] καὶ, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει: λέγεται ἄμφω ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀνιστοραμένων τὴν τάξιν οἷτε γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἄνω καὶ κατὰ τῶν πηγῶν φέρεσθαι φύσις τὸ ρεῖθρον οἷτε τοὺς βόας ἡ ἄμαξα ἔλκει, ἀλλ' ἔμπαλι ὁμοία δὲ τοῖτων ἐστὶ καὶ αὐτῆ ὃ νεβρὸς τὸν λέοντα [v. Schneidewinus Delect. p. 375]: Suidas. Adhibet Lucian. Dial. Morit. VI, 2.

31. C. 30. Apost. III, 35. Arsen. 54: Suidas. Similiter Δαι-

- 32 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: οἶον ὦν κατέφα-
γες, ἀποδώσεις πλείονα.
- 33 Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτως τι
ποιούντων, καὶ τὸ κατόπιν μὴ προορωμένων, ἀλλὰ καθ'
ἑαυτῶν ἐπιτελούντων.
- 34 Αὔθις αὖ Πυθῶδε ὁδός: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ

5

νηρὰ δυστυχία κατασεῖση πᾶσαν οἰκίαν ἄλλεπαλλήλοις δευ-
νοῖς, ἢ παροιμία λέγεται. Φασὶ γὰρ γενέσθαι τινα γεωργὸν
ἐν τῷ Ἀναγυρασίῳ δῆμῳ, αἰτίαν ἔχοντα ἐξυβρίζειν εἰς τὸν
πλησίον ἰδρυμένον βωμόν· διὸ συμφοραῖς τὸν ἄνθρωπον δευ-
ναῖς περιπεσεῖν· πρῶτον μὲν γὰρ ἀπέλαβε [scr. ἀπέβαλε] τὴν
γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγεγόνει· εἶτα τὸν υἱὸν ἐπήρωσε δια-
βολῇ πλαστῇ τῆς μητρειᾶς χρησάμενος καὶ λαβὼν αὐτὸν ἀνε-
βίβασεν εἰς πλοιάριον, αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ κατὰ πᾶσαν τὴν πό-
λιν, αὐτὸς μὲν συγκλείσας ἑαυτὸν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων
ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ πῦρ ὑποβαλὼν ἑκαύθη· ἡ δὲ γυνὴ εἰς φρέαρ
ἑαυτὴν ἐβίβησεν: eadem ex eodem codice leguntur in Montefalconii
Bibl. Coisl. 604, apud Gaisfordum ad Suid. s. v. Addit Suidas:
ἰστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ Τραγυθιοποιῶν, ἀπικαίων τού-
τους τὸν Εὐριπίδου Φοῖνκα: v. Valckenarius Diatr. Eurip. 269.

1. τὰ γίγαρτα Apostolius. K: ἦτοι ἂ κατέφαγες, ἀποδώσεις: οἶον ὡς
Apostolius: vulgo οἶον: Schottus proposuit οἶων: ego cum Arsenio,
Suida οἶον ὦν dedi. 2. Addit Suidas: ἐπὶ τῶν μείονα τιμωρίαν
ὦν ἤμαρτον δίδόντων. 3. ἀπερισκέπτως] K ἀδιασκέπτως, g εὐπερι-
σκέπτως. τι] ἡ g. 4. καὶ — ἐπιτελούντων] K: ἡ καθ' ἑαυτῶν.
τὸ] adjeci e b, Apostolio, Arsenio. μὴ κτλ.] g om. 6. Vulgo
Πυθῶδε. ὁδός Arsenius om. ἐπὶ — πρᾶτάντων] haec accesse-
runt ex P et agnoscit Apostolius. Schottus. Desunt g. a Gais-
fordus.

μῶν Κιλίκιος ἐπὶ τῶν ἀποτρο-
παίων dicitur: Macar p. 177.

32. K. II, 37. Greg. I, 71.
Apost. IV, 20. Arsen. 71: Sui-
das. Similia vide ap. Jac-
cobsium Ann. ad Anth. I, 1, 322
sq: add. Eustath. ad Hom. II.
v, 162 p. 458, 41: ἰστίον δὲ ὅτι
τὸ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι καὶ ἐξῆς,
παροιμιακῆ τις τροπικῇ ἔννοιά ἐστι,
μετενηγμένη ἀπὸ ἀκολουθίας χρέ-
ους, δηλοῦσα, ὅτι τὸ χρέος, ὃ λα-
βόντες οἱ Τρῶες ἔχουσι πολλοὺς
ἤδη ἐνιαυτούς, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἥρα-
σμένη Ἑλένη, ὅψε ποτε ἀποτίσου-
σιν, ὡς οἶα τι ἀρχαῖον ἦγουν κε-
φάλαιον ἀφειλῆς: καὶ οὐχ ἀπλῶς,
ἀλλὰ σὺν μεγάλῳ καὶ τόκῳ καὶ
πονῇ, τουτέστι προστίμῳ· τάδε εἰ-
σὶν αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀρπασάντων καὶ

ἡ τῶν αὐτοῖς φιλάτων αἰχμαλω-
σία. ὁμοιοῦται δὲ πως τῇ τοιαύτῃ
Ὀμηρικῇ ἔννοιά ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα
τὸ, μὴ τὸ χθελὼν Ἀχαιοὶ ἀποστή-
σονται χρέος.

33. K. II, 38. Greg. I, 88.
Apost. IV, 58. Arsen. 76 ibiq.
Macarius. Usurpat Plutarch.
de Tranquill. An. 12: οὐδὲ γὰρ
ὁ τοξένειν τῷ ἀρότρῳ βουλόμενος
καὶ τῷ βοῖ τὸν λόγῳ κινηγεῖν δυσ-
τηχῆς ἐστω: Photius Epist. 171:
ἀρότρῳ μὲν, ὡς ἡ παροιμία φησὶν,
ἀκοντίζεις, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν θρα-
σινόμενος.

34. Apost. IV, 93. Arsen. 84
ibiq. Macar. p. 416: Hesych. s.
Πυθῶδω. Photius. Legatio sa-
cra, quam Athenienses singu-
lis annis Delphos mittebant,
proverbio ansam dedit: Schol.

πολλάκις πραττόντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυθανομένων.

35 Ἀὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἔλκυσάντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλίεων.

36 Ἀφ' ἱεραῶς: ἀπὸ τῶν πεττεύοντων μετῆκται· ἐν 6 γὰρ τῇ πεττεία ἔστι τις κύκλος καλούμενος ἱερός, ὃν κινούσιν ὕστατον.

37 Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν.

38 Ἀὐτὸν κέρρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας: 10 οἶον, ἐπ' αὐτὰ ἀφίξαι τὰ πράγματα.

1. πραττόντων· ὡς Λιδὸς Κόρινθος Macarius: v. Zenob. III, 21. εἴρηται κτλ.] Macarius om. ἐπιπυθανομένων b, Arsenius, alii: vulgo πυθανομένων. 3. μὲν inserui e K Aristophane, aliis: ἔσπασεν Eustathius, alii. K: ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν μηδὲν ἔλκυσάντων reliquis omissis. 8. ἀφροδίσιος γὰρ Grotius in versibus gratiam. Vulgo ἐμποίνιμος δὲ: δὲ deleui cum K, Arsenio, aliis: ἐμποινιμὸς ἔστιν cod. Vatic. 483 apud Bastium Epist. Crit. 257. Explicatio K deest. 10. C: βατῆρ: ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων ἀγῶνος· ἀπὸ τούτου δὲ λέγεται καὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον, ὡς τὸ, αὐτὸν κ. τ. β. τοῦ λόγου, ἤγουν τὸ ἐπικαιρότατον καὶ πρῶτον: ἀ. κ. τ. β. τοῦ λόγου etiam Suid. v. βατῆρ, Etym. M., Zonaras exhibit. Si θύρας legitur, v. βατῆρ limen januae significat, si λόγου, de limine,

ad Aesch. Eumen. 12. ad Arist. Av. 189. Usurpat Liban. Epist. 446: ἐγὼ δὲ αὐτὸ Πυθῶδε· πάλιν γὰρ σοι περὶ Βοηθοῦ διαλέξομαι: ibid. 1116.

35. K. I, 1. Greg. I, 1. Apost. IV, 85. Arsen. 84: Schol. ad Arist. Vesp. 175, ad Arist. Thesm. 928: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειροῦντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχάνοντων: Eustath. ad Hom. II. I, 423 p. 760, 45: ὅτι παροιμιώδες ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης μὴ τυχόντων οὐ θέλουσι τὸ, ὅφρ' ἄλληλῃ φράζονται ἐν φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω. οὐ γὰρ αὕτη ἐτολμη. ὕστερον δὲ παροιμία ὁμοία τοιαύτη ἐξεφωνήθη, αὕτη μὲν ἡ μ. ο. ἔ., ἀντὶ τοῦ, αὕτη ἡ μηχανὴ οὐδὲν ἤρυσεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σχολίωνς θηρενόντων ἢ ἀλιεινόντων: Suid. s. αὕτη, s. μήρινθος, s. ὁμοῦ, Bekk. Anecd. I, 464, 27 Bachmann. Anecd. I p. 165, b. Usurpat Arist. l. c.

36. Vid. infr. V, 41.

37. K. I, 3. Greg. I, 2. Apost. IV, 15. Arsen. 87 ibiq. Macar.: Stob. Floril. 28, 2a, Schol. ad Plat. p. 374 Bekk.: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὁμνούντων πολλάκις καὶ ἐπισηκούντων· μνησθῆναι δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος, λέγων (in Aegimio: vid. Disenius ad Tibull. I, 4, 23) Ἐκ τοῦδ' ὄρκου ἔθνην ἀμείνονα ἀνθρώποισι Νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος· καὶ Ἰλλάτων ἐν Συμποσίῳ: Hesych., Suid. s. ἀφροδίσιον, s. ταχυβάμονας. Usurpat Plat. Symp. 183, B., Phileb. 65, C. Cornut. Nat. Deor. 24 p. 198: ἀκύρους δὲ καὶ οὐκ ἐποινίμους ἔφασας τοὺς ἀφροδίσιους ὄρκους εἶναι: alios vide ap. intt. ad Aristaen. Epist. II, 20. Mitscherlichium ad Horat. Carm. II, 8, 13. Jacobsium ad Anth. Annot. I, 2, 260.

38. C. 48. K. I, 2. Apost. IV,

- 39 Ἄνθρωπος Εὐρίπος: ἐπὶ τῶν ῥῆστα μεταβαλλομένων.
- 40 Ἀρχαϊκὰ φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐηθικά.
- 41 Ἀμαξιαῖα ῥήματα: μεγάλα κομπάσματα.
- 42 Ἀρχάδιον βλάστημα: ἐπὶ τῶν δειλῶν. 5
- 43 Βάκχης τρόπον: ἐπὶ τῶν σιωπηλῶν. Παρόσον αἱ Βάχαι σιγῶσι.
- 44 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀρῶνων. Οἱ γὰρ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι οὐ φθέγγονται.

unde in quinquertio cursores currere incipiebant, cum grammaticis intelligi potest: v. Bekk. Anecd. I, 224, 12. 11. K: οἶον ἐπὶ αὐτὰς ἀφίξαι τὰς θύρας. ἀφίξαι bg, ἀφίξας Schottus: ἀφίξαι recte Gaisfordus. 1. K: ἄνθ. εὐρ. καὶ ψυχῆ. καὶ διὰ νοῦα. καὶ τρόπος: ἐπὶ κτλ. Arsenius addit: καὶ ἀσταθμῶν ἀνθρώπων. 3. Ἀ. φρονεῖς: ἦτοι ἀήθη [sic] K. 4. ῥήματα ex K, Gregorio, aliis inserui. μεγάλα καὶ ἀμαξιαῖα b, ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων K. 5. K post βλάστημα addit κατεσπάρης: vide Walzii notam ad Arsen. l. c. τοῦ δειλοῦ K. 6. ἐπὶ τῶν αἰετιγγῶν [lege σιγγῶν] καὶ addit Arsenius. 8. βάτραχος ἐκ Σερίφου Suidas. B: παρόσον οἱ ἐν Σ. β. οὐ φθέγγονται κομισθέντες εἰς Σκύρον [sic]: vid. Zenob. I, 32.

86. Arsen. 84: ibiq. Macar. p. 240. Eustath. ad Hom. Od. A, 155 p. 1404, 58: αἰς βαλβίσιν, ὁμοῖόν τι κατὰ ἔγνοιαν, καὶ ὁ βατῆρ' ὅς ἦν ἀρχὴ φωνῆ [Ἄλιος Διονύσιος] τοῦ τῶν πεντάδλων σκάμματος: ὅθεν καὶ παροιμία, αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. ὡς οἶον εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ ἐπικαιρότερον: Suid. s. αὐτὸν κέκρουκας, s. βατῆρ, Etym. M. 192, 3. Zonar. 371: v. intt. Hesychii s. βατῆρα et βατῆρος. Alludit Amipsias ap. Poll. II, 200: ἐπ' αὐτὸν ἡκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας. Comparari potest ἀπὸ βαλβίδος Zenob. II, 7, quod in K. I, 99 sic legitur: ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι: sup. II, 83.

39. K. II, 23. Diogen. IV, 72. Greg. I, 79. Apost. III, 25. 60. Arsen. 57. 58: Hesych. s. εὐρίπος, Suidas, Bekk. Anecd. I, 404, 14. Bachm. Anecd. I, 98, 8. Alludit ad translatum vocis εὐρίπος sensum Aristoph. Equit. 18. κομμευριπικῶς dicens: vid. Etym. M. 395, 35. Barnes. Vit. Eurip. §. VII: Plat. Phaedone 90

C: πάντα τὰ ὄντα ἀτιγνῶς ὡσπερ ἐν Εὐρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται καὶ χρόνον οὐδένα ἐν οὐδένῳ μένει: Liban. Epist. 533. Eodem sensu dicuntur Τύχῃ Εὐρίπος, Εὐρίπου τρόπον: v. Wyttenbachius ad Plat. Phaedon. 90 C p. 210. Jacobsius Animadv. ad Eurip. 290. ejusd. Lectt. Stobens. praefat. XIII. Boisson. Anecd. II, 302. 303.

40. K. I, 5. Apost. IV, 38. Arsen. 78.

41. K. II, 22. Greg. I, 78. Apost. III, 10. Arsen. 51. Comparari proverbium ὡς ἀπ' ἀμάξης λέγει: Schol. ad Arist. Nub. 296, ἀμαξιαῖα χρέματα Bekk. Anecd. I, 24, 32.

42. K. I, 5. Apost. IV, 39. Arsen. 75. Juven. Sat. VII, 160: Culpa docentis Scilicet arguitur, quod laeva in parte namillae Nil salit Arcadico juveni.

43. Apost. V, 35. Arsen. 136: Suid. s. βάκχη, s. σιγγῶς. De silentio sacro vid. Lobeckius Aglaoph. I, 67.

44. Diog. I, 49. B. 248. Apost.

- 45 Βάκχλος εἶ: ἐπὶ τῶν ἐκλύτων μεμαρτύρηται. ✓
 46 Βοιώτιον οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. ✓
 47 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός.
 48 Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων 5 παρῶρησιάζεσθαι. Διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα βοῦν ἔχειν· οἱ γὰρ δωροδοκούμενοι ἀφωνία κεκράτηνται.

2. βοιώτιον ὡς P b c: B: Βοιώτιον οὖς καὶ Βοιωτία [Βοιώτιος Apost., Arsenius] ὡς: ἐπὶ τ. ἀν. καὶ ἀπαιδεύτων· ἐς τοῦτο γὰρ ἐσκόποντο οἱ Θηβαῖοι: ut etiam in Diogeniano βοιώτιον οὖς καὶ βοιωτία ἴς exstitisse videatur. Vulgo Βοιώτιον: correxi e B. 3. βοιώτια] vulgo βοιώτια: correxi e B, qui plane consentit cum Diogeniano; in K v. βοιώτια deletum est. ἐκ κτλ.] K: βοιωτία γὰρ ἢ σφιγξ. 5. K: ἐπὶ τῶν δωροδοκούμενων· διὰ τὸ τ. Ἀθ.

νόμισμα β. ἔχειν· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρῶ.. οὕτω καί, βοῦς ἐπέμφ⁷ ἐπὶ τῶν ἐξ αἰφνης σιωπόντων διὰ τὸν ἐξ ἀργύρου βοῦν: vid. infr. III, 61. 7. ἀφωνίας P, ἀφωναία p.

V, 42. Arsen. 137 ibiq. Macar.: Steph. Byz. s. Σέριφος. Suidas. Rem accuratius exponunt Aristot. Mirab. Auscult. c. 71. Antig. Caryst. Hist. Mirab. c. 4. Aelian. Natur. Anim. III, 37, Theophyl. Simoc. Quaest. Natur. c. 19. Tzetz. Chil. VIII, 167. Plin. N. H. VIII, 58: e recentioribus vide Beckmannum ad Aristot. l. c. p. 144.

45. Zenob. II, 62. De voce βάκχλος vid. Bekk. Anecd. I, 222, 4. Lobeckius ad Phrynich. 272: de re sup. II, 87. Alludere videtur Teles Stobaei Floril. XL, 8, p. 82 T. II Gaisf.: εἰ ὀδινῶντο ἐπὶ τούτῳ [τῇ φηγῇ], οὐκ ἂν ἦσαν βάκχλοι.

46. B. 212. 213: plenius Apost. V, 82. Arsen. 146: βοῦν ὅσα ἔχετε: ἐπὶ τῶν μὴ σινιέντων· Ἀνταγοράς γὰρ ἀναγνωσκῶν παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπισημαίνετο, κλεισῶς τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφη, καλιῶθε Βοιωτοί· βοῦν γὰρ ὅσα ἔχετε. — Quod affert B, Βοιωτία ὡς, saepissime a veteribus memoratur: Apost. V, 80. Arsen. 145 ibiq. Macar.: Schol. ad Pind. Ol. VI, 148: Ὑαντες, ἔθνος βάκχλων ἀρχαίων, κατήρησαν τὴν Βο-

ιωτίαν, οὓς τινας ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ὀνόματος ἀντὶ τοῦ Ὑαντας λέγειν Ὑς ἐκάλοιν: ὥστε καὶ τοῖς ὑστερον διαδοθῆναι τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοῦς κεκλησθαι, τοὺς τε βουλευμένους ἐξ ἀπαιδευσίαν ἐπισκόπειν τινας τοῦτο λέγων, Βοιωτία ὡς: Schol. ad Apoll. Rhod. III, 1241: Eustath. ad Dionys. Perieg. 426: Schol. ad Lucian. Jov. tragoed. §. 32: Steph. Byz. s. Βοιωτία. Suidas: add. Etym. M. s. Ἐγκτήρις 311, 36: οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὀνομάζοντο, ὡς περ καὶ Ὑαντες: διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις: cf. Greg. Cypr. I, 91. Usurpaverunt multi: affero Pindar. Ol. VI, 91, fragm. 91., Cratinum fr. inc. 37 Runk.: alios vid. ap. Boeckh. ad Pind. l. c.

47. K. 47: Zenob. II, 68.

48. K. II, 49. Eustath. ad Hom. II. B, 252, 25: καὶ παροιμία τὸ, βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει, ἦγον δῶρα λαβῶν σιωπᾶ: id. ibid. N, 824 p. 962, 19: παροιμαίνεται δὲ ὁ βοῦς καὶ ὡς περ ἐπὶ βουγλώσων ἐν τῷ, βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρεται, οὕτω κατὰ Ἡαυσανίαν καὶ ἐπὶ ἀχρηστίας ἐν τῷ, βοῦς ἐν αὐ-

- 49 Βοῦς Κύπριος εἶ: ἦτοι κοπροφάγος. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκείσε βόες.
- 50 Βοῦς ἑβδομος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Ἐβδομος δέ, ὅτι ἔξ θύοντες, πρόβατον, ὕν, αἶγα, ὕρνιν, πετεινὸν, χῆνα, ἑβδομον τὸν βοῦν ἔθνον.

5

1. BV, I, 11: ἀπὸ τοῦ σκατοφάγος. Εἰδοξος γὰρ περὶ τούτων [τοῦτου V] ἱστορεῖ, ὅτι κοπροφάγοι εἰσὶν [σκατοφάγος ἐστὶ V]: et altero loco: K. β.: ἐπὶ τοῦ κοπροφάγου καὶ εἰκαίον τάττεται. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κύπριοι βόες. 3. ἑβδομος εἶ K. ἀγαν BK om. ἀναισθήτων] ἡ παροιμία addit B, qui pergit: βοῦν μὲν ἀπὸ τοῦ ζώου ἡλεθίου ὄντος, ἑβδομον δὲ ἐπειδὴ ἔξ ἔθνον οἱ πένητες, πρ., ὕν, αἶγα, ὕρνιν, πετεινὸν, χ. καὶ ἑβδομον τ. β.: K: οἱ γὰρ πένητες βοῦν ἐπλαττον ἔξ ἀλεύρου θνητόμων τῶν ἔξ ἔμ-
ου ὅς γός θος οὔ νος
ψύχων προβατον. ὕν. αἶγα. ὕρνιν. πετεινὸν. χῆνα, βοῦν μὴ ἔχοντες
ἔμψυχον ἀναλῶναι: vñ. μὴ ἀναλῶναι in margine adscripta sunt: ad-
notat Kramerus: vñde a vocc. αἱ γὰρ usque ad ἐμφύχων omnia
eadem quidem manu, sed atramento tam pallido in lacunam sunt
addita, ut legi vix possint: ab eadem manu sunt etiam quae in
proxime sqq. vides superscripta et in margine adjecta. Præterea
in ipsas vocis βοῦν litteras quaedam sunt scripta, quae quid dicant,
enucleare non potui. 4. πετεινὸν] Suid. Macarius βοῦν: πετεινὸν
corruptum est. An πέλειαν?

λεῖω κάθηται [v. infr. III, 70]:
Schol. ad Aesch. Agam 36:
Ety. M. 320, 48: Zenob. II, 70.
Vid. infr. III, 61, 70. Simili-
ter Aristoph. Plut. 379: τὸ στόμ'
ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ἠητόρων,
ubi vide Berglerum, alios.

49. Diogen. V, 80. V. I, 11.
B. 222. V. II, 44. B. 579. Apost.
V, 66. Arsen. 142: Hesych. s.
βοῦς, s. Κύπριος, Suidas. Plin.
N. H. XXVIII, 20, 81 dicit,
Boves in Cypro contra tormina
hominum excrementis sibi me-
deri: Scholiasta ad Arist. Plut.
idem tradit de Boeotiis bubus.
Alludit Arist. Plut. 706 ubi vide
Hemsterhusium.

50. B. 223. K. II, 46. Apost.
V, 76. Arsen. 143 ibiq. Macar.:
Eustath. ad Hom. II. N, 575 p.
1165, 6: ἰστέον δὲ πολυμαθείας
χάρων καὶ ὅτι βοῦς παρὰ παλαιούς
ἐλέγτο καὶ τι πέμματος ἔδος, ἀφ'
οὔ παροιμία τὸ, βοῦς ἑβδομος,
ἔχουσα λόγον τοῖονδε· σελήναι πέμ-
ματα ἦσαν πλατία κυκλωτέρῃ· ἐπὶ
δὲ ἔξ σελήναις τοιαύταις βοῦν, φα-
σιν, ἑβδομον ἔπιττον κέρατα ἔχοντα

κατὰ μίμησιν πρωτοφουῶς σελήνης·
ἔθνον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πο-
πάνους τοῦτον τὸν βοῦν καὶ ἐκάλοιον
αὐτὸν πέμπατον βοῦν, μᾶλλον μὲν-
τοι ἐπὶ ταῖς ἔξ ἔθνον αὐτὸν, ὅς καὶ
ἐκαλεῖτο διὰ τοῦτο ἑβδομος βοῦς.
Ὁ δὲ ταῦτα ἱστορήσας Πανσα-
νίας λέγει καὶ ὅτι αἱ ἠητόσαι σε-
λῆναι τὰ πέμματα καὶ πελανοὶ ἐλέ-
γοντο cett.: Hesych. s. βοῦς, βοῦς
ἑβδομος, ἑβδομος βοῦς, Suid. s.
ἀνάστατοι, s. βοῦς, Phavor. s.
βοῦς, s. ἑβδομομέμμοι. Rem ex-
plicuit Clitodemus, quem lau-
dat Hesychius: vid. Poll. VI,
76: πέμμα γὰρ ἐστὶ κέρατα ἔχον
πεπηγμένα, προσφερόμενον Ἀπόλ-
λωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἐκάτῃ καὶ
Σελήνῃ: etiam Jovi, ut videtur,
in Diasiorum festo: vid. Sie-
bel. ad Clitod. fr. p. 41: et Tro-
phonio: v. Ety. M., 204, 8:
add. Lobeckius Aglaoph. II, 1064
et comp. Zenob. V, 5, 22. Adhi-
buerant Euripides in Erechtheo,
Achaeus in Iride: pluribus de
eo, ut videtur, exposuerat Eu-
thyclus [de quo v. Meinekii
Quaest. Scenic. Spec. II p. 74]

- 51 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.
- 52 Βῶλος ἄρουραν: ἐπὶ τῶν τοῖς σμικροῖς χαρξο-
μένων τοὺς μεγάλους.
- 53 Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἠδυπαθούτων.
- 54 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν μοχθούτων ἀεί. 5
- 55 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιίνων, οὔποθ' ἐ-
νῦρήσεις ποτόν: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύτων τοῖς
χείροισιν.
- 56 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην: ἐπὶ τῶν
λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους. 10
- 57 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: πρὸς τοὺς ταῦτα παρ-
έχοντας, ὧν οὐ χηρίζουσιν οἱ λαμβάνοντες. "Ὅμοιον"
Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας ἄγεις.
- 58 Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ, γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν
ταῦτα διδόντων, οἷς οἱ λαμβάνοντες χαίρουσιν. 15
- 59 Βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ
καμνόντων.
- 60 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρου-

I. K: βάλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισσον ἐπὶ κτλ.: v. Arsenium: cod. 166 apud Bernhardy ad Suid. addit: Αἰσχύλος. ὁμοίως καὶ βάλλ' ἐς ὀλέθρον [v. Zenob. II, 77.], καὶ, βάλλ' ἐς φθόρον [v. Append. s. βάλλ']. 2. βῶλος g: vid. Zenobius. τοῖς σμικροῖς] τοῖς g om. 5. ὑπὸ] sic B b Suid. Arsenius: legebatur ἐπὶ: v. vv. II. ad Suidam. ἀεί μοχθούτων B. 6. βορ-
βόρου K. μαιίνων K om. 7. ποτόν K om. 8. χείροισιν] K
αἰσχίστος. 12. οὐ K om. ὁμοιον κτλ.] K om. 14. Lege-
batur ὕδωρ καὶ γαλῆ: cortexi e B, Suida, aliis. 15. χείρου-
σιν Schottus. 16. ἐπιτηροῦντες Zenobius. ἐπ' ὠφελείᾳ] μετὰ
ἐπιμελείας Zenobius: Suid. s. βοῦς ἐπὶ σωρῶ: καὶ βοῦς εἰς ἀμητόν:
ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας καμνόντων: v. Zenob. II, 82. 18. C:
διαρ. καὶ κατακοπτομένων πράγματα: οἱ γὰρ Μολοττοί, ἐπει-
δὴν ὄρκια ποιῶνται, βοῦς παραστησάμενοι καὶ κῶθνας
οἴνου πλήρεις, τὸν μὲν βοῦν κατακόπτοντες εἰς μικρὰ, ἐπα-

in Atalanta: Suid. s. βοῦς ἔβδο-
μος.

51. K. II, 50. Suidas: Zenob.
II, 72.

52. C. 63: Zenob. II, 74. ,

53. Zenob. II, 75.

54. B. 230. Apost. V, 73. Ar-
sen. 143: Suidas.

55. K. II, 51: Zenob. II, 76.

56. B. 234. Apost. V, 33. Ar-
sen. 136 ibiq. Macar.: Suidas:
infr IV, 63.

57. K. II, 47: Zenob. II, 78.
De ululis vid. infr. 81.

58. Schol. ad Lucian. Piscat.
§. 9: Zenob. II, 79.

59. Zenob. II, 82.

60. C. 57: Zenob. II, 83.

μένων πράγματα. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμνον.

- 61 Βοῦς ἐπέβη: ἐπὶ τῶν ἐξαιφνης σιωπῶντων. Τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων. Οἶον, οἱ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων. 5
- 62 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία προσποιουμένων ἕτερόν τι πράττειν. Οἱ γὰρ περδόμενοι διὰ τὸ λανθάνειν βήττειν προσποιοῦνται.
- 63 Βάλλειν μῆλοις: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων. Παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μῆλων. Προῦκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην ἐπαθλον ὁ ταύτης γάμος. Ὁ γοῦν Ἰππομένης εἰς ἄμιλλαν καταστάς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔρριψεν· καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε. 10 15

ρῶνται τοῖς παραβησομένοις οὕτως κατακοπήναι· τοὺς δὲ κώθυνας ἐκχόντες, οὕτως ἐκχυθῆναι τὸ αἷμα τῶν παραβησομένων. 2. εἰς πολλὰ om. c g. 3. BV: ἐπὶ τῶν ἐξαιφνης γενομένων ἀφῶνων εἶρηται ἡ παροιμία· παρόσον οἱ ἀργυρίῳ ζημιούμενοι ἠναγκάζοντο σιωπᾶν· βοῦς [B βοῦν] γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἀργύριον, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐν εἴρησιν νομισματι βοῦν [V om.] ἐγχαράττειν οἱ δὲ βοῦν τὸ ζῶον ἐνταῦθα, ἐπειδὴ μέγιστον τῶν βοσκημάτων. 4. vulg. οἶον οἱ. Apostolius οἱ γὰρ: Arsenius οἱ οὖν. 6. ἐν ἀπορία] ἐν πορεία b c g: correxit Schottus e Suida, Apostolio. Addit Suidas: καὶ παροιμία νέα: Ἀπορία ψάλτου βῆξ. 9. βάλλεις K. BV: ἐπὶ τῶν τυχόντων ὧν ἐρῶσι [ἐροῦσι B]. II. δὲ ἄ. τ. παρ' Ἰππομένου· ἐπὶ Ἀταλάντην μῆλων. Προῦκειτο μὲν γὰρ ἐπαθλον τῷ νικῶντι τὴν Ἀτ. δρόμῳ ὁ τ. γάμος· εἰς ἄμ. οὖν ὁ Ἰπ. κ., χρυσᾶ μῆλα πρότερον παρὰ τῆς Ἀφροδίτης λαβὼν καὶ ταῦτα ἕίπτων αὐτῆς [B om.] περιγέγονεν ἀσχολουμένης περὶ τὴν τῶν μῆλων συλλογὴν. 10. παρήχθη κτλ. K om. 11. τῷ νικῶντι] vulgo τῶν νικόντων: e V B b c correxi.

61. V. I, 15. B 241. Apost. V, 68. Arsen. 143: Hesych. s. βοῦς ἐμβαίνει μέγας: Στράτις εἶπε, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώττῃ. Alludit Philostrat. Vit. Apoll. Tyan. VI, 11 p. 241 Ol.: γλώτταν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώπων ξυπέσχε, βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρὴν δόγμα [Pythagoras]: add ejusd. Vitt. Sophist. I, 21, 1: οὐ χρεὶ θανάτων, εἰ πεπηδημένοι τὴν γλώτταν τινος καὶ βοῦν ἀφονίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι κτλ. ibiq. v.

Epitomam. Vid. Zenob. II, 70, et supr. III, 48.

62. Apost. V, 57. Arsen. 140: Suidas.

63. Diog. VI, 63. V. I, 19. B. 246. K. II, 52. Apost. V, 51. Arsen. 139: Schol. ad Arist. Nub. 997. ad Theocr. VI, 6: Hesych. s. μηλοβαλεῖν, Phot. s. μῆλω βάλλειν, Suid. s. βάλλειν, s. μῆλω, s. μῆλους. Vide Epigrammata Platonis apud Diog. Laert. III, 32: add. Virgil. Idyll. III, 64.

- 64 Βαλανεύς: ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων. Οὗτοι γὰρ
σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν.
- 65 Βαβαὶ Μύξος: ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων. Οὗτος
γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὦν, μεγάλαυχος ἦν.
- 66 Βουδόρω νόμω: ἐπὶ τῶν ἀξίων δέρεσθαι ὡς 5
οὐ βόες.
- 67 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. L
- 68 Βητταρίζειν: ἀντὶ τοῦ τραυλίζειν.
- 69 Βίος μεμαγμένος: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοιμοῦ βιούντων.
- 70 Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων: ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν 10
ἡσυχάζόντων.

1. B: ἐπὶ τοῦ περιέργου καὶ πολυπράγμονος: K: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. 2. K: πολυπράγμονός εἰσι. Proverbium ipsum apud Apostolium et Arsenium est βαλανεύσειν ἑοικας. 3. BV: ἔ. τ. μεγαλαύχων· οὗτος γὰρ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτ. ἱερεὺς γέγονεν, ἀστειός τε καὶ μεγάλαυχος. 5. vulgo ἀξίως: emendavi e BV. τοῦ δαίρεσθαι VB. Explicationem bc om. 7. β. ἐν π. p c g om., e P Schottus apposuit. BV: ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θ. Ἀσίας γὰρ ἀνέθηκε βοῦν ἐν ἀκροπόλει: C, cujus verba jam a Bastio Epist. Crit. 184 divulgata sunt, ἐπὶ τῶν παρ. κ. θ. Ἀσσανίας δὲ εἶπε βοῦς ἐν ἀκροπόλει. 8. VB: βατταρίζεις: ἀπὸ Βάττου τινός ἰσχυροφώνου: K: κατὰ μίμησιν φωνῆς ποιῆται· ἴσως ὡς τὸ ποππύζειν: v. Hesychium. 9. C: βίον μεμαγμένον: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων καὶ ἀπόνως χρωμένων τῇ τοῦ βίου πολυτελείᾳ. 10. ἐν αὐλίῳ γέρον. B Apost., Arsenius; C Suidas β. ἐν αὐλίῳ κάθη: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀρχέστην, unde vulgatam, quam G. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. βοῦς retinuit, αὐλείῳ, correxi: add. Hesych.: β. ἐν αὐλίῳ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀρχέστην· Κρατῖνος Ἀηλιάσιν: Eustathius β. ἐν αὐλείῳ κάθηται: v. supr. III, 48 et Append. s. βοῦς ἐνάλιος.

64. B. 247. K. II, 53. Apost. V, 32. Arsen. 136: Hesych., Suidas. Hac de causa balneatores nominat Aristophanes Equit. 1408. Av. 491. Ran. 720.

65. V. I, 20. B. 249. Apost. V, 44. Arsen. 138: Suidas.

66. V. I, 22. B. 251. Apost. V, 69. Arsen. 145: Suidas.

67. V. I, 25. B. 254. C. 59. Apost. V, 85. Arsen. 146: Hesychius: βοῦς ἐν πόλει. χαλκοῦς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀνατεθείς.

68. V. I, 27. B. 257. K. II, 48. Apost. V, 45. Arsen. 138: Eustath. ad Hom. II B, 867 p. 367, 28: Hesych. et Bekk. Anecd. I, 224, 24: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι ὡς τὸ ποππύζειν· λέγουσι δὲ τινες ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχυροφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπε· Βάττ' ἐπὶ φωνῆν ἤλθεις [vide oraculum apud Herod. IV, 155 ibiq. Valckenarium]. ἴσται δὲ φθέγγεσθαι, ποππύζειν, τραυλίζειν: Etym. M. 191, 22, Bekk. Anecd. I, 30, 24, Zonar. p. 379. De Batio v. Thriegius Cyren. 42. Verbo usus est Hipponax: Bekk. Anecd. I, 85, 20: vid. de eo Naekius in Niebuhrrii Mus. Rhen. II, 115.

69. C. 51: Zenob. I, 21.

70. B. 261. C. 56. Apost. V,

- 71 Γαλῆ Ταρτησία: ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.
- 72 Γλαυξ ἴπταται: ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης
σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἦν.
- 73 Γυμνότερος λεβηρίδος: ἐπὶ τῶν πάντων πτω-
χῶν. Ἀντὶ τοῦ, Γυμνότερος ὄφρεως δέρματος. 5
- 74 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν τὶ ποιούν-
των. Καὶ Ἀριστοφάνης, Γραῖς κακρῶσα καὶ βακ-
χεύουσα.

1. VB: νῆσός ἐστιν ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργαθώνιος [v. Herod. I, 163. interpp. ad Hesych.] ἐβα-
σίλευεν ὡς οὖν ἐκτὶ μεγάλων γενομένων γαλῶν λέγεται ἡ
παροιμία. 3. ἦν] K ἐνομιζέτο. 4. K ita explicat: λεβηρίς
γάρ τὸ δέσμα τοῦ ὄφρεως ἢ τοῦ ἐμβρύου: v. Zenobium: C 89
cum Zenobio inde a vv. λεβηρίς δὲ — τοῦ βοός consentit: tum per-
git: λέγεται δὲ παρὰ τισι γυμνότερος ἰαλέμου [v. Zenob IV, 39.
Append. s. γυμνότερος], ἐπὶ τῶν πάντων οἰκτρῶν, οἱ δὲ λέγουσι κενότε-
ρος λεβηρίδος, οἱ δὲ τυφλότερος, ἄλλοι δὲ γυμνότερος ὑπέ-
ρου [Suid. s. γυμνότερος et ὑπέρου affert: γυμνότερος ὑπέρου καὶ
λεβηρίδος, ea tum afferens, quae apud Zenobium leguntur:
Apostol. XIX, 96. 97: ὑπέρου γυμνότερος: καὶ ὑπέρου πολλῶ
φαλακρότερος: de quo vid. Toupius ad Suid. s. ὑπέρου περιτρο-
φον: add. Eustath. Opusc. 330, 7: γυμνότερος ὑπέρου λόγος πα-
λαιός φησιν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδα εἰ καὶ αὐτοὶ κεισόμεθα εἰς παροιμίαν,
οὕτω καταπαυχθέντες εἰς γυμνωσιν.]: Apost. Arsenius: λεβηρίδος
γυμνότερος καὶ κινδάλου. 6. ποιούντων] K διαπραττομένων re-
liquis omissis.

78. Arsen. 144: Hesych. Suidas. vid. sup. III, 48. Adhi-
buit Longus Pastorr. IV, 18, p. 125 Schaeff.: ἀλλὰ μὰ τὸν Πά-
σα . . . οὐδ' εἰ μέλλω βοῦς, φα-
σίν, ἐν αὐλίφ καταλείπεσθαι,
τὴν Λάφνδος τύχην ἣτις ἐστὶν οὐ
σωπήσομαι: quod etiam de iis
dici, qui suis cari esse desie-
runt, ad l. c. docet Villoisonus
p. 276. Ceterum plura pro-
verbialiter dicta exstant, in
quibus v. βοῦς adhibitum inven-
itur: partem attulit G. Din-
dorfius in Steph. Thes. L. Gr.
II, 376: add. infr. IV, II.

71. V. I, 35. B. 263 Apost. V,
91. Arsen. 155 ibiq. Macar.: ἐπὶ
τῶν πονηρῶν καὶ λίαν ἀνα-
δῶν Ταρτησὸς γὰρ πόλις μεγάλη
πρὸς τῇ Ἰλλικαυῶ. Schol. ad Arist.
Ran. 478: Hesych., Suid., Bekk.
Anecd. I, 229, 4. Adhibuit
Aristoph. l. c. De felibus istis

vid. Perizonius ad Aelian. H.
V. XIV, 4 et quos laudat As-
tius ad Theophr. Charact. XVI
p. 145.

72. K. II, 74. Schol. ad Ari-
stoph. Vespp. 1024 [1081]: Φασὶ
δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς γλαῦκα διαπτᾶ-
σθαι τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις
ἀπαγγέλλουσαν: Zenob. II, 89:
vid. infr. III, 93. Ceterum ulu-
la etiam in omen periculi et
infortunii accipiebatur ab Athe-
niensibus: v. Theophr. Charact.
XVI. Plutarch. V. Demosth.
c. 26.

73. K II, 55. Apost. XI, 79. Ar-
sen. 332: Zenob. II, 95 Usur-
pat Alciphro Epist. III, 19: καὶ
τύλους μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, λε-
πτότερον δὲ μοι τὸ δέσμα λεβη-
ρίδος: Eustath. Opusc. 135, 37
adscriptis Walzsius ad Arsen. I.
c.: v. infr. III, 98.

74. K. II, 62: Zenob. II, 96.

- 73 Γυμνᾶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: δῆλον.
- 76 Γέλως συγκρούσιος: ἄκοσμος καὶ ἄτακτος. Παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν.
- 77 Γεράνδρον μεταφνεύειν: ἐπὶ τῶν τοὺς παρηβηκότας εἰς μαθήματα ἀγόντων. 5
- 78 Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων. Ἐν πολέμῳ γὰρ φασὶ τινα ἰδόντα ἀνεπιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους, ὑπερασπίσαι τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ εἰπεῖν τοῦτο.
- 79 Γραῶν ὕθλοιοι: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. 10
- 80 Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπεροτέρων.
- 81 Γλαυξ εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων. Ἐπειδὴ μάλιστα τοῦτο τὸ ζῶον ἐκεῖ ἐπιχωριάζον τυγχάνει. 15
- 82 Γαλῆ χιτώνιον: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐνδύνοντων.

1. C: ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως διὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς καὶ χωρὶς ἐπιχειρήσεως τοῦτο πράττειν ἀναγκάζεσθαι· οἱ γὰρ ἐν Ἀργινοῦσαις ἠττηθέντες Λακεδαιμόνιοι καὶ γυμνοὶ καὶ ἄποροι φυχόντες, Ἐτεινίκου παρακλεινομένου αὐτοῖς φυλακὰς ἔχειν, ἵνα μὴ λάθωσιν αὐτοῖς ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες Ἀθηναῖοι, ἀπεκρίναντο· ὅτι δεῖ τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἀνάγκης ἀγρυπνεῖν διὰ τὸ ὕπνος: v. Xenoph. Hist. Gr. I, 6, 26. Sieversius Commentt. Histor. de Xenoph. Hellen. p. 38: K: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν. δῆλον] P φανερόν. 4. γεράνδρον g. 7. ἐν πολέμῳ κτλ. K om. 8. ὑπερασπίσαι p: et sic ante Schottum legebatur, qui ex Apostolio ὑπερασπίσαι dedit. 11. δ' αἰεὶ Zenobius. 13. γλαῦκα K. K: ἐπὶ ἀμαθῶν ἐπιδεικνυμένων, ὅτι πολλοὶ ἀθήνησιν αἱ γλαυκαί. ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπ. ἀγ. καὶ ὅτι τὸ ζῶον δύσγηχον. 16. μῆ] bg om. 17. ἐνδύνοντων] codd. ἐσθύνοντων: Pantinius ad Apostol. p. 303 ἡσθημένων, ἐσθύνοντων: ego cum Kustero ad Suid. et G. Dindorfio in Steph. Thes. L. Gr. v. γαλή Schotti conjecturam in textum recepi. C: γαλῆ χιτών [v. Eudemus ap. Arsen. 155.]: ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν, ὁμοίᾳ τῆ, Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτόν [κροκοτός Suid. s. γαλῆ χιτών, Macar. p. 398. Zenob. II, 93.]: τὸ δέ, Ἀπέδν τὸν κροκωτόν ἢ γαλῆ, ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν καὶ ἀνακαλυψάντων

Arist. Plut. 1023: ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς κοπρώσης τάφοδα κατεσθίειν:
vid. infr. IV, 10.

75. C. 91. K II, 56: Zenob. II, 98.

76. Zenob. II, 100.

77. Zenob. III, 1: v. infr. VI, 92.

78. K. II, 57: Zenob. III, 2.

79. K. II, 63: Zenob. III, 5.

80. K. II, 58: Zenob. III, 4.

81. K. II, 77: Zenob. III, 6.

82. Zenob. II, 93: v. infr. VI, 98.

- 83 Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.
- 84 Γαλῆν ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἀποτευκτικῶν παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ εὐτυχοῦσι.
- 85 Γαστέρα μοι προσφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος 5 ἀπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ βαρεῖα: ἐπὶ τῶν γαστρομάργων.
- 86 Γηρᾶ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῦ: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων καὶ μηκέτι χρησιμεύοντων.
- 87 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν κιναιδῶν, Παρόσον 10 οἱ Ἴωνες ἐπὶ τούτῳ διαβάλλονται. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ Γέλως Χίος.
- 88 Γέλως Μεγαρικός: ἐπὶ τῶν ἄωρος θρυπτομένων. Ἡμῶσε γὰρ ἢ Μεγαρικὴ κωμῶδία ἐπὶ χρόνον.

ἄπερ πρότερον ὑπεκρίνοντο· φασὶ γὰρ οἱ μυθολόγοι, γαλῆν κρο-
κωτῷ κοσμηθεῖσαν καὶ καλλωπιζομένην τῷ ἐνδύματι, καὶ
μετὰ σεμνότητος καὶ αἰδοῦς προσισταμένην, εὐθύς ταῦτα
ἀπορῆψαι καὶ πρὸς μὴν ἐκδραμεῖν ἀναφανέντα. 1. VBC:
πρὸς τοὺς — λαμβανοντας: addit C: λέπει δὲ τὸ ἔσχε: idcirco
vulgatam, γαλῆ, mutavi in γαλῆ, uti etiam exhibet C. χαίρουσι]
χαίρουσι P, ex quo vitiosam editionum priorum scripturam χει-
ροῦσι Schottus correxit. 3. vulgo ἀποτευκτικῶν: e C emendavi.
4. εὐτυχοῦσι] C ἐπιτυχίς. 6. πλήρης] B πλήθουσα. ἐλαφροτέρη]
vulgo ἐλαφροτέρα, B ἐλαφρά: correxi ex Apostolio. κενεὴ] vulgo
κενή: K κενιά: correxi ex Apostolio: vid. vv. II. ad Suidam.
7. γαστρομαργόντων B. 8. γηρᾶ βοῦς] veram lectionem solus C
servavit: γέρων ὁ βροῦς. Vulgo τὰ δὲ: mutavi cum VBKC.
τῷ βοῦ] τῷ βίῳ pbg. Explicationem K om.: VB: ἐπὶ τῶν διὰ τὰ
γῆρας ἀχρήστων: C: ἐπὶ τῶν γεγ. μὲν καὶ μηδὲν χρῆσ., ἀξίων δὲ τι-
μῆς διὰ τὰ πρότερον αὐτῶν ἔργα. 10. VB: ἐπὶ τῶν κενοδό-
ξων καὶ ἐκλελυμένων παρόσον οἱ Ἴ. ἐπὶ τούτοις διαβ.. Γράφεται
καὶ γέλως Χίος, ἐπὶ τῶν διὰ πλῆθος χρόνου οὐχ ἀμαρτα-
τόντων: verba ἐπὶ τῶν κτλ. ut assuta neque huc pertinentia Schot-
tus asterisco notavit. κιναιδῶν] K ἐκλελυμένων: tum pergit: εἰς
τοῦτο γὰρ οἱ Ἴ. διαβ., reliquis omissis. 13. C nonnisi haec:
ἦμασε ἢ μεγ. κωμ. ἄωρος, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκωμένοι ἐγέλων:

83. V. 1, 41. B. 276. C. 66. Apost. V, 95. Arsen. 155. Cf. sup. III, 58.

84. C. 65. Apost. V, 98. Arsen. 156. Mustela inter animalia inauspicata et infausta refertur: v. Aelian. N. A. XV, II. Casaubonus ad Theoph. Character. XVI, 1.

85. B. 281. K. II, 64. Greg. II, 1. Apost. V, 94. Arsen. 156.

Suidas. Compara incerti poetae fragmentum apud Stobaeum Floril. LXII, 15.

86. V. I, 44. B. 282. C. 75. K. II, 59. Apost. VI, 25. Arsen. 161 ibiq. Macarius.

87. V. I, 45. B. 283. K. II, 75. Greg. II, 9. Apost. VI, 13. Arsen. 158 ibiq. Macarius. Vide Wachsmuthium Antt. Gr. I, 72.

88. V. I, 46. B. 285. C. 71.

- 89 Γέροντι μηδέποτε μηδέν χρηστὸν ποιεῖν:
 παραινῆ μηδένα ἀκαιρῶς εὐεργετεῖν.
- 90 Γῆς βάρος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 91 Γῆς ἔντερρα: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 92 Γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν σπανίων. 5
- 93 Γλαυξ διέπτато: ἐπὶ τῶν αἰσίφ χρωμένων οἰωνῶ.
- 94 Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας
 ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κίνδυνον.

VB: ἐπὶ . . γὰρ ἐπὶ χρόνον ἢ M. κ. ἀώρως [ἀ. B om.], ἦν ἸΑθ. καταμ.
 ἐγίλων. 1. Suidas: γέρ. μηδέν μὴ ποιεῖ χ. π. 2. παραινῆ μη-
 δένα] VB παρεγγυῆ μὴ δέ. 3. B: ἐπὶ τῶν εἰς μηδέν συντε-
 λούστων. 4. τοῦ — ἀξίου B: addit C: τὰ γὰρ τῆς γῆς ἔν-
 τερα σκολήκων εἰδὸς ἐστὶ φανλότατον: vid. Bekk. Anecd. I,
 230, 29: Γαράγας: σκώλης ὑπὸ Συρακουσίων, ὃ ἡμεῖς γῆς ἔντερον.
 6. VB: ἑ. τ. αἰσίφ χρ. οἰωνοῖς. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ ταύτη διελ-
 θούση [V ταύτης διελευσῆς] θαρῶσαντες οἱ Ἕλληνες ἐνίκη-
 σαν: vid. Schol. ad Aristoph. Vespp. l. c. 7. ἀπείρων Schottus:
 veram lectionem BCK praebuerunt recepitque Gaisfordus. ὑπ'
 BCK b Gaisfordus: ἐπ' Schottus. 8. C addit: εἰς πόλεμον

Ἀpost. VI, 2. Arsen. 158: Schol. ad Arist. Vesp 57: Hesych., Suidas. Vid. C. O. Muellieri Dorr, II, 349. Meinekii Quaest. Scen. Specim. I p. 4: infr. VI, 57.

89. V. I, 31. B. 286. Apost. VI, 14. Arsen. 160: Suidas: vid. infr. VI, 61. Usurpat Aristot. Rhet. I, 15 p. 52, 10 Bekker.: ἔτι καὶ αἱ παροιμίαι, ὥσπερ εἰρη-
 ται, μαρτυροῦν ἔστιν. οἷον εἰ τις συμβουλεύει μὴ ποιῆσθαι φίλον γέ-
 ροντα, τοῦτω μαρτυρεῖ ἡ παροιμία, μὴ ποτ' εὐ ἔρδειν γέροντα.

90. B. 288. K. II, 65. Greg. II, 2. Apost. VI, 20. Arsen. 161 ibiq. Macar.: Suid., Zonar. p. 435. Ex Homero derivatum: II. Σ, 104: ἀλλ' ἤματι παρὰ νηυ-
 οῖν, ἐτώσιαν ἀχθος ἀρούρης, ad quem locum vide Eustath.: add. Odys. Y, 379. Alludit Plat. Theat. 176 D, ubi vide Scholl. p. 363 Bekk.

91. B. 290. C. 77. Apost. VI, 24. Arsen. 161 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Numenius ap. Athen. VII, 305 A.

92. V. I, 43. B. 291. Plut. Boiss. Anecd. I, 397: γάλα ὀρνί-
 θων ζητεῖς: Apost. V, 90. Arsen. 152: Strab. XIV, I, 15 p.

651: Eustath. ad Hom. Odys. A, 88 p. 1485, 39: ἔστι παροιμία
 ἐπὶ εὐδαιμονίας: id. ad Dionys. Perieg. 533: ἡ δὲ Σάμος . . .
 πάννυ ἐντύχσά ποτε, ὡς καὶ παρ-
 ομιμασθῆναι, γάλα ὀρνίθων φέ-
 ρειν αὐτήν: Schol. ad Arist. Av. 733: ἐπὶ τῶν λιαν εὐδαιμονούντων
 καὶ πάντα κεκτημένων. Ἄλλως
 τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων: ad Arist.
 Vesp. 528, ad Lucian. de Merc. Conduct. §. 13: id. ap. Bachm. Anecd. II, 339: ἀμέλλεις ὀρ-
 νίθων γάλα: Suidas. Usurpat Aristoph. II. cc., Av. 1673. Mnesimachus ap. Athen. IX, 387 C, Menandr. fragm. incert. fab. p. 313: alia vid. ap. intt. ad Arist. Av. I. c. Propria locutionis vis erat secundum Anaxagoram Athen. II, 57 D τὸ ἐν τοῖς ὄσις λευκόν: aliam explicationem viam institit Suevernius de Arist. Avib. Comment. in Abhandlungen der hist. phil. Klasse der Koen. Acad. d. Wissensch. zu Berlin v. J. 1827 p. 254.

93. V. I, 48. B. 292. Apost. VI, 40. Arsen. 164. Alludit Aristoph. Vesp. 1124. Vid. sup. III, 81.

94. B. 292. C. 83. K. II, 66.

- 95 Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλειοπότης: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου καὶ ἀφόβως τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.
- 96 Γραῦς ὡς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφρον ἔξεις: ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν. Οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρας ἐμβάλλονται. 5
- 97 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.
- 98 Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.
- 99 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ 10 πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν τῆς γῆς ῥαγίση εὔρε νεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον περιελόμενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὀρασθαι ὅταν βούληται καὶ μὴ, δι' αὐτοῦ ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα καὶ ἦρξε. 15

καὶ εἰς τὰ ἀκίνδυνα. Λέγεται καὶ οὕτως: »Γλυκεὶς πόλεμος ἀπειράτοις:« K κινδύνους. 1. vulgo γλυκεῖα: mutavi e B. 2. μόχθον B. καὶ ἀφόβως BK om. 3. ὡς τις] ὅς τις P. 6. γρηῖς ἀνακροτούσα Scaliger in Stromateo. 10. δακτύλιος K. καὶ κτλ.] K om. 11. Γύγης κτλ.] B om. 12. καὶ τοῦτον τῆς σφενδόνης editt. ante Schottum: περιελόμενος φύσιν ἔχοντα ὡς τὰς καταστροφὰς P, quae ex Apostolio emendavit Schottus et primus in textum posuit: περιελόμενος etiam b g, qui φύσιν ἔχ. omittunt et ὥστε tenent pro vulg. ὡς. 14. ἀπέκτεινε g Gaisfordus: ἀπέκτανε Schottus. 15. βασιλέα Κανδαύλην Apostolius, Arsenius.

Gregor. II, 3. Apost. VI, 34. Arsen. 164 ibiq. Macar.: Schol. ad Thucyd. I, 80. II, 8: Suidas. Manarunt e Pindari Hyporchemate: Γλυκεῖ δ' ἀπειροῖσι πόλεμος: πεπειραμένων δὲ τις Ταρβεῖ προσιώντα νῦν καρδία περισσῶς: vid. Boeckhius p. 603. Locos, in quibus sententia expressa reperitur, Bloomfieldus ad Thucyd. II, 8 indicavit: add. Aristot. Rhetor. II, 5 p. 69, 14 Bekk., cui admovit proverbium Victorius in Commentario ad Aristot. I. c.

95. B. 295. K. II, 60. Greg. I, 98. Apost. VI, 35. Arsen. 164: Suidas. Adhibuit Plutarch. Erotic. c. 5 fin.: οἴστος δὲ ἀρνέεται τὴν ἡδονήν· αἰσχίνεται γὰρ καὶ φοβείται, δεῖ δὲ τινας εὐπρε-

πείας ἀπτομένῳ καλοῦν καὶ ὠραίων· πρόφασιν οὖν φιλία καὶ ἀρετὴ· κενεῖται δὲ καὶ ψυχρολουτεῖ καὶ τὰς ἀφρηῖς αἶρει καὶ φιλοσοφεῖν φησὶ καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἴτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν Γλυκεῖ cett.: vid. Valckenarius Diatr. Eurip. 242 Lugd.

96. Apost. VI, 48. Arsen. 168: Suidas.

97. B. 299. K. II, 67. Greg. II, 4. Apost. VI, 52. Arsen. 169 ibiq. Macar.: Suidas.

98. B. 300. K. II, 70. Greg. II, 6. Apost. VI, 62. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Suidas: vid. sup. III, 73.

99. Diogen. IV, 72. B. 301. K. II, 68. Greg. II, 5. Apost. VI, 60. XVII, 83. Arsen. 432. 170 ibiq. Macar.: Nonnus in Greg.

- 100 Γυπὸς σκιά: ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.
- 1 Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ, Γυνὴ στρατεύεται: ἐπὶ τῶν δειλῶν.
- 2 Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.
- 3 Γυναικὸς φρένες: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 5
- 4 Γυναικὶ μὴ πιστεue, μηδ' ἂν ἀποθάνῃ: ὅτι δεῖ γυναῖξὶ μὴ πιστεύειν.
- 5 Γυναικῶν ὄλεθροι: ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναίρουμένων.
- 6 Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον 10
εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.
- 7 Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ πλῆθος χρόνου οὐχ ἀμαρτανόντων.

1. λόγων P: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φθόρου πραττότων Hesychius. 2. καὶ — στρατεύεται] C ἢ στρατ., K κ. γ. στρατοπεδεύεται: vid. vv. II. ad Suidam. 3. δειλῶν] παραδόξων BCK. 4. μητρός C. BV addunt: καὶ παντελῶς μηδὲν ἔχοντων. 5. τοῦ ἀνοήτου B. 6. μηδ' ὅταν θάνῃ K Greg. Cyprius, Apost. Arsenius. KB explicationem om μὴ γυναῖκας P, μὴ δεῖ γυναῖκα C. 8. ὄλεθροι bg. BV addunt: πολλοὶ γὰρ ὑπὸ γυναικῶν ἀπόλονται: v. Suidam. 12. legebatur διὰ πλῆθος: correxi e Zenobio. 13.

χρόνου] χρυσίου pg: «eodem compendio ^φχ utrumque in MSS. exaratur vocabulum.» Gaisfordus. K: ἐπὶ τῶν οὐχ ἀλίσκομένων ἢ ἀμαρτανόντων διὰ πανουργίαν.

Συναγ. ιστορ. p. 145 Mont., ejusd. Narrat. ap. Creuz. Melet. I, 72: Suid., Zonar. 456, Eudoc 99. Historiam e Plat. Reip. II, 339 C petiit. Gygis annulum memorant Plat. Reip. X, 612 B, Lucian. Bis Accus. § 21, Philostr. Heroic. p. 28 Boiss., Theod. Prodrum. in Boiss. Anecd. II, 428. Liban. Oratt. XV, 435.

100. V. I, 51. B. 302. Apost. VI, 64. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Hesych., Suidas.

1. B. 305. C. 94. K. II, 72. Greg. II, 7. Apost VI, 66. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Suidas. Similiter Menand. Sent. Singul. 100: γυναῖκὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ φύσις: Aeschin. adv Timarch. §. 171: κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομιμένην, ἧς ἤγε-

μὸν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα καὶ ναῖν οὐκ ἔχουσα κτλ.

2. V. I, 53. B. 306. C. 90. K. II, 69. Apost. VI, 61. Arsen. 170.

3. B. 307. K. II, 71. Apost. VI, 65. Arsen. 170. Pericles ap. Plutarch. Cimon. 14: γραῖς εἶ, γραῖς, ὦ Ἑλληνική, ὡς τηλικαῦτα διαπρατέσθαι πράγματα.

4. B. 310. C. 93. K. II, 73. Greg. II, 8. Apost. VI, 67. Arsen. 170 ibiq. Macarius. Cf.

Menand. Sent. Singul. 86: γυναικὶ μὴ πιστεue τὸν σαντοῦ βίον: add Incerti poetae epigramma Anth. Palat. IX, 67.

5. V. I, 33. B. 309. Apost. VI, 68. Arsen. 170: Suidas.

6. Zenob. II, 88.

7. K. II, 76: Zenob. II, 90. Adhibuit Dionysius apud Diog. Laert. V, 93.

- 8 Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων. Ἀπὸ Γλαύκου Σαμίον, ὃς πρῶτον κόλλησον ἐφεῦρε σιδήρου. Ἡ ἐπὶ τῶν τεχνικῶς κατεσκευασμένων.
- 9 Γλῶσσα ποῖ πορεύη πόλιν ἀναρθώσασα; καὶ, πόλιν ἀναστρέψασα; ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ὀφελούντων ἢ βλαπτόντων. 5
- 10 Γραῦς ἀναθυᾶ: ἀντὶ τοῦ, καπρᾶ. Ἐπὶ τῶν παρ' ἡλικίαν γυναικίζομένων. Ὡς καὶ τὸ, Γραῦς ἀναβακχεύει.
- 11 Γέρων βοῦς ἀπένθητος δάμοισιν: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτώντων. 10
- 12 Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ: ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλων ἐπιζητούντων ἢ παρ' ἑαυτῶν ἔχουσι.
- 13 Δακτύλου ἡμέρα: ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γὰρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών. 15
- 14 Δαφνίην φορῶ βακτηρίαν: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινων ἐπιβουλευομένων. Παράσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.
- 15 Δευτέρων ἀμεινόνων: ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῆ καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσιν. 20

1. C: τῶν εὐμηγάνων καὶ ῥαδίως κατεργ., ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμ., ὃς . . εὔρει καὶ ἄλλα πολλὰ εὐμέθοδα ἐτεχνάσατο. 4. vulgo ποῦ, ut etiam in B scriptum est: παῖ C, Zenobius. 5. καί] haec vox ad proverbiale dictum non pertinet, igitur separavi: etiam signum interrogationis post πορεύη positum delevi et post ἀνορθ. et ἀναστ. posui. ἀναστρέψασα h_g Apost. Arsenius: vulgo ἀναστρέψουσα: recte etiam Suidas: ἀνορθώσουσα — ἀναστρέψουσα: v. Zenobius. 11. καθ' ὥραν] Suidas καθαρῶς, quod e codd. nunc in καθ' ὥραν mutatum est. C: ἐπὶ τῶν τελ. καὶ λύπην μὴ παρεχόντων. 12. παρ'] conjectura Kusteri ad Suid. proposita et a Gaisfordo in textum posita, παρ', firmatur cod. Mazar. A. 86 apud Boissonadum Anecd. I, 390: Schottus περι. B explicatōnem om. 13. παρ' αὐτῷ Suidas. 18. ἐπιβουλευομένων b Gaisfordus: βουλευομένων Schottus.

8. C. 80; Zenob. II, 91.

9. Zenob. II, 99.

10. Apost. VI, 53. Arsen. 169: Phrynich. Bekk. Anecd. I, 33, 20: vid. sup. III, 74. Alludit Pherecrates ap. Suid. s. ἀναθύειν et Zonar. 199: Πάλιν αὐθις ἀναθύων αἱ γεραίτεροι, ubi Runkelius Pher. fr. 158 male ἀναθύου-

ων. Simile est γραῦς χορεύει apud Suidam.

11. K. II, 78: Zenob. II, 97.

12. B. 319. Apost. VI, 76. Arsen. 176: Suidas.

13. Zenob. III, 10.

14. Zenob. III, 12.

15. Zenob. III, 15.

- 16 Δι' ὀξείας δραμεῖν; ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.
Ὄξειαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.
- 17 Δίκην ὑφέξει κἄν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν
ἐπὶ μικρῷ συκοφαντούμενων.
- 18 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆ-
ρας εὐθητετέρων.
- 19 Δις πρὸς τοῦ αὐτὸν αἰσχροῦν προσκρούειν
λίθον: φανερόν.
- 20 Δις καὶ τρις τὸ καλόν: δῆλαν τοῦτα.
- 21 Δῶρα θεοῦς πείθει, καὶ αἰδυσίους βασι-
λῆσας: ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστρέφοντων.

2. ὀξίαν γὰρ] »Accessio haec Pantiniano cod. accepta est referenda.« Schottus. rom. g. Gaisfordus. 3. δάκη K. 5. Eustathius: ἔτεροι δὲ τοσοῦτον ἀποδέουσι προσέχων αὐτῷ [τῷ σ] ὥστε καὶ τὸ δις π. οἱ γ. δις παιδεις γράφουσι συνθέτως ἐν ἐνὶ μίρει λόγου, ἄλλως τοῦτο ποιούντες παρὰ τὸ δίπαις, δίπαιδος, ὃ δύο κεκτημένος δηλαδὴ παῖδας. ἀπὸ τοῦ γήρους A, ἀπὸ τῷ γήρα B, πρὸς τῷ γήρα K. 6. K addit: εἶναι δοκούντων, B Schol. Plat. δοκούντων. 7. αἰσχροῦς προσκρούει K: in explicatione K cum Zenobio consentit, nisi quod ἐκ δευτέρου exhibet. 10 πείθει] B τέρπει. καὶ δῶρ' Plato. C: οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον· εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος ἐν τρίτῃ πολιτείᾳ· ἄμοιον τὸ Δῶρα καὶ σοφοῦς [suprascr. γρ. θεοῦς] παρήπαφεν. B explicationem om.

16. Zenob. III, 13.
17. K. II, 79: Zenob. III, 20.
18. V. III, 91. B. 327. K. II, 80. Apost. VII, 28. Arsen. 183 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Od. M, 22 p. 1706, 4, Schol. ad Arist. Nub. 1404 (1421) coll. Clem. Alex. Stromm. VI, §. 19 p. 265 Sylb.: παῖδες τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες: καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ παῖδες εἴσι, τῷ ἢ πάλιν ληροῦντες: καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ: Πηλέα τὸν Διάκειον οἰκουρὸς μόνῃ Γερονταγωγῷ κἀναπαιδεύω πάλιν. Πάλιν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ. Καὶ Θεόπομπος: Δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ. Καὶ Πλάτων· Ἄρ', ὡς εἶκει, δις γένοιστ' ἄν παῖς γέρον; [hic versus Musuri debetur ingenio: constat enim, ut observavit Valckenarius

Schol in Nov. Test. II, 320, verbis Platonis philosophi: Legg. I, 646 A: οὐ μόνον ἄρ', ὡς εἶκειν, ὃ γέρον δις παῖς γίγνοιστ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὃ μεθυσθείς.] καὶ Ἀντιφῶν· γηροτροφία γὰρ προσείκει παιδοτροφία: ad Ar. Equit. 1107, ad Plat. 465 Bekk.: Suid. s. δις, s. καταγηράσας. Usurpat Lucianus, Saturn §. 9: οὔτω γὰρ ἄν τὴν παρομιαν ἐπαληθεύσαιμι, ἢ φησι, παλιμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι: alios vide apud Fischerum ad Aesch. Axioch. 9. p. 134.

19. K. II, 83: Zenob. III, 29.
20. Zenob. III, 33.
21. B. 330. C. 117. Greg. II, 18. Apost. VII, 43. Arsen 186 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpant Aesopus in Welckeri Mus. Rhen. V, 331. Eurip. Med. 964. Plat. Reip. III, 390 E. Ovid. Art. Amat. III, 653.

- 22 Δίκης δικαιότερος: ἐπὶ τῶν σφόδρα δίκαιων· καθ' ὑπερβολήν.
- 23 Δοῖδουξ αὐξεί: ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων. Ὁ γὰρ δοῖδουξ μικρὸς ἐστὶ καὶ στρογγύλος.
- 24 Διὸς ἐγκέφαλος: ἐπὶ τῶν δυσπαθόντων. Οἱ 5 δὲ ὅτι τὰ πολυτελεῖ βρώματα παρὰ Πέρσαις Διὸς ἐγκέφαλος λέγονται.
- 25 Δαιδάλου πτερὰ: ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων προσθήκη παρελκούση.
- 26 Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' 10 ἀπολωλώς: οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἰερῶσθαι ἐστεφανωμένοι μὲν εἰσι, δίψει δ' ἀπόλλυνται. Ἀντὶ τοῦ, τῶν δὲ ἀναγκαιῶν ἀποροῦσι.
- 27 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα 15 δεχομένων. Ἀλήτην γὰρ φασὶ τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰτῆσαι τροφήν, ἄρα τὰ δ' ἐκείνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.
- 28 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. Σταχάνην γὰρ οἱ Λωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσι παρὰ τὴν σιάσιν. 20

1. K. δ. δικ.: ἐπὶ τῶν διδασκόντων, ἃ ἤσκηται: explicatio pertinet ad proverbium δελφῶνα νήχισθαι διδάσκεις: v. Zenob. III, 30. 3. 4. pg om. 5. ἡδυσπαθόντων Schottus, Gaisfordus e Zenobio, aliis: quum codd. δυσπαθόντων praebeant, possitque cogitari, etiam de iis, qui aliquid aegre ferant [v. Athen. II, 65 F.], proverbium dictum esse, codicum scripturam retineo. Sic etiam γάλα ὀρνίθων et de ditissimis et de pauperrimis dicebatur: v. sup. III, 92. 6. ἐγκέφαλοι g. 11. ἀπόλωλεν VB, ἀπόλλυται C. Verba δ' ἀπολωλώς — δίψει δ' in g omitta sunt. BV: ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἰερῶσθαι [V ἰερῶσθαι] τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι περιτάσι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ εὖ [εὖ om. V] ἀπαλλάσσομεν: C, cum Suida fere consentiens, hac explanationis forma utitur: ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἰερῶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐ καταλλάσσομεν. διὰ τὸ] articulum e VBC Gaisfordus addidit. 12. ἀπόλλυται g. 20. παρὰ] διὰ K.

22. V. I, 58. B. 333. K. II, 81. Apost. VII, 13. Arsen. 181: Suidas.

23. Zenob. III, 40.

24. Zenob. III, 41.

25. Diogen. II, 52. C. 97. Apost. VI, 75. Arsen. 175 ibiq. Macar: Suidas.

26. V. I, 59. B. 337. C. 103.

Apost. VI, 93. Arsen. 178 ibiq.

Macar.: Schol. ad Arist. Equit.

538: Suidas Alludunt Arist.

l. c., Lucian. Merc. Conduct.

§. 28 Liban. Ep. 208.

27. Zenob. III, 22.

28. K. II, 87: Zenob. III, 16.

- 29 Δικτύω άνεμον θηραῖς: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι
ποιούντων.
- 30 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν
διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γινομένων.
- 31 Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. 5
- 32 Δίχολοι γινῶμαι: οἰονεὶ δίτροποι. Ἐπὶ τῶν δι-
γνώμων.
- 33 Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἄκρωσ
εἰς τι πεπαιδευμένων καὶ προσποιουμένων παρὰ τινων
μανθάνειν. 10
- 34 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν
εὖ πραττόντων.
- 35 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ
τῶν σφόδρα κακούργων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.
- 36 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων· ἢ ἐπὶ 15
τῶν πιθανῶν.
- 37 Δελφίνα πρὸς τούραϊον δεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νάτων. Εὐκίνητος γάρ.
- 38 Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας: ὡσπερ διὰ χρόνου.
- 39 Δίξασθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος: 20

2. ποιούντων τι cod. Mazar. A. 86 apud Boisson. Anecd. I, 394.
3. διὰ δακτυλίου] K δακτύλω. 5. B: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι δια-
πραττομένων. 8. ἄκρωσ sine causa Schottus in ἀκριβῶς mu-
tandum esse iudicabat: ἄκρωσ g. 12. εὖ πραττόντων] K εὐημε-
ροῦντων. 13. τοὶ] K γε, Schottus τὸ, g om. Explicationem
K ignorat. 15. Hesychius: Διὸς θᾶκοι καὶ πεσοὶ· τινεὶ γράφουσι
ψῆφοι. 17. Legebatur τὸ οὔραϊον. 18. ἀκίνητος editt. ante
Schottum: e P Schottus correxit. 19. διὰ μακροῦ addunt Apost.,
Arsenius. 20. Scribe διξασθαι: βίος ἀσπεῖν Schneidewinus
Coniect. Crit. 67: add. Welckerus ad Theogn. p. 150. Addit
Arsenius: παρὸσον τὸ ἔην τῆς ἀρετῆς προτιμότερον.

29. Zenob. III, 17.
30. K. II, 86: Zenob. III, 18.
31. B. 342. Apost. VII, 6. Ar-
sen 180: Suidas.
32. Zenob. III, 25.
33. Zenob. III, 30: v. infr. V,
33: de K vid. not. crit. ad Dio-
gen. III, 22.
34. K. II, 89: Zenob. III, 31.
35. K. II, 88: Zenob. III, 37.
36. Apost. VII, 20. 21. Arsen.
182: Hesych. s. Διὸς θᾶκοι, Sui-

das: οὔτως καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ
καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος
Ἀρχιλόχος (fr. III Runk.): Ἐξ-
θα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πε-
σοὶ τε καλοῦνται· ὁ γὰρ τόπος,
ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖ-
ται· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

37. Zenob. III, 38.
38. Apost. VII, 31. Arsen. 181.
39. Arsen. 181. Versus au-
ctorem Phocylidem esse, ex

- 40 Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ὕπνω-
δῶν· ἐν τινὶ γὰρ πόλει ἠράσθη ὁ Ὑπνος παιδὸς Ἐνδυ-
μίωνος.
- 41 Ἐκ τριχῶς κρέματα: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυ-
νεόντων. Ταῦτ' ὅτι ἐστι τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ βαινειν. 5
- 42 Ἐκ λύκου στόματος ἀφείλω: ἐπὶ τῶν ἀνεπί-
στως [τι] λαμβανόντων.
- 43 Ἐλέφαντος διαφέρει οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθητῶν.

1. K: ἐπὶ τῶν δι' ἑρσιτά ὑπνηλῶν· ἐπειδὴ ὁ ὕπνος ἐραστὴς μιρα-
κίου ἐνδυμίωνος, ἔτι καὶ νῦν λέγεται κατέχειν αὐτὸν κοιμώμενον: vide
Coisl. in notis ad Zenobium. 2. ἐραστὴς P, ἐραστὴς b. 5. B:
ὁμοίον ἐστὶ τὸ ἐ. ἔσταται: K: ὁμοίον τῷ ἐπὶ ξυροῦ: C: Ἐ. ξ. ἔστη-
κεν: ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει.
6. ἀφείλω K om., ἀφείλου Apostolius. ἀνεπίστως] τὰ ἀνέπιστα K.
7. τι e Zenobio inserui. 8. οὐδέν διαφέρει K. VB Suidas
addunt: παρῶσον καὶ τὸ ζῶον ἑβιοῦτον.

hinc Platonis loco colligo: Reip.
III, 407 A: Φαυκλίδου γὰρ —
οὐκ ἀκούεις πῶς φησι, δειν, ὅταν
ἐφ' ἡδὴ βίος ἦ ἀρετὴν ἀσκειν. De
sententia v. Obbarius ad Horat.
Epist. I, 1, 55.

40. K. III, 17: Zenob. III, 76:
Macar. 451.

41. K. III, 20: Zenob. III, 47.
Ἐπὶ ξ. β.] B. 402. C. 210. Greg.
II, 50. Apost. II, 10. 91. Arsen.
226. Macar. 240: Schol. ad Soph.
Trach. 81. Schol. Ven. et Schol.
Bachmanni ad Hom. II, K, 173:
Νῦν γὰρ δὴ πάντισσιν ἐπὶ ξυροῦ
ἔσταται ἀκμῆς, Ἡ μάλα λυγρὸς ὄλε-
θρος Ἀγαιῶς ἠὲ βωῶνας: Eustath.
ad Hom. I. c. p. 796, 55: ὅτι
παροιμιῶδες τὸ νῦν γὰρ δὴ κτλ.
ἀντὶ τοῦ, νῦν ἐν κινδύνῳ ἐστὶ τὰ
καθ' ἡμᾶς καὶ οἷον ἐπ' αὐτῇ τῇ
ὀδύνητι καὶ τομῇ τοῦ ξυροῦ. Σο-
φοκλῆς (Ajac. 786 ibiq. Scholl.)
δὲ παραφράζων αὐτὸ εἶπε· ξυρεῖ
γὰρ ἐν χροῖ (ejusdem meminit
iterum Eustath. infr. 1257, 12:
cf. Apost. XIII, 90. Arsen. 374
ibiq. Walzsius.). ἐλήφθη δὲ ἡ παρ-
οιμία ἐκ τῶν τραυμάτων, ἃ τομῆς
ἤδη δέονται· ἐπεὶ δὲ ὁ ξυρός ὡς τὰ
πολλὰ ὄργανόν ἐστιν ἢ σαρκῶν το-

μῆς ἢ τριχῶν, ἐνενοήσαντο μεταλα-
βόντες οἱ νεώτεροι ἐπὶ κινδύνων ἐξ
αὐτοῦ παροιμίας ἑτέρας δύο, ποτὲ
μὲν πῆματα λέγοντες τομῶντα τὰ
τομῆς δεόμενα, ποτὲ δὲ τριχῶς φά-
σκοντες ἠρτησθαι τὰ πράγματα· ἐξ
οὗ παραπονήσας ὁ Θεόκοκτος (XIV,
9.) ἔφη τὸ, θρηξὲ ἀνά μέσον· τὸ
μέτροι, ξυρός εἰς ἀκόνην (Dio-
gen. VI, 91.) ἑτέραν παρὰ τὰ ἠη-
θέντα ἔχει ἔννοϊαν: Schol. Pal.
ad Soph. Ajac. 786, ad Lucian.
Jov. tragœd. §. 3: Hesych.,
Suid. s. ἐπὶ ξυροῦ, s. ξυροῦ, Zo-
nar. 794. Manavit ex Homeri
loco: usurparunt Simonid. Epigr.
158 Schneidew., Theogn. 557,
Soph Antig. 996: φρόνη βεβῶς
αὐ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης: vid. Val-
ckenarius ad Herod. VI, II. intt.
ad Theocr. XXII, 6.

42. K. III, 2: Zenob. III, 48.

43. V. I, 81. B. 405. K. III, 3.
Apost. VIII, 13. Arsen. 297: Sui-
das: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναι-
σθητῶν. Liban Orat. pro templis
II, 164 R.: οἱ δὲ μελαγχμονοῦντες
οἱτοι καὶ πλείω μὲν τῶν ἐλεφάντων
ἐσθιοντες, πόνον δὲ παρέχοντες τῷ
πλήθει κ. τ. λ.: de monachis lo-
quitur.

- 44 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις: ἐπὶ τῶν
τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβυιόντων, μανθανόντων δὲ
τὰ μείζονα.
- 45 Ἐλέφας μὺν οὐχ ἀλίσκει: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ
ἢ φαῦλα παρορώντων. 5
- 46 Ἐλέφαντας ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μι-
κρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.
- 47 Ἐλεύθεραι αἰγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους
ἀτηλλαγμένων.
- 48 Ἔνεστι κὰν μύρμηκι χολή: μηδὲ τῶν μικρῶν 10
καταφρονεῖν. Ὅμοια τῇ, Ἀγροίκου μὴ καταφρονεῖ
ῥήτορος.
- 49 Ἐκ τοῦ γὰρ ἐξορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν:
δῆλον.
- 50 Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μο- 15
χθούτων.
- 51 Ἐν θέρει τὴν γλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν
μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 52 Ἐν πυρὶ βέβηκας: ἢ ἐπὶ αἰσχίστου, ἢ ἐπὶ τάχους.

2. K: ἀπτομένον δὲ εὐθίως τῶν μείζονον, ὡς εἴ τις πρὸ τοῦ μαθεῖν
πίνακας πίθον κατασκευάζει. 4. ἀλίσκει] K ἀλεγιζει: v. Zenobius.
5. ἢ] καὶ K. ὑπερορώντων K. 6. ἐλέφαντα PK. μυίας P.
8. βάρους τινὸς Zenobius. 10. κὰν] καὶ K. τοῦ μικροῦ K.
11. ὁμοία κτλ.] K om. 13. Legebatur ἐκ τοῦ ἐξορᾶν γίνεται ἀνθρ.
ἐρᾶν: BVC: ε. τ. γὰρ ὄρᾶν [ὄρᾶν γὰρ V, γὰρ εἰς ορᾶν C] γίνετ'
ἀνθρ. [τὸ addit C] ἐρᾶν. Versus e Sophocle petitus: v. Casaubo-
nus ad Athen. VII p. 32 Schweigh. 14. δῆλον VBC om. 15.
ἀμαρτύτως K. 19. VB: ἐπὶ τάχους [V. ε. ταχίων], καὶ ὅτι ταχέως
ἐκβαίνειν δεῖ τὸν ἐν πυρὶ ὄντα.

44. K. III, 25: Zenob. III, 65.
45. K. II, 16: Zenob. III, 67.
46. K. II, 99: Zenob. III, 68.
47. K. III, 22: Zenob. III, 69.
48. K. III, 5: Zenob. III, 70.
Ἀγροίκου] sup. I, 12.
49. V. I, 84. B. 416. C. 177.
Apost. VII, 98. Macar. p. 226:
Hesych. s. ὀμμάτιος πόθος. Ad-
hibet Clem. Alex. Paedag. III,
32 p. 100 Sylb.: alludunt mul-
ti: vid. Boissonadus ad Phi-
lostr. Her. 640, ad Nicet. Eu-
gen. II, 99, intt. ad Hesych. l.
c., Blomfieldus ad Aesch. Agam.
gl. 232: add. proverbium Arse-
nii 171: γυναικὸς ὄμμα τοῖς
ἀκμάτουσιν βέλος.
50. K. III, 27: Zenob. III, 71.
51. K. III, 28: Zenob. III, 72:
v. Diogen. VI, 27.
52. V. I, 83. B. 415. Apost.
VIII, 48. Arsen. 233: Schol.
ad Theocr. V, 31: Suidas.
Usurpat Arist. Lysistr. 134: v.
Mitscherlichius ad Horat. Carm.
II, 1, 8.

- 53 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδυ-
παθεῖν διωκόντων.
- 54 Ἐνδύετέ με τὴν λεοντῆν: ἐπὶ τῶν μεγάλους
ἐπιχειρούντων.
- 55 Ἐγὼ δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρ- 5
χεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, διὰ δὲ τινα ταραχὴν εὐδοκι-
μούντων. Ὅμοιον, Ἐν γὰρ ἀμνηχάνοις καὶ Καρχί-
νος ἔμμορε τιμῆς. Αἰπόλει σοὶ φησὶν ἢ παρ-
ομιμία.
- 56 Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται: 10
- 57 Ἐρετριέων ῥῶ: ἐπὶ τῶν κατακόρωσ τισὶ χρωμέ-
νων. Κατακόρωσ γὰρ οὗτοι χρῶνται τῷ ῥῶ.
- 58 Ἐν Σάμῳ κομήτης: ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λε-
γόντων. Οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε πρὸς χορούς ἐπιτήδειοι,
οὐ πρὸς ἄλλο τι χρησιμον. 15

1. καταπάττεις] K κατακρύπτεις: v. Gregorius Cyprius. ἡδυ-
πάθειαν BV. ἡδυπαθείας K. 2. μεταδιωκόντων VBK. 3.
ἐνδύεται P b K. με] μοι P, K om. 4. ἐπιχειρούντων K. 5.
δὲ om. g. Leg. Ἀνδροκλῆς cum Zenobio. 7. ὅμοιον] οἶον P.
γὰρ e P b Gaisfordus adjecit. Leg. ἀμνηχάνῃ cum Zenobio.
8. Αἰπόλει — παροιμία] e P adjecta sunt. 10. Proverbium cum
antecedentibus arctissime cohaeret: v. infr. V, 15. 12. γὰρ
Gaisfordus e b addidit. 13. ἐν γάμῳ κομήτης P. VB: Πυθα-
γόρας πύκτης Σάμος ἐκόμα' καταφρονηθεῖς οὖν παραδό-
ξως ἐνίκησεν. Ἐλέχθη ἐπὶ τῶν.. λεγόντων. χάριεν] χρησιμὸν g.

53. V. I, 85. B. 418. K. III, 6.
Greg. II, 38. Apost. VIII, 50.
Arsen. 233.

54. K. III, 7: Zenob. III, 75.

55. Zenob. III, 77. αἰπόλει
— παροιμία] haec Schottus de-
pravata esse putavit: sed sana
esse et in hunc locum quadrare
apparet ex Aristidis Orat. XLIX
p. 384 Jebb. 517 Dind.: οὐ μὴν
ἀλλ' ὑπὲρ γε τῆς ἀληθείας διὰ
πάντων ἐθέλω τὸν λόγον ἐξακριβῶ-
σαι, ὅπως καὶ γνήσιος οἶος ὦν ἐμὲ
νοουθετεῖς, τῆς παροιμίας σοὶ λεγού-
σης αἰπολεῖν.

56. Zenob. III, 77.

57. Apost. IX, 5. Hesychius.
Alludunt Plat. Cratyl. 434. C,
Diogen. Laert. II fin, de Me-
nedemo dicens: κατ' ἔργον ἔρεξας
Ἐρετρικόν, ἀλλ' ὅμως ἀνανδρον.

De re exponunt Strab. X, I,
10 p. 448: ἐποίκουσ δ' ἔσχον (Ἐρε-
θρεῖς) ἀπ' Ἡλιδος, ἀφ' οὗ καὶ
τῷ γράμματι τῷ ῥ πολλῶν χρησά-
μενοι οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ἡη-
μάτων ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κευ-
μῶ δ' ἦνται: Casaubon. ad Athen.
VIII, 352 A., O. Muellertus Dorr.
T. II, 522.

58. V. I, 87. B. 422. Plut. 108.
Apost. VIII, 39. Arsen. 231. 232:
Jamblich. Vit. Pythag. II, 8.
VI, 30. Hesychius. Utrum ad
Pythagoram philosophum an ad
Pythagoram pugilem prover-
bium referendum sit, et veteres
et recentiores dubitavere: cf.
Kusterus ad Jambli. l. c.: Iam-
blichii tempore ad philosophum
referbatur: διόπερ, inquit, ἔτι
καὶ νῦν ἢ παροιμία τὸν ἐκ Σάμου

- 59 Ἐν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀδύλων. Οὐκ εἰδῶς
ὅποια ὁδῶ χρήσομαι.
- 60 Ἐπακτὸς ὄρκος: ὃν ἕτερος ἐπάγει. Οἶον βίαιος,
οὐκ αὐθαίρετος.
- 61 Ἐπειοῦ δειλότερος: ἐπὶ τῶν δειλῶν. Τοιοῦτος 5
γὰρ Ἐπειὸς τις ἐγένετο.
- 62 Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον
προκοπτόντων. Ὁ γὰρ Μανδράβολος εὐρών ποτε θησαυ-
ρὸν πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς, εἶτα ἐν τῷ
δευτέρῳ ἀργυροῦν, εἶτα ἐν τῷ τρίτῳ χαλκοῦν. 10
- 63 Ἐρμῆς ἀμύητος: ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἐν τισιν ἐμ-
πίστων· γλεναστική δὲ ἡ παροιμία. Ὅμοια τῇ· Βάλλ' ἔς
ἐξόντα τὴν ἐπιστήμην.
- 64 Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης: ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνη- ✓
σθῶσιν ἐγγὺς παραγινομένων. 15
- 65 Εὐδοντι κύρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων
εὐτυχῶς λέγεται. Συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἀλιέων
τὸν κύρτον αἰρεῖν ἰχθύας.

1. K: ἐν τρ. εἰμὶ λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀποροῦντων, ὅτι καὶ δρᾶσαι. ὁ γὰρ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποῖα χρήσεται: v. Zenobius ibiq. C. 3. βίαιος] βίος g. 5. δειλότερος] δολότηα b. 7. Μανδραβόλου b g. 8. θησαυρὸν εὐρών, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον Suidas: vid. Zenobius. 11. ἀμύητος Erasmus. VB explicationem omittunt. 16. εὐδοντα CK. αἰρεῖ VCK. VB: ἐπὶ τῶν ἐργ. ἐπιτυχῶς: ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμ. ἀλ. εἰσέναι τοὺς ἰχθύας εἰς τοὺς κύρτους· Κρατῖνος [Ἀρχιλόχως addit Photius: v. fr. V Runkel.] ἐπὶ τὸ γελοιώτερον [γελλιώτερον V] ταῦτα [ταίτην V] μετέθηκεν· Εὐδοντι πρωκτὸς αἰρεῖ [αἰρεῖ V]: C: ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως εὐτυχοῦντων παρ' ὅσον κοιμωμένοις τοῖς ἀλιεῦσιν οἱ ἰχθύες τοῖς κύρτους ἐμπίπτουσι: K: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων omissis reliquis. 17. εὐτυχῶς] P ἐπιτυχῶς.

κομήτην ἐπὶ τῷ σμνοτάτῳ διακη-
ρύττει. De Samiorum choregia
et luxuria vid. Panofka R. Sa-
miogr. 80. 103 sqq.

59. K. III, 9: Zenob. III, 78.
60. Zenob. III, 80.
61. Zenob. III, 81.
62. Zenob. III, 82.
63. V. I, 90. B. 428. Greg.
Cyr. II, 36. Apost. IX, 10.
Βάλλ' κτλ.] sup. III, 56. infr. VII, 85.
64. Apost. VII, 52. Arsen. 218:
Suidas. Affine est illud Lati-

norum «Lupus in fabula:» Te-
rent. Adelph. IV, 1, 21.

65. V. I, 91. B. 429. C. 219.
K. III, 1. Greg. Cyr. II, 34.
Apost. IX, 30, Arsen. 245: He-
sych. Photius: vid. Zenob. IV,
8. Usurparunt Timothei Athe-
niensis inimici: Plutarch. Mal-
lign. Herod. c. 7 p. 856 B, Apo-
phthegmm. 187 B, ad quem lo-
cum vide de narratione expo-
nentem Wyttenbachium T. VI,
2, 1(95. Ad proverbium praeter-

- 66 Ἐλκων ἐφ' αὐτόν, ὥστε Καικίας νέφος: ἐπὶ τῶν ἐπισημασμένων ἑαυτοῖς κακά.
- 67 Ἐρῆμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος καταδικασθῆ.
- 68 Ἐστία θύει: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐστιώντων. Παρ- 5 ὅσον οἱ ταύτη θύοντες οὐδὲν τῆς θυσίας ἐξέφερον. Ὁμοία τῆ, Αὐτῷ κανῶ κατέφαγε πάντα.
- 69 Ἐτερομόλιος δίκη: εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ εἰσ- ἦλθον.
- 70 Ἐφρεσις: ἡ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικα- 10 στήριον μετάβασις.
- 71 Ἐξω βελῶν καθῆσθαι: παρανετικὴ ἢ παρ- ομιμία.
- 72 Εὐμεταβολώτερος κοθόρονου: ἐπὶ τῶν πᾶσιν ἐφαρμοζόντων. Ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος ἐφαρμοζόν 15 τοῖς δυοῖ ποσίν. Ὁμοία τῆ, Ποικιλώτερος Ὑδρας. Καί, Εὐριπος ἄνθρωπος. Καί, Γύγου δακτύ- λιος.

1. κακά ἐφ' αὐτόν ἔλκων Gellius, Schol. Aristoph. αὐτόν Auct. Problem.: scribebatur ἑαυτόν. ὥστε B Aristoteles: vulgo ὡσπερ: ὡς ὁ Schol. Arist., Gellius, ὡσπερ ὁ codex C₀ Problem., Apostolius. νῆφ B. 2. B: τὰ κακά, πλοῦτον ἢ μοιχείαν ἢ ἄλλο τι κακόν. 5. ἐστιώντων] ἐσθίωντων bg. 8. lectionem editionum priorum ἑτερονόμος Schottus e P correxit. 10. VB: ἡ ἐκ δικαστηρίου οἰουδήποτε [V δήποτε] ἐφ' ἕτερον [V ἐτέρου] εἰσα- γωγή. 12. καθῆσθαι Schottus: e b correxit Gaisfordus. 14. ἐπὶ κτλ. K om.

ea alludunt Liban. Ep. 84. 1443: Terent. Adelph. IV, 5, 49. Cic. Verrin. V, 70, 180.

66. B. 430. Apost. VIII, 16: Arist. Meteorol. II, 6, 12. Auct. Problem. XXVI, 29. Favorin. ap. Gell. N. Att. II, 22. Maxi- mi et Anton. Sentent. p. 329: Schol. ad Aristoph. Equitt. 438. De Caecia vid. Aristot. I. c., Idelerus Meteorolog. 82 sqq. Plutarch. de capienda ex hosti- bus utilit. 88 D: ὡς γὰρ ὁ Και- κίας τὰ νέφη καὶ ὁ φαῦλος βίος ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκει τὰς λοιδορίας: Reipubl. gerendae praecept. c. 31 p. 823 B.

67. Zenob. III, 84.

68. Diogen II, 40. αὐτῷ κα- νῶ κτλ.] Zenob. II, 31.

69. Zenob. III, 88.

70. V. I, 91. B. 435: Schol. ad Lucian. Prometh. 4: Harpo- crat. 90, 7 Bekk. Hesych. Phot. Etym. M. 401, 50. Suid. Zonar. 930: Grammat. in Sturz. Etym. Gudian. 635, 58. Bekk. Anecd. I, 244, 8. Bachmann. Anecd. I, 243, 13.

71. Zenob. III, 89.

72. K. III, 13: Zenob III, 93. Ποικ. Ὑδρ.] Diogen. VII, 69. Εὐρ. ἄνθρ.] Diogen. III, 39. Γγ. δ.] Diogen. III, 99.

- 73 Ἐλθοι ξένος, ὅστις ὀνήσει: Θετταλῶν καταστρέψας πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἵρηκε τοῦτο.
- 74 Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: ἐπὶ τῶν μεταβολῆν κρείττονα οἰωνιζομένων· ἢ καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρώην ζωῆς ἐρχόμενοι ἔλεγον τοῦτο.
- 75 Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα: λείπει τὸ εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. Παρὰ Σοφοκλεῖ.
- 76 Εὐρυβατεύεσθαι: ἐπὶ τῶν πονηρομένων· εἰς 10 γὰρ τῶν Κερκώπων Εὐρύβατος.

2. ξένους] ἐχθροὺς conjectat Schottus. 8. οἶσθα g. B V: αὐτὴ κατ' ἀποκοπὴν· κείται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνη [755]· εἰ μὴ πατήρ ἦσθ' εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. σ'] σοί g: scribebatur se. 9. Schottus Σοφοκλή: correxit Gaisfordds. 10. V B: ἐπὶ τ. π. τὸν γὰρ Εὐρύβατον οἱ μὲν φασιν ἕνα τῶν Κερκώπων γενέσθαι, οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους Κροίσου.

73. Zenob. V, 26.

74. Zenob. III, 98.

75. Diogen. V, 11. V. I, 93.

B. 443. Apost. VIII, 83: Suidas.

76. V. I, 94: B. 444: eisdem explicationes proponunt Suid. s. εὐρυβατεύεσθαι Zonar. p. 921: cum iis tertiam afferunt Apost. IX, 33. Arsen. 246. Suid. s. Εὐρύβατος, quae una cum secunda accurate exponitur a Gregor. Corinth. ad Hermogen. Rhett. Gr. VII, 2, 1277 Walz.: ὁ Εὐρυβάτης οὗτος καλιμβολος γέγονεν ἀνὴρ. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης addit Aristot.) κλέπητι μὲν αὐτὸν γενέσθαι, ἀλόγῳ δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ δεθῆναι καὶ δημοσίᾳ φυλάττεσθαι· κἀπειτα τοὺς φυλάττοντας, ἐπιθυμοῦντας θείσασθαι, ὅπως διὰ τῶν ταίχων ἀνῶν εἰς τὰς οἰκίας παρῶν, λίσαντάς τε αὐτὸν ἐπιδεικνύσθαι παρακαλεῖν· τὸν δὲ τὰς τε ἐγκυρῖδας ὑποδυσάμενον καὶ τοὺς σπάγγους λαβόντα, ἀναβῆναι τε ἕρῳτα καὶ τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας ἐξελεῖν, εἶτα ἐν ὄσῳ περιήεσαν οἱ φύλακες ἐτέρωθεν, ὅπως λάβουν κατόντα, οἴχεσθαι φεύγοντα· ἄλλοι δὲ φασιν, ἀνδρα

τοῦτον εἶναι Ἐφῆσιον, καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὅστε στρατιῶν συναγαγεῖν εἰς τὸν ἐπὶ Πέρσας πόλεμον, προδότην γεγόμενον, ἐγχειρίσαι Κύρῳ τὰ χρήματα καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι: brevior eaque aut a fure aut ab Ephesio petita legitur apud Theodor. Excerptt. p. 553, Eustath. ad Hom. II. A, 321 p. 110, 10: ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἡ παροιμία Εὐρυβάτην πονηρὸν οἰδεν ἄνδρα, ὃν οἱ πλείους Εὐρύβατον [de hac scripturae discrepantia vid. Marcius Ephor. fr. p. 207.] λέγουσιν, ἀφ' οὗ εὐρυβατεύεσθαι τὸ πονηρεῖσθαι: Schol. ad Demosth. pro Coron. §. 24. ad Aeschin. c. Ctes. p. 766. ad Aristid. 310, 9 T. III, 731 Dind.: Harpocr. 89, 17 Bekk., Hesych. s. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, Suid. s. ἀμφήριστον, s. Εὐρύβατον ἄνδρα. Bekker. Anecd. I, 188, 10. 257, 18: Scholl. ad Hermog. T. V, 568 Rhett. Gr. Walzii: vid. infra num. 78: cum Diogeniano denique consentit Schol. ad Lucian. Alexand. §. 4. Recentiorum de Eurybata sea-

- 77 Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα: ** Ὁμηρὸν δὲ, φησὶν [Λυσίας], ἐγὼ τοιαύτη φιλική συννηρόσθαι σοι, ὥστε μὴδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχυῖσαι διαστῆσαι.
- 78 Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες ἦσαν, ἄσπερ 5 οἱ φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί. Ταυτὸ τῆ, Δαφνίην γορῶ βακτηρίαν.

1. Signa posui lacunae: Suidas: ἐπὶ τῶν ἐπιμόνος ἐχθροδοῦντων πρὸς τινος. 2. Λυσίας Schottus e Suida supplevit: secutus est Gaisfordus. σοι e bg Gaisfordus addidit. 3. ἰσχυῖσαι διαστῆσαι Suidas: ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι. 5. VB: ἐπωδαί τινες ἦσαν, αἱ οἱ κατέχοντες ἐν οὐδενὶ ἡτῶντο. Παλαιστῆς οὖν τις φωραθεῖς ταῦτα βαστάζων [τριακοντάκις ἐνίκησε addit V], ἐπεὶ ἀφῆρέθη ταῦτα, τριακοντάκις [τρ. om. V] ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ κατεβλήθη. ἄσπερ] αἰσπερ g. 7. φωνῶν g.

tentias vide apud Dissen. ad Demosth. l. c. Eurybatus et εὐρυβατεῖσθαι memoratur a Plat. Protag. 327, D. Aeschin. Ctesiph. §. 137. Demosth. l. c. Liban. Ep. 49: τοῦ τε γὰρ Εὐρυβάτου τὸ πονηρεῖσθαι, τοῦ τε Ἀντολύκου τὸ κλέπτειν, Μελιτίδου [v. infr. V, 12.] δὲ τὸ μωραίνειν: Theon. Progymn. 7. Bekk. Anecd. I, 67, 23: Ὑπεριεῦρβάτος ὁ ὑπερβάλλον Εὐρύβατον πονηρία: Boisson. ad Aristaeon. Ep. I, 20 p. 513. Lobeck. Aglaoph. II, 1306. Jacobus ad Lucian. l. c. 77. Apost. VIII, 21. Arsen. 229: Suidas. Vid. Sturzium Empedocli. frg. 120 sq. Λυσίας] fr. 65 Foertsch: e Lysiae Epistolis Eroticis sumpta esse Hemsterhusius conjecit: vid. Gaisfordus ad Suidam.

78. V. I, 95. B 447. Apost. IX, 39, qui post βακτηρίαν addit: ὁ δὲ Διογενιανὸς, λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφέσιας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα ἀνούετα: XII, 72. Arsen. 247 ibiq. Macar., p. 352: Eustath. ad Hom. Od. I, 247 p. 1864, 12: λέγεται δὲ τις καὶ Ἐφέσιος ἐν τοῖς ὑστερον Εὐρυβάτης, πονηρὸς ἀνὴρ, ὃ καὶ Εὐρύβατος (vid. sup. 76), εἴ οὐ καὶ τὸ πονηρεῖσθαι εὐρυ-

βατεῖσθαι παροιμαίεται. . . . δοκεῖ δὲ τε πρὸς πονηρίαν τῷ τοιοῦτῳ Εὐρυβάτῃ συμβαλεῖσθαι καὶ ἡ πατρις Ἐφεσος, ἀφ' ἧς καὶ παροιμία τὸ, Ἐφέσια γράμματα, ἐπὶ τῶν ἀσαφῆ τινα λαλοῦντων καὶ δυσπαρακολούθητα, ἐπωδαί γάρ τινες, φασὶν, ἐκείνα ἦσαν, ἄς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπὼν ἀφελήθη. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ φασὶ Μιλησίου τινὸς καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῶ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα, ὧν γνωσθέντων καὶ λυθέντων τριακοντάκις τὸ ἐφεξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Πανσανίας δὲ φησὶ ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ἠητορικῷ λεξικῷ καὶ ὅτι φωναὶ ἦσαν τὰ Ἐφέσια γράμματα, φυσικὸν ἐμπεριέχονσα νοῖν ἀλεξικακόν, καὶ ὅτι ἀσαφῶς καὶ ἀνιγματοδῶς δοκεῖ ἐπὶ ποδῶν καὶ ζώνης καὶ στεφάνης ἐπιγεγράφθαι τῆς Ἀρτέμιδος τὰ τοιαῦτα γράμματα. ἄλλοι δὲ φάμενοι, ὅτι Ἐφέσιος ὁ πονηρὸς Εὐρύβατος ἢ τῶν Κερκυκίων ὁ ἕτερος, φασὶ καὶ ὅτι Εὐρύβατος ὑστερον παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ἀπὸ τοῦ πεμψθέντος εἰς Πελοπόννησον ὑπὸ Κροῖσου μετὰ χρημάτων ἐπὶ ξενολογία, ὡς φησὶν Ἐφορος [p. 207 Marx.], εἶτα μεταβαλομένου πρὸς Κύρον τὸν τοῦ

- 79 *Εἰς τὸν λιμένα: ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων, ἔξω δὲ ῥαθυμούντων.*
- 80 *Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι: τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. Ὅμοια τῆ, Ἀπὸ χοέως σπάσον.*
- 81 *Ἐν οἴνω ἀλήθεια: παρόσον οἱ οἴνω χρώμενοι 5 τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν.*
- 82a *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: δῆλον ἐπὶ τίνι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.*
- 82b *Εἰς κόλπον οὐ πτύει: ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων.*

2. ἔξω δὲ ῥαθ. BV om. 3. οὐραῖον g. ἴασι VB. Explicationis loco in VB leguntur haec: οἱ μὲν τὸ δριόν φασι, οἱ δὲ τὸν ἄνεμον. 7—9 absunt a pbg. 7. κούκ e C Suida recepi: scribebatur οὐκ. C: ὅταν αἱ παρ' ἐχθρῶν δωρεαὶ βλάβην οἴσουσιν. Vulgo: δῆλον. ἐπὶ τίνι καὶ. 9. BCK εἰς κόλπον πτύειν. B: τοῦτο ἐν ἴσω τὸ, οὐ μεγαλοῦρήμονω [μεγαλοῦρήμονα A] εὐλαβοῦμενος: K: ὁμοιον τὸ οὐ μεγαλοῦρήμονεῖς: C: ἐπὶ τῶν βασκαينوμένων. Θεόκριτος.

Κροίσου ἐχθρὸν καὶ προδεδωκότος τὰ τε ἀπόρητα καὶ τὰς Σάρδεῖς· ὡς δὲ καὶ κλέπτῃς ἦν Εὐρύβατος ἢ ὀψιθῆεις ἢ καὶ ἔτερός τις, ἢ ἱστορία δηλοῖ [sequitur narratio e Gregorio supra apposita] . . . εἰ δὲ καὶ πλείους ἦσαν Εὐρύβατοι, περιεργασασθαι μὲν τὸ κατ' αὐτοὺς πλῆθος οὐκ ἀνάγκη, ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὅτι πλείους γίνοντο, καθὰ δηλοῖ ὁ γράνας τὸ, ἢ δ' ὅσα προτέροισιν αἰεῖδεται Εὐρυβάταισι, προσεπιπεῖν δὲ καὶ ὡς πάντες παναῖργοι ἀπέβησαν. διὸ καὶ καθὰ ὁ μῦθος τὸν Δία ἔπλασε πολλὰκις μορφούμενον ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ δόλω, οὕτω φασὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Λαιδάλῳ (fr. 233 Dind.) ὑποθέμενος αὐτὸν εἰς πολλὰ μεταβαλλόμενον καὶ πανουργοῦντά φησιν· ἦδη τις ὑμῶν οἶδεν Εὐρύβατον Δία; ὡς τοῦ Εὐρυβάτου δηλαδὴ ποικίλου ὄντος πονηρνεύσθαι· προδηλώθη δὲ καὶ τοῖς Κέρκωπας πανούργους [cf. Zenob. I, 5.] εἶναι καὶ ἀπατηλοῦς — — ὡς δὲ καὶ οἱ Τελγῖνες οἱ φαρμακεῖς καὶ γόητες ἐπιρῆγτοι κατὰ τούτους ἦσαν καὶ εἰς παρομίαν [cf. Zenob. V, 41.] ἔκιντο καὶ αἰτοί, ἐγράφη ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα. ἦν δὲ πολὺς τὴν πονηρίαν καὶ τις Φρυγῶν-

δας [v. Greg. Cypr. III, 95.] καὶ Καλλιχῶν [Zenob. I, 3.] δὲ, . . . ἐρίζοι δ' ἂν ταῖς τοιαύτοις καὶ ὁ περιεργῆτος Σίσυφος, καὶ μὴν καὶ ὁ Αἰτύλικος, εἰ καὶ εἰς ἕλαττον: Hesych. Phot. Etym. M. 402, 22. Suidas. Memorantur literae Ephesiae ab Anaxilao Athen. XII, 548. C., Menandro fr. 133 Meinek. Plutarcho Sympos. VII, 706 D. Clemente Alex. Stromm. I, § 73 p. 132 Sylb.: vid. Lobeckius Aglaoph. II, 1163. δαμνίτην κτλ.] vid. sup. 14.

79. V. I, 96. B. 418. Apost. VII, 46. Arsen. 221: Hesych. Photius. Alio sensu dictum est illud Terentii Andr. III, 1, 22: nunc hujus periculo fit, ego in partu navigo; Virgil. Aen. VII, 598: nam mihi parta quies, omnisque in limine portus: de nostro v. Fritzschius Arist. Babyl. 44 et Zenob. II, 10.

80. V. I, 98. B. 450. Apost. VIII, 97. ἀπὸ χ. σπ.] Diogen. II, 83b.

81. Zenob. IV, 5: v. Diog. VII, 28. 82a. C. 229. Suid. s. ἄδωρα: Zenob. IV, 4.

82b. B. 453. C. 140. K. III, 23. Greg. Cypr. II, 54. Apost. VII,

- 83 Ἐν γῆ πένεσθαι μάλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν:
- 84 Εὐγενέστερος Κόδρου: ἀπὸ γὰρ Δευκαλίωνος ἦν καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανεν. Ὁμοία τῆ, Ἄξιος τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος. 5
- 85 Ἐπ' ὄνου πόκος: ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἀναβαλλομένων. Ἀπ' ὄνου γὰρ οὐκ ἔστι πόκος.
- 86 Ἐς Κυνόσαργες, Ἐς ἀνηλίου πύλας: ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ αὐταί.
- 87 Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης: διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. Διὸ οὐδὲ τειχισθῆναι λέγει τὴν Σπάρτην. 10
- 88 Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν εἶ: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.

1. μάλλον] Stobaeus, Macarius κρεῖττον. K addit δῆλον, C: ὅτι τὸ κρεῖσσον τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ ὀλίγον, τοῦ μετὰ κινδύνου ἢ φόβου μείζονος. 6. μεταβαλλομένων g. 7. πόκος P. 10. ἐλευθεριώτερα g. ἀνυπότακτος g. 11. Apostolius: διὸ οὐδὲ τεῖχη περιβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι. Ἄλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἠττημένοι ὑποστρέφαι οὐδὲ ἐτυρανῆσθαι. 13. οὔτ' ἐκπλεῖν] scribebatur οἷτε πλεῖν: ex Apostolio, Suida emendavi. 14. δυσχρήστοις π.] K ἀχρήστοις παραπεσόντων.

87. Arsen. 220: Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Conduct. §. 6: Navig. §. 15. Suidas. Juven. Sat. VII, 112: tunc immensa cavi spirant mendacia folles: Conspuiturque sinus. De more, quem tangit C, vid. Theocrit. Id. VI, 39 ibiq. Scholl., Walz. ad Arsenium, Dissenius ad Tibull. I, 2, 56.

83. V. I, 99. B. 454. C. 184. K. III, 18: Apost. VIII, 37: Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεισίου, Macar. 233: Stob. Florileg. LIX, 15: Suidas.

84. Zenob. IV, §. αἶ. εἶ κτλ.] Zenob II, 3.

85. Diogen. VI, 99.

86. Apost. VII, 69. Arsen. 220: εἰς Κυνόσαργες, εἰς ἀνηλίου πύλας: εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕβρει καὶ ἀραῖς χρωμένων: Eustath. ad Hom. Od. B, 11 p. 1430, 57: Κυνόσαργες

χωρίον, — κληθὲν ἀπὸ κυνὸς λευκοῦ θῦμά τι ἀφαρπάσαντος καὶ ἐκδραμόντος ἐκεῖ· ὅθεν οὐδὲ ἀνόσιον πρόσρημα τὸ, ἐς Κυνόσαργες, ἀλλ' ἴσον τῶ, ἐς κόρακας: Schol. Plat. 464 Bekk.: — λαμβάνεται δὲ καὶ (Cynosarges) εἰς παρομίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀραῖ, ὡς ἴθ' εἰς Κυνόσαργες: Nonnus Exeges. in Gregor. Nazianz. c. 60: Steph. Byz. s. Κυνόσαργες. Suid. s. εἰς Κυνόσαργες, Zonar. II, 1272. Bachmann. Anecd. I, 210 fin.: v. infr. V, 94. Usurpat Theodor. Hyrtacenus Boiss. Anecd. II, 413.

87. Apost. VIII, 12. Arsen. p. 227: Suidas.

88. K. III, 15. Greg. Cypr. II, 47. Apost. VIII, 30: — φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης: Arsen. 230: Suidas. Vid. G. Hermannus Opusc. III, 112.

- 89 Ἐρῶει τὰ καλὰ: ἐπὶ τῶν κακῶν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως. Ἰπποκράτης γὰρ ἠττηθεὶς Μινδάρῳ ταύτην ἐπεμψεν τὴν ἐπιστολήν.
- 90 Εὐρηκα ὃ οὐκ ἐξήτουν: ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων. 5
- 91 Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει: ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χειρόν ἐστι. Καὶ γὰρ οἱ χειρσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον· εἰδ' ὅστερον τραχυτέρων τῶν τέκνων γινομένων ὀδυνηρότερον ἀπαλλάσσονται. 10
- 92 Ἐκ γεύματος γινώσκω: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ [πολλά] τινα καταλαμβάνόντων, ὡς ἐπ' οἴνου.
- 93 Εἰς Σκῶλον μῆτ' αὐτὸς ἔμεν, μῆτ' ἄλλῳ ἔπεσθαι: παραινετική. Τραχεῖα γὰρ ἡ Σκῶλος καὶ δύσβατος. 15

1. ἔρῶει τ. κ. Μίνδαρος ἀπίσσα Macarius. τὸ γεγονός idem. 2. Ἰπποκράτης κτλ. om. Macarius, cum Diogeniano concordat Apostolius. ἠττηθέτος Μινδάρου Gaisfordus proposuit: vereor, ne epitomator corrigatur. 3. τὴν ex Apostolio adjecit Gaisfordus. 6. ἐφ' ὧν] ita pb: scribebatur ἐφ' ὧ. 7. πρόχειρον g. 9. τέκνων] ἐμβρύων Apost., Arsenius. ὀδυνηρότερον] κίκιον iidem. 12. πολλά e Suida adjeci. ὡς ἐπ' οἴνου P, omittunt pb g: emendavit Schottus. 13 — 15. om. b g. ἔμεν] perperam Eustathius εἶνα.

89. Apost. IX, 2; Macar. 241. Eustath ad Hom. II. A, 117 p. 63, 1: Ἐρῶει τὰ καλὰ· Μινδάρως ἀπίσσα. Historia est apud Xenoph. Hell. I, 1, 23. Plutarch. Alcib. 28; epistolam illustrat Valckenarius Theocrit. Adoniaz. p 263. Usurpant Alciph. Ep. I, 38, Phot. Epist. 5.: Ἐρῶει τὰ καλὰ, τίθηκε δ' ἀρετὴ καὶ λήθη τάφῳ φιλία καλύπτεται: ib. 13: cf. Boissonadus ad Arist. Ep. II, 5, 655.

90. Apost. IX, 34. Arsen. 245.

91. Apost. IX, 44. Arsen. 249 ibiq. Macarius: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀναβάλλ. κακῶς ἀπαλαττότων· οἱ γὰρ ἐχῖνοι — παχυτέρων γινομένων τῶν ἀκαθῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβρίου χειρόν ἀπαλλάττειν ἐν τῷ τόκῳ:

Phot., Suidas. De echino ex Aeliano nonnulla apposuit Apostol.

92. Diog. V, 16. Apost. VII, 99. IX, 74. Arsen. 274. 224 ibiq. Macar.: Suid. s. ἐκ τοῦ γεύματος.

93. Apost. VII, 87. Arsen. 233: Strab. IX, 2, 23 p. 408: Eustath. ad Hom. II. B, 497 p. 265, 23: οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι ὁ Σκῶλος κόμη τῆς Παρασσωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, ἢ κατὰ τινας ἐν τῇ τῶν Πλαταιῶν τόπος τραχὺς καὶ διςοικητος· ὅθεν καὶ παροιμία· εἰς . . . καὶ Πενθεῖς δὲ ἐκείθεν, φασὶ, καταγόμενος διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Βακχῶν· ἦν δὲ καὶ Ὀλυνθιακῆ Σκῶλος. δοκεῖ δὲ ἡ κατὰ Βοιωτίαν Σκῶλος ἐπιμεμνημένους ἄρτους ἔχειν.

- 94 Ζαλεύκου νόμος: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς ἐνομοθέτησεν ὠμότερα. Ὅμοια καὶ, Τενέδιος πέλεζυς. \
- 95a Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος ἐπὶ διαφθέρας: ἐπὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων. Λέγεται γὰρ τὸν Δία πάντα τὰ 5 πραιτόμενα εἰς διαφθέρας ἀπογράφεσθαι.
- 95b Ζεὺς ἄγονος: ἐπὶ τῶν παράδοξα λεγόντων. Ὁ γὰρ Ζεὺς πολυγονάτατος.
- 96 Ζεῖ χύτρα, ζῆ φίλια: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ δεῖπνον συνιόντων εἰς φιλίαν. 10
- 97 Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστέρων.
- 98 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως καὶ ἀπραγμόνως βιούντων. Ἀπὸ Διογένης, ᾧ πίθος ἡδίστη διαγωγή. 15
- 99 Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβῶν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.
- 100 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα: ἐπὶ τῶν ἀπροαιρέτως ζώντων.

2. Λοκροῖς Macarius; scribebatur Λοκρῶν: Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότερος Apostolius cum filio. ὄμιον g. 4. ἐπὶ] εἰς τὰς Zenobius. 7. Accessit e g. 9. ζεῖ τῆ χύτρα φίλια g. Non obsecutus sum collegae in Zenobio ex Arsenio et Macario ζεῖ — ζεῖ rescribenti: ζεῖ — ζῆ cum nostra explicatione in paroemiographis exstitisse, e Suida recte colligere mihi video: ἐπὶ τῶν δεῖπνων συνιόντων εἰς φιλίαν. Καὶ Ζῆ, ἀπὸ τοῦ ὑπάρχου, βιοῖ: add. s. ζῆτων. 11. γὰρ Zenobius, K. vulgo om. 12. ἀτυχεστάτων K cum Zenobio. 13. K: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων ἀπὸ A., ᾧ π. ἡδ. διατριβή: v. Zenobius. 16. κρόμνα P, κρομμύου p, κρομμύου K: veram lectionem e Zenobio aliis Schottus restituit. μόνον] μοῖραν K: v. Gregor. Cyprius. K cum Zenobio, aliis: πρὸς τοὺς . . καρπουμένους. 18. Vulgo γὰρ ὡς οὐ: correxi e K, Zenobio: v. Seidlerus de vss. dochm. p. 382. 19. ἀπροαιρέτως] μὴ κατὰ προαίρεσιν K.

94. Zenob. IV, 10. Τενέδ. πέλ.] Diogen. VIII, 58.

95a. Suid. s. Ζεὺς: Zenob. IV, 11: vid. sup. III, 2.

95b. Habet Erasmus Adag. p. 15.

96. Zenob. IV, 12.

97. K. III, 33: Zenob. IV, 13.

98. K. III, 30: Zenob. IV, 14.

99. K. III, 31. Greg. Cypri. II, 57: Zenob. IV, 15.

100. K. III, 32. Menand. Sent. Singul. 190: Zenob. IV, 16.

Ad Andriam rettulit versum post alios Meinekius Menandr. et Phil. Reliq. p. 22 consentit Grauertus Anal. philoll. I, 185. Similiter incertus poeta: πάντες

- 1 "Ἡ δεῖ γελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν: Ἔ
τῆς γελώνης μὲν ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ·
πολλὰ δὲ, καθαίρει.
- 2 'Ἡρακλεία λίθος: ταύτην ἔνοι μαγνητῶν λέγου-
σιν. "Ἔστι δὲ ἑτέρα παραπλησία ἀργύρω. 5
- 3 "Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν
ποτὲ εὖ, εἰθ' ἑτέρως γεγονότων. 'Ομοία, "Ἀμμες ποτ'
ἦμεσ.
- 4 "Ἡ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι: ἐπὶ τῶν κινδυνεύον-
των. Τὸ μὲν, τρεῖς ἕξ, τὴν παντελεῖ νίκην δηλοῖ· τὸ 10
δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν ἦτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο
πρὸς τὰς παιδιάς κύβοις.
- 5 'Ἡ Φανίου θύρα: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως φυλαττόν-
των. Οὗτος γὰρ ὁ Φάνιος τυφλὸς ἦν· ἰπανοίγοντος
οὖν τοῦ πριδὸς τὴν θύραν, αὐτὸς οὐδὲν ἰώρα. 15

1. vulgo κρέας: emendavit Casaubonus ad Athen. VIII, 337 B. 5. ἀργύρω] legebatur αὐτῶν: correxi ex Hesychio. 6. πάλαι ποτ' ἦσαν Zenobius. B: ἀπὸ χρησμοῦ γέγονεν αὐτῆ. λέγε-
ται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ εὐδοξίας πεσόντων: K: ε. τ. π. εὐπόρων
γεγονότων. 7. εὖ εἰθ'] εἰ ἢ ante Schottum scribebatur: εὖ ἢ P,
Schottus, Gaisfordus: ego cum Hemsterhusio ad Arist. Plut. p.
356 e Suida εὖ, εἰθ' reposui. ὁμοία κτλ. BK om. 8. ἦμεσ.
12. πρὸς τὰς] e P Schottus adjecit. 13. Φανίου] vulgo Φάνιος:
Φάνιος bg: correxi e Zenobio: v. Ebertus Dissertt. Sicul. 79.
ἀνοήτως P. C: ἐπὶ τῶν μετὰ μεγάλου κτύπου ἀνοιγομένων
θυρῶν φασὶ γὰρ τὸν Φάνον τυφλὸν εἶναι, καὶ δεδοκῶτα μὴ
ὑπὸ κλεπτῶν τὰ ἔνδον συληθεῖν, τοιαύτην κατασκευάσαι
τὴν τοῦ οἴκου θύραν, ὡς μὴ δίχα ψόφου ἀνοίγεσθαι· οἱ δὲ
φασὶν ὅτι διὰ τὸ μοιχεύεσθαι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα τοῦτο
ἐποίησε. Τῆς δὲ ἀπὸ τοῦ στέγους εἰσαγωγῆς τὸν μοι-
χὸν, τοὺς γείτονας χλευάζοντας λέγειν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυ-
όντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἢ Φάνου θύρα: v. Suidas.

καλῶς ἔην θέλομεν, ἀλλ' οὐ δυνά-
μεθα: Terent. Andr. II, 1, 5:
quando non potest id fieri quod
vis, Id velis quod possit: Heau-
tont. IV, 1, 53: non licet homi-
nem esse sapere ita ut vult, si
res non sinit.

1. Zenob. IV, 19.

2. Zenob. IV, 22: add. Hel-
ladius ap. Phot. Bibl. 529, b, 38
Bekk. De re v. Buttmani et
Wolfii Mus. Antiq. T. II, init.

3. B. 472. K. III, 37. Gre-
gor. Cypr. II, 62. Apost. IX,

98. Arsen. 279 ibiq. Macar.:
Hesych. Phot. Suidas: v. Ze-
nob. V, 80. Adhibet Philo-
strat. Vitt. Sophist. XXII, 4 p.
526 Olear.: ἀφικόμενον [Ἡρλέμω-
νος] δὲ διαπρεπῶς ἀγομῶμενος
προσῆλθε ὁ Λιονύσιος καὶ ἀπεμεί-
σας τὸν ὄμον . . . μάλα ἀστείως
ἀπετώσασεν ἐπιών. "Ἡσάν ποτ'
κτλ.: add. Anonym. Cramer.
Anecd. III, 164. Δ. π. ἡ.]
Diogen. II, 30.

4. Zenob. IV, 23.

5. Zenob. IV, 24.

- 6 Ἡ Περγαία Ἀρτεμις: ἐπὶ τῶν πλανητῶν καὶ ἀγυρ-
τῶν. Παρόσον ἢ θεὸς ἀγείρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.
- 7 Ἡράκλειος ψῶρα: ἢ δυσίατος, ἢ καὶ τῶν Ἡρα-
κλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. Τῷ γὰρ Ἡρα-
κλεῖ πολλαχοῦ ἀνήκε θεομὰ λουτρὰ ἢ Ἀθηνᾶ. 5
- 8 Ἡρακλεία νόσος: ἢ ἱερά. Εἰς ταύτην γὰρ
περιέπεσεν Ἡρακλῆς.
- 9 Ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα: τῶν
εἰς Σικελίαν στρατευσάντων οἱ μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλω-
τοι, οἱ δ' ἀπάλοντο. Οἱ οὖν διαφνγόντες ἔλεγον τοῦτο. 10
- 10 Ἡ κρίνον, ἢ κολοκύντην: τὸ τῆς κολοκύντης
ἄνθος καλεῖται κρίνον. Ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ
τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς.
- 11 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις: ἐπὶ τῶν οἰμῶζιν τιὰ
λεγόντων. Τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρί- 15

1. vulgo *παναγαία*, Arsenius *παναγραία*: *περγαία* petii e Phot., Suida, Apostolii editione Basileensi p. 99, Macario: est Dianae cognomen, quod a Perga, oppido Pamphyliae, accepit: v. Strab. XIV, 667. interpp. ad Pompon. Mel. I, 14. O. Muellerus Dorr. I, 392. ἐπὶ κατὰ bg. 2. καὶ bg: scribebatur ἦ. 3. VB explanationem ignorant: nam quae ll. cc. apud Schottum et Gaisfordum leguntur, ea ad sequens pertinent adagium, quod vide. ἢ καὶ ἦ ἢ b, ἦ g. 6. Ἡράκλειος P. VB: Δικαίταρχος τὴν ἱεράν νόσον οἴτω φασι [sic]: καὶ γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων ἐς ταύτην πεσὼν τὸν Ἡρακλῆα: vide Zenobium. 8. τὰ γράμματα g. 11. κολοκύντης g. 14. VB: πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκυθαί [V. Σκυθαί] κλαίειν αὐτὸν ὡς Ἡρόδοτος [IV, 127, ubi vid. Schweighaeuserus] ἱστορεῖ. Ἐρρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως οἰμῶζιν τιὰ λεγόντων.

6. Apost. IX, 91. Arsen. 277 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Quod de Dea h. l. dicitur, apparet de sacerdotibus intelligendum esse: v. Lobeckius Aglaoph. II, 1092.

7. V. II, 6. B. 474. Plutarch. 21. Apostol. IX, 97. Arsen. 279 ibiq. Macar.: Suidas: v. Zenob. VI, 49.

8. Zenob. IV, 26.

9. Zenob. IV, 17: v. infr. VI, 56.

10. Zenob. IV, 18.

11. V. II, 7. B. 479. Plut. 62. Apost. IX, 64. XVIII, 55. Ar-

sen. 270 ibiq. Macar. et p. 446: Suid. Bekk. Anecd. I, 305, 1: Ἰδάθυσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Δαρειοῦ πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις καὶ κελύσαντος ἢ ὑπακούειν ἢ ὑπομῆναι τὸ κινδυνεῖν, ἀπειρίνατο οἰμῶζιν Δαρεῖω: aliter ex Clearcho Athen. XII, 524 E: πάντων δὲ οὕτως ὑπερηγάνω προτίστησαν ὥστε οὐδένα ἀδακρυς ἢ τῆς δουλείας ὑπουργία γυνομένη διήγγελλεν εἰς τοὺς ἐπιγυνομένους τῆν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις ἦν: denique Diogenes Laert. I, 101 refert, Anacharsidis in dicendo libertatem atque asperitatem

ναντο οἱ Σκύθαι. Ὅμοια τῆ, εἰ μὴ πατήρ ἦσθα.
Ἄιδεις ἔχων.

12 Ἡλιθιώτερος τῆς Πραξιλλῆς: αὐτὴ γὰρ ἐρω-
τωμένη τί κάλλιστον, Ἥλιος, ἔφη, καὶ σῦκα. Ὅμοια
τῆ, Ἀνοητότερος Ἰβύκου, καὶ Κοροΐβου, καὶ 5
Μελιτίδου.

13 Ἡ χροὴ τραγωδεῖν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν:
ἐπὶ τῶν μῆτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν δυναμένων.

14 Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς: ἐπὶ τῶν ἀλαζονομέ-
νων ἐπὶ ἐσθῆτι. Οὗτος γὰρ εἶχε χλαμίδα, ἣν Δαρειῶ 10
ιδιωτεύοντι δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

1. Σκύθαι] Πέρσαι bg, et sic ante Schottum legebatur. Verba
ὅμοια τῆ de meo adjeci: sequentia bg suppeditaverunt: VB:
ἄιδεις ἔχων: ἀντὶ τοῦ μάτην λέγεις καὶ ληρεῖς: ἄλλως ἄδεις
ἔχων conjunctant Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat. 199. Valckenaer-
ius ad Herod. IV, 76, provocantes ad Zenob. I, 72. Praeter codd.
obstat Phrynichus Bekkeri Anecd. I, 13, 8: ἄδειν ὅμοιον: σημαίνει
τὸ μάτην λέγειν: τὸ γὰρ ἄδειν ἐπὶ τοῦ μάτην λέγειν: qui locus mutilus,
a Ruhnkenio infeliciter tentatus, ita e bg instaurari poterit:
ἄδεις ἔχων: ὅμοιον, εἰ μὴ πατήρ ἦσθα σημαίνει κτλ. 4. ὅμοια τῆ
e g addidit Gaisfordus. 5. vulgo Κοροΐβου. C: γελοιώτε-
ρον Μελιτίδου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβλημένων. Μελιτί-
δης γὰρ ἀνὴρ κωμωδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία,
κατὰ ταῦτά τῳ Ἀμφιστείδῃ τοῦτον δέ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν
πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε καὶ πέρα μηκέτι δύνασθαι·
γῆμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἄψασθαι· φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐ-
τὸν ἢ καὶ τῆ μητρὶ διαβάλλῃ· ὁ δὲ Ἀμφιστείδης ἡγνόει, ἐξ
ὀποτέρου γονέων ἐτέχθη, ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς. 7. B ex-
plicationem om. 10. VB: ἐσθῆτι, ἢ τινι τοιούτῳ. Ὁ γὰρ
Συλοσῶν εἶχε πολυτελεῆ χλαμίδα, ἣν καὶ δωρησάμενος ἰδιω-

proverbio originem praebuisse. Post Herodotum multi prover-
bio usi sunt: v. Demetr. de
Eloc. §. 216. Aristid. ὑπὲρ τ.
τεττ. p. 296 [492]: αὐτὸς δὲ σὺ
πρὸς Διὸς οὐ πάποθ' ἡμῖν οὐδὲν
πρὸς ἡδονῆν οὐτ' εἰπας οὐτ' ἐποίη-
σας, οὐ συνέθηκας. . . ἀλλ' ἀπλῶς
νύτωσι τῆν ἀπὸ Σκυθῶν ἡμῖν
διαλέγει: v. Boissonadus ad Ari-
staen. Epp. II, 20 p. 722. εἰ
μὴ . . ἦσθα] Diogen. IV, 75.
ἄδεις ἔχων] V. I, 3. B. 21. Apost.
I, 41. Arsen. 18: Hesychius.
Notae sunt locutiones similes,
ληρεῖς ἔχων, φλυαρεῖς, κνπτάλεις
ἔχων cett.

12. Greg. Cyr. II, 63: Diog.

II, 71: v. Zenob. IV, 21.
Ἀνοητ. Ἰβύκου] Diogen. II, 71:
vid V, 56. Μελιτίδου] C. 70.
Apost. V, 99. IX, 81. Arsen.
275. 157: Eustath. ad Hom.
Odys. K, 1669, 51: Suid. s.
Βουταλλων, s. γέλοιος: v. Greg.
Cyr. III, 95. Alludit Ari-
stoph. Ran. 991, ubi recte
nunc Μελιτίδαι legitur: v. Arist.
Ran. 1309: postea adhibuerunt
Lucian. Amor. 53. Appul. Apol.
p. 446 Oudend.: natus est apud
Athenienses. . . Melitides fatuus.

13. B. 481. Suidas.

14. V. II, 9. B. 484. Apost.
IX, 100: Suid. v. χλαμῖς. De
re vid. ad Zenob. III, 90.

- 15 Ἡ κέρκος τῆ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δεικνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος· ὁμοία, Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ πᾶν ὕφασμα· Ἐκ γεύματος γινώσκεις· Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τῆς ὄψεως· Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα· Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον. 5

τείνοντι τῷ Δαρείῳ, ἔτυχε τούτου βασιλεύσαντος [V βασιλεύσαντος] τῆς Σαμίων ἀρχῆς. 2. VB: τὸ ἦθος διὰ [V ἀπὸ] μικρῶν πράξεων. ὁμοία] hanc vocem contra codd. in hunc locum reduxi et vv. ἐκ τοῦ — τὸ δένδρον proverbio ἢ κέρκος κτλ. Apostolio duce adjuncti: in codd. et edit. v. ὁμοία post ὕφασμα legitur et verbis ἐκ τοῦ ... δένδρον proverbium decimum sextum constituitur. Similiter peccatum est sup. II, 39. 40. IV, 56. De numeris proverbiorum mutatis vid. infr. n. 25. 3. πᾶν om. g, cod. Maz. A. 86 ap. Boissonadum Anecd. I, 447: ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δεικνύεται. Apost. VII, 100, Macarius. ἐκ γ. γινώσκεις τὸ ἄριστον Arsenius. 4. τῷ Αἰθίοπι ἢ ὄψις b, Apost. VII, 99: ἐκ τῆς ὄψεως τὸν Αἰθ. cod. Maz. A. 86. ἐκ τῶν] C explicationem affert: ἐκ μικροῦ τὸ μέγα: Apost. VIII, 63: ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι· μαθεῖν καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγῆν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινας μανθανόντων τὸ πᾶν. ἦ ἐκ τῶν g. 5. ἦ ἐκ τοῦ.

15. V. II, 10. B. 486. Apost. IX, 74. Arsen. 274 ibiq. Macarius. Ἐκ τοῦ . . ὕφασμα] Apost. VII, 99. 100. IX, 74. Arsen. 224 ibiq. Macar. 274. Usurpaverunt saepius senioris aetatis scriptores: v. Boissonadum Anecd. II, 447. ἐκ . . γινώσκεις] Diogen. IV, 92. τὸν . . ὄψεως] Apost. VII, 99. IX, 74. Arsen. 274: v. Zenob. I, 46. ἐξ . . λέοντα] C. 197. Apost. VIII, 2. IX, 74. Arsen. 224. 236. Primus usurpavit ut videtur Alcaeus: Plutarch. de defect. oracull. 3 p. 410 C: θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλιον φήσαντος ἵνα ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηράν, οὐ κατ' Ἀλκαίον [fr. 82 Schneidew.] ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι . . τὸν οὐρανὸν . . μεθιστάντας: unde patet, non a Phidias statuario natum esse adagium, uti e Luciano Hermot. §. 55 Erasmus collegit: μέμνημαι, ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος· ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος, οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον· οὕτω καὶ μοι τόδε ἀπόκριναι, ὁ Φειδίας ἂν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος, ἔγνω ἂν ὅτι λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἑώρακει ποτὲ λέοντα ὅλον. Usurpavit

etiam Sophron, uti refert Demetr. de Elocut. §. 156: φύσει γὰρ χαρίεν πρᾶγμα ἐστὶν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σόφρων μὲν . . ἀλαχοῦ πού φησιν· ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν· τοιοῦτον ἔξεσεν· κίμνον ἐσπεύρει: add. Philostr. Vit. Apoll. I, c. 32 p. 40 Olear., Liban. Epist. 64. 1069. Aristaeon. Epist. I, 4. Anonym. Progymn. in Walzii Rhett. Gr. I, 606: Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. II, 447: ἔχεις εἰ βούλει, ἀφ' ἐστίας εἰδὼς τὸ παράδειγμα· τὴν γνώμην ἔγνω, ἐξ ὀνύχων οἰσθα τὸν λέοντα, ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα. Εἰ βούλει καὶ πάλιν χρῆσαι τῇ πείρᾳ καὶ πάλιν εἰση βελτίω. Diverso sensu ἐξ ὀνύχων dicitur: Zonar. 757: ἦτοι ἐξ ἀπαλῶν, ἐκ βρέφους: v. Hesych. s. v.; Arsen. 234: ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων: v. Wytttenbachius ad Plutarch. de lib. educand. c. 5 p. 3 C: addo locutionem δὲ ὀνύχων ἀκούειν Lucian. Philopat. §. 3, quacum componas Virgil. Georg. II, 277: indulge ordi nibus nec secius omnis in unguem Arboribus sectis, secto via limite quadret, ubi vide, quae annotavit Cerda. ἐκ τοῦ . . δένδρον] Apost. VII, 99. IX, 74.

16

“*Ἡλιξ ἥλικα τέρπει: ὁμοία τῆ, Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοιον.*” *Ἡλῶ τὸν ἥλον, καὶ, Πάτταλον ἐξέκρουσας παττάλω: ἀντὶ τοῦ, ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα θεραπεύεις.*

1. ἥλιξ ἥλικι πρέπει cod. Maz. A. 85 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. T. II, 404: edit. princ. Apostolii αἰλιξ ἀλικι πρέπει. ὁμοία κτλ. VB om. ὁμοία — ὁμοιον] K om. C: Πλάτων λέγει· τὸ δὲ ἐντελές, γέρον δέ τε τέρπει γέροντα: respicit ad Plat. Phaedr. 240 C: ἥλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπει τὸν ἥλικα· ἡ γὰρ οἶμαι χρόνον ἰσότης ἐπ’ ἰσας ἡδονὰς ἀγούσα δι’ ὁμοιότητα φιλιαν παρέχεται, quae affert etiam Apostolius et respicere videtur Hesychnus v. ἥλικα: ἴσα τῷ χρόνῳ. τῆ — αἰεὶ] b om. 2. ὡς] εἰ bg. ἥλω τὸν ἥλον g om. V: ἦδε ὁ πάτταλος ἐξέκρουσε π.: B: ἥλω τ. ἥλ. ἐκκρούει: ὁμοία τῆ, πάτταλος ἐξέκρουσε π.: ἐπὶ τῶν ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα ἐξιλάσασθαι σπενδόντων, ὅπερ οὐχ οἶον τε: eodem modo in V explicatio legitur: C: ἥλω τ. ἥλ. ἐκκρούει: ἀντὶ τοῦ κακῶ τὸ κακὸν ἰάται: K: ἥλος τ. ἥλον· καὶ πάτταλος τ. π. ἐξέκρουσεν: ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι’ ἀμαρτήματος ἀμάρτημα. 3. καὶ] conjungebatur cum pro- verbio: v. etiam Macarius: ἥλον ἥλω ἐκκρούει· ὁμοιον τῆ· πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται.

Arsen. 274: v. Wolfium, alios ad Evang. Matth. VII, 16 et compara verum ap. Suidam v. αὐτίκα: *Αὐτίκα καὶ φυτὰ δὴ λ’, αἶτε μέλλει κάρπιμ’ ἔσεισθαι,* de quo v. Boissonadus Anecd. Gr. II, 414: add. Theodor. Hyrtac. ibid. III, 32: αὐτίκα καὶ γὰρ ἐκ βρόχους ἀπειταμένη ἕμιστὴν παντοδαπὴν ἀγρογῆν, μόνον ἐπεμέλετο τὸν ἐστώτων καὶ ὁ ταῖς ἀλλαις ἡδὺν, ταῖς τῶν ἡδονῶν ἐπιβούλοις κεύθεσι χαιρέω, τοῦτ’ ἦν αὐτῇ ταῖς τῶν ἀρετῶν ἐπιπόνους τραχύτητον ἡδέσθαι· ὁ φασιν, ἐκ πρώτης γραμμῆς [sup. II, 83.] σκιαγραφοῦσα οἷα τις ἐστὶν προϋούσης ἡδῆ τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ φυτὸν μὲν [ἦν adjiciendum putat Boissonadus] ἀπὸ τῆς ἀνθῆς τὸν καρπὸν προμηθύον, ὁ δὲ σῦμνος ἐξ ὀνύχων χαρακτηρίζων τὸν λέοντα.

16. V. II, 11. B. 486. C. 250. Apost. IX, 78. Arsen. 275 ibiq. Macar.: Schol. ad Hom. Odys. Γ, 36, ad Plat. 314 Bekk.: τὸ δὲ τέλειον ἔχει· ἥλιξ ἥλικα τέρπει, γέρον δέ τε τέρπει γέροντα [libri bis τέρπει]: Suidas. Proverbium saepe apud Platonem memoratur: v. Lysid. 214 A.

Gorg. 510 B. Sympos. 195 B: respicit idem Reip. I, 329 A, uti intellexit Stallbaumius, quem vide: add. Boissonadus ad Aristaeon. I, 18 p. 483. ὡς — ὁμοιον] v. nott. ad Greg. Cypr. I, 15. ἥλος — ἥλω] V. II, 12. B. 458. C. 251. K. III, 35. Greg. Cypr. II, 60. Apost. IX, 80. Arsen. 276 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Philopseud. §. 9: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πιστομένων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τὸ τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις [v. Diogen. VI, 16]: id. ad ejusd. libr. pro lapsu inter salutand. §. 8: ἀλλῶ ἥλω ἐκκρούει τ. ἥλον: Poll. IX, 120: ἥλω τὸν ἥλον, παττάλω τὸν πάτταλον, qui versus proverbialis originem refert ad ludum, quem κινδάλισμὸν Graeci nuncupant: Phot. Suidas. Usurpant Aristot. Polit. V, 9, 6: καὶ χορήμοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ πονηρά· ἥλω γὰρ ὁ ἥλος, ὥσπερ ἡ παροιμία: Lucian. Apol. pro Merc. Conduct. §. 9. Eustath. Opusc. p. 52, 12. Cicer. Tusc. Q. IV, 35, 75: etiam novo quidam amore veterem amorem, tamquam clavo clavam, ejicicundum putant: add. Creu-

- 17 "Ἦν μὴ καθάρης κάλεις, οὐ μὴ φάγης:
ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ τὴν ἀναγκαίαν ποριζομένων τροφῆν.
Εἶπε δὲ Δῆμητρα πρὸς Τριπτόλεμον.
- 18 Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες: ἐπὶ τῶν
ἀλαζονυομένων.
- 19 Θάμυρις μαινεται: ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν πρα-
τόντων τι, δοκούντων δὲ μαινέσθαι. Προεγράφη ἡ ἱστο-
ρία εἰς τὸν Ἄμυρον.
- 20 Θετταλικά πτερά: ἐπὶ τῶν παραχρῆμα ἐρατῆ-

5

1. καθάρης] si Sophocli adscribendum, reponendum videtur καθήρης. Scribebatur καὶ ἀλέσης. 2. συμμόχθῳ g. 3. Δημήτηρ Prellerus: neacio, qua de cause; v. Jacobsius ad Anth. Palat. T. III, p. 131. 5. Ex errore addunt Apostolius et Arsenius: τοῦτο δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον. 6. K: ἐπὶ τ. συνετώσ μὲν βιούντων, δοκούντων δὲ τισὶ μαινέσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδὼν μα- στυγούμενον οἰκίτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος, χρησμοῦ τινας εἰς μνήμημ ἐλθὼν τῆμ οὐσίαν ἀποδόμενος αὐτοῦ δούς ἀπεδήμησεν· ὃν ὀρῶντες ἔλεγον, μαινεται θάμυρις: vid. Diogen. III, 26. 9. VB: ἀπὸ τοῦ τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας ἔχειν πτερόγχι εἴρηται· εἰκόασι γὰρ πτέρυξιν αἰ ἐκατέρωθεν γωνίας.

zerus Init. Philos. Plat. II, 180. Alludere ad adagium Plutar- chum Praeceptt. Sanit. tuend. p. 127 F. Wyttenbachius ad Plut. I. c. contendit. De prima locutionis ἦλον ἐγκρούειν, ἐγκρούειν significatione v. Casaubonus ad Theophr. Charact. IV, 4.

17. Apost. IX, 87: Arsen. 277, ubi e Macario affertur ἦν τις ἔμαζε μάζαν, ταύτην καὶ ἐσθίειτω. Inter leges a Cerere Triptolemo datas non refertur: v. Porphy. de Abstinent. IV, 22. Welckerus de Aeschyl. trilog. p. 101: versus igitur e tragoedia fortasse petitus est: v. Prellerus de Cerer. et Proserp. comm. p. 303.

18. Apost. IX, 85. Arsen. 276. Adagium ex Hom. II. II, 653 sq. natum esse male cum Erasmo Schottus opinatur: ex Rhodiorum ingenio repetendum potius videtur: v. O. Muelleri Dorr. II, 413: adde, quod Rhodi machinarum bellicarum et armorum artificium egregie exercebatur: Diod. XX, 84. Strab.

XIV, 2, 5 p. 652. Meursius de Rhodo I, c. 17 Opp. Omu. T. III, 725: succurrit denique explicati- onis nostrae aliud dictum pro- verbiale, quod a Rhodio gubernatore, ut narratur, exiit: κυβερνήτης ἔφη χημαλούμενης αὐτῆς νῆος καὶ καταδύσθαι προς- δοκῶν τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον, ἀλλ' ὃ Ποτειδάν, ἴσθι, ὅτι ὄρθάν τὰν γαῦν καταδύσω: Aristid. Rhod. p. 346 Cant., 602 Dindorf. Ceterum Schottus fal- litur affine nostro putans: ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ πῆδημα: v. Greg. Cyr. I, 90. Apost. X, 42. Arsen. 302, Aesop. fabul. 20 Fur.

19. K. III, 42. Suidas; v. Zenob. IV, 27.

20. V. II, 14. B. 493. Apost. X, 27. Arsen. 287 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. II. B, 732 p. 331, 13: Θετταλοὶ τρυφῆται ἦσαν. ὡς δὴλον ἐκ τοῦ, τὰ δ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαίς, ὃ Σύρε, οὐδ' ἐντραπέζων Θετταλῶν χεῖρ [ξέ- νων τροφαί: Eriphus Athen. IV, 137, D.]. καὶ ὅτι Θετταλικὴ ἐλέ- γετο ἐνθεσις μέγας φωμὸς [Φηρ.,

τας ἐνειμένων. Αἱ γὰρ Θετταλικάι ἑσθῆτες πτερωταὶ ἦσαν.

- 21 Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.
- 22 Θυννίζειν: ἀντὶ τοῦ κεντᾶν. Τραιῖναις γὰρ τοὺς θύννους κεντῶσιν. Ἐξ οὗ καὶ Λουκιανός, θυννῶδες 5 τὸ ἐνθύμημα, ἀντὶ τοῦ, ἀπότομον καὶ σκληρόν.
- 23 Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστηρία: διὰ πλήθος οἰκετῶν,** ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ αὐτῶν.
- 24 Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια: ἐπὶ τῶν τῆ ἀναισχυντία ὤφε- 10 λουμένων.
- 25 Θρᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται: ἐπὶ τῶν ἀνόμων.

4. VB: Θυννάζοντες: ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες τριόδουσι γὰρ ἐλάμβανον τοὺς θύννους: eodem fere modo Hesych. Phot. Suid. s. θυννάζοντες, spectantes ad Arist. Vespp. 1125, ubi vid. Scholl. ταῖς τραιῖναις g. 5. θύννους] θύννας g. τὰς θύννας c. 7. Κᾶρες] κέρας g, Κᾶρις vulgo. Scribatur οὐκέτ'. πλήθος] adiciendum esset καριμῶν, nisi plura deesse viderentur. Posui signa lacunae. 10. τὴν ἀναισχυντίαν g. 12. C: λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς ὄρκοις οὐκ ἐμμενόντων, παρόσον οἱ Θρᾶκες ποτὲ σπεισάμενοι πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ ὁμόσαντες, νυκτὸς ἐπιθέμενοι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. ὄρκια] ὄργια bcg. Ceterum proverbio in prioribus editionibus numerus non praepositus erat: praefixi, ut ab hoc loco nostrae editionis numeri congruant cum Schottianis.

interpp. ad Hesych. s. v.], ὡς Πausανίας δηλοῖ, καὶ Θετταλικά πτερά διὰ τὸ πτερινῆς φησὶν ἔχειν τὰς Θετταλικὰς γλαμύδας, ἃς ἕτερος ῥήτωρ Θετταλικά γέγρα λέγει διὰ τὸ ἑπαθλον ἐν τοῖς ἐκεί ἀγῶσιν αὐτὰς κῆσθαι, ὅς λέγει καὶ ὅτι Θεσσαλικοὶ διέφοροι [v. Critias Eleg. fr. 1, 4. Poll. VII, 112. C. 47. Hesych. s. v.] διάφοροι, τουτέστι διαφέροντες πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι Θετταλὸν σόφισμα [Zenob. IV, 29] ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν παρατάξει παροιμάζεται, ἀλλὰ κακοουόντων: Hesych. Phot. Suid. Etym. M. 448, 39. De significatione vocis πτερά v. intt. ad Hesych. v. πτέρυγες, πτερίνια. De re cf. Hemsterhusius ad Poll. X, 124.

O. Muellerus Enchirid. Archaeol. p. 466. sqq.

21. Zenob. IV, 30. Adhibet Aristid. p. 16 [30]: ὡς δ' εἰπεῖν ἐν κεφαλαίῳ, τὸ τῆς Ἀθηῶν μέρος ἡ θεῶν ἀγορὰ πάντ' ἐστὶ τὰ πράγματα.

22. V. II, 15. B. 497. Apost. X, 38. Arsen. 290: Suidas: θυννίζω καὶ ἀποθιννίζω: τὸ ἀποπέμποιμαι καὶ παραλογίζομαι. De re vid. Blomfieldus ad Aesch. Pers. gl. 430. Boettiger Amalth. II, 302 sqq. Luciani locus est in Jove tragoedo §. 25: eodem sensu usurpatur etiam vox παχὺς: v. Jacobus ad Luc. Alexandr. §. 6.

23. Zenob. IV, 33.

24. Photius: Zenob. IV, 36.

25. C. 261: Zenob. IV, 32.

- 26 Ἰλιάς κακῶν: ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.
 27 Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβάλλει:
 ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ἑριστώνης.
 28 Ἴππέας εἰς πεδίον: φανερόν.
 29 Ἴερὰ ἄγκυρα: δῆλη ἢ παροιμία.

5

1. Ἰλ. κ. ἐπήει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς Κ. 14. Κ: ἵππ. εἰς π. προκαλῆ [sic]: ἐς εὐήμεροῦντας· οὗτοι γὰρ ἐν πεδίῳ ἱππάζονται: Β: ἱππέας ε. π. προκαλῆ: ἔνθα ἂν εὐήμερῆ τις· τὰ γὰρ ἱππικά ἐν πεδίῳ κρατεῖ: C: ἵππ. ε. π. καλῆ: ἐπὶ τῶν καλούντων τινὰς εἰς ἃ ἐρώσιν. 5. VB: τὴν ἐν τῇ νηϊ μεγίστην ἄγκυραν [ἀγκ. V om.] ἱερὰν λέγουσιν· ταύτην εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν ὅτε ὁ μέγιστος χειμῶν καταλάβῃ καὶ τελευταῖος. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήμα μελλόντων ἐρεῖν πάντων μέγιστον: VB: τὴν ἰ. ἄγκ: ἐπὶ τῶν μελλόντων τελευταίου εἰπεῖν ἐπιχειρήμα τῶν πάντων μέγιστον, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ νηϊ ἀγκύρας ἱερᾶς καλουμένης, ἧτοι μεγίστης, ἢ τελευταία πάντων βάλλεται εἰς θάλασσαν, χειμῶνος αὐτὴν σφόδρου κατεληφότος: C: πρὸς τοὺς ἐφ' οἷς λέγουσι δι' ἄσχυριζομένους: Κ: ἱερὰ ἄγκυρα... ε... βοήθεια. ἄγκυρα γὰρ ἔστω ἐν τῇ νηϊ καλουμένη ἱερὰ· καὶ ὅταν μέγας καταλαβῆναι κίνδυνος, τελευταῖα λέγεται καὶ ἐπὶ τελευτῶντος καὶ εἰπόντος ἐπιχειρήμα τὸ πάντων μέγιστον.

26. K. III, 49: Eustath. ad Hom. II. A, 48 p. 444, 22: ὅτι δὲ αἱ συγκαὶ Ἰλιακαὶ θυσίαι ἀναγκαιῶς ἐπὶ κακοῖς πυκνοῖς προηγουμένων ἐγίνοντο, δηλοῖ καὶ παροιμία λέγουσα τὸ, αἰεὶ Ἰλίῳ κακὰ. λεχθεῖσα μὲν ἐπὶ τῶν κακῶν ὕστερογενεῖ, οὐκ ἀπάδουσα δὲ οὐδὲ πρὸς τὰ Ὀμηρικά. ἢ δὲ αὐτῆ προγενεστέρῃ ἔστι τοῦ κακῶν Ἰλιάς, ἢ ἀνάπαλι, αὐτῆ πρὸ ἐκείνης εἰρηται. ὡς τὰ γε ἄλλα μᾶς εἰσὼν ἐννοίας ἀμφοτέρων: Zonar. 1104. Moer. 200 ibiq. v. Piersonum: v. Zenob, IV, 43.

27. Zenob. IV, 41.

28. B. 512. C. 271. K. III, 51: Greg. Cyr. II, 74. Apost. X, 56. Arsen. 304: Photius: v. nott. critt. ad Diogen. VI, 91. Similiter dicitur ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις: Suid.: v. Wyttenbachius ap. Boissonad. ad Euphr. I, 384. II, 325. Alludere videtur Plutarch. Reipubl. gerend. praec. 31. p. 322 f: δεῖ δὲ ἡμῖν εἰς πεδία καταβαίνειν πεζῶν ἱππέων μαχομένον κτλ.: vid. sup. I, 65.

29. V. II, 18. B. 513. V. IV.

21. B. 912. C. 266. K. III, 47. Greg. Cyr. II, 69. Apost. X, 44. Arsen 302 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristid. p. 30. Frommel.: χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Apost. XX, 55. Arsen. 473 ibiq. Macar. Suid. s. χαλάσω: hinc ducta est formula τὴν ἀφ' ἱερᾶς ἀφέναι: qua utitur Plutarch. Coriol. 32, ad quem locum vide quae notavit Schaef. De ancora sacra v. Poll. I, 93. Schefferus de militia nav. vett. II, 5 p. 149. Alludent saepe poetae: Hesych.: ἄγκυραν μεταφορικῶς αἰ ἀσφάλειαν Σοφοκλῆς Φαίδρα: v. Porsonus ad Eur. Hecub. 78: conf. Eurip. Hecub. 76 ibiq. Schol., qui e paroemiographis hausit: Eur. Helen. 277: Heliodor. IV, 19 p. 169: Χαρίκλεια μοι βίος ἦν, . . . Χαρίκλεια μόνῃ παραφυγῇ καὶ ὡς εἶπε ἔν ἄγκυρα: Nicet. Eugen. VI, 344: ῥίψω τὸ λοιπὸν, ὡς ὁ γηράσας λόγος, Ἐν κινδύνῳ ἄγκυραν αὐθις ἐσχάτην: Sil. Ital. VII, 23: ultima fessis Ancora cur Fabius, quem post tot Roma procellas Hannibali putat esse parrem, ubi vid. Drauenborchius.

- 30 Ἴνα δέος, ἐνθα καὶ αἰδώς:
- 31 Ἴππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει: Κορ-
ραῖον φασιν ὑπὸ Φιλίππου στρατευόμενον ἰππεία, τῆς μη-
τρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφαισιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν
τοῦτο. 5
- 32 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βου-
λομένων.
- 33 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ὁμοία τῇ, Δελ-
φῖνι κολυμβᾶν συμβουλεύη.
- 34 Καδμεία νίκη: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικῶντων, ὧν 10
ἡ ἱστορία δῆλη.
- 35 Κυρνία γῆ: ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν ληστὰς ἔχουσῶν.
Τοιαύτη γὰρ ἡ Κύρνος πρώην.
- 36a Κόρχορος ἐν λαχάνοις: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν

1. Ἴνα γὰρ Apostolius. ἐνθα] ἐναυθα Schol. Soph., Ἴνα περ
Schol. Ven. ad Hom. II. Ω, 435. 2. C: ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλο-
τριῶν τροφῶντων. 3. Φιλίππου c, Orellius ad Horat. I. c.:
scribebatur Φιλίππου. 8. Apostolius explicat: ἐπὶ τῶν διδασκόντων
τωῶς αἰ ἐπιστάνται: Macarius: ὡς, τὸν ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: v.
Greg. Cypr. I, 47. 10. K: ἡ ἐπὶ κακῷ νίκη, ἀπὸ τῶν Οἰδίποδος νείων
ἢ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ: C: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶν νικῶντων, ea
tum addens in brevius contracta, quae apud Zenobium leguntur.
νικῶντων] Ppbg cod. Mazar. A. 85 ap. Bastium ad Zachar. Mityl.
p. 336 βιόντων: correxi e B, qui in explicatione ad verbum
cum Diogeniano consentit. Emendavit Schottus quoque e Suida.
ἐν] delendum esset, nisi aliqua deesse viderentur. 12. VB:
Κύρνος νῆσος ἄβρατος τοῖς πλείουσι, διὰ τὰς συνεχεῖς ληστείας
τῶν ἐν αὐτῇ: igitur de Corsica cogitari debet. 13. πρώην] ad-
dit g ἄλλη. 14. κόρχορος bis cg: κόρχορος Suidas tuetur. Plena

30. Apost. X, 50: Στασίμου
[lege Στασίμου] ἡ γνώμη τοῦ ποι-
ητοῦ, ὅς οὔτω φησί. Ζῆνα δὲ τὸν
δέξαντα καὶ ὅς τὰδε πάντε'
ἐφύτευσεν, Οὐκ ἐθέλεις εἰ-
πεῖν Ἴνα γὰρ δέος, ἐνθα καὶ
αἰδώς: v. Plat. Euthyph. 12 B.
ibiq. Scholl. Arsen. 304: Schol. ad
Soph. Aiac. 1074 fragmentum a
Diogeniano allatum Epicharmo
tribuit, memoriae haud dubie
lapsu: v. Henrichsenius de Car-
min. Cypr. Comm. p. 69. Du-
xisse formulam videtur Stasi-
nus ex Hom. II. O, 657, ubi
vid. Eustathius et Heynius.

31. C. 273. Apostol. X, 55.

Usurpat Horat. Epistt. I, 17,
20, ubi v. Acronem et interpp.:
add. Zenob. III, 60.

32. K. III, 50. Greg. Cypr.
II, 73. Apost. X, 52. Arsen.
305 ibiq. Macar.: Photius: Ἰπ-
πόλυτος: παράδειγμα σωφροσύ-
νης: Suidas.

33. Apost. X, 63. Arsen. 305
ibiq. Macar.: Suidas: v. Zenob.
III, 30. Diogen. IV, 33.

34. K. III, 54: Zenob. IV, 45.
35. V. II, 19. B. 514: vid.
Plutarch. Provv. I, 90.

36a. Diog. VI, 50. Zenob. IV,
57. De planta vid. Billerbeckii
Flora Class. p. 43.

ὄντων, μεγάλοις δὲ παραβαλλόντων ἑαυτούς· εἶδος γὰρ ἐστὶ βοτάνης ὁ κόρχορος εὐτελοῦς.

- 366 Καλαμαράδικος γάδαρος: ἐπὶ τῶν μεγάλων τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκὶ ὄνοι.
- 37 Κύνκειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτου ὄντων, 5 καὶ τὰ τελευταῖα φθεγγομένων. Οἱ κύκνοι γὰρ ἀποθνήσκοντες ἄδουσι.

proverbii forma ab Hephaest. p. 46 Gaisf. affertur: καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοισιν: v. Zenobius. 3. Καλαμαράδικος — ὄνοι] haec acceperunt e c: eadem apud Apostolium leguntur. Pantinus ad Apost. p. 119: *Portenta verborum mihi quidem.* Ut in Diogeniani codd. hic locus omitti solet, ita teste Boissonado ad Herod. Epimer. 294 in Apostolii cod. Mazarineo A. 85 non legitur. Quod verba ipsa attinet, asinum, teste Dorione Athen. VII, 315 F, nonnulli γάδον nuncupavere, ex qua forma videntur esse formatae vv. γάδαρος, γαῖδαρος, ἀίδαρος, ἀγαίδαρος, ἀειδοῦριον, aliae, quae in medii aevi scriptoribus saepissime inveniuntur: v. Cangius Glossar. ad script. mediae et inf. Graecit. p. 28 sq. Coraes ad Plut. T. III, Prolegg. p. 8d: add. Walpolii liber *Relating to European and Asiatic Turkey* p. 266. Explicatione vocis γάδαρος, quam Gloss. Graecobarb. afferunt, ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν δίχων τοὺς μόχθους καὶ κόπος, videtur effectum, ut haec voce libenter in proverbiiis uterentur seriores: a Cangio affertur e Provv. Graec. Mss. τὸν ἀείδαρον ἐκούρευσαν, quod componas cum adagio ὄνου πύκοι, v. infr. VI, 99: a Corae l. c. p. 8η, γάδαρος φοιτῶμενος χρυσίον. Igitur de asino proverbium loquitur et, ut explicatio docet, de magno, cuius patria antecedenti vocabulo significatur: quoniam illa esset, equidem frustra indagare studui. Propter magnum corpus atque robustum laudantur asini Reatini: cf. Colum. R. R. VII, 1, ubi v. Schneiderus: tum Thessalici, Arcadici et Aeharnici: v. Diog. I, 26. III, 42. Varr. R. R. II, 1, 14. Pers. Sat. III, 9. Boissonadus *Manusc. de la Bibl. du Roi* T. XI, 2, 112: maximi asini in Caudone, insula prope Cretam, nascebantur: v. Suid. v. Κανδῶ, ubi in hanc rem Bernhardius citat Bornemannum ad Xen. Anab. I, 5, 2. Deinde Σαγαράϊοι sive Σαγακόροι asinis bellica pericula sustinebant, magnis igitur sine dubio utebantur: si quis asinorum corpulentior esse videbatur, Marti illum sacrificare solebant: v. Aelian. N. An. XII, 34: idem de Carmaniae incolis a Strabone XV, 2, 14 p. 727 narratur. Etiam Judaei summam operam navabant, ut magnos possiderent asinos: v. Philo de Legat. spec. p. 874: denique celeberrimi apud veteres erant asini Indici, de quibus cf. Aelian. N. An. IV, 52. Baehrius ad Ctes. fr. p. 329. Haec est pars doctrinae meae asinalis huc pertinens, qua hoc quidem loco nil effeci: unum tamen addam: videtur in corrupta Hesychnii glossa: Καλάδαρβα· παρσμία, nostrum latere proverbium: nam quod Hemsterhusius coniecit, παραλία, nihili faciendum est. 6. καὶ . . φθεγγομένων] VBK om. οἱ κτλ.] VB: λίγονται γὰρ οἱ κύκνοι πρὸς τὴ τελευταῖα φθιμώτατον γίνεσθαι. θνήσκοντες K.

366. Apost. XI, 15.
37. V. II, 21. B. 516. K. III, 55.
Greg. Cyr. II, 78. Apost. XI, 64.
Arsen. 323 ibiq. Macarius. De re notissima v. Walzium ad

Arsen. l. c.: add. *Mauduit in libro, qui inscribitur Histoire natur. de Pline, traduction nouvelle par Ajasson et Grandsagne* T. VII. p. 381. 387 sqq.

- 38 Κοινὸς Ἑρμῆς: οἶον, κοινὸν τὸ εὖρημα. Κλε-
πίστατος ὢν ὁ Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φῶρια.
- 39 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠὸν ἔφνυ: ἐπὶ τῶν ἐκ
κακῶν γονέων ὄντων.
- 40 Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Κάν- 5
θαρος γὰρ τις πονηρὸς ἐγένετο.
- 41 Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κιν-
δυνεύοντων.

I. VB: ἀπὸ τοῦ τὰ [V κατὰ] φῶρια κοινὰ τάξει τὸν Ἑρμῆν ἢ ὅτι ὁ λόγος κοινός: v. Suidas: Scholl. ad Aristid. p. 272 Frommel.: τὸ κοινὸν Ἑρμαιον παροιμία ἐπὶ τῶν κοινοποιούντων τισίν. οἱ γὰρ εὐρισκόντες τι καθ' ὁδὸν κοινοῦ τῶν εὐρισκομένων ἐποιοῦν Ἑρμῆν. λέγει οὖν ὁ ἠήτωρ, ὡς εἰ μὲν καὶ ἡ παροιμία τὸ κοινὸν Ἑρμαιον τοῦτο δηλοῖ τὸ κοινὸς Ἑρμῆς ὡς περ ξυγὸς Ἑνυάλιος [Apost. XIII, 95: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἰσῆς κινδυνεύοντων: Arsen. 374 ibiq. Macarius: Eustath. ad Hom. II. Σ, 309 p. 1144, 43: alludit Archil. fr. 54 Schneidew., Sophocl. Ajac. 197: ἢ — Ἑνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐν-νυχίους μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;], ἢ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν κοινοποιούντων. δηλοῖ δὲ καὶ . . . ὡς δεῦ καὶ κοινὸν Ἑρμῆν ὡς περ ξυγὸν Ἑνυάλιον λέγειν, . . . καλεῖται γὰρ ὁ Ἑρμῆς καὶ ἐναγώνιος, ἀγώνων καὶ πολέμων πολλῆ κοινωσία, νικᾷ γὰρ καὶ ἤτται ἐν ἑκατέρους γίνονται, ὥστε καὶ τὸ κοινὸς Ἑρμῆς τοῦτ' ἂν εἴη δηλοῦν, ὅτι ὁ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς λόγοις νικᾷν, οὐκ αἰετὶ νικᾷ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ νικᾶται καὶ τοῦτο κατὰ τύχην συμβαίνει. 3. C: ἐπὶ τῶν κακῶν γεννημάτων ἢ μαθημάτων: K: ὅτι ἀβρωτον τὸ ζῶον καὶ ἐκ τὸ αὐτοῦ ὠὸν ἢ ἀπὸ κόρακος ἠήτωρος πρῶτον διδάξαντος τὴν ἠητορικὴν τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπῆγει: ὁ δὲ εἶπεν: ἰώμεν εἰς δικαστήριον. καὶ εἰ μὲν νικήσειας οὐ μεμάθηκα. εἰ δὲ ἤττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθοῦς: v. Zenobium. 7. VB: αὐτὴ ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοή-

38. V. II, 22. B. 518. Apost. IX, 11. Arsen. 320: Hesych.: ἐπὶ τῶν κοινῶν εὐρισκόντων: Suid. Timaeus Lex. Vocc. Platt. p. 121. Alludit Aeschyl. Sept. c. Theb. 509, ubi v. Stanleius: usurpat Lucian. Navig. 12. Theodor. Hyrtac. in Boissonadi Anecd. II, 448: κείσθω κοινὸν τὸ καλὸν ἀμφὸν θήραμα, κοινὸς ὁ κερδῆς Ἑρμῆς μιαν ἰούσων ὁδόν: add. Aristot. Rhetor. II, 24. Creuzer. Init. Philos. Platon. I, 105.: v. Casaubonus ad Theophr. Charact. XI, 4. Similiter dicitur κοινὸν Ἑρμαιον, de quo v. Apost. l. c. Ruhnkenius ad Tim. l. c., interpp. ad Alciph. III, 29: adde Zenob. V, 92. Alio sensu eoque a B indicato adhibuit proverbium Diodor. V, 75: etiam Plutarch. philosoph.

esse cum princip. p. 777 D: τοῦ δὲ προφορικῶς τὴν Μοῦσαν ὁ Πίνδαρος οὐ φιλοκερδῆ φησὶν, οὐδ' ἐργάτην εἶναι πρότερον, οἶμαι δὲ μηδὲ νῦν, ἀλλ' ἀμουσία καὶ ἀπειροκαλία τὸν κοινὸν Ἑρμῆν ἐμπόλων καὶ ἐμισθὸν γενέσθαι.

39. K. III, 52: Greg. Cyrp. II, 75. Zenob. IV, 82.

40. Zenob. IV, 65: add. Apost. X, 74. Diogen. V, 88.

41. V. II, 25. B. 522. Plutarch. 67. Apost. X, 42: Eustath. ad Hom. II. Z, 168 p 633, 58: γραμμαῖς ἑπαικὸν οἱ κυβεύοντες, ὃν μία τις μίσθ γραμμῆ, ἀνομάζεται ἱερά, ἐπειδὴ ὁ ἠττώμενος ἐπ' ἐσχάτην αὐτὴν ἔκτο. ὅθεν καὶ παροιμία, κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπογνώσει δεομένων βοήθειας ἐσχάτης. χρῆσις δὲ ταύτης καὶ παρὰ Σόφρανι ἐν τῷ, κινήσω δ' ἤδ.

- 51 *Κερκωπίζειν: δολιεύεσθαι. Ἐπὶ τῶν πανούργων. Ἀπό τινων ἀνδρῶν Κερκώπων λεγομένων, ὡς προεῖρηται.*
- 52 *Κέσκων πόλις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.*
- 53 *Κεστρεὺς νηστεύει: ἐπὶ τῶν λαιμάργων, ὑπο-⁵ κρινομένων δὲ νηστεύειν ἄπληστον γὰρ τὸ ζῶον.*
- 54 *Κιλικίοι τράγοι: οἱ δασεῖς. Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν Κιλικία λέγονται.*
- 55 *Κινδυνώδης ἢ ἐν πρῶρα σελίς: οἱ γὰρ πολέ-¹⁰ μιοι πρῶτον τὴν πρῶραν κατέχουσι.*
- 56 *Κοροίβου ἡλιθιώτερος: οὗτος γὰρ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἠρίθμει.*
- 57 *Κορυδέως εἰδεχθέστερος: ἐπὶ τῶν δυσμόρφων. Οὗτος γὰρ ἐπὶ ἀμορφία διεβάλλετο.*
- 58 *Κρητίζειν; ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. Ἀπατηλοὶ γὰρ¹⁵ οἱ Κρήτες.*

1. K: τὸ δολ. καὶ ἀπατᾶν omissis reliquis. 5. C: λέγεται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγῶν βιοίωντων καὶ νηστευόντων. Μόνος γὰρ ὁ κεστρεὺς .. [v. Zenob.] .. Κεστρεὺς δὲ ὁ νῦν κέφαλος: K: ἐπὶ τ. πάνυ λ: ἀπληστον κτλ. 7. τράγοι] στρατηγοὶ psg. VB: οἱ δ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν Κιλικία, ἀφ' ὧν καὶ τὰ Κιλικία γίνεται. 9. κίνδυνος Zenobius. 10. ἐμβάντες εἰς τὰ πλοῖα addunt VB: v. Zenobius. 11. Κοροίβου] de nomine saepe vitiose scripto v. Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II. p. 380. 13. Scribebatur Κορύδου: correxi e P, v. Zenobius. Κορύδου; b, Κορύβου c. οὗτος g. 14. ἀμορφία] ἀμαρτία psg. 15. ἀπατηλοὶ] ἀπατητικοὶ K.

51. K. III, 58; Zenob. IV, 50.

52. Zenob. IV, 51.

53. K. III, 67. Suid. s. κεστρεῖς: Zenob. IV, 52.

54. V. II, 32. B. 540. K. III. 59. Greg. Cyr. II, 80. Apost. XI, 39. Arsen. 319 ibiq. Macarius: ἐπὶ τῶν δασυτάτων καὶ θρασυτάτων καὶ ἀγροίκων: Hesych. Suid. Zonar. 1208. De Ciliciis v. Varro R. Rust. II, 11, 12. Du Cange in Glossario mediae atq. inf. Graecit. v. Κιλικίων. Schneiderus ad Columell. VII. 6, 1.

55. Zenob. IV, 55.

56. Zenob. IV, 58. Stultitiam Coroebi, aliorum accurate expositurus Tzetzes, Chiliad. VI, 437. ita incipit: *μωροὶ μὲν ἦσαν παλαιοὶ τοῖς ἀριθμοῖς μυρίαί, τρεῖς*

*δὲ οἱ ὑπερέχοντες πάντων, ἀλλ' ἀσυγκρίτως, Ὁ Μελιτιδης, Κόροιβος, σὺν τούτοις ὁ Μαργίτης: cum Diogeniano ad verbum fere concordant Suid. s. Κόροιβος, Zonar. 1233. Bachm. Anecd. I, 261, 24, quibuscum conferenda est Aesopi fabula CDIII. Fur. Al ludit Callimachus: v. fr. 307 Ernesti; alia vide in nott. Zenob. I. c. Huc pertinet etiam proverbium κύματα μετρεῖς: Plutarch. Boisson. 17, ubi a Boissonado simile e Gregorio Nazianzeno Oratt. XXXIV, 556. affertur: *κυάθῳ μετρεῖν θάλασσαν: v. Diogen. I, 45. III, 3.**

57. Zenob. IV, 59.

58. K. III, 60; Zenob. IV, 62. Diogen. V, 92. VII, 31.

- 59 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.
- 60 Κουρήτων στόμα: ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ἐπισχουμένων. Τοιοῦτοι γὰρ οὗτοι.
- 61 Κριὸς ἀσειλόκερος: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.
- 62 Κριὸς τὰ τροφεία: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἡ δὲ ἱστορία δῆλη.
- 63 Κρονικαὶ λῆμαι: ὁμοία τῇ, Χύτραις λημᾶς καὶ κολοκύνταις.

10

5. VB; Πλάτων ὁ κωμικός τὸν μέγαν φησὶν [Hesychius: ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς ἀσειλόκερος δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κ. διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ συναρθεμεὶ αὐτῷ τὸν γε Δούριον ἵππον]· τὸν [τὸ Hesych.] γὰρ ἀσειλγῆ [ἀσειλγῆς Hesych.] οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου [ἔτακτον οἱ παλαιοὶ Hesych.], ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔτακτον [ἔ. Hesychius om.], ὡς [καὶ γὰρ Hesych.] Ἄνεμον ἀσειλγῆ [λέγουσιν, ὡς Εὐπόλις Hesych.] ἄμεινον δὲ [τὸν ἀσειλόκερον δίχεσθαι εἶναι id.] τὸν κρείττονα καὶ [οἰονεὶ id.] τοῖς κέρασιν ἐξυβρίζοντα λέγειν [om. Hesych.]. 7. Κριὸς] κριοῦ bcg; κριοῦ superest fortasse e proverbio, quod excidit, Κριοῦ διακοσία, de quo v. Hesych. Phot. Suidas. τὰ adjeci e Zenobio, Macario: K: τροφεία ἀπέτισεν. ἐπὶ τ. ἀχ. οἱ γὰρ κριοὶ τὰς φάτρας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας. 9. λῆμαι g. VB: αἱ μεγάλαι [V om.] ὡς τὸ Χύτραις λημᾶν κ. κ. ἐπὶ τῶν ἀμβλυπούντων. λημᾶς] g λημᾶς, Suidas λημᾶν: VB: ἐπὶ τῶν ἀμβλυωτότων. Δηλοῖ δὲ τὸ μεγάλας τισὶ κολοκύνταις βλέπειν, ἥτοι λίαν λημᾶν: alii aliter: V. II, 66. B. 624: λημᾶν χ. ἡ κολ.: ἐπὶ τῶν ἁγαν ἀμβλυπούντων. Ἀποσκόπτουσι γὰρ αὐτοὺς [V corruptus h. l. est.] ὡς ἔχοντας λήμας μεγάλας καὶ ἰσαζούσας χύτρας: v. Hesych. s. λημᾶν, Phot. s. λημᾶν: λημᾶν χύτρας καὶ λημᾶν κολοκύνταις: K V, 4: χύτρας λημᾶν καὶ κολ.: ἐπὶ τῶν ἀμβλυπούντων.

59. K. III, 57. Greg. Cyr. II, 79: Macar. p. 321: λείπει ἡρπασεν· ἐπὶ τῶν κακῶ σφίαν αὐτοῖς ἐπαγομένων: cf. n. ad Zenob. IV, 60: similia v. sup. I, 52.

60. Zenob. III, 61. Proverbum tetigit Lobeckius Aglaoph. II, 1118.

61. V. II, 35. B. 555. Hesych. Phot. Suidas.

62. K. III, 68: Zenob. IV, 63. Greg. Cyr. II, 91.

63. V. II, 36. B. 557: Schol. ad Arist. Plut. 581: Hesych. Suid. s. κρονικαί, s. λῆμη. Alludit Aristophanes Plut. I. c.:

ἀλλ' ὃ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. Χύτρας κτλ.] V. IV, 47. B. 948. Greg. Cyr. III, 100. Apost. XX, 94. Arsen. 478. Suid. s. χύτρας. Alludit Aristoph. Nub. 327: νῦν γέ τοι ἦδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις: add. Lucian. advers. Indoct. §. 23. Timon. §. 2. Aristid. Panath. 194 Cant. Tzetzes ad Hesiodi ἐργ. 280: ἀλλ' ὅμως καὶ τοιαῦτα συγγεγραφὸς τοῖς κατὰ τὸν κοιμικὸν κολοκύντας [v. l. κολοκύνταις] λημῶσι ἐπεκρίθη νικᾶν τὸν θεότατον Ὀμηρον.

- 64 Κρόνου πυγή: τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.
- 65 Κρωβύλου ζεῦγος: ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονη-
ρίᾳ κεχηρμένων. Ἀπὸ Κρωβύλου τινὸς πορνοβόσκου, δύο
ἔχοντος ἑταίρας.
- 66 Κυζικηνοὶ στατήρες: ἐπὶ τῶν εὖ κεχαραγμένων 5
στατήρων. Διαβόητοι γὰρ οὗτοι ὅμοια τῇ Λύκος
περὶ φρέαρ χορεύει.
- 67a Κύων παρ' ἐντέροις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπο-
λαύειν τῶν προκειμένων.
- 67b Κύδος: λοιδορία· κυδάζειν τὸ λοιδορεῖν. 10
- 68 Κύων ἐπὶ δεσμά: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς δεσμὰ ἐμ-
βαλλόντων.
- 69 Κωδάλου χοϊνιξ: ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κε-
χηρμένων.

1. πυγή] πηγὴ Agc. κρέας VB om. C: ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀνα-
σθήτου μέρους, ἐπὶ τῶν ἀναίσθητων. 2. Scribatur Κρωβύλου:
correxī e K: v. nott. ad Zenob. et Cramerus Anecd. III, 247.
ἐπὶ . . κεχρ.] K om. 3. scribatur Κρωβύλου: emendavi e K.
4. ἑταίρας] ἑτέρας g. 6. διαβόητοι c, reliqui διάβητοι: emendavit
Schottus. οὔτοι] seqq. e b adjeci. 10. κύδος κτλ.] haec e b ap-
posui: eadem verba in B post σκωφαντούμενος [v. nott. critt. ad Zenob.]
leguntur. 13. Κωδάλου B, Hesychius Schowii, Schottus, Κνωδά-
λου pg Apost. Arsenius, Κωδάλου male Suidas. μεγάλοις] B μείζου.

64. V. II, 37. B. 558. C. 294:
Hesych. Suidas. Similia at-
tulit Bergkii Comm. de Com.
Att. Antiq. Rell. pag. 9: add.
Diogen. VII, 45.

65. K. III, 62. Apost. IX, 52.
Arsen. 261: Zenob. IV, 69.

66. Zenob. IV, 71. De statere
Cyziceno v. Boeckhii Disquisitt.
Metrologg. 136. Λύκος κτλ.] v.
infr. VI, 21.

67a. B. 563. Macar. 324, qui
addit: ἄχρηστα γὰρ ταῦτα καὶ δυσ-
βρωτα καὶ δυσκατάποτα τῷ κύνι:
[Schleussnerus quidem Cur. No-
viss. in Phot. Lex. p. 163 hanc
explicationem absurdam dicit,
quum intestina canum gratissimum
esse pabulum notissimum sit.
Putat igitur supplendum
esse aliquid, ἄνθρα vel ἀνθερί-
κωσ, ut in similitudinem dictum
sit proverbii κύνων ἐν γάττη: v.

Greg. Cyr. II, 61: equidem in
universum ad dissipulor Viro docto,
sed supplendum esse censeo
φιλάτων sive φιλάττει: v. impri-
mis Diogen. VI, 21.] Hesych.
Phot. Suid., Bekkeri Anecd. I,
276, 9. Schleussnerus l. c. com-
parat dictum Diogenis Cynici:
κύνων τεύτλια οὐκ ἐσθίει apud Dio-
gen. Laert. VI, 45. ubi vid. Mena-
gius p. 249: add. Arsen. 320.

67b. Hesych.: Zenob. IV, 70.
De vocabulis v. Ellendtii Lex.
Soph. v. κυδάω.

68. Zenob. IV, 73.

69. B. 565. Apost. XX, 78.
Arsen. 476: Hesych.: παροιμία,
ὅς μείζου μέτρος κεχηρμένου ἀγο-
ρανόμου: Suid. Zonar. 1273. Pha-
vorinus: add. intt. ad Suid. v.
κωδαλοῖχος Videtur proverbium
a tibicine fluxisse cuius Hippo-
nactem meminisse, dicit Athen.

- 70 *Κῶος πρὸς Χῖον: ὅταν ἐλάττονα πρὸς μείζονά τις παραβάλλῃ.*
- 71 *Καῦνιος ἔρωσι: ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφή καὶ μὴ τοῦ γοῦσα τοῦ ἔρωτος, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.*
- 72 *Κύρβεις κακῶν: ἐπὶ πλήθους κακῶν. Κύρβεις γὰρ ξύλα τινὰ πινακοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἔγραφοι.*
- 73 *Κατόπιν ἑορτῆς ἤκεισι: ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολειπομένων.*
- 74 *Κακὴ πρόδοσις: ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων.*
- 75 *Κλαίει ὁ νικῆσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικῆσας ὑπὸ Πανσανίου ἀηρέθη.*

2. Schottus παραβάλλει, quod Gaisfordus nescio an e codd. correxit: confirmatur correctio cod. Mazar. A. 86 teste Boisssonado ad Nicet. Eugen. II, p. 247. Quamquam seriori aetate non dubitaverunt ὅταν cum indicativo coniungere: v. Jacobsius ad Anth. Pal. T. I, praef. pag. XLVIII. 3. B: ἐπὶ . . ἐπιθυμιῶν Καῦνος γὰρ καὶ Βιβλῖς [de hac nominis scriptura v. Passovius ad Parthen. Erot. p. 59] ἀδελφοὶ περὶ τὴν Εὐβοίαν ἢ τοῖνον Βιβλῖς ἐρασθεῖσα τοῦ ἀδελφοῦ ἐξείπεν αὐτῷ τὸν ἔρωτα. Φεύγων οὖν ἐκεῖνος τὸ μύσος εἰς Καρίαν ἐστάλη· ἢ δὲ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν μὴ φέρουσα τὴν ἐπιθυμίαν: Eustath. ad Dionys. Perieg. 533. 8. C, quocum consentit Macar. 237: ἑορτῆς κατόπιν ἡ δύσματα φέρει [φέρων Macar.]: ἐπὶ τῶν [τῶσι addit Macar.] ὑστεροκόπων. ἀπὸ K om. 9. ἀπολειπ.] ἀπολιμπανομένων K. 10. VB: ἐπὶ τῶν ἐρωμένων λέγεται τὸν κτλ.: verba ἐρωμ. λέγ. Schottus male pro glossemate habuit.

XIV, 624 B: v. Bernhardy ad Suid.: v. Zenob. IV, 81.

70. Zenob. IV, 74.

71. B. 569. Apost. X, 91. Hesych. Stephan. Byz. s. Καῦνος. Suidas. Fabulam enarrant Parthen. Erot. c. II. Conon. Narr. 2. alii. De adagii origine disputat Hoeckius Cret. II, 313. Usurpat Aristot. Rhetor. II, 25.

72. Zenob. IV, 77. Alludit Aristaen. Epist. I, 17, ubi vid. interp.

73. C. 203. K. III, 63. Greg. Cypr. II, 85. Apost. XI, 4. Arsen. 317: Schol. ad Plat. 338 Bek-

ker. Adhibet Plat. Gorg. init. ἀλλ' ἤ, τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἤκομεν καὶ ὑστεροῦμεν. Similia sunt Παναθηναίων κατόπιν Apost. XV, 80. Arsen. 405, Πυθίων ὑστερος ἤκεισι Apost. XVI, 97. Arsen. 415. κατόπιν ἤκε τοῦ καιροῦ Suid. v. κατόπιν.

74. V. II, 39. B. 572. Apost. XI, 8. De pacto, quod cum meretrice vir inire solebat ante coitum, v. Aristoph. Av. 1214. Jacobsius ad Anthol. II, 1, 213.

75. Apostol. XI, 45: Zenob. IV, 78.

- 76 Κοινὰ τῶν φίλων: δῆλη.
- 77 Κλειτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδευομένων τινὲς φασιν ἢ ἐπὶ τῶν γυναῖξιν ἀκολάστων.
- 78 Κακὰ μὲν θριπες, κακὰ δ' ἴπες: ἐπὶ τῶν ἐκατέρως βλαπτικῶν. 5
- 79 Κολοφωνία ὕβρις: ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ ὕβριστῶν. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κολοφώνιοι.
- 80 Κύπριος βοῦς: ἐπὶ τῶν κοπροφάγων καὶ εἰκαίων.
- 81 Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατί-

1. τὰ τῶν C b. C: κίχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος, et adjicit ea, quae apud Zenobium leguntur. 2. κλειτοριάζειν VB, Plutarchus: Apost. κλειτοριάζειν. τινὲς VB om. φασὶ ταύτην τεύχθαι ἄλλοι δὲ VB. 3. ἐπὶ] περὶ VB: ἐπὶ A. γυναῖξιν BV: περὶ [V πρόσ] τὰ γυναῖκα. 4. scribebatur ἴπες: Eustath. ad Hom. Od. Φ, p. 1913, 59: ἐκτινέται δὲ ἡ ἀρχοντα τοῦ ἴπες, διὸ καὶ περιπαταται VB: θριπες εἰσὶ θηρίδια [θηρία διὰ V.] ξύλα ἐσθιοντα: ἴπες δὲ κέρατα λυμαινόνται [λυμαίνοντα A.]: ἐπὶ τῶν ἐκατέρως γούβν βλαπτότων ἢ παροιμία: K: ἐπὶ τῶν λυμαντικῶν τοιαῦτα γὰρ ὁ θρίψ καὶ ὁ ἴψ. ὁ μὲν τὰ ξύλα, ὁ δὲ τὰ κέρατα λυμαίνετα. τῶν e bBV adjeci. Scribebatur ἐκατέρων. 6. VB: ἐπεὶ δοκοῦσιν ὑπὸ πλούτου ἐπαρθέντες ἐξυβρίσαι καὶ Σμύρναν ἐλόγντες [participium V om.] τῇ τούτων ψήφῳ συγχρησθαι εἰς τὸ Πανιώνιον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Τὸν Κολοφῶνα ἐπήλθε [ἐπέθηκες conjecit Schottus, ἐπέθηκες ἦλθε Gaisfordus: v. infr. VIII, 36.] παροιμία. ὕβριστικῶν b. 9. C ἡ κάμηλος: καὶ C om. C: ἐπὶ τῶν γηρασάντων ἀνδρείων ἢ ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων μὲν, πάλιν δὲ δυναμένων.

76. Zenob. IV, 79. De proverbio dixere Meinekius ad Menandr. fr. p. 8. Boissonadus in *Manuscripts de la Bibl. du Roi* T. XI, p. 31.

77. V. II, 40. B. 571. Plut. Provn. 6. Apost. XI, 46: Poll. II, 174. Hesych. s. κλειτορίς. Phot.: τὸ ἀκολάστως ἀπειθεῖν τοῦ γυναικείου αἰδοίου: Suid. s. κλειτοριάζειν, s. μύρτον: Etym. M. 519, 53, in quo recte a cod. Parisino addi Χοιροβόσκου, nunc e Cramerii Anecd. II, 227, 31 intelligitur: Etym. Gud. 328, 23. Ad Lesbium mulierum mores videtur referendum: v. Lucian. Diall. Meretr. V. Forbergius ad Anton. Panorm. Hermaphrod. p. 345.

78. V. II, 41. B. 576. K. III, 69. Greg. Cypr. II, 92. Apost. XI, 23. Arsen. 315. De vermi-

bus istis v. Choeroboscum Cramerii Anecd. II, 224, 30: θριπες δὲ εἰσὶν οἱ σκόληκες οἱ ἐσθιοντες τὰ ξύλα: ἴπες δὲ οἱ ἐσθιοντες τὰ ἱμάτια: ἴπες δὲ οἱ ἐσθιοντες τὰ κέρατα [scr. κέρατα cum Etym. M. 481, 5], ἴπες δὲ οἱ ἐσθιοντες τὰς ἀμπέλους: add. Theophr. Hist. Plantt. V, 5.

79. V. II, 43. B. 578. Macar. 321. Alludit Theogn. 1103: ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπόλεσε καὶ Κολοφῶνα καὶ Σμύρνην: πάντως Κύρτε καὶ ἕμμ' ἀπολεῖ: v. Plutarch. Provn. 115. De re a BV allata v. Wachsmuthii Antiqu. Hellen. I, 1, 114.

80. Diogen. III, 49.

81. C. 243. Apost. X, 75. XXI, 8. Arsen. 484: Suidas s. ἡ κάμηλος. Utitur Synes. Epist. 113.

θεται φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυ-
χίαις, πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

- 62 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.
 83 Καθ' ὕδατος γράφειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνατοῖς ἐπι-
χειρούντων.
 84 Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ: ἐπὶ τῶν ἀπὸ πενήτων
κερδαινόντων.
 85 Κύνα δέρειν δεδαρμένην: ἐπὶ τῶν μάτην τι
ποιούντων.

1. Scribebatur γήρει, quod ex Apostolio correxi, quamquam non nescius eorum, quae de his formis G. Dindorfius ad Steph. Thes. L. Gr. II, 608 sq. disputavit. 6. VB: κἂν . . φέρειν: ἐπὶ τ. ἀπο- κερδ. τὰ τῶν πενήτων [πάντων V] ἢ καὶ τῶν τεθνεώτων: Arsenius: κἂν ἐπὶ ν. κερδαίνων. 8. C: τὸ τοῦ Φερεκράτους. ἐπὶ τ. μ. πον. ἢ τῶν προπεπονθότων τι.

82. B. 581. K. III, 64. Greg. Cypr. II, 87. Apostol. XI, 20. Arsen. 317 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Jov. tragoed. 50: Eustath. ad Hom. II. M, 33 p. 891, 9: τὸ δὲ κατὰ ῥοῦν τραπήναι τοὺς ποταμούς ταυτῶν ἐστὶ τῷ, ἐνθα πρώην ῥέοντες ἐπορεύοντο, ὅθεν καὶ παροιμία εἰληπτα τὸ κατὰ ῥοῦν τὰ πράγματα φέρεσθαι, ὃ ἐστὶ μὴ ἀνακόπτεσθαι ὡς παρεκνεύειν ὡδε κἀκεῖ, ἀλλ' εὐροεῖν τινι τὰ τῆς τύχης· οὐ τὸ ἔμπαλιν ἀνὰ ῥοῦν χωρεῖν ἐστίν: id. ad Odyss. E, 332 p. 1539, 6: τὸ δὲ κατὰ ῥοῦν, παροιμίαν ποιεῖ τὴν λέγουσαν φέρεσθαι τι κατὰ ῥοῦν ἢ γοῖν εὐτυχεῶς πλεῖν ἢ ὀπη τύχη. τοιοῦτον γάρ τοι καὶ τὸ, ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι [Od. E, 327]. ὃ ὁμοιον καὶ τὸ, ἀνὰ πύλαος ἀνεμοὶ φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα [ibid. 330.]: id. ibid. Ξ, 254 p. 1759, 62. Optime illustravit Wesselingius ad Diod. III, 34 p. 200, 59.

83. V. II, 46. B. 582. Apost. XI, 83. Macar. 318, qui explicat: ἐπὶ τῶν ἀνόνητα πονούτων: Schol. ad Lucian. Catapl. 21. Suidas s. καθ' ὕδαρ, s. εἰς ὕδαρ. Eodem modo dicitur ἐν ὕδατι, εἰς ὕδαρ γράφειν, σπείρειν: v. Gatackerus Opp. Crit. 527. nott.

ad Zenob. III, 55. ad Diogen. I, 45. Plutarch. Boisson. 5. Utuntur nostro Nicephorus Gregor. Hist. XIX, 1, 2: οὐδὲν ἀπειομέναι δόξει τῷ καθ' ὕδατων γράφειν περιωμένῳ ἢ δικτύῳ θηρεῖν ἀνέμων [Zenob. III, 17] πνοάς: Georgid. Gnomol. in Boiss. Anecd. I, 5: αὖραις ἐστὶ μάλλον πιστεύειν καὶ γράμμασι τοῖς καθ' ὕδατος ἢ τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐημερίᾳ: Anonym. π. γραμματ. vs. 775 in Boiss. Anecd. II, 381: καὶ κατὰ λίθων σπείρει τις καὶ καθ' ὑγρῶν τις γράφει.

84. V. II, 48. B. 584. Greg. Cypr. II, 84. Apost. X, 95. Arsen. 316. Apost. I, 13. Arsen. 14: v. Diogen. I, 9. Usurpat Aristot. Rhet. II, 6. Affine est: αἶψι καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφια: Apost. I, 91. Arsen. 28.

85. C. 296. Suidas: Schol. ad Arist. Lysistr. 158: Φερεκράτης ἐν δράματι [fr. 180 Runkel.] εἶπε τοῦτο [alius autem Scholiasta, cui Bernhardy ad Suid. adstipulatur, de Pherecrate comico contradicit: ἐν δὲ τοῖς σωζομένοις Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οἶχ εὐρίσκειται.], ἐνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως πασχόντων, ἐφ' οἷς πεπόνθασαν: v. Greg. Cypr.

- 86 Καρικὴ Μοῦσα: ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἦτοι Σκυ-
θῶν καὶ γραμματίων.
- 87 Κἂν αἰξ δάκη ἄνδρα πονηρόν:
- 88 Κανθάρου σκιαί: ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ
ἄξια φόβον. 5
- 89 Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες:
- 90 Κατὰ βοῶς εὐχου: οἶον, μέγα εὐχου.
- 91 Κνίψ ἐκ χῶρας: ἐπὶ τῶν ταχυπόδων. Ὁ γὰρ
κνίψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.
- 92 Κρῆς πρὸς Αἰγινήτην: ἐπὶ τῶν πανουργία χρω- 10
μένων πρὸς ἀλλήλους λέγεται.

2. καὶ γρ. Apostolius om. γραμματιῶν c: Γαραμάντων pro-
posuit Pantinus ad Apostol. p. 318. 3. Neque Apostolius ex-
plicationem adjecit. 4. σκιά Hesychius. τῶν μὴ g. τὰ μὴ] τὰ
g om. 6. καλὴ temere Grotius Excerpti. 745: v. Bernhardy
ad Suid. Scribebatur ἡ ὄψις: articulum ex Apostolio, aliis dele-
vi. Vulgo ἐν δὲ δειλαῖαι, ut etiam in Apostolio legitur: correxi
e Stobaeo, ubi Trinc. δειλαῖαι: v. Kusterus ad Suid., Schless-
nerus libell. Animadvv. p. 20. Apostolius addit: παρόσον ἐν
τοῖς φοβητοῖς δεῖ φορνεῖν τὰ δέοντα: quae ipse invenisse vide-
tur. Cogitetur velim de Ciceronis dicto Orat. III, 59, 221: *animi
est enim omnis actio et imago animi vultus est, indices oculi.*
7. εὔξασθε, εἴχεσθε Hesychius. 8. ταχυποδόντων P. 10. ἐπὶ
πανουργία b Gaisfordus, ἐπὶ τῶν πανούργως g, ἐπὶ πανούργως Schottus.

II, 44. Adhibet Aristoph. I. c.:
τὸ τοῦ Φιερκράτους, κίνα δέρεω
δεδαρμένην.

86. Diog. VI, 50. Apost. X,
85. XII, 71. Vid. Franckius
Callin. 125.

87. Apost. X, 87. Usurpat
Palladas Anthol. Pal. IX, 379:
φασι παροιμακῶς, κἂν ἕς δάκοι
ἄνδρα πονηρόν. Ἀλλὰ τὸδ'
οἴχ οἴτω φημι προσῆκε λέγειν Ἀλ-
λά δάκοι κἂν ἕς ἀγαθοῦς καὶ ἀ-
πράγματος ἄνδρας, τὸν δὲ κακὸν
δειδῶς δῆξειται οὐδὲ δράκων. Ca-
prarum morsus, quum ipsae nun-
quam sine febre et maxime epi-
leptiae obnoxiae sint, noxii et
exitiales putantur: v. Hippocr.
περὶ ἰερῆς νόσου T. I, 606 Kuehn.
Varr. R. R II, 3, 5: *capras sa-
nas nemo sanus promittit*: cf. Cer-
da ad Virg. Georg II, 197. Hinc
κατ' αἰγας ἀργίας sup. V, 49 et
nostrum proverbium.

88. Apost. X, 93. Arsen. 316
ibiq. Macarius, qui περὶ τῶν εὐ-
τελῶν dictum esse censet: Hes-
ychius. Vid. Diogen. V, 40.

89. Stob. Floril. VIII, 10.
Apost. X, 70: Phot. Suidas. A
Stobaeo versus Philenoni, a
Photio et Suida Menandro [v.
Meinekii Menandrea p. 155.]
tribuitur: potuit uterque eo uti.
De proverbii sensu prolixè dis-
putat Gatackerus Opp. Post. c.
XII. p. 541 C.

90. Apost. X, 90. Arsen. 317:
vid. infr. VI, 55. Significat
vove boves s. hecatomben:
de quo genere dicendi v. Eus-
tath. ad Hom. Od. Γ, 1454, 29.
Poll. I, 27. interpp. ad Arist.
Equitt. 657. Wyttenb. ad Plu-
tarch. Quaestt. Graec. p. 293 F.

91. Apost. XI, 47: v. Diogen.
VII, 25.

92. Macar. 322: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου

- 93 *Αἱ κύνες τὴν δέσποιναν μιμούμεναι: λέγεται ὅποταν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῶ συμφρονῶσι.*
- 94 *Κυνόσαργες: τόπος, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κύων γάρ τις ἠρπακῶς κρέα, ἐκεῖ ἐκόμισεν· ὅθεν καὶ Κυνόσαργες.*
- 95 *Κατὰ ποδὸς βάσιν: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ μετὰ τέχνης. Ὁμοία τῇ, Ἐν νυκτὶ βουλή.*
- 96 *Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· 10 ὁμοία τῇ, Λύκος καὶ ὄϊν ποιμαίνει.*
- 97 *Κεραμέως πλοῦτος: ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀββαίων καὶ εὐθραύστων.*

1. Debetur adagium Pb: deest g. 2. οἱ ἵποχ. b: deerat articulus. 8. K ἐν νυκτὶ βουλή sic explicat: ἐπεὶ ἡ νύξ παρῴθσιας δίδωσι βουλευέσθαι. 10. K καρκίνος: v. Cramerī Anecd. II, 384, 19: βραχὺ τὸ ι. αἶρε K. τῶν ἀδυνάτων K. 11. ὁμοία κτλ.] K om.

κατὰ τὴν πανουργίαν. Explicat C. Muellerus Aeginett. 77: v. nott. ad Zenob. IV, 62. Diogen. V, 59. VIII, 19.

93. Schol. ad Plat. 416 Bekk.: σημείωσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιονμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἐστὶ δὲ ἡ ὅλη· οἷαπερ ἡ δέσποινά, τοιαυτά καὶ κύων. Alludit Plat. Reip. VIII, 563 C.

94. Apost. XI, 66. Arsen. 324: Eustath. ad Hom. Odyss. N, 1747, 7: πολλοὶ τόποι ἀπὸ ζῶων ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ . . . τὸ Κυνόσαργες γυνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος Ἀθήνησιν· ὅ τινες Κυνόσαργες δευτέρως προέφερον ὁμοίως τῷ περικαλλίς· κρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ παραροξιδότου ἀνάγνωσις, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐν Κινησάργει. . . ἐκλήθη δὲ . . . ἀπὸ κινὸς ἀργού, ὃ ἐστὶ λευκοῦ, κρέας ἐκ θυσίας ἀρπάσαντος καὶ ἀπάγοντος ἐκεῖ: Hesych. Phot. Suid. s. ἐς Κυνόσαργες, s. Κυνόσαργες: v. Diogen. IV, 86. Cur hoc loco haec vox posita sit, non liquet.

95. Apost. X, 92. Macar. 318. Suidas. Similis est formula κατὰ πόδα: Plat. Legg. XI, 918 A:

κινδύλους δ' ἐπιτηδεύμασιν ἔπειτα κατὰ πόδα καπηλείας ἐπιτηδεύματα: v. Bernhardy ad Suid. s. v.: addi formula potest κατὰ μικρόν, *paullatim*, de qua dixit Heindorfius ad Plat. Sophist. 217. D. Ἐν κτλ.] K. II, 91. Zenob. III, 97.

96. K. II, 65. Greg. Cypr. II, 88. Arsen. 317: Suidas. Λύκος κτλ.] Compara Herodot. IV, 149: τοιγαροῦν ἔφη αἰτὸν καταλείψεν οἷν ἐν λύκοισιν, *ibiq. v. Wesselingius: Arist. Pac. 1075: οὐ γὰρ πῶ τοῦτ' ἐστὶ . . . πρὶν μὲν λύκος οἷν ἵμεναῖοι: ibid. 1112: v. Diogen. VII, 63: add. Plaut. Pseudol. I, 2, 8: ut mavis lupos apud oves linguere, quam hos domi custodes: Terent. Eunuch. V, 1, 16: Scelesta, ovem lupo commisisti: Cic. Philipp. III, 11, 27: o praeclearum custodem ovium, ut aiunt, lupum; Plat. Phaedr. 241. D: ὡς λύκος ἄρ' ἀγαπᾷ, ὡς παῖδα φιλοῦσαν ἔρασται, ubi vid. intt.: add. Diogen. VIII, 76.*

97. Suidas.

- 98 Κεραμεὺς ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.
- 99 Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην: ἐπὶ τῶν κατ' ἄξίαν τιμωρουμένων. Ὅμοια τῆ, Αὐτὸς ἐφεῦρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.
- 100 Κενὰ κενοὶ βουλευόνται: 5
- 1 Λαγῶς καθεύδων: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν, ἢ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τι δρᾶν καὶ οὐκ εἰς ἀληθείας πραττόντων.
- 2 Λήμνιον κακόν: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ κακῶν γυναικῶν ἢ παραβολή. 10
- 3 Λυδὸς καπηλεύει: λέγεται Κῦρον περιγεγόμενον τῶν Λυδῶν πρόσταξαι αὐτοῖς καπηλεύειν.
- 4 Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Πῶς γὰρ ἂν πτηνός τις γένοιτο λύκος;
- 5 Λαγῶς περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων 15 καὶ περὶ ψυχῆς ἀγωνιζομένων. Καὶ γὰρ κάκεινος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

2. τῆς ποτηρίας πίνουσι Suidas: quae sine dubio genuina est lectio: πίνουσι ὀμίχλην τῆς ποτηρίας κακοὶ Erasmus. 5. C: κενοὶ κενὰ λογιζονται: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφρόνων μελετημάτων. 6. K. ἐπὶ τ. πρ. ἦτοι πανουργευομένων. 9. K. κακῶν et ἡ παραβολή om. 12. τὸν Λυδῶν g. 13. πτερά ζητ g, πτ. ζητεῖς Arsen. πτερόν ζητεῖς Plutarchus, Gregorius, Apostolius. πῶς κτλ.] B om. 16. περὶ ψυχῆς K om.

98. Apostol. XI, 32. »Huc pertinet, quod refert B. Augustinus lib. V de Civitate Dei cap. 3. Figuli cognomentum Nigidio datum, quod rerum humanarum inconstantiam rotae figulinae comparasset.« Scho-tus.

99. Apostol. X, 68. Suidas. Αὐτὸς κτλ.] Diog. III, 18.

100. C. 291. K. III, 66. Greg. Cypr. II, 89. Apost. XI, 26. Arsen. 318.

1. K. III, 72: Zenob. IV, 84.

2. K. III, 71: Zenob. VI, 92: comp. infr. 10.

3. Zenob. V, 1.

4. B. 590. Plut. Boiss. Anecd. I, 396. Greg. Cypr. II, 96. Apost. XII, 14. Arsen. 338 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpant Liban. Epist. 429: σὺ δέ τι παθεῖν παρ' ἐκείνου ζητῶν, λύκου πτερά ζητεῖς: ibid. 1040: Hermipp. Dial. de Astrolog. p. 35 Bloch.: μάτην οὐν ποιοῦεν καὶ κατατρέχοντο οἱ δυναστείας καὶ δόξας καὶ γάμους, εἶτι δὲ πλοῦτους καὶ νίκας ἐντεῦθεν προειδέναι πειρώμενοι, ὡσπερ ὁ φασὶν ἀπὸ λύκων πτερὰ ζητοῦντες ἢ τὸ ἐκ τῆς ψάμμου σχοινίον πλέκοντες. Similia v. infr. VII, 50.

5. K. II, 74: Zenobius IV, 85.

- 6 Λούσαιο τὸν Πελίαν: ἀπὸ τῶν τῷ Πέλλᾳ συμβάντων παρήχθη.
- 7 Λέρινη κακῶν: Ὠς, Ἰλιάς κακῶν. Διὰ τοὺς Ἀργεῖους ἐκείσε ἐν τῇ Λέρινη τὰ καθάρματα βάλλειν.
- 8 Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· καὶ ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδηλοῖς σημειουμένων.
- 9 Λευκὴ ψῆφος: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.
- 10 Λημνία χειρὶ: ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. Ἀπὸ τῶν συμβάντων.
- 11 Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ πολυειδῶν τοῖς τρόποις. Πολυθήρον γὰρ οὖσης τῆς Λιβύης καὶ πολλῶν ζῶων συνιόντων καὶ ἀλλήλοις ἐπιβαίνόντων, ἐξηλλαγμένα ἀποτελεῖ καὶ σύμμικτα ζῶα.
- 12 Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι: ἐπὶ τῶν μεγάλως ὑπισχνουμένων.

1. τῷ] τῇ g. 3. K: λ. κακ.: λίμνη ἦν· εἰς ἣν τὰ καθάρματα ἔλ-
 ληγες ἔβαλλον. διὰ τὸ τοῦς] τὸ adjecit e bg Gaisfordus: ἰδιὰ τί
 τοὺς cum cod. Mazar. Boissonadus in Wolfii Anal. II, 1, 57.
 Finckhius. 7. VB: εὐδ. ἢ δυστυχῶς ζῶντων: addendum
 adagio videtur ex interpretatione ἢ μέλαινα, ut in Suida [s. ψῆ-
 φος]. Vel, ut in Apostolio, omittendum ἢ δυστυχῶς. Schottus.
 Posterius Bernhardy ad Suidam s. λευκὴ probat. C: ἐπὶ τῶν νε-
 κάντων, παρόσον ἢ μέλαινα ἦσαν ποιεῖ. 10. VB: ἐπὶ τῶν
 ἐξηλλαγμένων. Φασὶ γὰρ ἀνδρῶν τῆς Λιβύης οὖσης, εἰς
 ἐν συνέρχονται παντοδαπὰ ζῶα· εἶτα ἀλλήλων ἐπιβαίνοντες
 ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖται ζῶα: K: ἐπὶ τῶν πο-
 λυτρόπων διὰ τὸ τὴν λιβύην πολύθηρον εἶναι. 13. ἀποτελεῖ καὶ]
 καὶ g om. Addit Arsenius: λιβυκὸν ὄρνειον ἦγον μεγάλα. 14.
 Scribatur μᾶζαν. φυρῶ σοι] φύρωσιν Apost. Arsenius: παροσο-
 μία ἐπὶ κτλ. C. μεγάλους g, μεγάλα B C.

6. Zenob. IV, 92.
 7. K. III, 75: Zenob. IV, 86.
 7. Il. κακ.] Diogen. I, 10.
 8. Zenob. IV, 89: Greg. Cyr. II, 100.
 9. V. II, 53. B. 598. C. 306. Apostol. XI, 93. Macar. 340.: Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Cond. §. 15., ad ej. Harmon. §. 3: Hesych. Suidas: Eustathius composuit cum proverbio Ἀξ οὐρανία: v. nott. ad Zenob. I, 26: add. Zenob. VI, 13. Append. s. λευκὴ ἡμέρα. De calculus albis v. Meieri et Schoemanni Att. Proc. 720.
 10. Apost. XI, 98: Zenobius IV, 91.
 11. V. II, 55: B. 602. K. III, 76. Apost. XII, 9. Arsen. 336 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas. Alludit Arist. Ar. 65. Comp. Zenob. II, 51. Proverbium natum videtur ex monstris illis, quae in tapetibus Babylonicis, Persicis, Medicis picta erant: v. Arist. Ran. 959. Av. 800. Boettiger Vas. Picturr. I, 3, 103.
 12. B. 604. C. 307. Apost. XI, 91. Arsen. 334: Hesych. Phot. Suidas. Album panem in deliciis Atheniensibus fuisse testa-

- 13 Λιμοῦ πεδίων: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. Λιμοῦ γὰρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι τῷ λιμῷ πεδίων, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.
- 14 Λιμῷ Μηλίῳ: ἐπὶ τῶν σφόδρα λιμωπτόντων. 5
Τοὺς γὰρ Μηλίους Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς ἐκάκωσαν.
- 15 Λινδίων τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσσημῶς ἱεροουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἤρπασε τὸν βδύν τινὸς τῶν Λινδίων καὶ ἐθουήσατο· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ. 10
- 16 Λίνω λίνον συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀσθενῆ ἀσθενέσι συνάπτόντων.
- 17 Λοκρῶν σύνθημα: ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν.
- 18 Λυδοὺς ἐν μεσημβρία: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων. Τοι- 15
αὐτῇ γὰρ ὥρᾳ οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν ἐκείσε.

2. Ἀθηναῖος om. g. 6. »Ante ἐκάκωσαν excidisse vocem λιμῷ suspicatur Duckerus ad Thucyd. V, 116. « Finckhiius. 15. μεσ. παίζει Suidas, alii. VB: ἐπειδὴ ἐν ταύταις ταῖς ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν. Ἔστι δὲ παραπλήσιος τῇ Αἰπόλος ἐν καύματι ἢ ἐν βοτάνῃ: et Diogenianum et codicis B explicationem haud mediocri verborum defectu laborare, apertissime demonstrat Suidas: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολαστανόντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται τὰς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια [Athen. XV, 690 B.]: ἢ δὲ παροιμία αὐτῇ ὁμοία τῇ Αἰπόλος ἐν καύματι ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

tur. Matro Athen. IV, 134, E: οὐ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους, λευκοτέρους χιόνος, ἔσθην δ' ἀμίλοισιν ὁμοίους: add. Philyllius ibid. III, 110 f: γαλακτοχρῶτας κολλάβους, ubi quod praecedat πυρῶν τριμῆρων non triticum significat ante mensures tres collectum, ut Casaubonus statuit, sed idem valet quod πυρὸς τριμῆρῆος apud Theophr. H. Plant. VIII, 4: Lucian. de Merc. Cond. 18: οὐ δ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθεῖς, quem locum exscripsit Arsen. 390.

13. Apost. XII, 2: Zenobius IV, 93.

14. Zenob. IV, 94.

15. Apostol. XII, 4: Zenob.

IV, 95. »Utitur Nazianzenus Steliteit. III, p. 81. et ibi Billius p. 274. et Elias p. 246. « Schottus. Vid. infr. VII, 96.

16. Zenob. IV, 96: v. nott. ad Diog. V, 16. Aliter K. III. 80: λίνον λίνω κλώθεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων: vestigium lectionis κλώθεις apparet in Simplicio ad Aristot. φυσικῆς ἀκροάσ. III., f. 117, p. 368 Bekk.

17. Zenob. IV, 97.

18. V. II, 58. B. 610. Plut. 103. Apost. XII, 16. Arsen. 338: Hesych. Phot. Suidas. Solebant pastores meridie quiescere, ludere, quum eodem tempore Pan quiesceret: ibi multa

- 19 *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.*
- 20 *Λύκος ἔχανεν: ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων. Οἱ γὰρ λύκοι ἀθηρία περιπεσόντες, χαινουσι διερχόμενοι.*
21. *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μάτην. Ὁ γὰρ λύκος ἀπρακτος περιείσιν, ὅταν διψῆσῃ. Ὁμοία τῆ, Κύων παρ' ἐντέροις.*
- 22 *Λεύκώλενον λίνον κερδογαμεῖς: ἐπὶ τῶν αἰσχρᾶς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.*
- 23 *Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς θυσίας, ξύλα σχηματίζαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἰλάσκονται.*

1. ἀετῷ φεύγειν p g. εἰρησθαι φησὶν B addit. 2. K λ. μάτην χανῶν omitta explicatione. VB: ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν χρηματικῶσαι, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος: C: ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν τι ἔξειν, διαμαρτόντων δέ: id. 319: λ. χανῶν: ἐπὶ τῶν ἀπρακτων. ἀποτυχόντων g. 5. K: καὶ λύκος κτλ., conjungens ut Gregor. Cypr. II, 95. hoc proverbium cum antecedenti. 6. περὶ τι et verba inde ab ὁ γὰρ K om. 7. Post v. διψῆσῃ e Suida, B, Zenobio videntur inserenda vv. μὴ δυνάμενος πειεῖν. 8. κερδῶν γαμεῖς VB, κερδῶ γαμεῖν P, κερδῶ γαμεῖς bg: κερδογαμεῖν verbum videtur comica licentia fictum. VB: κατὰ τῶν ἐπὶ κέρδει γαμούντων τὰς αἰσχρᾶς ἢ τὰς γεγηρακυίας. 12. ἰλάσκονται] Pb ἰλεῖσαντο.

tum jocosa fiebant: v. Kiesslingius ad Theoc. I, 15: add. Plat. Phaedr. 259 A. Catull. XXXII, 10. Ovid. Amorr. I, 5. Ἐν βοτάνῃ significat in prato: Theocrit. XXVIII, 12.

19. B. 613. K. III, 81. Greg. Cypr. II, 98. Apost. XII, 18. Arsen. 338: Hesych. Phot. Suidas.

20. V. II, 60. B. 614. C. 318. 319. K. III, 77. Greg. Cypr. II, 95. Apost. XII, 19. Arsen. 338 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Lysistr. 630: ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων ἢ ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἀρπαζόντων: ad Lucian. Gall. §. 11: Hesych. Phot. Suid. s. λύκος ἔχανεν: . . λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι τι βούληται, κειρητότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό: ὅταν οὖν μὴ λάβῃ, ὁ προαιριῖται,

κατὰ κενῷ αἰτὸν χανῶν φασιν: s. λ. χανῶν. Ortum videtur ex Aesopi fab. 104 Fur. Usurpaverunt plurimi: Aelian. N. Anim. VII, 15: καὶ χανῶν λύκος, ὡς ἂν εἶποις, εἶτα μέντοι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ αἰετός: v. Huschkus Anal. Crit. p. 15. Boissonadus Anecd. II, 444, id ad Aristaeon. Epistol. II, 20 p. 730: ad Holstenii Epistol. p. 39: add. Euphro Athen. IX, 380 B: τοῦ γὰρ μὴ χανῶν Λύκον διὰ κενῆς οὐ μόνος εὐρημας τέχνην: Fritzschius ad Arist. Thesmoth. p. 620. Walzsius ad Arsen. I. c.

21. K. III, 78: Zenob. IV, 100. Κύων κτλ.] Diog. V, 67a.

22. V. II, 61. B. 619. Apost. XI, 82.

23. Zenob. V, 5.

- 24 *Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροί δ' Αἰγύπτιοί, τρι-
τοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλίεσταιοι:*
- 25 *Λέοντα ξυρᾶς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποι-
ούντων.*
- 26 *Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει: ἐπὶ τῶν ὑπερσπευ- 5
δόντων. Καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἀρπάξαν φεύγει.*
- 27 *Λύχρον ἐν μεσημβρία ἄπτειν: ἐπὶ τῶν παρὰ
καιρὸν τι ποιοούντων. Ὅμοιον τῆ, Ἐν θέρει τὴν χλαῖ-
ναν κατατρίβεις.*
- 28 *Παρὰ Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν πολὺ ἀπολειπο- 10
μένων ἐν ἀγῶνι τινί.*
- 29 *Λυδίῳ νόμῳ: μαντικῶ· μάντιες γὰρ οἱ Λυδοί.*
- 30 *Λακωνικὰς Σελήνας: ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως συν-
θίκας ποιουμένων. Οὗτοι γὰρ βοήθειαν αἰτούμενοι ἀνε-
βάλλοντο, τὴν σελήνην προφασίζόμενοι. Ἀκεσσαιῶ 15
σελήνη; τὸ ἐναντίον.*
- 31 *Λιπαρῶτερος λύχρον, καὶ Λιπαρῶτερος λη-
κυθίου: ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν. Ὅμοια τῆ, Ἀκόνην
σιτίξεις.*
- 32 *Λύω λέσχας: Πλάτων φησὶ λέγων ὁπόταν ἐπὶ 20
τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.*

1. Post v. δεύτεροί inserui δ'. 2. δὲ πάντων] Schottus δὲ πάν-
τες ὄν: correxit cum Erasmo Gaisfordus. 3. ξυρᾶν V, ξυρεῖς B:
de formis ξυρᾶν et ξυρεῖν v. Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 181.
5. προςβοῆς p, σπεύδη g. 6. ἀρπάξαν] ἀρπάσας Apostolius. 8.
ὅμοιον κτλ.] g om. 13. ἀμφιβόλων Schottus: ex b et Apostolii
codice Gaisfordus emendavit. 20. λέγων] λέγεται P, λέγειν g.

24. Apost. XII, 37.

25. V. II, 65. B. 623. Apost.
XI, 85. Arsen. 333 ibiq. Ma-
car.: Eustath. ad Hom. II. K.
787, 7. Schol. ad Plat. 397 Bekk.,
ad Aristid. 189 Fromm., III, 500
Dind.: Phot. Suidas. Utitur
Plat. Reip. I, 341. C: Latini
item dicunt leonem radere
vel tondere; v. Zenob. V, 38.

26. Apost. XII, 28.

27. Apost. XII, 29. Arsen.
340: Phot. Suidas. Ἐν θέρει
κτλ.] Diog. IV, 51.

28. Greg. Cypr. II, 99 ibiq.
v. notas.

29. Hesychius.

30. V. Boeckhiius ind. Lectt.
univers. Berol. 1816 p. 5. O.
Muellerus Dorr. II, 248. Ἀκ.
σ.] Diog. I, 57.

31. Apost. XII, 8. Eustath.
ad Hom. Od. 1421, 18: τὸ γὰρ
λεπκρόν καὶ ἐπὶ τρυφῶντων τίθεται.
ὡς ἐν τῷ [Od. o, 332], αἰεὶ δὲ λε-
παροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα:
v. Nitzschius ad Hom. Od. IV,
211. Ἀκ. s.] Diog. II, 8.

32. Apost. XII, 31. In Pla-

- 33 *Μασχάλην αἴρειν*: ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν. ✓
- 34 *Μεγαρέων δάκρυα*: ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. Τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι. Ὁμοία τῇ, 5 Πρὸς σῆμα μητριᾶς θρηνεῖν.
- 35 *Μεγαρικαὶ σφίγγες*: πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλον. ✓
- 36 *Μετὰ Λέσβιον ῥόδον*: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων.
- 37 *Μηδικὴ τράπεζα*: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν καὶ ἀβρῶν. 10
- 38 *Μὴ μελαμπύγου τύχης*: μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.
- 39 *Μία λόχημῃ οἱ τρέφει δύο*: ἐπὶ τῶν ἐκ μητροῦ πολλὰ κερδαίνειν βουλομένων.
- 40 *Μύλλος πάντα ἀκούει*: ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων, καὶ πάντα ἀκουόντων. Μύλλος γὰρ κωμωδιῶν ποιητῆς, ὅς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο. 15
- 41 *Μῦς ἄρτι πίττης γεύεται*: ἐπὶ τῶν νεωστὶ πασχόντων κακῶς.
- 42 *Μυσῶν λείαν*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. 20
Οἱ γὰρ** κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο.

5. ἄπαντες g. αὐτοῦ] ἐκείνου g. 7. C: αἱ πόρνας, ἀπὸ πόρνης ἐν Μεγαρεῦσιν οὕτω καλουμένης. Ἴσως ἐντεῦθεν καὶ σφίγται [sic] οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. 8. ῥόδον] ἑνδόν g. 10. μηδική. ἀβρῶν] g om. B: ἐπὶ τῶν εὐπόρων [B εὐπόρως] μέσως: K: ἐπὶ τ. εὐπόρων. 13. λόχημῃ p. δύο ἐρ. θ. α. αὐτὸς [sic] K, qui in seqq. accurate cum Zenobio consentit. 15. Scribebatur Μύλλος: correxit Meinekius Quaest. Scen. Spec. II. p. 1. K: ἐπὶ τῶν προςπ. μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δέ: sqq. om. 17. ὑποκρίνεται g. 18. ἄρτι μῦς πίττην cod. Maz. A. 86 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. II, p. 246. 21. γὰρ] posui signa lacunae: περίλοιποι potest e Suida, Zenobio inseri.

tone philosopho neque haec neque similia leguntur: igitur spectant fortasse ad locum e Platone comico desumptum, qui ad normam homerici πρὸς ἔργα τραπεῖσθαι orationem conformavisset. 33. Zenob. V, 7. 34. Diogen. VII, 65. Zenob. V, 8. Πρὸς κτλ.] Diog. VII, 66. 35. C. 328. Apost. XII, 56. Arsen. 350: Hesych. Phot. Sui-

das. Vid. intt. ad Aristoph. Ach. 529.

36. Zenob. V, 9. 37. B. 628. K. III, 84. Greg. Cyr. III, 2. Apost. XII, 94. Arsen. 354: v. Diog. VIII, 7. I, 2. 38. K. III, 85: Zenob. V, 10. 39. K. III, 83: Zenob. V, 11. 40. K. III, 86: Zenob. V, 14. 41. Diogen. II, 64. 42. Zenob. V, 15.

- 43 Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν
ἔδοντες.
- 44 Μέγα φρονεῖ ῥ' Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ:
σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἔδόθη.
- 45 Μῦς λευκός: ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν καὶ ἀκρατῶν 5
τοιούτοι γὰρ οἱ κατοικίδιοι μῦες.
- 46 Μὴ παιδὶ μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχει-
ρεῖν μεγάλα πράγματα, μὴ πως καθ' ἑαυτῶν χρίσονται.
- 47 Μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιαι: τῶν μανιῶν αἱ μὲν
εἰσιν ἄτοποι, αἱ δ' ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἄξιαί, ὡς αἱ τῶν 10
χρησολόγων.
- 48 Μέγα στόμα τὸ ἐνιαυτοῦ: τουτέστι πολλῇ
παρρησίᾳ εὐθηνίας γενομένης.

1. Scribebatur ἀμετρία μᾶζαν. 3. φρονεῖ μᾶλλον Zenobius.
5. B: ἐπὶ τ. ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια· οἱ γὰρ κατ. μῦες καὶ μά-
λιστα οἱ λευκοὶ περὶ ὀχλείας κινουῦνται. 7. παιδίον K. μά-
χαιραν] ἕξρος Macarius. VB. ὑποτίθεται μὴ τοῖς ἀπείροις
ἐγχειρεῖν πείρας δεόμενα πράγματα, μὴ πως καθ' ἑαυτῶν αὐ-
τὰ χρῆσονται καὶ γὰρ οἱ παῖδες ἑαυτοὺς πολλάκις μαχαί-
ραις πλήττουσιν. ἐγχειρίζω πράγματα K. 8. πως K om.
χρήσονται g. 9. VB: μανία.. ὅμοια: τῶν μ., ὡς φησὶ Πλάτων,
αἱ μ. ἄτ., ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων, αἱ δ' .. ἄξιαί, οἵαι τῶν
παιγνῶν κ. χρ. 12. τὸ στόμα BCK. τὸ] C τοῦ, ut Suidas.
ἐνιαυτοῦ PBCK Schottus, Gaisfordus: Schotti codices ἐναντίου
exhibit. Scribe τὸ τοῦνιαυτοῦ. εὐθηνίας] πάντων εὐφορίας BK:
C. nonnisi haec habet: ἀπὸ τοῦ πολλῆς εὐφορίας γενομένης.

43: Zenob. V, 19.

44: Zenob. V, 20.

45. B. 645. Apost. XIII, 43.
Arsen. 359: Hesych. Phot. Sui-
das. De poetis, qui huius rei
mentionem fecere, v. Aelian.
N. Anim. XII, 10 ibiq. Jacob-
sius.

46. V. II, 72. B. 648. K. III,
96. Greg. Cyr. III, 9. Apost.
XIII, 3. Macar. 356: Hesych.
Phot. Suidas. Adhibuit Eupo-
lis fr. 104. Runkel: μὴ παιδὶ τὰ
κοινά: Plutarchus Stobaei Flor-
ril. t. 43, 136: μὴ παιδὶ μά-
χαιραν ἢ παροιμία φησὶν ἐγὼ δὲ
φαίην, μὴ παιδὶ πλοῦτον, μηδὲ
ἀνδρὶ ἀπαιδευτῷ δυναστείαν: ejusd.
Sympos. VII, p. 714, E: εἰ δὲ
μὴ δοτέον, ὥσπερ παισὶν ἀτρε-
μεῖν μὴ δυναμένους, οὐ δόρον καὶ
εἰσφορὰς, ἀλλὰ πλαταγῆν καὶ σφαῖ-

ραν, [v. supr. II, 98], ὥσπερ ὁ
θεὸς τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν
ἐπεχείρισε: Dio Cass. LII, 14 p.
670 R: καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν τοῖς
τοιούτοις τὴν ἐξουσίαν διδούς, παι-
δὶ δὲ τινὶ καὶ μαινομένῳ εἰ-
σφορὰ ὀρέγεται: Clem. Alex. Stromm.
I, 1, 14 p. 119 Sylb.

47. V. II, 70. B. 646. »Plat-
tonis locus est in Phaedro p.
244 sq. ubi de μαντικῇ, quae
prius sit μανικῇ dicta, et tertiam
faciat mentis excessionem, a Mus-
sis immissam poetis, innumera-
bilia antiquorum facta illustran-
tem: item in Apol. Socr. 22 B.
Ion. 533 sq. quos locos expres-
sit Cicero Orat. II, 46. pro Ar-
chia 8. Schottus. Vid. Ed.
Muelleri librum, Geschichte der
Theorie d. Kunst I, 55. 234.

48. B. 649. C. 329. K. III,

- 49 *Μυσι κανθαρις: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.*
- 50 *Μετὰ Μουσῶν κόρυδος: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν πεπαιδευμένοις συνόντων. Ὅμοια, Καρικὴ Μοῦσα. Καί, Κόρχορος ἐν λαχάνοις.*
- 51 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἴδιος.* 5
- 52 *Μείζονα βοᾶ δάφνης χλωρᾶς καιομένης: ἐπὶ τῶν μεγάλα βοώντων.*
- 53 *Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον: λείπει, παραπλεῖν. Ἐπὶ τῶν παρακινδυνεύοντων.*
- 54 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἐαν- 10 τοῖς κακὰ ἐγειράντων.*

1. *Μυσὴ* bg. 2. VB nonnisi haec: *Μετὰ Μουσῶν: ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου: Suidas et Arsenius verborum plurium defectu laborant.* 4. *κόρχορος* g. 6. *χλωρᾶς* g, Arsenius. 7. *μῆγα* VB. 8. *μηδ'* Eustath. ad Dionysium, *εἰ μηδ'* Stephanus, ubi e Palatino codice καὶ ἡ, *μηδ'* scribendum est, τὸν B V. *πατεῖν* adjicit Eustath. Dionys. VB: λ. τὸ παρ. ἢ διαφοιτᾶν λέγεται δὲ κτλ. 9. *διακινδυνεύοντων* b. Stephanus, qui πατεῖν proverbio addit, explicat: *μὴ καταθαρήσειν αὐτῆς ἐπιβαίνειν: aliter originem et sententiam proverbii expediunt C et Macarius: Εἰκῆ τὴν [τὸν Mac.] Ἄβυδον [post v. Ἄβυδον in C lacuna, in Macario πατεῖς invenitur.]: ἐπὶ τῶν μάτην τί φυλαττόντων. παρόσον ἐκεῖ [οὐ adjicit Macarius, in quo vv. οὐ ῥ. ante v. ἐξάγονται posita leguntur.] ῥαδίως αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν ομιλίαν καταφυλαττόμεναι ἐξάγονται.* 10. *κίνει* Apostolius, Arsenius. 11. *κακὰ* VB: ἐξ ἀγνοίας πρᾶγματα. K explicationem om.

91. Apost. XII, 76. Arsen. 351: Suidas.

49. Plut. 88. Apost. XIII, 37: Suidas.

50. V. II, 74. B. 652. Apost. XII, 71. Arsen. 352: Suidas. De alauda vid. Winckelmannus ad Plat. Euthyd. p. 291 B: v. nott. ad Zenob. III, 77. *Καρ. M.]* Diog. V, 86. *Κόρχ.* ἐν λ.] Diog. V, 36.

51. B. 653. K. III, 88. Greg. Cypr. III, 3. Apost. XII, 75. Arsen. 351 ibiq. Macar.: Suidas. Utitur Liban. Epist. 42: τὸ δὲ ἐστὶ ποιοῦντι μέλιτος ἤδιον.

52. V. II, 76. B. 655. Apost. XII, 57. Arsen. 350: Suidas. De lauro Schottus attulit Plin. N. H. XV, 30: *Laurus quidem*

manifesto abdicat ignes crepitu. Similiter Bacchus apud Arist. Ran. 859 dicit Aeschylō: οὐ δ' εὐθὺς ὡσπερ πρῶτος ἐμπρησθεὶς βοᾶς. De formula *μείζονα βοᾶν* v. Walz. ad Soph. Ai. c., Lobeckius ad Soph. Ai. c. 386.

53. V. II, 78. B. 658. Apost. XIII, 4: Eustath. ad Hom. II. B, 836 p. 357, 4: *Πανσανίας. παροιμίαν εἶναι λέγει, μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον, ἢ ἐχρώντο, φησὶν, ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ οὐδαμῶν:* ad Dionys. Perieg. 513: Steph. Byz. s. *Ἄβυδος.* Suid., Bekk. Anecd. I, 322, 32. Bachm. Anecd. I, 5, 13: C. 128. Macar. p. 224. Cf. Zenob. I, 1.

54. V. II, 79. B. 659. K. III, 90. Apost. XII, 95. Arsen. 355 ibiq. Macar.: Schol. Plat. q.

- 55 Μῆδεν κατὰ βροῦς εὐξῆ: μὲ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.
- 56 Μῆτε νεῖν, μῆτε γράμματα: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. Ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.
- 57 Μῆδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτε-⁵ ρος: ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. Χαρηντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

1. μὴ αἰ κατὰ β. ε. conjecit Valckenarius ad Schol. Eurip. Phoen. 1416, μὴ κ. β. εὐχον Erasmus II, 9, 83: μὴ πάντα κατὰ βροῦς ἔξει Suidas, ubi vide interpp. VB: ὑποτίθεται μὴ πάντα [videtur ex his verbis apparere, μὴ πάντα κ. β. εὐξῆ, proverbii formam genuinam fuisse.] ἐπ' εὐχαῖς ποιῆσθαι, καὶ ταῖς περὶ θεῶν ἐλπῖσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν. 3. BV: ἐπὶ τ. πάντῃ ἀμ. Παρὰ γὰρ Ἀθηναίους εὐθὺς ἐκ παιδὸν γράμματα καὶ κολυμβᾶν ἐδιδάσκτο: eadem affert C, nisi quod παντάπασιν ἀμαθῶν habet et in fine addit: δύο δὲ αὐταὶ μόναι τέχνη, παρὰ Ἀθηναίους ἤσκούντο, καὶ οἱ μὲν ἀστοὶ ἐλλόγιοι ἦσαν, οἱ δὲ δημοτικώτεροι, γαυτικοί. 6. δὲ VB om. et alterum enuntiatum cum priore conjungunt.

392 Bekk.: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγερόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ὁ ἕψτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτοναι καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κνεῖν κακὸν εὐ κείμενον· ε μεταῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ κολόσσου, ὃς πεισὼν πολλὰς οἰκίας κατέσισε· βασιλῆως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστήσαι [voluit Ptolomaeus Euergetes: Polyb. V, 88: v. Paulsenius Comm. de Rhodo 17], φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέση [oraculum Rhodios secutos esse refert Strab. XIV, 2, 5 p. 652.], τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο: Suidas. Alludunt Theogn. 423 Bekk.: πολλὰν γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἀμεινον: Soph. Oed. Colon. 510: δεινὸν μὲν, τὸ πάλιν κείμενον ἤδη κακὸν . . ἐπεγείρειν: Plat. Phileb. 69 E: unde apparet, quantum fidei Scholiastae Platonico tribuendum sit. Ceterum conf. Zenob. I, 55. Diog. I, 52. Plut. Boisson. num. 12. Similia percrebuerunt μὴ κνεῖν ἀκίνητα Macar. 356. Suidas, Wyttenbachius ad Plut. de Is. et Osir. 359 F.: μῆδὲ νεκρῶν θήκας κινεῖ: Apost. XII, 90. Arsen. 355.

55. V. II, 80. B. 660. Apost.

XII, 80: v. Diog. V, 90. Apposuit Schottus Sallust. Catil. 52, 25: sed cunctamini, Dis immortalibus confisi, qui hanc rem publicam in mazumis saepe periculis servavere. Non votis neque suppliciis muliebribus auxilia Deorum parantur; vigilando, agendo, bene consulendo prospera omnia cedunt: ubi socordiae te atque ignaviae tradideris, nequidquam Deos implores: irati infestique sunt: Liv. VII, 12: . . ducem, qui nihil agenti sibi de coelo devolaturam in sinum victoriam ceaseat: v. Diog. VIII, 11.

56. V. II, 81. B. 661. C. 339. Apost. XIII, 5. Arsen. 354: Suidas. Plat. Legg. III, 689 D: τοὺς δὲ τοῖναντίον ἔχοντας τούτων ὡς σοφοὺς τε προσρητέον, ἀν καὶ τὸ λεγόμενον μῆτε γρ. β. γ. ἐπιστῶνται, καὶ τὰς ἀρχὰς δοτέον ὡς ἐμφοσον: Bernhardus ad Suid. affert Schol. ad Aphthon. Progym. T. II. Rhett. Gr. 45. 439 W., qui breviter rem tangunt: v. Arist. Equitt. 189 et Zenob. IV, 17: add. interpp. ad Suet. August. 64, ubi recte Torrentius natate legit, Senec. Controv. 27.

57. V. II, 82. B. 662. Apost.

- 59 Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βου-
λομένων παθεῖν τι ἀγαθὸν μετὰ ἀπενκτοῦ.
- 59 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης:
ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.
- 60 Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν τινὸς ἄξι- 5
οῦντων τυχεῖν.
- 61 Μηδέποτε [εὖ] ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυ-
ναῖκα, μηδὲ παῖδα βάσκανον, μηδὲ κίνα τινὸς,
μηδὲ λάλον κωπηλάτην: παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα
ἀναλίσκειν. 10
- 62 Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν: πολλάκις μι- 1
κρὸς πόνος καὶ κακόν τι δοκοῦν μεγάλων γίνεταί προξε-
νον καλῶν.
- 63 Μήλω βάλλειν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων
τινάς.

I. Scribatur μὴ δέ. C: ἐπὶ τῶν δὲ ὀλίγον καλὸν μεγάλοις κα-
κοῖς περιπεσοῦσι. 2. BV. παθεῖν τι φλαῦρον [V φαῖλον] μετ'
ἀγαθοῦ: K: π. τι ἀπενκταῖον μετὰ ἀγαθοῦ: Apostolius corrupte π.
τι εὐκταῖον μετὰ πόνου. 3. Schottus ἀψωμαι: ἀψωμαι VBKbg
Gaisfordus. VB: ἐπὶ τ. κατ' ἰσχὺν ἀνίσων τυγχανόντων. 7.
μηδέποτε] VB μηδὲ πατέρα γέροντα omissis vn εὖ ἔρδειν. εὖ] adjecit
ex Arsenio et Suida Gaisfordus. 8. βάσκανον Arsenius, Suidas
om. μήτε τινὸς κίνα VB. τινὸς] γείτονος Suidas. 9. μήτε [μηδὲ
Suid.] κυβερνήτην φίλυπρον VB Suidas. μὴ λάλον VB Suidas.
κωπηλάτην] ὄνηλάτην vel κάπηλον Schottus mavult.

XIII, 6. De re v. Diogen. III.
82.

58. V. II, 83. B. 663. C. 335.
K. III, 92. Greg. Cypr. III, 4.
Apost. XII, 96. Arsen. 354 ibiq.
Macar.: Suidas. Usurpat Sappho
ap. Tryph. περὶ τρόπων T. VIII.
Rh. Gr. 760 Waltz., fr. 40
Schneidew.

59. V. II, 84. B. 664. K. III,
93. Greg. Cypr. III, 5. 56. A-
post. XII, 98. Arsen. 355: Ma-
car. 413: Suidas. Illustrat Bern-
hardy ad Suid.: add. nott. ad
Diogen. III, 30: similiter dicitur:
ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται:
Apost. XIV, 58. Arsen. 384.

60. Apost. XIII, 7. Macar.
356: Suidas. Similia vide ad
Diogen. I. 76. VII, 100. Greg.
Cypr. I, 68.

61. V. II, 87. B. 667. Arsen.
356: Suid. s. μηδέποτε' εὖ, s. μὴ
ποτ' εὖ: v. Diogen. III, 89.

62. V. II, 88. B. 668. Macar.
357: Suidas. Bernhardy ad Suid.
comparat Menandri fr. inc. 102:
γαμῖν κερκικῶτα δεῖ σε γινώσκειν
ὅτι Ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις, ἂν λά-
βῃς μικρὸν κακόν, ad quem lo-
cum Meinekius apposuit Plu-
tarch. Consol. Ux. 610 E: καὶ
μὴ τὸ μικρὸν ἀγαθὸν μέγα
νομίζειν κακόν.

63. V. II, 89. B. 669. Apost.
XII, 91: Schol. ad Theocr. V,
88: vid. nott. ad Diog. III, 63.
Causas cur amantibus mala in
manibus et deliciis essent, Clear-
chus Athen. XII, 553 E. expo-
suit. Eustath. ad Hom. Od. H,
p. 1572, 48: ὡς δὲ καὶ ἐρωτικά τὰ

- 64 Μικρὸς αἰὲς ὁ σὸς πῶλος: ἐπὶ τῶν διὰ βραχύ-
τητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.
- 65 Μία μᾶστιξ ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.
- 66 Μυὸς ὄλεθρος: διὰ τὸ ἀπορρέοντων τῶν μυῶν
τῶν μελῶν θνήσκειν αὐτούς. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπρό- 5
κτως ἀποθανόντων.
- 67 Μηδὲ κάρφος κινεῖν: ἐπὶ τῶν ἡσύχων.
- 68 Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακίαν
ἐμπέσῃς:
- 69 Μὴτ' ἄκανθα ἀμύξῃ: λείπει, τοὺς ἀγαθοὺς. 10
- 70a Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: τουτέστι, μὴ τὰς
τέχνας κατὰ τῶν φίλων.
- 70b Μὴ μέγα λέγε: μὴ μεγαλοῦρημόνει.

1. ὁ σὸς] C ὄνος, et sic Macarius. 2. λεγόντων] VB προσποιουμένων, νέων νομιζομένων. Ἡλικία h. l. id q. μήκος, staturam significat. 3. μία bg Apostolius om.: BV: μὴ μᾶστιξ πάντας ἐλαύνειν: μία μ. πάντας ἐλ. Suidas. 4. κατὰ μυὸς ὄλεθρον Aelianus. VB: οἱ μυῆς ἀπορρέοντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται ὅθεν καὶ Φιλέμων φησὶ Ἄλλ' ἀπόλλυμαι κατὰ μυὸς ὄλεθρον [v. Meinekii Men. 429: eadem e codice Parisino edidit Bastius Epist. Crit. 90. — Verba Philemonis V om.]. Pergit V: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν μεμελασμένων: Schottus repōni mavult pro voce nihili μεμελασμένων. 6. ἀποθνήσκοντων g. 7. Scribebatur μὴ δέ. 8. Erasmus conjecit μὴ τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακίαν καταπίπτεις, ut heroicis versus constaret. μὴ om. Apost. XVIII, 41. Arsen. 445. 10. μῆδ' Suidas, qui τοὺς ἀγαθοὺς cum proverbio conjungit. ἀμύξει C. »Deest art. g.« Gaisfordus. 13. μεγάλα Arsenius.

μῆλα δηλοῖ καὶ ὁ γράφας τὸ, μῆ-
λα ἔρωτες ἴδου τρυγῶσι.

64. V. II, 90. B. 670. C. 342.
Apost. XIII, 9. Macar. 357:
Suidas. Comparavit Schottus
Horat. Serm. I, 3, 45: appellat...
pater... pullum, male parvus si
cui filius est: homines enim male
parvi veteribus risum movebant
et contemnebantur: v. Arist. Av.
17. Ran. 709 et quae notavi in
Naekii et Welckeri Mus. Rhen.
II, 369.

65. V. II, 91. B. 671. Apost.
XII, 49: Suidas.

66. V. II, 93. B. 673. Apost.
XII, 39: Aelian. N. An. XII,
10: οἱ μυῆς ἀποθνήσκοντες καθ'

ἐαυτοὺς καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς,
ἀπορρέοντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ
μικρὰ ἀπέρχονται τοῦ βίον ἔνθεν
καὶ ἡ παροιμία λέγει κτλ.

67. Apost. XII, 97: Suidas.
Uittr Aristoph. Lysistr. 474.

68. Apost. XII, 81. Arsen.
356: Suidas. V. Diog. VIII, 45.

69. C. 337. Suid. s. ἀμύξεις.

70a. Apost. XII, 93. Macar.
356: Suidas.

70b. Arsen. 354 ibiq. Macar.
De vv. μέγα λέγειν gloriandi et
superbiendi significatione dictis
v. Arist. Ran. 835. Heindorfius
ad Plat. Hipp. Maior. 295 A.
Ellendtius Lex. Soph. T. II, 64.
Lobeckius Soph. Ajac. 386.

- 71 Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ: ἀνθρακεὺς ἐμπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ τοῦτο λέγει. Ἐπὶ δὲ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων.
- 72 Μὴ μάχαιραν αἶρε θῆλυ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.
- 73 Μίδας ὄνου ὄτα: ὅτι ὠτακουστάς εἶχεν. Οἱ δὲ χωρίον αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι, ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν, ἀνάλωτον.
- 74 Μωμῆσεταιί τις μᾶλλον, ἢ μιμῆσεται: ὅτι ῥαότερον τὸ ψέγειν.
- 75 Νῶ πείθου: Ὁμοία τῆ, Πείθου θεῶ.
- 76 Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπέλια, μηδὲ σύκινα, μηδὲ μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγονται.

5

10

1. μὴ om. Zenobius. Explicationem K om. Macarius: παρεγγυᾶ μὴ κακοῖς ἐπισωρεύειν κακά. 2. τοῦτω [sic] λέγειν g. 4. Vulgatum αἶρει ex Erasmi sententia mutavi. 6. ἔχων Suidas, εἶχεν Apostolius addit proverbio. 9. B: βουλήσεταιί τις μᾶλλον ἢ μιμῆσεται. ὄλον κείται ἐν τῷ μωμ. τ. μ. ἢ μ.: v. notas: KC τις om. C: ἐπὶ τῶν τὰ καλὰ βασκαίνοντων: K: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. 11. C: παροιμία ὁμοία, τῷ θ. π., ἢ, ἔπου. πείθου θ.] πείθου g. 12. μηδὲ σύκινα] scribebatur μή: correxii e B V: tum vulgo μὴ δὲ: B V μήτε. 13. λέγεται VB: cod. Maz. vocem per compendium scriptam exhibet: v. Boissonadus ad Herodiani Epimer. 13.

71. K. III, 89. Apost. XII, 97. Macar. 356: v. Zenob. V, 69.

72. Apost. XII, 100.

73. Apost. XIII, 17: Schol. ad Arist. Plut. 287: Suidas. Vid. Hemsterhusius ad Arist. l. c. p. 86. Cf. Pers. Sat. 1, 121.

74. B. 243. C. 345. K. III, 95. Greg. Cypr. III, 8. Apost. XIII, 53. Arsen. 360 ibiq. Macar.: Hesyca. v. σιαγραφία. Haec verba Apollodori pictoris operibus erant inscripta: Plutarch. de glor. Athen. 2 p. 346 A: idem a Zeuxide factum esse narrat Plin. N. H. XXXV, 36, 63: adhibuit etiam Varro ap. Non. Marcell. p. 26, 20. Mercer. Similiter Theogn. 369 Bekk.: μωμῆνται δὲ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἦδὲ καὶ ἐσθλοί. Μμῆσθαι δ' οὐδ' εἰς τῶν ἀσώφων δύνανται: v. Bois-

sonadus ad Holstenii Epist. p. 294.

75. V. II, 99. B. 676. C. 354. Apost. XIII, 88. Arsen. 369 ibiq. Macar.: Suidas.

76. V. II, 100. B. 678. Apost. XIII, 71. Arsen. 367: Schol. ad Soph. Oed. Col. 190: καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφάλιους [de quibus v. quae collegit Prellerus ad Polemon. frg. p. 74.], ἀλλὰ καὶ ξύλα τιὰ, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος τὰ μὴ ἀμπέλια τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησὶ παραγορεύεσθαι. Ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερον φησὶ, τὰ μὴτε ἀμπέλια μὴτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια καλεῖσθαι: unde discimus Philochori rationem sequi Diogenianum: Hesyca. Phot. Suid.: v. Poll. VI, 26. Hesyca. s. ἄνωα. De v. οἰνόσπονδα v. Hesyca. a. v.

- 77 *Νόμος καὶ χώρα: δῆλον.*
- 78 *Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωσίμῃ: ἐπὶ τῶν
μηδὲν συντελούντων.*
- 79 *Ναῦς ἱκετεύει πέτρας: ἐπὶ τῶν ἀδυσωπήτων.
Ὡς τὸ, Ἀνδριάντι πρεσβεύσομεν.*
- 80 *Νέμεσις δὲ παρὰ πόδας βαίνει: μέτεισι γὰρ
ταχέως.*
- 81 *Νεβρῶ ἰππεύεις: ἐπὶ τῶν βραδείως γινομένων.*
- 82 *Νεκρῶ λέγων μύθους εἰς οὓς: ἐπὶ τοῦ μὴ
ἐπαίοντος.*
- 83 *Νεφέλας ξαίνειν: ἐπὶ μεταίου ἢ ἀδυνάτου.*
- 84 *Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἐπιλη-*

2. πόντῳ . . πλωσίμῃ] πόντον . . πλείους V, B πόντον πλωσίμῃ: ναῦς ἡ παλαιὰ πόντον πλ. Pantinus ad Apost. p. 332, quo senarius constaret. 4. ἱκέτευε B. B nonnisi ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων: Apost. Arsenius: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀν. καὶ ἀδυσωπ. κτλ. 6. δὲ] γὰρ g: unde apparet, etiam a Diogeniano scriptum fuisse, quod exstat in Suida δὲ γε παρὰ πόδα: ita anapaesticus versus restitutus est. B: παρόσον μετ. ταχ. ἢ δαίμων: addunt Apost. Ars. Suidas: πρὸς ἡμαρτηκότητας. 8. Scribatur νεῖρω: correxi e VB Apostolio. ἰππεύει VB: ἰππεύεις cum Diogeniano Apostolius. 9. λέγων μύθους] B λέγουσα λόγους. B: ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου καὶ κτλ.: K: v. μῦθον ε. ο. ἔλεγε: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπ. ἢ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. 11. ξαίνειν K. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων K. 12. B. 679: νοῦς . . Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. VB: Κενταύροισιν: vera haec est lectio: v. nott.

77. Zenob. V. 25.

78. V. II, 95. B. 685. Apost. XIII, 57. Arsen. 365 ibiq. Macar.: Suidas.

79. B. 687. Greg. Cypr. III, 14. Apost. XIII, 55. Arsen. 364: Suid. s. ἀνὴρ ἕκει ναῦς ἱκετεύειν πέτραν, s. ναῦς. Ἀνθ. πρ.] dictum est, ut in Nicephori Progymn. I, 496 Rh. Grr.: ταῦτα Θηβαίους ἐπρεσβεύομεν, οὗτος ἑλληνικῶς ἔστειλον τὸ κηρύκιον, ἐπὶ δ' ἐκείνοι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπεδυσπέτειν τὴν ἀκοήν κτλ. Similiter dicitur ἀκινήτοτερος ἀνδριάντος, de quo v. Boissonadus ad Eunap. T. I, 303.

80. B. 688. Apost. XIII, 67. Arsen. 366: Suidas. Alludit Mesomedes I, 9: λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνει, nisi, ut Jacobsius monet, paroemia ex hoc ipso

loco orta est. De sententia v. Jacobsius ad Anthol II, 2, 345. Mitscherlichius ad Hor. Carm. III, 2, 31: add. Zenob. I, 30. 81. V. III, 6. B. 689. Apost. XIII, 69.

82. B. 691. K. III, 98. Greg. Cypr. III, 12. Apost. XIII, 62. Arsen. 365 ibiq. Macar.: Suidas. Liban. ap. Boiss. Anecd. I, 167: ταῦτα μὲν πρὸς αὐτὴν ἀλλ' ἦδον, τὸ τῆς παρομιίας, ἐπὶ κωφῶ [v. Plutarch. Provn. Boiss. n. 43] ἀλλ' αἰγιαλοῦς [v. Diog. I, 37.] ἑδόκειν προσομιλεῖν ἢ νεκρῶ πρὸς οὓς διαλέγεσθαι.

83. V. III, 8. B. 692. K. III, 99. Plutarch. Boiss. An. I, 398. Greg. Cypr. III, 13. Apost. XIII, 66. Arsen. 366: Suidas.

84. V. III, 10. B. 694, 679; Apost. XIII, 74. Arsen. 367 ibiq.

σιόνων καὶ πλεονεκτῶν. **Μαρόσον** ὑπὸ πλεονεξίας ἀπά-
λοντο.

- 85 **Νοῦν τὸν ξένον:** ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινα.
86 **Νῦν εἰς χώραν ἤλθες:** ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρ-
νοῦντο μὴ ἐλθεῖν ἐλθόντων. 5
87 **Νῦν ὀσπρίων ἄμητος:** ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν
πραττόντων πάντα. V
88 **Νῦν θεοὶ μάκαρες:** ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμέ-
νων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.
89 **Νύξ ὕγρα:** ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν. **Νύ-** 10
κτα δασεῖαν, τὴν χειμεριήν φασι.

1. καὶ] BV ἦ. ὑπὸ πλεονεξίας] VB: ὑπερβολῇ πλεονεξίας.
3. νοῦν] VB νοῶ. τινα] scribebatur τῶν: emendavi e VB
Suida. 4. VB: ἐπὶ τῶν πρότερον [V πρῶτον] μὲν μὴ [οὐκ V.]
ἀπεχόμενων ἐλθεῖν, ὅποι δὴ [δεῖ V Suidas.], ὕστερον δὲ αὐτομά-
τως παραγεγοσῶτων. 6. VB: ε. τ. ἕκαστα πράττειν φιλοῦν-
των [V ὀφειλόντων]. 8. νῦν δὲ θεοὶ VB, νῦν οἱ θεοὶ C. μά-
καρ g. VBC: ἐπὶ τ. ἀξ. ὧν ἐπλημμέλησαν ὑπὸ τοῦ θείου
τιμωρουμένων. 10. VB: nonnisi τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὕγρα χα-
λεπὴ φασιν, unde supplebis mancam Suidae explicationem.

Macar.: Hesych. Phot. Suidas. Proverbium, ut annotat Hesychius, κομμάτιον Πεισάνδρου est, quem quum intt. Hesych. pro comico habuissent, Pisander in comicorum numerum illatus est: v. Fabricii Bibl. Gr. II, 485. Sed recte obloquitur Bernhardtus ad Suid., dicens nugari, quicumque Pisandrum finxerint comicum. Nihilominus Pisandri nomen in Hesychio bene habet: locus enim ille mutilus est atque supplendus e Suid. s. τὰδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι: λεγόμενόν τι ἦν Τηλεκλειδης Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι: v. Phot. s. τὰδ' οὐ Apost. XVIII, 1., Phot. Suid. s. τῶν δυνατῶν: in quo versu aut οὐ νοῦς παρὰ scribendum, aut, quod melius videtur, νοῦς in sequentis versus initio collocatum erat. In Teleclidis igitur comoedia quadam Pisander, homo nequam, de quo dixit Meinekius Quaest. Scenn. Sp. II, 23, hunc versum

pronuntiavit, cujus pars in proverbium abiit. Aliter O. Muellerus Dorr. II, 476 et Meinekius Frr. Comm. Gr. I, 162, qui ex Pisandri Camirensis Heraclea haec manasse conjecerunt. Similiter dixit Aristoph. Equitt. 1126: νοῦς οὐκ ἐν ταῖς κόμαις: fortasse etiam nostrum respexit Plato Athen. X, 441, E: ὑμῖν γὰρ οὐδὲν, καθάπερ ἡ παροιμία, Ἐν τῷ καπλήμυ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

85. V. III, 9. B. 693. Apost. XIII, 76. Arsen. 368: Suidas.

86. V. II, 97. B. 695. Apost. XIII, 83. Arsen. 368: Suidas.

87. V. II, 99. B. 696. Apost. XIII, 84. Arsen. 368: Suidas.

88. V. III, 11. B. 697. C. 352. Apost. XIII, 85. Arsen. 368: Hesychius: vid. Zenob. V, 99.

89. V. III, 12. B. 698. Apost. XIII, 82. XIX, 80. Arsen. 368.

ibiq. Macar. et p. 456.: Suidas. De significatione vocis ὕγρα dixit Valkenarius ad Eurip. Phoen. 1448. [ασ. v.] cf. Append. s. δασεῖαν νύκτα.

- 90 *Νῦν γένοιτο σωθῆναι: αἰτὸς χελώνην ἀρπάσας ἠβούλετο ἀπ' ὕψους καταβαλεῖν, ἣ δὲ, Νῦν γένοιτο, φησὶ, σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῇ μελήσει.*
- 91 *Ξυρὸς εἰς ἀκόνην: πρὸς τοὺς ὄν βούλονται 5 τυγχάνοντας. Ὅμοια τῆ, Ὕνος εἰς ἄχυρα.*
- 92 *Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν: ὅτι δυσχερεῖς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.*

1. C: *νῦν σωθῆναι ἢ ἡ μοι διδάγματα ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου* [haec etiam apud Arsenium p. 369 leguntur]: *παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ὑπασθαι παρὰ τοῦ αἰτοῦ, καὶ πεσούσης ὁμοιον τῷ, Ῥεχθὲν δὲ τε νῆπιος ἔγνω* [v. Greg. Cypr. III, 61.]: *eam e cod. Flor. edidit Furia p. 81 Lips., Schneiderus e cod. Augustano p. 114: testudinis verba in versus redigere conati sunt homines docti: v. Bernhardy ad Suidam.* *γένονται σωθῆναι Gaisfordus, de codd: tacens: Schottus γένοιτο τὸ σωθῆναι et sic Apostolius, Arsenius.* 3. *τὸ σωθῆναι Schottus, articulum iterum tacite deleuit Gaisfordus.* *αὐτοῦ vulgo: αὐτῇ Apostolius, Arsenius, idque recepi.* 5. C: *ὁμοια τῆ, Ἴππος εἰς πεδίον* [v. supr. V, 28], *καὶ, Σαλὸς εἰς πῦρ* [v. infr. VII, 82]: K: *ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισί: cod. 1000 ap. Boisson. ad Plut. l. c.: πρὸς τοὺς πεφυκότας πρὸς ὀτιδήποτε.* 6. *ὁμοια κτλ.] om. cod Mazar. A. 86 ap. Boisson. ad Aristaen. l. c.* Ὕνος εἰς ἄχ.] C: *ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων: K explicationem om.* Formam proverbiai singularem affert Schol. ad Arist. Vespp. 1350: *ὄνος εἰς ἄχυρῶνας ἀπέδρα.* 7. *Aliam paroemiaci conformationem suppeditat Suid. s. τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν, ubi articulum deleri debet: add. Apost. XIX, 1. Arsen. 449: Photius s. τὸ σκαμβόν: vid. nott. ad Plutarch. 18.* C: *ἐπὶ τοῦ μὴ διορθουμένου.* 8. *ἐκ φαύλου ἀγαθὸν K.*

90. C. 353. Apost. XIII, 86. Arsen. 369: Suidas, qui cum cod. C fere consentit.

91. C. 356. K. III, 100. Plutarch. in Boiss. Anecd. I, 397. Greg. Cypr. III, 15. Apost. XIII, 91. Arsen. 374: Eustath. ad Hom. II. K, 796, 60: Suidas: v. Diog. IV, 41. Usurpant Aristaen. Epist. I, 14, ubi v. intt., Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. II, 419: *οὕτω δὲ συμβουούτες, ταῦτόν δ' ἐρεῖν συμφιλοσοφούντες, ξυρὸς πρὸς ἀκόνην ἤσαν ἢ πῦρ πρὸς δαλόν,* [v. Diogen. VII, 82.] ἢ μὴν ἀλλήλας νίχουσαι χεῖρες [respicit Epicharmi dictum, ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίει: Apost. I, 44. Arsen.

19: v. Fischerus ad Aeschin. Diall. p. 127. Polman Kruseman ad Epich. fr. p. 63.], *φαῖναι δὴ παροιμιακῶς: alios locos, ubi haec et similia proverbialia conjuncta reperiuntur, Boissonadus indicat Anecd. I, 459. Ὕνος εἰς ἄχ.] C. 366. K. IV, 7. Greg. Cypr. III, 24. Apost. XIII, 91. XIV, 55. Arsen. 374. 383: Phot. Suidas: v. Append. s. γέροντες εἰς ἄχυρον. Adhibet Philemon Athen. II, 52, E: *ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραχημάτων,* ad quem locum Meinekius Men. p. 425 proverbium etiam Phrynicho Bekk. Anecd. I, 7, 23 restituit.*

92. C. 355. K. IV, 1. Greg.

- 93 *Ξυγγνώμη πρωτοπείρω: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις διαμαρτανόντων.*
- 94 *Οὐδὲν ἦν τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός:*
- 95 *Ὀστράκων περιστροφή: ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τὸ ἐναντίον μεταπιπτόντων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβευόντων. Ὀστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χωρήμενοι βῶλοις, τῇ μεταβολῇ τούτων πολλάκις ἴτιῶντο ἢ ἐνίκων.*

1. *συγγνώμη* K. πρώτος τι b. 3. ἦν ἄρα VB. VB: αὐτῆ ἀρχὴ ἐστὶ σχολίου· ἀνατιθεῖσι [ἀνατιθεῖσι VB.] δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι: scr. Πυθέρμων: v. Athen. XIV, 625, C et Schneidewinus ad Hippon. fr. 21. 4. ὄστράκου C, qui haec affert: *παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδίας τοιαύτης· διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαρίθμους ἑκατέρους γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσαντο, οἱ δὲ εἰς δυσμᾶς, ἄλλος δὲ τις μεταξὺ ἑκατέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεχρισμένον λεύκη [λευκῶ Schol. Plat.], ἐκ δὲ θατέρου μέλαν. Καὶ ἐξέριπτε τοῦτο ὀρθῶν, καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολᾶς ἴστωτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς δυσμᾶς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ ἐκ δυσμῶν ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν. Καταλάβόντες [καταληφθέντες Schol. Plat.] δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν [ἄφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου Schol. Plat. addit], ἕως οὗ [οὗ om. Schol. Plat.] ἐπανελθῶσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἄφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον: Eustathius: *παροιμία ἐπὶ τῶν ὅποι τύχη μεταβαλλομένων, τὸ ὄστράκου περιστροφή ἢ ὄστράκου περιστραφέντος ἢ μεταπεσόντος. 5. μεταπιπτόντων] περιστρεφόντων γρ. μεταπεσόντων b. 7. ἡτιῶντο] ἡτιῶντο b.**

Cypr. III, 16. Apost. XIII, 92. Arsen. 373 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Galenus de pulsum different. III, c. 3 p. 656. T. VIII. Kuehn.: *ἐκίνοις μὲν οὐδὲν ἀποκρινόμενοι, πρὸς δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς λέγοντες τὸ τοῦ κωμικοῦ, Ἵς οὔτε στρεβλὸν ὀρθοῦται· ξύλον Οὔτε γεράνδρον [v. sup. III, 77.] μετατεθέν μοςχεύεται: add. Menandr. sentent. Sing. 531 Mein.: *εὖσση πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ἴσδιον: Horat. Epist. 1, 10, 24 ibiq. v. Schmidius: add. Plut. Provv. 18.**

93. K. IV, 41. Greg. Cypr. III, 66. Apost. XIII, 96. Arsen. 374: Suidas. *»Egregie sacer ille Chrysostomus: καὶ τῶ μὲν ἐν ἀρχῇ πᾶσιν συγγνώσκομεν ἅπαντες διὰ τὴν ἐμπειρίαν.» Schottus.*

94. V. III, 14. B. 700. Plutarch. 96.

95. C. 380. Apost. XV, 84. Arsen. 389: Eustath. ad Hom.

II. Σ, 543 p. 1161, 35. Schol. ad Plat. Phaedr. 241 B p. 314 Bekk. [ubi qui ex Hermia p. 90. legitur locus Platonis comici, etiam ad Eustathius l. c. affertur], id. ad Plat. Reip. VII, 521 C p. 413 Bekk.: *ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη· ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμούντων ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων: Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Conduct. §. 1. ad Dion. Chrysost. p. 19 Morell.: *παροιμία ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀνεπιτόως ὑφισταμένων: Phot. Suidas: de ludo exponit etiam Poll. IX, 111. Plato Phaedr. l. c.: *φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων καὶ ἀπειρηκὸς ὑπ' ἀναγκῆς ὁ πρὶν ἐραστῆς, ὄστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλόν: post Platonem proverbium, quod Platonem dicitur, adhibuerunt multi: v. Boissonadus ad Marin. Vit. Procl. 39., ad Eunap. T. I,***

- 96 Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: ἐπιδέεται καὶ ἠντρέπισται τὸ τοῦ ὀλέθρου ἡμῶν πέρασ.
- 97 Ὅμπνιος χεῖρ: ἡ πλουσία. Ὅμπνιον νέφος, μέγα, πολὺ, ἠΰξημένον.
- 98 Ὅνος ἄγει μυστήρια: ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐξ 5 ἄστεος ἐκόμιζον μετὰ τῶν ὄνων τὰς χρείας. Διὸ καὶ ἐκακοπάθουν οἱ ὄνοι. Ἐπὶ τῶν οὖν ἀναξίως τι βασταζόντων λαμβάνεται. Ὅμοια, Γαλῆ κροκωτόν' καὶ, Πίθηκος ἐν πορφύρα.
- 99 Ὅνου πόκοι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν. 10 Οὐδὲ γὰρ κίρεται ὄνος.
- 100 Ὅνου γνάθος: εἰς πολυφάγον.

I. VB nonnisi ἐπιδέεται καὶ ἐφῆπται. 2. πέρασ] Hesychius, alii addunt: οἶον, δέδεσθε τῶν ὀλέθρων aut τοῦ ὀλέθρου. 3. ὄμπνιον κτλ.] VB om. 5. ἄγον Suidas. VB: ἄστεος εἰς Ἐλευσίνα. 6. μετὰ] BV διὰ. τὰς χρείας] VB τὰ πρὸς χρείαν· ὄθεν ἡ παρομιμία: reliqua om. Suidas addit: Ἀῆμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσαν αὐτὸν τότε. K sola habet ἐπὶ τῶν ἀντιβασταζόντων: Macarius: ἐπὶ τῶν ἐτέροις κακοπαθούντων καὶ εἰσφροσύνῃν παρεχόντων. 10. πόκοι P: v. Zenobius. ἀνηνύτων] vulgo ἀνοήτων: correx. e. B Suida, aliis: v. nott. ad Zenobium. 11. οὐδὲ γὰρ κίρεται τὸν ὄνον P. 12. γνάθοι Greg. Cyprius. BV addunt: ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐν Λακωνικῇ: v. Hesych., Siebelis ad Pausan. III, 22, 8.

364. Ruhnkenius et Wyttenbachius ibid. T. II, 299. Astius ad Plat. Reip. l. c. p. 562.

96. V. III, 15. B. 703. Arsen. 381. Eustath. ad Hom. Od. X, 33 p. 1918, 4: εἰληπται δὲ ὡς ἀπὸ σχωνίου, ἀπτομένου ποθὲν κατὰ τὰ πέρατα, καὶ δηλοῖ συμβολικῶς ὅτι τέλειος καὶ πεπερατωμένος ὀλέθρος τῶν μυστήρων ἦπται καὶ οὐ ἐπέκεινα οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἕτερον ὀλέθρον: Hesych. Phot. Suidas. Est hemistichium Homericum: v. II. H, 402. Odys. X, 33. 41.

97. V. III, 16. B. 704. Apost. XIV, 42: Hesych. ὄμπνιοχειρ, Phot. Suidas. Ὅμπν. v.] Apost. XIV, 43: Hesych. Phot. Suidas: v. Append. s. ὄμπνιος. Usurpavit Sophocles Theseo: v. Suidas. Quum Ceres ὄμπνια diceretur, ὄμπνιος accepit significatum v. τρύφιμος, πλούσιος: v. Prelerus de Cerer. et Proserp. 324.

98. V. III, 38. B. 706. K. IV,

3. Greg. Cypr. III, 19. Apost. XIV, 50. Arsen. 383 ibiq. Macar.: Eustath. ad. Hom. II. Z, 252 p. 640, 25: χρήσιμον δ' ἐνταῦθα καὶ τὸ παρὰ τῷ Κομικῷ παρομιμῶδες ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν δεῖον ἀχοφορούντων, τὸ, ὄνος ἄγων μυστήρια καὶ ἐκεῖ γὰρ ἄγειν οὐ τὸ φέρειν ἀλλὰ τὸ ἀπῆλαι, ἵνα ἦ ὄνος ἄγων μυστήρια ὁ ἀπῶν εἰς τὴν τοῦ μυστηρίου ἐορτήν: Schol. ad Arist. Ran. 159: Hesych. Phot. Suidas. Arist. Ran. 159: νῆ τὸν Δι' ἐγὼ γούν ὄνος ἄγων μυστήρια. Γαλῆ κρ.] Diogen. III, 82. Πίθ. ἐν π.] Diogen. VII, 94.

99. Zenob. V, 33: v. nott. ad Diogen. IV, 85. VI, 366.

100. V. III, 19. B. 707. K. IV, 4. Greg. Cypr. III, 20. Apost. XIV, 68. Arsen. 385 ibiq. Macar.: Hesych. Photius. Hesychius: ὄνον γνάθος: Εὐπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν.

- 1 "Ονου σκιά: ἐπὶ τῶν μηδενὶ χρησίμῳ φιλοτιμου-
μένων καὶ φιλονεικούντων. Ἐμισθώσατο γὰρ τις τὸν
ὄνον· κάματος δὲ γενομένου ὑπὸ τὴν ὄνου σκίαν ὑπέδν·
ὁ δὲ ἐμάχετο, "Ονον σοι, λέγων, ἐμισθωσάμην, οὐχὶ
σκίαν. 5
- 2 Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο: φανερόν. Ἡ ιστο-
ρία αὐτῆ· Προςπεσεῖν τῷ Ἡρακλεῖ ἐκ λόχου οἱ Μολιο-
νίδαι, αὐτὸς φοβηθεὶς ἔφυγε.
- 3 Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: Ἀριστοφάνης, οὐ βλασ-
φημήσω. 10
- 4 Οὐ μάλα κυκᾶς: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.
- 5 Οἱ Κρηῆτες τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ταρασσόντων
τοὺς θύοντας καὶ περικοπτόντων. Τοιοῦτον γὰρ τι συν-
έβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι.
- 6 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς τις σῦκα 15
ἄγων ἐνανάγει· εἶδ' ὄρων τὴν θάλατταν ἀγριουμένην
ἐπὶ πέτρας καθήμενος, Οἶδα, φησὶν, ὃ θ' ἐλείς· σῦκα
θ' ἐλείς.

1. Suidas: ὄνον σκιά. καὶ, περὶ ὄνου σκιάς: Zenobius ὑπὲρ ὄνου
σκιάς. ἐπὶ . . φιλονεικούντων] B: ἐπὶ τῶν περὶ μηδὲν χρησί-
μων. VB: ἐμισθώσατό τις ὄνον ἀπίων εἰς Δελφοὺς· καὶ
ὡς καῦμα κατήπειγεν, ὑπὸ τὴν σκίαν τοῦ ὄνου ὑπέδν [V κα-
τέδν] ὁ μισθώσας αὐτόν· ὁ δὲ τοῦ ὄνου δεσπότης ἐμάχετο αὐ-
τῷ λέγων, ὅτι Τὸν ὄνον σοι ἐμισθωσάμην, οὐχὶ καὶ τὴν
σκίαν αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ παροιμία περὶ [B ἐπὶ] τῶν ἐπὶ
[ἐπὶ B om.] εὐτελέσι φιλονεικούντων. χρησίμῳ bg Gaisfor-
dus: χρησίμων Schottus. 3. κάματος P. ὄνου σκίαν] ὄνον gc.
6. ἡ ἱστορία κτλ.] accessere e g. 9. Ἀριστοφάνης VB om. g:
ἀντὶ τοῦ, οὐ βλασφημήσω, ὡς Ἀριστοφάνης. II, κυκᾶς, κυκᾶς codd.
Apostolii et Arsenii, κυκᾶ i. e. κυκᾶ, Photius, quod nescio an
verum sit; κυκᾶς Hesych., quod Casaubonus probat et putat re-
spondere Plautino, *ciccum non interdum*, Rudent. II, 7, 22: alii
aliter: v. intt. ad Hesych., Fabric. B. Gr. II, 497 Harl. 12.
ταρασσόντων e P reposuit Schottus: in aliis codd. invenitur *ταρασ-
ρακόντων*. 13. τοιοῦτω g. 16. ἀγριουμένην] ἐν γαλήνῃ Zenobius.

1. B. 709. V, III, 20. B. 711.
Apost. XIV, 71. Arsen. 385 ibiq.
Macar.: Hesychius: v. Zenob.
VI, 28 et App. s. ὄνου σκιά.
2. Zenob. V, 49.
3. V. III, 23. B. 716. Hesych.
Phot. Suid. s. ἐπιγλωττήσομαι, s.
οὐκ ἐπιγλ. Ἀριστοφάνης] Lysistr.
37. ubi v. Scholl.: add. Blom-

fieldus gl. ad Aesch. Prom. V.
964.

4. Plutarch. 104. Apost. XV,
10. Arsen. 396: Hesych. Pho-
tius. Adhibuit Hesychio teste
Strattis Zopyro.

5. Zenob. V, 50.

6. Zenob. V, 51.

- 7 "Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τόποι τινὲς δύσβατοι. "Ὄθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεα τὰς διατριβὰς ποιουμένων λέγεται.
- 8 Οὕθ' ὕεται, οὔτε ἰλιούται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης καθεστῶτων φροντίδος. 5
- 9 Οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω: ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων.
- 10 "Ὀρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν: ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλιψαν σωζομένων.
- 11 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μῆτε κατέχειν δυναμένων, μῆτε μεθεῖναι βουλομένων. 10
- 12 Ὁ Σκύθης ἵππον: ἐπὶ τῶν κρῦφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀποπτύοντων αὐτό. Διὸ καὶ Πίνδαρος ἄτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρῦφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν ἀναδέρουσι πόδας. 15
- 13 Οὐδὲν ἱερὸν εἶ: ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν τοῦτο φησὶν Ἡρακλῆς. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 14 Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν. Ὁμοία τῇ, Ἀμουσότερος Λειβηθρίων. 20

1. αἱ ἔλαφοι Zenobius. 5. ἐστῶτων K. 6. οὐκ ἔστ'] sic Arsenius: vulgo οὐκέτ'. Apost. Arsenius explicat: παρῶσον τῶν ἔνων οὐδεὶς φροντίζει. 8. Ἡρακλῆ P: scribebatur Ἡρακλῆν: τὸν καρτερόν e c adjeci. 11. μεθεῖναι e Suida et Apostolio Schottus reposuit; b c g μαθῶν exhibent: v. nott. ad Zenobium. 12. τὸν ἵππον ὁ Σκύθης Macar. p. 451. 14. Intactam reliqui codd. lectionem: v. Zenobium. 16. εἶ] ὑπάρχεις Zenobius. 18. τὰ τρία] e CVB g articulum Gaisfordus adjecit: tuetur etiam cod. Maz. A. 86: v. Boissonadus ad Theophyl. Opuscc. 250. τρία τῶν B V. VB: ἐπὶ τ. ἀπ. καὶ ἀμούσων εἴρηται. Ἐπειδὴ δύο ἀντιστρόφους ἦδον οἱ λυρικοὶ καὶ μίαν ἐπιδόν: C: ἐπὶ τ. ἀπ. καὶ ἀμούσων: τρία δ' ἂν εἴη, αἱ δύο ἀντίστροφοι καὶ ἡ ἐπιπῶς, δι' ὧν σύγκεινται τὰ λυρικά ποιήματα.

7. Zenob. V, 52.
8. K. IV, 8; Zenob. V. 53.
9. Apost. XV, 16. Arsen. 396.
Similes sententias collegit Welckerus ad Theogn. 397.
10. Zenob. V, 56.
11. Zenob. V, 59.
12. Zenob. V, 59.
13. Zenob. V, 47.

14. V. III, 28. B. 732. C. 384. codex Piersoni post Moerin 479 Lugd. Arsen. 391: Phot. s. τὰ τρία, Suid. s. οὐδὲ τὰ τρία, s. τὰ τρία. De re v. Kleinus Ste-sich. frr. p. 37. Welckerus in Jahnni Annal. Philoll. et Paedag. T. IX, 152. Ἀμ. Λειβ.] Diogen. II, 26.

- 15 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: πάσης πολεμικῆς παρατάξεως ἔδει τὸν μάντιν ἠγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στίγματα * * καὶ νόμος τούτου μόνου φείδεται τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίας διαφθειρομένων ἢ παροιμία τάττεται. 5
- 16 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῖς: ἢ Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας, αἱ τοὺς ἀφικνουμένους ἔδασμολόγουν.
- 17 Οὐδὲν ἔγγυς ἱππικοῦ δρόμου: ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων. 10
- 18 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα φλυαρούντων. Πρῶτον γὰρ τὰ Διονύσου ἔδοντες οἱ ποιηταί, ὕστερον κατεφρόνουν. Οἱ οὖν τοῦ Διονύσου ἔλεγον, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.
- 19 Οἶψ' μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν: ἐπὶ 15 τῶν δυσανασχετούτων. Ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς.
- 20 Οἱ νυκτιπλοεῖς: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς ποιούντων, ὡς πελαγαδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.
- 21 Οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ: Ἴπποκλείδης μετὰ 20 ἄλλων ἐμνηστεύετό τινα τοῦ δὲ Κλεισθένης εἰπόντος, Ἐξορχῆ τὸν γάμον. Οὐ φροντὶς, ἀπεκρίνατο. Εἶπε δὲ τὸ Ἐξορχῆ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐν τῷ γάμῳ ἐκυβίστα.
- 22 Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ: ἐπὶ τῶν ἀπονεμάτων ἐνίοις τὰ εἰκότα καὶ πρόσφορα. 25

1. πορφύρος b, πορφύρα cg: emendavit Schottus. 3. post v. στίγματα inserenda esse vv. καὶ λαμπάδα vidit Valckenarius: v. Zenobius; posui lacunae signa. 4. τῶν b om. πανωλεθρως g. 9. οὐδὲν] VB οὐδ'. VB: ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, μηδὲν δὲ ποιοούντων. 13. οἱ οὖν] οἶον g. 15. Scribatur με ὁ. τέρατι] κέρατι g. et statim οὐκατεῖρξεν p. m. cum c. e Gaisfordus. 18. Desideratur proverbium in pg. Scribatur νυκτι πλοεῖς. 21. Κλεισθένης c Gaisfordus: Καλλισθένης Schottus. 22. ἐξορχῆ g. 24. ὁ φαλλὸς] ὀφθαλμὸς g. 25. εἰκότα] οἰκία BV. VB τίθεται in fine addunt.

15. Zenob. V, 34: add. Diogen. VII, 90.

16. Zenob. V, 37: add. Plutarchi Provv. 92.

17. V. III, 29. B. 735. Apost. XIV, 97. Arsen. 391.

18. Zenob. V, 40: cf. nott. critt. ad Diogen. VIII, 52.

19. Zenob. V, 45.

20. Zenob. V, 32.

21. Ars. 321; Zenob. V, 31.

22. V. III, 30. B. 743. Apost. XV, 57. Arsen. 399.

- 23 Οἰταῖος δαίμων: ὃς ὕβριον καὶ ὑπερφηρᾶν ἐμίσησεν.
- 24 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἰῶθαι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φραῦλος ἦν. 5
- 25 Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. Κνήψ γὰρ ἐστὶ θηρίον ξυλοφάγον.
- 26 Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ: δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. Ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὢν, ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην 10 ἀπαλεῖψαι. Λεχθεῖη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γνωσκόντων.
- 27 Ὁ ἄπληστος πίθος: οὗτος λέγεται ἐν Ἄιδου εἶναι.
- 28 Οἶνος καὶ ἀλήθεια: Εὐάνδρος παρὰ τοῖς Πέρ- 15 σαις φησὶν οὐ βασάνους ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσκομένους.

1. περὶ φᾶνεια P g. 3. οὐ δὲ παρὰ δέιπνα K. 4. μηδὲν K. ἐν τ. περιδείπνοις] K ἐν δείπνοις. 5. εἰ καὶ K. 6. κνήψ g, κνήξ K. μεταπιπτόντων] recte Zenobius μεταπηδόντων. 7. κνήξ K. γὰρ τι θηρίον K. 10. Νίκωνι recte Zenobius. 15. ἐν οἶνω ἀλήθεια Zenobius, οἶνος, ὃ παῖδες, ἀλήθεια Gregorius, οἶνος καὶ παῖδες ἀλήθειαι K Apost., Arsenius. VB: τινὲς οὐχ οὕτως φασίν, ἀλλ' Οἶνος καὶ ἄλλα [om. V] ἤθη. Κατὰ τὸ πρότερον Πέρσαι, φασίν, οὐ βασάνους ἀνετάζουσιν, ἀλλὰ μεθυσκομένους. K explicationem om.: Arsenius ἐπὶ τῶν ἀπλοῦτόντων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων, Macarius ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων dici annotant.

23. Zenob. V, 44.

24. K. IV, 9: Zenob. V, 28.

25. K. IV, 10. Plutarch. 102.

Apost. XIV, 28. Arsen. 360:

v. Diogen. V, 91. Zenob. V, 35.

26. Zenob. V, 41.

27. Diogen. I, 95: v. Plutarch.

Boiss. 4.

28. V. III, 34. B. 751. K. IV,

6. Greg. Cyr. III, 23. Apost.

XIV, 21. Arsen. 379 ibiq. Mac-

car.: Schol. ad Plat. Sympos.

217 E p. 377 Bekk.: . . . ἐστὶ δὲ

ἔσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ Οἶνος,

ὃ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια [scr.

ἀλάθεια cum Schneidewino ad

Alc. fr. 47.] καὶ Θεόκρητος [Id.

XXIX, 1.] τινὲς δὲ φασὶν ὅτι πρὶν

οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἰ-

ρῶν ἔσπευον, καθάπερ νῦν τὰ νη-

φᾶλια [v. Diogen. VI, 76.], οἶνον δὲ φανέντος οὕτω θανμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεῖαν ἡγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθηκὰς παρὰ τὸν οἶνον γινόμενας νομίσαι δέν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπους ἀφαιρῆναι τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὐτῆ· [v. Diogen. VIII, 43.] τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος: Phot. Suidas. Adhibuerunt Plutarch. V. Artaxerx. c. 15. Georg. Progyrn. T. I. Rhett. Grr. p. 574 Walz. Eunap. fr. de Legat. T. I, 488 Boiss. Constant. Manass. III, 71: Plin. N. H. XIV, 22, 141: alii testamen-

- 29 *Οἴκοθεν ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν μάρ-
τυρας φερόντων.*
- 30 *Ἵνω τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει:
εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.*
- 31 *Ὁ Κρής τὸν Κρηῖτα: ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.* 5
- 32 *Ἵνος ἐν μελίσσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περι-
πεσόντων.*
- 33 *Ἵνος λύρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.*

2. ἐπεφρόντων VB. μάρτυρας g om. Post φερόντων g ad-
dit ὁμοία: excidit igitur proverbium. Suidas explicat: ἐπὶ
τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος ἐπιπῦν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν. 6. C με-
λιτταίς. C: ἐπὶ τῶν ὑπὸ συκοφαντῶν ἢ πονηρῶν ἀνδρῶν
παράλαμβανομένων. ἐν K Apostolius om. 8. ἀκούσας P.

*ta sua nuncupant, alii mortifera
loquuntur, rediturasque per ju-
gulum voces non continent, quam
multis ita interemitis; vulgo-
que veritas jam attributa vino
est: v. Toupius ad Theocr. l. c.
Append. p. 43. Explicuit de
nostro proverbio et de alio ex
Theognide petito, ἀνδρὸς δ'
οἶνος ἴδειξε νόον, Philochorus,
uti refert Athen. II, 37 E. Si-
milia dicta Welckerus ad Theogn.
287 [499 Bekk.] collegit: add.
Diog. IV, 81, VIII, 43. De more
Persarum v. ad Zenob. V, 25.*

29. V III, 33. B. 752. Greg.
Cypr. III, 27. Apost. XIV, 14.
Arsen. 379: Schol. ad Lucian.
Jov. tragoed. §. 32: Suidas. Vi-
detur Phylarchus proverbium
adhibuisse: v. Phrynich. 425
Lobeck.: add. Cicer. Epist. ad
Famil. II, 13, 2: *tu es testis,
cui iam κωμικός [corrige οἴκοθεν]
μάρτυς, ut opinor, accedit Pha-
nias: Aristid. de Rhet. 72 Jebb.:
πῶς οὐ καὶ οἶτος οἴκοθεν ὦν
Πλάτων μάρτυς ἡμῖν ἔστιν εἰς
τοὺς παρόντας ταισινοὶ λόγους.
Comparari potest: ἐκ τῶν Διὸς
δέλτων ὁ μάρτυς, quod legi-
tur in Lucian. de Merc. Con-
duct. §. 12. Macar. 226.*

30. Zenob. V, 42. Respexit
Horat. Epist. II, 1, 199, ubi v.
Schmidius: add. Greg. Cypr.
III, 32.

31. Apost. XIV, 11. Arsen.
380: v. Diog. V, 58. VII, 65.

32. C. 365. K. IV, 13. Greg.
Cypr. III, 28. Apost. XIV, 57.
Arsen. 384: Photius. Suidas.
Comp. Append. s. ὄνος ἐν πιθή-
κοις, ὄνος ἐν μύροισ. Cratetem
Τόλμαϊς adhibuisse proverbium,
Photius et Suidas tradidere.

33. Proverbium ea forma, qua
afferunt Diogenianus et Greg.
Cypr. III, 29, saepius senioris
aetatis scriptores adhibeat:
Joann. Damasc. V. Barl. et Jo-
saph. in Boisson. Anecd. IV,
293: τάχα, Θεωδᾶ, ὄνος εἶ, τὸ
τοῦ λόγου, λύρας ἀκούων, ubi
alia apposuit Boissonadus: aliam
formam, ὄνος λύρας ἀκούει
κινῶν ὦτα affert K. IV, 14, in
explicatione cum Diogeniano
consentiens: similiter Apost.
XIV, 69: ὦν. λ. ἀκούων κινεῖ
τὰ ὦτα, add. Arsen. 384, et hac
forma adhibet Lucian. advers.
Indoct. 4: τῶν δὲ ἀναγνινωσκομέ-
νων οἴσθα οὐδὲν, ἀλλ' ὄνος λύρας
ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα: comp. sup.
30: quariam deinde conforma-
tionem et Stob. Floril. IV, 44.
Apost. XIV, 69. Arsen. 385.
Phot. Suida cognoscimus: ὄνος
λύρας ἤκουε [ἤκουσε Meinekus
Menandr. p. 184: ἀκούων Maca-
rius] καὶ σάπινγος ὄς: haec
a Suida et Photio ἢ ὄλη παροι-
μία nominatur et ex Menandri

- 34 Ὅς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει: * * Ἀθη-
ναίων ἀξιούτων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ αὐτῶν, Σάμον
ἐν αὐτοῖς εἶσαι, εἶπον τοῦτο.
- 35 Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα:

1. αὐτὸς αὐτὸν Apost. Arsenius. Posui signa lacunae: ab epitomatore ommissa esse v. οἱ Λακεδαιμόνιοι, e Plutarcho intelligitur. 3. ἐν delendam censet Wytttenbachius. Plutarchus, quem excerpit Diogenianus, pergit: ὅταν αὐτῶν οὐκ ἦτε, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε; Ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία, Ὅς αὐτὸς αὐτὸν κτλ. Eadem in Apostolio leguntur, qui e Diogeniano hausit. 4. καλῶς] καλῶν g.

Φοφοδεεῖ citatur: dicitur, ut ea, quam secundo loco posuimus, ἐπὶ πῶν ἀναυσθήτων καὶ ἀμύμων, ut Macarius, aut ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαυούτων [ἐπαυούτων Schleussnerus Cur. Noviss. in Phot. p. 283 emendavit], ut Photius cum Suida definit. Duae denique exstant formae breviores, quarum una a Macario allata est, ὄνος λυρίων, altera a Photio et Suida, ὄνος λύρας: utramque saepissime a scriptoribus usurpatam reperimus: v. Clem. Alex. Stromm. I, 1, 2 p. 116 Sylb.: εἰ δὲ μὴ πάντων ἢ γνώσις, ὄνος λύρας ἢ φασὶν οἱ παροιμιαζόμενοι τοῖς πολλοῖς τὰ συγγράμματα: Lucian. Dial. Meretr. XIV. fin.: καὶ μάλιστα ὁπότεν ἄδη . . ὄνος ἀντολυρίων φασὶν: Eustath. ad Hom. II. A, 865, 29: οἴτω καὶ ὁ θαλάσσιος βοῦς, . . πρὸς ὃν παιζῶν τις κατὰ Κλέωνος μιθαρῶδοῦ, ὃς ἐπεκαλεῖτο βοῦς, εἶπεν, ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας, quae ex Machonis versibus ap. Athen. VIII, 349 vs. 47 sqq. hausta sunt: add. M. Ter. Varro ap. Gell. N. Att. III, 16. Aristaen. Epist. I, 17: aludit Lucian. Merc. Cond. §. 25: τί γὰρ κοινὸν φασὶ λύρα καὶ ὄνω; Singularem autem modo Cratinus proverbio usus est: v. Eustath. ad Hom. Odys. Θ, 373 p. 1601, 44: ὅτι δὲ τὸν αὐτὴν [sc. σφαιριστιγῆν] παιζόντων . . ἐκάλουν . . ὄνους τοῖς ἡττημένους, δηλοῦσι . . οἱ παλαιοὶ, παραφέροντες καὶ χρῆ-

σις . . ἀπὸ Κρατίνου. ὄνος ὄνος ἀπώτερω καὶ θηται τῆς λύρας. τοῖς γὰρ ἡττημένους ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον: vid. Runkelius ad Crat. fragm. pag. 66. Ab iis, quae hucusque disputavimus, diversa C. 364 profert: ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος [Apost. XIV, 60. Arsen. 3b4: Phot. Suidas, qui hac paroemia Eupolidem Ταξιάρχου usum esse asserunt.], καὶ ὄνος λύρας οὐκ ἐπατεῖ, οὐδὲ σάλπιγγος ἔς: usurpat Eustath. Opusc. 350, 87: ἄλλοις μὲν γὰρ ἐνδειξαίμην καὶ τὴν ἐμὴν θιατρισαίμην μονακὴν, οὐ ταύτης οὐδὲν μᾶλλον ἢ ὄνος λύρας ἐπαύουσι: ibid. 251, 83. Comp. supr. 30.

34. Plutarch. Lacon. Apophth. p. 233 D. Apost. XIV, 86: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκία μὴ δυναμένων σώσαι, ἄλλα δὲ ζητούντων: Arsen. 388. Sententiam illustrat Wytttenbachius ad Plutarch. l. c. T. VI, 2, 1194: rem tangit Panofka R. Samior. 72.

35. Apost. XIV, 17. Est versus Aeschyleus secundum Clem. Alex. Stromm. VI, 1, 8 p. 263 Sylb., Sophocleus secundum Siob. Floril. XXXIX, 14: οἴκοι μένειν κτλ., Καὶ τὸν κακῶς πράττοντα καὶ τοῦτον μένειν, quae Menander imitatus est: v. Meinekii Men. 55. Praeivit Hesiodus Opp. et D. 365: οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυραφνεῖν, ad quem locum vide quae Goettlingius annotavit: add. Append. s. οἴκοι γενοίμην.

- 36 Οἱ φᾶρες τὴν βοήν: ἦτοι δεδοίκασιν.
- 37 Ὅμοιότερος σύκου: τοῦτο παραπαίξει διὰ τὴν ἑμμέρειαν τῶν συκῶν. ✓
- 38 Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῆ:
- 39 Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ὕδωρ πίη: ὁ γὰρ 5 ✓
θεὸς εὐρετῆς οἴνου, ᾧ τιμὴ ἰορτάζουσιν.
- 40 Οὐ πατρικὰ ἀυλεῖ μέλη: ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως
τοῖς πατράσι βιούντων.
- 41 Οὐ φελλίνας ὁ ἀγών: οἶον, οὐ στεφανίτης,
ἀλλὰ χρηματίτης. Ἐλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργυρίων τελούντων. 10
- 42 Πάντα κινήσω πέτρον: ὁμοία τῇ, Πάντα
λίθον κινήσω. Ἐπὶ οὖν τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούν-
των ὥστε ποιῆσαι ὃ βούλονται ἢ παροιμία λέγεται.

4. Explicationem Macarius servavit: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δεινὰ
πεπονθίνας. 5. Scribebatur πίη: emendavit Meinekius Men.
fr. p. 223. 7. Macarius: ἐπὶ τ. ο. ὁμ. τοῖς γονεῦσιν, ἀλλὰ χει-
ρον βιούντων. 9. Ἐφελίας Apostolius Pantini, οὐφελίας MS Bodl.
a Gaisfordo inspectum, οὐ φελίας Arsenius: hinc cum Finckhio
οὐ φελίνας scripsi: Hesych. s. φελίνας: κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φέλλου:
de subere v. Plin. N. H. XVI, 8, 34: suberi minima arbor, glans
pessima, rara, cortex tantum in fructu: in contemptum igitur
certaminis στεφανίτου dictum erat. 10. ἀργυρίου g. 11. K:
π. π. κινήσω πάντα κάλον [Zenob. V, 62.]: ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ
χρωμένων. 12. ἐπὶ οὖν κτλ.] B om. 13. βούλονται I' b c Gais-
fordus: βούλεται Schottus.

36. Apost. XIV, 18. Arsen. 379.

37. Apost. XIV, 48. Arsen. 382: Eustath. ad Hom. Odys. II, 1963, 63: καὶ παροιμίαν δὲ γενῆ [σύκου] τὴν, ὁμοιότερος σύκου, ἐπὶ τῶν πάντῃ παραιοκότων κατ' ὄψιν. Adhibent Theophr. Char. V, 2: καὶ ἐκίοντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα εἶναι [τὰ παιδία] τῶ πατρὶ: Plutarch. advers. Stoicos p. 1077 C: καίτοι τοῦτο μὲν οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνθρώπων οὐ διανοεῖται καὶ τούναντιον οἶεται θανάσιον εἶναι. . . εἰ μήτε φάττα γάτη, μήτε μελίτη μέλιττα, μήτε πυρὸς πυρὸς ἢ σύκου τὸ τοῦ λόγου σύκου. . . γέγονεν ἀπαράλλακτον: v. Boissonadus ad Aristaen. Epist. I, 19 p. 497. A Cicerone Epist. ad Attic. IV, 8b, 2 senarius cum dimidio comici nescio cujus affertur, similem sententiam ex-

primens: σύκου, μὰ τὴν Δήμητρα, σύκου οὐδὲ ἐν Οἴτις ὁμοιον γέγονεν.

38. K. IV, 11. Macar. 398. Versus est ex Ἐπιπέπουσι Menandri: v. Orion Anthol. VII, 8, Menand. Sent. Singul. 52 Mein. Stob. Fl. CVIII, 57.

39. Apost. XV, 40. Arsen. 396. Est versus Epicharmi: Athen. XIV, 628 B: Ἐπιχαρμος δ' ἐν Φιλοκτήτῃ [fr. 2 P' olm. Krus.] ἔφη: οὐκ ἐ. δ., ὄχ' ὕδωρ πίης. De sententia v. nott. ad Zenob. VI, 22.

40. Apost. XV, 41. Arsen. 397 ibiq. Macarius.

41. Apost. XV, 42. Arsen. 398.

42. B. 755. K. IV, 37. Greg. Cyr. III, 54. Apost. XV, 91: Hesychius. Usurpat Eurip. Heracl. 1002: vid. nott. ad Zenob. V, 62. II. ἰδθ. κ.] Zenob. V, 63.

43 Παρὰ κωφῶ ἀποπέρδειν:

✓ 44 Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν: οἶον, ἀμυδρὸν,
ἢ ὑπὸ γήρωσ διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.

45 Πρεσβύτερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ
πολυχρονίων. 5

✓ 46 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος
ἄκρου: Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων βαρέως ἐπέκειτο τοῖς
οἰκέταις. Εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν
τῆς ἀμπέλου. Ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἐπεφθάκει, τὸν οἰκέ-
την ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ προσφέρειν τὴν 10
κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμνησεν αὐτὸν τοῦ στίχου. Καὶ
τούτων λεγομένων, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων ὡς
ἔς τὴν χώραν λυμίνεται· ὁ δὲ ὀρμήσας ἀνηρέθη.

47 Πατρόκλειος πρόφασις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων διὰ φόβον θρηνεῖν τὰς οἰκείας συμφορὰς, ἐξ ἑτέρων 15
δὲ θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαιόντων.

1. παρὰ κωφὸν Apostolius cum reliquis praeter Plutarchum, qui πρὸς κωφοῖς scripsit. ἀποπαρδεῖν Apost. Arsenius, Hesychius, Suidas, ἀποπέρδεις Plutarchus. Addit Suidas: πρόδηλος τῆς παροιμίας ἢ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. Ἐπὶ τῶν ἀναυσθήτων δὲ λέγεται. 3. ἦ] ὁ g. 4. Κόδρου ἦτοι Κρόνου Macarius: v. Diogen. V, 61. 5. πολυχρονίων B b Gaisfordus: χρονίων Schottus. 7. ἐπέκειτο bc Gaisfordus, ὑπέκειτο Schottus. 8. Finckhiius γεύσασθαι. 9. ἐφθάκει P, Zenobius. 10. αὐτῷ] αὐτὸν g. 14. Πατρόκλειος P Schottus, Πατρόκλειος c Apostolius, idque recepi: Πάτροκλος g Gaisfordus: Πατρολλέος Erasmus: aut scribendum est cum Eustathio Πάτροκλον πρόφασιν, aut id, quod ego in textu posui. Idem voluisse videtur Boissonadus Anecd. IV, 490, quem vide. 16. ἀποκλαίειν P b.

43. Plutarch. ap. Boisson. Anecd. I, 396. Apost. XV, 73. Arsen. 404 ibiq. Macar.: Hesych. Phot. Suidas: v. ad Greg. Cypr. III, 32.

44. Zenob. V, 65.

45. B. 763. Apost. XVI, 59. Arsen. 412 ibiq. Macar.: Hesych. Phot. Suidas. Dicebatur sine dubio etiam ἐπὶ τῶν εὐήθων, quum Κόδρου Athenis οἱ δὲ ἀρχαιότερα εὐήθεις nominarentur: v. Hesych. a. Κόδρου ibiq. interpp.

46. Suidas: v. Zenob. V, 71. Versus Homero adscribitur a

Michaele Hamartolo in Boiss. Anecd. IV, 455.

47. Apost. XV, 85: Eustath. ad Hom. II. T, 301 p. 1185, 36: τὸ δὲ, Πάτροκλον πρόφασιν, καὶ εἰς παροιμίαν ἴσπερον ἔπεισε, δὲ ἦν ἔχει εὐθύθμον συντομίαν καὶ πιθανότητα· καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν ποιεῖν τι διὰ τήνδε τινὰ αἰτίαν, τῷ ὄντι δὲ ἄλλως τοῦτο ποιοῦντων. ἐπεὶ γὰρ κάρτα τοι φιλοκίεστον ἢ γινῆ, συνδύρονται μὲν αἰ αἰχμαλιότιδες τῇ Βρισῆϊ πενθούσῃ τὸν Πάτροκλον, πλὴν οὐ κλαίουσιν ἐπὶ Πατρόκλῳ, ἀλλὰ δοποῦσιν μὲν οὕτω κατὰ τὸ προσφαιτόμενος, τὸ δ' ἦν

- 48 Πᾶσα γῆ πατρίς:
- 49 Πεύκης τρόπον: κατὰ τῶν πανωλεθρίας ἀπολλυμένων. Παρούσον ἢ πεύκη κοπεῖσα οὐ φύει.
- 50 Πλίνθον πλύνεις, Χαμαὶ ἀντλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 5
- 51 Πτωχοῦ πήρα οὐ πῖμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.
- 52 Προμέρου κύνες: τοῦτόν φασιν οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην, ἐπαφεῖναι τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, 10 οἱ τοῦτον κατεθουήσαντο.
- 53 Πτολεμαῖς ἡ δίκη: πρῆσβυτις ἦν αὐτή, ἔως ἀπέθανε δίκας λέγουσα καὶ μήποτε ἀπαλλαγῆναι βουλομένη τῶν δικῶν.
- 54 Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακωνῆς μοχθούτων. 15

4. πλύνεις] K πλνεις. Χαμαὶ ἀντλεῖς gK om.: v. Zenobius. 8. Macarius: Προσμέρου κ.: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀγρίων. τοῦτον] BV τὸν Πρόμερον. φασὶ VB om. 9. τῶν τραγωδιῶν VB om. Scribe τὸν τῶν τραγ. ποιητὴν. 10. Εὐριπίδην] BV pergunt: ἐκ τινῶν διαβολῶν τῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην ἀναλύοντι δ' αὐτῷ ἐπιφέρει κύνας ἀγρίους, οἱ τὸν Εὐριπίδην κατεθουήσαντο. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ παροιμία. 11. οἱ] αἱ cg. 12. VB haec sola habent: ἐπὶ τῶν αἰεὶ δεκαζομένων. ἡ δίκη] articulum Apost., Arsenius, Suidas om. 13. λέγουσα] Hemsterhusius ad Suid. malit ἔχουσα. 15. κώρυκος g. γυμνάζεται Apostolius.

πρόφασιν ἄλλως, ἀληθῶς δὲ ἐκάστη τὰ αὐτῆς ἀναλαίεται κηδεῖα οὔτω καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα [IV, 183] πενθοῦσα μὲν ἀληθῶς τὸν Ὀδυσσεῖα ὁ Τηλέμαχος καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Μενέλαος, συμπεσθεὶ δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ Πεισίστρατος, ἀλλ' εἰποὺς ἂν Ὀδυσσεῖα πρόφασιν, τῷ ὄντι δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἀντίλοχον. Usurpant Πάτροκλον πρόφασιν saepe seniores: v. Jacobsius ad Achill. Tat. II, 34 p.590: add. Tacit. Ann XV, 73: donec consensu patrum deterritus est, ne publicis malis abuti ad occasionem privati odii videretur.

48. Zenob. V, 74: add. Suidas s. v.

49. Zenob. V, 76.

50. K. IV, 23. Plut. Boiss. 2. Greg. Cypr. III, 39. Apost. XVI, 18. Arsen. 410: v. Zenob.

VI, 48. nott. ad Greg. Cypr. I. c. infr. VII, 67.

51. K. IV, 24: Zenob. V, 66.

52. V. III, *3 B. 782. Apost.

XVI, 70. Macar. 414: Suidas.

Rem tangunt Steph. Byz. s.

Βορμίσκος, Suid. s. Εὐριπίδης, Vit.

Eurip. in Welckeri et Naekii

Mus. Rhen. I, 297. Vitt. Eurip.

I. II. ap. Pflugkium ad Eurip.

T. I. p. LXV. Gell. N Att.

XV, 20: quantum fidei his nar-

rationibus habendum sit, ex

Adaei epigrammate, Anth. Pal-

lat. VII, 51., Diodoro XIII, 103.

Pausania I, 2, 2 et ex iis in-

telligitur, quae Schneiderus ad

Aristot. Pol. V, 8, 13 disputavit.

53. V. III, 44. B. 783. Apost.

XVI, 89. Arsen. 414: Suidas.

54. B. 784. Apost. XVI, 73:

- 55 Πρόκριδος ἄκοντα: ἐπὶ τῶν πάντα νικῶντων.
Τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἢ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.
- 56 Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν
προλαμβάνοντων τὰ πράγματα. Ὅμοια τῆ, Αἰξ οὐπω
τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δῶμα γελᾷ. Καὶ, Ἄλμην 5
τί κυκᾶς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἔλῃς;
- 57 Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύπο-
δα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 58 Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῆ:
ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιού. 10
- 59 Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν
καὶ ἐλπίδα συμβαινόντων.

1. Pantinus ad Apost. 344 ἀκόντια cum Erasmo scribendum esse
putat. 3. τὸ] K Apostolius, Arsenius om. 4. ὁμοία κτλ.]
BK Arsenius om. αἰξ . . καὶ] Apostolius om. 5. ἐπὶ δῶμα-
τος παίξει c: vide Zenobium. καὶ] ἑτέρα g. 6. τί] τοι Aposto-
lius. ἔλοις Apostolius. Scribe ἔλῃς τοὺς ἰχθύας. 7. τὸν δασύ-
πονν Suidas, δασύποδος B. 9. ὁ ποιμὴν Suidas. ἀπῆν g, μὴ
παρῆ Arsenius. Post v. προβάτων Erasmus intulit particulam
γὰρ, ut senarius restitueretur. ἐὰν] scribe ἂν. 10. Explicat
Arsenius: ὅτι κακὸν ἢ ἀναρχία. 11. Scribebatur πράγματα:
mutavi e B, Suida. δόξαν καὶ VB om.

Suidas. Erasmus interpretatur
cum coryco luctari et tum pro-
verbii vis patet: verum propter
vozem κώρυκος, de qua v. Eu-
stath. ad Hom. Od. E, 1534, 47,
Hemsterhusius ad Poll. X, 172,
statuendum videtur, a κωρυκομα-
χία proverbium ductum esse:
erat enim hoc extirpationis ge-
nus pervulgatum: v. Hippocrat.
περὶ διαίτης II, T. I p. 701 Kuehn.
364 Lindn.

55. Apost. XVI, 71: Eustath.
ad Hom. Od. A, 320 p. 1688, 29:
καὶ ὅτι παροιμία ἐξ Πρόκριδος φέ-
ρεται τὸ, Πρόκριδος ἄκοντα,
ἐπὶ τῶν εὐστόχως ἀκοντιζόντων καὶ
μὴ ἀποτυγχανόντων: Suidas.

56. B. 785. K. IV, 30. Greg Cypr.
III, 48. Apost. XVI, 75. Arsen.
413: Schol. ad Plat. Lys. 205
D p. 319 Bekk.: Suidas. Adhibet
Plato etiam Theaet. 164 E:
φανόμεθά μοι ἀλεκτρυόνος ἀγενοῦς
δίκτην, πρὶν νενικηκίαναι, ἀποπηδή-
σαντες ἀπὸ τοῦ λόγου ἄδew. Αἰξ

κτλ.] v. Diogen. I, 40. Ἄλμην
κτλ.] v. Diog. VII, 93. Ἄλμην]
Eustath. ad Hom. Od. P, 1828,
17: ἄλμη . . ἦν . . σνεύασμα τι εὐ-
τελές, ὃ θαλασσίαν ἄλμην ἐκάλονον.
αὐτὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς δὴ-
ναται δηλοῦν καὶ τὸ ἐπιπόνως
βιοῦν: Hesych. s. ἄλμη, ὃ τῶν
ἰχθύων ζωμός: v. Append. s. ἄλ-
μη, Lennepius Animadv. ad
Coluth. p. 15 sqq. ed. Lugd.

57. B. 786. Apost. XVI, 76.
Arsen. 413: Suidas. Liban. E-
pist. 72: ἀλλ' ὅτι μὲν χελώνην
εἰς ἀγῶνα ποδῶν καλῶ σε πα-
ρακαλῶν ὑπὲρ φίλου τι σπουδᾶσαι,
καλῶς ἐπίσταραι.

58. B. 787. Apost. XVI, 77.
Arsen. 413: Suidas. Πρόβατα h.
I. πάντα τὰ τετράποδα significare
Suidas monet: v. de hoc vocis
significatu Bekk. Anecd. I, 112,
1. I. H. Vossius Epist. Mytholl.
I, p. 110.

59. V. III, 45. B. 788. Apost.
XVI, 74: Suidas. Usurpat AI-

- 60 *Πρὸς κενὴν ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.*
- 61 *Πρὶν κε δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον, ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χέρσου: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.*
- 62 *Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας: ἐπὶ τῶν τοῖς 5 ἀπράγμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.*
- 63 *Πρὶν κε λύκος ὄν ποιμάνη: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.*
- 64 *Πραότερος περιστεῖρας: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.*
- 65 *Πρὸς Κᾶρα καρίζεις: ὡς καὶ τὸ, Πρὸς 10 Κρηῖτα κρητίζεις. Καὶ, Μεγυρικὰ δάκρυα.*
- 66 *Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίειν: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων κλαίειν ἀφροντίστως τε κλαίοντων.*

1. B: *πρ. κενήν ψ.*, καὶ, *Πρὸς ἐρδωγυῖαν ᾄδεις: ἐπὶ κτλ. κενήν]* scribatur *κενόν: correxi e B Suida, Macario.* 2. *κεν VB Apostolius.* *ἔλθουεν Suidas.* 3. *δ' VB.* *χέρσαιου P Apostolius.* 5. *προβαλόντες Suidas.* 6. *προδιδόντων B, προδιδόντων τοῖς V.* 7. *κε] κεν VB, Schottus καὶ, c g κε: nata est varietas e duplici proverbii forma: πρὶν καὶ ... ποιμαινεύσει [?] et πρὶν κεν ... ποιμαινεύση [?]: v. Suidam.* *ποιμαινεύση VB, ποιμαίνη Apostolius.* *Scribe ποιμαίνοι: v. sup. 61.* 9. *VB: τῶν πάνν ἐπιεικῶν.* 10. *καὶ τὸ VB om.* 11. *κρητίζεις] VB addunt: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου: Macarius explicat: ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους ψευδομένων. Κρητίζει Arsenius, κρητίζων Suidas.* *καὶ κτλ.] VB reliqui omittunt.* 12. *κλαίειν] Diog. VI, 34 θρηγνῆν, K Apost. Arsenius κλαίει, VB Suidas κλαίεις.* 13. *ἀφροντίστως κτλ. g om., κλαίειν κτλ. VB om.: K: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου.*

cipro Epist. III, 29 fin., ubi vid. Berglerus: add. Athen. II, 49 A.

60. B. 790. Apost. XVI, 79. Macar. p. 483: Suidas.

71. V. III, 46. B. 789. Apost. XVI, 80: Suid. s. ἐχῖνος. De echino v. nott. ad Zenob. V, 68.

62. V. III, 47. B. 791. Apost. XVI, 81: Suidas.

63. V. III, 48. B. 792. Apost. XVI, 82: Suidas. Cf. Diogen. V, 96.

64. V. III, 50. B. 793. Apost. XVI, 83. Macar. 414.

65. V. III, 51. B. 794. Apost. XVI, 84. Macar. 414: Suidas. *Πρὸς Κρ. κρ.] Arsen. 413: Suidas: add. VB, Apost. Mac. Suid. II. cc. Usurpat Polyb. VIII,*

16. De re v. Diog. V. 58. Similiter ἀλωπεκίειν πρὸς ἐτέραν ἀλωπεκα dicitur v. Zenob. I, 70. *Μεγ. δ.] Diogen. VI, 34.*

66. V. III, 52. B. 795. K. IV, 17. Diogen. VI, 34. Greg. Cyrp. III, 33. Apost. XVI, 85. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Suidas. Aesch. Choeph. 926: *ἴσκα θρηγνῆν ἐν ζωσά πρὸς τὸ ὑμβρον μάτην, ubi Schol.: παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασί, πρὸς τὸ ὑμβρον κλαίειν, ἤγουν πρὸς ἀνδρα νήπιον.* De pravo novercarum ingenio omnia plena: v. Anthol. Pal. IX, 69: *μητρικαὶ προγόνοισιν αἰεὶ κακόν οὐδὲ φιλοῦσαι Σοῖζουσαν Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἰππόλυτον: ib. 67. 69. Eustath. ad Hom. II. E, 560, 13. Jacobsius ad Anthol. An. III, 2, 118.*

- 67 Πόντον σπείρειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 68 Ποταμῷ μεγάλῳ ὄχετόν ἐπάγει: ἐπὶ τῶν ματαιοποούντων ἢ ματαιολογούντων.
- 69 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 70 Ποταμὸς τὰ πόρρω ποτίζων, τὰ δ' ἔγγιον καταλείπει: ἐπὶ τῶν τοὺς ξένους εὐεργετούντων, τῶν οἰκείων δὲ ἀμελούντων.
- 71 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων.
- 72 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν: ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.
- 73 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἐξομοιῦντας ἑαυτοὺς οἷς βούλονται.

1. πόντον B Gaisfordus, πόνον male Schottus, Suidas. Ad-
dunt cg: ἢ ματαιολογούντων: videntur huc per errorem ex sequent-
is adagii explicatione relata. 2. ποταμῷ κτλ.] pg omittunt.
ἐπάγειν VB. μεταιοπονομένων B. 4 ποικιλότης Greg. Cyprius.
9. μοχθηρῶς καὶ K om. 10. post v. ἀπώλεσαν B addit καὶ τὴν
Ἀλικαρνασοῦ πολιορκίαν: rectius Suidas, pro καὶ exhibens
διὰ, hisce verbis explicationem incipit. Quaeenam vero Halicar-
nasi obsidio innuatur, fateor me nescire: de tempore certe cog-
itandum est, quo Halicarnasus caput Cariae erat. 12. ὁμο-
ότης] ὁμοιότερος VB. 13. ἑαυτοὺς κτλ.] τισιν ἑαυτοὺς VB Sui-
das. οἷς β. K om.

67. B. 797. Apost. XVI, 31: Suidas. Similia v. in nott. ad Plut. Boiss. 41. Greg. Cyp. III, 39. Diog. II, 27: nostrum usurpavit Theogn. 105 sqq.: add. Anth. Pal XII, 145, 7.

68. V. III, 54. B. 799. Apost. XVI, 32: Suidas. Similia v. in nott. ad Zenob. III, 6, Diog. III, 57: add. ἤλιω φῶς δαναίτες Plutarch. Boiss. 16. Apost. IX, 79. Arsen. 275: *in siluam ligna ferre* Horat. Serm. I, 10, 34: *in clarissimum solem mortale lumen inferre* Quintil. Inst. O. V, 12, 8.

69. Diogen. IV, 72. B. 800. K. IV, 38. Greg. Cyp. III, 41. Apost. XVI, 53. Arsen. 412 ibiq. Macar.: Suidas.

70. Erasmus: »apparet inde ductum, quod ubi fluvius oritur, minor esse solet minus-que argillae secum trahens, et

quo longius recessit a fonte, hoc est copiosior uberiorque.»

71. B. 799. K. IV, 31. Apost. XVI, 48. Arsen. 411: Suidas, qui addit: καὶ γὰρ ἡ τρυγὸν, ἐπειδὴν πενῆ, τότε μάλιστα ψάλλει: v. infr. VIII, 34. et Suid. s. τρυγόνος.

72. B. 801. Apost. XVI, 33: Suidas. Origo proverbii videtur expedienda ex iis, quae Herodotus V, 118 sqq. narrat. Similiter dixit Eurip. Androm. 930: κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν, de quo versu optime disputavit Wyttenbachius ad Plutarchi Praec. Conjug. 143 E: adde Hadriani dictum: πολλοὶ ἱατροὶ βασιλεῖα ἀπώλεσαν, quod affert Dio Cassius LXIX, 22 p. 1170, 56, ubi v. Sturzii annotatio.

73. V. III, 55. B. 802. K. IV,

- 74 Ποταμὸς θαλάττη ἐρίζει: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.
- 75 Πόλεμος δὲ Κόνωνι μελήσει: ἐπὶ τῶν περὶ τῶν ἄλλοτριῶν φρονιζόντων.
- 76 Πουλύποδος κεφαλῇ ἐνὶ μὲν κακὸν, ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν: ἐπὶ τῶν συμμίκτων ὄντων καὶ μετεχόντων κακότητος ἢ ἀγαθότητος. Τοῦ γὰρ πολύποδος ἡ κεφαλὴ ζῶσα μὲν δακνυεὶ τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δὲ ἐστὶν ἐδώδιμος.

1. πρὸς θάλατταν K, Greg. Cyprius, alii. ἐρίζεις Suidas.
 2. μελήσει] Μιλήσιω V. ἐπὶ τῶν . . φρ.] πρὸς τοὺς . . φρονιζόντας VB.
 4. vulgatam πολύποδος e Plutarcho et Apostolio correxi: V πολύπου, B πουλύπου: de variis vocabuli formis v. Athen. VII, 316 A sqq, Eustath. ad Hom. Od. E, 1541, 22. Scribebatur κεφαλῇ: K κεφαλῇ, Plutarchus κεφαλῇ, quod reduxi: ἐν κεφαλῇ VB. ἐν] Schottus ἐν: e VBK, Apostolio, Eustathio Gaisfordus correxit. In Plutarcho nunc legitur ἐν: sed codices discrepant: v. Wyttenbachius. κακὸν] Scribebatur κακῇ, et sic Apostolius: vitiose Eustathius καλόν: correxi e VBK Plutarcho. ἐν] Gaisfordus ἐν: ἐν Schottus, ἐν Plutarchus: emendavi ex Apostolio.
 5. καὶ] V om. ἐσθλόν] scribebatur ἐσθλή: correxi e VBK Plutarcho, Eustathio. Explicationem K ignorat: VB quae habent: παρόσον [διότι Apostolius] ἐστὶ μὲν αὐτοῦ [αὐτῷ Apost.] ἡ κεφαλὴ ἐδώδιμος, ἔνεστι δὲ αὐτῇ [ἔστι δ' αὐτῷ Apost.] καὶ ὁ πρωκτός, Apostolius iis, quae legimus in Diogeniano, praemisit, ut a nostro pluribus proverbium illustratum esse extra dubitationem positum sit. Quid autem ultima codd. verba sibi velint, nescio: vide tamen, quae de polyphi papavere notat Athenaeus VII, 316 D. 6. ἡ] fort. καὶ.

32. Apost. XVI, 56. Arsen. 412 ibiq. Macar. Suidas. Alludit Manuel Palaecologus in Manuscripts de la Biblioth. du Roi T. VIII, 328: v. nott. ad Zenob. I, 24.

74. B. 803. K. IV, 33. Greg. Cyp. III, 50. Apost. XVI, 49. Arsen. 411: aliter Suidas: ἐπὶ τῶν διατινωμένων πρὸς κρείττους. Καὶ Ποταμοὶ δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης, Ποτάμος. Ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ἐράδιως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους: a Stratide scilicet in Ποταμῖος et Menandro ἐν Ἀδύμαις: v. Harpogr. v. ποταμὸς, Meinekius Fragm. Comm. Grr. I, p. 233 sq.: e comoedia igitur ortum proverbium videatur.

75. V. III, 57. B. 805. Apost. XVI, 34. Ductum ex Homericο πόλεμος δ' ἀνδρῶσι μελήσει

II. Z, 492, ubi Eustathius haec annotat p. 657, 43: ἰστίον . . ὅτι καθ' ὁμοίτητα τοῦ, πόλεμος κτλ. εἴρηται ἀλλαχοῦ παρωδηθῆν τὸ, μῦθος δ' ἀνδρῶσι μελήσει πᾶσι, μάλιστα δ' ἔμοι [Odys. A, 358]· καὶ ἐν ἄλλοις [Odys. Φ, 352], τάξον δ' ἀνδρῶσι μελήσει: add. II. Ψ, 137.

76. V. III, 58. B. 806. K. IV, 18. Apost. XVI, 25: Eustath. ad Hom. II. Ω, 526 p. 1363, 31. Usurpat Plutarch. de audiendi. poet. c. I p. 15 B, explicationis gratia adjungens haec: ὅτι τῷ βρωθῆναι μὲν ἐστὶν ἡδυστος, δυσόνειρον δὲ ὑπνον ποιεῖ, φαντασίας ταραχώδεις καὶ ἀλλοκότους δεχόμενον, ὡς λέγουσιν: eandem rem Sympos. VIII quaeest. 10 p. 734 E affert. Ex polyphi natura alia etiam ducta sunt proverbia: πολύποδος δίκην αὐτῶς

- 77a Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται: ἐπὶ τῶν
δυσάλωτων καὶ δυσκατεργάστων.
- 77b Πόρρω Διὸς τε καὶ κεραινοῦ: παραινετικῇ
ὅτι δεῖ φεύγειν τοὺς τυράννους ὡς ἀπὸ κεραινοῦ.
- 78 Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἔξαπατί- 5
σεις: πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.
- 79 Πολλαὶ κυνὸς ἄρσενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατω-
φερῶν πρὸς συνουσίαν.
- 80 Πολλά κενὰ τοῦ πολέμου: ἦτοι διὰ τὸ πολλὰ
καθ' ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφεν- 10
δόταις καὶ νευραῖς ἐψόφουν πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.
- 81 Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον
εἶπε: δῆλη ἡ παροιμία.

1. δρῦς στερά δαμ. Erasmus. πρὸς τοὺς δυσάλωτους V K, πρὸς
τοὺς δ. κ. δυσκατεργάστους B. 5. ἔξαπατήσας B Apostolius, Sui-
das. 6. σοφίζεσθαι B. 7. ἄρσενος K. 8. πρ. σ.] εἰς τὰ ἀφροδίσια K.
συνουσίαν] VB ἀφροδίσια. 9. κενά] V κενά: quae discrepantia
etiam ibi, ubi proverbium adhibetur, saepissime invenitur: cf.
VV. DD. infra citati. ἦτοι — φέρειν] ἦτοι πολλὰ φέρει καθ' ὑπό-
νοιαν ὁ πόλεμος g. 12. scribebatur πολλάκις καί: correxi e V
Stobaeo, Macario; τοι B om., τοι καὶ desunt K: γὰρ καὶ Macro-
bius. μωρὸς] πολλάκι καὶ κηρωρὸς Gellius, quam lectionem Gro-
novius ad Gell. 1. c. contra Gatackerum Advers. Miscell. I, 7.
μωρὸς praeferentem defendere studet. κατακαίριον] κατὰ μοῖραν
Macarius, μάλα καίριον Gellius, Macrobius. 13. εἶπε Maca-
rius. Explicat Apostolius: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως καὶ σπανίως εἰπόντων
τι συνετόν: VBK explicationem om.

ἑαυτὸν καταφαγών: Hesych.
Suidas: πουλύποδος δίκαν
Hesychius: v. nott. ad Zenob.
I, 24.

77a. Diog. I, 70. V. III, 60.
B. 808. K. IV, 19. Greg. Cyrp.
III, 34. Apost. XVI, 26. Arsen.
411 ibiq. Macar.: Suidas.

77b. Apost. XVI, 51: Suidas.
Synesius de Regno Orat. p. 11:
ὡν τὰναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρ-
χει, δεῖ οὖς ἢ κομψὴ παροιμία,
Πόρρω κτλ. Ἀὰ τοὺς ἐπιβούλους
τοῖς σπνοῦσι χρωμένους ἀδείστερον
εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμο-
σίνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανῆ
βίῳ κινδύνων. Hunc locum Sui-
das et Apostolius exscripserunt.

78. Diogen. I, 70. B. 809.
Apost. XVI, 23: Suidas.

79. V. III, 61. B. 810. K. IV,
21. Greg. Cyrp. III, 36. Apost.
XVI, 27. Arsen. 411.

80. V. III, 62. B. 811. Apost.
XVI, 35: Suidas. Historici
saepe adhibuerunt: v. intt. ad
Thucyd. III, 30, 4. Stephanus
et Wesselingus ad Diodor.
XVII, 86. Wytttenbachius ad
Plutarch. de recta audiendi rat.
p. 41 A: appono Cicer. Epist.
ad Attic. V, 20, 3: scis enim
dici quaedam Πανικά, item dici
τὰ κενὰ τοῦ πολέμου. Λα-
κεδαιμόνιοι] cogitandum est de
levis armaturae militibus, de
quibus v. O. Muelllerus Dorr.
II, 243.

81. V. III, 62. B. 812. K. IV,
22. Greg. Cyrp. III, 37. Apost.

- 82 Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν: ἐπὶ τῶν ταχέως γνο-
μένων. Ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος ἢ μεταφορά.
- 83a Πῦρ ὑπ' ἀκάνθαις:
- 83b * * Ἐλίξας δὲ † μὲν κεῖται: ἐπὶ τῶν πα-
νουργοτέρων.
- 84 Πρὸς κέντρα λακτίξεις: δῆλη ἢ παροιμία.
- 85 Πέμπει εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην:
- 86 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε

5

1. δαλῶ VB bc Apostolius, Macarius: πῦρ πρὸς δαλὸν legitur apud Theodorum Hyrtacenum in Boiss. Anecd. II, 419. 2. Ἀπὸ κτλ.] VB om. 3. Vulgo: πῦρ ὑπ' ἀκανθαις ἐλίξας δὲ μὲν κεῖται: ἐπὶ τ. παν. εἰς ἀκάνθας Plut., Apostolius, qui addit: ἐπὶ τῶν περὶ τι εὐδοκιοῦντων. Πῦρ . . πανουργοτέρων desunt p c g. 4. Ἐλίξας κτλ.] appono disputationem Valckenarii de his verbis, quae legitur in notis ad Eurip. Phoen. 1185: Ὁ A. Schottus, verba ἐλίξας κτλ., inquit, asterisco notavi, vel quia alio pertinent, quod nondum divino, vel quia corrupta nimis. Recte divinavit vir optimus: alio pertinent et sunt corrupta. δὲ μὲν in δέμας mutato redibunt Ionis verba: — ἐλίξας δέμας, Κεῖται. vocabulum ἀκάνθαν his praefixum erroris manifestavit originem: πῦρ ὑπ' ἀκ. . . ἀκάνθαν ἐλίξας κτλ.: hae sunt reliquiae versus integri, hic olim lecti, non ad ista πῦρ ὑπ' ἀκ., sed ad versum proverbialem: πόλλ' οὐδ' ἀλώ-πηξ κτλ.: vid. Zenobius.* Probant Valckenarii sententiam Gaisfordus et Finckhius. 8. Deerat τοι: K τε: v. Zenobium.

XVI, 55. Macar. 412: Gell. N. Att. II, 6. Macrob. Saturn. VI, 7. Stob. Florileg. 4, 21. Ab Erasmo et Sciooppio ad Gell. l. c. ex errore versum Aeschilo adiudicatum esse, Grotius et Gaisfordus ad Stob. l. c. demonstrant. Simile est Caecilianum illud ap. Cicer. Tuscul. Quaest. III, 23, 56: *Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia.*

82. V. III, 64. B. 813. Greg. Cyr. III, 43. Apost. XVI, 99. Macar. 416: δαλὸς εἰς πῦρ Suid. v. δαλός: v. ad Diogen. I, 65. VI, 91: add. Nicephor. Gregoras Histor. VIII, 4, 6: οἱ τοὶ τοῖνον, ὡσπερ ἐκ μίας οἰνοχόης τὸ ἀπόρρητον ἐκείνο δεξάμενοι βούλευμα, δαλὸς ἦσαν εἰς πῦρ καὶ ἵππος εἰς πεδίον. Ὁ Polyphemi oculum titione ab Ulysse extinctum notum ex Homero alisque.* Schottus.

83a. Plutarch. in Boiss. A. necdd. I, 397. Apostol. XVII, 4. Usurpavit, ut post Erasmus Schottus notavit, de acri disputatore Gregorius Nazianzenus Monodia in Basilium Magnum T. I p. 796 ed. Benedictt. Paris. 1778: γίνεται . . τοῖς δὲ πέλκεις κόπτων πέτραν, ἢ πῦρ ἐν ἀκάνθαις, ὃ φησὶν ἢ θεία γραφή, ἡραδίως ἀναλίσκων τοὺς φουγανώδεις καὶ ἔβριστας τῆς θεότητος.

83b. Zenob. V, 68.

84. Zenob. V, 70. Adhibet Liban. Epist. 1190: τὸ δὲ, μὴ πρὸς κέντρα, καὶ μάλα ἴσασ.

85. Apost. XVI, 5. Comp. Diogen. IV, 63.

86. K IV, 27: Zenob. V, 77. Affertur in Cramerii Anecd. IV, 252: ναρθ. μὲν γὰρ πολλοί, φησὶ, β. δὲ τε π.: τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἐμὸς φιλόσοφος καὶ διεπότης ἔφη Χριστός: πολλοὶ γὰρ, εἶπε, κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:

- Βάχχοι: ἐπὶ τῶν προσποιητῶς τι πραττόντων. Ὅμοια τῇ, Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δὲ τε γῆς ἀροτῆρες.*
- 87 *Προφάσεως δεῖται μόνον ἢ πονηρία:*
- 88 *Παρθένος τὰ πατρῶα: ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῶα εἴωθε λέγεσθαι.*
- 89 *Πρὸ τούτου σε ᾧμην κέρατα ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἔχόντων.*
- 90 *Πάρεις τὸν μάντιν: ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὀδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον. Παρεγγυᾷ οὖν τούτου φείδεσθαι.*
- 91 *Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται: ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι' ἀπορίαν τροφῆς ὑπνοῦντων. Ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.*
- 92 *Πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀκήκοα ψόφους: ἐπὶ τῶν ἐκροβούντων οὐ δεόντως.*

1. ἐπὶ τῶν κτλ.] K om. 4. μόνον δέεται V, δέεται μ. B: eadem forma in Aristotelis loco ante Bekkerum exstabat: v. Zenob. I, 17. III, 65. 44. Scr. δέεται μόνον. 5. τὰ πρῶτα p. 9. μάντιν ἐστὶ μόνον Apostolius. 12. ἐπὶ τῶν πανούργων ἢ ἐπὶ τῶν πενήτων κτλ. Apostolius. 16. θρίων] scribebatur θηρίων: e Scholiasta Aristophaneo Valckenarius ad Eurip. Phoen. 397 correxerat. Apostolius explicat: ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν ἢ ἐπὶ κτλ.: Scholiasta Aristoph.: ἐπὶ τῶν δι' ἀπειλῆς θόρυβον καὶ κόμπον ἐμποῦντων διακνήσ. 17. οὐ P om.

Ev. Matth. 16, 20, 22, 14. Πολλοὶ κτλ.] Apost. XVI, 36. Tegitit Lobeckius Aglaoph. II, 814: v. Zenob. V, 75.

87. V. III, 65. B. 814. K. IV, 28. Greg. Cypr. III, 47. Usurpat Aristot. Rhetor. I, 12: alios v. apud Lennepium ad Phalar. Epist. 65. Similiter Menander p. 77 Mein.: μικρὰ γὰρ πρόφασίς ἐστὶ τοῦ πράξαι κακῶς: add. Iphig. Aulid. 1180.

88. Apost. XV, 87. »Patria bona ut adolescentes, ita et virgines citius profundunt.« Schottus.

89. Apost. XVI, 72.

90. Apost. XV, 89. De re v. Diog. VII, 15.

91. Greg. Cypr. III, 52. Apost. XVI, 8. Arsen. 408.

92. Diogen. I, 70. K. IV, 34. Greg. Cypr. III, 51. Apost. XVI, 54. Arsen. 410 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Vesp. 455 [434]: τὰ γὰρ θρία καίόμενα ψοφεῖ. Θρίων farciminis est genus, quo plebs Atheniensis vehementer delectabatur: v. Arist. Ach. 1101. Equitt. 960. Comm. ap. Athen. XIV, 644 D. E: nomen accepit, quod singulae res, ex quibus componebatur, in θρίον, ficus folium, involuebantur inque eo

- 93 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, τὴν ἄλμην κυκᾶς:
ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.
- 94 Πίθηκος ἐν πορφύρα: οἱ φαῦλοι κᾶν καλοῖς
περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.
- 95 Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλων ἀφρονέστε- 5
ρος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθεῖς; εἴποις, ὁ τὸν
τράγον:
- 96 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς
βλασφημούντων.

1. ἰχθῦς scripsi cum K, aliis: legebatur ἰχθύας. σὺ τὴν Eustathius, Phot. Suidas: Apostolius σὺ priore loco habet, altero omittit, ut reliqui. Vario modo proverbium explicatur: K: ἐ. τ. τοὺς καλοὺς προλαμβάνοντων: Gregorius, Macarius, Suidas: ἐ. τ. τοὺς καιροὺς προλαμβάνοντων: Apostolius: ἐπὶ τῶν πρωθύστερόν τι ποιούντων: explicatio deest Apost. 78, Phot. 3 καλοῖς] ποιή- λους conjecit Toupius ad Suid., probante Buttmano ad Demosth. Midian. p. 91 ed. secundae. 6. Scribebatur τὸν κόσκινον: correxi ex Apostolio: Gaisfordus annotavit: τὸ κόσκινον ed. MSS.^a

coquebantur: v. Poll. VI, 57. Scholl. ad Ar. Equitt. l. c., Hesych. s. v.

93. K. IV, 20. Greg. Cypr. III, 35. Apost. XVI, 61. 78. Macar. 414: Eustath. ad Hom. Od. II, 11 p. 1792, 42: ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ, οὐ πω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτε τὸδε γέγονε, λαβόντες οἱ μεθ' Ὁμηρον ἔγραψαν παροιμίας τοιαύ- τας εὐτραπέλους, πρὶν ὀπτῆσαι [ἢ πτίσαι Apost. Phot. Suid.] τὰ ἄλευρα, ἤγουν τὰ ἄλφια τοῖς ὀπτωμένοις ἐπιπασσόμενα, καὶ, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς, καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέριεις: Phot. Suidas: v. Diogen. VII, 56.

94. Diogen. VI, 98. Apost. XVI, 16: Suidas. Natum est ex Aesopi fabula CCCCV Fur., quam Lucianus adhibet Apol. p. Merced. Cond. § 5. Piscat. §. 36. et post eum Greg. Nysenus lib. de professione Christiana ad Harmonium T. III, 268 ed. Morell. 1638: οὐκ ἂν ἐλοιμέθα μὴ εἶναι τοῦτο, ὅπερ τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαγγέλλεται: ὡς ἂν μὴ τὸ περὶ τοῦ πιθή- κου διήγημα τὸ παρὰ τοῖς ἔξω

περιφερόμενος καὶ ἡμῶν ἐφαρμόσε- ται: sequitur fabula.

95. Apost. XVI, 37. Luciani est in Vita Demonactis §. 28: οὐ δοκεῖ ἡμῶν, ὃ φίλοι, ἔφη, ὁ μὲν ἕτερος τοῦτον τράγον ἀμέλγει, ὁ δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέντας Nec abludit Theocriti illud, V, 27: κακὰν κίνα δῆλετ' ἀμέλγει. Et Maronis, Id. III, 90: quis Bavianum non odit, amet tua carmina Maevis, Atque idem jun- gunt vulpes et mulgeat hircos. Schottus. Hinc corrigendus Polybius in Maii Excerptis p. 442, ubi leg. πότερον ὁ τρί- γωνα [τράγον] ἀμέλων ἢ ὁ τὸν κόσκινον ὑπέγων. Gaisfordus. Addo ex Erasmo versus pro- verbiales, qui apud Greg. Nazianz Sentent. 123 p. 154 T. II ed. Colon. 1690 leguntur: ποι- μὴν ἀμέλγει, εἰ θέλει, καὶ τοὺς τράγους, Ἄλλ' ἀντὶ γάλακτος αἰ- μάτων πηγὰς ὕσαι: v. Plutarch. Provn. in Boiss. Anecd. I, 396.

96. Greg. Cypr. III, 57, Apost. XVII, 22. Arsen. 425: Hesychius. Vid. Diogen. VI, 15. Heffterus de cult. Rhod. II, 6.

- 97a Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας: ἐπὶ τῶν [προφρασιζο-
μένων καὶ] μετὰ τὴν ἀνά[παυσιν] οὐχ ἠδέως ἐρχομένων
ἐπὶ τὰ ἔργα.
- 97b Ῥηγίνων δειλότερος: τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνοὺς
ἔλεγον. 5
- 98 Ῥαδαμάνθυνος κρίσις: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαίους
μαρτυρουμένων.
- 99 Ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων παρ-
όσον ταῖς ῥαχίαις ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφρον ποιεῖ.
- 100 Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων: ἐπὶ τοῦ προἰεμένου 10
φωνᾶς μόνας.
- 1 Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνό-
μοια ἰσχυροτέρων.
- 2 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: ἐπὶ

1. ῤιγοῖ] scribebatur ῤηγαί et ἀριστήσας: emendavi e VB. ἐπὶ
κτλ.] quae unci inclusa sunt, e VB adjeci. 4. Ῥηγίνων Schot-
tus. 6. ἐπὶ δικαίους] V ἐπὶ δικαιοσύνη, B τῇ δικαιοσύνη. 8.
παρόσον K om. 9. ταῖς γὰρ K. συνεχῶς ἐπιβάλλοντα B, συ-
νεχῶς εἰςβ. K. ποιεῖ] ἀποτελεῖ B, ἀποτελοῦσιν K. 10. ἀντ' VB.
Post ἐπὶ τοῦ e Suida supplendum videtur: μὴ ὄν τις δέεται δίδοντας,
ἀλλὰ: VB: ἐπὶ τῶν φωνᾶς προἰεμένου τοῖς ἔτετρα ζητοῦσιν. 12.
τὰ B om. 13. καὶ συγκρινόντων Apostolius, Arsenius addunt. 14.
ῥόθον B. Vulgo παρελθόν: correxi e g B Gregorio, Apostolio,
Suida, secutus Jacobsium Ann. ad Anth. III, 1, 310. Aposto-
lius: ἐπὶ τῶν κυδαινότων [de hac voce v. Toupius ad Suid.]
τινὰ ἢ ἔ. τ. μεταμῆλ. κτλ.

97a. V, III, 69. B. 822. Qui
bene jentat, robustus est et
labores perferre potest: unde
ab Arist. Equitt. 815. urbs fe-
lix et fortis ἀριστώση nuncupa-
tur: idem innuit proverbium:
Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ
ὀλίγον: Apost. IV, 26. Arsen. 78.
97b. Zenob. V, 83.

98. V, III, 70. B. 823. Greg.
Cypr. III, 59. Apost. XVII, 7.
Macar. 424: Suidas. Usurpat
Plat. Legg. XII, 948 B: βουλαῖς
ἐν ὄρθαις Ῥαδαμάνθυνος Pindarus
dixit Ol. II, 75: depique a Phry-
nicho Bekkeri Anecd. I, 61, 23
affertur proverbium Ῥαδάμαν-
θυνος τοὺς τρόπους: ἔθθη δ'
ἂν ἐπὶ τῶν δικαίων. Tetigit
Hoeckius Cret. II, 198: add.
Zenob. V, 81.

99. B. 824. K. IV, 40. Greg.

Cypr. III, 58. Apost. XVII, 13.
Arsen. 424: Suidas: etiam in
Pausaniae lexico rhetorico lo-
cum habuisse, ex Eustath. ad
Hom. Od. E, 1540, 27 verisimile fit.

100. V, III, 74. B. 828. Apost.
XVII, 14. Macar. 424: Suidas.
Similia v. in nott. ad Gregor.
Cypr. I, 45. ad Diogen. VI, 60.

1. Diogen. I, 56. B. 829. A-
post. XVII, 18. Arsen. 425 ibiq.
Macar.: Suidas. Walzsius ad-
scripsit Theocrit. Id. V, 93:
ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κινάβρατος
οὐδ' ἀνεμῶνα Πρὸς ῥόδα, τῶν
ἄνδρα παρ' αἰμασιαῖον πεφυκῆ;
addit Gaisfordus Lucian. Apol.
pro Merc. Conduct. § II. Ane-
mone rosam figura quidem imi-
tatur, sed nullius odoris est:
v. Dioscorid. II, 207.

2. B. 830. Greg. Cypr. III,

τῶν μεταμελουμένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.

- 3 Ῥωπικὸν ὄνιον: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ πολλοῦ πιπρασκομένων.
- 4 Ῥοδίων χρησμός: ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ ἔθουον. Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἀμίδα εἰσφέρειν ἔθος. Ἡρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. Συγκατένευσεν. Ἀνεπνυθάνοντο πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ἀπεφάνητο, οὐδετέραν.
- 5 Σαρδώνιος γέλως: ἐπὶ τῶν μὴ ἐκ χαιρούσης 10 ψυχῆς γελώντων.

1. περί τι καὶ μὴ] *Sic P: p ἐπὶ τι. Schottus. 3. VB: εὐτελῶν μὲν, πολλοῦ δὲ. VB addunt: ἑὼπος γὰρ δὲ εὐτελής καὶ παντοδαπὸς φόρτος: v. Eustath. ad Hom. II. N, 927, 54. Bekkeri Anecd. I, 299, 27. intt. ad Hesych. s. v. et quos citat Wytttenbachius ad Plutarch. VIII, 1403. 5. ἐπὶ . . πυνθ.] VB

om. 6. γὰρ] VB om. τῇ Ἀνδία Ἀθηναίων V, τῇ λω Ἀθῆ B: τῇ Ἀνδία Ἀθηνᾷ e Photio, Apostolio et Suida Schottus et Gaisfordus emendavere. ἔθουον] VB: θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετίλουν τῷ ναῶ εὐχόμενοι: εὐχοίμενοι recte Apost. Arsen., cod. Erasmi, Phot. Suidas. 7. ἀμίδα VB. ἔθος] VB om.: pergunt iidem: Λόξαν οὖν αὐτοῖς, ἤρ. τὸν Ἀπόλλωνα. 8. Συγκατένευσεν] VB: συγκατανεύσαντος δὲ ποτε, ἀνεπνυθ. κτλ. 9. ἀπεφάνητο] VB: ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπ., μηδετέραν. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν περιεργα πυνθανομένων. οὐδετέραν P, οὐ δευτέραν p. 10. Scribebatur τῶν χαιρούσης: τῶν πάνυ χ. g, τῶν ἐκ χ. bc, τῶν μὴ ἐκ χ. B; K: ὁ προσποιητὸς καὶ μὴ ἐκ χαιρ. καρδίας οἱ γὰρ τὴν σαρδῶ. κατοικοῦντες τοὺς ὑπὲρ τὰ ὄ. ἔτη τῷ κρῶν ἔθουον * * σπαϊόμενοι: v. Zenobium: τῶν οὐ χαιρούσης proposuit Wytttenbachius ad Plut. Opp. Moral. 169 D: *cod. Mazar. ἐκ χ.: v. Boissonadus ad Zach. Mityl. 438, qui malit οὐ χαιρ. vel ἐξ οὐ χαιρ. Finckhius.

60. Apost. XVII. 21. Arsen. 425: Suidas. Epigr. inc. in Anthol. Pal XI, 53: τὸ ἔθος ἀκμάζει βαιὼν χρόνον ἦν δὲ παρ-έληθη, Ζητῶν εἰρήσεις οὐ ἔθος, ἀλλὰ βάτων: ad quem locum v. Jacobsius T. III p. 608.

3. V. III, 75. B. 831. Apost. XVII, 23: Suidas. V. Append. s. Λιγναῖον.

4. V. III, 76. B. 832. Apost. XVII, 17. Arsen. 424 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. De re v. Heffterus de cult. Rhod. diss. II, 11. Ceterum moneo, ne quis in extremam antiquitatem narrationem rejiciat ex eaque generosam morum simplicitatem

colligat, matularum in conviviis usum apud Graecos seriori demum tempore innotuisse et Sybaritas secundum Athen. XII, 519 E moris primos fuisse auctores: v. Athen. I, 17, E, ubi jure, opinor, reprehenduntur Aeschylus et Sophocles, quod hanc ignavam voluptatem ad aevum retulerint magnanimatorum heroum. Eandem cum Graecis antiquis verecundiam Persae observarunt: v. Xenoph. Cyrop. I, 2, 16 ibiq. Poppo et Bornemannus: add. Jacobsius ad Achill. Tat. 801. V. Append. s. εἰς τὴν ἀμίδα.

5. K. IV, 45: Zenob. V, 85.

- 6 Σικελὸς στρατιώτης: ξένοις ἐχρῶντο αἰεὶ.
- 7 Σικελικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.
- 8 Σκορπιὸν ὀκτάπουν ἀνεγείρεις: οἶον, ἰκάνον ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.
- 9 Σῦκον αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι 5 γὰρ ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.
- 10 Συβαρῖται διὰ πλατείας: ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων.
- 11 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει: χρησμόν τις 10 ἔλαβε,
Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.
- 12 Συστομώτερος σκάφης: ἐπὶ τῶν ἀπαρῶρησι-
στων· ἀπὸ τῶν τὰς σκάφας μεταφερόντων ἐν ταῖς πομπαῖς.
- 13 Σχῖνον διατρῶγειν: ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων 15 ἑαυτοῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰῶθασι σχῖνον διατρῶγειν, ἕνεκα τοῦ λευκοῦς ὀδόντας ἔχειν. Παρὸ καὶ τοὺς τοιοῦτους Σχινοτρῶκτας ἐκάλουν.
- 14 Στύππινον γερόντιον: ἀσθενές.

1. σικελὸς στ. μισθὸν διωθεῖται Macarius: v. Zenobium. 2. σικελὴ B. 3. ὀκτώπουν Phot. Suidas. ἀνεγείρεις b c, ἐγείρεις Hesychius. 5. Ἀθηναῖοι] γίοι c. 12. τὸν a Gaisfordo e V B, aliis adjectum: v. nott. critt. ad Zenobium. 13. συστομώτερος ab aliis legi notabat Erasmus. Schottus. 15. σχῖνον b c g et sic infra. 16. οἱ γὰρ] οἱ δὲ g. 17. τοῦ] Schottus τοὺς: τοῦ g Gaisfordus. Vulgo παρόσον: emendavit e Zenobio Finckhius. τοιοῦτους a Gaisfordo adjectum e b g: habet etiam cod. Maz. A, ut notavit Bpissonadus in Fr. A. Wolfii Anal. Liter. II, 1, 87. Idem codex τοῦ λευκοῦς in antecedentibus praefert. 19. στύππινον] c g στύππινον: v. Lobeckius ad Phryn. 261.

6. Zenob. V, 89.
7. Diog. I, 2. B. 836. K. IV, 46. Greg. Cyrp. III, 68. Apost. XVII, 42. Arsen. 428: Schol. ad Aristid. 170 Frommel.: Suidas. Vid. Zenob. V, 94. Diogen. VI, 37.
8. Apost. XVII, 48: Hesych. s. ὀκτάπουν, Phot. et Suid. s. ὀκτώπουν. Pratinus Θράτταις fr. II. Runkel. ὀκτώπουν ἀνεγείρεις dixit: v. Suidas.
9. Zenob. V, 91.
10. Zenob. V, 88.

11. Zenob. V, 93: v. Diogen. VI, 55. Proverbii originem aliter quam Zenobius Aesopus fab. 308. Fur. expedit. Quod sententiam attinet, praeivit Homerus Odys. γ, 26.
12. Zenob. V, 95. De re v. Meierus in Erschii et Gruberi Encyclop. s. Panathen. p. 291 sq.
13. Zenob. V, 96. De diligentia, quam veteres in dentes conferebant, v. Catull. 39. Boetiger Sabin. 50 sqq.
14. Apost. XVII, 59. Com-

- 15 Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν τὰ εὐτελῆ κλε-
πτόντων.
- 16 Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμη: δῆλον.
- 17 ✓ Σπιθαμὴ τοῦ βίου: τὸ ἐλάχιστον.
- 18 Συνῆλθον ἀτταγᾶς καὶ νομηῆνιος: ἐπὶ δύο 5
κλεπτῶν τοῦτο.
- 19 Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη δια-
βάλλονται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας εἰσι.

1. ὀστρακίζεται g. 3. κείναν] ταύτην Macarius: corrige ταίταν.
Post v. κόσμη Apostolius addit: τὰς δὲ Μυκῆνας ἡμεῖς ἰδίᾳ:
sunt dimetri anapaestici. ex Euripidis Telepho, fr. 23 Matth.,
quos ab Agamemnone Menelao dici Erasmus coniecit: v. Baierus
et imprimis Sauppium ad Cicer. T. VIII, 90 ed. Orell. 4. σπι-
θαμῆ: τοῦ βίου τὸ ἐλ. Phot. Suidas: male. 5. vulgo Ἀτταγᾶς:
correxī e K, aliis: eodem modo correxerunt C. Gesnerus Hist.
Anim. III, 219. Menagius ad Diog. Laert. l. c., Kusterus ad Suid.,
Lobeckius in Wolfii Anall. Liter. II, 1, 60. Ceterum male in
Apostolio ἀτταγᾶς scribitur: v. Eustath. ad Hom. Il. A, 854, 26.
Jacobsius ad Aelian. N. Anim. IV, 42. τε καὶ νομηῆνιος recte
Diog. Laertius. 8. εἰσι] Apostolius: ἔχθρας ἀλλήλοισ ὕντα, οὐδέποτε
πιστῶς διαλλάττεται: eadem Phot. et Suidas afferunt.

paravit Schottus Cicer. Pison.
25, 59: quid cessat hic homullus,
ex argilla et luto fictus Epicu-
rus?

15. Zenob. V, 84.

16. Apost. XVII, 51. Macar.
430: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρα λαγχανόν-
των: Schol. ad Theoc. V, 61,
ad Eurip. Orest. 526: v. Diog.
VIII, 46. Greg. Cypr. II, 76.
Usurparunt multi: v. Sauppium:
add. Synes. Epist. 101, p. 239
D: respicere videntur Eunap.
Julian. p. 70 Boiss.: προσισηκε
δὲ τῆς ἀτάκτου σπάρτης Θεμιστο-
κλῆς τις Ἀθηναῖος, ὃς ἦν καὶ τῶν
κακῶν αἰτίας, Liban. Epist. 1310,
ubi v. Wolfium: alia affert
Boissonadus ad Psell. de Ope-
rat. Daem. p. 168, 5.

17. Apost. XVII, 52: Phot.
Suidas. V. nott. ad Zenob. III,
10. De vocabulo σπιθαμῆ ege-
runt Eustath. ad Hom. Il. A,
450, 38. interpp. Hesych. s. v.
Boeckhius Disquiss. Metroll.
211: add. Schlessnerus Lex.
N. Test. s. v.

18. K. IV, 42. Greg. Cypr.
III, 64. Apost. XVII, 75. Arsen.
431 ibiq. Macarius, qui sic ex-
plicat: ἐπὶ δύο ποτηρῶν ἐπὶ ταῖτο
συνελθόντων· φασὶ δὲ γραῖν τοῦτο
εἰπεῖν Ἐπιδαύρω ἐπὶ δύο κλεπτῶν·
Suid. s. ἀτταγᾶς. Ἀτταγᾶς et
νομηῆνιος aves sunt, quae ob πο-
κίλιαν plumarum ipsae ποικίλιαι, i.e.
vafri atque callidi fures habe-
bantur: v. Arist. Av. 251, ubi
Schol. . . τὰ γὰρ λιμνώδη . . χωρία
καταβόσκονται ὀτταγᾶς: add. ibid.
299. 761. Hesych. v. νομηῆνιος
ibiq. nott. Ab Aristophane ἄ-
τταγᾶς avibus palustribus adnu-
meratur: alii aliter: v. Gesne-
rus l. c., Schneiderus ad Ari-
stot. H. An. IX, 37, 5. Jacobs-
sius ad Aelian. N. An. IV, 42.
Proverbium adhibuit Timon: v.
Diog. Laert. IX, 114. Simile
affertur a Macario 378: Ὅδυσ-
σεὺς Σισύφω συνῆλθεν.

19. Apost. XVII, 67: Phot.
Suidas: cf. infr. VIII, 67.
Cave cum nostro componas φῦ-
δος φοινικῶν, quo usus est Plat.

- 20 *Σκάνδιξ: λάχανον ἄγριον. Διὸ καὶ σκανδοπώλης
ὁ Εὐριπίδης.*
- 21 *Τὰ ἐκ τρίποδος: ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.*
- 22 *Τίπτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῶ ἄνδρὶ
παρεῖη: ἐπὶ τῶν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.* 5

1. ἄγριον] VB addunt: παρ' ὃ καὶ σκανδοπώλην [V σκανδοπῶλον] τὸν Εὐριπίδην ἔλεγον, ὡς [λέγουσιν: ἐπειδὴ Hesychius] λαχανοπωλη-
τρίας [V λαχανοπωλίτου] ἑνὸν [αὐτὸν εἶναι φασὶ Hesychius addit].
Σκανδοπώλης scribendum arbitratur Schottus: vulgatam retinui,
quum hujus synopes exempla similia haud raro inveniuntur: v.
C. F. Hermannus disput. de persona Niciae ap. Aristoph. 21. 3.
ἐκ] ἀπὸ Zenobius. γενομένων Schottus: λεγομένων e Pbcg Gais-
fordus reduxit. 4. τοι e B et Macario adjecti. κόρος Bb
Gaisfordus: κόρη Schottus. ὕβριν Bc Gaisfordus: antea omit-
tebatur. κακῶ B Gaisfordus: scribebatur κακῶς. Explica-
tionem B om. 5. ἐν εὐτυχίαις Apostolius, ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀφο-
ρήτων Macarius.

Reip. III, 414 C, quippe quod
derivatur a Cadmo: v. Scholia
ad Plat. I. c. Photius.

20. V. III, 86. B. 842. Apost.
XVII, 49: Hesych. Phot. Sui-
das. Idem de Euripidis matre
post Aristophanem Theopom-
pus, cujus fidem non magni facio,
apud Gell. N. A. XV, 20,
Valer. Maxim. III, 4 et Scholl.
ad Aristoph. II. infra citt. as-
serunt, Philochoro apud Mos-
schop. Vit. Eurip. contradicen-
te, qui nobilissimo genere mu-
lierem fuisse contendit: caute
Plin. N. H. XXII, 80. Quid
de re cogitem, paucis declara-
bo. Σκάνδιξ silvestre olus nul-
lius pretii est, quod in hortis
quoque crescebat: v. Bekk. An-
ecdd. I, 193, 19. 305, 19. Bil-
lerbeckii Fl. Class. 76 sq: add.
Schol. ad Arist. Ran. 865, in
quo post v. λάχανα ex Bekkeri
Anecdd. II. cc. αὐτομάτως inseren-
dum est: vescebantur autem olere
isto Athenienses et usurpabant,
ni fallor, ad cibos condiendos:
v. Plin. N. H. I. c., interpp. ad
Alciph. Ep. III, 49. Olera
ejusmodi hortorum possessores
pauperibus carpere et gratis se-
cum auferre solebant permit-
tere: cf. nott. ad Zenob. V, 91:
Euripidis vero mater utpote μι-

κρολόγος [v. Theophr. Char. X,
2] si non σκάνδικας, similia ta-
men venditavit, ut vel e re mi-
nimi pretii divitias auferet:
talis res opinor Aristophanis
animo, quum scriberet Acharn.
478, obversata est. Ut igitur
mater poetae e re parva divi-
tias acquirere studebat, ita fi-
lius e rebus minutissimis et nul-
lius ponderis tragoediam com-
ponebat, carmen grande et su-
blime. Patet nunc, quid subsit
Aristophani, Equitt. 19 dicenti:
μή μοι γε, μή μοι, μή διασκανδι-
κίσης: poeta dicit, ne facias id,
quod a matre Euripides didicit:
cf. Ran. 840. 947: versus igitur
ad eam facetiarum classem re-
ferendi, ubi etiam parentes ejus,
qui perstringitur, salse notan-
tur, de quo jocorum genere pau-
cis in Naekii et Welckeri Mus.
Rhen. II, 361. exposui.

21. Zenob. VI, 3.

22. B. 862. Apost. XVII, 73.
Macar. 448. Proverbium e So-
lonis carmine manavit: v. fr. 6:
τίπτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν
πόλυς ὄλβος ἐπῆται, ubi v.
Schneidewinus: add. Aristot.
Stobaei Floril. 3, 54: καὶ τοῦτο
κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει: τίπτει
γὰρ, ὡσπερ φησὶν ἡ παροιμία, κό-
ρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ'

- 23 *Ταντάλου τάλαντον: διαβόητος ἐπὶ πλούτῳ.*
- 24 *Τερμέρια κακά: τὰ μεγάλα.*
- 25 *Τυφλότερος ἀσπάλακος: φασὶν αὐτὸν τυφλω- 1
θῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τὴν γῆν.*
- 26 *Τυφλῶν ὄνειρων: ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν. 5*
- 27 *Τὸ Πάρνου σκαφίδιον: ἐπὶ τῶν μικρὰ ζη-
τούντων. Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας συνε-
χῶς ἠνώχλει τῷ δήμῳ.*
- 28 *Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα: ἐπὶ τῶν ἀποθέτων. 10
Κατίκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαιμόνι τοῦτο.*

1. K: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων διεβοῦτο [sic] γὰρ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ. 2. Vulgatum Τερμέρια ex Apostolio correxi, qui post v. *μγ.* addit: *τερμῖα γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλει* [tis addit Pantinus.]

π
τὸ τέμα τοῦ βίου εἰρήσειν. 3. ἀσπάλακος K, qui explicationem subjungit hanc: ἐπὶ τῶν παντελῶς πεπηρωμένων: B: τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φασὶ δὲ [Apostolius cum Arsenio, Phot. Suidas: φησὶ δ' αὐτὸ Σησιμβροτος (de quo post Vossium Hist. Graec. 43 optime dixit Sintenis ad Plutarchi V. Pericl. p. 15: add. Schol. Ven. ad Hom. II. A, 636, Φ, 76.) ὑπὸ κτλ.] ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει δὲ [γὰρ Apostolius] ὀδόντας μισρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς [ὡσπερ Apostolius] γαλῆς [μαργάλης Photius] καὶ πόδας ἄρκτου: de dentibus v. Aelian. N. Anim. XI, 37. Schneiderus ad Aristot. Hist. Anim. IV, 8, 2, 5. τυφλὸν ὄνειρον Apost. Arsenius. ἦτοι] ἐπὶ K. VB addunt: ἡ ὅτι τοῖς μύουσιν προσδιαλέγονται [ubi A προσδιαλέγεται]: v. Phot. Suidas. 6. σκαφίον VB. μικρὰ πολλὰ κτλ. VB. 7. γὰρ κυβερνήτης ἦν, ὅς VB. 8. δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ, αἰτιώμενος τοὺς τὸ σκαφίον ὑφελόμενους VB. 9. Ἐπιμελίδιον g. Ἐπιμελίδιον Schottus: e BV Gaisfordus correxit. VB: ἐ τ. ἀποθέτων εἴρηται. Ἀτίκειτο γὰρ κατὰ τὸ λόγιον τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ τοῦ Ἐπιμενίδου δέρμα· ἐβίω δὲ οὗτος, ὡς φησὶν ὁ Θεόπαμπος [fr. 69 ibiq. v. Wichersium p. 153],

ἔξουσίας ἄνοιαν: Philo Vita Mo-
sis p. 714: τίκει γὰρ κόρος ἕβρον,
ὡς ὁ τῶν παλαιῶν λόγος: v. Boissonadi Anecd. I, 49. 401.

23. K. IV, 52: Zenob. VI, 4.
Gregor. Cyr. III, 73.

24. Apost. XVIII, 30: Zenob.
VI, 6. Usurpat Julianus ap.
Suid. v. *Μαγνήτων*.

25. B. 870. K. IV, 53. Apost.
XIX, 65. Arsen. 452: Hesych.
Phot. Suidas. *Ἀσπάλαξ, σπάλαξ,*
σάλαψ a Graecis talpa nuncu-
patur: v. Hesych. s. *σάλαψ* ibiq.
interpp. Ceterum fuerunt jam
inter veteres, qui de talpae

caecitate dubitationes moverent:
v. Aristot. Hist. Anim. III, 1.
Cerde ad Virg. Georg. I, 183.
26. V. III, 93. B. 871. K. IV,
52. Apost. XIX, 67. Arsen. 452:
Hesych. [in quo male scribitur
τυφλῶν ὁ ἦρων: recte Heinsius
et Pergerus τυφλῶν ὄνειρων re-
stituerunt.] Phot. Suid. Etym.
M. 772, 26. Photius et Suidas
ex Hom. Odys. τ, 562 prover-
bium derivant.

27. V. III, 94. B. 872. Apost.
XIX, 5: Suidas.

28. V. III, 97. B. 875. C. 209.
Apost. VIII, 84. XIX, 37. Ar-

- 29 Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα: κατὰ τῶν πανούργως
σοφίζομένων. Προδότης γὰρ γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.
- 30 Τὸ ἄρνιον σοι λελάληκεν:
- 31 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων
πλοίων. Κατηράσαντο γὰρ Λακεδαιμόνιοι μηδέποτε στε- 5
γνὰ τὰ πλοῖα Μηλιῶν γενέσθαι· παραβάται γάρ.

Ἐτη ἑκατὸν πενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄπερ ἑπτὰ ἑκαθεύδησεν:
in postremis Meursius ad Apoll. Dyscol. Hist. Comment. 1. Schotius
ad n. l. ἄπερ πενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἑκ. probante Heinrichio
Epimen. 41 rescripserunt. De C v. n. ad Gregor. Cypr. II, 23. 10.
παρὰ τῆ Λακεδ. corrupta sunt. 1. VB: κατὰ τῶν φρονίμως

καὶ συνετῶς σοφίζομένων [αἴτη τίταται κατὰ τῶν πανούργως καὶ
συνετῶς σοφί. Suidas.] Θουκυδίδης [VIII, 50.] ἱστορεῖ, ὅτι Φρύ-
νιχος [ἀπ' inserit V.] Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐν Σάμῳ, μελλόν-
των τῶν στρατιωτῶν κατάγειν [τὸν addit Suidas.] Ἀλκιβιάδην,
ἰδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βού-
λοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στρατεύμα. Λαβόντος δὲ τὴν ἐπι-
στολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ
μικρὸν ἰέλθῶν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυ-
άρχῳ [ναυάρχῳ V.] τὸ γεγονός, αἰτιώμενος καὶ φάσκων τὸ
στράτευμα πάλιν προδώσειν αὐτῷ εἰ ἐπέλθοι. Σημάνας
[σημήνας Suidas.] δὲ, [οὕτως Suidas adjicit] προηγόρευσε τοῖς
στρατιώταις, δευτέραν ἤξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρὰ
Ἀλκιβιάδου, καὶ πολεμίων ἐφόδου γενομένης [π. ἔφοδον ἐπομέ-
νων Suidas.] φυλάξασθαι. Οὕτως δὲ γεγονότων [συμβάντων δὲ
οὕτως τ., κ. κομισθέντων Suidas.] τούτων καὶ κομιζόντων μὲν
τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ
στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερα κατὰ τοῦ
Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι: adjicit
alia Suidas, quae ad explicationem loci Aristophanei infra citati
etiam K profert: Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγού-
τος Ἀθηναῖοι ἠττήθησαν· καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν
πόλεμον προσεκρούσθησαν. 3. E P adjecit Schottius: de-
est g. VB addunt: Αἰγύπτιοι τοῦτο φασιν, ὅτι ἀνθρω-
πιεῖα φωνῇ τὰ μέλλοντά τινα τῶν βασιλέων λελάληκεν: v.
Suidam. 4. τὸ Suidas om.: proverbium e P edidit Schottus:
g deest. πλοῖον VB om. Pro ῥεόντων Suidam ἐπερότων πο-
suisse Schottus annotat: ῥεόντων autem lectio unice vera est: v.
Gorgias ap. Arsen. 172. Plutarch. Provv. I, 28. Zenob. I, 75. Ruhn-
kenius ad Vellei. Paterc. II, 16 5. VB: φησὶ γὰρ Ἀριστο-
τέλης, Ἰππότην εἰς οἰκίαν [ἀποικίαν recte Phot. Suidas.] ἀπο-

sen. 239: Suid. s. Ἐπιμενίδης. De re Nitzschius disputavit Hist.
Hom. I, 161.

29. V. IV, 1. B. 892. K. IV, 86. Apost. XIX, 39. XX, 40. Arsen. 464 ibiq. Macar.: Hesy-
ch. Suidas. s. Φρυνίχου. Natum est ex Aristoph. Ran. 689: καὶ τις ἡμαρτε σφαλίς τι Φρυνί-
χου παλαίσμασιν: ad cuius

loci explicationem ea, quae supra e codd. VBK exscripta sunt, nihil faciunt: verum indicavit Kruegerus ad Dionys. Halic. Historiogr. 373.

30. V. IV, 2. B. 883. Apost. XIX, 22: Suidas s. ἄρνιον et s. τὸ ἄρνιον.

31. V. IV, 4. B. 885. Apost. XVIII, 89. Arsen. 448: Phot.

- 32 *Τὸ Δαδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ τῶν πολλὰ λα-
λούντων.*
- 33 *Τὸν Ὑλαν κραυγάζεις: ἐπὶ τῶν μάτην πο-
νούντων καὶ βοώντων. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς
Ἀργοῦς καὶ ζητήσας τὸν Ὑλαν, οὐχ εὔρε.* 5
- 34 *Τρυγόνος λαλίστερος: ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ
μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν
ἤχοῦσιν.*
- 35 *Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: ἐπὶ τῶν
τὰ τελευταῖα πονούντων.* 10
- 36 *Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: ἐπὶ τῆς βεβαίας
ψῆφου.*

στελλαμένον τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρᾶ-
σθαι. Ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐ-
τῶν ἀρῆσασθαι, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ἕειν, κατέμενον, κατηράσατο
μητε πλοῖα στεγανά γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν
αἰὲ κρατεῖσθαι: v. Suidam. De Hippota v. O. Muellers
Doct. I, 124. 3. vulgo κράζεις: correxi e PK: B κραυγάζου-
σιν. 4. βοώντων] K κραυγαζόντων, reliquis omissis. καὶ γὰρ πλ.]
B: ἐπειδὴ τὸν Ὑλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρ. ἀποβάς τ. Ἀ., ζητή-
σας οὐχ εὔρε. Καὶ ἐτι δὲ φασὶ τοὺς Κιανοὺς ὀρισμένην ἡμέραν
κατ' ἔτος ἀνακαλεῖσθαι τὸν Ὑλαν: v. Suid. s. Ὑλαν κρ. 7. μέ-
ρισιν Zenobius: vulgatam ut hoc loco ita in Suida codd. tuentur.
9. Δήλια] δόλια bg. 10. τὰ e Suida adjeci. ἐπέθηκε BV,
ἐπίθεις Suidas, ἐπέθηκας K. VBK: ἰβ [δῶδεκα K, μ' A.] πό-
λεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον [v. εἰς
— λεγ. K om.] περὶ τοῦ κοινοῦ [τῶν κοινῶν K.] βουλευσάμενοι
[βουλευσόμενοι K.]. καὶ εἴποτε ἴσοι [K ἴσαι] αἱ ψῆφοι ἐγένοντο,
[οἱ Κολοφῶνιοι K addit.] περὶ τὴν ἐτίθεισαν τὴν νικῶσαν. Συμ-
ναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον [K ἐκέκτητο] συνοίκους, ὑπὲρ ὧν
καὶ τὴν [articulum Kom.] ψῆφον ἐτίθειτο. Ὅθεν ἐπὶ τῆς κρα-
τούσης [κρατίστης K.] καὶ βεβαίουσης [βεβαίας K.] εἴρηται ψῆ-
φου [ἢ παροιμία K addit.]: aliter, sed ex Colophonis historia,
Suidas explicat s. τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, qui articulus, Gaisfordo
judice, sumptus est ex Schol. ad Greg. Nazianz., cujus ver-
sionem Latinam praebet ed. Bill. T. II p. 24 B.: graeca leguntur
in Bandini Catal. Mscr. Medic. 216.

Suid. s. *μηλιακόν*. Mare circa
Maliā tumultuosum erat et
procellosum: v. Appian. Syr.
17. Kriegkius de Maliens. dis-
sert. p. 16.

32. Zenob. VI, 5. Addit Schnei-
dewinus Procop. Ep. XCIX. p.
269 Mai.: Ἡμεῖς καὶ Δαδώνης
χαλκεῖον γιγνώσκον.

33. B. 889. K. IV, 71. Apost.
XIX, 30. Arsen. 450: Suidas:
v. Zenob. VI, 21. Usurpavit

Theodor. Hyrt. Ep. 56 extr.:
ποθεῖν δὲ τὸν μὴ παρόντα καὶ μά-
την καλεῖν, ὡς Ἡρακλῆς Ὑλαν,
κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀζῆντελὲς καὶ
ἀνόητον.

34. K. IV, 56: Zenob. VI, 8.
35. Apost. XVIII, 16. Arsen.
443: Suidas: v. Zenob. VI, 15.
De origine proverbi v. Zenob.,
Phot. s. Πύθια, Panofka R.
Sam. 36.

36. V. IV, 11. B. 899. K. IV,

- 37 *Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.*
- 38 *Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: ἐπὶ τῶν τὰ πρῶτα καὶ ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.*
- 39 *Τὰς ἐν ἄδου τριακάδας: [τιμᾶται ἢ τριακάς] 5 ἐν ἄδου διὰ τὴν Ἐκάτην. Καὶ γὰρ Ἀθηναῖα καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἐκάτη ἐν εἶναι δοκοῦσιν.*

2. παῖδας e B Apostolio, aliis Gaisfordus adjecit. *Αἴγιν'* ἐκτρέφει Eustath. Suid. Apostolius, παῖδας ἐγένετο omissa voce *Αἴγινα* Plutarchus. 3. τὰ πρ. καὶ VB om. 5. Verba *τιμᾶται ἢ τρ.* e K Apostolio, Arsenio adjeci. VB: *τιμᾶται ἢ τριακάς ἐν Αἴδου διὰ τὴν Ἐκάτην μυστικώτερον, ἢ καὶ τὰ τρίτα [scribe τὰ τρίτα, v. Poll. VIII, 146. Schoemannus ad Isaei Oratt. p. 218] ἐπιθύεται: ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν Ἐκάτην φασὶ Τριτογενῆ εἶναι. καὶ γὰρ Ἀθηναῖα καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἐκάτη αἱ τρεῖς δοκοῦσιν ἐν [cf. J. H. Vossius Epist. Mythol. III, p. 206. Lobeckius Aglaoph. I, 225 sq. 543 sq.] εἶναι. Τὸ γοῦν [οῦν V.] μυστικόν [μυστικώτερον V: de vocis significatione v. Lobeckius l. c. 402.] Ἐκάτη ἢ Φερσεφόνηα καλεῖται, τῶν ὑποχθονίων δεσπότις. Ὅθεν καὶ ἀφιδρυμένη [ἀφιδρύματα Ἐκάτης V: de re v. Hesych. v. Ἐκαταία. Lobeckius l. c. 1336.] Ἐκάτη πρὸς ταῖς τριόδοις ἐστὶ, καὶ τὰ νεκύσια τῇ τριακάδι. [Poll. I, 66: v.*

70. Greg. Cyr. III, 74. Apost. XIX, 13. Arsen. 450 ibiq. Macar., Schol. ad Plat. 359, Suidas: ab his, cum iis, quae supra e VB protulimus, fere consentientibus discedit Strab. XIV, 1, 28 p. 643: ἐκτράσαντο δὲ ποτε.. Κολοφώνιοι καὶ ἱππικῆν, ἐν ἧ' τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλίτοις πολέμοις τὸ ἱππικόν τῶν Κολοφώνων ἐπικουρήσασιν, λύεσθαι τὸν πόλεμον ἀφ' οὗ καὶ τὴν παρομιάν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ βέλβαιον τῆ πράγματι: huc referri debet Macar. 321. Tertium denique rationem inii Schol. ad Aristid. T. III, p. 627 Dind.: Κολοφῶν δὲ ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις: παρομιᾶ δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βουλομένων μέγα τι δηλώσαι: idem p. 245. Frommel. hanc explicationem cum prima conjunxisse videtur: Κολοφῶν ὄρος λέγεται ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις, ἧς αἱ ψῆφοι προεἶχον τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν

λέγεται δὲ τοῦτο [ὡς e conjectura Frommelius adjecit] παρομιᾶ ἐπὶ τῶν μεγάλων: v. Diogen. V, 79 ibiq. nott. et ad Greg. Cyr. II, 86. De Colophone v. Lehnerthus de foed. Ion. disquis. p. 9 sq.

37. Zenob. VI, 18.

38. V. IV, 13. B. 902. Plut. 106. Apost. XVIII, 9: Eustath. ad Hom. Od. A, 505 p. 1695, 50: ἰστίον δὲ ὅτι ἐνθυμούμενός τις Ἀχιλλέα καὶ Αἴαντα καὶ Νειοπτόλεμον, ἤδη δὲ καὶ Πάτροκλον, τοὺς ἀνεκὰθεν Αἰγινήτας, εἴξαστ' ἂν εἴπερ εἰροεῖ τὰ κατὰ βίον καὶ ἀριστα τύχης ἔχει, μὴ ἀνοῖσαι παρομιωδῶς πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου τὸ τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφειν καὶ γὰρ τοὶ καὶ οἱ ἐηθίντες ἠρώσι ἀκμαῖοι μὲν ἔθαλλον, ὑστερον δὲ, φασίν, ἐπὶ τῷ χεῖρον μετέβαλλον, ὡς αἱ κατ' αὐτοὺς ἱστορίαι δηλοῦσιν: Phot. Suidas.

39. V. IV, 16. B. 905. K. IV, 57. Apost. XVIII, 17. Arsen. 443. Macar. 31: Suidas.

- 40 *Τὸ Πάσηςτος ἡμιωβόλιον: οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης, ἐπὶ μαγείᾳ διεννηχώς. Τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοῦς, παρ' ἑαυτῷ πάλιν εὔρισκε.*
- 41 *Τὸ βασιλικὸν βοίδιον: ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ νέου βοῦς ἔτεκεν ἕξ βοΐδια. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν πολυτόκων.*
- 42 *Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους.*
- 43 *Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ μεθύοντος: ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.*
- 44 *Τὸ πέλαγος πρότερον οἶσει ἄμπελον: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

Schoemannus l. c. 220.] ἄγεται. Λεχθεῖη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν. 1. VB: οὗτος ἐπὶ μαλακία καὶ μαγείᾳ [μαγία V.] διεβεβόητο, ὥστε καὶ [καὶ V om.] ἐκ τῶν ἐπασιδῶν αὐτῶν [recte αὐτοῦ Suidas.] καὶ δεῖπνα πολυτελεῖ ὀρᾶσθαι, καὶ διακονομένους τινὰς, καὶ πάλιν ἀφανεῖς [ἀφανῆ πάντα Suidas.] γινόμενους. Εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον [ἐκ μᾶς αὐτῶ, e Suida addendum est.] πεποιημένον [ποτημένον V: iterum e Suida videtur inserendum v. διαδιδόμενον] ὑπ' [V om.] αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσιν. Ἐνούμενος γοῦν [V οὖν.] δι' αὐτοῦ ὅπερ ἠβούλετο, πάλιν ἑαυτῷ τοῦτ' ἀνελάμβανεν. 3. ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ g, ἑαυτῶν Apostolius. 4. βοίδιον BK: vulgo βοῖδιον. BK: ἐπὶ τῶν θραπειᾶς πολλῆς ἀξιομένων [haec B om.], ἐπὶ Πτολεμαίου [γὰρ addit K.] τοῦ νέου Αἰονύσου βασιλεύοντος [τοῦ . . βασ. K desunt.] βοῦς ἔτεκεν [K ἀπέτεκε] ἕξ βοΐδια [βοΐδια B.] οἰωνόν δὲ ἀγαθόν τὸ συμβεβηκὸς λαβῶν ὁ Πτολεμαῖος [οἰωνόν . . Πτολ. K om.: idem post βοΐδια addit καὶ] προσέταξε ἐν τοῖς βασιλείοις [ἐν τ. β K om.] μετὰ πάσης πολυτελείας [ἐπιμελείας K.] τρέφασθαι [οἰωνισάμενος τὸ τοιοῦτον ἐπ' ἀγαθῶν hic K adjicit.], διὸ καὶ βασιλικὸν ἐκλήθη [διὸ κτλ. K om.]. Πτολεμαίου] Πτολέμου g. 7. Κύδωνος] Κώδωνος g, 8. ξένους] ἄλλους g: VB addunt: Ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένου. 9. ἐν τῇ γλώττῃ VB. τῆς K om. 10. ἔστι τοῦ μεθ. Macarius. τὴν ἀλήθειαν] τὰληθῆ BV. τὴν ἀλ. λεγόντων] ἀληθῶντων καὶ εἰς μεῖζονα ἐμπιπτόντων K: ultima videntur superesse ex explicatione proverbii quadragesimi quinti. 12. ἄμπελους VB. ἄμπελον, ἣ τὸ δέ τι γενέσθαι. Apostolius.

40. V. IV, 17. B. 906. Apost. XIX, 27: Suid. s. ἡμιωβόλιον et Πάσης.

41. B. 907. K. IV, 66. Apost. XIX, 23: Suidas.

42. V. IV, 19. B. 910: Phot. Suid. s. τίς: v. Zenob. II, 42.

43. V. IV, 22. B. 913. K. IV, 58. Greg. Cypr. III, 75. Apost. XIX, 25. Arsen. 450 ibiq. Macarius: similia v. ad Diogen. VII, 28 indicata

44. V. IV, 23. B. 914. Apost. XIX, 23.

- ✓45 Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα δεινὰ ἐμπιπτόντων.
- 46 Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα ἀπορία 5 ἰδία προφερόντων. Ὅμοια τῇ, Κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε. Καὶ, Ἦν ἔλαζες Σπάρταν κόσμει. Πιραίνει γὰρ μὴ τοῖς * * ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾷ.
- 47 Τιτᾶνας καλεῖν: ἐπὶ τῶν κεκραγόντων τινὰς εἰς βοήθειαν.

10

1. Ἐπεσον Apostolius. 2. φευγόντων] VB ἐθελόντων φηγεῖν. 3. δεινὰ] VB om. 4. K Schottus, alii αἰνήσει: αἰνήσει' Gaisfordus. Κακοδαίμονες viol Plutarchus. Voci κακοδαίμονες Chrysippus v. εὐδαίμονες substituit, reprehensus hac de re graviter a Dionysodoro Troezenio: v. Plutarch. Arat. I coll. Welckero proll. ad Theogn. p. LXXXIII. 5. ἰσως ἐπὶ K. ἀπορία ἰδία K om. 6. Ὅμοια κτλ.] K om. 8. τοῖς] videtur nomen deesse, ad quod τοῖς referendum. Finckius. Posui signa lacunae: eodem modo Apostolius et Arsenius corrupti sunt. 9. καλεῖν] Macar. Suidas βοᾶν.

45. V. IV, 24. B. 915. Greg. Cyrp. III, 76. Apost. XIX, 14. Arsen. 317. Macar. 451: Schol. ad Lucian. Necom. §. 4. Similiter Macar. 430 σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκα: add. Diogen. VI, 68. Alludunt Plat. Reip. VIII, 569 B. Plutarch. de vitioso pudore c. 9 p. 532: τῇ δὲ δυσωπία συμβέβηκεν ἀτεχνῶς φευγούση καπνὸν ἀδοξίας, εἰς πῦρ ἐμβάλλειν ἑαυτήν: Simplic. in Epiceteti Ench. c. 34 p. 168 C Heins.: καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, φεύγοντες τὸν καπνὸν, εἰς πῦρ ἐμπιπτόμεθα.

46. K. IV, 62. Apost. XVIII, 68. Macar. 448: Schol. Ven. et Bachm. ad Hom. II. A, 404: Phot. Suidas. Homerus dixerat: ἡμεῖς τοὶ πατέρων μὲν ἀμείνορες εὐχόμεθ' εἶναι. Κατὰ σ. ἔλ.] Schottus interpretatus est: Contra te ipsum remiga: meliora discimus ex Arsen. 446: τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε: ἀντὶ τοῦ, ἴσως ὁμίλει: add. Photius: τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο αἰ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασι ἀπόφθεγμα: οἱ δὲ Σόλωνος ἔνοι δὲ αὐτὸ Χεί-

λονα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τῷ, εἰ πλούσιον ἔλοτο γάμον: Suidas. Pro Chilone Pittacus nominatur in Epigrammate Anthol. Pal. VII, 89, de cuius auctore jure dubitatur: v. Jacobsius ad A. Pal. III, p. 238. Historiam, quam Epigrammatis auctor enarrat, pedestri oratione tradunt Apost. XVIII, 61. Schol. ad Aesch. Prometh. V. 886. Usurpat Plutarch. de educat. pueror. p. 13 F: ἔγγασθαι δὲ δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μῆτε εὐγενεστέρως πολλῶ μῆτε πλοισιωτέρας: τὸ γὰρ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα σοφόν: cf. Menagius ad Diog. Laert. I, 80. Proverbii sensum bene expressit Macarius: ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν αἰρουμένων πράγματα. Ἦν κτλ.] Apost. IX, 89. Arsen. 277: v. Diogen. VIII, 16.

47. Apost. XVIII, 64. Macar. 448: Append. ad calc. Arsen. 493. Suidas, qui explicat accuratius: ἐβοήθηον γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ἐπακούοντες, ὡς Νικάνδρος ἐν ἁ Αἰτωλικῶν. Pertinent huc

- 48 Τὸν ξύοντα δ' ἀντιξύειν: ἐπὶ τῶν διὰ χάριν
χάριτας ποιούντων.
- 49 Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρῳαψε μὲν Ἰστιαῖος,
ὑπέδησατο δὲ Ἀρισταγόρας: Ἀρταφέρου τοῦτο
τοῦ Περσῶν βασιλέως. Καὶ γὰρ Ἰστιαῖον οὗτος ἠτιᾶτο 5
τῆς Ἴωνων ἀποστασίας, ὃ δὲ ἤρνεϊτο, καὶ εἰς Ἀριστα-
γόραν μετέφερε τὴν αἰτίαν· οὗ τὸ δόλιον ἀνακαλύπτων
ὁ σατράπης, εἰς αὐτὸν τοῦτο εἶπε. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν
τὰ ἑαυτῶν ἐγκλήματα ἄλλοις πανούργως προσαπτόντων.
- 50 Τᾶλλα φιλώμεθα, τᾶλλα μὲν ἀγαπώμεθα: 10
κατὰ τοῦτο, Οὐ συμφημι οὐδὲ συναινῶ.
- 51 Τέλος ὄρα βίου: τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων
εἶπε Κροίσῳ.
- 52 Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν: ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν λόγον.

1. ξύειν τον ἀντιξύοντα Eustathius. 4. Schottus ὑπέδυσσατο: e
b Gaisfordus correxit. 10. τᾶλλα] deest art. g. Desidero
τᾶλλα μὲν . . τᾶλλα δὲ ἀγ. . 12. τοῦ βίου Apostolius, μακροβίου P.
14. Macarius addit: αὐτῆ ὁμοία ἐστὶ τῆ· τί πρὸς τὸν Διόνυσον; v.
Diogen. VII, 18.

ex parte ea, quae de Titanibus
Voelckerus Mythol. gentis Iap-
pet. 284. exposuit.

48. Greg. Cyr. III, 78. Apost.
XIX, 43. Arsen. 450: Eustath.
ad Hom. II. A p. 863, 4. Schol.
ad Aristid. 524 Dind., ibid. 672
Dind., 257 Frommel.: παροιμία
ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἀμυνομένων ἢ ἀμειβο-
μένων· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ὄνων,
οἱ δακνόμενοι ὑφ' ἐτέρων ὄνων αὐ-
τοὶ τοὺς δακνοντας ἀντιδάκνοσι,
κνηθοντές τε καὶ κνηθόμενοι: Sui-
das. Usurpavit Sophron apud
Suid. et Phot. v. ξυήλην: ἄν-
τις τὸν ξύοντα ἀντιξύειν: add.
Gregor. Nazianz. Ep. LXI, p.
817 D.

49. Apost. XVIII, 95. Arsen.
448. »Herodotus V et VI., aliter
paulo historiam commemorat:
a quo Io. Tzetzes Chil. III,
Hist. 96 et IX, Hist. 262, et
Apostolius hauserunt: hic
cordate; ille ut delirans senex
et politicis versibus: Schot-
tus. Usurpat Liban. Epist. 50:

add. Gregor. Nazianz. T. I. p.
157 C ed. Venet.: καὶ τὸ τοῦ
Ἡροδότου περὶ τῆς Σαρμίων τυραν-
νίδος καιρὸς εἶπεν, ὅτι τοῦτο
τὸ ὑπόδημα ἔρῳαψε μὲν Ἰστιαῖος, ὑπέ-
δυσσατο [sic] δὲ Ἀρισταγόρας, ὃ τὰ
τοῦ προειληφθότος ὑποδείξάμενος, ad
quem locum Basilii de pro-
verbio nonnulla protulit: v. Ma-
nuscr. de la Biblioth. du Roi
T. XI, 2 p. 110.

50. Videtur huc referendum
τᾶλλα καὶ φιλώμεθα Photii et
Suidae: λεγόμενόν τι, ὄσον, τᾶλλα
καὶ φίλοι ὄμεν.

51. Apostol. XVIII, 27: v.
Suid. s. τέλος. »Solonis hoc di-
ctum Ausonius Gallus in laude
VII Sapientum sic explicat:
Spectandum dico terminum vitae
prius, tum iudicandum si manet
felicitas. Dictum moleste Croe-
sus accepit etc.: Schottus.
V. Pflugkius ad Eurip. An-
drom. 100.

52. Apost. XVIII, 67. Arsen.
447 ibiq. Macarius.

- 53 Τὸν Μίδα πλοῦτον, καὶ Κροίσου, καὶ Κυνήρου: ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.
- 54 Τὸ οὐ Φιλοξένου: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρνούμενων· Φιλόξενος † γὰρ Διονύσιον καλῶν, οὐδὲν ἄλλο ἀπεκρίνατο οὗτος, εἰ μὴ οὐ οὐ. 5
- 55 Τῷ θρίῳ τὴν ἐγγέλυ: θρίον, τὸ φύλλον τῆς συκῆς· τραχὺ γὰρ ἔστιν, αἱ δὲ ἐγγέλους ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβάνειν οὖν αὐτὰς κατάλληλον δοκεῖ.
- 56 Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποῦναι: ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπλάστου. 10
- 57 Τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἐπισφαλῶς νοσούντων. Καὶ γὰρ εἰώθαμεν στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

1. Κυνήρου] sic etiam Apostolius: Κινύρου legendum esse ante Gaisfordum monuit Bastius Epist. Crit. 49. 4. Φιλόξενον et Διονύσιος scribendum esse monuit Schottus: ego posui cruce[m]. 6. ἔγγελυ Apost. Arsenius. 7. ἐγγέλους etiam legitur in Apostolio et Arsenio. 9. ἔχον, τετριμμένην Suidas. 11. ἐπισημῶς] Κισχυρῶς. 13. μνήματα] p στέμματα. Addit Suidas, ὡς φησὶ Πλούταρχος: exscripta enim est explicatio e Plut. Timol. c. 26: add ej. Sympos. V, p. 676, E.

53. Apost. XIX, 40. Μίδα] Μίδου χρήματα afferunt Apost. XIII, 19. Arsen. 356, τὸν Μίδου πλοῦτον ἔχειν Macar. 451: Μίδου πλουσιώτερος dixit Plato Reip. III, 408 B. Κροίσου] Liban. Epist. 1041 fin.: καὶ γὰρ ἂν μηδὲν ἕτερον προσγένηται τῇ διὰ τούτων τιμῇ, τότε τούτοις τετιμῆσθαι τῶν ταλάντων Κροίσου τῷ γε τοῦν ἔχοντι μείζον. Κινύρου] antiquissima de Cinyra ejusque divitiis memoria Hom. II. A, 20: alia collegerunt Meursius Cypr. II, 11, Heynius ad Apollod. III, 14, 4: hinc percrebuerunt τὰ Κινύρου τάλαντα Apost. XVIII, 93. Arsen. 441 ibiq. Macarius: καταγγρασάσας Κινύρου πλουσιώτερον, de quo v. Appendix: add. Liban. Epist. 417: ὑπό σοι μικρὰ κερδαίνειν ἢ τὸν Κινύραν ἐτέρωθε βούλοισ' ἂν παρελθεῖν: ibid. 487: θεοὺς τιμῶν δέξεται ἂν Ἴρος γενέσθαι μᾶλλον ἢ μὴ τιμῶν Κινύρας: ibid. 1217: καὶ γὰρ ὁ Πανκτωλὸς αὐτῷ μικρὸν καὶ τὰ

Κινύρου καὶ τὰ Γύγον: Dio Chrysost. Oratt. p. 135 Paris.: καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ κάλλει, τοὺς δὲ ἐπὶ πλούτῳ ἐθαύμαζον, καθάπερ Ἰάσονα καὶ Κινύραν. Fundus proverbii est Tyrt. fr. 9, 5: οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φηὴν χαριέστερος εἶη, Πλουτοῖη δὲ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον: v. Plat. Legg. II, 660, E: ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῆ- μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον: Clemens. Alex. Paed. III, 6 p. 100 Sylb. Diog. ap. Walz. ad Arsen. 210 et 505. 54. Apost. XIX, 26. De re v. Append. s. Φιλοξένου λόγον, Suid. s. Φιλοξένου γραμμάτιον, Luetkius de poet. dithyramb. diss. p. 79.

55. Apost. XIX, 76. Arsen. 453.

56. Apost. XVIII, 51: Suidas. Ironice accipiendum, quod ovilium fores minime attritae sint adeuntium frequentia. Pantinus ad Apost. p. 359.

57. K. IV, 75. Greg. Cypr. III, 84. Apost. XIX, 42 Arsen.

- 58 Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν πικρῶς ἢ μᾶλλον
 συντόμως ἀποκοπτόντων τὰς ζητήσεις, ἢ καὶ τᾶλλα πρά-
 γματα. Ἡ ἐπὶ τῶν ὠμῶν νόμων. Νόμον γὰρ τις ἔταξε
 παρ' αὐτοῖς, τὸν καταλαβόντα μοιχὸν πλέκει κόπτειν.
- 59 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος εὐδελ: ἐπὶ τῶν 5
 κακοήθων λέγεται.
- 60 Ὑς ἐκώμασεν: ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων,
 καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπὶ τισιν εὐπραγίαις.

1. Τέννου πέλεκυς legitur apud Conon. in Phot. Bibl. p. 135, b, 33.
 ἦτοι πικρῶς Stephan. Byz. ἢ καὶ μᾶλλον idem. 2. τὰ ζη-
 τήματα idem. 6. λέγεται K om. 8. καὶ παρ' κτλ.] BV om.

451: Suidas: cf. nott. critt. ad
 Plut. Provn. 102. De more sep-
 ulcra apio ornandi v. Xenoph.
 Memor. II, 2, 13. intt. ad Cal-
 lim Epigr. 7 T. I, p. 282 Ern.
 intt. ad Hesych. s. σελίνου στέ-
 φανος: v. infr. 69. Ceterum ex
 apii usu plura nata sunt pro-
 verbia: σελίνου στέφανος πέν-
 θιμος, Apost. XVII, 30. Ar-
 sen. 427; σελίνου δέεται ὁ νο-
 σῶν: ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις προαῖς
 ὄντων, Suidas: οὗτος τοῦ σε-
 λήνου [sic] δέεται: ἐπὶ τῶν πάν-
 νυ γερότων καὶ ἐξησθινηκότων ἐν
 γὰρ τοῖς πένθει σελήνου στεφά-
 νους ἐφόρου, Macar. 399: v. Ap-
 pend. s. οὐδ' ἐν σελίνου. Respe-
 xerunt proverbium saepius se-
 riores: v. Villoisonus in Ma-
 nuscr. de la Bibl. du Roi T.
 VIII, 87.

58. Diogen. IV, 94. Apost.
 XVIII, 28. Arsen. 444 ibiq.
 Macar.: Hesych. [ubi quae le-
 guntur inde a vv. ei ἄρα, ver-
 ba sunt scriptoris, qui prover-
 bio usus erat.] Steph. Byz. v.
 Τένδος, Phot. Suid. s. τενέδιος
 ξυνήγορος. Ἐπὶ . . πράγματα] ex-
 plicatione, ut videtur, Aristidis:
 Stephanus enim proposita ex-
 plicatione nostra addit: καὶ φη-
 σιν Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι, τὸν
 ἐν Τενέδῳ Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρα-
 τεῖν διὰ τὰ συμβάντα τοῖς περὶ
 Τέννην. Ἡ ἐπὶ κτλ.] Ratio Ari-
 stotelis: Steph. I. c.: ἢ μᾶλλον
 ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενε-
 δίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεὺς τις

[Tennes nuncupatur ab Heracl.
 Pont. Polit. c. 7: auctor isto-
 rum fragmentorum in hoc loco
 Stephanum videtur compilasse]
 ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν κατα-
 λαμβάνοντα μοιχοῦς, ἀναίρειν πέ-
 λειν ἀμφοτέρους [v. O. Muellerus
 Dogr. II, 226.]. Ἐπειδὴ δὲ σιν-
 ἔβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι
 μοιχόν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου
 παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον. Καὶ
 ἀναιρεθῆτος, εἰς παρομιαν ἔλθειν
 τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τῶν ὠμῶς πραττο-
 μένων. Διὰ τοῦτο, φησί, καὶ ἐπὶ
 τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κη-
 ράχθαι, ἐν μὲν τῷ ἐτέρῳ μέρει πέ-
 λικυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου δύο κε-
 φαλάς, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν
 παῖδα παθήματος cf. Eckhelii
 D. N. II, p. 1488. Quibus ad-
 duntur a Suida duae aliae ex-
 plicationes: ὅτι Ἀσερῖνα [Plut.
 Pyth. Oracul. 399 fin., ex quo
 priorem explicationem Suidas
 descripsit, Ἀσέρῖον] τόπος ἐν
 Τενέδῳ, ἐνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ
 καρκίνοι τὰ χελόνια διηθρομμένα
 ἐπὶ πλείον ἔχοντες, καὶ πέλειν ἐμ-
 φερῆ. — Οἱ δὲ, ὅτι Τέννης διὰ
 ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μηρυκίας, μετὰ
 πέλεκως [v. Wachsmuthius An-
 tiqq. Grr. II, 1, 179.] τὰς φοι-
 κὰς ἔκρωε δικας: v. Zenob. VI,
 9 ibiq. nott. Similia sunt Te-
 νέδιος ἀνὴρ Eustath. ad Dionys.
 Perieg. 536, κακὸν Τενεδίων Apost.
 X, 81. Macar. 317.

59. K. V, 13: Zenob. VI, 20.
 Greg. Cypr. III, 88.

60. V. IV, 29. B. 919. Apost.

- 61 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 62 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: πλούσιος οὗτος ἦν ἐν Κορίνθῳ. Εἶποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα ἐπὶ πλούτῳ, τοῦτο ἔλεγον.
- 63 Ὑπερβερεταῖος: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ 5 τελευταῖος μὴν ἐστὶν οὗτος.
- 64 Ὑς ὀρίνει: ἐπὶ τῶν βιαιῶν λέγεται καὶ ἐριστικῶν.
- 65 Φαλάριδος ἀρχαί: ἐπὶ τῶν ὁμῶς τῇ ἐξουσίᾳ χρωμένων.
- 66 Φῶκου ἔρανος: ἐπὶ τῶν εὐωχίας συνταπτόντων 10 ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
- 67 Φοινίκων συνθῆκαι: ἐπὶ τῶν πανούργων.

1. ἀδυνάτων] K ἀμηχάνων, et sic Gregor. Cypr. III, 92. 2. K post v, Καλλικράτους addit ἢ πλουσίον. ἦν K om. 3. Κορίνθῳ] Zenobius, rectius ut videtur, Καρύστῳ: [εἶποτε κτλ.] K om. 5. ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη: v. Zenobius. 6. ὁ γὰρ κτλ.] K: παρὰ γὰρ μακεδόσων ὁ τελ. μ. ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη: v. Zenobius. 7. »Ple-nius Apostolius XV, 83: Πάλιν ἢ ὅς παρορίνει: ἐπὶ τῶν παρακνοίοντων τῶν εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἢ παροριμία [Alc. fr. 80 Schneid.]. Simplicius in Aristot. de Coelo fol. 82 b. in ms. Nov. Coll. ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὅς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαίον. Gaisfordus. Simplic. in Aristot. de Coelo fol. 35. B. Ald.: ἐπεὶ δὲ πάλιν ὅς ἔγραψε κατὰ τὸν μελωδὸν Ἀλκαίον, πάλιν ἀνάγκη ἐπὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον προκίψαι. 8. ἀρχή VB, Φ. ἀρχή καὶ Ἐχέτου Apost., Arsenius. K: ἐπὶ τῶν ἀπηνῶς ἀρχόντων. 14. VB: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοινίκεις ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγγωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα τε [τε V om.] καὶ ἡμέραν. Ἐπιτυχόντες δὲ τοῦτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεισθαι, ὡς συντιθεμένων νύκτας

XX, 7. Arsen. 459: Theognosti Can. in Cram. Anecd. II, 24, 6 [ubi ὅς ἐκώμασε scribendum]: Hesy-ch., Suid. s. κόμη. Cf. Theocr. XV, 72: ἄθροος ὄχλος· Ὡθεῦνθ' ὡπερ ὄς.

61. K. V, 15: Zenob. VI, 26.

62. K. V, 16. Macar. 447: Zenob. VI, 29.

63. K. IV, 77: Zenob. VI, 30. De mense cf. Clinton. F. Hel-len. III, 363. Ideler Encheir. Chronol. 163 sqq.

64. Apost. XX, 9. Arsen. 460. Cf. Diogen. I, 52, ubi compo-

sui nostrum cum λέοντα νύσσεις, quod adhibetur a Gregor. Nazianz. Carmm. Iamb. vs. 61 p. 250 ed. Billii Colon. 1690.

65. V. IV, 35. B. 937. K. V, 22. Apost. XX, 13. Arsen. 461, V. Suidas s. Ἐχτος ibiq. Reinesius et Ebertus Comment. de Sicil. Geogr. I, p. 84. Schot-tus annotat: Sic Manliana et Posthumiana imperia Romae in proverbium cessere, teste A. Gellio N. A. I, 13.

66. Zenob. VI, 37.

67. V. IV, 34. B. 935. Apost.

- 68 Χάρωνος θύρα: δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τὸ θαναεῖν ἐξήρχοντο.
- 69 Χθόνια λουτρά: τὰ τῶν νεκρῶν.
- 70 Χαῖρε φίλον φῶς: γραῦς ἐθέλουσα ἀκολασταίνειν γυμνῆ, ἵνα μὴ τὴν ῥακίωσιν τοῦ σώματος ἐλέγῃ, 5 τοῦτο εἶπε.
- 71 Ψεκᾶς: ἡ δρόσος. Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πτελωδῆς ὢν. Οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσεῖράωνε τοῖς ὄμιλοῦσι διαλεγόμενος. Ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι μὴ 10 δεῖ κωμωδεῖν ἐξ ὀνόματος.
- 72 Ὡς τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φουσῆσαι ὡς μὴ καθαρεύοντι:

τε καὶ ἡμέρας μένειν αὐτοῖς. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν παουρογενόμενων καὶ πονηρῶν: addit Suidas: τὰ δ' ὄμοια Ἀἰμων ἐπὶ Μεταποντινῶν ἱστορεῖ. 1. Χάρωνος] χαρώνος Zenobius, χαρώνιος Suidas, χαρονεῖον omitta v. θύρα Pollux cum Hesychio. Ante vv. δι' ἧς κτλ. apud Zenobium, alios leguntur: μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' κτλ. 3. τὰ τ. v. K om. 5. ῥακίωσιν] ῥακίωσιν Zenobius: v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 395. Gaisfordus. 7. ἡ δρόσος Apost., Arsenius. 8. πτελωδῆς ὢν] ἐπὶ τῶν πτελωδῶν Suidas. 9. προσεῖράωνε τοὺς ὄμιλοῦντας Suidas: erat igitur σιαλόχος; v. Casaubonus ad Theophr. Char. XIX, 3. 10. Ἐδόκει κτλ. Apostolius omittit. ὅτι μὴ δεῖ] Haec correximus praeunte Valesio ad notas Maussaci in Harpocr. p. 295 = 218. Vulgo temere sic confusa: ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φουσῆσαι· καὶ ὅτι μὴ δεῖ κωμωδεῖν ἐξ ὀ. ὡς μὴ καθ.: Gaisfordus. Eodem modo corruptus est Arsenius. Cum Gaisfordi emendatione concordat etiam Suidas, nisi quod e Schol. ad Aristoph. l. c. plura addit. 12. Explicat proverbium Suidas: Τιμαῖον ἐν λῆ [v. Goellerus de Situ et Orig. Syrac. p. 239 sq.] ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην [v. Ruhnkentius ad Rutil. Lup. 8 sq.] κατὰ Δημοχάρους [v. Grauertus Anal. Histor. et Philol. I, 331] εἶπον, ὅτι μόνῃ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν πῦρ φουσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν [v. Suid. s. Δημοχάρης ibiq. Bernhardt, Meinekius Histor. Crit. Comicc. Grr. I, 458.]. Δοῦρος δὲ ἐν τῇ ἰ Πυθίαν κατὰ Δημοσθένους τὰ ὄμοια εἶπεν.

XX, 27. Arsen. 463 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Cf. Diog. VIII, 19.

68. Apost. XX, 62: Poll. VIII, 102: cf. Zenob. VI, 41.

69. K. IV, 98: Hesych. Suidas: cf. Zenob. VI, 45.

70. Zenob. VI, 42. De Apostolio et Arsenio ad Zenob. l. c. collega humanissimus non satis humana scripsit: exscriperunt illi Suidam.

71. Apost. XXI, 4. Arsen. 483 ibiq. Macar. Suidas. De Antimacho cf. Schol. ad Arist. Ach. 1163. Schellenbergius ad Antim. fr. p. 15. sq. De Antimachi decreto cf. Suid. s. Ἀντίμαχος ibiq. Bernhardt, Meinekius Histor. Crit. Comicc. Grr. 40.

72. Arsen. 484: Suidas. Ἱερὸν πῦρ quid sit, optime docet Schol. ad Pind. Nem. XI, 1: πρυτανεῖα φησι λαχίῳ τῇ Ἐστίαν, παρῶσαν

- 73 Ὡς περ ἤρωσ ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι:
λέγεται ἐπὶ τούτων, οἱ τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις ἢ τέχνῃ χρώ-
μενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι· παρόσον οἱ ἤρωες τὸ πα-
λαιὸν ἐν ὀπλοῖς ὄντες ἐξενίζοντο.
- 74 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τὰ 5
ᾧτα εὐτρεπιζομένων.
- 75 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλ-
πίσας τις μεγάλᾳ μικροῖς ἐντύχη.
- 76 Ὡς περ παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί: ἐπὶ τῶν
ἔρωτικῶς διακεμμένων. 19

1. σε βούλομαι. 2. ἐπὶ τούτων] legebatur ἐφ' ὧν; correxi e K. Scribebatur χρωμένους: e K correxi. 5. ἀκούσαι τι VB. 6. εὐτρε-
πιζομένων] εὐτρεπισμένα [V ἡντρεπ.] ἐχόντων VB. 7. ὅταν] K ὅτε.

αἱ τῶν πόλεων ἐστίαν ἐν τοῖς πρυ-
τανεῖσις ἀφίδρυνται, καὶ τὸ ἱερὸν
λεγόμενον πῦρ ἐπὶ τούτων ἀπό-
κείται: add. Suid. v. πρυτανεῖον:..
ἢ πρὸς ταμείον, ἔνθα ἦν ἀσβε-
στον πῦρ: in omnibus autem
Graeciae prytaneis aut ignis sacer
erat aut statua Vestae cum
igne: cf. Theocrit. XXI, 36 ibiq.
v. interpp., Dissenius ad Pind.
l. c. p. 477 ed. maj., C. O. Muel-
lerus de Min. Poliade diss. 25.
Dictum igitur est in Demochar-
em prytanem, qui si in Pry-
taneo diceret, oris spurcitie at-
que obscenitate Vestae sacrum
ignem polluere videretur. Po-
terat etiam in mortuum Demochar-
em ab inimicis dici, quum
ejus statua prope prytaneum
collocata esset: Plut. X Oratt.
p. 847, C, Leake Topogr. A-
then. p. 105. ed. germ.

73. K. V. 18: Zenob. I, 64.

74. V. IV, 51. B. 955. K. V,
20f. Greg. Cyr. IV, 4. Apost.
XXI, 21. Macar. 490: Schol.
ad Aristid. 354 Frommel.: πα-
ρομία τὸ οὐχ ἐστῶσι τοῖς ᾧσιν
ἀκούειν ἐπὶ τῶν δυσχερῶν καὶ βα-
ρυτάτων ἀκουμάτων λεγομένη· εἴ-
ρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ἐπὶ τῶν θη-
ρίων, ἃ ὅταν κτύπου αἰσθῶνται,
χαλῶσι τὰ ᾧτα, ἵνα μὴ ἔτι ἀκού-
ωσι. Schottus citat Virg. Aen.
I, 153: *Arrectisque auribus ad-*

stant: add. Lucian. Timon. §.
23: ὄρθιον ἐπιστάς τὸ οὐς.

75. K. V, 21. Greg. Cyr. IV,
5. Apost. XXI, 12. Arsen. 485
ibiq. Macarius. Integrum sup-
peditat proverbium Athen. XIV,
616 D, Sotadeo versu conscrip-
tum: ὦδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφο-
βεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν. »Ho-
rat. Epist. II, 3, 139: *Parturiunt
montes, nascetur ridiculus mus:*
ubi notat Porphyrio, natum esse
exapologo proverbium. »Schott-
tus. Add. C. F. Hermannus
ad Lucian. q. hist. conscr. op.
§. 23 p. 151. Walzsius ad Ar-
sen. l. c.

76. Apost. XXI, 22. Arsen.
489. Integrum exstat apud Pla-
tonem Phaedr. 241 C: ὡς λύκοι
ἄρν' ἀγαπῶσ', ὡς παῖδα φι-
λοῦσιν ἐρασταί, ubi Schol. p.
314 Bekk. haec annotat: παρ-
φθεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν χ-
ραυωδία, Ὡς οὐκ ἐστὶ λέοντι
καὶ ἄρνας ὄρνια πιστά,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμό-
φρονα θυμὸν ἔχουσιν ἢ πα-
ρομία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόν-
των: iisdem verbis utitur Her-
mias p. 90. Add. Schol. Ven.
ad Hom. II. X, 263. A, 207.
Locus, ubi adagium respicitur,
intt. ad Aristaen. II, 20 p. 727
Boiss. collegerunt: add. nott.
ad Diogenian. V, 96.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι

ΛΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ ΕΧΡΩΝΤΟ.

- 1 Οἴκοι τὰ Μιλήσια: ἐπὶ τῶν ὅποι μὴ προσήκει τὴν τροφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος ἔλθῶν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἤξιον βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τροφὴν τὴν Ἴωνικὴν· εἶπεν οὖν 5
τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων, Οἴκοι τὰ Μιλήσια.
- 2 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναῖος προχείρως πολλὰ ἐπηγγείλατο.
- 3 Ὅπισαμβῶ: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς πρά- 10
γμασι προβαινόντων αἰεὶ παρὰ τὸ ὀπίσω βαίνειν.

‘1. ὅποι.’ ὅποι Zenobius. 10. VB: Ὅπισάμβων: ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ [τὸ addit V.] τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων παρὰ τὸ αἰεὶ ὀπίσω βαίνειν. Μέννηται [δὲ addit V.] τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς. Scribebatur ὀπισάμβρων: correxī ex Eustathio, praeceuntibus Wyttenbachio ad n. l., Lobbeckio Aglaoph. I, 733. Ellendtio Lex. Soph. II, 324.

1. Zenob. V, 57.
2. Zenob. II, 13.
3. V. III, 36. B. 754: Eustath. ad Hom. II. A, p. 862, 5: ἐν

δὲ κατὰ στοιχεῖον λεξικῶ καὶ ὀπισαμβῶ εἴρηται ἢ εἰς τοῖς πίσω ἀναχώρησις. V. Sophocl. fr. 921 Dind.

- 4 *Εὐδαιμόνων ὁ Κορίνθιος* * *: *κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου* ** *κατάφυτος*· ὡς τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κορίνθον εἶναι εὐδαιμόνα, αἰρουμένων δὲ ἤττονα κώμην ἔχειν.
- 5 *Τυδεὺς ἐκ συφορβίου*: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευμένων. 5 *Οἰνεὺς τὴν θυγατέρα Ἰππονόου Περιβοίαν ἐβιάσατο*· γνούς δὲ αὐτὴν ἔγκυον οὖσαν ὁ πατὴρ συφόρβοις παρέδωκε μετὰ τοῦ γενομένου παιδίου *Τυδέως*.
- 6 *Κλειτοριάξεις*: ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων.
- 7 *Τί σοι ὁ Ἀπόλλων ἐκιδάρισεν*; ἤγουν, τί 10 ἔμαντεύσατο;
- 8 *Κεστρεὺς νηστεύει*: ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλεόν ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἐπιφερομένων. ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγίας, ἐσθίων ἰλύν. 15
- 9 *Βοιωτοῖς μαντεύσεως*: αὕτη κατὰρα τίς ἐστὶ. μαντενομένοις γὰρ τοῖς Θηβαίοις περὶ πολέμου ἀνεῖλεν ἡ Πυθία νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσασιν ἔσεσθαι· εἰς δὲ τῶν θεωρῶν ἀρπάσας τὴν προφητὴν Μυρτίλαν ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα. ἄλλοι φασὶ, Θηβαίοις πολεμοῦσι Βόμβρος μάντις πλείους ἔφη νικήσεσθαι, εἰ προ-

1. *Κόρινθος recte Zenobius. In proverbio desunt vv.: ἐγὼ δ' εἶην Τενεάτης.* 2. *Deest v. Τενεά.* 5. *VB: ταύτην λελέχθαε φασὶ διὰ το ἀδιάθετον καὶ ἀπαιδευτον τοῦ Τυδέως· τὴν γὰρ θυγ. [τοῦ V addit] Ἰππονόου Π. Οἰνεὺς [V Οἰκεὺς] ἐβιάσατο.* 6. *Οἰνεὺς] legebatur Τυδέως.* 7. *αὐτὴν] VB ταύτην. ἔγκυον V. συφόρβοις] ὑφορβῶ VB.* 8. *γενομένου B. παιδίον] παιδὸς τοῦ VB.* 10. *κεκιδάριεν Zenobius. ἤγουν] ὠGron. εἰγουν. In apographo*

est ei, incerto scripturae compendio. Wyttenbachius. 13. *ἐπιφερομένων] ἀποφερ. Zenobius.* 15. *σαρκοφαγίας e Zenobio J. Gronovius edidit: cod. κερκοφαγίας, unde eidem Gronovio: κεστροφαγίας scribendum esse videbatur: apographum habet γερκοφαγίας.* 16. *μαντεύσασιο Zenobius.* 18. *ἡ Πυθία] ἡ προφητὴς ἡ ἐν Δωδώνῃ Zenobius.* 19. *Scribebatur Μυρτίλα: mutavi e Zenobio: codicem aut Μυρτίαν aut Μυρτίδα habere Gronovius annotavit: Apographum Μυρτία.* 21. *Βόμβρος et Βόμβρον Zenobius.*

4. *Zenob. III, 96.*
5. *V. IV, 25. B. 916. Macar. 453. Narrationem tetigit Heynius ad Apollod. I, 8, 5: petita est ex Antimachi Thebaide, ut discimus e Schol. Ven. ad Hom. II. A, 400: Ἀντίμαχος δὲ φησὶν ὅτι παρὰ συφόρβοις ἐτέραφη: se.*

Tydeus: add. Eur. Suppl. 902: οὐδ' ἐν λόγος ἦν δεινός, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.

6. *Diogen. V, 77.*
7. *Zenob. VI, 14.*
8. *Zenob. IV, 52.*
9. *Zenob. II, 84.*

θύσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμβρον ἐνίκησαν.

- 10 Πλείους τῶν Καλλικυρίων: Καλλικυρίων ποτὲ πλῆθος ἐπόησε τὰς Συρακούσας οὕτω πολλοὶ, ὥστε καὶ τοὺς προτέρους οἰκήτορας ἐκβαλεῖν. 5
- 11 Κέλμις ἐν σιδήρῳ: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχειρωτοὶ πεφύκασι. Κέλμις γὰρ τις ἐν Ἰδῇ στερρότατον σίδηρον ἐργαζόμενος.
- 12 Ὁ Κερκυραῖος μαστιγούμενος ἅμα αὐτὸν † ἠργολάβησαι: αἱ μάστιγες αἱ Κερκυραῖαι λέγονται 10 διάφοροι εἶναι παρὰ τὰς ἄλλας.
- 13 Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβαλλεῖ: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης.
- 14 Πόλεις παίζομεν: πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς 15 πεττευτικῆς.
- 15 Ἄριστα χωλὸς οἴφει: αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γενομένους ἄρσενας ἐπήρουν, ἢ σκέλος ἢ χεῖρα περιελόμεναι· πολεμοῦντες δὲ πρὸς αὐτὰς οἱ Σκύθαι καὶ βουλόμενοι πρὸς αὐτὰς σπεισασθαι ἔλεγον, ὅτι συνέσονται τοῖς Σκύθαις εἰς γάμον ἀπηρώτοις καὶ μὴ λελωβημένοις. ἀποκριναμένη δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἀντιάνειρα ἡγεμῶν τῶν Ἀμαζόνων εἶπεν· Ἄριστα χωλὸς οἴφει. 20
- 16 Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: ἐπὶ τῶν με-

4. Vulgo τῆς Συρακούσης: correxit Schneidewinus. 7. δυσ-

χειρωτοί] Apographum ^{εν} δυσχειρωτοί: editt. δυσχειρητοί, quod correxi. 9. Wyttenbachius vertit: *Corcyraeus simul se ipse flagellans suscepit locatum opus*, et pro v. ἠργολάβησαι suspicatur ἠργολάβησεν legendum esse. Abstineo manum a corrigendo, quum quo sensu proverbium dictum sit, nesciamus: verba enim αἱ μάστιγες κτλ. ad proverbium Κερκυραῖα μάστιγι videntur referenda: cf. Zenob. IV, 49. 12. Scribebatur κῆκα: correxi e Zenobio. 24. Scribebatur κακὸν καιρὸν: καιρὸν delevi. τῶν] vulgo τῆν.

10. Zenob. IV, 54.

11. Zenob. IV, 80.

12. V. n. criticas.

13. Zenob. IV, 41.

14. Zenob. V, 67.

15. Diogen. II, 2. Usurpat Athen. XIII, 568 E: διὸ συμβουλευέ σοι, . . . τὰς ἐπὶ τῶν οἰκη-

μάτων ἀσπαίζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκεν εἰς οὐδὲν δέον [v. Zenob. III, 91.] τὰ τῶν νῶν κέρματα. ὅπως γὰρ ἄριστα χ. οἴφεις, τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σφρονησαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν [Zenob. VI, 2].

16. Zenob. III, 98.

ταβολὴν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνίζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρπῶν στέφασθαι, καὶ λίκνον ἄρτων πλήρη περιφέροντα λέγειν, Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον. Ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπέωσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ 5 παλαιὰν διαίταν, εὐρήκασιν δὲ τὴν ἡμερον τροφήν.

- 17 Μυκόνιος γείτων: ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχροῦτητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν μικρότητα τῆς νήσου καὶ εὐτέλειαν, τῆς Μυκόνου.
- 18 Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθοῦν: ἐπὶ 10 τῶν πειρωμένων διάστροφα ξύλα κατευθύνειν.
- 19 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.
- 20 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων 15 αὐτό.
- 21 Ἡράκλειος ψώρα: ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· ἡ γὰρ Ἀθηναῖ τῷ Ἡρακλεῖ πολλαχοῦ ἀνήκε θερμὰ λουτρά.
- 22 Οὐκ ἔστι δούλων πόλις: διὰ τὸ σπάνιον εἶ- 20 ρηται.
- 23 Βούνας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπεριθιεμένων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος

1. Scribebatur Ἀθήνησι. 3. Scribebatur στρέφασθαι; correxi e Zenobio. πλήρης rectius Zenobius. 6. Fortasse τῆς νήσου Μυκόνου καὶ εὐτέλειαν. 9. Μυκόνου] in MS. temere erat Μυκίτης. Gronovius. 10. VB: τὸ σκαλικὸν ξ. οὐδέποτε ὀρθοῦν [οὐδέποτε ὀρθοῦται V.]: αὕτη δημώδης· λέγεται δὲ ἐπὶ τ. διάστροφα πράγματα κατευθ. πειρ., καὶ μηδὲν ὠφελούτων. 13. μεθεῖναι] scribebatur μεθεῖν: nimmo μεθεῖναι, ut legitur apud Zenobium. e Wyttenbachius. 14. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Zenobius. 17. ψώρα] legebatur φορά.

17. Zenob. V, 21.
18. V. III, 100. B. 881. Apost. XIX, 1. Arsen. 449. Macar. 429: Phot. Suidas: cf. Diogen. VI, 92.
19. Zenob. V, 58.
20. Macar. 451: Zenob. V, 59.
21. Diogen. V, 7.
22. Cf. Append. s. μὴ ἔστι δού-

λων. Hesych. δούλων πόλις: Εἴ-πολις ἐν Μαρκῆ [fr. 16. Runkel.]. κώμην γὰρ λέγει, δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ [v. Hoeckius Cret. I, 433.] καὶ Λιβύῃ. Etiam Cratinus in Seriphis hanc urbem nominavit: v. Steph. Byz., Runkelius Crat. fr. p. 57.
23. Zenob. II, 67.

ἐγένετο· τούτῳ Ἡλεῖοι πρὸς Καλλιωναίους † διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν δίκας νομίσαντες ἀναμείναι, ἕως ἂν ἀποφῆναι· γναῦς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο ἀνεβάλλετο μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν.

- 24 Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οἱ Λοκροὶ 5
γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς δημοτελεῖ θυσίαν, σικυοῖς
ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχηματίζαντες βοῦν, τούτῳ
τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.
- 25 Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια: ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἀναίσχυρτίαν
ὠφελουμένων. 10
- 26 Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον
ἀσκούτων.
- 27 Ἄειδε τοὺς Τέλληνος: ὁ Τέλλης ἐγένετο αἰ-
λητῆς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής.
- 28 Ὑδωρ παραρῥέει: ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου 15
ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. μετήκται
δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβαι-
νόντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ.
- 29 Μιχθοφορῶν: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἐρασμίων
διδάσκαλος καὶ ὑπερηφάνων, ὡς φασὶ καὶ τὴν Σαπφῶ 20
ἐρασθῆναι· μὴ φέρουσαν δὲ τὰ πάθος ῥῖψαι αὐτὴν κατὰ
τῶν ἐν Λευκαδίᾳ πετρῶν.

1. Καλλιωναίους cod.; Gronovius Κυλληναίους scribendum putabat: Καλυδωνίους Zenobius: crucem posui. 2. νομίσαντες] sic et Zenobius: attamen vitium subesse videtur, et legendum ὀμόσαντες. W y ttenbachius. Codd. lectio bene habet. Vulgo ἀποφῆναι: ἀποφῆνται Zenobius. 13. τοὺς] τὰ Zenobius. 17. καὶ εἰς] καὶ Zenobius om. 19. ὁ Lego Μιχθοφόρῳ nomen mulieris et opinor aliqua deesse. Gronovius. Spectat ad Phaonem: Phot. Suid. Schol. Berol. ad Liban. Epist. 260: [φασὶν Suidas addit] ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τῷ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ [σὺν πολλοῖς καὶ Suidas.] Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν, ῥῖψαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας: cf. interp. Hesychn. s. Φάων. Unde patet aut in Μιχθοφορῶν latere v. Φάων aut Φάων deesse et Μιχθ. ex alio superesse proverbio. 20. v. διδάσκαλος corruptum est.

24. Zenob. V, 5.

25. Zenob. IV, 36.

26. Zenob. IV, 81: cf. Append.
s. Βάβυος.

27. Zenob. II, 15. Dixit de
Tellene post Schneidewinium
Meinekius Comic. Grr. Frr. I, 38.

28. Zenob. VI, 24.

29. V. nott. criticas.

- 30 *Λιμοῦ πεδίων: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. τόπος γὰρ ἐστὶν οὕτω καλούμενος Λιμοῦ πεδίων.*
- 31 *Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρία ἀπολλυμένων· παρὸσον ἢ πύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται.*
- 32 *Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ ἄφελειν.*
- 33 *Βοῦθος περιφοιτᾶ: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ τινος Πυθιονίκου Βούθου καλουμένου.*
- 34 *Λιμοδωριεῖς: σιτοδείας ποτὲ γενομένης ἐν Πελοποννήσῳ ἐφόδια τινὲς λαβόντες ἀπῆραν· πλανωμένους δὲ αὐτοὺς ἀπέδξματο ἢ ἐν Ῥόδῳ Τρίπολις· ἐκλήθησαν δὲ διὰ τοῦτο Λιμοδωριεῖς.*
- 35 *Μερίς οὐ πνίγει: φασὶ περὶ τὴν Ἑλλάδα μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανέμειν μερίδας· διὰ δὲ 15 προφάσεις τινὰς ἰνδεεστέρων γενομένων τῶν ἰδωδύμων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παρομιαν εἰρησθαι.*
- 36 *Ἡράκλειος νόσος: τὴν ἱερὰν νόσον Ἡράκλειον ὠνόμαζον· εἰς ταύτην γὰρ ἐκ μακρῶν πόνων ἐμπεσεῖν 20 Ἡρακλέα.*
- 37 *Τὰ δε Μῆδος οὐ φυλάξει: μελλούσης γενέσθαι τῆς Ξέρξου στρατείας, οἱ Ἕλληνες ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλισκον, ἐπιλέγοντες· Τὰ δε Μῆδος οὐ φυλάξει. 25*
- 38 *Ἐκκεκόφθ' ἢ μουσική: τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοῖς καὶ κιθαρστρίας καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισῆγα-*

5. Scribebatur μὴ βουλομένων: delevi μὴ cum B, Zenobio. 7. ὠφελειν] εὐεργετιν B: v. vv. II. ad Zenob. I. c. 10. Scribebatur bis Λιμῶ Δωριεῖς. 14. Explicationem K om. 24. Vulgo αὐτῶν. 26. Legebatur ἐκκεκόφη Μουσική. 27. vulgo φιλολόγων.

30. Zenob. IV, 93.

31. Zenob. V, 76.

32. B. 729: Zenob. V, 60: cf. infr. II, 31.

33. Zenob. II, 66.

34. Hesych. Phot. Suidas. Cf. O. Muellerus Dorr. I, 102.

35. K. III, 87: Zenob. V, 23.

36. Zenob. IV, 26.

37. Suidas: Zenob. VI, 16.

38. Zenob. III, 99.

γον, ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

- 39 Λευκὴ στάθμη: αὕτη κατ' ἔλλειψιν εἴρηται ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι διακρινόντων. ἐν γὰρ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη λέγεται· ἥμιστα γὰρ διὰ τὸ ὁμοειδὲς 5 σαφῆς ἐστίν.
- 40 Μωρύχου Διονύσου: καὶ, Μωρότερος εἶ Διονύσου, ὅς τ' ἄνδρον ἀφείς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται: ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπεπραγμένων. Μώρυχος δὲ ὁ Δίονυσος κατ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ 10 μολύνεσθαι, ἐπειδὴν τρυγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρυῶν γλεύκει καὶ τοῖς γλωροῖς σύκοις. μωρύξαι δὲ τὸ μολῦναι· καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐηθειαν, παρόσον ἔξω τοῦ νεοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τῇ εἰσόδῳ ἐν ὑπαίθρῳ.
- 41 Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετήλθεν: ἐπὶ τῶν 15 πολυχρονίῳ ζητήσῃ χρωμένων. Ἀμαία γὰρ ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροϊζηνίοις προσαγορεύεται, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη.
- 42 Ὁ Λέσβιος πρύλλις: αὕτη κατ' ὁμοίωσιν λέγεται, ὡς περ Λέσβιος πρύλλις. δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλλις Ἐρμού παῖς γενέσθαι καὶ μάντις. 20
- 43 Ἀ φιλοχρηματία τὰν Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἐξ ἄπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων. μετήνεγκται ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίους. ἔχρησε γὰρ ὁ θεὸς, τότε ἀπολέσθαι ὅταν ἀργύριον καὶ 25 χρυσίον τιμήσωσιν.
- 44 Ἡ ἐν Ἀργεὶ ἀσπίς: οἱ ἐν Ἀργεὶ οἱ τὴν ἐν

7. Μωρύχου Zenobius. Vulgo Διονύσιου. Διονύσου] recte Zenobius Μωρύχου. 9. Scribebatur Μωρύχας. 14. Erat τὴν εἰσοδόν. 15. Scribebatur bis Ἀμαία. 18. Posteriore loco corrigendum Ἀ. μάντις: quod Gronovius priore fecerat. Wyttensbachius. 21. Τὰν delendum est. 22. vulgo δ': Gronovius δέ, quod reduxi. 23. μετήνεγκται Zenobius. 26. Τὴν .. ἀσπίδα Macarius.

39. Zenob. IV, 89.

40. Apost. XIX, 6: Zenob. V, 13.

41. Zenob. IV, 20.

42. Respicere videtur ad Lycoph. Cassand. 219 sqq.: ὡς μὴ σὶ Κάδμος ὤφειλ' ἐν περιφύτῳ Ἰσση φυτιῦσαι... Τῶν αὐθομαίων

συγκατασκάπτῃ Πρύλλιν, Τόμουρε πρὸς τὰ λῶστα νημερτέσταται: v. Scholl. ad h. l. et Eustath. ad Hom. 11. E, p. 601, 2. M, 893, 39.

43. Zenob. II, 24.

44. Macar. 4.7: Zenob. II, 3. VI, 52.

τοῖς παισὶν ὥραν καθαρὰν καὶ ἀδιάφθορον φυλάξαντες, ἀναλαβόντες χρυσὴν ἀσπίδα προπομπέουσι, τοῦτο γέρας ἔχοντες κατὰ τι νόμιμον ἀρχαῖον.

- 45 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρι-
νόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα· 5
ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τῶν ὀφθαλμῶν τὸν αἴλουρον
τῇ Ἀθηνᾶ συμβάλλοι.
- 46 Ἐστία θύεις: ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδι-
δόντων. Δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθνον
Ἐστία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. 10
- 47 Τί [ὅτι] οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἦρωσ
γένη: φασὶν, ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμίᾳς
τιμῆς μετεῖχον. ὅθεν τὸ, ἵνα ἦρωσ γένη, κατ' εὐ-
φημισμὸν εἴρηται.
- 48 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν ἅπαντα 15
πρὸς τὸ κρείττον ἐδεχομένων. Ἀλήτης γὰρ, ὡς φησι
Δοῦρις, ἀποπεσὼν Κορίνθου, κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ
ἀπεπειράτο πάλιν κηθεῖν· ἐνὶ † τῇ χώρᾳ περιῦδὼν τινα
βουκόλον, ἦτι τροφήν· ὁ δὲ βῶλον ἐκ τῆς πήρας ἀρά-
μενος εἰδίδου. ὁ δὲ Ἀλήτης ἐδέξατο οἰωνυσάμενος καὶ εἰ- 20
πὼν· Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης.
- 49 Ἀδακρυς πόλεμος: ἐπὶ τῶν ἔξω τινὰς χαλεποῦ
πράγματα κατορθύνοντων. ὁ γὰρ Δωδωναῖος προεῖπε Λα-
κεδαιμονίοις πολεμοῦσι πρὸς Ἀρκάδας, μάχην ἄδακρον
ἔσεσθαι· συμβαλόντες δὲ μετὰ ταῦτα ἐνίκησαν μηδενὸς 25
ἀποθανόντος.

3. κατὰ τι νόμιμον] scribebatur κατὰ τινα μῖμον: κ. τ. μῖμον Gronovius; Wyttenbachius κ. τ. νόμον conjecit: v. Zenobius. 4. Vulgo Ἀθηνᾶ. συμβάλλει vitium est typographicum ed. Huttenianae: συγκρίνοι Zenobius. 8. Scribebatur μηδενός. 10. θυσίας] MS. οὐσίας: correxerunt Gronovius et Wyttenbachius. 11. ὅτι un-
cis circumdedi. 16. Ἀλάτης Gronovius. 17. Cod. δουρης, Gronovius Δούρης: veram lectionem resultuit Wyttenbachius. 18. ἐνί sanum esse nequit: videntur excidisse haec: ἐλθὼν οὖν εἰς Κορίνθον, ἐν τῇ κτλ.: aliter Wyttenbachius: corrigit enim: πάλιν κατελθεῖν· καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἰδὼν τινα βουκόλον κτλ. 20. Ἀλάτης Gronovius. 23. πράγματα ex Gronovii conjectura scripsi: cod. et edd. πράγματος: v. nott. critt. ad Diogen. I, 53.

45. Zenob. II, 25. III, 80.
46. Zenob. IV, 44. Diogen. 48. Zenob. III, 22.
II, 40.
47. Zenob. VI, 17. Greg. Cyr. 49. Zenob. I, 28.

- 50 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίγια: ἔλλειπει τὸ, καθ' αὐτούς. Ὅταν καθ' αὐτούς συλλεγέντες τινὲς πράττωσι τι, ἐπιλέγουσιν αὐτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίγια.
- 51 Ἐν Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν σκυθροπῶν καὶ ἀγελάστων. οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου λέγουσι τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ γὰρ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀγέου, εὐξάμενος εἰς χάσμα ἐνέπεσεν, οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐγένετο.
- 52 Φάλλος τῷ θεῷ: ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις 10 τὰ οἰκεία πρόσφορα· ἐπεὶ τῷ Διονύσῳ ἴστατο ὁ φάλλος.
- 53 Δῶρον δ' ὅτι δῶ τις ἐπαινεί.
- 54 Ταινάριον κακόν: τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἰκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφυγόντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἰλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν. 15
- 55 Πιτάνη εἰμί: κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων. τῇ γὰρ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα.
- 56 Θραῖκες ὄρνια οὐκ ἐπίστανται.
- 57 Ταχύτερον ὁ Μάνδρης κρητίνας † ἀπέπερασε: Ἐπίσιοι κρητίνας ἐκτίσαντο τὰς Μαγνήτων· ἀπέπερασε δὲ σφιν Μάνδρης ὁ Μανδρολύτου παρ' οἶνον καὶ μέθην καὶ κύβην. 20
- 58 Πολυκράτης μητέρα νέμει: Πολυκράτης ὁ Σά-

2. ὅταν] praemittendum erat, λέγει δὲ Δούρις ὅτι — ut apud Zenobium. Wyttenbachius. 4. Ἐν] reliqui εἰς sive εἰς. 5. Cod. ἀγελάτων, quod correxi. 6. λέγονται Suidas. 8. Ἀγχαίου recte Suidas. 12. Vulgo ἐπαινεί. 13. παρανομούμενον] παράμονον V. 14. scribebatur οἰκέτας: correxi ex Arsenio, Suida: cf. Thucyd. I, 128: οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντες ποιεῖ ἐκ τοῦ ἡρώ του Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταίναρον τῶν Εἰλώτων ἰκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθεραν. 15. ἀπαγαγόντες VB om. 16. Macarius explicat: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλεπῶν. 19. Κρητίνας quid sit nescio. Posui crucem. 22. κύβην] scribe κυβείαν.

50. Zenob. II, 26.
51. Zenob. III, 61.
52. Diogen. VII, 22.
53. Zenob. III, 42.
54. V. IV, 12. B. 900. Apost. XVII, 92. Arsen. 441 ibiq. Macar.: Suidas. De re v. Peri-

zonius ad Aelian. V. H. V, 7. Muellerus Dorr. I, 189: add. Schol. ad Arist. Acharn. 515.
55. Zenob. V, 61.
56. Zenob. IV, 32.
57. Res mihi ignota.
58. Zenob. V, 64.

μιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συνα-
γαγὼν, δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς
ἕκαστον λέγων, ὅτι Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι.

59 Ἀττικὸς πάροικος: οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς παρ-
οικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιάζοντας ἐξέβαλλον. ἢ ἀπὸ τῶν 5
εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων.

60 Εἰς Μασσαλίαν πλεύσειας: οἱ Μασσαλιῶται
θηλύτερον ἔζων, καὶ στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι
χρῶμενοι, ἐτι δὲ τὰς κόμας μεμυρισμένας ἀναδεδεμένους,
καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονοῦντες. 10

61 Σαμίων ἄνθη, καὶ, Σαμιακὴ λαύρα: ἐπὶ τῶν
ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. ἢ Σαμιακὴ λαύρα στενωπὴ ἦν
παρὰ Σαμίοις, ἐν ἧ τὰ πέμματα ἐπιπράσκετο. τὰ δὲ
Σαμίων ἄνθη τόπος, ἐν ᾧ συνήεσαν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀν-
δράσι συνευωχησόμεναι. διὰ ταύτην τὴν τρυφήν οἱ Σά- 15
μιοι τοῖς Πέρσαις ἐδουλώθησαν.

8. καὶ στολαῖς] καὶ VB om.

9. χρῶμενοι e VB, aliis adjeci.

ἐτι δὲ κτλ.] VB om. ἐτι] ἐπι Gronovius: correxit ex apographo
Wyttenbachius. Vulgo κόμας.

10. Aliter explicat codex C:

εἰς [Suidas εἰς] Μασσαλίαν [sic] πλ.: ἐπὶ κατάρρας, παρ' ὅσον εἰς
μαλακίαν οἱ Μασσαλιῶται διεβάλλοντο· ἢ ὅτι οἱ Μασσα-
λιῶται εἰς πόλεμον ἐξιόντες κοσμοῦνται ὡς γυναῖκες. II.

VB: Σ. ἄνθη: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. A: Σαμικὴ [sic]
λαύρα: ἐπὶ τῶν πρὸς τρυφήν καὶ ἀγορὰς πολυτελεῖς ἐκκεχυ-
μένων: Macarius Σ. λύρα, quod probavit olim Schneidewinus
ad Ibyci Rell. p. 20: nunc mecum consentit. 14. τόπος, ἐν ᾧ]
scribebatur τόποι, ἐν ᾧ: Gronovius proposuit τόποι, ἐν οἷς.

59. Zenob. II, 28.

60. B. 369. C. 147. Apost. VII,
71. Arsen. 221: Athen. XII, 523
B: Ἰβηρες δὲ, καίτοι ἐν τραγικαῖς
στολαῖς καὶ ποικίλοις προϊόντες καὶ
χιτῶσι ποδήρεσι χρῶμενοι οὐδὲν ἐμ-
ποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους
ἐρώμης. Μασσαλιῶται δ' ἐθηλύν-
θησαν, οἱ τὸν αὐτὸν Ἰβηρσι τῆς
ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημο-
νοῦσι γοῦν διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς
μαλακίαν, διὰ τρυφήν γυναικοπα-
θοῦντες· ὅθεν καὶ παροιμία παρ-
ἤλθε, Πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν:
Suidas, qui similia apponit ad
proverbium ἐν Μασσαλίας ἡμεῖς.
Proverbium et explicatio ad se-
rius aevum spectare videtur,
quum Massilienses adhuc Augu-
sti tempore propter mores sum-

mis laudibus ornentur: cf. Strab.
IV, 1, 5 p. 181. Bruecknerus
Histor. Reip. Massil. 45 sq.

61. V. III, 81. B. 858: Clear-
chus Athen. XII, 640 E: Κλέαρ-
χος δὲ φησιν ὡς Πολυκράτης, ὁ τῆς
ἄβραῦς Σάμου τύραννος, διὰ τὴν πε-
ρὶ τὸν βίον ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζη-
λώσας τὰ Λυδῶν μαλακία. ὅθεν τῷ
μὲν Σάρδειων ἀγκῶνι γλυκεῖ [v.
Zenob. II, 92] προσαγορευόμενος
τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀν-
τικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν
Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἐπλησε τὰ
διαγγεθέντα Σαμίων ἄνθηα.
τούτων δὲ ἢ μὲν Σαμίων λαύρα
στενὴ τις ἦν γυναικῶν δημονηγόν
καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρα-
σίαν πάντων βρωμάτων ὄσως ἐπέ-
πλησε τὴν Ἑλλάδα· τὰ δὲ Σαμι-

- 62 Ἡ Σκυθῶν ῥῆσις: πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι, κλαίειν αὐτόν. ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων.
- 63 Διὸς ἐγκέφαλος: ἐπὶ τῶν ἰδυπαθούντων. τὰ γὰρ πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος ἐκαλεῖτο. 5
- 64 Λευκηπατίας: φασὶ συμβαίνειν τι ἐπὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων.
- 65 Ἀκῶ: αὕτη γέγονεν ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβηβλημένων, ἦν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἐτέρᾳ 10 διαλέγεσθαι.
- 66 Ἀεὶ κολοῖος παρ κολοῖον ἰζάνει: διὰ τὸ φιλάλληλον τοῦ ζώου.
- 67 Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται. * * δὲ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· περὶ τούτοις κυκείον † τις ψῆφος οἶον ἱερῆ καὶ ἀκίνητος τεῶν νομιζομένη. 15

1. ἡ ἀπὸ Σκυθῶν Diogenianus. 5. πολυτελῆ] ita scripsi e Zenobio: legebatur παντελῆ. 7. ἐπὶ] περὶ recte Zenobius. 10. ἐσοπτριζομένους cod.: correxit Gronovius. 15. vulgo: κινούτων. τέτακται δὲ κτλ. In sequentibus codicis scripturas exhibui: Gronovius dedit: περὶ τούτοις οὖν κείται τις ψῆφος . . τίως νομ.: Wytenbachius bene e Suida: παρὰ γὰρ τούτοις κείται τις — θεῶν νομ.: veram autem loci conformationem cognoscimus e Schol. Plat. 451 Bekk.: κινήσω . . ἱερᾶς, ἣ τέτακται ἐπὶ τῶν . . κινούτων· μετεἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· παρὰ τούτοις δὲ κείται τις . . ἱερὰ . . θεῶν π., ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκισίλᾳ.

ων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα, ἐπὶ δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἑορταῖς τε καὶ μέθαις. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος οἶδα δὲ καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἑμοῖς Ἀλεξανδρεῦσι λαύραν τινὰ καλομένην μέχρι καὶ νῦν εὐδαμόνων, ἐν ἣ πάντα τὰ πρὸς τρυφήν ἐπωλεῖτο: Suidas. Σ. λαύρα] A. 859. Macar. 427: Clearchus Athen. l. c., Xanthus apud Schol. Ven. ad Hom. II. II, 702 et Eustath. ad Hom. l. c. 1082, 36, id. ad Hom. Od. X, 1922, 2: etiam Suidas v. λαύρα ad nostrum proverbium respicere videtur. De v. λαύρα cf. Schol. ad Arist. Pac. 98,

interpp. ad Suid. l. c. διὰ ταύτην κτλ.] tempus, quod Plutarchus innuat, accurate definiti nequit: optimum videtur, cogitari de invasione, quae Sylosontis causa a Persis suscepta est: cf. Zenob. III, 90.

62. Diogen. V, 11.

63. Zenob. III, 41.

64. Zenob. IV, 87.

65. Zenob. I, 53. Ab Acco derivatum est proverbium ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκίετα Apost. VIII, 78. Arsen. 238.

66. Zenob. II, 47.

67. Diogen. V, 44.

- 68 Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο.
- 69 Οἰταῖος δαίμων: οὗτος ὁ δαίμων ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν. 5
- 70 Ἐπὶ βωμόν: εἴρηται ἀπὸ τῶν θνυμένων πρὸς τοῖς βωμοῖς.
- 71 Φωκαέων ἀρά: οἱ Φωκαεῖς τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες γῆς ἐπηράσαντο μηδέποτε καταλθεῖν εἰς αὐτήν.
- 72 Φασηλειτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλείτας ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν. 10
- 73 Καρικὸν θῦμα: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κύνας ἱερουργοῦσι.
- 74 Εὐρυμνος: οὗτος περὶ ὧμος διαβάλλειν Κάστορι πρὸς τὸν Πολυδεύκην, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν μεγίστην δίκην. 15
- 75 Δειλαιότερος εἶ τοῦ παρακύπτουτος: φοβούμενός τις τὸν Ἡρακλέα κατέδυσ εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. ἐντετύπεται ἐν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδῆς εἰκὼν, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπερέχει τοῦ σπηλαιοῦ· καλεῖται δὲ παρακύπτων. 20
- 76 Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι κεῖται: τὸ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικοὺς.

6. ἐπὶ βωμόν] his verbis integrum proverbium non videtur effic. ἀπὸ] Wyttenbachius malit ἐπὶ. 8. vulgo αὐτῶν. 10. Φασηλειτῶν et infra Φασηλίτας Zenobius. 14. Κᾶρες V. om. ἱερουργοῦσι κύνα VB. 18. καὶ] B κακέ. 19. ἐν] B οὐν. 22. γόνασι Zenobius.

68. Zenob. VI, 18.

69. Zenob. V, 44.

70. Vid. nott. criticae.

71. Zenob. VI, 35.

72. Zenob. VI, 36.

73. V. II, 26. B. 523. Suidas.

Canes Caricae magni aestimabantur apud veteres: Oppian.

Cyneget. I, 370. Poll. V, 37.

74. Liban. Epist. 389 fin.:

βούλει μαθεῖν, ἃ τοῖς φίλοις εἰπά-
ζουσι παρέστη; Εὐρυμνόν τινα
νομίζουσι ταῦτα εἰργάσθαι. Ὁ δὲ
Εὐρυμνος ἐκεῖνος διέβαλλε τῷ Κά-
στορι τὸν ἀδελφόν· ἀλλ' οὐχ ὁ Κά-
στωρ εἰρήσεν· ἀλλ' ὁ μὲν ἔφρασεν,
ὁ δὲ Πολυδεύκης ἀγαθὸς ἐγένετο
πύκτης ἐπὶ τὸν Εὐρυμνον.

75. Zenob. III, 32.

76. Zenob. III, 64.

- 77 Βοιωτίων νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἡρμαιίως ἐχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγιγνομένων.
- 78 Ἀρπαγὰ Κοτυττίοις: Κοτύττια ἑορτὴ τις ἐστὶ Σικελικὴ, ἐν ἣ περι τινας κλάδους ἐξάπτοντες πόπανα καὶ ἀκρόδρου ἐπέτραπον ἀρπάξεν. L
5
- 79 Μέγα στόμα ἐνιαυτοῦ: οἰονεὶ πολλὴ παρῶρησία πάντων, εὐφορίας γενομένης.
- 80 Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ: ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἦγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια. 10
- 81 Οὐχ ἱππολέκτας † περισσὰς πλώμες: ἐπὶ τῶν βραχέα κεκτημένων.
- 82 Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνατοῖς ἐπιχειρούντων.
- 83 Τίς τρόπος ἵππων: ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένων τι 15 καὶ ἀλλόκοτον ποιούντων.
- 84 Χαλκιδίξεν: ἐπὶ τῶν γλισχρομένων. οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῶδουντο.

1. Βοιώτειος Κ. ἐπὶ κτ.] Κ: ἑ. τ. κατ' ἀρχὰς ἡρμαιόντων, ἕστερον δὲ ταρασσόντων. Scribebatur ἡρμαιίας. 3. Vulgo Κοτυτίοις et tum Κοτυτίς: cf. Tzschuckius ad Strab. X, 3, 16 p. 470. 5. ἐπέτραπον Lobeckius: vulgo ἐπίτραπον. 6. τὸ στόμα τοῦ Diogenianus. 8. ἀσυκοφάντως Β. C nonnisi ἐπὶ τῶν ἀλήπτως τὰ πρ. ἐπιτελούντων. 11. Erasmus IV, 2, 27 duas proposuit conjecturas: οὐχ Ἱππολάτας [incolas Hippolae: Paus. III, 25, 6. Steph. Byz. s. v.] περισσοῦς πλώμες, et οὐχ ἱπποβότας π. π.: addidit his tertiam Gronovius: οὐχ ὑπὸ Λεκτὰς π. π., s. Λεκτὰς intelligens locum notum et celebratum apud antiquos. 13. Correxī vulgatam, χαμαῖδ'. 15. ἵππων Hesychius om. παρηλλαγμένων Β et τι post v. ἀλλόκοτον ponit. 17. Scribebatur χαλκίξεν: correxi e BV, Suida, probantibus Wyttenbachio et Bergkio Comm. de Rel. Com. Vet. Att. 48.

77. Κ. II, 42. Suid. s. Βοιωτία: cf. Zenob. II, 65. Proverbium Μόσχος ἄδων Βοιώτιον afferrunt Apost. XIII, 27. Arsen. 357.

78 Cf. Lobeckius Aglaoph. II, 1031.

79. Diogen. VI, 48.

80. V. I, 68. B. 371. C. 127. Suidas.

81. V. nott. criticae.

82. Zenob. VI, 48.

83. B. 901. Hesych. Phot.

Suidas. Ex Metagenis comici Thuriopersis desumptum, teste Photio et Suida.

84. V. IV, 48. B. 949: Eustath. ad Hom. II. B, p. 279, 18: Χαλκιδίξεν παροικιακῶς τὸ γλισχεῖσθαι ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμῶδουντο οἱ κατ' Εὐβοίαν Χαλκιδεῖς: Hesych. Suidas. Jacobsius ad Anthol. Gr. X, 228 statuit, verbum χαλκιδίξεν, ut plura ei similia, a χαλκός fictum et a Comicis ad Chalcidenses, sine ulla

- 68 Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ πολυχρονίων καὶ ὑπεργύ-
ρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος
τέττιξ ἐγένετο.
- 69 Οὐταῖος δαίμων: οὗτος ὁ δαίμων ὕβριν καὶ
ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν. 5
- 70 Ἐπὶ βωμόν: εἴρηται ἀπὸ τῶν θυομένων πρὸς
τοῖς βωμοῖς.
- 71 Φωκαέων ἀρά: οἱ Φωκαεῖς τῆς αὐτῶν ἐκπεσόν-
τες γῆς ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν.
- 72 Φασηλειτῶν θυμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναί- 10
μων. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλείτας ταρίχους τοῖς θεοῖς
θύειν.
- 73 Καρικὸν θυμα: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μέλη θυόντων.
οἱ γὰρ Κᾶρες κύνας ἱερουργοῦσι.
- 74 Εὐρυμνος: οὗτος πειρώμενος διαβάλλειν Κάστορι 15
πρὸς τὸν Πολυδεύκην, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν μεγίστην δίκην.
- 75 Δειλαιότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος: φο-
βούμενός τις τὸν Ἡρακλέα κατέδυ εἰς σπήλαιον καὶ διὰ
δειλίαν ἀπέθανεν. ἐντετύπεται ἐν τῷ λίθῳ ἀνθρωποει-
δῆς εἰκὼν, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπερέχει τοῦ σπηλαιοῦ· κα- 20
λεῖται δὲ παρακύπτων.
- 76 Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι κεῖται: τὸ παλαιὸν
πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς.

6. ἐπὶ βωμόν] his verbis integrum proverbium non videtur effici.
ἀπὸ] Wyttenbachius malit ἐπὶ. 8. vulgo αὐτῶν. 10. Φασηλειτῶν
et infra Φασηλείτας Zenobius. 14. Κᾶρες V-om. ἱερουργοῦσι κύναι
VB. 18. καὶ] B κακέ. 19. ἐν] B οὐν. 22. γόνασι Zenobius.

68. Zenob. VI, 18.

69. Zenob. V, 44.

70. Vid. noit. criticae.

71. Zenob. VI, 35.

72. Zenob. VI, 36.

73. V. II, 26. B. 523. Suidas.

Canes Caricae magni aestima-

bantur apud veteres: Oppian.

Cyneget. I, 370. Poll. V, 37.

74. Liban. Epist. 399 fin.:

βούλει μαθεῖν, ἃ τοῖς φίλοις εἰκά-
ζουσι παρέσθη; Εὐρυμνὸν τινα
νομίζουσι ταῦτα εἰργάσθαι. Ὁ δὲ
Εὐρυμνος ἐκείνος διέβαλλε τῷ Κά-
στορι τὸν ἀδελφόν· ἀλλ' οὐχ ὁ Κά-
στωρ εἰσήσεν· ἀλλ' ὁ μὲν ἔφρασεν,
ὁ δὲ Πολυδεύκης ἀγαθὸς ἐγένετο
πύκτης ἐπὶ τὸν Εὐρυμνον.

75. Zenob. III, 32.

76. Zenob. III, 64.

- 77 Βοιωτίων νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἡρμαιῶς ἔχόντων, αὐτοῖς δὲ σφοδρῶς ἐπιγυνομένω.
- 78 Ἀρπαγὰ Κοτυττίοις: Κοτύττια ἑορτὴ τις ἐστὶ Σικελικὴ, ἐν ἣ περὶ τινας κλάδους ἐξάπτουτες πόπανα καὶ ἀκρόδρουα ἐπέτραπον ἀρπάζειν. 5
- 79 Μέγα·στόμα ἐνιαυτοῦ: οἰοῦναι πολλὴν παρῶσησία πάντων, εὐφρορίας γενομένης.
- 80 Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ: ἐπὶ τῶν ἀσχυροφαντήτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἤγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια. 10
- 81 Οὐχ ἰππολέκτας † περισσὰς πλώμες: ἐπὶ τῶν βραχέα κεκτημένων.
- 82 Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.
- 83 Τίς τρόπος ἵππων: ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένων τι καὶ ἀλλόκοτον ποιούντων. 15
- 84 Χαλκιδίξειν: ἐπὶ τῶν γλισχρομενῶν. οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμωδοῦντο.

1. Βοιώτιος Κ. ἐπὶ κτλ.] Κ: ἐ. τ. κατ' ἀρχὰς ἡρμαιόντων, ἵστερον δὲ παρασσόντων. Scribebatur ἡρμαιῶς. 3. Vulgo Κοτυτίοις et tum Κοτυτίαι: cf. Tzschuckius ad Strab. X, 3, 16 p. 470. 5. ἐπέτραπον Lobeckius: vulgo ἐπέτραπον. 6. τὸ στόμα τοῦ Diogenianus. 8. ἀσχυροφάντως Β. C nonnisi ἐπὶ τῶν ἀλήπτως τὰ πρ. ἐπιτελούντων. 11. Erasmus IV, 2, 27 duas proposuit conjecturas: οὐχ Ἰππολάτας [incolas Hippolae: Paus. III, 25, 6. Steph. Byz. s. v.] περισσοῦς πλώμες, et οὐχ ἰπποβότας π. πλ.: addidit his tertiam Gronovius: οὐχ ὑπὸ Λεκτῆς π. π., s. Λεκτῆς intelligens locum notum et celebratum apud antiquos. 13. Correxī vulgatam, χαμαῖδ'. 15. ἵππων Hesychius om. παρηλλαγμένων Β et τι post v. ἀλλόκοτον ponit. 17. Scribebatur χαλκίξειν: correxi e BV, Suida, probantibus Wyttenbachio et Bergkio Comm. de Rel. Com. Vet. Att. 42.

77. K. II, 42. Suid. s. Βοιωτία: cf. Zenob. II, 65. Proverbium Μόσχος ἄδων Βοιωτίων afferunt Apost. XIII, 27. Arsen. 357.

78 Cf. Lobeckius Aglaoph. II, 1031.

79. Diogen. VI, 48.

80. V. I, 68. B. 371. C. 127. Suidas.

81. V. nott. criticae.

82. Zenob. VI, 48.

83. B. 901. Hesych. Phot.

Suidas. Ex Metagenis comici Thuriopersis desumptum, teste Photio et Suida.

84. V. IV, 48. B. 949: Eustath. ad Hom. II. B, p. 279, 18: Χαλκιδίξειν παρομοιακῶς τὸ γλισχρεῖσθαι ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμωδοῦντο οἱ κατ' Εὐβοίαν Χαλκιδεῖς: Hesych. Suidas. Jacobsius ad Anthol. Gr. X, 228 statuit, verbum χαλκιδίξειν, ut plura ei similia, a χαλκός fictum et a Comicis ad Chalcidense, sine ulla

- 85 Πρόσω καὶ χελιδῶν ὀλοσχοῖνους παρεῖται.
- 86 Οὐκ ἐπαινεθεῖη οὐδὲ ἐν περιδείπνω: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς δείπνοις τὴν τελευτήσαντα ἐπαιεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.
- 87 Σῦκον αἰτεῖς: κατὰ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ 5 Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς βουλόμενοι λαμβάνειν τὰ πρῶϊμα σῦκα.
- 88 Μυσι κανθαρίς: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 89 Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἔλκε μοιχὸν εἰς μυχόν. 10
- 90 Κυρνια ἄτη: Κύρνος νῆσος ἦν πάλαι ἄβατος τοῖς πλέουσι διὰ συνεχεῖς ληστείας.
- 91 Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος: λιμὴν ἐστὶ καλούμενος περὶ Τορώνην τῆς Θράκης· οὗτος δὲ ἔχει * * καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καθαιρέσεις, ὡς 15 μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον.
- 92 Ἀχροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν: ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν θρυπτομένων γυναικῶν· οἶον, ἔοικας μι-

1. Erasmus IV, 3, 22 τις χελιδῶν et ὄλους σχοῖνους, ut videtur, e codice scribit et interpretatur: *hirundo quaeriat totos schoenos praeteribit*: addit autem in fine: *suspicio hoc loco Chelidonem pro viro accipiendum*; qui haud scio an cursu celeritateque praecelluerit. 2. ἐπαινεθεῖς Zenobius. 3. Scribebatur εἰώθησαν. δείπνοις] περιδείπνοις Zenobius. 13. Scribebatur Τορωνίων. 14. ἔχει * *] desunt vv. καὶ στενάς: v. Zenobius. 15. καθαιρέσεις] recte Zenobius κατάρσεις. 17. Scribebatur Ἀ Κορινθία: Ἀκορινθία AB: correxi cum Gaisfordo e Suida probante Grotio ad Pauli Epist. ad Corinth. I Opp. T. I, 2, p. 766. C: Ἀ Κορινθία γυνή ἔοικε χοιροπωλήσειν: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν θρ. γυναικῶν καὶ ἐκδότων εἰς μίξιν. Πολλὰ γὰρ ἐταῖραι ἐν Κορινθῶ· καὶ τὸ γυναικῶν αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν. 18. vulgo ὥρας: correxi e BC. λέγεται θρυπτ. B. οἶονεῖ B.

horum hominum culpa, translatum esse: fulcitur Viri optimi sententia nomine χαλκιδίτις; ἢ πόρνη, ut ait Suidas, διὰ τῆς εὐτελείας τοῦ δεδομένου νομίσματος, quocum consentit Eustath. ad Hom. II. ψ, 1329, 37, ad Odys. X, 1921, 62.

85. De v. ὀλόσχοις v. intt. Hesych. s. v.

86. Zenob. V, 28.

87. Zenob. V, 92.

88. Diogen. VI, 49.

89. Diogen. V, 42. Zenob. IV, 67.

90. Hesych. s. κυρνιατά, ubi scribendum videtur Κυρνια ἄτη: cf. Diogen. V, 35.

91. Zenob. IV, 68.

92. B. 195. C. 6. Suidas s. χοῖρος: cf. Diogen. VII, 16. το γὰρ κτλ.] idem afferunt Eustath. ad Hom. Od. E, 1539, 33: ὅτι δὲ πολυώνυμον ὄν τὸ γυναικῶν αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ

σθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· τὸ γὰρ γυναικεῖον μόνιον χοῖρος λέγεται.

- 93 Ἐκ παντὸς ξύλου: κατ' ἔλλειψιν λέγεται· τὸ γὰρ πλήρες, ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· ἐπὶ τῶν τὸ μὲν εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρεῖαν ἀναγκαιαν πιπτόντων. 5
- 94 Ἄρκτου παρουσίας τὰ ἔχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν.
- 95 Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια κλεπτόντων. 10
- 96 Οὐδὲν ἦν ἄρα τὰ ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.
- 97 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χεῖρονα ἀπὸ τῶν κρειπτόνων· ἀπὸ τῶν ἀπίεως δρασομένων κατὰ τὸ θερμὸν τῶν ὀβελίσκων.
- 98 Ἀκείας ἰάσατο: Ἀκείας ἐγένετο ἰατρὸς ἀφνῆς, 15 ὃς τὸν πρωκτὸν τιος ἀλγοῦντος κακῶς ἰάσατο.
- 99 Τρίτη κεφαλῆ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ: ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων οὐ μόνον κατὰ τῶν ὤμων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

1. B: Κορίνθῳ διὰ τὸ πλείστας ἑταίρας εἶναι ἐν αὐτῇ. λέγεται δὲ χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. 3. κατ' . . πλήρες] K: εἶπε τὸ πλήρες ὅτι. 4. κύφων ἂν] scribebatur κυφὸν ἂν: Gronovius corrigendum judicabat καὶ ξόανον: ego K et Zenobium secutus sum. 5. λέγεται δὲ addit K. εὐκαταφρονήτων] εὐτελῶν K. εἰς . . πιπτόντων] K nonnisi εἰς δὲ χρεῖας ἀναγκαιῶν. 7. ἔχνη μὴ ζῆτει Zenobius. 11. ἄρα Diogenianus om. πάντα πλὴν Diogenianus. 12. K nonnisi haec habet: τὸ θ. τ. ὀβ.: ἐπὶ τῶν ἀπίεως δρασομένων. 13. ἀπὸ] legebatur ἐπὶ. 15. Ἀκείαν MS.: emendavit Gronovius. 17. τρίτη κεφαλῆ] vulgo τῆς κεφαλῆ: Erasmus e codice profert τρίτη κεφαλῆ καὶ τρίτῳ ἐγκ., III, 7, 90: Suidas nonnisi τρίτη κεφαλῆ: ego Apostolium secutus sum. τοῦτο εἴρηται Suidas addit. 18. Verba οὐ μόνον κτλ. om. Apostolius.

χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι: Schol. ad Arist. Acharn. 781. Suidas: eadem significatione Latini porci vocabulum adhibent: v. Varro R. R. II, 4, 10. Compara proverbium Χαῖτα μὲν ἐστὶν, Κορίνθια δὲ apud Suid. s. Χαῖτα, quod ex

Aristoph. Lysistr. 90 ductum est. 93. K. II, 94. Zenob. IV, 7. 94. Zenob. II, 36. 95. Zenob. V, 84. 96. Diogen. VI, 94. 97. K. IV, 69; Zenob. VI, 19. 98. Zenob. I, 52. 99. Apostol. XIX, 58. Suidas, s. τρίτη. Comicum aliquem εαρί.

- 100 Ἐπὶ σπειρῶν σχοινίον: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς πλεοναζόντων.
- 1 Γαλῆ χιτῶνιον, καὶ, Οὐ πρόπει γαλῆ κροκωτός: ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῶ οὔσα ἐπέδραμε μυῖ. 5
- 2 Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδῶντων. κνήψ γάρ ἐστι θηρίδιον τῶν ξυλοφάγων.
- 3 Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ: οἱ Λυδοὶ κωμῶδουῦνται ταῖς χερσὶν ἑαυτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια.
- 4 Οὐ μάλα κυκᾶς: κατὰ τῶν μηδὲν ὄντων. 10
- 5 Οὐδὲν Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττιγίας: ὁ Τυττιγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια. κατὰ τῶν τὰ ἀλλότρια ἀρπάζοντων καὶ πωλούντων.
- 6 Τὰ πρῶτα ἀρίστους παῖδας * * ἐγείνατο: 15 ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίῳν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀσελαινόντων.
- 7 Δούλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν κρεῶν: περὶ τῶν στρατευομένων δούλων, οἵτινες περὶ τοῦ σώματος μόνου μάχονται. λέγεται καὶ, εἰ μὴ

I. σπείρας VB: recte σπείρα Suidas et Apostolius. Explicant VB: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς πλεοναζόντων εἶρηται· ἐπεὶ καὶ αἱ σπείραι ἐκ τῆς γῆς [?] σύγκεινται, ἐξ ἧς καὶ τὰ σχοινία, ὡς καὶ τὸν λόγον εἶναι τοιοῦτον, ἐνδιατριβεῖν τοῖς αὐτοῖς. Σπείραι δὲ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου: aliter Apostolius: ἐπὶ τῶν ὄντων τισὶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηται ὁμοία: Hesychius denique τὸ ἀναγκαῖωτάτον exponit; ἐν γὰρ χειμῶνι τοῖς σχοινίοις πιστεύουσι: de nautis cogitavit. 6. His ad marginem apponebatur Δεῖ τοῦ σελίνου: ἐπὶ τῶν ἐπισημῶς νοσοῦντων. Gronovius. Cf. Diogen. VIII, 57. μεταπηδῶντων] μεταπιπτόντων Diogenianus. 11. Οὐδὲν] sic habuit codex, quod nolui mutare in οἶδεν, quod habent vulgo. Gronovius. 15. παῖδας * *] Αἴγινα τρέφει Diogenianus. 17. τὴν περὶ Aristophanes. 18. κρεῶν] hanc lectionem Aristarchus defendit: cf. Schol. ad Arist. l. c. περὶ] C: εἶρηται ἢ παροιμία ἀπὸ. οἵτινες] οἱ C. 19. μόνου C om. C: μάχονται, μὴ οὔσιαν ἔχοντες μηδὲ γένη. Οἱ δὲ φασιν, εἰ μὴ.

100. V. I, 70. B. 373. Apostol. IX, 1: Hesych. Suid. s. ἐπὶ σπείρα, s. σπείραι. Cognatum est λίνω λίνω σύναπτες.

1. Zenob. II, 93. 97.

2. Diogen. VII, 25.

3. Diogen. VI, 18.

4. Diogen. VII, 4.

5. Zenob. V, 36.

6. Diogen. VIII, 38.

7. C. 115. Est versus Aristophanis Rann. 191, ubi v. Schol.: cf. Zenob. IV, 85.

νεναυμάχηκε περὶ τῶν νεκρῶν, καὶ φησιν, ἀπὸ τῶν ἐν Ἀργεννούσαις ναυμαχησάντων δούλων τὴν παροιμίαν εἰρησθαι, οἷς ἐλευθερίαν ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τῶν νεκρῶν ἀγωνισαμένοις.

8 Τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην: Σάμιός τις ἐγένετο 5
 πύκτης, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος, ἐπειδὴ κόμας εἶχεν,
 ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, συμβαλὼν αὐτοὺς ἐνίκησεν. λέ-
 γεται ἐπὶ τῶν αἰρουμένων ἀνταγωνιστὰς ἑαυτοὺς κρεῖττο-
 νας, ἢ προσεδόκησαν * * ὥσπερ τὸν ἀλληλεσμένον
 βίον οἱ μὲν ἐπὶ τῶν πλάνητι βίῳ χρωμένων προσεδέ- 10
 ξαντο· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων, οἰονεὶ κατ-
 ειργασμένων καὶ πρὸς τροφήν ἐτοίμων.

9 Εἷ τι κακὸν, εἰς Πύρρον: οἱ Πυρρόραϊοι πρὸς
 τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμ-
 βαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι καὶ ἐκβάλλοντες 15
 εἰς τὴν Πυρρόραιων χώραν, ἐπεφώνουν, εἷ τι κακὸν, εἰς
 Πύρρον.

10 Μετὰ Λέσβιον ᾧδόν: Λακεδαιμόνιοι στασιά-
 σαντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμόν τοῦ Θεοῦ ἐκ Λέσβου
 Τέρπανδρον τὸν μουσικόν· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ παρὰ 20
 τοὺς κώμους τῇ μουσικῇ χρώμενος, ἤρμωσεν αὐτῶν τὰς
 ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἶποτε οὖν μετὰ ταῦτα
 μουσικοῦ τινος ἤκουον Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν, μετὰ
 Λέσβιον ᾧδόν.

1. νεκρῶν] probavit hanc lectionem post Demetrium Ixionem apud Schol. ad Arist. l. c. Porsonus ad Arist. T. IX, 1, 396 Invern. φασιν C. ἀπὸ] ἐκ C. 2. δούλων κτλ.] C: δούλων ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, οἷς ἐλευθερίαν ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι. Huc pertinent, quae B. 553 affert: Κρέτας: Ἀττικοὶ τὸ σῶμα κρέτας προσ- ἀγορεύουσιν. Οἰκείται γοῦν συνεναυμάχησαν αὐτοῖς, οὐ περὶ πατρίδος ἢ χρημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ σωμάτων Ἀριστοφάνης: Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. Λέγεται ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων ταῖς ψυχαῖς: cf. Suid. Phot. s. Κρέτας. 5. τῶν] Diogenianus om. 9. Signa lacunae posui. Cohaerere enim sequentia cum proverbio nostro tum demum possunt, si altera ejus explicatio addita est. 11. Scribebatur κατεργασμένων. 13. Scribebatur Πύρροι: emendavi e Zenobio. 16. Vulgo Πυρ-τόπους

ῥέων. 21. κώμους] in MS. videtur πόμους exstare. Legebatur ἤρωσεν: ἤρμωσεν e Zenobio dedi: ἐρῶσεν mavult Schneidewinus.

8. Diogen. IV, 58. Ἀλλ. β.]
 v. Greg. Cyr., I, 21.

9. Zenob. IV, 2.

10. Zenob. V, 9. κώμους] v.
 quae in nott. critt. ad Zenob.
 l. c. e codice C apposita sunt.

- 11 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἶποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς ἔλεγον, ὑπὲρ τοὺς Καλλικράτους. ἄλλοι δὲ φασι, * * τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι.
- 12 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν παριέντων τὰς πρῶτας μαθήσεις καὶ ἀπτομένων τῶν τελευταίων.
- 13 Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις: αἱ τὴν 10 σελήνην καθαιρούσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.
- 14 Ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήθην: οἱ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντες ἐπιθειαστικώτατοί εἰσιν. 15
- 15 Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.
- 16 Κράδης ῥαγείσης: κράδη νῦν οὐχ ὁ σύκινος κλάδος, ἀλλ' ἡ ἀγκυρίς, ἀφ' ἧς οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν, ζωστήρσι καὶ ταινίαις κατελλημμένοι. ἐπὶ τῶν προφανέντων αἰφνιδίως καὶ ἀσχημονούντων.

3. Zenobius πλούτῳ ὑπερβολικῶ. 4. τοὺς] τὰ Zenobius. φασι] posui lacunae signa: Ἀριστοτέλης δὲ φησὼν ἐν τῇ Ἀθ. πολ. Zenobius. 7. μανθάνω Zenobius. 8. vulgo τὴν τελευταίαν: correxit Wyttenbachius. 10. Scribebatur καθελίεις. 11. vulgo καθελούσαι. 12. ποδῶν] in Zenobio nunc e codd. παιδῶν legitur. 14. ἐκοιμήθην] εὐνάσω Zenobius. 16. ὁ K om. 17. ἐργάζεσθαι νομ.] K: ἐργάζοντο καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν. 19. ἄγκυρα VB: forma ἀγκυρίς sensu, quo hic adhibetur, suspecta videtur: v. intt. ad Hesych. s. ἀγκυρίς. 20. σκηναῖς] μηχαναῖς VB. 21. ζωστήρι B, Stephanus. κατελλημμένῳ VB. ἐπὶ] VB: λέγεται γοῦν [V οὖν] ἡ παροιμία ἐπὶ κτλ. προφανέντων VB.

11. Zenob. VI, 29.

12. Zenob. III, 65.

13. Zenob. IV, 1.

14. Zenob. III, 63. Explicuit de v. ὄλμος et de proverbio Spanhemius ad Callim. h. in Del. 90. p. 449 Ern.

15. K. V, 9. Macar. 321: Zenob. VI, 47. Usurpat Julian.

Oratt. p. 80 Spanh.: v. Diog. V, 79.

16. V. II, 20. B. 515: his similia e Zenodoto affert H. Stephanus Thes. v. κράδη. Κράδη ficum aut fici folium designat: Schol. ad Arist. Pac. 628. Eustath. ad Hom. II. H, 677, 33, Hesych. Suid. Etym. M. 534,

- 17 *Εἶτ' ἐφ' ὕδωρ κακόν: ἐπὶ τῶν δυσκληρόντων. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φραυλότατον τῶν ἔργων ἢν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ οὗτος ἀπὸ κλήρου.*
- 18 *Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξιλλας Ἀδώνιδος: 5 Πράξιλλα Σικωνία μελοποιός· αὕτη τὸν Ἀδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἦκοι, ἀποκρίνασθαι, ἦλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ἠλιθίου γὰρ παραβάλλειν τῷ ἠλίῳ τοῖς σικύους.* 10
- 19 *Ἀμελῆς γωνία: χωρίον ἐστὶ περὶ τὴν Λιβύην καλούμενον Ἀμελῆς γωνία.*
- 20 *Ἀσπένδιος κιθαριστής: ἐπὶ τῶν φιλορημά- 15 των. οἱ γὰρ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φροῶν ἔξω φέρουσι, πάσας δ' ἐντὸς ὀργάνων. οὕτω καὶ ὁ φιλορημάτος οὐδὲν τῶν πέλας ἔνεκα οἰκονομεῖ, ἔλκει δὲ ἐφ' ἑαυτόν.*
- 21 *† Εὔ τις περὶ πόλιν αἰγίς λέγεται: τοὺς ἀνέδην περιϊόντας καὶ πλανωμένους ἐπέσκαπτον.*

1. κακός B Suidas. δυσκληρ. ἢ παροιμία B. 3. ὕδωρ με-
 τρωῦ B. ἐγένετο B. οὗτος κελ.] ὁ τοιοῦτος ἀπόκληρος B. 9.
 ἠλιθίου] scribebatur ἠλίθου. 11. Ἀμελοῦς γ. nunc Zenobius: B.
 106 Ἄργος γωνία: notat autem Gaisfordus, in B litteras legi vix
 posse. 17. ἑαυτὸν πάντα Zenobius. 18. Crucem praefixi. B:
 [Αἰγίς] περὶ πόλιν: Αἰγίς λέγεται τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δι-
 κτυον [ἢ γοῦν] ἱέρεια τὴν ἱερὰν αἰγίδα Ἀθήνησι φέρουσα
 ἀγείρει [ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως] ἀρξάμενη πρὸς τὰ ἱερά· τάττε-
 ται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναίδην [sic.] περιϊόντων: verba unci-
 nis inclusa ex A addita sunt. Eodem modo v. αἰγίς explicat Eustath.
 ad Hom. II. E, 603, 17: Αἴλιος μὲν γὰρ Διονύσιος φησὶν· αἰγίς τὸ
 ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον. Πανσανίας δὲ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα

39: at hic hamus pegmatis seu uncus est: Poll. IV. 128: δ δὲ ἐν τραγωδία μηχανή, τοῦτο ἐν κωμῳδία κρᾶδῃ· ὄλλον δὲ, ὅτι συκῆς ἐστὶ μίμησις. Κρᾶδῃ γὰρ τὴν συκὴν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί: unde intelligitur, cum nostro cognatum esse illud θεός ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφανής: Diogen. II, 84.

17. B. 376. Suidas. De aqua in judiciis vid. n. ad Diogen. II, 61: nominabatur autem aquae metator ἐφ' ὕδωρ: Poll. VIII, 113: ἐπιμελητής δὲ τις κληρωτός

ἐγένετο, ὃς ἐκαλεῖτο ἐφ' ὕδωρ, ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητα τῆς κλεψύδρας: Hesych., Phot. [in quo male scribitur ἐφ' ὕδωρ, quod alio plane sensu dicitur: cf. Apost. IX, 40. Arsen. 247. Phot. Suidas.]: cf. Append. s. ἐφ' ὕδωρ, Meierus et Schoem. *At-tischer Process* 716.

18. Zenob. IV, 21.

19. Zenob. I, 78.

20. Zenob. II, 30.

21. B. 177. V. I, 72. B. 377.

- 22 *Εὐρυκλῆς*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινα καταμαντευομέ-
νων. *Εὐρυκλῆς* γὰρ τις ἐγένετο μάντις ἐγγαστριμύθου.
23 *Φῶκου ἔρανος*: κατὰ τῶν εὐωχίαν συναγόντων
ἐπὶ τῶ ἑαυτῶν κακῶ. *Φῶκος* γὰρ τὴν θυγατέρα ἔχων
ἐπίγαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνουσιν συνή- 5
γεν ἰστυῶν τοὺς μνηστήρας, καὶ ἀνεβάλλετο τὸν γάμον.
ὀργισθέντες οὖν ἐκείνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν
Φῶκον.

καὶ τὸ διὰ τῶν στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον: *Harporc. 8, 3 Bekk.*: αἰγίδασιν ἐκάλον τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα. *Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως [fr 23. Saupp.] καὶ Νυμφόδωρος [de quo v. Bernhardy ad Suid. s. Αἰγίς.]*: Ἡρόδοτος δ' ἐν δ' [c. 189.] ταύτας φησὶν ὑπὸ *Λιβύων* αἰγίας καλεῖσθαι: *Suid. s. Αἰγίς*: . . ἡ δὲ ἱέραξ *Ἀθῆναισι τὴν ἱεράν αἰγίδα* φέρουσα πρὸς τὰς νεογάμους εἰσέρχεται: haec non ad glossam *Αἰγίς*, sed ad aliam, fortasse *Αἰγίς* ἔρχεται, spectare, vidit *Gaisfordus*: add. *Zonar. 76 sq. Bekk. Anecd. 1, 354, 4.* VB: εἴ τις περὶ πόλιν *Αἰγίς* λέγεται [V: εἴ τις περὶ πόλιν; *Αἰγίς*, λέγεται τοὺς κτλ.]: τοὺς ἀναίδην περιόδοντας καὶ πλανωμένους ἔσκωπτον ταύτη τῇ παροιμίᾳ, ad quem locum *Gaisfordus* in *Addendis p. 430* haec annotavit: »suspicio verba *Αἰγίς* λέγεται nihil aliud exprimere, quam correctionem pravae lectionis *Εἰ τις*. Vid. supra n. 177. Scripserat librarius *Εἰ τις* περὶ πόλιν, tum nescio quis in margine apposuit *Αἰγίς* λε, i. e. λεκτίον. Ex quibus abunde patet, etiam in *Plutarcho Αἰγίς* περὶ πόλιν scribendum esse. 19. *πλανωμένους* reduxit *Wytenbachius*: cod. *πλουναμένους*. I. C: *Εὐρυκλῆς* μαντεύεται: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρου σφῶν αὐτῶν μαντευομένων. *Εὐρυκλῆς* γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκλεινόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. Οὗτος δὲ προειπὼν ποτὲ τιγὲ τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν, ἀνηρέθη. 6. καὶ ἰστυῶν τ. μν. ἀνεβάλλετο κτλ. *Zenobius*.

22. C. 226. *Apost. IX, 35. Arsen. 245: Schol. ad Arist. Vespp. 1055 (1014):* . . ἐγγαστρίται δὲ καὶ *Εὐρυκλείται* ἐκαλοῦντο . . ἀπὸ *Εὐρυκλείου* πρώτου τοῦτο ποιήσαντος: ad *Plat. Sophist. 252 C, p. 372. Bekk.*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινα κακὰ μαντευομένων, λιγομένη ἐξ *Εὐρυκλείου ἐγγαστριμύθου* μάντιος, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντιων *Εὐρυκλείς* ἔλιγον. . . *Φιλόχορος* δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναικίαις ἐγγαστριμύθους φησὶν. Ἄλλως ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων: quae sequuntur, cum cod. C concordant: *Hesych. Suidas. De Eurycle* cf. interpp. ad *Hesych. s. v, s. ἐγγαστριμύθος*. Adhibuit proverbium *Aristid. Oratt. 1, 30 Jebb.*: *Νύμφαις* τοίνυν ἀνακραθίς πολλὰ δὴ καὶ παντοῖα ἐχόμενός τε καὶ χορεύει κατ' ἀνθρώ-

πους, ἀκριβέστερον *Εὐρυκλείου* τάνδοθεν καταλαμβάνων: add. *Phot. Epist. 151. Aliud proverbium a ventriloquo desumptum afferunt Apost. VII, 48 et Arsen. 217: ἐγγαστριμύθος* καὶ *Πύθων* σύ τυγχάνεις: ἐπὶ τῶν τερατολόγων καὶ θυματοποιῶν, addentes, quae in *Suida s. ἐγγαστριμύθος* leguntur. *Πύθων* quid significet docet *Plutarch. de Oracul. def. 414 E: εὐθεῖς* γὰρ ἴσται καὶ παιδικὸν κομιδῆ το οἴεσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν ὡςπερ τοὺς ἐγγαστριμύθους, *Εὐρυκλείας* πάλα νυνὶ *Πύθωνα* προσαγορευομένους, ἐνδύμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι κτλ.: v. *Spanhemius ad Callim. h. in Del. 90 p. 441 Ern.*, intt ad *Suid. s. ἐγγαστριμύθος*.

23. *Zenob. VI, 37.*

- 21 Τὸ Πέρδικος σκέλος: ὁ Πέρδιξ κάπηλος Ἀθή-
νησι χωλός, καὶ κωμωδούμενος ἐπὶ χωλότητι.
- 25 Οὐχ ἡ Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν εὐ εἰργασμένων
καὶ δυσκατανοήτων. Γλαῦκος γὰρ τις ἐγένετο Σάμιος δη-
μιουργός, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρεν. 5
- 26 Ὡς τῶν Ἀργείων ἀσπίδα καθελὼν σεμνύ-
νεται: λόγον φασὶν εἶναι ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καλούμενον
ἐκ νέων πάνυ ἀκμαζόντων.
- 27 Ἀμαλθείας κέρας: ἡ Ῥέα τεκοῦσα τὸν Δία
ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ οὐκ ἔχουσα γάλα, αἰγὴ 10
ὑπέβαλεν αὐτόν. ὅθεν Αἰγίλοχος ἐκλήθη. ὁ τοίνυν Ζεὺς
τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε· τὰ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων
αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκευάσας γί-
γνεσθαι αὐτῇ ὃ ἂν παρὰ τοῦ κέρατος αἰτήσεται. ὅθεν τοὺς
εὐδαιμονίας φασιν Ἀμαλθείας κέρας ἔχειν. 15
- 28 Ἀφύας πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ἄξυ λαμβανόντων.
τὴν γὰρ ἀφύαν τάχιστα ἐψεσθαι συμβαίνει.
- 29 Ἀεὶ τις ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως κα-
ταδεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλο-
ξένως διατεθέντος. 20
- 30 Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας: Ἀρβέλαι

2. χωλός καὶ VB om. 3. Οὐχ ἡ] οὐχὶ Suidas. 6. ὡς τὴν ἐν
Ἀργεὶ Zenobius. 9. Ἀμαλθείας B et sic infra: v. Walzsius ad
Arsen. 49. 11. ὅθεν] ἀφ' οὗ B. 13. B: παρασκευάσας ἔχειν
ἀπὸ τοῦ κέρατος πᾶν ὅπερ ἠβούλετο· ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμό-
νων λέγεται. 16. ἀφύα Zenobius. 21. τις Apost., Arsen, Suid.
s. τις. οὐ] Scribatur ἰὼν. ἰὼν] τευχάνων Apost., Arsenius.
Ἀρβέλα VB, Stephanus Byz. s. v.

24. V. III, 66. B. 815. Apost.
XVIII, 99: Schol. ad Arist.
An. 1292: ἀπὸ τούτου δὲ φασὶ τὴν
παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος,
ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς
Ἀμέτροις Παροιμίαις μνημο-
νεύει Hesych. s. Κήπιδος σέλος·
παροιμιῶδες ἦν τὸ Πέρδικος σκέλος.
De Perdice v. Append. s. Πέρ-
δικος καπηλεῖον, s. ἐν παντὶ μύθῳ,
Greg. Cyp. II, 30. Macar. 398:
οὐκ ἂν γένοιτο χωλός εὐσχη-
μων ἀνήρ: ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶς τι
ποιούντων.

25. Suidas: cf. Zenob. II, 91.

26. Zenob. VI, 52.

27. B. 48: Zenob. II, 48 coll.
I, 26. Tangit hoc loco propo-
sitam explicationem Eustath. ad
Dionys. Perieg. 431: narratio
autem ipsa e recentiore scrip-
tore hausta est: v. Diod. V,
70, Hoeckius Cret. I, 180 sqq.
28. Zenob. II, 32.

29. Zenob. II, 42.

30. V. IV, 14. B. 903. Apost.
XVIII, 86. Arsen 397. 448. Suid.
s. Ἀρβέλα, s. τί οὐ, s. τις οὐ.

πόλισμα Σικελῶν, εὐεξαπάτητοι δοκοῦντες οἱ ἐνοικοῦντες εἶναι.

31 Ἐν Τεμέσῃ ἥρωσ: ὅτ' ἀπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὐρεθῆ, ὃ ἐν Τεμέσῃ γέγονεν ἥρωσ.

Πλουτάρχου παροιμίαι, αἷς Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντο.

1. VB: οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐκείσε ἐδόκουν εὐεξαπάτητοι εἶναι.

31. Eustath. ad Hom. Odyss. A, 185 p. 1409, 12: ὅτι πόλις πρώτη Βρεττίας ἢ Τεμέση, ἢ ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα, Λύσονων κτίσμα ὕστερον δὲ, καὶ Λιτωλῶν, ἐν ἣ καὶ ἥρωσ Πολίτου, Ὀδυσσεὺς ἑταίρου, ἀγριελαιῖος σινηρεφές· ὃς δολοφονηθεὶς καὶ βαρύμηνος γενόμενος, ἰδασμολόγει τοὺς περιοίκους· ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀγριανόντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεύται, ὃ ἐν Τεμέσῃ ἥρωσ ἦγον· ὃ ἐν οἷς οὐ δεῖ ἀγριώτατος: sumpta haec sunt e

Strab. VI, 1, 5 p. 255: ἔστι δὲ πλησίον τῆς Τεμέσης ἥρωσ, ἀγριελαιῖος σινηρεφές, Πολίτου τῶν Ὀδυσσεὺς ἑταίρων, ὃν δολοφονηθέντα ὑπὸ τῶν βαρβάρων, γενέσθαι βαρύμηνον, ὥστε τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν αὐτῷ, κατὰ τὴν λόγιον καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς, μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ λεγόντων* ἐπιπέσθαι αὐτοῖς: Suid. s. ὃ ἐν Τεμέσῃ, ubi v. Kusterus. cf. Zenob. V, 60.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΚΛΟΓΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ.

- 1 *Κατὰ πετρῶν σπείρεις.* P. 391 Boiss.
- 2 *Πλίνθον πλύνεις.*
- 3 *Δικτύω ἄνεμον θηρᾶς.*
- 4 *Εἰς πίθον ἀντλείς.*

E codice Parisino 2720 p. 21 edidit Boissonadus Anecd. I, 395. Proverbia omissis explicationibus exstant etiam in codice Piersoni ad Moerin p. 479 Lugd. 4. VB: εἰς τὸν [τὸν V om.] τετριμμένον [scribe τετρημένον, quod e Boissonadi sententia proverbio inseri debet.] ἀντλείς [πίθον addit V.]: λείπει τὸ πίθον [λ. τ. π. V om.]. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούτων. Ὡς γὰρ μυθεύονται, τοὺς ἐν ἄδη [ἄδου V.] ἀσεβεῖς εἰς τετριμμένον [scribe τετρημένον] πίθον ἀντλεῖν φασί. In iis, quae his Apostolius et Arsenius subjungunt, pro Ἀμύτου ψυχαί scribendum est Ἀμύτων ψυχαί: v. Zenob. I. c.: C. 155: εἰς τετρημένον π. ἀντλεῖν: ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως πονούτων ἐμυθεύοντο γὰρ Ἕλληνες τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ἄδου εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων. Denique a Schol. ad Eur. Hecub. 869 εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν affertur.

1. Maximus Tyrius XXVI extr. dixit ἐπὶ πετρῶν σπεῖρειν: Aristid. III, 377 D σπεῖρειν τὰς πέτρας. Boissonadus. Add. Manuel Palaeol. in Boiss. Anecd. II, 293: ὅτι τὰ αὐτῶν προδιδοῦσι σπεῖροντες πέτρας: Liban. Oratt. IV, 145, ταῦτα λέγων, πέτρας ἔσπειρον: cf. Zenob. III, 46. 55. V, 27. Greg. Cypr. III, 39.

2. Diogen. VII, 50, infr. 42.
3. Zenob. III, 17.
4. V. I, 97. B. 449. C. 155, Plutarch. Boiss. 46. Apost. VII, 84. Arsen. 222. ibiq. Macar.: Suid. Thom. Magist. 342, 13 Ritschl.: cf. Zenob. II, 6. Diogen. VII, 27. Usurpat Lucian. Timone § 18. Hermotim. §. 61. 86: a Boissonado citatur Ba-

- 5 *Εἰς ὕδωρ γράφεις.*
 6 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.*
 7 *Αἰθίοπα σμήχεις.*
 8 *Κοσκίνω ὕδωρ ἀντλεῖς.*
 9 *Νεκρὸν μαστίζεις.*
 10 *Εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖς.*
 11 *Εἰς ὕδωρ σπείρεις.*
 12 *Ἀκίνητα κίνεις.*

395

5

I. VB: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ὡς περὶ καὶ τὸ Καθ' ὕδατος γράφειν: cod. regius 1000: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 4. κοσκίνω codex. ὕδωρ Macarius om. ἀντλεῖς] infr. φέρεις, Suidas περιφέρει. Codex regius 1000: K. ὕδ. ἐπιφέρεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: Macarius: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μάτην πονούντων. 8. κίχεις codex: κινεῖν Zenobius.

silius Hom. Mor. p. 223: οἶον [οἶον ἢ emendat Boissonadus] τις ἑαυτὸν ἀπατῶν εἰς τετραμένον πίθον ἀντλεῖν ἐθελήσειεν: idem Homil. de leg. prof. §. 17. Fremonianae: add. Walzsius ad Arsen. l. c., collega ad Zenob. VI, 48.

5. V. I, 79. B. 394. Apost. VII, 86. Arsen. 223. Macar. 333: add. εἰς ὕδωρ γράφω τὸν Ἑρωτα Apost. VII, 58, Arsen. 219. Adhibuit auctor oraculi Graeci a D. Augrystino latine versi Civ. D. XIX, 23: forte magis poteris in aqua impressis literis scribere . . quam cett: add. Hellenadius in Phot. Biblioth. 530, a, 16 Bekk.: ὅτι ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιώδης Ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω [Macar. 388.] ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους [fr. 694 Dind.], τοῦτον δὲ παρωδήσας ὁ Φιλωνίδης ἐφη: Ὄρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω [unde proverbium εἰς τέφραν γράφειν natum: C. 152: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων: Apost. VII, 78, Arsen. 221. Suidas. ad quem v. not. Kusteri; Philonidis versum tetigit Hanovius Exercit. Critt. in Com. Gr. 16.]. οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντες φασί, Ὄρκους ἐγὼ

γυναικῶν εἰς οἶκτον [recte γυναικὸς et οἶον Athen. X, 411, E, ubi versus Xenarcho comico ascribitur] γράφω: Meleag. Carm. LXXI, 5, Macedo in Georgid. Gnomol. in Boiss Anecd. I, 97: χρὴ τὴν μὲν ἐχθρὰν εἰς ὕδωρ γράφειν, ἵνα ταχέως ἀφανίζηται, τὴν δὲ φίλιαν εἰς χαλκὸν, ἵνα διὰ παντὸς μένη: Catull. 70, 4: v. Huschkius Anal. Critt. 63. Boissonadus ad Sophoclis fragm. in Syll. Scriptt. T. X, p. 392. Vid. Diogen. V, 83.

6. Zenob. III, 46.

7. Plutarch. Boiss. 53: Zenob. I, 46.

8. Macar. 321. Suidas. Adhibet Plautus Pseud. I, 1, 100: non pluris refert, quam si imbrem in cribrum geras: v. infr. 31. 50.

9. Apost. XIII, 63. Arsen. 365: νεκρὸν μυρίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: Pantinus desiderabat ἀνηνύτων: rescribendum potius videtur ex nostro loco μαστίζεις pro μυρίζεις.

10. Cf. Matth. Evang. 7, 26.

11. Zenob. III, 55.

12. Diog. II, 6. Plutarch. Isid. 23: ὀκνῶ δὲ μὴ τοῦτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν. Scholiastes Platonis in cod. 2720, ordine verborum

- 13 Ἀκίχητα διώκεις.
 14 Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.
 15 Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις.
 16 Ἡλίῳ φῶς δανείζεις.
 17 Κύματα μετρεῖς. 5
 18 Ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα πηδᾶς.
 19 Λύκου πτερὸν ζητεῖς.
 20 Τράγον ἀμέλγεις. 396
 21 Ἄμμον θαλάσσης κοφίνῳ ζητεῖς μετρεῖν. ✓
 22 Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύεις. 10
 23 Αἰγιαλῷ λαλεῖς.
 24 Λίθῳ διαλέγου.
 25 Ἄνευ πτερῶν ζητεῖς ἵπτασθαι.

6. πηδᾶς om. Zenobius. 9. ἄμμον μετρεῖν Zenobius. 11. Cod. αἰγιαλόν. Sic quidem λαλεῖν construunt quandoque recen-
 tiores, quod ostendi ad Syntipam p. 74; sed unice hic probum
 est αἰγιαλῷ, quod tenent reliqui paroemiographi. Sic peccavit
 infra librarius φαλακρὸν scribens et τυφλόν: Boissonadus.

ab edito p. 28 diversus: παροι-
 μία καθ' ὑπερβολὴν ὅτι μὴ δεῖ εἶδη
 κινεῖν, μηδὲ βουνοῖς, ἢ τάφους ἢ
 ὄρους: Boissonadus. Cf. Dio-
 gen. VI, 54.

13. Sunt verba Homeri II. P,
 75, ubi Eustathius 1096, 7 haec:
 ὅτι παροιμιῶδες τὸ, ἀκίχητα
 διώκων. Usurpatur ab Eustath.
 Opusc. 226, 8: ἵνα μὴ τὰ ἀκί-
 χητα διώκων εἰς μάτην πονήσ:
 ibid. 287, 41: alludit Gregor.
 Cypr. in Boiss. Anecd. I, 357:
 γινώσεται διώκων τὰ φεύγοντα.

14. Apost. XVII, 41.

15. Zenob. III, 30.

16. Sensus est, mutuas soli
 lumen, soli lucem das mutuam.
 V. Erasmi Adag. I, 7, 59. II,
 5, 7. IV, 8, 25. Boissonadus.
 Cf. Diogen. VII, 68.

17. Macar. 324. Faciebat fa-
 tius Coroebus: vid. nott. ad
 Diogen. V, 12. 56, quibus e Bois-
 sonadi nota ad h. l. adde Ba-

silium in Scholiis Ineditis ad
 Gregor. Nazianz. I. c.: καὶ θῶ
 δὲ θαλάσσαν μετρεῖν παροιμία
 ἐστὶ ἐπὶ τῶν μικροῖς τις σταθμοῖς
 καὶ μέτροις τὰ μέγιστα καταμε-
 τρούντων.

18. Zenob. VI, 23. Greg. Cypr.
 III, 88.

19. Diogen. VI, 4.

20. Arsen. 451: v. Diogen.
 VII, 95.

21. Zenob. I, 80.

22. Lucian. Timon. §. 44: εἰ
 δὲ τινα ἴδομι ἐν πυρὶ διαφθειρό-
 μινον καὶ σβεννύνααι ἱκετεύοντα,
 πίπτη καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύ-
 νααι: Horat. Serm. II, 3, 321.

23. Zenob. I, 38. Eustath. ad
 Hom. Od. I, 1622, 43: καὶ ὁ
 σκόπτων δὲ τινα δυσπειθῆ πρὸς
 κύματα λαλεῖν φησι παροιμα-
 κῶς: v. Zenob. I, 39.

24. Cf. Append. s. λίθῳ λαλεῖς.

25. Plaut. Poenul. IV, 2, 49:
 sine pennis volare haut facile est.

- 26.ⁱ Φαλακρῶ κτένας δανείζεις.
 27 Τυφλῶ κάτοπτρον χαρίζη.
 28 Ἐπειρώτη δίκτυα δίδως.
 29 Πρὸς κωφοῖς ἀποπέρδεις.
 30 Ἄνεμον διώκεις.
 31 Παρὰ δικτύοις ὕδωρ κομίζεις.

5

ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΕΠΟΝΤΩΝ ΕΥΚΟΛΩΣ ΕΙΣ ΤΙ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΩΣ
 ΕΙΛΟΤΩΝ ΤΟΥΤΟ.

397

- 32 Ἴππος εἰς λεῖον πεδῖον.
 33 Ἄετος εἰς θήραν.
 34 Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.
 35 Σφαῖρα κατὰ πρανοῦς.
 36 Πῦρ εἰς ἀκάνθας.
 37 Σπόγγος εἰς ὕδωρ.

10

1. cod. δανίζεις. 4. παρὰ κωφῶ ἀποπέρδειν Diogenianus: »ma-
 lim πρὸς κωφοῖς vel παρὰ κωφοῖς: Boissonadus. 6. Exspe-
 ctabam δικτύω sine praepositione. Boissonadus. 7. Quae se-
 quantur Boissonadus e cod. regio 1630, p. 88, l, 76, l descripsit.
 11. Apostolius: ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως περὶ τι ἐχόντων. 13. ὑπ' ἀκάν-
 θας Diogenianus.

26. Cf. Append. s. φαλακρός.

27. Cf. Append. s. φαλακρός.

28. Cf. Append. s. φαλακρός.

29. Diogen. VII, 43. Hoc pro-
 verbium, ut et alia nonnulla
 [v. 16.], non ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων
 dictum fuit. Boissonadus.

30. Diogen. II, 28: v. sup. 3.

31. Georgid. Gnomol. in Boiss.
 Anecd. I, 29: Δικτύω κομί-
 ζειν ὕδωρ ἢ πλίνθον πλύνειν εὐ-
 πέτες, ἢ κελύκη ποιωθεῖσαν χρόνον
 πολλῶ ἐν ἀνθρώπου ψυχῇ ἐξιλεῖν
 δυνατόν: cf. sup. 8.

32. Diogen. I, 65.

33. Apost. I, 65. Arsen. 21.

34. Diogen. VI, 91.

35. Eustath. ad Hom. II. B,
 249, 1: λέγεται δὲ μεταφορικῶς
 πρανοῦς καὶ ὁ κατάντης τόπος.
 ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, σφαῖρα
 κατὰ πρανοῦς. »Respexit, puto, id
 proverbium Nicephorus Chum-
 nus supra p. 308, 20.« Boisson-
 adus.

36. Diogen. VII, 83a.

37. Similiter σπόγγω πάτ-
 ταλον κρούεις dicitur: cf.
 Boissonadus ad Nicet. Eug. II, 10.

ΕΠΙ ΔΕ ΛΑΥΝΑΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΤΑΥΤΑ ΟΦΘΙΛΕΙ
ΛΕΓΕΣΘΑΙ.

- 38 Ὅρνιθος γάλα ζητεῖς.
39 Φακοῦ γωνίαν κάμπτεϊς.
40 Ὅν τιλλεῖς. 5
41 Θάλασσαν σπεῖρεις.
42 Πλίνθον πλύνεις. 398
43 Κωφῶ ὀμιλεῖς.
44 Τυφλῶ διανεύεις.
45 Ἀνδριάντα γαργαλιζεῖς. ✓ 10
46 Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.
47 Ἄστρα τοξεύεις.
48 Πῦρ ἀλείφεις.
49 Κατὰ μαχαιρῶν κυβιστᾶς.

3. Cod. 1000 ap. Boiss.: γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαίμωνων καὶ πάντα κεκτημένων. 4. VB: Φακοῦ γωνίαν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: Suidas: φακοῦ γωνίαν κρατεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: Zenobius φακὸν κοπτεῖς. 6. Εἰς θάλασσαν σπ. Osannus in Seebodii et Jahnii Annal. Phil. et Paed. 1, 2 p. 168: cf. sup. 1, Diogen. VII, 63.

38. K. V, 23: φέρει καὶ ὄρνιθος γάλα: ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμονων: Apost. XX, 16. Arsen. 462. Macar. 388: cf. Diogen. III, 92.

39. V. IV, 32. B. 929: Suidas. V. Zenob. VI, 48.

40. Diogen. I, 45.

41. Macar. 291: Diogen. VII, 67.

42. Zenob. VI, 48. Greg. Cypr. III, 39: supr. 2.

43. Gregor. Cypr. III, 92. Diogen. VI, 82.

44. Proverbio, in quo surdus et caecus conjuncti, usus est Cratinus Athen. IV, 164 E, fr. Archil. 9 Runkel.: οὐ μὲν τοι παρὰ κωφῶν ὁ τυφλὸς εἶπε λαλῆσαι.

45. Apost. III, 20. Arsen. 55. Suidas. Cf. Walzsius ad Arsen. l. c.

46. V. sup. 4.

47. Zenob. III, 46.

48. Similiter dicitur: κράμβην ἀλείφειν, ἐπὶ τοῦ μικρολόγου καὶ φειδωλοῦ, Macar. 323: add. δύο τοίχους ἀλείφειν in Append.

49. Zenob. III, 19. Philostrat. V. A. VIII, 3: ἐμοῦ γὰρ σμικρὸς λόγος, εἰ ἐμβουλευόιμι αὐτῶ μὴ κυβιστᾶν ἐς ὀρθὰ ξίφη. Fuit inter praestigiatorum miracula, ut in enses strictos capite prono corpus rotarent: v. Heindorf. ad Euthyd. 55. Artemidorus I, 76: τρογοπαικτεῖν δὲ ἢ μαχίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν, τοῖς μὲν ἔθος ἔχουσιν οὐ ποτηρῶν, τοῖς δὲ λοιποῖς εἰς ἔσχατον ἐλάσαι κίνδυνον προσημαίνει: ubi v. Rigalt. et Reiff., collatis Casaubonianis p. 54 et nota Peerlk. ad Muson. p. 312. c. Boissonadus. Add. annoit. ad Zenob. l. c., Polluc. On. III, 134: κᾶν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, κᾶν εἰς μαχίρας κυβιστῶν.

- 50 *Κοσκίνῳ φέρεις ὕδωρ.*
 51 *Νεφέλας ξαίνεις.*
 52 *Αἰθίοπα λευκαίνεις.*

---

50. Cf. sup. 8.

51. Diogen. VI, 83.

52. Zenob. I, 46. *Αἰθίου*

*οὐ λευκαίνετασ: ἐπὶ τῶν ἀμετα-
 βλήτων afferunt Apost. I, 95. Ar-
 sen. 28.*

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

- 1 *Αὕτη μὲν ἢ μῆρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: ἀπὸ τῶν ἀλευτῶν τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων εἴρηται.*
- 2 *Ἄφροδίσιος ὄρκος: οὐκ ἐμποίνιμος.*
- 3 *Ἄγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγίνοντο ἐν Ἐφέσῳ.*
- 4 *Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.*
- 5 *Ἄγαθὰ Κιλικίων: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων· προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοῦς εὐπόρησεν.*
- 6 *Ἄγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος;*

1. Diogen. III, 35.

2. Diogen. III, 37: add. Append. s. ὄρκος Ἀφροδίσιος.

3. Zenob. I, 5. Ipsa ἀγορὰ Κερκώπων a Diog. Laert. IX, 114 memoratur.

4. Zenob. II, 38, ubi v. nott.: addo Menandri versum in Cram. Anecd. IV, 254: γῆρας λίοντος κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

5. Diogen. I, 9.

6. Zenob. I, 15. Diogen. IV, 48.

- 7 Ἄδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.
- 8 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπεσθαι: ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθέσει τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.
- 9 Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι τὴν αἴτησιν εἰώθασι λαμβάνειν.
- 10 Ἄιδεις ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων.
- 11 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότεων καὶ προσποιουμένων· οἱ γὰρ μάντις ἄλλα καὶ κύαμον τιθέασι.
- 12 Αἶρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων.
- 13 Αἶξ τὴν μάχαιραν.
- 14 Ἄδακρυς πόλεμος, καὶ Καθεύδοντος τροπαῖον: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων.
- 15 Ἄει κολοῖος πρὸς κολοῖον: καὶ Ἄει τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς πρὸς ὁμοῖον.

4. Legebatur ὅτι προσήκει τῷ γὰρ. 13. αἶρειν] αἶρε Suidas. B: οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· οἱ δὲ ἀγροικικὸν ὀρχεῖσθαι. 16. Καθεύδοντος τροπαί K. 17. ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων Arsenius. 18. αἶε recte K. 19. πρὸς] εἰς τὸν K.

7. Diogen. I, 14.
 8. Diogen. I, 23.
 9. Zenob. II, 41.
 10. Zenob. II, 37.
 11. Zenob. I, 25.
 12. B. 37. Apost. II, 2. Arsen. 28: Hesych. Suid. Bekker. Anecd. I, 356, 30. Bachmann. Anecd. I, 45, 10: vid. Zenob. V, 7.
 13. Zenob. I, 27. Simile: οἷς τὴν μάχαιραν in Append affertur.
 14. K. I, 26: Zenob. I, 28. Καθ. τρ.] Similiter: ἀναίμακτον ἔστησε τροπαῖον: ἐπὶ τῶν ἀνεκινδύνων καὶ φόνον μέγα τι κατορθωκότων: Apost. III, 64. Arsen. 54 ibiq. v. Walz. Ius.
 15. Zenob. II, 47. Ἄει τὸν πτλ.] Diogen. V, 16: est versus Hom.

Odyss. P, 218: ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον: K. I, 28. Schol. Plat. 375 Bekk.: Hesych. s. ὡς. Usurpat saepius Aristoteles: Rhet. I, 11: καὶ ἐπιτὸ κατὰ φύσιν ἡδὺν, τὰ συγγενῆ δὲ κατὰ φύσιν ἀλλήλους ἔστιν, πάντα τὰ συγγενῆ καὶ ὁμοια ἡδέα ὡς ἐπὶ τὸ πόλιν, οἷον ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ καὶ ἵππος ἵππῳ καὶ νέος νέῳ ὄθεν καὶ αἱ παροιμίαι εἴρηται, ὡς ἡλεξ ἡλεκα τέρπει [Diogen. V, 16] καὶ ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον καὶ ἔγνω δὲ θῆρ θῆρα καὶ αἰεὶ κολοῖος παρὰ κολοῖον καὶ ὅσα ἄλλα τοιοῦτα: Ethic. Magn II, 11: πότερον ἔστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις ὡσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; καὶ γὰρ κολοῖος

- 16 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ Ἀμαλ-
θεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγῶς τροφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας,
δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἠτήσατο.
- 17 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.
- 18 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.
- 19 Ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλικῶς.
- 20 Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσκολῶν.
- 21 Ἀλληλεσμένος βίος: ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ καὶ ἀπόνου.
- 22 Ἀνάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυ- 10
τοῖς κακά· Ἀνάγυρος γὰρ τις ἤρως ἐκάκου τοὺς γεί-
τονας.
- 23 Ἀεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν: ἐπὶ
τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.
- 24 Ἀετὸς θρίπας ὄρα: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων 15
τινῶν.
- 25 Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς.
- 26 Ἄλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως
ἀλίσκομένων.
- 27 Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν αἰεὶ ἐξεν- 20
ρισκόντων τι νέον κακόν.
- 28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναν-
τίως λεγομένων.

2. Legebatur παρέσχε κέρας αἰγῶς: v. αἰγῶς delevi. 13. πόλε-
μοι Zenobius. 16. τινῶν] τῶν μικρῶν Zenobius. 22. Scribe-
batur ἐναντίων.

φασὶ παρὰ κολοιδὸν ἰξάνει καὶ
αἰεὶ τοὶ τὸν ὅμοιον ἄγει κτλ.:
vid. intt. ad Aristaen. Ep. I,
10, p. 354 Boiss., Stallbaumius
ad Plat. Gorg. 510 B. Brevio-
res ejusdem proverbii formae
sunt: ὅμοιον ὁμοίῳ Apost. XIV,
41. Arsen. 382, et ὅμοιον ὁμοίῳ
δεῖ πλησιάζειν Apost. XIV, 46.
Cf. infr. II, 70.

16. Zenob. II, 48.

17. Zenob. II, 49: Diogen.
V, 33.

18. Zenob. II, 44.

19. Zenob. II, 45.

20. Zenob. II, 50.

21. Zenob. I, 21. Plut. Provv.
II, 8.

22. Zenob. II, 55.

23. Zenob. II, 52.

24. Zenob. II, 53.

25. Zenob. I, 63.

26. Zenob. I, 71.

27. Zenob. II, 51.

28. Diogen. I, 27.

- 29 Ἄει ὁ πόρνος λέγει τὸν σώφρονα πόρνον.
- 30 Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων.
- 31 Ἄλευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: ἦτοι φυλάττου, ἰωνικῶς. 5
- 32 Ἀράβιος ἀυλητής: ὃς ἤλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.
- 33 Ἄϊδος κυνῆ.
- 34 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλω.
- 35 Αἵματι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα 10 δακρυόντων.
- 36 Αἱ χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ [τὴν] δωρεὰν [ἀκενοδόξως] εὐεργετεῖν.
- 37 Ἀκόνην σιτίξεις: ἐπὶ τῶν τρεφομένων καὶ οὐκ ἐπιδιδόντων. 15
- 38 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομοῦντων.
- 39 Ἄλλο γλαυῆ ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.
- 40 Ἄλωπεκίξειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν 20 ἕξαπατῶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

4. Vulgo ἀπὸ μ. ἀ. ἄλευ'. 6. Scribebatur Ἀράβιος. C: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπανστί λεγόντων. Οἱ γὰρ Ἀράβιοι κατὰ συσκηναίαν καὶ συγγένειαν τὰς φυλακὰς ἐποιοῦντο· καὶ ὁ τεταγμένος φυλάττειν, σπιθαμιαῖον αὐτὸν ἔχων τῷ μήκει, δεῖ ὅλης ἢ δεῖ τῆς νυκτὸς μέρος ἔντονον, τὴν παῦσιν τοῦ μέλους οὐκ ἀγαθὸν τιθεμένοις σημεῖον. Ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία, ἣν μεταλλάξας Μένανδρος, ἄραβιον, φησὶν, ἐξεύρηκα σύμβουλον, καὶ ἄραβιον ἐγὼ κεινῆν ἄγγελον· α οἱ δὲ φασιν, τὸ παλαιὸν μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάνανσον, τῶν δὲ ἀνδραπύδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια· τούτους αὐτῷ ἄδοντας μύλις καταπαύειν. Ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία, ἄραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται· ε ν. Suidas. 9. τῷ δακτύλῳ Zenobius. 12. τὴν et ἀκενοδόξως e Zenobio adjeci.

29. Zenob. II, 56.	34. Zenob. I, 61.
30. Diogen. II, 93.	35. Zenob. I, 34.
31. Diogen. II, 56.	36. Zenob. I, 36.
32. C. 40: Zenob. II, 39 coll. II, 58.	37. Zenob. I, 58.
33. Zenob. I, 41.	38. Zenob. I, 65.
	39. Zenob. I, 69.
	40. Zenob. I, 70.

- 41 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι:
ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.
- 42 Ἄνδρὸς γέροντος σταφίς τὸ κράνιον: ἐπὶ
τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμεύοντων.
- 43 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος 5
[φέρει]: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ
ἔργα.
- 44 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ
τῶν μᾶτην πονούντων.
- 45 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σάφας. 10
- 46 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν
ἀχαρίστων.
- 47 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον: ὅτι
δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.
- 48 Ἄμμες ποτ' ἤμεν' ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω. 15
- 49a Ἄνῆρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ
τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 49b Ἄνδρὶ Λυδῶ πρᾶγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς
ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.
- 50 Ἄπληστος πίθος. 20
- 51 Ἄνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μη-
δενὸς μεταλαγχανόντων.

6. φέρει e Zenobio, aliis adjeci. 8. Scribebatur ἐξατλοῦμεν.
15. Eodem modo haec duo proverbialia Arsenius conjungit, addens:
ταπεινούμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον. C haec habet:
ἄμμες [sic] ποτ' ἄμμες: παροιμία Λακωνική, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς
ποτὲ ἤμεν' τοῦτο δὲ ἔλεγον οἱ ἐν Λακεδαιμόνι χορευόντες γέ-
ροντες. 16. λύρας κτύπον Zenobius. Legebatur ὀφειλόντων. 19.
ἐλθὼν] ἐξελθὼν Zenobius. 20. B: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. Με-
τενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ πίθου τῶν Λαναίδων: cf. Diogen. I, 95.

41. Zenob. I, 73.
42. Zenob. I, 96.
43. Zenob. I, 74.
44. Zenob. I, 75.
45. Zenob. I, 83. Similia sunt
Zenob. I, 83. 92. 100. Diogen.
VI, 60. VII, 100.
46. Zenob. I, 81.
47. Zenob. I, 84.

48. C. 25. Arsen. 51 ibiq. Ma-
car.: v. Zenob. I, 82. Diogen.
II, 54.
49a. Zenob. I, 86.
49b. Zenob. I, 87.
50. B. 134: Zenob. II, 6. Plut.
Boisson. 4. 46.
51. Zenob. I, 99.

- 52 Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
- 53 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρω αἰρουμένων.
- 54 Ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν οὔσει: Παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω.
- 55 Ἄλλοι σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.
- 56 Ἄρκτου παρούσης ἔχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων.
- 57 Ἄετον κάνθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινων εὐτελῶν πασχόντων· ὁ γὰρ κάνθαρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλιών.
- 58 Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία.
- 59 Ἄνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστο φίλοι.
- 60 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι.
- 61 Ἄλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἀφρονας.
- 62 Ἄλλοτε μητρειὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ: ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δε δυσημερούντων.
- 63 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.
- 64 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων.
- 65 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν.
- 66 Ἄπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ τῶν δυσκόλων περιγυνομένων.

4. Ὁ ἀλιεὺς Apost. Arsenius. 15. βοῦν] scribebatur νοῦν.
17. Vulgo ἡμέρα. 25. σοφοῖσιν Zenobius.

52. Zenob. I, 85.
53. Zenob. I, 88. Diogen. VI.
60.
54. Apost. XIII, 98. Arsen.
377. Zenob. II, 14: v. Greg. Cypr. III, 61.
55. Diogen. II, 62.
56. Zenob. II, 36.
57. Zenob. I, 20.
58. Diogen. I, 78.
59. Menand. Sent. Singg. 38:
Ἄπαντας εὐ πράττοντας ἰδόμεν φίλους.
60. Zenob. I, 90.
61. Diogen. II, 73.
62. Diogen. II, 76.
63. Diogen. II, 77a.
64. Zenob. II, 1.
65. Zenob. II, 5.
66. Zenob. II, 9.

- 67 Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρα-
τήσεις.
- 68 Ἄπας ἐχῖνος τραχύς.
- 69 Ἀσκὸν δέρις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι πρατόντων.
- 70 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βι-
ούτων.
- 71 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: ἦτοι ἅ ἔφαγες ἀπο-
δώσεις.
- 72 Ἀπῆντησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερτάτην
ἄτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν. 10
- 73 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. ✓
- 74 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγί-
στοις ἐργαζομένων.

I. Legebatur ἀργυραῖς, λόγχαις, πάντων. 9. καὶ βολή K.
II. καλύψει Plutarchus, σκιαῖε ὡτα Scholia Veneta, σκιαῖε νῶτα
Eustathius, Schol. ad Theocritum, Zonaras. πλευρὰν B. βοός] ἀλός Schol. ad Theocritum, quam lectionem pro germana habet
Piersonus ad Moerin p. 268: v. Ruhnkenium Epist. Crit. II, 197
bene v. βοός tuentem. B: [λέγεται δὲ ἐπὶ K.] ἐπὶ τῶν τινὰς λυ-
πούντων ἢ βλαπτόντων ἐπειδὴ [ἐπεὶ K] τὴν ἐν Λήμνῳ βοῦν
λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει: K
verba ἐπιδή.. ἐπισκιάζει praeponit verbis ἐπὶ.. βλαπτόντων.

67. Diogen. II, 81.
68. Diogen. II, 87.
69. Diogen. III, 3.
70. Diogen. III, 14.
71. Diogen. III, 32.
72. K. II, 8; Zenob. II, 8.
73. B. 166. K. II, 9. Apost. I,
76. Arsen. 25 ibiq. Macarius,
qui explicat: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων
ἐκ γεγνησῶς, ἐπειδὴ τὴν ἐν Λήμνῳ
ἐκ μαρμαροῦ βοῦν ὀρθὸς ὁ Ἄθως
ἐπικαλύπτει: Plutarch. de facie
in orbe lunae p. 935 F: ἐν Λήμνῳ
μὲν οὐδέτερος ἡμῶν εὐ οὐδ' ὅτι γέ-
γονε, τοῦτ' ἐμῶν τὸ θυλλοῦμενον
ἰαμβεῖον ἀμφοτέρωσιν πολλὰς ἀκη-
κόαμεν Ἄθως κτλ. . . ἐπιβάλλει
γὰρ ἡ σκιά τοῦ ὄρους ὡς ἔοικε χαλ-
κῷ τινὶ βοιδίῳ, μήκος ἀποτείνουσα
διὰ τῆς θαλάττης οὐκ ἔλαττον ἐ-
πτακοσίων σταδίων: Schol. Ven. et
Eustath. ad Hom. II. Σ, 229 p.
980, 44: τριακοσίουσ δέ, φασί, στα-

δίουσ Λήμνου ἀπέχον ὁ Ἄθως ὄ-
ρος σκιαῖε αὐτὴν ὅθεν καὶ παροι-
μία, Ἄθως σκ. v. Λ. βοός δόξειε
δ' ἂν τεθῆναι ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐγόντων καὶ πόρρωθεν ἐφικνεῖσθαι
ἢ καθικνεῖσθαι τῶν ταπεινότερων
δὲ ὑπεροχὴν τινα, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἄ-
θως ὑψηλότερος ὧν ἔχει ἐν καιρῷ
περὶ δειλῆν σκιάν ἀποτελεῖν ἰνου-
μένην ἕως καὶ εἰς ἀγαλμα Λημνίας
βοός: Schol. ad Theocr. VII,
76: Suid., Zonar. 58. Adhibuit
Sophocles in Lemniis: Etym.
M. 26, 16: Σοφοκλῆς [fr. 348
Dindorf.], Ἄθως σκιαῖε νῶτα Λ.
β.: ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ βοῦς χαλ-
κῇ ἴδριται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἄθου ἡ
σκιά φθάνει. De bucula, quae
in foro Myrinae urbis stabat,
vid Schol. ad Apoll. Rhod. Argon.
I, 601. Plin. N. H IV, 12,
73. Rhodius Rerr. Lemnicc. p.
11 sqq. Aliud proverbium, ab

- 75 *Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.*
- 76 *Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.*
- 77 *Ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως ἑτεροποιούντων.*
- 78 *Ἄμαξιαῖα ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.*
- 79 *Ἄνθρωπος εὐριπος καὶ ψυχὴ καὶ διάνοια καὶ τρόπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.*
- 80 *Ἀπόλωλεν ἢ ὕς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος.*
- 81 *Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: ὁμοιον καὶ τὸ Ἄυτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτα ἔασι.*
- 82 *Ἄνεωγμένοι Μουσῶν θύραι.* 15
- 83 *Ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσιν.*
- 84 *Ἄλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἤλθεν, ἔνθ' ἔβη: ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων ἔμπορος γὰρ ἄλλας ἐπιφερόμενος ἐν νηὶ κλύδωνος ἐπιγενομένου τοὺς ἄλλας ἐν τῇ θαλάττῃ ἀπέβαλεν.* 20

8. C: Εὐριπος: πύλαγος, ὃ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας τρέπεται. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Εὐρίπου μεταβολαὶ ἀπὸ τοῦ εὐ καὶ τοῦ ῥιπίω, ὃ εὐρίπιστος: v. Etym. M. 395, 25. 10. Erasmus: ἀπόλωλεν ἢ ὕς καὶ τάλαντον καὶ γάμον. Addit K: ἐπὶ τῶν μὴ τυχόντων ὧν ἤλπισαν ἐπὶ γάμου δὲ ἐξῆθέη μὴ γενομένου. 14. δαίτα: Gregorius cum Apostolio, Arsenio: δαίτας Zenobius.

Atho monte derivatum, Apost. XIV, 37. Arsen. 381 afferunt, quod usurpavit Theod. Prod. in Manuscript de la Biblioth. du Roi T. VIII, 113: οὐδ' ἂν ὄλους Ἄθως, ὃ ἄψτε, τῆς κυρτοφῆς μοι καταλαξένοις [κατατοξέεις, Arsenius]: dicitur ἐπὶ τῶν πασχόντων ἀνύποστα.

74. Diogen. I, 98.

75. Diogen. III, 17.

76. K. II, 15. Apost. II, 60. Arsen. 48 ibiq. Macarius: ἐπὶ τῶν ἀμνημονούντων φίλων. Aristot. Ethic. ad Nicomach. VIII, 3. ad Eudem. VII, 2: διὸ εἰς παρομιαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τῶν

ἄλῶν: vid. Wyttenbachius ad Plutarch. περὶ πολυφιλίας c. 5 p. 645 T. VI.

77. Diogen. III, 30.

78. Diogen. III, 48: add. τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν in Append.

79. C. 225: Diogen. III, 39: add. Blomfield. ad Aesch. Agam. gl. 163.

80. . KII, 24. Apost. IV, 18. Arsen. 71: ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὧν ἤλπισαν ἐπὶ γάμου δὲ ἐξῆθέη μὴ γενομένου.

81. Zenob. II, 46. Ἄυτόματοι κτλ.] Zenob. II, 19.

82. Zenob. I, 89.

83. Diogen. II, 94.

84. Zenob. II, 20.

- 85 [Ἀρίγνωτος σμάραγδος] ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός.
- 86 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἰ ἀγαρεύειν.
- 87 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκτηται, τὴν ἄλωπεκῆν 5 πρόσραπον: ἐπὶ τῶν φανερώς μὲν βλέπτειν μὴ δυναμένων, πανουργία δὲ χρωμένων.
- 88 Ἀρότρω ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιοῦντων.
- 89 Ἀντάρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην. ✓ 10
- 90 Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα.
- 91 Βοιώτιος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν εἰς τοῦτο γὰρ αἰεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.
- 92 Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἡρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων. 15
- 93 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγῳ, παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

1. Verba uncis inclusa ex Apostolio, Arsenio et Macario adjeci. μὲν Apost., Macarius om. Verba ἐν δὲ . . φωτεινός Apostolius cum filio om. δὲ Macarius om. 2. φωτεινός] Macarius φαεινός: idem verba ἐν τ σκ. φ. νν. ἐν μὲν . . σκοτεινός praeposit. Addunt explanationem: πρὸς τοὺς ἀποκρίπτοντας ἑαυτοὺς ὅπου οὐ χρεή. 5. Scribatur ἂν τῇ λειοτῇ et τῇ ἄλωπεκῇ. 10. Ἄτάρ K, Apostolius,

Arsenius. Addit K: ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῶν. 12. Βοιωτιος K. αἰ K om. ὠνειδίζοντο] K ἰσκιώπτοντο. Fortasse natum est ex Βοιώτιον οὖς: cf. Apost. V, 80. 89. 16. C: παροιμία, ἐπὶ τῶν καλῶς ἐξεταζόντων καὶ τὸ ζητούμενον φανερούντων. Deerat δοκιμάζει: e K adjeci. Habent etiam Apostolius, Arsenius.

85. Apost. IV, 55. Arsen. 74 ibiq. Macarius. Similiter ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάει δ' ἀνοφελής: ἐπὶ τῶν ἀνοφελῶν ἐν οἷς οὐ χρεή' ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος: Apost. VIII, 54. Arsen. 233 ibiq. Macarius.

86. Diogen. II, 90.

87. Zenob. I, 93.

88. Diogen. III, 33.

89. K. II, 33. Apost. IV, 75. Arsen. 82 ibiq. Macar. 406: πάγην ἰστιάς ἐν πάγῃ ληφθήσῃ.

90. Macar. 85: ἐπὶ τῶν ἀλαζο-

νημένων ἐπὶ τινι εἴρηται, ἀπὸ Ῥοδίου πεντάθλου, ἀλαζονομένου ἐπὶ τῷ ἄλλεσθαι: cf. Diogen. V, 18.

91. K. II, 40. Plutarchus de esu carniū Orat. I c. 6 p. 995: τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ἡμεῖς οἱ Ἀττικοὶ καὶ παχεῖς καὶ ἀνασθήτους καὶ ἡλιθίους μάλιστα διὰ τὰς ἀθηφαγίας προσηγόρευον: vid. Schmidius ad Horat. Epist. II, 1, 244 et noit. ad Diogen. III, 46.

92. Zenob. II, 65.

93. C. 46. K. II, 43. Apost.

- 94 *Βοιώτια αινίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· Βοιωτὴ γὰρ ἡ Σφίγξ.*
- 95 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δώροδοκουμένων διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.*
- 96 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἢ ἑτέρων ἀγαπῶντων.*
- 97 *Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὅς νέος πέση.*
- 98 *Γλυκεῖ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.*
- 99 *Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τι διαπρατομένων.*
- 100 *Γραῶν ὕθλοι.*
- 1 *Γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα, κενεὰ δὲ βαρεῖα.*
- 2 *Γῆς βάρος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.*
- 3 *Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος.*
- 4 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.*
- 5 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.*
- 6 *Γυμνότερος παττάλου.*
- 7 *Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ, Γυνὴ στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων.*

7. πῖσοι Apostolius Arsenius. Diogenianus ἐλαφροτέρα, κενεή. Diogenianus.

8. Scribebatur γλυκεῖα. 14. 22. στρατοπεδεύεται] στρατεύεται

V, 47. Arsen. 138: Hesych. s. βαλανιστής. Suidas. Compara Ἀνδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον: λείπει ἢ λίθος [errat: vid. Schol. ad Plat. Gorg. 350 Bekk.] ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων, εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἶοι λέγουσιν εἶναι, Apost. XII, 36: vid. Walzsius ad Arsen. l. c. et Tittmannus ad Zonar. I, 373.

94. Zenob. II, 68.

85. Zenob. II, 70.

96. Zenob. III, 2.

97. Apostol. VI, 15. Arsen. 160.

98. Diogen. III, 95.

99. Zenob. II, 96.

100. Zenob. III, 5.

1. Diogen. III, 85.

2. Diogen. III, 90.

3. Diogen. III, 94.

4. Diogen. III, 97.

5. Diogen. III, 99. Dicitur etiam σφενδόνη Γύγου: cf. Apost. XVII, 83. Arsen. 432.

6. Diogen. III, 98.

7. Diogen. IV, 1.

- 22 Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.
 23 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων πενήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθειυεν.
 24 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρῶν καὶ ὠχρῶν. 5
 25 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἤγουν κρύπτη· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.
 26 Ἔστω ταμίαις, τᾶλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.
 27 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γινοίτο: λέγεται 10 ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίων.
 28 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἄπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.

2. C: Ἐπιμενίδειος ὕπνος: ἐπὶ τῶν λίαν ὑπνηλῶν ἔξ γὰρ οὗτος ἐκάθειυε. Λέγεται δὲ καὶ Ἐπιμενίδειον δέγμα [Diogen. VIII, 28.] ἐπὶ τῶν γηραιῶν ἔζησε γὰρ οὗτος ἔτη ρν. 4. μεμάντευσαι Zenobius. 6. Ἐναλ δρ. ἡ κρ. Heinsius: corrigi e K: v. Zenobius. ἤγουν] τοῦτ' ἐστὶ K. 8. τὰ δ' ἄλλ' Apost., Arsenius. 12. K: ἐπὶ τ. ἐλ. πάλιν εἰς ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐξέπεσον.

δὲ καὶ ὅτι ὁ τῶν κωπηλατούντων πλοῦς δ. κατὰ τὴν παρομίαν λέγεται πλοῦς ὡς πρῶτον ὄντος τοῦ πλείν πρὸς ἄνεμον: ad Odys. B, 434 p. 1453, 18: δ. π. λέγεται, ὅτι ἀποτυχόν τις οὐρίου, κώπαις πλείν κατὰ Πανσανίαν: Schol. ad Plat. Phaedon. 99 D. p. 381 Bekk.: — ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱθικῶν [c. 9.] καὶ Μένανδρος Κερκυράλῳ [p. 95 Mein] καὶ Ἰλλοκίῳ [148] καὶ Θεοφορουμένη [80]: Basilius ad Gregor. Nazianz. apud Boissonad. ad Nicet. Eugen. VI, 346 T. II. 310: παροιμία ἐπὶ τῶν τῆς προτέρας βουλῆς ἢ πράξεως ἐκπιπτόντων καὶ πρὸς δευτέραν ὁρμώντων: Suidas, Bachmanni Anecd. I, 191, 31. Adhibuerunt plurimi: Plat. Philob. 19. C. Politic. 300 B: Menand. Thrasyleon. 84 Mein.: Ὁ δευτέρος πλοῦς ἐστὶ δῆπον λεγόμενος, ἂν ἀποτύχη τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλείν: Aristotel. Polit. III, 8, 6. Liban. Epist. 81: ἐπεὶ δὲ πολλαχόθεν ἠνάγκασμαι μίνειν,

οὐ παρήκα τὸν δευτέρον πλοῦν, ἀλλ' ἐπιστέλλω: ib. 93 et saepius: Heliodor. Aethiop. I, 15. Schol. ad Theon. Progymn. T. I. Rhett. Graecc. 262: alios larga manu apposuerunt Gatackerus ad M. Antonin. IX, 2 p. 263. Wyttensbachius ad Plat. Phaedon. 263 sq. Boissonadus Anecd. II, 445, id. ad Naumachium in Syll. Poett. Graec. T. III, 290. Walzsius ad Arsen. I. cit. **II 99**

22. Apostol. **II, 21. Arsen.** 179. Usurpavit Amphicrates rhetor Atheniensis: v. Plutarch. Lucull. 22.

23. C. 209: Arsen. 459: ἵπαρ τὸν Ἐπιμενίδην κειοίμηναι. Vide Lucian. Tim. §. 6 ibiq. Hemsterhusium, Heinrichium Epimen. 38 et Diogen. VIII, 28, Zenob. III, 76.

24. Zenob. III, 61.

25. K. III, 26: Zenob. III, 74.

26. Apostol. IX, 23. Arsen. 243.

27. Zenob. IV, 7.

28. K. II, 95: Zenob. III, 50.

- 29 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντὶ ἄλλων ὁρώντων.
- 30 Ἐκπερδικίσαι: ἦτοι ἐκκλίνας. ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων τοῦς θηρευτάς.
- 31 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μὲν 5 καὶ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.
- 32 Ἐμυτῷ βαλανεύσω: ἐμαυτῷ διακονήσω.
- 33 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων.
- 34 Εὐδοντι κύριος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων. 10
- 35 Ἐνεστι κατ' ἑμῶν χολή: ὅτι μὴδὲ τοῦ μικροῦ δεῖ καταφρονεῖν.
- 36 Ἐρμῆς ἀμύητος.
- 37 Ἐκ τετραμήνης κύκλιος πιεῖν: ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων. 15
- 38 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζώντων ἡδυπαθείαις.

I. ἐν] ἐκ B, Apost., Arsenius, lexicographi: ἐν K et Erasmus III, 1. 6. ex antiquis quibusdam exemplaribus. Ἐκ vera lectio est. δυοῖν Suidas. ἀντὶ K. B: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι παθος οὐκ ὀξυδοροκούντων, quibus addunt Apost., Arsenius, lexicographi: οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἔχόντων τὰς αἰσθησεις: ὁράσεις pro αἰσθ. Suidas. 3. ἦτοι ἐκκλ.] legebatur καὶ ἐκκλίσαι. KB: ἐκπερδικήσαι: ἀντὶ [ἀντὶ K om] τοῦ [τὸ K.] διολισθησαι καὶ διαδράναι [ἀποδράναι, μεταφορικῶς K.], ἀπὸ τῶν περδικῶν πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοῦς θηρευτάς [θηρευτάς, ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων K: scr. ποιοῦντων et vide Hesychium]. 5. ποιῶν Zenobius. 8. Legebatur ἀσθενῶς: ἀσθενῆς K. 11. καὶ] κἀν Zenobius. 14. Legebatur ἐκτετραμήνης: v. Plut. Boiss. 46. κίλικος K.

29. B. 391. K. II, 96. Apost. VII, 97. Arsen. 224: Hesychius, Suidas, ubi Bernhardius apposuit Schol. Basilii in Gregor. Nazianzen. ed. Boissonad. pag. 112.

30. B. 392. K. II, 98. Apost. VIII, 6. Arsen. 225: Schol. ad Arist. Av. 768: Hesych. s. διαπερδικίσαι, s. ἐκπερδικίσαι, Suid. s. ἐκπερδικήσαι, Etym. M. 269, 37. 323, 52. Zonar. 672. Bekk. Anecd. I, 97, 14. Aristophanes l. c. alludit ad Perdicem cau-

ponem, de quo v. Plut. Provn. II, 24.

31. Zenob. III, 68.

32. Zenob. III, 58.

33. K. II, 100; Zenob. III, 56.

34. Diogen. IV, 65.

35. Zenob. III, 70. Simile est, quod affertur ab Apost. IX, 48. Arsen. 249: ἔχει καὶ ἡ μυία σπλήνα καὶ χολήν ὁ μύμηξ.

36. Diogen. IV, 63.

37. K. III, 24. Apost. VII, 96. Arsen. 225: Suidas.

38. Diogen. IV, 53.

- 39 Ἐνδύεται τὴν λειοντήν.
- 40 Ἐνδυμίανος ὑπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων.
- 41 Εἴληφεν ἡ παγίς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλικομένων.
- 42 Ἐν τριόδῳ εἰμὲ λογιασῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορουντων.
- 43 Ἐν φρέατι κυαὶ μάχεσθαι.
- 44 Ἐκδεδαρμένον δέρεϊς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.
- 45 Ἐπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἤδεται φακῆ. Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἀπαντ' ἐπήσθιεν.
- 46 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 47 Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.
- 48 Ἐλέφας μὺς οὐκ ἀλεγίξει.
- 49 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄκτων.
- 50 Ἐκ τριχὸς κρέμαται: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ.
- 51 Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλούτου τιμωμένων.

1. ἐνδύεται μοι Zenobius.

4. ὀξίως Heinsius: ἀξίως ἰαλωκότων

K cum Apostolio et reliquis.

8. K addit: ἐπὶ τῶν πολεμούντων τισὶν ἀποφυγῆν μὴ δυναμένοις.

9. δαίρεις K.

10. βέλτιον sqq. om. BK.

12. Legebatur παγίς πάντ' ἡσθίεν.

15. vulgo: ε. οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἔα.

18. ἔξω C, ἐκ τοῦ K. τὸν πόδα C, πόδας K, Zenobius. κινδύνου K. C explicat: ἐπὶ τοῦ ἀκινδύνου.

22. K: διὰ πλούτου ἐγγενῶν εἶνα δοκούτων, et sic Apost., Arsenius.

39. Zenob. III, 75.

40. Zenob. III, 76.

41. K. III, 8. Apost. VII, 93. Aesch. 224: Suidas.

42. Zenob. III, 78.

43. K. III, 12: Zenob. III, 45.

44. B. 403. K. III, 14. Apost.

VII, 94. Arsen. 224. Suidas: v.

Diogen. V, 85.

45. Suid. v. φακαί: — ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πινή-

των Versiculi ex Aristophanis Plut. 1004 desumpti sunt.

46. Zenob. III, 72.

47. Diogen. IV, 88.

48. Zenob. III, 67.

49. C. 199. K. III, 19: Schol. ad Aesch. Coeph. 685: cf. Zenob. III, 62.

50. Zenob. III, 47. Ἐπὶ ε:] Diogen. IV, 41.

51. K. III, 21. Apost. IX, 36. Arsen. 445: v. Zenob. II, 88.

- 62 Ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
- 63 Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους:
Ἀδωνίς γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτη-
θεὶς πρὸς τῶν ἐν Αἴδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν,
ἀπεκρίνατο Ἴλιον, Σελήνην, σῦκα, μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἡλί-
θιος ταῦτα ἐξιῶν Ἰλίῳ.
- 64 Ἡρακλέους θυσία: ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς θυσίαις
χρωμένων.
- 65 Ἡ ἀφύη τὸ πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων
τέλος παρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἐψείται.
- 66 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοῖς
πρεσβυτέροις ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμε-
νέστερον ἔχουσι.
- 67 Θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς
μεγάλαις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.
- 68 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνα καὶ λαμ-
πρὸν ἀποδείξαι τινα ἐπαγγελλομένων.

2. Πραξιλλῆς Apostolius, Πραξιλλῆς Arsenius: vid. Zenobius.
K: υἱὸς Ἰηρ. μετὰ θάνατον ἐρωτούμενος ὑπὸ τῶν κάτω. 4. ἄνω K om.
κατέλιπεν] K κατέλειπεν. 5. ἀπεκρίνατο] K ἔλεγεν. καὶ μῆλα K.
ἔδοξεν οὖν recte K. 6. τῷ ἡλίῳ K. 7. θυσία VB. εἰκῆ om.
V. 9. τὸ om. VB, Zenobius. τέλος adjeci e B, Zenobio. B:
παρόσον ἢ ἀφύη ἰδοῦσα τὸ πῦρ ἐψείται. V: ἢ δ' ἀφύη πῦρ:
ὁμοία τῇ ἀμ' ἔπος ἀμ' ἔργον: vid. Zenobius I, 77. 12. Le-
gebatur εὐρωμενέστερον. 14. Erat θαλάττης: correxi e Suida:
θαλάττιον Apost., Arsenius. ἐν χαράδραις Arsenius. 15. προ-
φιλοτ. Arsenius. 17. ἀποδείξει τι γὰρ Heinsius.

Palat. XII, 236, 3. Auctor in-
certus ap. Suid. s. οὐδὲν πρὸς
Λιόνουσον: v. nott. ad Diogen.
V, 67a.

62. Diogen. V, 3.

63. K. III, 39: cf. Diogen. V,
12: ibi notatis adde Aelian. V.
H. XIII, 15, qui praeter Meli-
tidem et Coroebum in stulto-
rum numerum Polydorum quen-
dam, Coecylionem et Sannyri-
onem refert: v. ibi Perizonius:
Tzetzae Epist. in Bibl. Crit.
Nov. Nov. 1828 p. 379: Βεκκισέ-
σιληνοὶ τινες καὶ βλιτομάμαρες,
φρονοῦντες ὅσα Μελιτιδῆς τε καὶ
Μαμμάκνθος: Anonymum Cra-
meri Anecd. III, 221: οὐχ οὐ-

τως ἀνοηταίνουσι οἱ ἄνθρωποι· αὐχ
οἴπως ὁ Πηλεὺς Μελιτιδῆς, ὡς ἀπὲ
Χείρωνος χοίρω τον ἑαυτοῦ ἐμπι-
στεύσασθαι Ἀχιλλῆα· οὐχ αὐτῷ Κό-
ροιβος ὁ Ἀλέξανδρος, ὡς τῷ παν-
τάσῃν ἀτελεῖ ἀπὸ Ἀριστοτέλους
μαθητιῶν: cf. Walzsius ad Arsen.
157.

64. V. II, 5. B. 470. Hesy-
chius. Decimas Herculi polli-
cebantur: Plaut. Stich. I, 3, 80.
65. V. II, 13. B. 487: vid. Ze-
nob. IV, 25.

66. Apost. X, 35. Arsen. 290.

67. Apost. X, 14. Arsen. 286.
Suidas. Similia v. in nott. ad
Diogen. VII, 67.

68. Zenob. IV, 34.

- 69 Ἰερὰ ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια.
- 70 Ἰσότης φιλότης.
- 71 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.
- 72 Ἰλιάς κακῶν.
- 73 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρόνως βι- 5
οῦντων.
- 74 Ἰππίας εἰς πεδίον προκαλεῖ: ὅπερ ἔστι τοὺς
εὐδοκιμοῦντας εἰς ἅπερ εὐδοκιμοῦσιν ἔργα.
- 75 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν.
- 76 Κόσμει Σπάρταν ἢν ἔλαχες: ὅτι διὲ στέργειν 10
τῇ δεδομένη τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.
- 77 Καδμεία νίκη: ἡ ἐπὶ κακῶ τῶν νενικηκότων.
- 78 Κύκνειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτῳ ὄντων
οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν.
- 79 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπι- 15
χειρούντων.
- 80 Κιλικῖοι τράγοι: οἱ δασεῖς· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ
τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται.
- 81 Κρητίζειν: ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. τοι-
οῦτοι γὰρ οἱ Κρηῖτες. 20
- 82 Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίξεις κακῶς.

3. C: Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ: ὁμοία τῇ Ἰσότης φιλότης:
ἴσα etiam K Apostolius. Recte. 10. Σπάρταν ἔλαχες κίνας κό-
σμι Diogenianus. K eadem affert, quae infra ex Arsenio adscripti.
21. καθώσπερ, quod codd. Suid. s. τίτθαι, codd. Apostolii et Ar-
senii servant, e perversa lectione vocum Aristophaneorum κῆθ'
ὡσπερ ortum est. K καθάπερ. τίτθαι γε K. Explicat K: ἐπὶ

69. Diogen. V, 29: add. Tzetz.
Chiliad. XI, hist. 363.

70. K. III, 45. Apost. X, 60.
Arsen. 305: Aristot. Ethic. ad
Nicomach. IX, 8, 2: Hesych.
Suidas. Adhibet Plat. Legg.
VI, 757 A: παλαιὸς γὰρ λόγος
ἀληθής ὦν, ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπ-
εργάζεται, μάλα μὲν ὀρθῶς ἐρῆ-
σεται κτλ.: vid. sup. I, 15. ad
Zenob. V, 23.

71. C. 276. K. III, 44. Apost.
X, 59.

72. Zenob. IV, 43.

73. Diogen. V, 32.

74. Diogen. V, 28.

75. Zenob. IV, 82.

76. K. III, 53. Apost. XI, 49. Ar-
sen. 320: ἐπὶ τῶν κοσμοῦντων τὸ κλη-
ρονομαῖον γήδιον σπαρτίῳ γὰρ ἐκλη-
ροδοτοῦντο: Suidas, ubi v. Bern-
hardy. Cf. Diogen. VIII, 16.

77. Zenob. IV, 45.

78. Diogen. V, 37.

79. Zenob. IV, 60.

80. Diogen. V, 54.

81. Zenob. IV, 62.

82. K. III, 61. Apost. XI, 16.

- 83 Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.
 84 Κἂν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνειν.
 85 Κατόπιν ἰορτῆς ἤκεις: ἐπὶ τῶν καλοῦ πρά-
 γματος ἀπολιπανομένων.
 86 Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἦτος τὸ τέλειον καὶ
 πλήρες.
 87 Κατὰ ῥοῦν φέρεται.
 88 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 89 Κενοὶ κενὰ βουλεύονται.
 90 Κεστρεὺς νηστεύει: ἐπὶ τῶν λαϊμάργων ἄπλη-
 στον δὲ τὸ ζῶον.

κλίωνος ἐρήθη, ὅς ὀλίγα τῷ δῆμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω ἐκέρδαινε· λέγεται δὲ ὅταν προφάσει τινὸς λαμβάνων τις χρήματα κακισθῆ ταῦτά· αἱ γὰρ τίτθαι διαμασώμενοι τὰς τροφὰς ἐξαιροῦσι τοῦ στόματος καὶ τοῖς τῶν παιδίων ἐντιθέουσιν· εἴτα συμβαίνει αὐτὰς ὀλίγας μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν: similiter Arsenius. 1. εἰς τὸν Ar-enius. 2. τοῦ om. Arsenius. 5. τὸν Κολοφ. Diogenianus. κακῶν ἐπέθ. recte Arsenius. 7. Legebatur κατὰ τοῦν. 8. λαγῶν] λαϊμὸν Heinsius.

Arsen. 316. — Natum ex Aristoph. Equitt. 721, ubi vid. Scholl. et Suidas s. τίτθαι. Similiter ὁ Λαμοκράτης εἰκασε τοὺς ἤγρορας ταῖς τίτθαις, αἷ τὸ ψύμισμα καταπίνοσαι τῷ σάλλῳ τὰ παιδία παραλείγουσιν: Aristot. Rhet. III, 4.

83. Apost. XI, 67. Arsen. 324: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπαναλαμπτότων. Usurpatur Epist. Petri II, 2, 22.

84. Arsen. 316: ἐπὶ τῶν κερδαινότων ἐκ πεινητῶν ἢ τεθνεώτων: eandem expositionem Apostolus X, 95 proverbio κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ apposit: vid. Diogen. I, 9. III, 12. V, 84.

85. Diogen. V, 73.

86. Apost. XI, 53. Arsen. 321. Duae proverbii explicationes exstant, quarum una ab urbe Colophone proficiscitur: v. Diogen. VIII, 36: altera a proprio vocis κολοφῶν significatu, de quo v. Schol. ad Plat. 451 Bekk.: hanc Gregorius cum aliis secutus est. Eadem via alia proverbialis, ut videtur, locutio

explicatur, κολοφῶν κακῶν, quo respiciunt Hesych. Suid. v. κολοφῶν, Etym. M. 525, 37. Zonar. 1230; similiter κορωνίδας κακῶν dicunt: v. Hesychius. Etiam aliae ductae sunt dicendi formulae ex nostro proverbio: τὸν κολοφῶνα τῇ σοφίᾳ, τῷ λόγῳ ἐπιτιθέναι, ἐπάγειν: Plat. Euthyd. 301, E. Legg. II, 674. C. προσβιβάζειν Theaet. 153 C: cf. Ruhnkienius ap. Heusdium Specim. Crit. 33. Wytttenbachius ad Plut. de sera num. vindicta p. 21 sq. Astius ad Plat. Legg. II, c. 14: add. κεφάλῃν τῷ λόγῳ ἐπιθεῖναι: Plat. Tim. A, Aristid. περὶ ἡγορ. p. 73, 8 et Latinos quoque v. κολοφῶν eodem sensu ut eos esse: v. Fest. p. 37 Muell.: Colophon dixerunt, quum aliquod finitum significaretur: cf. Append. s. εἰμ.

87. Diogen. V, 82.

88. Diogen. V, 96.

89. Diogen. V, 100.

90. Zenob. IV, 52.

- 91 Κριὸς τὰ τροφεῖα ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.
- 92 Κακὰ μὲν θρίπτες, κακὰ δ' ἕπες: ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ κέριτα ἐσθίουσιν. 5
- 93 Λήμνια κακά: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτειναν.
- 94 Λαγῶδες περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ [πρὸς τοῦτο] ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ κακείνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει. 10
- 95 Λύκος χανών· καὶ, ἡ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 96 Λύκου πτερόν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 97 Λίνον λίνῳ κλώθεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ [διὰ τῶν αὐτῶν] πραττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κατάλληλα. 15
- 98 Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.
- 99 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ταχυτάτων. Καὶ, παρὰ Λύδιον θέεις.

5. κέρατα] v. n. ad Diogen. 6. Λήμνιον κακόν Zenobius. 9. πρὸς τοῦτο ex Arsenio adjeci. Ceterum Zenobius, alii proverbium plenius afferunt: λαγῶδες τὸν περὶ κρεῶν τρέχει. 11. Legebatur Λύκος μάτην χανών· ἡ λύκος κτλ. 14. κλωθεῖς] συνάπτεις Zenobius. διὰ τῶν αὐτῶν ex Arsenio apposui. 17. Legebatur ταχυτάτων: correxith Boissonadus Anecd. II, 413. K: λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Πίλοψ Λυδὸς ὡν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία παρὰ λυδίων ἄρμα θέειν ἀντὶ τοῦ ἕξαι καὶ μακρὰν τοῦ λυδικοῦ [sic] ἄρματος.

91. Zenob. IV, 63.
 92. Diogen. V, 78.
 93. Zenob. IV, 91.
 94. Zenob. IV, 85.
 95. Diogen. VI, 20. ἡ λύκος κτλ.] Zenob. IV, 100.
 96. Diogen. VI, 4. Similia v. infr. III, 39.
 97. Zenob. IV, 96.
 98. Diogen. VI, 19.
 99. Diogen. VI, 28. παρὰ Λ. θ.] K. III, 82. Apost. XII, 38. Arsen. 340: Eustath. ad Hom. II. K, 430 p 816, 39: Λυδοὶ ἐπρώτευσον κατὰ τὸ ἵππεύειν, ὅθεν

καὶ παροιμία τὸ παρὰ Λύδιον ἄρμα ἐπὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων: plenius affert Nonnus Creuzeri Melet. I, 81 παρὰ Λύδιον ἄρμα θέειν: cf. Creuzerus l. c. et Wyttenbachius ad Plutarch. de discern. adul. ab amico 65 B. Usurpavit Pindarus: Plut. Nic. I [fr. 222 Boeckh.]: add. Greg. Nazianz. Oratt. XX, p. 331: εἰ καὶ πεῖλοι παρὰ Λύδιον ἄρμα ἐθίομεν: Anna Comnena Alex. VI, p. 147. ed. Venetae: illud tantum addam, sic et Latinos loqui: Horat. Art. Poet. 417:

- 100 *Λευκῶ λίθῳ λευκῇ στάθμῃ.*
 1 *Μία λίσχη δύο ἔριθάκους οὐ τρέφει.*
 2 *Μηδικὴ τράπεζα.*
 3 *Μέλιτος μύελον: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέους.*
 4 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσης: ἐπὶ τῶν παραιτου- 5*
μένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.
 5 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.*
 6 *Μυσῶν λεία: οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς*
ἐλήϊζον.
 7 *Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνη, ἣν ἀπηγόρευεν 10*
ὁ χρησμός μετοχετεῦσαι: οἱ δὲ χρησάμενοι παρακούσαντες
ἐβλάβησαν.
 8 *Μωμήσεται μάλλον ᾗ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν*
ἀπαιδείτων.
 9 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν. 15*
 10 *Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα.*
 11 *Μία χελιδὼν ἕαροῦ ποιεῖ, οὐδὲ μέλισσα μέλι.*
 12 *Νεκρῶ μῦθον εἰς οὓς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ*
ἐπαῖοντος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
 13 *Νεφέλας ξαίνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 20*

1. Λευκῇ στ. λ. λ. Arsenius. 2. Scribebatur ἔριθακοῖς. 4.
 μύελον] vulgo μύσθλον. vulgo ἡδέους. 7. scribebatur μάχη.
 10. K: λ. ἣν, ἣν μετοχετεῦσαι βουλόμενοι χρησμόν ἔλαβον μὴ κί-
 νεῖν οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. 13. τις μάλλον Diogenianus.
 16. Est explicatio proverbii antecedentis: v. Diogen. VI, 46. 17.
 οὐδὲ μ. μ. K om. K addit: ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ οὐκ ἔστι γυνῶσιν ἐμ-
 βαλεῖν. 19. καὶ ἐπὶ κτλ. Diogenianus om.

*mīhi turpe relinqui est: ducta a
 stadii curriculo translatione: Har-
 procratio: Ἀπολελοιπότες; ἀντὶ
 τοῦ νενικηκότες ἢ μεταφορὰ ἀπὸ
 τῶν δρομίων κτλ. c Schottus ad
 Diog. I. c.*

100. Phot. Suid. Philem. Le-
 xic. v. στάθμη: Zenob. IV, 89,
 Diogen. VI, 8. Utitur Aristaen.
 Epist. I, 28, ubi cf. Interpp. p.
 602 Boisson.

1. Zenob. V, II.

2. Diogen. VI, 37.

3. Diogen. VI, 51.

4. Diogen. VI, 58.

5. Diogen. VI, 59: cf. infr. 56.

6. Zenob. V, 15.

7. K. III, 94: Zenob. V, 19.

8. Diogen. VI, 74.

9. Diogen. VI, 46.

10. Diogen. VI, 46.

11. K. III, 97: Zenob. V, 12.

12. Diogen. VI, 82.

13. Diogen. VI, 83.

- 14 *Ναῦς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.*
- 15 *Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.*
- 16 *Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν: ἐπὶ τῶν ἀδιορθῶτων.* 5
- 17 *Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς ὡσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερά προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλευόνται περὶ αὐτῶν.*
- 18 *Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. 10 αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐ δεύτερον ἀλίσκται.*
- 19 *Ἵνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι ἐμπεπιστευμένων.*
- 20 *Ἵνου γνάθοι: εἰς πολυφάγον.* 15
- 21 *Ἵπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τόποι δύσβατοι. Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις εὐρεῖν τὰς διατριβὰς ποιουμένων.*
- 22a *Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κωκοί.*
- 22b *Οἴκοι τὰ Μιλήσια μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν 20 ὅπου μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἦθη, ἢ ἐπιτηδεύματα διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν καὶ τὴν οἴκοι τρυφήν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.*
- 23 *Οἶνος, ὧ παῖδες, ἀλήθεια.*

1. πέτρας Diogenianus. 6. Vide nott. critt. ad Zenobium.
 9. περὶ αὐτῶν Apostolius et Arsenius om. 10. Ἄλλ' οὐκ κτλ. Zenobius. τὸ K om. 11. τὰς K deest. 15. γνάθος Diogenianus.
 16. αἱ ἔλαφοι Zenobius. 17. εὐρεῖν Zenobius om. 19. Hic versus cum proverbio antecedenti conjunctus erat. 21. προσήκει] K προσίκει. τὰ ἦθη] τὴν τρυφήν K. 21. ἢ ἐπ. δ.] K om. 22. K: γὰρ τις ἐλθὼν εἰς Λ. ἐδημηγόρει πολλάς τρυφὰς ἔχων.

14. Diogen. VI, 79. 20. Diogen. VI, 100.
 15. Diogen. VI, 91. 21. Zenob. V, 52.
 16. Diogen. VI, 92. 22a. Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν διὰ σπάνου ἐπιζητούμενων. Est versus ex Euripidis Oeneo, quem usurpavit Aristophanes Ran. 72, ubi cf. Scholl.
 17. Zenob. I, 66, qui paulo aliter proverbium affert conformatum: cum Gregorio Apost. XV, 45. Arsen. 397 consentiunt. 22b. K. IV, 5: Zenob. V, 57.
 18. K. IV, 2: Zenob. I, 67. 23. Diogen. VII, 28.
 19. Diogen. VI, 98.

- 24 Ὅνος εἰς ἄχυρα.
- 25 Οὐθ' ἕεται οὐθ' ἡλιούται: ἐπὶ τῶν ἀναν-
σθήτων.
- 26 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνω: ἐπὶ
τῶν φανλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς 5
ἀπὸ τῶν ἀποθανόντων δειπνοῖς αὐτοὺς ἐπαινεῖν, κἂν ἐτυ-
χον ὄντες φανλότατοι.
- 27 Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φε-
ρόντων μάρτυρας.
- 28 Ὅνος ἐν μελίσσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περι- 10
πεσόντων.
- 29 Ὅνος λήρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.
- 30 Ὅνον τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπέ-
σειεν.
- 31 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον. 15
- 32 Παρὰ κωφῶ διαλέγη.
- 33 Πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει: ἐπὶ τῶν προς-
ποιουμένων.
- 34 Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται: ἐπὶ τῶν 20
δυσαλώτων.
- 35 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν, τὴν ἄλμην κυκᾶς:
ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνόντων.

4. Vulgo οὐδὲ παρὰ δειπνα: v. Zenobius. 6. Scribe ἐπὶ
τῶν. 13. ἐπίσειεν] ἐκίεν Zenobius. K addit: ἐπὶ τῶν ἀνοή-
των. 15. K addit: ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιοῦντων, ὀλίγα δὲ καρ-
ποῦμένων. 17. κλαίειν Diogenianus.

24. Diogen. VI, 91.
25. Zenob. V, 53.
26. Zenob. V, 28.
27. Diogen. VII, 29.
28. Diogen. VII, 32.
29. Diogen. VII, 33.
30. K. IV, 15; Zenob. V, 42.
31. K. IV, 16. Apost. XVI,
24. Arsen. 410.
32. V. Diogen. VII, 43. Com-
parari potest. Aeschyl. Sept. c.
Theb. 202: ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκου-
σας, ἢ κωφῇ λέγω; similia sunt
ψιθυρίζειν εἰς κωφόν: Theod-
dor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. I,

II, 437: d. Libanius ibid. I, 167:
ἀλλ' ἦδον, τὸ τῆς παρομιᾶς, ἐπὶ
κωφῷ· ἀλλ' αἰγματοῖς ἐδόκουν προς-
ομιλεῖν [v. Zenob. I, 38] κτλ.:
Phot. Epist. : κωφῶν δὲ ἄρα
θύρας, τὴν παρομιᾶν ἀπέδειξας
κόπτοντας: v. Boissonadus ad
Aristaen. Epist. I, 28 p. 609 et
comp. Diogen. VII, 30. 33. Plu-
tarch. in Boiss. Anecd. I, 396.
398.

33. Diogen. VII, 66.
34. Diogen. VII, 77.
35. Diogen. VII, 93.

- 36 Πολλαὶ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατω-
φρεῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα. ✓
- 37 Πολλάκι μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε.
- 38 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου.
- 39 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 5
- 40 Πτωχοῦ πήρα οὐ πιμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀ-
πλήστων.
- 41 Ποικιλότης ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 42 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήῃς. ✓
- 43 Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἔλθόν. 10
- 44 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα.
- 45 Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε
βάκχοι.
- 46 Πρὸς κέντρα λυκτίζειν.
- 47 Προφάσεως δεῖται μόνον ἢ πονηρία. 5
- 48 Πρὸ τῆς νίκης ἄδεις ἐγκώμιον.
- 49 Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.
- 50 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν
ἀδυνάτων.

3. πολλάκι τοι καὶ Diogenianus. 4. μεταξὺ πέλει Zenobius.
9. ἐὰν αἰτὸν Bothius Vindic. Ovid. 29. VBK: τοῦτό φασι Νύμ-
φας πρὸς τὸν [τὸν K om.], Νάρκισσον [K Νάρκισσον] εἰπεῖν [sq.
K om.] ἀποβλέποντα εἰς τὴν πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα
μορφῆν. 17. ψεύδοντ' K. 18. π. θαλάττη ἐρίζεις Diogenianus.

36. Diogen. VII, 79.
37. Diogen. VII, 81.
38. Zenob. V, 71.
39. Diogen. VII, 50. V. Dio-
gen. I, 45. VII, 67. Greg. Cypr.
II, 96. Plutarch. Boiss. 31.
40. Zenob. V, 66.
41. Diogen. VII, 69.
42. V. III, 59. B. 807. K. IV,
26. Apost. XVI, 44. Macar. 412:
Suidas. Similiter Menand. Sen-
tent. Singul. 310: *λιαν φιλῶν σε-
αυτὸν, οὐχ ἕξεις φίλον.*
43. Diogen. VII, 82.
44. Zenob. V, 68.
45. Zenob. V, 77.
46. Zenob. V, 70.
47. Diogen. VII, 87.

48. Diogen. VII, 56.
49. K. IV, 29. Macar. 412:
Schol. ad Plat. 465 Bekk.: πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ
φυγαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ
γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας
τάληθῆ, ἄθλων ὑστέρων αὐτοῖς ἐν
τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πε-
πλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ
τοῦτων φυγαγωγούντες τοὺς ἀπρο-
αμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν ἐ-
μνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν
Ἀπιδίος ἁ καὶ Σόλων Ἐλεγκίαις
καὶ Πλάτων ἐπαῦθα, Dial. de
iusto p. 374 A. Vide Schnei-
dew. Delect. p. 28.

50. Diogen. VII, 47.

- 51 Πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀκήκοα ψόφους.
 52 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέροχεται.
 53 Πενίη σοφίην ἔλαχεν.
 54 Πάντα πέτρον κινήσω.
 55 Πάντα κάλων. 5
 56 Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.
 57 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασ-
 φημοῦντων.
 58 Ῥαχίας λαλιστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων ψόφον
 γὰρ ἀποτελεῖ βαλλομένη τοῖς κύμασιν. 10
 59 Ῥαδαμάνθνος κρίσις: ἡ δικαιοσύνη.
 ✓ 60 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.
 61 Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 62 Ῥηγίνων δειλότερος.
 63 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει. 15
 64 Συνῆλθεν ἄτταγαῶ νομηνιώ.
 65 Σύμβουλος ἐστὶν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.
 66 Συγγνώμη πρωτοπείρω: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις
 ἁμαρτανόντων.

1. Scribebatur *θηρίων*. 2. Vulgo *ἐροχεται*. 3. *Πενίη et σοφίαν* Zenobius. K: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτε-
 δεύουσι. 5. Cave addas *κινῶ*: proverbium enim cum antece-
 denti conjunctum erat: cf. cod. K in nott. critt. ad Diogen. VII, 42.
 6. *δορκὰς ἀπτεται μάχης* Macarius. ἐπὶ τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονας
 K, ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κρείττονας ἐριζόντων Macarius. 11.
 Scribebatur *Ῥαδαμάνθιος*. 13. VB: καὶ Πλάτων ὡσπερ νή-
 πιον [V ὡς παρηγόριον] καθόντα γινῶναι: Plat. Sympos. 222 B.

51. Diogen. VII, 92.
 52. Diogen. VII, 91.
 53. K. IV, 36; Zenob. V, 72.
 54. Diogen. VII, 42.
 55. K. IV, 35; Zenob. V, 62.
 56. K. IV, 39. Apost. XVI,
 87. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Sui-
 das. Cf. Greg. Cypri. III, 5.
 57. Diogen. VII, 96.
 58. Diogen. VII, 99.
 59. Diogen. VII, 98.
 60. Diogen. VIII, 2.
 61. V. III, 72. B. 826. Apost.

- XVII, 12. Arsen. 424; Suidas:
 εἶρηται παρ' Ὀμήρω [II: P, 32],
 ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ
 πρᾶγμα ἐπιγινώσκει: cf. Zenob. II,
 14, nott. critt. ad Diog. VI, 90.
 Greg. Cypri. I, 54.
 62. Zenob. V, 83.
 63. Zenob. V, 93.
 64. Diogen. VIII, 18.
 65. Similiter Menand. Sentent.
 Singul. 479 Mein.: σύμβουλος οὐ-
 δὲς ἐστὶ βελτίων χρόνον.
 66. Diogen. VI, 93.

- 67 Σαρδώνιος γέλως: ὁ προσποιητός καὶ μὴ ἐκ
χαιρούσης καρδίας.
- 68 Σικελικὴ τράπεζα, καὶ, Συβαρτικὴ.
- 69 Σοφία μωροῦ: ἐπὶ τῶν ἀσύνητα λαλούντων.
- 70 Σε δ' οἰωνίσειτ' ἄν τις ἰδῶν: καὶ τό, Τὸν 5
δὲ ἢ νεότης ἐμίσειν τε καὶ οἰωνίζαντο.
- 71 Τοιοῦταν Θεμιστοκλῆς οὐποτ' ἐνόησε: σο-
φίας γὰρ δόξαν οὔτος ἀπηνέγκατο.
- 72 Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.
- 73 Ταντάλου τάλαντα: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. 10
- 74 Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἐπὶ μεγάλων πρα-
γμάτων καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου.
- 75 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐν τῇ γλώσ-
σῃ τοῦ μεθύοντος.

4. KB explicant: ἀδιεξέταστο [Suidas ἀδιεξόδεντο] λόγῳ.
5. Σε — ἰδῶν] Apostolius et Arsenius explicationis causa haec af-
ferunt: ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναν-
τήσαι πρώτῳ ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ ἢ εὐεθεῖ καὶ σκοτεινότητῃ ἢ λευχειμονοῦντι.
καὶ τὸ κτλ.] K om. 6. ἢ μὲν Suidas, qui addit in fine: οἱ δὲ περισβύ-
τεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπῆραν. 7. Recte Suidas ex Aristophane:
τωωντονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν. K ἐπενόησε: διὰ τὸ τε-
χίσει τὸν περρεῶ [sic] ἢ ὅτι σ. δ. Θεμιστοκλῆς ἀπηνέγκατο. 9.
πολυπλοκώτερος K. 10. Ταντάλου] scribebatur Τάλαντον.

67. Zenob. V, 85.

68. Diogen. VIII, 7: Zenob.
V, 87. Append. III, 14.

69. B. 850. K. IV, 47: Sui-
das. Nam μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύ-
ναται Apost. XIII, 51. Arsen.
360, et μωρὸς μωρὰ λέγει Arsen.
I. c.

70. K. IV, 49. Apost. XVII,
35. Arsen. 428. καὶ τό κτλ.] haec
a Suida afferuntur s. οἰωνίζοντο:
adnotat ibi Gaisfordus, Valcke-
narium haec verba tribuisse
Aeliano.

71. K. IV, 50. Apost. XIX, 2.
Arsen. 449: Suidas. Prover-
bium ductum est ex Aristoph. E-
quitt. 891, ubi melius quam Sui-
das Scholiasta de Themistoclis sa-
pientia exponit: ὅτι σοφίας
δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Θεμι-
στοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίους τὸν
δοθέντα χρησμόν τεῖχος τριτοχενεῖ

ἐύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς [inte-
grum oraculum affertur a Scho-
liasta ad Equitt. vs. 1049.] ἄλ-
λων δὲ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς
ἔφη, τὰς τριήρεις λέγειν ἐύλινον τεῖ-
χος: καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τεχίσας
[v. Arist. Equitt. 821], ὡς εἰρη-
ται, καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη ποιήσας
τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι
τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλέον ἔδοξε σο-
φός.

72. K. IV, 51. Apost. XVIII,
66: Hermias ad Plat. Phaedr.
230 A ap. Ruhnkenium ad Tim.
Lex. Plat. 260 Lugd., Timaeus
I. c., Phot. Suidas. Adhibuit
Plat. I. c., quem multi imitati
sunt; v. Ruhnkenius I. c., in-
terpp. ad Plat. I. c.: add. Sui-
das s. Σαραπίων fin.

73. Zenob. VI, 4.

74. Diogen. VIII, 36.

75. Diogen. VIII, 43.

- 76 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.
- 77 Τὸ κυνὸς κακὸν ὕς ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτόντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.
- 78 Τὸν ξύοντα ἀντιξέειν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν. Ἐπὶ ὠφελούντων ἢ ἀντιβλαπτόντων ἀλλήλους.
- 79 Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.
- 80 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἤρωσ γίνῃ: οἱ γὰρ ἑαυτοὺς διαχειρίζοντες ἐν Θήβαις ἱτιμῶντο.
- 81 Τὸ Ἰππάρχου τείχιον: Ἰππάρχος ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Πυθίαν τείχος ὠκοδόμησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὰναλώματα ἀναγκάσας.
- 82 Τὸν ἐγκέφαλον κατασεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.
- 83 Τὸ μὲν νόημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν: οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν Θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ.

2. ἄλλον μὲν K. 3. ἀμαρτησάτων K cum-Apostolio. 8. γένη K Zenobius. K: οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδέτινος-οῦν [sic] τιμῆς ἤξιοῦντο. 10. K. addit: ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων Ἰπ. γὰρ ὁ κτλ. VB: Ἰππάρχου τ.: οὗτος περὶ τὴν Ἀκαδημίαν παραβαλλομένοις [Schottus proponebat βαλλόμενος τείχος: fortasse περιβαλλόμενος τείχος] τοῖς Ἀθηναίοις τέλος ἐπέθηκεν, καὶ ἐπὶ πολὺ τὴν οἰκοδομίαν αὐτοῦ παρεῖλκε, βουλόμενος πολλὰ ἐκλέγειν τὰ τέλη. Ὅθεν ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀναλώματα δεχομένων, ἀτελῶν δὲ μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. 12. εἰς τὰναλ. ἀν.] ἀναγκάσας ἀναλῶσαι K. 13. ὡσπερ σεσεῖσθαι Aristophanes. 14. τῆς Θεοῦ Aristophanes, Suidas. 15. δημαγωγοὶ in K deletum est. ἀστεϊζόμενοι] K ἀστριζόμενοι. ἔλεγον ὅτι K.

76. Diogen. VIII, 45.
77. K. IV, 59. Apost. XIX, 17. Arsen. 450 ibiq. Macarius.
78. Diogen. VIII, 48.
79. Apost. XIX, 20. De Croesi filio muto v. Herod. I, 85 ibiq. Wesselingius, Gellius N. A. V, 9.
80. K. IV, 61. Apost. XVII, 80. Append. Arsen. 493. v. Zenob. VI, 17. Explicatio Gregorii plane falsa: v. Zenobius. De re cf. Wachsmuthius Antiqq. Grr. II, 1, 181.

81. V. II, 17. B. 511. K. IV, 68. Apost. XIX, 29: Suidas. De muro cf. Leake Topogr. Athen. p. 328. ed. germ.

82. K. IV, 72. Est versus Aristoph. Nub. 1276.

83. K. IV, 73. Apost. XIX, 31: Schol. ad Arist. Equitt. 1211: Suid. s. νόημα, s. τὸ μὲν. Versus est Aristoph. Equitt. 1203: similiter ibid. 108: ὁ δαῖμόν ἀγαθὸν, σὸν τὸ βούλευμ', σὺκ ἐμόν: ibid. 1253.

- 84 Τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντων. εἰῶσαι γὰρ στεφανοῦν σελίνους τὰ μνήματα.
- 85 Τραγικὸς πίθηκος: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμννομένων.
- 86 Ὑβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον. ✓ 5
- 87 Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδὲν πονούτων.
- 88 Ὑπὸ παντὸς λίθου σκορπίος εὐδαι: ἐπὶ κακοήθων.
- 89 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν: ὁμοιον τό, Ὑπερ- 10
βάθμιον πόδα τείνεις.
- 90 Ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρῶριπτεῖς: οἷον ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.
- 91 Ὑπηνέμια τίκτει: ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. B addit: Παρὰ Δημοσθένει: Orat. p. Corona p. 307, 25 R. 6. μηδὲν κτλ.] K μηδένος χρησίμων φιλοτιμουμένων. 8. παντὶ λίθῳ K cum Zenobio. 10. K addit: ὑπὸ . . θλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρησθαί φασιν ὅς πεντήκοντα ὄντων πρότερον σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ὡς τὸ ἐπίγραμμα αὐτοῦ: πέντε ἐπὶ πεντήκοντα πόδας ἐπήδησε [sic] φαῦλος: v. Zenobius. 12. ἀναρῶριπτεῖς κύβους Apostolius recte. 14. τίκτει] Phot. τίκτουσι, Suid. om. τὰ ψευδῆ κ. ἀβ. K.

84. Diogen. VIII, 57.

85. B. 868. K. IV, 76. Apost. XIX, 62. Arsen. 451: Harpocr. p. 177, 7. Bekk. Hesych. Phot. Suidas. Cf. Dissenus ad Demost. Or. p. Cor. p. 396.

86. Apost. XIX, 79. Arsen. 455. Comp. Diogen. VIII, 22.

87. K. IV, 78: Zenob. VI, 28. Dicitur etiam περὶ ὄνου σκιᾶς: Apost. XVI, 4. Arsen. 407 ibiq. Macar.: Phot. Suidas: add. Append. s. ὄνου σκιᾶ.

88. K. V, 14: Zenob. VI, 20.

89. K. V, 18. Apost. XIX, 92: Eustath. ad Hom. Od. Θ, 197 p. 1591, 52: ἰστίον ὅτι τὸ ὑπερήσει καὶ τὸ ὑπερέπατο σήματα πάντα, οὐ μακρὰν ἰσχυμάτιστα τοῦ, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, ὃ κῆται παρὰ τοῖς ὑστερον ἤγον ὑπέριμετρα πα-

ρομοιαζόμενον μὲν ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντων ἢ πλειονεκτούντων, μετεγενθὲν δὲ ἀπὸ πεντάθλων ἤρξατο . . ἀπὸ Φαύλλου κτλ.: Zenob. VI, 23. ὑπερβάθμ. κτλ.] Apost. I, c.: Schol. ad Plat. 370 Bekk.: Suidas. Dicitur etiam ὑπ. π. πέμπων, ἕπτειν: v. intt. ad Suid., Boissonadus ad Marin. Vit. Procli 92.

90. Apost. XIX, 94. Arsen. 458: Suidas. Τὰ ὅλα significat res summas, summa reipublicae: v. Dissenus ad Demosth. p. Cor. §. 28. Beier ad Cic. Oratt. frr. p. 16.

91. K. IV, 81. Apost. XX, 2. Arsen. 459: Phot. Suidas. Ἐὰ ὑπηνέμια secundum veteres non solum columbae, sed etiam gallinae, perdices, pavones, anse-

- 92 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων.
- 93 Ὑς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.
- 94 Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.
- 95 Φρυξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέ-
στερος: νωθροὶ γὰρ δοκοῦσι οἱ Φρύγες οἰκέται.
- 96 Φρυνώνδας ἄλλος: ἐπὶ τῶν ποτηρῶν. Λέγεται
δὲ καὶ ἐπὶ μάγῳ.
- 97 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.

2 κλίσημα K. Apostolius et Arsenius addunt: ὁμοιον τῷ Κράτητος: ὅς ἐν βορβόρῳ ἰλυσπᾶται: v. Piersonus ad Moer. 205 Lugd. 3. K addit: ἡ παροιμία παρὰ διωλογοῦ: VB: παροιμία παρὰ Λεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων: ad proverbium ipsum Hesychius et Photius adjiciunt: δραμεῖται. 9. χορίων B. γεῦσαι Apostolius ex Theocrito. Apostolius addit: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶν κακῶν χωραίντων εἰς μεγάληα: BK: τὸ ἔλντρον τοῦ ἐμβρῆου χορίον [χορίον K] καλεῖται: οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρῆσι ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον.

res, chenalopeces pariunt verno potissimum tempore: Plin. N. H. X., 80. Schneiderus ad Aristot. Hist. Anim. VI., 2, 5. 6: sunt autem talia, quae δίχα συνοσίας καὶ μίσεως nascuntur: Schol. ad Arist. Av. 695: Dio Chrysost. Or. XX. T. 1, p. 499 R.: cf. Meinekius ad Men. fr. p. 49. Hinc ex parte explicatur, quid sibi velit Aristophanes l. c. dicens: τίκτηι πρόωιστον ὑπνῆμιον Νύξ ἢ μελανόπτερος ὄον: vir non aderat, ex quo Nox ovum illud concipere posset: cf. Lucian. Sacrific. § 6. Quum vero ova irrita sterilia essent et minora ac minus iucundi saporis, factum est, ut ὑπνῆμια dicerentur res imbecilles et debiles: ἀνείρατα ὑπνῆμια dixit Lucian. Harmon. §. 4, ubi Schol. V. explicat ἀβέβαια: ἐπνῆμιοι δόξαι Alciph. Epist. II., 2, 52: alia attulit Hoepfnerus ad Eurip. Cycl. 44.

92. Zenob. VI., 26.

93. K. V., 17. Apost. XX., 10.

Arsen. 460. Usurpat Petrus Epist. II., 2, 22.

94. V. IV., 27. B. 918. K. IV., 83. Apost. XX., 5. Arsen. 459: Hesych. Phot. Suidas. Similiter ὅς ὑπὲρ ὄπλον δραμεῖται: v. Append.

95. Apost. XX., 37: Suidas. Toupius haec Epicharmo, Hemsterhusius Sophroni adscripsit: v. nott. ad Suidam.

96. Apost. XX., 39. Arsen. 464: Eustath. ad Hom. Od. K., 1669, 58. Schol. ad Lucian. Alex. §. 4: Hesych. Suidas: v. Diogen. IV., 78. V., 12. II., 71. De homine dixit Fritzschius ad Aristoph. Thesm. 861: add. Plat. Protag. 327 D, Aristid. ὑπὲρ τ. τετ. p. 516 Jebb.

97. B. 950. K. IV., 91. Apost. XX., 56. Arsen. 473 ibiq. Macar.: Schol. ad Theocr. Id. X., 11: παροιμία τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῶν γευσάμενων ἐπειτὸ τῆς δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη ἢ τις καὶ ἑτέρα λέγεται.

- 98 Χρήματ' ἀνήρ' πενιχρός δ' οὐδέποτ' ἰσθλός.
 99 Χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα.
 100 Χροῖ δῆλα: φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθει-
 ριάσει τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τού-
 του πυνθανόμενον προβαλόντα τὸν δάκτυλον· Χραὶ 5
 δῆλα.
 1 Χυτραῖς λημᾶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν
 ἀμβλωπούντων.
 2 Χρυσῶ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ
 τῶν εἰκῆ λοιδορομένων· ἐπιφέρει γὰρ Νῦν δὲ κόσμος 10
 τοῦτ' ἐστὶ μοι.
 3 Ὡς ἦρως ἐν ἀσπίδι ξενίαι βούλαμαί: λέ-

9. Alcaei fragmentum corruptum: dixerat enim poeta: χρ. ἀνήρ, π. δ' οὐδείς πῖλετ' ἰσθλός οὐδέ τιμιος. K addit: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημεροῦντων αὕτη δὲ ἀποφθεγματικὴ ἐστὶ ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ ἀνδρα δεικνύσει καὶ ἡ τῆν —: v. Diogen. II, 94. 2. τὰ] K τὰ: scribebatur τῶν. 3. φθειριάσει] legebatur φθειριασία: correxi ex Apostolio: K φθειριάσαντα. εἰπεῖν δὲ] K: ὅτε καὶ Πυθαγόρα παραγενομένου [Diog. παραγενομένου] καὶ πυνθανόμενω πῶς διακείτο διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον [sic] εἰπεῖν, χ. δ. [καὶ addit Diogenea.] τοῦντεῖθ' ἐν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται, [οἱ δὲ e Diogene addendum.] καὶ ἐπὶ τῶν βελτίστων χροίμενοι διαμαρτάνουσιν: quae sunt ipsa Diogenis Laertii verba. 7. λημᾶν K. 12. ἀλλ' ὡσπερ Zenobius, ὡσπερ Diogenianus.

χαλεπὸν φασὶ μαθοῦσα κύων σκυτοτραγεῖν: Suidas. Est hemistichium Theocriteum, quod exstat Id. X, 11. De proverbio χαλεπὸν μαθοῦσα κτλ. cf. Apost. XV, 20 Arsen. 392, qui exhibent: οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἄν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθῶν: adhibuerunt Lucian. adv. Indoct. §. 25 fin. Alciph. Epist. III, 47, fin. Horat. Serm. II, 5, 83.

98. K. V, 3: Zenob. VI, 43.

99. K. IV, 100. Apost. XX, 97. Arsen. 478 ibiq. Macar.: Eustath. ad Dionys. Perieg 509: οἴτω δὲ φασὶ δόξερρον εἶναι διορίσαι Μυσοὺς καὶ Φρύγας διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς οἰκίσεως, ὥστε τάχα καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῖθεν διεκπεσεῖν τὴν λέγουσαν, Πόρρω τὰ Μυσῶν κτλ.: Schol. ad Lucian adv. Indoct. §. 21 coll. Bachmanni Anecd. II, 336: Suidas. Ver-

sus saepius adhibetur: Strab. XII, 8, 2: ὡσθ', ὅπερ ἔφη, ἔργον διορίσαι χωρὶς τὰ κτλ., Phot. Epist. 243 p. 367: cf. Wyttensbachius ad Plutarch. 122 C. Haasius in Notices et Extr. de la Bibl. du Roi T. VIII, pag 86.

100. K. V. 4. Apost. XX, 87. Arsen. 477: Suid. s. ἐπηλιγάτων, s. χροί. Narratio sumpta e Diog. Laert. I, 118: v. Sturzium Pherec. fr. p. 15 sqq.

1. K. V, 6: Diogen. V, 63.

2. K. V, 11. Apost. XX, 93. Arsen. 477: Suidas. Est desumptum ex Aristoph. Nub. 912: χρυσῶ πάττων μ' οὐ γινώσκεις. A. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδω. A. Νῦν δὲ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν μοι.

3. Zenob. I, 64. Diogen. VIII, 73.

γεται ἐπὶ τῶν τοῦ φίλου ταῖς ἰαυτῶν ἔργοις εὐεργε-
τούντων.

4 Ὡσὶν ἰστῶσιν.

5 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: παρατό-
ξευσις ἢ ἔξω τοῦ σκοποῦ.

---

4. Diogen. VIII, 74.

5. Diogen. VIII, 75.

APPENDIX PROVERBIORUM

BODLEIANA,

VATICANA, COISLINIANA.

1 Ἀγάλματα Ἐκάτης.

2 Ἄγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδα ἕως παιδεύει, θρέψασα γὰρ τέθνηκεν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι διαπραγματευομένων.

1. B. 162. Hesych. p. 28. 1126. Excidit explicatio: Macar. p. 17. ἐπὶ τῶν οἰστισιῶν ἀγαλλομένων κύνες δὲ λέγει ἢ παροιμία. Bekkeri Ann. I, 327. 13. αἱ κύνες θύονται γὰρ αὐτῇ. Ibid. 336, 31. Ἀγάλμα Ἐκάτης: τὴν κύνα οὕτως εἶρηκεν Ἀριστοφάνης (fr. inc. fab. XLIX. 535. Dindorf.) διὰ τὸ ἐκφρασεῖσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνες, ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κνυοκέφαλον πλάττουσιν. (Eadem fere Hesychius.) εἰσὶ δὲ οἱ καὶ γενέσθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ' ὀργὴν Ἀρτίμδος, εἴτα ἐλεθθεῖσαν πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἀποκαταστήναι κτλ. Eustath. p. 1467, 35. Ἐκάτης ἀγάλματα αἱ κύνες: ταύτῃ γὰρ φασὶ θύονται. ἦν καὶ κνυοπροσώπων διαπλάττονται. Ἀριστοφάνης: Καὶ κύ-

ων ἀκράχολος Ἐκάτης ἀγάλμα φωςφόρου γενήσομαι. Eurip. fr. inc. CXXVI. Ἐκάτης ἀγάλμα φωςφόρου κύων ἔστι, cfr. de Aristophanis cavillatione hujus versus Poisonum ad Hecub. 1255. ante quem monuerat Ruhnkenius in Tim. Lex. Voc. Platon. p. 7.

2. V. I, 9. B 174. Suidas et cum eo Macarius 17. auctius et correctius: Ἄγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται: θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλάτων, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματοποιομένων. Macarius πρὸς τοῦ φιλάτου. Vide Intpp. Suidae. De correpta prima syllaba v. ἄγνοεῖ admonuit Meinekius Menandr. XXIV.

- 3 Ἀγραφίου δίκη: ἐπὶ τῶν ἀποδοκιμασθέντων πραγμάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ εἰςγραφέντων ἐλέγετο.
- 4 Ἀγροῦ πυγῆ: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων. Μαλακώτατα γὰρ τὰ πρὸς τῇ πυγῇ τῶν ὀρνέων.
- 5 Ἄιδεις πρὸς μυρρίνην: ἔθος τὸν μὴ δυνάμενον ἐν συμποσίῳ ἄσαι, δάφνης κλάδων ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ἄδειν.
- 6 Ἄει γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος.
- 7 Αἰγαῖαν ἐμβολήν: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.
- 8 Αἰγῶν ὀνόματα: οἷον ἄχρηστα πράγματα ὅμοια γὰρ αἱ αἶγες.

1. Sic B, nisi quod ἀποδοκιμασθέντων V ἀγράφου et ἐ. τῶν γραμμάτων reliquis obliuatis uetustate ita, ut legi non possent. Ex Harpocr. Hesych. Suid. lacunam expleuerat Schottus: καταδικασθέντων χρημάτων. 4. πυγῆ A: πηγῆ VB, v. Walz. ad Arsen. l. c. et Intpp. Suid. Hesych. προσκειμένων τινι ἔργῳ V. 5. ὀρνέων bis V. 10. γεωμόρος] γεωγρός Zenobius. 11. »F. corrupte pra Αἰγιναίαν ἐμβολήν Gaisfordus. Vide Notam.

3. V. I, 1. B 9. Suid. Hesych. Harpocr. p. 3, 20, ἀγραφίου εἰδὸς τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, εἶτα πρὶν ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. Vide Bernhard. ad Suidam. Patet differre explicationem Paroemiographi nostri, quae eadem Hesychii est, in eo, quod qui aerario aliquid deberent, per gratiam ne relati quidem in tabulas fuerint. Adde Bekkeri Ann. I, 184, 23. 199, 28. 331, 21.

4. V. I, 2. B. 15. Apost. I, 26. Arsen. 16. Mac. Suidas. Arsenius: ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνος ὄντων ἔργῳ προσκαθημένων. Hesychius docet Sophronem Mimographum usurpasse: παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ δὲ Σώφρων τὰ πλείστα (!) μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρνέων (Bernhardy ad Suid. corr. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων: debebat ἀπὸ τῶν ὀρνέων) καὶ τὰ πρῶτα τοῦ ἀγροῦ. Καὶ ἄπλουτοι, ἀγροῦ πυγαί. Cfr. Intpp. Suidae: add.

Schneideri Lex. Gr. s. v. πυγῆ, qui comparat οὐθαρ ἀρούρης cum Eustathio II. 310, 2; Καὶ πυγῆν ἀγροῦ παροιματικῶς ἐλάλησε (ἡ μεταχείρισις), μετενεγκοῦσα ἐκ τῆς σαρκικῆς πυγῆς, ὃ τινὲς μὲν ἐνόησαν ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτον τοῦ ἀγροῦ κατὰ τὸ οὐθαρ ἀρούρης ἕτεροι δὲ παροιματικῶς ἐξελάθησαν ἐπὶ τῶν μὴ μόνον ἀγρῷ ἀλλ' ἀπλῶς ὡπτιοῦν προσκαθημένων λιπαρῶς, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀχρῶν. Conueniebat igitur ne veteribus quidem de explicatione adagii j

5. K. I, 18: cf. Zenob. I, 19.

6. K. I, 7: cf. Zenob. II, 43.

7. B. 78. Recte Gaisfordius; Strabo VIII, 376. Ἐμπορεῖον, γενέσθαι — narrat Philochorus — διὰ τὴν λεπρότητα τῆς χώρας, τῶν ἀνθρώπων θαλαττορροίαν ἐμπορικῶς ἀφ' οὗ τὸν ῥῶπον Αἰγιναίαν ἐμπολὴν λέγεσθαι, ubi v. Intpp. et Hesych. s. v. Αἰγιναια. Mueller. Aeginett. p. 77. Confer. Diog. VIII, 3.

8. B. 178. Suidas.

- 9 Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρω-
 ἴκτῃ: ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων.
- 10 Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς: ἢ ὅτι οἱ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς κεκορμένοι οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰ-
 δοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας. 5
- 11 Αἰσώπου γελοῖα: οὕτως ἔλεγον τοὺς Αἰσώπου
 μύθους ἐν τοῖς δικαστηρίοις.
- 12 Ἀκάνθιος κύων: ταχεῖα, ὀνομαστικῶς. Τινὲς
 δὲ ἐπὶ τῶν προπετῶς τι πραιτόντων, παρόσον τυφλά
 τίττει ἢ κύων. 10
- 13 Ἀκόλλητα χεῖλη οὐ σύμφυτῶν βύσεις: παρεγγυᾶ
 ὁ λόγος τοῖς πράγμασι ἐρῶμένως χρῆσθαι.
- 14 Ἄκουε δὴ κακοῦ λόγου: ἐπὶ τῶν τοὺς μύθους
 διηγουμένων.

3. K: ὅτι ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκορμένος οὐκ αἰδεῖται ἢ ὅτι τοὺς πα-
 ρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας. 8. Lege ὀνο-
 ματικῶς.

9. B. 173. Suid. Est versus
 Odys. P, 347. ubi nunc editur
 ἀνδρὶ παρῖναι, v. Porsonum.
 Confer Hesiodi Opp. 315.

10. B. 172. K. II, II. Suid.
 Iterum B. 206: Αἰδῶς ἐν ὀ-
 φθαλμοῖς ἔστω: τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς
 καὶ ἐν τῷ φανερῷ γινόμενα μᾶλλον
 αἰσχύονται. Explicat Aristot.
 Rhet. II, 6 p. 70, 28 Bekk.: al-
 ludit Apollon. Rhod. III, 92,
 ubi Venus de inverecundo in-
 genio filii querens Junoni et
 Minervae dicit: ὑμῶν γὰρ ἀναι-
 δήτῳ περ ἔοντι Τυτθῇ γ' αἰδῶς
 ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν αὐτὰρ ἐμῶ
 Οὐκ ὄθεται.

11. B. 38. Aristoph. Vespp.
 571: οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῶν,
 οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοισιν, ubi
 Scholiasta de Aesopo histrione
 cogitat: ibid. 1258: ἢ λόγον ἔλε-
 ξας αὐτὸς ἀστειῶν τινα, Αἰσωπικὸν
 γέλοισιν ἢ Συβαρικόν, Ὡς ἔμαθες
 ἐν τῷ συμπόσιῳ. Vide Grauert-
 tum de Aesopo p. 39.

12. B. 42. Hesychius: Ἀκα-
 λανθίος ταχεῖα κύων, ὀνομαστικῶς.
 Scholl. Arist. Pac. 1078. Παρὰ

τῆν παροιμίαν ἢ κύων σκεύδουσα
 τυφλά τίττει. τὸ δὲ ἀκαλανθίος εἰ-
 δος ὄρνέου κτλ. Alius Schol. ὄνο-
 μα κινῶς ἐπισήμου, οἱ δὲ ὄρνέου, v.
 Intpp. B. 583. V. II, 47. Κύων
 Ἀκαλάνθησι: κύων ἦν ἐν Ἀθή-
 ναις ἐπίσημος οὕτω καλουμένη (κα-
 λούμενος B.). Λέγεται δὲ ἡ πα-
 ροιμία ἐπὶ τῶν δια σπουδῆν ἀτελέ-
 στατα καταλιμπανόντων τὰ ὑπ' αὐ-
 τῶν πραττόμενα, ἐπεὶ κἀκείνη, μάλ-
 λον δὲ πᾶσαι κύνες ἀτελέστατα κύ-
 οισιν. Cfr. Scholl. Arist. Avv.
 873. Suid. s. v. Ἀκαλανθίος et
 Et. M. s. v. Utrum Ἀκάνθιος
 κύων Paroemiographi Bodlejani
 errori debeatur an juxta Ἀκα-
 λανθίος κύων fuerit in usu, non
 habeo dicere.

13. B. 186. Rectius, ut vide-
 tur, Suidas: Ἀκόλω τὰ χεῖλη,
 οὐ σύμφυτῶν βύσεις: παρεγγυᾶ ὁ λό-
 γος ἐρῶμένως χρῆσθαι τοῖς πρά-
 γμασι.

14. B. 185. Usurpat Plat. Gorg.
 523, A. Ἄκουε δὴ, φασί, μάλα
 καλοῦ λόγου. Tim. 20, D. Ἄκουε
 δὴ, ὦ Σώκρατες, λόγου μάλα μὲν
 ἀτόπου, παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς.

- 15 "Αλις δὲ δρυόχων: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρχομένων λόγων καὶ μὴ περαινόντων.
- 16 Ἄλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐπω τροπαῖον ἔστησαν: ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηδὲν πρατίντων γενναίων.
- 17 Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα λήψει τρία: ἐπὶ τῶν πανοτιῶν ποιούντων κέρδους ἕνεκα.
- 18 Ἄλλ' ἢ λύκος καλεῖ τὰς αἴγας μολῶν: ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἔξαπατῶν πειρωμένων.
- 19 Ἄλλος ἐχθρὸς πολέμιος καὶ ἄλλη γυνὴ ἢ ἡ πολεμία.
- 20 Ἄλλ' ἔπου χώρας τρόποις: ὅτι δεῖ τὰ ἐκάστης χώρας ἔσθαι μιμεῖσθαι τὸν ἐν ἐκάστη διατρίβοντα.
- 21 Ἄλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντου δῆγματος.
- 22 Ἄλμη ἰχθυῶν, κρεῶν δὲ ζωμός.

1. ἄλις δρυός V, v. Zenob. II, 40. 2. περαινόντων AB: παραινούντων V, unde Schottus περαινόμενων. 6. C. 4: Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία, καὶ ἄλλα κλητεύει τρία: ἐπὶ τῶν ἀγοραίων ἀνθρώπων καὶ ἐτοιμῶν πάντων ὁτιῶν ποιεῖν ἕνεκα κέρδους. 8. B. ἀλλ' εἰ: correxi e Macario: Ἄλλ' ἢ λύκος τὰς αἴγας ἐκάλει μολῶν: ἐπὶ τῶν ὑποκρινόμενων καὶ πειρωμένων ἔξαπατῶν. Versum trimetrum facile refinges in hanc formam: Ἄλλ' ἢ λύκος τὰς αἴγας ἐκκαλεῖς μολῶν. 10. ἢ πολεμία] Articulus delendus videtur. 12. B: Ἄλλος που χώρας τρόπος: emendavi e Suida.

Ubi Scholiasta p. 424. Bekker. Τοῦτο παρομιῶδες ἔστιν ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχοντι δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. Utrumque, opinor, erat in usu, et κακοῦ λόγου et καλοῦ. Est haec in iis formulis, quibus sophistae eorumque sectatores solebant dormitantes auditores compellere, v. Eurip. Hec. 834. Suppl. 857. Ion. 1539. Welcker. in Mus. Rhen. Nov. I, 25 sq.

15. V. I, 7. B. 191. Cfr. Arist. Thesm. 52. Itpp. Suid.

16. B. 187. Macar. 49. Suid., ubi ἐστήσαντο editur. Locus est Platonis Critia p. 108, C., ubi Plato haec tribuit Hermocrati ut imperatorio viro.

17. B. 180. C. 4.

18. B. 189. Macarius 49. V. ad Diog. V, 96. Append. s. λύκος αἴγας.

19. C. 14. Intellectus proverbii hic videtur esse, ut marem quidem hostilem facile esse ajat ferris, feminam non item.

20. B. 190. Suidas. Vide Zenob. I, 24. V. 25. Adde Menandri Sent. Sing. 372 Νόμοις ἐπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις [1. ἐπιχ.] καλόν, cll. v. 394. Noster locus est hemistichium poetae dramatici.

21. C. 15. Suidas s. v. Οὐκ ἔστι σ. δ. et Ἄλλ' οὐκ ἔνεστι σ. δ. Est versus Aristophanis Plut. 886., cujus Scholia compilavit Suidas.

22. B. 192. In omni re circumspiciendum dicit quod conveniat. Cf. Diog. VII, 56.

- 23 Ἀλογίου δίκη: ἦν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον τῆς ἀρχῆς οὐ δίδόντες.
- 24 Ἄμα κνέφας ἄμ' ὄρθρος.
- 25 Ἄ μὴ κατέθου, μὴ ἀνέλη: παρεγγυᾶται τῶν ἀλλοτρίων ἀπέχειν. 5
- 26 Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη: παρόσον καὶ ἡ δολιότης βοηθεῖ.
- 27 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 28 Ἀνεῤῥίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ἀνεπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιῤῥιπτόντων ἢ ὑπὸ τινος βίας συνωθουμένων. 10
- 29 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 30 Ἀνίπτοις χερσίν: [ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται. Τέλλην γὰρ αὐλητῆς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητῆς καταλειπῶς παίγνια εὐρυθμότατα καὶ σκώμματα κομψότατα. 15 Οἱ δὲ ὅτι μελῶν ἦν ἀνυποτάκτων ποιητῆς. Μέννηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσήνιος.]
- 31 Ἄννας κρίβανος: Ἄνναν Αἰγυπτίαν φασὶν ἐπινενοχῆναι τὸν κρίβανον εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν. Ἄφ' ἧς ἡ παροιμία.

6. K: ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων σωζομένων ἀπωλείας. 9. ἢ K om. 11. ἀναβαν K: v. Zenobius. 13. »Interciderunt, ni fallor, Ἐπὶ τῶν βεβήλοισ χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγγυροῦντων. Ἄτιδε τὰ Τέλληνος. Vide Zenob. I, 45. II, 15. Diog. I, 43.» Gaisfordius: verissime. 17. Μεσηναῖος B.

23. B. 47. K. I, 37. Suid. Et. M. Zonar. Hesychius. Cfr. Polulux VIII, 54. Meieri et Schoem. Att. Proc. 363.

24. C. 22. Ut ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον? Poterat etiam dici de subita fortunae bonae et malae mutatione.

25. C. 26.

26. C. 28. K. II. 18. Apost. III, 8. Arsen. 52, ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων ἀπωλείας σωζομένων.

27. K. I, 12.

28. B. 74. K. I, 59. Apost. III, 32. Arsen. 56. Macar. Suidas,

s. v. ἀνεῤῥίπται, ubi v. Intpp. Usurpat Menander Mein. p. 26. Iulius Caesar Plut. 32. Pomp. 60., vide Walz. ad Arsen. et Scholii Aristid. 189. Frommel. 498. Dindorf.

29. K. I, 95: v. Zenob. I, 95. 30. B. 75. Vide Zenob. I, 95. et Nott. ad Diogen. I, 43.

31. B. 158. Scholia Aristoph. Ach. 86. ex iisque Suidas: Ἄννος κρίβανον: παροιμία ἐπὶ τῶν καινῶν τι ἐφευρηκότων. Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος ἐς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπένοησε τὸν κρίβανον.

- 32 Ἄντ' ἰσχάδος: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. παρ-
ῶσον εὐτελέστατον ἢ ἰσχάς.
- 33 Ἄξιος ὀβελίσκου καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου: ἀπὸ
τῶν ἰχθυδίων. Καὶ ἄξιος τοῦ παντός, ἐπὶ τῶν σφό-
δρα τιμίων. 5
- 34 Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις: ἀντὶ τοῦ τρυγητοῦ
καὶ τὴν σάρκα διαρῆοντες.
- 35 Ἄπαντα τόλμης καὶ ἀναισχυντίας: ὅτι ἡ
ἀναισχυντία νικᾷ τὰ πολλὰ.
- 36 Ἄπερ τὴν γλαῦκα θηρᾶν: ἐπὶ τῶν εὐτελῆς τι 10
ζητούντων, παρῶσον ἢ γλαῦξ μικρὰ καὶ γλίσχρα θηρᾶ.
- 37 Ἀπλοῖν θίλακον πάτει: ἐπὶ τῶν εὐκαταφρο-
νήτων.
- 38 Ἀπὸ ἵππων ἐπ' ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν
εἰς εὐτελεῖ μεταβαινόντων οἶον ἀπὸ γραμματικῆς εἰς χαλ- 15
κευτικὴν.

1. K nonnisi ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. 3. ἀπὸ ὀβ.] Fört. ἀπάξιος ὀβ.
8. Suidas ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν. 12. πατεῖ Apostolius et
Arsenius.

32. C. 34. K. II, 19.

33. C. 36. Arsen. 63., qui non-
nisi ἄξιος ὀβελίσκου adscripsit;
Suidas: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
Καὶ ἄξιος τοῦ παντός. Ubi Bern-
hardy: »Nisi quis ὀβελίσκου quae
significatio sit proverbialis de-
monstraverit, equidem opinor po-
pularem subesse dictionem, pe-
titam illam ab obolo, quippe
levissimi pretii documento: ve-
lut τετάρων ὀβολῶν ἄξιον Grae-
cis recentioribus tritum, de qui-
bus dixit Segaar. in Clem. A-
lex. p. 236.« Quid verba ἀπὸ
τῶν ἰχθυδίων sibi velint docet
Hesychius: Ἄπ' ὀβελίσκου ἰχθυῶς
οἱ ἀναπειραμένιοι. De altero pro-
verbio ἄξιος τοῦ παντός v. Ze-
nob. II, 2.

34. C. 37. Apost. III, 79. Ars.
65. Suidas, ubi v. Bernhardy.
Verba sunt Comici alicujus, v.
Meinek. Men. p. 260.

35. K. II, 36. Suidas. Sum-
ptum est adagium ex Aristoph.
Thesmoph. 702: ὡς ἅπαντ' ἄρ'
ἔστι τόλμης ἔργα καὶ ἀναισχυντίας, ubi
Schol. Rav.: παροιμία.

36. B. 139.

37. B. 141. Apost. III, 99. Ars.
70. Suidas. »Simile dictum A-
naxarchi philosophi ad Nicoc-
reonem Cypri tyrannum Πείσσε
τὸν Ἀναξάρχου θίλακον, Ἀναξάρ-
χην γὰρ οὐ πείσσεις, apud Laer-
tium in ejus vita, Cic. Nat.
Deor. III, 63. Origen. c. Cel-
sum, alios.« Schottus. Add.
Arsen. 103. 414. Apostol. XVI,
92.

38. B. 135. Suidas: v. Zenob.
II, 33: add. Aesop. fab. 27. p. 132
Schneid. Similiter ἀπὸ Λωρίου
ἐπὶ Φρίγιον dicitur: Apost. IV,
9. Arsen. 72: contrarium ἀπ'
ὄνων ἐφ' ἵππους Apost. IV, 10.
Arsen. 70. Macarius afferunt.

- 39 Ἄργυρᾶν λιμόν: ταῖς ἀπειθοῦσιν ὁ Ἀπόλλων ἠπέιλησε πολλάκις ἄργυρᾶν λιμόν ἀποπέμπειν, ὡς μέλλουσαν ἄργυρίου σίτον ὠνήσεσθαι.
- 40 Ἄρουραῖα μάντις: ἀκρις ἐστὶ δυσκίνητος. Ταύτης ταῖς κινήσεις οἱ ἀγροῖκοι μαντεύονται. Τίθεται τοῖνυν ἐπὶ τῶν νωθῶν καὶ δυσκινήτων. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς μαντείας φλυαρούντων.
- 41 Ἄρχῆ δῆπου παντὸς ἔργου χαλεπώτερον ἐστί.
- 42 Ἀφαιρεῖν κροκύδας: ἐπὶ τῶν πάντα ποιοῦντων ἕνεκεν κολακείας, ἢ Οὔτος ἀφαιρεῖται καὶ κροκύδας, ἐπὶ τῶν διὰ κολακείας μέχρι καὶ τῶν μικροτάτων καταγνομένων αἰτεῖν.
- 43 Ἄφ' ἐστίας: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τι πραττόντων.
- 44 Ἄχνη πυρός: καπνός. Καὶ Ἄχνη ὑπνου. Ὁ δὲ Ἰπποκράτης καὶ Ἄχνη λιμοῦ. Δηλοῖ δὲ καὶ λεπτόν ξύσμα. Ἄχνη Λυδῆς κερκίδος: τὸ ἄκρον ἀπὸ τοῦ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχειν ἢ ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης.

1. Videtur ἄργυρᾶν vel ἄργυρίαν bis scribi debere, cfr. notam.

4. K: ἀκρις ἐστὶ δυσκίνητος, χλωρά, λεγομένη μάντις: ἥς ταῖς κινήσεις οἱ ἀγροῖκοι προσέχοντες μαντεύονται, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν νωθῶν καὶ ἀφρ [litterae nonnullae deletae sunt.] καὶ ἐπὶ τῶν ἄ [i. e. εἰκῆ] ταῖς μαντείας ἐμφλυαρούντων. 15. καὶ Ἄχνη ὑπνου κτλ. K om.

39. B. 146. Dissident Apost. IV, 23. Arsen. 73: Ἄργυρός λιμός: ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων πολὺ ἄργυριον κερδαίνοντων. Concinit Hesychius ἄργυρεῖα λιμός: ἄργυριον σπάνις, v. Intpp. Nostrum proverbium cum similibus locutionibus figuratis, quibus Apollinis oracula abundabant, componit Lobeckius Aglaoph. 844.

40. B. 202. K. II, 12. Suidas. Cfr. Zenob. II, 94. et qui maxime huc facit Scholiastam Theocriti X, 18.

41. K. II, 39: cf. Diogen. II, 97.

42. C. 42. Bekkeri Ann. 4, 27. et Suidas, qui versum Aristophanis affert *Εἰ τις σε κολακίει παρῶν καὶ τὰς κροκύδας ἀφ-*

αῖρῶν fr. Holcad. VII, 360. Dindorf. Confer. Intpp. Suidae.

43. K. II, 31: v. Zenob. I, 40.

44. B. 72. K. I, 50. Suidas et Bekkeri Ann. 424, 29.; uterque ἄχνη ἄλδος [II. A, 426.], τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ὁ ἀφρός τῆς θαλάσσης addunt. Hesychius: Ἄχνη πυρός: ὁ καπνός καὶ Ἀριστοφανῆς [Vespp. 92.] οὗτως ἄχνην ὑπνου. Ex Aeschylō ἄχνη πυρός affert Et. M. 182. fin. Ἄχνη λιμοῦ Hippocratis in ἄχνη λίνον mutavit Foësius Oecon. Hippocr. v. ἄχνη, v. Intpp. Suidae et Hesychii. Cfr. Erotianus s. v. ἄχνη ὀθονίου. Denique cum B unus Hesychius: Ἄχνη Λυδῆς κερκίδος: Σοφοκλῆς *Αἰχμαλώτοις* [fr. 48. Dindorf.] ἄχνην τὸ ἄκρον, κατά τὴν ἐργασίαν

- 45 Ἄχρι κόρου φενακίζει: ἦτοι ἀναισθητεῖ.
- 46 Βάβυος χορός: ἐπὶ τῶν ἀτακτότερον καὶ ἀφύστερον τῆς μουσικῆς χρωμένων.
- 47 Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον: γρ. καὶ τριώβολον. Τοῦτο ἐπέσκωπτον τοὺς Ἀθηναίους δικαστάς, ἐπεὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐδίκαζον.
- 48 Βάλλ' εἰς φθόρον: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.
- 49 Βασιλείος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν.
- 50 Βάτα Κάρας: ἐπὶ τῶν παχέων λέγεται τοῦτο. Τινὲς οὖν ἐνόμισαν ἐν ὄνομα τοῦτο εἶναι καὶ ἐχρήσαντο τῇ παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν παχέων. Ἔστι δὲ υἱὸς ὁ Κάρας τοῦ Βάτα, ὡς ἐν τῷ Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ ἐπιγέγραπται.
- 51 Βάττου σίλφιον: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν. Οἱ γὰρ Κυρηναῖοι τὸ σίλφιον μέγα τι καὶ ἐξαι-

10. C: Βάτα Κάρας: ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν [I. ἀδυνατῶν] ἢ ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐπιγραφῆς οἷσης ἐν Σάμῳ ἐν τῷ Ἡραίῳ, καταπλανησάσης ὑπ' ἀνοίας τοῖς ἀγαγνόντας: ἐπιγραφον γὰρ πατρὸθεν προτάσσοιτες τὸν πατέρα καὶ ἔστι τὸ μὲν Βάτα γενικὴ πῶσις, τὸ δὲ Κάρας ὀρθή, ἵνα ἢ Κάρας ὁ Βάτα υἱός, ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ Βάτα ἦν ἐν δὲ ἐξεγεχθὲν ἐπλάγησε πολλούς. Ὅθεν καὶ φασιν ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν εἰρησθῆαι τὴν παροιμίαν. In AB pro υἱὸς ὁ Κάρας mite ἕς ὁ Κάρας.

11. B. 258. Βάτου σίλφιον: ἐπὶ

ἀκροῦς ἔχον. ἢ ἐπὶ [I. ἀπὸ] τῆς θαλασσίας ἀχνης: ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἔγνη. Non satis accurate explicat Eilendtius Lex. Soph. I, 284.

45. K. I, 49: v. Zenob. I, 44.

46. C. 43. Suidas s. τοῦ Βάβυος: cf. Zenob. IV, 81.

47. B. 233. Macarius 139. Suidas p. 943, 9. Bernh., cll. p. 937, 4.

48. V. I, 30. B. 262. Apost. V, 41. Ars. 137. Suid. s. εἰς ὕδωρ. Cfr. Zenob. II, 77. II, 61.

Diogen. III, 51. Macarius I. c. Βάλλ' ἐς ὀλέθρον καὶ βάλλ' ἐς φθόρον καὶ βάλλ' ἐς κόρας ὄμοια.

49. K. II, 41. Apost. V, 46. Arsen. 138: Schol. ad Aristoph. Acharn. 92: aliter Hesych.: βασιλέως ὀφθαλμός: ἐπιμετῶ τις ὑπὸ βασιλείως ἐπίσκοπος, ὃς ἐπιωρεῖτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν: cf. Stanleius et Blom-

fieldius ad Aesch. Pers. 973. intt. Hesych.

50. V. I, 16. B. 242. C. 47. Apost. V, 39. Arsen. 137 [κατὰ συστολήν δὲ ἀγαγνῶστων]. Suidas. Hesychius: Βάστα Κάρας: διὸ ταῦτα ὀνόματα ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν Σάμῳ ἐν τῷ τῆς Ἡρας ἱερῷ οὔτω Βάστα Κάρας Σάμιος Ἡρῆ τῆνδε θῆρην ἀνέθηκε. Vide Scaesferum et Bastium in Greg. Cor. p. 125. Panofka Rer. Sam. 61.

51. C. 49. V. I, 27. B. 258. cll. infra v. Σιλφίου λιμών: Apost. V, 40. Arsen. 137. Macar. Bekkeri Ann. I, 224, 30. Hesych. Suidas. Usurpavit Aristophanes Plut. 924: οὐδ' ἂν εἰδοῖς γέ μοι τὸν πλοῖτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον, ubi v. Scholia. Adde Epigramma in Welckeri Syllog. p. 266. Synes. Epist. 133. fin. et quae sunt apud Thrigium R. Cyrenens. 307. 312.

ρετον ἔχοντες ἔδοσαν Βάττω, καὶ οὐκ ἔξην ἄλλω κεκτῆ-
σθαι, ἐχάρατον δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ νο-
μίσματος τὸν Ἀμμωνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ σίλφιον, ὡς
μέγα· τὸ δὲ σίλφιον βότανόν ἐστι θεραπευτικόν, ἡδύο-
σμον καὶ πολύτιμον.

5

52 Βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Μελανθίου:
ὁ Μελάνθιος λέπραν εἶχε. Λέγει οὖν ἰδὼν τὸν Μελάν-
θιον οἷόν ἐστι κακόν, βδελύττομαι τὸν λεπρὸν. Λήψη
δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὁμοίων κακῶν.

53 Βέμβικος δίκηνη: ῥόμβου τρόπον· ἀπὸ τοῦ τὸν 10
φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιῆσθαι, ἀλλ' εἰ-
λεῖσθαι.

54 Βησᾶς ἔστηκας: οἶον ἀχανῆς. Οὗτος ἔστηκεν
ἀχανῆς παταγῶδης καὶ ὑπόμωρος.

55 Βιβλίον τούμὸν μέθυ: πρὸς τοὺς διαφθείρον- 15
τάς τινα ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.

56 Βλίτυρι καὶ σκινδαψός: ταῦτα παραπληρώ-
ματα λόγων, εἰσὶ δὲ καὶ παροιμιώδη. Ἰόβας δὲ τὸν σκιν-
δαψὸν ὄργανον λέγει μουσικόν, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μί-
μημα.

20

57 Βοίδιον Μολοττικόν: ἐπὶ τῶν καλλίστων, ἐπει-
δὲ διαφέρουσιν οἱ ἐν Ἰπείρῳ βόες.

τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς ἐδρισκόντων. Μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τείχους Κυρηναίου [ἀπὸ τοῦ τοῦ Κυρηναίου Hemsterhu-
sius in Arist. Plut. p. 320. cum Hesychio, qui tamen omittit τοὺς]
μεταδοῦναι ἑξαιρετικὸν σίλφιον. In Vat. haec cum praec. Βατ-
ταρίτικα erant confusa. Cum B fere convenit Hesychio. 13. Le-
gebatur Βήσας: recte Apostolius et Arsenjus. Lobeckius Aglaoph.
27. Βησᾶς voluerat. Verba οἶον ἀχανῆς ad explicationem retraxi:
Gaisfordus cum Schotto habet in lemmate. 21. V. οἱ ἐν πείρῳ.

52. C. 50. Suid. s. βδελύττε-
σθαι, s. λέπρεος Est versus Ari-
stophanis Avv. 151., ubi est τὸν
Λέπρεον. De Melanthio dixit
Meineckius Hist. Crit. Comm.
p. 205. 59.

53. B. 215. Hesychius. Vide
Arist. Avv. 1461 sqq.

54. V. I, 26. B. 255. Apost.
V, 56. Arsenius 140. Zonaras
et Suidas, ad quem v. Bernhar-
dy, cui proverbium ad Besam
Aegyptiorum deum redire vide-
batur.

55. K. II, 45. Apost. V, 62.

Arsen. 141: cf. infr. 66.

56. V. I, 14. B. 237. Hesy-
chius, Suid. et Et. M. s. v. βλί-
τυρι. Conter de his verbis ef-
futiis Reiffium in Artemid. IV,
2, 9. Lobeck. Aglaoph. p. 1331.
Schol. Basilii in Notic. et
Extr. Bibl. du Roi XI, 137. Ar-
chigeni has voces tribuit Gale-
nus Differ. Puls. III, 3. Adde
Fabric. ad Sext. Emp. p. 452.
Menag. ad Diog. VII, 15, 57.
Mueller. ad Fest. p. 366.

57. V. I, 23. B. 252. Aliud
proverbium Zenob. II, 83.

- 58 Βολίτου δίκην: πρὸς τοὺς ἀξίους καὶ ἐπὶ μικροῖς τιμωρίαν ὑπέχειν. Ἐν γὰρ τοῖς Σόλωνος ἄξουσιν ὁ νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει.
- 59 Βόσκουσι τοὺς κάμνοντας: ἐπὶ τῶν εἰς ἀλοτριᾶς βλεπόντων τρυφάς. Παρὰ τὸ
Αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν. 6
- 60 Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαινεται: ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.
- 61 Βουζύγης: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων. Ὁ γὰρ Βουζύγης Ἀθήνησιν ὁ τὸν ἱερὸν ἄροτον ἐπιτελῶν ** ἄλλα 10
τε πολλὰ ἀρᾶται καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι κατὰ τὸν βίον ὕδατος ἢ πυρὸς ἢ μὴ ἰποφαινουσιν ὁδὸν πλανωμένοις.
- 62 Βουμύκου νῆες: ἐπὶ τῶν παραλογοζομένων. Φασὶ γὰρ Κυρηναίους οὐσας τὰς ναῦς προσεποιεῖτο ἰδίας ἔχειν. 15
- 63 Βοῦς ἐναύλιος: ἐπὶ τῶν μηδὲν χρησιμευόντων.

2. V omittit Σόλωνος. 10. V. ὁ τὸ ἱερὸν ἄροτρον ἄλλα τε πολλὰ ἀρᾶται, quae a Schweighausero in Herod. VII, 232. eximie correcta sunt ut exhibet B. Nisi quod B. ἄροτρον, quod ex Hesychio mutavit Gaisfordius. Ceterum dubitari non potest quin quaedam interciderint, hoc fere intellectu: qui et ipse vetustissimas leges Atheniensibus dedit execrationesque, in quibus et alia execratur et . . . Quod signavi. 13. V Βουνόμου et mox παροριζομένων, unde Schottus παροριζομένων conjiciebat. Gaisfordius expressit AB. An φάσει! 16. Legebatur ἐνάλιος. Erasmi emendationem confirmat Macarius 144: Βοῦς ἐναύλιος: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων.

58. V. I, 24. B. 253. Suidas, ex Scholiis Arist. Eqq. 656. Tetigit Wachsmuthius Antiqq. Grr. II, 1, 255.

59. B. 218. Sophocli. Fr. Inc. 687. Dindorf. Ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν. Eurip. Phoen. 407. Αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φηγάδας, ὡς λόγος. Ubi Scholia: ἐπιτελεῖται καὶ ἡ παροιμία Αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτοῦς: βροτῶν Matthiae ex libris.

60. C. 52, cum eoque Suidas. Schottus adscriptis Juvenalem II, 81. Uvaeque conspecta livorem ducit ab uva.

61. V. I, 21. B. 250. cll. He-

sychio s. v. Sermo est de ἀραῖς Βουζυγίαις, de quibus eximie explicat Valckenarius in Herod. VII, 231. Huc maxime facit Diphilus Ath. VI, 238, F. Ἀγοαῖς ἐν ταῖς ἀραῖς Ὅτι ἴσταν, εἴ τις μὴ φράσει ἄρθῶς ὁδὸν ἢ πῦρ ἐναύσει, ἢ διαφθερίει ὕδωρ, ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά, cll. Cic. Off. III, 13. Porphyrius de Abstin. IV, 22. Vide Bosslerum de Gentt. et Fam. Att. Sacerdot. p. 11. Preller. de Cere et Proserp. p. 392.

62. V. I, 17, B. 244.

63. C. 55. Suid. s. βοῦς ἐνάλιος. Confer Diog. III, 70.

- 64 Βοῦς ἐπὶ φάττην: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ ἥδιστα ἀφικνουμένων.
- 65 Βύας: εἶδος ὄρνέου νυκτερινοῦ καὶ Βύας ὠφθη καὶ Βύαι ὠφθησαν ἀντὶ τοῦ συμφοραί· προμηνύει γὰρ τὸ ὄρνεον κακά. 5
- 66 Βύβλος: νῆσος. Βύβλινον τοῦ μὸν μέθυ: παροιμία πρὸς τοὺς διαφθείραντας τινὰ ἔργα.
- 67 Γαλλιστὶ τεμεῖν: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγὴν πραγμάτων ποιήσασθαι βουλομένων. Γάλλοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀποτετημημένοι, ἢ ἀπὸ Γάλλου τοῦ ποταμοῦ [ἡσύχως ῥέοντος] ἢ ὅτι μεταπεπτώκασιν εἰς ἑτέραν φύσιν. 10
- 68 Γελοιοότερον ἀπεργάζη τῶν τὰς κέγχρους ἀποτορεύειν ἐπιχειρούντων: ἢ καθάπερ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Φειδίας γὰρ ἄριστος ζωγράφος, Μυρμηκίδης δὲ κάκιστος. 15
- 69 Γέραιρε σαυτόν: ἐν ἧθει, ἀντὶ τοῦ, εὐφραίνει σαυτόν.
- 70 Γέρανοι λίθους φέρουσιν: ἐπὶ τῶν προνοη-

8. Γαλλιστὶ τεμεῖν dedi cum C: γάλλωσ B: γάλλους τι τεμεῖν codd. Suidae: γαλλούς V. 11. ἡσύχως ῥέοντος addidi ex C. 14. Φειδίας — κάκιστος om. Suidas. 16. Apost. Ars. γέραρε σαυτόν ἐν πλήθει: ἀντὶ τοῦ εὐφραίνει σαυτόν, sed Apost. om. explicationem. 18. Ars. codd. γέρανοι λίθου καταπεπτωκότες, Apost. λίθους καταπεπτωκότες, Suidas λίθους καταπεπτωκίαια.

64. C. 58. Macarius 147. Greg. Cyrp. II, 61. Hesych. Βοῦς ἐπὶ δεσμά καὶ βοῦς ἐπὶ φάττην καὶ ἐπὶ σφαγήν. καὶ κύων ἐπὶ σῖτον καὶ ὄς ἐπὶ δεσμά. Confer Homeri Odys. A, 410. Philostr. Imagg. II, 10. Λγαμένων — κίμινος ἐν μειρακίοις καὶ γυναικίαις, βοῦς ἐπὶ φάττην τοῦτ' ἐπὶ τὸ μετα τοὺς πόνοους τε καὶ τὸ ἐν δειπνῷ, ubi v. Intpp..

65. C. 61. Suidas, Zonaras. Vide Dion. Cass. XL, 17. Reimar.

66. C. 62. Cfr. Zenob. II, 73.

67. V. I, 42. B. 280. C. 67. Suidae codd. BE. p. 1070. Bernb. Scilicet Galli exsecti nihil jam valent.

68. C. 69. cum Suida. Est locus Juliani Orat. III, 208. [111 sq.]: Καὶ εὖ μετὰ πλείονος τὰ τοιαῦτα διηγῆται, λέξει δὲ ἥδιση κοσμῶν καὶ ἐπιλαίμων τὸ φαῦλον καὶ ἀγενές. γελοιοότερον νομίζει τῶν ἀποτορεύειν τὰς κέγχρους ἐπιχειρούντων καθάπερ, οἶμαι, φασι τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

69. B. 284. Apost. VI, 3. Ars. 158. Suidas, qui addit ad εὐφρ. σ. vocem μεγαλόρρημονῶν.

70. C. 73. Apost. VI, 8. Ars. 159. Suidas. Aristophanis versus est Avv. 1136., cujus Scholia compilavit Suidas et G.

τικῶς τι ποιούντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέ-
τεσθαι καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὀριμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θείαν
ἐμποδιζέσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ
πιήσει ῥίπτοιεν καὶ αἰσθαινοτο, πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θα-
λάττης φέρονται. Καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἤκοι ὁ λί- 5
θος, ἀνύουσι τὴν ὁδὸν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀνυπαύονται. ταῦτά
φησιν Ἀριστοφάνης·

Γέρανοι λίθους καταπεπτωκυῖαι.

- 71 Γέροντες εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότες: ἐπὶ
τῶν ἑαυτοὺς ἀσφαλιζομένων. Τοῦ γὰρ Πέρσου κατιόν- 10
τος εἰς ὄχυρόν τινα τόπον τοὺς γέροντας οἱ Ἀθηναῖοι
κατέστησαν. Οἱ δὲ παρεφθάρθαι φασὶ τὴν παροιμίαν
ἀπὸ τῆς Ὀνος εἰς ἄχυρα ἐπὶ τοῦ ἐκάστῳ χρηστοῦ καὶ
ἡδέος λεγομένης.
- 72 Γέρορα Νάξια: Γέρορα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀν- 15
δρεῖα καὶ γυναικεῖα αἰδοῖα. Ἦν δὲ ἐν τῇ Σικελικῇ Νά-
ξῳ τέμενος ἐπιθαλάσσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα
ἀνέκειτο.
- 73 Γέρων ἐρινὸς εὐφραίνει τοὺς γείτονας:
πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους χοῆσθαι τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς· 20
ὁ δὲ λόγος ἐπὶ γεγαμηκὸτος γέροντος.
- 74 Γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν: ἐπὶ τῶν σφό-
δρα ὀργιζομένων.
- 75 Γλαῦκες Λαυρεωτικαί: ἐπὶ τῶν πολλὰ χρή-
ματα ἐχόντων. Ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς χρύσεια 25

13. ἐκάστου B. 14. ἡδέως A.
εὐφρανῆι. 25. Λαυριωντικαί B.

15. ἀμαξιαῖα V. 19. Leg.
χρῦσεια] ἀργυρεῖα Hesychius.

71. V. I, 47. B. 287. Quod
quidam παρεφάρθαι τὴν παροι-
μίαν ἀπὸ τῆς Ὀνος εἰς ἄχυρα
(de quo prov. rrbio v. noitt. ad
Diogen. VI, 91.) volebant, sub-
tiliter judicaverunt. Quippe pro
ὄχυρῷ τῶν ex vulgato proverbio
joculariter substitutum est ἄχυ-
ρον. Ceterum haec Comicum
poetam olent.

72. V. I, 40. B. 278. Schol.
Lucian. Gymnas. 32. Παρ' Ἐ-
πιχάρμῳ (fr. XCV. Polm.-Kru-
semann.) γερόραναξια εἴρηται ἐπὶ

τῶν αἰδοίων. Scribe γέρορα Νάξια.
Confer Muellerum ad Paulum
Diac. p. 40, a.

73. C. 76. Macarius 161.
74. B. 289. Apost. VI, 18. Ars.
161. Suid. Apud Apost. et Ars.
est Γῆ καὶ θάλαττα οὐρανα-
μήκης· ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομέ-
νων.

75. V. I, 32. B. 297. Macar.
171. Suid. Hesychius. Aristoph.
Avv. 1106. Γλαῦκες ἡμᾶς οὐποτ'
ἐκλείψουσι Λαυριωτικαί, ubi v.
Scholia.

μέταλλα ἦσαν. Ἐπιγράφοντες δὲ γλαυκάς ἐν τοῖς νομί-
σμασιν.

76 Ἰγλαυξ ἐν πόλει: ὑπὸ Φαίδου ἀνετίθη γλαυξ ἐν
ἀκροπόλει.

77 Ἰγλυκὲ μέλι καὶ πνιξάτω: Τέρπανδρος γὰρ 5
οὔκα ἐσθίων ἐπνιγῆ ἢ γλυκὸ ἦτω.

78 Ἰγλῶσσα γὰρ οἰκεῖ ὅπου ὁ κουρεύς: ἐπὶ τῶν
δυναμένων σωφρονίζεν τοὺς πέλας.

79 Ἰγλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' αὐληταῖς ψό-
φος: ὅτι καὶ οἱ τεχόντες εἰπεῖν τι καὶ πράξαι δύνανται. 10

80 Ἰγνώθι σαυτὸν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δυνάμιν κομπα-
ζόντων. Ἔστι δὲ ἀπόφθεγμα ἐνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ἦτος
Σώλωνος ἢ Θάλου.

81 Ἰγνώθι σαυτὸν καὶ τὸ νόμισμα παραχάρα-
ξαν: παραγγέλματα Πυθικά, τούτέστι τῆς τῶν πολλῶν 15
δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ
τὸ νόμισμα.

3. Φαίδρου Hesychius: Φειδίου Meursius Caeop. cap. 20. 5.
An κἀπνιξάτο? 7. V. ὅπου σκούρεας. Emendavit Schottus et ita
edidit Gaisfordius, ut B sic videatur habere. 10. πράττειν C.
12. ἔστι δὲ κτλ. K om.

76. V. I, 36. B. 264. Hesych.

77. C. 81. Suidas, Zonaras, qui
quidem habet: Ἰγλυκὸ ἦτω καὶ
πνιξάτω. Suidas: Ἰγλυκὲ μέλι
καὶ πνιξάτω. Τέρπανδρον ἄδοντος
καὶ κερνήτος πρὸς τὴν ψῆδὴν ἐμβα-
λῶν τις εἰς τὸν φάρμακα οὔκα ἀπέ-
πνιξε. Vide Anth. Pal. IX, 488.
Epigramma Tryphonis ibique
Iacobium et Intpp. Suidae.

78. V. I, 49. B. 294. De κου-
ρείος volubilis linguae semina-
riis vide Dorvill. ad Charit. p.
275. Intpp. Arist. Plat. 338.

79. V. I, 50. B. 296. C. 85.

80. V. I, 37. B. 266. K. II,
54. Apost. VI, 42. Ars. 165. Ma-
car. Suidas. Clem. Alex. Stromm.
I, 14. p. 331. Τὸ μὲν οὖν Ἰγνώθι
σαυτὸν οἱ μὲν Χίλωνος ὑπελή-
φασιν, Χαμαιλέον δὲ ἐν τῷ περὶ
θεῶν Θαλοῦ (Arsen. 292), Ἀρι-
στοτέλης δὲ τῆς Πυθίας. Aposto-
lius et Arsenius: τὸ μὲν ἀπό-
φθεγμα Βίαντος: ὡς παροιμία δὲ λαμ-

βάνται: μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν
τῷ περὶ παροιμιῶν οἱ πολλοὶ (v.
Diog. L. I, 40. ibique Menag.
adde Diod. Excc. Vat. p. 19.
Arsen. 512.) δὲ Χίλωνος εἶναι τὰ
ἀπόφθεγμα. Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ
θεοῦ λεχθῆναι Χίλωνι Λαμιαῆτος
Λακιδαιμονίῳ, quae maximam par-
lem fluxere e Stobaei Flor. XXI,
12. Confer de nobilissimo dic-
to Ciceronem Tuscc. Dispp. I,
22. Epist. ad Quint. Fratr. III,
6. Iuvenal. XI, 27, Scholl. Plat.
383. Bekker. Nota Varronia-
nae Satirae inscriptio Ἰγνώθι σαυ-
τὸν: vide Paul. Leopardi E-
mendd. XVII, 15. Usurpavit
Menander Κοινωνιαζομίνας p. 103.
Mein. et saepe periores: cf.
Creuzerus Init. Philos. Plat. I,
5. II, 201. Boissonadus Anecd.
I, 127. Syll. Poet. Graecc. T.
VIII, 221. Confer quae dixi ad
Orionis Antholog. p. 65.

81. V. I, 38. Cf. Suidam.

- 82 Γραίας ἐρείκης ἄψαντες πυρί: ἐπὶ τῶν ἀχρή-
στων καὶ ὀξέως γινομένων. Ἐρείκη γὰρ φυτόν ἄχριον ὃ
γινόμενον αὐὸν ῥαδίως ἐξάπτεται.
- 83 Γραφή τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταῦτόν: ἐπὶ τῶν
ἀνόμοια γραφόντων. Τὸν γὰρ Λευκαῖον γραφῆ τις ποι-
ήσας ἀνόμοιον ἐποίησε. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως ἀκούε-
σθαι, ὅτι οὐχὶ αὐτὴ φύσις γραφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ γρα-
φομένου σώματος.
- 84 Γύης οὐκ ἔνεστ' ἐν τούτῳ: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ
ἀχρήστων ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου. 10
- 85 Γυμνῆ τῇ κεφαλῇ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χω-
ρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.
- 86 Γυμνότερος Ἰαλέμου: ἐπιρῥήμα θρήνου. Τάτ-
τεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν.
- 87 Γυναικὸς πυγῆ: ἐπὶ τῶν ἀργῶν ἢ ὅτι οἴκοι 15
γυναίκας μένειν χρή.
- 88 Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ: πρὸς τοὺς
ἀναξίους τινῶν πράξεων, παρόσον Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν
Ἵομφάλη.
- 89 Γύργαθον φουσᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούστων. 20
- 90 Γύψ κόρακα ἐγγυᾶται: ἐπὶ τῶν ὀμοιοῦντων
κακίᾳ.

1. ἀχρήστων K. 2. γινομένων] ἠρομένων A. 5. Τὸν γὰρ — σώμα-
τος om. Suidas. 7. αὐτῇ φύσις dedi: legebatur αὐτῇ φύσις. 9. Ἐ-
εστῶν ἐν τούτῳ Apost. Ars.: οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ Suidas. 14. Ex C ad
Suidam afferitur: ἀργῶς καθημένων, παρόσον αἱ γυναῖκες οἴκοι καίθηται.
19. Ars. Γύργαθον φουσᾶς: ἔ. τ. μ. π. σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.

82. V. I. 52. B. 298. Est ver-
sus Aeschylī Agam. 286. Γραίας
ἐρείκης θοιμὸν ἄψαντες πυρί.

83. C. 87. Suidas. Ineptā pri-
or, altera vera explicatio. Po-
terat proverbium omnino dici
de rebus hominibusque aliter
descriptis, revera conformatis.

84. C. 88. Apost. VI, 59. Arsen.
170. Suidas.

85. K. II, 61. Platonius de
Comoed. 534, 6. Meinek. Κατὰ
τὴν παροιμίαν γυμνῆ τῇ κεφα-
λῇ τίθησι τὰς βλασφημίας, ubi
alia adscripsit Meinekius.

86. V. I, 56. B. 316. Apost.
VI, 54. Arsen. 169. Suidas. Vide
ad Zenob. IV, 39.

87. B. 303. Suidas.

88. V. I, 34. B. 304. C. 95.
Macar. 171. Suidas.

89. V. I, 54. B. 308. Apost.
VI, 58. Ars. 170. Suidas. Vide
Intpp. Aristaeneti II, 20. p. 723
sq. Boisson., ubi est: Ἐμοὶ προσ-
λαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις, γύργαθον
φουσᾶς, σπάγγω πάταλον κροῦεις,
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηνάντων ποιῆς.

90. V. I, 57. B. 318. Vide
Welcker. Mus. Rh. V, 331.

- 91 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θαναστών.
- 92 Δέκα ἢ κύων τέκοι καὶ πάντα λευκά: ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶν.
- 93 Δέκα τοῦ ὀβολοῦ: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπειδὴ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστὶν εὐ- 5
τελῆ.
- 94 Δελφικὴ μάχαιρα: ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν καὶ ἀπὸ παντὸς λαμβάνειν προαιρουμένων, παρόσον οἱ Δελφοὶ τὸ μὲν τι τῶν ἱερῶν ἐλάμβανον, τὸ δὲ τι ὑπὲρ τῆς μά- 10
χαιρας ἐπράττοντο.
- 95 Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς οὐ φαγῆ κρέας: ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν δαπανῶντων, μηδενὸς δὲ ἀπολαύοντων. Παρόσον τοὺς ἐν Δελφοῖς θύοντας συνέβαινε διὰ τὸ πληθὺς τῶν ἐστιωμένων αὐτοὺς μηδενὸς γένεσθαι.
- 96 Δεσμοὶ Τυρῆηνοί: οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκείνο και- 15
ροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμοτῶν κακουχίας. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δεσμευθέντων ἀφύκτως.
- 97 Διὰ φρατόρων κύων: ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὐ-
ρισκομένων καὶ διὰ τοῦτο κολαζομένων, παρόσον κίων εὐρεθεῖς ἐν φράτορσιν ἐμαστιγοῦτο. 20
- 98 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφι-
σταμένων.
- 99 Δοίδυκος ακιά: ἐπὶ τῶν μηδενός.

μος
1. θανασ. K. 2. ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτυχῶν Apost. Ars. 11.
De forma futuri φάγομαι v. Buttman. Ausf. Sprachl. II, 139.

91. K. II, 85: cf. Zenob. III, 7.

92. C. 102. Apost. VI, 88. Arsen. 178.

93. C. 101. Apost. VI, 89. Ars. 178.

94. C. 105. Macar. 179. Plane aliter Hesychius: ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν, ὡς Ἀριστοτέλης, Pol. I, 1, 8. Vide Muelleri Dorr. I, 360. et qui Muelleri sententiam impugnat Goettling. in Aristot. Pol. p. 384.

95. C. 106. Hoc quoque ada-

gium ad voracitatem sacerdotum Delphicorum refertur. Vide Welckeram Allg. Schulztg. 1830, II. p. 430.

96. C. 107. Apost. VI, 96. Ars. 178. Suid. Hesychius s. v. Δεσμοὶ τυραννικοὶ [οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι] et Τυρῆηνοὶ δεσμοὶ οἱ ληστρικοὶ καὶ χαλκεοί. Vide Muelleri Etrusc. I, p. 84.

97. C. 108. Cf. Diogen. II, 45.

98. K. II, 90: v. Zenob. III, 34.

99. C. 110. Apost. VII, 35. Ars. 184. Macar.

- 100 Δούλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.
ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν δούλων. Οἱ δὲ οὕτως αὐτὴν λέγουσιν
Κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κᾶδικ' ἐστὶ
ἀκούειν.
- 1 Δρυὸς πεσοῦσας πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται: γρ.
καὶ ξυλοχίσσεται Δωρικῶς.
- 2 Δύο τοίχους ἀλείφειν: ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτερι-
ζόντων καὶ διὰ μέσου χωρῶντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις.
- 3 Ἐαρος χρῆζει, ἐπεὶ παλαιῶν χιτῶνα ἔχει:
ἐπὶ τῶν τὰ πρόσφορα θελόντων.
- 4 Ἐαυτῷ ναυμηνίας κηρύττει: ἐπὶ τῶν βουλο-
μένων αὐτοῖς τι ἀγαθὸν γενέσθαι ἀταλαιπώρως, ἢ τοῦ
ἐπὶ τῶν ἀνέσεις ἑαυτοῖς παριζόντων.
- 5 Ἐγγύη πάρα δ' ἄτα: πάρεστι φησὶ τῇ ἐγγύῃ
ἄτη καὶ βλαβή.

15

1. Legebatur καὶ ἄδικα. 3. legebatur καὶ ἄδικα. Tetrametrum trochaicum restitues rescripto vel ἀκουστίον vel ἀκουστία. 7. Ad-
dit Suidas: εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφειγίας ποιούντων.
4. C. ἐγγύη (sic).

100. C. 114. Macar. 185., qui priorem formam exhibens addit: αὐτῆ τῶν περιφερομένων. Ob oculos videtur fuisse Solonis ille versus Diogenian. II, 98. Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κᾶδίκως. Confer mea in Conject. Critt. p. 176.

1. B. 354. Apost. VII, 38. Ars. 185. Macar. Addit Apostolius et Ars. παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῆ πάντες κατ' αὐτοῦ φέρονται καὶ τὰ αὐτοῦ ἀρπάξουσιν. Macarius: ἐπὶ τῶν ῥαδίως λαμβανόντων, ἃ πρότερον μόλις εἰδύναντα. Vide Scholia Theocriti V, 65.

2. B. 353. Apost. VII, 40. Ars. 185. Suidas. Schottus jam attulit Curii Ep. ad Cic. Epp. famil. VII, 29. Sed amice magne, noli hanc epistolam Attico ostendere: sine eum errare et putare me virum bonum esse nec solere duo parietes de eadem fidelia dealbare. Vide Plutarch. Boisson. 48.

3. C. 119. Suidas, sed is omis-

sa explicatione.

4. C. 120.

5. C. 121. Apost. VII, 50. Macarius 217: ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλοττόντων. Haec plane eadem Scholl. Plat. Charmid. p. 324. Bekker., quae ex Paeoniographo transcripta docet finis: ἀτι δὲ ἔστιν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα πάρα δ' ἄτα δῆλον ποιῶ Πλάτων Χαρμίδη κτλ. Arsenius horum loco habet: ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἠῖδα, v. Aristotelicos Clem. Alex. Stromm. I, 14. Narrat Diod. Excc. Vatic. p. 19 sq. Dindorf. Chilonem ἀφικόμενον ἐς Δελφοὺς καὶ καθάπερ ἀπαρχὰς ποιούμενον τῷ θεῷ τῆς ἰδίας συνίσεως ἐπιγράψαι ἐπὶ τινὲ κίονα τρία ταῦτα: Γινώθι σεαυτὸν, Μηδὲν ἄγαν, Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Et post: Τὸ Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα κινεῖς ὑπέλαβον γάμον ἀπαγορεύειν τὴν γὰρ τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Ἑλλήνων ἐγγύην ὀνομα-

- 6 Ἐγένοντο καὶ φίλοι ἐχθροί: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων ἢ ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων γενέσθαι.
- 7 Ἐγκιλικίζεται: κακοηθεύεται, κακοποιεῖ. Διαβάλλονται οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρία. Ὅθεν καὶ λέγεται Κιλικίος ἄλεθρος.
- 8 Ἐγκλητοὶ δίκαι: αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι καὶ οὐκ ἐντὸς πόλεως.
- 9α Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον: ὁ Νικόστρατος τραγικὸς ὑποκριτῆς δοκῶν κάλλιστα εἰρηκέναι.
- 9β Ἐγὼ τοι πάντα ποιήσω θέρους: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ὑπισχυομένων δώσειν.
- 10 Ἐθυσας; ἀντιθύση: τοῦτο ἃ Κίκλωρ λέγει πρὸς τῶν Ὀδυσσεῖα.

5. Legebatur Κιλικίος ἐχθρός: correxi e Suida et Hesychio, qui ad verbum conspirant cum B. 6. Scribendum cum Hesychio aliisque ἐγκλητοὶ δίκαι. Vide Notam. 8. C: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς πάντα ποιοῦντων. Ἦν γὰρ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτῆς τραγικὸς ἄριστος καὶ μάλιστα ἐν ταῖς τῶν ἀγγέλων ἐπαγγελίαις· ὅθεν καὶ τινες εἶπον Ἐγὼ τοι φράσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. 13. ἀντιθύση] sic scripsi e C cum Gaisfordo ad Suid.: V ἀντιθύη, B. ἀντιθύει. τοῦτο] παρὰ Ψιλοξένῳ addit Suidas. C, qui τοῦτο κτλ. omittit, haec habet: ἐπὶ τῶν οἷς ἔδρασαν ὁμοία πασχόντων.

ἔσθαι καὶ βεβαιωτῆς ὁ κοινὸς βίος, ἐν ᾧ πλείους καὶ μέγιστοι γίνονται συμφοραὶ διὰ τὰς γενναίας. ἔτιοι δὲ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιρουμένον τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύας ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διαμολογήσαι περὶ χρημάτων. Καὶ Εὐριπίδης: [fr. inc. fabb. 237. Matth.] Οὐκ ἐγγυῶμαρ ζῆμῖα φιλέγγυον· σκοπεῖν τὰ Πυθροῖ δ' οὐκ ἐφ' τὰ γράμματα. Cf. quae sequuntur et Diog. Laert. I, 73. Scholl. Hom. Odys. VIII, 351. Usurpavit Epicharmus Clem. Al. Stromm. VI, 749. Potter. [fr. inc. XXVI. p. 91.] Ἐγγύα δ' ἄτας θυγάτηρ, ἐγγύας δὲ ζαμία: Cratinus Junior in Scholl. Plat. l. c. Confer Boissonad. Ann. Gr. I, 138.

6. C. 122.

7. V. I, 76. B. 384. Suidas, Hesychius, Usurpavit Pherecrates Et. M. s. v. Αἰὲ μὲν ἡμῶν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί. Vide Zenob. IV, 53. Diogen. I, 9. et Intpp. Hesychii. Nempe Κίλικες locum suum obtinebant inter τρία κάππα κάμισα.

8. V. I, 91. B. 433. Vide Bekkeri Ann. 247, 30. Et M. s. v. Hermannii Antiqq. Gr. §. 116, 6. Sell. de Recuperatione apud Rom. 309 sq.

9α. V. I, 65. B. 364. C. 124. Macar. 217. Suidas, qui κωμωδίας ὑποκριτῆν vocat. Explicat de eo homine Meinekius Hist. Crit. Comm. Gr. I, 347 sq.

9β. C. 123.

10. V. II, 1. B. 456. C. 125. Suidas. Zonar. 625. De Philoxeni Cyclope cf. nott. ad Zenob. V, 45.

- 11 *Εἰ καὶ λίθον εἶχες: λείπει τὸ ἔβαλες. Ἐπὶ τῶν προχείρως ὀνειδιζόντων.*
- 12 *Εἴ κε πάθοι τὰ γ' ἔρεξε, δίχη δ' ἰθὺεῖα γένοιτο: ἐπὶ τῶν ἀντιδιδόντων τιμωρίαν, ἐφ' οἷς ἔπραξαν.*
- 13 *Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα: λείπει τό· εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.*
- 14 *Εἰ μὴ ταχέως ἀπολοίμεθα, οὐκ ἄν ἐσώθημεν: ἐπὶ τῶν διὰ φόβον μικρῶν εἰς μείζονα κακὰ ἐκουσίως πιπτόντων, ὡς οἱ κρημνιζόμενοι.*
- 15 *Εἶμι γὰρ ἤδη ἐπ' αὐτὸν τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου: ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιώρητων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἔχόντων ἰστόρηται γὰρ, ὡς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων ἐκ-*

1. Scr. ἔβαλες ἄν. 3. εἰ αἰ Suid., Schol. Aeschyleus. κ. Comittit; adjeci ex Aristotele, Schol. Aesch., Suida. παθη Schol. ad Aeschylum. τὰ γ'] ita C: τὰ κ' Aristoteles cum reliquis. δ' ἰθὺεῖα] κ' ἰθὺεῖα Aristoteles. »Scripsit Hesiodus: εἰ κε πάθοι τὰ τ' ἔρεξε, δίχη κ' ἰθὺεῖα γένοιτο:» Schneidewinus Conjectt. Critt. 69. Suidas explicat: Χρησμός δοθεὶς περὶ τῶν Ἀθηναίων νόμων καὶ ἀδικούντων. 5. Codex sē οὐκ. 7. ἀπωλόμεθα. Suidas; Schottus Proverb. e Suida Cent. VI, 3 nescio unde, ἀπολοίμεθα. 12. K ἐκκλησιαζόντων.

11. C. 126. Lapidibus adversarium petere atque insectari inter Athenienses altercatione aliisve rebus commotus in more fere erat: v. Arist. Ach. 184. Lysias adv. Simon. § 8. Aesop. fab. 120 Schneid.: ex eo mira Hegemonis petulantia explicanda videtur, de qua narrat Athen. IX, 406 F: εἰς ἡλθέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμῶδιον λίθον ἔχων πλήρης τὸ ἱμάτιον, οὗς βάλλον εἰς τὴν ἀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς.

12. C. 132. Aristot. Eth. ad Nicomach. V, 5 (8), 3. Schol. ad Aesch. Suppl. 444. Suid. s. αἰκε. De versus auctore dubitatur; Rhadamanthum nominat Aristot. l. c., Apollinem Pythium Julianus in Caesar. p. 314, Hesiodum Michael Ephesius et Scholiastes Parisinus apud Zellium ad Arist. l. c. T. II. p. 177. Retulerunt inter Hesiodi fragmenta: 69 Dind., 150 Goettl. Sententia notissima:

Aeschyl. apud Stobaeum Eclogg. Phys. I, 4, 24: δράσαντε γὰρ τοὺς καὶ παθεῖν ὀφείλεται: v. Blomfieldus ad Aesch. Choeph. gl. 307. Welckerus ad Theogn. 169 [731]. Schneidew. Conjectt. Critt. 84.

13. C. 130: v. Diogen. IV, 75.

14. C. 131. Suidas. Pro auctore proverbii Themistocles habetur, quem, ut narrat Plutarchus V. Themist. 29, sub Artaxerxis tutela degentem φασὶν θεραπευόμενον ὑπὸ πολλῶν λαμπρῶς ποτε τραπέλης αὐτῷ παρατεθείσης πρὸς τοὺς παῖδας εἰπεῖν Ἦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα: adhibuerunt postea Polyb. XL, 5, alii, quos Wyttenbachius ad Plutarch. p. 185 F indicat: addo quod cum Themistoclis dicto componatur Democharis illud de Stratocle apud Plut. V. Demetr. 24: μαιννοιο μεντᾶν, εἰ μὴ καιννοιο, de quo v. Coraes.

15. K. III, 29: v. Greg. Cyp. II, 86.

κλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κῦρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου.

16 *Εἵπερ ἐκ πεύκης καγὼ ἐκ ξύλων ἐπηγνύμην:*
εἵπερ δηλαδὴ ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι. ἡ δὲ
προσωποποιῖα δὲ ὡς ἀπὸ νηῶν μικρῶν πρὸς μεγάλας.

17 *Εἰπὼν ἃ θέλεις, ἀντάκουε ἃ μὴ θέλεις:*
ἐπὶ τῶν ἀκούοντων κακὰ, εἰπόντων τοιαῦτα.

18 *Εἰς ἀγρὸν Μάνης:* παραβολὴ ἐπὶ τῶν εὐχρόστων.

19 *Εἰς βόλον ἐλθεῖν:* ἐπὶ τῶν εἰς καιρὸν ἐπὶ τι 10
ἀφικνουμένων· ἐκ μετατροπῆς τῶν ἰχθύων.

20 *Εἰσὶ καὶ κυνῶν Ἐριννύες:* παρεγγυᾶ, μηδὲ
τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

21 *Εἰς ἰχνια κυνῶν:* ἐπὶ κατάρα τίθεται.

4. καγὼ ἐκ] γε καγὼ καὶ Aristophanes. 7. Macarius: εἶπων
ἃ θέλεις, ἀκούε καὶ ἃ μὴ θέλεις: Ἀθήνη: concinit cod. Mosq., nisi
quod καὶ ἀκούσεις exhibet; Schneidewinus Conjectt. Critt. 179:
εἰπὼν γὰρ ἃ θ., ἀντάκου' ἃ μὴ θέλεις, ibique notat, sibi versum ex
Alcaei loco infra allato ductum videri. 9. Pergit Hesychnus:
ἐμφαίνει γὰρ, ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκίτου. 12.
μηδὲ κτλ.] Macarius: μηδὲ κυνῶν ἀμελεῖν.

16. C. 134. Suidas. Est ver-
sus Aristoph. Equitt. 1310, ubi
v. Scholiastam, ex quo sua Sui-
das deprompsit.

17. C. 133. Macar. 224. Cod.
Mosquens. in Naekii et Wel-
ckeri Mus. Rhen. V, 331. Al-
caeus fr. 62 Schneidew.: Ἀπὸ
εἴπης τὰ θέλεις, [ἡ κεν] ἀκού-
σας τὰ κεν οὐ θέλεις, ibiq.
v. notae: similiter Pythagoras
apud Stobaeum Floril. Append.
p. 76 Gaisf., Βίλιον λίθον βαλεῖν
εἰπὴ ἢ λόγον. Δάλει ἃ δεῖ καὶ
ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ
μὴ δεῖ: cf. intr. III, 7: add.
Hesiod. Erg. 719: γλώσσης τοι θη-
σαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος Φει-
δωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέ-
τρον ἰούσης. Εἰ δὲ κακὸν εἴπης,
τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκού-
σεις: Chilo apud Diog. Laert.
I, 3, 2. Arsen. 479. 513: μὴ κα-
κολογεῖν τοὺς πλησίον· εἰ δὲ
μὴ, ἀκούσασθαι ἐφ' οἷς λε-

πήσεσθαι: Sophocl. fr. 668 Dind.:
φιλεῖ δὲ πολλὴν γλώσσαν ἐκτίας μά-
την Ἄκων ἀκούειν οὐς ἐκὼν
εἶπεν λόγους.

18. V. I, 77. B. 385. Hesy-
chius. Μάνης] ὄνομα κύριον οἰ-
κίτου, Suid. s. v., ubi v. Bern-
hardy.

19. C. 137. Eurip. Bacch. 847:
γυναῖκες, ἀνηρ ἐς βόλον καθίσταται:
Tragicus Rhos. 730: ἴσως γὰρ
εἰς βόλον τις ἔρχεται. μεταφορᾶς
τ. ἰχ.] βόλος enim est τὸ βαλλό-
μενον εἰς ἄγρην ἰχθύων: Suid. s.
βόλις: pluribus de vocabulo egit
Jacobsius ad Aelian. N. Anim.
VIII, 3.

20. C. 139. Macar. 224. Si-
militer Pollianus Anth. Palat.
XI, 127: εἰσὶ καὶ ἐν Μοῦσῃ-
σιν Ἐριννύες, αἶ σε ποιῶσαν
ποιητὴν, ἀπ' ὧν πολλὰ γράφει
ἀκριτως.

21. C. 138.]

- 22 *Εἰς κόπρον θυμιαῖς*: ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ μεταβα-
λεῖν ἐπιχειρούντων.
- 23 *Εἰς Κορυβάντιον*: ἐπὶ τῶν καθαρῶν καὶ ἔξω
αἰτίας, ἐπέπερ οἱ εἰς Κορυβάντων εἰσιόντες παναγείς
εἰσιν. 5
- 24 *Εἰς Κυνόσαργες*: εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀργῇ.
Ὀνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ.
Λέγεται γὰρ ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ θύοντι ἀρπάσαι κύνα λευ-
κὸν ἢ ταχὺν κρέας τῶν θυομένων καὶ φαγεῖν, καὶ διὰ
τοῦτο κολαζόμενον καὶ μὴ ἐώμενον, ἔλθειν τὸν Ἡρακλῆ 10
εἰς τὸ χρηστήριον, τὸν δὲ, ἀνίδωκε τὸ μαντιῶν, ἔς Κυ-
νόσαργες ἔλθειν καὶ κτίσαι ναὸν, ἥτοι ἔνθα ὁ ἀργὸς καὶ
λευκὸς ἐκείνος κύων ἢ ὁ ταχὺς τὸ κρέας ἀρπάσας κατέ-
θετο, ἐπὶ τούτῳ πολλὰ παθεῖν τὸν Ἡρακλέα τὸν τόπον
εὔρειν καὶ τὴν παροιμίαν ἐκτεθῆναι. Ἐξ οὗ καὶ τοὺς νό- 15
θους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ἦν, ἴσα
θεοῖς ἐτιμήθη.
- 25 *Εἰς κυνὸς πυγὴν βλέπει καὶ τριῶν ἄλωπε-
κῶν*: ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων καὶ αἰσχροῶν.
- 26 *Εἰς λατομίας*: παροιμία ἐπὶ τῶν προκρινόντων 20
τοὺς χείρονας τόπους ἢ τοὺς καλοὺς οἰκεῖν, ἐπὶ τῷ ἐκφυ-
γεῖν κακί· ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς μὴ ἀνεχόμε-
νος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων,
εἰς λατομίας ἦλθε, φαυλότατον χωρίον.

1. Suidas: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἰατρ-
κῶν. 3. Κορυβατεῖον, ναὸς τῶν Κορυβάντων affert Arcad. de Ac-
cent. 121, 19. 15. ἐκτεθῆναι codex. 16. ἴσα] scr. δὲ καὶ vel si-
militudo. 20. Plenius Suidas: Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας·
παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. Φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ
διθυραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συγῆν ἔωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα
ἀναγνωσκόντος οὐκ ἐπήγει· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι
εἰς τὰς λατομίας· ἵτα πάλιν μετεκάλισατο αὐτὸν, ἐλπίζων ἐπανέσαι αὐ-
τοῦ τὰ ποιήματα· ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον.

22. C. 140b. Suidas.

23. C. 144. Ad mysteria spe-
ctare videtur: v. Löbeckius A-
glaoph. II, 1153.

24. C. 141: Diogen. IV, 86.
De narratione cf. Fritzsche in
de Arist. Daetal. Comm. 27 sqq.

25. C. 145. Apost. VII, 90.
Arsen. 222.

26. C. 146. Apost. VII, 70. Ar-
sen. 220. Suidas. s. εἰς λατ. De
re vide quos citat Wyttenba-
chius in Plutarch. de Alex. M.
fort. Or. II, 334 C et nott. ad
Diogen. VIII, 54,

- 27 *Εἰς μελίττας ἐκώμασεν: ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.*
- 28 *Εἴ σοι Μυσὸν ἥδιον καλεῖν: Μυσοῦς τις μυσὸς ἐβούλετο καλεῖσθαι ἀπὸ τούτου ἢ παροιμία, ἐπὶ τῶν μὴ τὰ οἰκεία ἀλλὰ τὰ ἐπίθεται προτιμώντων.* 5
- 29 *Εἰς ὄνου πόκους: πρὸς τοὺς εἰς τὰ ἀδύνατα ἀναβαλλομένους, παρόσον ἀπὸ ὄνου πόκοι οὐ γίνονται οἱ δὲ ἐπὶ κατάρας τοῦτο λέγουσιν ἤτοι ἄπιθι εἰς ὄνου πόκους, ἤγουν ἐνθα οἱ ὄνοι σήπονται καὶ τὰ αὐτῶν ἔριαι ὡς πόκοι γίνονται.* 10
- 30 *Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κατασχεθέντων δέ.*
- 31 *Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβρίζοντων.*
- 32 *Εἰς τὴν πυγὴν ἐξεῤῥύηκε ἡ σοφία: ἐπὶ τῶν μὴδὲν χρηστὸν λεγόντων ἢ φρονούντων.* 15
- 33 *Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον: λείπει, οὐ φρονεῖ ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν κομιζόντων πρὸς τινας ἂ κέκτηναι, καὶ ὁμοίον ἐστὶ τῷ, Γλαῦκα Ἀθήναζε.* 20

1. ἐκώμασας Zenobius. τῶν παρὰ δόξαν κακ. idem. 3. Μυσοῦς] est oxytonon: sed perspicuitatis causa accentum auctor mutasse videtur. Μυσὸν γὰρ Plato. 17. ἄγοι] ἐπαγάγη Schol. Aristoph.

27. K. II, 93: cf. Zenob. III, 53.

28. C. 150. Sunt verba Platonis, Gorg. 521 B, ad quae Stallbaumius ex codice Olympiodori Cizensi haec protulit: ἡ παροιμία αἴτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐρυπίδου· ἐκὶ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καὶ φησὶ τὸ, Μυσὸν Τηλέφον [fortasse ex hoc loco factum, quod in codice C narratur, fictum est]: εἴτε δὲ Μυσὸς ἦν, εἴτε ἄλλοθεν ποθεῖν, πῶς ὅτι [sic] ὁ Τηλέφος γνωρίζεται. οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἴτε κόλακα θέλει εἰπεῖν τὸν τοιοῦτον ἵνα περὶ τὴν πόλιν. Natum est ex contentu isto, quod habebatur Mysorum gens: cf. infr. II, 85.

29. C. 149: cf. Zenob. V, 38.

30. K. II, 92: cf. Zenob. III, 52.

31. C. 158. Apost. VII, 85. Arsen. 223. Proverbio lux affunditur Aristophani, Ran. 543: εἴ ἤτησεν ἀμίδα: Xanthias servus a domino superbiens postulat matulam. Cf. Diogen. VIII, 4.

32. C. 159. Simile est illud Zenonis apud Diogen. Laert. VII, 21: νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, ἔφη τὰ ὄτια σου εἰς τὴν γλῶτταν συνεῤῥύηκε: add. Arist. Ran. 482 sqq.

33. C. 160. Schol. ad Arist. Av. 304. Suidas: cf. Zenob. III, 6. In Cilicia crocus frequens proveniebat: Plin. N. H. XXI, 6, 17: prima nobilitas Cilio et ibi in Coryco monte, dein Lycio, monte Olympo, mox Centuripino Siciliae: v. Horat. Serm. II, 4, 68. interpp. ad Virg. Georg. I, 56.

- 34 *Εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπει: ἐπὶ τῶν ἄνευ ζη-
τούντων καὶ ἀμελῶν. (ὅι γὰρ πολεμούμενοι καὶ πολιορ-
κούμενοι ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν
αὐτῷ εἶναι.*
- 35 *Εἰς τὴν Ἡροδότου σκιάν: ἐπὶ τῶν μὴ τελε- 5
σιουργούντων ἃ προείλοντο. Φασὶ γὰρ Ἡρόδοτον τὸν
λογογράφον Ὀλυμπίᾳσι δεῖξαι βουλευθέντα τὴν ἑαυτοῦ
ἱστορίαν, ἀναβάλλεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, φάσκοντα
σκιάς εἰ ἐπιλάβοιτο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ὀλυμπίου, δεῖξεν
τὴν ἱστορίαν· ἐστὶ γὰρ δεινῶς προσήλιον τὸ χωρίον· ἔλα- 10
θεν οὖν αὐτὸν διαλυθεῖσα ἡ πανήγυρις οὐκ ἐπιδειξάμε-
νον τὰς ἱστορίας.*
- 36 *Εἰς Τροιζῆνα δεῖ σε βαδίζειν: ἐπὶ τῶν κακο-
γενειῶν καὶ σπανοπαγῶνων εἰρηται. Πῶγων γὰρ ἐστὶ λι-
μὴν Τροιζήνιος. Ἐπισκώπτοντες οὖν τοὺς κακογενεῖους 15
ἔλεγον Βάδιζε εἰς Τροιζῆνα.*
- 37 *Ἐκαστος τὸν ἑαυτοῦ ὀβελίσκον τρέφει: ἐπὶ
τῶν φροντίδα τῶν οἰκείων ποιουμένων.*
- 38 *Ἐκ βορβόρου φιλολογεῖς: ἐπὶ τῶν ὠφελείας
πειρωμένων λαμβάνειν, οὐκ ἐκ δικαίων. 20*
- 39 *Ἐκ κοινοῦ πλειστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλι-
γίστη: ἐπὶ τῶν ἐραυζόντων.*
- 40 *Ἐκ μητρὸς αὐλεῖς: ἐπὶ τῶν εἰς μητέρα ἀμαρ-*

1. Post lemma Suidas intulit *Ἀριστοφάνη*. 5. *εἰς τὴν] εἰς τὸν*
C. 13. *Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις* K cum Apostolio et Arsenio. *ἐπὶ*
εἰρηται] ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνι γενειῶν K. 15. B Πῶγων, *ἐπισκώπτον-*
τες κτλ.] K omittit. 21. *Ἐκ κοινοῦ* in Hesiodo ad antecedentia
pertinet. δὲ] adjecti ex Hesiodo: μὲν Macarius. τ'] δ' Macarius.

34. C. 154. Suidas. Aristoph. Acharn. 30: *στίνω, κέχηνα . . λο-
γίζομαι, Ἀποβλέπων εἰς τὸν
ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρωῶν, Στυγῶν
μὲν ἅστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον πο-
θῶν κτλ.*, ubi v. Scholia.

35. C. 157. Edidit Montefal-
conius Bibl. Coisl. p. 609, unde
innotuit Nitzschio Catal. Prae-
lectt. univ. Kilon. 18²⁹/₂₉ et Krue-
gero *Epikritischer Nachtrag z.
d. Leb. des Thucyd.* p. 19. He-
rodotum Olympiae nunquam re-
citasse, e nostro loco mea quidem
sententia certissime colligitur.

36. B. 400. K. III, 4. Apost.
VII, 92. Arsen. 223; Eustath.
ad Hom. II. B, p. 287, 17: *τῆς*
τε Τροιζήνος ταύτης λιμὴν ἄδετα
ὁ Πῶγων, ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀτρέχων
τὸ γένειον καὶ ψευδομένων τὸν ἀν-
δρομὸν πῶγονα λέγεται παροιμιω-
δῶς τὸ, πλεῦσταις εἰς Τροι-
ζῆνα: Suidas.

37. C. 162.

38. C. 163.

39. C. 165. Macar. 226. Est
versus Hesiodi Opp. et D. 723.

40. C. 166:

τανόντων, ἢ εἰς οἰκεῖόν τινα, ἢ ἐπὶ τοῦ κατὰ ζῆλον τι ποιούντος.

41 Ἐκ παντὸς πρόφασις: ἐπὶ τῶν προφάσεως οὐκ ἀπορούντων.

42 Ἐκ πόντου κόριν κυλινδεῖς: ἦτοι ἐπὶ τοῦ ἄδυνατου, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ.

43 Ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα: ἐπὶ τῶν καὶ τὰ μὴ χρηστὰ λαμβανόντων· Φερεκράτης.

44 Ἐκποτέον τὴν τούτου: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τὰ ἐτέρων κατὰ ὑπομενόντων.

10

45 Ἐκ τε φέρει γενεή τ' ἀγαθὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα: εἴρηται ἐκ τοῦ Αἰθίοπος, ὃς οὐκ ἐβούλετο συνενάξασθαι τῇ τοῦ δεσπότου γυναικί, ὅμως δὲ ἀναγκασθεὶς ἔπραξε, καὶ ἀπέτεκεν ἡ γυνὴ ὅμοιον τῷ Αἰθίοπι ἀγανακτῶν οὖν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ, ἐξεφώνησε τὸ

15

προκείμενον, καὶ παρήχθη εἰς παροιμίαν.

46 Ἐκτη ἡμέρα: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν. Ἐν ταύτῃ γὰρ μυθεύεται τοὺς θεοὺς νευικηκέναι τοὺς Γιγαντας.

47 Ἐκ τῆς αὐτῆς ψιᾶθου γεγονώς: ἐπὶ τῶν πα- 20
ραπλησίων καὶ ὁμοίων.

48 Ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενωτέραν: χρῆ μεταλαγγάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἐχόντων. Πλάτων.

17. Ἐκτη ἡμέρα Macarius.

22. ὅτι χρῆ Macarius.

41. C. 169.

42. C. 171.

43. C. 172.

44. C. 170.

45. C. 173. Ex epicō poeta derivatum: Hom. Od. A, 407: ποῦ δὲ νῦ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα: ibid. Y, 193. Res, qua effectum esse narratur, ut verus in proverbium abiret, revera facta esse potest: narrat Plinius N. H. VII, 12, 51, feminas quasdam viro similes semper parere.

46. C. 176. Macar. 226. Quod de Gigantibus h. l. narratur,

aliunde mihi non notum. Sexto Thargellionis die Diana nata est: Diog. Laert. II, 44. Boeckhius Corp. Inscr. Gr. I, 255. Bergkii Comment. de Rel. Com. Att. Ant. 36.

47. C. 175. Similia afferro haec: Plat. Gorg. 493 D: φέρε δὴ ἄλλην σοι εἰκόνα λέγω ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου τῇ νῦν: Aelianus Suidae v. Ἐπίκουρος: Μεσοσῆνιοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰονεὶ φάτνης ἐθοκοκτας ἐξήλασαν: cf. infr. 68.

48. C. 174. Macar. 227. Usurpat Plato Sympos. 175 D.

- 49 Ἐκ τοῦ βοός ἡ μάστιξ: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυ-
τῶν πραγματευομένων.
- 50 Ἐκ τῶν περιττῶν καὶ ἵπποι ἐμπίπλυνται.
- 51 Ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ: ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκη
ποιούντων τί. 5
- 52 Ἐλάφειος ἀνὴρ: ὁ δειλός.
- 53 Ἐμαυτῷ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ διακονήσω.
- 54 Ἐμπαρόος εἶμι: ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ με-
μηρότων. Λιμοῦ γὰρ ποτε κατασχόντος τοὺς Ἀθηναίους
προεῖπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔσσεσθαι τούτου λύσιν, εἰ ἐπιδοίη 10
τις εἰς σφαγὴν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῇ Μουνυχίᾳ Ἀρ-
τέμιδι. Ὁ Ἐμπαρος τοίνυν εἰς ἀμοιβὴν τὴν ἱερωσύνην
τῆς θεοῦ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἐγγύοις αἰτήσας, ὑπέσχετο δώ-
σειν τὴν θυγατέρα. Ψηφισαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων
τοῦτο, αἶγα ἀντὶ τῆς θυγατρὸς κοσμήσας εἰς θυσίαν ταύ- 15
την τῷ βωμῷ προσήγαγεν. Ἐχρήσαντο γοῦν τῇ παροι-
μίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν παραπαιόντων.

I. Macarii explicatio haec est: *λείπει καὶ βοῦν ἔρει.* S. Suidas: *νοσηχῆς, φρόνιμος ἢν πρότερον ὁ Πειραιεύς νῆσος ὅθεν καὶ τοῦτομα εἰληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν οὐ τὰ ἄκρα Μοῦνυχος κατασχόντων Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο: sequitur narratio ex Pausania infra apposita. Concinnunt Apostolius et Arsenius. 12. ἀμοιβὴν τὴν Βομ. ἱερωσύνην] δικαιοσύνην V. 13. τῆς] Β τοῦ. 14. ψηφιοζόμενων V. 16. γοῦν] οὖν V.*

49. C. 178. Macar. 226. Eandem sententiam exprimit Zenob. I, 27. Diog. V, 59.

50. C. 179.

51. C. 167. Eustath. ad Hom. II. A, 443, 35: τὸ δὲ, ἐκὼν ἂ. γε θ., ἔπεσε μὲν εἰς κοινὴν παροιμίαν τὴν, ἐκὼν ἀέκων τόδε τι πεποίηκα, δὲ ἤς βοηθοῦτ' ἂν καὶ τὸ, ἢ γλωσσ' ὁμῶμοχ', ἢ δὲ φρῆν ἀνώμοτος, ὃ δὴ πικρῶς λογιστέυει ὁ κωμικός [Arist. Ran. 1471: cf. Valckenarius ad Eur. Hippol. p. 232 Lugd.]. πάντῳ δὲ ἀκριβῶς ἔχει τὸ Ὀμηρικὸν καὶ οὐ πάσχει ἀντίφασιν, ὡς δῆθεν ἀδύνατον ὄν συνυπάρχειν τὸ ἐκὼν καὶ τὸ ἀέκοντι θυμῷ· δῆλον γὰρ ὡς πολλὰκις μὴ προσηγησαμένης προαιρέσεως γίνεταί τι, ὃ πῆ μὲν ἐθέλομεν, πῆ δὲ οὐ· οὔτω καὶ οἱ τὰ φορτία ἐν κλύδωνι ἀποβάλλοντες πῶς μὲν ἀέ-

κοντες δρωσιν· τῷ δέει γὰρ τοῦ κινδύνου· πῶς δὲ ἐκόντες, ἵνα γὰρ σωθῶσιν καὶ ἐκόντες μὲν ἀποβάλλουσιν, ἄκοντες δὲ ζημιοῦνται: Suid. s. ἐκόντι, s. ἐκὼν. Hom. II. A, 43: καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ: alludit Galenus de Natur. Facult. I, c. 15. T. II, p. 56 Kuehn.: οἶχ ἐκόντες, ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησὶ, μαινομένοις ἀναγκασθίντες συμμανηῖναι [v. inf. III. 97.]: Terent. Andr. IV, 1, 34: scio: tu coactus tua voluntate es. 52. K. III, 11: Zenob. III, 66. 53. K. II, 97: Zenob. III, 58. 54. V. I, 60. B. 357. Apost. VIII, 19. Arsen. 228: Eustath. ad Hom. II. B, 331, 26: ὃ δ' αὐτὸς Πausanias ἱστορεῖ καὶ τινα Ἐμπαρον ἐπὶ εὐχῇ σοφισασθαι ἰδρύσατο γὰρ, φησὶ, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν· ἀρκτου δὲ γενομένης

55

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις:
βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφῶν ἐρωτώμενος
ὁ θεὸς ταῦτα ἔφη. Ὑστερον δὲ ἐξάνη μετὰ Ἀθηναῖς καὶ
Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερὰ ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, προσιόντων
ὑπαντῶν τοῖς πολεμίοις.

5

4. ὧν καὶ κτλ.] V om. C: τῶν Δελφῶν φοβουμένων Ἰάσω-
να [sic] τὸν Θετταλῆς τύραννον μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην,
μηποτε τὸ ἱερόν ἐλθῶν διαρπάσῃ, καὶ πυνθανομένων τοῦ
Ἀπόλλωνος, εἶπεν ἱερομ. τ. κ. λ. κ., κόρας Ἰσως λέγων Ἀθη-
ναῖν καὶ Ἀρτεμίν: Bibl. Coisl. 609: Xenoph. Hist. Gr. VI, 4,
30: διανοεῖτο [Ἰάσων] γὰρ, ὡς ἔφασαν, καὶ τὴν πανήγυρον τῷ θεῷ καὶ
τοῖς ἀγῶνας αὐτοῖς διατιθέναι περὶ μέντοι τῶν ἱερῶν χρημάτων
ὅπως μὲν διανοεῖτο, ἔτι καὶ νῦν ἄδηλον. λέγεται γὰρ, ἐπιρο-
μῶν τῶν Δελφῶν, τί χρὴ ποιεῖν, ἐὰν λαμβάνῃ τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων,
ἀποκρινάσθαι τὸν θεόν, ὅτι αὐτῷ μελήσει: quamquam igitur de hoc
Iasonis consilio non certo constat, hoc tamen constat, haud inju-
ria ab eo tale facinus Graecos timuisse: v. Xenoph. Hist. Gr. VI,
1, 12. Polyaeen. VI, 1. coll. Wachsmuthio Antt. Graec. I, 2, 327.
Saepius igitur, ni fallor, hoc versu oraculum usum est: etiam
Aristidi rhetori a Deo auxilium petenti, ut Oratt. Sacr. IV, 602
Cant., 338 Jebb. refert, his verbis oraculum respondit. προσ-
ιόντων Suid. om. 5. ἀπαντῶν Suidas.

ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνα-
ρεθείσης, λαίμωος ἐπερίνετο, οὐ ἀπ-
αλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρησμοφῆσεν, εἰ
τις τὴν θυγατέρα θύσει τῇ Ἀρτέ-
μιδι, Βάρος [hinc nata est glos-
sa Suidae: Βάρος, ὄνομα κίριον
κτλ., de qua non recte Bernhar-
dius ad Suid. s. Ἐμβαρος judi-
cavit.] δὲ ἡ Ἐμβαρος ὑποσχόμενος
οἴτω ποιήσειν ἐπὶ τῷ τὴν ἱεροσύ-
νην τὸ γένος αὐτοῦ διὰ βίου ἔχειν,
διακοσμήσας τὴν θυγατέρα, αὐτὴν
μὲν ἀπέκρυψεν ἐν τῷ ἀδίτῳ, αἶψα
δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγα-
τέρα ἔθυσεν ὅθιν εἰς παροιμίαν,
φθαί, περιόστη, ἔμβαρος εἰ [Ἐμ-
βαρός τις οὐτοσί cod. 177
Suid.], τοιτίσει τουτῆς, φρόνη-
μος: Hesych. Suid. Zonar. 697:
Erasmus III, 10, 81: »Fit et hu-
ius mentio in Plutarchi Collecta-
neis.« Usurpavit Menander Phas-
mate, ut refert Hesychius: v.
Meinekii Menand. p. 175. Di-
cebatur etiam οὐκ Ἐμβαρος εἰ:
v. Hesych. s. οὐκ ἔμβαρεῖ ibiq.
interpp. Narratio spectat cul-
tum Dianae humanis gaudentis
victimis: cf. O. Muellertus Dorr.
I, 380. Boeckhii Corp. Inscr.
II, 89.

55. V. I, 62. B. 361. C. 180.

Cic. Divin. I, 37, 81: quod con-
tigisse Brenno dicitur ejusque
Gallicis copiis, quum fano Apol-
linis Delphici nefarium bellum
intulisset: tum enim ferunt ex
oraculo effatum esse Pythiam,
Ego providebo rem istam
et albae virgines. Ex quo
factum, ut et viderentur virgines
ferre arma contra et nive Gal-
lorum obrueretur exercitus: Diod.
Excerptt. Vat. p. 47 Mai., Pau-
san. X, 23 init. Tzetz., Chil. XI,
hist. 372. Justin. Hist. XXIV,
8: Suidas: Erasmus III, 10, 83:
»Refertur in Plutarchi Collecta-
neis.« Similiter Hom. II. E, 430:
ταῦτα δ' Ἀργεῖ θεῶ καὶ Ἀθήνη
πάντα μελήσει. λευκαῖς] epithet-
on obscurum: Diodor. I. c.:
ὄντων δὲ ἐν τῷ τεμένει δυνεῖν νεῶν
παντελῶς ἀρχαίων Ἀθηναῖς προ-
νάου καὶ Ἀρτέμιδος, ταύτας
τάς θεοὺς ἐπέλαβον εἶναι τὰς διὰ
τοῦ χρησμοῦ προσαγορευμένας λευ-
κάς κόρας, de quo loco vide
quae disputavit C. O. Muellertus
in Erschii et Gruberi Encyclop.
s. v. Pallas p. 101. Certa igitur
ratione ne veteres quidem
expedire poterant. Dissimile
est Λευκὸς Ἐρμῆς Macar. 340,

- 56 Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθῆτω πυρί: ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μελλόντων φροντίζειν ἢ δεδιέναι.
- 57 Ἐν ἀνθ' ἐνός: ἐπὶ τῶν ποιούντων κακῶς ἀνθ' ὧν ἔπαθον.
- 58 Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα: ἐπὶ τῶν προδιαφθειρομένων διὰ τὸ ῥαθύμως ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις. Λακεδαιμονίων γὰρ τὰς Θήβας φρουρᾷ κατασχόντων, καὶ τινος πρὸς Ἀρχίαν κομισαντος ἐπιστολὴν τινὸς μηνίουσαν ἐπιβουλήν, ὑπερθέσθαι φασὶν τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνώνας, νυκτὸς οὐσης· καὶ εἰπεῖν, Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμέραν περὶ τῶν σπουδαίων διαληπτέον. Νυκτὸς δὲ τῆς ἐπιβουλῆς τελεσθείσης, αὐτὸν ἀναιρεθῆναι.
- 59 Ἐνθα ἂν οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσ' ἄπιμεν: ἐπὶ τῶν ἀπεγνωκότων καὶ ὡς ἔτυχε τι ποιούντων.

1. Stobaeus addit: οὐθὲν μέλει μου· τὰ μὰ γὰρ καλῶς ἔχει. 5. Plut. de Socr. Gen.: τὰ σπουδαῖα τοῖσιν ἐς αἴριον: Sympos.: εἰς ἔω τὰ σπουδαῖα.

quum dicatur ἐπὶ τῶν ἄδικα μηχανωμένων καὶ λανθάνειν μὴ δυναμένων. De narratione v. Droy-senii histor. Gr. I, 658 et qui eam e Timaeo manasse coniecit Schmidtius de fontibus veterum auctorum in enarrandis expedit. a Gallis susceptis p. 45 sq. 56. C. 181. Stob. Eclog. II, c. 7 p. 252 sq. Heeren. Dio Cass. LVIII, 23 de Tiberio: λέγεται γοῦν πολλὰκις ἀναφθίεσθαι τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, Ἐμοῦ κτλ.: Sueton. Ner. 38: Sed nec populo aul moenibus patriae percipit. Dicente quodam in sermone communi, Ἐμοῦ κτλ., im-mo, inquit, ἐμοῦ ζῶντος. Plaqueque ita fecit: alludunt Cic. Fin. Bon. et M. III, 19, 64. Senec. de Clement. II, 2. Ver-sum Sisyphi vel Bellerophontis Euripidei esse sine causa suspicabantur Fabricius ad Suet. I. c., Reimarum ad D. Cass., alii. 57. C. 183. Macar. 233. Usurpat Eurip. Orest. 651: ἔν μὲν τὸδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνός δοῦναι σε χρή. Discernendus ab hoc formulae usu is, quo, ut ἐν ἐνί, ἐν πρὸς ἐν, idem valet quod omnium maxime: cf. C. Fr. Hermannus ad

Lucian. q. hist. conscr. op. §. 2. init.

58. C. 182. Plutarch. V. Pelopid. 10: ἔτι τις ἐξ Ἀθηναίων παρ' Ἀρχίου τοῦ ἱεροφάντου πρὸς Ἀρχίαν τὸν ὁμώνυμον, ξένον ὄντα καὶ φίλον, ἐπιστολὴν κομιζών, οὐ κινήν ἔχουσαν οὐδὲ πεπλασμένην ὑπόνοιαν, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστα περὶ τῶν πραγματοποιημένων φάσκουσαν, ὡς ὕστερον ἐπιγνώσθη. Τότε δὲ μεθύοντι τῷ Ἀρχίᾳ προσαχθεὶς ὁ γραμματόφορος καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς ἴΟ ταύτην, εἶπε, ἐπέμψας ἐκέλευσεν εἰθὺς ἀναγνώνας περὶ σπουδαίων γὰρ τινῶν γεγράφθαι. Καὶ ὁ Ἀρχίας μεδιᾷσας τοῦ ὀκοῦν εἰς αἴριον, εἶπε, τὰ σπουδαῖα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διεξάμενος ὑπὸ τὸ προσεφάλαιον ὑπέθεγεν, αὐτὸς δὲ πάλιν τῷ Φυλλίδῃ περὶ ὧν ἐτίγγανον διαλεγόμενοι προσεῖπεν. Ὁ μὲν οἷν λόγος οὗτος ἐν παροιμίᾳ τὰς περιφρόμενος μέγχι νῦν διασώζεται παρα τοῖς Ἑλλησι: add. id. de Socrat. Genio p. 596 D., Sympos. 619 C: add. Corn. Nep. Pelop. 3 ibiq. intt. Plaut. Poenul. II, 1, 51: res serias Omnes extollo ex hoc die in alium diem.

59. C. 186. Usurpat Lucia-

- 60 Ἐν Καρὸς μοίρα: ἤγουν ἐν δούλου τάξει. Κάρες δὲ ἔθνος εὐτελές, αἰχμαλωτιζόμενον αἰὲν καὶ δουλούμενον, ἐξ οὗ καὶ οἱ δούλοι Κάρες ἐλέγοντο.
- 61 Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα: ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Οὐδεις γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ 5 ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἔκαστοι θέλουσιν, ἄγουσιν. Ὅθεν λέγεται, Σαυτῶ νουμηνίαν κηρύσσεις.
- 62 Ἐν κηρίον: ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων.
- 63 Ἐν λευκώμασιν ἐγγράφης: ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημοσίᾳ ἐγγράφεισθαι ἐν σανίσι 10 λευκαῖς ἢ πυξίναϊς κεχορισμέναις λευκῇ γῆ καὶ τὰ ὀνόματα

1. Ἐν Καρὸς αἴση Argum. ad Arist. Plutum, cum nostro in explicatione consentiens: Hesych.: ἐν Καρὸς αἴση: ἐν θανατηφόρῳ μοίρα· Κάρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι, Aristarchi et τῶν ἀκριβοσιᾶτων rationem ille secutus. 6. ἄγουν Gaisfordus uncis inclusit: quum V om., adjecit verbum V. D. sine dubio ex Hesychio. 7. σαυτῶ] σαυνουμηνίαν V, σάτω νομυ B: correxit ex Hesychio Schottus. 8. Addit Suidas: ἢ στασιασῶν ἢ σινομοτῶν. 9. ἐγγράφης Hesychio deest. ἔθος . . χωρία] ita edidit Gaisfordus, . . χερῶματα χωρία Schottus. 11. πυξίνας Gaisfordus. γῆ καὶ] copulam

nus Hermot. §. 28: οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἐνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκίως ἄπιμεν, alii, quos indicant Mitscherlichius ad Horat. Carm. III, 11, 49. interpp. ad Virg. Bucol. IX, 1.

60. C. 187. Schol. Aristid. p. 81 Frommel, Auctor Argum. ad Aristoph. Plut. c. fin. Ortum est proverbium ex Hom. II. I, 378: ἐχθρὰ δὲ μοι τοῦ δῶρα, τίω δὲ μὲν ἐν καρὸς αἴση, ubi Eustathius 757, 18: τὸ δὲ, τίω δὲ μ. ἐν K. α., ὡς Ἀμερίας καὶ Νεοπτόλεμος οἱ γλωσσογράφοι φασίν, ἀπὸ τοῦ ἐν μισθοφόρου τίθεμαι τὰ ξει καὶ ἴσαν αὐτὸν ἔχω Καρὶ ἄνδρι: alii aliter: v. Eustath. et Scholia Ven. ad Hom. I. c., Schol. Plat. 322 Bekk., Etym. M. 492, 4. Zonar. 728. Hemsterhusius ad Arist. Plut. p. 7. Spitznerus ad Hom. I. cit. Scriptoris locum, in quo nostrum usurpatur, grammaticus a Prelero in Zimmermanni Diario phil. 1839. Nr. 53 editus p. 421 affert:

οὐκ ἐν Καρῶν σχήματι καὶ μοίρα θρῆψιν αὐτοὺς ὑπὸ λαμβάνειν: qui locus et ipse documento est, voce μοῖρα hic i. q. τάξι, conditio, significari: cf. Demosth. c. Aristocr. 639, 25: τὸν ἄγοντα ἢ φέροντα βία τὰ μὰ ἐν πολεμίου μοίρα μὴ ἐξῆναι μοι ἀμύνεσθαι. Simile est, quod affert Suidas: ἐν Καρὸς εἶπετο τάξει: Aristid. ὑπὲρ τ. τεττ. 414 Cant.: ἄδ' εὐ φρονούντες ἐπραττον ἐν οὐδενὸς μοίρα θήσομεν: add. ad Zenob. II, 4. III, 59.

61. V. I, 66. B. 365. Hesychius. Usurpat Crates apud Athen. III, 117 C, de quo cf. Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 622 sq. 62. K. III, 10. Suidas.

63. V. I, 80. B. 399. Hesychius. Suidas: Λεύκωμα: τοῦχος γύψω ἀλληλιμέτος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιηθεῖος: Demosth. Timocrat. 707, 11: ὁ δὲ τιθεῖς τὸν καιρὸν νόμον, ἀναγράφας εἰς λεύκωμα, ἐκτιθέτω πρόσθε τῶν ἐπωμίμων ὀσημίραι, ἕως ἂν ἐκκλησία γένηται. ελ.

καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμέ-
νων αὐτὰ, ἵνα εἴ τις αἰτιόσασθαι βουλευθεῖη ἐπὶ ἀδειας
ἔχη ἐντυχῶν τῷ λευκώματι.

64 Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω: διὰ
τὸ ἀνύποπτον καὶ τὸ τοῦ ὀμνύειν. Ἀρμόδιος γὰρ καὶ Ἄρι- 5
στογείτων κτεῖναι θέλοντες Ἰππαρχον τὸν τύραννον, ἐν
μύρτοις τὸ ξίφος ῥίψαντες, τὸν φόνον εἰργάσαντο.

65 Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος:
ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου παρελκούση χρωμένων τῇ
προσθήκῃ. Πέρδιξ γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χολὸς κάπηλος, 10
οὗ διαβεβοημένον Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὅποτε παρωδῶν ἀπο-
ρήσειε, προσετίθει, Καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος.

66 Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι: Πει-
σίστρατος ὠχοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθη-
ναίων παριόντων καὶ μισούντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς δεκά- 15
της εἰσφορᾷ, (εἰσέφερον γὰρ ἅπαντες δεκάτην τῶν ἐν τῇ
χωρᾷ γινομένων,) οὐδὲν ἔχοντων ποιεῖν, ἐνίους προσουρεῖν
καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τοῦ περιφράγματος, ὥστε διοχλεῖ-
σθαι τοὺς ἐργαζομένους. Ἐγραψε γοῦν ὁ Πεισίστρατος,
ὡς ἂν τις ἀλῶ θρακεῶν ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος 20
ἑαυτὸν αἰτιάσεται. Τῶν δὲ οὐ πανομένων ἀλλὰ καὶ κα-
ταγελώντων τοῦ πράγματος καὶ πλείονων ταῦτα ποιούν-
των, φύλακας κατέστησε. Ληφθέντος δὲ τινος οὐ τῶν
πολιτῶν ἀλλὰ τῶν μετοίκων ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν μα-

Hemsterhusius ad Poll. X, 59 et Gaisfordus inseruerunt. ἐντυ-
χῶν V om. 4. κλαδί] κλωνὶ Apost. Arsenius. διὰ κτλ.] Apo-
stolius, Arsenius: ἐπὶ τῶν ποιουμένων σύνθημά τι κατὰ τινος. κρατήσω]
φορήσω Arist., Athen XV, 695 A, Suid. s. ἀγοράσω, s. φορήσω: κρα-
τήσω paroemiographi. 5. καὶ τοῦ ὀμνύειν] his substituendum vide-
tur: ἐπὶ τοῦ φονεύειν. 7. ῥίψαντας] H. Wolphius apud Pantinum
ad Apostol. p. 310, Meursius Pisistrat. c. 13, Portus ad Suid. s.
ἐν μύρτου reponi censebant κτείναντες. Etiam Apostolius cum filio
ῥίψαντες. Ceterum ad nostrum proverbium haec Hesychii glossa
pertinere videtur: ἐν μύρτου κλάδῳ: ἐν μυρσίνης κλάδοις. 10. C.
Ἀθήνησι. 11. C Ἠγεμών 19. ἔγραψεν οὖν V. 21. καὶ V om.

Meieri et Schoemanni librum
Attischer Process, p. 605.

64. C. 188. Apost. VIII, 35.
Arsen. 230: Suid. s. ἐν μύρτου.
Est versus e Callistrati scolio
desumptus: v. Schneidewini De-
lect. p. 456. Alludit Aristoph.

Lysistr. 632.

65. C. 189. De Perdice cf.
Plut. Provn. II, 24: de prover-
bii forma Zenob. IV, 6.

66. V. I, 82. B. 407. C. 190.
Apost. VIII, 25. Arsen. 229:
Hesych. Suidas. Πυθίῳ] Suid.

στιγοῦν, κηρύσσοντας; Ἀποθανεῖται ὅς κατολιγωρεῖ τοῦ γραμματός. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦντας διὰ τινὰ πλημμελίαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Κρεῖττον ἦν αὐτοῖς ἐν τῷ Πυθίῳ ἀποπατῆσαι.

- 67 Ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι: δεῖ 5
ἐκ καλοῦ παθεῖν τὰ δεινὰ, ἢ ἐκ κακοῦ.
- 68 Ἐξ ἐνὸς πηλοῦ: ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλη-
σίαν, ὁμοία τῇ, Ἐκ τῆς αὐτῆς κεραμίας.
- 69 Ἐξ ἐνὸς τὰ πάνθ' ὄρα: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνὸς πολ-
λὰ καταλαμβάνοντων. 10

1. κατολιγωρεῖ] κατηγορεῖ V: plenius Suidas hanc ἔησαν af-
fert: Ὅδ' ἀνὴρ κηλασθεὶς ἀποθανεῖται, ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γραμματός.
2. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦσαι V, τοὺς γοῦν κ. Gaisfordus. πλημμελίαν
V. Aliter C: ἐν Πυθίῳ χέσαι [Apostolius et Arsenius: ἐν Πυ-
θίου σχέσαι] ἢ ἐν Πυθίῳ ἀποπατῆσαι: Πεισίστρατος τὸν ἐν
Πυθίᾳ [sic] γὰρ οἰκοδομῶν, τῶν μισούντων αὐτὸν διὰ τὴν
τυραννίδα προσεποπατούντων ἐκεῖ καὶ προσουρούντων,
προσέγραψε λέγων· ἑαυτὸν αἰτιάσεται ὁ ἔτι προσασχημονή-
σας· καταφρονουμένου δὲ τοῦ γραμματός, καταλαβὼν μέτο-
κον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μαστιγῶσας πρὸ τοῦ τεμνεῖν αὐεῖ-
λεν. Ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τιμωρίας μεγάλας ὑπε-
σταμένων καὶ κακοπαθούντων: Suidas: καταφρονούντων γὰρ τι-
νων Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τεμνεῖ αὐτοῦ ἀποπατούντων [impietatis sum-
mae hoc erat: v. Aristoph. Av. 1050. Ran. 359. Meieri et Schoe-
manni librum *Attischer Process* p. 300.], Πεισίστρατος ἔγραψε νόμον,
τὸν ἀλόγιστα ἐπὶ τούτῳ θηήσκειν. Καταγελόντων δὲ κτλ. 5. Post δὲ
inserendum videtur μᾶλλον. 8. κεραμίας Apostolius: v. Hein-
dorphus ad Plat. Gorg. 514 E: totum sic effert Macarius: τῆς αὐ-
τῆς κεραμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίον. 9. τὰ Apost. Arse-
nius om. ὄρα Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν παρορώντων.

ε. Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθή-
νησι, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς
ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῷ κη-
κλίῳ χορῶν κηκῆσαντες τὰ Θαρρήλια:
cf. Schoemannus ad Isaei Orr.
p. 311. Leake Topograph. Athen.
210 ed. germ.

67. C. 193. Apost. III, 77. Ar-
sen. 67. 235: Eustath. ad Hom.
II. A, 836, 25: σημαίνει δὲ ποτε
ἢ λέξις [ἄξιος] καὶ τιμιότητα . . .
τοιούτων δὲ τι καὶ τὸ τῆς παροι-
μίας τὸ ἐξ ἀξίου ξύλου καὶ ἀπ-
άγξασθαι: Schol. ad Arist.
Ran. 749: ἐπὶ τῶν ἰδιότρον ση-
μνῶς διςτυχεῖν: Suid. κ. ἄξιον, κ.
ἀπὸ καλοῦ ξύλου κ. ἀπ. U-
surpavit Aristoph. I. c.: κἂν το
σφαλῆτ', κὲ ἄξιον γοῖν τοῦ ξύλου,

Ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς
σοφοῖς δοκῆσεται, ubi Scholia: θέ-
λει οὖν λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρη-
σθαι τοῖς γυναικίαις στρατηγίαις καὶ
δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις· κἂν
γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγα-
θοῦ ἢ φαύλου πάσχειν: quae ex-
scripsit Suidas Alludit Ari-
stid. Oratt. p. 510 [286], 22: ἀλλ'
αὖν τό γε τῆς παροιμίας ἐξ ἀξίου
τοῦ ξύλου καὶ πάσχειν ὑπῆρ-
χεν, εἴ τῳ συμβαίνοι.

68. C. 195. Macar. 236. ἐκ
τῆς κτλ.] Apost. XVIII, 49. Ma-
car. 446. Usurpat Gregorius Pa-
lama ab Erasmo allatus: ἀδελφά
φασιν καὶ ὁμόχρωμα καὶ τῆς αὐτῆς
κεραμίας. Cf. Zenob. III, 62.

69. C. 194. Apost. VIII, 58.

καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτὰ, ἵνα εἴ τις αἰτιόσασθαι βουλευθεῖη ἐπ' ἀδειίας ἔχη ἐντυχὼν τῷ λευκώματι.

- 64 Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω: διὰ τὸ ἀνύποπτον καὶ τὸ τοῦ ὀμνύειν. Ἀρμόδιος γὰρ καὶ Ἀριστογείτων κτεῖναι θέλοντες Ἰππαρχον τὸν τύραννον, ἐν μύρτοις τὸ ξίφος ῥίψαντες, τὸν φόνον εἰργάσαντο. 5
- 65 Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος: ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου παρεκούσῃ χρωμένων τῇ προςθήκῃ. Πέρδιξ γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χωλὸς κάπηλος, οὗ διαβεβημένου Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὁπότε παρωδῶν ἀπορήσει, προσετίθει, Καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος. 10
- 66 Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι: Πεισίστρατος ὠκοδόμησε τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων καὶ μισούντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς δεκάτης εἰσφορᾷ, (εἰσέφερον γὰρ ἅπαντες δεκάτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γινομένων,) οὐδὲν ἔχοντων ποιεῖν, ἐπίους προσουρεῖν καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τοῦ περιφράγματος, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. Ἐγραψε γοῦν ὁ Πεισίστρατος, ὡς εἰάν τις ἄλῳ θακεύων ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος ἑαυτὸν αἰτιάσεται. Τῶν δὲ οὐ πανομένων ἀλλὰ καὶ καταγελώντων τοῦ πράγματος καὶ πλειόνων ταῦτα ποιούντων, φύλακας κατέστησε. Ληφθέντος δὲ τινος οὐ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ τῶν μετοίκων ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν μα-

Hemsterhusius ad Poll. X, 59 et Gaisfordus inseruerunt. ἐντυχὼν V om. 4. κλαδί] κλονὶ Apost. Arsenius. διὰ κτλ.] Apostolius, Arsenius: ἐπὶ τῶν ποιουμένων σύνθημά τι κατὰ τινος. κρατήσω] φορήσω Arist., Athen XV, 695 A, Suid. s. ἀγοράσω, s. φορήσω: κρατήσω paroemiographi. 5. καὶ τοῦ ὀμνύειν] his substituendum videtur: ἐπὶ τοῦ φορεύειν. 7. ῥίψαντας] H. Wolphius apud Pantinum ad Apostol. p. 310, Meursius Pisistrat. c. 13, Portus ad Suid. s. ἐν μύρτοις reponi censebant κρύψαντες. Etiam Apostolius cum filio ῥίψαντες. Ceterum ad nostrum proverbium haec Hesychii glossa pertinere videtur: ἐν μύρτου κλάδῳ: ἐν μυρσίνης κλάδου. 10. C. Ἀθήνησι. 11. C Ἠγεμῶν 19. ἔγραψεν οὖν V. 21. καὶ V om.

Meieri et Schoemanni librum Lysistr. 632.

Attischer Process, p. 605.
64. C. 188. Apost. VIII, 35. Arsen. 230: Suid. s. ἐν μύρτου. Est versus e Callistrati scolio desumptus: v. Schneidewini Delect. p. 456. Alludit Aristoph.

65. C. 189. De Perdice cf. Plut. Provn. II, 24: de proverbii forma Zenob. IV, 6.
66. V. I, 82. B. 407. C. 190. Apost. VIII, 25. Arsen. 229: Hesych. Suidas. Πυθίῳ] Suid.

στιγοῦν, κηρύσσοντας; Ἀποθανεῖται ὃς κατολιγωρεῖ τοῦ γραμματός. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦντας διὰ τινὰ πλημμελίαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Κρεῖττον ἦν αὐτοῖς ἐν τῷ Πυθίῳ ἀποπατῆσαι.

- 67 Ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι: δεῖ 5
ἐκ καλοῦ παθεῖν τὰ δεινὰ, ἢ ἐκ κακοῦ.
- 68 Ἐξ ἐνὸς πηλοῦ: ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλη-
σίαν, ὁμοία τῇ, Ἐκ τῆς αὐτῆς κεραμίας.
- 69 Ἐξ ἐνὸς τὰ πάνθ' ὄρα: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνὸς πολ-
λὰ καταλαμβάνοντων. 10

1. κατολιγωρεῖ] κατηγορεῖ V: plenius Suidas hanc ἔξω af-
fert: Ὅδ' ἀνὴρ κλασθεὶς ἀπαθανεῖται, ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γραμματός.
2. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦσαι V, τοὺς γοῦν κ. Gaisfordus. πλημμελίαν
V. Aliter C: ἐν Πυθίῳ χέσαι [Apostolius et Arsenius: ἐν Πυ-
θίου σέσαι] ἢ ἐν Πυθίῳ ἀποπατῆσαι: Περισστρατος τὸν ἐν
Πυθίῳ [sic] πρὸς οἰκοδομῶν, τῶν μισούντων αὐτὸν διὰ τὴν
τυραννίδα καταποπατούντων ἐκεῖ καὶ προσουρούντων,
προσέγραψε λέγων· ἑαυτὸν αἰτιάσεται ὃ ἔτι προσασχημονή-
σας· καταφρονομένου δὲ τοῦ γραμματός, καταλαβὼν μέτο-
κον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μαστιγώσας πρὸ τοῦ τεμένους ἀνεῖ-
λεν. Ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τιμωρίας μεγάλας ὑπε-
σταμένων καὶ κακοπαθούντων: Suidas: καταφρονοῦντων γάρ τι-
νων Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τμένει αὐτοῦ ἀποπατούντων [impietatis sum-
mae hoc erat: v. Aristoph. Av. 1050. Ran. 359. Meieri et Schoe-
manni librum Attischer Process p. 300.], Περισστρατος ἔγραψε νόμον,
τὸν ἀλόγτα ἐπὶ τοῦτω θηήσκων. Καταγελόντων δὲ κτλ. 5. Post δεῖ
inserendum videtur μάλλον. 8. κεραμίας Apostolius: v. Hein-
dorfus ad Plat. Gorg. 514 E: totum sic effert Macarius: τῆς αὐ-
τῆς κεραμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίον. 9. τὰ Apost. Arse-
nius om. ὄρα Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν παρορώντων.

8. Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθή-
νησι, ὑπὸ Περισστράτου γεγονός, εἰς
ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῷ κν-
κλίῳ χορῶν νικῆσαντες τὰ Θαρρήλια:
cf. Schoemannus ad Isaei Orr.
p. 311. Leake Topograph. Athen.
210 ed. germ.

67. C. 193. Apust. III, 77. Ar-
sen. 67. 235: Eustath. ad Hom.
II. A, 836, 25: σημαίνει δὲ ποτε
ἢ λέξις [ἄξιος] καὶ τιμότητα . . .
τοιούτων δὲ τι καὶ τὸ τῆς παροι-
μίας τὸ ἐξ ἀξίου ξύλου καὶ ἀπ-
άγξασθαι: Schol. ad Arist.
Ran. 749: ἐπὶ τῶν ἰθελόντων ση-
μῶς δυστυχεῖν: Suid. s. ἄξιον, s.
ἀπὸ καλοῦ ξύλου κ. ἀπ. U-
surpavit Aristoph. I. c.: κἂν το
σφαλῆτ', εἰ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,

Ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς
σοφοῖς δοκῆσθε, ubi Scholia: θέ-
λει οὖν λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆ-
σθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ
διδουκμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις κἂν
γάρ δὴ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγα-
θοῦ ἢ φαύλου πάσχειν: quae ex-
scripsit Suidas Alludit Ari-
stid. Oratt. p. 510 [286], 22: ἀλλ'
αὖν τό γε τῆς παροιμίας ἐξ ἀξίου
τοῦ ξύλου καὶ πάσχειν ἠπῆρ-
χεν, εἰ τῷ συμβαίνοι.

68. C. 195. Macar. 236. ἐκ
τῆς κτλ.] Apost. XVIII, 49. Ma-
car. 446. Usurpat Gregorius Pa-
lama ab Erasmo allatus: ἀδελφά
φασι καὶ ὁμόχρημα καὶ τῆς αὐτῆς
κεραμίας. Cf. Zenob. III, 62.

69. C. 194. Apust. VIII, 68.

- 70 Ἐξηκεστιδης εἰς ὁδόν: παροιμία. Οὗτος ἐν-
μήχανος ὁδοὺς ἐφευρίσκειν καὶ μὴ πλανᾶσθαι ὁδοιπορῶν,
ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὁδοὺς ἀκριβῶς εἰδόντων.
- 71 Ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον: ὅταν τὸ
σωζόμενον ὑπὸ τοῦ σώζοντος ἐξαπατηθῇ. 5
- 72 Ἐξω γλαῦκες: παροιμία ἐπὶ ἑαρινουῦ καιροῦ ὡς
γὰρ γλαῦκες χειμῶνα σημαίνουσιν οἱ θαλάττιοι.
- 73 Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.
- 74 Ἔοικασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λα-

4. χάραξ τὴν ἄμπελον Zenobius. Singulari modo Suidas: Ἡ
χάραξ τὴν ἄμπελον: ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα: sed vid. Kusterum. 6.
Incorrupta forma proverbii est Ἐξω γλαῦκε; cf. Hesych.; Ἐξω γλαῦκα
male Bekk. Anecdota. In Suida explicationis loco nunc legun-
tur haec: χειμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ θαλάττιος. 7. γλαδης] debebat
γλαῦτοι.

Arsen. 234. Suidas. Virg. Aen.
II, 65: Accipere nunc Danaum in-
sidias et crimine ab uno Discite
omnis: Terent. Phorm. II, 1,
35: Unum cum noris, omnes noris.

70. G. 196. Suid. s. Ἐξηκε-
στιδης: . . . ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. τοῦ-
τον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ
πλάνον: οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασιν
τὰς ὁδοὺς: ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς
ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον·
Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστιδης εὔρου
τὴν εὐθεῖαν ὁδόν [hoc Apostol.
XIV, 94. Arsen. 390 afferunt.]·
εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλα-
νηθέντων, cui explicationi prae-
figendum est ni fallor ex Apo-
stolio VIII, 66 et Arsenio 235:
Ἐξηκεστιδης ἐγέρον. Ceterum
orta haec videntur ex Aristoph.
Av. 10: Ἐ: ἐνευθεῖ τὴν πατρίδ'
ἂν ἐξεύροισ σὺ που; Π.: οὐδ' ἂν
μὰ Δία γ' ἐνευθεν Ἐξηκεστιδης,
ubi sine dubio olim in Scholiis
etiam ea legebantur, quae e Suida
apposui. De Execestida cf.
Schol. ad Arist. l. c., Bergk-
ius Commentt. de Rel. Com.
Ant. Att. 373.

71. V. I, 100. B. 455. Apost.
XX, 54. Macar. 236: Suidas: v.
Zenob. VI, 40.

72. C. 198. Suidas. Explica-
tio plane falsa: nata est ex ma-
le intellecto v. χειμών, quod h.
l. non anni partem significat,
sed procellam. Recte omnino
Hesychius: τοὺς χειμαζομένους ἐν
θαλάσῃ φασὶ λέγειν: παροιμιῶδες
δὲ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεῖς χει-
μῶνα σημαίνειν: add. Bekk. A-
necdd. I, 97, 21. Queritur nunc,
quis sit ille γλαῦκος. Et Apo-
stolius quidem VIII, 69, cui Ar-
sen. 236. Is. Vossius ad Hes-
ych. l. c. adstipulantur, ba-
laenam, Bernhardus vero ad
Suid. Glaucum, Deum marinum,
intelligit. Causa cur ego in
Apostolii explicatione acquie-
scendum statuam, inest in loco
e Nausicratis Ναικλήρω ab Athen.
VII, 296 A. allato: τοῦ ναυτί-
λουσιν πολλὰς ἤδη φανέντος πε-
λαγίοις ἐν ἀγκάλας, Ὅν καὶ
τὰ θνητῶν φασὶ ἀγγέλλειν πᾶ-
θῃ. B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνω-
κας: add. Eustath. ad Hom. II.
369, 20: λέγεται δὲ καὶ ἰχθύς γλαῦ-
κος λόγου ἄξιος. De pisce egit
Schneiderus Hist. Pisc. 68.

73. C. 200. Apost. VIII, 70.
Arsen. 236. Hesych. s. Βοῦς ἐπὶ
διαμά, Suidas.

74. C. 201. Schol. ad Arist.

196. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

κωνικοῖς: παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριῶντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγήσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν, οἱ ἀπὸ τοῦ τῆς αἰχμαλωσίας φόβου καὶ τῆς πολυημέρου πολιορκίας καὶ τῆς τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τροφήν στέρησεως ἰσχροὶ καὶ ὠχροὶ ἦσαν καὶ δυσειδεῖς.

75 Ἔοικα τῷ τοὺς ἄλας καὶ τὸ ἔλος πριαμένῳ: ἐπὶ τῶν ἀμηγέπη δυοῖν ὄντων διὰ θατέρου βλαπτομένων. Ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλοις τὰ κτήματα, καὶ οὐδενὶ τῶν κεκτημένων λυσιτελεῖ ἑκάτερον· εἰ μὲν γὰρ τις καρποῖτο ἐκ τοῦ ἔλους, οἱ ἄλες διατήκωντο· εἰ δὲ ἔμπαλιν ἠλίῳ ὁ τόπος ἐκδιδότο, ἐκ μὲν τῶν ἄλων πολὺ ἂν καρποῖτο, ἐκ δὲ θατέρου βλάπτοτο τοῦ ἔλους ἀναίνομένου.

76 Ἐορτὴ πολλὰ ἔχουσα: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀνατιθεμένων φορτία. Ἐπειδὴ οἱ πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπιεγόμενοι φορτία πολλὰ ἐπιφέρονται.

77 Ἐορτὴ πόδας ἔχουσα: ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὴν ἑορτὴν ἀχθοφορούντων· ἵνα γὰρ μηδενὸς, φησὶν, ἵστερῶσιν ἄμασις†, σκεύη, ἱερά, ἱμάτια, οἶνον, ἄρτους, ξύλα παρμυρῶμενοι ἐβάδιζον, ὥστε τοὺς βλέποντας ἐπιφωνεῖν, Ἐορτὴ πόδας ἔχουσα.

78 Ἐπ' ἀμφοτέρα καθεύδει τὰ ὄτα: ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος.

7. In Aristotelis loco libri variant inter ἔλος, ἔλκος et ἔλαιον: hinc Erasmus III, 6, 25 τοῦλαιον καὶ ἄλας πρίασθαι. 12. ἐκδιδότο] Gaisfordus ἐκδίδοτο. 15. ἐπιεγόμενοι] V ἐπαγόμενοι. 17. πόδας] huic voci male scriptae proverbium antecedens originem videtur debere. 18. φησὶν] Gaisfordus φη: eodem compendio scriba usus est infra III, 2. 19. ἄμασις] vox corrupta; fortasse ἄλας. 22. καθεύ-

Nub. 185. Suid. Zonar. p. 786. Adhibet Arist. l. c. De re cf. Thucyd. IV, 15 sqq.

75. C. 202. Aristot. Rhet. II, 23, p. 102, 14 ed. min., p. 1399 ed. maj. Bekk.: οἶον ἱερεῖα οὐκ εἶα τὸν νῖδον δημηγορεῖν· ἴαν μὲν γὰρ, ἔφη, τὰ δίκαια λέγης, οἱ ἄνθρωποι σε μισήσουσιν, ἴαν δὲ τὰ ἄδικα, οἱ θεοὶ. δεῖ μὲν οὖν δημηγορεῖν· ἴαν μὲν γὰρ τὰ δίκαια λέγης, οἱ θεοὶ σε φιλήσουσιν, ἴαν δὲ τὰ ἄδικα, οἱ ἄνθρωποι· τουτὶ δ' ἐστὶ ταυτὸ τῷ λεγομένῳ τὸ ἔλος πρίασθαι καὶ τοὺς ἄλας· καὶ ἡ βλαί-

σσις τοῦτ' ἐστίν, ὅταν δυοῖν ἐναντίον ἐκατέρῳ ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἐπιγται, ἐναντία ἑκάτερον ἐκατέροις: ad quem locum Victorius Comment. p. 492: quae afferuntur ab interprete Graeco pro hujus proverbii explicatione, ficta et commenticia puto.

76. V. I, 63. B. 362. Suid. Zonar. 786: verstat in Plutarchi Collectaneis; Erasmus III, 10, 83.

77. C. 204.

78. C. 205. Apost. VIII, 86. Arsen. 239. Poll. II, 84: Λισχίνης δὲ ὁ Σωκρατικὸς καὶ ἐπ'

- 79 "Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι: ἐπὶ τῶν κολακευτικῶς
τισιν ἐπομένων τροφῆς ἕνεκα.
- 80 Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο: τοῦτο παρὰ Σκύθαις
ἐτελεῖτο· ἐπειδὴν γὰρ ἡδικεῖτό τις πρὸς ἑτέρου, ἀμύνα-
σθαι βουλόμενος, οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ἑαυτὸν ᾔετο, ὄθεν⁵
καὶ βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέατα κατακόψας ἤψει, ἐκπε-
τάσας δὲ τὴν βύρσαν χαμαὶ, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοῦ-
πίσω παραγωγῶν τὰς χεῖρας. Καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις
ἡ μερίστη ἰκετηρία. Τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοῦς ὁ βουλό-
μενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δε-
ξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖτο κατὰ δύναμιν συμμαχήσειν. Καὶ¹⁰
ἦν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαιότατος.
- 81 Ἐπὶ κνάφου ἔλκων: διαφθείρων. Τὸ γὰρ πρὸ-

δεις Apost. Arsenius, qui addunt: ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγωῦ, παρόσον ἐκείνος ἀτίτερον οὐς ἔχει ἀνατιταμένον ὡς ἰγγηγορῶς. Aliter expediendum, quod dixit Plinius Epist. IV, 29: nihil est, quod in dextram aurem fiducia mei dormias: nihil cessatur: in primo enim somno eoque, ut medici observant, profundissimo, in aurem dextram incumbimus: v. Erasmus I, 8, 20. 3. C κάθηται: in narratione C cum Suida consentit. Post lemma Apostolius, cui convenit fere cum Suida in reliquis, addit: ἐπὶ τῶν δεομένων συμμαχίαις. 4. ἀμύνασθαι δὲ Suidas. 5. Post v. ἀμύνασθαι in B exstat ἑαυτὸν, quod delevi; Suidas: ἀμν., ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾔετο. ὄθεν καὶ Suidas om., βοῦν οὖν Apostolius. 6. κρέα Suidas, Apostolius. ἤψησεν Lucianus. αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας Suidas. 8. τῷ χεῖρε Suidas. τοῦτο ἐστὶ Gaisfordus. 10. τῷ δεξιῷ ποδὶ Apostolius. 11. ὑπισχνεῖται Suidas. δύναμιν ἕκαστος Suidas. 12. ἦν] ἔστιν Suidas. Addit in fine C: λέγεται γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βοηθείας ἀξίων. 13. ἔλκεις C. διαφθείρων] ante h. v. τουτίστι vel simile

ἀμφοτέρα τὰ ὅσα καθέιδεν λέγει: Donat. ad Terent. Heaut. II, 3, 101. Liban. Epist. 1279: ἐμοὶ μὲν οὖν ἐπ' ἀμφοτέρα καθέιδειν δίδωκας τε καὶ δίδως καὶ δώσεις: Basil. πρὸς τοὺς νέους κτλ. p. 229 ed. Basil. 1551: ἐπ' ἀμφο καθέιδουσι: Plaut. Pseudol. I, 1, 121: De ista re in oculum utrumvis conquiescit. Ca. Oculum utrum? anne in aurem? Ps. at hoc per-volgatum sit minus: cf. Meinek-ius ad Menand. fr. p. 143.

79. C. 206. Macar. 240. Schol. ad Arist. Plut. 314: τοῦτο δὲ παροιμῶδες εἶναι φασιν· οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰδῆσαι λέγουσιν, ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι· παροιμακὸν οὖν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων φασὶ λέγεσθαι. Est versus Aristophanis: v. Plut. l. c.

80. B. 355. C. 207. Apost. VIII, 87. Suidas. Sumpta est narratio e Lucian. Toxar. 48, quem noster ut Suidas circa finem in brevius contraxit: appono igitur haec: παρακειμένον δὲ τῶν κρεῶν τοῦ βοῦς, προσιόντες οἱ οἰκίαι καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος, μοῖραν ἕκαστος . . . κατὰ δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἡπείας παρέξεν αἰσίτους καὶ ἀμίσθους, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὀπλίτας ἢ πεζοὺς, ὁπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν, ὁ πενέστατος, ἀθροῖεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐπίστε καὶ τὸ τοιοῦτον σύνταγμα βεβαιώ-
τατόν τε ἐστὶν συμμεῖναι καὶ ἀπρό-
μαχον τοῖς ἐχθροῖς, αἵτε καὶ ἔθρο-
μον ὄν· τὸ γὰρ ἐπιβῆται κτλ.

81. V. I, 88. B. 425. C. 208. He-
sych. Suidas. De Croeso v. Herod.

τερον οἱ κναφεῖς ἀκυνθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναφον. Ἐλέγετο δὲ ὁ σωρὸς κνάφος· οὗ Κροῖσος τῶν ἐχθρῶν ἔξαινε τὰς σάρκας καὶ οὕτως διέφθειρεν.

82 Ἐπὶ Χαριξένης: οἱ μὲν αὐτὴν ἐπὶ μωρία διαβεβλήσθαι φασί, ἔνοιοι δὲ ποιήτριαν ἐρωτικὴν λέγουσιν. 5
Ἔστιν οὖν παροιμιῶδες Ἐπὶ Χαριξένης.

83 Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεθα: τουτέστιν ἀντεβάλομεν, ἐφίλονεικοῦμεν.

84 Ἔστι καὶ δούλων πόλις: ἐπὶ τῶν πονηρῶς πολιτευομένων. Μνασέας γὰρ γράφει εἶναι δούλων πόλιν ἐν Λιβύῃ. 10

85 Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν: ἐπὶ τῶν πορρωτάτω

quid deesse arbitrabatur Schottus: C: ἀντὶ τοῦ διαφθεῖρες. In sqq. C cum Suida consentire videtur, qui sic explicat: οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκ. σ. σ., ἱμάτιον κνάφουσιν. Ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. 1. γραφεῖς Hesychius: v. intt. ad Thucyd. III, 58. ἱμάτια] addit Hesychius: ἐπὶ τοῖς σωροῖς, quod in ἐπὶ τοῦ σωροῦ recte Salmasius mutavit. 2. Ἐνωπτον Hesychius, Suid. s. κνάφος, quem vide. γνάφος Hesychius. οὐ κτλ.] Hesychius: οὗ Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξαινε ταῖς ἀκύνθαις, καὶ οὕτως ἐφθειρεν: ubi bene Hemsterhusius: »bene τὸν ἐχθρὸν: alios an Croesus supplicio tam saevo conciderit, haud sane scio. Unum quidem hominem inimicum, qui Pantaleonti, Alyattis itidem filio, sed alia matre nato, adversum se studuerit, testis est Herodotus I, 92. Postquam enim ex patris arbitrio regnum fuit adeptus, τὸν ἀνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλιον διέφθειρε. 5. ἐρωτικὴν deest V. Plenius Hesychius: ἐπὶ μωρίας ἢ Χαριξένη διεβεβήτο, ἀρχαία οὕσα: Ἔνοιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν Ἐρωτικῶν λέγουσιν. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία, οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης.

I, 92, ubi Wesselingius apposite laudat Plat. Reip. X, 616, A: τὸν δὲ Ἀρδιαῖον καὶ ἄλλους συμποδίσαντας χεῖρας . . . ἔλιον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκτός ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτοντες καὶ τοῖς αἰε παριοῦσι σηματοῦντες, ὧν ἐνεκά τε ταῦτα ὑπομένουεν. De cumulis carduorum, quibus fullo-nes utebantur, cf. Salmasius Exerc. Plin. 280.

82. V. I, 89. B. 427. Eustath. ad Hom. II. B, 326, 44: ἦν δὲ ποιήτρια κρομμάτων καὶ Χαριξένη, ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Ἐκκλησιαίουσαις, τὰπὶ Χαριξένης τὰ δ' ἐστίν: Etym. M. 367, 21: αὐλητρὶς ἢ Χαριξένη ἀρχαία καὶ ποιήτρια κρομμάτων, οἱ δὲ, μελοποιῶν. Θιόπομπος Σιερῶν· Ἀδελῆ

γὰρ σαφρὰ αὐτῆ γε κρομμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης: Κράτης [scr. Κρατῖνος] Ὀδυσσεύσιν: Οὐκ ἰδίᾳ τὰδ' οὐκείτῳ θοι τὰπὶ Χαριξένης [v. Schleussnerus ad h. l. ap. Sturzium p. 858]. Ἀριστοφάνης κτλ. Arist. Eccles. 942: οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τὰδ' ἐστίν, ubi v. Scholia, quae Suidas exscripsit.

83. C. 212. Suid. Zonar. 817. Eustath. ad Hom. II. ψ, 1327, 14. Est Aristophanis, Nub 1375.

84. C. 214: cf. Plut. Provn. I, 22. Append. III, 91.

85. V. I, 64. B. 363. C. 215: quis explicationis ab his allatae auctor fuerit, jam Demon videtur nescivisse. Aliam narrationem proverbio Hesychius

που κατοικούντων. Τήλεφος γὰρ ἀποκτείνεις τοῖς τῆς μητρὸς ἀδελφούς νέας ὦν, ἔφυγεν ἐκ Τεγέας, χρόνῳ δὲ ὕστερον μὴ γνωρίζων ὦν ἔστιν ἦλθεν ἐρησόμενος τὸν θῖόν τινων εἴη γεγεννημένος. Ἡ δὲ Πυθία ἐκέλευσε πλεῖν αὐτὰν πρὸς τὸν ἔσχατον Μυσῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς Τευθρανίαν³ εὔρε τὴν μητέρα, καὶ τῆς χώρας ἐβασίλευσε. Λέγοιτο οὖν ἐπὶ τῶν ὑπερηφάνως τισὶ κεκορημένῳ. Καὶ εἰώθασαι λέγειν, ὡς ἔσχατῳ Μυσῶν κέχρηται μοι.

- 86 Εὐδουσι λαγῶ: πρὸς τοὺς νωθεῖς μὲν εἶναι δοκοῦντας, τοῖς δὲ ἔργοις δραστηρίους.
- 87 Εὐ μὲν, ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὕν: ἐπὶ τῶν πειρωμένων τὶ μιμῆσθαι, οὐκ ἐφικνουμένων δέ. Παρμένων γὰρ ὁ ζωγράφος ὕν γράφας ἀνέθηκεν, ἦν καὶ φωνὴν ἀφιέναι οἱ θεώμενοι ἐδάκονν.

12. VB: ἔσχατος Μυσῶν: μέμνηται ταύτης Μέανδρος· φασὶ [φησὶ V.] γὰρ ὅτι Τήλεφος κτείνει τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφούς ἐπύθετο τῆς Πυθίας ποῦ δεῖ σταλῆναι· τὴν δὲ εἰπεῖν, πρὸς ἔσχατην Μυσῶν. Ἐλθὼν οὖν εἰς Τευθρανίαν τῆς Μυσίας ἔσχατην ἐβασίλευσεν. Ἀφ' οὗ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ [δυσχερῶς V] ἐπιτασσομένων.

admovit Demonem secutus: παροιμία, ἦν ἐξηροῦνται οὕτως· μετὰ Τρωϊκᾷ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαρτυρομένων περὶ τοῦτων, χρῆσαι τὴν Πυθίαν, Ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν: quam una cum narratione e V B supra apposita afferunt Apost. IX, 22. Arsen. 243. Suid. s. ἔσχατος, ex utraque unum illum sensum derivantes, quem e BVC cognovimus. Antiquiores autem posteriore narratione usi sunt ad demonstrandum eo sensu, quem C in fine, λέγοιτο οὖν κτλ., indicat, proverbium solitum esse dici: v. Demon in Scholiis ad Eur. Rhes. 244, cujus disputationem super hoc adagio in praefationem rettulimus: h. I. appono Schol. ad Plat. Theaet. p. 366 Bekk.: ἐπὶ τῶν εὐτελειστάτων· Μάγνης Ποαστρίας· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος, καὶ Μέανδρος Ἀνδρογύγῳ [v. Meinekii Men. 23.]. Μυσῶν ἔσχατος πολίμομος: cf. Zenob. V,

15. Usurpant Plat. Theaet. 209 B, Cicer. pro Flacc. 27, 65: quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est, quam, si quis despiciatui dicitur, ut Mysorum ultimus esse dicatur: v. sup. II, 28. Eodem sensu, quo nostrum usurpari solet, Plutarchus dixit ὁ ἔσχατος Καρῶν, de Herodoti Malign. 671 B.

86. C. 219. Cf. Zenob. IV, 84.

87. C. 220. Plut. Sympos V, I p. 674 B: ἐπεὶ τί πάσχοντες ἢ τίνας ἔξωθεν γενομένου πάθους τὴν Παρμένοντος ἦν οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παροιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος εὐδοκμοῦντος ἐπὶ τῇ μνήσει, ζηλοῦντας ἐτέρους ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατελημμένον δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ λεγόντων εὐ μὲν, ἀλλ' κτλ., ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μάλης, προσελθόντων ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς ἀκούοντες, ἰπεφθίγγοντο, Τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν Παρμένοντος; συναφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέ-

- 88 *Εὐορκότερος Τενεάτου, ἢ Γενεάτου: ἐπὶ τῶν εὐορκούντων.*
- 89 *Εὐ εἰπεῖν θάλατταν: ἐπὶ τῶν μάτην εὐεργετούντων.*
- 90 *Εὐ πράττε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἢν σὺ δυσ- 6 τυχηῖς: ἐπὶ τῶν παρὰ φίλων μὴ ὠφελουμένων.*
- 91 *Εὐριπίδειος ὄρκος: ἴσως ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνός.*
- 92 *Ἐφ' ὕδωρ ἔλαχεν: ἐπὶ τῶν φράσας καὶ εὐτελεῖς ἀρχὰς λαχόντων· ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις φραυλότατον ἦν τὸ ἔργον τὸ διαμετρεῖν ὕδωρ τοῖς δικαζομένοις, 10 ὅθεν καὶ κλήρω τοῦτο ἐποίουν.*
- 93 *Ἐχενηῖς: ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος, ὅς δύναμιν ἔχει ἐπιχεῖν τὰς ναῦς. Καλεῖται δὲ καὶ ναυκράτης· ὅθεν καὶ παροιμία· ἔχενηῖδος δίκην ἔχεται, πρὸς τὸν τινὸς ἐχόμενον. 15*

1. C Τελεάτου, quod correxi. 3. C εὐ πῶν: correxit Gaisfordus in indice. Posset etiam ποιεῖν. 5. τὰ] τὸ Macarius. σὺ] τις Euripides. Macarius: τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ Φωμισσῶν. 14. ὅθεν κτλ.] haec C solus servavit.

σον, ἐξελέγχοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς ὄψαν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν. Rem tangit idem de Audiend. poet. 18 B. Quando vixerit Parmeno, nescio: possem dicere, si, quod aliquando suspicatus sum, Parmeno certa via ac ratione reduci posset in hunc Jul. Valerii de reb. gest. Alexand. locum I, 35: tunc Parmenioni architecto laborandi scilicet simulacra cura mandatur, ut ne illis Homeri versibus demutaret, qui sic elocuntur: Caerulea hinc olli Saturnius annuit arce Aurea caesaries quae signat mentibus almis. Et Parmenio quidem jussa complet, ipse quoque non inhonoris hoc labore. Quippe templum etiam nunc Serapion Parmenionis appellatur.

88. C. 221. Cf. Zenob. III, 96.

89. C. 222. Nam θάλασσα κλύει πάντα τὰνθρώπων κακά, ἡ παροιμία φησί, proverbium, quod ex Euripide commemorat Eustath. ad Hom. II. A, 108, 30.

90. C. 223. Macar. 246. Est versus Euripidis, Phoeniss. 403, ubi Scholia comparant illud, ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: cf. Zenob. I, 90 ibiq. v. notas. Cum similibus dictis nostrum composuit Sext. Empir. adv. Mathem. I, §. 279.

91. C. 224. Macar. 246. Hesych. s. χῆνα ὀρνίειν: ἴθος ἢ τὸ κατὰ τῶν τοιοῦτων ὀρνίθων τοῖς παλαιοῖς: v. Zenob. V, 81: Euripides Socraticus hoc imitatus est.

92. C. 227. Hesychius: cf. Plut. Provv. II, 17.

93. C. 228. Hesych. Suid. Zonar. 939. ἄγκυρα] in hanc vocis significationem Suidas citat Anthol. Palat. VI, 27, 5. ἰχθύος] Aelian. Nat. Anim. II, 17: πειλάγιος ἰχθύς τὴν νῆξιν, τὴν ὄψιν μέλας, τὸ μῆκος κατὰ τὴν μεμητημένην ἔχχενον, λαχὼν ἐξ ὧν ὄψα τὸ ὄνομα, θεοῖσιν νῆξί καὶ μάλα γε ἐξ εὐδρίας καὶ τῶν ἰστίων κεκολωμένων προσφθαρεῖς, καὶ τῆς πρίμνης τὸ ἄκρον δακῶν, ὡς περὶ οὖν ἵππων

- 91 Ἐχθρὸς δὲ κἄν καλὰ ποιήσῃ, κακὰ ἔστιν.
 95 Ἐχθρὸς ἐν χειμῶνι: ἐπὶ τῶν παρ' ὤραν φαι-
 νομένων ἢ πραττομένων.
 96 Ἐχω τὸ σχῆμα τοῦ τεθνεῶτος: ἐπὶ τῶν ἐαυ-
 τοῦ ἀπεγνωκότων. 5
 97 Ζῆ καὶ πῦρ: ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων.
 98a Ζήνωνος ἐγκρατέστερος: οὗτος γὰρ ἀκριβῆ
 εἶχε διαίταν καὶ λιτήν. Καὶ, Ζήνωνος ὑγιέστερος:
 οὗτος γὰρ ὀκτὼ πρὸς τοῖς ἐννεήκοντα ἔτη βίου, οὐκ
 ἐνόσησεν. 10

1. Macarius: ἐχθρὸς κἄν χρηστὰ ποιήσῃ, κακὰ ἔστιν. 6. ζῆ καὶ π. Suidas; ζῆ καὶ πῦρ V, unde Toupius ad Suid. ζῆ κἄν πυρὶ, vivit etiam in igne, scribendum esse conjecit. Asyndeton h. l. optime habet: v. Sophocl. fr. 181 Dind.: ζῆ, πῖνε, φέρβου. 7. ἀκριβῆ] ita ex Apostolio et Arsenio scripsi: C et Suidas ἀκρα, quod in hunc locum non quadrat. Ἀκριβῆς quamquam raro, tamen dicitur de homine pecuniae tenace et parco: Alexis apud Stob. Floril. 63. 13: οὐδέ τις γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα Ἀνθρωπος, οὐδ' οὕτως ἀκριβῆς τοὺς τροφούς κτλ., Lucian. Timone §. 13.

στομῶν ἀπειθῆ καὶ τραχὺν χαλινῶ σκληρῶ βιαιότατα ἀνακρούσας, ἀναστέλλει τῆς ὀρεῖς καὶ πρῆσας ἔχει καὶ μάτην μὲν τὰ ἰστία μέσα πέπρησται, εἰς οὐδὲν δὲ φρωσῶν οἱ ἀνιμοί, ἄχος δ' ἔχει τοὺς πλείοντας. Συναῖσι δὲ οἱ ναῖται, καὶ τῆς νεῖος γνωρίζουσι τὸ πάθος· καὶ ἐντεῦθεν ἐκτέσσατο τὸ ἵνομα· ἐχνηίδα γὰρ καλοῦσιν οἱ πεπιραμένοι, ubi v. Schneideri et Jacobsii annotationes.

94. C. 230. Macar. 250. Similem sententiam exhibent versus inter Menandri Sent. Singul. relati, 164 Mein., ἐχθροῦς ἀπιστῶν οὐποτ' ἂν πάθους βλάβην, et 166: ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδὲν ἐστὶ χηρῆμον: v. Zenob. IV, 4. Diogen. IV, 82.

95. C. 231. Macar. 249. Videtur inde explicandum, quod tempore aestivo et auctumnali erinacei cibos hiemi praeferant, hieme igitur nihil agunt: cf. Plin. N. H. VIII, 56, 138. Schneiderus et Jacobsius ad Aelian. N. Anim. III, 10.

96. C. 232.

97. V. II, 2. B. 463. C. 235. Suidas. Ζῆν translate saepius de igne dicunt: Eurip. Bacch. 8: διον τ' ἔτι πυρὸς ζῶσαν φλόγα: Nicand. Alexiph. 174: πῦρ ἀεὶ ζῶν: vivae Lucernae Horat. Carm. III, 21 fin.: Quos sancta fovet ille manu, bene vivitis ignes, Vivite inextincti, flammisque duxque precor, Ovid. Fast. III, 427: v. intt. ad Petron. c. 22 p. 105.

98a. C. 236. Diog. Laert. VII, 27: ἤδη δὲ καὶ εἰς παροιμίαις χιτῶν ἐχώρησεν ἔλεγχο γοῦν ἐπ' αὐτῶ, Τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. ἀλλὰ καὶ Ποσειδωνος Μεταφροσύνους· Ὡστ' ἐν ἡμέτραις δέκα εἶναι δοκίμῳ Ζήνωνος ἐγκρατέστερον: Apost. IX, 55. Arsen. 261: Suidas. De Zenonis continentia v. H. Ritteri Hist. Philos. Ant. T. III, p. 515 ed. secundae. Ζ. ἡγ] Diog. I. c. §. 28: ὀκτὼ γὰρ πρὸς τοῖς ἐννεήκοντα βίους ἔτη κατέστρεψεν, ἀσσοσ καὶ ὑγίης διατελέσας. Videtur in Diogene nostrum proverbium infuisse aliquando.

- 98b Ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων, παρ-
 ὅσον ἢ ἀφύη ταχέως ἔψεται.
- 99 Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν.
- 100 Ἡ γλῶττ' ἀνέγνωχ', ἢ δὲ φρὴν οὐ μανθάνει: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. 5
- 1 Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέμνεται: τουτέστιν, ἢ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἐρμῇ δίδοται. Καλλίστρατος δὲ φησι, τῶν θυομένων τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τοῦτο γίνεται· αἰτία, ἐπὶ τῶν βλάσφημα λεγόντων. 10
- 2 Ἡ γραῦς τὰς ἀγαθίδας * * ἐκπίνουσα, ταῦτα

4. γλῶττα ἀνέγνω, χή Macarius. 6. κήρυκι τούτων recte Aristophanes, Suidas. 10. γίνεται] Eustath. l. c. 1471, 14: διὸ καὶ ὁ κωμικὸς δύσφημά τινα τοῦ Ἐρμοῦ εἰπόντος, ἐξονειδίξει λέγων ἢ γλῶσσα τ κ. τ. γίνεται, ὅπερ ὁμοίον ἐστὶ τῷ, εἰς μάτην αἱ γλῶτται θυνοται τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι: Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c.: Eustathium memoria sefellit, quum scribebat γίνεται: verbum est in hac re τέμνεται: mihi ex Eustathio et nostro loco apparere videtur, duplicem in loco Aristophaneo antiquitus exstitisse lectionem, τέμνεται et γίνεταί. 11. Ἡ — ἀγαθίδας] haec lacera esse sponte

98 b. K. III, 38: Zenob. IV, 25.
 99. V. II, 6. B. 477. Stob. Floril. 49, 9. Arsen. 272. Euripidi tribuit cod N. Stobaei, Dionysio seniori Par. A. Stob., Grotius, et diserte Plutarch de fort. Alex. 338C. Eurip. Phoen. 549: τί τὴν τυραννίδ' ἀδικίαν εὐδαιμόνα, Τιμᾶς ὑπέφην, καὶ μέγ' ἤγησαι; ad quem locum de nostro versu Valckenarius et Porsonus monuerunt.

100. C. 239. Macar. 272.
 1. C. 238. Schol. ad Apoll. Rhod. I, 517: ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κινᾶν, ὅτε μέλλοιεν καθεῦθεν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερῶν ἐπιθύειν τῷ Ἐρμῇ καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς ἐπεὶ γὰρ Ἐρμῆς λόγος εἶναι παραδίδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἢ γλῶσσα, ἥτις ὕπνου ἐπιπεσόντος ἡμεῖς, εἰκότως τῷ Ἐρμῇ αὐτὴν θύουσιν: alia vide ap. Eustath. ad Odys. Γ, 1470, 30. Schol. ad Hom. Od. γ, 332. 341. Athen. I, 16 B, Suidas, quorum sententias examinavit Nitzschius ad Hom. Odys. l. c. Ἡ γλῶττα .. γίνεται] v. nott. criticas. Quod ad explicationem

ἐπὶ τῶν βλ. λεγ. attinet, de eadem supra allati dixerunt verbosius: Eustath. l. c.: μέλλοντες γὰρ κοιμηθῆναι μετὰ θυσίαν οἱ παλαιοὶ, ἔθρον τὰς τῶν ἱερῶν γλώσσας κατὰ ἔθος Ἰωνῶν ἢ Ἀττικῶν, βάλλοντες ἐν πυρὶ ἀπένεμον δὲ αὐτὰς ὁμοῦντες θεοῖς ἢ τῶν θυσιῶν καθαιρόντες ἑαυτοῖς, ἢ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἢ γλῶσσα κτλ.: Schol. ad Arist. Plut. III: ἢ τῶν καταρωμένων, ἀπ' αὐτοῦ ἢ ἀρχῆ, ubi Hemsterhusii conjectura, καταρωμένων, et nostro et Eustathii loco refellit. Alia proverbii forma exstat ap. Schol. ad Arist. Pac. 1058, ex quo simul cognoscitur, revera haec ab antiquis pro proverbio habita esse: Γλῶττα χωρὶς τέμνεται: καὶ τοῦτο παροιμιᾶκόν ἀπὸ Ὀμήρου [Odys. l. c.]: ἀλλ' ἄγε τάννε μὲν γλώσσας, ὡς φησι Καλλίστρατος: add. Schol. ad Arist. Av. 1711, qui Symbalum et Divyllum citat. Alludit Arist. Plut. l. c.: ἢ γλῶττα ἢ κήρυκι τούτων τέμνεται, ubi v. κήρυκι Mercurius significatur.

2. C. 240.

μὲν ἀγαθίδες. Ἐπὶ τῶν ἄγαν μεθύσων. Καὶ πάλιν
Ἡ γραῦς τὸ ἄροτρον ἐκπίνουσα, φησί, οἷα κακὴ
τὴν γῆν ἀναστρέφει.

- 3 Ἡ δ' ὄς: τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ πλήθους καὶ ἐπὶ
θηλειῶν οὐ μόνον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ
ἔφασαν ὁ δὲ Κράτης μὴ δασύνειν λέγει τὸ ὄς.
- 4 Ἡ θη φίλων γίνωσκε, μιμήσῃ δὲ μή: ὅτι οἱ
δεῖ πάντα φίλῳ ἐπισθαί.
- 5 Ἡ Θραῖττα ἐπὶ τῷ ταρίχει: ἐπὶ τῶν κρυπτόν-
των τὰ ἴδια πάθη, ἢ ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ἵνα τύ-
χοιεν τινός. Καὶ γὰρ ἡ Θραῖττα φίλοινοσ οὔσα, διψῆν
ἔφασκε διὰ τὸ φαγεῖν τάριχος.
- 6 Ἡ Καυνία βοῦς: ἐπὶ τῶν ὅσα πονήσουσιν ἀπολ-
λύντων ταύτη γὰρ πολὺ μὲν ἡμέλχθη γάλα, λακτίσασα
δὲ ἀνέτρεψεν.
- 7 Ἡ λέγει τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγῆν ἔχει: ἐπὶ
τῶν οὐκ ἄξια λεγόντων.
- 8 Ἡλιάδων δάκρυα: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἔχόντων χροῖ-
ματα, παρόσον τὰς Ἡλιάδας αἰγείρουσ * * Φαέθοντα

intelligitur. Proverbium effici conjecerim verbis ἢ γρ. τ. ἀγαθ.
et reliqua pertinere ad narrationem, quam ex Bekkeri Anecdotis
ad Diog. p. 182 appostui. 2. φησι] in codice per compendium φ⁷
scribitur. 4. Suidas addit: καὶ παροιμία, quae a temeraria
librariorum manu intrusa esse Kusterus contendit. 7. Maca-
rius: παντός φίλον ἐπισθαί τῇ γνώμῃ. 18. Macarius: παρόσον αἰ
τοῦ Φαίθοντος ἀδελφαὶ ἀποδινθρωθεῖσαι καὶ δακρυόσουσι ἀπίσταλον τὸ
ἤλεκτρον. 19. αἰγείρουσ] excidisse videntur εἰς αἰγ. μετὰ βεβλη-
μένας, μετασχηματισθείσας vel simile quid.

3. V. II, 12. B. 499: pleniora
apud Phot. et Suid. s. v. le-
guntur. »Cratetis Grammatici
libros de Attica Dialecto citat
Athenaeus VI, 235 B. » Schot-
tus.

4. C. 242. Macar. 274. Men-
and. Sent. Sing. 535: φίλων
τρόπους γίνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως:
ib. 105 p. 339 Mein.: φίλων τρό-
πους γίνωσκε, μισήσῃ δὲ μή.

5. C. 241.

6. C. 244.

7. C. 245. Apost. IX, 76.
Macar. 276. Menand. Sent. Sin-

gul. 208 Mein. Sententiae au-
ctor videtur Pythagoras: Stob.
Floril. 34, 7: Ἐλεγεν δὲ Πυθαγό-
ρας [cf. supr. II, 17], χροῖ σι-
γᾶν, ἢ κρεῖσσονα σιγῆς λέγειν,
quae in Violetolem recepti Arse-
nius 421: similia composuerunt
Gell N. Att. XIII, 18. Schneide-
winus ad Simonid. p. 112 sq. Val-
kenarius Diatr. Eurip. 175 Lugd.:
add. Stob. l. c., 8: ἢ σιγῆν καί-
ρων, ἢ λόγον ἀφίλιμον ἔχει.

8. C. 246. Macar. 276. Χρυσᾶ
Ἡλιάδων δάκρυα dixit Philostr.
Imagg. I, 11, ubi v. Jacobsius.

θρηνοῦσας τὸν ἀδελφὸν, στάζειν δάκρυα τὸν ἤλεκτρον οἱ Ἕλληνες ἐμυθεύσαντο, ἡλίου δὲ τέκνα Φαέθων καὶ αἱ ἀγέροι.

- 9 Ἡλίβατον: τὸ ὑψηλὸν ὄρος, τῷ ἡλίῳ ὄν μόνῳ βατόν. Καὶ παροιμία, ἡλίβατον κακόν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.
- 10 Ἡλιθιώτερος Λευκολόφου: ἴστος ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, ἀντεποιεῖτο τοῦ φρέατος.
- 11 Ἡμένη πελειάς: ἐπὶ τῶν ἀπλουστάτων· κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτριάς, αἱ ἐξιπτάμεναι καὶ ἄλλας ἀπατῆσαι προάγονται. Παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι φασίν.

4. ἡλίβατον Macarius. 8. Codex pergit: καὶ, Ἡλιθιώτερος τοῦ Ἡρακλελλῆς Ἀδωνίδος κτλ.: v. Zenob. IV, 21. 9. πελιάς C. 10. ἀντιπαρεξέτασιν C, ut Photius et Suidas: codicis B lectionem et alii defendunt eī Hesychius. 10. τὴν .. παλευτριάς] C τῆς παλευτριάς: sqq. idem sic profert: αἱ γὰρ ἐξιπτ. ἀπατῶσιν ἐτέρας, παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπ. σημαίνει.

9. C. 249. τὸ-βατόν] similem doctrinam promunt Hesych. Phot. Etym. M. 427, 39. Etym. Gudian. 240, 29. Cramerī Anecd. I, 194, 9. II, 445, 25. παροιμία] Macar. 276. Eustath. ad Hom. Odyss. I, 187, p. 1623, 7: ὡς δὲ καὶ ὁ ἱππὸν πέλωρον κακὸν ταῦτόν ἐφη τῷ φάμενῳ κακὸν ἡλιβ., δηλὸν ἐστὶ καὶ αὐτό· γρηῃς δὲ αὐτοῦ γνωμικὴ ἐν τῷ· Αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἱ τε κινήσεις κακὸν Ἡλίβατον [male adjicit h. l. ἐντ' Eustathius] ἀνθρώποις [ἀνθρώποις Eustathius] ἀλλοιώματα· Ἐν ταῖς τροφαῖς [τροφαῖς Eustathius] ποιοῦσιν, quae sunt verba Damoxeni Comici: v. Athen. III, 102, C. vs. 21 sq.

10. C. 247. Leucolophus quidam exagitur ab Aristophane Ran. 1500, ubi v. Scholia.

11. V. II, 4. B. 469. C. 252. Apost. X, 82. Arsen. 276: Hesych. Phot. Suidas. »Παλεῦεν Graecis est θηρεῖν, προκαλεῖσθαι. Et aliud est proverbium, Παλεῦει καλῶς τὴν ἀλώπεκα: Suidas s. παλεῦσαι, quod usurpat Aristoph. Av. 1087: αὐθις ὑμεῖς

ἐν παρ' ἡμῶν δεδεμένον παλεῦσατε. Ubi Scholia Graeca observant solere aucupes aves exoculatas reti imponere, quae alias sono illicerent suo, quod appellat γλωσσηματικὸν παλιῦν: et παλευτρία id genus dictae columbae ad aliarum dispositae aucupium, auctore Aristotele libro IX Anim. c. 7: αἱ περιστεραι ζῶσιν ὀκτώ· ἔτη αἱ τετυφλωμένα ὑπὸ τῶν παλευτριάς τρεφόντων αὐτάς. Schottus. Quae huc non pertinere Schottum jam v. ἐξιπτάμεναι docere poterat: add. Hesych. s. παλεῦσαι: .. λέγονται Παλευτρία περιστεραι αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἐαυτάς. ἤρουν ἐπεδρῖνῶσαι: unde intelligitur, a veteribus etiam id genus παλευτριάς esse adhibitās, quae libere volantes neque oculis privatae feras columbas in insidias ab aucupe positās pellicere scirent: de talibus sermo est apud Aelianum N. Anim. XIII, 17: ἐπονται δὲ τοῦτοις [piscibus] ὄσον ἡγεμόσι καὶ ἄλλοι ἐνοῖ [sc. pisces feri], καὶ τοῦτους μὲν . . θηρῶσι καὶ ἀποκτείνουσι· πρὸς γὰρ μὲν τοῖς τιθασούσι, οἱ γὰρ μὲν εἰκόσας ταῖς

- 12 Ἡ μωρία μάλιστα ἀδελφῆ πονηρίας ἔφν.
- 13 Ἡ συκάμινος συκαμίνω ῥύπτεται: πρὸς τοὺς ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἀγέλιμα λαμβάνοντας ἕξ ἑαυτῶν.
- 14 Ἡ Συρακοσίων δεκάτη: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
- 15 Ἦτοι σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ· Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπών. Ὅμηρος οὐ διαζευκτικῶς αὐτῷ χρῆται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μέν.
- 16 Ἡφαιστὸν δεσμὸς ἢ Ἡφαιστειὸς δεσμὸς: ἐπὶ τῶν ἀρχίκτων καὶ ἀλύτων δεσμῶν. Ἡφαιστος γὰρ τὸν Προμηθεῖα στερεῶς ἐδέσμευσεν.

2. πρὸς κτλ. B om. 3. ἐν] Suidas recte omittit. 6. μέν B. 9. Ἡφαιστὸς Apostolius, Arsenius.

παλειτριᾶς πλειάσων, ἀθηρία τε αὐτοῖς [piscatoribus] ἔστι καὶ ἐμειχρία: Phot. et Suid. s. παλειῦσαι . . . καὶ παλειῦτρια, περισσερὰ πλάγος.

12. B. 477. Sophocles ap. Stob. Floril. IV, 17: ἡ δὲ μωρία Μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς π. ἔφν: cf. idem ibid. [fr. 663 G. Dindorf.], 5: ὡς δικτέλαστον ἢ ἀμαθία ἔφν.

13. V, II, 3. B. 485. Apost. X, I. Suidas. »Proverbia originem eo referri posse videmus, quod maculae ex moro maturo contractae, succo viridis eluantur: quo facit C. Plinii locus N. H. XV, 24, 97: tingunt manus succo matura, eluant acerba. Pantinus ad Apost. p. 215. Sic qui sunt a scorpionibus laesi, remedium ab iisdem accipiunt. Ab Achillis hasta vulneratos ab eadem opem petiisse poetae fabulantur.« Schottus.

14. B. 483. Macar. 280: Strab. VI, 2, 4 p. 269: Συρακούσας δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιπέδον πλούτου, ὡς τε καὶ αὐτοῖς ἐν παροιμίᾳ διαδοθῆναι λεγόντων πρὸς τοὺς ἄγαν πολυτελεῖς, ὡς οὐκ ἂν ἐκγένοιτο αὐτοῖς ἢ Συρακοσίων δεκάτη: Steph. Byz. s. Συρακούσαι. Schol. ad Arist. Equitt. 1100: Suidas. Usurpat Liban. Epist. 721: ἐμοὶ δὲ μίλλω μὲν ταῦτα τῆς

Συρ. δεκάτης, μικρῶ δὲ ἐλάττω τῶν εἰς τὸν ὑμέτερον νομοθέτην ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθέντων. Cf. Greg. Cyr. III, 68. Append. IV, 88.

15. V, II, 12. B. 490. Hesychius. Locus Homeri est II. B, 76. Explicatius de particula exponit Eustath. ad Hom. A p. 50, 10: ὅτι ὁ ἦτοι καὶ ὁ μὲν ἄλλως ἀδιάφοροι ὄντες ὁμοῦ διαφέρουσι, καθότι ὁ μὲν ἦτοι ἐν καταρχῇ αἰεὶ λόγον τίθεται, οἷον ἦτοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔτετο. ὁ δὲ μὲν σύνδεσμος, οὐ πίπτει ποτὲ ἐν λόγου ἀρχῇ, οἷον ἀλλὰ σὺ μὲν ταύτην θεῖν πρὸς [II. A, 127]. καὶ ὁ μὲν ἦτοι ποιητικὸς ἐστίν, ὁ δὲ μὲν τῆς κοινῆς φράσεως. . . . ἰστέον δὲ ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον τὸ ἦτοι χυδαῖσσι μὲν ἐρμηνευτικῶν οἴονται σύνδεσμον, καθὰ καὶ τὸ ἦγον καὶ εἴτουν· ἀκριβῶς δὲ νοήματα διαζευγνύουσιν ἐν αὐτῷ, οἷον ἦτοι τέθνηκεν ἢ ἔη: id. ad Odys. A, p. 1404, 32: τὸ δὲ ἦτοι, ἰσοδυναμεί, φασί, τῷ μὲν· διὸ καὶ ἐκ παραλλήλου κινεῖται ποτε: cf. Hartungus de Partic. Grr. II, 358 sq.

16. C. 255. Apost. X, 7. Arsen. 281: Suidas. Aeschyl. Prom. Vinct. 4 sqq.: τόνδε . . . ὀχμάσαι Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρέηκτοις πέδαις. Posset etiam derivari a vinculis, in quae Martem et Venerem Vulcanus conclusit:

- 17 Ἡ ψελλή οὐ πιττεύω: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλατ-
τώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν.
- 18 Θεοὶ Μολοττικοί: οἱ κύνες· ἢ ὅτι ψυχοπομ-
πιῶν ἐν Μολοττία. Ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ φόβου ἄξια.
- 19 Θερσίτειον βλέμμα, καὶ, Θερσίτειον εἶδω- 5
λον: παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ δυσειδῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Θερ-
σίτης τοιοῦτος ἦν.
- 20 Θετταλικὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ
εὐμεθόδων ἔργων. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἀναβαλ-

I. πιττεύει V, Arsenius, Schottus, πιττεύω B, Gaisfordus: πι-
τεύω cum Suida dedi. 3. οἱ κύνες κτλ.] Hesychius: ἤτοι ὅτι διά-
φοροι οἱ κύνες οἱ Μολοττικοί. ἢ ὅτι ψυχοπομπῶν ἐστὶν ἐν Μολο-
σοῖς: unde ψυχοπομπῶν pro eo, quod in codice legitur ψυχοπομ-
ποί, scripsi. Adstipulatur Photius. 5. καὶ Θερσίτειον εἶδωλον et
explicatio Suidae deest.

Hom. Od. Θ, 275. Usurpat Eu-
napius, ut videtur, ap. Suid. s.
Ἀρβαζάκιος.

17. V. II, 8. B. 482. Arsen.
281: Suidas. Jocus proverbialis,
ubi quis mala sua conatur dis-
simulare, quae prae se fert,
etiam cum dissimulat. Veluti
si quis neget se blaesum esse,
idque ipsum non possit, nisi
blaese dicere. Dictum est enim
πιττεύει pro πιστεύει. Propterea
quod qui linguae vitio laborant,
in literis duabus, sigma et rho,
potissimum laborant. Notatus
est et Alcibiadis labdacismus,
qui pro ρ litera λ solitus sit
pronunciare: Arist. Vesp. 44
Erasmus I, 6, 51. Cf. Eustath.
ad Hom. Od. E, 1535, 24.

18. C. 258. Hesych. Photius.
Κύνες] Aelian. H. Anim. III, 2
fin.: θυμικώτατος δὲ κυνῶν Μο-
λοσσός, ἐπεὶ θυμωδέστατοι καὶ οἱ
ἄνδρες: v. Arist. Thesmoph. 416.
Plaut. Capt. I, 1, 18. Alciph.
Epist. III, 47. Oppiani Cyne-
g. I, 374. Poll. Onom. V, 39:
ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μο-
λοττίδας ἀπογόνους φασὶ κύνος, ὃν
Ἡφαίστος ἐκ χαλκοῦ Ἀημονησίου
χαλκνευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς, δῶ-
ρον ἔδωκε Διὶ κτλ.: Suid. s. Μο-
λοσσός. Ψυχοπομπῶν] Acheron-
tem adjacebat: cf. O. Muellerus

Dorr. I, 418. Prolegg. Myth.
363: add. Eustath. ad Hom. Od.
K, 514 p. 1668, 1, qui e lexico
rhetorico haec affert: εἶναι δὲ
καὶ νεκρομαρτυρῶν ἐκεῖ [ad Aor-
num, lacum Chalcidicum], ταυ-
τὸν δὲ εἰπεῖν ψυχοπόμπιον, κατὰ
τὸν γράψαντα ὅτι ἐστὶ καὶ ἐν Μο-
λοττοῖς ψυχοπόμπιον· ὅθεν θεοὶ
Μολοττικοί οἱ ἐν τούτῳ. Comicum
nescio quem Deos in ψυχοπομ-
πιῶν isto cultos Molossicos no-
minasse, Valckenarius conjecit
ad Herod. V, 92, 7.

19. C. 259. Suid. s. Θερσίτης.
Natum ex Hom. II. B, 212 sq.,
ubi v. Eustathium. Θερσίτειον βλ.
sine dubio etiam de impudenti-
bus dicebatur, ut Ἀττικὸν βλέπος:
Aristoph. Nub. 1178 ibiq. Scholl.
coll. Bernhardio Hist. Lit. Graec.
I, 313. Alludit Liban. Epist.
1522: νῆος τε γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ
καλοὶ καὶ μόνοι Ἰάκινθοι καὶ τοὺς
ἄλλους ἡγούνται Θερσίτας κτλ.:
Hippocrat. Epist. I, 22 Chart.,
III, 804 Kuehn.: Θερσίτας
δ' εἰσὶ τοῦ βίου πάντες: Appul. Florid.
I, 3 p. 12. Oudend.: Mar-
syas . . . fertur cum Apolline
certavisse, Thersites cum de-
coro, agrestis cum erudito, bel-
lua cum Deo.

20. C. 260: v. Zenob. IV, 28.

λομένων τὸ παρ' αὐτῶν ὑπεσχημένον, δι' οἰκεῖον κέρδος. Ἀράτιος γὰρ ὁ ἐκ Θετταλίας ἠΐξαστο δοῦναι τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐχθρῶν, ἑκατόμβην ἀνδρῶν, καὶ τυχῶν οὐκ ἐποίει, διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι λέγων τὴν τοιαύτην θυσίαν.

- 21 Θρακεία παρεύρεσις: ἐπὶ τῶν δολίως τι μηχανωμένων καὶ χαλεποῖς ἔργοις λόγους εὐπρόσωπους ἐξευρισκόντων. Θραῖκες γὰρ ἠττηθέντες ὑπὸ Βοιωτῶν περὶ Χερώνειαν,† καὶ σπεισάμενοι, θύουσι τὰ πινίκια τοῖς Βοιωτοῖς νυκτὸς ἐπέθεντο· καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνεῖλον, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγησαν. Ἀγανακτούντων δὲ Βοιωτῶν ἐπὶ τῷ παρεσπονδηθῆναι, ἔφρασαν οἱ Θραῖκες, ὅτι τὰς ἡμέρας, ἀλλ' οὐ τὰς νύκτας ἐσπεισάμεθα.
- 22 Θυμόσοφος: τοὺς ἐκ φύσεως ὀξύμαθεῖς καὶ εὐφρεῖς οὕτως ἐκάλουον.
- 23 Θύραθεν: ἐκ τῆς θύρας καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγυῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκτός, καθὰ φαιμέν ἐκ τῶν θύραθεν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτός. Εἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν αἰτούντων πτωχῶν καὶ ἔξω τῆς θύρας ἱσταμένων.
- 24 Ἰάλεμος: εἶδος θρήνου, ἢ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν

2. Ἀράτιος] *Αἶατος* C. O. Muellerus apud Schneidewinum ad Zenob. l. c. 6. Θρακία Zenobius. 9. Χερώνειαν] scribe Κορώνειαν: cf. nott. ad Zenob. l. c. 14. Θυμόσοφος] ἐστὶν ex Aristophane apposuerunt Apostolius, Arsenius. K explicat: ἐπὶ τῶν ὀξύμαθῶν καὶ εὐφρῶν. 20. ἢ — ἀνία] Suidas: ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίαν φέρων.

21. C. 262: v. Zenob. IV, 37.

22. V. II, 16. B. 496. K. III, 40. Apost. X, 37. Arsen. 290: Eustath. ad Hom. II. H, 228 p. 678, 61: *θυμολέων* . . ὁ μὴ φύσει λέων, ἀλλὰ θυμῷ, τοντίσθιν οἰκοθιν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τοιοῦτος, ὡς καὶ θυμόσοφος ὁ μὴ ἄλλοθεν ἀλλὰ φυῆ, ὁ ἐστὶν εὐφρῶν τῆ κατ' αὐτόν, σοφός, Πινδαρικός [Ol. II, 86.] *εἰπὴν*: id. ib. M, 228 p. 900, 44. Schol. ad Arist. Nub. 879: Hesych. Phot. Suidas. Phavorinus. Primus dixit, ut videtur, Aristophanes l. c.; aliorum locos apponunt interpp. Hesychii, Stephanus Thesaur. Ling. Gr. s. v.

23. C. 263. Hesych. Phot. Suidas: cf. Lexica et Tittmannum ad Zonar. T. I praef. p. XLVI. *Πτωχῶν*] mendici enim et egeni circa divitum, ut dicitur, fores vagantur, unde nata dictio proverbialis ἐπὶ πλουσίων θύρας ἵσθαι, quam Plato frequentat; cf. Stallbaumius ad Plat. Reip. II, 364 B: add. Eustathius c. Origen. de Engastr. §. 12, p. 558 T. IV. Gall.: *ὡσπερ ἀγύρται καὶ μάντις ἐπὶ πλουσίων ἵσθαι θύρας ἐπιεργάμενοι*. Cognatas formulas collegit Wernsdorfius ad Himer. Oratt. p. 866.

24. C. 264. Bibl. Coisl. p. 234. Schol. ad Hermog. T. III Rhett.

άνια, καὶ ὁ υἱὸς Καλλιόπης, καὶ ὁ ὄργανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακοδαίμονα καὶ τὸ εὐτελές. Ἰαλεμώδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια, ἢ τὰ θρηνώδη.

25 Ἰερείας ἐνύπνιον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνυπνίων κακὰ παθόντων λέγεται δὲ καὶ Ἰμερσίας ἐνύπνιον. Ἰμε- 5
ραία γὰρ τις ἰερεία καθ' ὑπνους εἰς οὐρανὸν εἶναι ἔδοξε, καὶ τῷ τοῦ Διὸς θρόνῳ ἰδεῖν ἀλύσει δεδεμένον τινα, περὶ οὗ ἐρωτήσασαν μαθεῖν τὸν Σικελίας εἶναι ἄρχοντα, ὕστερον δὲ ἰδοῦσα Διονύσιον τυραννήσαντα, αὐτὸν εἶναι εἶπεν ὄν καθ' ὑπνους ἰώρακε. Καὶ ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν αὐ- 10
τὴν ὁ Διονύσιος.

26 Ἰθι ὀρθός: ἐπὶ τῶν τοῦ δικαίου ἐκτρεπομένων.

27 Ἴνα μὴ φάγῃς σκόροδα, μηδὲ κυάμους: ἐπὶ τῶν ἡσυχῇ ζώντων. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἐν πολέμῳ ἀπι- οῦσιν ἐσθίειν σκόροδα, τοὺς δὲ δικαστὰς κυάμους, ἵνα 15
μὴ κοιμηθῶσιν. Οἱ γοῦν δικάζοντες καὶ ἐν πολέμῳ ἀπύρ- χοντο βίας καλούσης.

5. λέγεται . . ἐνύπνιον] ἄλλοι δὲ φασὶ διὲν μάλλον Ἰμερσίας ἐνύπνιον λέγεσθαι, Photius cum Suida: ἰερείας Lexicon Rhet. ap. Bekkerum. 9. C Διώνυσον. 11. C Διώνυσος. 13. φάγη Suidas.

Gr. 348 Walz.: Hesych. Phot. Suidas: cf. Zenob. IV, 39.

25. C. 267. Valer. Maxim. I, Ext. 6. Photius. Suidas. Bekk. Anecd. I, 266, 9. Alludit Aeschin. de falsa legat, §. 10 p. 194 R.: ἐνχειρήσει δ' ἀπεικάσει με Διονυσίῳ τῷ γενομένῳ Σικελίας τυράννῳ . . . καὶ τὸ τῆς ἰερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ δη- χησαστο: ad quem locum Scholiasta haec annotavit, p. 751 R.: περὶ τὴν γραφὴν ἡμαρτηται· διὲ γὰρ γεγράφθαι ἰμερσίας. Τι- μαίος γὰρ ἐν τῇ ἔκπερ ἱστορίῃ, γυναϊκά τινα, Ἰμερσίαν τὸ γέ- ρος, ἰδεῖν ὄναρ, ἀνωῖσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς τινος ἀγίσθαι διασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκίσεις· ἐνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθιζόμε- νον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἰδέτετο πυθῆός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀλύσει καὶ κλωῶ· ἔρυσθαι αὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἔστιν, αὐτὸν δὲ ἰππῶν, Ἀλάστωρ ἔστι τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, καὶ εἰπερ ἀφ' ἧθ, τὰς

χώρας διαφθερεῖ. Περινασταῶσαν δὲ χρόνος ὑστέρους ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τὸν δο- ριφόρον καὶ ἰδοῦσαν ἀνακραγῆσαι, ὡς οὗτος εἴη ὁ τότε δευχθεὶς· καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πειεῖν εἰς τοῦ- δαφος ἐκλυθεῖσαν· μετὰ δὲ τριμη- τον οὐκέτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα ὑπὸ Διονυσίου [sic] διαφθαρεῖσαν λάθρα. Οὗτος ἰερείαν φησὶν εἶναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος· ultima auctiora adscripsi e codd. Parisinis, quos publici juris fecit I. Bekkerus in Actis Societ. Liter. Berol. ann. 1836 p. 240.

26. C. 269 Macar. 305.

27. C. 270. Suidas: τοιτίσων, ἵνα μὴ δικασῇ μηδὲ πολέμησῃ. Σκό- ροδα] joelulariter hoc dictum est. Gallinaceos enim, qui pugnam initura erant, Athenienses alio pascebant, ut certaminis avidiores redderentur: Schol. ad Arist. Equitt. 497: ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτοὺς σκόροδα δι-

- 28 Ἴππεις ἐν Θετταλία καὶ Θράκη: παροιμία.
- 29 Ἴππου γῆρας: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα δυστυχοῦντων.
- 30 Ἴσαι ψῆφοι: ἐπὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ ἀντικρινομένων, καὶ μηδενὸς καταβεβλημένου. *Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.*
- 31 Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας: τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.
- 32 Ἰχθὺν εἰς Ἑλλάσποντον. 10
- 33 Κάβος: εἶδος μέτρου. Καὶ παροιμία, Κάβος κάβου.

1. Suidas: ἱππεῖς λευκοθώρακες: Καὶ παροιμία Ἴππεῖς μὲν ἐν Θεττ. καὶ Θράκη. 7. Ἐριννύς recte Aristophanes. 11. κάβου κάβος Suidas.

δόσαν αὐτοῖς, ἵνα δρμητέροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ: v. eund. ad Arist. Ach. 166. Hesych. s. ἰσκοροδισμένος: unde factum est, ut etiam de hominibus fortibus et pugnandi cupidis diceretur ἰσκοροδισμένοι εἰσὶ: Xenoph. Sympos. 4, 9: εἰς μὲν γὰρ μάχην δρμωμένῳ καλῶς ἔχει πρόμυνον ὑποτρούγειν, ὡς περ ἔνιοι τοὺς ἀλεκτρονόας σκόροδα ἀντιάσαντες συμβάλλουσιν, ubi v. interpp.: Arist. Equitt. l. c., Suidas s. ἰσκοροδισμένος. Jocum augebat, quod Athenienses expeditionem adornantes allium pro com meatu comparare solebant: cf. Arist. Equitt. 600, ubi Schol.: διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ προμύνου τὴν εὐτίλειαν δεικνύσι τῶν τε ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν σιτιῶν: id. ad Arist. Ach. 555: οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιώντες ταῦτα ὀνοῦντο καὶ ἐν λίνους ἔβαλλον: Suid. s. σκόροδα, Boeckhiius Oecon. publ. Athen. I, 309. Κνάμους: Schol. ad Arist. Equitt. 41: κνάμους δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεῦδειν [Plinius N.H. XVIII, 12, 118: *fabacia* . . . *hebetare sensus existimata, insomniam quoque facere*]: Suid. s. κναμοτρῶξ: . . . πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν ψήφων, κνάμους ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονί-

αις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις: v. Wachsmuthii Antiqq. Grt. II, 1, 344 sq: haec ratio vera est; prior e somnuculo nata est iudicium Atheniensium in iudiciis habitu: cf. ad Zenob. I, 8: ad eam iudice Scholiasta alludit Aristoph. Lysistr. 537.

28. C. 272. Suidas. In Thracia optimi equi alebantur: cf. Oraculum ap. Schol. ad Theocr. XIV, 48 vs. 2, quem citat etiam Schol. ad Aristid. p. 208 Fromm.

29. C. 274. Arsen. 304 ibiq. Macarius. Tetigit Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 107: add. Plutarch. an seni sit gerenda resp. 785 C: οὐ παντάπασιν δόξει τοῦτο δὴ τὸ καλοῦμενον Ἴππου γῆρας ἐπάγεσθαι μηδενὸς ἀναγκάζοντες;

30. C. 277. Harpocrat. 102, 11 Bekk., Hesych. Phot. Suidas: cf. infr. 42. *Αἰσχίνης*] §. 252 p. 643 R.

31. K. III, 43. Apost. X, 57. Arsen. 305. Est versus Aristophanis, Plut. 423, ubi v. Scholia, ex quibus explicationem grammaticus noster descripsit. De re cf. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 185.

32. K. III, 46: cf. Zenob. III, 6.

33. C. 278. Suidas. De v. Κά-

- 34 Καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμᾶται.
- 35 Καὶ γὰρ Ἀργεῖους ὄρας: αὐτὴ Σοφοκλῆος πεποιῆται γὰρ Ἐυριπίλῃ πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα,
Καὶ γὰρ Ἀργεῖους ὄρω.
Εἰρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὀτιοῦν βλέπόντων καὶ 5
καταπληκτικὸν τι δοκούντων ὄραν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς
κλοπὴν ὑπονοουμένων. Κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ
κλοπῇ, ὡςπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.
- 36 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει: ἐπὶ τῶν ὁμο- 10
τέχνων διαφθονομένην.
- 37 Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις:
ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.
- 38 Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει:
ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ, καὶ ἔργοις δηλαδὴ, ὃ δηλοῖ διὰ
τοῦ χερσὶ, καὶ κατατεύσει, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κό- 15
μαισι, καὶ βαδίσει, ὃ δηλοῖ διὰ τῶν ποδῶν καὶ τῆς βά-
σεως.

4. Καὶ . . ὄρας] Ἀργεῖους ὄρω Hesychius. 5. ἐκτενῶς] ἀτενῶς Suidas. 6. καταπληκτικόν] sic AB, καταπλησίον V: nostram lectionem etiam Macarius tuetur, ἐπὶ τῶν ὀτιοῦν ἀποβλεπόντων καταπληκτικώτατον explicans. 8. ὡςπερ] ὡς V. 13. Ex nostro loco intelligitur glossam, καὶ χερσὶ: καὶ ἔργοις, quae apud Hesych. Phot. Suidam legitur, ad Hecubam Euripideam referendam esse.

βος, mensurae frumentaceae genere, v. intt. Hesychii.

34. V. II, 45. B. 580. Usurpat Schol. ad Hermog. T. IV Rhett. Gr. p. 204 Walz.: πρὸς ἄλλους γὰρ τινεσὶ ἔξω τοῦ προκειμένου λέγειν ἕνα φιλοτιμηθέντες αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν, φασίν, ἀμύμεινοι τὴν κόνιν ἐφάνησαν. Cf. Zenob II, 69.

35. V. II, 49. B. 585. Macar. 79: Hesych. s. Ἀργεῖοι. Suid. s. Ἀργεῖους ὄρας. Σοφοκλῆος] fr. 208 Dind.: cf. Welckerus de Soph. trag. p. 276. [κωμωδοῦνται] cf. Diogen. II, 79. O. Muellerus Dorr. II, 413.

36. C. 281. Macar. 317. Hemistichium Hesiodi, ἔργ. 25, quod saepe adhibuerunt: v. Gaisfordi notam ad Hesiodi l. c., Creuzerum Init. Philos. Plat. II, 179.

37. C. 280. Suidas. Est versus Aristoph. Ran. 704, ubi Scholiasta. ex Didymo annotat, a comico perstringi Aeschyleum illud: ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, fr. 301 Dind. Similiter locutus est Nausicrates Athen. VII, 296 A: ἤδη φανέντος πελαγίαις ἐν ἀγκάλαις: Eurip. Helen. 1062: καθήσομεν Κόσμον τάφῳ σὺ πελαγίας ἐς ἀγκάλας, ibid. 1436: alia attulit Blomfieldus ad Aesch. Choeph. gl. 579.

38. C. 282: Macar. 318: καὶ χερσὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ: ὁμοίᾳ τῇ πάντα κάλων σειεῖν: Zenob. V, 62. Versus ex Eurip. Hecub. 837 desumptus est, quocum bene Pflugkius contulit Aeschinem de falsa legat. §. 115: τιμωρήσειν καὶ χερσὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει: adv. Cie-

- 28 Ἴππεις ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θράκῃ: παροιμία.
- 29 Ἴππου γῆρας: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα δυστυχοῦντων.
- 30 Ἴσοι ψῆφοι: ἐπὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ ἀντικρινόμενων, καὶ μηδενὸς καταβεβλημένου. *Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.*
- 31 Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας: τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.
- 32 Ἰχθὺν εἰς Ἑλλήσποντον.
- 33 Κάβος: εἶδος μέτρου. Καὶ παροιμία, Κάβος κάβου.

10

1. Suidas: Ἴππεις λευκοθώρακες: Καὶ παροιμία Ἴππεις μὲν ἐν Θητ. καὶ Θράκῃ. 7. Ἐρινύς recte Aristophanes. 11. κάβον κάβος Suidas.

δόσων αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ: v. eund. ad Arist. Ach. 166. Hesych. s. ἑσκοροδι-σμένος: unde factum, est, ut etiam de hominibus fortibus et pugnandi cupidis diceretur ἑσκοροδι-σμένοι εἰσὶ: Xenoph. Sympos. 4, 9: εἰς μὲν γὰρ μάχῃ δριμύνει καλῶς ἔχει κρόμμιον ὑποτρούγειν, ὡσπερ ἔνιοι τοὺς ἀλεκτρούνας σκόροδα σκιάσαντες συμβάλλουσιν, ubi v. interpp.: Arist. Equitt. l. c., Suidas s. ἑσκοροδισμένος. Jocum augebat, quod Athenienses expeditionem adornantes allium pro commeatu comparare solebant: cf. Arist. Equitt. 600, ubi Schol.: διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμίου τὴν εὐτέλειαν δεικνύσει τῶν τε ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν σπιών: id. ad Arist. Ach. 555: οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξόντες ταῦτα ὀνοῦντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον: Suid. s. σκόροδα, Boeckhiius Oecon. publ. Athen. I, 309. Κνάμους: Schol. ad Arist. Equitt. 41: κνάμους δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεῦδειν [Plinius N.H. XVIII, 12, 118: *fabacia... hebetare sensus existimata, insonnia quoque facere*]: Suid. s. κναμοτρῶς: . . πρὸ γὰρ τῆς εὐφρέσεως τῶν ψήφων, κνάμους ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονί-

αις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις: v. Wachsmuthii Antiqq. Grr. II, 1, 344 sq: haec ratio vera est; prior e somniculoso nata est iudicium Atheniensium in iudiciis habitu: cf. ad Zenob. I, 8: ad eam iudice Scholiasta alludit Aristoph. Lysistr. 537.

28, C. 272. Suidas. In Thracia optimi equi alebantur: cf. Oraculum equi Schol. ad Theocr. XIV, 48 vs. 2, quem citat etiam Schol. ad Aristid. p. 208 Fromm. 29. C. 274. Arsen. 304 ibiq. Macarius. Tetigit Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 107: add. Plutarch. an seni sit gerenda resp. 785 C: οὐ παντάπασι δόξει τοῦτο δὴ τὸ καλοῦμενον Ἴππου γῆρας ἐπάγεσθαι μηδενὸς ἀναγκάζοντος;

30. C. 277. Harpocrat. 102, 11 Bekk., Hesych. Phot. Suidas: cf. infr. 42. *Αἰσχίνης*] §. 252 p. 643 R.

31. K. III, 43. Apost. X, 57. Arsen. 305. Est versus Aristophanis, Plut. 423, ubi v. Scholia, ex quibus explicationem grammaticus noster descripsit. De re cf. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 185.

32. K. III, 46: cf. Zenob. III, 6.

33. C. 278. Suidas. De v. Κά-

- 34 Καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνην ἀμαῖται.
- 35 Καὶ γὰρ Ἀργείους ὄραξ: αὕτη Σοφοκλῆιος πεποιήται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα,
Καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρω.
Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὄτιοῦν βλεπόντων καὶ 5
καταπληκτικὸν τι δοκούντων ὄραν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς
κλοπὴν ὑπονοουμένων. Κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ
κλοπῇ, ὡς περ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.
- 36 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει: ἐπὶ τῶν ὁμο- 10
τέχων διαφθορονημένων.
- 37 Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις:
ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.
- 38 Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει:
ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ, καὶ ἔργοις δηλαδὴ, ὃ δηλοῖ διὰ
τοῦ χερσὶ, καὶ καταρεύσει, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κό- 15
μαισι, καὶ βαδίσει, ὃ δηλοῖ διὰ τῶν ποδῶν καὶ τῆς βά-
σεως.

4. Καὶ . . ὄραξ] Ἀργείους ὄρω Hesychius. 5. ἐκτενῶς] ἀτενῶς Suidas. 6. καταπληκτικόν] sic AB, καταπλησίον V: nostram lectionem etiam Macarius tuetur, ἐπὶ τῶν ὄτιοῦν ἀποβλεπόντων καταπληκτικώτατον explicans. 8. ὡς περ] ὡς V. 13. Ex nostro loco intelligitur glossam, καὶ χερσὶ: καὶ ἔργοις, quae apud Hesych. Phot. Suidam legitur, ad Hecubam Euripideam referendam esse.

βος, mensurae frumentaceae genere, v. intt. Hesychii.

34. V. II, 45. B. 580. Usurpat Schol. ad Hermog. T. IV Rhett. Gr. p. 204 Walz.: πολλάνικς γὰρ τῶς ἐξω τοῦ προκειμένου λέγειν ἕνα φιλοσημειωθέντες αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν, φασίν, ἀμώμινοι τὴν κόνην ἐφάνησαν. Cf. Zenob II, 69.

35. V. II, 49. B. 585. Macar. 79: Hesych. s. Ἀργεῖοι. Suid. s. Ἀργείους ὄραξ. Σοφοκλῆιος] fr. 208 Dind.: cf. Welckerus de Soph. tragg. p. 276. κωμωδοῦνται] cf. Diogen. II, 79. O. Muellnerus Dorr. II, 413.

36. C. 281. Macar. 317. Hemistichium Hesiodi, ἔργ. 25, quod saepe adhibuerunt: v. Gaisfordi notam ad Hesiodi l. c., Creuzerum Init. Philos. Plat. II, 179.

37. C. 280. Suidas. Est versus Aristoph. Ran. 704, ubi Scholiasta, ex Didymo annotat, a comico perstringi Aeschyleum illud: ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, fr. 301 Dind. Similiter locutus est Nausicrates Athen. VII, 296 A: ἤδη φανέντος πελαγίαις ἐν ἀγκάλαις: Eurip. Helen. 1062: καθήσομεν Κόσμον τάφῳ σὺ πελαγίαις ἐς ἀγκάλας, ibid. 1436: alia attulit Blomfieldus ad Aesch. Choeph. gl. 579.

38. C. 282: Macar. 318: καὶ χερσὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ: ὁμοίᾳ τῇ πάντα κάλων σείειν: Zenob. V, 62. Versus ex Eurip. Hecub. 837 desumptus est, quocum bene Pflugkius contulit Aeschinem de falsa legat. §. 115: τιμωρήσειν καὶ χερσὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει: adv. Cte-

- 39 Κακὰ κακῶν: τὰ ὑπερβολικὰ κακὰ.
- 40 Κάλλιου: πιθήκου. Τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προσφέρεσθαι, καὶ τὸν πιθήκον οὖν καλλιαν προσηγόρευσαν· οὕτω καὶ τὰς Ἐρινύας Εὐμενίδας λέγουσιν.
- 41 Κανθάρου μελάντερος: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν λεγομένων.
- 42 Κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται: ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφων. Ἀπελύοντο δὲ οἱ κρινόμενοι, ὅτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο.

1. Phot., Suidas addunt: *Διοκλῆς Βακχῆ· Πλυνεῖ τε κακὰ τῶν κακῶν ἡμᾶς.* 3. C προσφέρεσθαι, quod e Suida correxi. 4. προσηγόρευσαν] post hanc vocem in Suida leguntur: *Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθίου· Ἄλλ', οἶμαι, ὥσπερ οἱ ταῖς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες· τοιούτῃ πιθήκου· οὕτω δὲ καὶ κτλ.* 6. μελάντερον C, qui pergit: καὶ Κανθάρου σοφώτερος κτλ.: v. Zenob. IV, 65. Ut K solus explanationem servaverit. Phot., Suidas nonnisi: *παροιμία. Μέλανδρος Θησαυρῶ: cf. Meinekii Menand. 83.* 8. Hesych.: *κἂν ἴσαι, παροιμία, μετεγεμένη κτλ. ἐγίνοντο V.*

siph. §. 109: *βοηθήσει τῷ θεῷ . . . καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πίστῃ δύναμι:* add. Eurip. Phoeniss. 313: *καὶ χειρὶ καὶ λόγῳ.*

39. C. 283. Phot. Suidas. Vide interpp. Suidae et G. Hermannum ad Arist. Nub. 915.

40. C. 285. Suidas. *Καλλιαν]* »Galen. T. VIII, 663: *εὐθέτως ἀνθρώποι λέγονται μὲν καὶ οἱ κακοήθεις ἐν ὑποκρίσει τινὶ, καθάπερ καὶ ὁ πιθήκος καλλίας.* Unde corrigendum, quod vol. XII, 259 vitiose scribitur τῷ καλλία et καλλίαν τὸν πιθήκον. Eandem nominis originem sequitur Heladius ap. Phot. Bibl. 535, 11, ubi de hominibus κατ' ἀντίφρασιν impositis agit, et Pindarus qui Pyth II, 132 dixerit, καλὸς τοῖς πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ καλὸς secutus esse visus est interpretibus. Καλλίας παρὰ Ἀέκκωον annotavit Hesych. a G. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. s. καλλίας. Εὐμενίδας] Eustath. ad Hom. Od. A, 1398, 53: *καὶ ἔστι τὸ σχῆμα εὐφημισμός, ἀγαθὴ κλήσι περιστέλλον τὸ φαῦλον. ὥσπερ καὶ τὰς Ἐρινύς Εὐμενίδας διὰ τὸ εὐφημον*

κατονόμαζον καίτοι δυσμενεῖς ὀνόμας: id. p. 763, 36: *alii nominis mutationem ex Orestea fabula derivant: cf. Schol. ad Soph. Oed. Col. 42, quem excerpit Suidas s. Εὐμενίδες, addens taten: καὶ παροιμία· ἄλλα δ' ἄλλα χοῦ καλὰ [verba Sophoclis l. c.]· παρόσον ἄλλοι ἄλλοι ὀνόμασιν καλοῦσιν αὐτάς, quae sumpsit e Schol. ad Soph. Oed. Col. 43. Conf. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 176.*

41. K. III, 70. C. 288. Apost. X, 74. Arsen. 316: Phot. Suidas.

42. V. II, 31. B. 532. Schol. ad Arist. Ran. 697: *αἱ ψῆφοι δηλονότι, αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαινα. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὀρέστην γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις [v. 1470: cf. ibid. 966.]· δέξωσά σε καὶ πρὶν γ' Ἀργείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας Κρίνας', Ὀρέστα: Hesych. Suidas s. ἴσαι, s. ὅς ἀπόλαστο: cf. sup. 30. Ἐρ-*

- 43 Καπνίας ποιητής: ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Καὶ οἶνος καπνίας ὁ κεκαπνισμένος, καὶ Κάπνιος ἄμπελος ἢ μέλαινα.
- 44 Καπνοῦ σκιά: ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχυρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀστάτων καὶ ἀφανῶν.

5

1. Καπνίας: Ἐκφαντιδῆς, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν Photius. 2. οἶνος Καπνίας] V οἶον ὁ καπνίας. 4. Macarius: καπνοῦ σκίαν δεδοικέναι; ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια φοβουμένων. Addit Suidas: καὶ παροιμία, Καπνὸν εἶναι ἡγοῦμην ἐπὶ τῶν οὐδαμῶν καὶ οὐδενὸς ἄξιον.

sus est Aristoph. Ran. 685: ὡς ἀπολιεῖται [sc. Cleophon], κἄν ἴσαι γένωνται. De calculo Minervae v. C. O. Muellerus Append. ad Aesch. Eumen. p. 40 sqq.

43. V. II, 23. B. 533. Schol. ad Arist. Vespp. 151: τὸν ὑπεκλιόμενον οἶνόν φασι τινεὶ καπνίαν λέγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατίνου [R Κρατίνου] διώρισται, ἢ τὸ [ὅτι τὸ R.] ἀπόθκτον ἢ καὶ παλαιῶν διὸ [καὶ R addit] Ἐκφαντιδὴν Καπνίαν καλοῦσιν: Hesych. Phot. Suidas. V. μηδὲν λ. γρ. significant, Ecphantidem inventionis et orationis vere poeticae laude non floruisse: sic fere Maussacus ad Hesych., Naekius ad Choeril. fr. 52. Meinekius Comic. Grr. fr. I, 36. Aliter Lehrsius Quaest. Epic. 23, qui secutus Scholiastam Aristoph. l. c. contendit, Ecphantidem sive colore sive sapore sive temperamento similem fuisse vino fumato: explicationem enim illam μηδὲν λ. γρ. aperte ex vocabulo καπνός factam nec admodum probabile esse, illis vetustis (?) temporibus comico ex dicendi genere cognomen adhaesisse. Potest in utramque partem disputari: verisimilior certe est prior ratio. Non multo post Ecphantidem Καπνοῦ cognomen accepit Theagenes, ὅτι πολλὰ ἰσχυροῦμενος οὐδὲν ἐτέλει, ut explicat Schol. ad Aristoph. Av. 822: etiam alios aliis de causis eodem nomine ironice praeditos esse ex Aristophonte comico apud Athen. VI, 239 C colligi-

tur. K. οἶνος] Suidas: ὅς γίνεται ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας; cf. Schweighaeuserus ad Athen. I, 31, E. Schneiderus ad Colum. R. R. I, 6, 20. Memoratur a Pherecrate ap. Athen. VI, 269 D, aliis. K. ἄμπελος] Schol. Arist. l. c.: ἅμα δὲ καὶ κάπην εἶδος ἄμπελου ξηρότατον καὶ θερμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιούντα δάκρυα: cf. interpp. Hesychii.

44. C. 289. Macar. 318; Phrynichus Bekk. Anecd. I, 48, 14. Suidas. Usurpat. Soph. Antig. 1170: τάλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς Οὐκ ἄν προαιμην, quem locum Eustath ad Hom. II. I, 757, 31 contendit cum Pindarico σκιάς ἕναρ ἀνθρώπος: add. id. Philoct. 947, Liban. Epist. 200: τοῦτο δὲ, ἢν μὲν ἐθέλης, ἰσχυρὸν ἡμῖν, εἰ δὲ μὴ, καπνοῦ σκιά: dicebatur igitur de rebus nullius pretii, de nugis: cf. Schol. ad Arist. Nub. 252: τὰ γὰρ μηδενὸς ἄξια καπνοῦς καὶ σκιάς καὶ νεφέλας ὀνομαζόμεν. Εὐπολις ἐν Αὐτολύκῳ [fr. 51 Runkel.]: καπνοῦς ἀποφαλεῖν καὶ σκιάς: v. Eurip. Hippol. 954. Arist. Nub. 320. Plat. Reip. IX, 581 D. Similiter dicebatur Καρθάρου σκιά: v. Apost. X, 93. Arsen. 316 ibiq. Macarius. Alia etiam ex proprio vocabuli καπνός sensu proverbialia ducta sunt: cf. Eustath. ad Hom. II. I, 750, 40: ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ παροιμία τὸ, ὑπερ καπνοῦ τὸ πηδάλιον, ἐπὶ τῶν ἀρχειῶν καὶ καταμελούντων τέχνης [cf. He-

- 45 *Καρκίνου πορεία: ἡ ἀργὴ καὶ δυσδιόρθωτος.*
- 46 *Κήρινος θάνατος: Κλεινίας ἐν Κρότωνι τυραννίδα κατασκευασάμενος περὶ τῆς ἀρχῆς ἀνηρώτα τὸν θεόν ὁ δὲ ἀνεῖπεν, ὡς κήρινος αὐτὸν ἀναμένει θάνατος. Ἐκ δὲ τῆς Θουρίας δύο νεανίσκοι ἐπέστησαν γραμματιδίων 5 ἀναδιδόντες, ἐν ὅσῳ δὲ λύων τοῦτο ἀνεγίνωσκεν ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθη.*
- 47 *Κόγχην διελεῖν: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων καὶ Κόγχην διεῖλες, ἀντὶ τοῦ ἴσον ἐποίησας.*
- 48 *Κόντω πλεῖν: ἐπὶ τοῦ προσηκόντως ζῆν.* 10
- 49 *Κορδύλης οὐκ ἄξις: κορδύλη πᾶν τὸ διεστραμμένον καὶ ἐξέχον λέγεται καὶ περὶ τὸν ὤμον δεσμός κορδύλη.*
- 50 *Κορίνθιος ξένος.*

2. Κλεινίας] VB *Κανίας*: correxit Schillerus. ἀνεῖπεν VAB Gaisfordus: Schottus ex conjectura ἀνεῖλε. 5. Θουρίας] Steph. Byz. s. Θούριοι: . . λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον, ubi v. Holstenium. 8. ποιούντων] ποινούντων Gaisfordus. 9. καὶ V om. 11. σινεστραμμένον Suidas. 12. περὶ] παρὰ Suidas. 14. Hesychius: ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς [sic emendavit Piersonus in Moerin p. 254 Lugd. vitiosam codicis lectionem ἀλλαγὰς.] ἔλεπτούντων.

siod. *Ἔργ.* 45. 629 ibiq. v. Scholl. et Gaisfordus, Arist. Av. 434 et Acharn. 278 c. Scholl., Boeckh-ius ad Corp. Inscr. Gr. I p. 20.] . . καὶ ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ καπνοσφράντης παροιμιακῶς ὁ φειδωλός καὶ ῥῆμα καπνίζειν τὸ ἐπὶ εὐωχία πῦρ ἀνάπτειν ὅθεν καὶ κρέα καπνιστὰ παρὰ Ἀθηναίων, III, 153 C: add. id. ad Odys. M, 1718, 51: . . καὶ ὅτι οὐ πᾶς καπνὸς ἀηδής, ἀλλ' εἰσὶν οἱ χαρὰν ὑποκνοῦσι. . . ὡς δὲ τὸν παρὰ τῇ κωμῳδία καπνοσφράντην συντιθεῖς: ib. II, 288, 1802, 57: τὸ δὲ ἐκ καπνοῦ κατέθηκε, ἀντὶ τοῦ ἐξω καπνοῦ. καὶ ἔστιν ἀνάπαλις πρὸς τὸ ὑπὲρ καπνοῦ: ἐκείνο μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παροιμαίεται, οἷα ὑπὲρ καπνοῦ τιθεμένων ἤδη πως καὶ ἀμελουμένων. τὸ δὲ ἐκ καπνοῦ ἐπιμίλειαν δηλοῖ, ἐπεὶ μὴ ἔωται

τὰ τοιαῦτα σώματα καπνίζεσθαι, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐκτὸς καπνοῦ τίθενται, ἵνα λαμπρὰ ὦσι καὶ οὕτως ἐκπληκτικά.

45. C. 290. Arist. Pac. 1083: οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίσειν: Apost. XI, 11. Arsen. 317.

46. V. II, 42. B. 577. De Clinia cf. Schillerus de Rebus Thurior. 22.

47. V. II, 33. B. 544. Hesych. Suidas. Usurpat Teleclides Athen. III, 87 A, ubi v. Casaubonus.

48. V. II, 34. B. 545. Hesych. Suidas.

49. V. II, 27. B. 525. Suidas. De v. κορδύλη v. Bekk. Anecd. 1, 106, 3. Hesych. interpp. Suidae.

50. B. 547. Hesychius. Manavit ex Euripidis Sthenoboea: vid. Fritzschius ad Arist. Thes-moph. 402.

- 51 Κρότωνος υγιέστερος: κρότων ζῶν ἐστὶ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον.
- 52 Κύλλου πήραν: κυλλοὺς Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοίως λέγουσιν. Οἱ δὲ κύλλου φασὶ βαρυτόνως, ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ 5 ἐπιτεχνήσεως. Ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀττικῇ Κύλλου πήρα, ἐν ᾧ καὶ κρήνη πίνουσαι δὲ ἐξ αὐτῆς αἱ στερίφαι συλλαμβάνουσι.
- 53 Κύων ἐν προθύρῳ: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δικαίοις τολμηρῶν. 10
- 54 Κύων ἐν ῥόδοις: ἐπὶ τῶν μὴ αἰσιθανομένων ἐν μεγάλοις ὄντων ἢ ἐπὶ τῶν μειζοσιν ἢ καθ' αὐτοὺς ὄντων.

I. C: ἐπὶ τῶν πάνυ ἐρῆωμένων καὶ ἰσχυρῶν. Κρότων γὰρ ἐγένετο τις ἀθλητῆς Συρῆακούσιος. Κρ. ὑγιεινότερος Macarius. 3. Κυλλοῦπήραν nonnullos scripsisse a Suida annotatur. καὶ ἐπὶ τ. ποδῶν B om. 6. ἔστι] V ἔτι. 7. ᾧ] VB ἢ πίνουσαι V. στερίφαι καὶ V. 11. ἐπὶ . . ἢ] Macarius om. 12. ὄντων] διατωμένων rectius Macarius.

51. B. 559. C. 295. Macar. 323: Eustath. ad Hom. Od. P, 300 p. 1821, 45, ad Dionys. Perieg. 369: καὶ τὸ Κρότωνος ὕγ., ὡς ὁ αὐτὸς λέγει Γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἰληπται, ὡς τῶν Κροτωνιαστῶν εὐρωστων ὄντων [cf. O. Muellnerus Dorr. II, 308.]: ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ Ζωῦφιου, ἐν κροταίστην λέγει ὁ Ὀμηρος, εἰπόντες εἰληφθαι τὴν παροιμίαν, οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσι, ὡς καὶ εἰ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον: Schol. ad Arist. Equitt. 1100: Hesych. Phot. Suidas: v. Zenob. VI, 27: add. Schol. ad Theocr. IV, 33: διέφερε δὲ ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλία πόλεων εὐανδρία καὶ τῇ λοιπῇ ἐθδαμονία: ὄθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, Μάταια τὰλλα πρὸς Κρότωνα τᾶσσεα. De ricina v. Aristot. H. Anim. V, 31. Plin. N. H. XXX, 24. Schol. ad Hom. Odyss. I. c., Hesych. Phot. Suidas. Adagium adhibuit Liban. Epist. 362: καίτοι θύμεν τὸν νέον υγιέστερον ἵνα Κρότωνος: ibid. 386. 1239: v. Krischius de Pythag. Societ. 13 sq.

52. V. II, 38. B. 571. Macar. 324: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων, ἐν Ἰ-

χόνων, ἀπολαύειν: Hesych. Phot. Suidas. Κυλλοῖς . . λέγουσιν] explicatio e Pausaniae lexico rhetorico desumpta: cf. Eustath. ad Hom. II B, 206, 44. Proverbium Cratinus et Aristophanes adhibuerunt: cf. Hesych., Phot., G. Dindorfius Aristoph. fr. p. 129. Schneidewinus apud Bergkium Comm. de Reliq. Com. Gr. Antiq. p. 439. »Suidas amplius, Atticae locum esse juxta Hymettum, in quo et Veneris fanum sit et fons limpidae, quo quae biberint mulieres (quod dictu est incredibile) concipere crederentur. Schottus.

53. C. 297. Senec. de morte Cland. Caes. c. 4.: Claudius ut vidit virum valentem, oblitus nugarum intellexit neminem patrem sibi Romae fuisse: illic non habere se idem gratiae: gallum in suo sterquilinio plurimum posse: ubi annotat B. Rhenanus p. 943 ed. Lutet. 1627, simili proverbio nostrates vulgo dicitare: Canis in suo sterquilinio sive in suarum aedium vestibulo ferocior est. Notum est illud: Cave canem.

54. C. 298. Macar. 324. Λα-

- 55 Κύων κυνός οὐχ ἄπτεται: ἐπὶ τῶν τοῦς ὁμοίους φυλαττομένων.
- 56 Κῶνος ἀρτοξύει: ἐπὶ τῶν ἀναποδιδόντων.
- 57 Λάβρακας Μιλησίους: ὅταν ἐν ἀγορᾷ εἰς πλῆθος φανῶσιν ἐν γὰρ τῇ Μιλήτῳ πλείστοι τε καὶ μί- 5
ριστοι εἰσίν.
- 58 Λεβηρίδος τυφλότερος: τὸ τοῦ ὄψεως δέγμα φασὶ λεβηρίδα ἕτεροι δὲ τὸ τοῦ κνάμου λέπισμα.
- 59 Λεπτὴν πλέκειν: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν τοῦτο λέγεται οἷον ἀκριβῆ, στενήν, ἀσθενῆ.
- 60 Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ, καὶ λευκὸν ἀγαθὸν, ἐπὶ τοῦ ἠδέος.

3 In Hesychio exstat: Κυνόσαρκον. ξύει, ubi Sopingius conjectit κῶνος ἄρτον ξύει: Suidas: κῶνος ἀρτοξύη. 4. ὅταν κτλ.] sic haec edidit Gaisfordus, praemissa hac nota: »Cf. Suidas.« Suidas haec habet: Καὶ παροιμία Λάβρακας Μιλησίους. τὴν δὲ προσηγορίαν πεποιήται, διότι κέχηεν αὐτοῦ τὸ σῆμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλωα καταπίνει ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ γὰρ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλείστοι. Μιλήτος δὲ πόλις Ἀσίας, ἐνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν χαιροντες γὰρ οἱ ἰχθύνες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέγουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίους, quae desumpta sunt e Schol. ad Aristoph. l. c. 8. φασὶ B. 9. πλέκει Apostolius cum reliquis.

thol. Palat. XII, 236: Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδία· πρὸς τίνα χρῆσιν; .. Ὅπως ὡς ὁ κύων φάτην ἠόδα, μωρὰ δ' ἑλακτῶν, οὐθ' αὐτῷ παρέχει τὰγαθόν, οὐθ' ἐτέρῳ: ubi turbas, quas de vv. φάτην ἠόδα homines docti civere, nostrum adagium dissipat: cf. Jacobsius ad Anthol. Pal. III, p. LXXXV et noit. ad Greg. Cyr. II, 61.

65. C. 299. Macar. 324. Similiter Latini: *Canis caninum non est*: v. Varro L. L. VII, 31 Muell.: add. Aesch. Suppl. 226: ἄρισθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεῖοι φαγοῖν: cf. Mitscherlichius ad Horat. Epod. 7, 11. Rupertus ad Juven. XV, 159.

56. B. 565 b. Hesychius. Suid. s. κῶνος.

57. C. 300. Apost. XI. 70. Arsen. 356: Suidas. Ἐπὶ τῶν

λαμάργων proverbium dici Apostolius et Arsenius annotant. Alludit Aristoph. Equitt. 361. De pisce v. Aelian. N. Anim. I, 30. Ebertus Diss. Sicul. I, 199. 58. V. II, 50. B. 593: cf. Zenob. II, 95. ἕτεροι κτλ.] eandem vocis significationem tetigit Hesychius v. λεβηρίς.

59. B. 594. Apost. XI, 87. Arsen. 334: Hesych. Phot. Suidas. Simile proverbium, λεπτὰ ξαίνεις, affert Suidas.

60. C. 303. Macar. 340. Herodian. 473 Lob., Hesych. Phot. Suidas. Bekkeri Anecd. I, 106, 33. Thom. Magist. 223, 14 Ritschl.: cf. Zenob. VI, 13: a Zenobio in dictionis proverbialis origine expedienda recedit Plutarchus V. Pericl. 27: ἐπὶ δὲ δυσχεραίνοντας τῇ τριβῇ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ μάχεσθαι προθυμουμί-

- 61 Λευκοὶ τοὺς δειλοὺς ὄνειδιζουσιν: ἐπὶ τῶν ἑτέροις τὰ προσόντα αὐτοῖς κατὰ προσφερόντων, παρόσον οἱ λευκοὶ δειλοί.
- 62 Λευκόπυγος: ἐπὶ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ μὴ πονοῦντες ἐν ἔργοις. Τούτῳ δὲ ἐναντίον τὸ μελάμπυγος, ἐπὶ τῶν γενναίων. Οἱ γὰρ πονοῦντες ἔντριχον ἔχουσι τὴν πυγὴν.
- 63 Λεγὼ λέαιναν καὶ κακὸς κύων φροβεῖ: πρὸς τοὺς πεφοβημένους τὰ μὴ δέους ἄξια, παρόσον ἡ λέαινα τεκοῦσα καὶ τὰ μικρὰ φροβεῖται.
- 64 Λέων ξίφος ἔχων: ἐπὶ τῶν φύσει μὲν ἀνδρείων, ἑτέραν δὲ προσλαμβάνόντων ἔξωθεν βοήθειαν.
- 65 Λήθαργος κύων: ὁ προσσαίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.
- 66 Λήμνιον βλέπει: πυρῶδες, ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον.

13. Λάθαργος Phrynichus. Macarius explicat: ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς τινα διαπραττομένων. 15. K: Λ. βλέπει, ἦτοι πυρῶδες, omissis reliquis. Λήμνιον] Apost., Arsenius addunt: ἀπὸ τοῦ Ἡφαιστοῦ.

νους ἔργον ἦν κατασχῆν, ὅτε μέρη δειλῶν τὸ πᾶν πλήθος ἀπεκλήρου [Pericles] καὶ τῷ λαβόντι τὸν λευκὸν κύαμον εἰωχίσθαι καὶ σχολάζειν παρεῖχε, τὸν ἄλλον μαχομένον. Διὸ καὶ φασὶ τοῖς ἐν εὐπαθείαις τισὶ γενομένοις λευκὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ λευκοῦ κύαμου προσαγορεύειν: ad quem locum v. Sintenis. Usurpaverunt Sophocles Athamante, fr. 10 Dind., Eupolis Κόλαξι, fr. 154 Runkel.: alios indicant Piersonus ad Moer. 477 Lugd., Boissonadus ad Eupap. I, 510: add. Firmus Episc. Caesar. in Epist. ap. Murator. Anecd. T. V, p. 292: ἐκ χειμῶνος καὶ τρικυμίας γαλήνην εἶδον καὶ ἡμέραν, τὸ τοῦ λόγου, λευκὴν. Λ. ἀγαθὸν affert Phrynichus Bekk. Anecd. I, 50, 15. Pertinet huc aliud proverbium a Macario 446 allatum: τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λευκὴν καὶ εἰρηνικὴν λέγουσιν: ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Σκυθῶν.

61. C. 305. De significato vocis λευκός cf. infr. IV, 35.

62. C. 304: Eustath. ad Hom. II. A. 572 p. 863, 29: τὸ λευκὸν ἐλουδορεῖτο τοῖς παλαιοῖς ὄθεν, φασὶ, καὶ Ἀλεξίς ὁ κωμικὸς λευκόπυγόν ἔφη τὸν ἀνάνδρον, οὗ ἔμπαινω μελαμπύγους τοῖς ἀνδρείοις ἔλεγον, ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, οὔπω μελαμπύγω ἐνέτυχες, ὅπως τις ἐν ἱστορίαις φέρεται καὶ ὁ Ἡρακλῆς: Schol. ad Arist. Lyssist. 803; Hesych. Phot. Suidas: v. Zenob. V, 10: add. Schol. Ven. ad Hom. II. A, 141: ἐπὶ παντὸς γὰρ ζῶον τὸ μελάγχιρον ἐστὶν ἰσχυρότερον.

63. C. 308. Λεγὼ est ἡ ἀρτίτοκος, ἡ προσφάτως τετοκυῖα, ut explicat Hesych. Phot. Suidas. Cf. Diogen. II, 100.

64. C. 309. Macar. 340.

65. K. III, 79. Apost. XI, 97. Macar. 340: Phrynichus Bekk. Anecd. I, 50, 29: cf. Zenob. IV, 90.

66. B. 601. K. III, 73. Aqost.

- 67 *Λίθον ἔψεις: ἐπὶ τῶν ἀδύνατον τι κατεργάζεσθαι ἐπιχειροῦντων.*
- 68 *Λίθῳ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
- 69 *Λίθων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός. Καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί,*
Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀρχοῦσιν μέγα.
- 70 *Λυγκέως ὅμοιος: οὗτος ὀξυδερκέστατος γίγονεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄραν.*
- 71 *Λυγκέως ὀξύτερον βλέπει: ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων. Οὗτος γὰρ ὁ Λυγκεὺς εὔρε τὰ ὑπὸ γῆν μέταλλα χρυσοῦ καὶ κασσιτέρου καὶ τῶν λοιπῶν· οἱ δὲ φασιν ὅτι ὁ λυγκεὺς θηρίον ἐστὶ ὀξυδερκέστατον.*

4. γὰρ] delevit particulam Bernhardy ad Suid. 5. φησί V om. 6. ἔχοντες] φέροντες K. 9. ὀξυωπίστερον Suidas, et sic adhibet Athen. III, 75. E. βλέπεισ Apost., Arsenius. 10. οὗτος κτλ.] explicatio desumpta e Palaeophato, c. 10: eandem repetunt Apost., Arsenius, Schol. ad Arist. Plut. I. c. 11. τῶν λοιπῶν] C τὰ λοιπά: Schol. Arist.: πρῶτος οὗτος εὔρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ αἰδήρου καὶ τῶν ἄλλων.

XI, 99. Arsen. 335: Eustath. ad Hom. II. B, 158, 15: ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἄγροισι δηλοῖ καὶ παροιμία, Ἀθηναίαν χεῖρα εἰποῦσα τὴν ἀπαραιτήτων, καὶ Ἀθηναῖον βλέπειν ἀπὸ τοῦ δεινῶν καὶ πρῶδες· ἐκείθεν δὲ καὶ Ἀθηναῖον κακὸν [Zenob. IV, 91: add. Schol. ad Eurip. Hecub. 870. Zonar. 1396.], ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ στόμα δυσωδίας τῶν Ἀθηναίων ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλομένων φόνων: Hesych. Suidas. A Mosychli flamma proverbium derivat et illustrat Rhodius R. Lemm. 8 sq.

67. V. II, 56. B. 605. Apost. XII, 100. Arsen. 336: Schol. ad Arist. Vesp. 284. ad Plat. Eryx. p. 466 Bekk. Syrian. in Hermog. IV, 139 Walz.: Phrynichus Bekk. Anecd. I, 69, 26. Hesych. Phot. Suidas: cf. Diogen. I, 45. »Usurpat Arist. Vesp. 280: λίθον ἔψεις ἔλεγεν. Addo eundem Platonis locum in Eryxia, 405 C: καταμαθὼν δὲ αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἶη πείσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον, λίθον ἐψησάν. Schottus. Isidorum Pelusio-

tam Epist. III, 67 citavit Albertus: τί μάτην κάμνεις κατὰ πετρῶν σπείρων;... παῦσαι μεταιοποῶν καὶ λίθιοπα σμήχων καὶ εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἐψῶν: adde quos collegit Walz. ad Arsen. I. c.

66. C. 312. Macar. 336: v. Plutarch. Boiss. 24. Optime illustratur iis, quae Jacobsius collegit ad Achill. Tat. II, 815 sq.

69. V. II, 57. B. 606: Hesychius: αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις, καὶ χιτρίνοι· χάσας δὲ ἐκ λίθων, ὑπονόμους καὶ χιτρίνους οὓς καὶ διώρνγας: cum nostro consentiunt Photius, Suidas. Εὐριπίδης] fr. 154 Dindorf.

70. V. II, 64. B. 622.

71. C. 316. Apost. XII, 13. Arsen. 337: Schol. ad Plat. Epist. VII, p. 463 Bekk.: Suidas: cf. infr. IV, 30. Usurpat Aristoph. Plut. 210: βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως: alios collegent C. O. Muellerus de Lynceis dissert., Götting. 1837 p. 5. Boissonadus ad Theophyl. Simoc. Opusc. 267. οἱ δὲ

- 72 *Λύκειος*: 'Απόλλωνος ἐπίθετον' καὶ τόπος, ἐν ᾧ κρήναι ἀνεδόθησαν, ἢ μὲν οἶνον, ἢ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ ζῶα προσιζάνειν καὶ τοξεύεσθαι.
- 73 *Λύκος αἶγας ἐκκαλῶν*: ἐπὶ τῶν καθυποκρομένων φιλίαν ἐχθρῶν. 5
- 74 *Λύκος ἐν αἰτία γίνεται, κἂν φέρῃ κἂν μὴ φέρῃ*: πρὸς τὸν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν αἰτία γινόμενον.
- 75 *Λύκος κρέας νέκει*: ἐπὶ τοῦ πλεονεκτεῖν καὶ δίδουσι βουλομένου.
- 76 *Λύκος λέοντι συμβάλλει πεφραγμένῳ*: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυνατωτέρους συμβαλλόντων. 10
- 77 *Λύκου ῥήματα*: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικοῦντος.
- 78 *Λύκου στέγη*: ἐπὶ τοῦ πενυχροῦ πατάσασι καὶ οὐδὲν ἔχοντος ἀποκείμενον. 15
- 79 *Μαῖς καὶ Θίμβις*: ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικά, διὸ καὶ ἐπιφωνεῖται, εἰς Μαῖς ἐν Φρυγίᾳ. Τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει καὶ ὅλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται.
- 80 *Μαντική ψυχὴ*: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορῶ- 20 μένων. Πλάτων Φαίδρω.

6. αἰτία] Macarius φιλία. 16. Μαγίς Schottus, Μάνης Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 22: cf. sup. App. II, 18. Θίμβης Schottus, Τίβης Hemsterhusius. Φρυγικά Hemsterhusius. 17. εἰς .. Φρυγία] quasi nullum fere hominis aliud ibi nomen reperitur: Hemsterhusius. Μαῖς] Μαγίς V, Schottus, Μάνης Hemsterhusius. Θίμβη Schottus, Τίβη Hemsterhusius. 20. μαντικὸν Macarius.

φασιν κτλ.] v. Suid. s. λυγμῆς ibiq. Bernhardy.

72. V. II, 59: cf. Zenob. IV, 99.

73. C. 325. Ductum ex Aesopi fab. 103 Fur., 154 Schneid.: cf. Append. I, 18.

74. C. 323. Macar. 339.

75. C. 324.

76. C. 322.

77. C. 326. Macar. 338: Schol. ad Plat. 318 Bekk.: λύκον ῥήματα, ἐπὶ . . ἀδικοῦντος· ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθιοντα προβάτεια, εἶπεν ἠγλίος ἂν ἤρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτα ἐποίουν: quae sumpta

sunt ex Aesopi fab. 389 Fur.: Phot. Suid. s. καὶ τὸ τοῦ λύκου. Alludit Plat. Phaedr. 272 C.

78. C. 321. Macar. 339.

79. V. II, 71. B. 647. Μένανδρος] p. 77. Mein.: de nomine Τίβιος v. Strab. VII, 3, 12 p. 303. interpp. ad Lucian. de Saltat. §. 29. καὶ ὅλη κτλ.] Steph. Byz. s. Τίβιον: ὄρος Φρυγίας, ἀπὸ Τίβιον τιός· ἐκ ταύτου καὶ Τιβίους τοὺς δούλους καλοῦσι: Suid. s. Τιβία.

80. C. 327, Macar. 348. Cf. Diogen. VI, 47.

- 81 *Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόντων.*
- 82 *Μέδιμνον μέτρον χονίκων μῆ.*
- 83 *Μεδίμνω ἀπομετρῶν παρὰ πατρὸς ἀργύριον: ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθροῦσαν ὠφέλειαν προσδοκούντων.*
- 84 *Μελάντερος ζόφου καὶ Μελάντερος πίσεως: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν μεμελασμένων.*
- 85 *Μελίπηκτον: εἶδος πλακούντος· καὶ παροιμία, Μελίπηκτα κύνες: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τὰ κάλλιστα ἀπολαούντων.*
- 86 *Μεμαγμένη μᾶζα: ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν ἀγαθῶν.*
- 87 *Μετὰ νοσοῦντων μαίνεσθαι φασὶ καλόν: ὅτι χρὴ συνεξομοιωθῆναι.*

1. τοῖ] τι V. 2. ἀπαγγελλόντων Suidas. 3. μῆ] μιν V: emendavit Schoëtus, et ita edidit Gaisfordus, ut BA sic videantur habere. Ceterum casu quodam in codicibus haec glossa a sequenti proverbio divulsa est: in Suida adhuc cohaeret. 4. ἀπομετρῶ Apost., Arsenius, Suidas. τοῦ πατρὸς iidem et Xenophon. 7. Καὶ κτλ. Suidas om. 13. μετὰ γὰρ Suidas. φασὶ Suidas om.: unde Meinekius Menand. p. 150 conjecit: μετὰ γὰρ νοσοῦντων ἐστὶ

81. V. II, 75. B. 654. Suidas. Videtur sumptum ex Hom. II. O, 207: ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ἔσ' αἴσιμα ἐὶδῆ: ubi Schol. et Eustathius; ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ τὸ συνετόν ἐναι τὸν ἄγγελον: πολλὰ γὰρ καὶ αὐτὸς κατορθοῖ· διὸ καὶ Εὐριπίδης [fr. inc. 19 Matth.: est versus Aeschili Choeph. 773.] φησὶν· ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός, ὀρθοῦται λόγος· καὶ Πυθαγόρας [Pyth. IV, 493.] δὲ ἔφη· [τῶν δ' Ὀμηροῦ καὶ τότε συνθέμενος ῥῆμα παρῶν] ἄγγελον ἐσθλόν. [ἐσθλὸν ἔφα] τιμὰν μεγίστην [sic] πράγματι παντὶ φέρει: add. Soph. Antig. 277: στήθεσσι γὰρ οὐδὲς ἄγγελος κακῶν ἐπιών: Aesch. Pers. 257.

82 V. II, 67^b, B. 633. Hesych. Phot. Suidas.

83. B. 657. Apost. XII, 54. Arsen. 350: Suidas. Usurpat Xenoph. Hellen. III, 2, 27.

84. B. 674. Ovid. Heroid.

XVIII, 7: *ἔρσα vides coelum pice nigrius*: v. Drakenborchius ad Sil. Ital. V, 37: add. Theophr. Charact. XIV, 4: καὶ ὄντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν, Ἦδὴ γε τῶν ἀστρῶν τὸ μίγμα· ἀπαιδριάζοντος δὲ, τοῦτ' ἐκείνο, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσεσιν: hunc enim in modum locum corruptissimum refingendum esse censeo.

85. C. 331. Suidas. De v. μελίπηκτον disserit Wagnerus ad Alciph. Epist. I, 39 p. 246. 253: add. Liban. Epist. 1593. in terpp. ad Diog. Laert. VI, 44.

86. B. 650. Suid. s. μᾶζα, s. μεμαγμένη, ubi addit: ἐνθεν καὶ παροιμία· μᾶζαν μεμαχῶς τήν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην: v. Aristoph. Equit. 55, qui ab Archilochō pendere videtur: v. fr. 2 Schneidew.: ἐν δορὶ μῦθοι μᾶζα μεμαγμένη: cf. Zenob. I, 21.

87. V. II, 77. B. 656. Suidas. Sententiam illustrat Valckena-

- 88 Μέτωνος ἐνιαυτός: Μέτων Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, ὁ τὴν ἐννεακαιδεκαετηρίδα συνταξάμενος καὶ ὀνομάσας ἐνιαυτὸν τοὺς οὖν μακρὰς ὑπερθέσεις ποιουμένους ἐπισκώπτοντες ἔλεγον, Ἀναβάλλεσθαι εἰς τὸν Μέτωνος ἐνιαυτὸν.
- 89 Μέχρι τῶν ἀμφοτίδων: ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὕτων.
- 90 Μηδὲν ὑπὲρ τὰ καλάποδα: ἀντὶ, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Καλάποδον γάρ ἐστι τὸ τοῦ σκυτέως. Μὴ ὄρον γὰρ τὸν σκυτέω φασὶ τοῦτο εἰπεῖν.
- 91 Μὴ ἐνὶ δούλων πόλις: πόλις ἐστὶν ἐν Λιβύῃ

5

10

μαινεσθαι καλόν. In fine addit Suidas: τοῖς παροῦσιν ὁμοίον τῷ Ὀμαιομένους μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται. 4. εἰς] ἐπὶ A. Aliter expedit C: ἐν ᾧ ἐκλείπονσι τὰ νοσήματα οὗτος γὰρ ἄριστος ἰατρός ἦν: Suidas: οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγένετο ἰατρός καὶ ἀστρονόμος: ἰατρός servat etiam Endocia p. 299: Schol. Aristoph. ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. Fortasse excidit in Scholiasta v. ἰατρός. 7. ἀντὶ τοῦ V om. 8. Scribendum est aut τὸν καλάποδα aut τὰ καλαπόδια: forma enim καλάπους pro καλόπους non est sollicitanda: cf. Hemsterhusius ad Polluc. X, 141. 11. Lacunosam esse nostram explicationem nemo, opinor, infitiabitur, si cum nostro loco contulerit Stephan. Byz. s. Λούλων πόλις, Suid. s. iisdem vocibus, Apostolium VII, 37. Arsen. 184. Itaque post Πατρεις excidisse putaverim id, quod sic legitur in Stephano: καὶ ἐὼν δούλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον προσενέγκη, ἐλευθέρως γίγνεται, κἄν ξένος ἦ: tum ante ἐν ἣ κτλ. ex eodem Stephano inserenda: ἔστι καὶ ἔτερα Ἱεροδούλων: quae ratio firmatur iis, quae ex Suida Apostolius transcripsit: sunt autem haec: Λούλων πόλις [addit Suidas παροιμία, quam vocem Bernhardius ejiciendam censet: fortasse scripsit Suidas: παροιμία πόλις ἐν Λιβύῃ. Ἐφορος κτλ. v. Stephanum]: ἐν Λιβύῃ [Ἐκαταῖος ἐν περιηγήσει addit Stephanus: fr. 318. p. 136. Klausen.]: Ἐφορος ε. καὶ ἔτερα Ἱεροδούλων, ἐν ἣ εἰς ἐλευθέρως ἔστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ α' τῶν Κρητικῶν. ἔστι δὲ τις [καὶ adjicit Suidas.] περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φιλίππον φασὶ συνοικίσει, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, ἀνοκράντας, ψευδομάργυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δικυλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν γ' τῶν Φιλιππικῶν φησί. Ceterum V pro Πατρεις exhibet Παταρεῖς et verba ante v. Φίλιππος omittit. Denique moneo, ante v. ἀναβῶντα inserendum videri v. ἀφελόμενον vel simile quid.

rins ad Eurip. Phoeniss. 397 p. 250 Lugd.

88. V. II, 92. B. 672. C. 234. Schol. ad Aristoph. Av. 997. Suidas. De re cf. Ideleri dissert. de Metonis cycl. in Actt. Academ. Berol. 1814 p. 235 sq. Alludit Cicer. Epist. ad Attic. XII, 3, 2: Quando iste Metonis

annus veniet? de quo loco v. Ernestum in Clav. Cicer. s. Meton. 89. V. II, 73. B. 651. Suid. s. ἀμφοῖς, s. μέχρι.

90. C. 336. Macar. 356. Ab Apelle pictore proverbium derivant Valer. Maxim. VIII, 12 fin. Plin. N. H. XXXV, 36, 81. 91. V. II, 94. B. 675. De

Δούλων πόλις καλομένη, ὡς Μνασκάς ιστορεῖ ὁ Πα-
τρεὺς* * καὶ τὸν εἰς ἐλευθερίαν* * ἀναβοῶντα λέγειν.

Οὐκ ἔστι δούλων οὐδ' ἐλευθέρων πόλις*
* ἐν ἧ μόνος ἐλεύθερός ἐστιν ὁ τῆς Ἀρτεμίδος ἱερέυς.
Καὶ Ἀρτεμίδωρος φησὶν, ὅτι ὁ Φίλιππος ἔκτισε Πονηρῶν 5
πόλιν καλομένην, ἐν ἧ πάντας τοὺς πονηροὺς κολάζων
καθεύγειν.

- 92 Μήδων ἀμελῶ: ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.
93 Μήλειος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἦν γὰρ
ἀγαλμα Ἡρακλέους, ᾧ μόνον μῆλα, καρπούς ἔθνον. 10
94 Μητίχου τέμενος: εἶη δ' ἂν τὸ Μητιχεῖον δι-
καστήριον μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χίλιοι δικασταί.
95 Μὴ ὡσπερ ἀπὸ λύκου θύρας: ἐπὶ τοῦ φαύλου.
96 Μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ.
97 Μίασμα δρυός: παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰ- 15
νιτόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ
μαντεῖον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Βοιωτοῖς μαντεύσαις.

8. ἀμελῶν V, Suidas male μηδ' ἀμελῶ. 9. Μήλειος nunc etiam in Suida legitur. 11. Μητιχου Bekk. Anecd.: forma Μητιχος proba: v. Boeckhii ad Corp. Inscr. Grr. I, p. 725: add. Μητιχη, meretricis nomen: Athen. XIII, 567, D. B Μητιχων: correxit ex Hesychio, aliis Fritzschi de sortit. judic. Comm. 81. Pho-
tius: Μητιχοῦτον δικαστήριον. 13. ἀπὸ ὑπὸ V. Θύρας] VB Θή-
ρας: omissis verbis μὴ ὡσπερ ἀπὸ λύκου, 98. assert: ἀπὸ λύκου
θύρας: ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηγῶν καὶ
ἀγρίων: concinunt Suidas s. ἀπὸ λύκου et Arsenius 70, nisi quod
hic θύρας legit, quod in Suidam reduxit Bernhardt. Quem se-
cutus sum. 15. Αἰρεχθεῖ B. αἰνιτομένου B.

Mnasea cf. nott. ad Zenob. V, 74. Οὐκ - πόλις] ex hoc versu ducta videntur proverbia, quae in Plutarch. I, 22 et Append. II, 84. leguntur: v. ibi nott. Ἀρτεμι-
δωρος] intelligit sine dubio Ar-
temidori Ephesii γεωγραφούμενα,
de quibus dixit G. J. Vossius
de Histor. Grr. I, 22 p. 185
Westerm. Πονηρῶν πόλις] de
hac urbe docte exposuit Eys-
sonius Wichers ad Theopompi
fr. p. 191 sq.

92. V. II, 85. B. 665. Suidas,

93. C. 338: cf. Zenob. V, 22.

94. B. 630. Hesych. Bekkeri
Anecd. I, 309, 17. De Metio-

cho dixit Bergkii Commentt.
de Rell. Com. Att. Antiq. 13,
18: de Metiocheo cf. Seebodii
Bibl. Crit. ann. 1826. no. 8 p.
805. X. δικασταί] videtur de iis
cogitandum, qui supplendis de-
curiis inserviebant: cf. Meierus
Attisch. Proc. p. 127. Berg-
kio l. c. hoc ipsum Μητιχου τέ-
μενος e comico aliquo poeta pe-
titum esse videtur.

95. V. II, 86. B. 666.

96. C. 341. Suid. s. μία χει-
δών. Cf. Zenob. V, 12.

97. V. II, 67. B. 632. Ἐρε-
χθεῖ] fr. II Matth. Cf. Zenob.
II, 84.

** ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἕρευναν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

98 Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος: βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὐβουλος ἐν Κυβευταῖς μὲννηται. 5

99 Μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι: παροιμία· καὶ, Τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

100 Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην: ἐπὶ χλευασμοῦ ὁ ὄρκος.

1 Ναύσων Ναυκράτη: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις ὠνοματοποίησαν τὸ Ναύσων παρὰ τὸ ναῦς καὶ** τὸ κρατεῖ. Πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα, οἷον Λευκότερος Λεύκωνος καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν.

1. ἠσέβησαν] lacunae signa posui. 3. θεωρῶν] codd. θεῶν: emendavit Schottus ex Zenobio II, 84. 4. Μίδας ὁ ἐν κτλ. Suidas: Erasmus II, 9, 87 versus in gratiam: Μίδας γὰρ ἐν κύβοις εὐβολώτατος. 7. εἰσὶν] sic scripsi ex Athenaeo: C. εἰσὶ. 8. Dicebatur etiam μὰ μήκωνος χλόην, ut e Suida colligi posse videtur. 10. Ναυκρατεῖ VB Gaistordus, Ναυκράτες Schottus: ego Suidae codices secutus cum Bernhardio ad Suid. edidi Ναυκράτη. ἐπὶ . . ἀλλήλους B om. 11. ναῦς καὶ] lacunae signa posui: quomodo re-integrandus sit locus Hesychius Schowii docet, ubi legitur: Ναύσων Κρατίνος ὄνομα ποιήσεται ναύσων. [α] π τὴν ναῦν, καὶ τὸ ναυκρατεῖν, πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα· καὶ Ἀγάθων καὶ Λευκότερος Λεύκωνος: hinc in nostro loco scribendum: N. Ναυκράτη: Κρ. ὠνοματοποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ Ναυκράτη παρὰ τὸ ναυκρατεῖν· πολλὰ . . . καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες κτλ.

98. V. II, 69. B. 642. Suidas. Μίδας] κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα Hesych. Photius: cf. Dorvillius Vann Crit. 276. Hemsterhusius ad Polluc. IX, 94. De Eubuli Κυβευταῖς cf. Meinekins Hist. Crit. Comic. Gr. I, 364.

99. C. 343. τηλοῦ φίλοι κτλ.] Athen. V, 186 F: Ὅμηρος ἐκιδέδασκεν τινὰς κλητέον, εἰπὼν ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐπίμους χρὴ καλεῖν [II. B. 404]. Κίχλησι δὲ γέροντας ἀριστείας Παναχαίων· οὐχ' ὄν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀεῖοι καὶ τοὺς γείτονας· Μάλιστα καλεῖν ὅστις σίθειν ἐγγύθει· ναίει [Op. et D. 341]· τοῖτο γὰρ ὡς ἀληθείας Βοιωτικῆς ἐστὶν ἀνασθησίας συμπόσιον καὶ τῆ

μισανθρωποτάτη τῶν παροιμιῶν ἀρμόττον· Τηλοῦ κτλ. πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπον τὴν φίλων καὶ οὗ τρόπου κρίνεσθαι;

100. V. III, 5. B. 696. Suid. s. μὰ μήκωνος, s. ναὶ μὰ μήκωνος. Tetigit Naekius in Mus. Rhenan. T. V, p. 2.

1. V. II, 96. B. 677. Hesych. Suidas. »Talis allusio est in Ἑλλὰς Ἑλλαδος apud Thucydidem et Euripidem et Pindarum [vid. Athen. V, 187 D], similiaque collegit Desiderius in Bonorum gloms. Ναύσων a Cratino fictam vocem respexit Aristophanes Equitt. 1306. Schottus. Ἀγαθ. ἀγ.] cf. Diog. I, 10.

- 2 *Ναύφρακτον βλέπει: ἐπὶ τῶν ὀργίλως καὶ πο-
λεμικῶς προσχόντων.*
- 3 *Νεάτη: ἡ ἐσχάτη καὶ ἡ Νήτη, χορδὴ ὑπὸ τῶν
μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς
μέσης.*
- 4 *Νέα χελιδῶν: ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς.*
- 5 *Νεμέας ἀύλητρίδος: ἐπὶ τῆς καλῶς ἀυλούσης,
καὶ Νεμέας σέλινα: τὰ καλά.*
- 6 *Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροις.*

1. *Ναύφρακτον* Photius, de qua scriptura cf. G. Dindorfius ad Aristoph. Acharn. l. c. editi. 1830. βλέπειν Aristophanes, Suidas, βλέπειν Photius. VB explicant: ἐπὶ τῶν ὀργίλων. 3. ἡ ἐσχάτη] articulum B om. χορδὴ λεγομένη Suidas. 7. Νεμέδος Athenaeus, Νεμέας reliqui.

2. C. 347. V. III, 4. B 684. Phot. Suidas. Adhibet Aristoph. Ach. 95, ubi v. Scholia, quae Suidas compilavit.

3. V. III, 1. B. 681. Hesych. Suidas. »Nullam proverbii speciem praefert.« Schottus.

4. C. 348. Apost. XIII, 59. Arsen. 365: Schol. ad Arist. E-
quitt. 420: παροιμιῶδες· δλόκληρος δὲ ἐστὶ παροιμία τὸ λεγόμενον, ἐστὶν ἔαρὸς ἀρχή. δοκεῖ γὰρ πως ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεται χελιδῶν: Suidas. Adhibet Aristoph. l. c. Hirundo ver nuntiat: Aristoph. Av 719. Thesm. l. Schmidius ad Horat. Epist. I, 7, 13: add. infr. 63. Zenob. V, 12.

5. C. 349. De Nemeade haec Athen. XIII, 587 C: Νεμέδος δὲ τῆς ἀύλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιμύδιον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχημένην κινώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταροῖσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως: v Harpocr. 132, 5 Bekk., Phot. Suidas: ab hac proverbium ductum videtur: vid. Prellerus ad Polem. fr. p. 38. Ν. σέλινα] Suidas. Erant σέλινα in

certamine Nemeaeo victoris praemium

6. V. III, 7. B. 690. Suidas. Desumptum ex Euripidis Melanippa, fr. 23. Matthiae: παλαιὸς αἶνος, ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαι δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος: παλαιὸς αἶνος ille, quippe qui ab Hesiodo repetatur: cf. Harpocr. 85, 14 Bekk.: ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου [fr. 65 Dind., 116 Goettl.] φησὶν εἶναι. παροιμία τίς ἐστίν, ἣν ἀνεγράφη καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν· ἔργα νέων, βουλαι δὲ μέσων, εὐχαι δὲ γερόντων: affert etiam Macar. 241, sed forma ille usus, quam Caesaris demum tempore invenerunt: ἔργα . . πορδαι δὲ γερόντων: cf. Strab. XIV, 4, 14 p. 674 sq. Cf. Zenob. I, 82. Diogen. II, 30. Alludit Plutarch. an seni sit gerenda resp. 789 E: πειθαρχικὸν γὰρ ἡ νεότης ἡγεμονικὸν δὲ τὸ γῆρας, καὶ μάλιστα σωζέται πόλις, ἐνθα βουλαι γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀρριστεύουσιν αἰχμαί [Pind. fr. 213 B.]. Καὶ τὸ Βουλῆν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔχε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ θαυμαστῶς ἐπαυῖται: Hom. II. B, 53. Quod ad verba attinet, amant Graeci vv.

- 7 *Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παν-
τός: ἔσθ' ὅτε πλειόνων τις ἐπιθυμῶν ἀποβάλλει καὶ
ἂ ἔχει. Παραινεῖ γοῦν, μὴ ἐπιθυμεῖν πλειόνων.*
- 8 *Νικᾶ τὸν ὀνηλάτην: πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον
ἀποσιτῆναι τοῦ κτήνου, ἀλλ' ἑαυτὸν προΐεμενον εἰς ἀπώ- 5
λειαν. Τοὺς οὖν φεύγοντας τὸν σωφροιστὴν λόγον, διὰ
ταύτης λοιδοροῦμεν λέγοντες, Νικᾶ τὸν ὀνηλάτην.*
- 9 *Νύκτα δασεῖαι: τὴν χειμερινήν.*
- 10 *Νῦν εἰς χορὸν ἦλθον: ἐπὶ τῶν ἀρνούμενων.*
- 11 *Ὀβολὸν εὖρε Παρνύτης: Καλλίστρατος Ἀθή- 10
νησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης, μισθὸν
ἔταξε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς· ὅθεν σω-
πτόντων αὐτὸν τῶν κωμικῶν εἰς παροιμίαν ἦλθε τὸ γελοῖον.*
- 12 *Ὀδοῦ παρούσης, τὴν ἀτραπὸν μὴ ζήτει:
ἐπὶ τῶν προδῆλων. 15*

1. Apostolius et Arsen. 396 *νήπιοι om.* 2. *τις V om.* 4. Suidas: *πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' . . ἀπώλειαν, omis-
sis reliquis.* 8. *δασεῖην Suidas.* 9. *χορὸν] nata haec lectio for-
tasse ex v. χοῖραν: v. nott.* 10. *Παρνοῖτης Erasmus II, 7, 50.* 14. *τὸν ἀτραπὸν ζητεῖς Macarius, τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς reliqui.* Aposto-
lius cum Arsenio explicat: *ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ δῆλα καὶ ζη-
τούτων τὰ ἀφανῆ.*

ἔργα et βουλὰς componere: v. Dissenius ad Pind. Nem. I, 29.

7. V. III, 3. B. 683. Apost. XV, 51. Arsen. 367. 396: Schol. ad Soph. Oed. Col. 1211. Suidas. Est versus Hesiodi, *ἔργ.* 40. U-
surpant Pittacus apud Diog. Laert. I, 4, 2. Soph. l. c., Plat. Reip. V, 466 C, alii: cf. Diog-
en. II, 97. Sententiam similem expressit hoc modo idem poeta: *νήπιος ὅς τὰ ἔτοίμα λι-
πὼν ἀνέτοιμα διώκει: Schol. Theocriti XI, 75.*

8. C. 350. Suidas.

9. V. III, 2. B. 682. Apost. VI, 72. Arsen. 175. 368: Hesych. Suidas. Cf. Diogen. VI, 89.

10. C. 351. Si lectio incorrupta, proverbium ductum videri possit ex initio hymni *κλητικῶς*: cf. Arist. Nub. 564: *Ζῆνα τυράντιν*

εἰς χορὸν πρῶτα μέγαν κλητικῶ: add. Pind. fr. 45, 1. Arist. Ran. 326: *inclino tamen magis in eam sententiam, ut putem, cohaerere nostrum cum apophthegmate ab Hesychio et Suida allato: νῦν ἦλθον εἰς χορὸν· νῦν τ' ἐπαρδεις, quod eo probabilius videtur, quo major suspicio, verba ἐπὶ τ. ἀρνούμενων superesse ex explicatione proverbii, νῦν εἰς χοῖραν ἦλθον, quod exciderit: cf. Diogen. VI, 86.*

11. V. III, 35. B. 753. De re dixit Boeckhijus Oecon. Athen. I, 245 sq.

12 C. 357. Apost. XIV, 4. Arsen. 378 ibiq. Macarius: Phot. Suidas, qui explicat: *τὸ λεγόμενον Ἀριστοφάνους Ἀναγῆρις [fr. 143 Dindorf.]: ὄρου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατεβῆ ἤην.*

- 13 Ὁ ἐν Πάρῳ βωμός: ἐπὶ τῶν πολυτελεῶς κατεσκευασμένων.
- 14 Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.
- 15 Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος: ἔνοι τὴν παρ-
ομιάν ἐπὶ τὸ γελοϊότερον μεταφράζοντες, ταύτην ἐπὶ τῆς
χελώνης φασίν.
- 16 Ὅς τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελεῶς τοῖς
πράγμασι χρωμένων. Λέγεται γὰρ ὅτι κτείνασα ἡ Μή-
δεια τοὺς ἑαυτῆς παῖδας καὶ κατορύξασα παρὰ τὸ ἱερόν
τῆς Ἑρας τὸ ξίφος, μετεχώρησεν εἰς Ἀθήνας· μετὰ δὲ
χρόνον θυσίας μελλοῖσης τελεῖσθαι, ὅς τοῖς ποσὶ σκα-
λεύουσα τὸ ξίφος ἐφάνερωσε, μεθ' οὗ καὶ ἐτύθη.
- 17 Ὁ κήνης τῆς τύχης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ
ἀναγκαῖα μίջω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.
Κοίτη γὰρ ἡ κίστη, εἰς ἣν τὰ βρωτὰ ἐμβαλλοῦσιν, κήνης
δὲ, τὸ ἐπίθεμα τῆς κοίτης.
- 18 Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ παρ' ἄ-
ξίαν τὴν πρᾶττοντος, παρόσον ἰππικώτατοι οἱ Λυδοί. Ὁ-
μοία ταύτη καὶ ἡ Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους.

20

1. Πάρῳ] Scribe Παρίῳ: v. Strab. X, 5, 7 p. 487: Πάριον ἐν τῇ Προποντιδὶ πόλις· ἐν ταύτῃ μὲν οὖν λέγεται ὁ βωμός θείας ἀξίος, σταδιαίας ἔχων τὰς πλευράς: add. ibid. XIII, 1, 13 p. 588. Hirtius Histor. Archit. T. II, p. 59. 5. οἶκος φίλος] οἶκος φίλιος B. 8. τοῖς πράγμασι] Suid., Apost., Arsenius: σφίαιν αὐτοῖς. 11. μετεχώρησεν B. μετὰ δὲ] δὲ post χρόνον collocat V. 12. σκαλεύουσα A. 16. Ὁ κήνης] Ὁ Κλεομέ-
κοίτης

νης male Apost., Arsenius. In codice exstat: τῆς τύχης: κοίτης ser-
vat Crates, τύχης Photius cum reliquis. Verba κοίτη . . . κοίτης
solus C attulit.

13. C. 358. Macar. 378.

14. K. IV, 12. Apost. XIV,
13. Arsen. 379: Phot. Suidas.

15. V. III, 32. B. 750. Apost.
XIV, 12. Arsen. 379. Lepidus
est Phrygis fabulatoris apolo-
gus testudinis domiportae, tar-
digrae [105 Schneid.]. Hinc
Persius IV, 52: Tecum habita,
et noris quam sit tibi curta su-
pelle. Utitur et Livius XXXVI,
32 et Plutarch. V. Flamin. c. 17.
Et Cicero Epist. ad Attic. XV,
16^a, Schottus. Addo Cic.
Ep. ad Attic. IV, 8^a, 1: Hoc
scito, Antium Buthrotum esse
Romae, ut Corcyrae illud tuum.

Nihil quietius, nihil alsius, ni-
hil amoenius. εἴη μισθὸς φίλος
οἶκος.

16. V. III, 26. B. 723. Apost.
XIV, 20. Arsen. 379: Suid. s.
οἶος. Cf. Zenob. I, 27.

17. C. 360. Apost. XIV, 33.
Arsen. 380: Phot. Suidas. Ad-
hibet Crates comicus apud Pol-
luc. X, 90: ὁ κήνης δὲ τῆς
κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ,
de quo versu v. Hemsterhusium.

18. C. 361. Apost. XIV, 39.
Arsen. 381 ibiq. Macarius. De
Lydis equitandi peritissimis v.
Herod. I, 79 ibiq. Wesselingus:

- 19 Ὀλυμπικὴ στοά: ἐπὶ τοῦ λάλου, ἢ ὅτι εἰκὸς ἔχειν τὴν στοᾶν ἀντιφθόρον ἤχῳ, ἢ διὰ τὰς τῶν ἐκεῖ συνηγμένων βοᾶς.
- 20 Ὀμπνιος καρπός; ὁ σίτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Ὀμπνία γὰρ ἢ Δήμητρα. 5
- 21 Ὀμφακας βλέπει: ἐπὶ τῶν δριμύ βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.
- 22 Ὀνος εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτών.
- 23 Ὀνος ἐν μύροις: ἐπὶ τῶν ἀναξίως ἐν τρυφαῖς διαγόντων. 10
- 24 Ὀνος ἐν πιθήκοις: ἐπὶ τῶν αἰσχροῶν ἐν αἰσχροῖς.
- 25 Ὀνος τὰ Μελιταῖα: πρὸς τοὺς κατὰ ζῆλον μηδὲν μὲν ὅμοιον ποιοῦντας, παραπολαύοντας δὲ μᾶλλον κακῶν. Φασὶ γὰρ ὄνον ἰδόντα κυνίδιον προσπαιζόν τῷ δεσπότη, ἔθειλῆσαι μιμήσασθαι, ἐπάραντα δὲ τὰ σκέλη πυδαρίζειν, συντρίφαι τὰ οἰκητήρια σκευῆ, πληγὰς δὲ διὰ τοῦτο λαβεῖν πολλὰς. 15
- 26 Ὀνου σκιά: νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφούς ὄνον ἐμισθώσατο, καὶ μεσημβρίας καταλαβούσης, καὶ 20

4. καρπός] *λειμών* Hesych. Suidas. 6. Macarius addit: καὶ πλησιαζόντων σοφοῖς. 9. μύρω Suidas. 17. πυδαρίζειν] Gaisfordus edidit: *πηδαρίζειν* (*πυδαρίζειν*): de variis verbi formis v. interpp. ad Arist. Equitt. 704.

add. nott. ad. Gregor. Cyr. II, 99. Ἄφ' . . ὄνου] v. Append. I, 38.

19. C. 362. Comparari potest *κουρειακὴ λαλία*: cf. Casaubonus ad Theophr. Char. XI, 3: add. Diogen. II, 48. VI, 32. Ὀλυμπικὴ σάλπιγξ de acri atque vehemente Polemonis dictione legitur apud Philostrat. Vit. Soph. 542 Olear.

20. B. 710. Hesych. Suidas. Cf. Diog. VI, 97.

21. C. 363. Apost. XIV, 45. Arsen. 382 ibiq. Macarius: Phrynichus Bekk. Anecdd. I, 56, 9. Similiter Plato Comicus ap. Suid. s. ὄμφαξ: Καὶ τὰς ὄμφας σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

22. C. 368. Macar. 386.

23. C. 367. Suidas.

24. C. 370. Usurpavit Menand. p. 143 Mein. vs. 8: *εἰχὲ μέγνη . . καὶ τὴν ὄφην, ἣν ἐκτέσσατο, Ὀνος ἐν πιθήκοισι τὸ λεγόμενόν ἐστι δῆ.*

25. C. 369. Ductum ex Aesopo: v. tabb. 366. 367. Fur.: *μελιταῖα enim de κυνίδιος Μελιταῖους intelligenda sunt, de quibus cf. Walzsius ad Arsen. 351. Simile est, quod affert Macar. 386: ὄνος ἔππον μιμούμενος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς τινα ζηλοῦντων.*

26. C. 373. Apost. XIV, 71. Arsen. 385. Cf. Zenob. VI, 28. Greg. Cyr. III, 87: add. Demosth. de Pace fin.: *οὐκοῦν εἴηθες καὶ νομιδῆ σχετέλιον, πρὸς ἰα-*

τοῦ ἡλίου σφοδρότερον ἐκκαίοντος, τῆς ὀδοιπορίας **
 ἔστησαν, γυμνοῦ δὲ σκιᾶς ὄντος τοῦ τόπου, ὑπέειπεν τὴν
 τοῦ ὄνου σκιὰν ὁ νεανίσκος. Ὁ δὲ ὀνηλάτης ἐκάλυψε,
 ὄνον, οὐχὶ σκιὰν λέγων αὐτὸν μεμισθωκέαι. Λέγεται δὲ
 ἡ παροιμία ἐπὶ οὐθενείας καὶ ματαιίας φιλονεικίας.

- 27 Ὁ ξηρὸν ἄγγος οὐ μελιττοῦσθαι πρέπει: ἐπὶ
 τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία.
- 28 Ὁ ξος ἡκρατισμένον: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δρι-
 μυτάτων.
- 29 Ὁ ξος Σφήττιον: ἴσως οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. 10
 Εἰσὶ δὲ δῆμος Ἀττικῆς.
- 30 Ὁ ξύτερον Δυγκέως βλέπει: ἐπὶ τῶν τὰ πόρ-
 ρωθεν ἀκριβῶς ὀρώντων.
- 31 Ὁ ξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλω-
 πέκων: ἐπὶ τῶν λανθόντων μὴ δυναμένων. 15

1. ὀδοιπορίας] lacunae signa posui: Suidas: μισημβρίας δὲ κατα-
 λαβοίσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπὲρ τὴν σκιάν. 10. Σφήττιον Hesy-
 chius. ἴσως ἂν Photius, ἴσως δὲ Athenaeus; ἴσως ὅτι conjecit
 Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c. ἦσαν] addit Photius: ὡς οἱ
 Ἀχαρνεῖς [cf. infr. 74.] κακολόγοι, ubi pro v. Ἀχαρνεῖς Ruhnkenius
 ad Tim. Lex. Voc. Platt. f5 Lugd. legendum censet Αἰξωνεῖς: Ae-
 xonenses enim propter calumniandi et maledicendi libidinem
 male audiebant: Apost. I, 92. Arsen. 28. Schol. ad Plat. 322 Bekk.:
 Αἰξωνεῖς δῆμος Κερκοπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκείθεν, οἱ καὶ βλάσφημοι ἐκω-

στους καθ' ἓνα οὕτω προσενηνεγμέ-
 νους περὶ τῶν οἰκίων καὶ ἀναγκα-
 σιάτων, πρὸς πάντας περὶ τῆς
 ἐν Αἰλφοῖς σκιᾶς νυνὶ πολε-
 μῆσαι: ex hoc loco orta est
 proverbii forma Didymo pro-
 bata, quam deprehendimus cor-
 ruptam in Bekk. Anecd. I, 243,
 30: ἐν Αἰλφοῖς σκιᾶς: ibid. 250,
 27: ἐν Αἰλφοῖς σκιᾶς μάχεσθαι.
 incorruptam ap. Harpocr. 151,
 11: περὶ τῆς ἐν Αἰλφοῖς σκιᾶς. Αἰ-
 μωσθίνης Φιλιππικῆς. Αἰδύμος
 φησι τὴν ἐν Αἰλφοῖς σκιᾶς παρ-
 ομιάν παραπειροῦσθαι ὑπὸ τοῦ
 ἠήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν
 Αἰλφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δ' αὐ-
 τὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηθενός
 ἀξίων μαχομένοις. V. Diog. VII, 1.

27. C. 374. Versus hujus nulla
 apud alios mentio.

28. C. 375. Horat. Serm. I,

7, 32: At Graecus postquam est
 Italo perfusus aceto: ubi Scho-
 liasta explicat v. aceto: vama-
 ritudine.

29. V. III, 21. B. 712. Macar.
 432: ἐπὶ τοῦ ὀργίλου καὶ ὀξείος· οἱ
 γὰρ Σφήττιοι ἐπὶ τούτῳ κωμωδοῦν-
 ται: Schol. ad Arist. Plut. 720:
 Hesychn. Photius: cf. infr. IV,
 73. V, 43. Explicatio debetur
 Didymo: cf. Athen. II, 67 C.
 Usurpat proverbium Aristoph.
 Plut. 720. De Sphetto v. Gro-
 tefendus de Demis sive Pagis
 Att. disq. p. 35.

30. C. 377. Macar. 386: cf. Ap-
 pend. III, 70. 71.

31. C. 376. Macar. 386. Si-
 mile est illud Platonis Comici
 apud Platon. Alcib. I, 121 D:
 οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα τι
 αἰσθάνονται, ubi vid. Stall-

- 32 Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων: ἐπὶ τῶν πάνυ πο-
θουμένων. Φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος ὁ Ἀρτέμων ἐγένετο
περιμάχητος γυναιξίν· ἄλλοι δὲ ὅτι μηχανοποιῶς ἐγένετο
σοφώτατος κατὰ τοὺς Περικλέους χρόνους· χυλὸς δὲ ὦν
περιεφέρετο ἐπὶ τῷ ὄραν τὰς μηχανάς. 5
- 33 "Ορχος Ἀφροδίσιος συγγινώσκειται: παρό-
σον οἱ ἐρῶντες εὐχερῶς ὀμνύουσι.
- 34 "Οταν τὸ ὕδωρ ἀνίγη, τί δεῖ ἐπιπνίγειν:
παρεγγυᾶται μὴ τοῖς δυστυχοῦσι κατεπεμβαίνειν.
- 35 Οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτο- 10
μεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦντων, πικρόσον οἱ
μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

μφοδοῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι φασὶ ἐὰν βλασφημῆν Χ: ἀπὶ
τοῦ ὑπερήφανον. οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐκώπτοντο: Harpocr.
9, 3 Bekk. Hesych. Suid. Zonar. 71. Bekk. Anecd. 1, 353, fin. :
cf. infr. IV, 73. Adhibuerunt vocem comici, Plato, 1, 353, fin. :
v. Ruhnke-
nius l. c., Meinekius Menand. 91. 6. Ἀφροδίσιος] Ἀφροδίτης Ma-
carius. 7. ἐπιποροῦσι Macarius. 9. παρεγγυᾶται μὴ] ὅτι οὐ δεῖ Ma-
carius. C τοὺς δυστυχοῦντας: correxi ex Macario, ἐπεμβαίνειν
Macarius. 10. λευκῶν ἀνδρ. οὐδ. ὄφ. Macarius; οὐδὲν λευκῶν ἀ. ὄφ.
Apost., Arsen., Phot. Suidas: ex his solus Suidas vv. ἢ σκυτοτομεῖν
habet. Ceterum e Scholiasta Veneto Ari-tophanis μὴ σκυτοτομεῖν
recipiendum esse Bernhardius ad Suidae locum monuit.

baumius: omnia enim vicini vi-
dent: qua de causa Hesiod. *Œg.*
341 admonet: τὸν δὲ μάλιστα
καλεῖν, ὅς τις σίθην ἔγγυθε
ναίει, κτλ., ubi v. Gaisfordum:
et proverbium: δυσμενῆς καὶ
βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀ-
φθαλμός, φησὶν ἡ παροιμία:
Alciph. *Epist.* I, 15. Alia col-
legit Boissonadus ad Theophyl.
Simocatt. 229.

32. B. 739. Schol. ad Arist.
Acharn. 857: Hesych.: περιπό-
νητος Ἀρτέμων· παρα τὴν παροι-
μίαν τὴν, Περιφόρητος Ἀρτέ-
μων· εἰσὶ δὲ Ἀρτέμονες δύο: de
utroque autem proverbium deri-
vabatur: prior enim Artemon
Anacreontis tempore vixit et a
poeta ea de causa et περιφόρητος
nominatus et aliis contumeliis
laceratus est, quod sibi amorem
conciliaverat Eurypylae puellae,
quam ipse Anacreon summo
studio expetiverat: Anacr. fr.
XIX Bergk., 72 Schneidew.;

alter ex ea ipsa re, quam post
alios paroemigraphus narrat,
a populo cognomen accepit: cf.
Schweighaeuser ad Athen. XII,
533. E. Sintenis ad Plutarchi
V. Pericl. 27. p. 192 sq. Allu-
dit Aristoph. l. c.: addo Liban.
Epist. 225: φησὶν γὰρ σε ἔρον τε
καὶ φιλονεικίαν καὶ ὑπεροψίαν, ὅθιν
τὸν ἐν τῇ παροιμίᾳ παρελθὶν Ἀρ-
τέμονα.

33. C. 378. Macar. 388: cf.
Diogen. III, 37. Append. IV, 86.

34. C. 381. Macar. 389. Ad-
hibet Galenus de differ. pul-
sum, II, 4 p. 43 Chart., T.
VIII, 577 Kuehn.: καὶ δικαίον
ἤδη τὸ τῆς παροιμίας εἰπεῖν, ἰδιω-
τικὸν μὲν, ἱκανῶς δ' ἰσχυρὸς τοῖς
παροῦσιν, ὅταν γὰρ, φησὶ, τὸ
ὑδωρ ἀνίγη, τί ἐπιπόροψήσο-
μεν; εἰ γὰρ Ἀρχηγένης ἀμαρτάνει,
πρὸς τίνα πορευθῶμεν; τίς ἡμῶν
ἐπανορθώσεια τὰ τούτων σφάλματα;

35. C. 382. Apost. XV, 9.
Arsen. 391. Macar. 340: Eustath.

τοῦ ἡλίου σποδρότερον ἔκκαίοντος, τῆς ὁδοιπορίας** ἔστησαν, γυμνοῦ δὲ σκιᾶς ὄντος τοῦ τύπου, ὑπέε· τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὁ νεανίσκος. Ὁ δὲ ὀνηλάτης ἐκάλνε, ὄνον, οὐχὶ σκιάν λέγων αὐτὸν μεμισθωκένας. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ οὐθενείας καὶ ματαίας φιλονεικίας.

- 27 Ὁξηρὸν ἄγγος οὐ μελιττοῦσθαι πρέπει: ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία.
- 28 Ὁξος ἡκρατισμένον: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δριμυτάτων.
- 29 Ὁξος Σφήττιον: ἴσως οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. 10
Εἰσὶ δὲ δῆμος Ἀττικῆς.
- 30 Ὁξύτερον Δυγκέως βλέπει: ἐπὶ τῶν τὰ πόρρωθεν ἀκριβῶς ὀρώντων.
- 31 Ὁξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπέκων: ἐπὶ τῶν λανθόνειν μὴ δυναμένων. 15

1. ὁδοιπορίας] lacunae signa posui: Suidas: *μισσημβρίας δὲ καταλαβούσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπέδν τὴν σκιαν.* 10. Σφήττιον Hesychius. ἴσως ἂν Photius, ἴσως δὲ ἄντι Athenaeus; ἴσως ὅτι conjecit Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c. ἦσαν] addit Photius: ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς [cf. infr. 74.] *κακολόγοι*, ubi pro v. Ἀχαρνεῖς Rubnkenius ad Tim. Lex. Voc. Platt. 15 Lugd. legendum censet *Ἀξωνεῖς*: Aexonenses enim propter calumniandi et maledicendi libidinem male audiebant: Apost. I, 92. Arsen. 28. Schol. ad Plat. 322 Bekk.: *Ἀξωνεῖς δῆμος Κερροπίδος, καὶ Ἀξωνεῖς οἱ ἐκείθεν, εἰ καὶ βλιάσσημοι ἐκ-*

στοις καθ' ἓνα οὕτω προσενηγεμί-
ρους περὶ τῶν οἰκείων καὶ ἀναγκα-
στάτων, πρὸς πάντας περὶ τῆς
ἐν Δελφοῖς σκιᾶς νυνὶ πολε-
μῆσαι: ex hoc loco orta est
proverbii forma Didymo pro-
bata, quam deprehendimus cor-
ruptam in Bekk. Anecd. I, 243,
30: ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: ibid. 250,
27: ἐν Δελφοῖς σκιᾶς μάχισθαι.
incorruptam ap. Harpocr. 151,
II: περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς
μοσθίνης Φιλαπικιστοῦ
φσει τὴν περὶ ὄνου
οιμίαν παραπεπλη-
ῆτορος λίγοντος
Δελφοῖς οὐκ
τὴν ἐπὶ
ἀξίων

7, 32: *At Graecus postquam est Italo perfusus aceto: ubi Scholiasta explicat v. aceto: zamaritudiniae.*

29. V. III, 31. B. 742. Macar. 432: ἐπὶ τοῦ ὀργίλου καὶ ὀξείας: οἱ γὰρ Σφήττιοι εἰσι τούτω κομμοδιού-
τοι Schol. ad Arist. Plut. 720: Hesych. Photius: cf. infr. IV, 72. V. 32. Explicatio debetur Halysae: cf. Halysae: cf. Halysae:

- 32 Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων: ἐπὶ τῶν πάνυ πο-
θουμένων. Φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος ὁ Ἀρτέμων ἐγένετο
περιμάχης γυναιξίν ἄλλοι δὲ ὅτι μηχανοποιὸς ἐγένετο
σοφώτατος κατὰ τοὺς Περικλέους χρόνους· χυλὸς δὲ ὦν
περιεφέρετο ἐπὶ τῷ ὄρῳ τὰς μηχανάς. 5
- 33 Ὅρκος Ἀφροδίσιος συγγινώσκεται: παρὸς-
σον οἱ ἐρῶντες εὐχερῶς ὀμνύουσι.
- 34 Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δεῖ ἐπιπνίγειν:
παρεγγυᾶται μὴ τοῖς δυστυχοῦσι κατεπεμβαίνειν.
- 35 Οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτο- 10
μεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦντων, κυρόσον οἱ
μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

μφοδιῶντο ἵνα· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι φασὶ τὰ βλασφημεῖν X: ἀπὸ
τοῦ ἐπιρρήσαντος. οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτοτο: Harpocr.
9, 3 Bekk. Hesych. Suid. Zonar. 71. Bekk. Anecd. I, 353, fin. :
cf. infr. IV, 73. Adhibuerunt vocem comici, Plato, alii: v. Ruhnk-
enius l. c., Meinekius Menand. 91. 6. Ἀφροδίσιος] Ἀφροδίτης Ma-
carius. 7. ἐπιρροῦσαι Macarius. 9. παρεγγυᾶται μὴ] ὅτι οὐ δεῖ Ma-
carius. C τοῖς δυστυχοῦντας: correxi ex Macario. ἐπεμβαίνειν
Macarius. 10. λευκῶν ἀνδρ. οὐδ. ὄφ. Macarius; οὐδὲν λευκῶν ἂ. ὄφ.
Apost., Arsen., Phot. Suidas: ex his solus Suidas vv. ἢ σκυτοτομεῖν
habet. Ceterum e Scholiasta Veneto Ari-tophanis μὴ σκυτοτομεῖν
recipiendum esse Bernhardius ad Suidae locum monuit.

baumius: omnia enim vicini vi-
dent: qua de causa Hesiod. *Érg.*
341 admonet: τὸν δὲ μάλιστα
καλεῖν, ὅς τις σίθειν ἔγγυθε
ναίει, κτλ., ubi v. Gaisfordum:
et proverbium: *δυσμενῆς καὶ
βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀ-
φθαλμὸς, φησὶν ἢ παροιμία:*
Alei-phr. *Epist.* I, 15. Alia col-
legit Boissonadus ad Theophyl.
Simocall. 229.

32. B. 739. Schol. ad Arist.
Acharn. 857. ἡ περιφό-
ρητος Ἀρτέμων· ὁ περιφό-
ρητος τῶν μηχανῶν.

alter ex ea ipsa re, quam post
alios paroemiographus narrat,
a populo cognomen accepit: cf.
Schweighauserus ad Athen. XII,
533. E. Sintenis ad Plutarchi
V. Pericl. 27. p. 192 sq. Allu-
dit Aristoph. l. c.: addo Liban.
Epist. 225: *γεγὼν γὰρ σε ἴδεν τε
καὶ φιλονικίαν καὶ ὑπερηφάνην, ὅθεν
τὸν ἐν τῇ παροιμίᾳ περιεθίον Ἀρ-
τέμωνα.*

33. C. 378. Macar. 389: cf.
Diogen. III, 37. Append. IV, 86.

34. C. 381. Macar. 389. Ad-
hibet Galenus de differ. pul-
sum, II, 4 p. 43 Chart., T.

35. B. 739. Schol. ad Arist.
Acharn. 857. ἡ περιφό-
ρητος Ἀρτέμων· ὁ περιφό-
ρητος τῶν μηχανῶν.

35. C. 382. Apost. XV, 9.
Arsen. 391. Macar. 340: Eustath.

- 36 Οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.
- 37 Οὐδὲν ὄφελος ἀπορῥήτου καὶ ἀφανοῦς Μούσης: ἐπὶ τῶν τὴν σιωπὴν ἀσκούντων.
- 38 Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μακρὰν τοῦ τέλους ἀπεχόντων βούλεται γὰρ ἡ παροιμία λέγειν, ὅτι οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσὶν ἤδη.
- 39 Οὐδ' ἐν τοῖς ἰωροῦ: οὕτω τοὺς φυλακὰς ἐκά-

1. Οὐδὲ ἀρχαῖον ποιεῖ Suidas, ommissa explicatione: Photius: οὐδὲ κ. π.: ἐπὶ τῶν μὴ λυσσελόντων ὁ δ' οὖν κριθεῖς, ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. 5. Photius, alii: ἐπὶ τῶν μηδὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγαντα κατεφύτευον βούλεται κτλ. 8. ἤδη Hesychius, reliqui om. 9. Οὐδὲν τοῖ V: »forte melius ex Suida in Ἰωρός: οὐδ' ἐν τοῖς Ἰωροῦ vel οὐδ' ἐν τοῖς Ἰωροῦ, Schottus. Scribatur bis ἰωροῦ: correxii accentum e Suida, Photio, Arcadio de Accent. 72, 13. τὰς φυλακὰς] V τοὺς φύλακας: Photius v. ἰωρός:

ad Hom. II. A, 141 p. 455, 37: ὅτι δὲ τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὖν ἐν ἐπαίνῳ ἦν, καὶ ἐν ἔητοροκοῖς δηλοῦται λεξικοῖς ὅν ἐν θάτῳ μὲν κεῖται ὅτι λευκοὶ οἱ δειλοὶ, καὶ λευκώπιοι οἱ αἰετοὶ· ἐν δὲ ἑτέρῳ, τῷ τοῦ Αἰλλίου Διογενίου δηλαδὴ τῷ, οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος· ἢ συμπαρακείμεται καὶ ἕτεροι κεφαλαῖοι παροιμίας αὐτῶν· Καὶ οὐδεὶς δυσώϊνης χρῆσταιν ὄφιναι κρέας [Poll. Onom. III, 126. Suidas]: καὶ, Οὐδὲν φρονεῖ δεικαῖον ἐστνικῶς ἀνήρ [Apost. XV, 21. Arsen. 392. Phot. Suidas. s. ἐστνικός, s. οὐδὲν]: Schol. Venet. ad Arist. Pac. 1308: ὅτι παροιμία ἐστίν· καὶ οὕτως οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν, μὴ τι καὶ μάχωνται· ἐπὶ δὲ οὕτως· οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ στυτοτομεῖν, Phot. Suidas. Arist. Pac. 1303: οὐδὲν γὰρ, ὃ πονηροῦ, Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστ', ἦν μὴ τι καὶ μασσῶνται. Λευκοὶ dicuntur timidi non solum, sed etiam molles homines et delicatuli: cf. Hesych., Phot. s. λευκοί, Plutarch. Provn. I, 64. Append. III, 61. Walzsius ad Arsen. 391 sq. Ad v. στυτοτο-

meū annotat Kuesterus ad Suid. l. c.: huc egregie facit locus apud Aristoph. Eccles. 385, ubi Chremes, cum concionem in foro albis hominibus plenam vidisset, eam concioni στυτοτόμων αστιμίλατ.

36. C. 365. Phot. Suidas.

37. C. 383.

38. V. III, 22. B. 714. Apost. XV, 18. Arsen. 392: Schol. ad Arist. Vesp. 499, a quo duae explicationes proponuntur: prior cum Hesychio concinit, altera haec est: ἀπὸ τοῦ ἐν γυμνακῷ ἀγῶνι, ἦγον οὐκ ἐν παιδιᾷ· πρὸς ὃν τὰ βράβη γεννηθέντα εὐθύς ἐν σελίνοις ἐτίθεισαν· . . . ὅθεν καὶ παροιμία· οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσὶ. Φησὶν οὖν ὅτι οὐπω σοι οὐδὲ ἀρχὴ γέγονε τὸν παρ' ἡμῶν ἰσομένον: Hesychius: παροιμία, ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοῦλάχιστον διηρηκότων οἷς ἐπέθειτο· ἐν τοῖς γὰρ λεγομένοις περικηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγαντα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν κτλ.: Phot. Suidas. Usurpat Aristoph. l. c.: cf. Diogen. VIII, 57.

39. V. III, 25. B. 718. Suidas s. Ἰωρός. De lege dixit

λουν Ἀθηναῖοι καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' αὐτοῖς ἐκτός ἰω-
ροῦ ἐκέλευσεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους· τουτέστι τῶν τό-
πων ἐν ᾧ τὰ φυλακτήρια ἦν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀπειλούν-
των καὶ σοβαρευομένων ἢ παροιμία.

40 Οὐδὲ τῶν τὰ Πυθαγόρου μυθολογούντων 5
ἦκουσας: ἐπὶ τῶν πάσης ἀλλοτριῶν παιδείας.

41 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνοῖ: ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούν-
των· δῆλη γὰρ οὐσα ἢ ἀηδῶν ἀγρυπνεῖ.

42 Οὐκ ἀγαπᾷ γραῦς θανοῦσα, ἀλλὰ καὶ προς-
εκφέρειν κελεύει: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀρχουμένων οἷς ἐλα- 10
βον, ἀλλὰ καὶ πλείω ζητούντων.

43 Οὐ καὶ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλείαι: ἐπὶ
τῶν διὰ τινος εὐεργετουμένων. Φυσι γὰρ ὁπότιν μία
χελώνη πῆν, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τῆς οὐραῆς αὐτῆς πίνουσι. Τὸ
οὖν πλείαι ἀπὸ τοῦ πεπληρωμέναι. 15

44 Οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγρυπνίας: ἐπὶ
τῶν μεγάλα μοχθούντων ἐπὶ εὐτελεῖ.

45 Οὐκ ἀπειρῶ προσέβαλες: ἐπὶ τῶν οἰομένων
μὲν ἐξαπατᾶν, φωραθέντων δέ.

θωροφός· φύλαξ, et sic reliqui: v. Tittmannus ad Zonar. 1139. 2. »Cor-
rexi τοῦτ' ἔστι τοῦ τόπου.« Schottus. Non secutus est Gais-
fordus. 7. ὅσον] scribe ὅσον. ὑπνοῖ] Suidas ὑπνώουσαν recte:
ὑπνώουσαν Apostolius, Arsenius. Explicat Arsenius: ἐπὶ τῶν ἀγρυ-
πνούντων, παρόσον ἢ ἀηδῶν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτιν μᾶλλον δὲ διὰ διου-
λίαν. 12. οὐ καὶ] οὐκαὶ (sic) Gaisfordus; οὐχὶ καὶ αἱ Apostolius
et Arsenius. 14. πῆν] adjeci ex Apostolio et Arsenio. 19.
ἐξαπατήσῃ Phrynichus.

Petitus Legg. Attic. VII, 1, 20:
add. C. O. Muellerus ad Aesch.
Eumen. p. 134.

40. C. 387. Μύθους Πυθα-
γορεοὺς memorat Aristot. de A-
nima I, 3.

41. C. 389. Apostol. XV, 23.
Arsen. 394: Suidas s. ἀηδῶν,
qui Sophocli adscribit. De
re cf. Aelian. V. Hist. XII, 20:
λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
δραῖσθαι ἀμελεῖν ὑπνου καὶ διὰ τὸ-
λους ἀγρυπνεῖν: ubi v. Kuhnium.
Similiter dicebatur Οὐδ' ἀηδό-
νιον κατέδαρθον: πρὸς τοὺς
φίλαγρυπνοὺς, Macar. 399: quod
quum respiciat Hesychius s.
ἀηδόνην, nulla locus ejus emen-

datione indiget. V. Zenob.
III, 97.

42. C. 393. προσεκφέρειν] co-
gitandum videtur de obolo, qui
ori mortuorum immittebatur.

43. C. 391. Apost. XV, 22.
Arsen. 398.

44. C. 390. Arist. Ran. 932:
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ ενκτός
δηγροῖπνησα, Τὸν ξουθὸν ἰππαλε-
κτρούνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις:
Callimachus in Anthol. Palat.
IX, 507, 3: χαίρετε λεπταὶ Ῥή-
σις, Ἀρήτου σύντατος ἀγρυπνίη:
cf. Monkius ad Eurip. Hippol.
377, supr. 41.

45. C. 392. Bekker. Anecd.
I, 56, 26. Cf. Diogen. III, 94.

- 46 Οὐκ ἄσκιον: εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδαικότων· Κράτης Ἡρωσιν·
Οὐκ ἀσκήω γ' ἔμορμολύττετ' αὐτούς.
- 47 Οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἄπτεται: ἐπὶ τῶν περιττῶν καὶ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα συντελούντων.
- 48 Ὅψε θεῶν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά: ἐπὶ τῶν ὀψιαίτατα καὶ βραδέως παρεχόντων δι-
κην, ὧν ἐπλημύλησαν.
- 49 Ὅψ' ἤλθεις, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο: ἐπὶ τῶν καθυστεριζόντων καὶ βραδέως ἐρχομένων, παρόσον ἰσ-
τῶν μισθωτῶν τοὺς ὄψε ἐλθόντας πάλιν ἀπέλυον ἐπὶ τὸ
μισθωτήριον· τὸ δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Κολωνῶν.
- 50 Ὅψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα: παροιμία.

1. ἀσκή Hesych., Photius. κενὰ] κοινὰ B: κενὰ Gaisfordus. δεδοικότε] addit Hesychius: ἐπεὶ πενὸς ὁ ἀσκόσ. 3. Versum Cratetis sic affert Hesychius Schoenii: οὐκ ἀσκήω μὲν τ' ἄρ' ἔμορμολύττετ' αὐτούς, εἴτα δ' ἴσ' ἀληθῆ, quam Meinekius Histor. Critt. Comm. Græ. I, 64 sic correxit: οὐκ ἀσκήω μὲν τ' ἄρ' ἔμορμολύττετ' αὐτούς, ἐπεὶ ταῦδ' ἴσ' ἀληθῆ. αὐτούς] B αὐτ. 6. Orac. Sibyll. ὄψε θεοῦ μύλοι ἀλέουσι τὸ λεπτόν ἄλευρον. 9. εἰς Poll. Photius. τὸν Apost., Arsen., Suidas om. VB: ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον. τοὺς γὰρ ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὄψε, ἀπέλυον πάλιν ἐπὶ τὸ μισθωτήριον, τὸ δὲ ἦν ὁ Κολωνός. 13. Macarius addit: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων στοχαζομένων.

46. B. 715. Hesych. Photius. Cf. Diogen. II, 65: add. Macar. 429: Σκιά μορμολύττεσθαι· ἐπὶ τῶν κενῶς ἐκφοβούντων.

47. C. 396. Usurpat Lucianus Alexand. §. 54: πρὸς μίαν ἐρώτησιν . . . οὐκ οἶμαι μοι χρησμούς ἐπεμψεν, οὔτε γῆς, φασί, οὔτε οὐρανοῦ ἀπτομένους, ἀνοήτους δὲ καὶ δυσνόητους ἅπαντας.

48. C. 396. Macar. 400. Oracul. Sibyll. VIII, 14. p. 677. Adhibuerunt Plutarch. de S. Num. Vind. 549 D: ὡςτ' οὐχ ὄρω, τί χρῆσιμον ἔστι τοῖς ὄψε δὴ τοῦτοῖς ἀλείψιν λεγομένοις μύλοις τῶν θεῶν: Sext. Empir. advers. Grammat. I, 13, 287. Origen. c. Cels. VIII, 771, A.

49. C. 397. V. III, 24. B. 717. Apost. XV, 53. Arsen. 400: Polluc. On. VII, 133. Argum. III ad Soph. Oedip. Colon.: ἴσ'τι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνός

ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρύσασκειν, πρὸς ᾧ οἱ μισθαροῦντες προσετήκισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστεριζούσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι· Ὅψ' ἤλθεις, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο: Hesych. Phot. Suidas. Comp. Zenob. V, 2. Nescio an cohaereat cum nostro oraculum, quod Plutarch. An seni republ. ger. 784 B. respicit: τὸ μὲν γὰρ ἐν γῆρα πολιτείας ἀρχισθαι, καὶ μὴ πρότερον, . . . ἴσως ἂν αἰτωμένῳ τινὶ παρασχοι τὸ τῆς Πυθίας εἰπεῖν· Ὅψε μ' ἤλθεις ἀρχὴν καὶ δημαγωγίῳ διζήμενος, καὶ παρ' ὄραν στρατηγίῳ κόπτετις θύραν: idem in mente habuit Apollonius in dicto, quod refert Strabo XIV, 1, 13: ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὄψε δ' ἦκεν [sc. Rhodum] ὁ Μόλων, καὶ ἔρη πρὸς αὐτὸν ἐκείνος· Ὅψε μολών. ἀντὶ τοῦ ἐλθόν.

50. C. 398. Macar. 400.

51. Πάνθ' ὁμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή: ἡ Ῥοδῶπις ἑταῖρα ἦν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου, ἧς καὶ Σαπφῶ μνημονεύει καὶ Ἡρόδοτος. Τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον διὰ τὸ διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφωνῆσαι τὸ λεγόμενον. 5
52. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον: ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκη καταδικασθέντων.
53. Παραλύομαι: ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παραλύονται.
54. Παρασάγγης: μέτρον ὁδοῦ ᾧ σταδίων, σχοῖνος 10 δὲ ξ, ὡς δέ τινες, πεντήκοντα.

I. ἄπαντ' ὁμοια κτλ. Apostolius, Arsenius, Suid. s. Ῥοδῶπις. Apostolius et Arsenius explicant: σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ἀποπεπτακῶσαν οἱ θνητοί. 4. διὰ] B om.: sensum verborum διὰ . . . μίξ. aperuit Bernhardius ad Suid.: quod insignem opinionem de suavisissimo coitu Rhodopidos conceperant. διάφορον] V et, ut videtur, B διαφέρων: verum Suidas suppeditavit. 6. ὑπὸ μιᾶς Μύκονος Apostolius cum filio. 8. παραδύομαι.— παραδύομαι Suidas v. παραδύομαι, lectio e conjectura indocta exorta; παραλύομαι: παρομιμακῶς ἐπιεί κτλ. Hesychius: germanam lectionem Photius et Suidas servarunt una cum explicatione doctiore: Παραλοῦμαι: παρομιμακῶς ἐπιείθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦνται τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω [fr. 150. G. Dind] Ἀλλὰ πάντας χρῆ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἕαν. οἷον [hanc vocem Photius om.] συνισκίνας τοῖς πλουσίοις ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι. παραλύονται] Hesychius παραέλυοντο: scr. παρελοῖοντο. Ego h. l. corruptas retinui lectiones, quum eas a paroemiographis scriptas esse, vel literarum ordo in Hesychio doceat. 10. λ] τριάκοντα V. 11. ξ] ἐξήκοντα V.

51. V. III, 67. B. 817. Apost. III, 87. Arsen. 66: Suidas. De Rhodopide cf. Herod. II, 135. Athen. XIII, 596. B. Phot. et Suid. s. Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα, Nevius ad Sapph. frg. p. 2. Grauertus de fab. Aesop. p. 59 sq. Usurpavit nomen Rhodopidis Helioid. Aeth. II, 25 monente Schotto, quem ita inspirasse videtur pulchrae puellae mentio, ut proverbium in versum latinum includeret: Omnes morte cadunt, etiam formosa Rhodopis.

52. K. IV, 25. Strab. X, 5, 9 p. 487: ὑπὸ Μυκόνῳ μυθεύουσι κίσθαι τῶν Γυγάντων τοὺς ἰστάτους ἢφ' Ἡρακλῆος καταλυθέντας ἀφ' ὧν ἡ παροιμία, Πάνθ' κτλ.,

ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν ἐπιγραφὴν ἀγόντων τὰ διηρημένα τῇ φύσει, quae sua fecit Stephan. Byz. s. Μύκονος: Apost. XV, 79. Arsen. 405: Eustath. ad Dionys. Perieg. 525: ἡ Μύκονος, ἐν ἣ ἕλγονται κίσθαι . . . ὅθεν ἐπὶ τῶν οὐκ εἰδ. παθόντων μιᾷ ψήφῳ, ἤγουν ἐπὶ τῶν μιᾷ δ. καταδ. λέγεται τὸ πάνθ' κτλ., ἤγουν πάντα ὁμοῦ ὑπὸ μιᾷ βλάβῃν ἢ καταδίκην, ad quem locum v. Bernhardii notam p. 921. Cf. Zenob. V, 17.

53. V. III, 37. B. 759. Hesychius: v. notam criticam.

54. V. III, 40. B. 764: Eustath. ad Hom. II. B, 361, 16. Schol. ad Luciani Icaromen. § 1. ad ej. libr. Quom. hist. conscr

- 55 Παρῶν ἀποδημεῖς.
- 56 Πέρδικος καπηλεῖον: χολὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ.
"Ὅθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι φασί, καὶ τὸ Πέρδικος σκίλος.
- 57 Πηλέως μάχαιρα: σωφροσύνης γέρας ἢ μάχαιρα τῷ Πηλεῖ δέδοται, Ἡρωσιώτευστος οὔσα.
- 58 Πλίνθον πλύνεις, Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις, Θάλασσαν ἀντλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 59 Πόνω πονηρός: ἦτοι κατ' ἐπίτασιν ὁ φαῦλος, ἢ διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

1. Macarius: ἐπὶ τῶν αἰσθησιν ἑαυτῶν οὐδεμίαν [μηδμίαν Suidas] παρεχομένων [παριχόντων Suidas]. 5. Photius: παροιμία ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως μέγα φρονεῖ μάλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μάχαιρα ἰδοῦσι σωφροσύνης γέρας, Ἡρωσιώτευστος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ἐπιβρολήν παρά θεῶν λαβεῖν φασί τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡραίου κατασκευάσαντος. 10. ὁ ἐπίπονος] articulus V deest.

op. §. 24: Hesych. Phot. Suid. Zonar. 1500. ὁ Parasangam, vocem Persicam Athen. III, 99 C proverbii specie usurpavit: τοιοῦτοί τινες εἰσιν . . οἱ Οὐλπιάνιοι σοφισταί, οἱ . . πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλὰς παρασάγγαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλεε μέναιδρον κτλ.: Persica item schoῖνος Gregorio Nazianzeno mensurae genus est Epistola ad Nicobulum de Epistolis scribendis p. 903 B: τί γὰρ ἢ τῇ Περσικῇ schoῖνω μετρεῖσθαι δεῖ τὴν σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πήχησιν Schottus. Add. interpp. Hesych. et Zonar., C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. p. 155.

55. K. IV, 35. Macar. 406. Suidas. Est versus Aristoph. Equitt. 1120: ὁ νοῦς δέ σου Παρῶν ἀποδημεῖ.

56. V. III, 39, B. 760: Hesychius. Perdicem, canponem improbum et perdicis similem notat Aristoph. Av. 1292: Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὀνομά-

ζετο Χολός, ubi Schol.: μημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρω [fr. 148 G. Dindorf]. Καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χολός: v. Fritzschiu Quaeist. Aristoph. I, 76. Πέρδ. σκίλος] cf. Plutarchi Provn. II, 24: usurpatur ap. Athen. I, 4 D a Pamphilo Siculo ἔχει πιῶν μοι· καὶ τὸ Πέρδικος σκίλος. Ad eundem Perdicem spectare videntur, quae ab Suida afferuntur Πέρδικειος κάρα et Πέρδικειος ποῦς, ut monuit Schweighaeuserus ad Athen. I. citatum.

57. V. III, 39. B. 761: cf. Zenob. V, 20.

58. V. III, 49. Cf. Zenob. VI, 48. Plut. Boisson. 4. Greg. Cyrp. III, 39.

59. V. III, 56. B. 804. Schol. ad Arist. Vesp. 485: Hesych. s. ὀπόν ὢ πόνηρε, quod in ὢ πόνη πόνηρε recte mutantur Albertus ad Hesych. Benteleus ad Arist. T. IX, 1, 479 Invern., Lennepius ad Phalar. Epist. p. 61 Lugd. Usurpavit Aristophanes etiam Lysistr. 350.

- 60 Πράσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βα-
λάντιον: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα παλλὰ ἀναλισκόντων καὶ
ἀσωτευομένων. Ἀσθενὲς γὰρ τὸ τοῦ πράσου φύλλον καὶ
οὐκ ἀντέχον.
- 61 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται: ὅταν τις μὴ 5
δύνηται ἀπονίφασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρειται·
* * τῶν ἀνωφερῶν.

1, ἐρώτων Macarius, Suidas, et cod. Proverb. Parisinus, quem ad Suidae locum citat Gaisfordus: VB ἐρώτων et sic cum Schotto Gaisfordus. Macarius explicat: ὅτι οἱ ἐρώτες πολλὰ ἀναλίσκουσιν. 5. περιγίνη Hesych. Phot. Suidas: recte vertitur ab Erasmo I, 10, 90: *podex lotionem vincit.* παροιμία ὅταν Phot. Suidas. 6. καὶ ἀπονίφασθαι Suidas. αὐτῷ] B αὐτῶν: *correxī ex Hesychio: Phot. Suidas om.* ἐπιφέρειται] *elegantier dictum est κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρειται, pro eo quod Latini dicunt, qui cita est aluo, vel qui laborat alvi profusio.* Sopingius ad Hesychium. Post hanc vocem signa lacunae posui: quae exciderint, Hesychius indicat: ἐλέγεται οὐν ἐπὶ τῶν ἀνωφερῶν καὶ εἰκὴ πραττομένων. Nescio an recte Apostolius verbis ἐπὶ . . . πραττομένων subjungat: οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγαστροὶ οὐ δύναται ἑαυτοὺς ἀπονίφασθαι ἐπιτέως: si recte, hac observatione ridiculum in Arist. Ran. 480 augetur.

60. V. III, 53. B. 796. Macar. 414: Suidas. πράσου φ.] Aristoph. Ran 621: πάντα τάλλα, πλὴν πράσω Μῆ τύπτει τοῦτον μηδὲ γητεῖω νέω, ubi Scholiasta: πλὴν μη τοῖτοῖς αὐτὸν τύπτει, ἀπερ ἔστιν ἐλαφρότατα.

61. B. 765. Apost. XVI, 66. Schol. ad Aristoph. Vespp. 622: παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικῶντων· ἢ ἐπὶ τῶν αἰεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαιρέσθαι· ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνίμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως καὶ ἐπιμολύνεται, καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστροῦ εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τῆν γαστέρα φερούμενην ἔχοντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικημένων τῇ φορᾷ. Ἄλλως. Εὐφρόνιος μὲν, ὡς τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ματαίας οὐσης, ὅτι ματαίων ἐπιθυμῆς· καὶ γὰρ τὸ μέρος ἐπιτοὶ πλινόμινον ἐπιμολύνεται. Καλλίστρατος δὲ φησι· παροιμία, πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη, ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς καθῶν ἑαυτοῖς· ὡς εἰ τις βιάζοντο μὴ ἀποπλύνεσθαι: Hesych. Phot. Suidas. Utitur Aristoph. l. c.:

πάντως γὰρ τοὶ παῖσι ποτὲ κἀναφανῆσι Πρωκτὸς λουτροῦ περιγινόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περιπέμου. Graec: quum essent diligentes post opus, ut cum Christiano loquar, adsellatum podicis purgatores, facetias ab actu isto purgandi derivatas tam facile risu exceperunt, ut eum commemorare comici vehementer amarent: Pherecr. fr. 53. Arist. Lysistr. 1035. Ran. 489: agebatur res spongiis non solum et alliorum foliis, sed etiam lapidibus: Machon ap. Athen. XIII, 578, vs. 27: μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαννα πρὸς τὴν Μανίαν Ἐλοιδσοῖτο καὶ λέγει, Τί τοῦτο, παῖ, Ἐὶ δὲ λίθον εἴεις [cf. App. II, 11.]; ἵπολαβοῦσ' ἢ Μαῖα, Ἐδῶκ' ἄν, ἔν' ἔχης, Φῆς', ἀποφᾶσθαι, τάλαν: unde exiit proverbium: τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτῶν ἐκμάξαι λίθου: Schol. ad Arist. Pac. 1229: cf. intt. ad Arist. Plut. 818. Nam antiqui, inquit Florens Christianus ad Arist. Vesp. l. c., munditiarum italium elegantiores fuerunt quam

- 62 Πτωχοῦ οὐλακ† ἀεὶ κεναί.
 63 Πύθου χελιδόνος: διότι ὄδυρτικὸν τὸ ζῶον.
 64 Ῥᾶον ἢ τὸ Ὀνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί:
 ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαίνοντων Ὀ-
 νειον γὰρ ὄρος, πρὸς δὲ οἱ τῶν Βοιωτῶν ὀρίζονται ὄροι. 5
 65 Ῥέας πόντος: Ἴόνιος κόλπος περὶ Ἀδρίαν, ἐν-
 θα τιμᾶται ** ὁ Βόσπορος.

1. Πτωχοῦ VB: πτωχῶν rectius Suida. οὐλακ] haec vox quum sensum fundere non videretur, Kusterus prava Hesychii glossa in fraudem inductus, οὐλάδες proposuit, vocem nihili: Ruhnkenius l. c. et Epist. Crit. II, 188 θυλάς ἀεὶ κενή, probante Jacobsio ad Anthol. VIII, 77: probare videtur etiam Porsonus in Toupii Emen- datt. in Suid. T. IV, 469, bene addens, formae κενή substituendum esse κενή, ut versus dactylicus prodeat. Quo sensu dicatur, ne- scimus. 3. τ' Ὀνειον Suidas, τ' Οὔνειον Apostolius. »Prover- bium in versum trochaicum sic redigi potest: ῥᾶον ἢ τοῦνειον ὑπε- ἔβησαν οἱ Βοιωτοί.« Kusterus ad Suidam. 4. Ὀρειον iterum Sui- das. 5. ὀρίζοντο Suidas cum Apostolio. 6. πόντος] Hesych. πῶτος: πῶτος enim, ut postea Latinus, extulisse Graecos cer- tum e Glossario Graeco-barbaro eruditissimi Jo. Meursii, nuper evulgato. Schottus. v. Opp. Om. Meurs. T. IV, p. 635 ed. Lami: add. Ducangius Gloss. Graec. Inf. T. I, p. 1206. In fine lacunae signa posui: videntur deesse verba Ῥέα καὶ. Mare enim Ionicum ab Adriatico veteres non distinguebant: cf. Aeschylum; add. Schol. ad Apoll. Rhod. IV, 308: ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἴονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἴόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἴόνιον Ἀδρίαν καλοῦσι:

hodie sumus, qui satis elegantes et mundi extra videri volumus, interne porci et si quid immundius.

62. V. III, 42. B. 781 b. Sui- das. Haec a Callimacho pro- fecta esse, Ruhnkenius sibi persuasit: cf. ejus nota ad Cal- lim. fr. 360 p. 556 sq. T. I ed. Ern. Causam non video. Cf. Zenob. V, 66.

63. V. III, 41. B. 766. Apost. XVII, 2. Arsen. 416: Hesych. Photius: παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερα- τοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλε- γμένου· ὡς Μνασίας ὁ Πατριεὺς ἐν τῷ περιπλῶ· οἱ δὲ ὅτι θρη- ητικὸν τὸ ζῶον οἱ δὲ ὅτι τὸ ἕαρ προσημαίνει [cf. sup. 4.]: Suidas. Usurpavit Aristopha- nes: v. fr. 499 G Dindorf.: Πυθού- χελιδῶν πηνίξ' ἄττα φαίνε- ται. Chelidionem χρησμολογῶν

τινα τῶν πάλαι nominat Suid. s. χελιδόνας: add. Herodian. π. μον. λέξ. 9, 6: χελιδῶν . . εἶτε τὸ ὄ- νειον εἶτε ὁ περὶ τελετῶντος γρα- φας, ubi τελετῶν corrigat Lobe- ckius Aglaoph. II, 1352: idem ibid. I, 304 vatem e falsa pro- verbii nostri explicatione natum esse conjecit.

64. V. III, 71. B. 825. A- post. XVII, 8. Suidas. Ὀ- νειον] Strab. IX, 1, 8, p. 393: τὸ πλεον αὐτῆς [τῆς χώρας τῶν Μεγαρέων] ἐπέχει τὰ καλούμενα Ὀ- νεια ὄρη, ἕως τις μηχανομένη μὲν ἀπὸ τῶν Σκευονίδων πετρῶν ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Κιθαίριονα, διείρουσα δὲ τὴν κατὰ Νίσαιαν θάλασσαν ἀπὸ τῆς κατὰ Κρίσσαν Ἀλεονίδος προσαγορευμένης: v. C. O. Muellerus Dorr. II, 432, idem in Nunc. literar. Gotting. 1838 p. 1334.

65. V. III, 68. B. 821. Schol.

- 66 Ῥήγματα ἀντὶ σχημάτων: ἐπὶ τοῦ παραπο-
λαύοντος τινός, δι' ὧν πράττει.
- 67 Σαοῦλ ἐν προφήταις: οὗτος ἐχοίσθη ὑπὸ Σα-
μουὴλ εἰς βασιλεὺς καὶ προφήτην· καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη·
Καὶ Σαοῦλ ἐν προφήταις; Καὶ ἐστὶ παροιμία· λαμ- 5
βάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἀξίων.
- 68 Σαρδαναπάλου τρυφηλότερος. Καταγρηρά-
σαι Τιθωνοῦ βαθύτερος. Κινύρου πλουσιώ-
τερος. Δις παῖδες οἱ γέροντες: ὁ γὰρ Τιθωνός
τὸ γῆρας ἀποθέμενός· κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα μετέβαλεν' 10

Schol. ad Aesch. l. c.: τὸν Ἴονον κόλπον Ῥέας κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκίεσε τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι: cf. Strab. VII, 5, 10 p. 316 sq., Blomfieldus ad Aesch. l. c. An Rhea ibi culta sit, nescio. Addit nunc καὶ ὁ Βόσπορος: Bosphorus dicebatur mare Ionicum, cf. Aeschyl. Prom. V. 730. Ammian. Marcell. XXII, c. 8, et antiquo tempore Ῥέας κόλπος, quum ibi coleretur Rhea, de cuius cultu Heinsius ad Hesych. adire jubet Stuckium in Peripl. Pont. Eux. p. 96. Ut verisimile non sit, nomen Ῥέας πόντος per grammaticos demum utriusque mari datum esse. 2. δι' ὧν] διὸ Macarius. 5. καὶ ἐστὶ κτλ.] Suidas: καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολὴν· Τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ἑταῖον βασιλιαν εἶρε. 7. Σαρδαναπάλου—γέροντες] Suidas utroque loco accurate Julianum exscripsit: priore loco explicat: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγομένη: altero: ἐπὶ τῶν ὑπεργῆρων. 9. ὁ γὰρ . . ἀρχὴν] haec concinunt cum Suida s. Σαρδ., nisi quod hic post v. τρυφή inserit διαβιούς. Τιθωνός . . μετέβαλεν'] Suid. s. καταγ.: Τ., ὑπεργῆρος γενόμενος κατ' εὐχὴν εἰς τ. μ.

ad Aesch. Prom. V. 836. Hesych. Photius. Legitur apud Aeschyl. Prom. V. 836.

66. V. III, 73. B. 827. Macar. 424. Comp. Zenob. I, 88. Diogen. VII, 100.

67. V. III, 87. Suidas. Originem explicat I Samuel. X, 11. 12: adhibet Greg. Nazianz. Orat. I, p. 5 B. Colon. 1690: ὥστε εἶναι καὶ Σαοῦλ ἐν προφήταις κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν καὶ παροιμίαν: alludit idem Or. XX, p. 335 D.

68. V. III, 88. 89. 90. 91. Suid. s. καταγρηάσαι, s. Σαρδανάπαλλος. Proverbium descriptum est ex Juliani Epist. LIX, p. 117 Heyler.: εἴη δὲ καὶ σε περὶ ταῦτα τριβόμενον καταγρηάσαι καὶ τοῦ Τιθωνοῦ βαθύτερον τε καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ τοῦ Σαρδαναπάλου τρυφερώτερον. ὅπως καὶ τὸ

τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῆ, Δις παῖδες οἱ γέροντες. Σαρδαν. τρυφ.] Apost. XVII, 26. Arsen. 426, qui in lemmate exhibent: Σαρδαναπάλου βίος: Macarius: Σαρδανάπαλος· ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίων: Eustath. ad Hom. Od. Σ, 1834, 27: ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑστερον Ἴτροι καὶ πάντες οἱ ἑταιροῦντες, καθὰ καὶ Εἰλωτες οἱ δοῦλοι, . . καὶ ὡς οἱ τρυφηταὶ Σαρδανάπαλοι ἀπὸ τοῦ ὁμοίου Σαρδαναπάλου· οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Λικνίου Λικνίνοι καλοῦνται ἰδιωτικῶς οἱ ἀγρίως κολάζοντες, ὡς περὶ εἰ δέ τι καὶ ὑποπαῖξαι, καὶ τοὺς Νικολάους τὰ μελίπικτα ἔκ τινος ὁμωνύμου ἀνδρός εὐρόντος προσλαλοῦσί τινες, . . τὸν ὁμοιον δὲ τρέπον καὶ Μόλωνες οἱ πολυμμεγέθεις, ἀπὸ τοιοῦτου Μάλωνος: cf. C. O. Muel-lerus in Niebuhrrii Mus. Rhen. III, 36 sq. Huc ex parte per-

ὁ δὲ Κινύρας ἦν ἀπόγονος Φάρμη †, βασιλείως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσουρίων βασιλεὺς, ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλείως Νίνου, χώρας Περσικῆς, καλλωπιζόμενος αἰσχρῶς καὶ τοῖς οἰκειοῖς μὴ ἑὸν ὄρωμενος, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. Πεπυροπολημένον δὲ τοῦ οἴκου, ἐνδοθεν εὐρεθεὶς ἀπέθανε καὶ ἔστιν ἐπιγραμμά ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσουρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν ἡμέρη μιῇ· Ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τὰ γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἔστιν ἄξια· τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποῖηται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. Ταῦτόν καὶ ἐν τῇ Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσὸν ἐπιγέγραπται, ἦτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

1. Φάρμη] nomen corruptum: Φαρμάκης Suid.: v. Bernhardium. βασιλεὺς Suidas. 3. ὃς Suidas om. τρυφῇ διαβιούς Suidas. 6. Legebatur πεπυροπολημένον. 10. Ἰσθμ] σὺ δ' Ἰσθμ Arsenius. 13. ἐφεστὸς Arsenius: v. Naekium l. c. 250. 14. ὡς ἂν ἀποληκοῦν] ὡς ἀνακροτεῖν Arsenius: de nostra lectione disputat Naekius l. c. 249 sqq. 15. Ἀγχιάλῳ h. l. tenent Phot. Suid. Apost. Arsenius.

tinet Arist. Av. 1021: v. mea in Zimmermanni Diar. Schol. II, 1833, p. 248. Τιθωνός] Eustath. ad Hom. Od. E, 1527, 64: καὶ ἴδει περὶ οἷ ἰστίον, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ὡς ὑπεργηράσαντος οἱ λιαν πρισβύται Τιθωνοὶ ἐσκόπιοντο· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Κρόνου οἱ αὐτοὶ, Κρόνοι τε καὶ Ἰαπετοί: cf. Diogen. II, 71. V, 63. 64. VII, 45: aliter Eustath. ad Hom. II, I, 396, 36: Τιθωνὸν ὁ μῦθος μετέβαλεν εἰς τίττια· ἴσως δὲ καὶ ἐκείνος μυθεῖται παθεῖν οὕτως ὡς περὶ τὸ γῆρας λαλίστερος: id. ibid. A, 826, 1: ἡ δὲ παροιμία ἐπὶ δυστυχῶν γερόντων τίθησι τὸ τοῦ Τιθωνοῦ ὄνομα, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν [Arist. Ach. 688]: γέροντα ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν: cf. Lucian. Hermot. §. 50: v. Zenob. VI, 18. Κινύρου] cf. Diogen. VIII, 53. Jungitur Sardanapalo a Luciano Rhet. Praecept. §. 11: ὀλίγας μὲν ἐτι, οὐλίγας τε καὶ ἰσταν-

θίνας τὰς τριχὰς εὐθετεῖοντα, πάν-αβρόν τινα Σαρδανάπαλον ἢ Κινύραν ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ἐπίπραστον ἐκείνον ποιητὴν: de Agathone cf. Zenob. I, 2. Δις κτλ.] Diogen. IV, 18. Quae sequitur de Sardanapalo disputatio, eodem fere modo refertur a Schol. ad Arist. Av. 1021. Apost. XVII, 26. Arsen. 426. Phot. Suida: a quonam illam acceperint, affirmare non ausim: v. Athen. XII, 529 D sq. Ἐπὶ τῷ τάφῳ] hoc falsum esse et ad Ninum urbem perperam referri Anchialeam de Sardanapalo inscriptionem doctissime evicit Naekius ad Choeril. fr. p. 240 sqq.: idem ib. 247 nostrum locum tractat: add. C. O. Muellersius l. c. 29. Schneidewinus Fragmente griechischer Dichter a. einem Papyrus p. 13. Τούτου] ut se flocci facere vitam indicaret: Arist. Ran. 940, ubi Scholia: εἰκὸς αὐτὸν ἀνακρο-

- 69 Σήπινον γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.
 70 Σιλφίου λειμών: εἶδος τι τῆς Λιβύης σιλφιον καὶ παροιμία τὸ Βάττου σιλφιον.
 71 Σινδαρωνεύεσθαι. μέμνηται ταύτης Φερεκράτης. Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνδρας σίνεσθαι. 5
 72 Σινωπίσαι: ἐπὶ τοῦ ἀσχημονῆσαι ἀπὸ ἑταίρας τινὸς ἐκ Σινώπης.

1. Σύπινον K: Diogen. VIII, 14: στύπινον γερόντιον: ἀσθενής. 2. λειμών] λειμὸν conjecit Ellendius Lex. Soph. II, 709: λειμών dixit Sophocles in regionis Cyrenicae laudem [*Luserpiciferae Cyrenae* Catull. VII, 4.], quum hac voce solerent terrarum pulchritudinem significare: Aesch. Prom. V. 654: add. Soph. fr. 587, 5. Dind., Diodor. I, 96. Hesychius: Σοφοκλῆς [fr. 945 Dind.] περὶ γῆς ἐν Λιβύῃς τὸ σιλφιον φερύσης [γῆν et φέρουσαν Ellendius l. c.] οἱ δὲ εἶδος τι κτλ. εἶδος] βοτάνης adjecti ut necessarium ad sensum Schottus. Εἶδος interpretor speciem odoratam, cujus generis erat silphium: sic enim proprie τὰ εἶδη recentioribus sunt usitata, licet veteres latius extendant omnemque mercium speciem sub eo vocabulo complectantur: v. Epiphan. Panar. p. 618 C. cett. Hemsterhusius ad Arist. Plut. p. 320. 4. Scribendum videtur aut σινδαρωνεύεσθαι aut σινδρωνεύεσθαι: v. Hesych. s. σινδαρὸν et σινδρῶν. Posset etiam σινδαρωνεύεσθαι: v. Phot. s. σινάμωρος. 6. σινωπήσαι Photius, σινωπίσαι V, σινωπίσεις Apostolius: v. Steph. Byz. s. Σινώπη: . . καὶ Σινωπίτις καὶ Σινωπίς ἀπὸ τοῦ Σινωπίεις. 7. ἐκ Σινώπης] recte Suidas: καὶ παροιμία Σινωπίσαι τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. Ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῇ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς ἐφη. Neque videtur Sinope urbs meretricis cognominis patria fuisse: Athen. XV, 595 B: Σινώπης τῆς Θοράκτης, τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν πορνείαν.

τοῖντα τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ οὐδὲ τοιαύτι. Ζεφύριον] v. Steph. Byz. s. Ἀρχιάλη.

69. K. IV, 41. Apost. XVII, 36. Arsen. 428.

70. V. III, 77. B. 837. Hesychius: v. Thriegius R. Cyren. 310. Cave σιλφίου λειμών pro proverbio habeas. Est locutio, in cujus explicationem proverbium Βάττου σιλφιον allatum est: cf. Append. III, 82. 83. Βάττου σ.] Apost. XVII, 48. Arsen. 429: Append. I, 51.

71. V. III, 85. B. 681. Suidas. Φερεκράτης] p. 77 Runkel. Etym. M. 713, 27: Σινάμοροι [i. σινάμωροι] πολεμίζουσι θυρωροί: ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων [fr. L. Bergk., 32 Schnei-

dew.]· μεμορημένοι, φησί, πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἠκούσμεθα τοὺς ἐξ ἅπαντος κακοῦργῶν προαιρουμένους· οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σινμορεῖν [sic] τὸ λιχνεῖν· καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σινμορεῖν [sic] καλεῖ. Ἦρος: etiam Aristophanes similia adhibuit: v. Nub. 1060 ibiq. Schol. et Berglerus.

72. V. III, 78. B. 840. Apost. XVII, 47: Hesych. Phot. Suidas. De Sinope cf. Athen. XIII, 566 A: περὶ Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ Κωμωδομένων φησὶν ὅτι Ἄβδος [cf. Diogen. VI, 53.] ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι· μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπούρῳ, ἐν Ἀριστοφῶν, ἐν Ἀλιευομένη, ἐν Νεοττίδι, καὶ Ἀλεξίς ἐν

- 73 Σιφνιαίειν: ὡς Κρητίειν καὶ Λεσβιάειν, ἀπὸ νήσου Σίφνου καλουμένης. Ἔστι δὲ τὸ ἄπτεισθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάειν δὲ τὸ παρανομεῖν στόματι.
- 74 Σκύθης τὸν ὄνον: ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν ἀκυζομένῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. Ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, 6

2. καλουμένης] addit Photius: καὶ Σίφνιος δὲ ἀρῆαβῶν δμοίως Σιφνιαίειν γὰρ τὸ ἄπτεισθαι κτλ.: v. Suidam. Hesychius sic explicat: Σιφνιαίειν καταδακτυλίειν· διαβίβληται γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς παιδικῶς χυρῖνοι. Σιφνιαίαι οἶν, τὸ σιμαλίαια: v. intt. ad h. l., Toupnius ad Suid s. σιφνιαίειν, Forbergius ad Anton. Panorm. 338, nott. ad Diogen. V, 77. 4. Σκ. ὄνειον δαῖτα Hesychius.

Κλειθονλίη καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίῳ: cf. Demosth. c. Androt. p. 610 R.

73. V. III, 84. B. 860. Hesych. Steph. Byz. s. Σίφνος. Phot. Suidas. Σίφνιος ἀρῆαβῶν dicitur ἐπὶ τῶν ἀστέρων: v. Hesych. s. ἀρῆαβῶρα, s. Σίφνιος. Suidas s. Σιφνιαίειν: Σίφνιος ἀστράγαλος διὰ τὴν εἰτέλειαν τῆς νήσου: Strab. X, 484. Eustath. ad Dion. Perieg. 525. Adhibuit Comicus ap Suid. s. χιάειν: Αἰτὸς δειξας, ἐν θ' ἀρμοσίας χιάειν ἢ σιφνιαίειν, de quo loco v. perbene disputantem Fritzschiium Quaest. Aristoph. I, 233 sq. Κρητίειν] cf. Diog. V, 58. Λεσβιάειν] Arsen. 334: Eustath. ad Hom. II. I, 741, 14: ἰστίον δὲ καὶ ὅτι δοκεῖ οὐκ ἀγαθοὺς ἀνθρώπους ἢ Λεσβὸς ἐνεγκύν, ὅθεν καὶ λεσβιάσαι τὸ ἀσχερῶς μολῖναι τὸ στόμα κατὰ Αἴλιον Λιονύσιον. . . ἰστίον δὲ ὅτι περὶ τοῦ . . . λεσβιάειν, οὐ γρήϊος καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐνθα κῆτα τὸ, αὐτῆ ποτ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβιάει, γράφουσι οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· εἰσὶ βλασφημία καὶ ἀπὸ ἔθνων καὶ ἀπὸ πόλεων καὶ δῆμων [cf. Bernhardius Hist. Liter. Graec. I, 313] πολλὰ, ὁηματικῶς πεποιημένα· ἐθνῶν [cf. Valckenaerius Orat. de Philippo p. 255 not.] μὲν, οἷον κελεικίειν [cf. Append. II, 7.] καὶ αἰγυπτιαίειν [de hoc verbo in fine notae dixi.] τὸ πονηρεῖσθαι, καὶ κρητίειν τὸ ψεῦδισθαι· ἐκ πόλεων δὲ, οἷον λεσβιάειν, τὸ αἰσχροποῦν· εἴτα παραγαγόντες Φε-

ρεκράτους [fr. 143 Runkel.] γρήϊον ἐν ἱερῷ; τὸ· δόσει δέ σοι γυναῖκας ἐπὶ τὰ Λεσβίας; ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον τό, καλόν γε δῶρον ἐπὶ ἔχειν λαϊκαστρίας, ὡς τοιοῦτων οἰσῶν τῶν Λεσβίων γυναικῶν· ἐκ δῆμων δὲ βλασφημία, τὸ αἰξωνεῦεσθαι [v. App. IV, 29.] Αἰξωνεῖς γὰρ δημόται Ἀττικοὶ σκωπτόμενοι ὡς κακολόγοι, καθὰ καὶ οἱ Σφήττιοι [cf. sup. 29.] ἐπὶ ἀγριότητι· ὅθεν δ Χαιρεφῶν Σφήττιος [v Arist. Nub. 157 c. Schol.] ἔσκωπται: Schol. ad Arist. Ran 1335, ad Vesp. 1396: Hesych. Phot. Suidas. Praeter Aristophanem Theopompus, Strattis, alii hoc verbo usi sunt: cf. Brunckius ad Arist. Ran. I. c., Forbergius ad Anton. Panorm. 278: add. Diogen. V, 77. Quod v. αἰγυπτιαίειν attinet, iterum de hoc verbo dixit Eustathius ad Hom. Od. A, 231, 1494, 9: ὡς δὲ καὶ ἄλλως πολλῇ σοφίᾳ τοὺς κατ' Αἴγυπτον ἐπεχωρίαζεν, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν· αἱ καὶ κατορήθειαν αὐτοῖς ἐπιμαρτυρούμεναι τὴν καὶ ἐν ἄλλοις δηλουμένην, λέγουσιν ἐξ αὐτῶν καὶ αἰγυπτιαίειν τὸ πανουργεῖσθαι: Schol. ad Arist. Nub. 1124. Hesych. Suid. Bekk. Anecd. I, 354, 14: Etym. M. 29, 23. Steph. Byz. s. Αἴγυπτος. Usurpat Arist. Thesmoph 920: cf. Zenob. III, 37. Addo verbum αἰολίειν, quod idem valet quod ἀπατᾶν: Schol. ad Theocr. I, 56. Hesych. Bekk. Anecd. I, 361, 2.

74. V. III, 80. B. 841. Hesych. Suidas. Cf. Zenob. V, 59.

ἔρη [πρὸς Σκύθην παρόντα], Δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα.
 Ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον αὐτίς δὲ πολυπραγμονήσας πε-
 ρὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.

- 75 Σκυθῶν ἐρημία: ἐπὶ τῶν ἐρημονυμένων ὑπὸ τι-
 νῶν. Καὶ τὰ ἐρημότερά φασι τῆς Σκυθίας ἐρημίας 5
 εἶναι.
- 76 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.
- 77 Συμβαλούμενος: κατ' ἔλλειπιν καὶ αὐτή. Ἐν-
 δεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα. Μέννηται ταύτης Ἀλέξανδρος.
- 78 Σύμβουλος ἐστὶν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων. 10
- 79 Τὰ ἐκ παλαιοῦ: λείπει τὸ Τύρου· Τύρον γὰρ
 τὴν παλαιὰν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν πολλῇ χειρὶ ἐπέλ-
 θὼν διέθηκε τὰ χαλεπώτατα, ὥστε τὴν πόλιν κατασκά-
 ψαι, τοὺς δὲ πολίτας οὓς μὲν ἀνασκολοπίσαι, οὓς δὲ κα-
 τακῶσαι. Ἐκ τούτου γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς 15
 διακειμένων.
- 80 Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκω-

1. πρὸς . . παρόντα] adjeci ex Hesychio: etiam Suidas om.
 Δεῖπνον κτλ.] Hesychius om. 2. ἐβδελύξατο] ἐμισάξατο Suidas.
 3. In fine V addit: ὅτι ἐκωμωδαῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ
 σκληροί: forte ad Ἀχαρτικοὶ ὄνοι pertinent, ut apud Hesychium
 legitur. Schottus. Tu vide sup. 29. 4. Doctius Hesychius:
 παροιμία, ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθέντα φαβηθέντες
 γὰρ καὶ παραθέντες κατὰ γνώμην ἀπῆλθον τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρη-
 μονυμένων ὑπὸ τινῶν, unde Macarius: ἐπὶ τῶν ἐρημῶν καὶ ἐξηγρημένων
 τόπων. 9. Ἀναξανδρίδης proposuit Bernhardius in Jahrbuecher f.
 wiss. Kritik 1837 N° 23 p. 178: v. nott. critt. ad Zenob. I, 57.
 10. K ἐστὶ. 14. οὓς μὲν . . οὓς δὲ] V τοὺς μὲν . . τοὺς δέ. 17. τὸ
 ἐξ ἀμάξης Schol. Luc. ad Jov. Trag. l. d.

75. V. III, 79. B. 493. A-
 post. XVII, 47. Macar. 429:
 Schol. ad Arist. Acharn. 713:
 Hesychius. Alludit Aesch.
 Prom. V. 2, ubi v. Blomfieldus:
 add. Boissonadus Anecd. II, 219.

76. K. IV, 48: cf. Zenob. V, 98.

77. B. 856.

78. K. IV, 43: cf. Greg. Cypr.
 III, 65.

79. V. IV, 15. B. 904. De
 re cf. Diodor. XVII, 40 sqq.

80. V. IV, 9. B. 897. Apost.
 XVIII, 2. Arsen. 442 ibiq. Ma-
 car.: Schol. ad Lucian. Eunuch. 2:
 ἐπὶ τῶν ἄγων ἕβριστικῶς ἀλλήλοις

χρωμένων· καὶ γὰρ ἐν τοῖς Λιονυ-
 σίοις ἐφ' ἀμαξῶν ἀναβαίνοντες τοῦ
 ἄμα τε περίοπτου καὶ ἐπὶ μακρῶν
 ἀκονόμενοι εἶναι, ἔσκωπον ἀλλή-
 λους, ἀφ' οὗ παροιμία, τὰ ἐξ ἀ-
 μάξης: id. ad ejusd. Jov. Tra-
 goed. §. 44: Phot. s. τὰ ἐκ τῶν
 ἀμαξῶν, Suid. s. ἐξ ἀμάξης, s. τὰ
 ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκωήματα. Ritus
 istos tetigit Welckerus ad Phi-
 lostr. Imagg. p. 215. Alludit
 Aristoph. Equit. 464: αἶμος, οὐ
 δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις, ubi
 errant Scholia: add. Demosth.
 pro Coron. §. 122, ubi vide quae
 collegit Dissenus et cf. quae
 nos diximus ad Diogen. III, 41.

πτόντων τάττουσι ταύτην. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς Διονυσίοις μεθυσθέντες κωμάζουσι, μεθ' ἡμέραν δὲ τοὺς ἀπαντῶντας σκώπτουσι ἐφ' ἀμαζῶν καθήμενοι.

- 81 Τὰ Κινησίου δρᾶ: ἐπὶ τῶν μαλακῶν.
- 82 Τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν τὰ ἀνοικιὰ τισι προσφερόντων.
- 83 Τὰ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον ἐμπιπτόντων διὰ τὸ πολλὰ πράττειν.
- 84 Τὰ Σαμίων ὑποπτεύσεις: ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκίστους κακῶν προδοσίας. 10
- 85 Τὰ τρίτα τῶν εἰς θάνατον: ἐπὶ τῶν ἄ τῷ καταγινωσκομένῳ θανάτῳ προσφέρετο γ, ξίφος, βρόχος, κώνειον.
- 86 Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει τοὺς βραδείς βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ † 15 τινι γενομένους νοεῖν.

I. Photius, quem exscripsit Suidas, explicat ἐπὶ τῶν ἀπαρκαλίπτως σκωπτόντων. Διονυσίως] τῆ τῶν Χωῶν ἑορτῇ Photius, qui in fine addit: τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἕστερον ἐποίησεν. 7. τὰ πολλὰ] melius τὸ πολλὰ Macarius. βίον idem. 9. ὑποπτεύεται Macarius. 10. Schottus ex conjectura ἀνηκίστους. 11. Ξρία Apost. Zenobius. 12. Codex τῶν καταγινωσκομένων et προσφέρετο. 14. Ἀρίσταρχος .. ἀκούει Hesychius om. 15. ἐν ἑτέρῳ τινί] sic corrupte

81. K. IV, 65. De Cinesia poeta cf. Athen. XII, 551 D. Schol. ad Arist. Eccles. 353 [330]: οὗτος μαλακός: id. ad Ar. Av. 1385. Ran. 153. 368. Luetk. de Graecor. Dithyr. 73 sq.

82. V. IV, 18. B. 909. Cf. Zenob. V, 40.

83. V. IV, 8. B. 896. Macar. 451. Πολυπραγμοσύνην, vitium Atheniensium, proverbium notat: similiter Menand. Sentent. Sing. 85 sqq.: τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρὸν.

84. V. III, 98. B. 876. Apost. XVIII, 12. Macar. 443: Photius: παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστειλαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ

[cod. σαμῆ, v. Suid. s. σάμη et s. τὰ Σαμίον], ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστειλαν: Suidas. De re aliis aliter narrata v. Suid. s. Σαμίον δῆμος, Aelian. V. H. II, 9. Panofka R. Sam. 68 sq. Sintenis ad Plut. Pericl. c. 26.

85. B. 893. Apost. XVIII, 20: ὅτι ὁ μαρτυρούμενος ἐν Λεϊφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς καὶ προτίρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζῆμια τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. ἄλλοι δὲ φασιν ἐπὶ τῶν κτλ.: quibus Suidas praemisit: μέμνηται Ἀλεῖτες ἐν Αἰπόλοις: cf. Zenob. III, 100. VI, 11.

86. B. 865. Hesych. Phot. Suidas. Cf. Greg. Cypri. I, 2.

- 87 Τήνελλα: τοῦτο σημαίνει τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι νικην μίμημα γάρ ἐστι τοῦ αὐλητικοῦ ἔνδοσιμου.
- 88 Τὴν Συρακουσίων δεκάτην: Δήμων Συρακουσίους εὐδαιμονήσαντας φησι ψηφίσασθαι τὴν δεκάτην τῶν ὑπαρχόντων ἀποδίδουσαι εἰς ἐπισκευὴν ναῶν τε καὶ 5 ἀναθημάτων καὶ θεωριῶν πολλὰ τε χρήματος συναχθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, ὡς καὶ τὴν Πριηνέων δεκάτην.
- 89 Τιτανῶδες βλέπει: φοβερόν, καταπληκτικόν.
- 90 Τίς τῆδε: οἱ σπένδοντες ἔλεγον τοῦτο ἀντὶ τοῦ, 10 τίς πάρεστι. οἱ δὲ παρόντες ἐπευφημούμενοι ἀπεκρίνοντο, Καλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν [οἱ σπένδοντες], ἵνα οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς τι ἄτοπον, ἐχρωροῖεν τῶν σπονδῶν.
- 91 Τὸ Δίωνα γρῦ: οὗτος ὁ Δίων, Ἀλεξανδρέως 15

etiam Phot., Suidas: recte Hesychius ἐν ἔρωτι, quod reponendum esse post alios monuerunt Kusterus ad Suidam, Schleussnerus Cur. Noviss. in Phot. 435. Addunt lexicographi: ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπισηκρήσαντες. 3. Συρρακουσίων B, Gaisfordus. 6. θεωριῶν] ἐρεῖων V. 7. ὡς V om. 10. σπένδοντες codex. 11.

ἔλεγον
εὐφημούμενοι Suidas. ἀπεκρίνοντο K: ἔλεγον Suidas, reliqui. 12. πολλοὶ κἀγαθοὶ Suidas cum reliquis. οἱ σπένδοντες e Suida, Apost., Arsenio adjeci. 13. τί K. 14. σπονδῶν K. 15. Exhibui accurate codicis scripturas quamquam vitiiis inquinatas. Corrige ex Zenobio.

87. V. III, 96 B. 874: Schol. ad Pind. Ol. Θ, 1: Ἐρατοσθένης φησὶ ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητὴς ἢ ἡ καθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἑξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπίβαλε τὸ καλλίνικε, καὶ οὕτω συνευρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε· ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους [Archilochi: v. fr. 93 Schneidew.] ἐστίν· Ὡ καλλίνικε, καὶρ' ἄναξ Ἡρακλείης: Schol. ad Arist. Av. 1775: τὸ τήνελλα μίμησις ἐστὶ φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποῖας ἀπὸ τοῦ ἐφρυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχιλόχος κτλ.: id. ad Arist. Equitt. 276. Acharn. 1244. Tzetz. Chil. I, 685 sqq.: Hesych. Phot. Suid. Etym. M. 757, 31. Explicuerunt de re Liebelius ad Archil. fr. p. 178. Boeckhius ad Pind. l. c.: add. nott. ad Diogen. 41, 58.

88. V. IV, 20. B. 911: cf. Append. III, 14. Aliud ad Prienen pertinens adagium est Πρηινή δική: v. Bernhardius ad Suid. s. διακρίσθαι.

89. K. IV, 64. Apost. XVIII, 72. Arsen. 447: Schol. ad Luciani Icaromenipp. §. 23, qui nostrae explicationi addit: ἀπὸ τῶν Τιτάνων. Τιτάνες δὲ οἱ παλαιοὶ θεοί: Suidas. Usurpat Lucian. Timone §. 54, Philopat. 22: εἰς δὲ δρυμὴν καὶ Τιτανῶδες ἐπιδῶν, δραξάμενός μου τοῦ λάπρου, ἐσπάρασσε κτλ.

90. K. IV, 63. Apost. XVIII, 75. Arsen. 448: Schol. Venet. ad Arist. Pac. 966, quem exscripsit Suidas. Usus est formula Aristoph. l. c.

91. K. IV, 67: cf. Zenob. V, 54. Nomen Τόψους memoratur

μὲν ἦν, ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν παλαιστὴν Τ' ψ' καλούμενον, λαιδορούμενος ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ ἐπακολουθούντος καὶ ἄλλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγατο. πρὶν ἂν ἐντὸς τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπομείνας, εἶπεν· οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγατο.

- 92 Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: Ἀριστοτέλης ἐν Ὁρχομενίων πολιτείᾳ δις τετάφθαι φησὶ τὸν Ἡσιόδον, καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε τυχεῖν·

Καίρε δις ἠβήσας, καὶ δις τάφου ἀντι-
βολήσας,

Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σο-
φίης.

παρόσον τό τε γῆρας ἀπέβη, καὶ δις ἐτάφη.

- 93 Τὸ Θετταλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν σοφισζομένων καὶ κακουργούντων. Ἀπὸ Μένωνος τοῦ τῷ Κύρῳ τῷ νεωτέρῳ συναναβάντος, ὅς προῦδωκεν Ἀρταξέρξῃ τοὺς Ἑλληνας.

- 94 Τὸν αὐλητὴν αὐλεῖν: αἰλητῆς ἐγένετο μὴ πάνυ τοῖς αὐλητικοῖς ἐμμένων νόμοις, ἀλλὰ παρακινῶν· ὅθεν ἡ παροιμία.

- 95 Τὸ δέ τοι κλέος ἔσσομένοιο: ἐπὶ τῶν δαιμονίως γενέσθαι προδηλουμένων φήμη τινί.

7. ἡδιόδειον Macarius, ejus explicatio haec est: ἐπὶ τῶν πάλαι παλαιῶν Suidas ἐπὶ τῶν ὑπεργῆρων. 8. τετάφθαι] τετράφθαι A. 10. τάφου] codd. τάφον: correxi e Suida et Tzetza. 14. παρόσον κτλ. Suidas om. Scribatur τό τε. 16. Ἀπὸ κτλ. V om. 22. Puto rescribendum ἔσσομένοιο. Schottus. Vide notam.

a Suida, hac nota addita: ὄνομα κύριον· ὅς ἦν παλαιστῆς, ἀδελφὸς τοῦ Δίωκος, τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρείως.

92. V. IV, 3. B. 884. Macar. 451: Suidas. Epigramma, Tzetzes ad Hesiod. pag. 9 Gaisf. et Suidas Pindaro adscripterunt, recepit: Jacobsius in Anthol. Pal. Append. 62: vide Animadvv. in Anth. I, 1, 277. Anth. Pal. III, 906 et Boeckhium ad Pind. T. II, P. 2 p. 554.

93. V. IV, 6. B. 889: v. Zenob. IV, 29. De Menonis prodicione v. Xenoph. Anab. II, 5, 28 coll. II, 6, 21 sqq.

94. B. 879. Nescio an huc referendum sit proverbium αὐλητῶ αὐμουσίῃ, cujus meminit Lucian. de Astrol. §. 2, et dictum illud apud Athen. VIII, 337, E: λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι, Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόσον εἰσενέφουσιν, Ἄλλ' ἀμα τῷ φουσῆρι χῶ νόος ἐκπίταται.

95. V. IV, 10. B. 898: »re-

- 96 Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠχροάζετο: πειραταῖς τισὶ τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συνέπραττον περιεργαζόμενοι τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἀποπλεύσουσιν ἐμῆνυον ταῦτα τοῖς πειραταῖς. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι ἀπέκρυπτον τὰ πολλὰ ἐπειδὴ δὲ καὶ οὕτως ἔνια τοῖς πειραταῖς ἐμῆνέτο, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. 5
- 97 Τοὺς Κόσσα λόγους: Κόσσας ἀνὴρ δίκαιος, Πελληνεὺς τὸ γένος· οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔχοντες πρὸς Σαλαμινίους ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας. Νικῆσαντες οὖν οὐ μετέδωκαν, τοῦ Κόσσα συμβουλευόντος ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν· ἀνθ' ὧν λοιμῶ περιπεσόντες τοὺς Κόσσα λόγους ἐπῆνυον. 10
- 98 Τὸ φέρον ἐκ θ' σοῦ καλῶς φέρειν χρή. 15
- 99 Τρὶς ἕξ: νικητήριος βόλος· ἐπὶ τοῦ εὐστόχου. Ἄ-

1. ἄρ'] ἄρα V. 2. περιεργαζόμενοι] B, Gaisfordus καὶ περιεργ.: copulam V om. 9. Κόσα Suidas s. τοὺς K., ubi nomen per totum locum per unam σ scribitur. 10. Πελληνεὺς — Πελληνεῖς] B, Gaisfordus Πελανεὺς — Πελακεῖς: correxi e Suida, in quo codd. AB Πελληνεὺς — Πελληνεῖς, exhibent, V Πελοπιεὺς — Πελοπιεῖς. ἔχοντες] ἔσχον πρὸς τοὺς Σ. καὶ Suidas. μετέδωκαν καὶ ταῦτα Suidas. 15. τοὺς Κόσσα] τοῦ K Suidas. 16. Verba φέρειν χρή a Sophocle non videntur profecta: v. Hermannum. Suidas explicat: τοιτέστι τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθέν γενναίως φέρειν χρή. 17. Verba νικ. β. ad explicationem retraxi: Schottus et Gaisfordus habent in lemmate. Post haec verba exciderunt: καὶ παροιμία τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἔλλεγετο δὲ: ita enim Hesychius, qui pergit: ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κρυβέντων. Eandem proverbii formam afferunt Apost. XIX, 53.

fertur in Plutarchi Collectaneis. Erasmus III, 10, 96. Similia habet etiam proverbii specie Homerus II. Γ, 287. 460: τιμὴν . . Ἦτε καὶ ἰσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. Schottus. Suspiscabar aliquando, versum depravatum esse ex Homericō τὸ δὲ οἱ κλίος ἴσασται, ὅσων ἐμοὶ περ' II. P, 232. Gaisfordus p. 418.

96. V. IV, 7. B. 891: cf. Zenob. IV, 75.

97. B. 878. Suid. s. τοὺς K., s. Κόσσας.

98. K. IV, 34. Suidas. Est

versus Sophoclis Oed. Colon. 1694. Similiter Palladas in Brunckii Anal. II, 428, Anth. Pal. X, 73: εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρον· εἰ δ' ἀγανακτεῖς καὶ σαυτὸν λυπεῖς καὶ τὸ φέρον σε φέρε: Terent. Phorm. I, 2, 88: quod fors feret, feremus aequo animo, quae Brunckius contulit ad Soph. I. c.: add. Gatakerus ad Anton. III, 4, p. 72. Jacobsius ad Anth. Animadv. II, 3, 247.

99. V. III, 92. B. 869. Hesychius. Schol. ad Aesch. Agam. 33. V. Zenob. II, 85:

πὸ τῶν κυβενόντων ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἔξ ἦν τὰ πάλαι δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι.

- 100 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἦτοι εὐμετάβολα.
 1 Τυρογέρων: ἐπὶ τῶν τυρομανῶν γερόντων.
 2 Τῶν ἐπὶ κοσκίνῳ: ματευομένων δηλονότι. Καὶ ἡ
 Τῶν ἀπὸ τρίποδος, καὶ, Τῶν ἀπὸ δάφνης.
 3 Τῶν φιλιτάτων τὰ φίλτατα: Μηλίσις ἀνεῖλεν
 ὁ θεὸς φιλεῖν τῶν φιλιτάτων τὰ φίλτατα· μέχρις οὖν ἔ-

Arsen. 451. Suidas, Photius: aliam, ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι Polluc. IX, 95, alii, quos vide in noth. ad Zenob. IV, 23. 4. Male Arsenius τυρογέρων. 5. Apostolius: τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ: λεγομένων τι ὄσον τάληθῆ πάντα: V τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ κτλ.: τῶν Gaisfordus ex A. dedit. 7. Suidas: φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλίειν [sic] πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς κτλ.: verba enim Μηλίους . . ἔξ Suidae desunt.

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβῳ ἢ τετρα, quod Phot. et Suid. s. τρεῖς ἔξ cum nostro composuerunt.

100. K. IV, 60. Apost. XIX, 63. Arsen. 452 ibiq. Macarius, qui haec habet: τροχοῦ περιστρέχοντος [sic] ἄλλοτε ἢ ἑτέρα ἀψὶς ἀνωθεν ἔστιν, ἄλλοτε ἢ ἑτέρα: ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οὐδὲν μένει: vsuppsit ex Fragm. incert. apud Plutarch. Consol. ad Apoll. p. 103 F: Τροχοῦ περιστρέχοντος ἄλλοθ' ἢ ἑτέρα Ἀψὶς ὑπερθε γίγνεται, ἄλλοθ' ἢ ἑτέρα: Pseudo-Phocyl. 25: Κωνὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος. Anacr. IV, 7. Walz. ad Arsenium. Similiter etiam Herod. I, 207: ἐμῆνο πρότον μάθε, ὡς κύκλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἔα αἰετὸς αὐτοὺς εὐτυχίην: Aristot. φυσ. ἀκροασ. IV, 14 p. 223 Bekk.: φασὶ γὰρ κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα: Problem. Aristot. XVII, 3: κατὰπερ καὶ φασὶ κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα: v. Wesselingius ad Herod. I. c. Wyttenbachius ad Plut. I. c.: add. Gregor. Nazianz. Orat. XVII, c. 4 p. 268 Colon.: κύκλος τις ἐστίν, ἀδελφοί, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ παιδεύει διὰ τῶν ἐναντίων ἡμᾶς ὁ θεός. Teutigt Lobeckius Aglaoph. II, 905.

I. K. IV, 53. Apost. XIX, 68.

Arsen. 452: Eustath. ad Hom. Odys. B, 1431, 39: ἰστίον δὲ ὅτι τε τὸ μυρία εἰδέναι διὰ γήρωσ πολυπειρίαν οὐκ αἰετὸς ἐπαινεῖται, διότι ἐπὶ τῶν φροσῶν καὶ ἐπαίρει φρένας· ὅθεν τυρογέρωντες οἱ τοιοῦτοι καὶ τυφοὶ καὶ τυφεδανοὶ σκόπτονται. εἰ καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα συμβεβῶνται διὰ τὸ δεῖν εἶναι ἤδη τυφεσθαι τοὺς τοιοῦτους, ἦγον καίεσθαι [cf. Harpocr. 175, 16 Bekk.] νεκρῶς· ὅθεν καὶ τυροβόγροντες οἱ αὐτοὶ [Schol. ad Eurip. Med. 1199: cf. Diogen. II, 58.] καὶ σοροπλήγεις: Phrynich. Bekk. Anecd. I, 66, 4. Suidas. Vox legitur apud Aristoph. Nub. 908. Lysistr. 335, ubi Scholia nunc ne ea quidem afferunt, quae Suidas habet.

2 V. III, 95. B. 873. Apost. XVII, 94: Schol. ad Lucian. Alex. 9: ἐπὶ τῶν εὐτελειστάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἰδέναι: Phot. Suidas s. τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ. Singularem formam utitur Arsen. 320: κοσκίνῳ ματεύεται. Deductum proverbium a divinationis genere, quod suspensio circumaetoeque cribro peragebatur: v. Wuestemannus ad Theocr. III, 31. Τῶν ἀπὸ το.] Zenob. VI, 3. T. ἀπὸ δ.] Zenob. III, 12. 3. V. IV, 5. B. 886. Suidas.

- τῶν δέκα ἕξ γυμνοὺς περιέφερον τοὺς παῖδας καὶ κατεφίλουν ἐν Ὀλυμπίᾳ.
- 4 Ὑπερον κοσμεῖς: ὅμοιον τῷ, Χύτραν ποικίλλεις.
- 5 Ὑπέρου περιστροφή: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων.
- 6 Ὑπέρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγρακώτων.
- 7 Ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ἀμμάτων: ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.
- 8 Ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον: ἐπὶ τῶν κεκιβδηλευμένων. 10
- 9 Ὑς ὑπέροπλον δραμεῖται: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.
- 10 Ὑφαιλος φάτις: ἐπὶ τῶν κρυφίων.
- 11 Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν 15 τὴν πρόσοψιν.
- 12 Φαλακρὸς κτένα, Εὐνοῦχος παλλακὴν, Κωφὸς αὐλητὴν, Κάτοπρον ὁ τύφος, Ὁ ἠπειρώ-

2. Ὀλυμπία] τοῖς συμποσίοις Suidas. 5. περιτροπή Zenobius. Explicationi Suidas addit: καὶ μηδὲν περαινόντων. 10. ὑπόχ. δέ σου τὸ χρ. Suidas, qui explicat ἀντι τοῦ μίξιμον, παρακκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον. 12. Scribebatur ὑπὲρ ὄπλον: dubito tamen, an recte correxerim: verisimile enim videtur, proverbium ortum esse ex ὕς ὑπὸ ῥόπαλον: cf. Greg. Cyrp. III, 94. 17. Χωφὸς Schottus. 18. ἐπειρώτης idem.

De v. φίλτατα cf. Pflugkius ad Eurip. Med. 16.

4. V. IV, 31. B. 922. Demetr. de Elocut. §. 119: καὶ ὁποῖόν τι τὸ ἐν τῇ παροιμίᾳ κοσμοῦμενον ὑπερον, τοιοῦτόν τι ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ἐξηρημένον ἐν μικροῖς πράγμασι. X. ποικ.] Diogen. I. 45.

5. K. IV, 79: Zenob. VI, 25.

6. K. IV, 80. Apost. XIX, 83. Arsen. 458: Phot. Suidas. Xenoph. Memor. III, 4, 1: Walz. ad Arsen. I. c.: add. Aelian. ap. Suid. s. ἐκ καταλόγου, s. καταλόγου: τὴν γὰρ τοὺς πληθύνει καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου ἐδύν.

7. V. IV, 26. B. 917. Suidas. Est Aristoph. Nub. 705.

8. K. IV, 82. Apost. XX, 1. Suidas. V. ὑπόχαλκος translate usurpat Plutarch. Morall. I, B. 65 A.

9. V. IV, 29. B. 920.

10. V. IV, 30. B. 921. Suidas. Ὑφαιλος ἄνθρωπος, ὁ κερκισμένος καὶ πανούργος: Etym. M. 785, 44.

11. V. IV, 36. B. 938. Hesych. Phot. Suidas.

12. V. IV, 38 — 43. B. 939. Φαλ. κτένα] Plut. Boiss. 26: φαλακρὸς κτένας δανείζεις: Macar. 400: ὁ φαλακρὸς τὸν κτένα εἶρον, οὐκ ἔμεινεν τὸ χρέμα, ἔφη ἐπὶ τοῦ ἄχρη-

της κόπην, Ὁ κυβερνήτης ἄροτρον: πάντα ὅμοια ταῦτα. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀχρήστως τι ἑαυτοῖς ἐμπορευμένων.

- 13 Φιλέψιος ὄδε: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων· οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε· κεκωμώθηται εἰς πανουργίαν.
- 14 Φιλίππου Ἀλεκτρονών: ὄνομα στρατηγού· ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.
- 15 Φιλοκλήτου τοξικώτερος.
- 16 Φιλοξένου λόγον τέτευχεν: κατὰ τῶν στέρῃ

4. Φ. ὄδε τὸν τρόπον Apostolius et Arsenius.

10. στέρῃς]

sic e conjectura scripsi: codd. ἐτέρως.

στον Ἐκ Aesopi fabulis sumptum: v. Phaedri fab. IV, 35 [V, 7.]. Etiam φαλακρόν τίλλεις proverbium exstat ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων: v. Suidas. Ἐν. παλλ.] cf. Diogen. II, 87. Κ. ἀύλ.] compara Plut. Boiss. 29. 43. Κάτ. ὁ τ.] Plut. Boiss. 27: Eustath. ad Hom. Odys. Θ, 1537, 47: ὅτι οὐδὲν μὲν θιάτρου μετὸν τυφλῶ ἀνδρὶ ὡσπερ οὐδὲ κατόπτρου κατὰ τὴν παρ-ομιάν. Fluxit ex Epicharmo: Stob. Floril. XC, 8, 3: τίς γὰρ κατόπτρον καὶ τυφλῶ κοι-νωνία; quem versum respexit Aristoph. Thesmoph. 140: τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ἕξους κοινωνία, ut optime Berglerus et Fritzschius monuerunt. Dixit de proverbio Welckerus in Zimmermanni Diar. scholast. II, 1830, p. 452. Ὁ ἡπ. κόπην] Plut. Boiss. 28: simile est ac dissimile, quod legitur in Hippocr. Epist. p. 22 Chart., T. III, p. 804 Kuehn.: καὶ γὰρ ἠπειρον οἰκείντες θαλάσσαν ποθέουσι, καὶ πάλιν ἐν ἡύσοις ἰόντες ἠπειρον γλιχονται, sc. οἱ ἀν-θρωποι.

13. K. IV, 89. Apost. XX, 24. Arsen. 462. De nomine viri haec disputat Eustath. ad Hom. Od. P, 1831, 2: ποιητικῆ δὲ λέξις τὸ ἐψιάσθαι, ἦτοι λογον παίζειν· καὶ δασύνεται, ὡς δῆλον

ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐκ τοῦ, ἐφεψιόωνται γυναῖκες [Od. τ, 370], καὶ ἐκ τοῦ ἀφεψιασάμην ἦτοι ἀφ-μίλησα, ὡς ἐν ἑητορικῶ κίται λεξικῶ. ἐκ τοῦτου δὲ ἴσως εἴρηται τῶ κωμικῶ [Arist. Plut. 177.]: αἱ δὲ παλαιοὶ ἐρμηνεύοντες τὴν λέξιν φασὶν οὕτως· ἐψιάται ἀπὲ τοῦ, γέλω, παίει, διαλέγεται, καὶ ἐψία, παι-δία, γέλω, χλεύη κτλ.: de viro ipso dixerunt Schol. et interpp. ad Arist. l. c., Toupnius ad Suid. s. v

14. K. IV, 88: Zenob. VI, 34: add. Suidas.

15. K. IV, 84. Lucian. adv. Indoct. § 5: τί δ' εἴ τις τοῦ Ἡρακλείου τὰ τόξα κτήσαντο, μὴ φιλοκλήτης ὢν, ὡς δύνασθαι ἐπιτινασθαι τε αὐτὰ καὶ ἐπὶ σκοποῦ τοξεύσαι, τί σοι καὶ οὗτος δοκεῖ;

16. V. IV, 37. B. 933: narrationem exhibet Suidas s. Φιλοξένου γραμμάτων: cf. n. ad Diogen. VIII, 54. Paulo aliter Schol. ad Aristid. 264 Frommel.: Φιλόξενος ὁ Κυθῆριος διαφύγων τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Ἀγούσιος ὁ τύραννος ἐπέβαλλεν οὐκ ἐπακούοντα τὰς παρανομίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότειν τῆς Ἰταλίας· περὶ τούτου δὲ ὁ Διονύσιος ἔβη αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι, ὃ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάριτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὐ

- ὅως ἀρνούμενων ἢ παροίμια. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λατομίας, εἰς ἃς ἐπέπεσε, ὅτι Διονυσίου τοῦ τυράννου τὰς τραγωδίας οὐκ ἐπῆνε, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας. Μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν καὶ ἀξιούντος διὰ γραμμάτων [ἐλθεῖν], 5 ὁ Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ στοιχεῖον τοῦ ὀ πολλακίς ἐν αὐτῷ περιέγραψε μόνον, εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα τὸν τοῦ γράμματος χαρακτήρα τυπώσας, καὶ ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται διὰ τοῦτο δηλώσας.
- 10
- 7 Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
- 8 Φόνου πτερόν καὶ θανάτου πτερόν: οὐστός.
- 9 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδото τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδίων 15 πολλοῦ πιπρασκομένων. ** ὅτι Φίλιππος ἐλὼν τὸν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμη τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας.
- 10 Χαίρειν: ταῖς ἐπιστολαῖς τὸ χαίρειν προσετίθεισαν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Ἔστι δὲ καὶ 20 ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις.

2. Συρακουσίον BV; correxi e Suida. 4. Ἰταλίας] Σικελίας male Suidas. 5. ἐλθεῖν e Suida adjecti. 6. ὁ Φιλόξενος] ὡς Φιλ. V. ἀντιγράψαι] αὐτῷ γράψαι. V. 11. Post hunc versum K haec affert: Φωκυλίδου πάντων μέτρον ἄριστον. ὑπερβασίαι δ' ἀλεγίται: μὴ πιστευστέα τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει: μὴ προπητής· εἰς χεῖρα χαλίμου δ' ἄγχιον ὀργήν· πολλὰ μὲν γὰρ πλῆξας αἰκὼν φόνον ἐξεπέλιπας· οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφην θνητοῖσιν ὄνειαρ. ἡ πολλὴ δὲ τροφὴ πρὸς ἀμέτρον ἔλκετ' ἔρωτας. ὑφανχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀΐξει. 16. πολλοῦ] K πολλῶν. Signa lacunae posui, explenda illa his Suidae verbis: ἔνοι δὲ. In fine Suidas addit: ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος· ἐν δευτέρῳ, fr. 46 Wichers. 19. Quod VB post χαίρειν addunt ἐπιστολαῖς, delevi.

περὶ τοῦτου μῆτρον περιχάραττεν, ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον γενέσθαι 8 καὶ πλῆξας τοῦτων πάντα τὸν χάρτην ἐπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλακίς καὶ μεγάλας ἀρνεῖται· ὅθιν ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀρνούμενων παροίμια τὸ Φιλόξενου οὖ. Adhibet Aristid. ὑπὲρ τ. τεττ. 388 Cant.

17. K. V, 24.

18. K. IV, 87. Phot. Suidas: cf. Zenob. VI, 31.

19. K. IV, 85. Apost. XX, 35. Photius: cf. Zenob. VI, 33.

20. V. IV, 44. B. 945. Schol. ad Arist. Nub. 911: τὸν Κλειονάφασιν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα, χαίρειν προσθεῖναι· ὅπερ γέγονεν ἐν χεῖρσι· Πλάτων μόντος ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν τὸ εὐ πράττειν προῦθηκεν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸ ὑγαίνειν . . . Ἄλλως· ἀρχαίων ἦν ἔ-

- 21 Χαῖρις ἄδων ὄρθιον: ἐπὶ τῶν εὐφώνων. Ὁ γὰρ Χαῖρις ἀγλήτης Θηβαῖος ἦν, ὄρθιος δὲ ἀγλήτικὸς νόμος οὕτω καλούμενος εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων.
- 22 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πίττακον ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θανυμάζοντας εἰπεῖν [φασί], χαλεπὸν ἔσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγόντα φάναι χαλεπὰ τὰ καλὰ. Φασὶ δὲ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι. ὁθεν ἡ παροιμία. Οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασι; ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.
- 23 Χαραδριὸς [ἕτερος]: ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων· ἐπεὶ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ. ὄφθεις· διὰ τοῦτο οἱ πωλοῦντες κρύπτουσι. Ἄλλοι δὲ τοὺς φαγόντες ὠφελεῖν φασί.

I. Χάρης Apost., Arsenius: male. εὐφώνων] sic etiam Apost. et Arsenius: Suidas explicationem non addidit. Scribendum est ἀφώνων: Suidas: Χαῖρις δὲ, ἀγλήτης Θηβαῖος ἄμουσος. 3. ἔτονος Apost., Arsenius. 5. φασί] ex Apostolio inserui. 13. ἕτερος ex Apostolio et Arsenio adjecti. K ἀποκρυπτότων: corrigi e Suida, Apostolio, Arsenio. 15. κρύπτουσι] post hoc v. addunt Apost., Arsenius e Schol. ad Arist. Av. l. c.: ἵνα μὴ τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι λαθῇ: hujus rei iam Hipponax a Suida citatus meminit; v. fr. 31 Schneidew.: καὶ μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνασί; Ultima Apostolius auctiora exhibet.

θος, προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν· οὐ γὰρ, ὡς τινες, Κλέων οὗτος πρῶτος ἐπίστευεν ἐκ Σφακτηρίας: Moeris p. 213, 31 Bekk. Hesych. Suidas. Thom. M. 398 R. »Annotatio potius quam adagium est. Schottus. V. Lucian. pro lapsu int. salut. §. 2. Menagius ad Diogen. Laert. III, 61. Fritschius apud Bergkium Comm. de Rell. Com. Att. Ant. p. 361 sq.

21. K. IV, 94. Apost. XX, 63. Arsen. 474: Suidas. Ortum videtur ex Aristoph. Acharn. 16: ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. Saepius ab Aristophane et aliis comicis poetis Chaeris tibicen exagitatus est: cf. Arist. Pac. 949. Schol. ad Arist. Av. 858. Suidas. De ὄρθιῳ νόμῳ v. Schol. ad Ar.

Ach. l. c. Blomfieldum ad Aesch. Pers. gl. 395.

22. K. IV, 90: Zenob. VI, 38.

23. K. IV, 92. Apost. XX, 58.

Arsen. 474: eodem modo a Suida explicatur χαραδριὸν μιμούμενος, quod ex Aristoph. Av. 266 fluxit: ἐς τὴν λόχημν Ἐμβὰς ἐπόζει, χαραδριὸν μιμούμενος, ubi priorem proverbii explicationem ab Euphronio, alteram ab Andrea defensam esse Scholia docent. Aliud proverbium, cui avis ansam dedit, est χαραδριοῦ βιον ζῆν dictum illud de homine edaci, adhibitum a Plat. Gorg. 494 B et cum similibus compositum ab Hemsterhusio ad Luc. Somn. §. 9. De avi ista v. Heliod. Aethiop. III, 8. Schol. Platon. 352 Bekk.

- 14 *Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ εὐκολώτατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο.*
- 15 *Χειμῶν ὄρνιθίας: ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται.*
- 16 *Χειρῶνειον ἔλκος: ἤτοι ἀνήκεστον.*
- 17 *Χελώνη μυιῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρῴρησίας ἐλαττον ἐμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν.*
- 18 *Χῖος παραστάς Κῶν οὐκ ἐᾷ λέγειν: ἀπὸ 10 ἀστραγάλων παρωδήθη ἢ παροιμία· καὶ ἐπὶ Θηραμένους, ἐπεὶ ἐδόκει Χῖος εἶναι.*

4. Addunt Apostolius et Arsenius: λέγεται καὶ ἄνεμος ὄρνιθίας. 11. παρωδήθη A, Gaisfordus, παρωδήθη V: Schottius conjecit παρωδική. Θηραμένους] Θηραμάτων V.

Suid. s. ἔκτερος: e recentioribus post Ruhnkenium ad Tim. Lex. 278. Schneiderum ad Aristot. H. An. T. IV, 488. Jacobsium ad Aelian. N. Anim. XVII, 13 de ea bene exposuit Knochius ad Babrii fabb. p. 130.

24. K. IV, 93: Diogen. II, 1. 25. K. IV, 96. Apost. XX, 67. Arsen. 475 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Acharn. 885: Phrynich. Bekk. Anecd I, 55, 26: ἐτίθεισαν δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ μισητῶν καὶ προσημεινόντων ἀηδῶν πραγμάτων· καὶ γὰρ οἱ τὸν χειμῶνα προδηλοῦντες ὄρνιθες μισοῦνται: Suidas. Usurpat Aristoph. l. c.: ὡςπερὶ χειμῶν ἄρα ὄρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας. De vento ipso meliora te docebit Ideler. Meteorol. 132 sq.

26. K. IV, 97: Zenob. VI, 46. 27. K. IV, 95. Apost. XX, 66. Arsen. 475: Suidas. Verba τῷ . . . μυιῶν supersunt ex Juliani loco, quem paroemiographus explicacionis gratia apposuerat: Epist. 59: ἀλλὰ τὴν παρῴρησιαν τὴν σὴν οἷον τεττάρων εἶναι ὀβολῶν τὸ λεγόμενον, ἀξίαν [Apost. XVIII, 35. Arsen. 444. Suid. s. τεττάρων: cf. Boeckhius Oecon. publ. Athen. I, 293.] Οὐκ

οἶσθ' ὅτι καὶ Θεοσίτης ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπαρῴρησάμετο; καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν αὐτὸν ὁ συνετώτατος ἔπαυε τῷ σῆπτρῳ· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρῴρησίας ἦττον ἐμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας: ubi Heylerus p. 449 simile citat dictum ex Juliani Misopog. 357 D μελεῖ μοι τῶν τοιοῦτων ἦττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατραχῶν.

28. V. IV, 45. B. 946. Arsen. 476: Eustath. ad Hom. Odys. A, 1397, 39: ὅτι τῶν κατὰ τοὺς ἀστραγάλους βόλων, ὁ μὲν τὰ ἐξ δυνάμενος Κῶς καὶ ἐξίτης ἐλέγχετο. ὁ δὲ τὸ ἔν, Χῖος [idem narrat Eustathius p. 1462, 44], ἐτι δὲ καὶ κῖον ὄδιν καὶ τις παροιμία, Χῖος π. Κῶν οὐκ ἐάσω. ἢς μνηστῆς, φησὶ [sc. ὁ τὰ περὶ τῆς καθ' Ἑλλήνας παιδιᾶς γράψας] Στράτις ἐν τῷ X. π. K. οὐκ ἐᾷ λέγειν. Ἐνθα ἐνθνημτίον καὶ τὸ τοῦ κομικοῦ [Ar. Ran. 970.] πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος· καὶ νοητίον, ὡς ἢ ἐσφαλται ἢ γραμῆ τοῦ Κεῖος, ἢ ἀλλὰ παρωδῆται ὑπὸ τοῦ κομικοῦ. Θηραμένους] haec explicat Schol. ad Arist. Ran. Epist. 997. Ab iisdem calculis aliud ductum proverbium: Κῶς πρὸς

- 29 Χοῶς ἐξ χωρήσει: τουτίστι ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.
 30 Χορὸν δίδωμι: ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικῶντων.
 31 Χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸς ἐξείργοι λόγος:
 ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων.
 32 [Χρυσοχοεῖν] ** Ἐγὼ δὲ ὦμην χρυσοχοήσειν: ἰ
 κίχρηται Πλάτων τῇ παροιμίᾳ· Εὐβουλος
 Ἐμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπει-
 σαμεν
 Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξέλθῃ εἶν ὄπλα.

1. χοῶς] χάσας K. 2. δίδωμι] δίδω V, Schottus: δίδωμι Gaisfordus, haec annotans: ita Hesych. Nihil e Parisino a Bastio editatum. παροιμία explicationi Hesychius praemittit. 3. Suidas ex Scholiasta Sophocleo addidit: ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολεσχία. 5. Praemisi ex Harpocrate χρυσοχοεῖν, quum tale quid affuisse literarum ordo doceat. Apostolius in lemme habet: χρυσοχοήσειν φου σύ.

Χίον, de quo v. Bernhardius ad Suid. s. Κῶος et nott. ad Zenob. IV, 74.

29. K. IV, 99. Apost. XX, 76. Arsen. 476: Suidas s. χοῶς: καὶ παροιμία· Ἐξ χοῶς χωρήσεται: ἐπὶ τῶν παραληροῦντων· Τουτίστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἄμα δὲ ὡς ἐπὶ κερῶν ἢ ἀσκού ἔμεινε μεταφορᾶς· ὅς ἐάν σμηθῇ· πλὴν χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακόντων ἀποβιβλημένων, quae descripsit ex Schol. ad Arist. Nub. 1228. »Solet Suidas multa loca Aristophanis inter proverbialia passim referre, quae revera talia non sunt; veluti hic locus, qui nihil nisi jocum comicum continet, ut lectori patebit qui ipsum Aristophan. Nub. 1238 inspicere voluerit.« Kusterus ad Suid. s. χοῶς.

30. V. IV, 46. B. 947. Apost. XX, 79. Arsen. 476: Schol. ad Plat. 399 Bekk.: χορὸν δίδωμι ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκμῆν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτιγγαχον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκμοῦντες καὶ δοκίμασθέντες ἄξιοι: Hesych. Suidas. Usurpat Plat. Reip. II, 383 C: alia vide apud Eoekhium Oecon. publ. Athen. I, 488. Winckel-

mann ad Plutarchi Opp. Morr. Sel. I, 102.

31. K. V, 5. Apost. XX, 68. Suid. s. χρόνον πόδα. Est versus Sophocleis Electr. 1292.

32. K. V, 10. Apost. XX, 91: Harpocrat. 185, 15 Bekk.: χρυσοχοεῖν: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθίου πάλιν παρ' Αἰσχίνου ἀπογοιτήσας παρὰ τοῦτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν· κίχρηται τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν ἐ πολιτείας [450 B.] λέγων· ντί δέ; ἡδ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖν οἶε ταῦδε πῦν ἐνθάδε ἀφίχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους; ἀρξασθαι δέ φασί τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἐπεὶ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλεῖθος τὸ Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμητῷ φανείη χρυσοῦ ψήγμα πολὺ καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχιμῶν μερμηκῶν οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθιον ἐπ' αὐτούς. ἀπρακτοὶ δ' ὑποστρέφοντες καὶ μάτην κεκακοπαθητότες ἐσκωπῶν ἀλλήλους, λέγοντες σὺ δὲ φου χρυσοχοήσειν, ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ φου ψήγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχόησας πλουτήσων. ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβουλος γοῖν ἐν Γλαύκῳ φησὶν εἴμεῖς . . ὄπλα καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμε-

- 13 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 14 Χυτρεοῦς **: ὀστράκνος, εὐτελής.
 15 Χωρίς τὰ Μερόρᾶς καὶ Σιλῶα μ ρεύματα.
 16 Χωρίς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καιρία.
 17 Ψευδατραφάξυος πλέα: ἀντὶ τοῦ πλήρη ψευ- 6
 σμάτων· ἀτραφάξυς δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέ-
 γεθος αὔξεται· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μετεωριζομένων καὶ
 ὑφουμένων.
 18 Ψύλλων κενήν.
 19 Ψύρα τὸν Διόνυσον: ἀντὶ τοῦ εὐτελή. Νησί- 10

2. Apostolius et Arsenius: χ. θεός, καὶ χυτρεοῦς ἄνθρωπος: haec e K excidisse videntur: Suidas quidem: χυτρεοῦν: ὀστράκνον, εὐ-
 τελή, χύτρας ἀξίαν· Ἀριστοφάνης· Οἴμοι δειλαῖος, Ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν
 ὄντα θεὸν ἠρησάμην. 3. K Μεράς: correxi ex Apostoliō, reliquis.
 4. τὸ καιρία Suidas: v. G. Hermannus et Neuus ad Soph. I. c.
 5. ψειδὸν πλέ· Ἀτραφάξυς Apostolius cum filio. 6. ἀτραφάξυς iidem.
 9. Macarius: ψάλλον [sic] κενήν: ἐπὶ τῶν μάταια κοπιόντων.
 10. ψύρα] ψύφαρα male Photius. Addit Apostolius in fine: λέλεκτας
 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαίνοντων. Et sic etiam Suidas.

ρῶν τριῶν, Ὡς χρυσοεικτον ψή-
 γματος πεφνήτος: Suid. s. χρυσο-
 χοῖον. Cohaerere cum nostro
 videtur, quod affertur in Bekk.
 Anecd. I, 316, 3: χρυσοχοεῖν
 ἐμάνθανε τί ἐστι: παροιμία ἐν
 ἧθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσιν.

33. K. V, 7: Diogen. I, 45.

34. K. V, 8. Apost. XX, 96.
 Arsen. 478: Schol. ad Arist.
 Nub. 1464, quem compilavit
 Suidas. Alludit Arist. Nub. I. c.

35. K. V, 1. Apost. XX, 97.
 Arsen. 478 ibiq. Macarius. Si-
 milis est versus χωρίς τὰ Φρυ-
 γῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα, quem
 Aeschilo tribuit G. Hermannus
 ad Soph. Oed. Col. 812: dixi
 de eo ad Greg. Cyp. III, 99,
 ubi adde notatis Phot. Biblioth.
 345, a, 29 Bekk., 1055 R.: χω-
 ρίς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερῶ-
 ν ὀρίσματα, οὐδὲν ἤττον ἢ τὰ λε-
 γόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν: Gre-
 gor. Nazianz. Carm. Jamb. 18
 p. 209 ed. Colon.: χωρίς τὰ Μή-
 δων καὶ Ἀιδῶν ὀρίσματα. De
 nostro proverbio haec fere dis-
 putat Erasmus III, 4. 37: Ὁ Ἀρ-

paret neotericum esse prover-
 bium et haud scio an ab Apo-
 stolio additum ex literis eccle-
 siasticis. Siquidem Merrha lo-
 cus, in quo Moses aquas pesti-
 lentes et amaras injecto ligno
 dulces reddidit ac salubres: v.
 Exodi c. 15 vs. 23. Aquas Si-
 loam memorat Jesaias 8, 6, ad
 quas missus est a Jesu caecus
 Evangelicus, quo visum recipe-
 ret: Johann. IX, 7. Unde ap-
 paret salutare fuisse et dissi-
 millimas aquis Merrhae.

36. K. V, 2. Apost. XX, 99.
 Arsen. 478: Suidas. Est ver-
 sus Sophoclis Oed. Colon. 808.

37. K. V, 12. Apost. XXI, 3.
 Arsen. 463: Suidas. Aristoph.
 Equit. 629: ἡ βουλή δ' ἅπασ'
 ἀχρωμένη· Ἐγίνεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψει-
 δατραφάξυος πλέα, ubi v.
 Scholia. De herba ἀτραφάξυς
 dicta cf. Bekk. Anecd. I, 345,
 10. Billerbeckius Flor. Class.
 62. Similiter ψειδάρμαξυς A-
 ristophanes dixit Vespp. 326.

38. K. V, 13. Macar. 4. 3.

39. B. 952. Apost. XXI, 7.

διον γάρ ἐστι μικρὸν τὰ Ψύρα, μὴ δυνάμενον οἶνον ἐνεγκεῖν. Εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ κατακειμένων καὶ μὴ πινόντων.

- 40 Ψυχὴ πρόμαντις: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορώντων.
- 41 Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ, σε μεχρὶ τοῦ μυρῶρινον: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Ἴππεῦσιν, ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεικλυσμένων.
- 42 Ὁγύγια κακά: ἐπὶ τῶν ὀκληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὁγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. Ἄμεινον δὲ λέγειν ὠγύγια κακά τὰ παλαιά. Τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

8. διεικλυσμένων] lectionem codd. VB. defendit depravata Photii scriptura διεικλυμένων: διεικλυσμένος i. est q. diductus, hians. Suidas cum Scholiasta Aristophaneo διεικλυμένων: varias hominum doctorum conjecturas recensent Gaisfordus ad Suid. et G. Dindorfius ad Aristoph. T. XII, p. 482 Invern. 9. Ὁγύγη V.

Arsen. 484: Eustath. ad Hom. Od. Γ, 1462, 46: Ψύρια δὲ, νηοῖδων Χίου ἀπέχον σταδίους ὄδοηκοντα, λιμένα ἔχον κῶν ἔκρου. λέγεται δὲ καὶ οὐδέτινος, τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν [fr. 30 Schneidew.] παρὰ τε ἱερὸν σκόπελον παρὰ τε Ψύρα [exciderunt hoc loco, ut videtur, vv.: καὶ Κρατίδος: Ψύρα: v. Schneidewinus Exercitt. Critt. c. III, p. 13.] τὸν Λιόνυσσον ἀγοντες ἤγουν ὡς οἶον ἐν οὐδινὶ τιθέμενοι τὸν Λιόνυσσον· καὶ ἐστὶ παροιμία τὸ, Ψύρα τὸν Λιόνυσσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λυπρότητα: Schol. ad Hom. Od. Γ, 171: Stephan. Byz. s. Ψύρα: λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεσιάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατίδος [fr. incert. IV Runkel.], Ψύρα τὸν Λιόνυσσον ἀγοντες· καὶ ἐν Νεμέσει [fr. IV.], Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγει: Phot. Suidas. Similia proverbialia ab aliis insulis parvis saepe ductae: v. nott. ad Zenob. V, 21.

40. V. IV, 50. B. 954. Macar. 484. Eurip. Androm. 1072: αἰαί· πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκᾷ: Achill. Tat. VI, 5: ψυχαί

δὲ πεφύκασι μάντις τῶν κακῶν: Virgil. Aen. X, 843: *Agnovit lunge gemitum praesaga mali mens*: Ovid. Metam. X, 444: *praesagaque pectora moerent*: Lucan. IX, 119: *Tristis, ut in multo mens est praesaga timore, Adspexit patrios comites a litore Magni*: Valer. Flacc. I, 693: *ducem metus acrior . . Mensque mali praesaga quatit*.

41. V. IV, 49. B. 953. Arsen. 485: Schol. ad Aristoph. Equitt. 973: Phot. Suidas. De sensu versus Aristophanei v. Bernhardius Eratosthenic. p. 209 sq.

42. V. IV, 52. B. 957. Eustath. ad Hom. Od. A, 1393, 31: ὠγύγια μέντοι ἀπλῶς οἶον κακά ἢ τι ἔτερον, τὰ ἀρχαία· ἀπὸ τινος Ὁγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου Θεσβῶν: Schol. ad Hesiodi Theogon. 806: τὸ παλαιὸν, ἀπὸ Ὁγύγου βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν Θεσβῶν: Phot. Suidas. Dixerunt de voce Blomfieldus ad Aesch. Sept. c. Theb. gloss. 310. Voelckerus de gente Japetid. p. 318.

43 Ὡς Λακιάδαι: ἐπὶ τῶν μοιχῶν. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς αἱ Λακιάδαι, ἐν ᾗ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες· καὶ στελειοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων καὶ † ἀναβάστοις.

2. αἱ Λακιάδαι] οἱ VB, Schottus, Gaisfordus. 4. καὶ ἀναβάστοις] crucem praeфикси. VB Gaisfordus καὶ ἀναβάστοις, Schottus ex Suida, qui copulam omisit, x. ἀναβάστοις edidit, in nota tamen καὶ βασάνοις conjiciens: Portus ad Suid., Valesius ad Hesych. ἀνάβραστοις, sc. ὑδάσι proposuerunt: idem Valesius l. c. praeterea liberaliter protulit ἀναπαύστοις, i. e. μηχανίδις, ἀνασπάστοις, denique acquiescens in ἀλαβάστοις, quod et ipsum Kusterus ad Suid. conjectura assequutus est et postea probavit G. Schneiderus ad Theophr. Opp. T. IV, p. 666: afferunt in hanc rem Pausaniam ap. Eustath. ad Hom. II. Σ, 1161, 32: ἀλάβαστος· ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν ἀντὶ τοῦ ῥαφάνου: probarem, si de hac vocis significatione aliunde constaret. Toupio denique ad Suid. v. ἀναβάστοις interpretamentum verbi στελειοῖς visum est. Finis coronat opus: perverlem igitur me aliquid ad locum emendandum medicinae afferre posse: sed nihil succurrit. Neque auxilium affert B. 777 sive Plutarchus Erasmi IV, 1, 10: Πλακιάδαι [scrij Λακιάδαι: eundem errorem in Suida reprehendimus s. Πλακιάδαι: δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται.] καὶ στελειόν [Erasmi στειλαιον.]: εἴρηται ἐπὶ τῶν μοιχῶν ὡς ἀξίων ὕβρεως. Δῆμος δὲ Ἀττικῆς οἱ Πλακιάδαι. φύονται δὲ ἐν αὐτοῖς ῥαφανίδες μεγάλαι, αἷς χρῶνται κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν· εἰ δὲ μὴ παρείεν, στελειῶ τῷ ἐκ τῆς δικέλλης.

43. V. IV, 53. B. 958. 777. Apost. XXI, 11: Hesych. s. Λακιάδαι, Phot. Suidas. δῆμος] cf. App. IV, 73: de δήμῳ ἴψῳ v. Pausan. I, 37, 1: προελθοῦσι δὲ ὀλίγον, Λακίου τίμειός ἐστιν ἤρωος καὶ δῆμος, ὃν Λακιάδαις ὀνομάζουσιν ἀπὸ τούτου. De ῥαφανίδεσσι v. Hesych. s. ῥαφανίδωθῆναι, Valkenarius ad Eurip. Hippbl. 415. interpp. ad Aristoph. Nub. 1073. Plut. 163. Petiius Legg. Att. VI, tit. 4. Στελειοῖς] Hesych. s. στελειόν: οὐδετέρως, τὸ τοῦ πελέκνος ξύλον, ibiq. v. intt.: ejusdem vocabuli alia forma, στειλία, de eadem

re usus est Antiphanes: v. Hesych. s. στειλίαν. Etiam σκόρπιοι, Plut. Com. ap. Athen. I, 5, D, mugiles, Catull. XV, fin., Juven. X, 317 eidem rei inserviebant. Ceterum proverbium ipsum recte explicuit Heinsius ad Hesych.: solebant Athenienses, cum moechum viderent, exclamare, Ὡς Λακιάδαι, quo significabant, opus esse ταῖς ῥαφανίω, quae nascebantur apud Lacidenses, ad puniendum moechum. Proverbii tortasse mentionem injectit Philippides in fabula Λακιάδαι: cf. A. Meinekius Fragm. Comm. Graec. I, 473.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results achieved. The report concludes with a summary of the work done and a list of the names of the persons who have assisted in the work.

ORDO PROVERBIORUM
QUALIS EST IN CODD.
VATICANIS BODLEIANO
COISLINIANO
CUM NOSTRA EDITIONE COLLATUS.

CODEX VATICANUS SCHOTTI.

V. I, 1	Append. I, 3.	21	Append. I, 61.
2	— — I, 4.	22	Diogen. III, 66.
3	Diogen. V, 11.	23	Append. I, 57.
4	Zenob. I, 49.	24	— — I, 58.
5	— — I, 57.	25	Diogen. III, 67.
6	Diogen. II, 56.	26	Append. I, 54.
7	Append. I, 15.	27	Diogen. III, 68.
8	Diogen. II, 61.	28	Zenob. I, 21.
9	Append. I, 2.	29	— — II, 85. ⁴⁾
10	Zenob. VI, 10. ¹⁾	30	Append. I, 48.
11	Diogen. III, 49.	31	Diogen. III, 89.
12	Zenob. IV, 28. ²⁾	32	Append. I, 75.
13	Zenob. II, 60. ³⁾	33	Diogen. IV, 5.
14	Append. I, 56.	34	Append. I, 88.
15	Diogen. III, 61.	35	Diogen. III, 71.
16	Append. I, 15.	36	Append. I, 76.
17	— — I, 62.	37	— — I, 80.
18	Zenob. IV, 81.	38	— — I, 81.
19	Diogen. III, 63.	39	Zenob. II, 94. ⁵⁾
20	— — III, 65.	40	Append. I, 72.

1) Consentit V cum cod. B in nota critica ad Zenob. l. c. adscripto.

2) Consentit V cum cod. B.

3) V ita: Βάκχυρος: ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων κρινόντων Αἰγύπτου γὰρ οὗτος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ ἐπινοία κρίσως ηἠμονεύετα.

4) 2. και] V ὡς. δὲ V om. 4. V δὲ om.

5) 5. ἔριφος V. Ἀπολλόδωρος — λιγομένη V om. 6. Στριφία]

- V. I, 41 Diogen. III, 83.
 42 Append. I, 67.
 43 Diogen. III, 92.
 44 — — III, 86.
 45 — — III, 87.
 46 — — III, 88.
 47 Append. I, 71.
 48 Diogen. III, 93.
 49 Zenob. II, 99.⁶⁾
 50 Append. I, 79.
 51 Diogen. III, 100.
 52 Append. I, 82.
 53 Diogen. IV, 2.
 54 Append. I, 89.
 55 Zenob. II, 92.⁷⁾
 56 Append. I, 86.
 57 — — I, 90.
 58 Diogen. IV, 22.
 59 — — IV, 26.
 60 Append. II, 54.
 61 Zenob. III, 76.
 62 Append. II, 55.
 63 — — II, 76.
 64 — — II, 85.
 65 — — II, 9α.⁸⁾
 66 — — II, 61.
 67 Zenob. III, 61.
 68 Plutarch. I, 80.
 69 Zenob. IV, 7.⁹⁾
 70 Plutarch. I, 100.
 71 Zenob. IV, 1.¹⁰⁾
 72 Plutarch. II, 21.
 73 Zenob. V, 24.
 74 — — III, 94.
 75 — — III, 100.
 76 Append. II, 7.
 77 — — II, 18.
 78 Zenob. III, 52.
 79 Plut. Boiss. 5.
 80 Append. II, 63.
 81 Diogen. IV, 43.
 82 Append. II, 66.
 83 Diogen. IV, 52.
 84 Diogen. IV, 59.
 85 — — IV, 53.
 86 — — IV, 56.¹¹⁾
 87 — — IV, 58.
 88 Append. II, 81.
 89 — — II, 82.
 90 Diogen. IV, 63.
 91 — — IV, 65.
 92 Zenob. V, 26.
 93 Diogen. IV, 75.
 94 — — IV, 76.
 95 — — IV, 78.
 96 — — IV, 79.
 97 Plut. Boiss. 4.
 98 Diogen. IV, 80.¹²⁾
 99 — — IV, 83.
 100 Append. II, 71.
 V. II, 1 Append. II, 10.
 2 — — II, 97.
 3 — — III, 13.
 4 — — III, 11.
 5 Greg. Cyr. II, 64.
 6 Diogen. V, 7.
 7 — — V, 11.
 8 Append. III, 17.
 9 Diogen. V, 14.
 10 — — V, 15.
 11 — — V, 16.
 12 — — V, 16.
 13 Append. III, 3.
 14 Diogen. V, 20.
 15 — — V, 22.
 16 Append. III, 22.
 17 Greg. Cyr. III, 81.
 18 Diogen. V, 29.
 19 — — V, 35.
 20 Plutarch. II, 20.
 21 Diogen. V, 37.
 22 Diogen. V, 38.¹⁾
 23 Append. III, 43.
 24 Zenob. IV, 30.
 25 Diogen. V, 41.
 26 Plutarch. I, 73.

ἐριφος V. 7. οἱ δὲ — γίνεται] V: οἱ δὲ τὴν ἀρουραϊαν ἀκριδὰ φασι ὑπὸ τινῶν μάντων καλουμένην· κατὰ Σικελίαν δὲ Γραῦν ἐριφον ἢ Γραῖν ἐρίφων.

6) V: Γλώσσα ποῦ πορεύεις; ἐπὶ τῶν δυναμένων συμφρονίζειν τοὺς πέλας.

7) 17. Verba: τὴν παροιμίαν . . Νελλῶ V om.

8) κάλλισσα] V καλλίστως.

9) V cum B consentit, quocum addit τάττεται . . πιστότερον: reliqua om.

10) V cum B consentit, nisi quod κινήσεικ προσαγγέλλειν, ἢ τοῦ ἐτέρου exhibit et vv. Λοῦρις κτλ. omittit.

11) V cum Diogeniano concordat.

12) ἐπιχώριον V. ὄριον] V ὄριον.

1) κοινός] κοινά V.

V. II, 27 Append. III, 49.

- 28 Diogen. V, 44.
 29 — — V, 45.
 30 — — V, 46.
 31 Append. III, 42.
 32 Diogen. V, 54.
 33 Append. III, 47.
 34 — — III, 48.
 35 Diogen. V, 61.
 36 — — V, 63.
 37 — — V, 64.
 38 Append. III, 52.
 39 Diogen. V, 74.
 40 — — V, 77.
 41 — — V, 78.³⁾
 42 Append. III, 46.
 43 Diogen. V, 79.
 44 — — III, 49.
 45 Append. III, 34.
 46 Diogen. V, 83.
 47 Append. I, 12.³⁾
 48 Diogen. V, 84.
 49 Append. III, 35.
 50 — — III, 58.
 51, 52 Zenob. IV, 86.⁴⁾
 53 Diogen. VI, 9.
 54 Zenob. IV, 91.⁵⁾
 55 Diogen. VI, 11.
 56 Append. III, 67.
 57 — — III, 69.
 58 Diogen. VI, 13.
 59 Zenob. IV, 99.⁵⁾
 60 Diogen. VI, 20.
 61 — — VI, 22.
 62 Zenob. V, 5.
 63 — — V, 6.
 64 Append. III, 70.
 65 Diogen. VI, 25.
 66 — — V, 63.
 67a Append. III, 97a.
 67b — — III, 82.
 68 Diogen. II, 64.
 69 Append. III, 98.
 70 Diogen. VI, 47.
 71 Append. III, 79.
 72 Diogen. VI, 46.
 73 Append. III, 89.
 74 Diogen. VI, 50.

- 75 Append. III, 81.
 76 Diogen. VI, 52.
 77 Append. III, 87.
 78 Diogen. VI, 53.
 79 — — VI, 54.
 80 — — VI, 55.
 81 — — VI, 56.
 82 — — VI, 57.
 83 — — VI, 58.
 84 — — VI, 59.
 85 Append. III, 92.
 86 — — III, 95.
 87 Diogen. VI, 61.
 88 — — VI, 62.
 89 — — VI, 63.
 90 — — VI, 64.
 91 — — VI, 65.
 92 Append. III, 88.
 93 Diogen. VI, 66.
 94 Append. III, 91.
 95 Diogen. VI, 78.
 96 Append. IV, 1.
 97 Diogen. VI, 86.
 98 — — VI, 87.
 99 — — VI, 75.
 100 — — VI, 76.

V. III, 1 Append. IV, 3.

- 2 — — IV, 9.
 3 — — IV, 7.
 4 — — IV, 2.
 5 — — III, 100.
 6 Diogen. VI, 81.
 7 Append. IV, 7.
 8 Diogen. VI, 83.
 9 — — VI, 85.
 10 — — VI, 84.
 11 — — VI, 88.
 12 — — VI, 89.
 13 Zenob. III, 21.
 14 Diogen. VI, 94.
 15 — — VI, 96.
 16 — — VI, 97.
 17 — — I, 26.
 18 — — VI, 98.
 19 — — VI, 100.
 20 — — VII, 1.
 21 Append. IV, 29.
 22 — — IV, 38.

2) κακά κακά] κακοί — κακοί V.

3) ἀκαλονθίς V.

4) V: *Λεργαία χολή καὶ Λέρνη κακῶν: διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα εἰς αὐτὴν βάλλειν ἢ διὰ τὸ τὸν Λαναὸν ἐκεῖ τὰς τῶν Λιγυπτιῶδων κεφαλὰς καταθέσθαι ἢ ἀπὸ τῆς ὕδρας τῆς πολυκεφαλῆς ἐν αὐτῇ ἠνομήνης.*

5) V: *λημνιᾶ χειρὶ κτλ.] consentit V cum Zenobio.*

6) V: *Λύκειος: Ἀπόλλωνος ἐπίθετον καὶ τόπος, ἐν ᾧ κρήνη ἀνεδόθησαν, ἢ μὲν οἴνου, ἢ δὲ μέλιτος ἐν αἷς συντίβαινε τὰ ζῶα προσκίτάνει καὶ τοξεύεσθαι.*

- V. III, 23 Diogen. VII, 3.
 24 Append. IV, 49.
 25 — — IV, 39.
 26 — — IV, 16.
 27 Zenob. IV, 48.¹⁾
 28 Diogen. VII, 14.
 29 — — VII, 17.
 30 — — VII, 22.
 31 Zenob. II, 6.
 32 Append. IV, 15.
 33 Diogen. VII, 29.
 34 — — VII, 28.
 35 Append. IV, 11.
 36 Plutarch. I, 3.
 37 Append. IV, 53.
 38 — — IV, 56.
 39 — — IV, 57.
 40 — — IV, 54.
 41 — — IV, 63.
 42 — — IV, 62.
 43 Diogen. VII, 52.
 44 — — VII, 53.
 45 — — VII, 59.
 46 — — VII, 61.
 47 — — VII, 62.
 48 — — VII, 63.
 49 Zenob. VI, 48.²⁾
 50 Diogen. VII, 64.
 51 — — VII, 65.
 52 — — VII, 66.
 53 Append. IV, 60.
 54 Diogen. VII, 68.
 55 — — VII, 73.
 56 Append. IV, 59.
 57 Diogen. VII, 75.
 58 — — VII, 76.
 59 Greg. Cypr. III, 42,
 60 Diogen. VII, 77a.
 61 — — VII, 79.
 62 — — VII, 80.
 63 — — VII, 81.
 64 — — VII, 82.
 65 — — VII, 87.
 66 Plutarch. II, 24.
 67 Append. IV, 51.
 68 — — IV, 65.
 69 Diogen. VII, 97a.
 70 — — VII, 98.
 71 Append. IV, 64,]
 72 Greg. Cypr. III, 61.
 73 Append. IV, 66.
 74 Diogen. VII, 300.
 75 — — VIII, 3.
 76 — — VIII, 4.
 77 Append. IV, 70.
 78 — — IV, 72.
 79 — — IV, 75.
 80 — — IV, 74.
 81 Plutarch. I, 61.
 82 Zenob. V, 95.
 83 Diogen. VIII, 57.³⁾
 84 Append. IV, 73.
 85 — — IV, 71.
 86 Diogen. VIII, 20.
 87 Append. IV, 67.
 88 — —
 89 — — } IV, 68.
 90 — — }
 91 — — }
 92 — — IV, 99.
 93 Diogen. VIII, 26.
 94 — — VIII, 27.
 95 Append. V, 2.
 96 — — IV, 87.
 97 Diogen. VIII, 28.
 98 Append. IV, 84.
 99 Diogen. I, 46.
 100 Plutarch. I, 18.
 V. IV, 1 Diogen. VIII, 29,
 2 — — VIII, 30.
 3 Append. IV, 92.
 4 Diogen. VIII, 31.
 5 Append. V, 3.
 6 — — IV, 93.
 7 — — IV, 96.
 8 — — IV, 83.
 9 — — IV, 80.
 10 — — IV, 95.
 11 Diogen. VIII, 36.
 12 Plutarch. I, 54.
 13 Diogen. VIII, 38.
 14 Plutarch. II, 30.
 15 Append. IV, 79.
 16 Diogen. VIII, 39.
 17 — — VIII, 40.
 18 Append. IV, 82.
 19 Diogen. VIII, 42.
 20 Append. IV, 88.

1) V et B 730: 'Ο Καρπάθιος τὸν λαγῶν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραξάντων· Καρπάθιοι γὰρ λαγῶους ἐν τῇ νήσῳ μὴ ὄντας κομίσαντες, πολλῶν γνωμίμων, πολλῆς ἐπιμάρθησαν τῆς ὑπ' αὐτῶν βλάβης, ὅθεν ἡ παροιμία.

2) Vid. Append. IV, 58.

3) V: σελίνου δεῖται: ὁ νοσῶν.

V. IV, 21	Diogen. V, 29.	38	Append.)
22	— — VIII, 43.	39	— —
23	— — VIII, 44.	40	— —
24	— — VIII, 45.	41	— —
25	Plutarch. I, 5. ¹⁾	42	— —
26	Append. V, 7.	43	— —
27	Greg. Cyr. III, 94.	44	— — V, 20.
28	Diogen. VIII, 60.	45	— — V, 28.
29	Append. V, 9.	46	— — V, 30.
30	— — V, 10.	47	Diogen. V, 63.
31	— — V, 4.	48	Plutarch. I, 84.
32	Plutarch. Boiss. 39.	49	Append. V, 41.
33	Zenob. VI, 48. ²⁾	50	V 40.
34	Diogen. VIII, 67.	51	Diogen. VIII, 74.
35	— — VIII, 65.	52	Append. V, 42.
36	Append. V, 11.	53	— — V, 43.
37	— — V, 16,		

CODEX VATICANUS KRAMERI.

K. I, 1	Diogen. III, 35.	33	Diogen. I, 17.
2	— — III, 38.	34	— — I, 24.
3	— — III, 37.	35	— — I, 25.
4	— — III, 40.	36	— — I, 26.
5	— — III, 42.	37	Append. I, 23.
6	— — I, 1.	38	Diogen. I, 70.
7	Append. I, 7.	39	— — I, 71.
8	Diogen. I, 3.	40	— — I, 48.
9	— — I, 16.	41	— — II, 12.
10	— — I, 4.	42	— — II, 18.
11	— — I, 56.	43	— — I, 68.
12	Append. I, 27.	44	— — I, 27.
13	Diogen. I, 8.	45	— — I, 28.
14	— — I, 9.	46	— — I, 39.
15	— — I, 10.	47	— — II, 10.
16	— — I, 11.	48	— — I, 81.
17	— — I, 12.	49	Append. I, 45.
18	Append. I, 5.	50	— — I, 44.
19	Diogen. I, 14.	51	Diogen. I, 30.
20	— — I, 23.	52	— — I, 32.
21	— — I, 19.	53	— — I, 33.
22	— — I, 63.	54	— — I, 34.
23	— — I, 22.	55	— — I, 37.
24	— — I, 50.	56	— — I, 35.
25	— — I, 52.	57	— — I, 41.
26	Greg. Cyr. I, 14.	58	— — I, 40.
27	Diogen. I, 61.	59	Append. I, 28.
28	Greg. Cyr. I, 15.	60	Diogen. I, 43.
29	Diogen. I, 62.	61	— — I, 49.
30	— — I, 64.	62	— — II, 8.
31	— — I, 55.	63	— — II, 6.
32	— — I, 67.	64	— — II, 7.

1) V: Τυδεὺς ἐν ὑφορβίῳ.

2) V: φακόν κόπτεις: ἐπὶ τῶν ἀνηγύτων καὶ μὴ ὄντων.

- K. I, 65** Diogen. II, 9.
 66 — — II, 11.
 67 — — II, 13.
 68 — — II, 16.
 69 — — II, 17.
 70 — — II, 19.
 71 — — II, 20.
 72 — — II, 22.
 73 — — II, 29.
 74 — — II, 61.
 76a — — II, 24.
 76b — — II, 75.
 76c — — I, 84.
 78 — — I, 95.
 79 — — I, 88.
 80 — — I, 100.
 81 — — I, 73.
 82 — — II, 31.
 83 — — II, 62.
 84 — — II, 70.
 85 — — II, 41.
 86 — — II, 56.
 87 — — II, 67.
 88 — — I, 78.
 89 — — I, 91.
 90 — — II, 73.
 91 — — II, 74.
 92 — — I, 93.
 93 — — II, 77.
 94 — — I, 82.
 95 Append. I, 29.
 96 Diogen. I, 90.
 97 — — I, 94.
 98 — — I, 97.
 99 — — III, 38.
 100 — — II, 81.
K. II, 1 Diogen. II, 87.
 2 — — II, 93.
 3 — — II, 96.
 4 — — II, 97.
 5 — — III, 2.
 6 — — III, 3.
 7 — — III, 14.
 8 Greg. Cypr. I, 72.
 9 — — I, 73.
 10 Diogen. II, 63.
 11 Append. I, 10.
 12 — — I, 40.
 13 Diogen. I, 98.
 14 — — III, 17.
 15 Greg. Cypr. I, 76.
 16 Diogen. III, 18.
 17 — — III, 24.
 18 Append. I, 26.
 19 — — I, 32.
 20 Diogen. III, 25.
 21 — — III, 30.
 22 — — III, 41.
 23 — — III, 39.
 24 Greg. Cypr. I, 80.
 25 Diogen. I, 60.
 26 — — I, 77.
 27 — — II, 94.
 28 — — III, 6.
 29 — — II, 34.
 30 — — I, 87.
 31 Append. I, 43.
 32 Diogen. II, 99.
 33 Greg. Cypr. I, 89.
 34 Diogen. III, 15.
 35 — — III, 19.
 36 Append. I, 35.
 37 Diogen. III, 32.
 38 — — III, 33.
 39 Append. I, 41.
 40 Greg. Cypr. I, 91.
 41 Append. I, 49.
 42 Plutarch. I, 77.
 43 Greg. Cypr. I, 93.
 44 Diogen. III, 47.
 45 Append. I, 55.
 46 Diogen. III, 50.
 47 — — III, 57.
 48 — — III, 68.
 49 — — III, 48.
 50 — — III, 51.
 51 — — III, 55.
 52 — — III, 63.
 53 — — III, 64.
 54 Append. I, 80.
 55 Diogen. III, 73.
 56 — — III, 75.
 57 — — III, 78.
 58 — — III, 80.
 59 — — III, 86.
 60 — — III, 95.
 61 Append. I, 85.
 62 Diogen. III, 74.
 63 — — III, 79.
 64 — — III, 85.
 65 — — III, 90.
 66 — — III, 94.
 67 — — III, 97.
 68 — — III, 99.
 69 — — IV, 2.
 70 — — III, 98.
 71 — — IV, 3.
 72 — — IV, 1.
 73 — — IV, 4.
 74 — — III, 72.
 75 — — III, 87.
 76 — — IV, 7.
 77 — — III, 81.
 78 — — IV, 11.
 79 — — IV, 17.
 80 — — IV, 18.
 81 — — IV, 22.
 82 Greg. Cypr. II, 14.

- K. II, 83 Diogen. IV, 19.
 84 — — VIII, 32.¹⁾
 85 Append. I, 91.
 86 Diogen. IV, 30.
 87 — — IV, 28.
 88 — — IV, 35.
 89 — — IV, 34.
 90 Append. I, 98.
 91 Diogen. V, 95.
 92 Append. II, 30.
 93 — — II, 27.
 94 Plutarch. I, 93.
 95 Greg. Cypr. II, 28.
 96 — — II, 29.
 97 Append. II, 53.
 98 Greg. Cypr. II, 30.
 99 Diogen. IV, 46.
 100 Greg. Cypr. II, 33.
 K. III, 1 Diogen. IV, 65.
 2 — — IV, 42.
 3 — — IV, 43.
 4 Append. II, 36.
 5 Diogen. IV, 48.
 6 — — IV, 53.
 7 — — IV, 54.
 8 Greg. Cypr. II, 41.
 9 Diogen. IV, 59.
 10 Append. II, 62.
 11 — — II, 52.
 12 Greg. Cypr. II, 43.
 13 Diogen. IV, 72.
 14 Greg. Cypr. II, 44.
 15 Diogen. IV, 88.
 16 — — IV, 45.
 17 — — IV, 40.
 18 — — IV, 83.
 19 Greg. Cypr. II, 49.
 20 Diogen. IV, 41.
 21 Greg. Cypr. II, 51.
 22 Diogen. IV, 47.
 23 — — IV, 82b.
 24 Greg. Cypr. II, 37.
 25 Diogen. IV, 44.
 26 Greg. Cypr. II, 25.
 27 Diogen. IV, 50.
 28 — — IV, 51.
 29 Append. II, 15.
 30 Diogen. IV, 98.
 31 — — IV, 99.
 32 — — IV, 100.
 33 — — IV, 97.
 34 Append. III, 7.²⁾
 35 Diogen. V, 16.
 36 Greg. Cypr. II, 61.
 37 Diogen. V, 3.
 38 Append. II, 98b.
 39 Greg. Cypr. II, 63.
 40 Append. III, 22.
 42 Diogen. V, 19.
 43 Append. III, 31.
 44 Greg. Cypr. II, 71.
 45 — — II, 70.
 46 Append. III, 32.
 47 Diogen. V, 29.
 49 — — V, 26.
 50 — — V, 32.
 51 — — V, 28.
 52 — — V, 39.
 53 Greg. Cypr. II, 76.
 54 Diogen. V, 34.
 55 — — V, 37.
 56 — — V, 45.
 57 — — V, 59.
 58 — — V, 51.
 59 — — V, 54.
 60 — — V, 58.
 61 Greg. Cypr. II, 82.
 62 Diogen. V, 65.
 63 — — V, 73.
 64 — — V, 82.
 65 — — V, 96.
 66 — — V, 100.
 67 — — V, 53.
 68 — — V, 62.
 69 — — V, 78.
 70 Append. III, 41.
 71 Diogen. VI, 2.
 72 — — VI, 1.
 73 Append. III, 66.
 74 Diogen. VI, 5.
 75 — — VI, 7.
 76 — — VI, 11.
 77 — — VI, 20.
 78 — — VI, 21.
 79 Append. III, 65.
 80 Diogen. VI, 16.
 81 — — VI, 19.
 82 Greg. Cypr. II, 99.
 83 Diogen. VI, 39.
 84 — — VI, 37.
 85 — — VI, 38.
 86 — — VI, 40.
 87 Plutarch. I, 35.
 88 Diogen. VI, 51.
 89 — — VI, 71.
 90 — — VI, 54.
 91 — — VI, 48.
 92 — — VI, 58.
 93 — — VI, 59.
 94 Greg. Cypr. III, 7.

1) K: *Αθδωναίων χαλκείον: ἐπι λάλων.*

2) Explicationem K om.

- K. III, 95** Diogen. VI, 74.
 96 — — VI, 46.
 97 Greg. Cypr. III, 11,
 98 Diogen. VI, 82.
 99 — — VI, 83.
 100 — — VI, 91.
K. IV, 1 Diogen. VI, 92.
 2 Greg. Cypr. III, 18.
 3 Diogen. VI, 98.
 4 — — VI, 100.
 5 Greg. Cypr. III, 22.
 6 Diogen. VII, 28.
 7 — — VI, 91.
 8 — — VII, 8.
 9 — — VII, 24.
 10 — — VII, 25.
 11 — — VII, 38.
 12 Append. IV, 14.
 13 Diogen. VII, 32.
 14 — — VII, 33.
 15 Greg. Cypr. III, 30.
 16 — — III, 31,
 17 Diogen. VII, 66.
 18 — — VII, 76.
 19 — — VII, 77a.
 20 — — VII, 93.
 21 — — VII, 79.
 22 — — VII, 81.
 23 — — VII, 50.
 24 — — VII, 51.
 25 Append. IV, 52.
 26 Greg. Cypr. III, 42.
 27 Diogen. VII, 86.
 28 — — VII, 87.
 29 Greg. Cypr. III, 49.
 30 Diogen. VII, 56.
 31 — — VII, 71.
 32 — — VII, 73.
 33 — — VII, 74.
 34 — — VII, 92.
 35 Append. IV, 55.
 36 Greg. Cypr. III, 53.
 37 Diogen. VII, 42.
 38 — — VII, 69.
 39 Greg. Cypr. III, 56.
 40 Diogen. VII, 99.
 41 Append. IV, 69.
 42 Diogen. VIII, 18,
 43 Append. IV, 78.
 44 Diogen. VI, 93.
 45 — — VIII, 5.
 46 — — VIII, 7.
 47 Greg. Cypr. III, 6,
 48 Append. IV, 76.
 49 Greg. Cypr. III, 70.
 50 — — III, 71.
 51 — — III, 72.
 52 Diogen. VIII, 26.
 53 Append. V, 1.
 54 Diogen. VIII, 23.
 55 — — VIII, 25.
 56 — — VIII, 34.
 57 — — VIII, 39.
 58 — — VIII, 43.
 59 Greg. Cypr. III, 77.
 60 Append. IV, 100.
 61 Greg. Cypr. III, 80.
 62 Diogen. VIII, 46.
 63 Append. IV, 90.
 64 — — IV, 89.
 65 — — IV, 81.
 66 Diogen. VIII, 41.
 67 Append. IV, 91.
 68 Greg. Cypr. III, 81.
 69 Plutarch. I, 97.
 70 Diogen. VIII, 36.
 71 — — VIII, 33.
 72 Greg. Cypr. III, 82.
 73 — — III, 83.
 74 Append. IV, 74.
 75 Diogen. VIII, 57.
 76 Greg. Cypr. III, 85.
 77 Diogen. VIII, 63.
 78 Greg. Cypr. III, 87.
 79 Append. V, 5.
 80 V 6.
 81 Greg. Cypr. III, 91.
 82 Append. V, 8.
 83 Greg. Cypr. III, 94.
 84 Append. V, 15.
 85 — — V, 19.
 86 Diogen. VIII, 29.
 87 Append. V, 18,
 88 — — V, 14.
 89 — — V, 13.
 90 — — V, 22.
 91 Greg. Cypr. III, 94.
 92 Append. V, 23.
 93 — — V, 24.
 94 — — V, 21.
 95 — — V, 27.
 96 — — V, 25.
 97 — — V, 26.
 98 Diogen. VIII, 69.
 99 Append. V, 29.
 100 Greg. Cypr. III, 99.
K. V, 1 Append. V, 35.
 2 — — V, 36.
 3 Greg. Cypr. III, 98.
 4 — — III, 100.
 5 Append. V, 31.
 6 Greg. Cypr. IV, 1.
 7 Append. V, 33.
 8 — — V, 34.
 9 Plutarch. II, 15.
 10 Append. V, 32.
 11 Greg. Cypr. IV, 2.
 12 Append. V, 37.

K. V, 13	Append. V, 38.	19	Diogen. VIII, 73.
14	Greg. Cypr. III, 68.	20	— — VIII, 74.
15	Diogen. VIII, 61.	21	— — VIII, 75.
16	— — VIII, 62.	22	— — VIII, 65.
17	Greg. Cypr. III, 93.	23	Plut. Boiss. 38.
18	— — III, 89.	24	Append. V, 17.

CODEX BODLEIANUS GAISFORDI.

B, 1	Zenob. I, 1.	48	Zenob. II, 48.
2	— — I, 4.	49	— — II, 49.
3	— — I, 5.	50	— — II, 50.
4	— — I, 12.	51	— — II, 51.
5	— — I, 13.	52	Diogen. III, 26.
6	— — I, 6.	53	Zenob. II, 52.
7	— — I, 2.	54	— — II, 53.
8	— — I, 7.	55	— — II, 54.
9	Append. I, 3.	56	— — II, 55.
10	Zenob. I, 3.	57	Diogen. I, 26.
11	— — I, 9.	58	Zenob. II, 56.
12	— — I, 10.	59	— — II, 58.
13	— — I, 14.	60	— — II, 59.
14	— — I, 8.	61	— — I, 32.
15	Append. I, 4.	62	Diogen. I, 31.
16	Zenob. I, 15.	63	Zenob. I, 34.
17	— — I, 16.	64	— — I, 36.
18	Diogen. I, 14.	65	— — I, 37.
19	Zenob. I, 18.	66	— — I, 38.
20	Diogen. I, 16.	67	— — I, 39.
21	— — V, 11.	68	— — I, 40.
22	Zenob. I, 21.	69	— — I, 41.
23	— — II, 41.	70	— — I, 42.
24	— — I, 22.	71	— — I, 43.
25	— — I, 23.	72	Append. I, 44.
26	— — I, 24.	73	Zenob. I, 44.
27	— — I, 25.	74	Append. I, 28.
28	— — I, 26.	75	— — I, 30.
29	— — I, 27.	76	Zenob. I, 46.
30	Greg. Cypr. I, 7.	77	— — I, 47.
31	Diogen. I, 53.	78	Append. I, 7.
32	Zenob. I, 29.	79	Zenob. I, 48.
33	— — I, 30.	80	— — I, 50.
34	— — II, 37.	81	— — I, 51.
35	Diogen. I, 55.	82	— — I, 52.
36	Zenob. II, 38.	83	— — I, 53.
37	Greg. Cypr. I, 12.	84	— — I, 54.
38	Append. I, 11.	85	— — I, 55.
39	Zenob. II, 42.	86	— — I, 56.
40	— — II, 43.	87	— — I, 57.
41	— — II, 45.	88	— — I, 58.
42	Append. I, 12.	89	— — I, 59.
43	Zenob. II, 46.	90	— — I, 61.
44	— — II, 47.	91	— — I, 62.
45	— — II, 40.	92	— — I, 63.
46	Diogen. I, 63.	93	— — I, 65.
47	Append. I, 23.	94	— — I, 66.

- B, 95 Zenob. I, 67.
 96 — — I, 68.
 97 — — I, 69.
 98 — — I, 70.
 99 — — I, 71.
 100 — — I, 72.
 101 — — I, 73.
 102 — — I, 74.
 103 — — I, 75.
 104 — — I, 76.
 105 — — I, 77.
 106 — — I, 78. coll. Plu-
 tarch. II, 19.
 107 — — I, 79.
 108 — — I, 80.
 109 — — I, 81.
 110 — — I, 83.
 111 — — I, 84.
 112 — — I, 85.
 113 Diogen. I, 73.
 114 Zenob. I, 86.
 115 — — I, 87.
 116 — — I, 88.
 117 — — I, 89.
 118 Diogen. I, 78.
 119 Zenob. I, 90.
 120 — — I, 91.
 121 — — I, 92.
 122 Diogen. I, 82.
 123 Zenob. I, 94.
 124 — — I, 95.
 125 — — I, 96.
 126 — — I, 98.
 127 — — I, 99.
 128 — — I, 100.
 129 — — II, 1.
 130 — — II, 2.
 131 — — II, 3.
 132 — — II, 4.
 133 — — II, 5.
 134 Greg. Cypr. I, 50.
 135 Append. I, 38.
 136 Zenob. II, 7.
 137 — — II, 8.
 138 — — II, 9.
 139 Append. I, 36.
 140 Zenob. VI, 10.
 141 Append. I, 37.
 142 Zenob. II, 10.
 143 — — II, 11.
 144 — — II, 12.
 145 — — II, 13.
 146 Append. I, 39.
 147 Zenob. II, 14.
 148 — — II, 17.
 149 — — II, 18.
 150 — — II, 19.
 151 — — II, 20.
 152 — — II, 24.
 153 Zenob. II, 25.
 154 — — II, 26.
 155 — — II, 31.
 156 — — II, 32.
 157 — — II, 34.
 158 Append. I, 31.
 159 Zenob. I, 20.
 160 — — I, 43.
 161 — — II, 57.
 162a Diogen. II, 45.
 162b Append. I, 1.
 163 Diogen. II, 46.
 164 — — II, 47.
 165 — — II, 48.
 166 Greg. Cypr. I, 73.
 167 Diogen. II, 49.
 168 — — II, 50.
 169 — — II, 51.
 170 — — II, 52.
 171 — — II, 53.
 172 Append. I, 10.
 173 — — I, 9.
 174 — — I, 2.
 175 Diogen. II, 54.
 176 — — II, 55.
 177 Plutarch. II, 21.
 178 Append. I, 8.
 179 Diogen. II, 56.
 180 Append. I, 17.
 181 Diogen. II, 57.
 182 — — II, 58.
 183 — — II, 60.
 184 — — II, 59.
 185 Append. I, 14.
 186 — — I, 13.
 187 — — I, 16.
 188 Diogen. II, 61.
 189 Append. I, 18.
 190 — — I, 20.
 191 — — I, 15.
 192 — — I, 22.
 193 Zenob. I, 60.
 194 — — V, 46.
 195 Plutarch. I, 92.
 196 Diogen. II, 65.
 197 — — II, 66.
 198 — — II, 67.
 199 — — II, 68.
 200 — — II, 69.
 201 Zenob. II, 36 coll.
 Diogen. II, 70.
 202 Append. I, 40.
 203 Diogen. II, 71.
 204 — — I, 98.
 205 — — I, 82.
 206 Append. I, 10.
 207 Zenob. I, 57.
 208 — — II, 62.
 209 — — II, 60.

- B, 210 Zenob. II, 63.
 211 — — II, 64.
 212. 213 Diogen. III, 46.
 214 Zenob. II, 65.
 215 Append. I, 53.
 216 Zenob. II, 66.
 217 — — II, 67.
 218 Append. I, 59.
 219 Zenob. II, 68.
 220 — — II, 69.
 221 — — II, 70.
 222 Diogen. III, 49.
 223 — — III, 50.
 224 Zenob. IV, 28.
 225 — — II, 71.
 226 — — II, 72.
 227 — — II, 73.
 228 — — II, 74.
 229 — — II, 75.¹⁾
 230 Diogen. III, 54.
 231 Zenob. II, 76.
 232 — — II, 77.
 233 Append. I, 47.
 234 Diogen. III, 56.
 235 Zenob. II, 78.
 236a — — II, 79.
 236b — — II, 79.
 237 Append. I, 56.
 238 Zenob. II, 80.
 239 — — II, 82.
 240 — — II, 83.
 241 Diogen. III, 61.
 242 Append. I, 50.
 243 Diogen. VI, 74.
 244 Append. I, 62.
 245 Zenob. IV, 81.
 246 Diogen. III, 63.
 247 — — III, 64.
 248 — — III, 44.
 249 — — III, 65.
 250 Append. I, 61.
 251 Diogen. III, 68.
 252 Append. I, 57.
 253 — — I, 58.
 254 Diogen. III, 67.
 255 Append. I, 54.
 256 Zenob. II, 61.
 257 Diogen. III, 68.
 258 Append. I, 51.
 259 Zenob. I, 21.
 260 Zenob. II, 85.
 261 Diogen. III, 70.
 262 Append. I, 48.
 263 Diogen. III, 71.
 264 Append. I, 76.
 265 Zenob. II, 89.
 266 Append. I, 80.
 267 Zenob. II, 94.
 268 — — II, 95.
 269 — — II, 96.
 270 — — II, 98.
 271 — — II, 100.
 272 — — III, 1.
 273 — — III, 2.
 274 — — III, 4.
 275 — — III, 5.
 276 — — III, 6.
 277 — — II, 93.
 278 Append. I, 72.
 279 Diogen. III, 83.
 280 Append. I, 67.
 281 Diogen. III, 85.
 282 — — III, 86.
 283 — — III, 87.
 284 Append. I, 69.
 285 Diogen. III, 88.
 286 — — III, 89.
 287 Append. I, 71.
 288 Diogen. III, 90.
 289 Append. I, 74.
 290 Diogen. III, 91.
 291 — — III, 92.
 292 — — III, 93.
 293 — — III, 94.
 294 Append. I, 78.
 295 Diogen. III, 95.
 296 Append. I, 79.
 297 — — I, 75.
 298 — — I, 82.
 299 Diogen. III, 97.
 300 — — III, 98.
 301 — — III, 99.
 302 — — III, 100.
 303 Append. I, 87.
 304 — — I, 88.
 305 Diogen. IV, 1.
 306 — — IV, 2.
 307 — — IV, 3.
 308 Append. I, 89.
 309 Diogen. IV, 5.
 310 — — IV, 4.
 311 Zenob. II, 88.
 312 — — II, 90.
 313 — — II, 91.
 314 — — II, 92.
 315 — — II, 99.
 316 Append. I, 86 coll.
     Diogen. III, 73.
 317 Zenob. II, 97.
 318 Append. I, 90.
 319 Diogen. IV, 12.
 320 Zenob. III, 10.

1) B: Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἡδοναθούτων.

- B, 321 Zenob. III, 11.
 322 — — III, 12.
 323 — — III, 19.
 324 — — III, 15.
 325 — — III, 13.
 326 — — III, 20.
 327 Diogen. IV, 18.
 328 Zenob. III, 29.
 329 — — III, 33.
 330 Diogen. IV, 21.
 331 Zenob. III, 25.
 332 — — III, 36.
 333 Diogen. IV, 22.
 334 Zenob. III, 39.
 335 — — III, 7.
 336 — — III, 41.
 337 Diogen. IV, 26.
 338 Zenob. III, 8.
 339 — — III, 32.
 340 — — III, 16.
 341 — — III, 17.
 342 Diogen. IV, 31.
 343 Zenob. III, 19.
 344 — — III, 21.
 345 — — III, 24.
 346 — — III, 26.
 347 — — III, 22.
 348 — — III, 30.
 349 — — III, 31.
 350 — — III, 34.
 351 — — III, 37.
 352 — — III, 38.
 353 Append. II, 2.
 354 — — II, 1.
 355 — — II, 80.
 356 Zenob. III, 59.
 357 Append. II, 54.
 358 Zenob. III, 76.
 359 — — III, 97.
 360 — — III, 86.
 361 Append. II, 55.
 362 — — II, 76.
 363 — — II, 85.
 364 — — II, 9a.
 365 — — II, 61.
 366 Zenob. III, 87.
 367 — — III, 76.
 368 — — III, 61.
 369 Plutarch. I, 60.
 370 Zenob. III, 64.
 371 Plutarch. I, 80.
 372 Zenob. IV, 7.
 373 Plutarch. I, 100.
 374 Zenob. IV, 1.
 375 — — III, 63.
 376 Plutarch. II, 17.
 377 — — II, 21.
 378 Zenob. IV, 6.
 379 — — V, 24.
 380 Zenob. III, 94.
 381 — — III, 100.
 382 — — III, 44.
 383 — — III, 43.
 384 Append. II, 7.
 385 — — II, 18.
 386 Zenob. III, 49.
 387 — — III, 50.
 388 — — III, 51.
 389 — — III, 52.
 390 — — III, 53.
 391 Greg. Cypr. II, 29.
 392 — — II, 30.
 393 Zenob. III, 54.
 394 Plut. Boiss. 5.
 395 Zenob. III, 56.
 396 — — III, 57.
 397 — — III, 58.
 398 — — V, 27.
 399 Append. II, 63.
 400 — — II, 36.
 401 Zenob. III, 62.
 402 Zenob. III, 47 coll.
 Diogen. IV, 41.
 403 Greg. Cypr. II, 44.
 404 Zenob. III, 48.
 405 Diogen. IV, 43.
 406 Zenob. III, 65.
 407 Append. II, 66.
 408 Zenob. III, 66.
 409 — — III, 67.
 410 — — III, 68.
 411 — — III, 69.
 412 — — III, 70.
 413 — — III, 71.
 414 — — III, 72.
 415 Diogen. IV, 52.
 416 — — IV, 49.
 417 Zenob. III, 74.
 418 Diogen. IV, 53.
 419 Zenob. III, 75.
 420 — — III, 45.
 421 — — III, 71.
 422 Diogen. IV, 58.
 423 Zenob. III, 78.
 424 — — III, 81.
 425 Append. II, 81.
 426 Zenob. III, 82.
 427 Append. II, 82.
 428 Diogen. IV, 68.
 429 — — IV, 65.
 430 — — IV, 66.
 431 Zenob. III, 83.
 432 — — III, 84.
 433 Append. II, 8.
 434 Zenob. III, 88.
 435 Diogen. IV, 70.
 436 Zenob. III, 89.
 437 — — III, 90.

- B. 438 Zenob. III, 91.
 439 — — III, 92.
 440 — — III, 93.
 441 — — V, 26.
 442 — — III, 98.
 443 Diogen. IV, 74.
 444 — — IV, 76.
 445 Zenob. III, 99.
 446 — — III, 46.
 447 Diogen. IV, 78.
 448 — — IV, 79.
 449 Plut. Boiss. 4.
 450 Diogen. IV, 80.
 451 Zenob. IV, 5.
 452 — — IV, 4.
 453 Diogen. IV, 82.
 454 — — IV, 83.
 455 Append. II, 71.
 456 — — II, 10.
 457 Zenob. IV, 9.
 458 — — IV, 8.
 459 — — IV, 10.
 460 — — IV, 11.
 461 — — IV, 12.
 462 — — IV, 13.
 463 Append. II, 97.
 464 Zenob. IV, 14.
 465 — — IV, 15.
 466 — — IV, 16.
 467 — — IV, 19.
 468 Greg. Cypr. II, 61.
 469 Append. III, 11.
 470 Greg. Cypr. II, 64.
 471 Zenob. IV, 22.
 472 Diogen. V, 3.
 473 Zenob. IV, 23.
 474 Diogen. V, 7.
 475 Zenob. IV, 17.
 476 — — IV, 18.
 477a Append. II, 99.
 477b — — III, 12.
 478 Zenob. IV, 20.
 479 Diogen. V, 11.
 480 Zenob. IV, 21.
 481 Diogen. V, 13.
 482 Append. III, 17.
 483 — — III, 14.
 484 Diogen. V, 14.
 485 Append. III, 13.
 486a Diogen. V, 15.
 486b — — V, 16.
 487 Zenob. IV, 25.
 488 Diogen. V, 16.
 489 Append. III, 3.
 490 — — III, 15.
 491 Zenob. IV, 27.
 492 — — IV, 28.
 493 Diogen. V, 20.
 494 Zenob. IV, 29.
 495 Zenob. IV, 30.
 496 Append. III, 22.
 497 Diogen. V, 22.
 498 Zenob. IV, 34.
 499 — — IV, 35.
 500 — — IV, 36.
 501 — — IV, 37.
 502 — — IV, 32.
 503 — — IV, 33.
 504 — — IV, 39.
 505 — — IV, 40.
 506 — — IV, 42.
 507 — — IV, 43.
 508 — — IV, 41.
 509 — — IV, 44.
 510 — — I, 77.
 511 Greg. Cypr. III, 81.
 512 Diogen. V, 28.
 513 — — V, 29.
 514 — — V, 35.
 515 Plutarch. II, 16.
 516 Diogen. V, 37.
 517 Zenob. IV, 45.
 518 Diogen. V, 38.
 519 Zenob. IV, 82.
 520 — — IV, 65.
 521 — — IV, 30.
 522 — — IV, 41.
 523 Plutarch. I, 73.
 524 Zenob. IV, 66.
 525 Append. III, 49.
 526 Zenob. IV, 68.
 527 Diogen. V, 44.
 528 — — V, 45.
 529 — — V, 46.
 530 Zenob. IV, 46.
 531 — — IV, 47.
 532 Append. III, 42.
 533 — — III, 43.
 534 Diogen. V, 48.
 535 — — V, 49.
 536 Zenob. IV, 49.
 537 — — IV, 50.
 538 — — IV, 51.
 539 — — IV, 52.
 540 Diogen. V, 54.
 541 Zenob. IV, 53.
 542 — — IV, 54.
 543 — — IV, 55.
 544 Append. III, 47.
 545 — — III, 48.
 546 Zenob. IV, 56.
 547 Append. III, 50.
 548 Zenob. IV, 57.
 549 — — IV, 58.
 550 — — IV, 59.
 551 — — IV, 60.
 552 — — IV, 61.
 553 Plutarch. II, 7.

- B. 554 Zenob. IV, 62.
 555 Diogen. V, 61.
 556 Zenob. IV, 63.
 557 Diogen. V, 63.
 558 — — V, 64.
 559 Append. III, 61.
 560 Zenob. IV, 69.
 561 — — IV, 70.
 562 — — IV, 71.
 563 Diogen. V, 67.
 564 Zenob. IV, 73.
 565a Diogen. V, 69.
 565b Append. III, 56.
 566 Zenob. IV, 74.
 567 — — IV, 75.
 568 — — IV, 76.
 569 Diogen. V, 71.
 570 Zenob. IV, 77.
 571 Append. III, 52.
 572 Diogen. V, 74.
 573 Zenob. IV, 79.
 574 Diogen. V, 77.
 575 Zenob. IV, 80.
 576 Diogen. V, 78.
 577 Append. III, 46.
 578 Diogen. V, 79.
 579 — — III, 49.
 580 Append. III, 34.
 581 Diogen. V, 82.
 582 — — V, 83.
 583 Append. I, 12.
 584 Diogen. V, 84.
 585 Append. III, 35.
 586 Zenob. IV, 78.
 587 — — IV, 84.
 588 — — IV, 91.
 589 — — V, 1.
 590 Diogen. VI, 4.
 591 Zenob. IV, 87.
 592 — — IV, 85.
 593 Append. III, 53.
 594 — — III, 59.
 595 Zenob. IV, 86.
 596 — — V, 9.
 597 — — IV, 89.
 598 Diogen. VI, 9.
 599 Zenob. IV, 90.
 600 — — IV, 91.
 601 Append. III, 66.
 602 Diogen. VI, 11.
 603 Zenob. IV, 88.
 604 Diogen. VI, 12.
 605 Append. III, 67.
 606 — — III, 69.
 607 Zenob. IV, 95.
 608 — — IV, 96.
 609 — — IV, 97.
 610 Diogen. VI, 18.
 611 Zenob. IV, 98.
 612 Zenob. IV, 99.
 613 Diogen. VI, 19.
 614 — — VI, 20.
 615 Zenob. IV, 100.
 616 — — V, 2.
 617 — — V, 3.
 618 — — V, 4.
 619 Diogen. VI, 22.
 620 Zenob. V, 5.
 621 — — V, 6.
 622 Append. III, 70.
 623 Diogen. VI, 25.
 624 — — V, 63.
 625 Zenob. V, 7.
 626 — — V, 8.
 627 — — V, 9.
 628 Diogen. VI, 37.
 629 Zenob. V, 10.
 630 Append. III, 94.
 631 Zenob. V, 11.
 632 Append. III, 97.
 633 — — III, 82.
 634 Zenob. V, 12.
 635 — — V, 14.
 636 Diogen. II, 64.
 637 Zenob. V, 15.
 638 — — V, 16.
 639 — — V, 18.
 640 — — V, 19.
 641 — — V, 20.
 642 Append. III, 98.
 643 Zenob. V, 21.
 644 — — V, 23.
 645 Diogen. VI, 45.
 646 — — VI, 47.
 647 Append. III, 79.
 648 Diogen. VI, 46.
 649 — — VI, 48.
 650 Append. III, 86.
 651 — — III, 89.
 652 Diogen. VI, 50.
 653 — — VI, 51.
 654 Append. III, 81.
 655 Diogen. VI, 52.
 656 Append. III, 87.
 657 — — III, 83.
 658 Diogen. VI, 53.
 659 — — VI, 54.
 660 — — VI, 55.
 661 — — VI, 56.
 662 — — VI, 57.
 663 — — VI, 58.
 664 — — VI, 59.
 665 Append. III, 92.
 666 — — III, 95.
 667 Diogen. VI, 61.
 668 — — VI, 62.
 669 — — VI, 63.
 670 — — VI, 64.

- B. 671 Diogen. VI, 65.
 672 Append. III, 88.
 673 Diogen. VI, 66.
 674 Append. III, 84.
 675 — — III, 91.
 676 Diogen. VI, 75.
 677 Append. IV, 1.
 678 Diogen. VI, 76.
 679 — — VI, 84.
 680 Zenob. V, 25.
 681 Append. IV, 3.
 682 — — IV, 9.
 683 — — IV, 7.
 684 — — IV, 2.
 685 Diogen. VI, 78.
 686 Append. III, 100.
 687 Diogen. VI, 79.
 688 — — VI, 80.
 689 — — VI, 81.
 690 Append. IV, 6.
 691 Diogen. VI, 82.
 692 — — VI, 83.
 693 — — VI, 85.
 694 — — VI, 84.
 695 — — VI, 86.
 696 — — VI, 87.
 697 — — VI, 88.
 698 — — VI, 89.
 699 Zenob. III, 21.
 700 Diogen. VI, 94.
 701 Zenob. V, 29.
 702 — — V, 30.
 703 Diogen. VI, 96.
 704 — — VI, 97.
 705 — — I, 26.
 706 — — VI, 98.
 707 — — VI, 100.
 708 Zenob. V, 38.
 709 Diogen. VII, 1.
 710 Append. IV, 20.
 711 Diogen. VII, 1.
 712 Append. IV, 29.
 713 Zenob. V, 49.
 714 Append. IV, 38.
 715 — — IV, 46.
 716 Diogen. VII, 3.
 717 Append. IV, 49.
 718 — — IV, 39.
 719 Zenob. V, 50.
 720 — — V, 51.
 721 — — V, 52.
 722 — — V, 53.
 723 Append. IV, 16.
 724 Zenob. V, 55.
 725 — — V, 56.
 726 — — V, 57.
 727 — — V, 58.
 728 — — V, 59.
 729 Plutarch. I, 32.
 730 Zenob. IV, 48: coll.
 sup. p. 472.
 731 Zenob. V, 33.
 732 Diogen. VII, 14.
 733 Zenob. V, 34.
 734 — — V, 37.
 735 Diogen. VII, 17.
 736 Zenob. V, 40.
 737 — — V, 45.
 738 — — V, 46.
 739 Append. IV, 32.
 740 Zenob. V, 39.
 741 — — V, 32.
 742 — — V, 31.
 743 Diogen. VII, 22.
 744 Zenob. V, 28.
 745 — — V, 35.
 746 — — IV, 2.
 747 — — V, 41.
 748 — — II, 6.
 749 — — V, 42.
 750 Append. IV, 15.
 751 Diogen. VII, 28.
 752 — — VII, 29.
 753 Append. IV, 11.
 754 Plutarch. I, 3.
 755 Diogen. VII, 42.
 756 Zenob. V, 62.
 757 — — V, 63.
 758 Append. IV, 53.
 759 Zenob. V, 65.
 760 Append. IV, 56.
 761 — — IV, 57.
 762 Zenob. V, 67.
 763 Diogen. VII, 45.
 764 Append. IV, 54.
 765 — — IV, 61.
 766 — — IV, 63.
 767 Zenob. V, 69.
 768 — — V, 71.
 769 — — V, 72.
 770 — — V, 73.
 771 — — V, 74.
 772 — — V, 75.
 773 — — V, 76.
 774 — — V, 78.
 775 — — V, 79.
 776 — — V, 80.
 777 Append. V, 43.
 778 Zenob. V, 61.
 779 — — V, 64.
 780 — — VI, 48.
 781a — — V, 66.
 781b Append. IV, 62.
 782 Diogen. VII, 52.
 783 — — VII, 53.
 784 — — VII, 54.
 785 — — VII, 56.
 786 — — VII, 57.

- B.** 787 Diogen. VII, 58.
 788 — — VII, 59.
 789 — — VII, 61.
 790 — — VII, 60.
 791 — — VII, 62.
 792 — — VII, 63.
 793 — — VII, 64.
 794 — — VII, 65.
 795 — — VII, 66.
 796 Append. IV, 60.
 797 Diogen. VII, 67.
 798 — — VII, 68.
 799 — — VII, 71.
 800 — — VII, 69.
 801 — — VII, 72.
 802 — — VII, 73.
 803 — — VII, 74.
 804 Append. IV, 69.
 805 Diogen. VII, 75.
 806 — — VII, 76.
 807 Greg. Cypr. III, 42.
 808 Diogen. VII, 77a.
 809 — — VII, 78.
 810 — — VII, 79.
 811 — — VII, 80.
 812 — — VII, 81.
 813 — — VII, 82.
 814 — — VII, 87.
 815 Plutarch. I, 24.
 816 Zenob. V, 16.
 817 Append. IV, 51.
 818 Zenob. V, 81.
 819 — — V, 82.
 820 — — V, 83.
 821 Append. IV, 65.
 822 Diogen. VII, 97a.
 823 — — VII, 98.
 824 — — VII, 99.
 825 Append. IV, 64.
 826 Greg. Cypr. III, 61.
 827 Append. IV, 66.
 828 Diogen. VII, 100.
 829 — — VIII, 1.
 830 — — VIII, 2.
 831 — — VIII, 3.
 832 — — VIII, 4.
 833 Zenob. V, 85.
 834 — — V, 86.
 835 — — V, 89.
 836 Diogen. VIII, 7.
 837 Append. IV, 70.
 838 Zenob. V, 90.
 839 — — V, 91.
 840 Append. IV, 72.
 841 Append. IV, 74.
 842 Diogen. VIII, 20.
 843 Append. IV, 75.
 844 Zenob. V, 87.
 845 — — V, 88.
 846 — — V, 92.
 847 — — V, 93.
 848 — — V, 94.
 849 — — V, 95.
 850 Greg. Cypr. III, 69.
 851 Zenob. V, 96.
 852 — — V, 97.
 853 — — V, 98.
 854 — — V, 99.
 855 — — V, 100.
 856 Append. IV, 77.
 857 Zenob. VI, 1.
 858 Plutarch. I, 61.
 859 — — I, 61.)
 860 Append. IV, 73.
 861 — — IV, 71.
 862 Diogen. VIII, 22.
 863 Zenob. VI, 3.
 864 — — VI, 4.
 865 Append. IV, 86.
 866 Zenob. VI, 5.
 867 — — VI, 7.
 868 Greg. Cypr. III, 85.
 869 Append. IV, 99.
 870 Diogen. VIII, 25.
 871 — — VIII, 26.
 872 — — VIII, 27.
 873 Append. V, 2.
 874 — — IV, 87.
 875 Diogen. VIII, 28.
 876 Append. IV, 84.
 877 Diogen. I, 46.
 878 Append. IV, 97.
 879 — — IV, 94.
 880 Zenob. VI, 12.
 881 Plutarch. I, 18.
 882 Diogen. VIII, 29.
 883 — — VIII, 30.
 884 Append. IV, 92.
 885 Diogen. VIII, 31.
 886 Append. V, 3.
 887 Zenob. VI, 5.
 888 Diogen. VIII, 33.
 889 Append. IV, 93.
 890 Zenob. VI, 9.
 891 Append. IV, 96.
 892 Zenob. VI, 8.
 893 Append. IV, 85.
 894 Zenob. VI, 15.

1) *Sequentia desunt B. Ea supplevimus quantum licuit, ex A. Gaisfordus.*

- B. 895 Zenob. VI, 13.
 896 Append. IV, 83.
 897 — — IV, 80.
 898 — — IV, 95.
 899 Diogen. VIII, 36.
 900 Plutarch. I, 54.
 901 — — I, 83.
 902 Diogen. VIII, 38.
 903 Plutarch. II, 30.
 904 Append. IV, 79.
 905 Diogen. VIII, 39.
 906 — — VIII, 40.
 907 — — VIII, 41.
 908 Zenob. V, 54.
 909 Append. IV, 82.
 910 Diogen. VIII, 42.
 911 Append. IV, 88.
 912 Diogen. V, 29.
 913 — — VIII, 43.
 914 — — VIII, 44.
 915 — — VIII, 45.
 916 Plutarch. I, 5.
 917 Append. V, 7.
 918 Greg. Cypr. III, 94.
 919 Diogen. VIII, 60.
 920 Append. V, 9.
 921 — — V, 10.
 922 — — V, 4.
 923 Zenob. VI, 25.
 924 — — VI, 23.
 925 — — VI, 24.
 926 — — VI, 28.
 927 — — VI, 27.
 928 Zenob. VI, 30.
 929 Plutarch. Boiss. 3f.
 930 Zenob. VI, 48.
 931 — — VI, 32.
 932 — — VI, 33.
 933 Append. V, 16.
 934 Zenob. VI, 36.
 935 Diogen. VIII, 67.
 936 Zenob. VI, 35.
 937 Diogen. VIII, 65.
 938 Append. V, 11.
 939 Plut. Boiss. 26 coll.
 Append. V, 12.
 940 Zenob. VI, 38.
 941 — — VI, 39.
 942 — — VI, 40.
 943 — — VI, 41.
 944 — — VI, 44.
 945 Append. V, 20.
 946 — — V, 28.
 947 — — V, 30.
 948 Diogen. V, 63.
 949 Plutarch. I, 84.
 950 Greg. Cypr. III, 97.
 951 Zenob. VI, 43.
 952 Append. V, 39.
 953 — — V, 41.
 954 — — V, 40.
 955 Diogen. VIII, 74.
 956 Zenob. VI, 50.
 957 Append. V, 42.
 958 — — V, 43.
 959 Zenob. VI, 52.

CODEX COISLINIANUS GAISFORDI.

- C. 1 Diogen. II, 51.
 2 Zenob. I, 57.
 3 — — I, 62.
 4 Append. I, 17.
 5 Zenob. I, 55.
 6 Plutarch. I, 92.
 7 Zenob. I, 54.
 8 Diogen. II, 56.
 9 Zenob. I, 21.
 10 Diogen. II, 75.
 11 Zenob. I, 69.
 12 — — I, 67.
 13 Diogen. II, 62.
 14 Append. I, 19.
 15 — — I, 21.
 16 Zenob. I, 66.
 17 Diogen. II, 61.
 18 Zenob. I, 24.
 19 Diogen. II, 60.
 20 Zenob. I, 74.
 21 Zenob. II, 20.
 22 Append. I, 24.
 23 Zenob. II, 48.
 24 Diogen. III, 30.
 25 Greg. Cypr. I, 48.
 26 Append. I, 25.
 27 Zenob. I, 79.
 28 Append. I, 26.
 29 Diogen. III, 26.
 30 — — III, 31.
 31 Zenob. II, 51.
 32 — — I, 87.
 33 — — II, 22.
 34 Append. I, 32.
 35 Zenob. II, 56.
 36a Append. I, 33.
 36b Zenob. II, 2 coll. Ap-
 pend. I, 33.
 37 Append. I, 34.
 38 Greg. Cypr. I, 65.

- C. 39 Zenob. II, 57.
 40 Greg. Cypr. I, 32.
 41 Diogen. II, 2.
 42 Append. I, 42.
 43 — — I, 46.
 44 Zenob. II, 77. 1)
 45 — — II, 61.
 46 Greg. Cypr. I, 93.
 47 Append. I, 50.
 48 Diogen. III, 38.
 49 Append. I, 51.
 50 — — I, 52.
 51 Diogen. III, 69.
 52 Append. I, 60.
 53 Diogen. VI, 74. 2)
 54 Zenob. II, 67.
 55 Append. I, 63.
 56 Diogen. III, 70.
 57 — — III, 60.
 58 Append. I, 64.
 59 Diogen. III, 67.
 60 Zenob. IV, 28. 3)
 61 Append. I, 65.
 62 — — I, 66.
 63 Diogen. III, 52 coll.
 Zenob. II, 74.
 64 Diogen. III, 82.
 65 — — III, 84.
 66 — — III, 83.
 67 Append. I, 67.
 68 Zenob. III, 3.
 69 Append. I, 68.
 70 Diogen. V, 12.
 71 — — III, 88.
 72 Zenob. II, 100.
 73 Append. I, 70.
 74 Zenob. II, 97.
 75 Diogen. III, 86.
 76 Append. I, 73.
 77 Diogen. III, 91.
 78 Zenob. III, 6.
 79 — — II, 89.
 80 — — II, 91.
 81 Append. I, 77.
 82 Zenob. II, 92. 4)
 83 Diogen. III, 94.
 84 Zenob. II, 99.
 85 Append. I, 79.
 86 Zenob. III, 2.
 87 Append. I, 83.
 88 — — I, 84.
 89 Diogen. III, 73.
 90 — — IV, 2.
 91 — — III, 75.
 92 Append. I, 87.
 93 Diogen. IV, 4.
 94 — — IV, 1.
 95 Append. I, 88.
 96 Zenob. III, 7.
 97 Diogen. IV 25.
 98 Zenob. III, 32.
 99 — — III, 9.
 100 Zenob. V, 2.
 101 Append. I, 93.
 102 — — I, 92.
 103 Diogen. IV, 26.
 104 Zenob. III, 30.
 105 Append. I, 94.
 106 — — I, 95.
 107 — — I, 96.
 108 — — I, 97.
 109 Zenob. III, 20.
 110 Append. I, 99.
 111 Zenob. III, 40.
 112 — — III, 26.
 113 — — III, 39.
 114 Append. I, 100.
 115 Plutarch. II, 7.
 116 Zenob. VI, 5.
 117 Diogen. IV, 21.
 118 Zenob. III, 42.
 119 Append. II, 3.
 120 — — II, 4.
 121 — — II, 5.
 122 — — II, 6.
 123 — — II, 96.

1) C: Βάλλ' ἐς κορακας: τουτίστω, ἀπιθι εἰς ἀπώλειαν, διότι τὸ ζῶον χαίρει περὶ τὰ πτώματα, καὶ διὰ τὸ ἐν τραχείσιν τόποις τὰς νοσσιὰς ποιεῖν.

2) C: Βουλῆσεται τις μάλλον ἢ δυνήσεται: ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν, οὐ δυναμένων δέ.

3) C: «Βούτην Νίκων ἔγραψεν: B. 224, ubi Μήκων. Cod. πίνακα γὰρ ποτε γράψας ὁ Νίκων, etc.» Gaisfordus.

4) C: Γλυκὺς ἀγκῶν: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, ὡς εἶπαι, ὃ γλυκὺς πῆχυς, παρ' ὅσον οἱ εὐφραυνόμενοι καὶ ἐρωῶντες τὸν ἀγκῶνα τιθέασιν· ἐναντία δὲ ταύτης τὸ ψυχρὸν παραγκάλισμα [Soph. Antig. 650.]. Λέγεται καὶ γλυκὺς ἀγκῶν ἡ μικρὸς κατ' εὐφημισμὸν ἀπὸ τοποῦ ἀγκῶνος καλουμένου [v. Plutarch. I, 61.] περὶ τὸν Νεῖλον γλυκίος, διεχεροῦς ὄντος. Ediderunt Gaisfordus et Bernhardius ad Suid. s. γλυκὺς ἀγκῶν.

- C. 124 Append. II, 9a.
 125 — — II, 10.
 126 — — II, 11.
 127 Plutarch. I, 80.
 128 Diogen. VI, 53.
 129 Zenob. III, 54.
 130 Append. II, 13.
 131 — — II, 14.
 132 — — II, 12.
 133 — — II, 17.
 134 — — II, 16.
 135 Zenob. III, 100.
 136 — — III, 50.
 137 Append. II, 19.
 138 — — II, 21.
 139 — — II, 20.
 140a Diogen. IV, 82.
 140b Append. II, 27.
 141 — — II, 24.
 142 Zenob. III, 87.
 143 — — IV, 51.
 144 Append. II, 23.
 145 — — II, 25.
 146 — — II, 26.
 147 Plutarch. I, 60.
 148 Zenob. III, 46.
 149 Append. II, 29.
 150 — — II, 28.
 151 Zenob. V, 27.
 152 Plutarch. Boiss. 5.
 153 Zenob. III, 91.
 154 Append. II, 34.
 155 Plutarch. Boiss. 4.
 156 Zenob. III, 61.
 157 Append. II, 35.
 158 — — II, 31.
 159 — — II, 32.
 160 — — II, 33.
 161 Zenob. IV, 2.
 162 Append. II, 37.
 163 — — II, 38.
 164 Zenob. III, 99.
 165 Append. II, 39.
 166 — — II, 40.
 167 — — II, 51.
 168 Zenob. IV, 7.
 169 Append. II, 41.
 170 — — II, 44.
 171 — — II, 42.
 172 — — II, 43.
 173 — — II, 45.
 174 — — II, 48.
 175 — — II, 47.
 176 — — II, 46.
 177 Diogen. IV, 49.
 178 Append. II, 49.
 179 — — II, 50.
 180 — — II, 55.
 181 — — II, 56.
 182 Append. II, 58.
 183 — — II, 57.
 184 Diogen. IV, 83.
 185 Zenob. III, 77.
 186 Append. II, 59.
 187 — — II, 60.
 188 — — II, 64.
 189 — — II, 65.
 190 — — II, 66.
 191 Zenob. III, 78.
 192 — — III, 95.
 193 Append. II, 67.
 194 — — II, 69.
 195 — — II, 68.
 196 — — II, 70.
 197 Diogen. V, 15.
 198 Append. II, 72.
 199 Greg. Cypr. II, 49.
 200 Append. II, 73.
 201 — — II, 74.
 202 — — II, 75.
 203 Diogen. V, 73.
 204 Append. II, 77.
 205 — — II, 78.
 206 — — II, 79.
 207 — — II, 80.
 208 — — II, 81.
 209 Greg. Cypr. II, 23.
 210 Diogen. IV, 41.
 211 Zenob. III, 82.
 212 Append. II, 83.
 213 Zenob. IV, 41.
 214 Append. II, 84.
 215 — — II, 85.
 216 Zenob. IV, 3.
 217 — — III, 96.
 218 Diogen. IV, 65.
 219 Append. II, 86.
 220 — — II, 87.
 221 — — II, 88.
 222 — — II, 89.
 223 — — II, 90.
 224 — — II, 91.
 225 Greg. Cypr. I, 79.
 226 Plutarch. II, 22.
 227 Append. II, 92.
 228 — — II, 93.
 229 Zenob. IV, 4.
 230 Append. II, 94.
 231 — — II, 95.
 232 — — II, 96.
 233 Zenob. IV, 12.
 234 — — IV, 11.
 235 Append. II, 97.
 236 — — II, 98.
 237 Zenob. IV, 12.
 238 Append. III, 1.
 239 — — II, 100.
 240 — — III, 2.

- C. 241 Append. III, 5.
 242 — — III, 4.
 243 Diogen. V, 81.
 244 Append. III, 6.
 245 — — III, 7.
 246 — — III, 8.
 247 — — III, 10.
 248 Zenob. IV, 21.
 249 Append. III, 9.
 250 Diogen. V, 16.
 251 — — V, 16.
 252 Append. III, 11.
 253 Zenob. IV, 18.
 254 Diogen. V, 5.
 255 Append. III, 16.
 256 Zenob. IV, 36.
 257 Diogen. II, 84.
 258 Append. III, 18.
 259 — — III, 19.
 260 — — III, 20.
 261 Zenob. IV, 32.
 262 Append. III, 21.
 263a Zenob. IV, 33.
 263b Append. III, 23.
 264 — — III, 24.
 265 Diogen. II, 41.
 266 — — V, 29.
 267 Append. III, 25.
 268 Zenob. IV, 40.
 269 Append. III, 26.
 270 — — III, 27.
 271 Diogen. V, 28.
 272 Append. III, 28.
 273 Diogen. V, 31.
 274 Append. III, 29.
 275 Diogen. I, 65.
 276 Greg. Cypr. II, 70.
 277 Append. III, 30.
 278 — — III, 33.
 279 Zenob. IV, 45. 5)
 280 Append. III, 37.
 281 — — III, 36.
 282 — — III, 38.
 283 — — III, 39.
 284 Zenob. IV, 82.
 285 Append. III, 40.
 286 Zenob. IV, 54.
 287 — — V, 62.
 288 — — IV, 65.
 289 Append. III, 44.
 290 — — III, 45.
 291 Diogen. V, 100.
 292 Zenob. IV, 52.
 293 — — IV, 79.
 294 Diogen. V, 64.
 295 Append. III, 51.
 296 Diogen. V, 85.
 297 Append. III, 53.
 298 — — III, 54.
 299 — — III, 55.
 300 — — III, 57.
 301 Zenob. IV, 85.
 302 — — IV, 88.
 303 Append. III, 60.
 304 — — III, 62.
 305 — — III, 61.
 306 Diogen. VI, 9.
 307 — — VI, 12.
 308 Append. III, 63.
 309 — — III, 64.
 310 Zenob. IV, 90.
 311 — — IV, 91.
 312 Append. III, 68.
 313 Zenob. IV, 94.
 314 — — V, 5.
 315 — — IV, 97.
 316 Append. III, 71.
 317 Zenob. IV, 99.
 318 Diogen. VI, 20.
 319 — — VI, 20.
 320 Zenob. V, 2.
 321 Append. III, 78.
 322 — — III, 76.
 323 — — III, 74.
 324 — — III, 75.
 325 — — III, 73.
 326 — — III, 77.
 327 — — III, 80.
 328 Diogen. VI, 35.
 329 — — VI, 48.
 330 Zenob. V, 10.
 331 Append. III, 85.
 332 Zenob. V, 23.
 333 — — V, 9.
 334 Append. III, 88.
 335 Diogen. VI, 58.
 336 Append. III, 90.
 337 Diogen. VI, 69.
 338 Append. III, 93.
 339 Diogen. VI, 56.
 340 Zenob. V, 12.
 341 Append. III, 96.
 342 Diogen. VI, 64.
 343 Append. III, 99.

5) C: Καθμεία νίκη: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶν νικημάτων. Οἱ μὲν λήγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιχρόνων ἠττηθήσαν, οἱ δὲ διὰ Ἑσπεκλῆα καὶ Πολυνείκη λήγουσιν, οἱ τινες μονομαχῆσαντες ὑπ' ἀμφοτέρων ἀπώλοντο.

- C. 344 Diogen. II, 64.
 345 — — VI, 74.
 346 Zenob. VI, 10.
 347 Append. IV, 2.
 348 — — IV, 4.
 349 — — IV, 5.
 350 — — IV, 8.
 351 — — IV, 10.
 352 Diogen. VI, 88.
 353 — — VI, 90.
 354 — — VI, 75.
 355 — — VI, 92.
 356 — — VI, 91.
 357 Append. IV, 12.
 358 — — IV, 13.
 359 Zenob. V, 29.
 360 Append. IV, 17.
 361 — — IV, 18.
 362 — — IV, 19.
 363 — — IV, 21.
 364 Diogen. VII, 33.
 365 — — VII, 32.
 366 — — VI, 91.
 367 Append. IV, 23.
 368 — — IV, 22.
 369 — — IV, 25.
 370 — — IV, 24.
 371 Zenob. V, 39.
 372 Zenob. V, 38.
 373 Append. IV, 26.
 374 — — IV, 27.
 375 — — IV, 28.
 376 — — IV, 31.
 377 — — IV, 30.
 378 — — IV, 33.
 379 Zenob. V, 51.
 380 Diogen. VI, 95.
 381 Append. IV, 34.
 382 — — IV, 35.
 383 Zenob. V, 40.
 384 Diogen. VII, 14.
 385 Append. IV, 36.
 386 — — IV, 47.
 387 — — IV, 40.
 388 — — IV, 37.
 389 — — IV, 41.
 390 — — IV, 44.
 391 — — IV, 43.
 392 — — IV, 45.
 393 — — IV, 42.
 394 Zenob. V, 37.
 395 — — V, 31.
 396 Append. IV, 48.
 397 — — IV, 49.
 398 — — IV, 50.

- αἱ Χάρτες ὑποσχέσεις Z II, 13. D II, 1. App V, 24.
- αἱ Χάρτες γυμναί Z I, 36.
- ἀκαίριος εἶνος ὁὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Z I, 50.
- ἀκαλανθής nott. App I, 12.
- ἀκάνθιος κύων App I, 12.
- ἀκάνθιος τέττιξ Z I, 51.
- ἀκαρπότερός ἀγροίππου Z I, 60.
- ἀκαρπότερος εἰ Ἀδώνιδος κήπων Z I, 49.
- Ἀκείσις ἰάσιον Z I, 52.
- Ἀκείσις καὶ Ἐλικῶνος ἔργα Z I, 56.
- Ἀκείσιον σλήγη D I, 57.
- ἀκέραιος μῦθος Z I, 59.
- ἀκίτητα κύνειν Z I, 55. Plut. Boiss. 12. nott. D VI, 54.
- ἀκινητότερας ἀνδριάντος nott. D VI, 79.
- ἄκισ ποταμός D II, 74.
- ἀκίχητα δώκις Plut. Boiss. 13.
- ἀκίχισθαι Z I, 53. D II, 4.
- ἄκω Z I, 53. Plut I, 65.
- ἀκλιτὶ κομᾶουσι ἐς φίλων φίλος Z II, 46. D I, 60.
- ἀκόλλητα χεῖλη οὐ σὺκω βύσεις App I, 13.
- ἀκόλω τὰ χεῖλη οὐ σὺκω βύσαι nott. App I, 13.
- ἀκόννη σιτίσεις Z I, 58.
- ἀ Κορινθία γυνὴ ἔκουε χοιροπωλήσειν nott. Plut I, 92.
- ἄκουε δὴ κακοῦ λόγου App I, 14.
- ἄκουε ταπὸ καρδίας D II, 59.
- ἄκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὄτα ἔχοντος Z I, 54.
- ἄκρα τῇ ἑνὶ nott. Z I, 61.
- ἀκρῖστειτον Εὐρυκλέους nott. Plut II, 22.
- ἀκρίς δυσκίνητος App I, 40.
- Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν Plut I, 92.
- ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις Z I, 57.
- ἄκρω ἀψασθαι τῷ δακτύλῳ Z I, 61.
- ἄκρω τῷ ὄνυχῳ nott. Z I, 61.
- ἄκων μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν D II, 82.
- ἄλα καὶ κύαμον Z I, 25. D I, 50.
- ἄλας ἄγων καθεύδεις Z I, 23.
- ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν Z I, 62. D II, 11.
- ἄλεκτρονόος μ' ἔφακε κοιλίαν ἔχειν Suid.
- ἄλεκτρονόων μὲμφισθαι κοιλίαν Z I, 68.
- ἄλεν nott. critt. D II, 56.
- ἄλεν ἀπὸ μείζονος ἀνδρός D II, 56.
- ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα Z II, 17.
- ἀληλεσμένον βιον Z I, 21. GC I, 21. nott. App III, 86.
- Ἄλητης Z III, 22.
- ἄλιεύς πληγίς τοῦν οἶσει Z II, 14. GC I, 54.
- ἄλις δὲ δρυόγαν App I, 15.
- ἄλις δρυός Z II, 40. Pr XXI.
- ἄλλα γὰρ ἀθυμοῦντες ἀνδρες οὐκω τροπαῖον ἔσθησαν App I, 16.
- ἄλλα δ' ἀλλαγῷ καλῶ nott. App III, 40.
- ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα κητενεῖ τρία nott. App I, 17.
- ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα λέγει τρία App I, 17.
- ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει Z I, 74.
- ἄλλ' ἀναξ μάλα χαῖρε Z V, 99.
- ἄλλ' εἰ ταρῆλη D II, 58.
- ἄλλ' ἔπου χώρας τρέποις App I, 20.
- ἄλλ' ἢ λύκος καλεῖ τὰς αἴγας μολῶν App I, 18.
- ἄλλήλαις νίζουσαι χεῖρες nott. D VI, 91. II, 77a.
- ἄλλην δρὺν βαλάντιε Z II, 41.
- ἄλλην μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἢ δ' ἐπεκρίει Z I, 75.
- ἄλλο γένος κώτης D II, 57.
- ἄλλο γλαυῆ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται Z I, 69.
- ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο Z I, 65. D II, 13.
- ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμῆσονται D II, 62.
- ἄλλοισι μὲν γλώττα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι Z I, 73.
- ἄλλος βλος, ἄλλη διατα Z I, 22.
- ἄλλος, ἐχθρὸς πολέμιος καὶ ἄλλη γυνὴ ἢ πολεμῖα App I, 19.
- ἄλλος ἀντος Ἑρακλῆς D I, 63.
- ἄλλος που χώρας τρέποις nott. critt. App I, 20.
- ἄλλ' ὅταν ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κάλαίνετα nott. D II, 81.
- ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρας ἔπεισθαι Z I, 24. D I, 23. App I, 20.
- ἄλλοτε μητρικὴ πῆλιε ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ D II, 76.
- ἄλλότρια βάλλειω D II, 60.
- ἄλλότριον ἀμᾶς θέρος D II, 75.
- ἄλλ' οὐδὲν δεῖ παρα τὸν βωμόν σε βουλεύειω Z I, 66. GC III, 17.
- ἄλλ' οὐκ αὐθις ἀλώπηξ Z I, 67. GC III, 17.
- ἄλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντου δῆγματος App I, 21.
- ἄλλ' ὃ Ποσειδᾶν, ἴσθι, ὅτι ὀρθᾶν τὰν ταῦν καταδύσω nott. D V, 18.

ἀλλ' ὡσπερ ἦρωε ἐν ἀσπίδι ἐνίστα
 σε βούλομαι Z I, 64. D VIII, 73.
 ἄλλως ᾄδειε Z I, 72. D II, 19.
 nott. critt. D V, 11.
 ἄλλως ἀναλίσκες ὕδωρ D II, 61.
 ἄλμη D VII, 56.
 ἄλμη ἰχθύων, κρεῶν δὲ ζωμός App
 I, 22.
 ἄλμη οὐκ ἐστιν αὐτῷ Z I, 63.
 ἄλμην τί κυκίς, πρὶν τοὺς ἰχθύνας
 ἔλθῃ D VII, 56.
 Ἄλογιου δίκη App I, 23.
 ἄλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἦλθεν ἐνθ'
 ἔβη Z II, 20.
 ἄλῶνητον ἀνδράποδον Z II, 12.
 ἄλῶν μέδιμον ἀποφαγῶν GC I, 76.
 ἄλωπεκῆν Z I, 93.
 ἄλωπεκίῳ πρὸς ἑτέρων ἀλώπεκα
 Z I, 70.
 ἄλώπηξ θωροδοκεῖται nott. Z I, 71.
 ἀλώπηξ οὐ θωροδοκεῖται Z I, 71.
 ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει D II, 73.
 ἄμα δίδου καὶ λάμβανε D II, 77.
 ἄμα κτέφας ἄμ' ὄρθρος App I, 24.
 Ἄμαλθίας νέρας Z II, 48. D I,
 64. Plut II, 27.
 ἄμᾶν Κορινθίων nott. Z III, 57.
 ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει D III, 30.
 ἄμαξιακά ἔηματα D III, 41. App
 IV, 80.
 ἄμαξιακά χρήματα nott. D III, 41.
 ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρενοῦντο
 σκάφας Z I, 83. GC I, 45.
 ἢ Ἄμαία τὴν Ἀχαιοῖαν μετῆλθεν Z
 IV, 20.
 ἄμενόνων δευτέρων Z III, 15.
 ἄμενόνων οἰωνῶν τυχύνει Z I, 76.
 Ἄμελοῦς γονία Z I, 78.
 ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον Z I, 77. nott.
 GC II, 65.
 ἀμετροπότα Z V, 19.
 ἃ μὴ κατέθειν, μὴ ἀνέλθῃ App I, 25.
 ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις
 Z I, 81.
 ἄμμα Κασσωτικῶν D V, 44.
 ἄμμες ποτ' ἦμες D II, 30. GC I, 48.
 ἄμμον θαλάσσης κοφίνω ζητεῖς με-
 τρεῖν Plut. Boiss. 21.
 ἄμμον μετεῖν Z I, 80.
 ἄμνία θερίζειν D I, 69.
 ἄμουςότερος Ἀκωνθίου τέττιγος nott.
 critt. Z I, 51.
 ἄμουςότερος Λειβηθρίων Z I, 79.
 D II, 26.
 ἄμύητος Ἐρμῆς D IV, 63.
 ἄμύνη ὡς ἔοικεν ἢ πάγη App I, 26.
 ἄμύητων πίσθος nott. critt. Z II, 6.
 Ἄμυρος μαινεται D III, 26.
 ἀμφιθαλής παῖς Z III, 98.

ἀμφοῦν χειρῶν D II, 77b. Z I, 98.
 ἀμφοῖτιδες App III, 89.
 ἀναβαλλέσθαι εἰς τὸν Μίτωνος ἐν-
 αὐτῶν nott. App III, 88.
 ἀναβαστοῖς nott. critt. App V, 43.
 ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται Z I, 85.
 Ἀναγυράσιος δαίμων D III, 31.
 Ἀνάγυρον κινεῖν Z II, 55.
 Ἀναΐδεια θεός Z IV, 36. D V, 24.
 ἀναίμακτος ἔστησε τροπαῖον nott.
 GC I, 14.
 ἀνακροτήσασα γραῦς D III, 97.
 ἀνδραποδώδης θορίξ D I, 73.
 ἀνδριάντα γαργαλίξεις Plut. Boiss.
 45.
 ἀνδριάντι πρὸς βέουσι D VI, 79.
 ἀνδριάς σφυρήλατος App I, 27.
 ἀνδρὶ Ἀντῶ πράγμαστ' οὐκ ἦν, ἀλλ'
 αὐτὸς ἐξελεῖθαι ἐπρίατο Z I, 87.
 nott. D I, 65.
 ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον
 Z I, 96.
 ἀνδρὸς γέροντος αἰ γνάθου βακτηρία
 D I, 78.
 ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' εἰς πυγῆν
 ὄραν Z I, 97.
 ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον nott. D
 VII, 28.
 ἀνδρὸς κακῶς πρᾶσσοντος ἐκποδῶν
 φίλοι Z I, 90.
 ἀνδρὸς καλῶς πρᾶττοντος ἔγγιστος
 φίλος GC I, 59.
 ἄνεμον διώκει Plut. Boiss. 30.
 ἀνέμου παιδίον nott. D I, 82.
 ἀνέμου πεδίον D I, 82.
 ἀνέμουσ' γεοργεῖς Z I, 99.
 ἀνέμουσ' θηρῶν ἐν δικτύοις D II, 28.
 ἀνέμου διαλέγη Z I, 39. Plut.
 Boiss. 23.
 ἀνεμῶνη D VIII, 1.
 ἀνευδέης ὁ θεός Z I, 17.
 ἀνεπαρίσσαν Z II, 21.
 ἀνερίσαστος εἰ Z II, 23.
 ἀνεβήθω κύβος App I, 28.
 ἀνευ πτερῶν ζητεῖς ἵπτασθαι Plut.
 Boiss. 25.
 ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύρα Z I, 89.
 ἂν ἢ λιοντῆ μὴ ἐξικηται, τὴν ἀλω-
 πεκῆν πρόσασον Z I, 93.
 ἀνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύ-
 πον Z I, 86.
 ἀνῆρ ἔοικε ναῦς ἐκτετεῦν πέτραν
 nott. D VI, 79.
 ἀνθ' Ἐρμῶνος Z II, 22.
 Ἀσθητοῦρια Z IV, 33.
 ἀσθρακίς ὁ θησαυρός Z II, 1.
 ἀσθραποειδής Z III, 32.
 ἀσθρῶπος ἀσθρῶπου δαυμόσιον Z
 I, 91.

- ἀνδραποσ Εὐρώπος D III, 39. GC I, 79.
 ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος Z I, 95. App I, 29.
 ἀνίπτοις χερσίν D I, 43. App I, 30.
 ἀν μὴ προῆ κρίας τάριχον στερεκτίον Z I, 84.
 ἀνοητότερος Ἰβύκου καὶ Κοροΐβου καὶ Μελιτιδίου D V, 12.
 Ἄνωτος κριβανος App I, 31.
 ἀν οἶνον αἰτῆ κόνδυλον αὐτῶ δίδου Z I, 92.
 ἀπ' εὐεργεσίας Ἀγαμύμωνα δῆσαν Ἀχαιοὶ Z II, 11.
 ἀντιδύση App II, 10.
 ἀντι καουῦ κνύος ἔν ἀκτακίῃ Z I, 100.
 ἀντιξύνειν D VIII, 48.
 ἀντιπελάργειν Z I, 94.
 ἀντὶ πέριχης σκουρπίου Z I, 88. GC I, 53.
 ἀπ' ἰσάδος App I, 32.
 ἀντλεῖν ἀμφοτέραις Z I, 98. nott. D II, 77b.
 Ἀντρώιος ὄνος D I, 26. nott. critt. D V, 36.
 ἀντρώδον ἠχώ App IV, 19.
 ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαὶ Z II, 56. D I, 27. nott. D III, 30.
 ἄξια ἢ κνύον τοῦ θρόνου D II, 78.
 ἄξιως τριχός Z II, 4.
 ἄξιως ἐὶ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσιπίδος Z II, 3. Plut I, 44.
 ἄξιως ὀβελίσκου App I, 33.
 ἄξιως τοῦ παντός Z II, 2.
 ἀοὶ App II, 58.
 ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας nott. critt. App II, 26.
 ἀπαγε μόθων ἀπὸ κώπης D III, 27.
 ἀπαλοὶ θερμολοισίας App I, 34.
 ἀπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει D III, 28.
 ἀπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐκολα Z II, 9.
 ἀπαντα τόλμης καὶ ἀνασχυντίας App I, 35.
 ἀπας ἐχίνος τραχὺς D II, 87.
 ἀπέδου τὸν προκοκτὸν ἢ γαλῆ nott. critt. D III, 82.
 ἀπένθητος βοῦς Z II, 97.
 ἀπερ οἱ γίπεις D II, 88.
 ἀπερ τὴν γλαῦκα θηρῶν App I, 36.
 ἀπήνητσε κερρανοῦ βολῆ πρὸς ὑπερτατον αἴτης Z II, 8.
 ἀπλητος πίθος Z II, 6. GC I, 50.
 ἀπλοῖν θύλακον πάτει App I, 37.
 ἀπλοῖς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφου D II, 85.
 ἀπὸ βαλβίδος Z II, 7. nott. D III, 38.
 ἀπὸ βραδυκυκλῶν ὄνων ἵππος ἄρουν Z II, 5.
 ἀπὸ γραμμῆς αἰτῆς D II, 83. nott. D V, 15.
 ἀπὸ Λωρίου ἐπὶ Φρυγίον nott. App I, 38.
 ἀποθραύσματα Z V, 73.
 ἀπὸ ἵππων ἐπ' ὄνους App I, 38. IV, 18.
 ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα D I, 98.
 ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρετῆσθαι nott. Z III, 47.
 ἀπόλογος Ἀλκινόου D II, 86.
 ἀπόλωλεν ἢ ὕς καὶ τὸ ταίλαντον καὶ ἢ γνάθος GC I, 80.
 ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανεῖς D II, 84.
 ἀπὸ Ναννάκου nott. critt. Z VI, 10.
 ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖν D I, 9. V, 84.
 ἀπὸ ὀβελίσκου App I, 33.
 ἀπ' ὄνου καταπεσὼν Z II, 57.
 ἀπ' ὄνων ἐφ' ἵππους nott. App I, 38.
 ἀπορία ψάλλου βῆξ nott. critt. D II, 62.
 ἀπορῆαγῆσθαι τενωμένον τὸ καλώδιον D II, 89.
 ἀπὸ τῆς κώπης ἐπὶ τὸ βῆμα nott. critt. D I, 98.
 ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα D III, 32.
 ἀποτροπιαζόμενοι Z IV, 2.
 ἀπὸ χόλιος σπιάσον D II, 83b.
 ἀπραξία D VII, 59.
 ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχείας ὕδαρ Z II, 16.
 Ἀράβιος ἄγγελος Z II, 58.
 Ἀράβιος αὐλητής Z II, 39. GC I, 32.
 Ἀράς ἱερόν D II, 92.
 ἀργαλέον φρονιότητα παρ' ἄφροσιν πόλλ' ἀγορεύειν D II, 90.
 Ἀργεία φορὰ D II, 79.
 Ἀργεῖοι φῶρες nott. critt. D II, 79.
 Ἀργεῖους ὄρας App III, 35.
 ἀργούντων χορός D III, 6.
 Ἀργους λόφος D III, 10.
 ἀργυραῖς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις D II, 81.
 ἀργυρὰν λιμὸν App I, 39.
 ἀργύρον κρηῆσαι λαλοῦσιν D II, 93.
 Ἀροπαργίτης D II, 91.
 ἀρηνεωτος σμάραγδος ἐν μὲν τῷ φαίει σιοτικῶς, ἐν δὲ τῷ σῶτει φωτικῶς GC I, 85.
 ἄριστα χολός οἶφε D II, 2.
 ἀριστῶν μὲν πολλῶν, δευτεῖων δὲ ὀλίγων nott. D VII, 97a.
 Ἀρκάδας μμοῦμένος Z II, 59.
 Ἀρακιδῆν μ' αἰτίαις μέγα μ' αἰτεῖς οὔτοι δάσω D II, 69.

- Ἀρκάδιον βλάστημα D III, 42.
 ἄρκτου παρουσίας ἔχνη μὴ ζῆται Z II, 36. D II, 70.
 Ἀρμοδιὸν μέλος D II, 68.
 ἄρνα προβάλλει D II, 96.
 ἄρμιον D VIII, 30.
 ἀρότρῳ ἀκοντίζεις D III, 33.
 ἀρουραία μάντις App I, 40.
 ἀρπαγὰ Κοτυντίους Plut I, 78.
 ἀρπαγὰ τὰ Κιννάρου Z I, 31.
 ἄρει μῦς πίστεως γένεται D II, 64.
 ἀροζεύειν App III, 56.
 ἀρχαῖα φρονεῖν D III, 40.
 ἀρχαιότερα τῆς διψήθρας λέγεις D III, 2.
 ἀρχαιότερος Ἰβνίκου D II, 71.
 ἀρχαιότερος Κόδρου nott. D II, 71.
 ἀρχεῖον Z III, 100.
 ἀρχὴ ἀνδρα δεικνύουσι D II, 94.
 ἀρχὴ δῆπου παντός ἔργου χαλεπώτερον ἐστὶ App I, 41.
 ἀρχὴ ἤμουσ παντός D II, 97. App I, 41.
 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίουσιν ἄριστον κτλ. D III, 4.
 ἀρχὴ πολέμου D III, 5.
 ἀρχὴ Σκυρία Z I, 32.
 Ἀρχιλοχὸν πατεῖς D II, 95.
 Ἀρχίτου πλαταγὴ D II, 98.
 ἀρχῶν ἀκουε καὶ δικαίως κἀδίκως D II, 98. App I, 100.
 ἀσβέστερος Ἰππομόνους D III, 1.
 ἀσπλόμορος κριός D V, 61.
 ἀσπίς App IV, 46.
 ἀσπὸν δαίρεις D III, 3.
 ἀσπὸν δέρειν D I, 45.
 ἀσπὴ μορμολύττεσθαι D II, 65.
 ἀσπὴ φλαυρίζεις D II, 100.
 ἀσπάλανος τυφλότερος D VIII, 25.
 ἀσπαρτα καὶ ἀνήροτα D I, 18.
 Ἀσπένδιος κθαριστής Z II, 30.
 ἀσπίδα ἐν Ἀργεῖ Z II, 3. VI, 52. D I, 92.
 ἀσπίδι ξενία D VIII, 73.
 ἀσταφίς Z I, 96.
 ἀστραπὴ ἐκ πευλίου D III, 7.
 ἀστρος σημαίνεσθαι D II, 66.
 ἀστρα τοξείους Plut. Boiss. 47. nott. Z V, 27.
 ἀστρον σημειώσεις Z V, 32.
 ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχρῶν τετράγῃ-
 κας σίτον D III, 13.
 ἀτενὸς ὄρας D III, 8.
 ἄτης λῶφος nott. D III, 10.
 ἄτλας τὸν οὐρανόν D II, 67.
 ἀτρέμας βούς D III, 9.
 Ἀτρέως ὄμματα Z II, 34.
 Ἀττικὴ πίστις D II, 80.
 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίαια Z II, 26.
 Ἀττικός εἰς λιμένα Z II, 10.
 Ἀττικός μάστιγος D III, 11.
 Ἀττικός πάροικος Z II, 28. Plut I, 59.
 Ἀττικός ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων D III, 12.
 αὐθις αὐτῷ Πυθῶδε ὁδός D III, 34. nott. Z VI, 25.
 αὐλή Z III, 100.
 αὐλητέω ἀμουσία nott. App IV, 94.
 αὐλητοῦ βίον ζῆς D III, 14.
 αὐλικοὶ Z III, 100.
 αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις D I, 15.
 αὐτὰ δι' αὐτῶν D III, 21.
 αὐτὰρ ἢ πάγη εἴοικε λήψεσθαι πάγην GC I, 89.
 αὐτὴ μὲν ἢ μῆροσ οὐδὲν ἔσπανεν D III, 35.
 αὐτὴ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν D III, 20.
 αὐτίκα καὶ φητὰ δῆλ', αἶτε μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι nott. D V, 15.
 αὐτοὶ γελώνας ἔσθετ' οἴπερ εἰλίτε Z II, 29.
 αὐτόματα ὁ θεός ἀνήσει τὰ ἀγαθὰ D III, 15.
 αὐτόματι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἔνται Z II, 19.
 αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν Z II, 19.
 αὐτὸν κέρουκας τὸν βατήρα τῆς θύρας D III, 38.
 αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις D III, 17.
 αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ D III, 16.
 αὐτὸς γὰρ εὔρε τοῦ κακοῦ τὴν πετύων D III, 18.
 αὐτὸς ἔφα D III, 19.
 αὐτοῦ ῥόδος αὐτοῖ πῆδημα GC I, 90.
 αὐτῷ κανῶ Z II, 31.
 αὐτῷ κρητῆρι γίγη† κακὰ D III, 22.
 αὐτῷ μελητέον† ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον Z II, 27.
 ἀφαιρεῖν κροκύδας App I, 42.
 ἀφειδέει nott. critt. D II, 77b.
 ἀφειδῶλως nott. critt. Z I, 36.
 ἀφ' ἐστίας ἀρχόμενον Z I, 40. App I, 43.
 ἀφευε τῶν Φασηλετῶν, ὃ γύναι, τρεῖς γοῖνικας nott. critt. Z VI, 36.
 ἀφθονοὶ Μουσῶν θύρας D III, 23.
 ἀφ' ἱερᾶς D III, 36.
 ἄ φιλοχρηματία Σπάρταν εἶλοι, ἄλλο δὲ οὐδὲν Z II, 24. D II, 36.
 ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους Z II, 33. App I, 38.
 Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιος D III, 37. GC I, 2. App IV, 33.

ἀφία πῦρ Z II, 32. D II, 41.
 ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελάς D III, 24.
 ἀφών τιμὴ D I, 42.
 ἄφωνος Ἰππαρχίων Z II, 35.
 ἀφωνότερος κίχλης nott. Z IV, 66.
 Ἀχαρνικοὶ ὄνοι D I, 26. nott.
 critt. D V, 36.
 ἄχνη ἄλός nott. App I, 44.
 ἄχνη λιμοῦ App I, 44.
 ἄχνη Λυδῆς κερκίδος App I, 44.
 ἄχνη ὀθανίου nott. App I, 44.
 ἄχνη πυρός App I, 44.
 ἄχνη ὑπνου App I, 44.
 ἀχνυμένη σκινάλη D III, 25: v.
 Add.
 ἄχρι κόρου ἐκείνος ἀναίσθητος ἐστὶ
 Z I, 44. App I, 45.
 βαβαὶ Μῦθος D III, 65.
 Βάβιος χορός App I, 46.
 βάδιζε εἰς Τροίηνα App II, 36.
 βάκηλος εἰ Z II, 62. D III, 45.
 βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον
 App I, 47.
 βακχεύει γραῦς Z II, 96.
 Βάκχης τροπαν D III, 43.
 βαλανεύς D III, 64.
 βαλανεύσιν ἑοικας nott. D III, 64.
 βαλανεύσω ἑμαιτιῶ Z III, 58.
 βαλασηφαγία nott. critt. Z II, 40.
 βαλάνιζε ἄλλην δρυῖν Z II, 41.
 βαλανισταὶ Z II, 41.
 βαλβίδος Z II, 7.
 βάλλειν μῆλον D III, 63.
 βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην D
 III, 56.
 βάλλ' εἰς Μαναρῖαν Z II, 61.
 βάλλ' εἰς ἑλεθρον Z II, 77. D III,
 51. nott. App I, 48.
 βάλλ' εἰς ὕδωρ Z II, 72. D III, 51.
 βάλλ' ἐς κόρακας Z II, 77.
 βάλλ' ἐς φθόρον App I, 48.
 βαλὼν φεύξασθαι οἴην Z II, 71.
 βάσανος λίθος GC I, 93.
 βασιλείος ὀρθαλιμὸς App I, 49.
 βασιλικὸν βοίδιον D VIII, 41.
 Βάτα Κάρας App I, 50: v. Add.
 βατήρ nott. critt. D III, 38.
 βατραχίος οἰνογοεῖς Z II, 78.
 βατραχος Σερτίριος D I, 49. III, 44.
 βατραχά ὕδωρ Z II, 79. D III,
 58. nott. D I, 65.
 βατταρίζειν D III, 68.
 Βάττου οἰλιφρον App I, 51. IV, 70.
 βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Με-
 λανθίου App I, 52.
 βέβλην' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτ-
 ταρα Z II, 85.
 Βελλεροφόντης καθ' ἑαυτοῦ γράμ-
 ματα nott. critt. D V, 45.

Βελλεροφόντης τὰ γράμματα Z II,
 87. D V, 45.
 βέμβιος δίκη App I, 53.
 βῆξ ἀντι πορδῆς D III, 62.
 Βησᾶς ἑστῆρας App I, 54.
 βιβλίον τοῦμὸν μέθυ App I, 55.
 βίος ἀληταμένος nott. critt. Z I,
 21.
 βίος βαλανίτης nott. Z I, 21.
 βίος ἑτηλημένος Z II, 64.
 βίος μεμαγμένος D III, 69. Z I, 21.
 βλίτερι καὶ σκινδαυός App I, 56.
 βοίδιον Μολατικῶν App I, 57.
 Βοιώτια αἰθήματα Z II, 63.
 Βοιώτια ὕς nott. D III, 46.
 Βοιώτιος οὐς D III, 46.
 Βοιώτιος νόμος Z II, 65. Plat I,
 77.
 Βοιώτιος νοῦς GC I, 91.
 Βοιωτοῖς μακτεῦσαιο Z II, 84. Plat
 I, 9. App III, 97.
 Βόκχορις Z II, 60.
 βολίτου δίκη App I, 58.
 βόλος App II, 19.
 βόλον ὄνομα Μίδας App III, 99.
 βομβύλιος ἀνθρώποις Z II, 80.
 βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαίμων οὐ-
 ποθ' εὐρήσεις ποτὸν Z II, 76.
 βόσκουσι τοὺς παίμοντας App I, 59.
 βότρως πρὸς βότρων πεπαίνεται App
 I, 60.
 βουδόρω νόμω D III, 66.
 Βουζύγης App I, 61.
 Βοῦθος περιφοιτᾷ Z II, 66.
 βουλήσεται τις μάλλον ἢ μωήσεται
 nott. critt. D VI, 74: v. p.
 486, 2.
 Βουλίας δικαίει nott. Z II, 67. Z
 II, 86.
 Βοιμύκου πῆες App I, 62.
 Βοῖνας δικαίει Z II, 86. 67.
 βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔσω βλέ-
 πει Z II, 81.
 βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν Z II, 82. D
 III, 59.
 βοῦς ἕβδομος D III, 50.
 βοῦς εἰς ἄμητον Z II, 79. nott.
 critt. D III, 59.
 βοῦς ἐναύλιος App I, 63.
 βοῦς ἐν αὐλῷ γέρον D III, 70.
 βοῦς ἐν πόλει D III, 67.
 βοῦς ἐπίβη D III, 61.
 βοῦς ἐπὶ γλόττης Z II, 70. D III,
 48.
 βοῦς ἐπὶ δεσμί Z IV, 73.
 βοῦς ἐπὶ σφαγῆν nott. App I, 64
 coll. II, 73.
 βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κοιμῆται Z II, 69.
 App III, 34.

- βοῦς ἐπὶ σωρῶ Z II, 75: v. p. 479.
 βοῦς ἐπὶ φάτνην App I, 64.
 βοῦς Κύπριος εἰ D III, 49.
 βοῦς ὁ Μολοτῶν Z II, 83. D III,
 60. App I, 57.
 βοῦς ὑπὸ ζυγόν D III, 54.
 Βούτην Μήκων ἐγράψην nott. critt.
 Z IV, 28: v. p. 486. 3.
 βοῶν ὅσα ἔχετε nott. D III, 46.
 βύαι ὄφθησαν App I, 65.
 βύας ὄφθη App I, 65.
 βύβλιον τοῦμόν μέθυ App I, 66.
 βύβλιον δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν
 Z II, 73.
 Βυζῆνη παρήγοια Z II, 63.
 βῦλος ἄρουραν Z II, 74. D III, 52.
 γάδαρος D V, 366.
 γάδαρος φοιτῶμενος χρυσίον nott.
 critt. D V, 366.
 γάλα ὀρνίθων D III, 92.
 γαλή κροκωτόν Z II, 93. D VI,
 98.
 γαλή στέαρ Z II, 79. D III, 83.
 γαλή Ταυτησία D III, 71.
 γαλή χιτώνων Z II, 93. D III, 82.
 γαλήν ἔχεις D III, 84.
 γαλλιστὶ τεμῖν App I, 67.
 γαστέρα μοι προσφέρεις, κάλλιστον
 ὕμιδος ἀπάντων κτλ. D III, 85.
 γελοῦτερον ἀπειράζει τῶν τὰς πέγ-
 χρους ἀποτορεῖν ἐπιχειροῦντων
 App I, 68.
 γελοῦτερον Μελιτιδίου nott. D V, 12.
 Γελλῶ παιδοφιλωτέρα Z III, 3.
 γέλως Αἰάντιος Z I, 43.
 γέλως Ἰωνικός D III, 87.
 γέλως Μεγαρικός D III, 88. VI, 57.
 γέλως συγκροσίου Z II, 100.
 γέλως Χίος D III, 87.
 γενναῖος εἰ ἐκ βαλαντίου Z II, 88.
 γέραςε σαυτὸν App I, 69.
 γεράνδρον μεταφτυεύει Z III, 1.
 nott. D VI, 92.
 γέραναι λίθους φέρουσι App I, 70.
 γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὅς νέος
 πῆση GC I, 97.
 γέροντες εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότες
 App I, 71.
 γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν
 ποιῶν D III, 89.
 γέροντα Νάξια App I, 72.
 γέρον ἀλόπηξ οὐχ ἀλίσκειται πάγη
 Z II, 90.
 γέρον βοῦς ἀπίνθητος δόμοισιν Z
 II, 97. D IV, 11.
 γέρον δὲ τε τέρπε γέροντα nott.
 D V, 16.
 γέρον ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ
 τῷ βοί nott. critt. D III, 86.
 γέρον ἐρινὸς εὐφραίνει τοὺς γείτονας
 App I, 73.
 γεωφάνιον nott. critt. Z III, 82.
 γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν App
 I, 74.
 γῆ καὶ θάλαττα οὐρανομήκης nott.
 App I, 74.
 γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκίμε-
 νος Z III, 4.
 γηρᾶ βοῦς, τὰ δὲ ἔργα πολλὰ τῷ
 βοί D III, 86.
 γῆς βάρος D III, 90.
 γῆς ἔντερα D III, 91.
 γίγαρτα D III, 32.
 γλαῦκ' Ἀθήναζε nott. Z III, 6.
 App II, 23.
 γλαῦκες Λαυρωτικαί App I, 75.
 Γλαύκου τέχνη Z II, 91. D IV, 8:
 Plut II, 25. Pr XV, XXI.
 γλαῦξ διέπτατο D III, 93.
 γλαῦξ εἰς Ἀθήνας Z III, 6. GC
 II, 11.
 γλαῦξ ἐν πόλει App I, 76.
 γλαῦξ ἵπταται Z II, 89. D III, 72.
 γλυκεῖ' ὀπώρα φίλακος ἐλλειλυπό-
 τος D III, 95.
 γλυκὴ μέλι καὶ πνεῖσται App I, 77.
 γλυκὺς ἀγκών Z II, 92. nott. Plut
 I, 61: v. p. 470, 7. 486, 4.
 γλυκὺς ἀπείρου πόλεμος D III, 94.
 γλῶσσα γὰρ οἰκῆ ὅπου ὁ κουρεῖς
 App I, 78.
 γλώσση ματαία ζῆμια προστριβεται
 Pr III.
 γλῶσσα ποὶ πορευῆ πόλιν ἀνορθώ-
 σασα κτλ. Z II, 99. D IV, 9:
 v. p. 470, not. 6.
 γλωττα χωρὶς τέμνεται nott. App
 III, 1.
 γλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' αὐλή-
 ταῖς νόφος App I, 79.
 γνῶθι σαυτὸν App I, 80.
 γνῶμαι δίχολοι Z III, 25.
 γόνυ κνήμης ἔγγιον Z III, 2. D
 III, 78.
 γραῖας ἐρείκης ἄφαντες πυρὶ App
 I, 82.
 γραμματα Ἐφέσια D IV, 78.
 γραῖς ἀναβακχεῖν D IV, 10.
 γραῖς ἀναθυᾶ D IV, 10.
 γραῖς ἀνακροτήσασα πολὺν κοινορ-
 τὸν ἐγείρει D III, 97.
 γραῖς βακχεῖν Z II, 96. D III,
 74.
 γραῖς Σίριφος Z II, 94: v. p. 469, 5.
 γραῖς χορεύει nott. D IV, 10.
 γραῖς ὡς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον
 τάφον ἕξει D III, 96.
 γραῶν ὕθλος Z III, 6.

- γραφὴ τε καὶ Λευκάδος οὐ ταυτὸν
App I, 83.
γρῦ Z V, 54.
γροτάρια Z V, 54.
γροτοπόλης Z V, 54.
γρῦ τὸ Δίωτος Z V, 54.
Γύγου δακτύλιος D III, 99.
γύγης οὐκ ἔνιστ' ἐν τούτῳ App I,
84.
γυμνῆ τῆ κεφαλῇ App I, 85.
γυμνός ὡς ἐκ μήτρας D IV, 2.
γυμνότερος Ἰαλείμου Z IV, 39. nott.
critt. D III, 73. App I, 86.
γυμνότερος κινδάλου nott. critt. D
III, 73.
γυμνότερος λεβηρίδος Z II, 95. D
III, 73.
γυμνότερος παττάλου D III, 98: v.
Add. ad Z III, 42.
γυμνότερος τοῦ κακοδαίμονος Z IV,
39.
γυμνότερος ὑπέρου nott. critt. D
III, 73.
γυμνῶ φυλακῆν ἐπιτάττεις Z II, 98.
D III, 75.
γυναικὶ μὴ πιστεue μὴδ' ἂν ἀπο-
θάη D IV, 4. GC II, 8.
γυναϊκός ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέ-
λος nott. D IV, 49.
γυναϊκός πυγὴ App I, 87.
γυναϊκός φρένες D IV, 3.
γυναϊκῶν ὄλεθροι D IV, 5.
γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ App
I, 88.
γυνὴ στρατεύεται D IV, 1.
γυνὴ στρατηγῆ D IV, 1.
γυπὸς σιὰ D III, 100.
γύργαθον φουσᾶς App I, 89.
γύψ κόρακα ἐγγυᾶται App I, 90.
Δαυδάλεια ποιήματα Z III, 7. App
I, 91.
Δαυδάλου ποιήματα nott. critt. Z
III, 7: v. Add.
Δαυδάλου περὰ D IV, 25.
δαίμων Κιλίκιος nott. D III, 31.
Δακτύλου ἡμέρα Z III, 10.
δαλός εἰς πῦρ nott. critt. D I, 65.
δασύπους κρεῖον ἐπιθυμεῖ D IV, 12.
δάτος ἀγαθῶν Z III, 11. nott.
critt. D I, 10.
Δατύλου: v. Δακτύλου.
Δαυλίαν κορώνην Z III, 14.
δάφνη ἀλεξιφάρμακον Z III, 12.
δάφνη χλωρὰ καιομένη D VI, 52.
δαρνήτην φορῶ βακτηρίαν Z III, 12.
App V, 2.
δειδιώσ τὴν σαιτουῖ σιάν Pr XVIII.
nott. App. IV, 46.
δίδονται καὶ κακοῖς ἄγρα Z III, 31.
δειλὸν δὲ Πλοῦτος Z III, 35.
δειλότερος εἰ τοῦ παρακίπτοτος Z
III, 32.
δινὰ τὰ δινὰ nott. critt. Z III, 9.
δινὰ τὰ δινὰ καὶ δεινότερα τῶν
Λεινίου nott. critt. Z III, 9.
δινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον Z
III, 9.
δινοὶ πλέκων τῶν μηχανᾶς Αἰγύπτου
Z III, 37.
δεῖ τοῦ σελίνου nott. critt. Plut
II, 2.
δέκα ἢ κίων τέκον καὶ πάντα λευκὰ
App I, 92.
δέκα τοῦ ὀβολοῦ App I, 93.
Δελφικὴ μάχαρα App I, 94.
δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ GC II, 22.
δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις Z III,
30. D IV, 33. nott. critt. D
IV, 22.
δελφίνα πρὸς τοῦραῖον δεῖς Z III,
38.
δελφίνοι κολυμβᾶν συμβουλεύη D V,
33.
Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς οὐ φαγῆ κρίας
App I, 95.
Δελφός ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δι-
ψει δ' ἀπολωλός D IV, 26.
δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερόν εἰς
ποδόνιπτρον Z III, 36.
δέγμα Ἐπιμενίδειον nott. critt. GC
II, 23.
δεσμοὶ τυραννικοὶ nott. App I, 96.
δεσμοὶ Τυρόηνοι App I, 96.
δεύτερος πλοῦς GC II, 22.
διωτέρων ἀμεινόνων Z III, 15.
δέγεται καὶ βῶλον Ἀλήτης Z III, 22.
δέγον δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς nott. App
I, 14.
διὰ δακτύλιου δεῖ σε ἔλκεσθῆναι Z
III, 18. D II, 8.
διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρός ἕίπτειν δεῖ
Z III, 19.
διάνοια Εὐριπος nott. critt. D III,
39.
διὰ παλαιᾶς ἡμέρας D IV, 39.
διὰ πυρός βαδίξει nott. Z III, 19.
διασαλεύσων D II, 98.
διὰ τοῦ τοῖγου λαλεῖν D IV, 31.
διατρούγειν σχίνον D VIII, 13.
διὰ φρατόρων κίων App I, 97.
δίχρησθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν
ἢ βίος, ἀσκήν D IV, 39.
διθῦραμβος Z V, 40. D VII, 39.
δικαιότερος σταχάνης Z III, 16. D
IV, 28.
δίη δίην ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη
Z III, 28.
δίη Πτολεμαῖς D VII, 53.

δίκην ὑφέξει κἄν ὄνος δάκη κύνα Z
 III, 20.
 δίκης δικαιοτέρος D IV, 22.
 δικτύω ἄνεμον θηραῖς Z III, 17.
 nott. D V, 83.
 δικτύω κομίσειν ὕδωρ Plut. Boiss.
 32.
 Διομήδειος ἀνάγκη Z III, 8.
 δι' ὀνήγων ἀνοίειν nott. D V, 15.
 δι' ὄξειας δραμεῖν Z III, 13.
 Διὸς ἐγκέφαλος Z III, 41.
 Διὸς Κόρινθος Z III, 21. nott. critt.
 D III, 34. Pr XVII.
 Διὸς κίβητι D I, 58.
 Διὸς ψήφος D IV, 36.
 διπλοῦς ἄνδρας Z III, 23.
 δις ἐπτά πληγαῖς πολύπους πολού-
 μενος Z III, 24.
 δις καὶ τρίς τὸ καλόν Z III, 33.
 δις παῖδες οἱ γέροντες D IV, 18.
 App IV, 68.
 δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προς-
 κρούειν λίθον Z III, 29.
 διφθῆρα Διὸς D III, 2.
 δίχολοι γνῶμαι Z III, 25.
 διχοστασίη Z III, 77.
 διωλύγιον κακόν Z III, 34. App
 I, 98.
 δοῖδυκος σμά App I, 99.
 δοῖδυξ αὖξει Z III, 40.
 δόρυ καὶ κηρύκιον Z III, 26.
 δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια
 κἄδικα App I, 100.
 δοῦλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ νευανμάχημε
 περὶ τῶν κρεῶν Plut II, 7.
 δουλότερος Μεισήνης Z III, 39.
 Δούλων πόλις Plut I, 22.
 δρασκαίεις Z III, 74.
 δραχμὴ χαλαζῶσα Z III, 27.
 δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνήρ ξυλεύεται
 App II, 1.
 δρυόγων ἄλις App I, 15.
 δρυὸς δαμάζεται D VII, 77a.
 δύο τοίχους ἀλείφειν Plut. Boiss.
 48. App II, 2.
 δυσκαπόντιος Z I, 47.
 δυσκνιπτος nott. critt. D I, 46.
 δυσμενῆς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γεγνό-
 των ὀφθαλμός nott. App IV, 31.
 Λωδωναῖον χαλκίον Z VI, 5. D
 VIII, 32: v. p. 475, 1.
 δῶρα θεοῖς πείθει καὶ αἰδοίους βα-
 σιλῆας D IV, 21. GC II, 18.
 δῶρα καὶ σοφοὺς παρήπαφεν nott.
 critt. D IV, 21.
 δῶρον δ' ὅ τι δῶ τις ἐπαινεί Z III,
 42. Plut I, 53.
 ἔαρος χεῖρῃ, ἐπειδὴ παλαιὸν χεῖω-
 να ἔχει App II, 3.

ἐαυτῷ νομηγίας κηρύττει App II, 4.
 ἑβδόμης ἔτος Z III, 79.
 ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυχεά-
 ρεις nott. Plut II, 22.
 ἐγγύη πάρα δ' ἄτα App II, 5.
 ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συνίη ναῦς
 Z III, 44.
 ἐγένοντο καὶ φίλοι ἐχθροὶ App II,
 6.
 ἐγκέφαλος Διὸς Z III, 41.
 ἐγκυκλιέται App II, 7.
 ἐγκλητοὶ δίκαι App II, 8.
 ἐγκρατίστερος Ζήνωνος App II, 98a.
 ἐγκρύβειν Z III, 58.
 ἔγνω δὲ θῆρ θῆρα nott. GC I, 15.
 ἔγχος ἐπὶ τῷ ἔγγει GC II, 52.
 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἔλομεν ζυγόν
 Z III, 43.
 ἐγὼ δ' ὄμην χρυσοχοίσειν App V,
 32.
 ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρα-
 τον App II, 9: v. 470, 8.
 ἐγὼ πολλῶν θρίων ψοφους ἀνήκοα
 D I, 70.
 ἐγὼ τοι πάντα ποιήσω θέρος App
 II, 9b.
 ἔθυσας; ἀντιθύση App II, 10.
 εἰδεχθίστερος Κορυθῶς Z IV, 59.
 εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σι-
 κυνῶνος Z III, 57.
 εἰ καὶ λίθον εἴχης App II, 11. nott.
 App IV, 61.
 εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης D IV, 64.
 εἰ κε πάθοι τὰ γ' ἔρεξε, δίκη δ'
 ἰθεῖα γένοιτο App II, 12.
 εἰκὴ τὴν Ἄβυδον D VI, 53.
 εἰκὴ τῷ Ἡρακλεῖ Plut I, 80.
 εἰληφεν ἡ παγίς τὸν μῖν GC II, 41.
 εἰ μὴ δύναο βοῖν ἔλαν' ὄνον Z
 III, 54.
 εἰ μὴ πατήρ ἦσθα D IV, 75. App
 II, 13.
 εἰ μὴ ταχίως ἀπολοίμεθα οὐκ ἂν
 ἐσώθημεν App II, 14.
 εἴμι γὰρ ἦδη ἐπ' αὐτὸν τὸν κολο-
 φῶνα τοῦ λόγου App II, 15.
 εἴπερ ἐκ πενῆς κἀγὼ ἐκ ξύλων ἐπη-
 γνήμην App II, 16.
 εἴποις τὰ τρία παρὰ τῆ ἀδῆ Z
 III, 100. VI, 11.
 εἰπὼν ἂ θέλις ἀντάκου' ἂ μὴ θέ-
 λεις App II, 17.
 Εἰράς καὶ Χαρίμη nott. critt. Z
 V, 24.
 εἰς ἀγρὸν Μάνης App II, 18.
 εἰς αἰγας ἀγρίας nott. Z III, 87.
 D V, 49.
 εἰς ἄκραν χεῖρα nott. Z I, 61.
 εἰς ἀνήρ οὐδεὶς ἀνήρ Z III, 51.

- εἰς ἀνήρ οὐ πάνθ' ὀρέῃ nott. Z III, 51.
 εἰς ἀρχαίας φάτνας Z III, 50.
 εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα Z III, 56.
 εἰς Ἀράνας Z III, 92.
 εἰς βύλον ἐλθεῖν App II, 19.
 εἰς ἠρονήνας μαχαίρας ἢ αἰξ Z III, 52.
 εἰς θεῶν ὅσα ἦλθεν Z III, 49.
 εἰσὶ καὶ κινῶν Ἐρινύες App II, 20.
 εἰς ἔγνια κινῶν App II, 21.
 εἰς Κέικον nott. critt. Z IV, 51.
 εἰς κόλπον οὐ πύει D IV, 82.
 εἰς κόπρον θυμῆς App II, 22.
 εἰς Κορβάντιον App II, 23.
 εἰς Κυνόσαργες D IV, 86. App II, 24.
 εἰς κνῶς πυγῆν βλέπει καὶ τριῶν ἀλωπεκῶν App II, 25.
 εἰς λατομίας App II, 26.
 εἰς Μακάρων νήσους Z III, 86.
 εἰς Μασσαλίαν πλεῖστα Plut I, 60.
 εἰς μελίττας ἐκώμασας Z III, 53. App II, 27.
 εἰ σοὶ Μνῦσὸν ἦδιον καλεῖν App II, 28.
 εἰς ὄνου πόκους App II, 29.
 εἰς οὐρανὸν τοξεύεις Z III, 46. nott. critt. Z V, 27.
 εἰς πάγας ὁ λύκος Z III, 52. App II, 30.
 εἰς πίδακον ἀντλῆς Plut. Boiss. 4.
 εἰς πῦρ ἀλλεσθαί nott. Z III, 19.
 εἰς πῦρ ζαίνεις Z V, 27. nott. Z III, 17. App III, 67.
 εἰς Σκῶλον μῆτ' αὐτὸς ἕμεν μῆτ' ἄλλω ἔπισθαι D IV, 93.
 εἰς τετρημένον πίδακον ἀντλῆς nott. Plut. Boiss. 4.
 εἰς τέφραν γράφειν nott. Plut. Boiss. 5.
 εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν App II, 31.
 εἰς τὴν Ἡροδότου σιάν App II, 35.
 εἰς τὴν πυγῆν ἐξεβύημε ἢ σοφία App II, 32.
 εἰς τὸ δέον Z III, 91. nott. Plut I, 15.
 εἰς τὸν ἄγρον ἀποβλέπει App II, 34.
 εἰς τὸν λιμένα D IV, 79.
 εἰς Τροῦζήνα διὲ σε βαδίζειν App II, 36.
 εἰς Τροφωνίου μεμάντευται Z III, 61.
 εἰς ὕδωρ γράφεις Plut. Boiss. 5.
 εἰς ὕδωρ σπείρειν Z III, 55. D V, 83. VII, 67.
 εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖ Plut. Boiss. 10.
 εἰτ' ἐφ' ὕδωρ κακὸν Plut II, 17.
 εἰ τι κακὸν αὐθις ἐς Πριήνην nott. Z IV, 2.
 εἰ τι κακὸν εἰς Πύρρῶν Z IV, 2. Plut II, 9.
 εἰ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον App II, 33.
 εἰ τις † περὶ πόλων αἰγίς λίγεται Plut II, 21.
 ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ ὀβελίσκον τριῖμι App II, 37.
 Ἐκάτης ἀγάλματα App I, 1.
 ἐκ βομβόρου φιλολογεῖς App II, 38.
 ἐκ γειμάτας γνωσκῶ D IV, 92.
 ἐκδεδαρμένον δέρεας GC II, 44.
 ἔκδυμα [C ἐκδυμία] Z II, 95.
 ἐκ δυνῶν τρία βλέπετε nott. critt. GC II, 29.
 ἐκρητι Συλοσόωντος εὐρωχωρή Z III, 90. D V, 14.
 ἐκκυφθ' ἢ μουσική Z III, 99. Plut I, 38.
 ἐκ κοινοῦ πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη App II, 39.
 ἐκ λύκου στόματος Z III, 48. D IV, 42.
 ἐκ Μασσαλίας ἦμεις nott. Plut I, 60.
 ἐκ μητρὸς αὐλῆς App II, 40.
 ἐκπαίδουθεν D VI, 56.
 ἐκ παντὸς ξύλου καπνός nott. Z IV, 7: v. p. 470, 9.
 ἐκ παντὸς ξύλου κύφων γέροντ' ἄν Z IV, 7.
 ἐκ παντὸς πρόφασας App II, 41.
 ἐκπερικύβισαι GC II, 30.
 ἐκ πόντου κόνην κυλινοῖς App II, 42.
 ἐκποτίον καὶ τὴν τρίγαν App II, 43.
 ἐκποτίον τὴν τοῖτου App II, 44.
 ἐκτείνωσαι App III, 35.
 ἐκτετικέναι Z IV, 70.
 ἐκ τετρημένης κύλικος πικρῶν GC II, 37.
 Ἐκ τε φέρεται γενέτ' ἢ ἀγαθὴ καὶ πατρὶς ἄρορα App II, 45.
 ἐκ τῆς αὐτῆς κεραμίας App II, 63.
 ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης nott. App II, 47.
 ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονώς App II, 47.
 ἐκ τῆς πληροστάτης εἰς τὴν κινωτέραν App II, 48.
 ἔκτη ἡμέρα App II, 46.
 ἔκτος πηλοῦ ποδάς ἔχεις Z III, 62. GC II, 49.
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου nott. App II, 47.
 ἐκ τοῦ βοῶς ἢ μάλιστα App II, 49.
 ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον D V, 15.
 ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ πᾶν ὕψασμα D V, 15.

ἐκ τοῦ γὰρ ἑσραῶν γίνετ' ἰσθρῶποις
ἐσῶν D IV, 49.

ἐκ τριχὸς κρέμαται Z III, 47. D
IV, 41.

ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς nott.
D VII, 29.

ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λόντω D V, 15.
ἐκ τῶν περιττῶν καὶ ἵπποι ἐπιμ-
πλαῖνται App II, 50.

ἐκ ψάμμου σχοινίον πλέκειν nott. D
VI, 4.

ἐκὼν αἰκοντί γε θυμῷ App II, 51.
ἐλάφειος ἀνήρ Z III, 66. App II,
52.

ἐλαίω πῦρ σβεννίεις Plut. Boiss. 22.
ἐλεύθεραι αἰγες ἀρότρων Z III, 69.
ἐλευθεριώτερος Σπάρτης D IV, 87.
ἐλέφαντα ἐκ μνίας ποιεῖν Z III,
68.

ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν D IV, 43.
ἐλέφας μὴν οὐ δάκνει nott. critt.
Z III, 67.

ἐλέφας μὴν οὐχ ἀλίσκει Z III, 67.
ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει D IV, 73.

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε Καικίας νέφος
D IV, 66.

ἐμαντῶ βαλακνεύσω Z III, 58. App
II, 53.

*Εμβαρος εἰμί App II, 54.

ἔμοι μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κό-
ρας App II, 55.

ἔμοι θανόντος γαῖα μυχθῆτω πυρὶ
App II, 56.

*Ἐμπεδοκλῆδος ἔχθρα D IV, 77.

ἐν Ἀθήνῃσι nott. critt. Z IV, 6.

ἐν ἄλλῃ δρασακάκις Z III, 74.

ἐν ἀμούσαις καὶ κόρυδος φθέγγεται
Z III, 81. D IV, 56: v. p. 470, 11.

ἐν ἀνθ' ἐνάς App II, 57.

ἐν αἰσὶ τὰ σπουδαῖα App II, 58.

ἐν γὰρ ἀμυχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμ-
μορε τιμῆς Z III, 77.

ἐν γὰρ ἀμούσαις Καὶ κόρυδος κύκνου
φθέγγετ' αἰδιότερος Z III, 77.
nott. D VI, 50.

ἐν γῆ πένεσθαι μάλλον ἢ πλουτοῦντα
πλεῖν D IV, 83.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδρονκλῆς
πολιμαρχεῖ Z III, 77.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Καρκίνος ἔμ-
μορε τιμῆς Z III, 77.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος
ἔμμορε τιμῆς Z III, 77.

ἐνδοσίμου αὐλητικῷ App IV, 87.

ἐνδύεται μοι τὴν λουτήν Z III, 75.

*Ἐνδυμίνοσ ἵππον καθεύδεις Z III,
76. D IV, 40.

ἐν διοῦν τρία βλέπει GC II, 29.

ἐν ἐνί nott. App II, 57.

ἔννεισεν ἐν δειλοῖσι κίνδυνοι λόγοι
Z III, 73.

ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος nott. Z III,
59.

ἔνεστι κὰν μύρμηκ' ἰσθρῶ Z III, 70.
GC II, 35: v. Add.

ἐνθα ἂν οἱ πόδες φέρωσιν, ἔκειο'
ἄπιμεν App II, 59.

ἐν θέρειν τὴν χλαίναν κατατρίβεις
Z III, 72. D IV, 51.

ἐνθ' οὔτε μίμνεω ἄνεμος οὔτ' ἐκ-
πλεῖν ἐὰ D IV, 88.

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον Z III, 59.

ἐν Καρὸς αἴση Z III, 59. nott. Z
II, 4.

ἐν Καρὸς εἶπετο τάξει nott. App
II, 60.

ἐν Καρὸς μαιρα App II, 60. nott.
Z II, 4.

ἐν Κέω τίς ἡμέρα App II, 61.

ἐν κήριον App II, 62.

ἐν κοτύλῃ φέρη Z III, 60. D V, 31.

ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Z
IV, 89.

ἐν λευκώμασιν ἐγγράφης App II, 63.

ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις D
IV, 53.

ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω
App II, 64.

ἐννιακαυδαετηγῆρις Μέτωνος App
III, 88.

ἐν νυκτὶ βουλή Z III, 97.

ἐν νυκτὶ λαμπρὸς ἐν φάει δ' ἀνωφε-
λῆς nott. GC I, 85.

ἐν οἴνῳ ἀλήθεια Z IV, 5.

ἔνολμος Ἀπόλλων Z III, 63.

ἐν ὄλμῳ ἐκαμῆσθην Plut II, 14.

ἐν ὄλμῳ εὐνάσω Z III, 63.

ἐν οὐδενὸς μοίρα nott. App II, 60.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Λαυδαίου
μύσος Z IV, 6.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδιος
στέλος App II, 65.

ἐν πίντε κριτῶν γούνασι κείται Z
III, 64.

ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνω Z
III, 65. Pr XVI.

ἐν Πυθίῳ κρείττων ἦν ἀποπατήσας
App II, 66.

ἐν Πυθίῳ χέισα nott. critt. App
II, 66.

ἐν πυρὶ βέβηκας D IV, 52.

ἐν Σάμῳ κομήτης D IV, 58.

ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι Z III, 71.

ἐν Τεμεση ἡμῶς Plut II, 31.

ἐντὸς ἐβδόμης Z III, 79.

ἐν τριόδῳ εἰμί Z III, 78.

ἐνύπνιον ἱερίας App III, 25.

ἐν φρεσὶ καὶ μάχεσθαι Z III, 45.

- ἔσπετος λείσσω τοῖμον κακὸν ἄλλον
 ἔχοντα Z III, 95.
 ἔξ ἀξίου τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι
 App II, 67.
 ἔξ ἐνός πηλοῦ App II, 68. nott.
 App II, 47.
 ἔξ ἐνός τὰ πάνθ' ὄραν App II, 69.
 Ἐξηεσιτίδης ἐγένου nott. App II, 70.
 Ἐξηεσιτίδης εἰς ὁδόν App II, 70.
 ἔξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἀμπελον
 App II, 71.
 ἔξηυλημένος βίος Z II, 64.
 ἔξηυλῆσθαι Z V, 65.
 ἔξ ὀνύχων nott. D V, 15.
 ἔξ ὀνύχων τὸν λίοντα D V, 15.
 ἔξ χοῆς χωρήσεται nott. App V, 29.
 ἔσω βέλους Z III, 62.
 ἔσω βελῶν καθήσθαι Z III, 89.
 ἔσω γλαυκίαι App II, 72.
 ἔσωλίστατοι D VI, 24.
 ἔσω πηλοῦ τὸν πόδα ἔχεις GC II, 49.
 ἔσωκα βοῦς ἐπὶ σφαγῆν μολεῖν App
 II, 73. I, 64.
 ἔσωκασιν τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς
 Λακωνικοῖς App II, 74.
 ἔσωκα τῷ τοῖς ἄλλας καὶ τὸ ἔλος
 πριαμένῳ App II, 75.
 ἔσρητὴ πόδας ἔχουσα App II, 77.
 ἔσρητὴ πολλὰ ἔχουσα App II, 76.
 ἔσρητὴς κατόπιον ἡδύσματα φέρει nott.
 critt. D V, 73.
 ἔσρακτὸς ὄρκος Z III, 80.
 ἔσρ' ἀμφοτέρω καθεύδει τὰ ὦτα App
 II, 78.
 ἔσρ' ἄρ' nott. critt. Z III, 57.
 Ἐπεισὶ διυλότερος Z III, 81.
 ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἡδέεται φακῇ
 κτλ. GC II, 45.
 ἔπεισθε μητροὶ χοῖροι App II, 79.
 ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο App II, 80.
 ἐπὶ βωμόν Plut I, 70.
 ἐπιγλωττήσομαι D VII, 3.
 ἐπὶ κνάφου ἔλκον App II, 81.
 Ἐπιμενίδειον δέρμα nott. critt. GC
 II, 23.
 Ἐπιμενίδου ὕπνος GC II, 23.
 ἐπὶ ξυροῦ βραίνειν D IV, 41.
 ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται nott. critt. Z
 III, 47.
 ἐπὶ πετρῶν σπείρειν nott. Plut.
 Boiss. I.
 ἐπιπυγίην App IV, 34.
 ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθαιρεῖς Z
 IV, 1: v. p. 470, 10.
 ἐπὶ σπύτη βλέπει nott. Z VI, 2.
 ἐπὶ σπειρῶν σχονίον Plut I, 100.
 ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου Z III, 82.
 ἐπιτάττει φυλακῆν γυνῶν Z II, 98.
 ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον Pr IV.
 ἐπὶ τοῖς ἴπλοις ἀκκίζεται nott. Plut
 I, 65.
 ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσοῦν πλεῖν nott.
 App II, 85. Pr IX.
 ἐπιφόρημα Z I, 1.
 ἐπὶ Χαριεῖτης App II, 82.
 ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασσι D IV, 80:
 p. 470, 12.
 ἐπὶ ὄνου πόκος D IV, 85.
 ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεθα App
 II, 83.
 ἔπου θεῶ nott. critt. D VI, 75.
 ἔργα γίων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ
 δὲ γερότων nott. App IV, 6.
 ἐρεβίνθινος Διώνσος Z III, 83.
 ἐρείκη App I, 82.
 Ἐρετριῶν ῥῶ D IV, 57.
 ἐρημη δίκη Z III, 84.
 ἐρίθακος Z V, 11.
 ἐριεός Z II, 23.
 ἐριώς App I, 73.
 ἐριωνίαι κυνῶν App II, 20.
 Ἐριφος γραῖς nott. critt. Z II, 94:
 v. p. 469, 5 et Add.
 Ἐρμηθ' ἀμύθητος D IV, 63.
 Ἐρμώνιος χάρις Z III, 85.
 ἔρῃει τὰ καλά D IV, 89.
 ἔρῃ' ἐς κόρακος nott. Z II, 78.
 ἐς ἀγγελίον πύλας D IV, 86.
 ἐς κόρακος Z III, 87. nott. D IV,
 86: v. p. 486, 1.
 ἐς Κυνόσαργες D IV, 86.
 ἐς Μασσαλίαν πλεισίαιας Plut I, 60.
 ἔσμος γάλακτος nott. Z I, 11.
 Ἐστία θνῆε D IV, 68. Plut I, 46.
 nott. Z IV, 44.
 ἔσται καὶ δούλων πόλις App II, 84.
 ἐς Τροφωνίου μεμάντευται Z III, 61.
 ἔστων ὡσιν D VIII, 74.
 ἔστω ταμίαις, τὰ δ' ἄλλα εἰ βούλει
 κύων GC II, 26.
 ἔσχατος Καρῶν nott. App II, 85.
 ἔσχατος Μυσοῦν πλεῖ App II, 85.
 ἔτερομόλιος δίκη Z III, 88.
 εὐγενέστερος Κέκροπος nott. Z IV, 3.
 εὐγενέστερος Κόδρου Z IV, 3.
 εὐγενῆς ἐκ βαλακτίου GC II, 51.
 εὐδαίμων ὁ Κόρωνθος, ἐγὼ δ' εἶην
 Τευαῆτης Z III, 96.
 εὐδοντι κῆρτος αἰρεῖ D IV, 65.
 εὐδόντων ἀλειντικῶν κῆρτος Z IV, 8.
 εὐδουσι λαγῶ App II, 86.
 εὐ κείμενον κακὸν κινεῖς D I, 52.
 εὐ μὲν ἄλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμέ-
 νοντος ὄν App II, 87.
 εὐμεταβολώτερος κοθόρτος Z III, 93.
 εὐμορφότερος Νιρέως nott. Z IV, 3.
 εὐνοῦς ὁ σφάκτης Z III, 94.
 εὐνοῦχος παλλάκην App V, 12.

εὐορκότερος Τετιάτου ἢ Γενιάτου
 App II, 88.
 εὖ εἰπεῖν θάλατταν App II, 89.
 εὖ πράττει τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἤν
 σὺ δυστυχῆς App II, 90.
 εὐρηκα δ' οὐκ ἐζήτουν D IV, 90.
 Εὐριπίδειος ὄρκος App II, 91.
 Εὐρίπου τρόπον nott. D III, 39.
 εὐρυβατεῦσθαι D IV, 76, 78.
 Εὐρυκλῆς μαρτυρεῖται Plut II, 22.
 Εὐρυμνος Plut I, 74: v. Add.
 εὐρυχωρή Z III, 90.
 ἐφ' αὐτὸν ἔλκων ὡστε Κακίας κτ-
 φος D IV, 66.
 Ἐφέσια γράμματα D IV, 78.
 Ἐφεις D IV, 70.
 ἔφυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον Z III,
 98.
 ἐφύδωρ nott. Plut II, 17.
 ἐφ' ὕδωρ ἔλαχεν App II, 92.
 ἔχει καὶ ἡ μύια σπλήνα καὶ χολήν
 ὁ μύρμηξ nott. GC II, 35.
 ἔχνηδος δίκην ἔχεται App II, 93.
 ἐχθρός δὲ καὶ καλὰ ποιήσῃ κακὰ
 ἔστιν App II, 94.
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοινὸν ὄνησιμα
 Z IV, 4. D IV, 82.
 ἐχίνος D VII, 61.
 ἐχίνος ἐν χειμῶνι App II, 95.
 ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλει D IV,
 91.
 ἔχω τὸ σχῆμα τοῦ τεθνεῶτος App
 II, 96.
 Ζαλεῦκου νόμος Z IV, 10. D IV,
 94.
 ζεῖ γύτρα ζῆ φιλία Z IV, 12.
 ζεύγος Κρωβίλου Z IV, 69.
 Ζεὺς ἄγονος D IV; 95b.
 Ζεὺς κατιδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέ-
 ρας Z IV, 11. D IV, 95. nott.
 D III, 2.
 Ζῆ καὶ πῦρ App II, 97.
 Ζῆν nott. App II, 97.
 Ζήνωνος ἐγκρατίστειρος App II,
 98a.
 Ζήνωνος ἡμέτερος App II, 98a.
 Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα
 Z IV, 13. D IV, 97.
 Ζωὴ πίθου Z IV, 14.
 ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ'
 ὡς δυνάμεθα Z IV, 16. D IV,
 100.
 ζωὸς γενῆσι κρομμίου μόνον λαβῶν
 Z IV, 15. D IV, 99.
 Ζωπύρου τάλαντα Z IV, 9.
 ἢ Ἀμαία τὴν Ἀζήσιαν μετῆλθεν Z
 IV, 20.
 ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ἔζησεν D V, 11.
 ἢ ἀφ' αὐτῶν πῦρ Z IV, 25. App II, 98b.

ἢ ἀφ' αὐτῶν ἰδοῦσα τὸ πῦρ nott. critt.
 GC II, 65.
 ἢ γὰρ τυραννίς ἀδικίας μήτηρ ἐστὶν
 App II, 99.
 ἢ γλώττα τῷ κήρῳ τέμνεται App
 III, 1.
 ἢ γλώττα τῷ κήρῳ τοῦτο γίνεται
 App III, 1.
 ἢ γλώττ' ἀνέγνωχ', ἢ δὲ φρήν οὐ
 μανθάνει App II, 100.
 ἢ γραῦς τὰς ἀγαθίδας * * App
 III, 2.
 ἢ γραῦς τὸ ἄροτρον ἐκπίνουσα App
 III, 2.
 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ
 φαγεῖν D V, 1. Z IV, 19.
 ἦδομαι ἀνθραποδώδεις nott. D I, 73.
 ἦ δ' ὅς App III, 3.
 ἦ ἐν Ἀργεῖ ἀσπίς Plut I, 44.
 ἦθη φίλων γίνωσκε, μισηση δὲ μὴ
 App III, 4.
 ἦ Θυράτα ἐπὶ τῷ ταίριε App III, 5.
 ἦ καμηλὸς καὶ ψωριώσα πολλῶν ὄνων
 ἀνατίθεται φορτία nott. D V, 81.
 ἦ Κανία βοῦς App III, 6.
 ἦ κέρκος τῆ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ D
 V, 15.
 ἠκρατισμένον ὄξος App IV, 28.
 ἠ κρίνον ἢ κολοκίντην Z IV, 18.
 ἠ κίων ἐν τῇ φάτῃ GC II, 61.
 ἠ λέγε τι σιγῆς κρείττον ἢ σιγῆν ἔχει
 App III, 7.
 ἠλιάδων δάκρυα App III, 8.
 ἠλίβατον κακόν App III, 9.
 ἠλιθιώτερος Λευκολόφου App III,
 10.
 ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξιλλῆς Ἀδώνι-
 δος Z IV, 21. D V, 12. GC
 II, 63.
 ἠλιξ ἠλικα τέρπει D V, 16. nott.
 GC I, 15.
 ἠλιωβολεῖται Z V, 53.
 ἠλιούται Z V, 53.
 ἠλίω φῶς δακεῖται Plut. Boiss. 16.
 ἠ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει GC II,
 95.
 ἠλίω τὸν ἦλον D V, 16.
 ἠμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες D V,
 18.
 ἠμένη πελειάς App III, 11.
 ἠμωβόλιον Πάσηςτος D VIII, 40.
 ἠ μωρία μάλιστα ἀδελφῇ πατρίας
 ἐστὶν App III, 12.
 ἠν ἔλαχε Σπάρταν κόσμει D VIII,
 46.
 ἠν μὴ καθάρης κάλλους, οὐ μὴ
 φάγης D V, 17.
 ἠ πευροτῆ δίκτυα δίδως Plut. Boiss.
 28.

- ἡ Περγαία Ἄρτεμις D V, 6.
 Ἡρακλεία λίθος Z IV, 22. D V, 2.
 Ἡρακλεία λουτρά nott. Z VI, 49.
 Ἡρακλείος πόσος Z IV, 26.
 Ἡρακλείος ψώρα D V, 7.
 Ἡρακλείους θυαίαι GC II, 64.
 ἦρως Z I, 64. V, 60. Plut I, 32.
 ἦρως et Κοῆς confus. nott. critt.
 Z II, 55.
 ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι
 D V, 3.
 Ἡσιόδιον γῆρας App IV, 92.
 ἡ Σουθῶν ἕψις Plut I, 62.
 ἡ σικαμίνος σικαμίνῃ ζύπτεται App
 III, 13.
 ἡ Σιλοσσίντος χλαμύς D V, 14.
 ἡ Συρακοσίων δεκάτη App III, 14.
 ἦτοι App III, 15.
 ἦτοι κρίνον ἡ κολοκύντην nott. critt.
 Z IV, 18.
 ἦτοι τίθνηκεν ἡ διδάσκει γράμματα
 Z IV, 17. D V, 9. nott. D
 VI, 56. Pr XX.
 ἡ τρεῖς ἕξ ἡ τρεῖς κύβοι Z IV, 23.
 D V, 4. nott. D II, 60.
 Ἡφαιστειος δεσμός App III, 16.
 ἠραιοστότεινκος App IV, 57.
 ἡ Φανίου θύρα Z IV, 24. D V, 5.
 ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον ἐλυμνητο
 nott. Z VI, 40. App II, 71.
 ἡ χρῆ τραγωδεῖν πάντας ἡ μελαγ-
 χολῶν D IV, 13.
 ἡ ψελλῆ οὐ πεττεύω App III, 17.
 Θάλασσα Z I, 9.
 Θάλασσαν ἀνελίξ nott. critt. Z
 VI, 48. App IV, 58.
 Θάλασσαν σπιρῶν Plut. Boiss. 41.
 nott. Z III, 55.
 θαλάσσιον πρόβατον Pr V.
 θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ GC
 II, 67.
 Θάμνρις μαινεται Z IV, 27. D V,
 19.
 θανάτου πτερόν App V, 18.
 Θάσος ἀγαθῶν Z IV, 34.
 θάττον ἡ Βούτης Z IV, 28. v. p.
 469, 2.
 θάττον ὁ τόκος Ἡρακλείτω Περι-
 ναίω τρέχει Z IV, 35.
 Θεοὶ Μολοτικτοὶ App III, 18.
 Θεὸς ἐκ μηχανῆς nott. critt. D
 II, 84.
 Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια Z IV, 36. D V, 24.
 Θερμολουσιας App I, 34.
 Θεροσίτιον βλέμμα App III, 19.
 Θεροσίτιον ἰδῶλον App III, 19.
 Θεροσίτης nott. App III, 19.
 Θεσπιρῶν στόμα Z IV, 61.
 Θεσσαλικοὶ διφροὶ nott. D V, 20.
 Θετταλικὰ γέρα nott. D V, 20.
 Θετταλικὴ ἐνθεσις nott. D V, 20.
 Θετταλικὰ πτερά D V, 20.
 Θετταλικὸν σόφισμα App III, 20.
 Θετταλῶν σόφισμα Z IV, 29. nott.
 D V, 20. App IV, 93.
 Θεῶν ἀγορά Z IV, 30. D V, 21.
 Θεῶν ἐν γούνασι κείται Z III, 64.
 Θεωρικόν Z III, 27.
 Θηρῆς ἀδύνατα Z I, 29.
 Θολερῶς προβαίνεις Z IV, 31.
 Θράκες ὄρκα οὐκ ἐπίστανται Z IV,
 32. D V, 25.
 Θρακία παρεύρεσις Z IV, 37. App
 III, 21.
 Θριαί Z V, 75.
 θριαῖσθαι Z V, 75.
 θριοβόλοι Z V, 75.
 θρίον D VIII, 55.
 θρίπες Z II, 53. D V, 78.
 θρίπας αἰτῶ συγκρίσεις D I, 56.
 θύμα Φασηλιτῶν Z VI, 36.
 θυμός ἐσχατον γηραιόσκι GC II, 66.
 θυμόσοφος App III, 22.
 θυναίνοντες nott. critt. D V, 22.
 θυνηίζειν D V, 22.
 θύρα Χαρώνος Z VI, 41.
 θύραζε Κάρες, οὐκ ἐτ' Ἀνθεστῆρια
 Z IV, 33.
 θύραθεν App III, 23.
 ἱαλεμίειν Z IV, 39.
 ἱάλεμος App III, 24.
 ἱαλέμου ψυχρότερος Z IV, 39.
 ἱαλεμώδη App III, 24.
 ἰδ' ἀφῆν πῦρ nott. critt. Z I, 77.
 II, 32.
 ἰδε πῦρ ἰδ' ἀφῆν nott. critt. D
 II, 41.
 ἰδοῦ Ῥόδος ἰδοῦ πῆδημα nott. D
 V, 18. GC I, 90.
 ἰερά ἀγκυρα D V, 29. GC II, 69.
 ἰερείας ἐνύπνιον App III, 25.
 ἰερόν ἡ συμβουλή ἐστίν Z IV, 40.
 ἰερόν πῦρ nott. D VIII, 72.
 ἰδ' εἰς Κυνόσαργες nott. D IV, 86.
 ἰθι ὀρθός App III, 26.
 ἴκταρ Z V, 55.
 Ἰλιάς κακῶν Z IV, 43. D V, 26.
 Ἰμερταίας ἐνύπνιον App III, 25.
 ἴνα δῖος ἐνθα καὶ αἰδοῖς D V, 30.
 ἴνα μὴ φάγῃς σκόροδα μηδὲ κνάμους
 App III, 27.
 Ἴνους ἄχη Z IV, 38.
 ἴπες D V, 78.
 ἰπάρχων πίναξ Z IV, 42.
 Ἰπάρχου τευχίον GC III, 81.
 ἰππίας εἰς πῆδιον προκαλεῖ D V, 28.
 ἰππῆς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Θράκῃ App
 III, 28.

Ἴππολυτον μμήσομα D V, 32.
 ἵππον εἰς πεδίον D I, 65.
 ἵππος εἰς λεῖον πεδίον νοττ. D I, 65.
 ἵππος με φέρει βασιλεύς με τρέφει
 D V, 31.
 ἵππου γήρας App III, 29.
 ἵππου γηράσκοντι τὰ μίονα κύκλ'
 ἐπιβαλλε Z IV, 41. D V, 27.
 Ἴσρος νοττ. D VIII, 53.
 ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ GC II, 71.
 ἴσαι ψῆφοι App III, 30.
 Ἰστία θύει Z IV, 44. D II, 40.
 ἰσότης φιλότης GC II, 70: v. Add.
 ἰσχάς App I, 32.
 ἴσως Ἐριννύς ἔστιν ἐκ τραγῳδίας
 App III, 31.
 ἰχθὺν εἰς Ἑλλάσποτον App III, 32.
 ἰχθὺν νήχασθαι διδάσκεις D V, 33.
 ἰωροὶ App IV, 39.
 κάβος κάβου App III, 33.
 Καθμεία νίκη Z IV, 45: v. p. 488, 5.
 κάθαρμα λύεις Z IV, 46. D V,
 47. 44.
 καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης D V,
 45.
 καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμάται App
 III, 34.
 καθέλκειν τὴν σελήνην νοττ. critt.
 Z IV, 1.
 καθειρόντος τροπαῖον GC I, 14.
 καθ' ὕδατος γράφειν D V, 83.
 καθὼς περ αἰ τίτθαι στείλεις κακῶς
 GC II, 82.
 καὶ γὰρ Ἀργεῖους ὄρας App III, 35.
 καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ νοττ. critt. Z
 IV, 30.
 καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτῆει App
 III, 36.
 Καυκίας D IV, 66.
 καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοισι Z IV, 57.
 νοττ. critt. D V, 36.
 καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν Z
 IV, 76.
 καὶ ταῦτ' ἔχοντες κρημάτων ἐν ἀγκά-
 λακ App III, 37.
 καὶ τὸ Πέρδικος σκύλος App II, 65.
 καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ νοττ.
 App III, 35.
 καὶ χειρὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν
 βάσει App III, 39.
 κακὰ κακῶν App III, 39.
 κακὰ μὲν θρίπεις, κακὰ δ' ἴπεις D
 V, 78: v. p. 471, 2.
 κακὴ ἄκανθα νοττ. D II, 95.
 κικη μὲν ὄψις, ἐν δὲ διελίται φρέ-
 νες D V, 89.
 κακὴ πρόδοσις D V, 74.
 κίκιον Βάβυς ἀλλεῖ Z IV, 81. Plut
 I, 26. νοττ. D V, 69.

κακογενεῶν, App II, 86.
 κακοὶ πῖρασι τῆς τιμωρίας τὴν ἑμί-
 χλην D V, 99.
 κακὸν ἐπὶ κακῷ Z V, 69.
 κακὸν εὖ μεμνησὸν D VI, 54.
 κακὸς Τινέφρον νοττ. D VIII, 58.
 κακοῦ κόρακος κακὸν ὄσον Z IV, 82.
 D V, 39.
 κακῶν ἄλις νοττ. D V, 26.
 Καλαμαραδικὸς γάδαρος D V, 366.
 καλάποδον App III, 90.
 καλῆ γελῶν τὰς βόας βραδυδίπας
 [sic] Pr XXXV.
 Καλλικυρίον πλείους Z IV, 54.
 Καλλίου App III, 40.
 κάμηλος καὶ ψευδῶσα πολλῶν ὄνων
 ἀνατίθεται φορτία D V, 81.
 κάμπιος δρόμος Z IV, 47.
 κᾶν αἰὲ δάμη ἄνδρα πονηρὸν D V,
 87.
 κᾶν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ D V, 84.
 νοττ. GC II, 84.
 κᾶν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνω GC
 II, 84.
 κᾶνης App IV, 17.
 κᾶνθαρις D VI, 49.
 κᾶνθαρος Z I, 20. IV, 65. D I,
 59.
 κᾶνθαρον μελάντερος App III, 41.
 κᾶνθαρον σικῶ D V, 88. νοττ.
 App III, 44.
 κᾶνθαρον φορτώτερος Z IV, 65. D
 V, 40.
 κᾶν ἴσαι ψῆφοι γίνονται App III,
 42.
 κᾶν μύρημι χολῆ D I, 12.
 κᾶν ἕς δάκοι ἄνδρα πονηρὸν νοττ.,
 D V, 87.
 καπνίας ποιητής App III, 43.
 κάπνιος ἀμπέλος App III, 43.
 καπνὸν εἶναι ἡγοῦμην νοττ. critt.
 App III, 44. νοττ. Z IV, 7.
 καπνον φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐπέπιστον
 D VIII, 45.
 καπνοσφράντης νοττ. App III, 44.
 καπνοῦ σικῶ App III, 44.
 καπνοῦ σικῶν διδοικίνας νοττ. critt.
 App III, 44.
 καριεῖς D VII, 65.
 Καρικὴ Μαῦρα D V, 86.
 Καρικὸν φῦμα, Plut I, 73.
 Καρικός τράγος D V, 49.
 καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ D V, 96.
 καρκίνον δασύποδι συγκρίνεις D I,
 56.
 καρκίνον πορεία App III, 45.
 Καρπάθιος τὸν λαγῶ Z IV, 48.
 νοττ. critt. Z V, 29: v. p. 472, 1.
 καρύκας Z V, 3.

- Κασσιωτικὸν ἄμμα D V, 44.
 κατὰ βοῶς εἶχον D V, 90. VI, 55.
 καταγρησάσαι Τιθωνοῦ βαθύτερος
 App IV, 69.
 κατὰ θάλασσαν στείρων Plut. Boiss.
 41. nott. Z III, 55. D I, 45.
 VII, 67.
 κατ' αἰγας ἀγρίας D V, 49.
 κατὰ λίθων σπείρων nott. D V, 53.
 κατὰ μαχαίρων κυβωτῆς Plut.
 Boiss. 49.
 κατὰ πετρῶν σπείρεις Plut. Boiss.
 1. nott. App III, 67.
 κατὰ πόδα nott. D V, 95.
 κατὰ ποδὸς βάσων D V, 95.
 κατὰ ῥοῖν φέρεται D V, 82.
 καταρσεῖς et καταρθέσεις confus.
 nott. critt. Z IV, 68.
 κατὰ σωτῶν Ἐλασι D VIII, 46.
 κατὰ σμικρὸν nott. D V, 95.
 κατὰ τρυγῶνα ψάλλεις D VII, 71.
 κατεπεμβαίνειν App IV, 31.
 κατοικίδιοι μύες D VI, 45.
 κατολιγωροῦντων D II, 75.
 κατόπιν ἰορτῆς ἡμῶν D V, 73.
 κατόπιν ἡμῶν τοῦ καιροῦ nott. D
 V, 73.
 κάτοπρον ὁ τυφλὸς App V, 12.
 Καινὸς ἔως D V, 71.
 κειθάρων Z VI, 14.
 Κέλμης ἐν σιδήρῳ Z IV, 80.
 κενὰ κενὰ λογιῶνται nott. critt.
 D V, 100.
 κενὸι κενὰ βουλεύονται D V, 100.
 κενότερος λεβητίδος nott. critt. D
 III, 73.
 κερამεῖα τὸν πίδακον nott. Z III, 65.
 κερამεὺς ἄνθρωπος D V, 98.
 κερამεὺς πλοῦτος D V, 97.
 κεραινοῦ βολή Z II, 8.
 κερδογαμεῖς D VI, 22.
 κέρδος αἰσχύνης ἀμεινον· ἔλκε μυχόν
 ἐς μυχόν Z IV, 67. D V, 42.
 Κερκυραία μάστιξ Z IV, 49. D
 V, 50.
 κερκοπιζέω Z IV, 50. D V, 51.
 Pr V.
 Κίσκον οἰεῖς Z IV, 51.
 Κίσκον οὐκ ἔχουσα Z IV, 51.
 Κίσκον πόλις D V, 52.
 κιστρεὺς ηἰστέυει Z IV, 52. D V,
 53.
 κιστῆρῶν τῷ λόγῳ ἐπιθεῖναι nott.
 GC II, 86.
 κίφαλος nott. critt. D V, 53.
 κῆποι Ἀδώνιδος Add. ad D I, 14.
 κήριος θάνατος App III, 46.
 κηρίκιον, κηρίκιον nott. critt. Z
 III, 26.
 κίβρις Z I, 41.
 κίθαριστῆς Ἀσπένδιος Z II, 30.
 Κίλικια, τὰ, D V, 54.
 Κίλικιοι τράγοι D V, 54.
 Κιλίκιζεν nott. App IV, 73.
 Κίλικιος ὄλεθρος Z IV, 53.
 κίνδυνος ἢ ἐν πρῶτῳ σελίς Z IV, 53.
 κινήσω τὸν ἀπ' ἱερῶν D V, 41.
 Κινύρου πλουσιώτερος App IV, 68.
 Κίσσαμης [πλεγε Κρίσσαμης· Gais-
 fords.] Κῶος Z IV, 61.
 κίχλης κωφότερος Z IV, 66.
 κλαίει ὁ κηκῆς, ὁ δὲ κηκῆς
 ἀπόλωλεν Z IV, 78. D V, 75.
 κλειτοριάζειν D V, 77.
 κνάφος App II, 81.
 κνήν ἐκ χώρας D V, 91.
 κόγγην διελύν App III, 47.
 κόθορονος Z III, 93.
 κοινὰ τὰ τῶν φίλων Z IV, 79. D
 V, 76.
 κοῖνος Ἐρμῆς D V, 38: v. p. 470, 1.
 κολοκύνταις λημῶν nott. D V, 63.
 κολοκύντην D V, 10.
 Κολοφῶνα ἐπέθηκας GC II, 86.
 κολοφῶν κακῶν nott. GC II, 86.
 κολοφῶνά τι ἐπάγειν nott. GC II,
 86.
 Κολοφονία ὕβρις D V, 79.
 Κομπᾶς Μάξιμος D V, 46.
 κόνιν φυσᾶς D I, 52.
 κόντω πλεῖν App III, 48.
 κοπροσάγου D III, 49.
 κόραξ ὑδρεύει Z IV, 56.
 κορδίλλη App III, 49.
 κορδίλλης οὐκ ἄξιος App III, 49.
 Κορινθίος ἔνος App III, 50.
 κόρκορος Z IV, 57.
 Κοροΐβου ἡλιθιώτερος Z IV, 58.
 D V, 56.
 κόρυδος Z II, 38. D VI, 50.
 Κορυθῆως εἰδεχτότερος Z IV, 59.
 κόρχορος ἐν λαγάνοις Z IV, 57.
 nott. critt. D V, 36 a.
 κορούνη τὸν σκορπίον Z IV, 60. D
 V, 59.
 κοροπίδας κακῶν nott. GC II, 86.
 κοσκίνω φέρεις ὕδωρ Plut. Boiss.
 50.
 κόσμιε Σπάρταν, ἣν ἔλαχες GC II,
 76.
 κοτύλη Z III, 60.
 Κουρητῶν στόμα Z IV, 61. D V,
 60.
 κράδης βαγείσης Plut II, 6.
 κράμβην ἀλείφειν nott. Plut. Boiss.
 48.
 κρέα κακιστά nott. App III, 41.
 κρέας nott. critt. Plut II, 7.

- κρησσόνων γὰρ καὶ δίκαια κάδμ' ἐστ' ἀκούειν App I, 100.
 Κρής πρὸς Λιγυήτην D V, 92.
 κρητίκην Z IV, 62. D V, 58. 92.
 App IV, 73.
 κρίνον κολοκύντης ἄνθος Z IV, 18.
 κρύος ἀσελόγκερος D V, 61.
 κρύος τὰ τροφία D V, 62.
 κρύος τροφί' ἀπέτισεν Z IV, 63.
 D V, 62.
 κρυῦ διακονία nott. critt. D V, 62.
 κρόκον ἐν Κυλιείᾳ ἐπαγαγεῖν nott. Z III, 6. App II, 33.
 Κρόνικαι λήμαι D V, 63.
 Κρόνου καὶ Ἰαπετιῶν ἀρχαιότερος nott. D II, 71.
 Κρόνου πυγὴ D V, 64.
 Κρότωνος ὑγιέστερος Z VI, 27. App III, 51.
 κρύσταλλον Z V, 59.
 Κρωβύλου ζεύγος Z IV, 69. D V, 65.
 κνάθῳ μετρεῖν θάλασσαν nott. D V, 56.
 κνάμον καὶ ἄλας Z I, 25.
 κῆβος Διὸς Z II, 44.
 κνδάξην Z IV, 70. D V, 67 b.
 κῆδος Z IV, 70. D V, 67 a.
 κῆδου δίκην ὀφείλειν nott. Z IV, 70.
 κῆδους ἐπιτετικῆται Z IV, 70.
 Κυκίηροι στατήρες Z IV, 71. D V, 56.
 κνθνώλεις συμφοραὶ Z IV, 83: v. Add.
 Κυθωνίου ἀσχος Z IV, 72.
 κύκλα μίσητα Z IV, 41.
 κύκνειον ἄσμα D V, 37.
 κυλινδείς κώνη ἐκ πόντου App II, 42.
 κύλλου πήραν App III, 52.
 κύματα μετρεῖς Plut. Boiss. 17.
 κύμινον ἔσπειρε nott. D V, 15.
 κύνα δέρειν διδαρμένην D V, 85.
 κύνας τὴν δέσποσαν μιμούμεται D V, 93.
 Κυπόσαργες D V, 94.
 Κύπριος βοῦς D V, 80.
 κύρηεις κακῶν Z IV, 77. D V, 72.
 Κυρηνία ἄτη Plut I, 90.
 Κυρηνία γῆ D V, 35.
 κύων ἀκαλανθίς nott. App I, 12: v. p. 471, 3.
 κύων ἐν προθύρῳ App III, 53.
 κύων ἐν ὄδοις App III, 54.
 κύων κινὸς οὐχ ἀπτεται App III, 55.
 κύων ἐπὶ δεσμίᾳ Z IV, 73.
 κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον GC II, 83.
 κύων τεύτλια οὐκ ἐσθίει nott. D V, 67 a.
 Κωδάλου χοῖνῆς D V, 69.
 κωθωνίζεσθαι D VI, 33.
 Κώτος ἀρτοζύει App III, 56.
 Κῶτος Χίω Z IV, 74.
 Κωρνακίος ἠεροάξειτο Z IV, 75.
 App IV, 96.
 κώρυκον D VII, 54.
 κωφὸς ἀύλητῆρ App V, 12.
 κωφότερος κίχλης Z IV, 66.
 κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος Z IV, 68. D V, 43.
 κωφῶ ὁμιλεῖς Plut. Boiss. 43.
 κωφῶν θύμας κόπτειν nott. GC III, 32.
 λάβρακας Μιλησίους App III, 57.
 λαγῶς καθυδύνει Z IV, 84.
 λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῖων τρέχει Z IV, 85. Plut II, 7.
 λαΐθαργος κώνη nott. Z IV, 90.
 Λακιάδα: v. Ἦ et Πλακιάδα.
 Λακωνικὰς σέληνας D VI, 30.
 λαλιότερος τρυφῆτος Z VI, 8.
 λαύρα Σαμακίη Plut I, 61.
 λαχανοπωλητρία nott. critt. D VIII, 20.
 λαχάνων προσθήκαι D II, 52.
 λεβηρίδος τυφλότερος App III, 58.
 nott. critt. D III, 73.
 λεβηρίς Z II, 95. nott. critt. D III, 73.
 λεία Μυσῶν Z V, 15.
 λείοντα νύσσεις D I, 52. nott. D VIII, 64.
 λείοντα ξυρῆς D VI, 25.
 λεπτὰ ξαίνεις nott. App III, 59.
 λεπτήν πέλειεν App III, 59.
 λεπτότερον λεβηρίδος nott. D III, 73.
 Λεργαία χολή nott. critt. Z IV, 86: v. p. 471, 4.
 Λέρονη θεατῶν nott. critt. Z IV, 86.
 Λέρονη κακῶν Z IV, 86. D I, 10.
 VI, 7: v. p. 471, 4.
 Λεσβιάξην App IV, 73.
 Λέσβιος δεξιὰ nott. critt. Z IV, 88.
 Λέσβιος πρύλλης Plut I, 42.
 Λέσβιος ὠδός nott. critt. Z V, 9.
 Λεσβίων ἄξια Z IV, 88.
 Λεσβίων δεξιὰ nott. critt. Z IV, 88.
 Λέσβαις ἐγκαθημεναὶ ἀηδόνες D II, 48: v. Add.
 λευκὴ ἡμέρα App III, 60.
 λευκηπατίας Z IV, 87.
 λευκὴ στάθμη Z IV, 89. D VI, 8.
 λευκὴ ψῆφος D VI, 9.
 λευκὴν μάζαν φυρῶ σπῆ D VI, 12.
 λευκοὶ τοὺς δειλοὺς ὄνειδίζουσιν App III, 61.
 λευκὸν ἀγαθὸν App III, 60.

- λευκάργος* App III, 62.
λευκός Ἐρμῆς nott. App II, 55.
λευκότερος Λεύκωνος App IV, 1.
λευκότερος χιόνος nott. D VI, 12.
λευκώλενος λίονος κερδογαμεῖς D VI, 22.
λευκῶ λίθῳ λευκῇ στάθμῃ GC II, 100.
λευκώμασιν App II, 63.
λευκῶν ἀνδρῶν App IV, 35.
λεγὼ λίσσαν καὶ κακὸς κύνων φοβεῖ App III, 63.
λίον εἶδος ἔχων App III, 64.
λήθαργος κύνων Z IV, 90. App IV, 65.
λημῶν χίτρας ἢ κολοκύνθως nott. D V, 63.
Λημνία χιρὶ Z IV, 91. D VI, 10. nott. App III, 66: v. p. 471, 5.
Λημνιον βλέπει App III, 66.
Λημνιον κακόν Z IV, 91. D VI, 2.
Λιβυκῶν θηρίων D VI, 11.
Λιβυκῶν ὄρνιθων nott. critt. D VI, 11.
λίθων ἔφευ nott. Z V, 27. D I, 45. App III, 67.
λίθῳ διαλίγου Plut. Boiss. 24.
λίθῳ λαλεῖς App III, 68.
λίθων χοαί App III, 69.
Λιμοδομεῖς Plut I, 34.
λιμὸς Μηλιαῖος nott. Z IV, 94.
λιμοῦ πεδίον Z IV, 93. D VI, 13.
λιμὸς Μηλίῳ Z IV, 94.
Λινοῦ τὴν θυσίαν Z IV, 95. D VI, 15.
λίονος λίνω κλώθει nott. D VI, 16.
λίονος λίνω συνάπτει D VI, 16. Z IV, 96.
λιπαρότερος ληκυθίου D VI, 31.
λιπαρότερος λύχνου D VI, 31.
λόγοισιν Ἐρμόδομος ἐμπαρεῖνεται Z V, 6.
Λοκρικός βοῦς Z V, 5. nott. D III, 50.
Λοκροὶ τὰς συνθήκας Z V, 4.
Λοκρῶν σύνθημα Z IV, 97. D VI, 17.
λοῦσαι τὸν Πελοῖον Z IV, 92.
Λυγκίως ὅμοιος App III, 70.
Λυγκίως ὀξύτερον βλέπει App III, 71.
Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον nott. GC I, 93.
Λυδίων ἄγρα D VI, 28.
Λυδίων νόμος D VI, 29.
Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρις ἐξωλιέστατοι D VI, 24.
- Λυδὸν ἐκ πεδίου προκαλεῖν* nott. D I, 65.
Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ καίτε D VI, 18. Plut II, 3.
Λυδὸς καπηλείῃς Z V, 1.
Λυδὸς τὴν θύραν ἐκλείσει Z IV, 98.
Λυδὸν καρίκας Z V, 3.
Λυδοῦ πράγματα nott. D I, 65. Z I, 87.
Λυκίων ποτόν Z IV, 99. App III, 72.
Λυκίος App III, 72: v. p. 471, 6.
λύκος ἀετὸν φεύγει D VI, 19.
λύκος αἶγας ἐκκαλεῖν App III, 73.
λύκος εἰς πάγας Z III, 52.
λύκος ἐν αἰτία γίνεται πᾶν φέγγεν μὴ φέγγῃ App III, 74.
λύκος ἔχων D VI, 20.
λύκος καὶ ὄν ποιμαίνει D V, 96.
λύκος κρίας τίμα App III, 75.
λύκος μάτην χανόν nott. critt. D VI, 20.
λύκος περὶ φρένα χορεύει Z IV, 100. D VI, 21. GC II, 95.
λύκος λίσσι συμβάλλει περραγνίῃ App III, 76.
λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει D VI, 26.
λύκος γανῶν nott. D VI, 20.
λύκου δικάς Z V, 2.
λύκου πετρά D VI, 4. GC II, 96.
λύκου ἔχηματα App III, 77.
λύκου στέγη App III, 78.
λύκου στόματος Z III, 48.
λύχνος ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτει D VI, 27.
λύω λίσσας D VI, 32.
μαγνήτω Z IV, 22.
μάτα Z I, 12.
Μαῦς καὶ Θίμβρις App III, 79.
μαίοντο μετᾶν, εἰ μὴ μαίοντο nott. App II, 14.
μακίρων νῆσοι Z III, 86.
μᾶλλον ὁ Φρούξ Z V, 16.
μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιοι D VI, 47. App III, 80.
μαντεύεται Εὐρυκλῆς Plut II, 22.
μαντική ψυχῇ App III, 80.
μασχάλην αἶρειν Z V, 7. GC I, 12.
μάτατα τᾶλλα πρὸς Κρότωνα τάσσει nott. App III, 51.
Μεγαρίων δάκρυα Z V, 8. D VI, 34.
Μεγαρικὰ δάκρυα D VII, 65.
Μεγαρικαὶ σφίγγες D VI, 35.
μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός App III, 81.
μέγα στόμα τὸ τοῦναϊοῦ D VI, 48.
μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεῖς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ Z V, 20. App IV, 57.

μέδιμνον App III, 82.
 μέδιμνον ἀπομετρῶν παρὰ πατρός
 ἀργύριον App III, 83.
 μείζονα βοῶ δάφνης χλωρᾶς καιομέ-
 νης D VI, 52.
 μελάμπυγος App III, 62.
 μελαμπύγω συντύχος nott. critt.
 Z V, 10. nott. App III, 62.
 μελάντερος ἰόφου App III, 84.
 μελάντερος πίσης App III, 84.
 μελίπηκτα κίνης App III, 85.
 μέλιτος μυελός D VI, 51.
 μελετοῦσθαι App IV, 27.
 μεμαγμένη μάξα App III, 86.
 μεμαγμένος βίος Z I, 21.
 μερίς οὐ πνίγει Z V, 23. Plut I,
 35.
 μέρσιον et μέλειον confus.: nott.
 critt. Z VI, 8.
 μέση, ἡ App IV, 3.
 μετὰ γὰρ νοσοῦντων καὶ τὸ μαινε-
 σθαι καλόν App III, 87.
 μετὰ Λέβριον ῥόδον Z V, 9.
 μετὰ Μουσῶν nott. critt. D VI, 50.
 μετὰ Μουσῶν κόρυδος D VI, 50.
 μεταφαιτεῖον γεράνδρον Z III, 1.
 μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ
 μάξων ἔδοντες Z V, 19.
 Μέκωνος ἐνιαυτός App III, 88.
 μέγροι τῶν ἀμφοτιδῶν App III, 89.
 μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ nott.
 Plut II, 31.
 μηδὲ κάρφος κινεῖν D VI, 67.
 μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσα D VI, 58.
 μηδὲ νεκρῶν θήκας κινεῖ nott. D
 VI, 54.
 μηδὲν μέγα εἴπης πρὶν τελευτήσαντ'
 ἴδης Stromat. v. 700.
 μηδὲν κατὰ βοὸς εἴζη D VI, 55.
 μηδὲν ὑπὲρ τὰ καλάποδα App III,
 90.
 μηδέποτε μηδεῖς Μεγαρέων γέγοντο
 σοφώτεμος D VI, 57.
 μηδέποτε' εὐ ἔρδειν γέροντα μηδὲ
 γυναῖκα μηδὲ παῖδα βασκανὸν μηδὲ
 κίνα τινοὺς μηδὲ λάλον κωπηλά-
 την D VI, 61.
 Μηδικὴ τραπέζια D VI, 37.
 Μηδῶν ἀμελιῶ App III, 92.
 μὴ εἰκὴ τὴν Ἄβυδον D VI, 53.
 μὴ ἐνι δούλων πύλις App III, 91.
 μὴ κινεῖν ἀκίνητα nott. D VI, 54.
 μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον· εἰ δὲ
 μὴ, ἀκοῦσέσθαι, ἐφ' οἷς λυπή-
 σασθαι nott. App II, 17.
 μὴ κινεῖ Καμάρινα Z V, 18.
 μὴ κινεῖν καλὸν εὐ κείμενον D VI,
 54.
 μηκωνος χλόην App III, 100.

Μηλιακὸν πλοῖον D VIII, 31.
 Μηλείος Ἡρακλῆς App III, 93.
 μὴ λόγους ἀντ' ἀλιφίτων D VI, 60.
 μῆλον Ἡρακλῆς Z V, 22. App III,
 93. nott. D III, 50.
 μῆλον βάλλειν D VI, 63.
 μὴ μάλιστα πάντας ἐλαύνειν nott.
 critt. D VI, 65.
 μὴ μάκαιραν αἶρε θῆλυ D VI, 72.
 μὴ μέγα λέγε D VI, 70.
 μὴ παιδί μάκαιραν D VI, 46.
 μὴ πρὸς λίοντα δορκᾶς ἀνωμαί μά-
 χης D VI, 59. GC III, 5.
 μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα D VI, 70a.
 μηποτ' εὐ ἔρδειν γέροντα nott. D
 III, 89.
 μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ D VI, 71.
 μὴ σὺ γε μελαμπύγου τίχως Z V,
 10.
 μῆτ' ἄκανθα ἀμύξη D VI, 69.
 μήτε μοι Λυδῶν καρφίνας μήτε μα-
 στίγων φόφους Z V, 3.
 μήτε νεῖν μήτε γραμμᾶτα D VI, 56.
 μὴ τὴν τέφραν φείγων εἰς τὴν ἀν-
 θρακίαν ἐμπέσης D VI, 68.
 Μητίχου τέμνος App III, 94.
 μὴ ὡσπερ ἀπὸ λύκου θήρας App
 III, 95.
 μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ App III,
 96.
 μία λόχη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους
 Z V, 11. D VI, 39.
 μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ nott.
 critt. Z V, 12.
 μία Μύκονος Z V, 17. App IV,
 52.
 μίασμα δρυός App III, 97.
 μία χειλιδὸν ἔαρ οὐ ποιεῖ Z V, 12.
 App III, 96.
 Μίδα πλοῦτος D VIII, 53.
 Μίδα ἐν κύβους εὐβλώτατος App
 III, 98.
 Μίδα ἐνου ὄτα D VI, 73.
 μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν D VI,
 62.
 μικρός ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος D VI, 64.
 μικθοφορῶν † Plut I, 29.
 μόθονα D III, 27.
 μορμολυκίους ἐκροβεῖς τὸν λίοντα
 D II, 100.
 μορμολύττεσθαι ὄσκη D II, 65.
 μορῶται Z V, 13.
 Μόσχος ἄδων Βουώτιον nott. Plut
 I, 77.
 Μούσα Καρικὴ D V, 86.
 μουσουργοὶ Z III, 99.
 Μουσῶν θύρα D I, 77. III, 23.
 μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι App III, 99.
 μυελός μέλιτος D VI, 51.

Μυκόνιος ἀνήρ nott. Z V, 21.
 Μυκονίων δίκην nott. Z V, 21.
 Μυκόνιος ἀμαθία nott. Z V, 21.
 Μυκόνιος γείτων Z V, 21. Plut I, 17.
 μύλοι θεῶν App IV, 49.
 Μύλλος πάντα ἀκούων Z V, 14.
 μύδος ὄλεθρος D VI, 66.
 μυρμηκία Z I, 11.
 μυρμίνου App V, 41.
 μῦς ἄρτι πίττης γένεται D II, 64. VI, 41.
 μῦς ἐν ἄλλῃ nott. critt. D II, 64.
 μῦσι κενθαρίς D VI, 49.
 μῦς λευκός D VI, 45.
 μυστικόν nott. critt. D VIII, 39.
 Μυσῶν λεία Z V, 15.
 μωμῆσεται τις μᾶλλον ἢ μωμῆσεται D VI, 74.
 μοροκλεπτῶν Z IV, 98.
 μορὸς μωρὰ λέγει nott. GC III, 69.
 μορὸς σιωπᾶν οὐ δύναται nott. GC III, 69.
 μορῶτερος εἰ τοῦ Διονύσου, ὅς τᾶν-
 δον ἀφίει ἐξω τῆς οἰκίας κἀθηται
 Plut I, 40.
 μορῶτερος Μορύχου Plut I, 40. Z V, 13.
 Μορύχου Διονύσου Plut I, 40.
 Νάηρα καὶ Χαριμόνη Z V, 24.
 ναὶ καὶ μὰ μήκωτος χλόην App III, 100.
 Ναννάκου παλαιώτερος nott. critt. Z VI, 10.
 Νάνος ὢν ὕπικε Pr III.
 ναυκρατεῖ Ναύσον App IV, 1.
 ναυκράτης App II, 93.
 ναῦς ἰκετεύει πέτρας D VI, 79.
 ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωσίμῃ
 D VI, 78.
 ναῦς ὄλουσα Z I, 75. nott. critt. D VIII, 31.
 Ναύσον ναυκρατεῖ App IV, 1.
 ναύφρακτον βλέπει App IV, 2.
 νέα χελιδῶν App IV, 4.
 νεάτη App IV, 3.
 νεβρῶ ἱππεύει D VI, 81.
 νεκρῶ λέγων μύθους εἰς οὐς D VI, 82.
 νεκρῶ πρὸς οὐς διαλεγέσθαι nott. D VI, 82.
 νεκρὸν μαστίχεις Plut. Boiss. 9.
 νεκρὸν μυρίζεις nott. Plut Boiss. 9.
 Νεμέας ἀθλητρίδος App IV, 5.
 Νεμέας σέλινα App IV, 5.
 Νεμίσις δὲ παρὰ πόδας βαίνει D VI, 80.
 νόιος μὲν ἔργα βουλαὶ δὲ γεραντίρους
 App IV, 6.

νεύρω ἱππεύει nott. critt. D VI, 81.
 νεφέλας ξαίνειν D VI, 83.
 νέωτα Z II, 43.
 νέηιοι οὐδ' ἴσασιν ὄσω πλέον ἤρω
 παρτός App IV, 7.
 νέηιος ὅς τὰ ἔτοιμα λεπῶν ἀντομα
 δῶκε nott. App IV, 7.
 νέητη App IV, 3.
 νηγάλια ξύλα D VI, 76.
 νικᾷ τὸν ὀνηλάτην App IV, 8.
 νικητήριος βόλος App IV, 99.
 νόμος Βοιωτίας Z II, 65.
 νόμος καὶ χώρα Z V, 25.
 νομηρίας App II, 4. D VIII, 18.
 τοῖς οὐ παρα Κενταύροις D VI, 84.
 τοῦν τὸν ξένον D VI, 85.
 νόκτα δασίαν D VI, 89. App IV, 9.
 νοκτιπολεῖς Z V, 32.
 νῦν γένοιτο σωθῆναι D VI, 96.
 νῦν εἰς χορὸν ἤλθον App IV, 10.
 νῦν εἰς χώραν ἤλθεις D VI, 86.
 App IV, 10.
 νῦν θεοὶ μάκαρες Z V, 99. D VI, 88.
 νῦν οἱ θεοὶ μάκαρες nott. critt. D VI, 88.
 νῦν ὀσπρίων ἀμνητος D VI, 87.
 νῦν σωθίην, ἐν ἣ μοι διδάγματα
 ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου nott.
 critt. D VI, 90.
 νυξ ὕγρα D VI, 89.
 νῶ πείθου D VI, 75.
 ξαίνεις εἰς πῦρ Z V, 27.
 ξησαίαι ἀσπίδῳ Z I, 64.
 ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει Z V, 26.
 ξυγγνώμη προσηγορία D VI, 93.
 ξύλα νηγάλια D VI, 76.
 ξύλον ἀγκυλὸν οὐδέποτε ὀρθόν D VI, 92.
 ξυλοχίσδεται App II, 1.
 ξυνός Ἐννάλιος nott. critt. D V, 39.
 ξυνοῦ δορός nott. critt. D V, 38.
 ξυρεὶ γὰρ ἐν χρῶ nott. D IV, 41.
 ξυρεὶς λείοντα D VI, 25.
 ξυρὸς εἰς ἀκόνην D VI, 91.
 ὁ ἀπλητος πίδος D VII, 27.
 ὀβελού Z VI, 19.
 ὀβολὸν εἶρε Παρνύτης App IV, 11.
 ὁ Λύος Κύρωθος Z III, 21. nott. Z VI, 25.
 ὀδοῦ παραοῦσης τὴν ἀτραπὸν μὴ ζή-
 τει App IV, 12.
 Ὀδυσσεὺς Σιῶφω συνῆλθεν nott. D VIII, 18.
 ὁ ἐν Παρίῳ βωμός App IV, 13.
 ὁ ἐν Τεμῆσῃ ἤρω nott. Plut II, 31.
 ὁ ἠπειρώτης κοίπην App V, 12.
 οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμον ἐμὲ Z V, 41. nott. D IV, 78.

- οἶδε Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας
Z V, 36.
- Οἰδίποδος ἀρά Z V, 43. D II, 51.
οἰδοθῆν ὁ μάρτυς D VII, 29.
- οἴκοι γενομένη App IV, 14.
οἴκοι μένων δὲ τὸν καλῶς εὐδαιμόνα
D VII, 35.
- οἴζοι τὰ Μιλήσια Z V, 57.
οἴκος φίλος οἴκος ἀριστος App IV,
15.
- οἱ Κρήτες τὴν θυσίαν Z V, 50.
οἱ μὲν γὰρ οὐκίτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες
κακοὶ GC III, 22a.
- Οἰνοῦσι τὴν χαράδραν nott. Z V, 29.
οἴνας Z IV, 23.
- Οἰνὴ τὴν χαράδραν Z V, 29.
οἴνος καὶ ἀλήθεια D VII, 28.
οἴνος καπνίας App III, 43.
οἰνόσπονδα D VI, 76.
- οἰνοχοεῖς Z II, 78.
οἶς τὴν μάχαραν App IV, 16.
- Οἰταῖος δαίμων Z V, 44.
οἱ φῶρες τὴν βοήην D VII, 36.
- οἶμ μ' ὁ δαίμων τέρατι σιγκαθεῖρ-
ξεν Z V, 45. App II, 10.
- ὁ κήνης τῆς τύχης ὑπερέχει App
IV, 17.
- ὁ Καρπάθιος τὸν λαγοῦδον nott.
critt. Z V, 29: v. p. 472, l. et
Add.
- ὁ Κερκυραῖος μαστιγούμενος ἅμα
αὐτὸν † ἠρολαβῆσαι Plut I, 12.
- ὁ κνῖψ ἐν χώρᾳ Plut II, 2. D VII,
25.
- ὁ Κρῆς τὴν θάλατταν Z V, 30.
Κρῆς τὸν Κρήτα D VII, 31.
- ὁ κυβερνήτης ἀροτρον App V, 12.
ὁ λαγῶς τὸν περὶ τῶν κριῶν τρέχει
Z IV, 85.
- ὀλίθρον πείρατ' ἐφήπται D VI, 96.
ὁ Λεσβίος πρύλις Plut I, 42.
- ὄλμων Z III, 63.
- ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει App IV,
18.
- Ὀλυμπικὴ σάλπιγξ nott. App IV, 19.
Ὀλυμπικὴ στοά App IV, 19.
- ὄλυμποδοροῦ ἐρωτοῦ Z II, 23.
ὀμίγλην τιμωρίας D V, 99.
- ὅμοιον ὁμοίω δὲ πληρακίειω nott.
GC I, 15.
- ὅμοιον ὁμοίω nott. GC I, 15.
ὁμοιότερος σίκου D VII, 37.
- ὄμπιον νέφος D VI, 97.
- ὄμπνος καρπός App IV, 20.
ὄμπνος χιρ D VI, 97.
- ὄμφακας βλέπει App IV, 21.
ὄμφακίεται Z V, 84.
- ὁ σιβρὸς τὸν λέοντα nott. D III,
30. VI, 59.
- ὄνον κίρειος Z V, 38. nott. critt.
D V, 36b.
- ὄνος ἀγι μυστήρια D VI, 98.
ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος nott. D
VII, 33.
- ὄνος Ἀντωνίου D I, 26.
ὄνος εἰς Ἀθήνας App IV, 22.
ὄνος εἰς ἀχυρα D VI, 91.
- ὄνος εἰς ἀχυρώνας ἀπίδρα nott.
critt. D VI, 91.
- ὄνος εἰς Κυμαίαν nott. Z III, 75.
ὄνος ἐν μελίσαις D VII, 32.
ὄνος ἐν μύροκ App IV, 23.
ὄνος ἐν πιθήκοις App IV, 24.
- ὄνος ἵππον μιμούμενος nott. App
IV, 25.
- ὄνος λύρας ἀκούων D VII, 33.
ὄνος λύρας ἀκούει κινῶν τὰ ὄτα
nott. D VII, 33.
- ὄνος λύρας nott. D VII, 33.
ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ἕς
nott. D VII, 33.
- ὄνος λυριζῶν nott. D VII, 33.
ὄνος λύρας οὐκ ἐπαῖτε οὐδὲ σάλπιγ-
γος ἕς nott. D VII, 33.
- ὄνος τὰ Μελιταῖα App IV, 25.
ὄνου γνάθος D VI, 100.
- ὄνου παρακινῶντος Z V, 39.
ὄνου πόκαος nott. critt. Z V, 38.
App II, 29.
- ὄνου πόκοι nott. critt. Z V, 38.
ὄνου πόκουσ nott. critt. Z V, 38.
- ὄνου πόκουσ ζητεῖς Z V, 38.
ὄνου σιαῖ Z VI, 28. App IV, 26.
- ὄνω τις ἔλεγε μύθον, ὁ δὲ τὰ ὄτα
ἐκίνει Z V, 42. D VII, 30.
- ὄξειαν λόγην D IV, 16.
- ὄξηρον ἄγγος οὐ μελιττοῦσθαι πρέ-
πει App IV, 27.
- ὄξος ἠκρατισμένον App IV, 28.
ὄξος Σφήτιον App IV, 29.
- ὄξύτερον Λυγκίως βλέπει App IV,
30.
- ὄξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν
ἀλωπέκων App IV, 31.
- ὁ παῖς τὸν κρυστάλλον Z V, 58.
ὁ περιφορητὸς Ἀρτέμων App IV, 32.
- ὄπισσαμβί Plut I, 3.
ὁ πόρνος τὸν σάφρονα λέγει πόρνον
D I, 27.
- ὄπου μὴ ἐπικινεῖται ἢ λιοντῆ προς-
απτίον τὴν ἀλωπεκῆν Z I, 93.
- ὄπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβαλ-
λουσι Z V, 52.
- ὄργῃ Z III, 25.
- ὄρκος Ἀφροδίσιας συγγινώσκειται App
IV, 33.
- ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω
nott. Plut. Boiss. 6.

- ὄρνιθός γάλα ζηταῖς Plut. Boiss. 38.
 ὄρνιξ ἔσων Ἑρακλῆν τὸν κάρτερον Z V, 56.
 ὄσα Μῆς ἐν Πίσση Z V, 46.
 ὄς αἰτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον' ὄλιος D VII, 34.
 ὄ Σιελὸς τὴν θάλασσαν Z V, 51. D VII, 6.
 ὄ Σκύθης τὸν ἵππον Z V, 59. Plut I, 20.
 ὄ σκυψ ἐν χοῖρα Z V, 35. D VII, 25.
 ὄσπριον ἄμητος D VI, 87.
 ὄστράκων περιστροφή D VI, 95.
 ὄταν τὸ ἴδιον πηγὴ τί δέ ἐπιπνίγειν App IV, 34.
 ὄτι κακὸν εἰς Πιύρῳ Z IV, 2.
 ὄ τὴν δοκὸν φέρον nott. Z VI, 25.
 οὐδ' ἀγρόσιον κατέδαρθον nott. App IV, 41.
 οὐδ' ἄλα nott. critt. Z III, 42: v. Add.
 οὐδ' ἂν Ἐξηκαστίδης εὖροι τὴν εὐθείαν ὁδὸν nott. App II, 70.
 οὐδὲ γρῦ Z V, 54.
 οὐδὲ Ἑρακλῆς πρὸς δύο Z V, 49.
 οὐδέ τις ὀνομασίης χρηστὸν ὀφονεῖ κρέας nott. App IV, 35.
 οὐδὲ κύνων παύσαντ' ἂν ἄπαξ σκυτοτραγεῖν μαθῶν nott. GC III, 97.
 οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν App IV, 35.
 οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖ App IV, 36.
 οὐδὲν ἐγγὺς ἵππικῶν δρόμου D VII, 17.
 οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν μὴ τι καὶ μάχονται nott. App IV, 35.
 οὐδὲν ἦν τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός D VI, 94.
 οὐδὲν ἱερὸν ἵπάρχεις Z V, 47. D VII, 13.
 οὐδὲν ὄφελος ἀπολύττου καὶ ἀφανούς Μοῦσης App IV, 37.
 οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῆ D VII, 38.
 οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον Z V, 40. D VII, 18. App IV, 82.
 οὐδ' ἐν σελίνω App IV, 39.
 οὐδ' ἐν τοῖς Ἰούροι App IV, 39.
 οὐδὲν φρονεῖ δικαίον ἐσττικὸς ἀνήρ nott. App IV, 35.
 οὐδὲ πυρρόσος ἐλειφθη Z V, 34. D VII, 15.
 οὐδὲ τὰ τρία Στρωχόρου γνώσεις D VII, 14.
 οὐδὲ τὸ Λιωνὸς γρῦ Z V, 54. App IV, 91.
 οὐδὲ τῶν ἐὰ Πυθαγόρου μυθολογούντων ἤκουσας App IV, 40.
 οὐδ' ἔταρ βάλλειν Z V, 55.
 οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνοῖ App IV, 41.
 οὐθ' ἔται οὐθ' ἠλιοῦται Z V, 53.
 οὐκ ἀγαπᾷ γραῖς θανατοῦσα, ἀλλὰ καὶ προσκφέρειν κελεῖν App IV, 42.
 οὐ καὶ χελῶνας διὰ μᾶς πάσα πλεία App IV, 43.
 οὐκ ἀνευ γε Θεσείως Z V, 33.
 οὐκ ἂν αὐτίς ἀλώπηξ GC III, 18.
 οὐκ ἂν γένοτο χωλὸς εἰσχημὸν ἀνήρ nott. Plut. II, 24.
 οὐκ ἂν ἐκγένοιτο αὐτοῖς ἢ Συρακουσίων δεκάτη nott. App III, 14.
 οὐκ ἂν πάθω τάριχος ὄνπερ ἄζως nott. critt. Z I, 84.
 οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγρηνίας App IV, 44.
 οὐκ ἀπειρὸν προσέβαλες App IV, 45.
 οὐκ ἄσκιον App IV, 46.
 οὐκ εἰμι τοῦτων τῶν ἡρώων Z V, 60. Plut I, 32.
 οὐκ Ἐμβραρος εἶ nott. App II, 54.
 οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδίπῳ Z V, 28.
 οὐκ ἐπιγλωττήσονται D VII, 3.
 οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω D VII, 9.
 οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδωρ πη D VII, 39.
 οὐκ ἔστι δούλιον πόλις Plut I, 22. App II, 84.
 οὐλαὶ πτωχοῦ App IV, 62.
 οὐ λίην λίαν συνάπτεις nott. Z IV, 96.
 οὐ μάλα κυκᾶς D VII, 4.
 οὐ μία λόχημ τρέφουτ' ἂν ἐριθάκουε δύο [sic Guistordus in indice.] Z V, 11.
 οὐ νυκτιπλοῖς Z V, 32.
 οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς Z V, 37. D VII, 16.
 οὐ παρὰ βωμῶν δεῖ τὰς ἐπινοίας GC III, 17.
 οὐ πατριμὰ αὐλεῖ μέλη D VII, 40.
 οὐ πρέπει γαλῆ κροκοτῶν Z II, 93. D III, 82.
 οὐπω μελαμπύγη ἐνέτυχες nott. App III, 62.
 οὐ σύμφημι οὐδὲ σιναιῶν D VIII, 50.
 οὔτε βρέγεται οὔτε ἠλιοβολεῖται Z V, 53.
 οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἄπτεται App IV, 47.

οὔτ' ἐκ θύμβρας λόγχῃ οὔτ' ἐκ
 τοιούτων λόγων ἀνὴρ ἀγαθὸς γί-
 γνεται nott. Z IV, 7.
 οὔτος ἄλλος Ἑρακλῆς Z V, 48.
 οὔτος ἀφαιρείται καὶ κροκίδας App
 I, 42.
 οὔτος τοῦ σελίνου δέεται nott. D
 VIII, 57.
 οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρκεται nott. Z
 VI, 25.
 οὐ φελλίνας ὁ ἀγών D VII, 41.
 οὐ φροντὶς Ἰπποκλειθῆ Z V, 31.
 D VII, 21.
 οὐχ ἄμμα λύεις D V, 47.
 οὐχ ἔστωι τοῖς ὠσίν ἀκούειν nott.
 D VIII, 74.
 οὐχ ἢ Γλαύκου τέχνη Plut II, 25.
 οὐχ ἱππολέκτας † περισσᾶς πλώμεις
 Plut I, 81.
 ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ D VII, 22.
 ὄψις nott. D II, 95.
 ὄψθ' ὅτιων ἀλείουσι μύλοι, ἀλείουσι δὲ
 λεπτά App IV, 48.
 ὄψ' ἤλθεις, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν
 ἔισο App IV, 49.
 ὄψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα App IV,
 50.
 πάθος κόρης Ἰηπομένους nott. D
 III, 1.
 παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω D II, 31.
 παιδοφιλωτέρα Z III, 3.
 παῖε τὸν Λιδὸς Κύρηνθον nott. critt.
 Z III, 21.
 Πακτωλὸς nott. D VIII, 53.
 πάλα ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιος
 Z V, 80.
 παλιῦνι καλῶς τὴν ἀλώπεκα nott.
 App III, 11.
 παλευτριάς App III, 11.
 πάλιν ἢ ἵς παρορίνει nott. critt.
 D VIII, 64.
 Παλλάδιον Z III, 8.
 Παναθηναίων κατόπιν nott. D V,
 73.
 πάνθ' ὄμομα καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλῆ
 App IV, 51.
 πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον App IV,
 52.
 πάντα κάλων GC III, 55.
 πάντα κάλων σίει Z V, 62. nott.
 App III, 38.
 πάντα κινήσω πέτρον D VII, 42.
 πάντα λίθον πίπει Z V, 63. D
 VII, 42.
 πάντα ὀκτώ Z V, 78.
 πάντα χναίματα Z V, 73.
 παρὰ δικτύους ὕδωρ κομίζεις Plut.
 Boiss. 31.
 παρὰ κινήσεισ ὄνου Z V, 39.

παρὰ κωφῶ ἀποπέριδειν D VII, 43.
 παρὰ κωφῶ διαλέγη GC III, 32.
 παρὰ Λίδιον ἄρμα D VI, 28.
 παρὰ Λίδιον θείεις GC II, 99.
 παραλύομαι App IV, 53.
 παραυῖβει ὕδωρ Z VI, 24.
 παρασάγγης App IV, 54.
 παρεξηγημένος τὸν νοῦν Z V, 65.
 πάρις τὸν μάτιν D VII, 90.
 παρείρησις Θρακία Z IV, 37.
 παρερρημένος Z II, 60.
 παρθένος τὰ πατρῶα D VII, 88.
 Πάρου σκαφίδιον D VIII, 27.
 παροιμία D p. 177 sqq.
 παρῶν ἀποδημείς App IV, 55.
 πᾶσα γῆ πατρίς Z V, 74. D VII,
 48.
 Πάσητος ἡμιώβολιον D VIII, 40.
 παταγώδης App I, 54.
 Πατρύκλειος πρόφασις D VII, 47.
 πάτταλον ἐξέκρουσας παττάλω D
 V, 16.
 παττάλου γυνώτερος D III, 98.
 πεθανάκη Z III, 36.
 πείθου θεῷ D VI, 75.
 πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται
 D VII, 91.
 πελαγοδραμοῦσι Z V, 32.
 πελαγοῖ Z I, 94: v. Add.
 πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην
 D VII, 85.
 πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε Z V, 72.
 πεποσωμένον ὕδωρ nott. critt. D
 II, 61.
 Περδίκειον κᾶρα nott. App IV, 56.
 Περδίκειος ποῦς nott. App IV, 56.
 Πέρδικος καπηλείον App IV, 56.
 Πέρδικος στέλος Plut II, 24. App
 IV, 56.
 πέρδιξ ζῶον πανοῦργον nott. critt.
 GC II, 30.
 περιδείπνω Z V, 28.
 περιόικοι Z V, 15.
 περὶ ἑαυτοῦ τρέχειν nott. Z IV,
 85.
 περὶ ὄνου σκιάς nott. GC III, 87.
 περιστροφή ὄστράκου D VI, 95.
 περὶ τῆς ψυχῆς τρέχειν nott. Z IV,
 85.
 περιστροφή ὑπέρου Z VI, 25.
 περιφόρητος App IV, 32.
 πέρισι D II, 54.
 πεττεύω nott. critt. App III, 17.
 πενίης τρόπον Z V, 76.
 Πηλείος μάχαιρα App IV, 57.
 Πηλείος τὴν μάχαιραν nott. Z V,
 20.
 πηλοῦ ἐκτός Z III, 62.
 πῆρα πτωχοῦ Z V, 66. App IV, 62.

ὄρνιθος γάλα ζηταῖς Plut. Boiss.
 38.
 ὄρνιξ ἔσωσεν Ἑρακλῆν τὸν κάρτερον
 Z V, 56.
 ὄσα Μῆς ἐν Πίσση Z V, 46.
 ὄς αἰτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει D
 VII, 34.
 ὄ Σικελὸς τὴν θάλασσαν Z V, 51,
 D VII, 6.
 ὄ Σκύθης τὸν ἵππον Z V, 59.
 Plut I, 20.
 ὄ σκίψ ἐν χεῖρα Z V, 35. D VII,
 25.
 ὄσπριον ἀμης D VI, 67.
 ὄστρακων περιστροφή D VI, 95.
 ὄταν τὸ ὕδωρ πρὶν τι δεῖ ἐπιπνέ-
 γειν App IV, 34.
 ὄτι κακὸν εἰς Πύρρον Z IV, 2.
 ὄ τὴν δοκὸν φέρων noit. Z VI, 25.
 οὐδ' ἀηδόνιον κατίδαρθον noit. App
 IV, 41.
 οὐδ' ἄλα noit. critt. Z III, 42: v.
 Add.
 οὐδ' ἂν Ἐξημεσιδῆς εὔροι τὴν εὐ-
 θειαν ὁδὸν noit. App II, 70.
 οὐδὲ γρῶ Z V, 54.
 οὐδὲ Ἑρακλῆς πρὸς δύο Z V, 49.
 οὐδὲ δεικνύσῃς χρηστὸν ὄφρα κρείας
 noit. App IV, 35.
 οὐδὲ κίον παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυ-
 τοτραγεῖν μαθὼν noit. GC III,
 97.
 οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυ-
 τοτομεῖν App IV, 35.
 οὐδὲν ἀρχαῖον ποιῖ App IV, 36.
 οὐδὲν ἔγγυς ἰππικῶν δρόμου D VII,
 17.
 οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν μὴ τι καὶ
 μάχονται noit. App IV, 35.
 οὐδὲν ἦν τὰλλα πάντα πλην χρυσῆς
 D VI, 94.
 οὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχεις Z V, 47. D
 VII, 13.
 οὐδὲν ὄφελος ἀπορήτου καὶ ἀνα-
 γούς Μούσης App IV, 37.
 οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ πρῶ-
 ποιῇ D VII, 39.
 οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον Z V,
 D VII, 18. App IV,
 οὐδ' ἐν σελήνῳ App IV,
 οὐδ' ἐν τοῖς Ἰσθμοῖς
 οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον
 noit. App IV,
 οὐδὲ προφορῶν
 D VII,
 οὐδὲ τὰ
 D VI,
 οὐδὲ
 IV

οὐδὲ τῶν τὰ Πυθαγόρου μυθί-
 γούτων ἤκουσας App IV, 40.
 οὐδ' ἔκταρ βάλλειν Z V, 55.
 οὐδ' ὄσον ἀηδόνες ὑπνοῖ App IV,
 41.
 οὐθ' ἔται οὐθ' ἠλιούται Z V, 33.
 οὐκ ἀγαπᾷ γραῖς θανατοῦσα, ἀλλὰ
 καὶ προσεμφέρειν κελεύει App IV,
 42.
 οὐ καὶ χελῶνα διὰ μιᾶς πᾶσι
 πλείω App IV, 43.
 οὐκ ἄνευ γε Θησέως Z V, 33.
 οὐκ ἂν αὐθὺς ἀλώπηξ GC III, 8.
 οὐκ ἂν γέγοντο χωλὸς ἐπίσημος
 ἀνὴρ noit. Plut. II, 24.
 οὐκ ἂν ἐγένοντο αὐτοῖς ἢ Σηρα-
 κουσίων δεκάτη noit. App III, 14.
 οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὄσπερ ἄσος
 noit. critt. Z I, 84.
 οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγροπίας
 App IV, 44.
 οὐκ ἀπίρρω προσέβαλες App IV, 46.
 οὐκ ἄσκιον App IV, 46.
 οὐκ ἰμὶ τοῦτων τῶν ἡρώων Z V,
 60. Plut I, 32.
 οὐκ Ἐμβαρος εἶ noit. App II, 61.
 οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπῳ
 Z V, 28.
 οὐκ ἐπιγλωττήσονται D VII, 3.
 οὐκ ἔστ' ἰμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ
 χαίρειω D VII, 9.
 οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδαρ πῆ
 D VII, 39.
 οὐκ ἔστι δούλον πόλις Plut I, 22.
 App II, 84.
 οὐλαί πτωχῶν App IV,
 οὐ λίγη λίαν στυγία
 IV, 96.
 οὐ μάλα κικῆς D
 οὐ μία λέχη
 πρὸς δύο [sic
 dice.] Z V,
 οὐ πιστία
 οὐ πικρὰ

οὐτ' ἐκ θυμβρας λόγῃ οὐτ' ἐκ
 τοιοῦτον λόγον ἀργὸν ἀγαθὸς γί-
 γνεται ποitt. Z IV, 7.
 οὐτός ἄλλος Ἡρακλῆς Z V, 49.
 οὗτος ἀφαιρείται καὶ προκίδα App
 I, 42.
 οὗτος τοῦ σελίνου δέεται ποitt. D
 VIII, 57.
 οὐ τι γλῶσ, ἀλλ' ἐξήρκεται ποitt. Z
 VI, 25.
 οὐ φέλλινας ὁ ἀγών D VII, 41.
 οὐ φροντί; Ἰπποκλείδης Z V, 31.
 D VII, 21.
 οὐχ ἄρμα λίεις D V, 47.
 οὐχ ἔστιαι τοῖς ὄσιν ἀκοῖιν ποitt.
 D VIII, 74.
 οὐχ ἢ Γλαίκοι τέχνη Plut II, 25.
 οὐχ ἰπποκλείας † περιεσσα; πλάμεις
 Plut I, 91.
 ὁ φαλλός τῷ θῶ D VII, 22.
 ὄφεις ποitt. D II, 95.
 ὄφει ὄσιν ἀλίονοι μίλοι, ἀλίονοι δὲ
 λεπτά App IV, 48.
 ὄψ' ἤλθεσ, ἀλλ' ἐς τὸν Κοιωνῶν
 ἵεσο App IV, 49.
 ὄψας ἀδύλων τὰ φαινόμενα App IV,
 50.

πάθος κόρης Ἰπποκρίτους ποitt. D
 III, 1.
 παθὸν δὲ τε νήπιος ἔγνω D II, 31.
 παιδοφιλιότητα Z III, 3.
 παῖε τὸν Διὸς Κορινθόν ποitt. critt.
 Z III, 21.
 Παιστωλός ποitt. D VIII, 53.
 παλαιὰ ποτ' ἔσαν ἄλιμα Μίλο
 Z V, 50.
 παλινοὶ παλῶς τὴν ἀδύτητα
 App III, 41.
 παλινοῦ App III, 11.
 παλινοὶ ἢ ἐς παρομίαι ποitt.
 D VIII, 61.
 Παλλῆδες Z III, 5.
 Παυλοῦτος ποitt. critt.
 11.

παυλοῦτος ποitt. D VII, 41.
 παυλοῦτος ποitt. GC III, 52.
 παυλοῦτος ποitt. D VI, 25.
 παυλοῦτος ποitt. GC II, 9.
 παυλοῦτος ποitt. App IV, 51.
 παυλοῦτος ποitt. Z VI, 21.
 παυλοῦτος App IV, 51.
 παυλοῦτος ποitt. Z V, 49.
 παυλοῦτος ποitt. D VII, 41.
 παυλοῦτος ποitt. Z IV, 7.
 παυλοῦτος ποitt. Z II, 6.
 παυλοῦτος ποitt. D V, 47.
 παυλοῦτος ποitt. D VIII, 74.
 παυλοῦτος ποitt. D VIII, 74.
 παυλοῦτος ποitt. D VIII, 74.
 παυλοῦτος ποitt. D VIII, 74.

πάστος ποitt. I VII, 41.
 παταγῶδες ποitt. I VII, 41.
 Πατριάρχης ποitt. I VII, 41.
 πάταλοι ποitt. I VII, 41.
 V, 16.
 πατάλοι ποitt. I VII, 41.
 παιδαγωγὸς ποitt. I VII, 41.
 παῖδον ποitt. I VII, 41.
 παῖδων ποitt. I VII, 41.

D VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

D VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

παῖδων ποitt. I VII, 41.

D

App

D

ω οί

9.

III, 31.
GC III,

83.
App IV,

VII, 100.
D VII, 97a.

VII, 96.
III, 4.

ποῖς D VIII, 1.
καὶ ζῆται πάλιν

V, 57.
VIII, 3.

Plut I, 61.
Plut I, 61.

App IV, 67.
τὴν ὀριγανὸν φιλεῖ

Z I, 84.
τρυφήλοτος App

Z V, 85.
D VIII, 5.

Z V, 86: v. Add.
ἀποδοῦναι ὡς περ' Ἀποδοῦναι,

Z V, 100.
ἀποδοῦναι ὡς περ' Ἀποδοῦναι App II,

ἀποδοῦναι ὡς περ' Ἀποδοῦναι, ζῆται δὲ
Z V, 97.

- πίθμος ἐν πορφύρῳ D VII, 94.
πίθος ἀπληγτος Z II, 6.
πίθου ζωή Z IV, 14.
πιλούμενος Z III, 24.
πιναεῖς ἰππάρχων Z IV, 42.
Πίστειος ἱερὸν D II, 80.
Πιτάνη εἰμί Z V, 61.
πιτυνῶ App III, 17.
πιτυνᾶν D III, 18. V, 99.
Πλακιάδαί καὶ στελιεὸν nott. critt.
App V, 43.
πλαταγή Ἀρχίου D II, 98.
πλείους τῶν Καλλικυρίων Plut I,
10.
πλειείας εἰς Τροίηνα nott. App
II, 36.
πλίνθον πλύνεις Z VI, 48. D VII,
50. Plut. Boiss. 42. GC III,
93. App IV, 58.
πνιξ nott. critt. Z V, 23.
ποδόνπτρον Z III, 36.
ποικιλωτέρος ὕδρας D VII, 69.
πόκαι ὄνου nott. Z V, 38.
πόλις παιίζειν Z V, 67.
πόλεμος δὲ Κόνων μελήσει D VII,
75.
πόλεμος γλυκὺς ἀπείρω D III, 94.
πολιάδος Ἀθηνᾶς Z I, 56.
πόλις εἶδος παιδιᾶς Z V, 67.
πόλις Κίεσκον οὐκ ἔχουσα nott. critt.
Z IV, 51.
πολλά κενὰ τοῦ πολέμου D VII,
80.
πολλά κεν εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἐξα-
πατήσας D VII, 78.
πολλάκι τοι καὶ μωροὶ ἀνήρ κατα-
καιριον εἶπε D VII, 81.
πολλά μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ
χειλιος ἀκρου Z V, 71. D VII,
46.
πολλά κενὸς ἄρθενος εὐναί D VII,
79.
πολλαῖσι πληγαῖς δρυὺς δαμάζεται
D VII, 77.
πολλά ψεύδονται αἰοδοί GC III, 49.
πολλοὶ βουκένται, παῦροι δὲ γε γῆς
ἀροτήρες D VII, 86.
πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχινος ἐν
μέγα Z V, 68.
πολλοὶ θρησβόλοι, παῦροι δὲ τε
μάντιες ἀνδρες Z V, 75.
πολλοὶ ἱατροὶ βασιλία ἀπώλεσαν
nott. D VII, 72.
πολλοὶ σε μιμήσουσιν, ἂν σαντὸν
φιλῆς GC III, 42.
πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν
D VII, 72.
πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι παῦροι δὲ
τε Βάκχοι Z V, 77. D VII, 86.
πολλῶν ἀχίρων ὀλλγον καρπὸν ἀνή-
γαγον GC III, 31.
πολλῶν ἐγὼ θρίων φόφους ἀκήκοα
D VII, 92.
Πολυκράτης μητέρα θέμις Z V, 64.
πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν κα-
ταφαγὼν nott. D VII, 76.
πολύποδος ὁμοιότης D VII, 73: v.
πολύπους.
πολύποδος πολυχρόου νόον ἴσχε D
I, 23.
πολύπους Z I, 24. D VII, 76.
Add. ad D I, 23.
πολύπους πιλούμενος πληγαῖς Z III,
24.
πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις D
VII, 71.
πονηρῶν πόλιν App III, 91.
πόντον σπεύρειν D VII, 67. Z III, 55.
πόντος Ῥέας App IV, 65.
πονηρὸς App IV, 59.
πόρρω Διὸς τε καὶ κεραυνοῦ D VII,
77 b.
πόρρω τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρι-
σματα nott. GC III, 99.
πορρωτέρω ἢ κνήμη τοῦ γόνατος
nott. Z III, 2.
ποταμὸς θαλάττη ἐρίξει D VII, 74.
ποταμὸς τὰ πόρρω ποτίζων, τὰ δ'
ἔγγιον καταλείπει D VII, 70.
ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγει D
VII, 68.
πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμίλων
ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον
ὑποτιθεῖς; εἰποικ, ὁ τὸν τράγον
D VII, 95.
πολύποδος δίκαν nott. D VII, 76.
πολύποδος κεφαλῇ ἐνὶ μὲν κακόν,
ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν D VII, 76.
πράγματ' ἐξ ἀπραξίας D VII, 59.
πρῶτερος περιστεραῖς D VII, 64.
πράσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώτων δέδε-
ται βαλάντιον App IV, 60.
πρῆσβύτερος Κόδρου D VII, 45.
Πριηνίων δεκάτην App IV, 88.
πρὶν ἐσφάθαι δέρις nott. D VII,
93.
πρὶν κε δύο ἔχينوι εἰς φιλιαν ἔλθουσι,
ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χέρσου
D VII, 61.
πρὶν κε λύκος ὄν ποιμαῖνοι D VII,
63.
πρὶν ὀπτήσαι τὰ ἄλευρα nott. D
VII, 93.
πρὶν τοὺς ἰχθύς ἐλεῖν, τῆς ἄληψ
κυκᾶς D VII, 93.
προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας D VII, 62.
προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποι-
μὴν ἀπῆ D VII, 58.

- πρόδοσις κακή D V, 74.
 προήβης D I, 14.
 Πρόκριδος ἀκοντα D VII, 56.
 πρόμαστις ψυχή App V, 40.
 Προμέρου κύνες D VII, 52.
 προξένων λύπης πραγμάτων Z I, 7.
 προσκφέρειν App IV, 42.
 προσεξευρισκόντων Z II, 51.
 πρὸς ἐξωγυῖαν ἄδεις nott. critt.
 D VII, 60.
 πρὸς Κάρα κτιρίζεις D VII, 65.
 πρὸς κενὴν ψάλλεις D VII, 60.
 πρὸς κίτρα λακτίειν Z V, 70: D
 VII, 84.
 πρὸς Κρητα κρητιζέω D VII, 65.
 πρὸς κύματα λαλεῖν nott. Plut.
 Boiss. 23.
 πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι D VII,
 54.
 πρὸς κωφοῦς ἀποπέριξαι Plut. Boiss.
 29.
 πρὸς λείοντα δορκάδις συνάπτουσι
 μάχας GC III, 56.
 προσομάλῃ τόπῳ D I, 65.
 πρὸς σῆμα μητρυνᾶς κλαίειν D VII,
 66.
 πρὸς τύμβον κλαίειν nott. D VII,
 66.
 πρόσω καὶ χελιδῶν ὄλοσχοῖνους παρ-
 εῖται Plut I, 85.
 πρότερον χελιδῶν παραδραμεῖται δα-
 συποδα D VII, 57.
 πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις D
 VII, 56.
 πρὸ τούτου τε ὤμην κέρατα ἔχειν
 D VII, 89.
 προφάσις δίδται μόνον ἢ πονηρία
 D VII, 87.
 πρόφασις ἐκ παντός App II, 41.
 πρωκτός λουτροῦ περιγίνεται App
 IV, 61.
 πρωτοκτεῖω D VI, 93.
 πτερίγῃα nott. critt. D V, 20.
 Πτολεμαῖς ἢ δίκη D VII, 53.
 πτύειν εἰς κόλπον D IV, 82.
 πτωχοῦ οὐλαὶ † αἰεὶ κεραὶ App IV,
 62.
 πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλάται Z V,
 66.
 πυγὴ ἀγροῦ nott. App I, 4.
 πυγὴ γέροντος Z I, 97.
 πυγὴ γυναικός App I, 87.
 πυγὴ Κρόνου D V, 64.
 πυγὴ κυνός App II, 25.
 Πύθια καὶ Ἀγλία Z VI, 15. 19.
 D VIII, 35.
 Πυθίων ὕστερος ἤμεις nott. D V,
 73.
 πύθου χελιδόνος App IV, 63.
 Μυθῶδε ὁδός D III, 34. nott. Z
 VI, 25.
 πύξον ἐκ Κύτωρον ἤγαγε nott. Z
 III, 6.
 πῦρ ἀλείφεις Plut. Boiss. 48.
 πυραύστου μόρος Z V, 79.
 πῦρ εἰς ἀκανθας Plut. Boiss. 36.
 πῦρ ἐπὶ δαλόν ἐλθόν D VII, 82.
 πῦρ ἐπὶ πῦρ D VI, 71. Z V,
 69.
 πῦρ ὑπ' ἀκάνθαις D VII, 83.
 πυρφόρος Z V, 34.
 πῶλος μικρός D VI, 64.
 Ῥαδάμανθος τοὺς τρόπους nott. D
 VII, 98.
 Ῥαδάμανθους κρίσις D VII, 98.
 Ῥαδάμανθους ὄρκος Z V, 81. App
 II, 91.
 ῤάκωσις, ῤακίωσις Z VI, 42. D
 VIII, 70.
 Ῥαμνουσία Νέμεις Z V, 82.
 ῤᾶον ἢ τὸ ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ
 Βοιωτοὶ App IV, 64.
 ῤαχίας καλίστερος D VII, 99.
 ῤαψοδοὶ Z V, 99.
 ῤίας πόντος App IV, 65.
 ῤίεσσα ναῦς Z I, 75. D VIII, 31.
 ῤεχθὲν δέ τε τῆπιος ἔγνω GC III,
 61.
 ῤηγίνος λαγῶς Z IV, 85.
 ῤηγίνων δειλοτέρους Z V, 83.
 ῤήγματα ἀντὶ σχημάτων App IV,
 66.
 ῤήματα ἀντ' ἀλιφίτων D VII, 100.
 ῤογοὶ κακῶς ἀριστήσας D VII, 97a.
 ῤόδιοι τὴν θυσίαν D VII, 96.
 ῤοδίων χρησμός D VIII, 4.
 ῤόδον ἀνιμωῖν σιγκρίνεις D VIII, 1.
 ῤόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆτι πάλλω
 D VIII, 2.
 ῤῶ Ἐρετριέων D IV, 57.
 ῤωπικῶν ὄνιον D VIII, 3.
 ῤώπος D VIII, 3.
 Σαμακὴ λαύρα Plut I, 61.
 Σαμίων ἄνθη Plut I, 61.
 Σαοὺλ ἐν προφήταις App IV, 67.
 σαπρὸς τάρχιος τὴν ὄριανον φίλει
 nott. critt. Z I, 84.
 Σαρδαναπάλου τρυφήλότερος App
 IV, 68.
 σαρόνιος γέλιος Z V, 85.
 σαρόνιος γέλιος D VIII, 5.
 Σαρπηδονία ἀκτὴ Z V, 56: v. Add.
 σαυτὴν ἐπαυτίεσ ὡσπερ Ἀστυδάμας,
 γινᾶι Z V, 100.
 σαυτῶ νομηριαν κηρύσσεις App II,
 61.
 σαιρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξείνον δὲ
 μέλισσα Z V, 97.

- αὐτὸ δ' οἰονίσαιτ' ἄν τις ἰδόν GC
 III, 70.
 αἰλήνας Λακωνικός D VI, 30.
 Σελήνη Z III, 76.
 αἰλήνη Λακισαίου D VI, 30.
 αἰλίου δέται V III, 83 p. 472, 3.
 αἰλίου στέφανος πένθιμος nott. D
 VIII, 57.
 αἰλὶς Z IV, 55.
 Σερφία γραῦς Z II, 94: v. Add.
 ἄσμα Z III, 94.
 σημαίνεσθαι ἄστρος D II, 66.
 σημειώσεις ἄστρον Z V, 32.
 σήπινον γερόντιον App IV, 69.
 σείδρον πλείν διδάσκει Plut. Boiss.
 14.
 Σιελική τράπεζα D VIII, 7. GC
 III, 68.
 Σικελὸς θάλασσαν Z V, 51.
 Σικελὸς ὀμφακίζεται Z V, 84.
 Σικελὸς στρατιώτης Z V, 89.
 σίλφιον App I, 51.
 σιλφίου λειμών App IV, 70.
 σινδαρωνεῖσθαι App IV, 71.
 σινοπίσαι App IV, 72.
 σιτίξεν ἀκόνην Z I, 58.
 σίτον ἐν Αἰγύπτῳ ἰπαγαγεῖν nott.
 Z III, 6. App II, 33.
 Σιφριάξεν App IV, 73.
 Σίφριος ἀρῆαβών nott. App IV, 73.
 Σίφριος ἀστράγαλος nott. App IV,
 73.
 σκαλικὸν ξύλον nott. critt. Plut
 I, 18.
 σκανδοπώλης, σκανδιοκπώλης nott.
 critt. D VIII, 20.
 σκάνδιξ D VIII, 20.
 σκάφης συστομώτερος Z V, 95.
 σκιά μορμολύττεσθαι nott. App IV,
 46. Pr XIX.
 σκαί κανθάρου D V, 88.
 σκινδαρός App I, 56.
 σκίψ ἐν χώρῃ Z V, 35. D VII, 25.
 σκορακίζεν Z V, 90. D V, 49.
 σκορπίος nott. D II, 95.
 σκορπίον D I, 75. VIII, 59.
 σκορπίον ὀκτάπουν ἀνεγίρει D
 VIII, 8.
 σκορπίους βέβρωκεν nott. Z I, 8.
 Σκύθης τὸν ὄνον App IV, 74.
 Σκύθης ὄνειον δαῖτα nott. critt.
 App IV, 74.
 Σκυδὼν ἐρημία App IV, 75.
 Σκυρία δίκη nott. Z I, 32.
 σκυτάλη D III, 25: v. Add.
 σκυτάλης περιτροπή Add. ad nott.
 critt. D III, 25.
 σκύθη βλέπει Z VI, 2. nott. Plut
 I, 15.
- σκυτοτομῆν App IV, 35.
 σμῆνος ἀρετῶν nott. Z I, 11.
 σοφῆλλη nott. D II, 58.
 σοροδαίμονες nott. D II, 58.
 σορόπληκτοι nott. App V, 1.
 σοφία κωροῦ GC III, 69.
 σοφισμα Θεταλῶν Z IV, 29.
 σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίῃ
 Z V, 98. App IV, 76.
 σπανοπωγόνων App II, 36.
 Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμη D
 VIII, 16. 46.
 σπείραι Plut I, 100.
 σπιθαμὴ τοῦ βίου D VIII, 17.
 σπύλους προωνειδίσας ἡμῖν Λιθίῳ
 Pr XXXV.
 σπόγγος εἰς ὕδωρ Plut. Boiss. 37.
 σπόγγος πάνταλον κρονεῖς nott. Plut.
 Boiss. 37.
 σποδὸν φείγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκας
 nott. D VIII, 45.
 σπουδαία App II, 58.
 στάθμη Z IV, 89.
 στατήρης Z IV, 71.
 σταχάνην Z III, 16.
 στίερ γαλή nott. D I, 65.
 στεγανώτερος Ἀρειοπαγίτου D I, 8.
 στοά Ὀλυμπικῆ App IV, 19.
 στόμα ἐνιαυτοῦ D VI, 48.
 στόπινον γερόντιον D VIII, 14.
 Συβαριτικὴ τράπεζα Z V, 87.
 Συβαριτικὸς βίος D I, 2.
 Συβαριτὰς διὰ πλατίας Z V, 88.
 συγκροῖσας γέλως Z II, 100.
 σνκάμνος App III, 13.
 σνκίνη βακτηρία nott. Z III, 44.
 σνκίνη ἐπικουρία nott. Z III, 44.
 σνκίνη μάχαιρα nott. Z III, 44.
 σνκίνη ναῦς Z III, 44.
 σνκίνος νοῦς Z III, 44.
 σνκον αἰτίεις Z V, 91.
 σνκον ἐφ' Ἐρμῆ Z V, 92.
 συμβαλοῦμενος App IV, 77.
 συμβουλή ἱερὸν Z IV, 40.
 συμβουλὸς ἔστιν ὁ χρόνος τῶν πρα-
 γμάτων GC III, 65. App IV, 78.
 σὺν Ἀθῆνᾶ καὶ χεῖρα κίνει Z V,
 93. D VIII, 11.
 σὺν δὲ θεοῖ μάκαρες Z V, 99. D
 VI, 88.
 σννήλθον ἀταγᾶς τε καὶ νομῆμος
 D VIII, 18.
 σὺν τε μεγάλῳ ἀπίεσσαν nott. D
 III, 32.
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι nott. D III, 32.
 σνσφυρνομένων Z III, 61.
 Συρακουσία τράπεζα Z V, 94.
 σύρβας, σύρβην Z VI, 1.
 συρβῆνος χορὸς Z VI, 1: v. Add.

Σύροι πρὸς Φοίνικας D VIII, 19.
 συστομώτερος σκόφης Z V, 95. D
 VIII, 12.
 σύφαρ Z II, 95.
 συφορβίου Plut I, 5.
 σφαίρα κατὰ πρᾶτους Plut. Boiss.
 35.
 σφάκτης εὐτους Z III, 94.
 σφενδόνη Γίγνου nott. GC II, 5.
 σφηκιᾶν ἐπιήσας nott. Z III, 53.
 Σφίγξ Z II, 68.
 σχῖνον διατρῶγων Z V, 96. D VIII,
 13.
 σχινοκρίπτας Z V, 96.
 σωρὸς κακῶν ἀνεφάνη nott. Z I, 10.
 σωρῶ Z II, 75.
 τὰ ἀπὸ Ναυνάκου nott. critt. Z
 VI, 10.
 τὰ ἀπὸ τρίποδος Z VI, 3. App
 V, 2.
 τὰ Γίγνου nott. D VIII, 53.
 τὰδε Μῆδος αὐ φυλάζει Z VI, 16.
 Plut I, 37.
 τὰ ἐκ παλαιοῦ App IV, 79.
 τὰ ἐκ τρίποδος D VIII, 21.
 τὰ ἐκ τῶν ὀμαζῶν App IV, 80.
 τὰ ἐπὶ Ναυνάκου nott. Z VI, 10.
 τὰ ἐπὶ Χαριζιένης nott. App II, 82.
 Ταυάριον κακόν Plut I, 54.
 τὰ μετὰ τοῦ πολέμου nott. D VII,
 80.
 τὰ Κινησίου δρᾶ App IV, 81.
 τὰ Κινύρου τάλαντα nott. D VIII,
 53.
 τάλαντα Z IV, 9.
 τάλαντα Ταυτάλου Z VI, 4.
 τάλλα φιλωμένα, τάλλα μὲν ἀγα-
 πώμεθα D VIII, 50.
 τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Λιόνισον App
 IV, 82.
 τὰ Ναυνάκου Z VI, 10: v. p.
 469, 1.
 Ταυτάλου τάλαντα ταυταλίττει Z
 VI, 4. D VIII, 23. nott. critt.
 D I, 10.
 τὰ πλείστον ἄξια nott. Z II, 2.
 τὰ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ
 βίῳ App IV, 83.
 τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγωνα
 τρέφει D VIII, 38.
 τάρχιος ὀπτὸς εὐθὺς, ἂν ἴδῃ τὸ
 πῦρ nott. critt. Z I, 84.
 τὰ Σαμίον ὑποπεύσεις App IV,
 84.
 τὰς ἐν Αἴδου τριακάδας D VIII,
 39.
 τὰς ἐν τῇ φαρτέρᾳ ψηφίδας Z VI,
 13. App III, 60.
 τάτη Plut I, 99: v. τρίτη.

τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον Z
 VI, 11. App IV, 85.
 τὰ τρία Στησιχόρου D VII, 14.
 ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια Z
 VI, 15. D VIII, 35.
 ταχυβάμονας ὄρκους App IV, 86.
 ταχύτερον ὁ Μάνδρης κρητίνας †
 ἀπεπέρασε Plut I, 57.
 τίλος ὄρα βίου D VIII, 51.
 Τενίδιος ἀνὴρ nott. D VIII, 58.
 Τενίδιος ἀνθρώπος Z VI, 9.
 Τενίδιος αὐλητής nott. Z VI, 9.
 Τενίδιος ἐνηγόρος nott. Z VI, 9.
 Τενίδιος πέλεκυς D VIII, 58.
 Τερμίρια κακὰ Z VI, 6. D VIII,
 24.
 τετράδι γίγονας Z VI, 7.
 τετράχειρα Z I, 54.
 τετράωτων Z I, 54.
 τετρημένον πίδαον Plut. Boiss. 4.
 τέττιμι μίλλετταν συγκρίσεις D I,
 15.
 τέττιξ ἀκάνθιος Z I, 51.
 τέφρα nott. Plut. Boiss. 5.
 τὴν αὐτοῦ σικιᾶν δέδοικεν Pr XIX.
 App IV, 46
 τῆνελλα App IV, 87.
 τὴν θύραν ἔχει τετρημένην ὥσπερ
 αἱ ποῖμαι D VIII, 56.
 τὴν ἱεράν ἀγκυραν nott. critt. D
 V, 29.
 τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλανε nott. D
 VIII, 46.
 τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα nott. D VIII,
 46.
 τὴν Πιρηγίων δεκάτην App IV, 88.
 τὴν Συρακουσίων δεκάτην App IV,
 88.
 Τιθώνου γῆρας Z VI, 18. App
 IV, 68.
 τίκει τοι κόρος ὕβρω ὅταν κακῶ
 ἀνδρὶ παρήῃ D VIII, 22.
 τί οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας Plut
 II, 30
 τί οὐκ ἀπήγξω ἴνα Θήβην ἦρωκ
 γένη Z VI, 17. Plut I, 47. GC
 III, 80.
 τί πρὸς τὸν Λιόνισον nott. critt.
 D VIII, 52.
 τί πρὸς τὸν Ἐρμῆν D VIII, 52.
 τίς ἐν Κύδωνος D VIII, 42.
 τίς πατέρ' αἰνήσει εἰ μὴ κακοδαί-
 μονα τέκνα D VIII, 46. Pr VI.
 τίς τῆδε App IV, 90.
 τίς τρόπος ἵππων Plut I, 83.
 τί σοι δ' Ἀπόλλων κευθάρμιν Z VI,
 14.
 Τιτάνας καλεῖν D VIII, 47.
 τιτανῶδες βλέπει App IV, 89.

- τὸ *Αἰσώπιον αἶμα* nott. critt. D I, 46.
 τὸ βασιλικὸν βοίδιον D VIII, 41.
 τὸ ἀρνίον σοι λελάληεν D VIII, 30.
 τὸ δέτοι κλέος ἐσσομένωι App IV, 95.
 τὸ *Διωνος γρῦ* App IV, 91.
 τὸ *Λυδογαίον χαλκίον* Z VI, 5. D VIII, 32.
 τὸ ἔλος πρῖασθαι καὶ τὰς ἄλας nott. App II, 75.
 ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοτος, ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ μεθύστος D VIII, 43.
 το ἐπὶ Ἀνακοῦ κλαῦσαι nott. Z VI, 10.
 τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα D VIII, 28. nott. critt. GC II, 23.
 τὸ Ἡσάδειον γῆρας App IV, 92.
 τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ Z VI, 19. Plut I, 97.
 τὸ Θετταλὸν σόφισμα App IV, 93.
 τοιοντανὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποι' ἐπενόησεν GC III, 71.
 τὸ Ἰππάρχου τευχίον GC III, 81.
 τὸ κατοῦν τῆς θεοῦ φέρει D II, 46.
 τόκον φαίθοντα App V, 11.
 τὰ κυνὸς κακρὸν ἕς ἀπέτεισεν GC III, 77.
 τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ κλέμν' ἑμὸν GC III, 83.
 τὸ Μηλιακὸν πλοῖον D VIII, 31.
 τὸν αἰδαρον ἐκούρευσαν nott. critt. D V, 36.
 τὸν *Λιθιοπα* ἐν τῆς ὄψεως D V, 15.
 τὸν ἀλλήτην αὐλεῖν App IV, 94.
 τὸν ἀφ' ἱερᾶς nott. D V, 41.
 τὸν ἐγκέφαλον κατασσεῖσθαι μοι δοκεῖ GC III, 82.
 τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην Plut II, 8.
 τὸν ἵππον ὁ Σκίθης Plut I, 20.
 τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπισον D VIII, 45.
 τὸν Κολοφῶνα ἐπῆλθε nott. critt. D V, 79.
 τὸν Κολοφῶνα ἐπίθηκται D VIII, 36. GC II, 86.
 τὸν Κροίσρον πλοῦτον D VIII, 53.
 τὸν Κυνήρου [sic] πλοῦτον D VIII, 53.
 τὸν Μίδα πλοῖτον D VIII, 53.
 τὸ νόμισμα παραχάραξον App I, 81.
 τὸν ξύοντα ἀνταξέειν D VIII, 48.
 τὸν Ὑλαν κραναίαις D VIII, 33.
 τοξεύεις εἰς οὐρανὸν Z III, 46.
 τὸ Οὐ Φιλοξένου D VIII, 54.
 τὸ Πάργου σκαφίδιον D VIII, 27.
 τὸ Πάσητος ἡμιβόλιον D VIII, 40.
 τὸ πέλαιος πρότερον οἶσεν ἄμπειλον D VIII, 44.
 ἐὸ περι *Δρῶν σκότος* Z VI, 12.
 ἐὸ Πέρδικος σάλας Plut II, 24.
 τορέλλη D II, 58. App V, 1.
 τορύναν ἔξασεν nott. D V, 15.
 Τορώνης σπόγγος nott. D V, 43.
 τὸ σκαμβῶν ξύλαν αὐδέποτε' ὀρθῶς Plut I, 18.
 τοῦ δ' ἀρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠεροαῖκτο App IV, 96.
 τοῦ Κροίσρου παιδὸς σιγηλότερος GC III, 79.
 τοῦ σελίνου δέται D VIII, 57.
 ταὺς Κόσσα λόγους App IV, 97.
 τοῦτα τὸ ὑπόδημα ἔββαψε μὲν Ἰστωαῖος, ἐπίδησατο δὲ Ἀρισταγόρας D VIII, 49.
 τὸ φέρον ἐν θεοῦ καλῶς φέρειν χρῆ App IV, 98.
 τὸ Φρνυγίου πάλαισμα D VIII, 29.
 τραγικαῖς μηχαναῖς nott. critt. Plut II, 16.
 τραγικὸς πίδηκος GC III, 85.
 τραγὸν ἀμύλιγος Plut. Boiss. 20.
 τράπεζα Μηδική D VI, 37.
 τραυλίειν D III, 68.
 τριαράδας Λίδου D VIII, 39.
 τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ προκτιόν ἐκμάξαι λίθοι nott. App IV, 61.
 τρεῖς ἕξ App IV, 99.
 τρίτη μεφαλὴ καὶ τρίτω ἐγκεφάλῳ Plut I, 99.
 τροφεῖα τριός D V, 62.
 τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα App IV, 100.
 τρογόνος λαλιότερος Z VI, 8.
 τρουσίππιον Z IV, 41.
 Τυδεὺς ἐκ συφορβίου Plut I, 5: v. p. 473, 1.
 τυμβογέροντες nott. App V, 1.
 τύπτειν ἀέρα nott. Z III, 46.
 Τυβήρηοι δεσμοὶ App I, 96.
 τυφειδανῆ nott. App V, 1.
 τυφλότερος ἀσπάλακος D VIII, 25.
 τυφλότερος λεβηρίδος Z II, 95.
 τυφλῶ διακεῖναι Plut. Boiss. 44.
 τυφλῶ κάτοπτρον χαρίζη Plut. Boiss. 27.
 τυφλῶν ὄνειρον D VIII, 26.
 τυφογέρον App V, 1.
 τύφοι nott. App V, 1.
 Τυφῶνας πολυπλοκώτερον GC III, 72.
 τύχη Εὐριπος nott. D III, 39.
 τῷ ἄσφω μαρμύττει D II, 100.
 τῷ θορίῳ τὴν ἐγγέλαν D VIII, 55.
 τῶν ἀπὸ δάφνης App V, 2.
 τῶν ἀπὸ τριπόδος App V, 2.
 τῶν ἐπὶ κοκκίνῳ App V, 2.
 τῶν οἰκίον τοὺς οἰκιστέρον nott. critt. Z III, 2. App V, 3.

τῶν φιλάτων τὰ φίλτατα App V, 3.
 τῶν φίλων τοὺς φιλάτους nott.
 critt. Z III, 2. App V, 3.
 *Υβρεὺς βωμὸς Z IV, 36.
 ὕβρις Κολοφονία D V, 79.
 ὕβρις ὕβριν ἔκτεκε καὶ νόγος νόγον
 GC III, 86.
 ἡμίστερος Ζηρῶνος App II, 98a.
 ἡμίστερος κολοκύντης nott. Z VI, 27.
 ἡμίστερος χροτῶνος Z VI, 27.
 ἡμίστερας ὄμφακος nott. Z VI, 27.
 ὕδραν Z VI, 26.
 ὕδωρ δὲ πίνων χρῆστον οὐδὲν ἄν
 τεικοῖς Z VI, 22.
 ὕδωρ παραρρέει Z VI, 24.
 ὕθλοι γραῶν D III, 79.
 *Υλον κραυγάζειν Z VI, 21. D
 VIII, 33.
 ὑπάτη App IV, 3.
 ὑπερβάθμιον πόδα τειγεις GC III,
 89.
 *Υπεριβριεταῖα Z VI, 30. D VIII,
 63.
 ὑπερευρυβατεῦσθαι nott. D IV, 76.
 ὑπερον κορμῆς App V, 4.
 ὑπὲρ ὄνου σκῆς Z VI, 28. D VII,
 1. GC III, 87.
 ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον nott.
 App III, 44.
 ὑπέρου περιστροφῆ App V, 5.
 ὑπέρου περιστροφῆ Z VI, 25.
 ὑπέρου πολλῶν φαλακράτερος nott.
 critt. D III, 73.
 ὑπὲρ τὰ ἰσακμήνα Z VI, 23. GC
 III, 89: v. Add.
 ὑπὲρ τὰ Καλλιμάχους Z VI, 29.
 D VIII, 62.
 ὑπὲρ τὸν κατάλογον App V, 6.
 ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρῆπταις GC III,
 90.
 ὑπηνῆμα τιγτει GC III, 91.
 ὑπνοὶ ὅσον ἀηδόνες App IV, 41.
 ὕπνος δ' ἀπίστω γλυκὺ θυμῶς ὀμμά-
 των App V, 7.
 ὑπόδημα Z III, 36.
 ὑπόμωρος App I, 54.
 ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος Z VI, 20.
 D VIII, 59.
 ὑποσχέσις Χάρητος Z II, 13.
 ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον App V, 8.
 ὕς ἐκώμασεν D VIII, 60.
 ὕς ἐν βορβόρῳ ἱλυσπάται nott. critt.
 GC III, 93.
 ὕς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου
 GC III, 93.
 ὕς ὑπέρουλον δραμῆται App V, 9.
 ὕς ὑπὸ ῥοπαλον GC III, 94.
 ὕφαλος ἀνθρωπος nott. App V, 10.
 ὕφαλος φάτις App V, 10.

φαίθοντα ῥικον App V, 11.
 φακὸν κόπτεις Z VI, 48. App IV, 58.
 φακοῦ γωνίαν κάμπτεται Plut. Boiss.
 39.
 φαλακρὸν τίλλεις nott. App V, 12.
 φαλακρὸς κτένα App V, 12.
 φαλακρῶ κτένας δανείζει Plut.
 Boiss. 26.
 Φαλαργίδος ἀρχαί D VIII, 65.
 φαλλὸς τῷ θεῷ D VII, 22. Plut
 I, 52.
 φαρέτρα ψηφίδας Z VI, 13.
 Φασηλιῶν θυμία Z VI, 36. Plut
 I, 72.
 Φάων nott. critt. Plut I, 29.
 φελλάτας nott. critt. Z V, 13.
 φέρι καὶ ὄρωθος γάλα nott. Plut.
 Boiss. 38.
 φέρισθαι κατὰ ῥοῦν nott. D V,
 82.
 Φιλέπιος ὄδε App V, 13.
 Φιλίππου Ἀλεκτροῦν Z VI, 34.
 App V, 14.
 Φιλοκλήτου τοξικώτερος App V, 15.
 φιλολογεῖς ἐκ βορβόρου App II, 38.
 φιλολόγοις ζητήμασι nott. critt. Z
 III, 99.
 Φιλοξένου γραμματίον nott. D VIII,
 54.
 Φιλοξένου λόγον τέτευχεν App V, 16.
 φιλοχρηματία Z II, 24.
 φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπά-
 σης App V, 17.
 φλαυρίζεις ἀκόῃ D II, 100.
 φρατόρων D II, 45.
 Φωκίων συνθήκαι D VIII, 67.
 φόνου πτερόν Z VI, 31. App V,
 18.
 φρίατα Z I, 6.
 φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν Z VI, 32.
 φρουρησάι ἐν Ναυπάκτῳ Z VI, 33.
 App V, 19.
 Φρυγίου πάλασμα D VIII, 29.
 Φρυγῶνδας ἄλλος GC III, 96.
 Φρυξὲ ἀνήρ πληγῆς ἀμείνων καὶ
 διακονέστερος GC III, 95.
 φουδὴν κάνην εἰς αἰθρανόν nott. D I,
 52.
 Φωκαίων ἀρά Z VI, 35.
 Φώκου ἔρανος Z VI, 37.
 χαῖα μὲν ἴσται, Κορυνθία δὲ nott.
 Plut I, 92.
 χαίρει φίλον φῶς Z VI, 42. D VIII,
 70.
 χαίρειν App V, 20.
 Χαίρις ἄδων ὄρθιον App V, 21.
 χαλαζῶσα δραχμῆ Z III, 27.
 χαλάσω τὴν ἱέραν ἀγκυραν nott.
 D V, 29.

- χαλεπά τὰ καλά Z VI, 39. App V, 22.
 χαλεπὸν ἡορίου κύνα γέυειν GC III, 97.
 χαλεπὸν μαθοῦσα κύων σκυτοτρέγειν nott. GC III, 97.
 χαλεπίον Λαδωναίων Z VI, 5.
 Χαλκιδίξεν Plut I, 84.
 χαμαὶ ἀντλείς Z VI, 48. D VII, 50. App IV, 58.
 χανῶν λύκος nott. D VI, 20.
 χαραδραῖος λέων Z VI, 39.
 χαραδρῶν μιμουμένους nott. App V, 23.
 χαραδρῖος ἕτερος App V, 23.
 χαραδρῖου βλον ζῆν nott. App V, 23.
 χαρὰν πυρῶστος χαίρεις Add. ad Z V, 79.
 χάραξ τὴν ἀμπελον Z VI, 40.
 Χάρητος ὑποσχέσεις App V, 24.
 χάρις Ἐρωάνιος Z III, 85.
 Χαρμόνη Z V, 24.
 Χαρώνιος θύρα Z V, 41. D VIII, 68.
 χασμάσθαι Z I, 8.
 χεμῶν ὀρυθίας App V, 25.
 χειροβῶντι δεσμῶ Z VI, 44.
 Χειρώνιον ἔλκος Z VI, 46. App V, 26.
 χελώνη μυῶν App V, 27.
 χελώνη Πηγάσφ συγκρίνεις D I, 56.
 χελώνη Z II, 29. IV, 19.
 χθόνα λουτρά Z VI, 45. D VIII, 69.
 Χίος παραστάς Κῶων οὐκ ἐὰ λέγειν App V, 28.
 χιτῶνιον γαλῆ Z II, 93.
 χλωρᾶς δάφνης D VI, 52.
 χναῦμα Z V, 73.
 χοᾶς ἔξ χωρῆσις App V, 29.
 χοῖνιξ Κωδάλου D V, 69.
 χόλος Z III, 25.
 χόριον GC III, 97.
 χορὸν δίδωμι App V, 30.
 χρήματα, χρημάτων ἀνήρ Z VI, 43. GC III, 98. Pr V.
 χροὶ δῆλα GC III, 100.
 χρόνον γὰρ ἂν σοι καιρὸς ἐξεργολόγος App V, 31.
 χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος Z VI, 47. Plut II, 15.
 χρυσοχοῖν App V, 32.
 χρυσὴ καταπάτων ἡμᾶς οὐ γνωσκεις GC IV, 2.
 χύτρας λημᾶν καὶ κολοκύντας D V, 63.
 χίτραν ποιμίλλειν D I, 45. App V, 4. 33.
 χιτρεοῦς App V, 34.
 χώρα ἐπισθαί Z I, 24.
 χώρας i. q. πόλεις Z V, 67.
 χωρὶς τὰ Μεθόας καὶ Σιλωαμ ῥήματα App V, 35.
 χωρὶς τὸ τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καιρία App V, 36.
 χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα nott. App V, 35.
 φεκάς D VIII, 71.
 φέλλα † Z V, 13.
 φελλή App III, 17.
 ψευδατραφείνου πλέα App V, 37.
 ψεύδος Φωνικῶν nott. D VI, 19.
 ψήνας Z II, 23.
 ψῆφος λευκὴ D VI, 9.
 ψιάθου App II, 47.
 ψιδυρίζειν εἰς κωφὸν nott. GC III, 32.
 ψοφοδῆς ἄνθρωπος nott. D I, 16.
 ψύλλων κενήν App V, 38.
 Ψύρα τὸν Λιόνισον App V, 39.
 ψυχή Εὐριπτος nott. D III, 39.
 ψυχή πρόματις App V, 40.
 ψυχοπομπεῖον App III, 18.
 ψυχρὸν παραγκάλισμα Add. ad Z II, 92, p. 456.
 ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρῆνιου App V, 41.
 ψώρα Ἡρακλείως Z VI, 49. D V, 7.
 ψωριῶσα καμηλός D V, 81.
 Ψύγυια κακὰ App V, 42.
 ὠδονεν ὄρος, εἶτα μὴν ἀπέτεκεν D VIII, 75.
 ὠδὸν Λίσβιον Z V, 9.
 ὠ Λακιάδαι App V, 43.
 ὠνιον ὠπικόν D VIII, 3.
 ὠν τίλλεις D I, 45.
 ὦς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον θεὸς ἄγει πρὸς τὸν ὁμοῖον D V, 16. GC I, 15.
 ὦς ἀπ' ἀμάξης λέγει nott. D III, 41.
 ὦς ἐσχάτω Μυσῶν κέχρηται μοί App II, 85.
 ὦς ἤρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι GC IV, 3.
 ὦσιν ἐστώσω D VIII, 74. Pr XXXIV.
 ὦς μῦς ἐν πίσση nott. critt. D II, 64.
 ὦς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμορούμενος Z VI, 51.
 ὥσπερ ἤρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι D VIII, 73.
 ὥσπερ Χαλκιδιὰ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή Z VI, 50. Pr XXXIV.
 ὦς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται Z VI, 52.
 ὥσπερ παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταὶ D VIII, 76.
 ᾗ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φουσησᾶν ὡς μὴ καθαρῶντο D VIII, 72.

INDEX NOMINUM.

- Αβρων* Z I, 4.
Αβυθροί Z I, 1.
Αβυδοκόμη Z I, 1.
Αβυδον D VI, 53.
Αγάθωνος αὐλητοῦ Z I, 2: v. Z l. c. Add. ad animadvv.
Αγαμέμνων in Graecia puteos fodit Z I, 6: sacrificat in terra Troiana Z I, 13, in insula Creta Z V, 50: Aiacis inimicus Z I, 43: ab Achivis victus Z II, 11.
Αγαπίδους nott. critt. Z III, 61.
Αγκαῖος Z V, 71.
Αγοράκριτος Πάριος Z V, 82.
Αγγιάλος, ἡ App IV, 68.
Αδμητος Z I, 18.
Αδραστία σύμφη Z II, 48.
Αδραστος Z I, 30. IV, 45.
Αδριαν App IV, 65.
Αδώνιδος Πραξιλλης Z IV, 21.
Αδωνν Z V, 47. I, 49: v. Add. ad D nott. critt. I, 14.
Αερόπη Z II, 34.
Αζάναι Z II, 54.
Αζησία Z IV, 20.
Αθάμαντι Z IV, 38.
Αθηναί Z I, 18. 41. II, 25. D VIII, 4: *πολιάς* Z I, 56: *εργάνη* Z V, 93: servat Babyn Z IV, 81: investit divinandi rationem per calculos Z V, 75: conjuncta cum Herata et Diana D VIII, 39: defendit Delphos App IV, 81.
Αθηναίοι Z II, 21. 89. nott. critt. Z III, 26: Z III, 95. IV, 77. 91. 93. 94. VI, 32. D II, 54. VII, 34. App II, 54. IV, 39: *φιλοπερδείς* D III, 12. Z II, 28: *Macariae sepulcrum colunt* Z II, 61: in nuptiis puerum *ἀμφιθαλή* coronant Z III, 98: post septimam mensis diem copias educunt Z III, 79: *ficus amant* Z V, 91: *bovem pecuniae insculpunt* Z II, 70: *pueros quo modo erudiant* D VI, 56: v. *Κόδρος*. *Λύκος*.
Αθως GC I, 73.
Αίας Z I, 43: *Διαντις* Z V, 40.
Αιγαλέως Ἀδράστου Z I, 30.
Αίγις Z I, 48.
Αίγυα Z I, 57. D VIII, 38.
Αίγυπτης D V, 92.
Αίγλις Plut II, 21.
Αίγυπτιαδῶν κεφαλαί Z IV, 86: v. p. 471, 4.
Αίγυπτιοί Z III, 37. D VI, 24. nott. critt. D VIII, 30.
Αίγυπτος Z II, 6. — App II, 33. — Add. ad Anim. D II, 55.
Αίητης Z IV, 92.
Αιθιοπες Καλχεῖς Z V, 25 cum Add. ad nott. critt.
Αιθιοψ Z I, 46. App II, 45.
Αιολεῖς Z III, 87.
Αισχίνης [κ. Κτησ. §. 252.] App II, 30.
Αισχύλος [Sept. c. Th. 785] Z V, 43: [Agam. 1616] Z V, 70: [fr. 289] Z V, 79: [fr. 123

- Dind.] Diogen. praef. p. 180, 9: *Διαχύλος* et *Σοφοκλῆς* confus. Z VI, 14.
Διαχύλος περί *παρρημιῶν* Z V, 85: Pr XI.
Δισώπειον αἷμα D I, 46.
Δισώπειος αἶνος D praef. 178.
Δίσωπος Z I, 47. V, 16. D praef. 179.
Δισώπου γελία App I, 11.
Δίτης κρατήρας nott. D II, 50.
Διτωλούς Z I, 48.
Διαδημίαν nott. critt. GC III, 81.
Δικάνθος nott. Z I, 51.
Διασεύς Παταρύς Z I, 56.
Δικσίας Z I, 52.
Διασσαίου σελήη D I, 57.
Δικς D II, 74.
Δικω Z I, 53.
Δικρισίω Z I, 41.
Διοκρηθία Plut I, 92.
Δικερυνών Φιλίππου στρατηγός Z VI, 34.
Δίξανδρος ὁ Μακεδόν App IV, 79. Z III, 94. IV, 46.
Διλέξανδρος nott. critt. App IV, 77: ἐν *Διπλόις* Z VI, 11: ἐν *ἀ* περί τῶν *συληθέντων ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων* nott. critt. Z I, 57.
Διλέξιος Z II, 17.
Διλήτην Z III, 22.
Διθαΐα Z V, 33.
Δικκαρισσοῦ nott. critt. D VII, 72.
Δικκαίος Z II, 18. V, 30. 61. VI, 43.
Δικηστis Z I, 18.
Δικυβιάδην nott. critt. D VIII, 29.
Δικινούου ἀπόλογος D II, 86.
Δικραιώνα App III, 35.
Δικρήνην Z II, 61.
Δικμάχους Z II, 87. nott. critt. Z V, 25. Z V, 33. D II, 2: Add. ad Anim. Z V, 25.
Δικαία Z IV, 20.
Δικάλθεια Z I, 26. II, 48.
Δικελούς γωνία Z I, 78.
Δικισώδαρον nott. critt. D V, 45.
Δικμωνα App I, 51.
Δικμύκλαν Z I, 54.
Δικμυρς et *Θάμυρς* confus. D V, 20.
Δικμυρσιδης nott. critt. D V, 12.
Δικμυρών Z IV, 83 c. Add. ad Animadverss.
Δικαυράσιος δαίμων D III, 31.
Δικαυρασίω δῆμος nott. critt. D III, 31.
Δικαγυρος Z II, 55.
Δικαίεια Z IV, 36.
Δικακρέων Z V, 20. 80.
Δικαξανδριδης nott. critt. App IV, 77. nott. critt. Z VI, 11, I, 57.
Δικαυρον Z IV, 92.
Δικαρόγειος Z IV, 6.
Δικαροκλῆς Z III, 77.
Δικαριστήρια Z IV, 33.
Δικαν *Δικυπτίαν* App I, 31.
Δικνος nott. App I, 31.
Δικνεια Z II, 87.
Δικνίαστειρα nott. critt. D II, 2.
Δικνιγνος ὁ *Καρύστιος* Z V, 82.
Δικνιγνούου βασιλέως Z III, 94.
Δικνιμαχος D VIII, 71.
Δικνιούου Z V, 71.
Δικνιφάνης Z VI, 34: Pr II.
Δικνιφήμω τῷ *Ροδίω* Z I, 54.
Δικνιῶν D I, 26.
Δικπλάσιος [!] nott. critt. Z I, 57.
Δικπina nott. Z III, 92.
Δικπολλόδωρος Z II, 94, p. 469, 5: ἐν τοῖς *περὶ θεῶν* Z V, 22.
Δικπόλλων Z I, 18. IV, 81. App III, 20: vaticinatur Z I, 57. V, 9. 63. App I, 39. II, 55: *nutrices Apollinis* Z V, 75: *τετραχέρι καὶ τετράωτος* Z I, 54: *ἐνολμος* Z III, 63: *Τεναίτης* nott. critt. Z III, 96: *καταιβάσιος* Z IV, 29: *Δικνικος* Z IV, 99: *Δικηλιος* Z VI, 15. — Add. ad Anim. Z V, 25.
Δικπολλωνιδης ὁ *Νικαιεύς* Pr XI.
Δικράτιος ὁ ἐκ *Θετταλίας* App III, 20.
Δικρβέλου Plut II, 30.
Δικρανθώνιος nott. critt. D III, 71.
Δικργίους Z I, 30. IV, 45. 86: *φιλόδοικοι* D II, 79: *κλοπικοί* App III, 35.
Δικργος Z II, 87. VI, 52: Add. ad Anim. Z II, 3.
Δικργινοῦσας nott. critt. D III, 75. Plut II, 7.
Δικργώ Z IV, 92. V, 85. VI, 21.
Δικροπαγίτης D I, 8.
Δικρς Z IV, 92. V, 33.
Δικρισταγόρας ὁ *Μιλῆσιος* Z V, 57. D VIII, 49.
Δικρισταρχος nott. critt. Z V, 38. App IV, 86.
Δικριστειδης Z VI, 11. Pr XII. nott. critt. Z VI, 5.
Δικριστίου *Κυκλωπ* nott. Z II, 16.
Δικριστογείτων App II, 64.
Δικριστοδήμου Z VI, 43.
Δικριστοκλείας nott. critt. Z VI, §.

- Ἀριστόβενος Z II, 85.
 Ἀριστοῦ ὁ Σαλαμίνιος Z VI, 50.
 Ἀριστοτέλης περὶ ζῴων [H. A. VIII, 4, 2.] Z IV, 52, [IX, 27.] Z V, 97; [Eth. ad Nicom. VII, 2, 10.] App IV, 34; [Rhet. II, 23, 15.] App II, 75; ἐν Ἀθηναίων πολιτεία Z VI, 29, [Θηβαίων πολιτεία] Z VI, 17, [Κερκυραίων πολιτεία] Z IV, 49, [Κυθνίων πολιτεία] Z IV, 83, Λακεδαιμονίων πολιτεία Z II, 24, [Μηλίων πολιτεία] nott. critt. D VIII, 31, Ὀρχομενίων πολιτεία App IV, 92, Σαμίων πολιτεία Z VI, 12: Pr I.
 Ἀριστοφάνειον μέτρον D praef. 179.
 Ἀριστοφάνης [Ἀμφιάρω fr. 102] Z II, 95: Βαβυλωνίος [fr. 63] Z II, 22: Βατραχός [186] nott. critt. Z V, 38, [191] Plut II, 7, [1447] Z III, 23: Γεωργοῖς [fr. 170] Z II, 27: Ἐκκλησιαζοῦσας [1021] Z III, 8: Ἰππεῖσι [960] App V, 41, [1307] App II, 16, [1203] GC III, 83, [891] GC III, 71; Κακάλω [fr. 131] Z VI, 47: Λυσιστράτη [37] D VII, 3, [62] Z II, 55; Νεφέλαις [1276] Z II, 57, [327] D V, 63, [912] GC IV, 2: Ὀρνισί [1136] App I, 70, [695] GC III, 91: Πλοῦτω [308] App II, 79, [581] D V, 63, [322] App V, 20, [34] nott. critt. Z V, 65, [1023] D III, 74; Σφηδί [1292] Z VI, 40, [1367] Z II, 57, [1427] D praef. p. 179: ἐν τετραμέτροις Z I, 52 ibiq. v. nott. critt.: fabb. incc. [fr. 568] Z I, 1: v. Add. ad nott. critt. Z III, 42.
 Ἀριστοφάνης, grammaticus: Z I, 54. III, 63. Pr X.
 Ἀρκάδες Z II, 59. D I, 53.
 Ἀρκαδία Z II, 54.
 Ἀρμόδιος D II, 68. App II, 64.
 Ἀρην Z III, 87.
 Ἀρταξέρξης App IV, 93.
 Ἀρταξέρξης D VIII, 49.
 Ἀρτεμίδωρος App III, 91.
 Ἀρτεμις Z V, 33; Περγαία D V, 6: Μουνυχία App II, 54: coniuncta cum Hecate et Minerva nott. critt. D VIII, 39: Delphos defendit App II, 55: colitur in Servorum urbe App III, 91.
 Ἀρτέμιον App IV, 32.
 Ἀρχεβούλειον μέτρον D praef. p. 179.
 Ἀρχίστρατον Z IV, 59.
 Ἀρχίαν App II, 58.
 Ἀρχιλόχος D II, 95: Z IV, 48: ἐπωδῆ Z V, 68; D praef. 178. — Cf. nott. critt. Z I, 52.
 Ἀρχίππου ὄνου σκιά Z VI, 28.
 Ἀρχύτας D II, 98.
 Ἀσκληπιάδης nott. critt. Z IV, 1.
 Ἀσκληπιός Z I, 18.
 Ἀσπένδιος Z II, 30.
 Ἀσπίς ἐν Ἀργεῖ Z II, 3. VI, 52.
 Ἀστιδάμας Z V, 100.
 Ἀταλάντη Z V, 33. D III, 63.
 Ἀτταλος Pr XI.
 Ἀττική nott. critt. Z II, 20.
 Ἀττικοί Z II, 10: singulari modo vocabula adhibent: Plut II, 7. Z IV, 53. App III, 40.
 Ἄτλας D II, 67.
 Ἀτρείς Z II, 34.
 Αἰγίου nott. critt. Z III, 61.
 Αἰλίδα Z I, 6.
 Ἀπάννας Z III, 92.
 Ἀφροδίτη Z I, 31, II, 93. D III, 63. App I, 72.
 Ἀγαιὸς Z VI, 33.
 Ἀχιλῆος Z II, 48.
 Ἀχιλλεύς Z II, 85.
 Ἄφωτος Z IV, 92.
 Βαβυλώνα Z IV, 9.
 Βαβυλώνιοι Add. ad Anim. Z V, 25.
 Βάβυς Z IV, 81.
 Βακτριανοί Add. ad Anim. Z V, 25.
 Βακχεῖριοι Z V, 25.
 Βάκχιον Z V, 8. ibiq. nott.
 Βακχυλίδης [fr. 25.] Z III, 25: Παιᾶσον Z II, 36.
 Βάκχυρις p. 469, 4.
 Βάρος nott. critt. App II, 54.
 Βάτα Κάρας App I, 50; Add. ad App animadvn. l. c.
 Βαττιάδων App I, 51: v. Add. ad App nott. critt. I, 51.
 Βάττος nott. critt. D III, 68. App I, 51. IV, 70.
 Βέλλερον Z II, 87.
 Βελλεροφόντης Z II, 87. D V, 45.
 Βερενίκη Z III, 94.
 Βησᾶς App I, 54.
 Βιβλίς nott. critt. D V, 71.
 Βοιωτοί App IV, 64: Ἄρην διοικοῦντες Z III, 87: ante Laium

- vitam felicem agebunt Z II, 65:
 Thraces vincunt Z IV, 37:
 incultū GC I, 91. D III, 46.
 Βοχχορις Z II, 60: v. p. 469, 4.
 Βομβος μάτις Z II, 84.
 Βορίας Z III, 85.
 Βόσπορος App IV, 65.
 Βουζύνης App I, 61.
 Βούθου Πυθιονίκου Z II, 66.
 Βουλίας Z II, 86.
 Βουμύκου App I, 62.
 Βούνας Z II, 67.
 Βούτης Z IV, 28: v. 486, 3.
 Βραχιδας Z V, 80.
 Βραύρωνα Z III, 85.
 Βραχυμάνεις Add. ad Anim. Z V,
 25.
 Βρεττανία Add. ad Anim. Z V, 25.
 Βριαρέω Z V, 48.
 Βυζίνου του Ποσειδῶνος Z II, 63.
 Βύβλος App I, 66.
 Βυζωνοί Z V, 25.
 Βύλλος Add. ad nott. Z I, 5.
 Γάλλοι οἱ ἀποτετμημένοι App I, 67.
 Γάλλου ποταμοῦ App I, 67.
 Γαράμαντες nott. critt. D V, 86.
 Γελλῶ Z III, 3.
 Γεωταῦ App II, 88.
 Γεφυραῖοι nott. critt. Z III, 26.
 Γῆ Z V, 78.
 Γίγαντες App II, 46.
 Γλαῦκος Deus Z I, 47: nott. App
 II, 72.
 Γλαῦκος artifex Z II, 91.
 Γοργόνης Z I, 18.
 Γοργόνων οἰκητήριον Z V, 86: Z
 I, 41.
 Γοργοί D I, 39.
 Γόρδιοι Z V, 25.
 Γρηγόριος ὁ Κύπριος Pr XXXVI:
 v. Add. ad Pr.
 Γύγης D III, 99.
 Αἰδαλος Z III, 7. IV, 6. 92:
 Add. ad nott. critt. Z III, 7.
 Αἰκτυλός τις Ἀθήνησι Z III, 10.
 Αἰανάη Z I, 41.
 Αἰναῖδες Z II, 6. nott. GC I, 50.
 Αἰναῖος Z II, 6. IV, 86.
 Αἰαρείος Z III, 85. 90. nott. critt.
 Z IV, 9. V, 80. D V, 11. V,
 14.
 Αἶατος Z III, 11.
 Αἶαυλος Z III, 10.
 Αἰαυλία Z III, 14.
 Αἰενολόχῳ nott. critt. GC III,
 94.
 Αἰωῶ Z I, 41.
 Αἰεφικῶν τρίποδος Z VI, 3.
 Αἰεφοί Z II, 68. nott. critt. Z
 III, 26. IV, 38. V, 48. 63. VI,
 28. nott. critt. D III, 26. VII,
 1. App II, 55.
 Αἰεφοί iniusta Aesopi nece pol-
 lenti Z I, 47: voraces App I,
 94. 95: rebus necessariis ad
 victum destituti D IV, 26.
 Αἰεκαλίον Z VI, 10. D IV, 84.
 Αἰγιάνειρα Z I, 33. II, 48.
 Αἰήλια D VIII, 35.
 Αἰήλων Z II, 37.
 Αἰμητέρα nott. critt. Z I, 7. nott.
 critt. Z II, 40.
 Αἰμητέρα Z I, 7. D V, 17: culta
 Hermionae Z II, 22: a Troe-
 zenis Z IV, 20: ab Eleusini-
 nis D I, 51: ὀμπνία App IV,
 21.
 Αἰμητριακοὶ καρποὶ App IV, 21.
 Αἰμητρίου Ἀλικαρνασείως Z VI,
 22.
 Αἰμοσθίνης Z VI, 28: [de
 Cor. p. 307, 25 R.] nott. critt.
 GC III, 85.
 Αἰήμων Pr VIII.
 Αἰδύμος Pr XIV. XXV.
 Δικαιαρχος ὁ Μεσσήμιος Z II,
 15. III, 65. IV, 26 coll. D V,
 7. Z VI, 16. App I, 30: ὡ
 τοῖς περι' Ἑλλάδος Z V, 23.
 Δίκτυς Z I, 41.
 Διογενιανός Pr XXVII.
 Διογένους τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου
 Z IV, 14. D IV, 98.
 Δωμῆδης Z III, 8.
 Διονύσια nott. critt. D II, 54.
 Διονύσιος [ὁ Θεῶς] Z V, 71.
 Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς Z V, 74.
 Διονύσιος ὁ τύραννος D VIII, 54.
 App II, 26. III, 25. V, 16.
 Διονύσιος ὁ παλαιστής nott. critt.
 Z V, 54. App V, 91.
 Διονυσόδωρος nott. critt. D
 VIII, 46. Pr VII.
 Διόνυσος nott. critt. Z II, 40.
 App IV, 82. V, 39: ἐρεβίνθι-
 νος Z III, 83: Μόρουχος Z V,
 13: choris dithyrambicis cul-
 tus Z V, 40.
 Διοσκούρατος Z II, 17.
 Διοφάντου Z III, 27.
 Διόφιλος Z V, 13.
 Διόφιλος Z IV, 18.
 Δίων Ἀλεξανδρεὺς Z V, 54. nott.
 Z V, 10. App V, 91.
 Δούλων πόλις App II, 84. III, 91.
 Δούρες Z II, 26. 28. nott. critt.
 Z IV, 1. Z V, 64. Plut I, 48.
 Δρῶν Z VI, 12.

- Λωδώνη* Z II, 84. VI, 5. App III, 97.
Είλωτες Plut I, 54.
Είρας nott. critt. Z V, 24.
Ἐκάτη nott. critt. Z II, 55. nott. D VIII, 39.
Ἐκαφαντίδης nott. App III, 43.
Ἐλέου βωμός Z II, 61. nott. Z I, 30.
Ἐλευσία Z II, 26.
Ἐλευσίς Z I, 7. nott. critt. Z IV, 30. nott. critt. D VII, 98. D I, 51.
Ἐλικών Z I, 56.
Ἐλλάνεικος Z V, 61.
Ἐλλην Z IV, 38.
Ἐλλησπόντω [τά ἐν] Z III, 44.
Ἐμβαρος App II, 54.
Ἐμπεδοκλῆς D IV, 77.
Ἐνδυμίων Z III, 76.
Ἐντίμω τῷ Κορηί Z I, 54.
Ἐνωῦ Z I, 41.
Ἐξηκσιείδης App II, 70.
Ἐπειός Z III, 81.
Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος nott. critt. Z V, 40.
Ἐπιγόνων Coisl. p. 488, 5.
Ἐπιεφεύριοι Λοκροί Z IV, 10.
Ἐπιμενίδειον δέρμα D VIII, 28.
Ἐπιμενίδης nott. critt. D VIII, 28.
Ἐπιχαρμος Τρωσίω Z IV, 7: Z III, 64. IV, 40. V, 84. D II, 47. VII, 39.
Ἐρετριεύς D IV, 57.
Ἐριφύς App III, 40. 31.
Ἐριφύλη App III, 35.
Ἐρμῆς Z I, 41: κοινός, περὶ ὧς D V, 38: Z V, 92. D I, 36. VIII, 32.
Ἐρμιονεύς Z I, 7.
Ἐρμιόνη Z II, 22.
Ἐρμιππος Στρατιώταις Z II, 23.
Ἐρμιών Z II, 22.
Ἐρμογένης ἐν τοῖς Φρυγίαις Z VI, 10.
Ἐρμόδορος Z V, 6.
Ἐρμων Z III, 85.
Ἐρυθρία D II, 57.
Ἐρυθραίων Z V, 61.
Ἔστια Z I, 40. D II, 40.
Ἐτεοκλῆς Z I, 30. II, 68. IV, 45, p. 488, 5: Z V, 43.
Ἐτιονίκου nott. critt. D III, 75.
Εὐάδην Z I, 30.
Εὐαινετίδης nott. Z V, 9.
Εὐανθρος Z V, 78. D VII, 28.
Εὐβοία nott. D V, 71.
Εὐβοϊκά [οἱ συγγραφεύς τὰ] Z VI, 50.
Εὐβουλος Διονυσίω Z IV, 66:
Κυβευταῖς App III, 98: [Γλαύκω] App V, 32.
Εὐδοξος Ὑποβολιμαίων Z I, 1: nott. critt. D III, 49.
Εὐδοξος ὁ Κνίδιος Z V, 56.
Εὐμετιδην nott. critt. Z V, 9.
Εὐήμερος ἐν ἱερῷ λόγῳ nott. critt. D II, 67.
Εὐήνος ποταμός Z I, 33.
Εὐμόλπου nott. critt. Z III, 26.
Εὐπάλαμος Z V, 13.
Εὐπολις χρυσῶ γένει [fr. XIV Mein.] Z II, 19, [fr. XII] Z VI, 2: [fr. incc. LXXX.] Z II, 57.
Εὐριπίδης D VII, 52. VIII, 20: Βάκχας [794] Z V, 70: Ἐρεχθεῖ App III, 97: Μηδεία [618] Z IV, 4: Τερμενίδαυ [fr. 3] Z V, 93: Τηλέφω Z II, 85: Πολυίδω [fr. 10] Z V, 72: [fr. inc. 154] App III, 69: Z V, 98.
Εὐρύαλη Z I, 41.
Εὐρύβατος D IV, 76.
Εὐρύκλειαν Z IV, 38.
Εὐρυκλῆς Plut II, 22.
Εὐρυμνος Plut I, 74 c. Add.
Εὐρύσθεύς Z II, 61. VI, 26.
Εὐρυτον Z V, 49.
Ἐφεσος nott. critt. Z I, 5. D III, 65.
Ζάλευκος Z IV, 10. V, 4.
Ζεύς Z I, 18. 41. III, 21. 76. V, 75. App III, 25: ἄγοτος D IV, 95b: in pelle caprina mortarium facta inscribere solet Z IV, 11. D III, 2: Διὸς αἰξ Ἀμάλθεια Z I, 26. II, 49: Διὸς ἐγκέφαλος Z III, 41: Διὸς κύβω Z II, 44.
Ζεφύριον App IV, 68.
Ζήνων ὁ φιλόσοφος App II, 98 a.
Ζήνων Μύνδιος Z II, 30.
Ζηνόβιος Pr XXIV.
Ζώπυρος Z IV, 9.
Ἠγήμων App II, 65.
Ἠγήτορ Z V, 17.
Ἠλείω Z II, 67.
Ἠλιάδες App III, 8.
Ἠλιος Z V, 78.
Ἠλιονπόλει Z II, 35.
Ἠρα Z III, 82. V, 33. App IV, 16: ἀκραία Z I, 27.
Ἠραίων τῷ Σαμίω App I, 50.
Ἠρακλείας πόλιος ἐν Ἀνδρῶ Z IV, 22.

- Ἡρακλείδης ὁ κωμικός Z VI, 34.
 Ἡρακλείδης Z II, 84.
 Ἡρακλιδῶν Z IV, 97.
 Ἡράκλειτος ὁ ὄρομνός Z IV, 35.
 Ἡράκλειτος cum Ἡσίοδος confus.
 nott. critt. Z II, 19.
 Ἡρακλῆς Z I, 18. 33. 47. II, 48.
 61. III, 32. IV, 50, V, 33. 93.
 VI, 21. 26: ἄλλος D I, 63: ἀλε-
 ξίκανος Z V, 22: μελάμπυρος Z
 V, 10: Μήλειος Z V, 22. App
 III, 93: νόθος App II, 24: Τύ-
 ρως Z V, 48: leonina indutus
 Z III, 75: morbo affectus Z
 IV, 26: a duobus victus Z V,
 49: a coturnice servatus Z V,
 56: quarta luna natus Z VI, 7:
 Lindii cujusdam bovem aufert
 et maciat Z IV, 95. D VI, 15:
 Adonin contemnit Z V, 47:
 leonem Thespiensem interficit
 Z VI, 39: Chironem vulnerat
 Z VI, 46: scabie laborat Z VI,
 49: in poculo navigat D II,
 57: omnia aufert Plut I, 80:
 a mulieribus contemnitur App
 I, 88: decimas amat GC II,
 64.
 Ἡρόδοτος Z VI, 47: [I, 165] Z
 VI, 35: [IV, 127] nott. critt.
 D V, 11.
 Ἡροδότου σκιά App II, 35.
 Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός Z VI, 10.
 Ἡσίοδιον γῆρας App IV, 92.
 Ἡσίοδος [Opp. 166] Z III, 86:
 [Opp. 216] Z II, 14. D II, 31:
 [Opp. 40] D II, 97: [Opp. 723]
 App II, 39: v. nott. Z II, 19.
 Ἡφαίστος Z V, 20. 85. App III,
 16.
 Θάλου App I, 80.
 Θάμυρις Z IV, 27.
 Θάσιος Z III, 11.
 Θάσος Z IV, 34.
 Θεαίτητος Pr XI.
 Θείας τῆς Ὠκεανοῦ Z V, 10.
 Θέμιν nott. critt. Z I, 62.
 Θεμιστοκλῆς GC III, 71.
 Θεόγος (?) Z IV, 92.
 Θεόκριτος nott. critt. D IV,
 82b.
 Θεόπομπος [hist. fr. 69] nott.
 critt. D VIII, 28: Z V, 26.
 VI, 33.
 Θεόπομπος Καπηλίων Z IV, 44.
 Θεόφραστος περὶ νόμων Z IV,
 36: Pr III.
 Θεορίτης App III, 19.
 Θεσπιακὸν λέοντα Z VI, 39.
 Θεσσαλία Z III, 87.
 Θίστιος Z V, 31.
 Θετταλός Z IV, 1.
 Θετταλικὰς χλαμύδας nott. critt.
 D V, 20.
 Θετταλοὶ Z V, 26.
 Θετταλὸν σόφισμα Z IV, 29.
 Θῆβαι Z I, 30. VI, 17.
 Θηβαῖοι Z II, 68. 84. IV, 45.
 nott. critt. D III, 46.
 Θηραμένης Z III, 93. App V, 23.
 Θησεύς Z V, 33. nott. critt. D, I,
 63.
 Θίμβρις App III, 79.
 Θουγγεσίδης nott. critt. D II,
 26.
 Θουκυδίδης [V, 85] Z IV, 94:
 [VIII, 50] nott. critt. D VIII,
 29: v. nott. critt. D II, 26.
 Θουρίας App III, 46.
 Θυράκις Z IV, 37.
 Θυράκη Z III, 85. V, 86.
 Θυράσσαι Z IV, 91. App III, 5.
 Θυραῖ Z V, 75.
 Θυρίστης Z II, 34.
 Θυροσταγίται Z V, 25.
 Ἰάλεμον υἱὸν Καλλιόπης Z IV, 39.
 App I, 86. III, 24.
 Ἰάσων Z IV, 92. V, 85. VI, 21.
 Ἰάσων ὁ Θετταλὸς τύραννος nott.
 critt. App II, 55.
 Ἰβήρες Z V, 25.
 Ἰβυκίον παρουμίαν Z II, 45.
 Ἰβυκός Z I, 37. D II, 71 c.
 nott. critt.: D V, 12.
 Ἰδη Z II, 48. IV, 80.
 Ἰδαίων Λακτύλων Z IV, 80.
 Ἰδομένιος τοῦ Κρητός Z IV, 62.
 Ἰέρωνα Z V, 89.
 Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδο-
 ποιῶν nott. critt. D III, 31.
 Ἰκάρω Z IV, 92.
 Ἰλιον Z IV, 43.
 Ἰμέραια App III, 25.
 Ἰνώ Z IV, 38.
 Ἰόβας App I, 56.
 Ἰοβάτης Z II, 87.
 Ἰοκάστη Z II, 68. V, 43.
 Ἰόλαος Z V, 56. VI, 26.
 Ἰόλη Z I, 33.
 Ἰόνιος κόλπος App IV, 65.
 Ἰππαρχίων Z II, 35.
 Ἰππαρχος ὁ Πειαιστράτου GC III,
 81. App II, 64.
 Ἰππασός Z II, 91.
 Ἰπποκλεί Z V, 17.
 Ἰπποκλείδης Z V, 31.
 Ἰπποκρότης ἡττηθεὶς Μινδάρο D
 IV, 89.

- Ἰπποκράτης ὁ μέγας App I, 44.
 Ἰππολίτη Z V, 33.
 Ἰππόλιτος Z I, 50. D VI, 32.
 Ἰπποδάμεια ἡ Οἰνομάου Z V, 41.
 Ἰπποδάμεια Z V, 33.
 Ἰππομένης Ἀθηναῖος D III, 1.
 Ἰππομένης ὁ Μεγαρίως D III, 63.
 Ἰπποπόου Plut I, 5.
 Ἰππότην nott. critt. D VIII, 31.
 Ἰππυς περὶ χρόνων Z III, 42.
 Ἰσθμία Z IV, 38.
 Ἰσσηδόνες Z V, 25.
 Ἰστία Z IV, 44.
 Ἰσταῖος D VIII, 49.
 Ἴτυν Z III, 14.
 Ἰωλκός Z IV, 92.
 Ἴων ὁ τραγικός Z V, 68.
 Ἴωνες Z IV, 23.
 Ἰωνική τρυφή Z V, 57.
 Ἰωνικός γέλως D III, 87.
 Κάδμειοι Z IV, 45.
 Κάδμος ὁ Ὠγύγου App V, 42: Z IV, 45.
 Καικίας D IV, 66.
 Καῖσαρ Αἰγούστος Z V, 24.
 Καῖσαρ Ἰούλιος nott. critt. D V, 46.
 Καλλιὰς ἐν Ἀταλάντῃ Z IV, 67.
 Καλλιμάχης Καρύστιος Z VI, 29:
 Ἀθηναῖος Z l. c.: Κορίνθιος D VIII, 62.
 Καλλιμάχοι Z IV, 54.
 Καλλιπῶν Z I, 3.
 Καλλιμάχος ἰάμβοις Z I, 31:
 Z V, 66.
 Καλλιόπης Z IV, 39.
 Καλλίστρατος Z IV, 34. App IV, 11.
 Καλυδῶν Z I, 30.
 Καλυδόνιοι Z II, 67.
 Καλυδόνιος κάπρος Z V, 33.
 Καμαρίναν Z V, 18.
 Κάνθαρος κάπρος Z IV, 65 c.
 Add. ad Animadvn.
 Κάρας ὁ υἱὸς τοῦ Βάτα App I,
 50. c. Add. ad Animadvn.
 Κάριες Z V, 80: πρὸς Κάρα καρ-
 ζεν D VII, 65: de Endymione
 quid narrent nott. critt. Z III,
 76: primi stipendia fecerunt
 Z III, 59: servi et pessimi
 homines Z IV, 23. D VI, 24.
 App II, 60: canes sacrificant
 Plut I, 73.
 Καρία nott. critt. D V, 71. VII,
 72.
 Καρκίος αἶνος D praef. p. 178.
 Καρκίνος Z III, 77.
 Καρπάθιος Z IV, 48: v. p. 472, 1.
 et Add. ad Anim. Z l. c.
 Κάριστος Z VI, 29.
 Καρχηδόνιοι Z V, 85.
 Καρχηδῶν nott. critt. D VIII, 64:
 Κασιωτῶν ἐν Πηλουσίῳ nott. critt.
 D V, 44.
 Καυνία βοῦς App III, 6.
 Καῦνος D V, 71.
 Καυσία, Καυσιάκος nott. critt. Z
 V, 25.
 Κέλυμνος Z IV, 80.
 Κένταυροι Z I, 33. V, 33. 40. VI,
 46: mente destituti D VI, 64.
 Κερκεταῖοι Z V, 25.
 Κερκυραῖοι Z IV, 49.
 Κέρκυρες Z I, 5. IV, 50. nott.
 critt. Z V, 10. D IV, 76.
 Κερκυρῶν ἀγορά Z I, 5 c. Add.
 Κέσκος πόλις Z IV, 51.
 Κέω ἡμέρα App II, 61.
 Κήϋκα Z I, 33. II, 19.
 Κιανούς nott. critt. D VIII, 33.
 Κίλικες Z IV, 53. App II, 7.
 Κιλίκια Z V, 86. D V, 54. App
 II, 33.
 Κιλλικῶν Z I, 3.
 Κινησίας App IV, 81.
 Κίναρος Z I, 31.
 Κινύρας D VIII, 53: App IV, 69.
 Κίσαριες Z IV, 64.
 Κλίταρχος περὶ βίων Z IV, 87.
 III, 41. VI, 18: Z V, 44. 47.
 48. VI, 29: Pr IV.
 Κλεινίας App III, 46.
 Κλεισθίνου τοῦ Σικωνίου Z V, 31.
 Κλεισθένην nott. critt. Z I, 57.
 Κλεόπατραν Z V, 24.
 Κλέων nott. critt. GC II, 82. App
 II, 74.
 Κλυτίου Z V, 8.
 Κωδριδῶν D III, 1.
 Κόδρος Z IV, 3. D VII, 45.
 Κολοφῶνα D VIII, 36. App II, 15.
 Κολοφώνιοι Z VI, 47. D V, 79.
 Κολχίης † Z V, 25.
 Κολχική γῆ Z IV, 38.
 Κόλχοι Z IV, 92. V, 85.
 Κολωνόν App IV, 49.
 Κομβήν Z VI, 50.
 Κόνων D VII, 75.
 Κόρακες, τόπος Z III, 87.
 Κόρακος Συρακουσίου Z IV, 82.
 Κόρη Z I, 7. 18. II, 22.
 Κορίνθιοι Z IV, 38: lunonem co-
 lunt Z I, 37.
 Κορίνθος Λίος Z III, 21: εὐδαι-
 μον Z III, 96: πολλὰς ἔχουσα
 ἑταίρας Z V, 37. Plut I, 92:
 add. nott. critt. Z I, 37. Z
 III, 22.
 Κόριμβος Z IV, 58. D V, 12. 56.

- Κορφαίων** D V, 31.
Κορυθαίτιον App II, 23.
Κορυμφεύς Z IV, 59.
Κορώνειαν Z IV, 37.
Κόσσας App IV, 97.
Κοτύττια Plut I, 78.
Κρατερός Z II, 23.
Κράτης ὁ γραμματικός App III, 3.
Κράτης ὁ κωμικός Z IV, 41:
Ἡρώων App IV, 46.
Κρατίνος Z III, 81: *Δραπέτιαν*
 [fr. III Mein.] Z V, 67: [fr.
 XIV] Z VI, 24: *Κλειθουλίνας*
 [fr. V] Z V, 14: *Χείρωσι* [fr.
 XI] Z V, 81, [XVI] Z II, 66,
 [fr. XIX] Z V, 9, [fr. XXI] Z
 I, 26: [*Αρχιλόχους* fr. X] nott.
 critt. D IV, 65: [fr. inc. fabb.
 63] Z V, 7, [fr. 80] nott. critt.
 Z V, 38, [fr. 92] App V, 39.
Κρής Z V, 30. D V, 92. VII, 65:
confus. cum ἥρωσι nott. critt.
 Z II, 55.
Κρήτες Z V, 50.
Κρήτη Z II, 48. V, 85.
Κρίσσαμις Z IV, 64.
Κροίσος nott. critt. D IV, 76.
 VIII, 51. 53. c. Add. ad Anim.:
Cyrum ad bellum in se pro-
vocavit Z I, 87: *Aesopum lau-*
dat Z V, 16: *crudelis in ini-*
micos App II, 81.
Κρόνος Z III, 86. V, 85.
Κρότων Z III, 42. App III, 46.
 nott. App III, 51.
Κροτωνιάται Z II, 17. III, 92. V,
 19.
Κρωβύλος Z IV, 69.
Κρέατος Z V, 49.
Κύβισαν D praef. p. 180.
Κυβισσός nott. D praef. 180.
Κύδων Κορίνθιος Z II, 42. D
 VIII, 42.
Κύθνοι Z IV, 83. et Add. ad
 Anim. Z I. c.
Κύκλωπις Z I, 18. 92: v. s. *Ἀρι-*
στίας. Φιλόξενος.
Κύνος Z VI, 9.
Κύλλου πήρα App III, 52.
Κινήρου [*Κινύρου*] D VIII, 53.
Κυνόσαργες App II, 24.
Κύπριος βοῦς D III, 79.
Κύπριος λόγος D praef. p. 178.
Κινηγαιούς ναῖς App I, 62.
Κύρος D V, 35. nott. critt. D
 V, 46.
Κῦρος Z I, 87. V, 80: *Lydis im-*
perat, cauponēs ut fiant Z
 V, 1.
Κῦρος ὁ πωτέρος App IV, 93.
Κωκάλου Z IV, 92.
Κωμικός [Menander] Z II, 12.
Κῶος Z IV, 74. App V, 23.
Κωρναίος Z IV, 75. App IV,
 96.
Λαβύρωνθες Z IV, 92.
Λαῖος Z II, 69. 65. V, 49.
Λαιδαμίονοι Z II, 24. III, 39.
 nott. critt. D VII, 34. nott.
 critt. D VIII, 28. Plut I, 54.
Λαιδαίμων Z II, 17. V, 9.
Λαικάδαι App V, 43.
Λάκωνες Z I, 60.
Λακωνική nott. critt. D VI, 100.
Λακωνική παραβολή D II, 30.
Λακωνικοί App II, 74.
Λάρισσα Z I, 41.
Λαύριον τῆς Ἀττικῆς App I, 75.
Λαυρωτικά γλαυκίς App I, 75.
Λέαρχον Z IV, 38.
Λειβήθριον D II, 26.
Λειβήθριοι Z I, 79.
Λεοντόνοι D II, 50.
Λέσγη Z IV, 86, v. p. 471, 4:
 Z VI, 26.
Λέσβιοι Z III, 3.
Λέσβιον ὠδόν Z V, 9.
Λευκαδία Plut I, 29.
Λευκαίος App I, 23.
Λευκοθέα Z IV, 38.
Λευκόλοφος App III, 10.
Λεύκτρα nott. critt. App II, 63.
Λεύκων Z I, 74. App IV, 1.
Λήμνος Z III, 85. IV, 91. GC I,
 73.
Λητώ Z I, 18.
Λιβήνη Z II, 51. nott. critt. D
 VI, 11. D VIII, 67.
Λιβυκός αἶνος D praef. 178.
Λιμοδαρκίς Plut I, 34.
Λινδία Ἀθηναῖα nott. critt. D VIII, 4.
Λινδῶν Z IV, 95.
Λίον Z IV, 45.
Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι Z II, 17. IV,
 10. 97. V, 4.
Λοκροὶ Z V, 6.
Λουκιανός [*Τιμωνί* §. 41. *Ζενέ*
 §. 2] Z II, 1: *Μυίας ἐγκωμίω*
 [fin.] Z III, 68: [*Dial. Mere-*
tr. III] D II, 89: [*Jup. tra-*
goed. §. 25] D V, 22: [*Vit.*
Demon. §. 4] Z I, 61.
Λούκιλλος Ταξάραιος Pr XII,
 XXV.
Λυγκεύς ὁ Αἰγύπτου Z II, 6.
Λυγκεύς ὁ Ἀφαρτίως App III, 70.
 71. IV, 30.
Λύδιον ἄγμα D VI, 28.

- Ἄνδοι* Z IV, 98. V, 1.3. D VI, 24.
Ἀνίκιος p. 471, 5.
Ἀνίκος ὁ ἥρωος Z V, 2.
Ἀνσανίας nott. critt. D III, 67.
Ἀνσίρας [fr. 67] D IV, 77: nott. critt. D III, 67.
Μάγας Z IV, 92.
Μαζούσιος Z V, 25.
Μαιάνδρω nott. critt. Z IV, 81.
Μαίς App III, 79.
Μαίσιον Z II, 11.
Μαίσιονικὴ παροιμία D praef. p. 178: v. Z II, 11.
Μακαρία Z II, 61.
Μακάρων νῆσου Add. ad Anim. Z III, 86.
Μακεδόνες Z VI, 30.
Μακεδονικά D II, 54.
Μανδράβολος Z III, 82.
Μάνδρων Z III, 44.
Μάνης App II, 18.
Μάξιμος D V, 46.
Μαργίτης nott. D V, 56.
Μαρδόνιον Z V, 63.
Μάρκελλος Pr XIX.
Μαρσύας Z IV, 81.
Μασσαγέται ὄρμιοι Z V, 25.
Μασσαλιῶται Plut I, 60.
Μασσαλιῶται Plut I, 60.
Μαυσώλιον Z V, 24.
Μεγακλῆς nott. critt. Z V, 31.
Μεγαράδε Z VI, 28.
Μεγαρεῖς nott. critt. Z III, 21. nott. critt. D VI, 35: Z V, 8. nott. critt. D III, 88.
Μεγαρικὴ κωμῳδία D III, 88.
Μίδουσα Z I, 41.
Μελαμπόδων Z II, 6.
Μελάνθιος App I, 52.
Μίλανθος Z IV, 3.
Μετιάγρω Z V, 33.
Μετιῶ τῷ Ἠελασῶ Z V, 74.
Μελικέρτην Z IV, 38.
Μελισσιεύς Z II, 48.
Μελιταῖα App IV, 25.
Μελιτιδῆς D V, 12. nott. D IV, 76. V, 56.
Μένανδρος [Ἀνατιθεμένη p. 17 Mein.] Z II, 17: nott. critt. GC I, 32: [Ἀδελφοῖς p. 8] nott. critt. D V, 76: [Ἀνδρογύνη p. 23] App II, 85: Ἀθήνησιν [p. 27] Z VI, 5: Ἐγχειριδίῳ [p. 56] Z IV, 75. VI, 23: Εὐνοίῳ [p. 69] Z V, 95. v. Add.: Ἐφεσίῳ [p. 70] Z VI, 9: Ἱερείῳ [p. 86] Z V, 39: Λευκαδίῳ [p. 107] Z VI, 13: Λοκροῖς [p. 107] Z VI, 27: Ὀλυνθίῳ [p. 126] Z VI, 51: Πλοκίῳ [p. 148] Z VI, 8: Συνεφεύβους [p. 158] Z V, 60: [fab. inc. p. 257] Z II, 12: [ib. 281] Z III, 87: [ib. p. 280] Z IV, 63: [p. 272] Z VI, 15: confus. c. Λίφιλος Z IV, 18: v. sup. s. v. Κομικός.
Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ Z IV, 32 ibiq. v. nott.
Μενεκράτης ὁ Τύριος Z IV, 38.
Μενέλαος Z I, 43.
Μέντορα Z IV, 3.
Μένονος App IV, 93.
Μερόη Add. ad nott. critt. Z V, 25.
Μεσσηνία Z III, 39. IV, 3.
Μέσιωνος † τοῦ Μεγαρέως nott. critt. Z II, 11.
Μέτων ὁ ἀστρολόγος App III, 89.
Μήδεα Z I, 27. App IV, 16: Z IV, 92. V, 85.
Μήσδος Z VI, 16.
Μηλιακὸν πλοῖον D VIII, 31.
Μήλιον Z IV, 94. D VIII, 31. App V, 3.
Μημονίς nott. critt. Z V, 10.
Μήτηρ θεῶν Z IV, 71.
Μητρυχίον App III, 94.
Μητρυχίος App III, 94.
Μίδας Z IV, 46. D VI, 73. VIII, 53 c. Add. ad Anim.: App III, 98.
Μίδρας Z V, 78.
Μίκων nott. critt. Z IV, 28.
Μιλήσιοι Z V, 57. 80. VI, 12. D V, 3. App III, 57.
Μιλτιάδης Z III, 85.
Μίλων Pr XI.
Μινδάρω D IV, 89.
Μίνως Z IV, 6. 92. V, 85.
Μινώταυρος Z IV, 6.
Μνασίαις Z II, 67. V, 74. App II, 84. III, 91.
Μοῖραι Z I, 18.
Μολιονίδας D VII, 2.
Μολοτικῶι θεῶι App III, 18.
Μολοτικὸν βοιδίον App I, 57.
Μολοττοῖ Z 83. D III, 60.
Μοιουρίῳ Z IV, 39.
Μορσίμου Z V, 100.
Μόρυχος Z V, 13.
Μοινηζία Ἀρτέμιδι App II, 54.
Μοῖσαι Z I, 89. D III, 23. Z IV, 27.
Μουσειλλῶ τῷ Ῥυπί Z III, 42.
Μύργονος πᾶϊδα Κόροιβον Z IV, 58

- Μύκονος** Z V, 17. nott. Z V, 21.
 App IV, 52.
Μύλλος κωμωδίας ποιητής Z V, 14.
Μύλων παρομοιογράφος Z II, 45.
 Pr XI.
Μύθος D III, 65.
Μυρμηκίδης App I, 69.
Μυρσίχος App III, 90.
Μυρτίλαν Z II, 84.
Μυσία Z VI, 21.
Μυσοί Z V, 15.
Μυσός μῦθος App II, 28.
Μῆς Ταραντίος πύκτης Z V, 46.
Μυσῶν Ἰσχατος App II, 85.
Νάηρα Z V, 24.
Νάγκακος Z VI, 10.
Νάξια γέφυρα App I, 72.
Νάξω Σικελικῆ App I, 72.
Νάρκισσον nott. critt. GC III, 42.
Ναύκρατιν App IV, 51.
Ναύπακτον Z VI, 33.
Νείλω Z II, 92: v. p. 486, 4.
Νέμεις Ἀδράστεια Z I, 30: ῥα-
 μονοσία Z V, 82.
Νέσος Z I, 33.
Νέστωρ Z IV, 3.
Νεφέλην Z IV, 38.
Νηλεΐς Z IV, 3. V, 17.
Νικίου Z IV, 17.
Νικόστρατος τραγικός ἵποκριτής
 App II, 9a.
Νίκων Z IV, 28: v. p. 486, 3.
Νίκων Τελγίων ἡγεμών Z V, 41.
Νουμήμιος D VIII, 18.
Νοῦς ποταμός nott. critt. Z IV, 51.
Νύμφαι Z V, 75. nott. critt. GC III, 42. Z II, 48.
Νύξ Z V, 78.
Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν Z IV, 3.
Ξεναγόρας Z IV, 50.
Ξέναρχος Σώφορος Z V, 83.
Ξέρξης Z V, 63. VI, 16.
Ὅδυσσεύς Z I, 43. 92. II, 16. III, 8. V, 45. 71. nott. D VIII, 38. App II, 10.
Οἰδίπους Z I, 30. II, 68. IV, 45. V, 43. D II, 51. nott. critt. D V, 34.
Οἰνεύς Z V, 33. nott. critt. Plut I, 5.
Οἰνήδος φυλῆς Z III, 81.
Οἴση Z V, 29.
Οἰόμαχος Z I, 41. nott. critt. GC II, 99.
Οἰταῖος δαίμων Z V, 44.
Οἴτη Z I, 33.
Οἰγαλία Z I, 33.
Ὀλμον μάντων Z III, 63.
Ὀλυμπία Z V, 78.
Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα Z V, 49.
Ὀμηρος [B, 76] App III, 15: [P, 514] Z III, 64: [γ, 309] Z III, 94: [ι, 406. 408. ξ, 330. ε, 299] Z I, 93: [ξ, 508] D praef. 179: [σ, 99] Z V, 7: [fr. incert.] Z V, 68.
Ὀμφάλη Z IV, 50. App I, 88.
Ὄνειον App IV, 64.
Ὄνου πόικας χωρίον ἐν Μίδον nott. critt. Z V, 38.
Ὀργεμπαῖον Z V, 25.
Ὀρέστον Z III, 94.
Ὀρειοί Μασσαγίται Z V, 25.
Ὀροίτης Z VI, 15.
Ὀρφείως θάνατον Z I, 79.
Οἰρανός Z V, 78.
Ἡαλλάδιον Z III, 8.
Ἡαρφυλία Z IV, 51.
Ἡαναθηναῖος Z IV, 6.
Ἡανδίων Z III, 14.
Ἡανώνιον nott. critt. D V, 79. VIII, 36.
Ἡαρθινοπαῖον Z V, 100.
Ἡάρμιον Z II, 21.
Ἡαρίων D IV, 13.
Ἡαρμένοντος ἴν App II, 87.
Ἡαρνασός Z V, 75.
Ἡάρος D VIII, 27.
Ἡαρνίτης App IV, 11.
Ἡάσης D VIII, 40.
Ἡασιαίη Z IV, 6. 92.
Ἡαυσανίας ὁ ἄρχων Z VI, 33.
Ἡαυσανίας ὁ Μακεδῶν Z IV, 78.
Ἡαυσανίας ὁ γραμματικὸς Pr XXXVII.
Ἡεῖρην Z II, 87. nott. critt. D V, 45.
Ἡερίθω Z V, 33.
Ἡεῖσανδρος et Ἡίνδαρος confus. Z VI, 49.
Ἡεῖστρατος Z IV, 76. App II, 66.
Ἡελασγοί Z III, 85. IV, 91. V, 61.
Ἡελλας Z IV, 92. VI, 44.
Ἡελληνεῖς App IV, 97.
Ἡελοποννησίοι Z IV, 57.
Ἡέλον nott. critt. GC II, 99.
Ἡεμφερηδῶ Z I, 41.
Ἡεραγλαῖον Add. ad Anim. Z V, 25.
Ἡέρδιξ Plut II, 24. App II, 65.
Ἡερίανδρον τὸν Κορινθίων Z VI, 38.

- Περίβουον* Plut I, 5.
Περικλῆς Z III, 91. App IV, 32.
Πέρσαι Z III, 41. V, 25. D VII, 28.
Περσεύς Z I, 41.
Περσεφόνη Z I, 7. IV, 20.
Πήγασος Z II, 87.
Πηλείς Z V, 20.
Πηλουσίω nott. critt. D V, 44.
Πειρικόν Z I, 79.
Πίνδαρος Νεμεονικαῖς [IV, 95] Z V, 20: [Isthm. II, 11] Z VI, 43: [fr. 73] Z II, 18: [fr. 217] Z V, 59: *Πίνδαρος* et *Πείσανδρος* confus. Z VI, 49.
Πίσση Z V, 46: v. Add. ad nott. critt.
Πίστις D II, 80.
Πιτάνη Z V, 61.
Πιττακόν Z VI, 38.
Πλακιάδαι † nott. critt. App V, 43.
Πλαταιαίς Z V, 63.
Πλάτων ὁ κωμικός Z II, 27. nott. critt. D V, 61. Z VI, 7: *Γρυψί* Z II, 31: [*Διὰ κακονομῆν*] nott. critt. Z III, 82: *Μενέλεω* Z VI, 17. — D VI, 32.
Πλάτων ὁ φιλόσοφος Z V, 6: [*Ἀλκιβιάδ.* I, p. 120 B] D I, 73: *Ἰππία* [301 C] Z IV, 16: *Θεαιπέτρῳ* [162 A] Z III, 34. V, 55: [*Νόμοις* III, 701 C. V, 741 A. VI, 752 A] nott. critt. Z II, 57. Z III, 9. Z I, 59: *Πολιτία* [IX, 575 C] Z V, 55: [*Πολιτία* IV, 435 C. VIII, 568 A] Z VI, 33. V, 98: *Συμποσίω* [174 B] Z II, 19: [*Συμποσίω* 175 D. 222 B] App II, 48. nott. critt. GC III, 61: *Φαίδρω* [276 B] Z I, 49, v. Add. ad D nott. critt. I, 14: [ib. 244 E] nott. critt. Z III, 95: [*Φαίδρω* 240 C. 260 C.] nott. critt. D V, 16. Z VI, 28: [*Φαίδρω* 244] nott. critt. D VI, 47. App III, 80. — Pr XVIII.
Πλειστοάνακτι Z III, 91.
Πλούταρχος Pr XXXV.
Πλούτος Z III, 35.
Πλούτων Z I, 7. IV, 20.
Ποίας Z I, 33. V, 85.
Πολέμων Z IV, 21: *ἐπιστολῆ* πρὸς *Δίφιλον* Z V, 13.
Πολυδέκτης Z I, 41.
Πολύζηλος Μουσῶν γοναῖς Z VI, 50.
Πολυκράτης Z III, 90. V, 64. VI, 15.
Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος Z V, 63.
Πολυρκείας Z I, 30. II, 68. IV, 45, v. p. 488, 5: Z V, 43. nott. critt. D II, 51.
Πολυρῆγιον Z V, 50.
Πολύφημος Z II, 16. VI, 21.
Πομπηίου ὑπαρχος nott. critt. D V, 46.
Ποπηρῶν πόλις App III, 91.
Ποσειδών Z II, 63. IV, 6. 92. V, 71. 86.
Πράξιλλα Z IV, 21. D V, 12.
Πρητίας γυναικας Z VI, 12: *Μηνητέων δεκάτην* App IV, 88.
Πρήνη nott. Z IV, 2.
Προύτος Z II, 87. nott. critt. D V, 45.
Πρόκη Z III, 14.
Πρόκρης D VII, 55.
Πρόμερος D VII, 52.
Προμηθεύς App III, 16.
Πτολεμαῖου Φιλοπάτορος Z III, 94: *τοῦ νέου Λιονίσου* nott. critt. D VIII, 41.
Πυθαγόρας πύκτης Σάμιος nott. critt. D IV, 58.
Πυθαγόρας φιλόσοφος Z IV, 79. GC III, 100. nott. critt. Z VI, 3: *τῶν τοῦ Πυθαγόρου μυθολογούντων* App IV, 40.
Πυθαγορικῶν τριπόδος Z VI, 3.
Πυθαγορικά παραγγέλματα D praef. p. 177.
Πυθέρμωνι nott. critt. D VI, 94.
Πυθία Z I, 47. 48. 57. V, 75. App II, 85.
Πύθια Z VI, 15.
Πυθιονίκου Βούθου Z II, 66.
Πυθίω App II, 66.
Πυλαία Z V, 36.
Πύλος App II, 74.
Πῦρ Z V, 78.
Πύργον Z IV, 2.
Πύργων λυγῆν Τροϊκήνιος App II, 36.
Ῥαδάμανθους Z V, 81. D VII, 98.
Ῥαμοῦς Z V, 82.
Ῥέα Z II, 48. IV, 80. App IV, 65.
Ῥηγίνοι Z V, 83. D VII, 97 b.
Ῥηγίος λαγός Z IV, 85.
Ῥηγίαι Z VI, 15.
Ῥόδιοι D V, 19. VII, 96. VIII, 4.
Ῥοδώπις App IV, 51.
Ῥουφίνος Z II, 35.

- Σάγρα Z II, 17.
 Σαλαμίνα Z V, 63.
 Σαλαμίνη γλαΐς nott. critt. D III, 93.
 Σαλαμνίους App IV, 97.
 Σάμιος Z IV, 41. App IV, 84.
 Σάμος Z II, 28. III, 82. 90. D VII, 34. nott. critt. D VIII, 29: ἐν τῷ Ἡραίῳ App I, 50: ἐν Σάμῳ κομήτης D IV, 58.
 Σαμουήλ App IV, 67.
 Σαούλ App IV, 67.
 Σαπφώ [fr. 41] Z III, 3: Plut I, 29. App IV, 51.
 Σαρδανάπαλος App IV, 68.
 Σαρδῶ Z V, 85. nott. critt. D V, 46.
 Σαρπηδονία Z V, 86: v. Add. ad Anim.
 Σατύρους Z V, 40.
 Σαυρομάται Z V, 25.
 Σέλευκος Pr XXXV.
 Σελήνη Z III, 76. V, 78.
 Σεμέλην Z III, 94.
 Σερίφος βάτραχος D III, 44.
 Σέριφος Z I, 41. D III, 44.
 Σήμα Z III, 94.
 Σήρες Add. ad Anim. Z V, 25.
 Σθενώ Z I, 41.
 Σιβύλλης Ἐρυθραϊκῆς Z IV, 78.
 Σιδονίαι Z V, 25.
 Σικελία Z II, 94. V, 6. App III, 25.
 Σικελιώται Z IV, 17. 97. V, 94.
 Σικελιοὶ Z V, 51. 84. 89. D VII, 6. App I, 72.
 Σικυώνος Z III, 57.
 Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου Z V, 13.
 Σίμων Z V, 41.
 Σιμωνίδης Z V, 85: ἐπιμνήμεις Ὀρίλλαν D praef. p. 179.
 Σίφνος App IV, 73.
 Σκύθαι Z V, 59. VI, 13. D II, 2. V, 86. App II, 80. IV, 74.
 Σκυθῶν ἡῆσις D V, 11.
 Σκυρία αἶξ Z II, 18: ἀρχή Z I, 32: δίκη nott. Z I, 33.
 Σκύρος D I, 30. nott. critt. D III, 44.
 Σκύλος D IV, 93.
 Σμύρναν nott. critt. D V, 79.
 Σμυρναῖοι nott. critt. D VIII, 36.
 Σόλων Z VI, 38. D VIII, 51. App I, 80: ἐλεγείους [fr. 19] Z III, 4: ib. [fr. 30] D II, 99: ἄξιον App I, 58.
 Σοφοκλῆς Λίαντι [653] Z IV, 4: Λίαντι τῷ Λοκρῶ [fr. 12] Z V, 98: [Ἀλκμαίων fr. 208] App III, 35: [Ἀμφικράτῳ fr. 118] Z II, 14: Ἀντιγόνη [755] nott. critt. D IV, 75: [650] Z II, 92 coll. p. 486, 4: Ἀχιλλεύς ἔραστοις [fr. 162] Z V, 58: Ἰσχυρία App IV, 27: κωφοὶ Σατύροις [fr. 335] Z IV, 80: [frr. incc. 858] Z II, 65: [ib. 875] Z III, 63: [ib. 921] nott. critt. Plut I, 3: [ib.] nott. critt. D IV, 49: [ib. 949] Z VI, 19. — App V, 20.
 Σοφοκλῆς et Αἰσχύλος confus. Z VI, 14.
 Σπάρτη D IV, 87. VIII, 16.
 Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης Z V, 76.
 Στάφυλοι nott. critt. Z V, 25.
 Στησίμβροτος nott. critt. D VIII, 25.
 Στησίχορος [fr. 4] Z VI, 41: D VII, 14.
 Στράτις Z II, 93. V, 34.
 Στυμφαλοὶ Z V, 25.
 Στύξ Z V, 41.
 Σύβαρις Z III, 42.
 Συβαρίται Z III, 92. V, 19. 87. 68. D III, 26.
 Συβαρικῶς λόγος D praef. p. 178.
 Συλοσῶν Z III, 90. D V, 14: Add. Anim. ad D I. c.
 Συρακοὶ Z V, 25.
 Συρακούσας Z IV, 54: v. Add.
 Συρακούσιοι Z IV, 42. 82. App III, 14. IV, 88.
 Σύροι D VIII, 19.
 Συράκοισιοι nott. critt. App IV, 88.
 Σφακτηρίας App II, 74.
 Σφήττιοι ὄξεις App IV, 29.
 Σφιγγες Μεγαρικαί nott. critt. D VI, 35.
 Σφίγξ Z II, 68. IV, 45.
 Σωκράτης nott. critt. Z V, 81.
 Σωσίβιος Z I, 54.
 Σωσίβιος [ὁ ψευδοπίτροπος Πτολεμαίου: Polyb. XV, 25, 1. Plutarch. Cleomen. 33] Z III, 94.
 Σωσικράτης βῆ Κορηκῶν Z V, 81.
 Σωσικράτης et Σωκράτης conf. nott. critt. Z V, 81.
 Σόφρων Z II, 17. V, 83.
 Ταίναρον Plut I, 54.
 Τάλω Z V, 85.
 Τάναγρα nott. Z III, 26.
 Τάνταλος Z VI, 4.

- Τάραντι τῆς Ἰταλίας App V, 16.
 Τάρσος App IV, 68.
 Τάρταρος Z I, 18.
 Ταρτησός D III, 71.
 Ταυροσύνθαι Z V, 25.
 Τιγίας App II, 85.
 Τιρισίας Z I, 30.
 Τελέατου † App II, 88.
 Τέλλη Z I, 45. II, 15. Plut I, 27.
 Τελχίων Z V, 41.
 Τεμίσση Plut II, 31.
 Τενία Z III, 96.
 Τενιάτης Z III, 96: Τενιάτου App II, 88.
 Τενεδος Z VI, 9.
 Τένης ὁ Κύκνου Z VI, 9.
 Τέρμερος nott. Z VI, 6.
 Τέρπανδρος Z V, 9: App I, 77.
 Τερψίωνος Z IV, 19.
 Τευθρανίαν App II, 85.
 Τήλεφος nott. critt. D II, 64. App II, 85.
 Τήθνος nott. critt. Z V, 10.
 Τηρέυς Z III, 14.
 Τίβαρηνοί Z V, 25.
 Τιβία App III, 79.
 Τίριος App III, 79.
 Τιθωνός Z VI, 18. App IV, 68.
 Τιμαίος Z I, 31. IV, 79. V, 85.
 Τιμοκρέων ἐν μέλει D praef. 179. 180.
 Τίρυνθα Z II, 87. nott. critt. D V, 45.
 Τισίας Z IV, 82.
 Τορωναίου λυμένος Z IV, 68.
 Τορώνη Z IV, 68.
 Τόψιον Z V, 54. App IV, 91.
 Τραυσοί Z V, 25.
 Τραχίς Z I, 33.
 Τριβάλλως Add. ad Anim. Z I, 5.
 Trica nott. Z III, 92.
 Τρίπολις Ῥοδίων Plut I, 34.
 Τριπτόλεμον D V, 18.
 Τροϊζήνα App II, 36.
 Τροϊζηνίους Z IV, 20.
 Τροσφωνίου Z III, 61.
 Τυδείς Z I, 30. Plut I, 5: v. p. 473, 1.
 Τυνδάρεως Z I, 47.
 Τύρον παλαιᾶς App IV, 79.
 Τυφῆρηνοί App I, 96.
 Τυττιγίας Z V, 36.
 Τυσώνος Z V, 56. GC III, 72.
 Ὑβρις Z IV, 36.
 Ὑδρα Z VI, 26.
 Ὑδωρ Z V, 78.
 Ὑλαν Z VI, 21.
 Ὑλλος Z I, 33. II, 61.
 Ὑπερβηρεταῖος Z VI, 29.
 Ὑπερβόριοι Add. ad Anim. Z V, 25.
 Ὑπερμνήστρα Z II, 6.
 Ὑπνος Z III, 76.
 Φαίθοντα App III, 8.
 Φαίδραν Z I, 50.
 Φάλαρις D II, 50. VIII, 65.
 Φάνιος Z IV, 24. D V, 5.
 Φάρμη † App IV, 68.
 Φασηλίται Z VI, 36.
 Φάυλλος Z VI, 23.
 Φειδίας Z V. 82. App I, 68.
 Φεραί Z I, 18.
 Φερανδρον Z V, 49.
 Φερεκράτης Ἀγρίους [fr. XII Mein.] nott. critt. D I, 26: [Γρανσί fr. V] D IV, 10: Μυρμανθρόποιος [fr. XIII] Z IV, 23: [Πετᾶλη fr. I] App IV, 49: [Τυραννίδι fr. IV] Z II, 98: [fr. incc. I] nott. critt. D V, 85: [ib. fr. X] App IV, 71: [ib. fr. XLII] nott. App II, 7: [ib. fr. LXXXIX] Z V, 3. — App II, 43.
 Φερεκύδης GC III, 100. Add. ad Plut I, 74, p. 541.
 Φερσεφόνηα nott. critt. D VIII, 39.
 Φιλήμων Ἡρωσιαν [p. 366] Z VI, 25: [fr. incc. p. 429] nott. critt. D VI, 66.
 Φίλιππος Z IV, 78. V, 26. VI, 33. 34. D II, 81. V, 31: ποτηρῶν πόλιν condit App III, 91.
 Φιλομήλαν Z III, 14.
 Φιλόξενος ὁ Κυθήριος effugit ex lautumiis Syracusanis D VIII, 54. App II, 26. V, 16: Κέκλωπι Z V, 45. App II, 10: v. Κέκλωπι.
 Φιλοπάτορος Z IV, 92.
 Φιλόχορος Z V, 75.
 Φοῖβος Z VI, 3: v. Απόλλων.
 Φοίνικες D VIII, 19. nott. critt. D VIII, 64.
 Φοινίκης γράμματα Z IV, 45.
 Φοῖνιξ ληστής Z I, 54.
 Φόρκος Z I, 41.
 Φορξόν Z IV, 38.
 Φορξίς GC III, 95. Z IV, 46.
 Φορξίων νόμον nott. critt. Z IV, 81.
 Φορξίνχος D VIII, 29.
 Φορξήνην [sic] nott. critt. Z V, 9.
 Φορξινόδας GC III, 96.
 Φορξὺς Z V, 16.

- Φύλαρχος Z VI, 13.
 Φωκαίς Z VI, 35.
 Φῶκος Z VI, 37.
 Χαῖρος App V, 21.
 Χακρονίει Z III, 2. IV, 78.
 Χαλδαῖοι Add. ad Anim. Z V, 25.
 Χαλκίδα Εὐβοίας Z VI, 50.
 Χαλκιδεῖς ἐν Εὐβοίᾳ Z VI, 50.
 Plut I, 84.
 Χαλκιδικὴ γυνή Z VI, 50.
 Χαράδρουσι Θεσπίας nott. critt. Z VI, 39.
 Χάρης Z II, 13. VI, 34.
 Χαρίμη nott. critt. Z V, 24.
 Χαριξέντης App II, 82.
 Χαρμίονη Z V, 24.
 Χάριτες Z I, 36.
 Χείρων Z I, 18. VI, 46.
 Χερδονήσου Z III, 85.
 Χιμαιραν Z II, 87.
 Χίος Z IV, 74. D III, 87. App V, 28.
 Χρησμός Ῥοδίων D VIII, 4.
 Χρύσιππος Z II, 18. III, 40. V, 32. nott. critt. Plut I, 3: Pr V.
 Ψόνιον † nott. critt. Z V, 54.
 Ψυρά τησίδιον App V, 39.
 Ψυγύγης App V, 42.
 Ωμανός Z III, 86. V, 10.
-

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In praefatione:

- P. XX, v. 14: *ειρησθαι* delendum videtur.
— XXXII, v. 4: lege conditori.
— XXXVI, v. 27: in catalogo codd. Dorvill. p. 28 haec leguntur: 1. E Codice Leidensi n. 14. in 4to descripta: 1. Herennii (sive Erannii) Philonis *περὶ σημασιῶν*. pp. 13. [N. B. Edidit Valcken. post Ammonium, p. 155.] 2. Lesbonax *περὶ σχημάτων*. 14—21. [edit. ib. p. 177: add. Valckenaer. praef. Ammon. p. X et cett.]. — *Sequebantur in eodem codice Gregorii Cyprii Proverbia editis auctiora multum et locupletiora, quae contuli ad editionem Apostolii Proverbiorum cum notis P. Pantini, ubi haec Cyprii proverbialia post Apostolum leguntur.*

In textu:

- P. 24, v. 9 lege: *οἱ τοῖς αὐτῶν*.
— 27, 3 —: *ἑαθύμως*.
— 34, 17 proverbio praepone: 13.
— 49, 19 fac corrigas *ἀχρείων*.
— 56, 1 corrige *χιτώνιον*.
— 115, 4 corrige *Κῦρον*.
— 134, 29 excidit in margine: 34.
— 302, 5 corrige *πατρὸς α.*
— 317, 5 corrige *σκορπίος*.
— 390, 24 corrige *Λανρωτικά*.
— 459, 18 scribe *τυφλός*.
— 466, 6 corrige *μέγρι*.

In notis criticis:

- Zenob. I, 30 p. 9 v. 11: verba *τῶν γὰρ συγγόνων* mutanda esse in *τῶν γὰρ ἐπιγόνων* nemo non intelliget: eo hoc moneo, quod de eiusmodi mendis nos ut chartae parcere, saepe ne verbo quidem monuimus.
— I, 33: Lectionem a me restitutam, *αἰθῆς πέπλος*, probat A. Meinekius Comicc. Graecc. fr. T. II, p. 70.

- Zenob. I, 37 scribe: 19. ἀνθ' ὧν Macar.: vulgata in ἐφ' ὧν mutanda videtur: Arsenius: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν.
- P. 38 v. 4: corrige ὡσαν μηδενός.
- 41 v. 7 scribe: ἐκ διαβολῆς B omittit.
- 52: notulae: » 16. ἐς κόρ. C: reliqui εἰς. « adde: » v. infr. p. 456, 1. «
- Zenob. II, 91: ut de codicum lectionibus certo constet, appono B 267: Γραῦς ἔριφος: ἔριφος γραῦς ἢ ἐν παρθενία γεγηρακῖα. Οἱ δὲ τὴν ἀρουραϊαν ἀκρίδα φασὶν ὑπὸ τινων μάντιν καλουμένην, κατὰ Σικελίαν δὲ Γραῦν ἔριφον, ἢ Γραῦν ἔριφον. Adde scripturas e V p. 469, 5 enotatas et Append. I, 40.
- III, 2, v. 4: post v. οἰκιοτέρους insere: vid. Append. V, 3.
- III, 7, v. 6 scribe: 4. B Δαιδάλου ποιήματος: C Δαιδάλου ποιήματα.
- III, 42, p. 68 v. 7 post: » P, 455, « insere: Bekk. Anecd. I, 54, 33: οὐδὲ πάτταλον ἂν δοίης: Ὀμηρος, τὸ ἄγριον καὶ ἄξιον θηλῶν, οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη περὶ τινος ἐφη. Ἀριστοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ καινότερον, οὐδὲ πάτταλον εἶπε διδῶσι· πάτταλον γὰρ κὰν ταῖς ὁδοῖς ἐρύμμενον ἔστιν εὐρεῖν· δίνεται συμβολικῶς εἰπεῖν τὸν διὰ βροχου θάνατον: similia Piersonus ad Moer. 330 Lugd., Brunckius ad Aristoph. Eccles. 285 composuerunt: add. Zenob. V, 54. Diogen. III, 98.
- P. 72 v. 4: lege [V Αἰγῶου].
- Zenob. IV, 37, p. 94 v. 7 corrige: 18. Θερμία BV.
- IV, 86, p. 108, v. 7 adde: B 595 accurate cum V II, 51. 52, quem p. 471, 4 adscripsi, consentit, nisi quod in fine pro γενομένης exhibet γενομένης.
- V, 25, p. 126, v. ultimo corrige 19. τῷ μακροτάτῳ B, —.
- V, 25, p. 130, v. 3: adde locum e Crameri Anecd. III, 412, 3 petium: οἱ ἀντίπερα τῆς Μερόης Αἰθιοπες σκορπίους καὶ ὄφεις ἀκινδύνως ἐσθίουσι: v. Plin. N. H. VIII, 30, 108: *Hyasnae plurimae gignuntur in Africa*: Herod. IV, 192. — Diod. III, 31, p. 197: τὰς δ' ἐσχατίας τῶν πρὸς μεσημβρίαν μερῶν κατοικοῦσιν ἄνδρες ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλούμενοι κυναμολγοί, κατὰ δὲ τὴν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων διάλεκτον ἄγριοι. οἷτοι δὲ πόγινας μὲν φέρονσι παμειγέτους, κυνῶν δὲ τρέφουσιν ἄγριον ἀγέλας πρὸς τὴν τοῦ βίου χρεῖαν ἐνθέτους: v. Wesselingius.
- P. 140 v. 2 scribe: Πίσσα et Πίσσα —.
- Zenob. V, 71, p. 138, v. 10 scribe: τούτων ἐτι] Schottus cett.
- V, 75, p. 150, v. 10 lege: ματικαὶ ψῆφοι.
- V, 95, p. 159, 1: codicum scripturam, τοῖς Ἐυνοῖχοις, Grauertus Anal. Phil. et Histor. I, 148 defendit
- VI, 49, p. 174, 8 corrige: Πείσανδρος] vulgo Πινδαρος: correxerunt.
- Diogen. I, 14, p. 183 v. 2 post vocabulum κῆπος: adde: B 30: Ἀδώνιδος κῆποι: ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. Μῆνηται καὶ Πλάτων αὐτῆς [αὐτῆς om. V.] ἐν Φαίδρῳ [Φαίδρων V.]. Γίνονται δὲ οἷτοι οἱ κῆποι ταῖς Ἀδώνισιν [τ. Ἀδ. V om.] εἰς ἀγγεῖα κερᾶμια [κεράμια V] σπειρόμενα ἄχρι χλόης μόνης. Λέγεται δὲ καὶ Ἀκαρπώτερος [Ἀκαρπώτερος A] Ἀδώνιδος κῆπου: v. Zenob. I, 49.
- II, 52. III, 8. 78. 83. de lectionibus dixi, quae ante Schottum in textu fuissent. Quam turpiter lapsus sim, videbis, mi lector, ex iis, quae collega optimus praef. p. XXX disputavit. Bene et ipse tenebam. Sed dormitavi. Unde intelleges, quam vere idem l. c. XXXIX de dormitione egerit. — Ceterum in primo loco v. 10 dele vv.: » et editit. ante Schot-

tum. « Altero loco l. 3 vv. » ante Schottum « muta in » P. : tertio v. 11 vv. » et sic . . . qui « dele et in eorum locum repono v. » Schottus. « : quartum denique locum vss. 6 — 8 hunc in modum fac refingas: » χαίρουσι] P χαίρουσι et sic edit.: p χείρουσι. «

Diogen. II, 94, p. 212, v. 4 corrige Θεόφραστος.

ibid. v. 9 lege: Erasmus I, 10, 76.

Diogen. III, 15: » Cratinus fortasse scripserat ἀλλ' αὐτόματ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τὰγαθὰ sive mavis αὐτόματα δ' αὐτοῖς etc., quorum alterutrum, si recte memini, etiam alii in mentem venit. « A. Meinekius Comm. Graecc. fr. T. II, p. 110.

— III, 25. In posteriore notae parte falsa a me esse proposita ex his locis patebit: Plat. Theaet. 209 D: καὶ οὕτως ἢ μὲν σκυτάλης ἢ ὑπέρου ἢ ὅτου δὴ λέγεται περιτροπὴ [v. Zenob. VI, 25. Append. V, 5.] πρὸς ταύτην τὴν ἐπιτάξιν οὐδὲν ἂν λέγοι: Apost. XV, 32. Arsen. 397: οὐκ ἂν κινήσῃς οὐδὲ μίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος: ἐπὶ τῶν πειθῆριον.

— III, 28, p. 219, v. 3 scribe: Erasmus II, 9, 60.

— IV, 80, p. 215, v. 1 post v. ἴασι dele V.

— V, 29, p. 256, v. 7: post v. τελευταῖος insere: [» Leg. τελευταίαν. Nescio an hic locus debeatur Scholiastae Luciani T. II, p. 698. quem statim apponam: Ἐγκυρά ἐστιν ἐν τῇ νῆϊ τῇ μεγίστῃ [l. τῇ νῆϊ μεγίστῃ] ἣν καλοῦσαν ἱεράν. αὐτὴ δὲ ὅτε μέγας καταλάβοι κίνδυνος τελευταία βάλλεται. Εἶπεν οἷν τοῦτο, ὡς μέλλον τελευταῖον εἶπεν ἐπισημασμάτων τὸ πάντων μέγιστον. Conf. Schol. Aristid. c. 30. ed. Frommel. « Gaisfordus p. 430.]

ibid: ὅτε in ὅταν mutandum censet Boissonadus Anecd. T. III, p. 188.

P. 377 v. 1 lege: I. Alcaei cett.

App. I, 51, p. 367 v. 4 ante v. μεταδοῦναι exciderunt verba: ἐν τῶν Βαττιαδῶν.

— II, 66, p. 406, 21 adde: ἐαντὸν ἀνιάσεται Boissonadus proposuit ad Aristoph. Nub. 1420 in Syll. Auctt. Grr. T. XXI, p. 336.

— IV, 34, p. 441, v. 10 corrige Aristophanis.

— IV, 49, p. 444, v. 4 corrige quem.

— IV, 83, p. 454 l. 4 post v. » Macarius « insere: » τὸ πολλὰ ni fallor A. « Gaisfordus p. 431.

In Animadversionibus.

Zenob. I, 1, p. 2, A, v. 4 corrige οὐδενὸς.

— I, 2 adde Schol. ad Lucian. Rhet. Praec. §. 11 in Gram. Anecd. IV, 269: Ἀγάθων τραγωδίας ποιητὴς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρητάδῃ [fr. 229 Dind.]. ἣν δὲ Τισσαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονὸς Πανσανίου [καὶ Εὐριπίδου adjiciendum censet Cramerus] τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς Ἀρχίλαον τὸν βασιλέα ὤχετο, ὡς Μαρσίας ὁ νεώτερος. ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Ἰοργίου τοῦ ἑταίρου, ὡς Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ. Hoc scholium supplet lacunam in Schol. Plat. Clark. ap. Bekker. p. 373.

— I, 5: negligentia quadam factum est, ut ipsa verba loci ex Cramerī Anecdotis citati adscribere omiserim: sunt autem haec: Βύλλος καὶ Τριβάλλιος ἐπίορκοι καὶ ἀργοί· ἀπ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸ παροιμαζόμενον Κερκόπιον ἀγορὰ, ἐπειδὴ εἰς πιθήκους λέγεται μεταβληθῆναι αὐτοὺς διὰ κακίας.

— I, 19: tetigit proverbium Nitzschius de Hist. Hom. fasc. I, p. 139.

- Zenob. I, 46, p. 19, A, v. 24 corrige: Theocr. XIV, 48.
- I, 58, v. 1 lege: Diog. II, 8.
  - I, 72, v. 4 — : Tim. Lexic. 199.
  - I, 94: adde Cramerī Anecd. IV, 402: οἱ δὲ πελαργοὶ ἔχουσι καὶ ἄλλο φυσικὸν ἐξαιρέτων· ὅτι γὰρ οἱ γονεῖς αὐτῶν γηράσωνσι καὶ οὐ δύνωνται ἵπτασθαι, τὰ τέκνα ἐκατέρωθεν τῶν μασγαλῶν βασιτά. μεταφέρουσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ οὕτω τρέφουσιν· ἐὰν δὲ μὴ βλέπωσιν, νομιζοῦσιν αὐτοὺς τὰ τέκνα· καὶ λέγεται ἢ παρ' αὐτῶν ἀμοιβὴ καὶ ἀπόδοσις ἀντιπελάργωσις: add. *ibid.* 260: ταῦτα καὶ πελαργοὺς δρᾶν ἔρασαν· ὅθεν ἀντιπελαργόματα [sic] τὰ εἰς γονεῖς ἀντίδοτα εἰρηται.
  - I, 95, p. 31, A, v. 15 corrige: Hermog. p. 39.
  - II, 3: ad rem facit Hesych. s. Ἀγῶν χαλκίος: τὰ ἐν Ἀργεῖ ἐκατόμβαια.
  - II, 6, v. 1 lege: B. 748.
  - II, 13, v. 3 lege: Suid. s. Χάρητος.
  - II, 20, v. 1 scribe: B. 151. C. 21. Diog. II, 34.
  - II, 34, v. 1 — : B. 157.
  - II, 90, v. 1 — : Diog. IV, 7.
  - III, 18, v. 1 — : Diog. II, 8.
  - III, 29, v. 1 — : B. 328.
  - III, 44 adde: Schol. Theocr. I, 45: Σύνικοι] ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὐθραστόν, ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, συνίκη ἐπικουρία, ἢ μῆδὲν ὠφελούσα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς.
  - III, 46, p. 69 A, v. 6: adde: » v. *infr.* V, 27. «
  - III, 48: proverbium ex Aesopi fabula 94. 102 Fur. ortum est, ubi Lupus grui dicit: ἀρκεῖ σοι ἀντὶ μισθοῦ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου στόματος καὶ ὀδόντων ἐξῆξας κάραν σῶσιν μῆδὲν παθοῦσαν.
  - III, 70: tetigit Huschkius de fabb. Archil. p. 19.
  - III, 86: adde Macar. 349: Μακάρων νῆσοι: ἐπὶ τῶν ἐκπλεατὰ ἀγαθὰ δοκοῦντων ἔγειν.
  - III, 100 add.: *vid. infr.* VI, 11.
  - IV, 12, v. 6 corrige: C. 237.
  - IV, 32, v. 3 dele v. » Hesych. «
  - IV, 46, v. 1 corrige: Diogen. V, 47.
  - IV, 48 adde: Eustath. ad Hom. Od. P, 295, p. 1821, 32: καὶ εἶη ἂν ἢ τῆς Ἰθάκης γῆ ἄλλως ἔχουσα ἤπερ ἢ κατὰ τὴν Κάρπαθον. ἐκείνη γὰρ λαγωτροφεῖ, ὡς δηλοῖ καὶ παροιμία ἢ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν, ἔλλιπῶς αὐτῇ προηγημένη· βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὁ Καρπάθιος ἐπὶ κακῷ οἰκίῳ λαγῶν τῆ κατ' αὐτὸν ἐπιεσῆγαγε νῆσῳ, καθάπερ ἢ ἱστορία λέγει.
  - IV, 65 adde: » Alludit Crates Thebanus ap. Julian. Orat. IV, p. 199 ed. Spanh.:
*χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, Κανθάρου οἶτον
 μύρμηκος τ' ἄφενος, χρήματα μαϊόμενος.*
 Cf. Nic. Bachius Quaestionum Elegiac. Spec. prim. p. 12. «
  - IV, 75, v. 1 scribe: B. 567.
  - *ibid.* p. 105, A, v. 15 adde: v. *Append.* IV, 96.
  - IV, 83 excidit nota; est igitur hoc loco addenda: Suid.: Κυθνώδης συμφορὰ· οὕτω λέγεται ἢ μεγάλη συμφορὰ· οὕτω γὰρ οἱ Κυθνώη κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμυγρούνοιο: quae quid sibi velint docet Helladius apud Phot. Bibl. cod. 279, p. 533, a, 14: ὅτι τὸ Κυθνώλης διὰ τὸ λ γράφουσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ δ. Ἀργῶν γὰρ ἦν χωρίον τι καλούμενον Κυθῆνον, οὐ τοῖς ἀνδράσιν ποτὲ Ἀμυγρούων ἀνέειλε πάντας, πλὴν ὀλίγων πάντων. Aliter Hesych.: Κυθνώλης: ἐξώλης. ἔνοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασὶ ἀπὸ Κυθῆνον

τῆς νήσου ἀπολείσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφικτρίωνος. Aristoteles de re videtur exposuisse ἐν Ἀργείων πολιτείᾳ. In proverbii explicatione de sola insula Cythno cogitandum esse, Meursius ad Hellad. p. 316 Opp. T. VI ed. Lam. probare studet.

Zenob. IV, 91, v. 5 dele v. v.: ἰβique copias Blomfeldii, cui adde —.

— V, 17, v. 1 scribe: Usum proverbii, quod hac forma Zenobius . . . illustravit: add. Append. IV, 52.

— V, 25, p. 126, A, v. 2 adde: Apost. XX, 98. Arsen. 478. — Serioribus placuit vel maxime, libris suis tales morum populorumque descriptiones interserere: probatur hoc ut multis, ita nunc excerptis e Georgii Hamartoli Chronico a Cramer publici juris factis, quae in gratiam lectorum hoc loco apponere placuit. Postquam fuse de Brachmanum moribus actum est, pergitur in Anecd. IV, 236: Ἀμίλει γέ τοι καὶ ὁ μέγας Καίσαρ εὖς ὁ καὶ ὁμαίων Γρηγορίου τοῦ μεγίστου καὶ θεολόγου, διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἡθῶν καὶ τρόπων καὶ νόμων ἐξήγησιν [sic] ποιούμενος σύντομον, τοιαύτε φησὶν· ἐν γὰρ ἐκάστῃ χώρᾳ καὶ ἔθνεσιν ἐν τοῖς μὲν ἔγγρατος νόμος ἐστίν, ἐν τοῖς δὲ ἡ σὴθθια· νόμος γὰρ ἀνόμος τὰ πάτρια δοκεῖ. — Ἐν πρώτοι Σῆρες, οἱ τὸ ἄκρον τῆς γῆς οἰκοῦντες, νόμον ἔχουσι τὸ πατρῶν ἔθος μὴ πορνεύειν ἢ μοιχεύειν, ἢ κλέπτειν, ἢ λοιδορεῖν, ἢ φονεῖν, ἢ κακουργεῖν τὸ σύνολον· νόμος δὲ παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραχμῶνες καὶ Ἰνδιῶτες, ἢ ἐκ προγόνων παιδεία τε καὶ εὐσέβεια μὴ κροφαγεῖν ἢ οἰνοπτεῖν, ἢ λαγνεῖν, ἢ παντοίαν κακίαν διαπράττεσθαι διὰ πολὺν φόβον Θεοῦ καὶ πίστιν· καίτοιγε τῶν παρακείμενων αὐτοῖς μαιφρονούντων καὶ ἀσχροπραγούντων ἔμμανως τε καὶ ὑπερφῶς· ἐν δὲ τοῖς ἐσωτέροις μέρει τοῦτων ἀνθρωποβοροῦντες μάλιστα καὶ κατεσθίοντες ἀλλήλους ὡς οἱ κύνες. — Ἄλλος δὲ νόμος οὗτος Χαλδαίοις τε καὶ Βαβυλωνίοις μητρογαμῖν καὶ ἀδελφοτεκνοφθορεῖν καὶ μαιφρονεῖν· καὶ πᾶσαν θεομυσθὴν πράξιν ὡς ἀρετὴν ἀποτελεῖν καὶ πόρῳ τῆς χώρας αὐτῶν γίνονται. — Ἐτερος δ' αὖ Περσικαίσις [sic] νόμος· γυναῖκα οἰκοδομεῖν καὶ γεωργεῖν καὶ τὰ ἀνδρῶν ἔργα πράττειν· ἀλλὰ καὶ πορνεύειν ὡς ἂν βοῦλῶνται μὴ κωλύμεναι παντελῶς ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν αἰσῶν ἢ ζηλοῦμεναι· αἱ ἰπάρχουσαι καὶ πολεμικώταται καὶ θηρώσαι τὰ μὴ λίαν ἰσχυρώτατα τῶν θηρίων· ἀρχουσι δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν καὶ κρυβύουσιν. — Ἐν δὲ Βρετανία πλείστοι ἄνδρες μὴ συγκρατεῖν γυναῖκα· καὶ πολλὰ γυναῖκες ἐνὶ ἑταιρίζονται ἀνδρῶν· καὶ τὸ παράνομον ὡς νόμον καλὸν καὶ πατρῶν πράττουσιν ἀζήλωτον καὶ ἀκώλυτον. — Ἀμαζόνες δὲ ἄνδρας οὐκ ἔχουσι, ἀλλ' ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἅπαξ τοῦ ἐναντιοῦ περὶ τὴν ἰεαρινὴν ἰσημερίαν ὑπεβόρῳι [sic] γίνονται, καὶ μυνήμεναι τοῖς γενησῶσιν ἀνδρασιν, ὡς πανήγυριν τινα καὶ μεγάλην ἐορτὴν τὸν καιρὸν ἐκείνον ἠγοῦνται· ἐξ ὧν καὶ κατὰ γαστρος συλλαβοῦσαι παλινδρομοῦσιν οἰκαδὲ πᾶσας· τῷ δὲ κερῶ τῆς ἀποκνήσεως τὸ μὲν ἄρῳν φονεῖουσιν· τὸ δὲ θῆλυ ζωογονοῦσι καὶ ἐπιμελῶς ἐτρέφουσιν. — — Cram. Anecd. IV, 266, 26: ὅτι παρὰ τοῖς Ὑπερβορῆοις ὄνος θύουσιν Ἀπόλλωνι διὰ τὴν σπάνην τοῦ ζώου.

— V, 33, v. 1 corrige: B. 731.

— V, 43, p. 139, v. 4 adde: 1832.

— V, 61, v. 1 scribe: Plut. I, 55.

— V, 72, v. 1 corrige: Greg. Cypr. III, 53.

— V, 76, p. 151, A, 16: de Staphylo dixit Prellerus ad Polem. frr. p. 174.

— V, 79 adde: Simile proverbium: χαρὰν πυραύστου χαίρεις afferunt Apost. XX, 65. Arsen. 474.

— V, 81, p. 152, B, v. ult. scribe: Plat. Gorg. 482 B.

— V, 85: adde Welckerum de tragod. Grr. I, 73 sqq.

Zenob. V, 86: nescio quo casu infelici factum sit, ut Ioci gravissimi oblivisceretur, qui exstat apud Herodianum π. μονηροῦς λέξ. p. 9, 7 Dind.: *σαρπηδῶν σαρπηδόνας, εἴτε ὁ ἥρωας, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτὴ, εἴτε ἡ νῆσος*· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν *Λιχμάλωτῶν* [leg. *Λιχμάλωτιαν*: fr. 40 Dind.] *εἴρηται σαρπηδῶν ἀκτὴ* [Et sic Photius in Lexico]. ἐν *Τυμπαρισταῖς* [fr. 571 Dind.]

ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα σαρπηδῶν πέτρα· καὶ ἡ νῆσος, ἰδίως ἐν Ἰλιανῶ Γοργῶν οἰκητήριον οὔσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια φησί,

τῷ δ' ὑποκυσσαμένη τέκε Γοργόνας αἰνὰ πέλωρα, καὶ [1. αἰ] Σαρπηδόνα ναῖον ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίη νῆσον πετρῆεσαν.

v. Henrichsen. de carmin. Cypr. Comm. p. 71. C. G. Muellerus de Cyclo Epico p. 156 sq.

- VI, 1: adde Macarium p. 432: *Σύρβα τούρβα: ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ μετὰ θορήβου διαπραττομένων.*
- VI, 8, v. 2: dele: 82.
- VI, 15, v. 2 lege: Apost. XVI, 95.
- VI, 23: bene de proverbio egit J. G. Schneiderus ad Vitruv. V, 11, 4 p. 404 sq. T. II.
- VI, 42, lege: Diog. VIII, 70.
- VI, 46, v. 1 adde: Suidas. Append. V, 26.
- VI, 46, v. 2 dele.

Diogen. I, 23 adde: Julian. Misopog. 349 Spanh.: *οὐκ οἶσθα ἀνθρώπους ὁμιλῶν οὐδ' ἐπανέτης εἰ τοῦ Θεόγνιδος οὐδὲ μιμῆ τὸν ἀφομοιοῦμενον ταῖς πέτραις πολὺ πουν, ἀλλ' ἡ λεγόμενη Μικῶνος ἀγροικία κτλ.*

- I, 46, v. 1 lege: B. 877.
- II, 38, v. 1 lege: sup. I, 51.
- II, 48 adde: compara Apost. XI, 90. Arsen. 334: *λέσχη ἐγκάθη: ἐπὶ τῶν διαλεγόμενων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ κάθηδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεισαν ἀδροῦμίνοι φιλοσοφεῖν, λέσχαί ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῃ φιλοσοφούμενον.*
- II, 50: de vocis κρατῆρες significatu v. Aristid. Lept. I, 69 ibiq. Grauertum p. 125.
- II, 55: adde Arsenium p. 156: *Γάμοι Αἰγύπτου καὶ Λαλαοῦ: ἐπὶ τῶν ἀλυστατελῶς γαμοῦντων. Sequitur historia de Aegypti filiiis et Danai filiabus e Diodoro et Scholiasta Apollonii Rhodii consuta.*
- III, 83 lege: B. 279.
- III, 87 adde v. 3: *Γέλως Χῖος*] tetigit Whitte de rebus Chiorum publ. dissert. p. 72.
- III, 94 v. 1: lege: B. 293.

ibid. p. 232, A, v. 16 adde: Galen. *περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν* IV, T. VIII, p. 763 Kuehn.: *ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησὶ, γλυκὺς τὸ λείμος ἀπειρήφ, οὕτω μοι δοκοῦσι καὶ οἱ πάνθ' ὀρίεσθαι προκαιρούμενοι μηδὲν ἐγνωκέναι τὰς γενοῦσας ζητήσεις τοῖς διαλεκτικοῖς περὶ τοῦ πῶς ὀρίεσθαι προσήκει.*

- IV, 78, p. 245 B, v. 1 lege: Greg. Cyr. III, 96.
- V, 14: adde Apost. XX, 75: *χλαμῦς Συλοσῶντος: ἐπὶ τῶν ἀλαζονεομένων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμῦδα, ἣν Λαρκίω ἰδιωτεύοντι διωργάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.*
- V, 29 adde Nicephor. Greg. in Boisson. Anecd. T. III, p. 188: *φάνηθι τοίνυν αὐτῷ . . . καὶ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον διεμῆνο τῆς σῆς ἱερᾶς καὶ βεβαιωτάτης ἀγκύρας, καὶ πρὸς Θεοῦ, καὶ τῆς συνήθους σοι μεγαλοψυχίας κτλ.*

- ibid. p. 256 B, v. ult. corrige: Drakenborchius.
- Diog. V, 44 adde, quae Seidlerus annotavit ad Eurip. Troad. 128.
- V, 77 v. 1 corrige: B. 574.
- VI, 2 v. 1 corrige: Zenob. IV, 92.
- VI, 57 p. 279, A, v. 2 corrige: 88.
- VII, 28 adde Crameri Anecd. T. IV, 254: *Μεγάληδρου· Ὑβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλους τὰ ἥθη τῶν φίλων.*
- VII, 98 v. 1 corrige: V. III, 18.
- VIII, 53 adde: Crameri Anecd. T. IV, 429: *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Κροίσῳ καὶ Μίδα τοσοῦτον πολυτάλαντος ἤρκεσε πλοῦτος πρὸς ἡδονήν, ὅσον ἐμοὶ διεξιόντων τε ἄλλων ἀκρατῆν καθῆσθαι τῶν ὧν ἐγκωμίων.*
- Plut. Pronv. I, 74 adde: Hesych. s. *Ἐὐρύμας· Ἕλληνας τὸ γένος, διάβολος δέ· ὅθεν ἀηρέθη ὑπὸ Πολυδεύκου· κίται ἢ [κίτου Ms.] ἱστορία παρὰ Φερεκίδη· Phavorin. s. v. Respicit monente Sturzio ad Pherec. frr. p. 202 Plutarchus de fraterno am. c. II, p. 483 C: καὶ πιστεύοντα τοῖς τε ἄλλοις, ἃ μυθολογοῦσι περὶ τῶν Λιοσκούρων τῆς φιλαδελφίας, καὶ ὅτι ὁ Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν, κονδίλῳ παῖσας ἀπέκτεινεν.*
- Plut. Boisson. 8: adde Plat. Reip. II, 363 D: *τοὺς δὲ ἀνοσίτους αὐτὸν καὶ ἀδίκους εἰς πηλὸν τινα κατορύττουσιν ἐν Αἴδου καὶ κασκίνῳ ὕδαρ ἀναγκάζουσι φέρειν.*
- Greg. Cyrp. II, 71: adde Plut. Solon. c. 14, p. 85 D: *λέγεται δὲ φωνὴ τις αὐτοῦ περιφερομένη πρότερον εἰπόντος, ὡς τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ καὶ τοῖς κτηματικοῖς ἀρέσκειν καὶ τοῖς ἀκτῆμοσι, τῶν μὲν ἀξία καὶ ἀρετῆ, τῶν δὲ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὰ ἴσον ἕξειν προσδοκούντων.*
- Append. I, 50: dixit de proverbio, quod ex inscriptione quadam natum videtur, Boeckhius Corp. Inscriptt. T. II, p. 212. Add. Prellerus ad Polem. frr. p. 178.
- I, 100, v. 5 corrige: Diogen. II, 99.
- IV, 34 adde: Proverbium affertur etiam ab Aristotele Eth ad Nicomach. VII, 2, 10.
- P. 480, v. 3 corrige: 323 — — III, 9.
- 494, col. 2, post v. 13 insere: *ἀπὸ λύκου θήρας* nott. critt. App. III, 95.

